၁၉၀၉ခု

'သုဝဏ္ဏဘူမि သီရိဝေ မဟာဝေဠု ရုစဂုရု''

တံဆိပ်တော်ရ

ပြာသာဒ်ကျောင်းဆရာတော်–အရှင်သာရဒသီ

မြန်မာပြန်ဆိုအပ်သော

ဓမ္မပဒအဋ္ဌကထာနိဿ

ပဌမအုပ်

လယ်တီမဏ္ဍိုင်ပုံနှိပ်တိုက်
အမှတ် ၁၆၇ ရန်ကုန်မြို့။
ခုနှစ်
၁၉၁၆

ဘာသာရေးဆိုင်ရာ စာပေခွင့်ပြုချက်
အမှတ် (၆၉၇၄၄)

ပြင်ဆင်သူ .... ပါဠိဆရာ ဦးချစ်နှင့်
ယယ်တိမဏ္ဍိုင် စာထည်းအဖွဲ့

ရိုက်နှိပ်ခြင်း၊ .... ဒုတိယအကြိမ်
၁၉၇၅-ခု၊ ဇူလိုင်လ
ဗုဒ္ဓဝေ (၂၀၀၀)

ထုတ်ဝေ

ပုံနှိပ်သူ .... ဦးထွန်းလှိုင် (၀၄၃၃) မြို့
ယယ်တိမဏ္ဍိုင် ပုံနှိပ်တိုက်
အမှတ် ၁၆၈၊ ၄၇-လမ်း၊
ရန်ကုန်မြို့။

ထုတ်ဝေသူ .... ဦးပလော (၀၁၁၄၀) မြို့
စကြာစာပေ
အမှတ် ၇၇၊ ၁၅၅-လမ်း၊
ထောမွေ၊ ရန်ကုန်။

နိဒါန်း

"မပေါ်လွင် မထင်ရှားသော ကာလ (ခေတ်), ဒေသ, ပုဂ္ဂိုလ်များ ပေါ်လွင်ထင်ရှားစိမ့်သောငှာ ထိုကာလ, ဒေသ, ပုဂ္ဂိုလ်များကို ညွှန်ပြသော နိဒါန်းရှိရမည်"ဟု အဋ္ဌသာလိနီ မူလဋီကာဆရာ မိန့်မှာတော်မူခဲ့၏။

[အပါကဋ္ဌာန် ကာလ, ဒေသ, ဒေသက, ပရိသာန် ပါကဋ္ဌ ဘာဝ ကရဏတ္ထံ တဒုပဒေသ သဟိတေန နိဒါနေန ဘဝိတဗ္ဗံ]

မူလဋီကာဆရာ၏ မိန့်မှာတော် မူချက်အတိုင်း ဓမ္မပဒ အဋ္ဌကထာ နိဿယနိဒါန်းကို....

(၁) ကာလ,

(၂) ဒေသ,

(၃) ပုဂ္ဂိုလ် အားဖြင့် ၃-ပိုင်းခွဲခြား ညွှန်ပြ၍ ရေးသားအပ်၏။

(၁) ဓမ္မပဒ အဋ္ဌကထာ နိဿယကို ရေးသားသော ခေတ်မှာ "ကုန်းဘောင်ခေတ် မွန်းတည့်ချိန်" ဟု ခေါ်သင့်သော ဘိုးတော်ဘုရား လက်ထက် ဖြစ်လေသည်၊ ထိုအကြောင်းကို နိဿယကျမ်းပြီး နိဂုံးနှင့် ကျမ်းဦးပဏာမတို့မှ သိရသည်။ ။ကျမ်းပြီးနိဂုံး၌ ဓမ္မပဒအဋ္ဌကထာနိဿယကို သကရစ် ၁၁၅၅-ခု၊ နယုန်လပြည့်၊ သောကြာနေ့ရေးသားပြီးစီးကြောင်း-ပါဠိမြန်မာ နှစ်ဘာသာဖြင့် သကရစ် ကန်ခဲ့၏။ ။ကျမ်းဦးပဏာမ၌ "ဆင်ဖြူစီးရ၊ ဘာသခင်၊ အသျှင်ကေရာင်မင်းမြတ် ကြည့်ရှုတော်မူရန်အကျိုးငှါ ဥဏာဘိဝံသ ဓမ္မသေနာပတိ မဟာဓမ္မရာဇာဓိရာဇဂုရု တံဆိပ်နာမ်တော်ရှိသော သာသနာပြုဆရာတော်ကြီးက တောင်းပန် စေခိုင်းတော်မူပေသောကြောင့် သာသနာပြုသာသနာပိုင်ဆရာတော်မြတ်၏အစွမ်းဘာနုဘော် ဘုန်းတော်ကိုအမှီပြု၍ရေးသားစီရင်ကြောင်း"....နိဿယ ဆရာတော်က ဖော်ပြခဲ့၏။

(၂) ဓမ္မပဒအဋ္ဌကထာနိဿယ ရေးသားသောဒေသမှာ အမရပုရမြို့မြောက်၊ မဟာမုနိ (ဘုရားကြီး) ရှပ်ရှင်တော်အရှေ့(အရှေ့မြောက်) "ဗိမာန်ဘုံကျော်" ပြာသာဒ်ကျောင်းတော်ဖြစ်လေသည်၊ထိုအကြောင်းကို ကျမ်းပြီးနိဂုံးမှ သိရ၏။

(၃) ပုဂ္ဂလ ကဏ္ဍတွင် ၂-ပိုင်းခွဲခြားအပ်၏၊

(က) ဒေသက သို့မဟုတ် ကာရက၊

(ခ) ပရိသတ်၊

(က) ဓမ္မပဒအဋ္ဌကထာ နိဿယ ရေးသားသော ကာရကပုဂ္ဂိုလ်မှာ အဆိုပါ ဗိမာန်ဘုံကျော် ပြာသာဒ်ကျောင်းတော်၌ သီတင်းသုံးစံပျော်တော်မူသော ရှင်မည့်, ရဟန်းမည့် ရှင်သာရဒသီ, တံဆိပ်မည့် သုဓမ္မာဘိ သိရိဓမ္ဓာဓမ္မ ရာဇဂုရု ဆရာတော်ဖြစ်သည်၊ ထိုအကြောင်းကို နိဂုံးနှင့် ပိဋ္ဌကတ်သမိုင်းမှ သိရလေသည်၊ ၎င်းဆရာတော်၏ ဖွားသကရစ် ၁၁၀၇-ခုဖြစ်သည်၊ ၁၁၅၄-ခု နှစ်တွင် ဥဘတောဝိဘင်းကို ပြန်ဆိုသည် ထိုအခါသက်တော် ၄၇၊ ဝါတော် (သီကျွာတော်) ၁၁-ဝါ,ရပြီ၊ ထိုအကြောင်းကို ဘိုးတော်အမေးသာသနာပိုင်အဖြေဖြစ်သော "အမေးတော်ခဲ့" ကျမ်းကြီးမှ သိရသည်။

ဗုဒ္ဓဝင်ပါဠိတော် နိဿယသစ်နှင့် သဒ္ဒါရှစ်စောင် နိဿယများကိုလည်း ရေးသား စီရင်ခဲ့၏ ထိုအကြောင်းကို "ပိဋ္ဌကတ်သမိုင်း"မှ သိရ၏။

(ခ) ဓမ္မပဒအဋ္ဌကထာ နိဿယ၏ဆိုင်ရာ ပရိသတ်မှာ-အခြားသာမန်ပုဂ္ဂိုလ်မဟုတ်၊ အမရပုရမြို့တည်နန်းတည် ဖြစ်တော်မူသော ဘိုးတော်မင်းတရားကြီးဖြစ်သည်။

ဘိုးတော် မင်းတရားကြီးသည် ကိုယ်တိုင်လည်း အရည်အချင်း အနှစ်သာရ ပြည့်ဝ၍ အရည်အချင်း အနှစ်သာရ ပြည့်ဝသော ပုဂ္ဂိုလ်များ၏ ခြံရံခြင်းကိုလည်း ခံယူရရှိသော သာရ-သာရမရိုဝါရ ပုဂ္ဂိုလ် ဖြစ်လေသည်။

"အင်း,နှင့်,သာ,နေ၊ မင်းစနေ" ဟူသော မုံရွေးရာဇဝင် သီတံအရ-သကရစ် ၁၀၆၀-ခုနှစ် နန်းတက်သော စနေမင်းလက်ထက်မှစ၍ ကွဲပြားခဲ့သော တုံဂိုဏ်း ရှံဂိုဏ်း-သို့မဟုတ် အတင်ဂိုဏ်း အရှံဂိုဏ်း ပြဿနာသည်

စဉ်ကူးမင်းလက်ထက်တွင် အရှိန်ကုန်၍ ဘိုးတော်ဘုရားလက်ထက်ရောက်မှ အပြီးတိုင် ပြေပြီမ်းခဲ့၏။

အလောင်းမင်းတရားလက်ထက်မှစ၍ ၂၉-နှစ်လုံးလုံး ပြတ်စဲသွားခဲ့ရသော အရံဂိုဏ်းကြီးသည် စဉ်ကူးမင်း လက်ထက်ရောက်မှ ပြန်လည် ဆက်လက်လာခဲ့၏၊ ထို့ကြောင့် ဆုံထားဆရာတော်ဘုရားကြီး ရေးသားအပ်သော အာစရိယဝံသပါဠိဋ္ဌ ဤသို့ မှတ်တမ်းတင်တော်မူခဲ့၏။

[ပါရမေမှန် ဂဏဝံသစ္ဆိန္နဝဿာနိ ပန ဂဏေတမ္ဘာနိ၊ ရှပ,ရှပ,ရှပ, ဘူမိ-ဝဿေ ဝသော ရတနာပုရဿ ဟိ ရာမည ရာဇုနော် ဟတ္ထဂတ ကာလတော ပရံ ဧရောဝတိ နဒျုတ္ထရေ ကုန်းဘောင်ဣဂိမဟာနဂရံ မာပေတွာ တတ္ထ သေတစ္ဆတ္တံ ဓာရေန္တော အာဒိ မဟာရာဇာ (အလောင်းမင်းတရား) အဌဝဿာနိ ရဇ္ဇံ ကာရေသိ၊ တဿ ဇေဋ္ဌ ပုတ္တော (နောင်တော်ကြီး) စတ္တာရိ ဝဿာနိ ရဇ္ဇံ ကာရေသိ၊အာဒိ ရာဇာ ဒုတိယပုတ္တ ဘူဒတာ, ဒုတိယမဟာရာဇာ ကနိဋ္ဌဘူတော, မဟာသေနော, သေတိဘိန္ဒ မဟာရာဇာ(ဆင်ဖြူရှင်) စုဒ္ဒသ ဝဿာနိ ရဇ္ဇံ ကာရေသိ၊ တဿ မဟာရညော ပုတ္တဘူတ နရိန္ဒသ(စဉ်ကူး) ရာဇာဘာဝံ ပတ္တကာလတော ယာဝပါရမေမှနဂဏော အနုသန္ဓာတိ၊ တာဝ တိဏိဝဿာနိ၊ ဝေ်ခေါ ကျေနတ္တိ သတိဝဿာနိ ဝိနယာစာရ သမ္ပန္နော သိက္ခာကာမော လဇ္ဇီကုက္ကုစ္စကော ပါရမေမှနဂဏံသော သာမဏေရေဟိ ယထာပညတ္တ သေခိယဝတ္တ ခန္ဓကဝတ္တံ အပါရမ္ဘာ ပန ဝသေန ပစ္ဆိန္နော]။

ထိုမှတပါး ဘိုးတော်ဘုရားလက်ထက်တော်တွင်-

(က) နိုင်ငံခြားပညာတော်သင်များ စေလွှတ်ခြင်း,

(ခ) ဘာသာပြန်လုပ်ငန်း အကြီးအကျယ်လုပ်ဆောင်ခြင်း,

(ဂ) သုတေသနလုပ်ငန်းကို ကျောက်စာများနှင့်ညီနှိုင်းမှု ကျယ်ပြန့်စွာ ဆောင်ရွက်ခြင်း (တွင်းသင်းမင်းကြီးကို ကျောက်စာဝန် ခန့်သည်)

(ဃ) ရာဇဝင်သစ်ရေးခြင်းနှင့်,

(c) မြို့ပေါင်း (၅၆) မြို့သို့ သာသနာပြု သင်္ဃာတော်များ စေလွှတ်ခြင်းစသော ဘာသာရေး ပညာရေးများ အထူးတိုးတက်အောင်မြင်ခဲ့လေသည်။

ဓမ္မပဒအဋ္ဌကထာ၌ လာရှိသော ဝတ္ထုများကို မြန်မာပြန် (နိဿယ) ဖြင့် ဖတ်ရှုလိုသောကြောင့် ဘိုးတော်ဘုရားက သာသနာပိုင် ဆရာတော်ဘုရားကြီးအား လျှောက်ထားရာ သာသနာပိုင်ဆရာတော်ဘုရားကြီးက ပြာသာဒ်ကျောင်းဆရာတော်အား နိဿယပြန်ဆို ရေးသားရန် တောင်းပန် စေခိုင်းတော်မူသောကြောင့် ဤဓမ္မပဒအဋ္ဌကထာ နိဿယ ထွက်ပေါ်လာခြင်း ဖြစ်ပေသည်။

ဤနေရာ၌ စကားအလျဉ်းသင့်၍ ဘိုးတော်ဘုရားလက်ထက် ဓမ္မပဒခေတ်စားပုံကို အနည်းငယ် ရေးသားလိုပေသည်။

ဘိုးတော်ဘုရားလက်ထက်ကို ဓမ္မပဒခေတ်ဟု ခေါ်သော် ခေါ်သင့်ပေသည်၊ ဘိုးတော်ဘုရားကိုယ်တိုင်လည်း ဓမ္မပဒကို အလွန်လေ့လာ ကြည့်ရှုတော်မူသည်၊ မင်းတရားကြီး ကိုးကွယ်တော်မူသော ဆရာတော်ကြီးများလည်း တာဝန်တရပ်အနေအားဖြင့် ဓမ္မပဒကျမ်းကို လေ့လာရန် ဝန်ခံတော်မူကြလေသည်။

> "ဥဘတောဝိဘင်းကျမ်းကို ပြန်ဆိုပြီးလျှင် နောင်လေ့လာရန် စာပေများကို ဝန်ခံသည့် ဆရာတော် သင်္ဃာတော်တို့ စာရင်းဘုရား ....အစချီသော ၁၅၅၄-ခုနှစ်သွင်း စာရင်းမှတ်တမ်းတခု၌—

၁-ဥဏာဘိဝံသ ဓမ္မသေနာပတိ မဟာဓမ္မရာဇာဓိရာဇဂုရု(သာသနာပြု ဆရာတော်) အသက် ၃၉၊ သီက္ခာ ၁၉၊ နောက်လေ့လာရန်စာ ဓမ္မပဒကျမ်း၊ +++++++++၄၉-ရှင်သဒ္ဓမ္မရံသီ (ဗဒုံအောက် တိုက် ညောင်ကန်) အသက် ၄၂၊ သီက္ခာ ၂၁၊ ၎င်းဓမ္မပဒကျမ်း။

အထက်ပါ စာရင်းယောင်းကို လေ့လာသောအခါ အမှတ်စဉ် ၁။ ၄။ ၇။ ၈။ ၁၀။ ၁၁။ ၁၃။ ၁၄။ ၁၆။ ၁၇။ ၁၈။ ၁၉။ ၂၀။ ၂၂။ ၂၃။ ၂၆။ ၂၇။ ၂၉။ ၃၃။ ၃၅။ ၃၆။ ၃၇။ ၃၈။ ၃၉။ ၄၀။ ၄၁။ ၄၃။ ၄၄။ ၄၅။ ၄၇။ ၄၈ နှင့် အမှတ်စဉ် ၄၉ ကျသောဆရာတော် (၃၄) ပါးက စမ္မပဒကျမ်းကို လေ့လာရန် ဝန်ခံတော်မူကြ၍ ကျန်သောဆရာတော် (၁၅) ပါးကသာ အခြား ကျမ်းစာများကို လေ့လာရန် ဝန်ခံတော်မူကြသည်ကို တွေ့ရ၏။

အမှတ်စဉ်-၁၈၊ ရှင်သာရဒသီ (ပြာသာဒ် ကျောင်းတော်)

အသက် ၄၇။ သီက္ခာ ၁၁။ ၎င်း စမ္မပဒကျမ်း။

အမှတ် ၁၈။ ရှင်သာရဒသီမှာ အခြားသူ မဟုတ်၊ ဤစမ္မပဒ အဋ္ဌကထာ နိဿယကို ရေးသားစီရင်ခဲ့သော ပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်သည်၊ ထိုဆရာတော်၏ အဋ္ဌုပ္ပတ္တိတွင် စိတ်ဝင်စားဘွယ်, လေ့လာဘွယ်တခုရှိ၏၊ ၎င်းမှာ အခြား မဟုတ်၊ ဆရာတော်သည် 'ငယ်ဖြူဟုတ်မှ ဟုတ်ပါ၊လေအုံ့လော' ဟူသော ပြဿနာပင်ဖြစ်လေသည်၊ အကယ်၍ ငယ်ဖြူမဟုတ်လျှင် ဆရာတော်အား ပိုမိုလေးစားသင့်၏၊ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ငယ်ဖြူမဟုတ်သော ရဟန်းတော်များစွာတို့သည် စာပေ တတ်မြောက် ကျမ်းကျင်ခြင်း နည်းပါး၍ လောကီ "သန်" နေတတ်ကြသောကြောင့်ပင် ဖြစ်ပေသည်၊ အသက်-၄၇၊ သီက္ခာ-၁၁ ဤအချက်ကို ထောက်ထား၍ အသက် ၃၆-နှစ်လောက်ရှိမှ ရဟန်းပြုသည် ဆိုနိုင်လျှင် ပြာသာဒ်ကျောင်း ဆရာတော်အား ဒုတိယဦးကျည်မွေ့, သို့မဟုတ် ကုန်းဘောင်ခေတ် ဦးကျည်မွေ့, ဟု မော်ကွန်းတင်သင့်ပေသည်။

အကယ်၍ အကြောင်းအားလျော်စွာ ပရိသုဒ္ဓ (လူထွက်ခြင်း) ပြုပြီးမှ တဖန်ရဟန်းဘောင်သို့ ပြန်လည်တက်ရောက်သည်ဆိုနိုင်လျှင်လည်း "တမော ဧောတိ ပဆုယန" (အမှောင်ခွင်းမှ အလင်းသို့လာနိုင်သော) ပုဂ္ဂိုလ်အဖြစ် လေးစားသင့်ပေသည်။

နိဒါန်း

ဆရာတော်ရေးသားစီရင်အပ်သော ဓမ္မပဒအဋ္ဌကထာနိဿယ၏ အခန့်ပမာဏကို ခန့်မှန်းလိုသော ပုဂ္ဂိုလ်များအတွက် စက္ကူပမာဏ အခန့်အမှန်းကို ဆိုရသော်....ဆိုက်ကြီးအားဖြင့်—

ပထမတွဲ	စာမျက်နှာ	၅၀၀-ခန့်။
ဒုတိယတွဲ	။	၆၀၀-ကျော်။
တတိယတွဲ	။	၆၀၀-ကျော်။
စတုတ္ထတွဲ	။	၅၀၀-ခန့်။

၄-တွဲ။ စာမျက်နှာ ၂၂၀၀-ခန့် အရေအတွက် ရှိပေသည်။

ပုရပိုက်-ကန့်ကူ။ ပေ-ကညစ်ခေတ်က ဣန္ဒြေ မျှားပြားလှသော စာလုံးအက္ခရာများကို တလုံးစီလီ၍ ရေးသားတော် မူရသော ဆရာတော်ဘုရား၏ လုံ့လဝီရိယနှင့် သဒ္ဓါတရားကို အဘယ်သူသည် မလေးစား မကြည်ညိုနိုင်ဘဲ ရှိပါအုံ့နည်း။

ဆန်း ထွန်း
၂၅-၆-၅၆

မာတိကာ

ဦးရေ	အခြေခံကိစ္စ		စာမျက်နှာ
နိဒါန်း ပဏာမ	....	—	၁
ကျမ်းဦးပဏာမ	....	....	၅

၁—ယမကဝဂ္ဂ

၁	စက္ခုပါလတ္ထေရ ဝတ္ထု	....	....	၈
၂	မဋ္ဌကုဏ္ဍလီ ဝတ္ထု	....	....	၄၉
၃	တိဿတ္ထေရ ဝတ္ထု	....	....	၇၀
၄	ကာဠိယက္ခိနီ ဝတ္ထု	....	....	၈၃
၅	ကောသမ္ဗိက ဘိက္ခု ဝတ္ထု	....	....	၉၇
၆	စူဠကာဠ မဟာကာဠ ဝတ္ထု	....	....	၁၂၁
၇	ဒေဝဒတ္တ ဝတ္ထု	....	....	၁၃၉
၈	သာရိပုတ္တတ္ထေရ ဝတ္ထု	....	....	၁၅၀
၉	နန္ဒတ္ထေရ ဝတ္ထု	....	....	၂၀၉
၁၀	စုန္ဒသူကရိက ဝတ္ထု	....	....	၂၂၉
၁၁	ဓမ္မိက ဥပါသကာ ဝတ္ထု	....	....	၂၃၅
၁၂	ဒေဝဒတ္တ ဝတ္ထု	....	....	၂၄၃
၁၃	သုမနဒေဝီ ဝတ္ထု	....	....	၂၇၄
၁၄	ဒွေသဟာယက ဘိက္ခု ဝတ္ထု	....	....	၂၈၀

ဦးရေ	အကြောင်းအရာ			စာမျက်နှာ
	၂—အမှတ်မသာဝဂ္ဂ			
၁	သာမာဝတီ ဝတ္ထု	....	....	၂၈၉
	ဥတေနမင်းအကြောင်း	....	....	၂၉၀
	ယောသကသူဌေးအကြောင်း	....	....	၃၀၃
	သာမာဝတီ မိဖုရားအကြောင်း	....	....	၃၃၇
	ဂါသုလဒတ္တ မိဖုရားအကြောင်း	....	....	၃၄၆
	မာဂဏ္ဍိ မိဖုရားအကြောင်း	....	....	၃၅၉
၂	ကုမ္ဘယောသက သူဌေး ဝတ္ထု	....	....	၄၁၂
၃	စူဠပန္ထကတ္တေရ ဝတ္ထု	....	....	၄၂၇
၄	ဗာလနက္ခတ္တ သံယုဇ္ဇ ဝတ္ထု	....	....	၄၅၄
၅	မဟာဂတဿပတ္တေရ ဝတ္ထု	....	....	၄၅၈
၆	ပမတ္တာပမတ္တ ဒွေသဟာယက ဝတ္ထု		....	၄၆၁
၇	မဃဝတ္ထု	....	....	၄၆၆
၈	အညတရ ဘိက္ခု ဝတ္ထု	....	....	၄၉၆
၉	နိဂမဝါသီ တိဿတ္တေရ ဝတ္ထု	....	....	၄၉၉

နိဿပဏာဝမ

၁။ ဝုတ္တံ ဓမ္မပဒံ ဗုဒ္ဓံ၊ မဟာကာရုဏိကံ ဒိလံ။
ဓမ္မောတံပိ ဉာဏိကံ၊ ဝန္နေ သုဇနသေဝကံ။

၂။ ကိလေသဝေါလဝိဒ္ဓံသံ၊ ဂမ္ဘီရဉာဏဂေါစရံ။
ဓမ္မံ ဗုဒ္ဓေန ဘဏိတံ၊ ဝန္နေ သမ္မုဒ္ဓပူဇိတံ။

၃။ ဝန္ဒကိလေသမာနသံ၊ ဒကွီဏေယျ အနုတ္တရံ။
ပရမဂုဏသမ္ပန္နံ၊ ဝန္နေ သံဃဉ္စ ဩရသံ။

၄။ နမက္ကာရေန ယံ ပုညံ၊ ဣစ္ဆေဝံ ရတနုတ္တမေ။
ဟုတ္ဘာ ဟတန္ဆုယော ဝ၊ သဗ္ဗတ္ထ တသ တေဇသာ။

၅။ ဘာသန္တရံ ဝိဝဇ္ဇေယ၊ ထေရေန ရုစိတာ ဝဏ္ဏနာ။
ဓမ္မပဒပဒဋ္ဌေယ၊ ပိတိပါမောဇ္ဇဝုဒ္ဓနာ။

၆။ သံဝဏ္ဏနာယ တသ္သာ စ၊ ကိဉ္စာပိ ဒုက္ကရော ကာတုံ။
နိဿယော ဥပဒေသံ ဥ-ပနိဿာယ ယထာဗလံ။

၇။ သာသနဿ အဓိပတိ၊ ယတိနံ ယတိပုင်ဝေါ။
သိတာဝိဂုဏသမ္ပန္နော၊ ဆေကော ပါဝစနေ ထေရော။

၈။ ဒဿနတ္ထံ ဂဇိန္ဒဿ၊ ယာစိတော ဟံ ကရိဿာမိ။
ဓမ္မပဒတ္ထနိဿယံ၊ နိဿယာစရိယာနုဘာဝံ။

၁။ အဟံ-အကျွန်ုပ်သည်၊ ဓမ္မပဒံ-ဓမ္မပဒ အမည်ရှိသော ဒေသနာကို၊ ဝုတ္တံ-ဟောတော်မူတတ်သော၊ မဟာ ကာရုဏိကံ-ကြီးမြတ်သော ကရုဏာ ရှိတော်မူသော၊ ဝါ-မြတ်သော ကရုဏာနှင့် ယှဉ်တော်မူသော၊ အခိလံ-အလုံးစုံသော၊ ဓမ္မောတံပိ - တရားအပေါင်းကိုလည်း၊ ဉာဏိကံ-သိစွမ်းနိုင်သော သဗ္ဗညုတဉာဏ် ရှိတော်မူထသော၊ သုဇနသေဝကံ-သူတော်ကောင်းတို့သည် မှီဝဲဆည်းကပ် အပ်တော်မူထသော၊ ဗုဒ္ဓေန-မြတ်စွာဘုရားကိုလည်း၊ ဝန္နေ ဝန္ဒာမိ-ရှိခိုးပါ၏၊ ဝန္ဒိတ္တာ-ရှိခိုးပြီး၍။

၂၊ ကိလေသဇာလဝိဒ္ဓံသံ-ကိလေသာတည်းဟူသော ကွန်ရက်ကို ဖျက်ဆီးတော်မူတတ်သော၊ ဂမ္ဘီရဉာဏဂေါစရံ-နက်နဲသောဉာဏ်၏ ကျက်စားရာအာရုံဖြစ်ထသော၊ ဗုဒ္ဓေန-မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဂ္ဂဿတံ-ဟောတော်မူအပ်သော၊ သမ္ဗုဒ္ဓပူဇိတံ-မြတ်စွာဘုရားသည် အရိုအသေ ဆင်ခြင်သောအားဖြင့် ပူဇော်အပ်တော်မူထသော၊ ဓမ္မဥ္စ-ဆယ်ပါးသော တရားတော်မြတ်ကိုလည်း၊ ဝန္ဒေ ဝန္ဒာမိ-ရှိခိုးပါ၏၊ ဝန္ဒိတ္တာ-ရှိခိုးပြီး၍။

၃၊ ဝန္ဒကိလေသမာနသံ-ထွေးအပ်ပြီးသော ကိလေသာဟုဆိုအပ်သော အရဟတ္တဖိုလ် ရှိတော်မူထသော၊ ဒက္ခိဏေယ္ယ-မြတ်သောအလှူကို ခံတော်မူထိုက်ထသော၊ အနုတ္တရံ-လွန်ကဲသည်သူ ရှိတော်မမူထသော၊ ပရမဂုဏသမ္ပန္နံ-အလွန်မြတ်သော သီလကွန်အစရှိသော ဂုဏ်ကျေးဇူးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူထသော၊ သြရသံ-ဘုရားသခင်၏ သားတော်ရင်နှစ် ဖြစ်ထသော၊ သံဃဉ္စ-ရှစ်ယောက်သော ပရမတ္ထသံဃာတော်အပေါင်းကိုလည်း၊ ဝန္ဒေ ဝန္ဒာမိ-ရှိခိုးပါ၏၊ ဝန္ဒိတ္တာ-ရှိခိုးပြီး၍။

၄၊ ဣစ္ဧေဝံ ဣတိဝေံ-ဤသို့လျှင်၊ ရတနတ္တယေ-ရတနာသုံးပါး အပေါင်းခု၌၊ နမက္ကာရေန-ရှိခိုးသော အားဖြင့်၊ ဇနိတံ-ဖြစ်စေအပ်သော၊ ယံပုညံ-အကြင်ကောင်းမှုသည်၊ အတ္ထိ-ရှိ၏၊ တဿပုညဿ-ထိုကောင်းမှု၏၊ တေဇသာ-အစွမ်း အာနုဘော်အားဖြင့်၊ သဗ္ဗတ္ထ-အလုံးစုံသော ကာလ၌၊ ဝါ-အလုံးစုံသော အရပ်ရပ် ဗဟိဒ္ဓ သန္တာန်၌၊ ဟတန္တရာယော ဝ - ဖျောက်အပ်ပြီးသော အန္တရာယ်ရှိသည်သာလျှင်၊ ဟုတ္ဝာ-ဖြစ်၍။

၅၊ ထေရေန-အရှင် ဗုဒ္ဓဃောသ မထေရ်သည်၊ ဘာသန္တရံ - သင်တိုင်းဦးစွပ်နှင့်တူသော သီဟိဠ်ဘာသာကို၊ ဝိဝဏ္ဏယ-ကြဉ်၍၊ ဝါ-ပယ်၍၊ ပိတိပါမောဇ္ဇဝစုနာ-နှစ်သက်ခြင်း ဝမ်းမြောက်ခြင်းကို ပွားစေတတ်သော၊ ဓမ္မပဒ ပဗဒ္ဓါယ-ဓမ္မပဒဒေသနာ ဂါထာအပေါင်း၏၊ ယာ ဝဏ္ဏနာ-အကြင် အဋ္ဌကထာကို၊ ရစိတာ-စီရင်အပ်ပြီ။

၆၊ တဿာ သံဝဏ္ဏနာယ စ-ထိုဓမ္မပဒ အဋ္ဌကထာ၏လည်း၊ နိဿယော-မှီဖွယ်နိဿကို၊ ကာတုံ-ပြုစုရေးသားခြင်းငှါ၊ ကိဉ္စာပိဒုက္ကရော-အကယ်၍ကား ခဲယဉ်းစွာ၏ရှင့်၊ ပနတထာပိ-ထိုသို့ ခဲယဉ်းသည်ပင် ဖြစ်ငြားသော်လည်း၊

ဥပဒေသံ-ဆရာအရှင်မြတ်တို့၏နည်းကို၊ ဥပနိဿယံ-အားကြီးစွာ အမှီပြု၍၊ ယထာဗလံ-အစွမ်းအလျောက်၊ ဝါ-အစွမ်းအားလျော်စွာ။

၇-၈၊ သာသနာ အဓိပတိ-သာသနာ၏အရှင် ဖြစ်တော်မူထသော၊ ဝါ-သာသနာကို အစိုးရတော်မူထသော၊ ဝါ-သာသနာကို ပိုင်တော်မူထသော၊ ယတိန်-ရဟန်းတို့၏၊ ဝါ-ရဟန်းတို့ထက်၊ ဝါ-ရဟန်းတို့တွင်၊ ယတိ ပုဂ်ဝေါ-ရဟန်းမြတ် ဖြစ်တော်မူထသော၊ သီလာဒိဂုဏသမ္ပန္နော-သီလ အစ ရှိသော ဂုဏ်ကျေးဇူး အပေါင်းနှင့် ပြည့်စုံတော် မူထသော၊ ပါဝစနေ-မြတ်စွာဘုရား စကားတော်၌၊ ဝါ-ပိဋကတ်သုံးပုံ၌၊ ဆေကော-အလွန် လိမ်မာတော်မူထသော၊ ထေရော-ဉာဏာဘိဝံသမမ္မသေနာပတိ မဟာဗမ္မ ရာဇာဒီ ရာဇဂုရု တံဆိပ်နာမ်တော်ရှိသော သာသနာပြု ဆရာတော်ဘုရားကြီးသည်၊ ဂဇိန္ဒသာ-ဆင်ဖြူစီးရ ဘဝသခင် အသျှင်ဧကရာဇ်မင်းမြတ်၏၊ ဒဿနတ္ထံ-ကြည့်ရှုတော် မူစေခြင်းအကျိုးငှာ၊ ယာစိတော ယာစိတတ္တာ-တောင်းပန်စေခိုင်းတော် မူပေသောကြောင့်၊ အာစရိယာနုဘာဝံ-သာသနာပြုသာသနာပိုင် ဆရာတော်မြတ်၏ အစွမ်းအာနုဘော်ဟူသော ဘုန်းတော်ကို၊ နိဿာယ-အမှီပြု၍၊ ဓမ္မပဒတ္ထနိဿယံ-ဓမ္မပဒ အဋ္ဌကထာနိဿယကို၊ ကရိဿာမိ-ပြုပေအံ့။

ဒဗ္ဗပဒအဋ္ဌကထာနိဿယ

ပ ဌ မ တွဲ

နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

ပဏာမ

(အလုံးစုံသော ကုသိုလ်ဓမ္မတို့၏ မဂ်လာဖြစ်၍ လောကီလောကုတ္တရာအကျိုးထူးကို ဆောင်ပေတတ်သော ပရမဂမ္ဘီရတ္ထရှိသော ဓမ္မပဒ၏အတ္ထသံဏှေနာအဋ္ဌကထာကို ပြုလိုသော အရှင်ဗုဒ္ဓဃောသ /ဆရာသည် ဓမ္မပဒပါဠိတော် အဖွင့်ဖြစ်သော "မနော-ပုဗ္ဗင်္ဂမာ။ ။ လ ။ အယံ ဓမ္မဒေသနာကတ္ထ ဘာသိတာတိ" အစရှိသည်ကိုသာ မဆိုဦးဘဲ သန္ဓရင်းကြည်လင်သော စိတ်အစဉ်ကိုမှီ၍ ပညာ၏ ကိုက်ညီဝိသဒအဖြစ်သို့ ရောက်သဖြင့် အလိုရှိအပ်သော ဘဋ္ဌကထာ၏ အပြီးအဆုံးသို့ ရောက်စေခြင်းငှာ စွမ်းနိုင်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့် မိမိစိတ်ကို သန္ဓရင်းကြည်လင်စွာ ဖြစ်စေခြင်းငှာ လည်းကောင်း၊ ရတနတ္တယပဏာမဖြင့် ဖျောက်အပ်ပြီးသော ကိလေသာရှိသော စိတ်အစဉ်၌ ရှေးဘဝက ပြုအပ်သော အကုသိုလ်ကံ၏ ပစ္စယဝေကလ္လဖြစ်၍ အဋ္ဌကထာ၏ အန္တရာယ်ကို ပြုခြင်းငှာ မစွမ်းနိုင်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့် အန္တရာယဝိသောသန အကျိုးငှာလည်းကောင်း "မဟာမောဟတမောနုဒ္ဓေ" အစရှိသော နှစ်ဂါထာကို မိန်းသတည်း။)

(အဟံ-ငါသည်၊ မဟာမောဟကမောနုဒ္ဓေ-အလွန် ကြီးဝေ စွဲလေသော အဝိဇ္ဇာဟူသော အမိုက်မှောင်သည် မြေးယှက်အပ်ထသော၊ လောကေ-သုံးပါးသော်လောကဌ်၊ လောကန္တ ဒဿိနာ-လောက၏ ဆုံးရာနိဗ္ဗာန်ကို မြင်တော် မူတတ်ထသော၊ ဇလိတိဒ္ဓိနာ - ထွန်းတောက်ပသော တန်ခိုး

အာနုဘော်ရှိတော်မူထသော၊ ယေနသမ္ဘုဒ္ဓေန အကြင်မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သဒ္ဓမ္မပဇ္ဇောတော သူတော်ကောင်းတို့၏တရားဟူသော ဆီမီးတန်ဆောင်ကို ဇလီတော ထွန်းတော်မူ၏၊ သိရိမတော ဘုန်းကျက်သရေ ရှိတော်မူထသော၊ တသ သမ္ဘုဇ္ဈသ-၏၊ ပါဒေ-ခြေတော်အစုံတို့ကို၊ နမဿိတ္ဝာ နမာမိ-ရှိခိုးပါ၏၊ နမဿိတ္ဝာ-ရှိခိုးပြီး၍၊ အသ-ထိုမြတ်စွာ ဘုရား၏၊ သဒ္ဓမ္မဇ-မဂ်လေးတန် ဖိုလ်လေးတန် နိဗ္ဗာန်ပရိယတ္တိဟု ဆိုအပ်သောဆယ်ပါးသော သူတော်ကောင်းတရားကိုလည်း၊ ပူဇေတ္ဝာ ပူဇေမိ-ပူဇော်ပါ၏၊ ပူဇေတ္ဝာ-ပူဇော်ပြီး၍၊အသ-ထိုမြတ်စွာဘုရား၏၊သံဃသစ-မဂ္ဂဋ္ဌာန်လေးယောက် ဖလဋ္ဌာန်လေးယောက်ဟု ဆိုအပ်သော ရှစ်ယောက်သော ပရုမတ္ထသံဃာတော်အပေါင်းကိုလည်း၊ အဇ္ဇလိ-ချီအပ်သောလက်အုပ်ရှိသည်ကို၊ ကတ္ဝာ ကရောမိ-ပြုပါ၏၊ ကတ္ဝာ-ပြုပြီး၍။

ရတနတ္တယပဏာမကိုပြုပြီး၍ ဒေသနာကို လည်းကောင်း၊ သံဝဏ္ဏေတဗ္ဗကို လည်းကောင်း၊ သံဝဏ္ဏေတဗ္ဗ၏ ဂုဏ်ကိုလည်းကောင်း ပြုလိုသော အရှင်ဗုဒ္ဓဃောသ ဆရာသည် "တံတံကာရဏံ" အစရှိသော နှစ်ဂါထာကို မိန့်သတည်း။

(တံတံ ကာရဏံ ထိုထိုစကားပါလ အစရှိသော မူလရှိတို့၏ အဋ္ဌုပ္ပတ္တိဟူသော အကြောင်းကို၊ အာဂမမှ-စွဲ၍၊ ဓမ္မာဓမ္မသို-အကြောင်း ဟုတ်သည်၊ မဟုတ်သည်တို့၌၊ ဝါ-သဘောဟုတ်သည် မဟုတ်သည်တို့၌၊ ကောဝိဒေါ အလွန်ကျွမ်းကျင်မှာတော်မူထသော၊ သမ္ဘဒ္ဒ သဒ္ဓမ္မပဒေါ-သူတော်ကောင်းတို့၏ တရားဟူသော အဘိနှင့် ပြည့်စုံတော်မူထသော၊ ကရုဏာဝေဒသမုဿာ ဟိတမာနသော-သတ္တဝါအပေါင်းအား သနားခြင်းဟူသော ကရုဏာတော်အဟုန်ဖြင့် တွက်တွန်းအပ်သော ရှေ့နှလုံးတော် ရှိတော်မူထသော၊ ဝါ-စိတ်ရှိတော်မူထသော၊ သတ္ထာ-မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝေ ကေန္ဒေန-စင်စစ်အားဖြင့်၊ ဒေဝမနုဿာနံ-နတ်လူတို့၏၊ ဝါ-နတ်လူတို့အား၊ ဝိတိပါမေတ္တိ-ဗုဒ္ဓဏ်-နှစ်သက်ခြင်း ဝမ်းမြောက်ခြင်းကို ပွားစေတတ်ထသော၊ သုတ်အနက်သဒ္ဒါနှင့် ပြည့်စုံသောကြောင့် ကောင်းထသော၊ ဝါ-မကျဉ်းလွန်း မကျယ်လွန်းသောအားဖြင့် ကောင်းထတော၊ ယံ ဓမ္မပဒံ-အကြင်သဘာဝတ္ထုအဘို့ရှိသော ဒေသနာတော်ကို၊ ဒေသေသိ—ဟောတော်မူပြီ။

(ဒေသကစသည်ကိုပြုပြီး၍ ယခုအခါ သံဝဏ္ဏနာဋ္ဌကထာ၏ ပဘဝကို လည်းကောင်း၊ ဘာသန္တရဖြစ်၍ သီဟိုဠ်ကျွန်းသားမှ ထေရ်ပါးသောသူတို့၏လိုရာအကျိုး မရှိသည်ကိုလည်းကောင်း ပြလိုသော အရှင်ဗုဒ္ဓဃောသ ဆရာသည် "ပရမတ္ထဘာတာ တဿ" အစရှိသော နှစ်ဂါထာကို မိန့်သတည်း။)

ပရံပရာဘတာ- ဆရာ အ ဆက် ဆက် တို့ သည် ဆောင်အပ်ထသော၊ နိပုဏာ-သိမ်မွေ့နက်နဲစွာထသော၊ တဿ ဓမ္မပဒဿ-ထိုဓမ္မပဒ ပါဠိတော်၏၊ ယာ အတ္ထဝဏ္ဏနာ-အကြင် အဋ္ဌကထာသည်၊ တမ္ဗပဏ္ဏိဒီပမှိ-သီဟိုဠ်ကျွန်း၌၊ ဒီပဘာသာယ-သင်တိုင်း ဦးစွပ်နှင့်တူသော သီဟိုဠ် ဘာသာဖြင့်၊ သဏ္ဌိတာ-တည်၏၊ သာ အတ္ထဝဏ္ဏနာ-ထို အဋ္ဌကထာသည် သေသာနံ-သီဟိုဠ်ကျွန်းသားမှ ကြွင်းကုန်သော၊ သတ္တာနံ-ဇမ္ဗုဒီပါကျွန်းသားတို့အား ဟိတသုခဒ-အကျိုး၏ ပြည့်စုံခြင်းကို၊ နိ သာဓယတိ-မပြီးစေနိုင်၊ သဗ္ဗ လောကဿ၊ အလုံးစုံသော သတ္တလောက၏၊ ဟိတံ-အကျိုး စီးပွားကို၊ အပ္ပေဝနာမ သာဓေယ္ယ-အဘယ်မှာ ပြီးစေနိုင်အံ့နည်း။)

(ဤအဋ္ဌကထာ၏ ပဘဝစသည်ကိုပြုပြီး၍ အဘိယာစကကို လည်းကောင်း၊ ကရဏမဂ္ဂကာရကို လည်းကောင်း၊ ပယောဇဉ်ကိုလည်းကောင်းပြလိုသောအရှင်ဗုဒ္ဓဃောသ ဆရာသည် "ဣတိအာသီသ" စသည်ကို မိန့်သတည်း။)

ဣတိတသ္မာ-ထိုသို့ လိုအပ်သောအကျိုးကို မပြီးစေနိုင်သောကြောင့်၊ အာသီသမာနေန-မြတ်သောအကျိုးကို တောင်းတခြင်းရှိသော၊ ဒုဗ္ဘေန-ဆုံးမခြင်းဖြင့် ယဉ်ကျေးသော ဣန္ဒြေရှိထသော၊ (သမစာရိနာ-ညီညွတ်သော ကိုယ်အကျင့် နှုတ်အကျင့်ရှိထသော၊ ဝါ-ငြိမ်သက်သော အကျင့်သီလရှိထသော၊) ဣဒ္ဓမ္ဘိုဏ္ဍိကာမေန-သူတော်ကောင်း တရား၏ အရှည်တည်ခြင်းကို အလိုရှိထသော၊ ဝါ-သာသနာတော်၏ အရှည်တည်ခြင်းကို အလိုရှိထသော) ကုမာရကဿပေန-ကုမာရကဿပအမည်ရှိသော၊ ထေရေန-မထေရ်သည်၊ ထိရစေတသာ-သမ္မာဒိဋ္ဌိနှင့် ယှဉ်သော စိတ်ဖြင့်၊ ဝါ-ခိုင်ခံ့သောစိတ်ဖြင့်၊ သက္ကစ္စံ-ရိုသေစွာ၊ အဘိယာစိတောအဘိယာစိတတ္တာ-ရှေ့ရှုတောင်းပန်အပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ အတိဝိတ္ထာရံ အလွန် ကျယ်လွန်းစွာ၊ ဂတံ-ဖြစ်သော၊ (ဝစနက္ကမံ-သဒ္ဒါအစဉ် ရှိသော၊ ဝါ-စကားအစဉ်ရှိသော၊) ယံ ဘာသံ-အကြင် သီဟိုဠ်ဘာသာသည်၊ အတ္ထိ-ရှိ၏၊ တံ ဘာသံ-ထိုသီဟိုဠ်ဘာသာကို၊ (ပဟာယ-စွန့်၍၊ ဝါ-ပယ်၍၊) မနောရမံ-

နှလုံးမွေ့လျော်ဖွယ်ရှိသော၊ တန္တိဘာသံ-ဘုရားဟောတော်မူတိုင်း ပါဠိတော်ရှိသော မာဂဓ-ဘာသာကို၊ အာရောပယိတ္ဌာန- ပေထက် တင်၍၊ တတ္တ-ထိုသီဟိုဠ် အဋ္ဌကထာ၌၊ ကေဝလံ-သက်သက်၊ (နိဒါဝိတံ(D) မထင်သော၊ ဝါ-မဖွင့်သော၊) ဂါထာနံ-ဂါထာတို့၏ ယံဗျဉ္ဇနပဒံ-အကြင်သဒ္ဒါပုဒ်သည်၊ အတ္ထိ-ရှိ၏၊ တံ ဗျဉ္ဇနပဒံ-ထိုသဒ္ဒါပုဒ်ကို၊ (ဝိတာဝေတ္ဝာ-ထင်စွာပြု၍၊ ဝါ-ထင်စွာဖွင့်၍၊) ဝိဘာဝိနံ- ပညာရှိတို့၏၊ မနသော-စိတ်အားဖြင့်၊ ဝိတိပါမောဇ္ဇံ- နှစ်သက်ခြင်း ဝမ်းမြောက်ခြင်းကို၊ အာဝဟန္တော-ရွက်ဆောင်လျက်၊ အတ္ထဓမ္မူပ နိဿိတံ-အဋ္ဌကထာပါဠိတော်ကိုမှီခြင်းရှိသော၊ အတ္ထတော-အနက်အားဖြင့်၊ သေသံ-ကြွင်သော၊ တမေဝ-ထိုသဒ္ဒါပုဒ်ကို သာလျှင်၊ ဘာသန္တရေန-မာဂဓ-ဘာသာဖြင့်၊ (ဘာသိဿံ ဘာသိဿာမိ-ဟောပေအုံ့၊ ဝါ-ဆိုပေအုံ့။)

(B) ၁။ ယမကဝဂ္ဂ၊ ၁-စက္ခုပါလတ္ထေရဝတ္ထု

ရတနတ္တယံပဏာမ ပယောဇဉ်စသည်ကို ပြုပြီး၍ ယခုအခါ တစ်ဆယ်လေးဝတ္ထု ရှိသော ယမကဝဂ်၊ ကိုးဝတ္ထုရှိသော အပ္ပမာဒဝဂ်၊ ကိုးဝတ္ထုရှိသော စိတ္တဝဂ်၊ တစ်ဆယ်နှစ် ဝတ္ထုရှိသော ပုပ္ဖဝဂ်၊ တစ်ဆယ့်ငါးဝတ္ထုရှိသော ဗာလဝဂ်၊ တစ်ဆယ့်တစ်ဝတ္ထုရှိသော ပဏ္ဍိတဝဂ်၊ ဆယ်ဝတ္ထုရှိသော အရဟန္တဝဂ်၊ တစ်ဆယ့်လေးဝတ္ထုရှိသော သဟဿဝဂ်၊ တစ်ဆယ့်နှစ်ဝတ္ထုရှိသော ပါပဝဂ်၊ တစ်ဆယ့် တစ်ဝတ္ထုရှိသော ဒဏ္ဍဝဂ်၊ ကိုးဝတ္ထုရှိသော ဇရာဝဂ်၊ ဆယ်ဝတ္ထုရှိသော အတ္တဝဂ်၊ တစ်ဆယ့်တစ်ဝတ္ထုရှိသော လောကဝဂ်၊ ရှစ်ဝတ္ထုရှိသော ဗုဒ္ဓဝဂ်၊ ရှစ်ဝတ္ထုရှိသော သုခဝဂ်၊ ကိုးဝတ္ထုရှိသော ပိယဝဂ်၊ ရှစ်ဝတ္ထုရှိသော ကောဓဝဂ်၊ တစ်ဆယ့်နှစ်ဝတ္ထုရှိသော မလဝဂ်၊ ဆယ်ဝတ္ထုရှိသော ဓမ္မဋ္ဌဝဂ်၊ တစ်ဆယ့်နှစ်ဝတ္ထုရှိသော မဂ္ဂဝဂ်၊ ဆယ်ဝတ္ထုရှိသော ပကိဏ္ဏကဝဂ်၊ ကိုးဝတ္ထုရှိသော နရဝဂ်၊ ရှစ်ဝတ္ထုရှိသော နာဂဝဂ်၊ တစ်ဆယ့်နှစ်ဝတ္ထုရှိသော တဏှာဝဂ်၊ တစ်ဆယ့်နှစ်ဝတ္ထုရှိသော ဘိက္ခုဝဂ်၊ သုံးဆယ့်ကိုးဝတ္ထုရှိသော ဗြာဟ္မဏဝဂ်-အားဖြင့် နှစ်ဆယ့်ခြောက်ဝဂ်တို့တွင် ယမကဝဂ်၌ စက္ခုပါလမထေရ်ကို အကြောင်းပြု၍ ဟောရာဖြစ်သော "မနောပုဗ္ဗင်္ဂမာ" အစရှိသော ဂါထာ၏ အတ္ထဝဏ္ဏနာကို ပြလိုသော အရှင်ဗုဒ္ဓဃောသ ဆရာသည် "မနောပုဗ္ဗင်္ဂမာဓမ္မာ" စသောပါဠိ မိန့်သတည်း။

၁။ ဓမ္မာ-နာမကွန္ဓာတရား လေးပါးတို့သည်၊ မနော ပုဗ္ဗင်္ဂမာ-ဝိညာဏကွန္ဓာ သာလျှင် ပြဋ္ဌာန်းခြင်း ရှိကုန်၏၊ ဝါ-ဝိညာဏကွန္ဓာ သာလျှင် ရှေသွားရှိကုန်၏။ မနောသေဋ္ဌာ-ဝိညာဏကွန္ဓာသာလျှင် အကြီးဖြစ်ကုန်၏၊ ဝါ- ဝိညာဏကွန္ဓာ သာလျှင် အမြတ်ဖြစ်ကုန်၏၊ ဝါ- ဝိညာဏကွန္ဓာကိုသာလျှင် ချီးမွမ်းအပ်ကုန်၏၊ မနောမယာ- ဝိညာဏကွန္ဓာဖြင့် ပြီးကုန်၏။

ယောပုဂ္ဂလော-သည်၊ ပဒုဋ္ဌေန-ပြစ်မှားလိုသော၊ မနသာ-ဖြင့်၊ စေတာ သတိဝါ-အကယ်၍မူလည်းဆိုကြားအံ့၊ စေကရောတိဝါ- အကယ်၍မူလည်း ပြုကြားအံ့၊ တတော-ထိုသို့ ပြစ်မှားလိုသောစိတ်ဖြင့် ဆိုခြင်း ပြုခြင်းကြောင့်၊ နံ ပုဂ္ဂလံ-ထိုပုဂ္ဂိုလ်သို့၊ ဒုက္ခံ-ဆင်းရဲသည်၊ အနေ့တိ-အစဉ် လိုက်တတ်၏၊ ကိမိဝ-အဘယ်ကဲ့သို့နည်းဟူမူကား၊စက္တံ လှည်းဘီးစက်သည်၊ ဝဟတော-ဝန်ကိုဆောင်သော နွားလား၏၊ ပဒံ-ခြေရာသို့၊ အနေ့တိဂ္ဂ-အစဉ်လိုက်သကဲ့သို့၊ အနေ့တိ-အစဉ်လိုက်၏။)

ဤတိအယံမမ္မဒေသနာ-ဤတရား ဒေသနာတော်ကို၊ ကတ္ထ-အဘယ်အရပ်၌၊ ဘဂဝတာ-မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဘာသိတာ ဟောကြားတော်မူအပ်သနည်း၊ ဤတိ-သို့၊ စေဝဒေယျ-အကယ်၍ဆိုကြားအံ့၊ သာဝတ္ထိယံ-သာဝတ္ထိပြည်၌၊ ဘာသိတာ-ဟောကြားတော်မူအပ်၏၊ ဤတိ-သို့၊ ဝိသေဋ္ဌတဇော-ဖြေအပ်၏၊ ကံပုဂ္ဂလံ-အဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ အာရဗ္ဘ-အကြောင်းပြု၍၊ဘာသိတာ-ဟောကြားတော်မူအပ်သနည်း၊ ဤတိ-သို့၊ စေဝဒေယျ-အကယ်၍ ဆိုကြားအံ့၊ စက္ခုပါလတ္ထေရံ-စက္ခုပါလမထေရ်ကို၊ အာရဗ္ဘ-အကြောင်းပြု၍၊ ဘာသိတာ-ဟောကြားတော်မူအပ်၏၊ ဤတိ-ဤသို့၊ ဝိသေဋ္ဌတဇော-ဖြေအပ်၏၊ သာဝတ္ထိယံ-သာဝတ္ထိပြည်၌၊မဟာသုဝဏ္ဏောနာမ-မဟာသုဝဏ္ဏအမည်ရှိသော၊ ကုဋုမ္ဗိကော-မျိုးသော ဥစ္စာရှိသော သူကြွယ်သည်၊ အဟောသိကိရ-ဖြစ်သတတ်၊ သော-ထိုသူကြွယ်သည်၊ အဓနော-သူကြွယ်ဝ၏၊ မဟဒ္ဓနော-မျိုးသောဥစ္စာနှစ်ရှိ၏၊ မဟာဘောဂေါ- မျိုးသော စည်းစိမ် ချမ်းသာရှိ၏၊ အပုတ္တကော-သားမရှိ၊ ဝါ-သားမှကင်း၏၊ သော-ထိုသူကြွယ်သည်၊ ကေဒိဝသံ-ဘစ်နေ့သ၌၊ နှာနတိတ္ထံ-ရေချိုးဆိပ်သို့၊ ဂန္တွာ-သွား၍၊ နှတ္တာ-ရေချိုး၍၊ အာဂစ္ဆန္တော-ပြန်လာသည်ရှိသော်၊ အန္တရာမဂ္ဂေ-ခရီးအကြား၌၊ ဝါ-အနီး၌၊ သမ္ပန္နပတ္တသာခံ-ပြည့်စုံသော အရွက် အခက်ရှိသော၊ ဧကံ ဝနပ္ပတိံ-တစ်ခုသောတောစိုးသစ်ပင်ကို၊ဒိသ္မာ-မြင်၍၊အယံ-ဤသစ်ပင်ကို၊ ဝါ-ဤသစ်ပင်သည်၊ မဟောသက္ခာယ-တန်ခိုးကြီးသော၊ ဒေဝတာယ-နတ်သည်၊ ပရိဂ္ဂဟိတော-သိမ်းဆည်းအပ်သည်၊ ဘဝိဿတိ-ဖြစ်လတ္တံ့၊ ဤတိ-

ဤသို့၊ တဿ-တို့တောစိုးသစ်ပင်၏၊ ဟေဋ္ဌာဘာဂံ-အောက်အဘို့ကို၊ သော ဓာပေတ္မာ-သုတ်သင်စေ၍၊ ပါကာရ ပရိက္ခေပံ-တံတိုင်းရံခြင်းကို၊ ကာရာ ပေတ္မာ-ပြုစေ၍၊ ဝါလုကံ-သဲကို၊ သြကိရာပေတ္မာ-ကြဲစေ၍၊ ဓဇပဋ္ဌာကံ-ကုက္ကားတံခွန်ကို၊ ဥဿာပေတ္မာ-စိုက်ဆောက်၍၊ တံဝနပွတိ-ထိုတော စိုးသစ်ပင်ကို၊ အလက်ရိတ္မာ-တန်းဆာဆင်၍၊ ပဒက္ခိဏံ-လက်ယာရစ်လှည့် သည်ကို၊ ကတ္မာ-ပြု၍၊ ပုတ္တံ ဝါ-သားကိုလည်းကောင်း၊ ဓိတရံ ဝါ-သမီးကို လည်းကောင်း၊ လဘိတ္မာ-ရပါမူကား၊ ဝါ-သော်၊ တုမ္မာကံ-သင်နတ်မင်း တို့အား၊ မဟာသက္ကာရံ-ကြီးစွာသောပူဇော်သက္ကာကို၊ ကရိဿာမိ-ပြုအံ့၊ ဣတိ-ဤသို့၊ ပတ္ထနံ-ဆုတောင်းခြင်းကို၊ ကတ္မာ-ပြု၍၊ ပက္ကမိ-ဖွဲ့လေ၏၊ အထ-ထိုအခါ၌၊ အသ-ထိုသူကြွယ်၏၊ နစိရသေဿ-ဖဲ့၍မကြာမြင့်မီလျင်၊ ဘရိ ယာယ မယားဖြစ်သောသူဌေးကတော်၏၊ ကုစ္ဆိယံ-ဝမ်း၌၊ ဂဗ္ဘော-ကိုယ် ဝန်သည်၊ ပတိဋ္ဌာတိ တည်၏၊ သာ-ထိုသူဌေးကတော်သည်၊ ဂဗ္ဘသံ-ကိုယ်ဝန်၏၊ ပတိဋ္ဌိတဘာဝံ-တည်သောအဖြစ်ကို၊ ဥ ဘတ္မာ-သိသည်ဖြစ်၍၊ တဿ-ထိုသူဌေးအား၊ အာရောစေသိ-ကြား၏၊ သော-ထိုသူဌေးသူကြွယ် သည်၊ တဿာ-ထိုသူဌေးကတော်အား၊ ဝါ-သူဌေးကတော်၏၊ ဂဗ္ဘသ-ကိုယ်ဝန်၏၊ ပရိဟာရံ-အစောင့်အရှောက်ကို၊ အဒါသိ-ပေး၏၊ သာ-ထို သူဌေးကတော်သည်၊ ဒသမာသစ္စယေန၊ ဆယ်လလွန်သဖြင့်။ ပုတ္တံ၊ သားကို။ ဝိဇာယိ၊ ဖွား၏။ တံ၊ ထိုသတ္တိသားကို။ နာမဂ္ဂဟဏဒိဝသေ၊ အမည်မှည့် သောနေ့၌။ သေဋ္ဌိ၊ သူဌေးသူကြွယ်သည်။ အတ္တာနာ၊ မိမိသည်။ ပါလိတံ၊ စောင့်ရှောက်အပ်သော။ ဝနပွတိ၊ တောစိုးသစ်ပင်ကို။ နိဿယ၊ မှီ၍။ လဒ္ဓ-တ္တာ၊ ရသောကြောင့်။ တဿ၊ ထိုသတ္တိသားဝယ်အား။ ပါလေတိ နာမံ၊ ပါလ ဟူသောအမည်ကို။ အကာသိ၊ မှည့်၏။ သာ၊ ထို သူဌေးကတော်သည်။ အပရဘာဂေ၊ တစ်ပါးသောအခါ၌။ အညမ္ပိ၊ တစ်ပါလည်းဖြစ်သော။ ပုတ္တံ၊ သားကို။ လဘိ၊ ရ၏။ တဿ၊ ထိုသတ္တိသားဝယ်အား။ စူဠပါလေတိ နာမံ၊ စူဠ ပါလဟူသောအမည်ကို။ ကတ္မာ၊ မှည့်၍။ ဣတရဿ၊ အစ်ကိုအား။ မဟာ ပါလေတိ နာမံ၊ မဟာပါလ ဟူသောအမည်ကို။ အာကာသိ၊ ပြုပြီ။ တေ၊ ထိုညီအစ်ကိုနှစ်ယောက်တို့သည်။ ဝယပ္ပတ္တေ၊ အရွယ်သို့ ရောက်လတ်သော်။ ဃရဝန္ဓနေ၊ အိမ်ယာထောင်ခြင်းတည်းဟူသောနှောင်ဖွဲ့ခြင်းဖြင့်။ ဗန္ဓိ သု၊

ဖွဲ့ကုန်၏။ အပရဘာဂေ၊ တစ်ပါးသော အဘို့၌။ မာထာပိတရော၊ အမိ အဘတို့သည်။ကာလံ၊စုတေခြင်းကို။အကံသု၊ပြုကုန်၏။သဗ္ဗမ္ပိ၊အလုံးစုံလည်း ဖြစ်သော။ဝိဘဝံ၊စည်းစိမ်းချမ်းသာကို။ဣတရေယေဝ၊ညီအစ်ကိုနှစ်ယောက် တို့သည် သာလျှင်။ ဝိစာရိ သု/ခန္ဓရမ်းစီရင်ကုန်၏။ ဝါ၊ သုံးဆောင်စစား ခြင်းကို ပြုကုန်၏။ တသ္မိံ သမ္ဗဒေယ၊ ထိုအခါ၌။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရား သည်။ ပဝတ္တိတဝရမ္မစက္ကော/မြတ်သောတရားရတနာကို ဖြစ်စေတော်မူ ၏။ ဝါ၊မြတ်သောဓမ္မစက္ကြာတရားကို ဟောတော်မူ၏။ ဝါ၊ မြတ်သော အာဏာစက်ကို လည်စေတော်မူ၏။ အနုပုဗ္ဗေန၊ အစဉ်သဖြင့်။ အာဂန္တွာ၊ ကြွတော်မူ၍။ အနာထပိဏ္ဍိကေန၊ အနာထပိဏ် အမည်ရှိသော။ မဟာ သေဋ္ဌိနာ၊ သူဌေးကြီးသည်။ စတုပဏ္ဏာသကောဋိဓနံ၊ ငါးဆယ့်လေးကုဋေ သော ဥစ္စာရတနာကို။ ဝိဿဇ္ဇေတွာ၊ စွန့်၍။ ကာရိတေ၊ဆောက်အပ်သော။ ဇေတဝန မဟာဝိဟာရေ၊ ဇေတဝန် အမည်ရှိသော ကျောင်းတော်ကြီး၌။ မဟာဇနံ၊လူများအပေါင်းကို။ သဂ္ဂမဂ္ဂေစ၊ နတ်ရွာခရီး၌ လည်းကောင်း။ မောက္ခမဂ္ဂေ စ၊ မဂ်၄ဖိုလ် နိဗ္ဗာန်ခရီး၌လည်းကောင်း။ ပတိဋ္ဌာပယမာနော တည်စေလျက်။ ဝိဟရတိ၊ နေတော်မူ၏။ ဟိ၊ ထိုစကား ဆိုသင့်စ္ဓ။ တထာ-ဂတော၊မြတ်စွာဘုရားသည်။ မာတုပဋ္ဌာနေ၊မယ်တော်အမျိုးမှ။ အသီတိ-ယာသဟဿံ၊ ရှစ်သောင်း။ပိတုပဋ္ဌာနေ၊ ခမည်းတော်အမျိုးမှ။ အသီတိ ယာ သဟဿံ၊ရှစ်သောင်း။ဣတိ၊ ဤသို့။ ဒ္ဝေအသီတိ ဉာတိကုလသဟဿေ ဟိ၊ တစ်သိန်းခြောက်သောင်းသောဆွေတော်မျိုးတော်တို့သည်။ ကာရိတေ၊ ဆောက်လုပ်အပ်သော။ ဝိဟာရေ၊ နိဗြောဓာရုံ ကျောင်းတော်ကြီး၌၊ ဇေတ် ယေဝ ဝဿာဝါသံ၊တစ်ဝါသာလျှင်။ဝသိ၊ နေတော်မူ၏။အနာထပိဏ္ဍိကေန အနာထပိဏ်သူဌေးသည်။ ကာရိတေ၊ဆောက်အပ်သော။ဇေတဝန မဟာ ဝိဟာရေ၊ဇေတဝန်အမည်ရှိသောကျောင်းတော်ကြီး၌။ကုန်ဝိသတိဝဿာ နိ၊ တစ်ဆယ့်ကိုးဟိုးတို့ပတ်လုံး။ ဝဿာဝါသံ၊ဝါဆို၍။ ဝသိ၊နေတော်မူ၏။ ဝိသာခါယ၊ဝိသာခါသည်။သတ္တဝိသတိကောဋိဓနံ၊နှစ်ဆယ့်ခုနစ်ကုဋေသော ဥစ္စာရတနာကို။ပရိစ္စာဂေန၊စွန့်သဖြင့်။ကာရိတေ၊ဆောက်အပ်သော။ပုဗ္ဗာ ရာမေ၊ ပုဗ္ဗာရုံကျောင်းတော်ကြီး၌။ ဆဗ္ဗဿာနိ၊ ခြောက်ဝါတို့ပတ်လုံး။ ဝဿာဝါသံ၊ဝါဆို၍။ ဝသိ၊နေတော်မူ၏။ဟိ၊ထိုစကား ဆိုသင့်စ္ဓ။သော၊ထို

မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဒိန္နံကုလာနံ၊ အနာထပိဏ်သူဌေး ဝိသာခါ ဟူသော နှစ်ပါးသောအမျိုးတို့၏။ ဂုဏမဟတ္တတံ၊ ကျေးဇူးများသည်၏ အဖြစ်ကို။ ပဋိစ္စ၊ စဲ၍။ သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်ကို။ နိဿာယ၊ မှီ၍။ ပဠေဝိသတ္တိသာနိ နှစ်ဆယ့်ငါးနှစ်တို့ပတ်လုံး။ ဝသိ၊ နေတော်မူ၏။ အနာထပိဏ္ဍိကောပိ၊ အနာထပိဏ်သူဌေးသည်လည်းကောင်း။ မဟာ ဥပါသိကာ၊ မြတ်သော ဥပါသိကာမဖြစ်သော။ ဝိသာခါပိ၊ ဝိသာခါသည်လည်းကောင်း။ နိဗဒ္ဓံ၊ မပြတ်။ ဒိဝသဿ၊ နေ့၏။ ဝါ၊ ဒိဝသဿ ဒိဝသေ၊ နေ့တိုင်းနေ့တိုင်း။ ဒွေဝါ ရေ၊ နှစ်ကြိမ်။ တထာဂတဿ၊ မြတ်စွာဘုရားအား။ ဥပဋ္ဌာနံ၊ လုပ်ကျွေးခယခြင်းသို့။ ဂစ္ဆန္တိ၊ ရောက်ကုန်၏။ ဂစ္ဆန္တာ စ၊ ရောက်ကုန်သော်လည်း။ ဒဟရသာမဏေရာ၊ သဒ္ဓမဏေဃယ် တို့သည်။ နော၊ ငါတို့၏။ ဟတ္ထေ၊ လက်တို့ကို။ ဩလောကေဿန္တိ၊ ကြည့်ကုန်လတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့နှလုံးသွင်း၍။ တုစ္ဆဟတ္ထာ၊ လက်အချည်းနှီး။ န ဂတပုဗ္ဗာ၊ မသွားစဖူး။ ပုရေဘတ္တံ၊ ဆွမ်းမစားမီကာလ၌။ ဝါ၊ နံနက်ကာလ၌။ ဂစ္ဆန္တာ၊ သွားကုန်သည်ရှိသော်။ ခါဒနီယဘောဇနီယာ ဒိနိ၊ ခဲဖွယ်ဘောဇဉ်အစရှိသည်တို့ကို။ ဂဟေတ္ဝာ၊ ယူ၍။ ဂစ္ဆန္တိ၊ သွားကုန်၏။ ပစ္ဆာဘတ္တံ၊ ဆွမ်းစားပြီးသောကာလ၌။ ဝါ၊ နေလွဲသောကာလ၌။ ဂစ္ဆန္တာ သွားကုန်သည်ရှိသော်။ ပဠဘောသဇ္ဇာနိ စ၊ ငါးပါးသောဆေးတို့ကို လည်းကောင်း။ အဋ္ဌစပါနာနိ၊ ရှစ်ပါးသောအဖျော်တို့ကိုလည်းကောင်း။ ဂဟေတ္ဝာ၊ ယူ၍။ ဂစ္ဆန္တိ၊ သွားကုန်၏။ တေသံ၊ ထိုအနာထပိဏ်ဝိသာခါတို့၏။ နိဝေသနေ သုပန၊ အိမ်တို့ဌာကား။ ဒ္ဝိန္နံ ဒ္ဝိန္နံ ဘိက္ခုသဟဿာနံ၊ နှစ်ထောင်နှစ်ထောင်သောရဟန်းတို့အား။ နိစ္စံ၊ အမြဲ။ ပညတ္တာသနာနေ ဝ၊ ခင်းထားအပ်သောနေရာရှိကုန်သည်သာလျှင်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်ပါ၏။ အန္နပါနဘေသဇ္ဇာဒီသု၊ ဆွမ်းအဖျော်ဆေး အစရှိသည်တို့ကို။ ယော၊ အကြင်ရဟန်းသည်။ ယံ၊ အကြင်ပစ္စည်းကို။ ဣစ္ဆတိ၊ အလိုရှိ၏။ တဿ၊ ထိုရဟန်းအား။ တံ၊ ထိုပစ္စည်းသည်။ ယထိစ္ဆိတမေဝ၊ အလိုရှိတိုင်းသာလျှင်။ သမ္ပဇ္ဇတိ၊ ပြည့်စုံ၏။ တေသု၊ ထို အနာထပိဏ် ဝိသာခါတို့တွင်။ အနာထပိဏ္ဍိကေန၊ အနာထပိဏ် သူဌေးသည်။ ကေဒိဝသံ ပိ၊ တစ်နေ့၊ မျှလည်း။ သတ္ထာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ ပဠံ၊ ပြဿနာကို။ နပုစ္ဆိတပုဗ္ဗော၊ မလျှောက်စဖူး။ (ဣ)သော၊ ထိုသူဌေးသည်။ တထာဂတော မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဗုဒ္ဓသုခုမာလောဘုရားဖြစ်၍ သိမ်မွေ့တော်မူ၏။ ဝါ၊

(၈)

ဘုရား၏သိမ်မွေ့ခြင်းရှိတော်မူ၏။ ခတ္တိယသုခုမာလော၊ မင်းဖြစ်၍သိမ်မွေ့
တော်မူ၏။ ဝါ၊ မင်း၏ သိမ်မွေ့ခြင်း ရှိတော်မူ၏။ ဥပကာရော၊ များသော
ကျေးဇူးရှိပေ၏။မေ၊၏။ဂဟပတိကိရ၊အိမ်ရှင်ဖြစ်သတတ်။ဣတိ၊ဤသို့နှလုံး
သွင်း၍။ မယ္ဟိ၊ ငါ့အား။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ ဒေသေန္တော၊ ဟောတော်မူသည်ရှိ
သော်။ကိလမေယျ၊ပင်ပန်းရာ၏။ဣတိတသ္မာ၊ကြောင့်။သတ္တရိ၊မြတ်စွာဘုရား
၌။ အဓိမတ္တ သိနေဟေန၊အတိုင်းထက်အလွန်ချစ်ခြင်းဖြင့်။ ပဋ္ဌိ၊ပြဿနာကို။
နပုစ္ဆတိ၊မမေး။သတ္ထာပန၊မြတ်စွာဘုရားသည်ကား။ တသ္မိံ၊ထိုသူ၌ဌေးအိမ်၌။
နိသိန္နမတ္တေယေဝ၊ နေကာမျှလျှင်။ အယံသေဋ္ဌိ၊ဤအနာထပိဏ်သူဌေးသည်။
မံ၊ ငါ့ကို။ အရဏ္ဍိတပဋ္ဌာနေ၊ မစောင့်ရှောက်အပ်သော အရာ၌။ ရက္ခတိ၊
စောင့်ရှောက်၏။ ဟိ၊ထိုစကားဆိုသင့်စ။ အဟံ၊သည်။ကပ္ပံသတသဟဿာဓိ
ကာနိ၊ ကမ္ဘာတစ်သိန်း အလွန်ရှိကုန်သော။ စတ္တာရိ အသင်္ခေ့ယျာနိ၊ လေး
အသင်္ခေ့တို့ပတ်လုံး။ အလက်တ ပဒ္ဓိယတ္တံ၊ တန်ဆာဆင်ခြင်းနှင့် စပ်သော။
အတ္တနော၊ မိမိ၏။သီသံ၊ဦးခေါင်းကို။ဆိန္ဒိတ္ဝာ၊ဖြတ်၍။အက္ခိနီ၊ မျက်စိတို့ကို။
ဥပ္ပါဋေတ္ဝာ၊ထုတ်၍။ ဟဒယမံသံ၊နှလုံးခွံသားကို။ ဥပ္ပါဋေတ္ဝာ၊ နုတ်၍။ ပါ
ဏသမံ ပုတ္တဒါရံ၊ အသက်နှင့်တူသော သားမယားကို။ ပရိစ္စဇိတ္ဝာ၊ စွန့်၍။
ပါရမိယော၊ပါရမီတို့ကို။ပူရေန္တော၊ ဖြည့်သည်ရှိသော်။ ပရေသံ၊ သူတစ်ပါး
တို့အား။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ ဒေသနတ္ထမေဝ၊ ဟောခြင်း အကျိုးငှာသာလျှင်။
ပူရေမိ၊ ဖြည့်၏။ သေသော၊ ဤအနာထပိဏ်သူဌေးသည်။ မံ၊ ငါ့ကို။ အရ-
တပဋ္ဌာနေ၊မစောင့်ရှောက်အပ်သော အရာ၌။ ရက္ခတိ၊ စောင့်ရှောက်၏။
ဣတိ၊ဤသို့။ ကေဝမ္မဒေသနံ၊တစ်ခုသောတရားဒေသနာကို။ကထေတိ ယေဝ၊
ဟောတော်မူသလျှင်ကတည်း။ တဒါ၊ ထိုအခါ၌။ သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိ
ပြည်၌။ သတ္တ မနုဿ ကောဋိယော၊ ခုနစ်ကုဋေသောလူတို့သည်။ ဝသန္တိ၊
နေကုန်၏။ တေသု၊ ထိုလူတို့တွင်။ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ မမ္မကထံ၊
တရားစကားကို။ သုတ္ဝာ၊ ကြား၍။ ပဋ္ဌကောဋိမတ္တာ မနုဿာ၊ငါးကုဋေ
မျှလောက်ကုန်သော လူတို့သည်။ အရိယသာဝကာ၊ သောတာပန် သက
ဒါဂါမ်တို့သည်။ ဇာတာ၊ဖြစ်ကြကုန်၏။ဒွေကောဋိမတ္တာ မနုဿာ၊နှစ်ကုဋေ
မျှလောက်ကုန်သော လူတို့သည်။ ပုထုဇ္ဇနာ၊ ကလျာဏ ပုထုဇဉ်တို့သည်။
ဇာတာ၊ဖြစ်ကြကုန်၏။ တေသု၊ ထိုလူတို့တွင်။ အရိယသာဝကာနံ၊သောတာ

ပန် သကဒါဝါမ်ိတ္တိအား။ ဒွေယော ကိစ္စာနိ၊ နှစ်ပါးသော ကိစ္စတို့သည်။ အဟသုံ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ပုရေဘတ္တံ၊ ဆွမ်းမစားမီ ကာလ၌၊ ဒါနံ၊ ဆွမ်းအစ ရှိသော အလှူကို။ ဒေန္တိ၊ လှူကုန်၏။ ပစ္ဆာ ဘတ္တံ၊ ဆွမ်းစား ပြီးသောကာလ၌။ ဝါ၊ ညချမ်းသောကာလ၌။ ဂန္ဓာမာလာဒီ ဟတ္ထာ၊ နံ့သာပန်း စသည်တို့ကိုလက်စဲ့ကုန်လျက်။ ဝတ္ထာဘေသဇ္ဇပါနကာဒီနိ၊ သင်္ကန်းလျှာ ပုဆိုး ဆေး အဖျော် အစရှိသည်တို့ကို၊ ဂါဟာပေတ္ဝာ၊ယူစေ၍။ ဓမ္မသဝနတ္ထာယ၊ တရားနာအံ့သောငှာ။ ဂစ္ဆန္တိ၊ သွားကုန်၏။ အထ၊ ထို အခါ၌။ ကေဒိဝသံ၊ တစ်နေ့သ၌။ မဟာပါလော၊ မဟာပါလသည်။ အရိယ သာဝကေ၊ သောတာပန် သကဒါဂါမ်တို့ကို။ ဂန္ဓမာလာဒိဟတ္ထော၊ နံ့သာပန်း အစရှိသည်တို့ကို လက်စဲ့ကုန်လျက်။ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းသို့။ ဂစ္ဆန္တေ၊ သွားကုန် သည်တို့ကို။ ဒိသ္ဝာ၊ မြင်၍။ အယံ မဟာဇနော၊ ဤလူအပေါင်းသည်။ ကုဟိံ၊ အဘယ်အရပ်သို့။ ဂစ္ဆတိ၊ သွားသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆိတ္ဝာ၊ မေး၍။ ဓမ္မ သဝနတ္ထာယာတိ၊ တရားနာအံ့သောငှာ သွားသတည်းဟု။ သုတ္ဝာ၊ ကြား၍။ အဟံပိ၊ ငါသည်လည်း။ ဂမိဿာမိ၊ သွားအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုလျက်။ ဂန္ဒွာ၊ သွား၍။ သတ္ထာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ ဝန္ဒိတ္ဝာ၊ ရှိခိုး၍။ ပရိသာပရိယန္တေ၊ ပရိ သတ်အစွန်း၌။ နိသီဒိ၊ နေ၏။ ဗုဒ္ဓါစနာမ၊ ဘုရားတို့မည်သည်ကား။ ဓမ္မံ၊ တရား ကို။ ဒေသေန္တာ၊ ဟောတော်မူကုန်သည်ရှိသော်။ သရဏာ သီလ ပဋ္ဌာ ဒီနံ၊ သရဏဂုံသီလ ပဋ္ဌာန်သီလ အစရှိသည်တို့၏။ ဥပနိဿယံ၊ ဥပနိဿယကို။ သြ လောကေတ္ဝာ၊ ကြည့်၍။ အဠာသယဝသေန၊ အလို၏အစွမ်းအားဖြင့်။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ ဒေသေန္တိ၊ ဟောတော်မူကုန်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ တံဒိဝသံ၊ ထိုနေ့၌။ တဿ၊ ထိုမဟာပါလ၏။ ဥပနိဿယံ၊ ဥပနိဿယကို။ သြ လောကေတ္ဝာ၊ ကြည့်၍။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ ဒေသေန္တော၊ ဟောတော်မူသည်ရှိသော်။ တံဒိဝသံ၊ ထိုနေ့၌။ အနုပုဗ္ဗီကထံ၊ အစဉ်သော တရားစကားကို။ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။ သေယျထိဒံ၊ ထိုအစဉ်သော တရားစကားဟူသည် အဘယ်နည်း။ ဒါနကထံ၊ အလှူနှင့်စပ်သော တရား စကား လည်းကောင်း။ သီလကထံ၊ သီလနှင့်စပ်သော တရားစကား လည်း ကောင်း။ သဂ္ဂကထံ၊ နတ်ရွာနှင့်စပ်သော တရားစကား လည်းကောင်း။ ကာမာနံ၊ ကာမဂုဏ်တို့၏။ အာဒီနဝံ၊ အပြစ်ကို လည်းကောင်း။ သြ ကာရံ၊

အယုတ်ကို လည်းကောင်း။ သံကိလေသံ၊ ညစ်နွမ်းခြင်းကိုလည်းကောင်း။ နေကွမ္မေ၊ တောထွက်ခြင်းဌ။ အာနိသံသံ၊ အကျိုးဆက်ကိုလည်းကောင်း။ ပကာသေသိ၊ ပြတော်မူ၏။ တံ၊ ထိုတရားစကားကို။ သုတ္ဝာ၊ ကြား၍။ မဟာပါလော ကုဋုမ္ဗိကော၊ မဟာပါလ သူကြွယ်သည်။ စိန္တေသိ၊ ကြံ၏။ ပရလောကံ၊တမယ့်နောင် ဘဝသို့။ ဂစ္ဆန္တံ၊ သွားသည်ရှိသော်။ ပုတ္တာ ဓီတရော ဝါ၊ သားသမီးတို့သည် လည်းကောင်း။ ဘာတရော ဝါ၊ ညီအစ်ကိုတို့သည် လည်းကောင်း။ ဘောဂါ ဝါ၊ စည်းစိမ်ချမ်းသာတို့သည် လည်းကောင်း။ နာနုဂစ္ဆန္တိ၊ အစဉ်မပြိုက်ကုန်။ သရီရံပိ၊ ကိုယ်သည်လည်း။ အတ္တနာ၊ မိမိနှင့်။ သဒ္ဓိ၊ တကွ။ နဂစ္ဆတိ၊ မလိုက်။ မေ၊ ငါ့အား။ ဝါ၊ ၏။ ဃရာ ဝါ သေန၊ အိမ်ယာထောင်ခြင်းဖြင့်။ ကိံ၊ အဘယ်အကျိုးရှိအံ့နည်း။ ပဗ္ဗဇိတော မိ၊ ရဟန်းပြုအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ စိန္တေသိ၊ ကြံ၏။ သော၊ ထိုမဟာပါလ သူကြွယ်သည်။ ဒေဝနာ ပရိယောသာနေ၊ ဒေဝနာတော်၏ အဆုံးဌ။ သတ္ထာရံ၊မြတ်စွာဘုရားသို့။ ဥပသင်္ကမိတ္ဝာ၊ ကပ်၍။ ပဗ္ဗဇ္ဇံ၊ ရဟန်းအဖြစ်ကို။ ယာစိ၊ တောင်းပန်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုမဟာပါလသူကြွယ်ကို။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ပုစ္ဆိ၊ မေးတော်မူ၏။ တေ၊ သင်၏။ ကောစိ၊ တစ်စုံတစ်ယောက်သော။ အာပုစ္ဆိတဗ္ဗယုတ္တကော၊ ပန်ကြားအပ်သည်နှင့်ယှဉ်သော။ ဥတိ၊အဆွေအမျိုးတို့သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိလော။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ မေ၊ အကျွန်ုပ်၏။ ကနိဋ္ဌ ဘာတာ၊ ညီငယ်သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိပါ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊ နားတော်လျှောက်၏။ တေနဟိ၊ ထိုသို့ ဆိုတပြီးကား။ တံ၊ ထိုညီငယ်ကို။ အာပုစ္ဆာဟိ၊ ပန်ကြားဦးလော့။ ဣတိ၊သို့။ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။ သော၊ ထိုမဟာပါလ သူကြွယ်သည်။ သာဓုတိ၊ ကောင်းပါပြီဟူ၍။ သမ္ဘဒ္ဒိဆ္ဆိတ္ဝာ၊ ဝန်ခံ၍ သတ္ထာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ ဝန္ဒိတ္ဝာ၊ ရှိခိုး၍။ ဂေဟံ၊ အိမ်သို့။ ဂန္တ္ဝာ၊ ပြန်သွား၍။ ကနိဋ္ဌံ၊ ညီကို။ ပက္ကောသာပေတ္ဝာ၊ ခေါ်စေ၍။ တာတ၊ ချစ်ညီ။ မယှံ၊ ငါ၏။ ဣမသ္မိံ ဂေဟေ၊ ဤအိမ်၌။ သဝိညာဏကမ္မိ၊ အသက်ရှိသည်လည်းဖြစ်သော။ အဝိညာဏကမ္မိ၊အသက်မရှိသည်လည်းဖြစ်သော။ ကိဉ္စိ တစ်စုံတစ်ခုသော။ ယံဓနံ၊ အကြင်ဥစ္စာသည်။ အတ္ထိ၊ရှိ၏။ တံသဗ္ဗံ၊ထိုအလုံးစုံသော ဥစ္စာသည်။ တဝ၊ သင်၏။ ဘာရော၊ ဝန်တည်း။ နံ၊ ထိုဥစ္စာကို။ ပဋ္ဌ

ပဇ္ဇောဟိ၊ ခံစားလေလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆိုး၏။ သာမိ၊ အရှင်။ တုမှေပန၊ အရှင်တို့သည်ကား။ ကိံ၊ အာဘယ်ပါနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆိုး၏။ အဟံ၊ ငါသည်။ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သန္တိကေ၊ အထံ၌။ ပဗ္ဗဇိဿာမိ၊ ရဟန်းပြုအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆိုး၏။ ဘာတိက၊ နောင်တော်။ ကိံ ကထေသိ၊ အသို့ဆိုသနည်း။ တုံ၊ သင်သည်။ မေ၊ ငါ၏။ မာတရိ၊ အမိသည်။ မတာယ၊ သေသည်ရှိသော်။ မာတာဝိယ၊ အမိကဲ့သို့ဖြစ်၏။ ပိတရိ၊ အဘသည်။ မတေပိ၊ သေခဲ့သည်ရှိသော်လည်း။ ပိတာဝိယ၊ အဘကဲ့သို့ ဖြစ်၏။ သေ၊ သင်၏။ ဂေဟေ၊ အိမ်၌၊ မဟာဝိဘဝေ၊ များစွာသောစည်းစိမ်ချမ်းသာကို။ လဒ္ဓေ၊ ရအပ်၏။ ဂေဟေ၊ အိမ်၌။ အဏ္ဍာဝသန္တေယေဝ၊ နေလျက်လျှင်။ ပုညာနိ၊ ကောင်းမှုတို့ကို။ ကာတုံ၊ ပြုခြင်းငှာ။ သက္ကာ၊ တတ်ကောင်း၏။ ဝေါ၊ ဤသို့။ မာ အကရိတ္ထ၊ မပြုလင့်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆိုး၏။ တာတ၊ ချစ်ညီ။ အဟံ ငါသည်။ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ဓမ္မဒေသနံ၊ တရားဒေသနာတော်ကို။ သုတ္ဝာ၊ ကြားရ၍။ ဃရာဝါသေ၊ အိမ်ယာထောင်သော လူ၏ဘောင်၌။ ဝသိတုံ၊ နေထိုင်ခြင်းငှာ။ နသက္ကောမိ၊ မတတ်နိုင်။ ဟိ၊ ထိုစကားဆိုသင့်စ။ သတ္ထာရာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ သဏ္ဌသုခုမံ၊ သိမ်မွေ့နုးညံ့သော။ တိလက္ခဏံ၊ သုံးပါးသောလက္ခဏာသို့။ အာရောပေတ္ဝာ၊ တင်၍။ အာဒိမဇ္ဈပရိယောသာနကလျာဏာ၊ အစ၏ကောင်းခြင်း၊ အလယ်၏ကောင်းခြင်း၊ အဆုံး၏ကောင်းခြင်းနှင့် ပြည့်စုံသော။ ဓမ္မာ၊ တရားကို။ ဒေသိတော၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ သော အဟံ၊ ထိုငါသည်။ အဂါ-ရမဇ္ဈေ၊ အိမ်ယာထောင်သောလူ၏ဘောင်၌။ ဝသန္တေန၊ နေသဖြင့်။ ပူရေတုံ၊ ဖြည့်ခြင်းငှာ။ နသက္ကာ၊ မတတ်နိုင်။ တာတ၊ ချစ်ညီ။ ပဗ္ဗဇိဿထ၊ ရဟန်းပြုပါ အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆိုး၏။ ဘာတိက၊ နောင်တော်။ တုံ၊ သင်သည်။ ထရုဏော-ယေဝ၊ ငယ်သေးသည် သာလျှင်တည်း။ တာဝ၊ ထိုရွေ့လောက်။ တိဋ္ဌတု၊ သည်းခံဦးလော့။ မဟလ္လကကာလေ၊ ကြီးရင့်သော ကာလ၌။ ပဗ္ဗဇိဿထ၊ ရဟန်းပြုရကုန်လတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆိုး၏။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စ။ ထာတ၊ ချစ်ညီ။ မဟလ္လကဿ၊ ကြီးရင့်သောသူ၏။ ဝါ၊ အား။ အတ္ထနော မိမိ၏။ ဟတ္ထပါဒါပိ၊ လက်ခြေတို့သည်လည်း။ အနဿဝါ၊ အလိုသို့ မလိုက်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ အတ္ထနော၊ မိမိ၏။ ဝသေ၊ အလိုသို့။ နု

ဝတ္တန္တိ၊ မလိုက်ကုန်။ ဥာတကာ၊အဆွေအမျိုးတို့သည်။ ကိမင်္ဂ်ပန၊ အဘယ်ဆိုဘွယ်ရာ ရှိအံ့နည်း။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ သ္ဓားဟံ သော အဟံ၊ ထိုငါသည်။ တဝ၊ သင်၏။ ကထံ၊ စကားကို၊ နကရောမိ၊ မလိုက်နာအံ့။ သမဏာ ပဋိပတ္တိ ယေဝ၊ရဟန်း၏အကျင့်ကိုသာလျှင်။ ပူရေဿာမိ၊ ဖြည့်အံ့။ ဣတိ ၊ ဤသို့။ ဂါထံ၊ ဂါထာကို။ အာဟ၊ ဆို၏။

ဘောစူဠပါလ၊အိုစူဠပါလ။ ဇရာ၊ အိုမင်းကုန်သော သူတို့သည်။ ဇဇ္ဇရီ တာ၊ ဆွေးမြေ့ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဟတ္ထပါဒါ၊ လက်ခြေတို့သည်။ အနုသ္သဝါ၊အလိုသို့ မလိုက်ကုန်။ ယဿ၊ အကြင် အိုမင်းသောသူ၏။ ထာမော၊အားသည်။ ဝိဟတံ၊ဆုတ်ယုတ်၏။ သော၊ ထိုအိုမင်းသောသူသည်။ ကထံ၊ အသို့မူ၍။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ စရိဿတိ၊ ကျင့်နိုင်အံ့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။

တာတ၊ချစ်ညီ။အဟံ၊ငါသည်။ပဗ္ဗဇိဿာမိ၊ဝေ၊ရဟန်းပြုအံ့သည် သာလျှင်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ တဿ၊ ထိုစူဠပါလ၏။ဝိရုဝန္ဓသော၊ ငိုမြည်တမ်းစဉ်လျှင်။ သဗ္ဗေ၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သန္ဓိကံ၊ အထံသို့။ ဂန္တွာ၊သွား၍။ ပဗ္ဗဇ္ဇံ၊ ရဟန်းအဖြစ်ကို။ယာစိတ္မာ၊ တောင်းပန်၍။လဒ္ဓပဗ္ဗဇ္ဇူပသမ္ပဒေါ၊ သာမဏေ ပဋ္ဌင်းအဖြစ်ကို ရပြီးသော မဟာပါလသည်။ အာစရိယုပဇ္ဈာယာနံ၊ ဆရာဥပဇ္ဈာယ်တို့၏။ သန္တိကေ၊ ဌ။ ပဋ္ဌဝေသနိ၊ ငါးဝါးတို့ပတ်လုံး။ ဝသိတ္မာ၊ နေ၍။ ဝုတ္ထဝေယော၊ ဝါကျွတ်ပြီးသော်။ ပဝါရေတ္မာ၊ ပဝါရဏာပြု၍။ သတ္ထာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားသို့။ ဥပသင်္ကမိတ္မာ၊ ကပ်၍။ ဝန္ဒိတ္မာ၊ ရှိခိုး၍။ ပုစ္ဆိ၊ မေးလျှောက်၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဣမသ္မိံ သာသနေ၊ ဤ သာသနာတော်၌။ ဓုရာနိ၊ ဓုရတို့သည်။ ကတိ၊ အဘယ်မျှတို့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆိ၊ မေးလျှောက်၏။ဘိက္ခု၊ရဟန်း။ ဂန္ထဓုရံ၊ ဂန္ထဓုရဝင်း။ဝိပဿနာဓုရံ၊ဝိပဿနာဓုရဝင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဓုရာနိ၊ ဓုရတို့သည်။ ဒွေယေဝ၊ နှစ်ပါးတို့အာမည် သာလျှင်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဂန္ထဓုရံ၊ ဂန္ထဓုရေသည်။ ကတမံ၊အဘယ်နည်း။ဝိပဿနာဓုရ၊ဝိပဿနာဓုရသည်။ ကတမံ၊ အဘယ်နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆိ၊မေးလျှောက်၏။ အတ္ထနော၊ မိမိ၏။ပညာနုရူပေန၊ပညာနှင့်လျော်သဖြင့်။ကေဝါ၊တစ်ခုသော နိကာယ်ကို လည်းကောင်း။ ဒွေဝါနိကာယ၊ နှစ်ခုသောနိကာတို့ကို လည်းကောင်း။

သကလံဝါ၊ အလုံးစုံလည်း ဖြစ်သော။ ရှေးပိဋကံ၊ ပိဋကတ်သုံးပုံဟု ဆိုအပ်သော။ ဗုဒ္ဓဝစနံ၊ မြတ်စွာဘုရားစကားတော်ကို။ ဥဂ္ဂဏှိတ္တာ၊ သင်၍။ တသ္မာ၊ ထိုပိဋကတ်သုံးပုံကို။ ဓာရကော ဝါ၊ ဆောင်အပ်သည်လည်းဖြစ်သော။ ကထနံ ဝါ၊ ဆိုအပ်သည်လည်းဖြစ်သော။ ဝစနံ၊ စကားတော်သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဣတိ ဣဒ၊ ဤအလုံးစုံသည်။ ဂန္ဓဓုရံနာမ၊ ဂန္ထဓုရမည်၏။ သန္ဓာသေနာသနာ ဘိရတသ-ဆိတ်ငြိမ်သော ကျောင်းဌာန် အလွန်မွေ့လျော်ခြင်း ရှိသော။ သလ္လယုကဝုတ္တိနောပန၊ ပေါသောအသက်မွေးခြင်းရှိသော ရဟန်း၏ကား။ အတ္ထဘာဝေ၊ ကိုယ်၏အဖြစ်၌။ ခယဝယံ၊ ကုန်ခြင်းပျက်ခြင်းကို။ ပဋ္ဌပေတွာ၊ ဖြစ်စေ၍။ သာတစ္စကိရိယဝသေန၊ ရိုသေစွာ ကျင့်အပ်သော အမှုအရာ၏ အစွမ်းအားဖြင့်။ ဝိပဿနံ၊ ဝိပဿနာကို။ ဝဍ္ဎေတွာ၊ ပွားစေ၍။ အရဟတ္တဂ္ဂ-ဟဏံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို ယူခြင်းသည်။ ဝိပဿနာဓုရံနမေ၊ ဝိပဿနာဓုရမည်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာယ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ မဟာလုကကာလေ၊ ကြီးရင့်သောကာလ၌။ ပဋ္ဌဇိယော၊ ရဟန်းပြု၏။ ဂန္ထဓုရံ၊ ဂန္ထဓုရကို။ ပူရေတုံ၊ ဖြည့်ခြင်းငှာ။ နသက္ခိဿာမိ၊ မတတ်နိုင်အံ့။ ဝိပဿနာဓုရံပန၊ ဝိပဿနာဓုရကိုကား။ ပူရေဿာမိ၊ ဖြည့်အံ့။ ကေ-ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ တစ်ခုသောကမ္မဋ္ဌာန်းကို။ ကထေထ၊ ဟောတော်မူပါလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊ နှားတော်လျှောက်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ အယ၊ ထိုမဟာပါလအား။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ယာဝ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်တိုင်အောင်သော။ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို။ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။ သော၊ ထိုမဟာပါလသည်။ သတ္ထာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ ဝန္ဒိတ္တာ၊ ရှိခိုးပြီး၍။ အတ္တနာ သဟ ဂါမိနော၊ မိမိနှင့်တကွ သွားတော်ဖြစ်ကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊ ရဟန်းတို့ကို။ ပရိယေသန္တော၊ ရှာသည်ရှိသော်။ သဒ္ဓိဘိက္ခူ၊ ခြောက်ကျိပ်သော ရဟန်းတို့ကို။ လဘိတ္တာ၊ ရ၍။ တေဟိ၊ ထိုခြောက်ကျိပ်သောရဟန်းတို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ နိက္ခမိတ္တာ၊ ထွက်၍။ ဝိသယောဇနသတံ မဂ္ဂံ၊ ယူဇနာတစ်ရာ့ငါးဆယ်ရှိသောခရီးကို။ ဂန္တွာ၊ သွား၍။ ကေ မဟန္တံ ပစ္စန္တ ဂါမံ၊ တစ်ခုသော ပစ္စန္တရစ်ရွာကြီးသို့။ ပတ္တာ၊ ရောက်၍။ တတ္ထ၊ ထိုရွာကြီး၌။ သပရိဝါရော၊ အခြံအရံနှင့်တကွ။ ဝိဟာယ၊ ဆွမ်းအလိုငှာ။ ပါဝိသိ၊ ဝင်၏။ မနုဿာ၊ လူတို့သည်။ ဝတ္တသမ္ပန္နေ၊ ဝတ်နှင့်ပြည့်စုံကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊ ရဟန်းတို့ကို။ ဒိသ္မာ ဝ၊

မြင်၍သာလျှင်။ပဿန္နစိတ္တာ၊ ကြည်ညိုသောစိတ်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ အာသနံ၊ နေယူကို။ ပညာမေတ္တာ၊နှင်းစေ၍။ နိသိဒါပေတ္တာ၊ နေစေ၍။ ပဏီတေနာ ဟာရေန၊ မွန်မြတ်သော ခဲဖွယ်သောဇာဉ်ဖြင့်။ ပရိဝိသိတ္တာ၊ လုပ်ကျွေး၍။ ဘန္တေ၊အရှင်ဘုရားတို့။ အယျာ၊ အရှင်ဘုရားတို့သည်။ ကုဟိं၊ အဘယ် အရပ်ကို။ဂစ္ဆန္တိ၊သွားကုန်အုံ့နည်း။ ဣတိ၊ဤသို့။ပုစ္ဆိတ္တာ၊မေးသောကြောင့်။ ဥပါသကာ၊ ဒါယကာတို့။ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းဖြင့်။ ဟာသုကဋ္ဌာနံ၊ ချမ်းသာသောအရပ်သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တထာ၊ထိုအခြင်းဖြင့်။ ဂစ္ဆေယျာမ၊ သွားကုန်အုံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တေ၊ ဆိုသည်ရှိသော်။ ပဏ္ဍိတမနုဿာ၊ ပညာရှိသော လူတို့သည်။ ဘဒ္ဒန္တာ၊ အရှင်ကောင်းတို့သည်။ ဝဿာဝါသं သေနာသနံ၊ ဝါဆိုကျောင်းကို။ ပရိယေသန္တိ၊ ရှာကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဥ တ္တာ၊ သိ၍။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရားတို့။အယျာ၊ အရှင်ဘုရားတို့သည်။ ဣမံ တေမာသံ၊ ဤ ဝါတွင်းသုံးလပတ်လုံး။ ဣဓ၊ ဤရွာ၌။ သစေ ဝသေယျုံ၊ အကယ်၍ နေကုန်ငြားအုံ့။ မယံ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်။ သရဏေသု၊ သရဏဂုံ တို့၌။ ပတိဋ္ဌာယ၊ တည်၍။ သီလာနိ၊ သီလတို့ကို။ ဂဏှေယျာမ၊ ယူပါကုန် အုံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။အာဟံသု၊လျှောက်ကုန်၏။ တေပိ၊ ထိုခြောက်ကျိပ်သော ရဟန်းတို့သည်လည်း။ မယံ၊ ဝါတို့သည်။ ဣမာနိ ကုလာနိ၊ဤအမျိုးတို့ကို။ နိဿာယ၊မှီ၍။ ဘဝနိဿရဏံ၊ ဘဝမှ ထွက်မြောက်ခြင်းကို။ ကရိဿာမ၊ ပြုကုန်အုံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဓိဝါသေသုံ၊ သည်းခံကုန်၏။ မနုဿာ၊ လူတို့ သည်။ တေသံ၊ ထိုရဟန်းတို့၏။ ပဋိညံ၊ ဝန်ခံခြင်းကို။ ဂဟေတ္တာ၊ ယူ၍။ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းကို။ ပဋိဇဂ္ဂိတ္တာ၊သုတ်သင်၍။ ရတ္တိဋ္ဌာနဒိဝါဋ္ဌာနာနိ၊ ညဉ့် သန့်ရာ, နေ့သန့်ရာ အရပ်တို့ကို။ သမ္မာဇေတ္တာ၊ ပြည့်စုံစေ၍။အဒံသု၊ လှူကုန် ၏။ တေ၊ ထိုခြောက်ကျိပ်ကုန်သော ရဟန်းတို့သည်။ နိဗဒ္ဓံ၊ မပြတ်။ တမေဝ ဂါမံ၊ ထိုရွာသို့လျှင်။ ဝိဏ္ဏာယ၊ ဆွမ်းအလို့ငှာ။ ပဝိသန္တိ၊ ဝင်ကုန်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နေ၊ ထိုရဟန်းတို့သို့။ ဧကော၊ တစ်ယောက်သော။ ဝေဇ္ဇော၊ ဆေးသမားသည်။ ဥပဿကံမိတ္တာ၊ ကပ်၍။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရားတို့။ ဗဟူနံ၊ များစွာသောသူတို့၏။ ဝဿနဋ္ဌာနေ၊နေရာအရပ်၌။အဖာသုကံပိနာမ၊မချမ်း သာခြင်း မည်သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ တသ္မိं၊ ထိုမချမ်းသာခြင်းသည်။ ဥပဋ္ဌေ၊ ဖြစ်သည်ရှိသော်။ မယ္ဟံ၊ အကျွန်ုပ်အား။ ကထေယျာထ၊ ဆိုပါကုန်

လော့။ ဘေသဇ္ဇ၊ ဆေးကို။ ကရိသောမိ၊ ကုပါအုံ့။ ဤတိ၊ ဤသို့။ ပဝါရေသိ၊ ဘိတ်၏။ ထေရော၊ မဟာပါလမထေရ်သည်။ ဝဿူပနာယိကဒိဝသေ၊ ဝါကပ်သောနေ့၌။ တေဘိက္ခူ၊ ထိုရဟန်းတို့ကို။ အာမန္တေတွာ၊ ခေါ်၍။ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏။ အာဝုသောဝါ၊ ငါ့ရှင်တို့။ ဤမ် တေမာသံ၊ ဤဝါတွင်း သုံးလပတ်လုံး။ ကတိဟိ ဤရိယာပထေဟိ၊ အဘယ်မျှလောက်သော ဤရိယာပုထ်တို့ဖြင့်။ ဝိတိနာမေတသ၊ လွန်စေကုန်အုံ့နည်း။ ဤတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ စတူဟိ၊ လေးပါးကုန်သော ဤရိယာပုထ်တို့ဖြင့်။ ဝိတိနာမေ သောမ၊ လွန်ပါစေကုန်အုံ့။ ဤတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစုံ၊ လျှောက်ကုန်၏။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့။ တေ၊ ဤသို့ ဤရိယာပုထ်လေးပါးကို လွန်ခြင်းသည်။ ကိ ံ ဟန ပတိရူပ၊ အဘယ်သို့ လျှောက်ပတ်အုံ့နည်း။ အပ္ပမတ္တောဟိ၊ မမေ့မလျော့ ခြင်းတို့ဖြင့်။ ဘဝိတဗ္ဗန္ဒု၊ ဖြစ်အပ်သည်မဟုတ်လော။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စု။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ ဧရမာနကသ၊ သက်တော်ထင်ရှားရှိသော။ ဗုဒ္ဓသ၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သန္တိကာ၊ အထံမှ။ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ အာဂတာ၊ လာကုန်၏။ ဗုဒ္ဓါ စ နာမ၊ ဘုရားတို့ မည်သည်ကား။ ပမာဒေန၊ မေ့လျော့သဖြင့်။ အာရာမေတုံ၊ နှစ်သက်ခြင်းငှာ။ နသက္ကာ၊ မတတ်ကောင်း။ ကလျာဏဂုဏသယေန၊ ကောင်းသောအလိုဖြင့်။ တေ၊ ထို ဘုရားသခင်တို့သည်။ ဝေါ တုမှာကံ၊ တို့အား။ အာရာမေတဗ္ဗာ၊ နှစ်သက် စေအပ်ကုန်၏။ ပမတ္တာသနာမ၊ မေ့လျော့သောသူ မည်သည်ကား။ စတ္တာ ရော အပါယာ၊ အပါယ်လေးဘုံတို့ဟုတ်ကုန်ကုန်ကား။ သကဂေဟသဒိသာ၊ မိမိအိမ်နှင့် ဟူကုန်၏။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့။ အပ္ပမတ္တာ၊ မမေ့မလျော့ ကုန်သည်။ ဟောထ၊ ဖြစ်ကုန်လော့။ ဤတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ကုမ္မေ၊ အရှင်ဘုရားတို့ဟုတ်ကုန်ကုန်ကား။ ကိ ံ ပန၊ အဘယ်သို့လွန်စေကုန်အုံ့နည်း။ ဤတိ သို့။ ပုစ္ဆိ ံ သု၊ မေးကုန်၏။ အာမ၊ ဝါသည်။ ကိတိ ဤရိယာပထေဟိ၊ သုံးပါး သောဤရိယာပုထ်တို့ဖြင့်။ ဝိတိနာမေသောမိ၊ လွန်စေအုံ့။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင် တို့။ ပိဋ္ဌိ ံ ၊ ကျောက်ကို။ နပသာရေသောမိ၊ မဆန့်အုံ့။ ဤတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ သာဓု၊ ကောင်း၏။ အပ္ပမတ္တာ၊ မမေ့မလျော့ကုန် သည်။ ဟောထ၊ ဖြစ်ကုန်လော့။ ဤတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစုံ၊ ဆိုကုန်၏။ နိဒ္ဒ ံ အနောက္ကမန္ဒသ၊ အိပ်ခြင်းသို့ မသက်သော။ ထေရသ၊ အရှင်ပါလမထေရ်

၏။ ပဌမ မာသေ၊ ဝါဆိုလသည်။ အဘိက္ခန္တေ၊ လွန်သည်ရှိသော်။ မဇ္ဈိမ မာသေ၊ ဝါခေါင်လသည်။ သမ္ဘတ္တေ၊ ရောက်သည်ရှိသော်။ အက္ခိရောဂေါ၊ မျက်စိအနာသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇိ၊ ဖြစ်၏။ ဆိဒ္ဒဃဋ္ဋတော၊ အိုးပေါက်မှ။ ဥဒကဓာရာဝိယ၊ ရေအလျဉ်ကဲ့သို့။ အက္ခိဟိ၊ မျက်စိတို့မှ။ အဿုဓာရော၊ မျက်ရည် အလျဉ်တို့သည်။ ပဋ္ဌရန္တိ၊ ယိုစီးကုန်၏။ သော၊ ထို မဟာပါလသည်။ သဗ္ဗရတ္တိံ၊ ညဉ့်သုံးယာမ်ပတ်လုံး။ သမဏဓမ္မံ၊ ရဟန်း တရားကို။ ကတ္ဝာ၊ ပြု၍။ အရုဏုဂ္ဂမနေ၊ အရုဏ်တက်သည်ရှိသော်။ ဂဇ္ဇံ၊ တိုက်ခန်းသို့။ ပဝိသိတ္ဝာ၊ ဝင်၍။ နိသီဒိ၊ နေ၏။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်။ ဘိက္ခာစာရဝေလာယ၊ ဆွမ်းခံအံ့သော အချိန်တန်သည်ရှိသော်။ တေရသ၊ မထေရ်၏။ သန္တိကံ၊ အထံသို့။ ဂန္တ္ဝာ၊သွား၍။ ဘန္တေ၊အရှင်ဘုရား။ ဘိက္ခာစာရဝေလာ ဆွမ်းခံအံ့သောအခါတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟံသု၊ လျှောက်ကုန်၏။ တေနဟိ၊ ထိုသို့ ဆိုတပြီးကား။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့။ ပတ္တစီဝရံ၊ သပိတ်သက်နှံးကို။ ဂဏှထ၊ ယူကုန်လော့၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ပတ္တစီဝရံ၊ သပိတ်ဆက်နှံးကို။ ဂါဟာပေတ္ဝာ၊ ယူစေ၍။ နိက္ခမိ၊ ထွက်၏။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်။ တဿ၊ ထိုမဟာပါလ၏။ အက္ခိဟိ၊ မျက်စိတို့မှ။ အဿုနိ၊ မျက်ရည်တို့သည်။ ပဋ္ဌရန္တေ၊ ယိုစီးသည်တို့ကို။ ဒိသ္ဝာ၊ မြင်၍။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ တေံ၊ ဤမျက်ရည်ယိုခြင်းသည်။ ကိံ၊ အဘယ်သို့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆိံသု၊ မေးလျှောက်ကုန်၏။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့။ မေ၊ ငါ၏။ အက္ခိနိ၊ မျက်စိတို့ကို။ ဝါတာ၊ လေတို့သည်။ ဝိဗ္ဗန္တိ၊ ထိုးကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဝိဝေဇ္ဇေန၊ ဆေးသမားသည်။ ပဝါရိတမ္ဘာနနု၊ ဘိတ်အပ်သည် မဟုတ်သော။ တဿ၊ ထိုဆေးသမားအား။ ကထေဿာမ၊ ဆိုကုန်အံ့။ ဣတိ၊ သို့။ အာဟံသု၊ ကုန်၏။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့။ သာဓု၊ ကောင်း၏။ ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ တေ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်။ ဝေဇ္ဇဿ၊ ဆေးသမားအား။ ကထယိံသု၊ ဆိုကုန်၏။ သော၊ ထိုဆေးသမားသည်။ တေလံ၊ ဆီကို။ ပစိတ္ဝာ၊ ချက်၍။ ပေသေသိ၊ပို့လွှတ်စေ၏။ ထေရော၊ မထေရ်သည်။ နာသာယ၊ နှာခေါင်း၌။ တေလံ၊ ဆီကို။ အာသိဥ္စိတ္ဝာ၊ သွန်းသည်ရှိသော်။ နိသိန္နကောဝ၊ ထိုင်လျက်လျှင်။ အာသိဥ္စိတ္ဝာ၊ သွန်း၍။ အန္တော ဂါမံ၊ ရွာတွင်းသို့။ ပါဝိသိ၊ ဝင်၏။ ဝေဇ္ဇော၊ ဆေးသမားသည်။ တံ၊ ထို။

မဟာပါလထေရ်ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ အာဟ၊ ဆို၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ အယျသ၊ အရှင်ဘုရား၏။ အက္ခိနိ၊ မျက်စိတို့ကို။ ဝါတော၊ လေသည်။ ဝိဇ္ဇတိကိရ၊ ထိုးကျင့်၏ဟူသည် မှန်သလော။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏။ ဥပါသက၊ ဒါယကာ။ အာမ၊ ဖြေ၏ ထိုးသည်မှန်၏။ ဣတိဝုတ္တေ၊ ဤသို့ဆိုအပ်သည်ရှိသော်။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ မယာ၊ အွှာကျွန်ုပ်သည်။ တေလံ၊ ဆီကို။ ပစိတ္မာ၊ ချက်၍။ ပေသိတံ၊ ပို့အပ်ပြီ။ ဝေါ၊ အရှင်ဘုရားတို့သည်။ နာသာယ၊ နှာခေါင်း၌။ အာသိတ္တံ၊ သွန်းပါ၏လော။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏။ ဥပါသက၊ ဒါယကာ။ အာမသိတ္တံ၊ ဖြေ၏သွန်း၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ ကိဒိသံ၊ အသို့ရှိသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏။ ဥပါသက၊ ဒါယကာ။ ရုဇ္ဇတေဝ၊ နာကျင်မြဲ နာကျင်သည်သာလျှင်တည်း။ ဣတိ၊သို့။ အာဟ၊ဆို၏။ ဝေဇ္ဇော၊ဆေးသမား၊သည်။ မယာ၊ ငါသည်။ ကေဝါရေနေဝ၊ တကြိမ်သွန်းခြင်းဖြင့်သာလျှင်။ ဝူပသမနသမတ္တံ တေလံ၊ ငြိမ်းစေခြင်းငှာ စွမ်းနိုင်သောဆီကို။ ပဟိတံ၊ ပို့အပ်ပြီ။ ကိံ နုခေါ၊ အာဘယ်ကြောင့်။ ဧရောဂါ၊ အနာသည်။ နဝူပသဇ္ဇော၊ မငြိမ်းသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ စိန္တေတွာ၊ ကြံ၍။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဝေါ၊ အရှင်ဘုရားတို့သည်။ နိသီဒိတွာ၊ ထိုင်၍။ အာသိတ္ထံ၊ သွန်းသလော။ နိပ္ပဗ္ဗိတွာ၊ အိပ်၍။ အာသိတ္တံ၊ သွန်းသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏။ ထေရော၊ မထေရ်သည်။ တုဏ္ဏီ၊ ဆိတ်ဆိတ်နေသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ပုနပ္ပုနံ၊ အဘန်တလဲလဲ။ ပုစ္ဆိယမာနောပိ၊ မေးသော်လည်း။ နကထေသိ၊ မဆို။ သော၊ ထိုဆေးသမား၊သည်။ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းသို့။ ဂန္တွာ၊ သွား၍။ ထေရဿ၊ မထေရ်၏။ ဝသနဋ္ဌာနံ၊ နေရာအရပ်ကို။ သြလောကေသာမိ၊ ကြည့်အုံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ စိန္တေတွာ၊ ကြံ၍။ တေနဟိ၊ ထိုသို့တပြီးကား။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဂစ္ဆထ၊ ကြွတော်မူလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ထေရံ၊ မထေရ်ကို။ ဝိဿဇ္ဇေတွာ၊ လွှတ်လိုက်၍။ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းသို့။ ဂန္တွာ၊ သွားလေ၍။ ထေရဿ၊ မထေရ်၏။ ဝသနဋ္ဌာနံ၊ နေရာအရပ်ကို။ သြလောကေန္တော၊ကြည့်သည်ရှိသော်။စက်မနုနိသီဒနဋ္ဌာနမေဝ၊စင်္ကြံသွားရာထိုင်ရာအရပ်ကိုသာလျှင်။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ သယနဋ္ဌာနံ၊ အိပ်ရာအရပ်ကို။ အဒိသ္မာ၊ မမြင်သောကြောင့်။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဝေါ၊ အရှင်ဘုရားတို့သည်။

နိသိန္နေဟိ၊ ထိုင်ခြင်းတို့ဖြင့်။ အာသိတ္တံ၊ သွန်းသလေ နိပ္ပန္နေဟိ၊ အိပ်ခြင်းတို့ဖြင့်။ အာသိတ္တံ၊ သွန်းသလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုဗ္ဗေ၊ မေး၏။ ထေရော၊ မထေရ်သည်။ တုဏ္ဍိ၊ ဆိတ်ဆိတ်နေသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဝေ၊ ဤသို့။ မာဂဂရိတ္ထ၊ မပြုလင့်။ သမဏဓမ္မောနာမ၊ ရဟန်းတရား မည်သည်ကား။ သရီရံ၊ ကိုယ်ကို။ ယာပေန္တေန၊ မှီသဖြင့်။ ကာတုံ၊ ပြုခြင်းငှာ။ သက္ကာ၊ တတ်ကောင်း၏။ နိပ္ပဇ္ဇိတ္ဝာ၊ အိပ်၍။ အာသိဠ္ဠ ထ၊ သွန်းတော်မူလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုနပ္ပုနံ၊ အဓိကန်တလဲလဲ။ ယာစိ၊ ၏။ အာဝုသော၊ ဒါယကာ။ တုံ၊ သင်သည်။ တာဝဝဂ္ဂ၊ သွားဦးတော့။ မဇ္ဈေ ဘဝ၊ တိုင်ပင်၍။ ဇာနိဿာမိ၊ သိရအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝေဠုံ၊ ဆေးသမားကို။ ဥယျောဇေသိ၊ လွှတ်လိုက်၏။ တတ္ထဝါမေ၊ ထိုရွာ၌။ ထေရဿ၊ မထေရ်၏။ ဥတုဒီစ၊ အဆွေအမျိုးတို့သည်လည်း။ နေဝအတ္ထိ၊ မရှိကုန်။ သာလောဟိတာစ၊ တမိသားချင်းတို့သည်လည်း။ နအတ္ထိ၊ မရှိကုန်။ ကေန၊ အဘယ်သူနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ မဇ္ဈေယျ၊ တိုင်ပင်ရအံ့နည်း။ ကရဇကာယေန ပန၊ ကရဇကာယနှင့်ကား။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ မဇ္ဈေဇ္ဈော၊ တိုင်ပင်လျက်။ ဝဒေဟိ၊ ဆိုလော့။ အာဝုသောပါလိတ၊ ငါ့ရှင်ပါလိက။ တုံ၊ သင်သည်။ တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ။ အက္ခိနီ၊ မျက်စိတို့ကို။ ဩလောကေဿသိကိံ၊ ကြည့်အံ့လော။ ဥဒါဟိ၊ ထိုသို့မဟုတ်မူကား။ ဗုဒ္ဓသာသနံ၊ မြတ်စွာဘုရား သာသနာတော်ကို။ ဩလောကေဿသိကိံ၊ ကြည့်အံ့လော။ ဟိ၊ ထိုစကားဆိုသင့်စွ။ အနမတဂ္ဂသ္မိံ၊ မသိအပ်သော အစရှိသော။ သံသာရဝဋ္ဋေ၊ သံသရာဝဋ်၌၊ တဝ၊ သင်၏။ အက္ခိကာဏသ၊ မျက်စိကန်းခြင်း၏။ ဂဏနာနာမ၊ ရေတွက်ခြင်း မည်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ပန၊ အကျယ်ဆိုဦးအံ့။ အနေကာနိ၊ များစွာ ကုန်သော။ ဗုဒ္ဓသတာနိ၊ အရာမကသော ဘုရားတို့သည် လည်းကောင်း။ ဗုဒ္ဓသဟဿာနိ၊ အထောင်မကသော ဘုရားတို့သည် လည်းကောင်း။ အဓိတာနိ၊ လွန်ကုန်ပြီ။ ဧတသု၊ ထိုဘုရားတို့တွင်၊ ကေဘုဒ္ဓေါပိ၊ တဆူသော ဘုရားရှင်သည်လည်း။ နုပရိစ္ဆိန္နော၊ ကန်းခြင်းကို မပိုင်းခြားနိုင်။ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ ဣမံအန္တောဝဿံ၊ ဤမိုးတွင်းပတ်လုံး။ တယောမာသေ၊ သုံးလတို့၌။ ဝါ၊ တို့ပတ်လုံး။ နနိပ္ပဇ္ဇိဿာမိ၊ မအိပ်အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဧဝမာသံ၊ ဝါတွင်းသုံးလမတ်လုံး။ နိဗဒ္ဓံ၊ မပြတ်။ ဝီရိယံ၊ လုံးလကို။ ကရိဿာမိ၊ ပြုအံ့။ တဿ၊

ထိုကြောင့်။ တေ၊ သင်၏။ စက္ခုနှိ၊ မျက်စိတို့သည်။ နသန္တိ၂၀၊ ပျက်မူ လည်း ပျက်ပစေ။ ဘိဇ္ဇန္တိ၂၁၊ ကွဲမူလည်း ကွဲပစေ။ ဗုဒ္ဓသာသနမေ၀၊ မြတ် စွာဘုရား သာသနာတော်ကိုသာလျှင်။ ဓာရေဟိ၊ ဆောင်လော့။ စက္ခုနှိ၊ မျက်စိတို့ကို။ ဓာရေဟိ၊ မဆောင်လင့်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဘူတကာယံ၊ ဘုတ်လေးပါးလျှင် မှီရာရှိသောကိုယ်ကို။ ဩ၀ဒေ္ဓော၊ ဆုံးမလျက်။ ဣမာ ဂါထာယော၊ ဤသုံးဂါထာတို့ကို။ အဘာသိ၊ ရှုတ်၏။

ပါလိတ၊ ငါ့ရှင်ပါလိက။ သဗ္ဗံ ဒေဟနိဿိတံ၊ အလုံးစုံကိုယ်ကိုမှီ၍ ဖြစ် သော။ မမာယိတာ'နိ၊ မရက်မစက် မြတ်နိုးအပ်ကုန်သော။ စက္ခုနှိ၊ မျက်စိ တို့သည်။ ဟာယန္တု၊ ယုတ်မူလည်း ယုတ်စေကုန်။ သောတာနိ၊ နားတို့သည် လည်း။ ဟာယန္တု၊ ယုတ်မူလည်း ယုတ်စေကုန်။ တထေ၀၊ ထိုအတူလျှင်။ ဣဒံ အယံကာယော၊ ဤ ကိုယ်သည်။ ဟာယတု၊ ယုတ်စေသတည်း။ ကိံ ကာရဏာ၊ အဘယ့်ကြောင့်။ တံ၊ သည်။ ပမဇ္ဇသိ၊ မေ့လျော့အံ့နည်း။

ပါလိတ၊ ငါ့ရှင်ပါလိတ။ သဗ္ဗံ ဒေဟနိဿိတံ၊ အလုံးစုံကိုယ်ကိုမှီ၍ ဖြစ် သော။ မမာယိတာနိ–မရက်မစက် မြတ်နိုးအပ်ကုန်သော။ စက္ခုနှိ၊ မျက်စိ တို့သည်။ ဇီရန္တု၊ ဆွေးမူလည်း ဆွေးစေကုန်။ သောတာနိ၊ နားတို့သည်။ ဇီရန္တု၊ ဆွေးမူလည်းဆွေးစေကုန်။ တထေ၀၊ ထိုအတူလျှင်။ ဣဒံ အယံ ကာယော၊ ဤကိုယ်သည်။ ဇီရတု၊ ဆွေးစေသတည်း။ ကိံ ကာရဏာ အဘယ့် ကြောင့်။ တံ၊ သင်သည်။ ပမဇ္ဇသိ၊ မေ့လျော့အံ့နည်း။

ပါလိတ၊ ငါ့ရှင်ပါလိတ။ သဗ္ဗံ ဒေဟနိဿိတံ၊ အလုံးစုံကိုယ်ကိုမှီ၍ ဖြစ် သော။ မမာယိတာနိ၊ မရက်မစက် မြတ်နိုးအပ်ကုန်သော။ စက္ခုနှိ၊ မျက်စိတို့ သည်။ ဘိဇ္ဇန္တု၊ ကွဲမူလည်း ကွဲစေကုန်။ သောတာနိ၊ နားတို့သည်။ ဘိဇ္ဇန္တု၊ ကွဲမူလည်း ကွဲစေကုန်။ ဂါ၊ ပင်းမူလည်း ပင်းစေကုန်။ တထေ၀၊ ထိုအတူ သာလျှင်။ ဣဒံ အယံကာယော၊ ဤကိုယ်သည်။ ဘိဇ္ဇတု၊ ကွဲစေသတည်း။ ကိံ ကာရဏာ၊ အဘယ့်ကြောင့်။ တံ၊ သည်။ ပမဇ္ဇသိ၊ မေ့လျော့အံ့နည်း။ ဣတိ၊ သို့။ အဘာသိ၊ ရှုတ်၏။

ဝေ၊ ဤသို့။ တီဟိ ဂါထာဟိ၊ သုံးဂါထာတို့ဖြင့်။ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို။ သြ ၀ါဒံ၊ အဆုံးအမကို။ ဒတ္ဝာ၊ ပေး၍။ နိသိန္နကော ၀၊ ထိုင်နေလျက်လျှင်။ နတ္ထုကမ္မံ၊ နှာခေါင်းနှတ်ခြင်းကို။ ကတ္ဝာ၊ ပြု၍။ ဂါမံ၊ ရွာသို့။ ပိဏ္ဍာယ၊

ဆွမ်းအလိုဌာ။ ပါဝိသိ၊ ဝင်၏။ ဝေဠော၊ ဆေးသမားသည်။ တံ၊ ထိုအရှင်ပါလမထေရ်ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ နတ္ထု၊ ကမ္မံ၊ နှာခေါင်းနှတ်ခြင်းကို။ ကတံ၊ ပြုပြီလော။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏။ ဥပါသက၊ ဒါယကာ။ အာမ၊ ကြောင်ပြုပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ကီဒိသံ၊ အသို့ရှိပါသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏။ ဥပါသက၊ ဒါယကာ။ ရုဇ္ဇတေ၀၊ နာကျင်မြဲ နာကျင်သည် သာလျှင်ထည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဝေါ၊ အရှင်ဘုရားတို့သည်။ နိသီဒိတ္ဝာ၊ ထိုင်၍။ နတ္ထု၊ ကမ္မံ၊ နှာခေါင်းနှတ်ခြင်းကို။ ကတံ၊ ပြုသလော။ နိပ္ပဇ္ဇိတ္ဝာ၊ အိပ်၍တည်း။ ကတံ၊ ပြုသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏။ ထေရော၊ မထေရ်သည်။ တုဏ္ဍိ၊ ဆိတ်ဆိတ်နေသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ပုနပ္ပုနံ၊ အဖန်တလဲလဲ။ ပုစ္ဆိတောပိ၊ မေးသော်လည်း။ ကိဉ္စိ၊ တစ်စုံတစ်ခုသော စကားကို။ နကထေသိ၊ မဆို။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုမဟာပါလကို။ ဝေဠော၊ ဆေးသမားသည်။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ တုမှေ၊ အရှင်ဘုရားတို့သည်။ သပ္ပါယံ၊ လျော်ကန်ပတ်သည်ကို။ နကရောထ၊ မပြုကုန်။ အဇ္ဇတော ပဋ္ဌာယ၊ ယနေ့မှစ၍။ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား။ အသုကေနနာမ၊ ဤမည်သော ဆေးသမားသည်။ တေလံ၊ ဆီကို။ ပက္ကန္တိ၊ ချက်လေ့ဟူ၍။ မာ၀ဒိတ္ထ၊ မဆိုလင့်ကုန်။ အဟံပိ၊ ငါသည်လည်း။ မယာ၊ ငါသည်။ ဝေါ၊ အရှင်ဘုရားတို့၏။ တေလံ၊ ဆီကို။ ပက္ကန္တိ၊ ချက်အံ့ဟု။ နဝက္ခာမိ၊ မဆိုအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ ဝေဠေန၊ ဆေးသမားသည်။ ပစ္စက္ခာတော၊ စွန့်အပ်သော။ သော၊ ထိုမဟာပါလသည်။ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းသို့။ ဂန္တွာ၊ သွား၍။ တံ၊ သင့်ကို။ ဝေဠေနာပိ၊ ဆေးသမားသည်လည်း။ ပစ္စက္ခာတော၊ စွန့်အပ်သည်။ အသိ၊ ဖြစ်ပြီ။ သမဏ၊ ရဟန်းပါလ။ ဣရိယာပထံ၊ ဣရိယာပုထ်ကို။ မာ ဝိသဇ္ဇိ၊ မစွန့်လင့်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သြ၀ဒတိ၊ ဆုံးမ၏။

တိက္ခိတ္ခာယ၊ ဆေးသမားသည်။ ပဋ္ဌိကွတ္တောဝ၊ ပယ်အပ်ပြီ။ ဝေဠေနာပိ၊ ဆေးသမားသည်လည်း။ ဝိပဇ္ဇိတောဝ၊ စွန့်အပ်ပြီ။ မစ္ဆရာ၊ သေမင်းနှိုင်ငံသို့ လိုက်ရအံ့သော အကြောင်းသည်။ နိယတော၊ မြဲစွာ။ အသေ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ပါလိတ၊ ဝါ့ရှင်ပါလိတ။ တံ၊ သင်သည်။ ကိံ ပမဇ္ဇသိ၊ အဘယ်ကြောင့် မေ့လျော့အံ့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သြ၀ဒတိ၊ ဆုံးမ၏။

ဣမာယဂါထာယ၊ ဖြင့်။ အတ္ထာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို။ သြဝဒိတ္မာ၊ ဆုံးမ၍။ သမဏာဓမ္မံ၊ ရဟန်းတရားကို။ အကာသိ၊ ၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ အသ၊ ထို မဟာပါလ၏။ မဇ္ဈိမယာမေ၊ သန်းခေါင်ယံသည်။ အတိက္ကန္တေ၊ လွန်သည်ရှိသော်။ အပုဗ္ဗံအစရိမံ၊ မရှေးမနှောင်း။ အက္ခီနိစေဝ၊ မျက်စိတို့သည်လည်းကောင်း။ ကိလေသာစ၊ ကိလေသာတို့သည်လည်းကောင်း။ ဘိဇ္ဇိ သု၊ ပျက်ကုန်၏။ သော၊ ထိုမဟာပါလသည်။ သုက္ခဝိပဿကော၊ သုက္ခဝိပဿက ဖြစ်သော။ အရဟာ၊ ရဟန္တာသည်။ ဟုတ္မာ၊ ဖြစ်၍။ ဂန္တုံ၊ တိုက်တွင်းသို့။ ပဝိသိတ္မာ၊ ဝင်၍။ နိသီဒိ၊ နေ၏။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်။ ဘိက္ခာစာရဝေလာရ၊ ဆွမ်းခံသွားအံ့သောအခါ၌။ အာဂန္တ္မာ၊ လာ၍။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဘိက္ခာစာရဝေလာ၊ ဆွမ်းခံသွားအံ့သောအခါ တန်ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟံသု၊ လျှောက်ကုန်၏။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့။ ကာလော၊ အခါတန်ပြီလော။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ အာမ၊ သြော် တန်ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟံသု၊ လျှောက်ကုန်၏။ တေနဟိ၊ ထိုသို့ တပြီးကား။ ဂစ္ဆထ၊ သွားကုန်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ တုမှေပန၊ အရှင်ဘုရားတို့သည်ကား။ ကိံ၊ အဘယ်အခါမှ ကြွတော်မူကုန်အံ့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆိ သု၊ မေးလျှောက်ကုန်၏။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့။ မေ၊ ငါ၏။ အက္ခီနိ၊ မျက်စိတို့သည်။ ပရိဟီနာနိ၊ ကွယ်ကုန်ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ တေ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်။ တဿ၊ ထိုမဟာပါလမထေရ်၏။ အက္ခီနိ၊ မျက်စိတို့ကို။ သြလောကေတ္မာ၊ ကြည့်၍။ အဿုပုဏ္ဏာနေတ္တာ၊ မျက်ရည်ဖြင့် ပြည့်သော မျက်စိရှိကုန်သည်။ ဟုတ္မာ၊ ဖြစ်၍။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ မာစိန္တယိတ္ထ၊ မစိုးရိမ်လင့်ကုန်။ မယံ၊ တို့သည်။ ဝေါ၊ အရှင်ဘုရားတို့အား။ ပဋ္ဌဇ္ဇိဿာမ၊ လုပ်ကျွေးကုန်အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစုံ၊ လျှောက်ကုန်၏။ ထေရံ၊ အရှင်ပါလမထေရ်ကို။ သမဿာသေတ္မာ၊ နှစ်သိမ့်စေ၍။ ကတ္ထ ဗ္ဗယုတ္တကံ၊ ပြုအပ်သည်နှင့်ယှဉ်သော။ ဝတ္တပဋိဝတ္တံ၊ ဝတ်ကြီးဝတ်ငယ်ကို။ ကတ္မာ၊ ပြု၍။ ဂါမံ၊ ရွာသို့။ ပိဏ္ဍာယ၊ ဆွမ်းအလို့ငှာ။ ပဝိသိ သု၊ ဝင်လေကုန်၏။ မနုဿာ၊ လူတို့သည်။ ထေရံ၊ အရှင်ပါလမထေရ်ကို။ အဒိသ္မာ၊ မမြင်သောကြောင့်။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရားတို့။ အမှာကံ၊ အကျွန်ုပ်တို့၏။ အယျော၊ အရှင်ပါလမထေရ်သည်။ ကုဟိ သ်၊ အဘယ်မှာနည်း။ ဣတိ၊

ဤသို့။ ပုစ္ဆိတ္တာ၊ မေးလျှောက်၍။ ဝါ၊ မေးလျှောက်သည် ရှိသော်။ တံ တိဝတ္ထိုံ၊ ထိုအကြောင်းကို။ အာရောစေသုံ၊ ကြားကုန်၏။ တေ၊ ထိုဒါယကာ တို့သည်။ တံ၊ ထိုစကားကို။ သုတ္တာ၊ ကြား၍။ ယာဂုံ၊ ယာဂုကို။ ပေသေတ္တာ၊ ပို့လာစေ၍။ သယံ၊ ကိုယ်တိုင်။ ပိဏ္ဍပါတံ၊ ဆွမ်းကို။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ အာဂန္ဒာ၊ လာ၍။ ထေရံ၊ အရှင်ပါလမထေရ်ကို။ ဝန္ဒိတ္တာ၊ ရှိခိုး၍။ ပါဒမူလေ၊ ခြေရင်းဌ။ ပရိဝတ္တမာနာ၊ လှူးလည်းကုန်လျက်။ ရောဒိတ္တာ၊ ငိုကုန်လျက်။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ မယံ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်။ ဝေါ၊ အရှင်ဘုရားတို့အား။ ပဋိဇဂ္ဂိသာမ၊ လုပ်ကျွေးကုန်အံ့။ တုမှေ၊ အရှင်ဘုရားတို့သည်။ မာ စိန္တယိတ္ထ၊ မကြံလင့်ကုန်။ ဣတိ၊ သို့။ သမဿာသေတ္တာ၊ နှစ်သိမ့်စေ၍။ ပက္ကမိ သု၊ ဖဲကုန်၏။ တတော ပဋ္ဌာယ၊ ထိုနေ့မှစ၍။ နိဗဒ္ဓမေဝ၊ အမြဲသာလျှင်။ ယာဂုဘတ္တံ၊ ယာဂုဆွမ်းကို။ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းသို့။ ခပသေန္တိ၊ ပို့စေကုန်၏။ ထေရောပိ၊ မထေရ်သည်လည်း။ ဣတရေသဉ္စိဘိက္ခူ၊ မိမိမှ တစ်ပါး ခြောက်ကျိပ်သောရဟန်းတို့ကို။ နိရန္တရံ၊ မပြတ်။ သြဝဒတိ၊ ဆုံးမ၏။ တေ၊ ထို ခြောက်ကျိပ်သော ရဟန်းတို့သည်။ တသော ဝါဒေ၊ ထိုအရှင်မဟာပါလမထေရ် ဆုံးမရာ သြဝါဒ၌။ ဌတ္တာ၊ တည်၍။ ပဝါရဏာယ၊ ပဝါရဏာနေ့သည်။ ဥပဂဋ္ဌာယ၊ နီးသည်ရှိသော်။ သဗ္ဗေ ဝ၊ အလုံးစုံသောရဟန်းတို့သည်သာလျှင်။ သဟ ပဋိသမ္ဘိဒါဟိ၊ ပဋိသမ္ภိဒါတို့နှင့်တကွ။ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့။ ပါပုဏိ သု၊ ရောက်ကုန်၏။ ကေ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်။ ဝုတ္ထ၊ ဝဿာစပန၊ ဝါကျွတ်ပြီး၍ကား။ သတ္ထာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ ဒဋ္ဌုကာမာ၊ ဖူးမြင်လိုကုန်သည်။ ဟုတ္ဝာ၊ ဖြစ်၍။ ထေရံ၊ အရှင်မဟာပါလမထေရ်ကို။ အာဟံသု၊ လျှောက်ကုန်၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ သတ္ထာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ ဒဋ္ဌုကာမမှာ၊ ဖူးမြင်ခြင်းဌာ အလိုရှိပါကုန်၏။ ဣတိ၊ သို့။ အာဟံသု၊ လျှောက်ကုန်၏။ ထေရော၊ အရှင်မဟာပါလထေရ်သည်။ တေသံ၊ ထိုရဟန်းတို့၏။ ဝစနံ၊ စကားကို။ သုတ္ဝာ၊ ကြား၍။ စိန္တေသိ၊ ကြံ၏။ အဟံ၊ သည်။ ဒုဗ္ဗလော၊ အားနည်း၏။ အန္တရာမဂ္ဂေစ၊ ခရီးအကြား၌လည်း။ အမနုဿ ပရိဂ္ဂဟိတာ၊ ဘီလူးတို့သည် သိမ်းဆည်းအပ်သော။ အဋ္ဌဝီ၊ တောအုပ်သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ မယိ၊ ငါသည်။ ဧကေဟိ၊ ထိုရဟန်းတို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ဂစ္ဆန္တော၊ သွားသည်ရှိသော်။ သဗ္ဗေဒု၊ အလုံးစုံကုန်သောရဟန်းတို့သည်။ ကိလမိဿန္တိ၊

ပင်ပန်းကုန်လတ္တံ့။ ဘိက္ခုပါ၊ ဆွမ်းကိုလည်း၊ လဘိတုံ၊ ရခြင်းဌာ။ နာ သက္ခိသန္ဓိ၊ မတတ်နိုင်ကုန်လတ္တံ့။ ဤမေ၊ ဤရဟန်းတို့ကို။ ပုရေတရမေဝ၊ ရှေးဦးစွာလျှင်။ ပေသေသောမိ၊ စေအံ့။ ဤတို၊ ဤသို့။ စိန္တေသိ၊ ကြံ၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နေဟ၊ ထိုရဟန်းတို့ကို။ အာဟ၊ ဆို၏။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့။ တုမ္ဟေ၊သင်တို့သည်။ ပုရတော၊ ရှေ့မှ။ ဂစ္ဆထ၊သွားကြကုန်လော့။ ဤတိ၊သို့။ အာဟ၊ဆို၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ တုမ္ဟေ ပန၊ အရှင်ဘုရားတို့သည်ကား။ ကိံ၊ အဘယ်အခါမှကြွကုန်အံ့နည်း။ ဤတိ၊သို့။ အာဟံသု၊ လျှောက်ကုန်၏။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဒုဗ္ဗလော၊ အားနည်း၏။ အန္တရာမဂ္ဂေစ၊ ခရီးအကြား၌ လည်း။အမနုဿပရိဂ္ဂဟိတာ၊ ဘီလူးတို့သည်။သိမ်းဆည်းအပ်သော။ အဋဝီ၊ တောအုပ်သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ မယိ၊ ငါသည်။ တုမ္ဟေဟိ၊ သင်တို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တက္ခ။ ဂစ္ဆန္တော၊သွားသည်ရှိသော်။သဗ္ဗေ၊အလုံးစုံကုန်သောရဟန်းတို့သည်။ ကိလမိသထ၊ပင်ပန်းကုန်လတ္တံ့။ တုမ္ဟေဟိ၊ သင်တို့သည်။ ပုရတော၊ ရှေ့မှ။ ဂစ္ဆထ၊ သွားကုန်လော့။ ဤတိ၊ဤသို့။ အာဟ၊ဆို၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဝေ၊ ဤသို့။ မာဂရိတ္ထ၊ မပြုပါလင့်။ မယံ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်။ တုမ္ဟေဟိ၊ အရှင်ဘုရားတို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ ယေဝ၊ တကွလျှင်။ ဂမိဿာမ၊ သွားပါကုန်အံ့။ ဤတိ၊ ဤသို့။ အာဟံသု၊ ဆိုကုန်၏။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့။ ဝေါ၊ သင်တို့ သည်။ ဝေ၊ ဤသို့ငါနှင့်အတူတကွ သွားခြင်းကို။ မာရုစိတ္ထ၊ မနှစ်သက်လင့် ကုန်။ ဝေသန္တော၊ ဤသို့နှစ်သက်သည်ရှိသော်။ မယံ၊ ငါ့အား။ အဖာသုကံ၊ မချမ်းသာခြင်းသည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ဤတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ မယံ၊ ငါ၏။ ကနိဋ္ဌော၊ ညီသည်။ တုမ္ဟေ၊ တို့ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ ပုစ္ဆိဿတိ၊ မေးလတ္တံ့။ အထ၊ ထိုသို့ မေးသောအခါ၌။ အဿ၊ ထိုငါ့ညီအား။ မမ၊ ငါ၏။ စက္ခုနံ၊ မျက်စိတို့၏။ ပရဟိနဘာဝံ၊ ကွယ်ဆောအဖြစ်သို့။ အာရောစေယျာထ၊ ကြားကုန်လော့။ သော၊ ထိုငါ့ညီသည်။ မယံ၊ငါ၏။ သန္တိကံ၊ အထံသို့။ ကိဠိဒေဝ၊ တစ်စုံတစ်ယောက်သောသူကိုသာလျှင်။ ပဟိဏိဿတိ၊ စေလတ္တံ့။တေန၊ထိုစေသူနှင့်။သဒ္ဓိံ၊ တက္ခ။ အာဂစ္ဆိဿာမိ၊လာအံ့။ တုမ္ဟေ၊ သင်တို့သည်။ မမဝစနေန၊ ငါ၏စကားဖြင့်။ ဒသဗလဿ၊ မြတ်စွာဘုရားကို လည်းကောင်း။ အသီတိမဟာထေရေစ၊ ရှစ်ကျိပ်သော မထေရ်ကြီးတို့ကို လည်းကောင်း။ ဝေန္ဒထ၊ ရှိခိုးလေကုန်။ ဤတိဝတ္မာ၊ ဤသို့မှာ၍။ တေ၊ ထို

ရဟန်းတို့ကို။ ဥယျောဇေသိ၊ လှတ်လိုက်၏။ တေ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်။ထေရံ၊ စက္ခုပါလမထေရ်ကို။ ခမာပေတ္တာ၊ သည်းခံစေ၍။ အန္တောဂါမံ၊ ရွာတွင်းသို့။ ပဝိသိ သု၊ ဝင်ကုန်၏။ မနုဿာ၊ လူတို့သည်။ တေ၊ ထိုရဟန်းတို့ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ နိသီဒါပေတ္တာ၊ နေစေ၍။ ဘိက္ခေ၊ ဆွမ်းကို။ ဒတ္တာ၊လှူ၍။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရားတို့။ ကိံ၊ အသို့နည်း။ အယျာနံ၊ အရှင်ဘုရားတို့၏။ ဂမနာဂါရော၊ သွားအံ့သော အခြင်းအရာသည်။ ပညာယတိ၊ ထင်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစုံ၊ လျှောက်ကုန်၏။ ဥပါသကာ ဒါယကာတို့။ အာမ၊ ဩဘာ်ထင်သည်မှန်၏။ သတ္ထာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ ဒဠ္ဌကာမမှာ၊ မှီးမြင်ခြင်းငှာ အလိုရှိကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟံသု၊ ဆိုကုန်၏။ တေ ထိုဒါယကာတို့သည်။ ပုနပ္ပုနံ၊ အဖန်တလဲလဲ။ ယာစိတ္တာ၊ တောင်းပန်၍။ တေသံ၊ ထိုရဟန်းတို့၏။ ဂမန ဆန္ဒ မေဝ၊ သွားလိုခြင်းကို သာလျှင်။ ဉတ္တာ၊ သိ၍။ အနုဂန္ဓာ၊ ပို့လိုက်၍။ ပရိဒေဝိတ္တာ၊ ငိုကြွေး၍။ နိဝတ္ထိ သု၊ ပြန်ကုန်၏။ တေပိ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်လည်း။ အနုပုဗ္ဗေန၊ အစဉ်သဖြင့်။ ဇေတဝနံ၊ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်သို့။ ဂန္တာ၊ ရောက်၍။သတ္ထာရဉ္စ၊မြတ်စွာဘုရားကိုလည်းကောင်း။ အသီတိမဟာထေရေစ၊ ရှစ်ကျိပ်သောမထေရ်ကြီးတို့ကိုလည်းကောင်း။ ထေရဿ၊ အရှင် စက္ခုပါလမထေရ်၏။ ဝစနေန၊ စကားဖြင့်။ ဝန္ဒိတ္တာ၊ ရှိခိုး၏။ ပုနဒိဝသေ၊ တဖန် မိုးသောက်သောနေ့၌။ ယတ္ထ၊ အကြင်အရပ်၌။ ထေရဿ၊ အရှင်စက္ခုပါလမထေရ်၏။ ကနိဋ္ဌော၊ ညီသည်။ ဝသတိ၊ နေ၏။ တံပိ ထိ ံ၊ ထိုခရီးသို့။ ပိဏ္ဍာယ၊ဆွမ်းအလိုငှာ။ ပဝိသိ သု၊ ဝင်ကုန်၏။ ကုဋုမ္ဗိကော၊သူကြွယ်သည်။ တေ၊ထိုရဟန်းတို့ကို။သဒ္ဓာ နိတ္တာ၊ သိ၍။နိသီဒါပေတ္တာ၊နေစေ၍။ကတပဋိသန္ထာရော၊ပြုအပ်သောစေ့စပ်ခြင်းရှိသော စူဠပါလသည်။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရားတို့။ မေ၊ ကျွန်ုပ်၏။ ဘာတိ၊ ကထေရော၊ နောင်တော်မထေရ်သည်။ ကုဟိं၊ အဘယ်မှာနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ အဿ၊ ထိုသူကြွယ်အား။ တေ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်။ တံပဝတ္တိं၊ ထိုအကြောင်းကို။အာရောစေသုံ၊ ကြားကုန်၏။ သော၊ ထိုသူကြွယ်သည်။ တံ၊ ထိုစကားကို။ သုတ္ဝာဝ၊ကြား၍လျှင်။တေသံ၊ ထိုရဟန်းတို့၏။ ပါဒမူလေ၊ ခြေရင်း၌။ ပရိဝတ္တေန္တော၊ လူးလည်း၍။ ရောဒိတ္တာ၊ ငိုကြွေး၍။ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရားတို့။ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ

ဌ်။ ကိ ကာတဖ္ဆ်ေ၊အဘယ်သို့ပြုအံ့နည်း။ဤတို၊ဤသို့။ ပုဏ္ဏား၊ မေး၏။ ထေရော၊ အရှင် စက္ခုပါလမထေရ်သည်။ ဤတော၊ ဤသာဝတ္ထိပြည်မှ။ကဿစိ၊တစ်စုံ တစ်ယောက်သောသူ၏။ အာဂမနံ၊ လာခြင်းကို။ ပစ္စာသီသတိ၊တောင့်တ၏။ တဿ၊ထိုတစ်စုံတစ်ယောက်သောသူ၏။ဂတကာလေ၊ရောက်သောကာလ ဌ်။ တေန၊ ထိုသူနှင့်။ သဒ္ဓိ၊တကွ။ အာဂမိတိသ၊ လာလတ္တံ့။ ဤတို၊ ဤသို့။ အာရောစေသုံ၊ ကြားကုန်၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရားတို့။ မေ၊ အကျွန်ုပ်၏။ အယံ ဘာဝိနေယျော၊ ဤတူသည်။ ပါလိတောနာမ၊ ပါလိတ အမည်ရှိ၏။ တံ၊ ထိုပါလိတကို။ ပေသေထ၊စေတော်မူကုန်လော့။ ဤတို၊ဤသို့။ အဝေါ စ၊ လျှောက်၏။ ဝေါ၊ဤလူ၀တ်နှင့်။ ပေသေတုံ၊ စေခြင်းငှာ။ နသက္ကာ၊မတတ် ကောင်း။ မဂ္ဂေ၊ ခရီး၌။ ပရိပန္ထော၊ ဘေးရန်သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တံ၊ ထို ပါလိတကို။ ပဗ္ဗာဇေတွာ၊ သာမဏေပြု၍။ ပေသေတုံ၊ ပေးခြင်းငှာ။ ပဋ္ဌတိ၊ အပ်၏။ ဤတို ဝေါ ကတ္ဝာ၊ဤသို့ရှင်ပြု၍။ဘန္တေ၊အရှင်ဘုရားတို့။ ပေသေထ၊ စေကုန်လော့။ ဤတို၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ အထ၊ ထိုအခါ ဌ်။ နံ၊ ထိုပါလိတ ကို။ ပဗ္ဗာဇေတွာ၊ ရှင်ပြု၍။ အနုမာသမတ္တံ၊ လခဲ့မျှ။ ပတ္တစီရဂ္ဂဟဏာဒီနိ၊ သပိတ် သင်္ကန်းယူခြင်း အစရှိတို့ကို။ သိက္ခာပေတွာ၊ သင်စေ၍။ မဂ္ဂံ၊ ခရီးကို။ အာစိက္ခိတွာ၊ ကြား၍။ မဟိဏိ ယု၊ စေလိုက်ကုန်၏။ သော၊ ထို ပါလိတ သာမဏေသည်။ အနုပုဗ္ဗေန၊ အစဉ်သဖြင့်။ တံ ဂါမံ၊ ထိုရွာသို့။ ပတ္တော၊ ရောက်၍။ဂါမဒ္ဒါရေ၊ ရွာတံခါး ဌ်။ကေ မဟလ္လကံ၊တစ်ယောက်သော သူအိုကို။ ဒိသ္ဝာ၊ မြင်၍။ ဤမံ ဂါမံ၊ ဤရွာကို။ နဿယ၊ မှီ၍။ ကောစိ၊တစ်စုံ တစ်ခုသော။အာရညကော၊ အရညကင်ရသော။ ဝိဟာရော၊ကျောင်းသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိသလော။ ဤတို၊ သို့။ ပုဏ္ဏား၊ မေး၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ အတ္ထိ၊၏။ ဤတို၊ သို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ ဘတ္တ၊ ထိုကျောင်း ဌ်။ ကောနာမ၊ အဘယ်မည် သော အရှင်သည်။ ဝသတိ၊ နေသနည်း။ ဤတို၊ သို့။ ပုဏ္ဏား၊ မေး၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ပါလထေရောနာမ၊ ပါလအမည်ရှိ၏သာမဏေရ်သည်။ ဝသတိ၊ နေ၏။ ဤတို၊ သို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ မေ၊ ငါ့အား။ မဂ္ဂံ၊ ခရီးကို။ အာစိက္ခထ၊ ကြားဘိလော့။ ဤတို၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ ဘဒ္ဒန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ တုံ၊ အရှင်ဘုရားသည်။ ကော၊ အဘယ်သူသည်။အသိ၊ ဖြစ်သနည်း။ဤတို၊ဤသို့။ ပုဏ္ဏား၊မေး၏။ထေရသား၊အရှင်ပါလမထေရ်၏။ ဘာဝိနေယျော၊တူသည်။အမှီ၊

ဖြစ်၏။ဤတို၊ဤသို့။အာဟ၊ဆို၏။အထ၊ထိုအခါ၌။ နံ၊ထိုသာမဏေကို။ ဂဟ
တ္ဌာ၊ ခေါ်၍။ဝိဟာရံ၊ကျောင်းသို့။ နေတိ၊ပင့်ဆောင်၏။ သော၊ထိုသာမဏေ
သည်။ ထေရံ၊ မထေရ်ကို။ ဝန္ဒိတ္ဌာ၊ ရှိခိုး၍။အဗုမာသမတ္တံ၊လခွဲမျှ။ ဝတ္တပဋ္ဌိ
ဝတ္တံ၊ ဝတ်ကြီး ဝတ်ငယ်ကို။ကတ္ဌာ၊ပြု၍။ ထေရံ၊မထေရ်ကို။ သမ္မာ၊ကောင်း
စွာ။ပဋိဇဂ္ဂိတ္ဌာ၊ လုပ်ကျွေး၍။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။မေ၊အကျွန်ုပ်၏။မာတု
လ ကုဋုမ္ဗိကော၊ဝရီးသူကြွယ်သည်။တုမှာကံ၊အရှင်ဘုရားတို့၏။ အာဂမနံ၊
လာခြင်းကို။ ပစ္စာသီသတိ၊ တောင့်တ၏။ ထေ၊ လာလော့။ ဂစ္ဆာမ၊ သွားကုန်အုံ့။ ဤတို၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ တေနဟိ၊ ထိုသို့ဆိုတပြီးကား။ မေ၊
ငါ၏။ဤမံ ယဋ္ဌိကောဋိ ၊ ဤတောင်ဝှေးစွန်းကို။ ဂဏှာဟိ၊ ဆွဲလော့။ဤတို၊
ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ သော၊ ထိုသာမဏေသည်။ ယဋ္ဌိကောဋိ ၊
တောင်ဝှေးစွန်းကို။ ဂဟေတ္ဌာ၊ ဆွဲ၍။ ထေရေန၊ မထေရ်နှင့်။ သဒ္ဓိ ၊
တကွ။ အန္တောဂါမံ၊ ရွာတွင်းသို့။ ပါဝိသိ၊ဝင်၏။ မနုဿာ၊ တို့သည်။ ထေရံ၊
မထေရ်ကို။နိသီဒါပေတ္ဌာ၊နေစေ၍။ ဘန္တေ၊အရှင်ဘုရား။ ဝေါ၊အရှင်ဘုရား
တို့၏။ ဂမနာဂမနော၊ သွားအုံ့သော အခြင်းအရာသည်။ ပညာယတိကိ ၊
ထင်၏မဟုတ်လော။ဤတို၊ဤသို့။ ပုစ္ဆိ ၊သု၊မေးကုန်၏။ ဥပါသကာ၊ဒါယကာ
တို့။အာမ၊ဩ၊ထင်သည်မှန်၏။ဂန္ဓာ၊သွား၍။ သတ္ထာရံ၊မြတ်စွာဘုရားကို။
ဝန္ဒိဿာမိ၊ဖူးမြင်အုံ့။ ဤတို၊ဤသို့။အာဟ၊ဆို၏။ တေ၊ထိုဒါယကာတို့သည်။
နာနပွကာရေန၊အထူးထူး အပြားပြားအားဖြင့်။ ယာစိတ္ဌာ၊ တောင်းပန်၍။
အလဘန္တာ၊ မရကုန်သည်ရှိသော်။ထေရံ၊ မထေရ်ကို။ဥယျောဇေတ္ဌာ၊လွှတ်
လိုက်၍။ ဥပနုပထံ၊ ထက်ဝက်သောခရီးကို။ ဂန္ဓာ၊ပို့၍။ ရောဒိတ္ဌာ၊ ငိုး၍။
နိဝတ္တိသု၊ ပြန်ကုန်၏။ သာမဏေရော၊ သာမဏေသည်။ ထေရံ၊ မထေရ်ကို။
ယဋ္ဌိကောဋိယာ၊တောင်ဝှေးစွန်းဖြင့်။အာဒါယ၊ဆွဲ၍။ဂစ္ဆန္တော၊သွားသည်ရှိ
သော်။အန္တရာမဂ္ဂေ၊ခရီးအကြား၌။ အဋ္ဌဝိယံ၊ တောအုပ်၌။ကဋ္ဌနဂရံကာမ၊
ကဋ္ဌနဂရအမည်ရှိသော။ ထေရေန၊ မထေရ်သည်။ ဥပနိဿာယ၊မှီ၍။ ဝုတ္ထ
ပုဗ္ဗံ၊ နေဖူးသော။ ဂါမံ၊ ရွာသို့။ သမ္ဗာပုဏိ၊ရောက်၏။ သော၊ ထိုသာမဏေ
သည်။ဂါမတော၊ရွာမှ။ နိက္ခမိတ္ဌာ၊၍။ အရညေ၊ တော၌။ ဂိတံ၊ သီချင်းကို။
ဂါယိတ္ဌာ၊သီ၍။ဒါရုနိ၊ထင်းတို့ကို။ ဥဒ္ဓရန္တိယာ၊ခွဲသော။ ကေသာ ဤတ္ထိ
ယာ၊မိန်းမတစ်ယောက်၏။ဂီတသဒ္ဒံ၊ သီချင်းသံကို။ သုတ္ဌာ၊၍။ သရေ၊ အသံ

ဌ်။ နိမိတ္တံ၊အာရုံကို။ ဂဏ္ဍီ၊ယူ၏။ဟိ၊ထိုစကား၊သင့်စ္ဆ။ ဣတ္ထိသဒ္ဒေါ၀ိယ၊မိန်းမ အသံကဲ့သို့။အညော သဒ္ဒေါ၊တစ်ပါး၊သော အသံသည်။ပုရိသာနံ၊ယောက်ျား တို့၏။ သကလသရီရံ၊ကိုယ်အလုံးကို။ ဖရိတ္ဝာ၊နှံ့၍။ ဌာတုံ၊တည်ခြင်း၌ဌာ။ သမတ္ထောနာမ၊ စွမ်းနိုင်သော အသံမည်သည်။ နတ္ထိ၊မရှိ။ တေန၊ ထိုကြောင့်။ ဘဂ၀ါ၊ မြတ်စွာဘုရား၊သည်။ နာဟံဘိက္ခဝေ ။လ။ ဣတ္ထိသဒ္ဒေါ တိ၊ နာဟံ ဘိက္ခဝေ ။လ။ ဣတ္ထိသဒ္ဒေါဟူ၍။အာဟ၊၏။ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့။ ဣဒံသော ဣတ္ထိသဒ္ဒေါယထာ၊ဤမိန်းမအသံကဲ့သို့။ဝေါတထာ၊တူ။ပုရိသဿ၊ယောက်ျား၏။စိတ္တံ၊စိတ်ကို။ပရိယာဒါယ၊ ကုန်စေ၍။ဝါ၊ နှံ့စေ၍။ ယောသဒ္ဒေါ၊ အကြင် အသံသည်။ တိဋ္ဌတိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ တထာရူပံ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော။ အညံ၊ သော။ ကေသဒ္ဒံပိ၊ ကိုလည်း။ အဟံ၊ ၀ါဘုရား၊သည်။ နသမနုပဿာမိ၊ မြင်တော်မမူ။ ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။ သာမဏေရော၊ သာမဏေ သည်။ တတ္ထ၊ ထိုအသံ၌။ နိမိတ္တံ၊ အာရုံကို။ ဂဟေတ္ဝာ၊ ယူ၍။ ယဋ္ဌိကောဋ္ဌိ ၊ တောင်ဝှေးစွန်းကို။ဝိယ၊ဇော်တ္ဝာ၊ လှုတ်၍။ဘန္တေ၊အရှင်ဘုရား။မေ၊အကျွန်ုပ်၏။ ကိစ္စံ၊ ပြုဘွယ်ကိစ္စသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တာ၀၊ တခဏ။တိဋ္ဌ၊ရပ်တော်မူဦး လော့။ဣတိ၀တ္ဝာ၊ ဤသို့ခွင့်တောင်း၍။ တဿာ၊ ထိုမိန်းမ၏။သန္တိကံ၊ အထံ သို့။ဂတောသ္မိ၊း၏။သာ၊ထိုမိန်းမသည်။တံ၊ ထိုသာမဏေကို။ဒိသ္မာ၀၊ မြင်၍ လျှင်။ တုဏ္ဍီ၊ဆိတ်ဆိတ်နေသည်။ အဟောသိ၊၏။ သော၊ ထိုသာမဏေသည်။ တာယ၊ထိုမိန်းမနှင့်။သဒ္ဒီ ၊တကွ။သီလ၀ိပတ္တိ ၊သီလပျက်စီး၊ခြင်း၊သို့။ ပါ၊ပုဏ၊ ရောက်၏။ ထေရော၊မထေရ်သည်။ စိန္တေသိ၊ကြံ၏။ ဣဒါနေ၀၊ယခုသာလျှင်။ ကောဂိတသဒ္ဒေါ၊ တစ်ခုသော သီချင်းသံကို။ သုယိတ္ထ၊ ကြား၊အပ်၏။ သောစခေါ ဣတ္ထိယာသဒ္ဒေါ၊ ထိုကြား၊သော မိန်းမ၏အသံသည်လည်း။ ဆိဒ္ဓိ၊ ပြတ်၏။ သာမဏေရောပိ၊ သာမဏေသည်လည်း။ စိအယတိ၊ ကြာမြင့်ခဲ့၏။ ဣတိ၊ဤသို့။ စိန္တေသိ၊ကြံ၏။ သော၊ထိုသာမဏေသည်။ တာယ၊ထိုမိန်းမနှင့်။ သဒ္ဒီ ၊ တကွ။ သီလ၀ိပတ္တိ၊ သီလပျက်စီး၊ခြင်း၊သို့။ ပတ္တော၊ ရောက်သည်။ ဘ၀ိဿတိ၊ဖြစ်လတ္တံ့ ။ဣတိ၊သို့။ စိန္တေသိ၊ ကြံ၏။ သောပိ၊ ထိုသာမဏေသည် လည်း။အတ္တနော၊မိမိ၏။ ကိစ္စံ၊ ကိစ္စကို။ နိဋ္ဌာပေတ္ဝာ၊ ပြီး၊စေ၍။ အာ၀ဇ္ဇော၊ လာ၍။ ဘန္တေ၊အရှင်ဘုရား။ ၀ဇ္ဇာမ၊သွားကုန်အုံ့။ ဣတိ၊သို့။ အာဟ။ဆို၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုသာမဏေကို။ ထေရော၊ မထေရ်သည်။ ပုစ္ဆိ၊မေး၏။

သာမဏေရ၊သာမဏေ။တုံ့၊သည်။ ပါပေါဇာတော၊ယုတ်မာသောသဘော ရှိသည်။ အသိ၊ဖြစ်သလော။ ဝါ၊ ယုတ်မာသောအကျင့်ရှိသည်။ အသိ၊ဖြစ်သလော။ဣတိ၊သို့။ ပုစ္ဆာ၊မေး၏။ သော၊ထိုသာမဏေသည်။တုဏ္ဏီ၊ ဆိတ်ဆိတ်နေသည်။ဟုတ္တာ၊ဖြစ်၍။ပုနပ္ပုနံ၊အဖန်တလဲလဲ။ ပုစ္ဆိယမာနောပိ၊မေးသော်လည်း။ ကိဉ္စိ၊ တစ်စုံတစ်ခုသောစကားကို။ နကထေသိ၊မဆို။ အထ၊အခါ၌။ နံ၊ထိုသာမဏေကို။ထေရော၊ မထေရ်သည်။အာဟ၊ဆို၏။တာဒိသေနပါပေ-နာ၊ ထိုသို့ ယုတ်မာသော သဘော အကျင့်ရှိသောသူသည်။ မေ၊ ငါ၏။ယဒိ-ကောဋ္ဌိ၊ တောင်ဝှေးစွန်းကို။ ဂဟဏကိစ္စံ၊ ဆွဲအံ့သောအမှုသည်။နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣတိ၊ ဤသို့။အာဟ၊ဆို၏။ သော၊ ထိုသာမဏေသည်။သံဝေဂပတ္တော၊ထိတ်လန့်ခြင်းသို့ ရောက်သည်ဖြစ်၍။ ကာသာယာနိ၊သင်္ကန်းတို့ကို။ အပနေတ္တာ၊ ပယ်၍။ ဂိဟိနိယာမေန၊ လူ၏အသွင်ဖြင့်၊ ပရိဗဟိတ္တာ၊ ဝတ်၍။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌။ သာမဏေရော၊သာမဏေတည်း။ ဣဒါနိပန၊ ယခုအခါ၌ကား။ဂိဟီ၊ လူသည်။ ဇာတော၊ ဖြစ်သည်။ အမှိ၊ ဖြစ်၏။ သွာဟံ၊ ထိုအကျွန်ုပ်သည်။ ပဗ္ဗဇဿောပိ၊ သာမဏေ ပြုသော်လည်း။ သဒ္ဓါယ၊သဒ္ဓါ၌။ နပဗ္ဗဇိတော၊ ရဟန်းပြုသည်မဟုတ်။ မဂ္ဂပရိ-ပန္ထတယေန၊ ခရီးခဲဘေးကြောင့်။ ပဗ္ဗဇိတော၊ ရဟန်းပြု၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ထေ၊ လာလော့။ ဂစ္ဆာမ၊ သွားကုန်အံ့။ ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်သာမဏေ။ ဂိဟိပါပေါပိ၊ လူဖြစ်၍ ယုတ်မာခြင်းသည်လည်းကောင်း။ သမဏပါပေါပိ၊ ရဟန်းဖြစ်၍ ယုတ်မာခြင်းသည် လည်းကောင်း။ ပါပေါယေव၊ ယုတ်မာခြင်း သည်သာတည်း။ တုံ။ သင်သည်။ သမဏဘာဝေ၊ သာမဏေအဖြစ်၌။ ဌတ္တာပိ၊ တည်၍လည်း။သီလမတ္တံ၊သီလမျှကို။ ပူရေတုံ၊ ဖြည့်ခြင်းငှာ။ နာသက္ခိ၊ မတတ်နိုင်။ ဂိဟိဟုတ္တာ၊ လူဖြစ်၍။ ကလျာဏံ၊ ကောင်းသောအကျင့်ကို။ ကိं နာမဏာရိဿသိ၊ အသို့ကျင့်နိုင်အံ့နည်း။ တာဒိသေန ပါပေန၊ ထိုသို့ယုတ်မာသောအကျင့်ရှိသော သူသည်။ မမ၊ ငါ၏။ ယဒိကောဋ္ဌိं၊ တောင်ဝှေးစွန်းကို။ ဂဟဏကိစ္စံ၊ ဆွဲဘွယ်ကိစ္စသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ မဂ္ဂေါ၊ ခရီးသည်။ အမနုဿပဒ္ဒဝေါ၊ ဘီလူးဘေးရန်ရှိ၏။ တုမှေစ၊ အရှင်ဘုရားတို့သည်လည်း။ အန္ဓာ၊ ကန်းကုန်၏။ အပရိဏာယိကာ၊ ကိုးကွယ်ရာ မရှိကုန်။

ကထံ၊ အသ္ဠိမ္ဟု၍။ ဣဒ၊ ဤအရပ်ဌ။ ဝသိယတ၊ နေတော် မှုကုန်အံ့နည်း။ ဣတိ၊ သို့။ အဝေါစ၊ နားတော်. လျှောက်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ထို သာမဏေကို။ ထေရော၊ မထေရ်သည်။ အာဟ၊ ဆို၏။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင် သာမဏေ။ တုံ၊ သင်သည်။ ဧဝံ၊ သို့။ မာ စိန္တယိ၊ မကြံလင့်။ ဝါ၊ မစိုးရိမ် လင့်။ ဣဒေဝ၊ ဤအရပ်ဌလျှင်။ နိပ္ပဇ္ဇိတ္ဝာ၊ အိပ်၍။ မရန္တော်သောပါ၊သေသော် လည်းကောင်း။ အပရာပရံ၊ ထိုမှဤမှ။ ပရိဝတ္တန္တသောပါ၊ လူးလည်းသော် လည်းကောင်း။ တယာ၊ သင်နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ဂမနံနာမ၊သွားခြင်းမည် သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိပြီ။ ဣတိ၊ သို့။ ဝတ္ဝာ၊ ဆို၍။ ဣမာဂါထာ၊ ဤဂါထာတို့ ကို။ အဘာသိ၊ရှုတ်၏။

အဟံ၊ ငါသည်။ ဟန္ဒ၊ ယခုအခါ၌၊ ဟတစက္ခု၊ ကွယ်သော မျက်စိရှိ သည်။ အသ္မိ၊ ဖြစ်၏။ ကန္တာရဒ္ဒါနံ၊ ဘီလူးဘေးရန်ရှိသော ခရီးခဲသို့။ အာ ဂတော၊ ရောက်၏။ သေယျာမာနော၊အိပ်၍နေအုံ့။ နဂစ္ဆာမိ၊ငါမသွားအုံ့။ ဗာလေ၊ မလိမ်မာသော သာမဏေ။ သဟာယတာ၊ သင်နှင့် အဆွေခင်ပွန်း ဖွဲ့ခြင်းအဖြစ်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိသည်။ အဟံ၊ငါသည်။ ဟန္ဒ၊ ယခုအခါ၌။ ဟတ စက္ခု၊ ကွယ်သောမျက်စိရှိသည်။အသ္မိ၊ ဖြစ်၏။ ကန္တာရဒ္ဒါနံ၊ ဘီလူးဘေး ရန်ရှိသော ခရီးခဲသို့။ အာဂတော၊ ရောက်၏။ မရိယာမိ၊ သေပေစေ။ နဂ– ဂမိယာမိ၊ ငါမသွားအုံ့။ဗာလေ၊ မလိမ်မာသောသာမဏေ။ သဟာယတာ၊ သင်နှင့်အဆွေခင်ပွန်း ဖွဲ့ခြင်းအဖြစ်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣတိ၊ သို့။ အဘာသိ၊ ရှုတ်၏။

တံ၊ ထိုမထေရ်ဆိုသော စကားကို။ သုတ္ဝာ၊ ၍။ ဣတရော၊သာမဏော သည်။ သံဝေဂဇာတော၊ ထိတ်လန့်ခြင်း ရှိသည်ဖြစ်၍။ မေ၊ ငါ၏။ သာဟ– သိကံ၊ ပြစ်မှားအပ်သော။ ဝါ၊ နှိုင်းထက်ကလူ ပြုအပ်သော။ ကမ္မံ၊ အမှု သည်။ ဘာရိယံဝတ၊ ဝန်လေးစွာတကား။ ကတံ၊ ပြုအပ်သော။ ကမ္မံ၊ အမှု သည်။ အနနုစ္ဆဝိကံ၊ မလျောက်ပတ်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဗာဟာ၊ လက်မောင်း တို့ကို။ ပဂ္ဂယ္ဟ၊ ချီ၍။ ကန္ဒန္တော၊ ငိုကြွေးလျက်။ ဝနသဏ္ဍေ၊ တောအုပ်သို့။ ပက္ခန္ဒိတ္ဝာ၊ ပြေးဝင်၍။ တတ္ထ၊ ထိုအခြင်းအရာဖြင့်။ ပဏ္ဏေန္တော၊ ဖဲ့သွားသည် သာလျှင်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ထေရသောပါ၊ အရှင် စက္ခုပါလ မထေရ်၏ လည်း။ သီလတေဇေန၊ သီလထန်ခိုးဖြင့်။ ဝါ၊ သီလတန်ခိုးကြောင့်။ သဠ-

ယောဇနာယာမံ၊ အလျားအားဖြင့် ယူဇနာ ခြောက်ဆယ်ရှိသော။ ပညာသ ယောဇန ဝိတ္ထတံ၊ အနံအားဖြင့် ယူဇနာ ငါးဆယ်ရှိသော။ ပန္နရသ ယောဇန ဗဟလံ၊အထုအားဖြင့်တစ်ဆယ့်ငါးယူဇနာရှိသော။ဇယသုမနပုပ္ပ ဝဏ္ဏံ၊ လယ်ခေါင်ရန်းပန်း အဆင်းနှင့်တူသော။ နိသီဒနုဠ္ဌဟန ကာသသု၊ ထိုင်ခြင်း ထခြင်းကို ပြုသောကာလတို့၌။ သြနမနုန္နမနပကတိကံ၊ညွှတ်ခြင်း ကိုင်းခြင်းကို ပြုသောအခါ ပုဆစ်ဒူးတိုင်အောင်, ပြုတတေ ထိုင်သောအခါ ချက်တိုင်အောင် နစ်စေခြင်းငှာ စွမ်းနိုင်သော။ သက္ကသ ဒေဝရညော၊ သိကြားနတ်မင်း၏။ ပဏ္ဍုကမ္ဗလသိလာသနံ၊ပဏ္ဍုကမ္ဗလာ ကျောက်နေရာ သည်။ ဥဏ္ဍာကာရုံ၊ပူပြင်းသောအရာကို။ဒသေသိ၊ ပြ၏။ သက္ကော၊သိကြား မင်းသည်။ ကောနုခေါ၊ အကြောင်းအဘာယ်နည်း။မံ၊ ငါ့ကို။ဌာနာ၊အရာမှ။ စာဝေတုကာမော၊ရွှေ့စေလိုသလော။ ဣတိ၊ သို့။သြလောကေန္တော၊ ကြည့် သည်ရှိသော်။ ဒိဗ္ဗစက္ခုနာ၊ နတ်မျက်စိဖြင့်။ ထေရံ၊ စက္ခုပါလမထေရ်ကို။ အဒ္ဒသ၊မြင်၏။ တေန၊ ထိုကြောင့်။ပေါရာဏာ၊ ရှေးဆရာတို့သည်။ သဟာသ-နေတ္ထော ဒေဝိန္ဒော။လ။ရတောတိ၊ ရတော ဟူ၍။ အာဟု၊ ဆိုကုန်၏။

သဟာသနေတ္ထော၊ မျက်စိအမြင်တစ်ထောင်ရှိသော။ ဒေဝိန္ဒော၊သိကြား မင်းသည်" ဒိဗ္ဗစက္ခု၊နတ်မျက်စိကို။ ဝိသောဓယိ၊ သုတ်သင်၏။ ပါပဂရဟီ တော၊ မကောင်းမှုကို ကဲ့ရဲ့တတ်သော။ အယံပါလော၊ဤအရှင်ပါလသည်။ အာဇီဝံ၊သန့်ရှင်းသော အသက်မွေးခြင်းကို။ ပရိသောဓယိ၊သုတ်သင်၏။

သဟာသနေတ္ထော၊ မျက်စိအမြင်တစ်ထောင်ရှိသော။ ဒေဝိန္ဒော၊သိကြား မင်းသည်။ ဒိဗ္ဗစက္ခုံ၊ နတ်မျက်စိကို။ ဝိသောဓယိ၊ သုတ်သင်၏။ အယံ ပါ-လော၊ ဤအရှင်ပါလသည်။ဓမ္မဂရုကော၊ တရားကိုအလေးပြု၍။ သာသနေ၊ သာသနာတော်၌။ နိသိန္နော၊ နေလျက်။ ရုတော၊ မွှေလျော်၏။ ဣတိ၊ သို့။ အာဟု၊ ကုန်၏။

အထ၊ ထိုအခါ၌။ အဿ၊ ထိုသိကြားမင်း၏။ တေံ၊ ဤသို့သော အကြံ သည်။ အဟောသိ၊ ၏။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဝေရူပဿ၊ဤသို့သတော်ရှိသော။ ပါပဂရဟီနော၊ မကောင်းမှုကို ကဲ့ရဲ့လေ့ရှိသော။ ဓမ္မဂရုကဿ၊ တရားကို အလေးပြုလေ့ရှိသော။ အယျကဿ၊ အရှင်ပါလမထေရ်၏။ သန္တိကံ၊ အထံ သို့။ ဘ)စေနဂမိဿာမိ၊အကယ်၍ မသွားဘဲနေအံ့။မေ၊ငါ၏။ မုဒ္ဓါ၊ဦးခေါင်း

သည်။ သတ္တဝါ၊ ခုနစ်စိတ်။ ဖာလေယျ၊ ကဲ့ရာ၏။ တယ၊ ထိုအရှင်ပါလ မထေရ်၏။ သန္ဓိကံ၊အထံသို့။ ဂမိဿာမိ၊ သွားအုံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ စိန္တေသိ၊ ကြံ၏။

ဒေဝရဇာ သိရိနွဲရော၊ တာဝတိံသာနတ်ပြည်၏ ကြက်သရေကို ဆောင်တတ်သော။ သဟာသနေတ္ထော၊ မျက်စိအမြင်တစ်ထောင်ကို ဆောင်သော။ ဒေဝိန္ဒော၊ သိကြားမင်းသည်။ တခ်ဏေန၊ထိုခဏဖြင့်။အာဂန္တွာန၊ လာလတ်၍။ စက္ခုပါလံ၊ အရှင်စက္ခုပါလ မထေရ်သို့။ ဥပါဂမိ၊ ကပ်၏။

ဥပဂန္တ္ဝါပန၊ ကပ်ပြီး၍ကား။ ထေရဿ၊ အရှင်စက္ခုပါလ မထေရ်၏။ အဝိဒူရေ၊မနီးမဝေးသောအရပ်၌။ပဒသဒ္ဒံ၊ခြေသံကို။အကာသိ၊ ပြု၏။အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုသကြားမင်းကို။ ထေရော၊ မထေရ်သည်။ သော၊ ဤသူကား။ ကော၊ အသူနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ အဒ္ဓိကော၊ ခရီးသွားတည်း။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။ ဥပါလက၊ ဒါယကာ။ ကုဟိံ၊ အဘယ်အရပ်သို့။ ယာသိ၊ သွားအုံ့နည်း။ဣတိ၊သို့။ပုစ္ဆိ၊ ၏။ဘန္တေ၊ဘုရား။ သာဝတ္ထိယံ၊သို့။ ဂစ္ဆိဿာမိ သွားပါအုံ့။ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။အာဝုသော၊ ဒါယကာ။ ယာဟိ၊ သွားလေလော့။ ဣတိဝုတ္တော၊ ဤသို့ဆိုလတ်သော်။ ဘန္တေ၊ဘုရား။ အယျောပန၊ အရှင်ဘုရားသည်ကား။ကုဟိံ၊အဘယ်အရပ်သို့။ ဂမိဿသိ၊သွားအုံ့နည်း။ ဣတိ၊ သို့။ အဝေါစ၊ လျှောက်၏။ အဟံပိ၊ ဝါသည်တည်း။ တတ္ထေဝ၊ ထိုသာဝတ္ထိပြည်သို့လျှင်။ဂမိဿामိ၊ သွားအုံ့။ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊မိန့်တော်မူ၏။ ဃေနဟိ၊ ထိုသို့ထပြီးကား။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဧကေဝေါ၊ တကွနက်သာလျှင်။ဂမိဿာမ၊ သွား ပါကုန်အုံ့။ဣတိ၊ ဤသို့။အဝေါစ၊ နှားတော်လျှောက်၏။အာဝုသော၊ ဒါယကာ။ အဟံ၊ဝါသည်။ဒုဗ္ဗလော၊ မျက်စိကွယ်သောကြောင့် အားနည်း၏။ မယာ၊ ဝါနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ဂစ္ဆန္တော၊ သွားသည်ရှိသော်။တဝ၊ သင်၏။ပဝတ္ထော၊ ကြာမြင့်သည်။ ဘဝိဿတိ၊ဖြစ်လတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။ မယ္ဟံ၊ အကျွန်ုပ်၏။ အစ္ဆာယိကံ၊ ရှောင်တခင်အမှုသည်။ နတ္ထိ၊မရှိ။ အဟံပိ၊ အကျွန်ုပ်သည်လည်း။ အနေယျ၊ အရှင်ဘုရားနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ဂစ္ဆန္တော၊ သွားရသည်ရှိသော်။ဒဿသုပုညာ ကိရိယ ဝတ္ထု။သု၊ဆယ်ပါး၊သောပုညကိရိယာဝတ္ထု၊တို့တွင်။ကော် တခုခုကို။လဘိဿာ

မီ၊ ရပါအုံ့။ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ ဘန္တေ၀အရှင်ဘုရား။ ဇေတောဝ၊ တဏှနက်သာလျှင်။ ဂစ္ဆာမ၊ ကုန်အုံ့။ ဣတိ၊ဤသို့။ အ၀ေါစ၊ လျှောက်၏။ ထေရော၊ မထေရ်သည်။သော၊ ဤသူကား။ သပ္ပုရိသော၊သူတော်ကောင်းသည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ စိန္တေတ္ဝာ၊ ကြံ၍။ တေနဟိ၊ထို့သို့ တပြီးကား။ ဥပါသက၊ ဒါယကာ။ ယဋ္ဌိကောဋ္ဌိ၊ တောင်ဝှေးစွန်းကို။ ဂဏှ၊ ဆဲလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ သကြ္ကော၊ သိကြားမင်းသည်။ တထာ၊ထိုမထေရ်ဆိုတိုင်း။ ကတ္ဝာ၊ပြု၍။ ပထဝိ၊မြေကြီးကို။ သံခိပေန္တော၊ ချုံ့သည်ရှိသော်။ သာယန္ဟသမယေ၊ ညချမ်းသောအခါ၌။ ဇေတ၀နံ၊ ဇေတ၀နိ်ကျောင်းတော်သို့။ သမ္ပာပေသိ၊ ရောက်စေ၏။ ထေရော၊ မထေရ်သည်။ သခ်ပဏ္ဍ၀ါဒိသဒ္ဒေ၊ ခရုသင်းထက်စည်အစရှိသောအသံတို့ကို။ သုတ္ဝာ၊ကြားသောကြောင့်။ သော သဒ္ဒေါ၊ ဤအသံသည်။ ကတ္ထ၊ အဘယ်အရပ်က ဖြစ်သောအသံနည်း။ ဣတိပုစ္ဆိ၊ ဤသို့မေး၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ သာ၀တ္ထိယံ၊ သာ၀တ္ထိပြည်ကဖြစ်သော အသံပါတည်း။ ဣတိ၊ သို့။ အ၀ေါစ၊ နား၊ တော်လျှောက်၏။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးဘ၌။ ဂမနကာလေ၊ သွားသောအခါ၌။ စိရေန၊ ကြာမြင့်မှ။ ဂမိမှာ၊ ရောက်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ဆို၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ဥဇုမဂ္ဂံ၊ ခရီးဖြောင့်ကို။ ဇာနာမိ၊ သိ၏။ ဣတိ၊ သို့။ အ၀ေါစ၊ လျှောက်၏။ တသ္မိံ ခဏေ၊ ထိုခဏ၌။ ထေရော၊ မထေရ်သည်။ အယံ၊ ဤသူသည်။ နမနုဿော၊ လူမဟုတ်။ ဒေ၀တာ၊ နတ်သည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သလ္လက္ခေသိ၊ မှတ်၏။

ဒေ၀ရဇာသိရိန္ဒရော၊ တာ၀တိံသာ နတ်ပြည်၏ ကြက်သရေကို ဆောင်တတ်သော။ သဟဿနေတ္တော၊ မျက်စိအမြင်တစ်ထောင်ရှိသော။ဒေ၀ိန္ဒော၊ သိကြားမင်းသည်။ တံမဂ္ဂံ၊ ထိုခရီးကို။ သံခိပိတ္ဝာန၊ ချုံ့၍။ သာ၀တ္ထိံ၊ သာ၀တ္ထိပြည်သို့။ခဏ်ပံ့၊လျင်စွာ။ အာဂမိ၊ရောက်၏။ဣတိ၊ဤသို့။ သလ္လက္ခေသိ၊ မှတ်၏။

သော၊ ထိုသိကြားမင်းသည်။ ထေရံ၊ မထေရ်ကို။ နေတ္ဝာ၊ ဆောင်၍။ ထေရဿ၊မထေရ်၏။ဝသနဋ္ဌာယ၊နေစေခြင်းအလို့ငှာ။ကနိဋ္ဌကူဋ္ဌမ္ဘိကေန၊ ညီသူကြီးယ်သည်။ကာရိတံ၊ဆောက်အပ်သော။ပဏ္ဏသာလံ၊သစ်ရွက်မိုးသော

ဇရပ်သို့။ နေတ္တာ၊ ဆောင်၍။ ပလ္လင်ကော်၊ အင်းဖျဉ်ထက်၌။ နိသီဒါပေတ္တာ၊ နေစေ၍။ ဝိယသဟာယကဝဏ္ဏော၊ ချစ်သော အဆွေခင်ပွန်း၏ အသွင် အပြင်ဖြင့်။ တယာ၊ ထိုသူကြွယ်၏။ သန္ဓိကံ၊ အထံသို့။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ သမ္မစ္ဆဋ္ဌပါလာတိ။ အချင်းစွဋ္ဌပါလဟု။ ပဏ္ဏောသိတ္တာ၊ ခေါ်၍။ သမ္မ၊ အချင်း။ ကိံ၊ အသို့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆိ၊မေး၏။ ထေရသာ၊ မဟာ ပါလမထေရ်၏။ အာဂမနတ္ထာယ၊ လာသည်၏အဖြစ်ကို။ဇာနာသိ၊၏လော။ ဣတိ၊သို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ သမ္မ၊ အချင်း။ နဇာနာမိ၊ ငါမသိ။ ထေရော၊ အရှင်ပါလမထေရ်သည်။ အာဂတောကိံ ပန၊ ရောက်ပြီလော။ ဣတိ၊ သို့။ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏။ သမ္မ'အချင်း။ အာမ၊ ကြွတော်မူလာပြီ။ ဣဒါနိ၊ ယခု။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းသို့။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ ထေရံ၊ အရှင်ပါလမထေရ်ကို။ တယာ၊ သင်သူကြွယ်သည်။ ကာရိတ ပဏ္ဏသာလာယ၊ ဆောက်အပ်သော သစ်ရွက်မိုးသော ဇရပ်၌။ နိသိန္နကံ၊ နေသည်ကို။ ဒိသ္ဝာ၊ မြင်၍။ အာဂတောဝ၊လာသည်။အမှိ၊ဖြစ်၏။ ဣတိ၊သို့။ဝတ္ဝာ၊ဆို၍။ ပဏ္ဏမိ၊ဖဲလေ၏။ ဝါ၊ ကွယ်လေ၏။ ကုဋ္ဌမ္ဘိကောပိ၊ သူကြွယ်သည်လည်း။ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းသို့။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ ထေရံ၊ အရှင်မဟာပါလမထေရ်ကို။ ဒိသ္ဝာ၊ မြင်၏။ ပါဒမူလေ၊ ခြေရင်း၌။ ပရိဝတ္တေန္တော၊ လူးလည်းလျက်။ ရောဒိတ္ဝာ၊ ငိုကြွေး၍။ ဣဒံ၊ ဤ အရှင်စက္ခုပါလ၏ အမှုအရာကို။ ဒိသ္ဝာ၊ မြင်သော ကြောင့်။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ တုမှာကံ၊ အရှင် ဘုရားတို့အား။ ပဗ္ဗဇိတုံ၊ ရှေးဦးခွင့်တောင်းစဉ်အခါ ရဟန်းပြုအံ့သောငှာ။ နာဒါသိ၊ ရဟန်းပြုရန် အခွင့်မပေး။ ဝါ၊ အကြိမ်ကြိမ်တားလျက် အခွင့် မပေး။ ဣတိအာဒီနိ၊ ဤသို့ အစရှိသောစကားတို့ကို။ ဝတ္ဝာ၊ ဆို၍။ ဒ္ဒေ ဒါသဒါရကေ၊ ကျွန်ယောကျ်ားတို့ကို။ ဘူဇိယေ၊ တော်လှန်စေသည် တို့ကို။ ကတ္ဝာ၊ ပြု၍။ ထေရသာ၊ မထေရ်၏။ သန္ဓိကေ၊ အထံ၌။ ပဗ္ဗဇိတ္ဝာ၊ ရှင်ပြု၍။ အန္တောဝါမတော၊ ရွာတွင်းမှ။ ယာဝုတတ္တာဒီနိ၊ ယာဝုဆွမ်းအစ ရှိသည်တို့ကို။ အာဟရိတ္ဝာ၊ ဆောင်၍။ ထေရံ၊ မထေရ်ကို။ ဥပဋ္ဌဟထ၊ လုပ်ကျွေးကုန်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပဋိယာဒေသိ၊ ဆောင်နှင်း၏။ သာ မဏေရာ၊ သာမဏေတို့သည်။ ဝတ္တပဋိဝတ္တံ၊ ဝတ်ကြီးဝတ်ငယ်ကို။ ကတ္ဝာ၊ ပြု၍။ ထေရံ၊ မထေရ်ကို။ ဥပဋ္ဌဟိ သု၊ လုပ်ကျွေးကုန်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။

ကေဒိဝသံ၊ တစ်နေ့သဘ္ဘ။ ဒိသာဝါသိနော၊ အရပ်မျက်နှာ၌ နေကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ သတ္ထာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ ပဿိသောမ၊ ဖူးမြင်ကုန်အံ့။ ဣတိ၊ သို့။ ဧတဝနံ၊ ဧတဝန်ကျောင်းတော်သို့။ အာဂန္ဒွာ၊ လာ၍။ တထာဂတံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ ဝန္ဒိတ္ဝာ၊ ရှိခိုး၍။ အသီတိမဟာထေရေစ၊ ရှစ်ကျိပ်သောမထေရ်တို့ကိုလည်း။ ဝန္ဒိတ္ဝာ၊ ရှိခိုး၍။ ဝိဟာရစာရိကံ၊ ကျောင်းစဉ် ဒေသစာရီ လည်ခြင်းကို။ စရန္တာ၊ လည်ကြကုန်သည်ရှိသော်။ စက္ခုပါလ ထေရသာ၊ အရှင်စက္ခုပါလ မထေရ်၏။ ဘသနဋ္ဌာနံ၊ နေရာအရပ်သို့။ ပတ္တာ၊ရောက်၍။ ထေရံ၊ အရှင်စက္ခုပါလမထေရ်ကို။ ပဿိသောမ၊ ဖူးမြင်ကုန်အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သာယံ၊ ညချမ်းသောအခါ၌။ တဒဘိမုခါ၊ ထို အရှင်စက္ခုပါလ မထေရ်ရှေ့သို့ ရှေ့ရှုကုန်သည်။ အဟေသုံ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တသ္မိံ ခဏေ၊ ထိုခဏ၌။ မဟာမေဃော၊ မိုးကြီးသည်။ ဥဋ္ဌဟိ၊ တက်၏။ တေ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်။ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ အတိသာယနော၊ အလွန်မိုးချုပ်ပြီ။ မေဃောစ၊ မိုးသည်လည်း။ ဥဋ္ဌိတော၊ တက်၏။ ပါတောဝ၊ နံနက်စောစောမှလျှင်။ ဝန္ဒာ၊ သွားမ်။ ပဿိသောမ၊ ဖူးမြင်ကုန်အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ နိဝတ္တိံသု၊ ပြန်ကုန်၏။ ဒေဝေါ၊ မိုးသည်။ ပဌမယာမေ၊ ညဉ့်ဦးယံ၌။ ဝဿိတ္ဝာ၊ ရွာ၍။ မဇ္ဈိမယာမေ၊ သန်းကောင်ယံ၌။ ဝိဂတော၊ ကင်း၏။ ထေရော၊မထေရ်သည်။ အရဟတ္တဖိုလ်ရ၊ အားထုတ်အပ်သောလုံ့လရှိ၏။ အာစိဏ္ဏစက်မနော၊ မပြတ်စင်္ကြံသွားလေ့ရှိ၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ ပစ္ဆိမယာမေ၊ မိုးသောက်ယံ၌၊ စက်မံ၊ စင်္ကြံသို့။ ဩတရိ၊ သက်၏။ တဒါပန၊ ထိုအခါ၌ကား။ နဝဝုဋ္ဌာယတ္ထူမိယာ၊ မိုးရွာပြီး၍ အသစ်ဖြစ်သောမြေ၌။ ဝဟူ၊ များစွာကုန်သော။ ဣန္ဒဂေါပကာ၊ ပိုးပရန်တို့သည်။ ဥဋ္ဌဟိ ံသု၊ထွက်ကုန်၏။တေ၊ထိုပိုးတို့သည်။ထေရေ၊ အရှင်စက္ခုပါလမထေရ်သည်။ စက်မဇ္ဇေ၊ စင်္ကြံသွားသည်ရှိသော်။ ယေဘုယ္ယေန၊ များသောအားဖြင့်။ ဝိပဇ္ဇိ ံသု၊ ပျက်ကုန်၏။ အဇ္ဇေဝါသိကာ၊ အကွင်းတပည့်ဖြစ်ကုန်သော သာမဏေတို့သည်။ ထေရသာ၊ အရှင်စက္ခုပါလထေရ်၏။ စက်မနဋ္ဌာနံ၊ စင်္ကြံသွားရာအရပ်ကို။ ကာလသော၊ ဇစာကလျှင်။ နိ သမ္မဇ္ဇိ ံသု၊ တံမြက်မလှည်းမိကုန်။ ဣတရေတိက္ခု၊ အရပ်မျက်နှာမှ လာကုန်သော ရဟန်းတို့သည်။ ထေရသာ၊ စက္ခုပါလမထေရ်၏။ ဝသနဋ္ဌာနံ၊

နေရာအရပ်ကို။ ပဿိသောမာတိ၊ ဖူးမြင်ကုန်အံ့ဟု။ အာဂန္ဒွာ၊လာလတ်၍။ စက်မနေ၊ စကြံ၌။ မတပါဏကေ၊ သေသောပိုးတို့ကို။ ဒိတ္ဌာ၊ မြင်၍။ ကော၊ အသူသည်။ ဣမသ္မိံ၊ ဤစကြံ၌။ စက် မတိ၊ စကြံသွားသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆိ သု၊ မေးကုန်၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရားတို့။ အမှာကံ၊ တပည့်တော်တို့၏။ ဥပဇ္ဈာယော၊ ဆရာအရှင် စက္ခုပါလမထေရ်သည်။ စက်မတိ၊ စကြံသွား၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစုံ၊ လျှောက်ကုန်၏။ တေ၊ ထိုအရပ်မှက်နှာမှ လာကုန်သော ရဟန်းတို့သည်။ ဥဇ္ဈာယိ သု၊ ကဲ့ရဲ့ကုန်၏။ အာဝုသော၊ ဝါရှင်တို့။ သမဏာသ၊ ရဟန်းစက္ခုပါလမထေရ်၏။ ကမ္မံ၊ အမှုကို။ ပဿထ၊ ရှုပါကုန်ဟော့။ သစက္ခုကကာလေ၊ပကတိစက္ခုရှိသောကာလ၌။ နိပ္ပဇ္ဇိတ္ဌာ၊ အိပ်၍။ နိဒ္ဒါယန္တော၊ ငိုက်မျည်းလျက်။ ကိဉ္စိ၊ တစ်စုံတစ်ခုကို မျှ။ အကတ္ဌာ၊ မပြုမူ၍။ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ စက္ခုဝိကလ္လ ကာလေ၊ မျက်စိကွယ်သောကာလ၌။ စက်မာမီတိ၊ စကြံသွားအံ့ဟု၍။ ဏ္ဍေကေ ပါဏေကေ၊ ဤမျှလောက်သော ပိုးတို့ကို။ မာရေသိ၊သတ်၏။ အတ္ထံ၊ မိမိအကျိုးကို။ ကရိဿာမီတိ၊ ပြုအံ့ဟူ၍။ အနတ္ထံ၊ အကျိုးမရှိသည်ကို။ ကရောတိ၊ ပြု၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဥဇ္ဈာယိ သု၊ ကဲ့ရဲ့ကုန်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ တေ ဘိက္ခူ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်။ ဂန္တ္ဝာ၊ လာလတ်၍။ တထာဂတဿ၊ မြတ်စွာဘုရားအား။ အာရောစေသုံ၊ ကြားလျှောက်ကုန်၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ စက္ခုပါလ ဘဏ္ဍရော၊ အရှင် စက္ခုပါလမထေရ်သည်။ စက်မာမီတိ၊ စကြံသွား၏ဟူ၍။ ဖဟ္ဟ၊ များစွာကုန်သော။ ပါဏကေ၊ ပိုးတို့ကို။ မာရေသိ၊ သတ်၏။ ဣတိ၊ သို့။ အာရောစေသုံ၊ ကြားလျှောက်ကုန်၏။ သော၊ထိုစက္ခုပါလမထေရ်သည်။ မာရေန္တော၊ သတ်သည်ကို။ တုမှေဟိ၊ သင်တို့သည်။ ဒိဋ္ဌောကိ ပန၊ မြင်ကုန်သလော။ ဣတိ၊ သို့။ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ နဒိဋ္ဌော၊ မမြင်။ ဣတိ၊ သို့။ အဝေါစုံ၊ လျှောက်ကုန်၏။ တုမှေ၊ သင်တို့သည်။ တံ၊ ထိုစက္ခုပါလသတ်သည်ကို။ နပဿထယယထေဝ၊ မမြင်ကုန်သကဲ့သို့။ တထေဝ၊ ထိုအတူသာလျှင်။ သော၊ ထိုစက္ခုပါလသည်။ တေ ပါဏေ၊ ထိုပိုးတို့ကို။ နပဿတိ၊ မမြင်။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဒိဏ္ဏာသဝါနံ၊ ရဟန္တာတို့၏။ မရဏစေတနာနာမ၊ သေစေလိုသောစေတနာမည်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ အရဟတ္တာသ၊ အရဟတ္တဖိုလ်၏။ ဥပနိဿယော၊ ဥပနိဿယသည်။

သတိ၊ ရှိလျက်။ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်။ အန္ဓော၊ ကန်းခြင်းသည်။ ဇာ တော၊ ဖြစ်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစုံ၊ လျှောက်ကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ အတ္တာနော၊ မိမိ၏။ ကတကမ္မဿ၊ ပြုအပ်သောကံ၏။ ဝသေန၊ အစွမ်းဖြင့်။ အန္ဓော၊ ကန်းသည်။ ဇာတော၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ မိန့် တော်မူ၏။ ဘန္တေ၊အရှင်ဘုရား။တေန၊ထိုမထေရ်သည်။ကတံ၊ပြုအပ်သော။ ကမ္မံ၊ မကောင်းမှုကံသည်။ ကိံ ပန၊ အဘယ်နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစုံ၊ လျှောက်ကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့။တေနဟိ၊ထိုသို့တုပြီးကား။သုဏာထ၊ နာကုန်လော့။

အတီတေ၊ လွန်လေပြီးသောအခါ၌။ ဗာရာဏသိယံ၊ ဗာရာဏသီပြည်၌။ ကာသိကရောဇာ၊ ကာသိကရာဇ်မင်းသည်။ရဇ္ဇံ ရာဇဘာဝံ၊ မင်းအဖြစ်ကို။ ကာရေသိ၊ပြု၏။ကောဝဇ္ဇာ၊ တစ်ယောက်သောဆေးသမားသည်။ဂါမ နိဂမေသု၊ရွာငယ်ရွာကြီးတို့၌။ဝါ၊ရွာနိုဂုံးတို့၌။စရိတ္တာ၊သွား၍။ဝေဇ္ဇကမ္မံ၊ ဆေးကုသသောအမှုကို။ ကရောန္တော၊ ပြုသည်ရှိသော်။ စက္ခုဒုဗ္ဗလံ၊ မျက်စိ အားနည်းသော။ ဧကံ ဣတ္ထိံ၊ မိန်းမတစ်ယောက်ကို။ ဒိသ္မာ၊မြင်၍။ ပုစ္ဆိ၊ ဧမေး၏။ တေ၊သင့်အား။ အဟာသုကံ၊ မချမ်းသာခြင်းသည်။ ကိံ ၊ အသို့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏။ အက္ခိဟိ၊ မျက်စိတို့သည်။ နပဿာမိ၊ မမြင်ပါ။ ဣတိ၊ဤသို့။အာဟ၊ဆို၏။ တေ၊ သင့်အား။ ဘေသဇ္ဇံ၊ဆေးကို။ ကရိဿာမိ၊ ကုအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ သာမိ၊ ငါ့ရှင်ဆေးသမား။ ကရောဟိ၊ ကုပါလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ မေ၊ ငါ့အား။ ကိံ ဒဿသိ၊ အဘယ်သို့ ပေးအံ့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏။ မေ၊ ငါ၏။ အက္ခိနီ၊ မျက်စိတို့ကို။ ပါကတိကာနိ၊ ပြကတော့အတိုင်း။ ကာတုံ၊ ပြုခြင်းငှာ။ သစေ သက္ခိဿသိ၊ အကယ်၍ တတ်နိုင်သည်ဖြစ်အံ့။ အဟံ၊ငါသည်။ပုတ္တဓိတာဟိ၊ သား သမီးတို့ဖြင့်။သဒ္ဓိံ ၊တကွ။တေ၊သင်၏။ ဒါသီ၊ကျွန်မသည်။ ဘဝိဿာမိ၊ ဖြစ်အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ သော၊ ထိုဆေးသမားသည်။ သာဓု၊တိ၊ ကောင်း၏ဟု။ ဘေသဇ္ဇံ၊ ဆေးကို။ သံဝိဒဟိ၊စီရင်၏။ ကေဘေသဇ္ဇေနေဝ၊ တစ်ကြိမ်ဆေးပေးခြင်းဖြင့်လျှင်။ အက္ခိနီ၊ မျက်စိတို့သည်။ ပါကတိကာနိ၊ ပြကတော့တို့သည်။ အဟောသုံ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ သာ၊ထိုမိန်းမသည်။ စိန္တေသိ၊ ကြံ၏။ အဟံ၊ ငါသည်။ သပုတ္တဓိတာဟိ၊ သားသမီးတို့နှင့်တကွ။ တေသာ၊

ထိုဆေးသမား၏။ ဒါသီ၊ ကျွန်မသည်။ ဘုရိသောမီတို၊ ဖြစ်အုံ့ဟု။ ပဋိဇာနိ၊ ဝန်ခံမိ၏။ ခေါ်ပန၊ ထိုသို့ဝန်ခံမိသော်လည်း။ မမ၊ ငါ၏။ သဏ္ဌာန၊ သိမ်မွေ့သော။ သမ္မာစာရေန၊ ကောင်းသောစကားဖြင့်။ နု သမုဒါစရိသတိ၊ မပြောဟောရသေးဟု။ နံ၊ ထိုဆေးသမားကို။ ဝဠ္ဠေသောမိ၊ လှည့်ပတ်အုံ့။ ဣတိ၊ သို့။ စိန္တေသိ၊ ၏။ သာ၊ ထိုမိန်းမသည်။ ဝေဠေန၊ ဆေးသမားသည်။ အာပန္နာ၊ လာလတ်၍။ ဘဒ္ဒေ၊ နှမ။ ကိဒိသံ၊ အသို့ မျက်စိနာရှိပါသနည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ပုဋ္ဌော၊ မေးမြန်းအပ်သည်ရှိသော်။ ပုဋ္ဌေ၊ ရှေးဦး။ မေ၊ ငါ၏။ အက္ခိနီ၊ မျက်စိတို့သည်။ ထောကံ၊ အတန်ငယ်။ ရုဇ္ဇံသု နာကျင်ကုန်၏။ ဣဒါနိပန၊ ယခုအခါ၌ကား။ အတိရေကတရံ၊အတိုင်းထက်အလွန်။ ရုဇ္ဇန္တိ၊ နာကျင်ကုန်၏။ ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ၏။ ဝေဠော၊ ဆေးသမားသည်။ အယံ၊ ဤမိန်းမသည်။ မံ၊ ကို။ ဝဠ္ဠေတွာ၊လှည့်ပတ်၍။ ကိဉ္စိ၊ တစ်စုံတစ်ခုကို။အဒါတုကာမာ၊ မပေးလိုသည်ဖြစ်၍။ အာဟ၊ ၏။ တေဝယ၊ ထိုမိန်းမသည်။ မေ၊ အား။ ဘတိယာ၊ ဆေးခကို။ ဒိန္နာယ၊ ပေးခြင်းငှာ။ နု အတ္ထော၊ အလိုမရှိ။ ဣဒါနိ၊ ယခု။တံ၊ ထိုမိန်းမယုတ်ကို။ အန္ဓကရိသောမိ၊ ကန်းအောင်ဆေးပေး အုံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ စိန္တေတွာ၊ ၍။ ဂေဟံ၊ အိမ်သို့။ ဂန္တွာ၊ ၍။ ဘရိယာယ၊ မယားအား။ တေမတ္တံ၊ ထိုအကြောင်းကို။ အာစိက္ခိ၊ ကြား၏။ သာ၊ ထိုမယားသည်။ တုဏ္ဍီ၊ ဆိတ်ဆိတ်နေသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ သော၊ ထိုဆေးသမားသည်။ ဂေါ၊ တစ်ခုသော။ ဘေသဇ္ဇံ၊ ဆေးကို။ ယောဇေတွာ၊ ဖော်၍။ တဿာ၊ ထိုမိန်းမယုတ်၏။ သန္ဓိကံ၊ အထံသို့။ ဂန္တွာ၊ ၍။ ဘဒ္ဒေ၊ နှမ။ ဣမံ ဘေသဇ္ဇံ၊ ဤဆေးကို။ အဇ္ဇေဟိ၊မျက်စဉ်းခတ်လော့။ ဣတိ၊ဤသို့။ အဒ္ဓာ ပေသိ၊ မျက်စဉ်းခတ်စေ၏။ ဒ္ဝေအက္ခိနီ၊ မျက်စိနှစ်ဘက်တို့သည်။ ဒိပသိခါ ဝိယ၊ ဆီမီးလျှံကဲ့သို့။ ဝိဇ္ဇာယိ သု၊ ဘောက်ထွင်ကုန်၏။ သော ဝေဠော၊ ထိုဆေးသမားသည်။ စက္ခုပါ လော၊ စက္ခုပ္ပါလသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်လာ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ တဒါ၊ ထိုအခါ၌။ မမ ပုတ္တော၊ ငါ့သား စက္ခုပါလသည်။ ကတကမ္မံ၊ ပြုအပ်သော မကောင်းမှုကံသည်။ ပစ္ဆတော ပစ္ဆတော၊ နောက်မှနောက်မှ။ အနုဗန္ဓိ၊ အစဉ်လိုက်၏။ ဟိ၊ ထိုစကားဆိုသင့်စ္ဆ။ တေ ပါ ပကမ္မံ နာမ၊ ဤမကောင်းမှုကံသည်။ ဧရုံ၊ လှည်းဦးဝန်ကို။ ဝဟတော၊ ရွက်ဆောင်သော။ ဗလိဗဒ္ဓဿ၊ နွားလား၏။ ပဒံ၊ ခြေရာသို့။ စက္ကံ၊ လှည်းဘီး

စက်သည်။ အနုပစ္ဆတိ၏ယ၊ အစဉ်လိုက်သကဲ့သို့။ အနုဂစ္ဆတိ၊ လိုက်၏။ ဤတိ ဤဒံ ဝတ္ထုံ၊ ဤစက္ခုပါလ အကြောင်းကို။ ကထေတ္မာ၊ ဟောတော်မူ၍။ အနုသန္ဓိ၊ အနုသန္ဓေကို။ ဃဋ္ဌေတ္မာ၊ စပ်၍။ ပတိဋ္ဌာပိတမတ္တိကံ သာသနံ၊ မြေညက်ဖြင့် ပိတ်အပ်သော သတင်းစကားကို။ ဝါ၊ တည်ပြီးသော အတိုင်း အရှည်ရှိသော သာသနာတော်ကို။ ရာဇမုဒ္ဒါယ၊ မင်း၏တံဆိပ်ဖြင့်။ လဉ္ဇေန္တော ဝိယ၊ ခတ်နှိပ်ဘိသကဲ့သို့။ ဓမ္မရာဇာ၊ တရားမင်းဘုရားသည်။ ဤမံဂါထံ၊ မနောပုဗ္ဗင်္ဂမာ ဓမ္မာ။ လ။ စက္ခုံဝ ဝဟတော ပဒန္တိ၊ မနောပုဗ္ဗင်္ဂမာ ဓမ္မာ။ လ။ စက္ခုံဝ ဂဟတော ပဒံ၊ ဟူသော ဤဂါထာကို။ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။

(၁။ မနောပုဗ္ဗင်္ဂမာ ဓမ္မာ။ မနောသေဋ္ဌာ မနောမယာ။
မနသာ စေ ပဒုဋ္ဌေန။ ဘာသတိ ဝါ ကရောတိ ဝါ။
တတော နံ ဒုက္ခမန္ဝေတိ။ စက္ခုံဝ ဝဟတော ပဒံ။
(ဂါထာအနက်ကို ရှေ့၌ ယောဇနာပြီးဖြစ်၍ ဤ၌ မရေးပြီ။ ရှေ့အတိုင်း ယောဇနာလေ။)

တတ္ထ တိသံ ဂါထာယံ၊ ထိုဂါထာ၌။ မနောတိ၊ မနော ဟူသည်ကား။ ကာမာဝစရ ကုသလာဒိဘေဒံ၊ ကာမာဝစရ ကုသိုလ်အစရှိသည်အခြားရှိသော။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော။ စတုဘူမိက စိတ္တံ၊ ဘုံလေးပါး၌ဖြစ်သော စိတ်တည်း။ ဤမသို့ပန် ပဒေ၊ ဤပုဒ်၌။ တဒါ၊ ထိုအခါ၌။ တသ ဝေဒ္ဓသ၊ ထိုဆေးသမား၏။ ဥပ္ပန္နဝသေန၊ ဖြစ်သောစိတ်၏အစွမ်းအားဖြင့်။ နိယမိယမာနံ၊ နှိုင်းရှည်အပ်သော။ ဝဝတ္ထပိယမာနံ၊ ပိုင်းခြားအပ်သော။ ဒေါမနဿ သဟဂတံ၊ ဒေါမနဿဝေဒနာနှင့်တကွဖြစ်သော။ ပဋိဃသမ္ပယုတ္တစိတ္တမေဝ၊ ပဋိဃသမ္ပယုတ်စိတ်ကိုသာလျှင်။ လဇ္ဇတိ၊ ရအပ်၏။ ပုဗ္ဗင်္ဂမာ တိ၊ ဟူသည်ကား။ ပဌမ ဂါမိနာ၊ ရှေးဦးစွာဖြစ်လေ့ရှိသည်။ ဝါ၊ ရှေးဦးစွာ အာရုံကိုယူခြင်းရှိသည်။ ဟုတ္မာ၊ ဖြစ်၍။ တေန၊ ထိုပဋိဃစိတ်နှင့်။ သမ္ပယုတ္တာ ဂတာ၊ ပြည့်စုံ၏။ ဓမ္မာတိ၊ ဓမ္မာဟူသည်ကား။ ဂုဏ ဒေသနာ ပရိယတ္တိနိဿတ္တနိဗ္ဗာန ဝသေန၊ ဂုဏ်ဟူသော အနက်၊ ဒေသနာဟူသော အနက်၊ သင်ခြင်းဟူသော အနက်၊ သတ္တဇီဝမ္ပ ဆိတ်ခြင်း ဟူသော အနက်တို့၏ အစွမ်းအားဖြင့်။ စတ္တာရော၊ လေးပါးကုန်သော သဘောတရားတို့သည်။ ဓမ္မာနာမ၊ ဓမ္မ မည်ကုန်၏။

ဇ၊ ၁၅၁-မ ၊ ၊ ၊

တေသု၊ ထိုလေးပါးသော အနက်တို့တွင်။ (ဓမ္မောစ၊ ကျေးဇူးရှိသော ဓမ္မလည်းကောင်း။အဓမ္မောစ၊ကျေးဇူးမရှိသောဓမ္မလည်းကောင်း။)ဥတောပ၊ နှစ်ပါးစုံတို့သည်။ သမဝိပါကိနော၊ တူသောအကျိုးကိုပေးခြင်းရှိကုန်သည်။ နဟိဟောန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်။ အဓမ္မော၊ ကျေးဇူးမရှိသော ဓမ္မသည်။ နိရယံ၊ ငရဲသို့။နေတိ၊ ဆောင်၏။ ဓမ္မော၊ ကျေးဇူးရှိသော ဓမ္မသည်။ သုဂတိं၊ သုဂတိဘဝသို့။ ပါပေတိ၊ ရောက်စေ၏။(ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား။ဂုဏ်ဓမ္မောနာမ၊ ကျေးဇူးရှိသောဓမ္မ မည်၏။

ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့။ဝေါ၊ သင်တို့အား။အာဒိကလျာဏံ၊ အစ၏ကောင်းခြင်းနှင့်ပြည့်စုံသော။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ ဒေသိဿာမိ၊ ဟောအံ့။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား။ ဒေသနာဓမ္မောနာမ၊ ဒေသနာဓမ္မ မည်၏။

ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဣဓပန၊ ဤသာသနာတော်၌ကား။ ကေစေ့ ကုလပုတ္တာ၊ အချို့သောအမျိုးသားတို့သည်။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ ပရိယာပုဏန္တိ၊ သင်ကုန်၏။ သုတ္တံ၊ကို။ဂေယျံ၊ဂေယျကို။ ပရိယာပုဏန္တိ၊ သင်ကုန်၏။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား။ ပရိယတ္တိဓမ္မောနာမ၊ ပရိယတ္တိဓမ္မ မည်၏။

တသ္မိं ခေါ၊ပနသမယေ၊ ထိုအခါ၌။ ဓမ္မာ၊ သတ္တမ္ပ ဆိတ်သောတရားတို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ခန္ဓာ၊ ခန္ဓာတို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား။ နိဿတ္တဓမ္မောနာမ၊ သတ္တမ္ပဆိတ်သောဓမ္မ မည်၏။

နိဒ္ဒေ၀ ဓမ္မောတိပိ၊နိဒ္ဒေ၀ဓမ္မဟူသည်လည်းကောင်း။သော ဝေ နယော၊ ဤနည်းလျှင် နည်းရှိ၏။ တေသု၊ ထိုလေးပါးသောအနက်တို့တွင်။ ဣမသ္မိं ဌာနေ၊ ဤအရာ၌။နိဿတ္တနိဒ္ဒေ၀ဓမ္မော၊ နိဿတ္တနိဒ္ဒေ၀ဓမ္မကို။ အဓိပ္ပေတော၊ အလိုရှိအပ်၏။ သော၊ ထိုနိဿတ္တနိဒ္ဒေ၀ဓမ္မသည်။ အတ္ထတော၊ အနက်အားဖြင့်။ တယော၊သုံးပါးကုန်သော။အရူပိနော၊နာမ်ဖြစ်ကုန်သော။ ခန္ဓာ၊ခန္ဓာတို့တည်း။(ဝေဒနာက္ခန္ဓော၊ ဝေဒနာခန္ဓာလည်းကောင်း။ သညာက္ခန္ဓော၊ သညာက္ခန္ဓာလည်းကောင်း။ သင်္ခါရက္ခန္ဓော၊ သင်္ခါရက္ခန္ဓာလည်းကောင်း။ ဣတိဣမေတယော၊ ဤသုံးပါးတို့တည်း။

ဟိ၊ထိုစကား ဆိုသင့်စ။ ဘေ၊ ထိုခန္ဓာသုံးပါးတို့သည်။ဘေသံ၊ ထိုဝေဒနာက္ခန္ဓာ အစရှိကုန်သော သုံးပါးသော ခန္ဓာတို့အား။ မနော၊ ဝိညာဏက္ခန္ဓာဟူသော။ ပုဗ္ဗင်္ဂမော၊ ပြဓာန်းခြင်းသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဣတိတသ္မာ၊

ထိုကြောင့်။ မနောပုဗ္ဗင်္ဂမာနာမ၊ မနောပုဗ္ဗင်္ဂမ မည်ကုန်၏။ တေဟိ၊ ထို ဝေဒနာကွန္ဓာ အစရှိကုန်သော သုံးပါးသောခန္ဓာတို့နှင့်။သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ကထံ ပနဟောတိ၊ အသို့ဖြစ်သနည်းဟူမူကား။ ကေဝတ္တုကော၊ တူသောပို့ရာရှိ သောစိတ်သည်။ ကောရမ္မဏော၊ တူသောအာရုံရှိသောစိတ်သည်။ အပုဗ္ဗံ အစရိမံ၊မရှေးမနှောင်း။ကေကွဏော၊ တပ်ပြိုင်နက်သောခဏာ၌။ ဥပ္ပဇ္ဇမာနော၊ ဖြစ်သည်ရှိသော်။ ပုဗ္ဗင်္ဂမောနာမ၊ ပုဗ္ဗင်္ဂမမည်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ ဥပ္ပါဒ ပစ္စယဋ္ဌေန၊ ဥပ္ပါဒကွဏာ၌။ သဟဇာတသတ္တိ နိဿယသတ္တိ သမ္ပယုတ္တသတ္တိ အစရှိသည်ဖြင့် ကျေးဇူးပြုတတ်သော အနက် ကြောင့်။ မနောပုဗ္ဗင်္ဂမာနာမ၊ မနောပုဗ္ဗင်္ဂမမည်သည်။ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဟိ၊ ပါကဋိကရောမိ၊ ထင်စွာဆိုဦးအုံ့။ကေတော၊ တပေါင်းတည်း။ဂါမဃာတာ ဒီနိကမ္မာနိ၊ ရွာကိုဖျက်ခြင်း အစရှိကုန်သော အမှုတို့ကို။ ကရောန္တော၊ ပြုကုန်သော။ ဗဟူသု၊ များစွာကုန်သော ခိုးသူတို့တွင်။ ဝါ၊ ဗဟူသု၊ များစွာ ကုန်သော ခိုးသူတို့သည်။ ကရောန္တော၊ပြုကုန်သည်ရှိသော်။ ကော၊အဘယ် ခိုးသူသည်။ ဧတေသံ၊ ထိုခိုးသူတို့၏။ ဝါ၊ တို့တွင်။ ပုဗ္ဗင်္ဂမောတိ၊ ပြဓာန်း သနည်းဟူ၍။ ဝုတ္တော၊ ဆိုသည်ရှိသော်။ ယော၊ အကြင် ခိုးသူကြီးသည်။ နေသံ၊ ထိုခိုးသူယဉ်တို့အား။ ပစ္စယော၊ အထောက်အပံ့သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ယံ၊ အကြင်ခိုးသူကြီးကို။ နိဿာယ၊မှီ၍။ တေ၊ ထိုခိုးသူယဉ်တို့သည်။ တံကမ္မံ၊ ထိုရွာကိုဖျက်ဆီးခြင်း အစရှိသော အမှုကို။ ကရောန္တိ၊ ပြုကုန်၏။ သောဒဏ္ဍောဝါ၊ ထိုဒဏ္ဍမည်သောခိုးသူကြီးကိုလည်းကောင်း။သောမိတ္တောဝါ၊ ထိုမိတ္တမည်သော ခိုးသူကြီးကို လည်းကောင်း။ တေသံ၊ ထိုခိုးသူ တို့တွင်။ ပုဗ္ဗင်္ဂမောတိ၊ ရှေ့သွားဟူ၍။ ဝုစ္စတိယထာ၊ ဆိုအပ်သကဲ့သို့။ ဝေါတထာ၊ထိုအတူ။ဣဒံသမ္ဘဝံ အယံဥပမာယ သမ္ဘတ္တိ၊ ဤဥပမာ၏ ပြည့်စုံ ခြင်းကို။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ ဥပ္ပါဒပစ္စယဋ္ဌေန၊ ဥပ္ပါဒကွဏာ၌ သတဇာတသတ္တိ နိဿယသတ္တိ သမ္ပယုတ္တသတ္တိ စသည်ဖြင့်ကျေး ဇူးပြုတတ်သော အနက်ကြောင့်။ဧတေသံ၊ ထိုဝေဒနာကွန္ဓာအစရှိကုန်သော ခန္ဓာသုံးပါးတို့အား။ မနောပုဗ္ဗင်္ဂမော၊ ဝိညာဏကွန္ဓာ ပြဓာန်းခြင်းသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ မနောပုဗ္ဗင်္ဂမာ နာမ၊ မနောပုဗ္ဗင်္ဂမ မည်ကုန်၏။ ဟိ၊ ထိုစကားဆိုသင့်၏။ ဧတ၊ ထိုဝေဒနာကွန္ဓာ အစရှိကုန်

သော ခန္ဓာသုံးပါးတို့သည်။ မနေ၊ စိတ်သည်။ အနုပ္ပဇ္ဇန္တေ၊ မဖြစ်သည်ရှိ သော်။ ဥပ္ပဇ္ဇိတုံ၊ ဖြစ်ခြင်းငှာ။ နသက္ကောန္တိ၊ မတတ်နိုင်ကုန်။ မနောပန၊ စိတ်သည်ကား။ကေစ္စေသုစေတသိကေသု၊ အချို့သောစေတသိက်တို့သည်။ အနုပ္ပဇ္ဇန္တေသုပိ၊ မဖြစ်ကုန်သော်လည်း။ ဥပ္ပဇ္ဇတိယေဝ၊ ဖြစ်သည်သာလျှင် တည်း။ အဓိပတိ ဝသေနပန၊ အဓိပတိပစ္စည်း၏ အစွမ်းအားဖြင့်ကား။ ဧတေသံ၊ ထိုဝေဒနာကွန္ဓာ အစရှိကုန်သော ခန္ဓာသုံးပါးတို့အား။ မနော၊ ဝိညာဏကွန္ဓာဟူသော။ သေဋ္ဌော၊ အမြတ်သည်။အတ္ထိ၊ရှိ၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ မနောသေ၊ မနောသေဋ္ဌ မည်ကုန်၏။ ဟိ ပါကဋိကရောမိ၊ ထိုစကားကို ထင်စွာပြဦးအံ့။ စောရာဒီနံ၊ ခိုးသူ အစရှိကုန်သော သူတို့၏။ စောရဇေဋ္ဌကာဒယော၊ ခိုးသူကြီး အစရှိသောသူတို့သည်။ အဓိပတိနော၊ အစိုးရသည်ဖြစ်၍။ သေဋ္ဌာယထာ၊ မြတ်ကုန်သကဲ့သို့။တယာ၊တူ။ တေသံပိ၊ ထိုဝေဒနာအစရှိကုန်သော ခန္ဓာသုံးပါးတို့ကိုလည်း။မနော၊ ဝိညာဏကွန္ဓာ သည်။ အဓိပတိ၊ အစိုးရသည်ဖြစ်၍။ မနောဝ၊ ဝိညာဏကွန္ဓာသည်သာလျှင်။ သေဋ္ဌော၊ မြတ်၏။ ဒါရုအာဒီဟိ၊ သစ်စသည်တို့ဖြင့်။ ဝါ၊ ထင်းအစရှိသည် တို့ဖြင့်။ နိပ္ပန္နာနိ၊ပြီးကုန်သော။.တာနိတာနိဘဏ္ဍာနိ၊ ထိုထိုဘဏ္ဍာတို့သည်။ ဒါရုမယာဒီနိနာမ၊ သစ်ဖြင့်ပြီးခြင်း အစရှိသည် မည်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ ယထာပန၊ ဖြစ်ကုန်သကဲ့သို့။ တထာ၊ တူ။ ဧတေသံပိ၊ ထိုဝေဒနာအစရှိကုန် သော ခန္ဓာသုံးပါးတို့ သည်လည်း။ မနတော၊ စိတ်အားဖြင့်။ နိပ္ပန္နတ္တာ၊ ပြီးသောကြောင့်။ မနောမယာနာမ၊ မနောမယမည်ကုန်၏။ ပဒုဋ္ဌေနာတိ၊ ပဒုဋ္ဌေနဟူသည်ကား။အာဂန္တုကေဟိ၊အာဂန္တုကဖြစ်ကုန်သော။ အာဘိဏ္ဍာ ဒီဟိ၊ အာဘိဏ္ဍာ အစရှိကုန်သော။ ဒေါသေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ ပဒုဋ္ဌေန၊ ပြစ်မှားလို သော်။ မနသာ၊ စိတ်ဖြင့်။ ဟိ၊ ထိုစကားဆိုသင့်စ္ဆ။ ပကတိမနော၊ ပြကတော့ သောစိတ်သည်လည်းကောင်း။ ဘဝင်္ဂစိတ်တို့၊ ဘဝင်စိတ်သည်လည်းကောင်း။ တံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို။ အပဒုဋ္ဌံ၊ ပြစ်မှားခြင်းမရှိ။ ဟိ ပါကဋိရောမိ၊ ထိုစကား ကို ထင်စွာပြဦးအံ့။ ပသန္နံ၊ ကြည်သော။ ဥဒကံ၊ ရေသည်။ အာဂန္တုကေဟိ၊ အာဂန္တုက ဖြစ်ကုန်သော။ နီလာဒီဟိ၊ အညိုအစရှိသည်တို့ဖြင့်။ဥပက္ကိလိဋ္ဌံ၊ ညစ်နွမ်းသော။ နီလေဒကာဒိဘေဒံ၊ ညိုသောအရေအစရှိသော အပြားရှိ သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ နဝံ ဥဒကံ၊ ရေသစ်သည်။ နစဟောတိ ယထာ၊

မဖြစ်သကဲ့သို့ လည်းကောင်း။ ပရိမပဿန္ဒ ဥဒ်ကမေဝ၊ ရှေ့ကြည်သော ရေသည်သာလျှင်။ နာပိဟော်တိယဇ္ဇာ၊ မဖြစ်သကဲ့သို့ လည်းကောင်း။ တထာ၊တူ။ တမ်း၊ ထိုစိတ်သည်လည်း။ အာဂန္တု၊ကေဟိ၊ အာဂန္တု၊ကဖြစ်ကုန်သော။ အဘိဇ္ဈာဒီဟိ၊အဘိဇ္ဈာ အစရှိသော။ ဒေါသေဟိ၊ အပြစ်တို့ဖြင့်။ ပဒုဋ္ဌံ၊ ပြစ်မှားခြင်းရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ နဝံစိတ္တ၊ အသစ်သောစိတ်သည်။ နစဟောတိ၊ မဖြစ်။ တေန၊ ထိုကြောင့်။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ပတသေါ၊ ပြိုးပြိုးပြက်ရှိသော။ ဣဒံစိတ္တံ၊ ဤစိတ်သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တဇ္ဇဟေါ၊ ထိုစိတ်သည်လည်း။အာဂန္တု၊ကေဟိ၊ အာဂန္တု၊ကဖြစ်ကုန်သော။ ဥပဓိကိလေသေဟိ၊ ညစ်နွမ်းခြင်းတို့ဖြင့်။ ဥပကိလိဋ္ဌံ၊ ညစ်နွမ်း၏။ ဣတိ၊သို့။အာဟု၊ဟောသော်မူ၏။ဝေါ၊သို့။ပဒုဋ္ဌေန၊ပြစ်မှားလိုသော။မနသာ၊ စိတ်ဖြင့်။ စေဘာသတိ၊ ဝါ။ အကုယ်၍မူလည်းဆိုပြားအံ့။ စေကရောတိ၊ ဝါ၊ အကယ်မူလည်း ပြုပြားအံ့။ သောဘ၊သမာနော၊ ထိုသို့ ဆိုသောသူသည်။ စတုဗ္ဗိဓံ၊ လေးပါးအပြားရှိသော။ ဝစီဒုစ္စရိတမေဝ၊ ဝစီဒုစရိုက်ကိုသာလျှင်။ ဘာသတိ၊ဆို၏။ကရော၊နော ပြုသောသူသည်။ တိဝိဓံ၊သုံးပါးအပြားရှိသော။ ကာယဒုစ္စရိတမေဝ၊ ကာယဒုစရိုက်ကိုသာလျှင်။ ကရောတိ၊ ပြု၏။ အဘိဇ္ဈာဒီဟိ၊ အဘိဇ္ဈာအစရှိသည်ကိုသည်။ အဘာသနော၊ မဆိုသည်ဖြစ်၍။ အကရောနော၊မပြုသည်ဖြစ်၍။ တာယပဒုဋ္ဌမာနသတာယ၊ ထိုသို့ပြစ်မှားလိုသောစိတ်ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ တိဝိဓံ၊ သုံးပါးအပြားရှိသော။ မနောဒုစ္စရိတံ၊ မနောဒုစရိုက်လို့။ ပဋိဇာနေတိ၊ ပြည့်ဖေ၏။ ဒေဝ၊ ဤသို့။ အာသ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား။ ဒသ အကုသလ ကမ္မပထေ၊ ဆယ်ပါးသော အကုသိုလ်ကမ္မပထ တရားတို့သည်။ ပါရိပူရိံ၊ ပြည့်ခြင်းသို့။ ဂစ္ဆန္တိ၊ ရောက်ကုန်၏။ တတော နံ ဒုက္ခ မနေ့တိတိ၊ တတော နံ ဒုက္ခ မနေ့တိဟူသည်ကား။တတော၊ တိဝိဓ ဒုစ္စရိတတော၊ ထိုသုံးပါးသောဒုစရိုက်ကြောင့်။တံပုဂ္ဂလံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို။ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲသည်။ အနေ့တိ၊ အစဉ်လိုက်၏။ ဒုစ္စရိတာနုဘာဝေန၊ ဒုစရိုက်၏ အာနုဘော်ကြောင့်။ စတ္တာရောအပါယာ၊ အပါယ်လေးဘုံ၌လည်းကောင်း။ မနုဿေသုစ၊ လူ့ဘုံတို့၌လည်းကောင်း။ ဘမတ္တာဘာဝံ၊ မိုက်သောအဖြစ်သို့။ ဂစ္ဆတ်ဟု၊ ရောက်သော။ကာယဂတ္ထု၊ကပ္ပ၊ ကာယလျှင်အကြောင်းရှိသောဒုက္ခတည်းကောင်း။ ဣတရမ္ပိ၊ ဤမှတစ်ပါးသောစိတ်လျှင်အကြောင်းရှိသောဒုက္ခလည်းကောင်း။

ဣတိဣမိနာ ပရိယာယေန၊ ဤသို့သောအကြောင်းကြောင့်။ ကာယိကစေတသိကံ၊ ကိုယ်စိတ်ကိုမှီ၍ ဖြစ်သော။ ဝိပါကဒုက္ခံ၊ အကျိုးဖြစ်သော ဆင်းရဲသည်။ အနုဂစ္ဆ၊ အစဉ်လိုက်၏။ ယာထာကိံ၊ အဘယ်ကဲ့သို့နည်း။ စက္ခုံ ဝဟတော ပဒုံ တိ၊ စက္ခုံ ဝ ဝဟတောပဒံ ဟူသည်ကား။ ဓုရေယုတ္တာ ဿ၊ လှည်းဦးနှင်ကသော။ ဓုရံ၊ လှည်းဦးဝန်ကို။ ဝဟတော၊ ရွက်ဆောင်သော။ ဗလိဗဒ္ဓဿ၊ နွားလား၏။ ပဒံ၊ ခြေရာသို့။ စက္ခုံ၊ လှည်းဘီးသည်။ အနုဂစ္ဆတိ ဝိယ၊ အစဉ်လိုက်သကဲ့သို့ တည်း။ ဟိ ပါကဋိကရောမိ၊ ထိုစကားကို ထင်စွာပြဦးအံ့။ စက္ခုံ၊ လှည်းဘီးကို။ ကေပိ ဒိဝသံ၊ တစ်ရက်ပတ်လုံးလည်းကောင်း။ ဒ္ဝေပိ ဒိဝသံ၊ နှစ်ရက်တို့ပတ်လုံးလည်းကောင်း။ ပဉ္စပိ ဒိဝသံ၊ ငါးရက်တို့ပတ်လုံးလည်းကောင်း။ ဒသပိ ဒိဝသံ၊ ဆယ်ရက်တို့ပတ်လုံးလည်းကောင်း။ အဇ္ဈမာသံပိ၊ လခွဲပတ်လုံးလည်းကောင်း။ မာသံပိ၊ တစ်လလည်းကောင်း။ ဝဟန္တော၊ ဝန်ကိုရွက်ဆောင်သော။ သော၊ ထိုနွားလားသည်။ စက္ခုံ၊ လှည်းဘီးစက်ကို။ နိဝတ္တေတုံ၊ နစ်စေခြင်းငှာ။ ဇဟိတုံ၊ စွန့်ခြင်းငှာ။ နသက္ကောတိ၊ မတတ်နိုင်။ အထခေါ၊ စင်စစ်သော်ကား။ ယုဂံ၊ ထမ်းပိုးသည်။ ပုရတော၊ ရှေ့သို့။ အဘိဝုဏ္ဏဿ၊ တက်သော။ အဿ၊ ထိုနွားလား၏။ ဂိဝံ၊ လည်ကို။ ဗာဓတိ၊ ညှဉ်းဆဲ၏။ စက္ခုံ၊ လှည်းဘီးသည်။ ပစ္ဆတော၊ သို့။ ပဋိဝုဏ္ဏဿ၊ ဆုတ်သောနွားလား၏။ ဥဒ္ဓရမံသံ၊ ပေါင်သားကို။ ပတိဟနတိ၊ ထိခိုက်၏။ ဣမေဟိ ဒ္ဝီဟိ အာကာရေဟိ၊ ဤနှစ်ပါးသောအကြောင်းတို့ဖြင့်။ ဗာဓနံ၊ ညှဉ်းဆဲသော။ စက္ခုံ၊ လှည်းဘီးစက်သည်။ တဿ၊ ထိုနွားလား၏။ ပဒါနုပဒိကံ၊ ခြေရာတိုင်းခြေရာတိုင်း။ ဟောတိ ယထာ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့။ တထေဝ၊ လျှင်။ စေ၊ အကယ်၍။ ပဒုဋ္ဌေန၊ ပြစ်မှားလိုသော။ မနသာ၊ စိတ်ဖြင့်။ တိဏံ ဒုစ္ဆရိတာနိ၊ သုံးပါးသောဒုစရိုက်တို့ကို။ ပူရေတ္ဝာ၊ ပြည့်စေ၍။ ဌိတံ၊ တည်သော။ ပုဂ္ဂလံ၊ ပုဂ္ဂိုလ်သို့။ နိရယာ ဒီသု၊ ငရဲအစရှိကုန်သော။ တတ္ထ တတ္ထ ဂတ ဂတ ဌာနေ၊ ထိုထို ရောက်ရာရောက်ရာအရပ်၌။ ဒုစ္စရိတမူလကံ၊ ဒုစရိုက်သာလျှင်အရင်းရှိသော။ ကာယိကမ္မံ၊ ကိုယ်ကြောင့်လည်းဖြစ်သော။ စေတသိကမ္မံ၊ စိတ်ကြောင့်လည်းဖြစ်သော။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲသည်။ အနုဗန္ဓတိ၊ အစဉ်ဖွဲ့၍လိုက်၏။ ဣတိ အယံ၊ ဤသည်ကား။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။

ဂါထာ ပရိယောသာနေ၊ ဂါထာအဆုံးဌ်။ တိ သ သဟသတိက္ခ။ ဆုံး သောင်းသော ရဟန်းတို့သည်။ သဟပဋိသမ္ဘိဒါဟိ၊ ပဋိသမ္ဘိဒါတို့နှင့်တကွ။ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့။ ပါပုဏိ သု၊ ရောက်ကုန်၏။ သမ္ဗတ္ထ ပရိသာပိ၊ ရောက်လာသော တရားနာပရိသတ်အားလည်း။ ဒေသနာ၊ ဒေသနာတော် သည်။သဝတ္ထိကာ၊ အစီးအပွားနှင့်တကွ ပြည့်စုံသည်။ သဖလာ၊ အကျိုးနှင့် တကွဖြစ်သည်။အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီး။ ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာသော။ စက္ခုပါလတ္ထေ ရသ၊ ၏။ ဝတ္ထု၊ သည်။ ဣတိသမတ္တော၊ ဤတွင် ပြီးပြီ။

၁-ယမကဝဂ္ဂ၊ ၂-ပဗ္ဗကုဏ္ဍလီဝတ္ထု

စက္ခုပါလမထေရ်ဝတ္ထုဌ် ဟောရာဖြစ်သော ဂါထာ၏ အတ္ထဝဏ္ဏနာကို ပြပြီး၍ ပဗ္ဗကုဏ္ဍလီဝတ္ထုဌ် ဟောရာဖြစ်သော ဂါထာ၏ အတ္ထဝဏ္ဏနာကို ပြဆိုသော အရှင် ဗုဒ္ဓဃောသ ဆရာသည် "မနောပုဗ္ဗင်္ဂမာ ဓမ္မာ" စသော ပါဠိကို မိန့်သတည်း။

မနောပုဗ္ဗင်္ဂမာ ဓမ္မာတိ၊ မနောပုဗ္ဗင်္ဂမာဓမ္မာ အစရှိသော။ ဒုတိယ ဂါထာပါ၊ ဒုတိယ ဂါထာကိုလည်း။ သာဝတ္ထိယညော၊ သာဝတ္ထိပြည်ဌ်သာ လျှင်။ မဗ္ဗကုဏ္ဍလိ ံ၊ မဗ္ဗကုဏ္ဍလိကို။ အာရဗ္ဘ၊ အကြောင်းပြု၍။ ဘာသိတာ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်ဌ်။ အဒိန္နပုဗ္ဗကောနာမ၊ အဒိန္နပုဗ္ဗက အမည်ရှိသော။ ဗြာဟ္မဏော၊ ပုဏ္ဏားသည်။ အဟောသိကိရ၊ ဖြစ်ဆတတ်။ တေန၊ ထိုပုဏ္ဏားသည်။ ကဿစိ၊ တစ်စုံတစ်ယောက်သောသူ အား။ ကိဉ္စိ၊ တစ်စုံတစ်ခုသောဝတ္ထုကို။ နဒိန္နပုဗ္ဗံ၊ ပေးတူးသည်မရှိ။ တေန၊ ထိုကြောင့်။ တံ၊ ထိုပုဏ္ဏားကို။ အဒိန္နပုဗ္ဗံကောတ္ဝေ၀ နာမံ၊ အဒိန္နပုဗ္ဗက ဟူသောအမည်ကိုသာလျှင် သဠာနိ ံသု၊ သိကုန်၏။ တဿ၊ ထိုအဒိန္နပုဗ္ဗက ပုဏ္ဏားအား။ ကောပုတ္တော၊ တစ်ယောက်တည်းသောသားသည်။အဟော သိ၊ ဖြစ်၏။ ပိယော၊ ချစ်အပ်၏။ မနောပေါ၊ နှလုံးကိုပွားစေအပ်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ အဿ၊ ထိုသတို့သားအား။ ပိလန္ဓနံ၊ တန်းဆာကို။ကာရေတုကာ ပေါ၊ လုပ်စေလိုသည်ဖြစ်၍။ သုဝဏ္ဏကာရေ၊ ရွှေပန်းထိမ်သည်တို့ကို။ သစေ ကာရေဿာမိ၊ အကယ်၍လုပ်စေသည်ဖြစ်ဘုံ့။ ဝေတ္တနံ၊ အခကို။ ဒါတဗ္ဗံ၊ ပေးအပ်သည်။ဘဝိဿတိ၊ လတ္တံ့။ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်။ သယမေ၀၊ ကိုယ်တိုင် သာလျှင်။ သုဝဏ္ဏ၊ ရွှေကို။ ကောဇ္ဇေတ္ဝာ၊ ခတ်၍။ မဠ္ဌာနိ၊ ပြေပြစ်ကုန်သော။

ကုဏ္ဍလာနီ၊ နှားဧှောင်းတို့ကို။ ကတ္တာ၊ ပြု၍။ အဒါသိ၊ ပေး၏။ တေန၊ ထိုကြောင့်။ အယံ၊ ထိုပုဏ္ဏား၏။ ပုတ္တော၊ သားသည်။ မဋ္ဌကုဏ္ဍလိယောဝ နာမံ၊ မဋ္ဌကုဏ္ဍလိဟူသောအမည်သည်လျှင်။ ပညာယိတ္ထ၊ ထင်၏။ တဿ၊ ထိုမဋ္ဌကုဏ္ဍလိသတ္တိသားအား။ သောဠသဝဿိကကာလေ၊ တစ်ဆဲခြောက် နှစ်အရွယ်သို့ ရောက်သောကာလ၌။ ပဏ္ဍုရောဂေါ၊ ဖျားတောသောအနာ သည်။ဥဒပါဒိ၊ ထင်ရှားဖြစ်၏။တဿ၊ ထိုမဋ္ဌကုဏ္ဍလိသတ္တိသား၏။ မာတာ၊ အမိသည်။ ပုတ္တံ၊ သားကို။ သြလောကေတ္ဝာ၊ ကြည့်၍။ ဗြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား၊ တေ၊ သင်၏။ ပုတ္တသ၊ သားအား။ ရောဂေါ၊ အနာသည်။ ဥပ္ပန္နော၊ ဖြစ်၏။ နံ၊ ထိုသတ္တိသားကို။ တိကိစ္ဆာပေဟိ၊ ဆေးကုလော့။ ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ ဘောတိ၊ အို၎င်မ။ ဝေဒ္ဓ၊ ဆေးသမားကို။ သစေအာနေသောမိ၊ အကယ်၍ဆောင်စေသည်ဖြစ်အုံ့။ဘတ္တဝေတ္တနံ၊ထမင်းမျိုးရိက္ခာကို။ဒါတဗ္ဗံ၊ ပေးအပ်သည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ တံ၊ သင်သည်။ မမ၊ ငါ၏။ ဓနဿ ဒါနံ၊ ဥစ္စာ၏ပျက်ခြင်းကို။ သြလောကေသိကိ ်၊ကြည့်သလော။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ အထ၊ ထိုသို့ဆိုသောအခါ၌။ ဗြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား။ နံ၊ ထိုသတ္တိသားကို။ ကိ ်ကရိဿသိ၊ အသို့ပြုအုံ့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ မေ၊ ငါ၏။ ဓနဿ ဒေါ၊ ဥစ္စာ၏ပျက်ခြင်းသည်။ ယထာ၊ အကြင် အခြင်းဖြင့်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ တထာ၊ ထိုအခြင်းဖြင့်။ ကရိဿာမိ၊ ပြုအုံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဆိုလျက်။ သော၊ ထို အဒိန္နပုဗ္ဗကပုဏ္ဏားသည်။ ဝေဒ္ဓာနံ၊ ဆေး သမားတို့၏။ သန္တိကံ၊ အထံသို့။ ဂန္တ္ဝာ၊ သွား၍။ တုမှေ၊ သင်ဆေးသမားတို့ သည်။အသုကရောဂဿနာမ၊ ဤမည်သောအနာကို။ကိ ်ဘေသဇ္ဇ၊ အဘယ် ဆေးကို။ ကရောထ၊ ကုကုန်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏။အထ၊ ထိုသို့ မေးသောအခါ။ အသ၊ ထိုအဒိန္နပုဗ္ဗကသူဌေးအား။ တေ၊ ထိုဆေးသမား တို့သည်။ ယံ ဝါတံ ဝါ၊ ဟုတ်ဟုတ်ညားညား။ ရက္ခတစာဒီနိ၊ သစ်ခေါက်အစ ရှိသည်တို့ကို။ အစိက္ခန္တိ၊ ကုန်၏။ သော၊ ထိုအဒိန္နပုဗ္ဗက ပုဏ္ဏားသည်။ တံ၊ ထိုဟုတ်ဟုတ်ညားညားသော သစ်ခေါက်တို့ကို။အာဟရိတ္ဝာ၊ခွာ၍။ပုတ္တသ၊ မဋ္ဌကုဏ္ဍလိသတ္တိသားအား။ ဘေသဇ္ဇ၊ ဆေးကို။ ကရောတိ၊ ကု၏။ တံ၊ ထို ဆေးကို။ကရောန္တသ္မိ ဝ၊ ကုစဉ်လျှင်။ အသ၊ ထိုသတ္တိသားအား။ ရောဂေါ အနာသည်။ဗလဝါ၊အားကြီးသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ အတေကိစ္ဆဘာဝံ၊

ဆေးမကုကောင်းသည်၏အဖြစ်သို့။ဥပါဂမိ၊ရောက်၏။ ဗြာဟ္မဏော၊ ပုဏ္ဏားသည်။ တသ၊ ထိုမဋ္ဌကုဏ္ဍလီသတ္တိသားအား။ ဒုဗ္ဗလဘာဝံ၊ အားနည်းသည်.၏အဖြစ်ကို။ဥ တ္ဘာ၊သိ၍။ကေဝေဇ္ဇ၊ဆေးသမားတစ်ယောက်ကို။ပဏ္ဏောသိ၊ခေါ်၏။ သော၊ထိုဆေးသမားသည်။ တံ၊ထိုသတ္တိသားကို။ သြလောကေတ္ဘာဝ၊ကြည့်၍သာလျှင်။အမ္ဘာကံ၊ ငါတို့အား။ ကေ ကိစ္စံ၊ တစ်ခုသောကိစ္စသည်။ အတ္ထိ၊၏။ အညံဝေဇ္ဇ၊ဆေးသမားတစ်ဦးကို။ ပဏ္ဏောသာပေတ္ဘာ၊ခေါ်စေ၍။ တိကိစ္ဆာပေဟိ၊ ကုပါလေလေ့။ ဣတိ၊ သို့။ တံ၊ ထိုသတ္တိသားကို။ ပဟာယ၊ စွန့်၍သာ။ နိက္ခမိ၊ ထွက်သွား၏။ ဗြဟ္မဏော၊ ပုဏ္ဏားသည်။ တသ၊ ထိုသတ္တိသားအား။ မရဏသမယံ၊ သေအံ့သောအခါကို။ ဥ တ္ဘာ၊ သိ၍။ ဣမသ၊ ဤသတ္တိသားကို။ ဒဿနတ္ထာယ၊ ရှုခြင်းငှာ။ အာဂတာ၊ လာကုန်သော သူတို့သည်။ မေ၊ ငါ၏။ အန္တောဂေဟေ၊ အိမ်တွင်း၌။ သာပတေယ္ယ၊ ဥစ္စာနှစ်ကို။ ပသိသိသန္တိ၊မြင်ကုန်လတ္တံ့။ ဗဟိ၊အပသို့။ နံ၊ထိုသတ္တိသားတို့ကို။ ကရိဿာမိ၊ ထုတ်အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုတ္တံ၊သားကို။ နီဟရိတ္ဘာ၊ ထုတ်၍။ ဗဟိအာဋ္ဌေ၊ ပြင်ပအိမ်ဦး၌။ ဝါ၊ လက်တီးခန်း၌။ နိပ္ပဇ္ဇာပေသိ၊အိပ်စေ၏။ တံဒိဝသံ၊ ထိုနေ့၌။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဗလဝပစ္ဆူသ သမယေ၊ အားကြီးသော မိုးသောက်ထအခါ၌။ မဟာကရုဏာသမာပတ္တိတော၊ မဟာကရုဏာသမာပတ်မှ။ဝုဋ္ဌာယ၊ထတော်မူ၍။ပုဗ္ဗဝုဋ္ဌေသု၊ ရှေးဖြစ်သောဘုရားတို့၌။ ကတာဓိကာရာနံ၊ ပြုအပ်သောကောင်းမှုရှိကုန်သော။ ဥဿန္နကုသလမူလာနံ၊ ပြန့်ပြောသောကုသိုလ်လျှင် အရင်းရှိကုန်သော။ဝေနေယျဗန္ဓဝါနံ၊ ကျွတ်ထိုက်သောပုဂ္ဂိုလ်တို့အား။ ဝါ၊ သိထိုက်သော အဆွေခင်ပွန်းတို့အား။ ဒဿနတ္ထံ၊ကြည့်ခြင်းငှာ။ ပုဗ္ဗစက္ခုနာ၊ ပုဗ္ဗစက္ခုဖြင့်။ဝါ၊ သဗ္ဗညုတညာဏ်ဖြင့်။ လောကံ၊ ကို။ သြလောကေန္တော၊ ကြည့်သည်ရှိသော်။ ဒဿ သဟသာစက္ကဝါဠေသု၊ တစ်သောင်းသော စကြဝဠာတိုက်တို့၌။ ဉာဏဇာလံ၊ သဗ္ဗညုတညာဏ် တည်းဟူသော ကွန်ယက်ကို။ ပတ္တရိ၊ ဖြန့်တော်မူ၏။ မဋ္ဌကုဏ္ဍလီ၊ မဋ္ဌကုဏ္ဍလီသတ္တိသားသည်။ ဗဟိအာဋ္ဌေ၊ အပဖြစ်သောအိမ်ဦး၌။ နိပ္ပန္နော ကာရေနေဝ၊ အိပ်သောအခြင်းအရာဖြင့်လျှင်။တသ္မာဉာဏသ၊ ထိုသဗ္ဗညုတညာဏ်တော်၏။ အန္တော၊ အတွင်း၌။ ပညာယိ၊ ထင်လေ၏။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ တံ၊ ထိုမဋ္ဌကုဏ္ဍလီကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်တော်မူ၍။ တသ၊ ထိုမဋ္ဌ

ကုလ္လာလီ သတ္တိသားကို။ အန္တောဝေဟာ၊ အိမ်တွင်းမှ။ နီဟရိတ္ဝာ၊ ထုတ်၍။ တတ္တ၊ ထိုအိမ်ဦး၌။ နိပ္ပဇ္ဇာပိတဟာဝံ၊ အိပ်စေသည်၏ အဖြစ်ကို။ ဥ တ္ဝာ၊ သိ၍။ မယ္ဟံ၊ ငါ့အား။ ဇတ္ထံ၊ ဤမဋ္ဌကုလ္လာလီရှိရာအရပ်သို့။ ဂတပစ္ဆယေန၊ သွားခြင်း၏ အကြောင်းဖြင့်။ အတ္ထော၊ အကျိုးသည်။ အတ္ထိနုခေါ၊ ရှိသလောဟု။ဥပဓာရေန္တော၊စူးစမ်းဆင်ခြင်သည်ရှိသော်။ဤမံ၊ဤအကြောင်းကို။ အဒ္ဒသ၊ မြင်တော်မူ၏။ အယံမာဏဝေါ၊ ဤလုလင်သည်။ မယိ၊ ငါ၌။ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို။ ပသာဒေတ္ဝာ၊ ကြည်ညိုစေ၍။ ကာလံကတ္ဝာ၊ စုတေခြင်းကို ပြု၍။-တာဝတိံသဒေဝလောကေ၊ တာဝတိံသာနတ်ပြည်၌။ တိံသ ယောဇနိကေ၊ယူဇနာသုံးဆယ်ရှိသော။ကနကဝိမာနေ၊ ရွှေဗိမာန်၌။နိဗ္ဗတ္တိသတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ အစ္ဆရာသဟဿသပရိဝါရော၊ နတ်သမီးတစ်ထောင် ခြံရံသည်။ ဘဝိဿတိ၊ဖြစ်လတ္တံ့။ ဗြဟ္မဏောပိ၊ပုဏ္ဏားသည်လည်း။နံ၊ ထိုမဋ္ဌကုလ္လာလီကို။ ဈာပေတ္ဝာ၊ သင်္ဂြိုဟ်၍။ ရောဒန္တော၊ ငိုလျက်။ အာဋ္ဌဟနေဝ၊ သင်္ချိုင်း၌သာ လျှင်။ စရိဿတိ၊ လှည့်လည်လတ္တံ့။ ဒေဝပုတ္တော၊ နတ်သားသည်။ တိဂါဝုတပ္ပမာဏံ၊သုံးဂါဝုတ်ပမာဏရှိသော။သင်္ခိသကဒ္ဒဘာရာလင်္ကာရပဋိမဏ္ဍိတံ၊ လှည်းခြောက်ဆယ်တိုက်ဝန်ရှိသောတန်းဆာဖြင့်တန်းဆာဆင်ခြင်းရှိသော။ အစ္ဆရာသဟဿသပရိဝါရံ၊ နတ်သမီးတစ်ထောင်ခြံရံသော။အတ္တဘာဝံ၊ အတ္တဘောကို။ ဩလောကေတ္ဝာ၊ ၍။ ကေနနုခေါကမ္မေန၊ အဘယ်ကောင်းမှုကြောင့်။မယာ၊ငါသည်။အယံ သိရိ သမ္ပတ္တိ၊ဤကြက်သရေစည်းစိမ်ချမ်းသာကို။ လဒ္ဓါ၊ ရသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ဩလောကေန္တော၊ကြည့်သည်ရှိသော်။ မယိ၊ ငါဘုရား၌။ စိတ္တပ္ပသာဒေန၊ စိတ်ကိုကြည်ညိုစေသဖြင့်။ လဒ္ဓဘာဝံ၊ ရသည်၏အဖြစ်ကို။ ဥ တ္ဝာ၊ သိ၍။ အယံ ဗြဟ္မဏော၊ ဤပုဏ္ဏားသည်။ ဓနဿ ဒေဘယေန၊ ဥစ္စာဗျက်အံ့သည်မှကြောက်သောကြောင့်။ မမ၊ ငါ့အား။ ဘေသဇ္ဇံ၊ ဆေးကို။ အကတ္ဝာ၊ မပြုမူ၍။ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ ဒေဝသိကံ။ နေ့တိုင်း။ အာဋ္ဌဟနံ၊ သင်္ချိုင်းသို့။ ဂန္တ္ဝာ၊ သွား၍။ ရောဒတိ၊ ငိုဏ်။ နံ၊ ထိုပုဏ္ဏားကို။ဝိပ္ပကာရပတ္တံ၊ ဖောက်ပြန်ခြင်းသို့ရောက်သည်ကို။ ကရိဿာမိ၊ ပြုအံ့။ဣတိ၊ဤသို့။ပိတရိ၊အဖသည်။ ရောဒေန္တေ၊ ငိုသည်ရှိသော်။ မဋ္ဌကုလ္လာလီ ဝဏ္ဏေန၊ မဋ္ဌကုလ္လာလီအသွင်ဖြင့်။ အာဂန္တ္ဝာ၊ လာ၍။ အာဋ္ဌဟနဿ၊ သင်္ချိုင်း၏။ အဝိဒူရေ၊ မနီးမဝေးသော အရပ်၌။ နိပ္ပဇ္ဇိတ္ဝာ၊ အိပ်၍။ ရော

ဒီသတိ၊ငိုလတ္တံ့။အထ၊ ထိုသို့ငိုသောအခါ၌။ နံ၊ ထိုမဋ္ဌကုဏ္ဍလိနတ်သားကို။ ပြာဟ္မဏော၊ ပုဏ္ဏားသည်။ တံ၊ သင်သည်။ ကော၊ အသူနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆိသတိ၊ မေးလတ္တံ့။ အဟံ၊ ငါသည်။ တေ၊ သင်ပုဏ္ဏား၏။ ပုတ္တော၊ သားဖြစ်သော။ မဋ္ဌကုဏ္ဍလီတိ၊ မဋ္ဌကုဏ္ဍလီ ဟူ၍။ အာစိက္ခိသတိ၊ ကြားလတ္တံ့။ ကုဟိံ၊ အဘယ်အရပ်၌။ နိဗ္ဗတ္တောသိ၊ ဖြစ်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆိသတိ၊ မေးလတ္တံ့။ တာဝတိံသဘဝနေ၊ တာဝတိံသာနတ်ပြည်၌။ နိဗ္ဗတ္တော၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊ ဆိုလတ္တံ့။ ကိံ ကမ္မံ၊ အဘယ်သို့သော၊ မကောင်းမှုကို။ ကတ္တာ၊ ပြု၍။ နိဗ္ဗတ္တော၊ ဖြစ်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တေ၊ ဆိုသည်ရှိသော်။ မယိ၊ငါဘုရား၌။ စိတ္တပ္ပသာဒေန၊စိတ်ကိုကြည်ညိုစေသဖြင့်။ နိဗ္ဗတ္တဘာဝံ၊ ဖြစ်သော်အဖြစ်ကို။ အာစိက္ခိသတိ၊ ကြားလတ္တံ့။ ပြဟ္မဏော၊ ပုဏ္ဏားသည်။ တုမှေသု၊ အရှင်ဘုရားတို့၌။ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို။ ပသာဒေတ္တာ၊ကြည်ညိုစေ၍။ သဂ္ဂေ၊နတ်ပြည်၌။ နိဗ္ဗတ္တောနာမ၊ဖြစ်သောသူမည်သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိအံ့လော။ ဣတိ၊ ဤသို့။ မံ၊ငါဘုရားကို။ ပုစ္ဆိသတိ၊ လျှောက်လတ္တံ့။အထ၊ ထိုသို့လျှောက်သောအခါ၌။ အသ၊ ထိုပုဏ္ဏားအား။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ တ္တေကာနိ သတာနိ ဝါ၊ ဤမျှ အရာတို့ ဟူ၍လည်းကောင်း။ တ္တေကာနိသဟဿာနိ ဝါ၊ ဤမျှအထောင်တို့ဟူ၍ လည်းကောင်း။ တ္တေကာနိ သတသဟဿာနိ ဝါ၊ ဤမျှအသိန်းတို့ဟူ၍လည်းကောင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ဂဏနာယ၊ ရေတွက်ခြင်းဖြင့်။ပရိစ္ဆိန္နံ၊ ပိုင်းခြားခြင်းငှာ။ နသက္ကာ၊ မတတ်ကောင်း။ ဣတိ ဝတ္တာ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၍။ ဓမ္မပဒေ၊ ဓမ္မပဒ၌။ ဂါထံ၊ ဂါထာကို။ ဘာသိဿာမိ၊ ဟောရအံ့။ ဂါထာပရိယောသာနေ၊ ဂါထာ၏အဆုံး၌။ စတုရာသီတိယာပါဏသဟဿာနံ၊ ရှစ်သောင်းလေးထောင်သောသတ္တဝါတို့အား။ ဓမ္မာဘိသမယော၊ သစ္စာလေးပါးတရားကို သိသည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ မဋ္ဌကုဏ္ဍလီ၊ သည်။ သောတာပန္နော၊ သောတာပန်သည်။ဘဝိဿတိ၊ဖြစ်လတ္တံ့။အဒိန္နပုဗ္ဗကောပြာဟ္မဏော၊အဒိန္နပုဗ္ဗကပုဏ္ဏားသည်။ တထာ၊ ထိုအတူ။ သောတာပန္နော၊ သောတာပန်သည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ဣတိ၊သို့။ဣမံကုလပုတ္တံ၊ ဤအမျိုးသားကို။ နိဿယ၊ မှီ၍။ မဟာ၊ မျှားစ္ဆာသောသူအပေါင်းသည်။ ဓမ္မာဘိသမယော၊ သစ္စာလေးပါးတရားကို သိသည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ဣတိ၊ သို့။ ဥ တ္တာ၊ သိ၍။ ပုနဒိဝသေ၊

မိုးသောက်သော နေ့၌။ ကတသရီရပဋိဇဂ္ဂနော၊ ပြုအပ်သော ကိုယ်လက်သုတ်သင်ခြင်း ရှိပြီး၍။ မဟာဘိက္ခုသံဃ ပရိဝုတော၊ မျှားစ္ဆာသော ရဟန်းသံဃာခြံရံလျက်။ သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်သို့။ ဝိဇ္ဇာယ၊ ဆုမ်းအလို့ငှာ။ ပဝိသိတုံ၊ ဝင်၍။ အနုပုဗ္ဗေန၊ အစဉ်သဖြင့်။ ဗြာဟ္မဏသာသ၊ ပုဏ္ဏားတို့၏။ ဂေဟဒ္ဒါရံ၊ အိမ်တံခါးသို့။ ဂတော၊ ရောက်တော်မူ၏။ တသ္မိံ ခဏေ၊ ထိုခဏ၌။ မဠ္ဟကုဏ္ဍလီ၊ မဠ္ဟကုဏ္ဍလီသည်။ အန္ဓောဂေဟာတိမုခေါ၊ အိမ်တွင်းသို့ရှေ့ရှု။ နိပ္ပန္နော၊ အိပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အတ္တနော၊ မိမိအား။ အပသဒနဘာဝံ၊ မမြင်သည်၏အဖြစ်ကို။ ဉတ္ဝာ၊ သိ၍။ ကေ ရသ္မိံ၊ တစ်ခုသော ရောင်ခြည်တော်ကို။ ဝိဿဇ္ဇေသိ၊ လွှတ်တော်မူ၏။ မာဏဝေါ၊ လုလင်သည်။ ဧလော၊ ဤအရောင်သည်။ ကိံ ဩဘာသောနာမ၊ အဘယ်အရောင်ဖြစ်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပရိဝတ္တေတ္ဝာ၊ ပြန်၍။ နိပ္ပန္နောဝ၊ အိပ်လျက်လျှင်။ သတ္ထာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ ဒိသ္ဝာ၊ မြင်၍။ အန္ဓဗာလပိတရံ၊ အလွန်မိုက်လွှစ္စာသော အဖကို။ နိဿာယ၊ မှီ၍။ ဝေရူပံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော။ ဗုဒ္ဓံ၊ မြတ်စွာဘုရားသို့။ ဥပသက်မိတ္ဝာ၊ ကပ်၍။ ကာယ ဝေယျာဝဋ္ဋိကံ၊ ကိုယ်ဖြင့်ပြုအပ်သော အမှုကို။ ကာတုံဝါ၊ ပြုခြင်းငှာလည်း ကောင်း။ ဒါန၊ အလှူကို။ ဒါတုံဝါ၊ ပေးခြင်းငှာလည်းကောင်း။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ သောတုံဝါ၊ နာခြင်းငှာလည်းကောင်း။ နာလဒ္ဓံ၊ မရ။ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ မေ၊ ငါ၏။ ဟတ္ထာပိ၊ လက်တို့ကိုလည်း။ အနုဓိပတေယျာ၊ အစိုးမရပြီ။ အညံ၊ တစ်ပါးသော။ ကတ္တဗ္ဗံ၊ ပြုအပ်သောကိစ္စသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ မနမေဝ၊ စိတ်ကိုသာလျှင်။ ပသာဒေတိ၊ ကြည်ညိုခြင်းကို ဖြစ်စေ၏။ ဘဂ္ဂါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ တွေ့ကေန၊ စိတ္တပ္ပသာဒေန၊ ဤမျှလောက်သော စိတ်၏ ကြည်ညိုခြင်းကို ဖြစ်စေကာမျှဖြင့်။ ဣမဿ၊ ဤမဠ္ဟကုဏ္ဍလီ သတ္တိသားအား။ အလံ၊ သင့်ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပဏ္ဏမိ၊ ဖဲတော်မူ၏။ သော၊ ထိုမဠ္ဟကုဏ္ဍလီ။ တထာဂတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ စက္ခုပထံ၊ မျက်စိမြင်ရာခရီးကို။ ဝိဇဟိတ္ဝာ၊ စွန့်သော်သာလျှင်။ ပသန္နမနော၊ ကြည်ညိုသော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ ကာလံကတ္ဝာ၊ စုတေခြင်းကိုပြု၍။ သုတ္တပဗုဒ္ဓေါဝိယ၊ အိပ်ပျော်၍ နိုးသောယောက်ျား ကဲ့သို့။ ဒေဝလောကေ၊ နတ်ပြည်၌။ တိံသယောဇနိကေ၊ ယူဇနာသုံးဆယ်ရှိသော။ ကနကဋ္ဌိမာနေ၊ ရွှေဝိမာန်၌။

နိုဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်၏။ ပြာဟ္မဏောပိ၊ ပုဏ္ဏားသည်လည်း။ အာသ၊ ထိုမဋ္ဌကုဏ္ဍလိ သတ္တိုသား၏။ သရီရံ၊ ကိုယ်ကို။ စ္စာပေတ္မာ၊ ဖုတ်ကြည်းသင်္ဂြိုဟ်၍။ အာဋ္ဌ ဟာနေ၊ သင်္ချိုင်းဌာ။ ရောဒနပရာယဏောပိ၊ ငိုခြင်းလျှင် လည်းလျောင်းရာရှိ သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ သော၊ ထိုပုဏ္ဏားသည်။ ဝေဒသိကံ၊ နေ့တိုင်း။ အာဋ္ဌဟနံ၊ သင်္ချိုင်းသို့။ ဂန္တွာ၊ သွား၍။ ရောဒသိ၊ ငိုကြွေး၏။ ကေပုတ္တကာ၊ တစ်ယောက်တည်းသောသား။ ကဟံ၊ အဘယ်မှာနေသနည်း။ ကေပုတ္တကာ၊ တစ်ယောက်တည်းသောသား။ ကဟံ၊ အဘယ်မှာနေသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ရောဒတိ၊ ငိုကြွေး၏။ ဒေဝပုတ္တောပိ၊ မဋ္ဌကုဏ္ဍလိ နတ်သားသည်လည်း။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ သမ္ဗတ္တိံ၊ စည်းစိမ်ချမ်းသာကို။ သြလောကေတ္မာ၊ ကြည့်၍။ ကေန ကမ္မေန၊ အဘယ်ကောင်းမှုကြောင့်။ မေ၊ ငါ့အား။ လဒ္ဓါ၊ ရသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဥပဓာရေန္တော၊ စူးစမ်းဆင်ခြင်သည်ရှိသော်။ သတ္ထုရိ၊ မြတ်စွာဘုရားဌာ။ မနောပသာဒေန၊ စိတ်ကို ကြည်ညိုစေသဖြင့်။ လဒ္ဓါ၊ ရအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဥ တ္မာ၊ သိ၍။ အယံ ပြာဟ္မဏောပိ၊ ဤပုဏ္ဏား သည်။ မမ၊ ငါ၏။ အဖာသုက ကာလေ၊ မချမ်းသာသော ကာလ၌။ ဘေသဇ္ဇံ၊ ဆေးကို။ အကာရေတ္မာ၊ မပြုမူ၍။ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ အာဋ္ဌဟနံ၊ သင်္ချိုင်းသို့။ ဂန္တွာ၊ သွား၍။ ရောဒတိ၊ ငို၏။ နံ၊ ထိုပုဏ္ဏားကို။ ဝိပ္ပကာရ ပတ္တမေဝ၊ ဖောက်ပြန်ခြင်းသို့ရောက်သည်ကိုသာလျှင်။ ကာတုံ၊ ပြုခြင်းငှာ။ ဝဋ္ဋတိ၊ သင့်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ မဋ္ဌကုဏ္ဍလိဝဏ္ဏေန၊ မဋ္ဌကုဏ္ဍလိအသွင်ဖြင့်။ အာဂန္တွာ၊ လာ၍။ အာဋ္ဌဟနသ္မိံ၊ သင်္ချိုင်း၏။ အဝိဒူရေ၊ မနီးမဝေးသော အရပ်၌။ ဗဟဝေ၊ မောင်းတို့ကို။ ပဂ္ဂယ္ဟ၊ ချီ၍။ ရောဒန္တော၊ ငိုလျက်။ အဋ္ဌာသိ၊ ရပ်၏။ ပြာဟ္မဏောပိ၊ ပုဏ္ဏားသည်။ တံ၊ ထိုမဋ္ဌကုဏ္ဍလိ နတ်သားကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ စိန္တေသိ၊ ကြံ၏။ အဟံ၊ ငါသည်။ တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ။ ပုတ္တသောကေန၊ သားဇောစိုးရိမ်ခြင်းဖြင့်။ ရောဒါမိ၊ ငို၏။ သေ သော၊ ဤသူသည်။ ကိမတ္တံ၊ အဘယ်အကျိုးငှာ။ ရောဒတိ၊ ငိုသနည်း။ နံ၊ ထိုမဋ္ဌကုဏ္ဍလိနတ်သားကို။ ပုစ္ဆိဿာမိ၊ မေးအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆန္တော၊ မေးလိုက်၍။ ဣမံ ဂါထံ၊ ဤ ဂါထာကို။ အာဟ၊ ဆို၏။

(မဋ္ဌကုဏ္ဍလိ၊ မဋ္ဌကုဏ္ဍလိနှင့်တူသော လှုလင်။ အလက်တော၊ တန်းဆာ ဆင်လေ့ရှိထသော။ မာလာဓာရီ၊ ပန်းကို ဆောင်လေ့ရှိထသော။ ဟရိစန္ဒ

နုသေ၁ေ၊ စန္ဒကူးရှေကို လိမ်းကျုံလေ့ရှိထသော။ တုဝံ၊ သင်သည်။ ဝေဟာ၊ မောင်းတို့ကို။ ပဂ္ဂယ္ဟ၊ ချီ၍။ ဝနမဇ္ဈေ၊ သုသာန်တောလယ်။ ကန္ဒသိ၊ ငိုကြွေး၏။ ကိံ နုဒုက္ခိတော၊ အဘယ်ဆင်းရဲဖြင့် နှိပ်စက်သနည်း။ ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ဆို၏။

(၂) သောမာဏဝေ၊ ထိုလုလင်သည်။ အာဟ၊ ဆို၏။ (သောဝဏ္ဏမယော၊ ရှေဖြင့်ပြီးသော။ ပဘာသရော၊ ပြိုးပြိုးပြက်ရှိသော။ မမ၊ ငါ၏။ ရထပဇ္ဇရော၊ ရထားလှည်းအိမ်သည်။ ဥပ္ပန္နော၊ ဖြစ်ပြီ။ တဿ၊ ထို ရထားလှည်းအိမ်၏။ စတ္တာယုဂံ၊ လှည်းဘီးအစုံကို။ နဝိန္ဒာမိ၊ မရှု။ တေနဒုက္ခေန၊ ထိုဆင်းရဲကြောင့်။ ဇီဝိတံ၊ အသက်ကို။ ဇဟိဿာမိ၊ စွန့်ရအံ့။) ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။

အထ၊ ထိုနောက်မှ။ နံ၊ ထိုလုလင်ကို။ ပြာဟ္မဏော၊ ပုဏ္ဏားသည်။ အာဟ၊ ဆို၏။ (သောဝဏ္ဏမယံ၊ ရှေဖြင့်ပြီးသော။ မဏိမယံ၊ ပတ္တမြားဖြင့်ပြီးသော။ လောဟမယံ၊ ကြေးဖြင့်ပြီးသော။ အထ၊ ထိုမြို့။ ရူပိယမယံ၊ ငွေဖြင့်ပြီးသော။ စဏ္ဍယုဂံ၊ လှည်းဘီးအစုံကို။ တေ၊ သင့်အား။ ပဒ္ဒိလဘိဿာမိ၊ ရစေအံ့။ ဘဒ္ဒမာဏော၊ ကောင်းသောလုလင်။ တံ၊ သင်နတ်သားသည်။ မေ၊ ငါ့အား။ အာစိက္ခ၊ ကြားလော့။) ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။

တံ၊ ထိုစကားကို။ သုတ္ဝာ၊ ကြား၍။ မာဏဝေ၊ လုလင်သည်။ အယံ ပြာဟ္မဏော၊ ဤပုဏ္ဏားသည်။ ပုတ္တသ၊ သားအား။ ဒေဝသင်္ခံ၊ ဆေးကို။ အကတ္ဝာ၊ မပြုမူ၍။ ပုတ္တပဒ္ဓိရူပကံ၊ သားနှင့်အသွင်တူသော။ မံ၊ ငါ့ကို။ ဒိသ္ဝာ၊ မြင်၍။ ရောဒန္တော၊ ငိုလျက်။ သုဝဏ္ဏာဒိမယံ၊ ရွှေအစရှိသည်ဖြင့်ပြီးသော။ ရထစဏ္ဍံ၊ ရထားလှည်းဘီးကို။ ကရောမိ၊ ပြုအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝဒတိ၊ ဆို၏။ ဟောတု၊ ထိုသို့ဆိုသည်မူလည်းဖြစ်စေ၍။ နံ၊ ထိုပုဏ္ဏားကို။ နိဂ္ဂဏှိဿာမိ၊ နှိပ်အံ့။ ဣတိ၊ သို့။ စိန္တေတ္ဝာ၊ ကြံ၍။ မေ၊ ငါ့အား။ မဟန္တံ၊ ကြီးစွာသော။ စဏ္ဍယုဂံ၊ ရထားလှည်းဘီးအစုံကို။ ကရိဿသိ ကိံ၊ ပြုအံ့လော။ ဣတိ၊ သို့။ ဝတ္ဝာ၊ ဆိုသည်ရှိသော်။ ယာဝ၊ အကြင်ရွှေလောက်။ မဟန္တံ၊ ကြီးစွာသော လှည်းဘီးအစုံကို။ အာကခ်ိသိ၊ အလိုရှိ၏။ တာဝ၊ ထိုရွှေလောက်။ မဟန္တံ၊ ကြီးစွာသော လှည်းဘီးအစုံကို၊ ကရိဿာမိ၊ ပြုအံ့။ ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တေ၊ ဆိုသည်ရှိသော်။ မေ၊ အား။ စန္ဒိမသူရိယေဟိ၊ လ,နေတို့ဖြင့်။ အတ္ထော၊ အလိုရှိ၏။ တေ၊ ထိုလ,နေတို့ကို။ မေ၊ ငါ့အား။ ဒေဟိ၊ ပေးလော့။ ဣတိ၊ သို့။ ယာ

စန္ဒော၊ တောင်းလိုသည်ဖြစ်၍။ အာဟ၊ ဆိုး၏။ သောမာဏဝေါ၊ ထိုလုလင်သည်။ တဿ၊ ထိုပုဏ္ဏားအား။ ပါဝဒိ၊ ဆိုး၏။ ဥဘယတ္ထ၊ နှစ်ပါးစုံသော လူပြည် နတ်ပြည်၌။ ဘာတရော၊ ညီနောင်ဖြစ်ကုန်သော။ စန္ဒိမသူရိယာ၊လ,နေတို့သည်။ သောဝဏ္ဏမယာ၊ ရှေဖြင့်ပြီးကုန်၏။ တေနစက္ကယုဂေန၊ ထိုလ,နေဟူသော လှည်းဘီးအစုံဖြင့်။ မမ၊ ဝါ၏။ ရထပဇ္ဇရော၊ လှည်းအိမ်သည်။ သောဘတိ၊ တင့်တယ်၏။ ဣတိ၊ သို့။ ပါဝဒိ၊ ဆိုး၏။

အထ၊ ထိုသို့ဆိုသောအခါ၌။ နံ၊ ထိုမဋ္ဌကုဏ္ဍလီနတ်သားကို။ ဗြဟ္မဏော၊ ပုဏ္ဏားသည်။ အာဟ၊ ဆိုး၏။

မာဏဝ၊ လုလင်။ တုံ၊ သင်သည်။ ဗာလောခေါ၊ မလိမ်မာသည်။ အသိ၊ ဖြစ်၏။ ယောတုံ၊အကြင်သင်သည်။ အပတ္ထိယံ၊ မတောင်းတအပ်သည်ကို။ပတ္ထယသိ မညာမိ၊ တောင်းတအပ်သည်ထင်၏။ တုဝံ၊ သင်သည်။ မရိဿသိ၊ သေလတ္တံ့။ တုံ၊ သင်သည်။ စန္ဒိမသူရိယေ၊လ,နေတို့ကို။ နဟိလစ္ဆသိ၊ မရုလတ္တံ့။ ဣတိ၊သို့။ အာဟ၊ ဆိုး၏။ အထ၊ ထို့အခါ၌။ နံ၊ ထိုပုဏ္ဏားကို။ မ္ဟာဏဝေါ၊ လုလင်သည်။ အာဟ၊ ဆိုး၏။ ဗြာဟ္မဏ၊ပုဏ္ဏား။ ပညာယမာနဿ၊ ထင်ရှားရှိသောဝတ္ထုကို။ အတ္ထာယ၊ လိုချင်သောကြောင့်။ ရောဒန္တော၊ ငိုကြွေးသောသူသည်။ ဗာလော၊မိုက်သည်။ ဟောတိကိ ံ ပန၊ ဖြစ်လေသလော။ ဥဒါဟု၊ ထိုသို့မဟုတ်မူကား။ အပညာယမာနဿ၊ ထင်ရှားမရှိသောဝတ္ထုကို။အတ္ထာယ၊ လိုချင်သောကြောင့်။ ရောဒန္တော၊ ငိုသောသူသည်။ဗာလော၊မိုက်သည်။ ဟောတိကိ ံ ပန၊ ဖြစ်သလော။ ဣတိဝတ္ဝာ၊ ဤသို့ဆိုး၍။ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏။

ဥဘယတ္ထ ဝိထိယာ၊ နှစ်ပါးသော အတွင်း အပခံရီး၌။ ဂမနာဂမနမ္ပိ၊ သွားခြင်းလာခြင်းသည်လည်း။ဒိဿတိ၊ထင်၏။ဝဏ္ဏမာတု၊လ,နေ၏အဆင်းသည်လည်း။ ဒိဿတိ၊ ထင်၏။ ကာလကံ့ကော၊ သေသော။ ပုတ္တောပန၊သားသည်ကား။ နဒိဿတိ၊ မထင်။ ဣဒ၊ ဤအရပ်၌။ ကန္ဒတံကန္ဒန္တောနံ၊ ငိုကြွေးသောသူနှစ်ယောက်တို့တွင်။ ကော၊ အဘယ်သူသည်။ ဗာလူဟရော၊ အထူးသဖြင့် မိုက်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆိုး၏။

တံ၊ ထိုစကားကို။ သုတ္ဝာ၊ ကြား၍။ ဗြာဟ္မဏော၊ ပုဏ္ဏားသည်။ သေသော၊ ဤလုလင်သည်။ ယုတ္တံ၊ သင့်သည်ကို။ ဝဒတိ၊ ဆိုး၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သလ္လက္ခေတ္ဝာ၊ မှတ်၍။ အာဟ၊ ဆိုး၏။

မာဏဝ၊ လုလင်။ တုံ့၊ သင်သည်။ သစ္စံခေါ်၊ မှန်သည်ကို။ ဝဒေသိ၊ ဆိုဏ်။ ကန္ဒတံ ကန္ဒန္တာနံ၊ ဝိုက်ကြီးသောသူ နှစ်ယောက်တို့တွင်။ အဟမေဝ၊ ငါသည်သာလျှင်။ ဗာလတရော၊ မိုက်စွာ၏။ ဒါရကော၊ သူငယ်သည်။ ရုဒ်၊ ဝိုသည်ဖြစ်၍။ စန္ဒံ၊ လကို။ အဘိပတ္တယေဝိယ၊ တောင့်တသကဲ့သို့။ အဟံ၊ ငါသည်။ ကဒ္ဒလက်ံတံ၊ သေသော။ ပုတ္တံ၊ သားကို။ အဘိပတ္တယေ၊ တောင့်တလျက်။ ရုဒ်၊ ဝိုမိ၏။ ဣတိဝတ္ဝာ၊ ဤသို့ဆိုပြီး။ တဿ၊ ထိုလုလင်၏။ ကထာယ၊ စကားကြောင့်။ နိသောကော၊ စိုးရိမ်ခြင်းကင်းသည်။ ဟုတ္ဝာ၊ ဖြစ်၍။ မာဏဝဿ၊ လုလင်အား။ ထုတိ်၊ ကောင်းချီးကို။ ကရောဇန္တာ၊ ပေးလိုသည်ဖြစ်၍။ ဣမာဂါထာ၊ ဤဂါထာတို့ကို။ အဘာသိ၊ ဆိုဏ်။

ဃတသိတ္တံ၊ ထောပတိုဖြင့် သွန်းအပ်သော။ အာဒိတ္တံ၊ ရဲရဲညိုထသော။ ပါဝကံ၊ မီးကို။ ဝါရိနာ၊ ရေဖြင့်။ ဩသိဉ္စိ၊ သွန်း၍။ ဝတ၊ စင်စစ်။ သန္တံ ဝ၊ သန္တံဣဝ၊ ငြိမ်းစေဘိသကဲ့သို့။ အာဒိတ္တံ၊ စိုးရိမ်ခြင်းဖြင့်လောင်ထသော။ မံ၊ ကို။ ဩသိဉ္စိ၊ တရားစကား တည်းဟူသောရေဖြင့် သွန်း၍။ သဗ္ဗံသောဒရံ၊ စိတ်ပူပန်ဆာခြင်းကို။ တဝ၊ စင်စစ်။ နိဗ္ဗာပယေ၊ ငြိမ်းပစေ၏။ မေ မမ၊ ငါ၏။ ဟဒယနိဿိတံ၊ နှလုံးခွံသားကိုမှီ၍ဖြစ်သော။ သလ္လံ၊ ဓြောင့်ဟူသော။ သောကံ၊ စိုးရိမ်ခြင်းကို။ အဗ္ဗဇ်၊ နုတ်ပြီး။ ယော၊ အကြင်နတ်သားသည်။ သောကပရေတသ၊ စိုးရိမ်ခြင်းနှိပ်စက်သော။ မေ၊ ငါ၏။ ပုတ္တသောကံ၊ သားခဲ့ စိုးရိမ်ခြင်းကို။ အပါနုဒိ၊ ပယ်ပြီး။ မာဏဝ၊ လုလင်။ တဝ၊ သင်၏ စကားကို။ သုတ္ဝာန၊ ကြားသောကြောင့်။ သ္စာဟံ သောအဟံ၊ ထိုငါသည်။ အဗ္ဗုဇ္ဇသလ္လော၊ နုတ်အပ်ပြီးသောဓြောင့်သည်။ အသ္မိ၊ ဖြစ်ပြီ။ သီတိဘူတော၊ ချမ်းအေးစွာဖြစ်ခြင်းသည်။ အသ္မိ၊ ဖြစ်ပြီ။ နိဗ္ဗုတော၊ ငြိမ်းသည်။ အသ္မိ၊ ပြီ။ နသောစာမိ၊ မစိုးရိမ်ပြီ။ နဂေါဒါမိ၊ မငိုပြီ။ ဣတိ၊ သို့။ အဘာသိ၊ ဆိုဏ်။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုလုလင်ကို။ တုံ့၊ သင်သည်။ ကောနာမ၊ အဘယ်အမည်ရှိသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆိတ္ဝာ၊ မေးလိုသည်ဖြစ်၍။ အာဟ၊ ဆိုဏ်။

မာဏဝ၊ လုလင်။ တုံ့၊ သည်။ ဒေဝတာ၊ စတုမဟာရာဇ် နတ်မင်းသည်တည်း။ အသိနု၊ ဖြစ်သလော။ ဂန္ဓဗ္ဗာ၊ သည်တည်း။ အသိနု၊ လော။ အဒု၊ ထိုသို့မဟုတ်မူကား။ ပုရိန္ဒဒေါ၊ အလှူလက်ဦးပေးတတ်စွာသော။ သက္ကော၊

သိကြားသည်တည်း။ အသိနု၊ ဖြစ်သလော။ ကောဝါ၊ အသူနည်း။တို့၊ သင်သည်။ ကသဝါ၊ အဘယ်သူ၏။ပုဏ္ဏားသားနည်း။ကထံ၊ အဘယ်သို့သော အကြောင်းဖြင့်။ တံ၊ သင်လုလင်ကို။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ ဇာနေမု၊ သိရကုန်အံ့နည်း။ ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ဆိုစ်။

အထ၊ ထိုအခါ၌။ အသ၊ ထိုပုဏ္ဏားအား။ မာဏဝေါ၊ လုလင်သည်။ အာဟ၊ ကြားပေစ်။

ဗြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား။ တုံ၊ သည်။ ပုတ္တံ၊ ကို။ အာဇ္ဇဟနေ၊ သန်ရှိင်း၌။ သယံ၊ ကိုယ်တိုင်။ ဥယ္ယာ၊ ဖုတ်ကြည်းသင်္ဂြိုဟ်၍။ ယဋ္ဌ၊ အကြင်သားကြောင့်။ ကန္ဒသိ၊ ငိုကြွေးစ်။ ယဋ္ဌ၊ အကြင်သားကြောင့်။ ရောဒသိ၊ ငိုစ်။ သ္ဝာဟံ သော အဟံ၊ ထိုငါသည်။ ကုသလံ ကမ္မံ၊ ကုသိုလ်ကောင်းမှုကို။ ကရိတ္ဝာ၊ ပြု၍။ တိဒသာနံ၊ တာဝတိံသာနတ်တို့၏။ သဟဗျာတံ၊ အပေါင်းအဖော် အဖြစ်သို့။ ပတ္တောတိ၊ ရောက်စ်ဟု။ အာစိက္ခိ၊ ကြားစ်။

ဗြာဟ္မဏော၊ ပုဏ္ဏားသည်။ အဒဟ၊ ဆိုစ်။

သကေ အဂါရေ၊ မိမိအိမ်၌။ အပ္ပဝါ၊ အနည်းငယ်လည်း ဖြစ်သော။ ဗဟုဝါ၊ များသည်လည်းဖြစ်သော။ ဒါနံ၊ အလှူကို။ ဒဒန္တသ၊ ပေးသည်ကို။ နပသဿမိ၊ ငါမမြင်။ တာဒိသံ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော။ ဥပေါသထကမ္မံ၊ ဥပုသိသုံးခြင်းသည်လည်း။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ကေနကမ္မေန၊ အဘယ်ကံကြောင့်။ ဒေဝလောကံ၊သို့။ ဂတော၊ ရောက်သည်။ အသိ၊ ဖြစ်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆိုစ်။

မာဏဝေါ၊ လုလင်သည်။ အာဟ၊ ဆိုစ်။

သတေ နိဝေသနေ၊ မိမိအိမ်၌။ အာဗာဓိကော၊ နာလျက်။ ဒုက္ခိတော၊ ဆင်းရဲလျက်။ အာတုရရူပေါ၊ နာကျင်သောသဘောရှိလျက်။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဂိလာနော၊ နာသည်။ အမှိ၊ ဖြစ်ပြီ။ ဝိဂတရုဇော၊ ကင်းသောကိလေသာဟူသော မြူရှိထသော။ ဝိတိဏ္ဏကခ်ံ၊ ကူးမြောက်ပြီးသော ယုံမှားခြင်းရှိထသော။သုဂတံ၊ ကောင်းသောစကားကို ဆိုတော်မူတတ်ထသော။ အနောမပညံ၊ ယုတ်မာသောပညာရှိတော်မူထသော။ ဗုဒ္ဓံ၊မြတ်စွာဘုရားကို။ အဒက္ခိ၊

မြင်ပြီး။ သ္ဘာဟံ သောအဟံ၊ ထိုင၊သည်။ ပမုဒိတမနော၊ ဝမ်းမြောက်သော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ ပသန္နစိတ္တော၊ ကြည်ညိုသောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ တထာ ဂတသ၊ မြတ်စွာဘုရားအား။ အဠလိ၊ လက်အုပ်ကို။ အကရိ၊ ချီပြီး။ သ္ဘာဟံ သောအဟံ၊ထိုင၊သည်။ ကုသလံကမ္မံ၊ကုသိုလ်ကောင်းမှုကို။ ကရိတ္ဝာန၊ပြု၍။ တိဒသာနံ၊ တာဝတိံသာနတ်တို့၏။ သဟဗျာတံ၊ အပေါင်းအဖော်အဖြစ်သို့။ ပတ္တောတိ၊ ရောက်၏ဟု။ အာစိက္ခိ၊ သိကြား၏။

တသ္မိံ၊ ထိုစကားကို။ ကထေန္တေ ယေဝ၊ ဆိုစဉ်လျှင်။ ဗြာဟ္မဏသ၊ ပုဏ္ဏား၏။ သကလသရီရံ၊ ကိုယ်အလုံးသည်။ ပီတိယာ၊ ပီတိဖြင့်။ ပရိပ္ဖုရိ၊ ပြည့်၏။သော၊ထိုပုဏ္ဏားသည်။တံ ပီတိံ၊ ထိုနှစ်သက်ခြင်းကို။ ပဝေဒေန္တော၊ ကြားလိုသည်ဖြစ်၍။ အာဟ၊ ဆို၏။

အဠလိကမ္မသ၊ လက်အုပ်ချီခြင်း၏။ ဤဒိသော၊ ဤသို့သဘောရှိသော။ အယံဝိပါကော၊ ဤအကျိုးသည်။ အစ္ဆရိယံ ဝတ၊ အံ့ဖွယ်ရှိစွတကား။ အဗ္ဘု တံ ဝတ၊ မဖြစ်ဖူးမြဲ ဖြစ်စွတကား။ အဟံ ဝိ၊ ငါသည်လည်း။ ပမုဒိတမနော၊ ဝမ်းမြောက်သောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ ပသန္နစိတ္တော၊ ကြည်ညိုသောစိတ် ရှိ သည်ဖြစ်၍။အဇ္ဇေ ဝ၊ ယနေ့ပင်လျှင်။ ဗုဒ္ဓံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ သရဏံ သရဏံ ဂတော၊ ကိုးကွယ်ရာဟူ၍။ ဝဇာမိ၊ ဆည်းကပ်အံ့။ဂတော၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။

အထ၊ထိုအခါ၌။ နံ၊ထိုပုဏ္ဏားကို။ မာဏဝေါ၊ လုလင်သည်။ အာဟ၊ဆို၏။

အဇ္ဇေ ဝ၊ ယနေ့ပင်လျှင်။ ဗုဒ္ဓံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ သရဏံ သရဏံ ဂတော၊ ကိုးကွယ်ရာဟူ၍။ ဝဇာဟိ၊ ဆည်းကပ်လေလော့။ ဓမ္မဠ၊ တရားတော်ကိုလည်း ကောင်း။ သံဃဠ၊ သံဃာတော်ကိုလည်းကောင်း။ ပသန္နစိတ္တော၊ ကြည်ညိုသောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ သရဏံ သရဏံ ဂတော၊ ကိုးကွယ်ရာဟူ၍။ ဝဇာဟိ၊ ဆည်းကပ်လေလော့။ တထေဝ၊ ထိုအတူလျှင်။ အခဏ္ဍဖုလ္လာနိ၊ မကျိုးမပျက် ကုန်သော။ ပဠုသိက္ခာပဒါနိ၊ ငါးပါးသောသိက္ခာပုဒ်တို့ကို။ သမာဒိယသု၊ ဆောက်တည်လေလော့။ ပါဏာတိပါတာ၊ သူ၏အသက်ကိုသတ်ခြင်းမှ။ ခိပ္ပံ၊ လျင်စွာ။ ဝိရမသု၊ကြဉ်လေလော့။ လောကေ၊ လောကဠ်။ အဒိန္နံ၊ အရှင်သည် ကိုယ်နှုတ်ဖြင့် မပေးသောဥစ္စာကိုယူခြင်းမှ။ပရိဝဇ္ဇယသု၊ကြဉ်

လေလော့။ အမဋ္ဌပေါ်၊ သေစာမသောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်လော့။ မုသာ၊ ပြောက်စကားကို။ မာစဘဏာဟိ၊ မဆိုလင့်လော့။ သကေန ဒါရေန၊ မိမိမယားဖြင့်လျှင်။တုဋ္ဌော၊ရောင့်ရဲသည်။ ဟောတိ၊ဖြစ်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆိုတ်။

သော၊ထိုပုဏ္ဏားသည်။ သာဓုတိ၊ ကောင်း၏။ သမ္မဒ္ဓိစ္ဆိတ္ဝာ၊ ဝန်ခံ၍။ ဣမာဂါထာ၊ ဤဂါထာတို့ကို။ အဘာသိ၊ ဆို၏။

ယက္ခ၊ နတ်သား။ မေ၊ငါ၏။ အတ္ထကာမော၊ အကျိုးကိုလိုသည်။ အသိ၊ ဖြစ်၏။ ဟိတကာမော၊ အစီးအပွားကိုလိုသည်။ အသိ၊ ဖြစ်၏။ ဒေဝတေ၊ နတ်သား။ တုယ္ဟံ၊ သင်၏။ ဝစနံ၊ စကားကို။ ကရောမိ၊ လိုက်နာပါအုံ့။ တံ၊ သင်သည်။ မမ၊ ငါ၏။အာစရိယော၊ ဆရာသည်။ အသိ၊ဖြစ်၏။ အဟံ၊သည်။ ဗုဒ္ဓံ၊ ကို။ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ခြင်းသို့။ ဥပေမိ၊ ရောက်အုံ့။ အနုတ္တရံ၊ အတုမရှိသော။ ဓမ္မဉ္စ၊ တရားတော်ကိုလည်း။ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ခြင်းသို့။ ဥပေမိ၊ ရောက်အုံ့။ နရဒေဝဿ၊ လူနတ်၏။ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ရာဖြစ်သော။ သံဃဉ္စ၊ သံဃာတော်ကိုလည်း။ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ခြင်းသို့။ ဂစ္ဆာမိ၊ ရောက်အုံ့။ ပါဏာတိပါတာ၊ သူ့အသက်ကိုသတ်ခြင်းမှ။ ခိပ္ပံ၊ လျင်စွာ။ ဝိရမာမိ၊ကြဉ်အုံ့။ လောကေ၊ လောကဌ်။ အဒိန္နံ၊ အရှင်သည် ကိုယ်နှုတ်ဖြင့် မပေးအပ်သော သူ့ဥစ္စာကိုယူခြင်းမှ။ ပရိဝဇ္ဇယာမိ၊ ကြဉ်ပါအုံ့။ အမဋ္ဌပေါ်၊ သေမသောက်ခြင်းသည်။ ဟောမိ၊ ဖြစ်အုံ့။ မသာ၊ ချွတ်ယွင်းသော်စကားကို။ နောစဘဏာမိ၊ မဆိုအုံ့။ သကေန ဒါရေနစ၊ မိမိမယားဖြင့်လျှင်။ တုဋ္ဌော၊ ရောင့်ရဲသည်။ ဟောမိ၊ ဖြစ်အုံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။

အထ၊ ထိုအခါ၌။နံ၊ထိုပုဏ္ဏားကို။ဝေဒပုတ္တော၊ နတ်သားသည်။ဗြာဟ္မဏံ၊ ပုဏ္ဏား။ တေ၊ သင်၏။ ဂေဟေ၊အိမ်၌။ ဗဟုဓနံ၊ မျိုးစုံသောဥစ္စာသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ သတ္ထာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားသို့။ ဥပဝသက်မိတ္ဝာ၊ ကပ်လေ၍။ ဒါနံ၊ အလှူကို။ ဒေဟိ၊ မေးလော့။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ သုဏာဟိ၊ နာလေလော့။ ပဉ္စံ၊ ပြဿနာကို။ ပုစ္ဆာဟိ၊ မေးလျှောက်လေလော့။ ဣတိဝတ္ဝာ၊ ဤသို့ဆို၍။ တတ္ထေဝ၊ ထိုသခ္ဓိုင်း၌လျှင်။ အန္တဓရဓာယိ၊ ကွယ်၏။ ဗြာဟ္မဏောပိ၊ ပုဏ္ဏား

သည်လည်း။ ဂေဟံ၊ အိမ်သို့။ ဂန္ဓာ၊ သွားမ်။ ပြာဟ္မဏီ၊ ပုဏ္ဏားမကို။ အာမန္တေတ္ဝာ၊ ခေါ်၍။ ဘဒ္ဒေ၊ ရှင်မ။ အဟံ၊ ငါသည်။ သမဏံဂေါတမံ၊ ရဟန်းဂေါတမကို။ နိမန္တေတ္ဝာ၊ ဖိတ်၍။ ပဠုံ၊ ပြဿနာကို။ ပုစ္ဆိဿာမိ၊ မေးလျှောက်အံ့။ သက္ကာရံ၊ပူဇော်သက္ကာကို။ ကရောမိ၊ ပြုအံ့။ ဣတိ ဝတ္ဝာ၊ ဤသို့ဆို၍။ ဗိဟာရံ၊ ကျောင်းသို့။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ သတ္ထာရမေဝ၊ မြတ်စွာဘုရားကို သာလျှင်။ အဘိဝါဒေတ္ဝာ၊ရှိခိုး၍။ ပဋိသန္ထာရံ၊ စေ့စပ်ခြင်းကို။ ကတ္ဝာ၊ပြု၍။ ကေမန္တံ၊ တင့်အပ်လျောက်ပတ်သောအရပ်၌။ ဌိတော၊ ရပ်လျက်။ ဘော ဂေါတမ၊ အို–ရှင်ဂေါတမ။ မေ၊ အက္ခန်ပ်၏။အဇ္ဇတနာယ၊ ယနေ့ကောင်းမှု အကျိုးငှာ။ ဘတ္တံ၊ ဆွမ်းကို။ ဘိက္ခု သံဃေန၊ ရဟန်းသံဃာနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊တကွ။ အဓိဝါသေဟိ၊သည်းခံတော်မူပါလော့။ဣတိ၊ သို့။အာဟ၊နှားတော်လျှောက်၏။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အဓိဝါသေသိ၊ သည်းခံတော်မူ၏။ သော၊ ထိုပုဏ္ဏားသည်။သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရား၏။အဓိဝါသနံ၊သည်းခံတော်မူခြင်းကို။ ဝိဒိတ္ဝာ၊သိ၍။ ဝေဂေန၊ လျင်စွာ။ အာဂန္ဓာ၊လာ၍။ သကေနိဝေသနေ၊ မိမိအိမ်၌။ ပဏီတံ၊ မွန်မြတ်သော။ ခါဒနီယံ၊ ခဲဖွယ်ကိုလည်းကောင်း။ ဘောဇနီယံ၊ စားဖွယ်ကိုလည်းကောင်း။ ပဋိယာဒါပေသိ၊ စီရင်စေ၏။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ဘိက္ခုသံဃ ပရိဝုတော၊ရဟန်းသံဃာခြံရံလျက်။ဘဿ၊ ထိုပုဏ္ဏား၏။ ဂေဟံ၊ အိမ်သို့။ ဂန္ဓာ၊ ကြွတော်မူ၍။ ပညတ္တာသနေ၊ ခင်းအပ်သော ဘုရားနေရာ၌။ နိသီဒိ၊ နေတော်မူ၏။ ပြာဟ္မဏော၊ ပုဏ္ဏားသည်။ သက္ကစ္စံ၊ ရိုသေစွာ။ ပရိဝိသိ၊ လုပ်ကျေး၏။ မဟာဇနော၊ များစွာသော လူအပေါင်းသည်။ သန္ဓိပတိ၊ စည်းဝေး၏။ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိကေန၊ မိစ္ဆာအယူရှိသော သူသည်။ဘဝါဂတော၊ မြတ်စွာဘုရား၌။ ဝါ၊ဘုရားကို။ နိမန္တိကိရ၊ဖိတ်၏ဟု။ တေဒ္ဒေဇနကာယာ၊ ထိုမိစ္ဆာအယူရှိသောသူ, သမ္မာအယူရှိသောသူ နှစ်ပါးအပေါင်းတို့သည်။ သန္ဓိပတန္တိ၊ စည်းဝေးကုန်၏။ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိကာ၊ မိစ္ဆာအယူရှိကုန်သောသူတို့သည်။ အဇ္ဇ၊ ယနေ့။ သမဏံဂေါတမံ၊ ရဟန်းဂေါတမကို။ ပဠုံ၊ ပြဿနာကို။ ပုစ္ဆာနာယ၊ မေးမြန်းခြင်းဖြင့်။ ဝိဟေဌယမာနံ၊ ညှင်းဆဲသည်ကို။ ပဿိဿာမ၊ မြင်ရကုန်အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သန္ဓိပတန္တိ၊ စည်းဝေးကုန်၏။ သမ္မာဒိဋ္ဌိကာ၊ သမ္မာအယူရှိကုန်သော သူတို့သည်။ အဇ္ဇ၊ ယနေ့။ ဗုဒ္ဓဝိယသံ၊ ဘုရားအရာဖြစ်သော။ ဗုဒ္ဓလီလံ၊ ဘုရား၏ စံပယ်ခြင်းကို။

ပဿိသောမ၊ ဖူးမြင်ကုန်အုံ့။ ဣတိ၊ သို့။ သန္ဓိပတန္တိ။ စည်းဝေးကုန်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ ဗြာဟ္မဏော၊ ပုဏ္ဏားသည်။ကတဘတ္တကိစ္စ၊ပြုအပ်သောဆွမ်းစား ခြင်းကိစ္စပြီးပြီးသော်။ တထာဂတံ၊မြတ်စွာဘုရားသို့။ ဥပသင်္ကမိတ္တာ၊ကပ်၍။ နိစ္စာသနေ၊ နိမ့်သောနေရာ၌။ နိသိန္နော၊ နေလျက်။ ဥ၊ ပြဿနာကို။ ပုစ္ဆိ၊ မေးလျှောက်၏။ ဘော ဂေါတမ၊ အို-ရှင်ဂေါတမ။ တုမှာကံ၊ အရှင်ဘုရား တို့အား။ ဒါနံ၊ အလှူကို။ အဒတ္တာ၊ မလှူမူ၍။ ပူဇံ၊ ပူဇော်ခြင်းကို။ အကတ္တာ၊ မပြုမူ၍။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ အသုတ္တာ၊ မနာမူ၍။ ဥပေါသထဝါသံ၊ ဥပုသိသံုး ခြင်းကို။ အဝသိတ္တာ၊ မသံုးမူ၍။ ကေဝလံ၊ သက်သက်။ မနောပသာဒမတ္တေ နော၊ စိတ်ကိုကြည်ညိုစေကာမျှဖြင့်လျှင်။ သဂ္ဂေ၊ နတ်ပြည်၌။ နိဗ္ဗတ္ထာနာမ၊ ဖြစ်သောသူ မည်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ရှိကုန်သလော။ ဣတိ၊ သို့။ ပုစ္ဆိ၊ မေး လျှောက်၏။ ဗြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား။ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်။ မံ၊ ငါဘုရားကို။ ပုစ္ဆသိ၊ မေးလျှောက်ဘိသနည်း။ တေ၊ သင်၏။ ပုတ္တေန၊ သားဖြစ်သော။ ☰ မဋ္ဌကုဏ္ဍလိနာ၊မဋ္ဌကုဏ္ဍလီသည်။မယိ၊ငါဘုရား၌။မနံ၊စိတ်ကို။ပသာဒေတ္တာ၊ ကြည်ညိုစေ၍။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ သဂ္ဂေ၊ နတ်ပြည်၌။ နိဗ္ဗတ္တဘာဝေ၊ ဖြစ် သောအဖြစ်ကို။ ကထိတောနု၊ ပြောသည်မဟုတ်လော။ ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ ဘော ဂေါတမ၊ အို-ရှင်ဂေါတမ။ ကဒါ၊ အဘယ်အခါ၌ပြောသနည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ပုစ္ဆိ၊ မေးလျှောက်အုံ့။ တံ၊သင်သည်။ အဇ္ဇ၊ ယနေ့။ သုသာနံ၊ သုသာန်သို့။ ဂန္ဒွာ၊ သွား၍။ ကန္ဒန္တော၊ ငိုကြွေးသည်ရှိသော်။ အဝိဒူရေ၊ မနီး မဝေးသောအရပ်၌။ ဇာဟာ၊ လက်မောင်းတို့ကို။ ပဂ္ဂယ္ဟ၊ ချီ၍။ ကန္ဒန္တံ၊ ငိုကြွေးသော။ ကေ မာဏဝံ၊ တစ်ယောက်သောလူလင်ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ အလက်တော မဋ္ဌကုဏ္ဍလီ၊မာလာဓာရိဟာရိစန္ဒနုသုဒေါတိ၊ နုသုဒေါ ဟူ၍။ ဒ္ဒိဟိဇနေဟိ၊ နှစ်ယောက်အချင်းချင်းတို့ဖြင့်။ ကထိတံနု၊ ပြောကြသည် မဟုတ်လောဟု။ ကထိတကထံ၊ ပြောဆိုသောစကားကို။ ပကာသန္တော၊ ပြတော်မူလျက်။ သဗ္ဗံ၊အလုံးစုံသော။ မဋ္ဌကုဏ္ဍလိဝတ္ထု၊ မဋ္ဌကုဏ္ဍလိဝတ္ထုကို။ ကေထသိ၊ ဟောတော်မူ၏။

တေဝေန၊ ထိုကြောင့်သာလျှင်။ တေ၊ ထိုမဋ္ဌကုဏ္ဍလီဝတ္ထု၊ သည်။ ဗုဒ္ဓဘာသိ တံနာမ၊ ဘုရားဟောမည်သည်။ ဇာတံ၊ ဖြစ်၏။ တံ၊ ထိုစကားကို။ ကထေတ္တာ စပန၊ ဟောပြီး၍ကား။ ဘော ဗြာဟ္မဏ၊ အို-ပုဏ္ဏား။ ကေသတံ၊ တရားသည်။

နှ၊ မဟုတ်။ ဒ္ဒေသတံ၊ နှစ်ရာသည်လည်း။ နှ၊ မဟုတ်။ အထခေါ်၊ အဟုတ်သော်ကား။ မယိ၊ ငါဘုရား၌။ မနုံ၊ စိတ်ကို။ ပသီဒိတ္ဝာ၊ ကြည်ညိုစေ၍။ သဂ္ဂေ၊ နတ်ပြည်၌။ နိဗ္ဗတ္ထာနုံ၊ ဖြစ်ကုန်သောသူတို့၏။ ဂဏနာ နာမ၊ ရေတွက်ခြင်းမည်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ မဟာဇနော၊ လူအပေါင်းသည်။ နိဗ္ဗေမတိကော၊ ယုံမှားခြင်းကင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ အသ၊ ထိုလူအပေါင်းအား။ နိဗ္ဗေမတိကဘာဝံ၊ ယုံမှားကင်းသည်၏ အဖြစ်ကို။ ဝိဒိတ္ဝာ၊ သိ၍။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ မဋ္ဌကုဏ္ဍလိ ဒေဝပုတ္တော၊ မဋ္ဌကုဏ္ဍလိနတ်သားသည်။ ဝိမာနေနေဝ၊ ဗိမာန်နှင့်လျှင်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ အာဂန္တ္ဝါ၊ လာစေသတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဓိဋ္ဌာသိ၊ ဓိဋ္ဌာန်တော်မူ၏။ သော၊ ထိုမဋ္ဌကုဏ္ဍလိနတ်သားသည်။ တိဂါဝုတပမာဏေ မဇ္ဈေ၊ သုံးဂါဝုတ် အတိုင်းအရှည်ရှိသည်သာလျှင် ဖြစ်သော။ ဒီဃာဘရဏပဋိမဏ္ဍိတေန၊ နတ်၌ဖြစ်သော တန်ဆာဖြင့် တန်ဆာဆင်ခြင်းရှိသော။ အတ္တဘာဝေန၊ အတ္တဘောဖြင့်။ အာဂန္တ္ဝာ၊ လာ၍။ ဝိမာနဒ္ဒတာ၊ ဗိမာန်မှ။ ဩရုယ္ဟ၊ သက်၍။ သတ္ထာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ ဝန္ဒိတ္ဝာ၊ ရှိခိုး၍။ ကေမန္တံ၊ တင့်အပ်လျောက်ပတ်သောအရပ်၌။ အဋ္ဌာသိ၊ ရပ်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုမဋ္ဌကုဏ္ဍလိနတ်သားကို။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ တံ၊ သင်နတ်သားသည်။ ဣမံသမ္ပတ္တိ၊ ဤနတ်၏ စည်းစိမ်ချမ်းသာကို။ ကိံ ကမ္မံ ကတ္ဝာ၊ အဘယ်ကောင်းမှုကိုပြု၍။ ပဋ္ဌိလဘိ၊ ရသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆန္တော၊ မေးလိုသည်ဖြစ်၍-

ဒေဝဇေ၊ နတ်သား။ ယောတံ၊ အကြင်သင်နတ်သားသည်။ သြသဓိတာ ရကာဝိယ၊ သောက်ရှုးကြယ်ကဲ့သို့။ သဗ္ဗာ ဒိသာ၊ ခပ်သိမ်းသောအရပ်တို့ကို။ သြဘာသန္တီ၊ ထွန်းပလေက်။ အဘိက္ကန္တေန ဝဏ္ဏေန၊ အလွန်နှစ်လိုဖွယ်သော အဆင်းဖြင့်။ တိဋ္ဌသိ၊ ရပ်၏။ ဒေဝ၊ နတ်သား။ တံ၊ သင့်ကို။ ပုစ္ဆာမိ၊ ငါဘုရားမေးအံ့။ မဟာနုဘာဝံ၊ ကြီးစွာသော ဤနတ်၏ စည်းစိမ်ကို။ မနုဿဘူတော၊ လူပြည်မှ။ ကိံ ပုညံ၊ အဘယ်ကောင်းမှုကို။ အကာသိ၊ ပြုခဲ့၍ရသနည်း။ ဣတိ ဣမံ ဂါထံ၊ ဤဂါထာကို။ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။

ဒေဝပုတ္တော၊ နတ်သားသည်။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ မေ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ အယံ သမ္ပတ္တိ၊ ဤစည်းစိမ်ချမ်းသာကို။ တုမှေသု၊ အရှင်ဘုရားတို့၌။ မနံ၊ စိတ်

ကို။ ပသာဒေတ္တာ၊ ကြည်ညိုစေ၍။ သဒ္ဓါ၊ရအပ်၏။ဤတို၊ ဤသို့။အာဟ၊ နှားတော်လျှောက်၏။ မယိ၊ ငါ့ဘုရား၌။ မနုံ၊ စိတ်ကို။ ပသာဒေတ္တာ၊ ကြည်ညိုစေ၍။ ဧတ၊ သင်နှတ်သားသည်။ လဒ္ဓါ၊ ရအပ်သည်မှန်သလော။ ဤတို၊ သို့။ ပုစ္ဆိ၊ မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ အာမ၊ ပြောရသည်မှန်ပါ၏။ ဤတို၊ ဤသို့။ အာဝုပေါစ၊ နှားတော်လျှောက်၏။ မဟာဇနော၊ လူများအပေါင်းသည်။ ဒေဝပုတ္တံ၊မဋ္ဌကုဏ္ဍလီနှတ်သားကို။ဩလောကေတ္တာ၊ ကြည့်၍။ ဘော၊ အို-အချင်းတို့။ ဗုဒ္ဓဂုဏာ၊ ဘုရား၏ဂုဏ်ကျေးဇူးတို့သည်။ အစ္ဆရိယာဝတ၊ ပြောင်အံ့ဖွယ်ရှိစွာတကား။ အဒိန္နပုဗ္ဗကပြာဟ္မဏသ၊ အဒိန္နပုဗ္ဗကပုဏ္ဏား၏။ ပုတ္တောနှာမ၊ သားဖြစ်လျက်။ အညံ၊ တစ်ပါးသော။ ကိဉ္စိ၊ တစ်စုံတစ်ခုသော။ပုညံ၊ကောင်းမှုကို။ အကတ္တာ၊မပြုမူ၍။ သတ္ထရိ၊မြတ်စွာဘုရား၌။ မနုံ၊ စိတ်ကို။ ပသာဒေတ္တာ၊ ကြည်ညိုစေ၍။ ဝေရုပံသမ္ဘတ္တိ ! ဤသို့သောဘောရှိသော စည်းစိမ်ချမ်းသာကို။ ပဋိလဘတိ၊ရ၏။ ဤတို၊ ဤသို့။ တဋ္ဌိ ! နှစ်သက်ခြင်းကို။ပဝေဒေသိ၊ကြား၏။ အထ၊ထိုအခါ၌။ နေသံ၊ထိုလူအပေါင်းတို့အား။ ကုသလာ ကုသလ ကမ္မကရဏော၊ ကုသိုလ် အကုသိုလ်ကံကိုပြုခြင်း၌။ မနော၊ စိတ်သည်သာလျှင်။ ပုဗ္ဗင်္ဂမော၊ ရှေ့သွားဖြစ်၏။ မနောဝ၊ စိတ်ကိုသာလျှင်။ သေဋ္ဌော၊ချီးမွမ်းအပ်၏။ဟိ၊ ထိုစကားဆိုသင့်စွ။ပသန္နေန၊ ကြည်ညိုအပ်သော။ မနသာ၊ စိတ်ဖြင့်။ ကတကမ္မံ၊ ပြုအပ်သောမကောင်းမှုသည်။ ဒေဝလောကံ၊ နှတ်ပြည်သို့လည်းကောင်း။မနုဿလောကံ၊လူပြည်သို့လည်းကောင်း။ဂစ္ဆတိ၊ သွားသော။ ပုဂ္ဂလံ၊ ပုဂ္ဂိုလ်ကို။ ဆာယာ၊ အရိပ်သည်။ နဝိဇဟတိ၊ဤ၀၊ မစွန့်သကဲ့သို့။ နဝိဇဟတိ၊မစွန့်။ ဤတို၊ ဤသို့။ဤမံ၀တ္ထုံ၊ ဤ၀တ္ထုကို။ကထေတ္တာ၊ ဟောတော်မူ၍။ အနုဿရန္တိ ! အနုဿရခြင်းကို။ ဃရေဝတ္တာ၊ စပ်၍။ ပတိဋ္ဌာပိတ မတ္တိကံသာသနံ၊ မြေညက်ဖြင့် ပိတ်အပ်သောသတင်းစကားကို။ ဝါ၊ တည်ပြီးသော အတိုင်းအရှည်ရှိသော သာသနာတော်ကို။ ရာဇမုဒ္ဒါယ၊ မင်း၏တံဆိပ်ဖြင့်။လဉ္ဆေန္တော၊ဝိယ၊ခတ်ဘိသကဲ့သို့။ဓမ္မရာဇာ၊တရားမင်းဘုရားသည်။ ဤမံ၀ါထံ၊ မနောပုဗ္ဗင်္ဂမာဓမ္မာ ။လ။ ဆာယာ၀ အနုပါယိနီတိ၊ မနောပုဗ္ဗင်္ဂမာဓမ္မာ ။လ။ ဆာယာ၀အနုပါယိနီ-ဟူသော ဤ၀ါထာကို။ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။

ဓမ္မပဒအဋ္ဌကထာနိသယ

၂။ ဓမ္မာ၊ နာမကွန္ဓာတရား သုံးပါးတို့သည်။ မနောပုဗ္ဗင်္ဂမာ၊ ဝိညာဏကွန္ဓာလျှင် ပြဓာန်းခြင်း ရှိကုန်၏။ မနောသေဋ္ဌာ၊ ဝိညာဏကွန္ဓာလျှင် အစိုးရကုန်၏။ မနောမယာ၊ ဝိညာဏကွန္ဓာဖြင့် ပြီးကုန်၏။ ပသန္နေန၊ ကြည်ညိုသော။ မနသာ၊ စိတ်ဖြင့်။ စေတာသတိ၀၊ အကယ်၍မူလည်းဆိုပြား။ စေကရောတိ၀၊ အကယ်၍မူလည်းပြုပြား။ တတော၊ ထိုကြည်ညိုသော စိတ်ဖြင့် ဆိုခြင်း ပြုခြင်းကြောင့်။ နံ ပုဂ္ဂလံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သို့။ သုခံ၊ ချမ်းသာသည်။ အန္ဒေတိ၊ အစဉ်လိုက်၏။ ဆာယာ၊ အရိပ်သည်။ အနုပါယိနီဝ၊ အစဉ်လိုက်သကဲ့သို့။အနုပါယိ၊အစဉ်လိုက်၏။)ဤတို့၊ဤသို့။အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။

(ဒေ) တတ္ထတိသဂါထာယ၊ ထိုဂါထာ၌။ မနောတိ၊ မနောဟူသည်ကား။ အဝိသေသေန၊ သာမညအားဖြင့်။ ဆဗ္ဗဝိဓိ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်သော။ စတုဘူမိကစိတ္တံ၊ ဘုံလေးပါးခွဲဖြစ်သောစိတ်ကို။ ကိဉ္စာပိ ဝုစ္စတိ၊ အကယ်၍ကား ဆိုအပ်၏ရှင်။ပန တထာပိ၊ ထိုသို့ ဆိုအပ်သော်လည်း။ ဤမသို့ ပဒေ၊ ဤပုဒ်၌။ နိယမိယမာနံ၊ နှိုင်းရှည်အပ်သော။ ဝ ဝတ္ထာပိယမာနံ၊ မှတ်အပ်သော။ ဗရိဿိဒ္ဓိယမာနံ၊ ပိုင်းခြားအပ်သော။ အဋ္ဌဝိဓံ၊ ရှစ်ပါးအပြားရှိသော။ ကာမာ၀စရကုသလစိတ္တံ၊ ကာမာ၀စရကုသိုလ်စိတ်ကို။ လဗ္ဘတိ၊ ၏။ ဝတ္ထု၀သေနပန၊ ဝတ္ထု၏ အစွမ်းအားဖြင့်ကား။ အာဟရိယမာနံ၊ ဆောင်အပ်ထသော။ တတော၊ ထိုကာမာ၀စရကုသိုလ်မှလည်း။ သောမနဿသဟဂတံ၊ သောမနဿ ဝေဒနာနှင့်တကွဖြစ်သော။ ဉာဏသမ္ပယုတ္တစိတ္တမေ၀၊ ဉာဏ်နှင့် ယှဉ်သောစိတ်ကိုသာလျှင်။ လဘတိ၊ရအပ်၏။ ပုဗ္ဗင်္ဂမာတိ၊ဟူသည်ကား။ ပဌမဂါမိနာ၊ ရှေးဦးစွာဖြစ်လေ့ရှိသည်။ဟုတ္တာ၊ ၍။ တေန၊ ထိုဉာဏသမ္ပယုတ်စိတ်နှင့်။သမန္နာဂတာ၊ ပြည့်စုံ၏။ ဓမ္မာတိ၊ ဓမ္မာ ဟူသည်ကား။ ဝေဒနာဒယော၊ ဝေဒနာ အစရှိကုန်သော။ တယောကွန္ဓာ၊ သုံးပါးသောခန္ဓာတို့တည်း။ ဟိ၊ ထိုစကား ဆိုသင့်စ။ ဧတေ၊ ထိုဝေဒနာအစရှိကုန်သောခန္ဓာသုံးပါးတို့သည်။ ဥပ္ပါဒပစ္စယဋ္ဌေန၊ ဥပ္ပါဒကွဏ်၌။ သဟဇာတသတ္တိ, နိဿယသတ္တိ, သမ္ပယုတ္တသတ္တိ စသည်ဖြင့် ကျေးဇူးပြုတတ်သော အနက်ကြောင့်။ ဧတေသံ၊ ထိုဝေဒနာ အစရှိကုန်သောခန္ဓာသုံးပါးတို့အား။ သောမနဿသမ္ပယုတ္တမနော၊ သောမနဿ ဝေဒနာနှင့်ယှဉ်သော ဝိညာဏကွန္ဓာဟူသော။ ပုဗ္ဗင်္ဂမော၊ ရှေ့

သွားသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ မနောပုဗ္ဗင်္ဂမာနာမ၊ မနောပုဗ္ဗင်္ဂမာ မည်ကုန်၏။ ဟိ၊ တပ္ပါကဋ္ဌိကရောမိ၊ ထိုစကားကို ထင်စွာ ပြဦးအုံ့။ ကေတော၊ တပေါ်ဝ်းတည်း။ ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်၍။ မဟာတိဏ္ဍုသံဃသ၊ မျှားစွာသော ရဟန်းသံဃာအား။ စီဝရဒါနဒီနီ၊ သင်္ကန်းလှူခြင်း အစရှိကုန်သော။ ပုညာနိ ဝါ၊ ကောင်းမှုတို့ကိုလည်း ကောင်း။ ဥဒ္ဒေသရဟုဇာမမ္မသဇနာဒီနိ၊ မြတ်သော ပူဇော်ခြင်း, တရားနာခြင်း အစရှိကုန်သော။ ပုညာနိ ဝါ၊ ကောင်းမှုတို့ကိုလည်း ကောင်း။ မာလာဂန္ဓ သက္ကာရကဟာဒီနိ၊ ပန်းနံ့သာ တို့ဖြင့် ရိုသေစွာပြုခြင်း အစရှိကုန်သော။ ပုညာနိ ဝါ၊ ကောင်းမှုတို့ကို လည်း ကောင်း။ ဗဟူသု၊ မျှားစွာသောသူတို့သည်။ ကရောန္တေသု၊ ပြုကုန်သည်ရှိ သော်။ ကော၊ အာဘယ်သူသည်။ ဧတေသံ၊ ထိုသူတို့တွင်။ ပုဗ္ဗင်္ဂမော၊ ရှေ့သွား နည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တေ၊ ဆိုအပ်သည်ရှိသော်။ ယော၊ အကြင်အကြီးအကဲဖြစ် သောသူသည်။ တေသံ၊ ထိုသူတို့အား။ တို့၏။ ပစ္ဆယော၊ အထောက်အပံ့သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ယံ၊ အကြင်အကြီးအကဲဖြစ်သောသူကို။ နိဿာယ၊ မှီ၍။ ဇေတ၊ ထိုသူတို့သည်။ တာနိ ပုညာနိ၊ ထိုကောင်းမှုတို့ကို။ ကရောန္တိ၊ ပြုကုန်၏။ သော၊ ထိုသူသည်။ တိဿော ဝါ၊ တိဿ အမည်ရှိသည်မူလည်း ဖြစ်စေ။ ဖုဿော ဝါ၊ ဖုဿအမည်ရှိသည်မူလည်းဖြစ်စေ။ တေသံ၊ ထိုသူတို့တွင်။ ပုဗ္ဗင်္ဂ မောတိ၊ ရှေ့သွားဟူ၍။ ဝုစ္စတိ ယထာ၊ ဆိုအပ်သကဲ့သို့။ ဝေဝတ္ထာ၊ ထိုအတူ။ ဣမံ သမ္ဘဒံ အယံ ဥပမာ ယ သမ္ဘတ္တိ၊ ဤဥပမာ၏ ပြည့်စုံခြင်းကို။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဥပ္ပါဒပစ္စယဌေန၊ ဥပ္ပါဒကွဏ်ဌာ ကျေးဇူးပြု တတ်သော အနက်ကြောင့်။ ဧတေသံ၊ ထိုဝေဒနာကွန္ဓာ အစရှိကုန်သော ခန္ဓာလုံးပါးတို့အား။ မနော၊ ဝိညာဏကွန္ဓာ ဟူသော။ ပုဗ္ဗင်္ဂမော၊ ရှေ့ သွားသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ မနောပုဗ္ဗင်္ဂမာ၊ မနော ပုဗ္ဗင်္ဂမ မည်ကုန်၏။ ဟိ၊ ထိုစကားဆိုသင့်စ။ တေ၊ ထိုဝေဒနာကွန္ဓာ အစရှိ ကုန်သော ခန္ဓာသုံးပါးတို့သည်။ မနေ၊ မနောဝိညာဏ်သည်။ အနုပ္ပဇ္ဇန္တေ၊ မဖြစ်သည်ရှိသော်။ ဥပ္ပဇ္ဇိတုံ၊ ဖြစ်ခြင်းငှာ။ နု သက္ကောန္တိ၊ မတတ်နိုင်ကုန်။ မမနာပန၊ မနောဝိညာဏ်သည်ကား။ ကေစ္စေသု စေတသိကေသု၊ အချို့သော စေတသိက်တို့သည်။ အနုပ္ပဇ္ဇန္တေသုပိ၊ မဖြစ်ကုန်သော်လည်း။ ဥပ္ပဇ္ဇတိယေव၊ ဖြစ်သည်သာလျှင်တည်း။ ဧဝံ၊ သို့။ အဓိပတိဝသေန၊ အဓိပတိ၏အစွမ်းဖြင့်။

ဇေတေသံ၊ ထိုဝေဒနာကွန္ဓာ အစရှိကုန်သော ခန္ဓာသုံးပါးတို့အား။ မနော၊ ဝိညာဏကွန္ဓာ ဟူသော။ သေဋ္ဌော၊ အစိုးရခြင်းသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဣတိ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။မနောသေဋ္ဌော၊ မနောသေဋ္ဌမည်ကုန်၏။ ဟိ၊ တပ္ပါကင္ဍိ ကရောမိ၊ထိုစကားကိုထင်စွာပြဦးအုံ့။ဂဏာဒီနံ၊လူအပေါင်းစသည်တို့အား။ အဓိပတိ၊ အစိုးရသော။ ပုရိသော၊ ယောက်ျားကို။ ဂဏသေဋ္ဌောတိ၊ ဂဏ သေဋ္ဌဟူ၍။ ဝုစ္စတိယထာ၊ ဆိုအပ်သကဲ့သို့။ တထာ၊ ထို့အတူ။ တေသမ္ပိ၊ ထိုဝေဒနာကွန္ဓာ အစရှိကုန်သော ခန္ဓာသုံးပါးတို့ကိုလည်း။ မနော၊ ဝိညာ ဏကွန္ဓာသည်။ သေဋ္ဌော၊အစိုးရ၏။ သုဝဏ္ဏာဒိဟိ၊ ရွှေ အစရှိသည်တို့ဖြင့်။ နိဗ္ဗာဒိတာနိ၊ ပြီးစေအပ်ကုန်သော။ ဘဏ္ဍာနိ၊ ဘဏ္ဍာတို့သည်။ သုဝဏ္ဏမယာ ဒီနာ နာမ၊ ရွှေဖြင့်ပြီးခြင်း အစရှိသည် မည်ကုန်သည်။ ဟောန္တိယထာ၊ ဖြစ် ကုန်သကဲ့သို့။ တထာ၊ ထို့အတူ။ ဇေတေပိ၊ ထိုဝေဒနာကွန္ဓာ အစရှိကုန်သော ခန္ဓာသုံးပါးတို့သည်လည်း။ မနတော၊ စိတ်အားဖြင့်။ နိဗ္ဗတ္တာ၊ ပြီးသော ကြောင့်။ မနောမယာနာမ၊ မနောမယမည်ကုန်၏။ ပသ္သဒ္ဓေနာတိ၊ ဟူသည် ကား။ အနုဘိဏ္ဍာဒီဟိ၊ သူတစ်ပါးစည်းစိမ်ကိုမတပ်ခြင်း အစရှိကုန်သော။ ဂုဏေဟိ၊ ကျေးဇူးတို့ဖြင့်။ ပသန္ဒေန၊ ကြည်လင်သော။ မနသာ၊ နှလုံးဖြင့်။ ဘာသတိ၊ ကရောတိ၊ ဝါဟူသည်ကား။ ဧဝရူပေန၊ ဤသို့သဘောရှိ သော။ မနေန၊ မနောဝိညာဉ်ဖြင့်။ ဘာသန္တော၊ ဆိုသောသူသည်။ စတုဇ္ဈံ၊ လေးပါးအပြားရှိ၏သာ။ ဝစီသုစရိတမေဝ၊ ဝစီသုစရိုက်ကိုသာလျှင်။ ဘာ သတိ၊ ဆို၏။ ကရောန္တော၊ ပြုသောသူသည်။ တိဝိဓံ၊ သုံးပါးအပြားရှိသော။ ကာယ သုစရိတမေဝ၊ ကယသုစရိုက်သာလျှင်။ ကရောတိ၊ ပြု၏။ အနု ဘိဏ္ဍာဒီဟိ၊ သူတစ်ပါးစည်းစိမ်ကို မတပ်ခြင်း အစရှိသည်တို့ဖြင့်။ အဘာ သန္တော၊ မဆိုဘဲ။ အကရောန္တော၊ မပြုဘဲ။ တာယ ပသန္နမာနသတာယ၊ ထို သို့ ကြည်ညိုသောစိတ်ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ တိဝိဓံ၊ သုံးပါးအပြားရှိ သော။ မနောသုစရိတံ၊ မနောသုစရိုက်ကို။ ပူရေတိ၊ ဖြည့်၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ အယ္ယ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား။ ဒသကုသလကမ္မပထာ၊ ဆယ်ပါးသော ကုသိုလ် ကမ္မပထတရားတို့သည်။ ပါရိပူရိံ၊ ပြည့်ခြင်းသို့။ ဂစ္ဆန္တိ၊ ရောက်ကုန်၏။ တတော နံ သုခမနေ့တိတိ၊ ဟူသည်ကား။ တတော တိဝိဓ သုစရိတတော၊ ထိုသုံးပါးအပြားရှိသော သုစရိုက်တို့ကြောင့်။ နံ ပုဂ္ဂလံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို။ သုခံ၊

ချမ်းသာသည်။အနေ့တိ၊ အစဉ်လိုက်၏။ဣဒ၊ ဤပုဒ်၌။တေဘူမိကံ၊ ဘုံသုံးပါး၌ဖြစ်သော။ ကုသလံ၊ ကုသိုလ်ကို။ အဓိပ္ပေတံ၊ အလိုရှိအပ်၏။ တဿ၊ ထို့ကြောင့်။ တေဘူမိက သုစရိတာနုဘာဝေန၊ ဘုံသုံးပါး၌ ဖြစ်သော သုစရိုက်၏ အာနုဘော်ကြောင့်။သုဂတိဘဝေ၊သုဂတိဘဝ၌။နိဗ္ဗတ္တံ၊ဖြစ်သော။ ဒုဂ္ဂတိယံ ဝါ၊ ဒုဂ္ဂတိဘုံ၌လည်း။ သုခါနုဘဝနဋ္ဌာနေ၊ သုခဝေဒနာကို ခံစားရာ အရပ်ဖြစ်သော နဂါးပြည် ဂဠုန်ပြည်၌။ ဌိတံ၊ တည်သော။ ပဋ္ဌလံ၊ သို့။ (ထည့်သည်) ကာယဝတ္ထုကမ္မ၊ ကာယပသာဒ ဟူသော အမည်ရှိသည် တမူလည်းဖြစ်ထသော။ ဣတရဝတ္ထုကမ္မ၊ ဟဒယဝတ္ထု အမည်ရှိသည်တမူ ကာယပသာဒ ဟဒယဝတ္ထုဟူသော အမှီမရှိသည် တမူလည်း ဖြစ်ထသော။ ဣတိ၊ သို့။ ကာယိကစေတသိကံ၊ ကာယိကစေတသိက ဖြစ်သော။ ဝိပါကသုခံ၊ အကျိုးဖြစ်သောချမ်းသာခြင်းသည်။ အနုဂစ္ဆတိ၊ အစဉ်လိုက်၏။ နဝိဇ္ဇတိ မစ္ဆန္ဒ။ ဣတိအတ္ထော၊ ဤသို့သောအနက်ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ယယ ကိံ၊ ဥပမာအဘယ်ကဲ့သို့နည်းဟူမူကား။ ဆာယာ၊ အရိပ်သည်။ အနုပါယိနီ ဣဝ၊ အစဉ်လိုက်သကဲ့သို့တည်း။ ဟိ၊ ထိုစကားဆိုသင့်စ္ဓ။ ဆာယာနာမ၊ အရိပ်မည်သည်ကား။သရီရဝဋ္ဋ၊ကိုယ်နှင့်စပ်ခြင်းရှိ၏။ သရီရေ၊ကိုယ်သည်။ ဂစ္ဆန္တော၊ သွားသည်ရှိသော်။ ဂစ္ဆတိ၊ သွား၏။ တိဋ္ဌန္တော၊ ရပ်သည်ရှိသော်။ တိဋ္ဌတိ၊ ရပ်၏။ နိသီဒန္တော၊ ထိုင်သည်ရှိသော်။ နိသီဒတိ၊ ထိုင်၏။ သဏ္ဌာနဝါ၊ သိမ်မွေ့စွာဆိုသဖြင့် လည်းကောင်း။ ဖရုသေနဝါ၊ ကြမ်းတမ်းစွာဆိုသဖြင့် လည်းကောင်း။ နိဝတ္တာဟိ၊ ပြန်လော့။ ဣတိဝတ္ဘာဝါ၊ ဤသို့ဆိုသော်လည်း ကောင်း။ ပေါ်ထေတ္ဘာဝါ၊ ပုတ်ခတ်၍လည်းကောင်း။ နိဝတ္တာပေတုံ၊ ပြန်စိမ့်သောငှာ။ ဝါ၊ နစ်စိမ့်သောငှာ။ နသက္ကောတိ ယထာ၊ မတတ်ကောင်း သကဲ့သို့။ ကဿ၊ အဘယ်ကြောင့်နည်း ဟူမူကား။ သရီရဝဋ္ဋတ္တာ၊ ကိုယ်နှင့် စပ်သောကြောင့်တည်း။ ဝေမေဝ၊ ဤအတူလျှင်။ ဣမေသံ ဒသန္နံ ကုသလ ကမ္မပထာနံ၊ ဤဆယ်ပါးသော ကုသိုလ်ကမ္မပထတရားတို့ကို။ အာစိဏ္ဏသမာ စိဏ္ဏကုသလမူလိတံ၊ လေ့ကျက်ခြင်း၊ အဖန်တလဲလဲ လေ့ကျက်ခြင်းဟူသော ကုသိုလ်အကြောင်းရင်းရှိသော။ ကာမာဝစရာဒိဘေဒံ၊ ကာမာဝစရ အစရှိသည် အပြားရှိသော။ ကာယိကစေသိကသုခံ၊ ကိုယ်စိတ်နှစ်ပါး၏ ချမ်းသာခြင်းသည်။ ဂတဂတဋ္ဌာနေ၊ ရောက်ရာရောက်ရာအရပ်၌။ အနုပါယိနီ၊

အစဉ်လိုက်သော။ ဆာယာဝိယ၊ အရိပ်ကဲ့သို့။ ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်၍။ နဝိဇဟတိ၊ မစွန့်။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။

ဂါထာပရိယောသာနေ၊ ဂါထာ၏ အဆုံး၌။ စတုရာသီတိယာ ပါဏသဟဿာနံ၊ ရှစ်သောင်း လေးထောင်ကုန်သော သတ္တဝါတို့အား။ ဓမ္မာတိ သမယော၊ သစ္စာလေးပါးတရားကိုသိသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ မဋ္ဌကုဏ္ဍလိ ဒေဝပုတ္တော၊ မဋ္ဌကုဏ္ဍလိနတ်သားသည်။ သောတာပတ္တိဖလေ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်၌။ ပတိဋ္ဌတိ၊ တည်၏။ တထာ၊ ထိုအတူ။ အဒိန္နပုဗ္ဗကော ဗြာဟ္မဏော၊ အဒိန္နပုဗ္ဗကပုဏ္ဏားသည်။ သောတာပန္နော၀၊ သောတာပန်ဖြစ်လျက်လျှင်။ မဟန္တ၊ များစွာသော။ ဝိဘဝံ၊ စည်းစိမ်ချမ်းသာကို။ ဗုဒ္ဓသာသနေ၊ ဘုရားသခင့် သာသနာတော်၌။ ဝိပ္ပကိရိ၊ လွှဲဒါန်းပူဇော်သောအားဖြင့် ဖြန့်ကြဲခြင်းကိုပြု၏။ ဒုတိယံ၊ နှစ်ခုမြောက်သော။ မဋ္ဌကုဏ္ဍလိ၀တ္ထု၊ သည်။ ဣတိသမတ္တော၊ ပြီးပြီ။

၁–ယမကဝဂ္ဂ၊ ၃–တိသရဏဝဂ္ဂ၊

မဋ္ဌကုဏ္ဍလိ၀တ္ထု၌ ဟောရာဖြစ်သော ဂါထာ၏ အတ္ထ၀ဏ္ဏနာပြုပြီး၍ တိသရဏ ဝတ္ထု၌ ဟောရာဖြစ်သော ဂါထာ၏ အတ္ထ၀ဏ္ဏနာကို ပြုလိုသော အရှင်ဗုဒ္ဓဃောသ ဆရာသည် "အကြောဓိမ" အစရှိသောပါဠိကို မိန့်သတည်း။

အကြောဓိမဒ္ဓိဏီ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ အကြောဓိမံဟုသော ဤ၀ိမ္မဒေသနာကို။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဇေတ၀နေ၊ ဇေတ၀နိ်ကျောင်းတော်၌။ ဝိဟရန္တော၊ နေတော်မူလျက်။ တိသရဏံ၊ တိသမဏေရ်ကို။ အာရဗ္ဘ၊ အကြောင်းပြု၍။ ကာထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။ အာယသ္မာ၊ အသက်ရှည်သော။ သော၊ တိသရဏော၊ ထိုတိသမဏေရ်သည်။ ဘဂ၀တော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ဝိတုန္ဓပုဗ္ဗော၊ ဘထွေးတော်သားသည်။ (တနည်းကား) အဘ၏ နှမသားသည်။ အဟောသိကိရ၊ ဖြစ်သတတ်။ မဟာလ္လကကာလေ၊ အိုမင်းသောကာလ၌။ ပဗ္ဗဇိတ္တာ၊ ရဟန်းပြု၍။ ဗုဒ္ဓါနံ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့၏။ သာသနေ၊ သာသနာတော်၌။ ဥပ္ပန္နော၊ ဖြစ်သော။ လာဘသက္ကာရံ၊ လာဘ်ပူဇော်

သက္ကာရကို။ ပရိဘုဥ္ဇန္တော၊ ဘုဉ်းပေးလျက်။ ထူလသရီရော၊ ဆူဖြိုးသော ကိုယ်လက်ရှိသည်။ အဟောသိ၊ ၏။ အာကောဠိတ ပစ္စာကောဠိတေဟိ၊ မစပ်အပ်သော မြောင်းအိမ်ရာ,စပ်အပ်သောမြောင်းအိမ်ကဲ့ရှိကုန်သော။ ဝါ၊ နယ်အပ် အဖန်တလဲလဲ နယ်အပ်ကုန်သော။ ဝါ၊ မနယ်အပ်သော အတွန့် အလိပ် ရှိကုန်ထသော။ စီဝရေဟိ၊ သင်္ကန်းတို့ဖြင့်။ နိဝါသေတွာ၊ ဝတ်၍။ ယေဘုယ္ယေန၊ မျှားသောအားဖြင့်။ ဝိဟာရမဇ္ဈေ၊ ကျောင်းလယ်၌။ ဥပဋ္ဌာန သာလာယံ၊ ညီမူခံရာစရပ်၌။နိသီဒတိ၊နေ၏။ တထာဂတံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ ဒဿနတ္ထာယ၊ ဖူးမြင်အံ့သောငှာ။ အာဂတာ၊ လာကုန်သော။ အာဂန္တုက ဘိက္ခူ၊ည့ည်သည်ရဟန်းတို့သည်။တံ၊ ထို တိဿမထေရ်ကို။ဒိသ္မာ၊ မြင်ကုန်၍။ ဧကော၊ တစ်ယောက်သော။ မဟာထေရော၊ မထေရ်ကြီးသည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ဣတိသညာယ၊ ဤသို့သော အမှတ်ဖြင့်။ တဿ၊ ထို တိဿ မထေရ်၏။ သန္တိကံ၊ အထံသို့။ ဂန္တွာ၊ သွား၍။ ဝတ္တံ၊ ဝတ်ကြီး ဝတ်ငယ် ကို။ အာပုစ္ဆိတ္တာ၊ ပန်ကုန်၏။ ပါဒသမ္မာဟနာဒီနိ၊ ခြေဆုပ်နယ်ခြင်း စသည် တို့ကို။ အာပုစ္ဆိတ္တာ၊ ပန်ကုန်၏။ သော၊ ထိုတိဿမထေရ်သည်။ တုဏ္ဍီ၊ ဆိတ်ဆိတ်နေသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုတိဿ မထေရ်ကို။ ဧကော ဒဟရဘိက္ခု၊ ရဟန်းငယ်တစ်ပါးသည်။ တုမှေ၊ အရှင် ဘုရားတို့သည်။ ကတိဝဿာ၊ အဘယ်မျှ ဝါရှိကုန်သနည်း။ ဣတိပုစ္ဆိတ္တာ၊ ဤသို့မေးသည်ရှိသော်။ မေ၊ အား။ ဝဿံ၊ ၇ါသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ မဟလ္လက ကာလေ၊ အိုမင်းသောကာလ၌။ မယံ၊ ၇ါတို့သည်။ ပဗ္ဗဇိတာ၊ ရဟန်း ပြုကုန်၏။ ဣတိဝုတ္တေ၊ ဤသို့ဆိုသည်ရှိသော်။ အာဝုသော ဒုဗ္ဗိနီတမဟလ္လက၊ ၇ါရှင် ဆိုနှိုင်ခက်သော ရဟန်းကြီး။ တွံ၊ သင်သည်။ အတ္ထောနော၊ မိမိ ၏။ ပမာဏံ၊ အတိုင်းအရှည်ကို။ နဇာနာသိ၊ မသိ။ တေ္တကေ၊ ဤမျှဂုဏ် ကုန်သော။ မဟာထေရေ၊ မထေရ်ကြီးတို့ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်လျက်။ သာမိစိ ကမ္မမတ္တံပိ၊ အရိုအသေပြုအပ်သော အမှုမျှကိုလည်း။ နကရောသိ၊ မပြု။ ဝတ္တေ၊ ဝတ်ကြီးဝတ်ငယ်ကို။ အာပုစ္ဆိယမာနေပိ၊ ပန်သော်လည်း။ တုဏ္ဍီ၊ ဆိတ်ဆိတ်နေသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ကုက္ကုစ္စမတ္ထမ္ပိ၊ အလို့လို့မျှ သည် လည်း။ တေ၊ သင့်အား။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အစ္ဆရိပဟုရိ၊ လက်ခုပ် တီး၏။ သော၊ ထိုတိဿမထေရ်သည်။ ဧတ္ထိယမာနံ၊ မင်းမျိုး၌ ဖြစ်သော

မာန်ကို။ ဇနေတ္တာ၊ ဖြစ်စေ၍။ တုမ္မေ၊ သင်တို့သည်။ ကဿ၊ အဘယ်သူ၏။ သန္ဓိကံ၊ သို့။ အာဂတာ၊ လာကုန်သနည်း။ ဣတိ ပုစ္ဆိတ္တာ၊ ဤသို့မေး၍။ သတ္ထုသန္ဓိကံ၊ မြတ်စွာဘုရားအထံသို့ လာကုန်၏။ ဣတိဝုတ္တေ၊ဤသို့ဆိုသည် ရှိသော်။ မံ ပန၊ ဝါ့ကိုကား။ သော၊ ဤရဟန်းသည်။ ကောတိ၊ အဘယ် ရဟန်းနည်းဟု။ သလ္လက္ခေထ၊ မှတ်ကုန်သလော။ ဝေါ၊ သင်တို့အား။ မူလ မေဝ ဆိန္နိဿာမိ၊ အရင်းကလျှင် ဖြတ်အံ့။ဣတိဝတ္တာ၊ဤသို့ဆို၍။ ရုဒ္ဓေ၊ ငိုလျက်။ ဒုက္ခီ၊ နှလုံးဆင်းရဲသည်ဖြစ်၍။ ဒုမ္မနော၊ နှလုံးမသာသည်ဖြစ်၍။ သတ္ထုသန္ဓိကံ၊ မြတ်စွာဘုရားအထံသို့။ အဂမာသိ၊ သွား၏။ အဝ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုတိဿမဇ္ဈရဏ်ကို။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ တိဿ၊ တိဿ။ ကိံ နု၊ အဘယ်ကြောင့်။ တွံ၊ သင်သည်။ ဒုက္ခီ၊ နှလုံးဆင်းရဲသည်ဖြစ်၍။ ဒုမ္မနော၊ နှလုံးမသာသည်ဖြစ်၍။ အဿုမုခေါ၊ မျက်ရည်ပြည့်သောမျက်နှာ ရှိလျက်။ ရောဒမာနော၊ ငိုလျက်။ အာဂတောသိ၊ လာသနည်း။ ဣတိပုစ္ဆိ၊ ဤသို့မေး တော်မူ၏။ တေပိဘိက္ခူ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်လည်း။ သေ၊ ဤရဟန်းသည်။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ ကိဠိအာလောဠံ၊ တစ်စုံတစ်ခု လော်လည်သောစကားကို။ ကရေယျ၊ သောက်ရာ၏။ ဣတိမနိသိကတ္တာ၊ ဤသို့နှလုံးပြု၍။ တေနေဝ၊ ထို ရဟန်းနှင့်လျှင်။ သဒ္ဓိံ၊ တက္ခ။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ သတ္ထာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ ဝန္ဒိတ္တာ၊ ရှိခိုး၍။ ကေမန္တံ၊ တင့်အပ်လျောက်ပတ်သောအရပ်၌။ နိသီဒိ သု၊ ခဲနကုန်၏။ သော၊ ထိုတိဿသည်။သတ္ထာရာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ပုစ္ဆိတော၊ မေးတော်မူသည်ရှိသော်။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဣဒေဘိက္ခူ၊ ဤရဟန်းတို့ သည်။ မံ၊ အကျွန်ုပ်ကို။ အက္ကောသန္တိ၊ ဆဲရေးကုန်၏။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ နှားတော်လျှောက်၏။ တွံ၊ သင်သည်။ကဟံ ပန၊ အဘယ်အရပ်၌။ နိသိန္နောသိ၊ နေသနည်း။ ဣတိ ပုစ္ဆိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဝိဟာရ မဇ္ဈေ၊ ကျောင်းလယ်၌။ ဥပဋ္ဌာန သာလာယံ၊ ညီမူခံရာ စရပ်၌နေပေ၏။ ဣတိအဝေါစ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ ဣမေ ဘိက္ခူ၊ ဤရဟန်းတို့ကို။တေဝယာ၊ သင်သည်။အာဂစ္ဆန္တာ၊ လာသည်တို့ကို။ ဒိဋ္ဌာကိံ၊ မြင်၏လော။ ဣတိ ပုစ္ဆိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဒိဋ္ဌာ၊ မြင်ပေ၏။ ဣတိ အဝေါစ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။ တေ ယာ၊ သင်သည်။ ဥဋ္ဌာယ၊ ထ၍။ ပစ္ဆုဂ္ဂမနံ၊ ခရီးဦးကြိုဆိုခြင်းကို။ ကတံ၊ ပြုမိ၏လော။ ဣတိပုစ္ဆိ၊ ဤသို့မေး

တော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ နကတံ၊ မပြုမိပေ။ ဣတိအဝေါစ၊ ဤသို့ နားတော်လျှောက်၏။ ပရိက္ခာရဂ္ဂဟဏံ၊ ပရိက္ခရာယူခြင်းကို။အာပုစ္ဆိတံ၊ ပန်၏လော။ ဣတိပုစ္ဆိ၊ ဤသို့မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ နာပုစ္ဆိတံ၊ မပန်မိပေ။ ဣတိအဝေါစ၊ဤသို့လျှောက်၏။ဝတ္ထံဝါ၊ ဝတ်ကိုလည်းကောင်း။ ပါနီယံဝါ၊ သောက်ရေကိုလည်းကောင်း။ အာပုစ္ဆိတံ၊ လော။ ဣတိပုစ္ဆိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ နာပုစ္ဆိတံ၊ မပန်မိပေ။ ဣတိ အဝေါစ၊ ဤသို့ နားတော်လျှောက်၏။ အာသနံ၊ နေရာသို့။ နီဟရိတ္ဝာ၊ ဆောင်၍။ အဘိဝါဒိတ္ဝာ၊ ရှိခိုး၍။ ပါဒသမ္ဘာဟနံ၊ ခြေဆုပ်နယ်ခြင်းကို။ ကတံ၊ ပြု၏လော။ ဣတိပုစ္ဆိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ နကတံ၊ မပြုမိပေ။ ဣတိအဝေါစ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။ တိဿ၊ တိဿ။ မဟလ္လကာနံ၊ ကြီးကုန်သော။ဘိက္ခူနံ၊ ရဟန်းတို့အား။ တေသံ ဘဏ္ဍံ၊ ဤအလုံးစုံကို။ ကာတဗ္ဗံ၊ ပြုအပ်၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ အကရောန္တေန၊ မပြုသောရဟန်းသည်။ ဝိဟာရမဗ္ဘေ၊ ကျောင်းလယ်၌။ နိသီဒိတုံ၊ နေခြင်းငှာ။ နဝဋ္ဋတိ၊ မအပ်။ ဣတိဝတ္ဝာ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ တဝေဝ၊ သင်၏သာလျှင်။ ဒေါသော၊ အပြစ်တည်း။ တေဘိက္ခူ၊ ထိုရဟန်းတို့ကို။ ခမာပေဟိ၊ ကန်တော့လော့။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၍။ ဧတေဘိက္ခူ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်။ မံ၊ အကျွန်ုပ်ကို။ အက္ကောသိ သု၊ ဆဲရေးကုန်၏။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ဧတေ၊ ထိုရဟန်းတို့ကို။ နခမာပေဿာမိ၊ မကန်တော့နိုင်အံ့။ ဣတိအဝေါစ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။ တိဿ၊တိဿ။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ မာကရိ၊ မဆိုလင့်။ တဝေဝ၊ သင်၏သာလျှင်။ ဒေါသော၊ အပြစ်တည်း။နေ၊ ထိုရဟန်းတို့ကို။ ခမာပေဟိ၊ ကန်တော့လော့။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ နခမာမိ၊ မကန်တော့နိုင်။ ဣတိအဝေါစ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ အထ၊ထိုအခါ၌။ ဘိက္ခူ၊ ရဟန်းတို့သည်။ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ သေ၊ဤရဟန်းသည်။ ဒုဗ္ဗစော၊ ဆိုနိုင်ခက်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တော၊ လျှောက်သည်ရှိသော်။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဣဒါနေဝ၊ ယခုအခါ၌သာလျှင်။ သေ၊ ဤရဟန်းသည်။ ဒုဗ္ဗစော၊ ဆိုနိုင်ခက်၏။ နု၊ မဟုတ်။ ပုဗ္ဗေပိ၊ ရှေးဘ၌လည်း။ သေ၊ ဤရဟန်းသည်။ ဒုဗ္ဗစောယေဝ၊ ဆိုနိုင်ခက်သည်သာလျှင်တည်း။ ဣတိ ဝတ္ဝာ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူသည်ရှိသော်။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဣဒါနိ၊ ယခု

အခါ၌။ အသား၊ ထိုရဟန်း၏။ တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ။ ဒုဋ္ဌစဘာဝေါ၊ ဆိုနိုင်ခက်သောအဖြစ်ကို။ အမှေဟိ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်။ ဥတေ၊ သိရပါပြီ။ အတိတေ၊ လွန်လေပြီးသောအခါ၌။ ကိं၊ အဘယ်ကို။ အကာသိ၊ ပြုသနည်း။ ဣတိ ဝုတ္တေ၊ ဤသို့နှားတော်လျှောက်သည်ရှိသော်။ ဘိက္ခေ၊ ရဟန်းတို့။ တေနဟိ၊ ထိုသို့တပြီးကား။ သုဏာထ၊ နာကုန်လော့။ ဣတိ ဝတ္တာ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၍။ အတီတံ၊ လွန်လေပြီးသောအကြောင်းကို။ အာဟရိ၊ ဆောင်တော်မူ၏။

အတီတေ၊ လွန်လေပြီးသောအခါ၌။ ဗာရာဏသိယံ၊ ဗာရာဏသီပြည်၌။ ဗာရာဏသိရညော၊ ဗာရာဏသီမင်းသည်။ ရဇ္ဇု ရာဇဘာဝံ၊ မင်း၏အဖြစ်ကို။ ကရောန္တေ၊ ပြုသည်ရှိသော်။ ဒေဝီလောနာမ၊ ဒေဝီလအမည်ရှိသော။ တာပသော၊ ရှင်ရသေ့သည်။ အဋ္ဌမာသေ၊ ရှစ်လတို့ပတ်လုံး။ ဟိမဝန္တေ၊ ဟိမဝန္တာတောင်၌။ ဝသိတ္ဝာ၊ နေ၍။ လောဏမ္ဗိလသေဝနတ္ထာယ၊ ဆားချဉ်ကိုမှီဝဲအံ့သောငှာ။ စတ္တာရောမာသေ၊ လေးလတို့ပတ်လုံး။ နဂရံ၊ မြို့ကို။ ဥပနိဿာယ၊ မှီ၍။ ဝသိတုကာမော၊ နေလိုသည်ဖြစ်၍။ ဟိမဝန္တတော၊ ဟိမဝန္တာတောမှ။ အာဂန္ဓာ၊ ၍။ နဂရဒ္ဒါရေ၊ မြို့တံခါး၌။ ဒါရကေ၊ သူငယ်တို့ကို။ ဒိသ္ဝာ၊ မြင်၍။ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏။ ဣမံ နဂရံ၊ ဤမြို့သို့။ သမ္ဘတ္တပဗ္ဗဇိတာ၊ ရောက်လာသောရဟန်းတို့သည်။ ကတ္ထ၊ အဘယ်အရပ်၌။ ဝသန္တိ၊ နေကုန်သနည်း။ ဣတိ ပုစ္ဆိ၊ ဤသို့မေး၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ကုမ္ဘကာရသာလာယံ၊ အိုးထိန်းသည်ဇရပ်၌နေ၏။ ဣတိ အဝေါစ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ တာပသော၊ ရှင်ရသေ့သည်။ တံ ကုမ္ဘကာရသာလာယံ၊ အိုးထိန်းသည်သို့။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ ဒ္ဒါရေ၊ တံခါး၌။ ဌတ္ဝာ၊ ရပ်၍။ ဘဂ္ဂဝ၊ အိုးထိန်း။ တေ၊ သင်သည်။ သစေ အဂရု၊ အကယ်၍ ဝန်မလေးပါသည်ဖြစ်အံ့။ ကေရတ္တိ၊ တစ်ညဉ့်မျှ။ သာလာယံ၊ ဇရပ်၌။ ဝသေယျာမ၊ နေလိုပါကုန်၏။ ဣတိ အာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။ ကုမ္ဘကာရော၊ အိုးထိန်းသည်သည်။ မယှံ၊ အကျွန်ုပ်၏။ ရတ္တိ၊ ညဉ့်၌။ သာလာယံ၊ ဇရပ်၌။ ကိစ္စံ၊ ပြုဖွယ်ကိစ္စသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ သာလာ၊ ဇရပ်သည်။ မဟတီ၊ ကျယ်၏။ ယထာ သုခံ၊ ချမ်းသာစွာ။ ဝသထ၊ နေကုန်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သာလံ၊ ဇရပ်ကို။ နိယျာဒေသိ၊ ဆောင်နှင်း၏။ တသ္မိ၊ ထိုဇရပ်အတွင်းသို့။ ပဝိသိတ္ဝာ၊ ဝင်၍။ နိသိန္နေ၊ နေသည်ရှိသော်။ အပရောပိ၊ တစ်ပါးလည်းဖြစ်သော။ နုရဒေါ

နာမ၊ နာရဒ အမည်ရှိသော။ တာပသော၊ ရှင်ရသေ့သည်။ ဟိမဝန္တတော၊ ဟိမဝန္တာတောမှ။ အာဂန္ဓာ၊ လာ၍။ ကုမ္ဘကာရံ၊ အိုးထိန်းသည်က။ ကေ ရတ္တိဝါသံ၊ တစ်ညဉ့်မျှနေခြင်းကို။ ယာစိ၊ တောင်းပန်၏။ ကုဗ္ဘကာရော၊ အိုး ထိန်းသည်သည်။ ပဌမဂတော၊ ရှေဦးစွာကပ်သောရသေ့သည်။ ဣမိနာ၊ ဤ ရှင်ရသေ့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ဝသိတုကာမော၊ နေလိုသည်။ ဘဝေယျဝါ၊ ဖြစ်အံ့လော။နောဝါ၊မဖြစ်အံ့လော။ အတ္ထာနံ၊မိမိကိုယ်ကို။ပရိမောစေယာ မိ၊ လွှတ်စေအံ့။ဣတိစိန္တေတွာ၊ ဤသို့ကြံ၍။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ပဌမံ၊ စွာ။ ဥပဂတော၊ကပ်သောရသေ့သည်။ သစေ ရောစိယတိ၊ အကယ်၍ နှစ်သက် ပါသည်ဖြစ်အံ့။ တယာ၊ ထိုရသေ့၏။ ရုစိယာ၊ အလိုအားဖြင့်။ ဝသထ၊ နေ ကုန်လော့။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။ သော၊ ထိုနာဒရသေ့သည်။ တံ၊ ထို ဒေဝီလရသေ့သို့။ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ကပ်၍။ဧတော အာစရိယ၊ အို-ဆရာ။တော၊ သင်သည်။ သစေအဂရု၊ အကယ်၍ ဝန်မလေးပါသည်ဖြစ်အံ့။ မဟံ၊ ငါတို့ သည်။ ဣဒ္ဓ၊ ထိုဇရပ်၌။ ဧကရတ္တိံ၊ တစ်ညဉ့်မျှ။ ဝသေယျာမ၊နေလိုပါကုန်၏။ ဣတိ၊ သို့။ယာစိ၊ တောင်းပန်၏။ သာလာ၊ ဇရပ်သည်။မဟတီ၊ ကျယ်၏။ ပဝိ သိတွာ၊ ဝင်၍။ ဧကမန္တေ၊ တင့်အပ်လျှောက်ပတ်သောအရပ်၌။ ဝသာဟိ၊ နေလော့။ ဣတိဝုတ္တေ၊ ဤသို့ဆိုသည်ရှိသော်။ ပဝိသိတွာ၊ ၍။ ပုရေတရံ၊ ရှေဦးစွာ။ ပဝိဋ္ဌသ၊ ဝင်သော။ ဒေဝီလသ၊ ဒေဝီလရသေ့၏။ အဝိဒူရေ၊ မနီးမဝေးသောအရပ်၌။ နိသီဒိ၊ ၏။ ဥဘောပိ၊ နှစ်ဦးသော ရသေ့တို့သည် လည်း။ သာရဏီယကထံ၊ အသက်ဆုံး အောက်မေ့အပ်သော စကားကို။ ကထေတွာ၊ ၍။ သယနကာလေ၊ အိပ်သောအခါ၌။ နာရဒေါ၊ နာရဒ ရသေ့သည်။ ဒေဝီလသ၊ ဒေဝီလရသေ့၏။ နိဗ္ဗာနဌာနဿ၊ အိပ်ရာအရပ်ကို လည်းကောင်း။ဒ္ဝါရဿ၊ တံခါးကိုလည်းကောင်း။သလ္လက္ခေတွာ၊မှတ်၍။နိပ္ပဇ္ဇိ၊ အိပ်၏။ သောပန၊ ထို ဒေဝီလ ရသေ့သည်ကား။ နိပ္ပမာနော၊ အိပ်သည်ရှိ သော်။အတ္တာနော၊မိမိ၏။နိပ္ပဇ္ဇနဌာနေ၊ အိပ်ရာအရပ်၌။အနိပ္ပဇ္ဇိတွာ၊ မအိပ် မူ၍။ ဒ္ဝါရမဏ္ဍေ၊ တံခါးအလယ်၌။ ဘိရိယံ၊ ဖီလာကန့်လန့်။ နိပ္ပဇ္ဇိ၊အိပ်၏။ နာရဒေါ၊ နာရဒ ရသေ့သည်။ ရတ္တိံ၊ ညဉ့်၌။ နိက္ခမန္တော၊ ထွက်သည် ရှိသော်။ တယာ၊ ထို ဒေဝီလရသေ့၏။ ဇာဠသု၊ ဆံကျစ် ဦးစွန်း တို့၌။ အက္ကမိ၊ နင်းမိ၏။ကော၊ အဘယ်သူသည်။ မံ၊ ငါ့ကို။ အက္ကမိ၊ နင်းသနည်း။

ဣတိဝုတ္တော၊ ဤသို့ဆိုသည်ရှိသော်။ အာစရိယ၊ဆရာ။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်နာရဒ ရသေ့တည်း။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။ ကုဋုဇဋိလ၊ ရသေ့စဉ်းလဲ။ အရည ဝေ၊ ဝေါမှ။အာဂန္ဒွာ၊ လာ၍။ မမ၊ ငါ၏။ ဇဋာသု၊ ဆံကျစ်ဦးစွန်းတို့၌။ အဂ္ဂမသိ၊ နင်း၏။ ဣတိဝုတ္တော၊ ဤသို့ဆိုသည်ရှိသော်။ အာစရိယ၊ ဆရာ။ တုမှာကံ၊ အရှင်ဘုရားတို့၏။ ဣဓ၊ ဤအရပ်၌။ နိပ္ပန္နဘာဝံ၊ အိပ်သည်၏ အဖြစ်ကို။ နဇာနာမိ၊ မသိ။ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား။ ခမထ၊ သည်းခံပါကုန် လော့။ ဣတိဝတ္ဝာ၊ ဤသို့ဆို၍။ တဿ၊ ထိုဒေဝီလရသေ့၏။ ကန္ဒန္တသော ဝ၊ အထွေအလာဆိုစဉ်ပင်လျှင်။ ဗဟီ၊ အပသို့။ နိက္ခမိ၊ ထွက်၏။ ဣတရောပိ၊ ဒေဝီလရသေ့သည်လည်း။ အရာ၊ ဤနာဒရသေ့သည်။ ပဝိသန္တောမိ၊ ဝင်လာ သည်ရှိသော်လည်း။ မံ၊ ငါ့ကို။ အဂ္ဂမေယျ၊ နင်းရာ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ပရိ ဝတ္တော၊ အောက်အထက်ပြန်၍။ ပါဒဋ္ဌာနေ၊ ခြေရင်း၌။သီသံ၊ ဦးခေါင်းကို။ ကတ္ဝာ၊ ပြု၍။ နိပ္ပဇ္ဇိ၊ အိပ်၏။ နာရဒေါပိ၊ နာရဒရသေ့သည်လည်း။ ပဝိ သန္တော၊ ဝင်လာသည်ရှိသော်။ ပဌမံ၊ ရှေဦးစွာလည်း။ အဟံ၊ ငါသည်။ အာစရိယေ၊ ဆရာ၌။ အပရိဇ္ဈိံ၊ ပြစ်မှားမိ၏။ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ အသေ၊ ထိုဒေဝီလရသေ့၏။ ပါဒပသေန၊ ခြေရင်းနံပါးဖြင့်။ ပဝိသိသာမိ၊ ဝင်အုံ့။ ဣတိ စိန္တေတ္ဝာ၊ ဤသို့ကြံ၍။ အာဂန္ဓန္တော၊ လာသည်ရှိသော်။ဂိဝါယံ၊လည် ၌။ အဂ္ဂမိ၊ နင်းမိပြန်၏။ ဧသော၊ ဤသူသည်။ ကော၊ အဘယ်သူနည်း။ ဣတိဝုတ္တော၊ ဤသို့ဆိုသည်ရှိသော်။ အာစရိယ၊ ဆရာ။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်နာရဒ ရသေ့ပါတည်း။ ဣတိ အာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။ ကုဋုဇဋိလ၊ ရသေ့စဉ်းလဲ။ ပဌမံ၊ ရှေဦး စွာ။ မမ၊ ငါ၏။ ဇဋာသု၊ ဆံကျစ်ဦးစွန်းတို့၌။ အဂ္ဂမိတ္ဝာ၊ နင်းပြီး၍။ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ ဂိဝါယံ၊ လည်၌။ အဂ္ဂမသိ၊ နင်း၏။ တံ၊ သင့်ကို။ အဘိသပိသာမိ၊ ကျိန်ဆဲအုံ့။ ဣတိဝုတ္တော၊ ဤသို့ဆိုသည်ရှိသော်။ အာရိယ၊ ဆရာ။ မယ္ဟံ၊ ငါ၏။ ဒေါသော၊ ပြစ်မှားခြင်းသည်။ ဝါ၊ အပြစ်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ တုမှာကံ၊ အရှင်ဘုရားတို့၏။ ဝေ၊ ဤသို့။ နိပ္ပန္န ဘာဝံ၊ အိပ်သည်အဖြစ်ကို။ နဇာနာမိ၊ မသိ။ ဣတိတသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ ပဌမံ၊ ရှေဦးစွာလည်း။ မေ၊ ငါသည်။ အပရဒ္ဓံ၊ ပြစ်မှားမိ၏။ ဣဒါနိပန၊ ယခုအခါ၌လည်း။ ပါဒပသေန၊ ခြေရင်းဖြင့်။ ပဝိသိသာမိ၊ ဝင်အုံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ စိန္တေတ္ဝာ၊ ကြံ၍။ ပဝိဋ္ဌော၊ သည်။ အမ္မိ၊ ၏။ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား။

ခမထ၊ သည်းခံပါကုန်လော့။ ဣတိအာဟ၊ ဆိုး၏။ ကူဋဋဌိလ၊ ရသေ့စဉ်းလဲ။ တံ၊ သင့်ကို။ အဘိသပိသောမိ၊ကျိန်ဆဲအံ့။ ဣတိဝုတ္တော၊ ဤသို့ဆိုသည်ရှိသော်။ အာစရိယ၊ ဆရာ။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ မာကရိတ္ထ၊ မပြုလင့်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဆိုသည်ရှိသော်။ သော၊ ထိုဒေဝီလရသေ့သည်။ တဿ၊ ထို နာရဒရသေ့၏။ ဝစနံ၊ စကားကို။ အနာဒယိတ္ဝာ၊ မနာမူ၍-

သဟသမ္ဘဝိ၊ တစ်ထောင်သောရောင်ခြည်ရှိသော။ သဘာတေဇော၊အရာမကသော,တန်ခိုးရှိသော။ သူရိယော၊ နေမင်းသည်။ တမဝိနောဒနော၊ အမှိုက်ကို ဖျောက်တတ်၏။ သူရိယော၊ နေသည်။ ပါတော၊ နံနက်အခါ၌။ ဥဒယန္တေ၊ တက်သည်ရှိသော်။ တေ၊ သင်၏။ မုဒ္ဓါ၊ ဦးခေါင်းသည်။သတ္တဓာ၊ ခုနစ်စိတ်။ ဖလတု၊ ကွဲစေသတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဆိုလျက်-

တံ၊ ထိုနာရဒရသေ့ကို။ အဘိသပိဧဝ၊ ကျိန်ဆဲသည် သာလျှင်တည်း။ နာရဒေါ၊ နာရဒရသေ့သည်။ အာစရိယ၊ ဆရာ။ မယှံ၊ အကျွန်ုပ်အား။ ဒေါ သော၊ အပြစ်သည်။ နတ္ထိတိ၊ မရှိဟူ၍။ မမ၊ အကျွန်ုပ်၏။ ဝဒန္တသော၊ ဆိုစဉ်ပင်လျှင်။ တုမှေ၊ အရှင်ဘုရားတို့သည်။ အဘိသပထ၊ ကျိန်ဆဲကုန်ဘိ၏။ ယဿ၊ အကြင်သူအား။ဒေါ်သော၊ အပြစ်သည်။အတ္ထိ၊ရှိ၏။ တဿ၊ထိုသူ၏။ မုဒ္ဓါ၊ ဦးခေါင်းသည်။ ဖလတု၊ ကွဲစေသတည်း။ နိဒ္ဒေါသဿ၊ အပြစ်ကင်းသောသူ၏။ မုဒ္ဓါ၊ ဦးခေါင်းသည်။ မာဖလတု၊ မကွဲစေသတည်း။ ဣတိဝတ္ဝာ၊ ဤသို့ဆိုး၍-

သဟသမ္ဘဝိ၊တစ်ထောင်သောရောင်ခြည်ရှိသော။ သတတေဇော၊ အရာမကသော တန်ခိုးရှိသော။ သူရိယော၊ နေမင်းသည်။ တမဝိနောဒနော၊ အမှိုက်ကိုဖျောက်တတ်၏။ သူရိယော၊ နေသည်။ ပါတော၊ နံနက်အခါ၌။ ဥဒယန္တေ၊ တက်သည်ရှိသော်။ တေ၊ သင်၏။ မုဒ္ဓါ၊ ဦးခေါင်းသည်။ သတ္တဓာ၊ ခုနစ်စိတ်။ ဖလတု၊ ကွဲစေသတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဆိုလျက်။ အဘိသပိ၊ ကျိန်ဆဲ၏။

သောပန၊ ထိုနာရဒသည်ကား။မဟာနုဘာဝေါ၊ ကြီးသော အာနုဘော်ရှိ၏။ အတိတေ၊ အတိတ်ကာလ၌။ စတ္တာလီသကပ္ပေ၊ ကမ္ဘာလေးဆယ်တို့ကို လည်းကောင်း။ အနာဂတေ၊ နောင်လာလတ္တံ့သောကာလ၌။ စတ္တာလီသ

ကပ္ပေ၊ ကမ္ဘာလေးဆယ်တို့ကိုလည်းကောင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အသီတိကပ္ပေ၊ ကမ္ဘာရှစ်ဆယ်တို့ကို။ အနုဿရတိ၊ အောက်မေ့နိုင်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ ကဿနုခေါ၊အတယ်သူ၏။ဥပရိ၊အထက်၌။သပေါ၊ကျိန်စာသည်။ပတိဿတိ၊ ကျလတ္တံ့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဥပဓာရေန္တော၊ စူးစမ်းဆင်ခြင်သည်ရှိသော်။ အာစရိယဿ၊ဆရာ၏။ ဥပရိ၊အထက်၌။ သပေါ၊ကျိန်စာသည်။ ပတိဿတိ၊ ကျလတ္တံ့။ ဣတိဥ တ္ဝာ၊ ဤသို့သိ၍။ တသ္မိံ၊ ထိုဒေဝီလရသေ့၌။ အနုကမ္မံ၊ သနားသည်ကို။ ပဋိစ္စ၊ စဲ၍။ ဣဒ္ဓိဗလေန၊ တန်ခိုး၏အစွမ်းဖြင့်။ အရုဏုဂ္ဂမနံ၊ အရုဏ်တက်ခြင်းကို။ နိဝါရေသိ၊ မြင်၏။ နဂရာ၊ ပြည်သူတို့သည်။ အရုဏော၊ အရုဏ်သည်။ အနုဂစ္ဆန္တေ၊ မတက်သည် ရှိသော်။ ရာဇာဒ္ဒါရံ၊ မင်းအိမ်တံခါးသို့။ဂန္တွာ၊ သွား၍။ ဒေဝ၊ အရှင်မင်းကြီး။ တယိ၊ အရှင်မင်းကြီးသည်။ ရဇ္ဇံ၊ ပြည်ကို။ ကရောန္တော၊ ပြုသည်ရှိသော်။ အရုဏော၊ အရုဏ်သည်။ နဥဋ္ဌဟတိ၊ မတက်။ နော၊ အကျွန်ုပ်တို့အား။ အရုဏံ၊ အရုဏ်ကို။ ဥဋ္ဌာပေဟိ၊ တက်စေလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဟန္ဒိ သု၊ ငိုကြွေးကုန်၏။ ရာဇာ၊ မင်းသည်။ အတ္ထနော၊ မိမိ၏။ ကာယကမ္မာဒီနိ၊ ကိုယ်ဖြင့်ပြုအပ်သောအမှု စသည်တို့ကို။ သြလော်ကန္တော၊ ကြည့်လတ်သည်ရှိသော်။ ကိဠိ၊တစ်စုံတစ်ခုသော။အယုတ္တံ၊ မသင့်သောအမှုကို။ အဒိသ္မာ၊ မမြင်သောကြောင့်။ ကာရဏံ၊ အကြောင်းကား။ ကိံ နုခေါ၊ အသို့နည်း။ ဣတိစိန္တေတ္ဝာ၊ ဤသို့ကြံ၍။ ပဗ္ဗဇိတာနံ၊ ရဟန်းတို့၏။ ဝိဝါဒေန၊ ငြင်းခုံခြင်းဖြင့်။ ဘဝိတဗ္ဗံ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ဣတိ ပရိသင်္ကာမာနော၊ ဤသို့တွေးတောရှုရှာလျက်။ ကစ္စိ၊ အသို့နည်း။ ဣမသ္မိံ နဂရေ၊ ဤပြည်၌။ ပဗ္ဗဇိတာ၊ ရဟန်းတို့သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိကုန်သလော။ ဣတိပုစ္ဆိ၊ ဤသို့မေး၏။ ဒေဝ၊ အရှင်မင်းကြီး။ ဟိယျော၊ ယမန်နေ့က။ သာယံ၊ ညဉ့်အခါ၌။ ကုမ္ဘကာရသာလာယံ၊ အိုးထိန်းသည်ဇရပ်၌။ အာဂတာ၊ ရောက်လာသော ရဟန်းတို့သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိကုန်၏။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ တဒေဝ ညေဝ၊ ထိုခဏ၌သာလျှင်။ ရာဇာ၊ မင်းသည်။ ဥက္ကာဟိ၊ မီးရှူးတို့ကို။ ဓာရိယမာဟိ၊ ညှိစေကုန်လျက်။ ဝါ၊ ယွန်းစေကုန်လျက်။ တတ္ထ၊ ထိုအိုးထိန်းဇရပ်သို့။ ဂန္တွာ၊ သွား၍။ နာရဒံ၊ နာရဒရသေ့ကို။ ဝန္ဒိတ္ဝာ၊ ရှိခိုး၍။ ဧကမန္တံ၊ တင့်အပ် လျှောက်ပတ်သောအရပ်၌။ နိသိန္နော၊ နေလျက်။ အာဟ၊ လျှောက်၏။

နရဒ၊ နာရဒ ရှင်ရယော့။ ဇမ္ဗုပဿ၊ ဇမ္ဗူဒီပါကျွန်း နေသော လူ အပေါင်းအား။ ကမ္မန္တာ၊ အမှုတို့သည်။ နပဝတ္တန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်။ ကေန၊ အဘယ့်ကြောင့်။လောကော၊လောကသည်။ တမော၊အမိုက်သည်။ဘူတော၊ ဖြစ်သနည်း။ ပုစ္ဆိတော၊ မေးအပ်သော ရှင်ရယ်သည်။ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား။ တံ၊ ထိုအကြောင်းကို။ အက္ခာဟိ၊ ကြားဘိလော့။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။

နာရဒေါ၊ နာရဒရယ်သည်။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော။ ပဝတ္တိံ၊ အကြောင်းကို။ အင်္ဂစိက္ခိတ္ဝာ၊ ကြား၍။ ဣမိနာကာရေဏ၊ ဤအကြောင်းဖြင့်။ အဟံ၊ ငါ့ကို။ ဣမိနာ၊ ဤဒေဝီလရယ်သည်။ အဘိသမ္ဘိတော၊ ကျိန်ဆဲ၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ အဟံ၊ ငါသည်။ မယံ့၊ ငါ့အား။ ဒေါသော၊ အပြစ်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ယဿ၊ အကြင်သူအား။ ဒေါသော၊ အပြစ်သည်။အတ္ထိ၊ရှိ၏။ တသ္မာ၊ ထိုသူသာလျှင်။ ဥပရိ၊ အထက်၌။ သပေါ၊ ကျိန်စာသည်။ ပတတု၊ ကျစေ သတည်း။ ဣတိဝတ္ဝာ၊ ဤသို့ဆို၍။ အဘိသပိ၊ ကျိန်ဆဲ၏။ အဘိသပိတ္ဝာ စ ပန၊ ကျိန်ဆဲပြီး၍ကား။ ကဿနုခေါ၊ အဘယ်သူ၏။ ဥပရိ၊ အထက်၌။ သပေါ၊ ကျိန်စာသည်။ ပတိဿတိ၊ ကျလတ္တံ့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဥပဓာ ရေန္ဓော၊ စူးစမ်းဆင်ခြင်သည်ရှိသော်။ သူရိယုဂ္ဂမန ဝေလာယ၊ နေထွက် သောကာလ၌။ အာစရိယဿ၊ ဆရာဒေဝီလရယ်၏။ မုခေါ၊ ဦးခေါင်းသည်။ သတ္တာဓာ၊ ခုနှစ်စိတ်။ ဖလိဿတိ၊ ကွဲလတ္တံ့။ ဣတိဒိဿ၊ ဤသို့ မြင်သော ကြောင့်။ ဇာသို့ ၊ထိုဒေဝီလရယ်၌။ အနုကမ္ပံ၊ သနားသည်ကို။ ပဋ္ဌိစ္စ၊ စွဲ၍။ အရဟာသ၊ အရဟာ။ ဥဂ္ဂစ္ဆန္တံ၊ တက်ခြင်းကို။ နဒေမိ၊ မပေးအံ့။ ဣတိအာဟ၊ ဆို၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ အဿ၊ ထိုဒေဝီလရဲ့သောအား။ အန္တရာယော၊ အန္တရာယ်သည်။ ကထံပန၊ အဘယ်လျှင်။ နု ဘဝေယျ၊ မဖြစ်ရာအံ့နည်း။ ဣတိ အာဟ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ မံ၊ ငါ့ကို။ သစေခမာပေယျ၊ အကယ်၍ ကန် တော့သည်ဖြစ်အံ့။ နု ဘဝေယျ၊ မဖြစ်ရာ။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။တေနဟိ၊ ထိုသို့တပြီးကား။ ခမာပေဟိ၊ ကန်တော့လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုသည်ရှိသော်။ ဇသော၊ ဤနာရဒရယ်သည်။ မံ၊ ငါ့ကို။ ဇာဠာသု၊ ဆံကျစ်ဦးစွန်းတို့၌ လည်းကောင်း။ ဂိဝါယစ၊ လည်၌လည်းကောင်း။ အဂ္ဂမိ၊ နင်း၏။ အဟံ၊

ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ဆိုး၏။ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ခမာပေဟိ၊ ကန်တော့လော့။ ဝေ၊ ဤသို့။ မာကရိ၊ မဆိုလင့်။ဣတိအာဟ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ နု ခမာပေမိ၊ မကန်တော့နိုင်။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ ဆို၏။ တေ၊ သင်၏။ မုဒ္ဓါ ဦးခေါင်း သည်။ သတ္တဓာ၊ ခုနှစ်စိတ်။ ဖလိသတိ၊ ကွဲလတ္တံ့။ ဣတိဝုတ္တောပိ၊ ဤသို့ဆို သော်လည်း။ နခမာပေတိယေဝ၊ မကန်တော့သည်သာလျှင်တည်း။အထ၊ ထို အခါ၌" နံ၊ထိုဒေဝီလရှင်ရသ့ကို။ ရာဇာ၊ မင်းသည်။တုံ၊ သင်သည်။ အတ္ထ နောရုစီယာ၊ မိမိအလိုအားဖြင့်။ နခမာပေသိတိ၊ မကန်တော့လတ္တံ့။ ဣတိ ဝတ္ဝာ၊ ဤသို့ဆို၍။ ဟတ္ထပါဒကုစ္ဆိဂီဝါသု၊ လက်ခြေ ဝမ်း လည်ကုပ်တို့၌။ ဂါဟာပေတ္ဝာ၊ ကိုင်ဆွဲစေလျက်။နာရဒသာ၊ နာရဒရှင်ရသ့၏။ပါဒမူလေ၊ ခြေရင်း၌။ သြနမာပေသိ၊ ညွှတ်စေ၏။ နာရဒေါ၊ နာရဒ ရှင်ရသ့သည်။ အာစရိယ၊ ဆရာဒေဝီလ။ဥဒ္ဒေဟိ၊ ထလော့။ တေ၊ သင်အား။ ခမာမိ၊ သည်း ခံ၏။ ဣတိဝတ္ဝာ၊ ဤသို့ဆို၍။ မဟာရာဇ၊ မြတ်သော မင်းကြီး။ အယံ၊ ဤဒေဝီလ ရသ့သည်။ ယထာ မနေန၊ မိမိစိတ်အလိုဖြင့်။ နု ခမာပေတိ၊ မကန်တော့။ နဂ်ရသ၊ မြို့၏။ အဝိဒူရေ၊ မနီးမဝေးသောအရပ်၌။ ကေဝ သရော၊ အိုင်တစ်ခုသည်။အတ္ထိ၊ရှိ၏။ တတ္ထ၊ ထိုအိုင်၌။ နံ၊ ထိုဒေဝီလရှင်ရသ့ ကို။ သီသေ၊ဦးခေါင်း၌။ မတ္တိကာပိဏ္ဍံ၊ မြေစိုင်ကို။ကတ္ဝာ၊ တင်၍။ ဂလပ္ပမာ ဏော၊ လည်အတိုင်းအရှည်ရှိသော။ ဥဒကေ၊ ရေ၌။ထပါပေဟိ၊ ထားလော့။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။ ရာဇာ၊ မင်းသည်။ တထာ၊ ထိုနာရဒရှင်ရသ့ ဆိုတိုင်း။ ကာရေသိ၊ ပြုစေ၏။ နာရဒေါ၊ နာရဒရှင်ရသ့သည်။ ဒေဝီလံ။ ဒေဝီလ ရှင်ရသ့ကို။ အာမန္တေတ္ဝာ၊ ခေါ်၍။ အာစရိယ၊ ဆရာ။ မယာ၊ ငါသည်။ ဣဒ္ဓိယာ၊ တန်ခိုးကို။ ဝိသဇ္ဇာယ၊ လွှတ်လပ်သော်။ သူရိယသန္တာ ပေ၊ နေပူသည်။ ဥဒ္ဒဟန္တေ၊ တက်သည်ရှိသော်။ ဥဒကေ၊ ရေ၌။ နိမုဇ္ဇိတ္ဝာ၊ ငုပ်၍။ အညေန ဌာနေန၊ တစ်ပါးသောအရပ်ဖြင့်။ ဥတ္တရိတ္ဝာ၊ကူး၍။ ဂစ္ဆေ ယျာသိ၊ သွားလေလော့။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။ တဿ၊ ထိုဒေဝီလ ရှင် ရသ့၏။ သီသံ၊ ဦးခေါင်းကို။ သူရိယရံဟိ၊ နေခြည်တို့ဖြင့်။ သံဝုဋ္ဌမတ္တေ နေဝ၊ တွေ့ကာမျှဖြင့်သာလျှင်။ မတ္တိကာပိဏ္ဍော၊ မြေစိုင်သည်။ သတ္တဓာ၊ ခုနှစ်စိတ်။ ဖလိ၊ ကွဲ၏။ သော၊ ထိုဒေဝီလ ရှင်ရသ့သည်။ နိမုဇ္ဇိတ္ဝာ၊ ငုပ်၍။ အညေန ဌာနေန၊ တစ်ပါးသောအရပ်ဖြင့်။ ပလာယိ၊ ပြေး၏။ သတ္ထာ၊ မြတ်

စ္ဓာဘုရားသည်။ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ ဤဓမ္မဒေသနာကို။ အာဟရိတ္ဝာ၊ ဆောင်တော်မူ၍။ ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့။ တဒါဟိ၊ထိုအခါ၌လျှင်။ ရာဇာ၊ မင်းသည်။ အာနန္ဒော၊ အာနန္ဒာသည်။အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ဒေဝိလော၊ ဒေဝိလရှင်ရသေ့သည်။တိသော၊တိသမဟေရ်သည်။အဟောသိ၊ဖြစ်သည်။နာရဒေ၊ နာရဒရသေ့သည်။ အဟမေव၊ ငါဘုရားသည်သာလျှင်တည်း။ ဣတိအာဟရိ၊ ဤသို့ဆောင်တော်မူ၏။ ဧवं၊ ဤသို့။ တဒါ၊ ထိုအခါ၌။ ဧသ၊ ဤရဟန်းသည်။ ဒုဗ္ဗစောယေव၊ ဆိုနှိုင်ခက်သည်သာလျှင်တည်း။ ဣတိဝတ္ဝာ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၍။ တိသဿ္ဌေ့ရံ၊ တိသမဟေရ်ကို။ အာမန္တေတ္ဝာ၊ ခေါ်တော်မူ၍။တိသ၊ တိသ။ ဘိက္ခု၊ဟိနာမ၊ ရဟန်းတို့မည်သည်ကား။ အသုကေန၊ ဤအမည်ရှိသောသူသည်။ အဟံ၊ ငါ့ကို။ ကုဒ္ဓေါ၊ အမျက်ထွက်ပြီ။အသုကေန၊ ဤအမည်ရှိသောသူသည်။ ပဟတော၊ ပုတ်ခတ်ပြီ။ အသုကေန၊ ဤအမည်ရှိသောသူသည်။ ဇိတော၊ အောင်ပြီ။ အသုကောနာမ၊ဤအမည်ရှိသောသူသည်။ မေ၊ ငါ၏။ ဘက္ခံ၊ ဥစ္စာကို။ အဟာသိ၊ ခိုးပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ စိန္တေတ္ဝာ၊ ကြံသောသူ၏။ ဝေရံ၊ ရန်သည်။ နဝူပသမ္မတိနာမ၊ ငြိမ်းသည်မမည်။ဝေံ ပန၊ ဤသို့ကား။ အနုပနယ္ဟန္တော်ဝေ၊ ရန်ငြိုးမဖွဲ့သောသူအားသာလျှင်။ ဥပသမ္မတိ၊ ငြိမ်း၏။ ဣတိဝတ္ဝာ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၍။ ဣမာဂါထာ၊ ဤဂါထာတို့ကို။ အဘာသိ၊ ဟောတော်မူ၏။

(သော၊ ဤသူသည်။ မံ၊ ကို။ အက္ကောစ္ဆိ၊ အမျက်ထွက်ပြီ။ ဧသော၊ ဤသူသည်။ မံ၊ ငါ့ကို။ အဝဓိ၊ ညှဉ်းဆဲပြီ။ ဧသော၊ ဤသူသည်။ မံ၊ ငါ့ကို။ အဇိနိ၊ အောင်ပြီ။ ဧသော၊ ဤသူသည်။ မေ၊ ငါ၏။ ဓနံ၊ ဥစ္စာကို။အဟာသိ၊ ခိုးပြီ။ ယေစ၊ အကြင်သူတို့သည်လည်း။ တံ၊ ထိုအမျက်ထွက်ခြင်းစသည်ကို။ ဥပနယ္ဟန္တိ၊ ရန်ငြိုးဖွဲ့ကုန်၏။ တေသံ၊ ထိုသူတို့၏။ ဝေရံ၊ ရန်သည်။နဝူပသမ္မတိ၊ မငြိမ်း။)

(ဧသော၊ ဤသူသည်။မံ၊ ငါ့ကို။ အက္ကောစ္ဆိ၊ အမျက်ထွက်ပြီ။ ဧသော၊ ဤသူသည်။မံ၊ ငါ့ကို။အဝဓိ၊ ညှဉ်းဆဲပြီ။ ဧသော၊ ဤသူသည်။ မံ၊ ငါ့ကို။ အဇိနိ၊ အောင်ပြီ။ ဧသော၊ ဤသူသည်။ မေ၊ ငါ၏။ ဓနံ၊ ဥစ္စာကို။ အဟာသိ၊ ခိုးပြီ။ ယေစ၊ အကြင်သူတို့သည်လည်း။ တံ၊ ထိုအမျက်ထွက်ခြင်းစသည်ကို။ နုပန

ယ္ဘန္ဆံ၊ ရန်ငြိုးမဖွဲ့ကုန်။တေသံ၊ ထိုသူ၏။ ဝေရုံ၊ ရန်သည်။ ဝူပသမ္မတိ၊ ငြိမ်း၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဘာသိ၊ ဟောတော်မူ၏။

တတ္ထတာသုဂါထာသု၊ထိုဂါထာတို့၌။ အက္ကောစ္ဆိတိ၊ အက္ကောစ္ဆိဟူသည်ကား။အက္ကောသိ၊ဆဲရေးပြီ။ အဝဓိ၊ အဝဓိဟူသည်ကား။ ပဟာရိ၊ပုတ်ခတ်ပြီ။ အဇိနိတိ၊ အဇိနိ ဟူသည်ကား။ ကူဋ္ဌသက္ခိ၊ စဉ်းလဲသော သက်သေကို။ သြတရဏောနဝါ၊ သွင်းသဖြင့်လည်းကောင်း။ ဝါဒပဋိဝါဒေန ဝါ၊ ရှေနေခေါ်၍ စကားတုံ့ဆိုသဖြင့် လည်းကောင်း။ ကရဏုတ္တရိယကရဏောနဝါ၊ နိုင်ထက်ကလူပြုသဖြင့်လည်းကောင်း။ အဇေသိ၊ အောင်ပြီ။ အဟာသိမေတိ၊ အဟာသိမေ ဟူသည်ကား။မမ၊ ငါ၏။ သန္တကံ၊ ဥစ္စာဖြစ်သော။ ပတ္တာဒီသု၊ သပိတ်စသည်တို့တွင်။ကိဉ္စိဒေဝ၊တစ်စုံတစ်ခုသော ဥစ္စာကိုသာလျှင်။အဝဟရိ၊ ခိုး၏။ ယေစတံတိ၊ တံ ဟူသည်ကား။ ယေကေစိဒေဝတာဝါ၊ အကြင်နတ်တို့သည်လည်းကောင်း။ ယေကေစိမနုဿဝါ၊ အကြင်သူတို့သည်လည်းကောင်း။ယေကေစိဂဟဋ္ဌာဝါ၊အကြင်အိမ်ယာထောင်သောလူတို့သည်လည်းကောင်း။ ယေကေစိပဗ္ဗဇိတာဝါ၊ အကြင်ရဟန်းတို့သည်လည်းကောင်း။ အက္ကောစ္ဆိမန္တိ အာဒိဝတ္ထုကံ၊ အက္ကောစ္ဆိမံ၊ ဤသို့ အစရှိသည်သာလျှင် အကြောင်းရှိသော။ တံကောဓံ၊ ထိုအမျက်ထွက်ခြင်းကို။ သကဋ္ဌဝုရံ၊ လှည်းဦးထမ်းပိုးကို။ နန္ဒိနာ၊ သားရေလွှန်ကြိုးဖြင့်။ ဥပနယ္ဟန္တိဝိယ၊ ဖွဲ့ကုန်သကဲ့သို့ လည်းကောင်း။ ပူတိမစ္ဆာဒီနိ၊ ငါးပုပ်စသည်တို့ကို။ ကုသာဒီဟိ၊ သမန်းမြက်စသည်တို့ဖြင့်။ ဥပနယ္ဟန္တိဝိယ၊ လည်းကောင်း။ ပုနပ္ပုနံ၊ အထပ်ထပ်။ ဝေဌေတ္ဝာ၊ ရစ်၍။ဥပနယ္ဟန္တိ၊ဖွဲ့ကုန်၏။ သကိံ၊တစ်ကြိမ်။ဥပ္ပဋ္ဌန်၊ဖြစ်သော။တေသံ၊ ထိုသူတို့၏။ဝေရုံ၊ရန်သည်။ နသမ္မတိတိ၊ နသမ္မတိဟူသည်ကား။ နဝူပသမ္မတိ၊ မငြိမ်း။ယေစတံနုပနယ္ဟန္တိတိ၊ ဟူသည်ကား။ အသတိယာဝါ၊ မအောက်မေ့မိသဖြင့် လည်းကောင်း။ အမနသိကာရဝသေနဝါ၊ နှလုံးမသွင်းမိသည်၏ အစွမ်းအားဖြင့် လည်းကောင်း။ ကမ္မပစ္စဝေက္ခဏာဒိသေနဝါ၊ ကံကို ဆင်ခြင်ခြင်းအစရှိသည်တို့၏အစွမ်းအားဖြင့်လည်းကောင်း။ ယေ၊ အကြင်သူတို့သည်။ အက္ကောသာဒိ ဝတ္ထုကံ၊ ဆဲရေးခြင်းအစရှိသည်သာလျှင်အကြောင်းရှိသော။ တံကောဓံ၊ ထိုအမျက်ထွက်ခြင်းကို။ တယာပိ၊ သင်သည်လည်း။ နိဒ္ဒေါသော၊ အပြစ်မရှိ။ပုရိမဘဝေ၊ ရှေဘဝ၌။ အက္ကုဒ္ဓော၊ အမျက်ထွက်

သည်။ဘဝိသတိ၊ဖြစ်လတ္တံ့။ပဟာဒ္ဒေါ၊ပုတ္တ်ခတ်သည်။ ဘဝိသတ္တိ၊ဖြစ်လတ္တံ့။ ကုဋ္ဌသက္ခိ၊ ကောက်ကျစ်စဉ်းလဲသောသက်သေကို။ သြတာရေတ္တာ၊သွင်း၍။ ဇိတော၊ ရှုံးခေဖူးသည်။ ဘဝိသတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ တော၊ ထိုသူတို့သည်။ ကသိစ၊ တစ်စုံတစ်ယောက်သောသူ၏။ ကိဉ္စိ၊ တစ်စုံတစ်ခုသောဥစ္စာတို့။ ပသယ္ဟ၊နှိပ်စက်၍။အစ္ဆိန္နံ၊လုယက်ဖူးသည်။ဘဝိသတိ၊ဖြစ်လတ္တံ့။ဤတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။နိဒ္ဒေါ၊သော၊အပြစ်မရှိသည်။ဟုတ္တာပိ၊ ဖြစ်၍လည်း။အဂ္ဂေါသာ ဒိနိ၊ ဆဲရေးခြင်းစသည်တို့သို့။ ပါပုဏာသိတိ၊ရောက်၏။ ဝေ၊ ဤသို့။ နဥပန ယ္ဟန္တိ၊ ရန်ငြိုးမဖွဲ့ကုန်။ပမာဒေန၊ မေ့လျော့သဖြင့်။ ဥပ္ပန္နံ၊ဖြစ်သော။တေသုပိ၊ ထိုလူတို့၌လည်း။ ဝေရံ၊ ရန်သည်။ ဤမိနာအနုပနယ္ဟန္တေန၊ ဤသို့ရန်ငြိုး မဖွဲ့သဖြင့်။ နိရိန္ဓနော၊ မီးစာမရှိသော။ ဇာတဝေဒေါ၊ဝိယ၊ တောမီးကဲ့သို့။ ဝူပသမ္မတိ၊ ငြိမ်း၏။ ဤတိအယံ၊ ဤသည်လျှင်။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။

ဒေသနာပရိယောသာနေ၊ ဒေသနာတော်၏ အဆုံး၌။ သတသဟဿ ဘိက္ခူ။ တစ်သိန်းသောရဟန်းတို့သည်။ သောတာပတ္တိဖလာဒိနိ၊ သောတာ ပတ္တိဖိုလ် စသည်တို့သို့။ ပါပုဏိံသု၊ ရောက်ကုန်၏။ ဓမ္မဒေသနာ၊ ဓမ္မ ဒေသနာသည်။ မဟာဇနဿ၊ လူအပေါင်းအား။ သတ္ထိကာ၊ အကျိုးရှိ သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ဒုဗ္ဘစောပိ၊ ဆိုနှိုင်ခက်သော ရဟန်းသည်လည်း။ ဒုဗ္ဘစောယေव၊ ဆိုလွယ်သည်သာလျှင်။ ဇာတော၊ ဖြစ်၏။

တတိယံ၊ သော။ တိသတ္ထောရဝတ္ထု၊ သည်။ ဤတိသမတ္တော၊ ဤတွင်ပြီးပြီ။

၁–ယမကဝဂ္ဂ၊ ၄–ကာဠိယက္ခိုနိဝတ္ထု၊

တိသာမထေရ်ဝတ္ထုဟောရာဖြစ်သော ဂါထာ၏ ဒုတ္ထဝဏ္ဏနာကိုပြုပြီး၍ ယခုအခါ ကာဠိယက္ခိုနိဝတ္ထု၌ ဟောရာဖြစ်သော ဂါထာ၏ အတ္ထဝဏ္ဏနာကို ပြုလိုသော အရှင် ဗုဒ္ဓဃောသ ဆရာသည် "နဟိဝေရေနာတိ" အစရှိသောပါဠိကို မိန့်သတည်း။

ထိုပါဠိ၏ အတ္ထကား။ နဟိဝေရေနဒ္ဒတိ ဤမိ ဓမ္မဒေသနံ၊ နဟိဝေရေန စသော ဤတရားဒေသနာတော်ကို။သတ္ထာ၊မြတ်စွာဘုရားသည်။ဇေတဝနေ၊ ဇေတဝန် ကျောင်းတော်၌။ ဒိဟာရဇ္ဇော၊ နေတော်မူလျက်။ အညတရံ၊

တစ်ပါးသော။ဝဏ္ဏ်ုတ္ထိ ်၊ မိန်းမမြ ်ုကို။ အာရဇ္ဇ၊ အကြောင်းပြု၍။ ကုထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ဧကော ကဠုမ္ဘိကော၊ တစ်ယောက်သော သူကြွယ်သား သည်။ ဝိတရိ၊ အဖသည်။ ကာလက်တေ၊ သေသည်ရှိသော်။ ခေတ္တစ၊ လယ်၌ လည်းကောင်း။ ဃရေစ၊ အိမ်၌လည်းကောင်း။ သဗ္ဗကိစ္စာနိ၊ အလုံးစုံသော ကိစ္စတို့ကို။ အတ္တနာဝ၊ မိမိသည်ပင်လျှင်။ ကရောန္တော၊ ပြုလျက်။ မာတရံ၊ အမိကို။ ပဋိစ္စကရ၊ လုပ်ကျွေးသတတ်။ အထ၊ ထို အခါ၌။ အဿ၊ ထိုသူကြွယ်သား၏။ မာတာ၊ အမိသည်။ တာတ၊ ချစ်သား။ တေ၊ သင့်အား။ ကုမာရိကံ၊ သတ္တိသမီးငယ်ကို။ အာနေဿာမိ၊ ဆောင်အံ့။ ဣတိ အာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။ အမ္မ၊ အမိ။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ မာဝဝေသိ၊ မဆိုလင့်။ အဟံ၊ ငါသည်။ ယာဝဇီဝံ၊ အသက်ထက်ဆုံး။ တုမှေ၊ တို့ကို။ ပဋိစ္စကရိဿာမိ၊ လုပ်ကျွေးအံ့။ ဣတိ အာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။ တာတ၊ ချစ်သား။ ခေတ္တေစ၊ လယ်၌ လည်းကောင်း။ ဃရေစ၊ အိမ်၌လည်းကောင်း။ ကိစ္စံ၊ ပြုဖွယ်ကိစ္စကို။ တုမှေဝ၊ သင်သည်သာလျှင်။ ကရောသိ၊ ပြု၏။ ဝေန၊ ထိုကြောင့်။ မယ္ဟံ၊ ငါ၏။ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်။ သုခံ၊ ချမ်းသာသည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဣတိ တဿ၊ ထိုကြောင့်။ အာနေဿာမိ၊ ဆောင်အံ့။ ဣတိ အာဟ၊ ဤသို့အမိဆို၏။ သော၊ ထိုသူကြွယ်သားသည်။ ပုနပ္ပုနံ၊ အဖန်တလဲလဲ။ ပဋိက္ခိပိတ္တာ၊ ပယ်၍လည်း။ ဝါ၊ ပယ်သော်လည်း။ တုဏ္ဏီ၊ ဆိတ်ဆိတ်နေသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ သာ၊ ထိုအမိသည်။ ကေဠကုလကုမာရိကံ၊ တစ်ယောက်သောအမျိုးသမီးကို။ အာနေတုံ၊ ဆောင်ခြင်းငှာ။ ဂန္တ္ဝါ ကာမေ၊ သွားလိုသည်ဖြစ်၍။ ဂေဟာ၊ အိမ်မှ။ နိက္ခမိ၊ ထွက်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုအမိကို။ ပုတ္တော၊ သားသည်။ ကတရံ ကုလံ၊ အဘယ်အမျိုးသို့။ ဂစ္ဆထ၊ သွားကုန်အံ့နည်း။ ဣတိ ပုစ္ဆိတ္တာ၊ ဤသို့မေးသော ကြောင့်။ အသုကကုလံ နာမ၊ ဤမည်သောအမျိုးသို့သွားအံ့။ ဣတိ ဝုတ္တေ၊ ဤသို့သည်ရှိသော်။ တတ္ထ၊ ထိုအမျိုးသို့။ ဂမနံ၊ သွားခြင်းကို။ ပဋိသေ ဓေတ္တာ၊ ဖြစ်၍။ အတ္တနော၊ မိမိသည်။ အဘိရုစိတံ၊ ကြိုက်နှစ်သက်သော။ ကုလံ၊ အမျိုးကို။ အာဘိက္ခိ၊ ကြား၏။ သာ၊ ထိုအမိသည်။ တတ္ထ၊ ထိုအမျိုးသို့။ ဂန္တ္ဝာ၊ သွား၍။ ကုမာရိကံ၊ သတ္တိသမီးငယ်ကို။ ဓာရေတ္တာ၊ ဆောင်၍။ ဒိဝသံ၊ နေ့ကို။ ထပေတ္တာ၊ မှတ်၍။ တံ၊ ထိုသတ္တိသမီးငယ်ကို။ တဿ၊ ထိုသူကြွယ်သား၏။ ဃရေ၊ အိမ်၌။ ဝသံ အကာသိ၊ အစိုးရသောအားဖြင့် ပြုစေ၏။ သာ၊ ထို

သတ္တိသမီးငယ်သည်။ဝဠုၭာ၊မြုံသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုသူကြွယ်သားကို။ မာတာ၊ အမိသည်။ ပုတ္တ၊ ချစ်သား။ တုံ၊ သင်သည်။ အတ္တနောရုစိယာ၊မိမိအလိုအားဖြင့်။ ကုမာရိကံ၊သတ္တိသမီးငယ်ကို။အာဝဟာ ပေသိ၊စေ၏" သာ၊ ထိုသတ္တိသမီးငယ်သည်။ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ ဝဠုၭာ၊ မြုံ သည်။ ဇာတာ၊ ဖြစ်ခဲ့၏။ အပုတ္တကဠုနာမကုလံ၊ သားမရှိသောအမျိုးမည် သည်လည်း။ ဝိနဿတိ၊ ပျက်တတ်၏။ ပဝေဏီ၊ အဆက်သည်။နဿ ဃဋ္ဋိယတိ၊ မစပ်။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဟေ၊ သင့်အား။ အညံ၊ တစ်ပါးသော။ ကုမာရိကံ၊ သတ္တိသမီးငယ်ကို။အာနေဿာမိ၊ ဆောင်အံ့။ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။ထေန၊ ထိုသူကြွယ်သားသည်။ အမ္မ၊ အမိ။ အလံ၊ တန်ပြီ။ ဣတိဝုစ္စမာနာပိ၊ ဤသို့ ဆိုသော်လည်း။ဗွဲနပ္ပုနံ၊ အဖန်တလဲလဲ။ ကထေသိ၊ ဆို၏။ ဝဠုၭာ်ဏ္ဍိ၊ မိန်းမမြုံ သည်။ တံ ကထံ၊ ထိုအမိဆိုသောစကားကို။ သုတ္ဝာ၊ ကြား၍။ ပုတ္တာနာမ၊ သားတို့မည်သည်ကား။ မာတာပိတူနံ၊ အမိအဖတို့၏။ ဝစနံ၊ စကားကို။ အတိက္ကမိတုံ၊ လွန်ခြင်းငှာ။ နသက္ကောန္တိ၊ မတတ်နိုင်ကုန်။ ဣဒါနိ၊ ယခု အခါ၌။ အညံ၊ တစ်ပါးသော။ ဝိဇာယိနိံ၊ သားဖွားသော။ ဣတ္ထိံ၊ မိန်းမကို။ အာနေတ္ဝာ၊ ဆောင်၍။ မံ၊ ငါ့ကို။ ဒါသိဘောဂေန၊ ကျွန်မိန်းမ၏သုံးဆောင် ခြင်းဖြင့်။ ဘုဉ္ဇိဿတိ၊ သုံးဆောင်လတ္တံ့။ အဟံ၊ ငါသည်။ သယမေဝ၊ ကိုယ် တိုင်သာလျှင်။ကေ ကုမာရိကံ၊ သတ္တိသမီးတစ်ယောက်ကို။အာနေမိ၊ဆောင် ရမ္ဟကား။ ယံနူန၊ ကောင်းလေစ့။ ဣတိစိန္တေတ္ဝာ၊ ဤသို့ကြံ၍။ သာ၊ ထိုမိန်းမ မြုံသည်။ကေကုလံ၊တစ်ယောက်သောအမျိုးသို့။ ဂန္တ္ဝာ၊ ၍။တဿ၊ ထိုလုလင် ၏။ အတ္ထာယ၊အလို့ငှာ။ကုမာရိကံ၊သတ္တိသမီးငယ်ကို။ ဓာရေတ္ဝာ၊ဆောင်၍။ အမ္မ၊ အမိ။ တေ၊ ဤအမှုသည်။ ကိံ၊ အသို့နည်း။ ဝဒေသိ၊ ဆိုပါလော့။ ဣတိ အာဟ၊ဤသို့ဆို၏။တေဟိ၊ ထိုသတ္တိမီးငယ်အဖတို့သည်။ ပဋိက္ခိတ္တာ၊ ပယ်ကုန် သည်ရှိသော်။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဝဠုၭာ၊မြုံ၏။ အပုတ္တကံနာမကုလံ၊ သားမရှိ သောအမျိုးအမည်သည်။ဝိနဿတိ၊ပျက်တတ်၏။တုမှာကံပန၊သင်တို့၏ကား။ ဓီတာ၊သမီးသည်။ ပုတ္တံဝါ၊သားယောကျ်ားကိုလည်းကောင်း။ဓီတရံဝါ၊သား မိန်းမကိုလည်းကောင်း။လဘိတ္ဝာ၊ရ၍။ကုဋုမ္ဗိကဿ၊ဥစ္စာ၏။သာမိနီ၊အရှင် သည်။ဘဝိဿတိ၊ဖြစ်လတ္တံ့။မယှံ၊ငါ၏။သာမိကဿ၊ လင်၏အကျိုးငှာ။ နံ၊ထို သတ္တိသမီးငယ်ကို။ဒေထ၊ပေးကုန်လော့။ ဣတိယာစိတ္ဝာ၊ဤသို့တောင်းသော

ကြောင့်။ သမ္ဘဒ္ဓိစ္ဆာပေတ္ဌာ၊ ဝန်ခံစေ၍။အာနေတ္ဌာ၊ ဆောင်၍။သာမိကဿ၊ လင်၏။ဃရေ၊အိမ်၌။ အကာသိ၊ အစိုးရသောအားဖြင့်ပြုစေ၏။ အထ၊ ထို အခါ၌။ အဿ ထိုမိန်းမမြုံ၏။ တေ၊ ဤအကြံသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ အယံ၊ ဤသားသမီးငယ်သည်။ ပုတ္တံ ဝါ၊ သားယောကျ်ားကိုလည်းကောင်း။ ဓီတရံ ဝါ၊သားမိန်းမကိုလည်းကောင်း။ သစေလဘိဿတိ၊အကယ်၍ ရသည် ဖြစ်အုံ့။အယမေव၊ ဤသတ္တိသမီးငယ်သာလျှင်။ ကုဋုမ္ဗဿ၊ဥစ္စာ၏။ သာမိနီ၊ အရှင်သည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းဖြင့်။ ဒါရကံ၊ သူငယ်သည်။နလဘတိ၊'မရ။ တထာဧဝ၊ ထိုအခြင်းဖြင့်။ နံ၊ထိုသတ္တိသမီးငယ် ကို။ ကာတုံ၊ ပြုခြင်းငှာ။ ဝဋ္ဋတိ၊ သင့်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ကြံလျက်။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုသတ္တိသမီးငယ်ကို။ သာ၊ ထိုမိန်းမမြုံသည်။ အာဟ၊ ဆို၏။ အမ္မ၊ အမိ။ ယဒါ၊ အကြင်အခါ၌။ တေ၊ သင်၏။ ကုစ္ဆိယံ၊ ဝမ်း၌။ ဂဗ္ဘော၊ ကိုယ်ဝန်သည်။ ပတိဋ္ဌာတိ၊ တည်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ မေ၊ အာ၊ အာရောစေယျာသိ၊ ကြားလော့။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။ သာ၊ ထိုသတ္တိသမီးငယ်သည်။သာဓုတိ၊ကောင်းပြီဟူ၍။ပဋိဿုဏိတ္ဝာ၊ဝန်ခံ၍။ဝဗ္ဘော၊ကိုယ်ဝန်သည်။ ပတိဋ္ဌိတေ၊ တည်သည်ရှိသော်။ တဿာ၊ ထိုမိန်းမမြုံအား။ အာရောစေသိ၊ ကြား၏။ ဣတရိသ္သာမာ၊ မိန်းမမြုံသည်ကား။ သယမေဝ၊ မိမိအလိုလို သာလျှင်။ ယာဂုဘတ္တာဒီနိ၊ ယာဂုထမင်းစသည်တို့ကို။ ဒေတိ၊ ၏။ အထ။ ထိုအခါ၌။အဿာ၊ ထိုသတ္တိသမီးငယ်အား။ဝါ၊၏။အာဟာရေန၊ အာဟာရ နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊တကွ။ဂဗ္ဘပါတနံ၊ ကိုယ်ဝန်ကိုကျစေတတ်သော။ ဘေသဇ္ဇံ၊ကို။ အကာသိ၊ ပြု၏။ ဂဗ္ဘော၊ ကိုယ်ဝန်သည်။ ပတိ၊ ကျ၏။ ဒုတိယမ္ပိ၊ နှစ်ကြိမ် မြောက်လည်း။ ဂဗ္ဘော၊ ကိုယ်ဝန်သည်။ ပတိဋ္ဌိတေ၊ တည်သည်ရှိသော်။ အာရောစေသိ၊ ကြား၏။ ဣတရာ၊ မိန်းမမြုံသည်။ ဒုတိယမ္ပိ၊ နှစ်ကြိမ် မြောက်လည်း။ တထေဝ၊ ထိုအတူလျှင်။ ပါတေသိ၊ ကျစေ၏။ အထ၊ ထို အခါ၌။ နံ၊ ထိုသတ္တိသမီးငယ်ကို။ ပဋိဝိဿကိတ္ထိယော၊ အိမ်နီးချင်းမိန်းမတို့ သည်။ ပုစ္ဆိ ံသု၊ မေးကုန်၏။ ကစ္စိ၊ အသို့နည်း။ တေ၊ သင်၏။ သပတ္တိ၊ ရန်သူ ဖြစ်သော အစ်မသည်။ အန္တရာယံ၊ အန္တရာယ်ကို။ ကရောတု၊ ပြုသလော။ ဣတိပုစ္ဆိ ံသု၊ ဤသို့မေးကုန်၏။ သာ၊ ထိုသတ္တိသမီးငယ်သည်။ တမတ္ထံ၊ ထို အကြောင်းကို။ အာရောစေတ္ဝာ၊ ကြား၍။ အန္ဓဗာလေ၊မိုက်လှစွာသော

မိန်းမငယ်။ တ္ဌ၊ သည်။ ကသ္မာ၊ အာဘယ်ကြောင့်။ ဝေ၊ သ္ဓိ။ အကာသိ၊ သနည်း။ အယံ၊ ဤမိန်းမမြေ့သည်။ တဝ၊ သင်၏။ ဣသရိယာဘယေန၊ အစိုးရအံ့သည်မှ ကြောက်သောကြောင့်။ ဂဿ ပါတနံ၊ ကိုယ်ဝန်ကို ကျစေတတ်သော။ ဘေသဇ္ဇံ၊ ဆေးကို။ ယောဇေတ္မာ၊ ဖော်၍။ ဒေတိ၊ ၏။ တေန၊ ထို။ ဝေ၊ သ္ဓိ။ မာကရိတ္ထ၊ မပြုလင့်။ ဣတိဝုတ္တာ၊ ဤသို့ဆိုအုပ်သောသတို့သမီးငယ်သည်။ တတိယဝါရေ၊ သုံးကြိမ်မြောက် ကိုယ်ဝန်တည်သောအခါ၌။ နု ကထေသိ၊ မဆို။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ အသာ၊ ထိုသတို့သမီးငယ်၏။ ဥဒရံ၊ ဝမ်းကို။ ဣတရာ၊ မိန်းမမြေ့သည်။ ဒိသ္မာ၊ ၍။ ကသ္မာ၊ အာဘယ်ကြောင့်။ မယံ၊ ငါ့အား။ ဂဿ၊ ကိုယ်ဝန်၏။ ပတိဋ္ဌိတဘာဝံ၊ တည်သည်၏ အဖြစ်ကို။ နု ကထေသိ၊ မဆိုသနည်း။ ဣတိဝတ္မာ၊ ဤသို့ဆို၍။ တ္ဌ၊ သည်။ မံ၊ ကို။ ဝဠ္ဠေတ္မာ၊ လှည့်စား၍။ ဒ္ဝေ ဝါရေ၊ နှစ်ကြိမ်။ ဂဿ၊ ကိုယ်ဝန်ကို။ ပါတေဘိ၊ ကျစေ၏။ ကိမတ္ထံ၊ အာဘယ်အကျိုးငှာ။ တုယ္ဟံ၊ သင့်အား။ ကထေမိ၊ ဆိုရအံ့နည်း။ ဣတိဝုတ္တေ၊ ဤသို့ဆိုသည်ရှိသော်။ ဒါနိ၊ ယခု။ နဋ္ဌာ၊ ပျက်သည်။ အမှိ၊ ဖြစ်ရချေပြီ။ ဣတိစိန္တေတ္မာ၊ ဤသို့ကြံ၍။ တဿာ၊ ထိုသတို့သမီးငယ်၏။ ပမာဒံ၊ မေ့လျော့ခြင်းကို။ ဩလောကေန္တီ၊ ကြည့်လျက်။ ဂဗ္ဘော၊ ကိုယ်ဝန်သည်။ ပရိဏတော၊ ရင့်သည်ရှိသော်။ ဩကာသံ၊ အခွင့်ကို။ လဘိတ္မာ၊ ရ၍။ ဘေသဇ္ဇံ၊ ကို။ ယောဇေတ္မာ၊ ဖော်၍။ အဒါသိ၊ ပေး၏။ ဂဗ္ဘော၊ ကိုယ်ဝန်သည်။ ပရိဏတတ္တာ၊ ရင့်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ပတိတုံ၊ ကျခြင်းငှာ။ အသက္ကောန္တော၊ မတတ်နိုင်သည်ဖြစ်၍။ တိရိယံ၊ ဖီလာ။ နိပ္ပဇ္ဇိ၊ အိပ်၏။ ခရာဝေဒနာ၊ ပြင်းစွာသောဝေဒနာသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇိ၊ ၏။ ဇီဝိတက္ခယံ၊ အသက်ကုန်ခြင်းသို့။ ပါပုဏိ၊ ရောက်၏။ သာ၊ ထိုသတို့သမီးငယ်သည်။ နာသိတာ၊ ပျက်ရအံ့သည်။ အမှိ၊ ဖြစ်ချေပြီ။ တယာ၊ သင်သည်။ မံ၊ ကို။ အာနေတ္မာ၊ ဆောင်၍။ တ္ဌမေဝ၊ သင်သည်ပင်လျှင်။ တယောပိ ဝါရေ၊ သုံးကြိမ်မြောက်လည်း။ ဒါရကေ၊ သူငယ်တို့ကို။ နာသေသိ၊ ဖျက်ဆီး၏။ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ အဟံပိ၊ ငါသည်လည်း။ နသာမိ၊ ပျက်ရတော့အံ့။ ဒါနိ၊ ယခု။ ဣတော၊ ကိုယ်အဖြစ်မှ။ စုတာ၊ စုတေသည်ရှိသော်။ ယက္ခိနီ၊ ဘီလူးမသည်။ ဟုတ္မာ၊ ဖြစ်၍။ တဝ၊ ၏။ ဒါရကေ၊ သူငယ်တို့ကို။ ခါဒိတုံ၊ စားခြင်းငှာ။ သမတ္ထာ၊ စွမ်းနိုင်သည်။ ဟုတ္မာ၊ ၍။ နိဗ္ဗတ္တေယ္ယုံ၊ ဖြစ်ရလို၏။ ဣတိပတ္ထနံ၊ ဤသို့ဆုတောင်းခြင်းကို။ ပတ္ထ

ပေတ္တာ၊ ဆုတောင်း၍။ကာလက်တ္တာ၊ သေခြင်းကိုပြု၍။ တသို့ယေဝဂေဟေ၊ ထိုအိမ်ပင်လျှင်။ မဇ္ဈာရီ၊ ကြောင်မသည်။ ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်၍။ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတရံ၊ မိန်းမမြှီကိုလည်း။သာမိကောလင်သည်။ဂဟေတ္တာ၊ဆွဲ၍။ တယာ၊ သင်သည်။မေ၊ငါ၏။ကုလူပစ္ဆေဒေ၊ အမျိုးအနွယ်၏ပြတ်ခြင်းကို။ ကတော၊ ပြု၏။ဣတိ၊ဤသို့။ကပ္ပရဇ္ဈာ၊ကာဒီဟိ၊ တံတောင်,ဒူးဆစ်စသည်တို့ဖြင့်လျှင်။ သုပေါထိတံ၊ အလွန်ထောင်းခတ်ခြင်းကို။ ဝေါဏေသိ၊ ထောင်းခတ်၏။ သာ၊ ထိုမိန်းမမြှီသည်။တေနေဝ ဒုဗ္ဘေန၊ ထိုထောင်းခတ်သော အနာဖြင့်လျှင်။ ကာလကတ္တာ၊ သေခြင်းကိုပြု၍။ တတ္ထေဝ၊ ထိုအိမ်၌ပင်လျှင်။ ကုက္ကုဋီ၊ ကြက်မသည်။ ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်၍။ နိဗ္ဗတ္တာ၊ ဖြစ်၏။ သာကုက္ကုဋီ၊ ထိုကြက်မသည်။ နစိရသေဝ၊ မကြာမြင့်မီလျှင်။ အဏ္ဍာနိ၊ အဥ္ဉတ္ထိကိုဝိဇာယိ၊ ဥ၏။ မဇ္ဈာရီ၊ ကြောင်မသည်။ အာဂန္တွာ၊ လာ၍။ တဿာ၊ ထိုကြက်မ၏။ အဏ္ဍာနိ၊ အဥ္ဉတ္ထိကို။ခါဒိ၊ စား၏။ ဒုတိယမ္ပိ၊နှစ်ကြိမ်မြောက်လည်းကောင်း။ တတိယမ္ပိ၊ သုံးကြိမ်မြောက်လည်းကောင်း။ ခါဒိယေဝ၊ စားသည်သာလျှင်တည်း။ ကုက္ကုဋီ၊ ကြက်မသည်။ စိန္တေသိ၊ ကြံ၏။ မမ၊ ငါ၏။ အဏ္ဍာနိ၊ အဥ္ဉကို။ တယောဝါရေ၊ သုံးကြိမ်တို့တိုင်တိုင်။ ခါဒိတ္တာ၊ စားပြီး၍။ မံ၊ ငါ့ကို။ ခါဒိတုကာမာသိ၊ စားလိုသည်ဖြစ်၏။ဝါ၊ စားလိုဟန်ရှိ၏။ ဣတော၊ ဤကိုယ်အဖြစ်မှ။စုတာ၊ စုတေသည်ရှိသော်။သပုတ္တကံ၊ သားနှင့်တကွသော။ တံ၊ ထိုကြောင်မကို။ ခါဒိတုံ၊ စားခြင်းငှာ။ လဘေယ္ယုံ၊ ရလိုဏ်။ဣတိ၊ ဤသို့။ သာ၊ ထိုကြက်မသည်။ ပတ္ထနံ၊ ဆုတောင်းခြင်းကို။ ကတ္တာ၊ ပြု၍။ တတော၊ ထိုကိုယ်အဖြစ်မှ။ စုတာ၊ စုတေသည်ရှိသော်။ အရညေ၊ တောဌ်။ ဒီပိနီ၊ သစ်မသည်။ ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်၍။ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတရာပိ၊ ကြောင်မသည်လည်း။ မိဂီ၊ သမင်မသည်။ ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်၍။ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်၏။ တဿာ၊ ထိုသမင်မသည်။ ဝိဇာတကာလေ၊ ဖွားသောကာလ၌။ ဒီပိနီ၊ သစ်မသည်။အာဂန္တွာ၊ လာ၍။ တယောဝါရေ၊ သုံးကြိမ်။ ပုတ္တကေ၊ သားငယ်တို့ကို။ ခါဒိ၊ စား၏။ မိဂီ၊ သမင်မသည်။ မရဏကာလေ၊ သေသောကာလ၌။ ဣမာယ၊ ဤသစ်မသည်။ မေ၊ ငါ၏။ ပုတ္တကေ၊ သားငယ်တို့ကို။ တိက္ခတ္တုံ၊ သုံးကြိမ်။ ခါဒိတ္တာ၊ စား၍။ ဣဒါနိ၊ ယခု။ မံ၊ ငါ့ကို။ ခါဒိဿတိ၊ စားလတ္တံ့။ ဒါနိ၊ ယခု။ ဣတော၊ ဤ

ကိုယ်အဖြစ်မှ။ စုတာ၊ စုတေသည်ရှိသော်။ သပုတ္တကံ၊ သားနှင့်တကွသော။ ဧတံ၊ ဤသစ်မကို။ ခါဒိတုံ၊ စားခြင်းငှာ။ လဘေယျ၊ ရလိုပါ၏။ ဣဘိပတ္ထနံ၊ ဤသို့ ဆုတောင်းခြင်းကို။ ကတ္တာ၊ ပြု၍။ ဣတော၊ ဤကိုယ်အဖြစ်မှ။ စုတာ၊ စုတေသည်ရှိသော်။ ယက္ခိနီ၊ ဘီလူးမသည်။ ဟုတ္ဝာ၊ ဖြစ်၍။ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်၏။ ဒီပိနီပိ၊ သစ်မသည်လည်း။ တတော၊ ထိုကိုယ်အဖြစ်မှ။ စုတာ၊ စုတေသည်ရှိသော်။သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌။ ကုလဒ္ဓီတာ၊အမျိုးသမီးသည်။ဟုတ္ဝာ၊ ဖြစ်၍။နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်၏။ သာ၊ ထိုအမျိုးသမီးသည်။ ဝုဒ္ဓိပ္ပတ္တာ၊ အရွယ်သို့ရောက်သည်ရှိသော်။ ဒ္ဝါရဂါမကေ၊သာဝတ္ထိပြည်တံခါးနှင့်နီးသောရွာ၌။ ပတိကုလံ၊ လင်အိမ်သို့။ အဂမာသိ၊ လိုက်ရ၏။ အပရဘာဂေ၊ နောက်အဖို့၌။ ပုတ္တံ၊ သားကို။ဝိဇာယိ၊ ဖွား၏။ ယက္ခိနီပိ၊ ဘီလူးမသည်လည်း။'တဿာ၊ ထိုအမျိုးသမီး၏။ ပိယသဟာယိကာဝဏ္ဏာ၊ ချစ်လှစွာသော အဆွေခင်ပွန်း အသွင်ဖြင့်။ အာဂန္တွာ၊ လာ၍။ မေ၊ ငါ၏။ သဟာယိကာ၊ အဆွေခင်ပွန်းမသည်။ ကုဟိံ၊ အဘယ်မှာရှိသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးသည်ရှိသော်။ အန္တောဂဿ၊ အိမ်,တိုက်ခန်းအတွင်း၌။ ဝိဇာတာ၊ သားဖွား၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။အာဟံသု၊ ပြောဆိုကုန်၏။ပုတ္တံ၊ သားယောကျ်ားကို။ဝိဇာတာနုခေါ၊ ဖွားလေသလော။ ဥဒါဟု၊ ထိုသို့မဟုတ်မူကား။ ဓီတရံ၊ သမီးကို။ ဝိဇာတာနုခေါ၊ ဖွားလေသလော။ ဣတိ၊ဤသို့ဆိုလျက်။ နံ၊ ထိုသားငယ်ကို။ပဿိဿာမိ၊ ကြည့်ပါအုံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဂန္တ္တာ၊ တိုက်ခန်းတွင်းသို့။ ပဝိသိတ္ဝာ၊ ဝင်၍။ ပဿန္တီဝိယ၊ ကြည့်လေဟန်ကဲ့သို့။ဒါရကံ၊သူငယ်ကို။ဂဟေတ္ဝာ၊ ယူ၍။ခါဒိတ္ဝာ၊ စား၍။ဂတာ၊ သွားလေ၏။ ပုန၊ တဖန်။ ဒုတိယဝါရေပိ၊ နှစ်ကြိမ်မြောက် ဖွားမြင်သော အခါ၌လည်း။ တထေव၊ ထိုရှေးအတူလျှင်။ ခါဒိ၊ စား၏။ တတိယဝါရေ၊ သုံးကြိမ်မြောက်သောအခါ၌။ ဣတရာ၊ အမျိုးသမီးငယ်သည်။ ဂရုဘာရာ၊ ရင့်သောကိုယ်ဝန်ရှိသည်။ ဟုတ္ဝာ၊ ဖြစ်၍။ သာမိကံ၊ ခင်ပွန်းယောကျ်ားကို။ အာမန္တေတ္ဝာ၊ ခေါ်၍။ သာမိ၊ အမောင်။ ဣမသ္မိံ ဌာနေ၊ ဤအရပ်၌။ ဝါ၊ ဤအိမ်၌။ကောယက္ခိနီ၊ဘီလူးမတစ်ယောက်သည်။မမ၊ငါ၏။ ဒ္ဝေပုတ္တေ၊သားနှစ်ယောက်တို့ကို။ ခါဒိတ္ဝာ၊ စား၍။ဂတာ၊ သွား၏။ မမ၊ ငါ၏။ကုလဂေဟံ၊ အမျိုးအိမ်သို့။ ဂန္တ္တာ၊ သွား၍။ ဝိဇာယိဿာမိ၊ သားဖွားအုံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝတ္ဝာ၊ဆို၍။ ကုလဂေဟံ၊ အမျိုးအိမ်သို့။ ဂန္တ္တာ၊ ၍။ ဝိဇာယိ၊ သားဖွား၏။

တဒါ၊ ထိုအခါ၌။ သာ ယက္ခိနီ၊ ဘီလူးမသည်။ ဥဒကဝါရံ၊ ရေလှည့်ပို့ရာ အကြိမ်သို့။ ဂတာ၊ သွားရသည်။ဟောတိ၊၏။ဟိ၊ထိုစကားသင့်စ္ဌ။ ဝေဿဝ ဏသ၊ ဝေဿဝဏ်နတ်မင်းအား။ ယ ဘဏ္ဍိနိယော၊ ဘီလူးမတို့သည်။ ဝါရေန၊ ရေလှည့်အကြိမ်ဖြင့်။ အနောတတ္တ ဒဟတော၊ အနဝတတ်အိုင်မှ။ သိသ ပရံမှရာယ၊ ဦးခေါင်းအဆင့်ဆင့်ဖြင့်။ ဥဒကံ၊ ရေကို။ အာဟရန္တိ၊ ဆောင်ယူ ကုန်၏။ တာ၊ ထိုဘီလူးမတို့သည်။ စတုမာသစ္ဆယေနပိ၊ လေးလလွန်သဖြင့် လည်းကောင်း။ ဝါ၊ မှုလည်းကောင်း။ ပဉ္စမာသစ္ဆယေနေပိ၊ ငါးလလွန်သ ဖြင့်လည်းကောင်း။ဝါ၊မှုလည်းကောင်း။မုစ္စန္တိ၊လွတ်ကုန်၏။အပရာ၊ တစ်ပါး သောဘီလူးမတို့သည်။ကိလန္တ်ကာယာ၊ပင်ပန်းသောကိုယ်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဧဝိတက္ခယံ၊ အသက်၏ကုန်ခြင်းသို့။ ပါပုဏန္တိ၊ ကုန်၏။ သာပန၊ ထိုဘီလူးမ သည်ကား။ဥဒကဝါရတော၊ရေလှည့်ပို့ရာအကြိမ်မှ။မုတ္တာမတ္တာဝ၊လွတ်ကာမျှ ဖြင့်လျှင်။ ဝေဂေန၊ လျင်စွာ။ တံဃရံ၊ ထိုအိမ်သို့။ ဂန္ဒွာ၊ သွား၍။မေ၊ ငါ၏။ သဟာယိကာ၊ အဆွေခင်ပွန်းမသည်။ ကုဟိं၊ အဘယ်မှာနည်း။ နံ၊ထိုအဆွေ ခင်ပွန်းမကို။ ကုဟိं၊အဘယ်အရပ်၌။ ပဿာမိ၊ မြင်ရအံ့နည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ပုစ္ဆိ၊မေး၏။သာ၊ထိုသတို့သမီးသည်။ ဣမသ္မိं ဌာနေ၊ ဤအိမ်၌။ ဇာတ ဇာတ ဒါရကေ၊ ဖွားတိုင်းဖွားတိုင်းသော သူငယ်တို့ကို။ ယက္ခိနီ၊ ဘီလူးမသည်။ အာဂန္ဒွာ၊ လာ၍။ ခါဒတိ၊ စား။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ ကုလဂေဟံ၊ အမျိုး အိမ်သို့။ ဂတာ၊ သွား၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုသည်ရှိသော်။သာ၊ ထိုဘီလူးမသည်။ ယတ္ထ ဝါ၊ အကြင်အရပ်သို့ လည်းကောင်း။ တတ္ထ ဝါ၊ ထိုအရပ်သို့လည်း ကောင်း။ ဂစ္ဆတု၊ သွားသည်မူလည်းဖြစ်စေ။ မေ၊ ငါ၏လက်မှ။ နမုစ္စိသတိ၊ မလွတ်နိုင်အံ့သတည်း။ဣတိ၊သို့။ဝတ္ဝာ၊ဆို၍။ဝါ၊တဝေဂေန၊လေ၏လျင်ခြင်း ဖြင့်။ သမုဿာဟိတမာနသာ၊ အားထုတ်သောနှလုံးရှိသည်ဖြစ်၍။ နဂရာ ဘိမုခီ၊ ပြည်တွင်းသို့ရှေ့ရှု။ ပက္ခန္ဒိ၊ ပြေးသွား၍ လိုက်လေ၏။ ဣတရာပိ၊ အမျိုးသမီးသည်လည်း။ နာမဂ္ဂဟဏဒိဝသေ၊ အမည်မှည့်အံ့သော နေ့၌။ နံ ဒါရကံ၊ထိုသူငယ်ကို။ နှာပေတ္ဝာ၊ ရေချိုးစေ၍။နာမံ၊ အမည်ကို။ ကတ္ဝာ၊ မှည့်၍။ သာမိ၊ အမောင်။ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ သကဃရံ၊ ငါတို့အိမ်သို့။ ဂစ္ဆာမာတိ၊ သွားကုန်အံ့ဟု။ ပုတ္တံ၊ သားကို။ အာဒါယ၊ ၍။ ဝါ၊ ချီ၍။ သာမိကေန၊ လင်နှင့်။ သဒ္ဓိं၊ တကွ။ ဝိဟာရမဗ္ဘေ၊ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်

အလယ်၌။ ဂတမဂ္ဂေန၊သွားသောခရီးဖြင့်။ ဂစ္ဆန္တီ၊ သွားသည်ရှိသော်။ ပုတ္တံ၊ သားကို။ သာမိကဿ၊ လင်အား။ ဒတ္တာ၊ ပေး၍။ ဝိဟာရပေါက္ခရဏိယာ၊ ကျောင်းတော်ရေကန်၌။ နှာတ္တာ၊ရေချိုးပြီး၍။သာမိကော၊ လင်သည်။ နှာယိ တော၊ ရေချိုးသည်ရှိသော်။ ဥတ္တရိတ္တာ၊ တက်၍။ ပုတ္တဿ၊ သားငယ်အား။ ထည်ံ၊ နို့ကို။ ပါယမာနာ၊ တိုက်လျက်။ ဌိတာ၊ နေစဉ်။ ဝါ၊ နေသောအမျိုး သမီးသည်။အာဂစ္ဆတိ ၊လာသော။ ယက္ခိနီ ၊ဘီလူးမကို။ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ သဒ္ဒာ နိတ္တာ၊သိ၍။သာမိ၊အုမောင်ယောက်ျား။ဝေဂေန၊ လျင်စွာ။ဟေ၊လာလော့။ ဝါ၊ တက်ခဲ့လော့။ အယံ၊ ကား။ ယက္ခိနီ၊ တည်း။ ဝေဂေန၊ ဖြင့်။ နေဟိ၊ အဝေးသို့ဆောင်လော့။ အယံ၊ ဤမိန်းမသည်။ သာယက္ခိနီ၊ ထိုသား နှစ်ယောက်ကိုစားသော ဘီလူးမပင်တည်း။ဤတိ၊ သို့။ ဝတ္တာ၊ ၍။ ဥစ္စာသဒ္ဒံ၊ သည်းထန်စွာသော အသံကို။ ကတ္တာ၊ ဟစ်၍။ ဝါ၊ ပြု၍။ တဿ၊ ထိုလင် ယောက်ျား၏။ယာဝအာဂမနံ၊လာသည်တိုင်အောင်။ သဏ္ဌာရေတုံ၊တည်စေ ခြင်းငှာ။ အသက္ကောန္တီ၊ မတတ်နိုင်သည်ဖြစ်၍။ နိဝတ္တိတ္တာ၊ နစ်၍။ အန္တော ဝိဟာရာဘိမုခီ၊ ကျောင်းတော်တွင်းသို့ရှေ့ရှု၍။ ပက္ခန္ဒီ၊ ပြေးလေ၏။တသ္မိံ သ မယေ၊ထိုအခါ၌။သတ္ထာ၊မြတ်စွာဘုရားသည်။ပရိသာမဇ္ဈေ၊ ပရိသတ်အလယ် ၌။ဓမ္မံ၊တရားကို။ဒေသေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။သာ၊ ထိုအမျိုးသမီးသည်။ပုတ္တံ၊ သားကို။တထာဂတဿ၊မြတ်စွာဘုရား၏။ပါဒပိဋ္ဌေ၊ခြေဖမိုးတော်အပေါ်၌။ နိပဇ္ဇာပေတ္တာ၊ အိပ်စေ၍။ မယာ၊ တပည့်တော်မသည်။ တုမှာကံ၊ အရှင် ဘုရားတို့အား။ သေ၊ ဤသူငယ်ကို။ ဒိန္နော၊ ပေးလှူပါ၏။ မေ၊ အကျွန်ုပ်၏။ ပုတ္တဿ၊ သားအား။ ဇီဝိတံ၊ အသက်ကို။ ဒေထ၊ ချမ်းသာပေးတော်မူပါ ကုန်လော့။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ ဒ္ဒါရကောဌကေ၊ တံခါးမုခ်၌။ အဓိဝတ္ထော၊ မြဲစွာစောင့်နေသော။ သုမနဒေဝေါနာမ၊ သုမနအမည်ရှိ သောနတ်သည်။ ယက္ခိနိယာ၊ ဘီလူးမအား။ အန္တော၊ အတွင်းသို့။ ပဝိသိတုံ ၄ာ။ နှ အဒါသိ၊ မပေး။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အာနန္ဒတ္ထေရံ၊ အာနန္ဒ မထေရ်ကို။အာမန္တေတ္တာ၊ ခေါ်တော်မူ၍။အာနန္ဒ၊အာနန္ဒာ။ ဂစ္ဆ၊သွားချေ။ တံယက္ခိနိ ၊ ထိုဘီလူးမကို။ ပက္ကောသာပေဟိ၊ ခေါ်ချေလော့။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ ထေရော၊ အရှင်အာနန္ဒာ မထေရ်သည်။ ပက္ကောသိ၊ ခေါ်၏။ ဣတရာ၊ အမျိုးသမီးသည်။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ အယံ၊ ဤဘီလူးမ

သည်။ အာဂန္ဆတိတိ၊ လာပြန်ခဲ့၏ဟု။ အာဟ၊ လျှောက်၏။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာ ဘုရားသည်။ ဧတေ၊ လာပေစေ။ သဒ္ဒံ၊ အသံကို။ မာအကာသိတိ၊ မပြုလင့်ဟု။ ဝတ္ထာ၊ မိန့်တော်မူပြီး၍။ အာဂန္ဒာ၊ လာ၍။ ဌိတံ၊ တည်နေသော။ တံ၊ ထို ဘီလူးမကို။ တသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်။ ဧဝံ၊ သို့။ ကရောသိ၊ ပြုတိသနည်း။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စ္ဆ။ တုမှေ၊ သင်တို့သည်။ မာဒိသဿ၊ ငါကဲ့သို့သော။ ဗုဒ္ဓဿ၊ ဘုရား၏။ သမ္မုခီဘာဝံ၊ မျက်မှောက်ဖြစ်သောအထံသို့။ သစေ နာဂမိဿထ၊ အကယ်၍ မရောက်လာကုန်သည်ဖြစ်အံ့။ အဟိနကုလာနံ ဝိယ၊ မြွေနှင့် မြွေပါတို့ကဲ့သို့ လည်းကောင်း။ အစ္ဆဖန္ဒနာနံ ဝိယ၊ ဝံနှင့် ကြွေပင်တို့ကဲ့သို့ လည်းကောင်း။ ကာကောလူကာနံ ဝိယ၊ ကျီးနှင့် ခဲပုပ်တို့ ကဲ့သို့လည်း ကောင်း။ ဝေါ၊ သင်တို့၏။ကပ္ပဋ္ဌိတိကံ၊ တစ်ကမ္ဘာပတ်လုံးတည်သော။ ဝေရံ၊ ရန်သည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်။ ဝေရံ၊ ရန်ကို။ ပဋိဝေရံ၊ ရန်တုံ့ကို။ ကရောထ၊ ပြုကုန်ဘိသနည်း။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စ္ဆ။ ဝေရံ၊ ရန်ကို။ အဝေရေန၊ ရန်တုံ့မမှုသဖြင့်။ဥပသမ္မတိ၊ ငြိမ်း၏။ ဝေရေန၊ ရန်တုံ့မှုသဖြင့်။ နော၊ မငြိမ်း။ ဣတိ ဝတ္ဝာ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၍။ ဣမံ ဂါထံ၊ ဤဂါထာကို။ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။

(၅)။ ဣဓ၊ ဤသတ္တလောကဌ်။ ဝေနေရ၊ ရန်တုံ့မှုသဖြင့်။ ဝေရာနိ၊ ရန်တို့သည်။ကုဒါစနံ၊တစ်ရံတစ်ဆစ်မျှ။နစသမ္မန္တိ၊မငြိမ်းကုန်။ အဝေရေနစ၊ရန်တုံ့ မမှုသဖြင့်သာလျှင်။ ဝေရာနိ၊ ရန်တို့သည်။သမ္မန္တိ၊ ငြိမ်းကုန်၏။ သေ,ဧသော၊ ဤသို့ ရန်တုံ့မမှုသဖြင့် ရန်၏ ငြိမ်းခြင်းသည်။ သနန္တနော၊ ရှေးဦးဖြစ်သော သူတော်ကောင်းတို့၏။ဓမ္မော၊သဘောတည်း။ (တနည်းကား)သေ,ဧသော၊ ဤသို့ရန်တုံ့မမှုသဖြင့်ရန်၏ ငြိမ်းခြင်းတည်းဟူသော။ ဓမ္မော၊ သဘောသည်။ သနန္တနော၊ ခပ်သိမ်းသော ဘုရားပစ္စေကဗုဒ္ဓါ အစရှိကုန်သော သူတော် ကောင်းတို့၏ သွားရာ လမ်းခရီးတည်း။)

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာတို့တွင်။ (တစ်နည်းကား) တတ္ထ, တိသံဂါထာယံ၊ ထို ဂါထာ၌။ နဟိ ဝေရေနာတိ၊ နဟိဝေရေန ဟူသည်ကား။ ဟိ,တပ္ပါကဋ္ဌ ကရောမိ၊ ထိုစကားကို ထင်စွာပြဦးအံ့။ ခေဠသိဃ်ာဏိကာဒိ အသုစီဟိ၊ တံတွေး,ချေခမ်း,နှပ် အစရှိသော မစင်တို့ဖြင့်။မိက္ခိတဋ္ဌာနံ၊ လိမ်းကျံရာအရပ် ကို။ တေဟေဝ အသုစီဟိ၊ ထို မစင်အစရှိသည်တို့ဖြင့်လျှင်။ ဝေဝန္တာ၊ ဆေး

သောသူတို့သည်။ သုဒ္ဓံ၊ စင်ကြယ်သည်ကို။ ဝါ၊ စင်ကြယ်အောင်။နိဂ္ဂန္ထံ၊ အနှံ့
မရှိသည်ကို။ဝါ၊ အနှံ့မရှိအောင်။ကာတုံ၊ပြုခြင်းငှာ။နသက္ကောတိ၊မတတ်နိုင်။
အထခေါ်၊ စင်စစ်သော်ကား။တံဌာနံ၊ထိုအရပ်သည်။ဘိယျော့သောမတ္တာယ၊
အတိုင်းထက် လွန်စွာ။ ဝါ၊ ရှေထက်လွန်စွာ။ အသုဒ္ဓတရဠု၊ လွန်စွာ မစင်
ကြယ်သည်လည်း။ ဟောတိယထာ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့လည်းကောင်း။ ဒုဂ္ဂန္ဓတရဠု၊
မကောင်းသော အနံ့တို့ဖြင့် လွန်စွာ လှိုင်သည်လည်း။ ဟောတိယထာ၊
ဖြစ်သကဲ့သို့ လည်းကောင်း။ ဝေမေ၀၊ ဤအတူသာလျှင်။ အကြောသန္တံ၊
ဆဲရေးသောသူကို။ ပဋ္ဌဝေါသန္တော၊ တဖန် ဆဲရေးသောသူသည်။ပဟရန္တံ၊
ပုတ်ခတ်သောသူကို။ပဋိပဟရန္တော၊ တဖန်ပုတ်ခတ်သောသူသည်။ဝေရေန၊
ရန်တုံ့ မမှုသဖြင့်။ဝေရံ၊ ရန်ကို။ ဝူပသမေတုံ၊ငြိမ်းစေခြင်းငှာ။ နသက္ကောတိ၊
မတတ်နိုင်။ အထခေါ်၊ စင်စစ်သော်ကား။ ဘိယျော ဘိယျော၊ လွန်စွာ
လွန်စွာ။ ဝေရမေ၀၊ ရန်ပွားခြင်းကိုသာလျှင်။ ကရောတိ၊ ပြု၏။ ဣတိ၊
ထို့ကြောင့်။ဝေရာနိ နာမ၊ ရန်သူတို့မည်သည်ကား။ဝေရေန၊ရန်တုံ့မှုသဖြင့်။
ကိသ္မိဉ္စိ ကာလေ၊ တစ်စုံတစ်ခုသော အခါ၌လည်း။နသမ္မန္တိ၊မငြိမ်းကုန်။ အထ
ခေါ်၊ စင်စစ်သော်ကား။ ဝဇုန္တိယော၀၊ ပွားကုန်သည်သာလျှင်တည်း။ အဝေ
ရေနစ သမ္မန္တိတိ၊ ဟူသည်ကား။ ပန၊ အကျယ်ဆိုအံ့။ ခေဠာဒီနိ၊ တံတွေးအစ
ရှိကုန်သော။တာနိ အသုစိနိ၊ ထိုမစင်တို့ကို။ ပိပ္ပသန္နေန ဥဒကေန၊ ကြည်လင်
လှစ္ဆာသောရေဖြင့်။ဓောဝိယ မာနာနိ၊ ဆေးအပ်ကုန်သည်ရှိသော်။ နသန္တိ၊
ပျောက်ကုန်၏။ တံဌာနံ၊ ထိုမစင်ရှိရာအရပ်သည်။ သုဒ္ဓံ၊ စင်ကြယ်သည်။
ဟောတိယထာ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့လည်းကောင်း။ သုဂန္ဓံ၊ ကြောင်းသောအနံ့ရှိ
သည်။ဟောတိယထာ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့လည်းကောင်း။ ဝေမေ၀၊ ဤအတူလျှင်။
အဝေရေန၊ ရန်တုံ့ မမှုသဖြင့်။ ခန္တိမေတ္တောဒကေန၊ သည်းခံခြင်းဟူသော,
မေတ္တာဟူသော ရေဖြင့်။ ယောနိသော မနသိကာရေန၊ အသင့် နှလုံးသွင်း
ခြင်းဖြင့်။ ပစ္စဝေက္ခဏေန၊ ပညာဖြင့်ဆင်ခြင်သဖြင့်။ ဝေရာနိ၊ ရန်တို့သည်။
ဝူပသမ္မန္တိ ပဋိပဿဒ္ဓန္တိ၊ငြိမ်းကုန်၏။ အဘာ၀ံ၊ တစ်ဖန်မဖြစ်ခြင်းသို့။ ဂစ္ဆန္တိ၊
ရောက်ကုန်၏။ သေ ဓမ္မော သနန္တနော၊ နောဟူသည်ကား။ အ၀ေရေန၊
ရန်တုံ့ မမှုသဖြင့်။ ဝေရူပသမနသင်္ခါ၎ေတာ၊ ရန်၏ငြိမ်းခြင်းဟူ ဆိုအပ်သော။
သေ၊ ထိုသဘောသည်ကား။ ပေါရာဏကော၊ ရှေးဦးဖြစ်သော။ ဓမ္မော၊

အကျင့်သဘောတည်း။ သဗ္ဗေသံ ဗုဒ္ဓ ပစ္စေကဗုဒ္ဓခိဏာသဝါနံ၊ အလုံးစုံ သောဘုရား ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ ရဟန္တာတို့၏။ဂတမဂ္ဂေါ၊ သွားရာလမ်းခရီးတည်း။ ဣတိ၊ ဤသည်ကား။ ပရိသမာပနံ၊ ပြီးဆုံးခြင်းသို့ ရောက်၏။

ဂါထာပရိယောသာနေ၊ ဂါထာကို ဟောတော်မူသော အဆုံး၌။ သာ ယက္ခိနီ၊ထိုဘီလူးမသည်။သောတာပတ္တိဖလေ၊သောတာပတ္တိဖိုလ်၌။ပတိဋ္ဌတိ၊ တည်၏။ သမ္ဘတ္တပရိသာဒယပိ၊ ရောက်လာသော ပရိသတ်အားလည်း။ ဓမ္မ ဒေသနာ၊ တရားဟောခြင်းသည်။ သာတ္ထိကာ၊ အကျိုးရှိသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။

သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ တံ ဣတ္ထိံ၊ ထိုအမျိုးသမီးကို။ အာဟ၊ မိန့် တော်မူ၏။ တဝ ပုတ္တံ၊ သင်၏သားငယ်ကို။ တေသာ၊ ဤဘီလူးမအား။ ဒေဟိ၊ ပေးလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဘာယာမိ၊ ကြောက်လှပါ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ မာဘာယိ၊ မကြောက်လင့်။ တေ၊ သင့်အား။ တေံ၊ ဤဘီလူးမကို။ နိသာယ၊ အမှီပြု၍။ ပရိပန္ထော၊ ဘေးရန်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣတိ၊ဤသို့မိန့်၏။ သာ၊ ထိုအမျိုးသမီးသည်။ ပုတ္တံ၊ သားကို။ တဿာ၊ ထိုဘီလူးမအား။ အဒါသိ၊ ပေး၏။ သာ၊ ထိုဘီလူးမသည်။ တံ၊ ထိုသားငယ်ကို။ စုမ္ဗိတ္ဝာ၊ နမ်း၍။ အာလိင်္ဂိတ္ဝာ၊ လည်ဖက်၍။ ပုန၊ တဖန်။ မာတုယေဝ၊ အမိအားသာလျှင်။ ဒတ္ဝာ၊ ပေး၍။ ရောဒိတုံ၊ ငိုခြင်း ဌာ။ အာရဘိ၊ အားထုတ်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုဘီလူးမကို။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ တေ၊ ဤသို့ငိုခြင်းသည်။ ကိံ၊ အကြောင်းဘယ်သို့ရှိ သနည်း။ ဣတိ ပုစ္ဆိ၊ ဤသို့မေး၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ အဟံ၊ တပည့်တော် မသည်။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌။ ယထာဝါ တထာဝါ၊ ဟုတ်ဟုတ်ညားညား။ ဇီဝိတံ၊ အသက်ကို။ ကပ္ပေန္တီပိ၊ မွေးရသော်လည်း။ ကုစ္ဆိပူရံ၊ ဝမ်းပြည့် လောက်သောအစာကို။နာလဒ္ဓ၊ မရအပ်။ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ကထံ၊အဘယ် သို့။ ဇီဝိဿာမိ၊ အသက်မွေးရအံ့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ အထ၊ ထို အခါ၌။ နံ၊ ထိုဘီလူးမကို။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသခင်သည်။ မာစိန္တယိ၊ မစိုးရိမ်လင့်။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်ပြီးသော်။ သမဿာသေတ္ဝာ၊ နှစ်သိမ့်စေ၍။ တံ ဣတ္ထိံ၊ ထိုအမျိုးသမီးကို။ အာဟ၊ မိန့်၏။ ဣမံ၊ ဤဘီလူးမကို။ နေတ္ဝာ၊ ဆောင်၍။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ဂေဟေ၊ အိမ်၌။ နိဝါသာပေတ္ဝာ၊ နေစေ၍။

အဂ္ဂယာဂုဘတ္တာဒီဟိ၊ ယာဂုဠိုး,ထမင်းဠိုး စသည်တို့ဖြင့်။ ပဋိဇဂ္ဂါဟိ၊ လုပ်ကျွေးလေလော့။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့မိန့်၏။ သာ၊ ထိုအမျိုးသမီးသည်။ တံ၊ ထို ဘိုလူးမကို။ နေတ္ဝာ၊ ခေါ်ဆောင်၍။ ပိဏ္ဍိဝံသေ၊ ခေါင်လျောက်၌။ ပတိဋ္ဌာ ပေတ္ဝာ၊ နေစေ၍။ အဂ္ဂယာဂုဘတ္တာဟိ၊ ယာဂုဠိုး,ထမင်းဠိုးတို့ဖြင့်။ ပဋိဇဂ္ဂိ၊ လုပ်ကျွေး၏။ဝိဟိပဟာရဏကာလေ၊ စပါးထောင်းသောအခါ၌။မုသလဂ္ဂေန၊ ကျည်ပွေဖျားဖြင့်။တဿာ၊ ထိုဘိုလူးမ၏။ မုခံ၊ ကို။ပဟာရန္တံ ဝိယ၊ပုတ်ခတ်ဘိ သကဲ့သို့။ ဥပဋ္ဌာသိ၊ ထင်၏။ သာ၊ ထိုဘိုလူးမသည်။ သဟာယိကံ၊ အဆွေ ခင်ပွန်းဖြစ်သောအမျိုးသမီးကို။အာမန္တေတ္ဝာ၊၍။ ဣမသ္မိံ ဌာနေ၊ဤအရပ်၌။ ဝသိတုံ၊ နေခြင်းငှာ။နေ သကြောမိ၊ မတတ်နိုင်။ အဋ္ဌာနေ၊ တစ်ပါးသောအရပ် ၌။ မံ၊ ငါ့ကို။ ပတိဋ္ဌာပေဟိ၊ ထားလော့။ ဣတိဝတ္ဝာ၊ ဤသို့ဆို၍။ မုသလ သာလာယ၊ မောင်းတင်းကုပ်၌လည်းကောင်း။ ဥဒကစာဋိယံ၊ ရေအိုးစင်၌ လည်းကောင်း။ ဥဒ္ဓနေ၊ စားဖို၌လည်းကောင်း။ နိဗ္ဗကောသေ၊ တံစက်ကျရာ အရပ်၌လည်းကောင်း။ သက်ဘရကူဋေ၊ တံမြက်ချေးစုရာ အရပ်၌လည်း ကောင်း။ဂါမဒ္ဒါရေစ၊ ရွာတံခါး၌လည်းကောင်း။ ဣတိ ဧတေသု ဌာနေသု၊ ဤအလုံးစုံသော အရပ်တို့၌။ ပတိဋ္ဌာပိတာပိ၊ နေစေသော်လည်း။ ဣဒ၊ ဤစပါးထောင်းရာအရပ်၌။ မုသလေန၊ ကျည်ပွေဖြင့်။ မေ၊ ၏။ သီသံ၊ ဦးခေါင်းကို။ဘိန္ဒန္တံ ဝိယ၊ထုခဲတိသကဲ့သို့။ဥပဋ္ဌာတိ၊ ထင်၏။ ဣဒ၊ ဤရေအိုး စင်၌။ဒါရကာ၊ သူငယ်တို့သည်။ဥစ္ဆိဋ္ဌောဒကံ၊လုပ်ဆေးရေကို။ဩတာရေန္တိ၊ ထွေးကုန်၏။ ဣဒ၊ ဤစားဖို၌။ သုနခါ၊ ခွေးတို့သည်။ နိပဇ္ဇန္တိ၊ အိပ်ကုန်၏။ ဣဒ၊ ဤတံစက်၌။ ဒါရကာ၊ သူငယ်တို့သည်။ အသုစိံ၊ ကို။ ကရောန္တိ၊ ပစ်ကုန်၏။ ဝါ၊ စွန့်ကုန်၏။ ဣဒ၊ ဤတံမြက်ချေးစုရာအရပ်၌။ ကစဝရံ၊ တံမြက်မှိုက်ကို။ ဆဒ္ဒေန္တိ၊ စွန့်ပစ်ကုန်၏။ ဣဒ၊ ဤရွာတံခါး၌။ ဂါမဒါရကာ၊ ရွာသူသားငယ်တို့သည်။လက္ခဏယောဂ္ဂံ၊ ဂျင်ပေါက်ခြင်းကို။ ဝါ၊ ကျေးလဲသား ခတ်ခြင်းကို။ ကရောန္တိ၊ ပြုကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သဗ္ဗာနိ၊ အလုံးစုံကုန်သော။ တာနိ၊ ထိုအရပ်တို့ကို။ ပဋိက္ခိပိ၊ ပယ်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။နံ၊ ထိုဘိုလူးမကို။ ဗဟိဂါမေ၊ ရွာပ၌။ ဝိဝိတ္တောကာသေ၊ ဆိတ်ငြိမ်ရာအရပ်၌။ တဿာ၊ ထိုဘိုလူးမ၏။ အတ္ထာယ၊ အကျိုးငှာ။ အဂ္ဂယာဂုဘတ္တာဒီနိ၊ ယာဂုဠိုး ထမင်းဠိုးစသည်တို့ကို။ ဟရိံသု၊ ပို့ဆောင်ကုန်၏။ သာ၊ ထိုဘိုလူးမသည်။

ဣမသ္မိံ သံဝစ္ဆရေ၊ ဤနှစ်၌။ သုဗ္ဗဒ္ဒိကာ၊ မိုးကောင်းသည်။ ဘဝိသတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ထလဒ္ဒာနေ၊ ကုန်းကြည်းအရပ်၌။ သသံ၊ စပါးကို။ ကရောဟိ၊ စိုက်လော့။ ဣမသ္မိံ သံဝစ္ဆရေ၊ ဤနှစ်၌။ ဒုဗ္ဗဒ္ဒိကာ၊ မိုးခေါင်သည်။ ဘဝိသတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ နိန္နဋ္ဌာနေယေဝ၊ ချိုင့်ဝှမ်းရှိရာအရပ်၌သာလျှင်။ ကရောဟိ၊ စိုက်ပျိုးလော့။ ဣတိ၊ သို့။ သဟာယိကာယ၊ အဆွေခင်ပွန်းဖြစ်သော အမျိုးသမီးအား။ အာရောစေသိ၊ ကြား၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ သေသဇနေဟိ၊ အမျိုးသမီးမှကြွင်းသော ပြည်သူပြည်သားတို့သည်။ ကစာသသံ၊ စိုက်ပျိုးအပ်သော ကောက်သည်။ အတိဥဒကေန ဝါ၊ အလွန်ရေများသဖြင့်လည်း။ နသတိ၊ ပျက်စီး၏။ အနောဒကေန ဝါ၊ ရေမရှိသဖြင့်လည်း။ နသတိ၊ ပျက်စီး၏။ တသာ ထိုအမျိုးသမီးအား။ အတိဝိယ၊ အလွန်လျှင်။ သသံ၊ စပါးသည်။ သမ္ဘဇ္ဇတိ၊ ပြည့်စုံ၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုအမျိုးသမီးကို။ နဂရဝါသိနော၊ သာဝတ္ထိပြည်၌နေကုန်သော သူတို့သည်။ အမ္မ၊ ချစ်သမီး။ တယာ၊ သင်သည်။ ကတသသံ၊ စိုက်ပျိုးအပ်သောကောက်သည်။ အစ္ဆောဒကေနဝါ၊ အလွန်ရေများသဖြင့်လည်း။ နေဝနသတိ၊ မပျက်စီး။ အနောဒကေနဝါ၊ ရေမရှိသဖြင့်လည်း။ နနသတိ၊ မပျက်စီး။ သဗ္ဗဒ္ဒိဒုဗ္ဗဒ္ဒိဘာဝံ၊ မိုးကောင်းအံ့သည်၏အဖြစ်, မိုးခေါင်အံ့သည်၏အဖြစ်ကို။ ဥ ဘ္ဘာ၊ ၍။ ကမ္မံ၊ လယ်လုပ်ခြင်းအမှုကို။ ကရောသိ၊ ပြုသလော။ တေ၊ ဤအကြောင်းသည်။ ကိံ နုခေါ၊ အဘယ်နည်း။ ဣတိပုစ္ဆိ သု၊ ဤသို့မေးကုန်၏။ သဟာယိကာ ယက္ခိနီ၊ အဆွေခင်ပွန်းဖြစ်သော ဘိလူးမသည်။ သုဗ္ဗဒ္ဒိဒုဗ္ဗဒ္ဒိဘာဝံ၊ မိုးကောင်းအံ့သည်၏အဖြစ်, မိုးခေါင်အံ့သည်၏ အဖြစ်ကို။ အာစိက္ခိ၊ ကြား၏။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ တယာ၊ ထိုဘိလူးမ၏။ ဝစနေန၊ စကားဖြင့်။ ထလနိန္နေသု၊ မြင့်ရာအရပ်, နိမ့်ရာအရပ်တို့၌။ သသာနိ၊ ကောက်တို့ကို။ ကရောမ၊ စိုက်ကုန်၏။ ဇာတနေဝ၊ ထိုကြောင့်လျှင်။ နော၊ ငါတို့၏။ ဝါ၊ ငါတို့အား။ သသာနိ၊ စပါးတို့သည်။ သမ္ဘဇ္ဇန္တိ၊ ပြည့်စုံကုန်၏။ နိဗဒ္ဓံ၊ မပြတ်အမြဲ။ အမှာကံ၊ ငါတို့၏။ ဂေဟတော၊ အိမ်မှ။ ယာဝုဘတ္တာဒီနိ၊ ယာဝုထမင်းစသည်တို့ကို။ ဟရိယမာနာနိ၊ ပို့ဆောင်အပ်သည်တို့ကို။ နပသဿတကိံ၊ သင်တို့မမြင်ကုန်သလော။ ဘာနိ၊ ထိုယာဝုထမင်းစသည်တို့ကို။ ဇာတိသာ၊ ဤဘိလူးမအား။ ဟရိယန္တိ၊ ပို့ဆောင်အပ်၏။ ဘုမ္မေပိ၊ သင်တို့သည်လည်း။ ဇာတိသာ၊ ထိုဘိလူးမအား။

အဂ္ဂယာဂုဘတ္တာဒီနိ၊ ယာဂုဦး ထမင်းဦး စသည်တို့ကို။ ဟရထ၊ ပို့ဆောင်ပသကုနိုကြလော့။ တုမ္ဟာကံပိ၊ သင်တို့သည်လည်း။ ကမ္မဇ္ဇေ၊ လယ်လုပ်ရာအရပ်၌။ သာ၊ ထိုဘိလူးမသည်။ သြလောကေသတိ၊ ကြည့်ရှု,မစ လတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ အမျိုးသမီးဆို၏။ အထ၊ ထိုသို့ထိုသောအခါ၌။ အဿာ၊ ထိုဘိလူးမအား။ သကလနဂရဝါသိနော၊ ပြည်အလုံး၌ နေကုန်သောသူတို့သည်။ သက္ကာရံ၊ ပူဇော်သက္ကာရကို။ ကရိံသု၊ ပြုကုန်၏။ သာပိ၊ ထိုဘိလူးမသည်လည်း။ တတောပဋ္ဌာယ၊ ထိုသို့ပူဇော်ခြင်းကိုပြုသည်မှ စ၍။ သဗ္ဗေသံ၊ အလုံးစုံသောသူတို့၏။ကမ္မဇ္ဇေ၊လယ်လုပ်ရာအမှု၌။ သြလောကေန္တီ၊ ကြည့်ရှုမစသည်ရှိသော်။ လာဘဂ္ဂပတ္တာ၊ မျှားစ္ဆာသော လာဘ်ပူဇော်သက္ကာ အထူးသို့ရောက်သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ မဟာပရိဝါရာ၊ မျှားစ္ဆာအခြံအရံရှိကုန်၏။ သာ၊ ထိုဘိလူးမသည်။ အပရဘာဂေ၊ နောက်အဖို့၌။ အဌသာ,လကဘတ္တာနိ၊ ရှစ်လုံးသော စာရေးတံ ထမင်းတို့ကို။ ပဌမေသိ၊ ဖြစ်စေ၏။ ဝါ၊ ဝတ်တည်စေ၏။ တာနိ၊ ထို ပူဇော်သက္ကာရပြုသောအမှုဇို့ကို။ ယာဝဇ္ဇကာ လာ၊ ယခုကာလတိုင်အောင်။ဒီယန္တိ ယေဝ၊ ပေးကုန်သည်သာလျှင်တည်း။

စတုတ္ထံ၊ သော။ ကာဠယက္ခိနီဝတ္ထု၊ ဝတ္ထုတည်း။

ဣတိသမတ္ထော၊ ဤတွင် ပြီးပြီ။

၁-ယမကဝဂ္ဂ၊ ၅-ကောသမ္ဗိကဘိက္ခုဝတ္ထု

ကာဠိယက္ခိနီဝတ္ထုဟောရာဖြစ်သော ဂါထာ၏ အတ္ထဝဏ္ဏနာကိုပြုပြီး၍ ကောသမ္ဗီကရဟန်းတို့၏ ဝတ္ထုဟော ဟောရာဖြစ်သော ဂါထာ၏ အတ္ထဝဏ္ဏနာကို ပြလိုသော အရှင်ဗုဒ္ဓဃောသ အရာသည် "ပရေနဝ ဝိဇာနန္တိ" စသောပါဠိကို မိန့်၏။

ပရေစန ဝိဇာနန္တိတိ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ ပရေစန ဝိဇာနန္တိ-စသော ဤတရားဒေသနာကို။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဇေတဝနေ၊ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌။ ဝိဟရန္တော၊ နေတော်မူလျက်။ ကောသမ္ဗိကေ၊ ကောသမ္ဗီပြည်သား ဖြစ်ကုန်သော။ ဝါ၊ ကောသမ္ဗီပြည်၌ နေကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊ တို့ကို။ အာရဗ္ဘ၊ ပြု၍။ ကထေသိ၊ မူ၏။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စ္ဆ။ ကောသမ္ဗိယံ၊ ပြည်၌။ ဃောသိတာရာမေ၊ ဃောသိတာရုံကျောင်း၌။ ပဠုသတပဠုသတပရိ

ဝါ၊ ငါးရာ ငါးရာသော တပည့်သားအခြံအရံရှိကုန်သော။ ဝိနယဓရောစ၊ ဝိနည်းခိုရ်ပုဂ္ဂိုလ်လည်းကောင်း။ ဓမ္မကထိကောစ၊ ဓမ္မကထိကပုဂ္ဂိုလ်လည်းကောင်း။ ဣတိ၊သို့။ ဒွေဘိက္ခူ၊ နှစ်ဦးသော ရဟန်းတို့သည်။ ဝိဟရိံသု၊ နေကုန်၏။ တေ၊ ထိုနှစ်ဦးသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့တွင်။ ဓမ္မကထိကော၊ ဓမ္မကထိကသည်။ ကေဒိဝသံ၊ တစ်နေ့သင်္ဘ။ သရီရဝလဉ်၊ ကိုယ်လက်သုတ်သင်ခြင်းကို။ ကတ္တာ၊ပြု၍။ဥဒကကောဋ္ဌကေ၊သန့်သက်ရေထားရာ ဝစ္စကုဋ္ဌီ၏အထောင့်၌။ အာစမနဥဒကာ ဝသေသံ၊ သန့်သက်ရေ အကြွင်းအကျန်ကို။ ဘာဇနေ၊ ခွက်၌။ ဌပေတ္ဝာဝ၊ ထား၍လျှင်။ နိက္ခမိ၊ ထွက်၏။ ပစ္ဆာ၊ နောက်မှ။ ဝိနယဓရော၊ ဝိနည်းခိုရ်ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ တတ္ထ၊ ထိုဝစ္စကုဋ္ဌီအိမ်သို့။ ပဝိဋ္ဌော၊ ဝင်သည်ရှိသော်။ တံ ဥဒကံ၊ ထို သန့်သက်ရေကြွင်းကို။ ဒိသ္ဝာ၊ မြင်၍။ နိက္ခမိတ္ဝာ၊ ထွက်၍။ ဣတရံ၊ ဓမ္မကထိက ရဟန်းကို။ အာဝုသော၊ ဝါ့ရှင်။ တဟယာ၊ သင်သည်။ ဥဒကံ၊ ရေကို။ ဌပိတံ၊ ထားခဲ့သလော။ ဣတရံ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏။ အာဝုသော၊ဝါ့ရှင်။ အာမ၊ ဩ–ထားသည်မှန်ပေ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုသည်ရှိသော်။ ဏ္ဍော၊ သန့်သက်ရေကို အကြွင်းထားရာ၌။ အာပတ္တိဘာဝံ၊ အာပတ်သင့်သည်အဖြစ်ကို။ နု ဇာနာသိကိံ ပန၊ မသိလေသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးလတ်သည်ရှိသော်။အာမ နု ဇာနာမိ၊ ဩ–ငါမသိမှန်၏။ ဣတိ၊ဤသို့ဆို၏။ အာဝုသော၊ ဝါ့ရှင်။ ဟောတု၊ ထိုမသိသည်ပင်ဖြစ်စေ။ ဏ္ဍော၊ ဤသန့်သက်ရေအကြွင်းထားရာ၌။ အာပတ္တိ၊ အာပတ်သင့်၏။ ဣဘိ၊ ဤသို့ ဝိနည်းခိုရ်က ဆိုသည်ရှိသော်။ မတနုဟိ၊ ထိုသို့တပြီးကား။ နံ၊ ထိုအာပတ်ကို။ ပဋိကရိဿာမိ၊ စားပါအုံ့။ ဝါ၊ ဒေသနာကြားပါအုံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၏။ အာဝုသော၊ ဝါ့ရှင်။ တေ၊ သင့်အား။ ဝါ၊ သင်သည်။ အသဉ္စိစ္စ၊ စေတနာမရှိမူ၍။ အဿတိယာ၊ သတိမရှိဘဲ။ ဝါ၊ သတိကင်းသဖြင့်။ သစေ ပနကတံ၊ အကယ်၍ ပြုသည်ဖြစ်အုံ့။ အာပတ္တိ၊ အာပတ်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဝိနည်းခိုရ် ဆိုလတ်သော်။ သော၊ ထိုဓမ္မကထိကသည်။ တဿ အာပတ္တိယာ၊ ထိုသန့်သက်ရေကို ချန်ခြင်းကြောင့် သင့်သောအာပတ်၌။ အာနာပတ္တိဒီပ္ပ၊ အာပတ်မသင့်ဟုအယူရှိသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ဝိနယဓရောပိ၊ ဝိနည်းခိုရ်သည်လည်း။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ နိဿိတကာနံ၊ တပည့်တို့အား။ အယံ ဓမ္မကထိကော၊ ဤဓမ္မကထိကသည်။ အာပတ္တိ ၊ အာပတ်သို့။

အာပတ္တိမာနောဒိ၊ ရောက်သော်လည်း။ အာပတ္တိဘာဝံ၊ အာပတ်သင့်သည်၏ အဖြစ်ကို။ နဇာနာတိ၊ မသိ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာရောစေသိ၊ ကြား၏။ တေ၊ ထိုဝိနည်းခိုရ်၏ တပည့်တို့သည်။ တဿ၊ ထိုဓမ္မကထိက၏။ နိဿိတကေ၊ တပည့်တို့ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ တုမှာကံ၊ သင်တို့၏။ ဥပဇ္ဈာယော၊ ဥပဇ္ဈာယ်သည်။ အာပတ္တိ ၊ အာပတ်သို့။ အာပဇ္ဇိတ္ဝာပိ၊ ရောက်၍လည်း။ အာပတ္တိဘာဝံ၊ အာပတ်သင့်သည်၏ အဖြစ်ကို။ နဇာနာတိ၊ မသိ။ ဣတိ အာဟံသု၊ ဤသို့ ဆိုကုန်၏။ ဧတေ၊ ထိုဓမ္မကထိက၏ တပည့်တို့သည်။ ဂန္တ္မာ၊ ၍။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ဥပဇ္ဈာယဿ၊ ဥပဇ္ဈာယ်အား။ တေသံ၊ ထိုရဟန်းတို့၏။ ဝုတ္တဝစနံ၊ ဆိုအပ်သောစကားကို။ အာရောစေသုံ၊ ကြားကုန်၏။ သော၊ ထိုဓမ္မကထိက သည်။ ဧवံ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ အယံ ဝိနယဓရော၊ ထိုဝိနည်းခိုရ်သည်။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးဦး။ အာပတ္တိတိ၊ အာပတ်မသင့်ဟု။ ဝတ္ဝာ၊ ဆိုပြီး၍။ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ အာပတ္တိတိ၊ အာပတ်သင့်သည်ဟု။ ဝဒတိ၊ ဆို၏။ ဧသော၊ ဤ ဝိနည်းခိုရ်သည်။ မုသာဝါဒီ၊ မုသားဆိုလေ့ရှိ၏။ ဣတိ ဧဝံ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ တေ၊ ထိုဓမ္မကထိက၏ တပည့်တို့သည်။ ဂန္တ္မာ၊ သွား၍။ တုမှာကံ၊ သင်တို့၏။ ဥပဇ္ဈာယော၊ ဥပဇ္ဈာယ်သည်။ မုသာဝါဒီ၊ မုသားဆိုလေ့ရှိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ကထယိံသု၊ ဆိုကုန်၏။ တေ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ အညမညံ၊ အချင်းချင်း။ ကဟာလံ၊ ငြင်းခုံခြင်းခိုက်ရန်ကို။ ဝဍ္ဎယိံသု၊ ပွားစေ ကုန်၏။ တတော၊ ထိုနောက်မှ။ ဝိနယဓရော၊ ဝိနည်းခိုရ်သည်။ သြကာသံ၊ အခွင့်ကို။ လဘိတ္ဝာ၊ ရ၍။ ဓမ္မကထိကဿ၊ ဓမ္မကထိကအား။ ဝါ၏။ အာပတ္တိ ယာ၊ အာပတ်ကို။ အဒဿနေန၊ မမြင်ခြင်းကြောင့်။ ဥက္ခေပနီယ ကမ္မံ၊ နှင်ထုတ်အပ်သောကံကို။ အကာသိ၊ ပြု၏။ တတော၊ ထိုအခါမှ။ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍။ တေသံ၊ ထိုရဟန်းတို့၏။ ပစ္စယဒယကာပိ၊ ပစ္စည်းဒါယကာတို့သည်လည်း ကောင်း။ ဥပဋ္ဌာကာပိ၊ အလုပ်အကျွေးတို့သည်လည်းကောင်း။ ဒ္ဝေ ကောဋ္ဌာ သာ၊ နှစ်စုကွဲပြားကုန်သည်။ အဟောသု၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဩဝါဒပဋိဂ္ဂါဟိကာ၊ အဆုံးအမကို ခံကုန်သော။ ဘိက္ခုနိယောပိ၊ ရဟန်းမိန်းမတို့ သည်လည်း ကောင်း။ အာရက္ခဒေဝတာပိ၊ ကိုယ်စောင့်နတ်, ကျောင်းစောင့်နတ်, အာရုံမ်စောင့်နတ်တို့သည်လည်းကောင်း။ တာသံ၊ ထိုရဟန်းတို့၏။ သန္ဓိဋ္ဌာ၊ တကွမြင်ဖူးသော အဆွေခင်ပွန်းတို့သည်လည်းကောင်း။ သမ္ဘတ္တာ၊ တကွ

စားဖူးသော အဆွေခင်ပွန်းတို့ သည်လည်းကောင်း။ အာကာသဋ္ဌက ဒေဝတာပါ၊ ကောင်းကင်ဌာတည်သော နတ်တို့သည်လည်းကောင်း။ ယာဝ ဗြဟ္မလောကာ၊ ဗြဟ္မာ့ပြည်တိုင်အောင်နေကုန်သော။ သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံကုန်သော။ ပုထုဇ္ဇနာ၊ ပုထုဇဉ်တို့သည်။ ဒ္ဝေ ပဏ္ဍာ၊ နှစ်ဦးကဲ့ပြားကုန်သည်။ အဟေသုံ၊ ကုန်၏။ စတုမဟာရာဇိကံ၊ စတုမဟာရာဇ် နတ်ပြည်ကို။ အာဒိံကတ္ဝာ၊ အစပြု၍။ ယာဝ အကနိဋ္ဌဘဝနာ ပန၊ အကနိဋ္ဌဘုံ တိုင်အောင်လျှင်။ သန္ဓိ ပတိတာ၊ စည်းဝေးကုန်သော။ ဒေဝါ၊ တို့သည်။ ဣဒံ ကောလာဟလံ၊ ဤသို့သော အုတ်အုတ်ကျွက်ကျွက်သည်။ အဂမာသိ၊ ရောက်၏။ ဝါ၊ ဖြစ်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ ဒေဝတာ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတစ်ပါးသည်။ တထာဂတံ၊ မြတ်စွာဘုရားသို့။ ဥပသင်္ကမိတ္ဝာ၊ ကပ်၍။ ဥက္ကေ့ပဏာနံ၊ နှင်ထုတ်တတ်သော သဘောရှိကုန်သော။ ဝိနယဓရာနံ၊ ဝိနယဓရမထေရ်တို့အားလည်းကောင်း။ အန္တေဝါသိကာနံ၊ အန္တေဝါသိက တပည့်တို့အားလည်းကောင်း။ ဓမ္မိကေ နေဝ၊ တရားနှင့် လျော်သည်သာလျှင် ဖြစ်သော။ ဝိနယကမ္မေန၊ ကံဖြင့်။ ဥက္ခိတ္တော၊ နှင်ထုတ်အပ်၏။ ဣတိလဒ္ဓိ၊ ဤသို့အယူရှိကုန်၏ ဟူ၍လည်းကောင်း။ ဥက္ကေ့ပကေဟိ၊ ဝိနည်းဓိုရ်ဖြစ်သော ရဟန်းတို့သည်။ ဝါရိယမာနံပိ၊ ဖြစ်အပ်ကုန်သော်လည်း။ တေသံ၊ ထိုဥက္ခိတ္တက ရဟန်းတို့ကို။ အနုပရိဝါရေတ္ဝာ၊ အစဉ်ခြံရံ၍။ ဝိစာရဏာ ဘာဝံ၊ လှည့်လည်သောအဖြစ်ကိုလည်းကောင်း။ အာရောစေသိ၊ ကြားဇလျှောက်၏။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ သမဂ္ဂါ၊ အညီအညွတ်။ ဟောန္တု ကိရ၊ ဖြစ်ကုန်ကြလော့။ ဣတိ၊ သို့။ ဒ္ဝေ ဝါရေ၊ နှစ်ကြိမ်။ ပေသေတ္ဝာ၊ စေ၍။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ သမဂ္ဂါ၊ အညီအညွတ်။ ဘဝိတုံ၊ ဖြစ်ခြင်းငှာ။ နု ဣဒ္ဓိ၊ အလိုမရှိကုန်။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဆိုသောစကားကို။ သုတ္ဝာ၊ ကြားတော်မူ၍။ တတိယဝါရေ၊ သုံးကြိမ်မြောက်စေတော်မူသော အခါ၌။ ဘိက္ခုသံဃော၊ ရဟန်းသံဃာသည်။ ဘိန္ဒော၊ ကဲ့ပြား၏။ ဘိက္ခုသံဃော၊ သည်။ ဘိန္ဒော၊ ကဲ့ပြား၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။

သုဏာတိ၊ ကြားတော်မူ၏။ (ထည့်သည်)။ အထ၊ ၌။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရား သည်။ တေသံ၊ ထိုရဟန်းတို့၏။သန္တိကံ၊သို့။ဂန္တွာ၊ ကြွသွား၍။ဥက္ခေပကာနံ၊ တို့ကို။ ဥက္ခေပနေစ၊ နှင်ထုတ်ခြင်း၌လည်းကောင်း။ ဣတရေသဉ္စ၊ နှင်ထုတ် အပ်သော ရဟန်းတို့ကိုလည်းကောင်း။ အာပတ္တိယာ၊ ကို။ အဒဿနာယ၊ မရှုခြင်း၌လည်းကောင်း။ အာဒီနဝံ၊ အပြစ်ကို။ ကထေတ္မာ၊ ဟောမြဲ။ ပုန၊ တဖန်။ တေသံ၊ ထိုရဟန်းတို့အား။ တတ္ထေव၊ ထိုကောသမ္ဗီပြည်၌လျှင်။ ကေသိမာယံ၊ တစ်သိုမ်တည်း၌။ ဥပေါသထာဒီနိ၊ ဥပုသ်ကံစသည်တို့ကို။ အနုဇာနေတ္မာ၊ ခွင့်ပြုတော်မူ၍။ ဘတ္တဂ္ဂါဒီသု၊ ဆွမ်းစားဇရပ်စသည်တို့၌။ ဘဏ္ဍနဇာတာနံ၊ ခိုက်ရန်ဖြစ်ကုန်သောရဟန်းတို့အား။ အာသနဿ ရိကာယ၊ နေရာအခြားအခြားခင်းသဖြင့်။ နိသီဒိတဗ္ဗံ၊ နေအပ်၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဘတ္တဂ္ဂေ၊ ဆွမ်းစားဇရပ်၌။ ဝတ္တုံ၊ ဝတ်ကို။ ပညာပေတ္မာ၊ ပညတ်တော်မူ၍။ ဣဒါနိပိ၊ ယခုအခါ၌လည်း။ ဘဏ္ဍနဇာတံ၊ ငြင်းခုံခြင်းကို ဖြစ်စေလျက်။ ဝိဟရန္တီတိ၊ နေကုန်၏ဟု။ သုတ္မာ၊ ကြားတော်မူ၍။ တတ္ထ၊ ထိုအရပ်သို့။ ဂန္တွာ၊ ကြွ၍။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ အလံ၊ မသင့်။မာတဏ္ဍနံ၊ခိုက်ရန်မပြုသင့်။ဣတိအာဒိနိ၊ ဤသို့ အစရှိသော စကားတို့ကို။ ဝတ္မာ၊ မိန့်တော်မူ၍။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧတေ ဘဏ္ဍန ကလဟဝိဂ္ဂဟဝိဝါဒါနာမ၊ ဤခိုက်ရန်ပြုခြင်း, ကိုယ်လက်ထိပါး၍ ခိုက်ရန်ပြုခြင်း, တွန်းထိုး၍ ခိုက်ရန်ပြုခြင်း, ငြင်းစုံခြင်းတို့ မည်သည်ကား။ အနတ္ထကာရကာ၊ အကျိုးမဲ့ကိုပြုတတ်ကုန်၏။ ဟိ၊ ထင်စွာပြဦးအံ့။ ကလဟံ၊ ခိုက်ရန်ပြုခြင်းကို။နိဿာယ၊၍။လဒ္ဓုကိကာ သာကုဏိကာပိ၊ နှံစုတ်ဌက်ငယ် စင်လျက်လည်း။ ဟတ္ထိနာဂံ၊ ဆင်ပြောင်ကြီးကို။ဇီဝိတက္ခယံ၊ အသက်ကုန်စေ ခြင်းသို့။ပါပေသိ၊ရောက်စေ၏။ ဣတိ၊သို့။ လဒ္ဓုကိကဇာတကံ၊နှံစုတ်ဌက်ငယ် ဇာတ်ကို။ ကထေတ္မာ၊ ဟောပြီး၍။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သမဂ္ဂါ၊ အညီအညွတ်။ ဟောထ၊ဖြစ်ကုန်လော့။မာ ဝိဝဒထ၊အငြင်းအခုံမပြုကုန်လင့်။ ဟိ၊ထိုစကား သင့်စွ။ ဝိဝါဒံ၊ ငြင်းခုံခြင်းကို။နိဿာယ၊၍။ အနေကသတသဟဿာ ဝဋ္ဋကာ၊ အရာမကအဒထာင်မက မျှားစွာကုန်သောငှံးတို့သည်။ဇီဝိတက္ခယံ၊အသက်၏ ကုန်ခြင်းသို့။ ပတ္တာ၊ ရောက်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝဋ္ဋကဇာတကံ၊ ငှံးဇာတ် ကို။ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ဧဝံပိ၊ ဤသို့ ဟောတော်မူသော်လည်း။ တေသု၊ ထိုရဟန်းတို့သည်။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ဝစနံ၊ စကား

တော်ကို။ အနာဒီယန္တေသု၊ နားမထောင်လိုကုန်သော်။အညတရေန၊ မထင်ရှားသော။ ဓမ္မဂါဒိနာ၊ တရားကိုဆိုလေ့ရှိသော။ ဘိက္ခုနာ၊ ရဟန်းသည်။ တထာဂတဿ၊ မြတ်စွာဘုရားအား။ ဝါ၊ ၏။ ဝိဟေသံ၊ညှဉ်းဆဲခြင်းကို။ ဝါ၊ ပင်ပန်းခြင်းကို။အနိစ္ဆန္တေန၊ အလိုမရှိသဖြင့်။ ဘန္တေ ဘဂဝါ၊ ဘုန်းတော်ကြီးသော ရှင်ပင်ဘုရား။ ဓမ္မသာမိ၊ တရား၏အရှင် ဖြစ်တော်မူသောဘုရား။ ဝါ၊ တရားကြောင့် လူနတ်တို့၏အရှင် ဖြစ်တော်မူသော ဘုရား။ အာဂမေတု၊ ဝံလင့်တော်မူပါဦးလော။ဘန္တေ ဘဂဝါ၊ဘုန်းတော်ကြီးသောရှင်ပင်ဘုရား။ ဒိဋ္ဌဓမ္မသုခံ၊ မျက်မှောက်ဌာဖြစ်သောအရဟတ္တဖိုလ်ချမ်းသာကို။အနုယုတ္တော၊ အဖန်တလဲလဲ ယှဉ်တော်မူလျက်။ ဝါ၊ ခံစားတော်မူလျက်။ အပ္ပေါဿုက္ကော၊ ကြောင့်ကြမဲ့။ ဝိဟရတု၊ နေတော်မူလော့။ မယမေဝ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်သာ လျှင်။ တေန ဘဂ္ဂေန၊ ထိုခိုက်ရန်ကိုလည်းကောင်း။ တေန ကလဟေန၊ ထိုထိပါးခြင်းကိုလည်းကောင်း။ ၎တေန ဝိဂ္ဂဟေန၊ ထိုဆောက်တည်ခြင်းကို လည်းကောင်း။ တေနဝိဝါဒေန၊ ထိုငြင်းခုံခြင်းကို လည်းကောင်း။ ပညာယိဿာမ၊ ငြိမ်းစေကုန်အံ့။ ဣတိဝုတ္တော၊ ဤသို့ နားတော်လျှောက်သည်ရှိသော်။ သတ္ထာ၊ လည်း။ အတီတံ၊ အတိတ်ကို။ အာဟရိ၊ ဆောင်တော်မူ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဘူတပုဗ္ဗံ၊ ရှေးဘဝ်ဖြစ်ဖူးပြီ။ ဗာရာဏသိယံ၊ ဗာရာဏသီပြည်ဌ။ ဗြဟ္မဒတ္တောနာမ၊ ဗြဟ္မဒတ်အမည်ရှိသော။ ကာသိကရာဇာ၊ ကာသိကရာဇ်မင်းသည်။အဟောသိ၊ ၏။ ဗြဟ္မဒတ္တေန၊ ဗြဟ္မဒတ်မင်းသည်။ ဒီဃာဝုဝိတုသ၊ ဒီဃာဝုသတို့သား၏ အဖဖြစ်သော။ ကောသလရညော၊ ကောသလမင်း၏။ ရဇ္ဇံ၊ ကို။ အစ္ဆိန္ဒိတ္ဝာ၊ လုယက်၍။ ဝါ၊ လူယက်ခြင်းကြောင့်။ အညာတကဝေသေန၊ မထင်ရှားသော အသွင်ဖြင့်။ ဝသန္တသ၊ နေသော။ ဝိတုနော၊ အဖကောသလမင်း၏။ မာရိတဘာဝဠ္ဠေ၊ သတ်သောအဖြစ်ကို လည်းကောင်း။ ဒီဃာဝုကုမာရေန၊ဒီဃာဝုမင်းသားသည်။အတ္တနော၊မိမိ၏။ ဇီဝိတေ၊ အသက်ကို။ ဒိန္နေ၊ ပေးသည်ရှိသော်။တတော ပဋ္ဌာယ၊ထိုနေ့မှစ၍။ တေသံ၊ ထိုဗြဟ္မဒတ်မင်း ဒီဃာဝုမင်းသားတို့၏။ သမဂ္ဂဘာဝဠ္ဠ၊ ညီညွတ်သည်၏အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း။ ကထေတ္ဝာ၊ ဟောပြီး၍။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ အဒိန္နဒဏ္ဍကာနံ၊ မပေးမချအပ်သောဒဏ်ရှိကုန်သော။ အဒိန္နသတ္ထာနံ၊ မပေးမချအပ်သော လက်နက်ရှိကုန်သော။ တေသံဟိနာမ ရာဇူနံ၊ ထိုမင်းတို့

စင်လျက်လည်း။ ဝေ၀ရှုပ်၊ ဤသို့သဘောရှိသော။ခန္ဓာသောရစ်၊ သည်းခံခြင်းဌာ ကောင်းစွာမွေ့လျော်သောအဖြစ်သည်။ ဘဝိသတိ၊ဖြစ်ကုန်၏ရှင့်။ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဣဓ၊ ငါဘုရားသာသနာတော်၌။ ခေါ၊ စင်စစ်။ တုမှေ၊ သင်တို့သည်။ ဝေ၀၊ ဤသို့။ သွာခါတေ၊ ကောင်းစွာဟောအပ်သော။ ဓမ္မ ဝိနယေ၊ သုတ်,အဘိဓမ္မာ,ဝိနည်း၌။ ပဗ္ဗဇိတာ၊ရဟန်းပြုကုန်သည်။သမာနာ၊ ဖြစ်ကုန်လျက်။ ယံ, ယေနကာရဏေန၊ အကြင်အကြောင်းကြောင့်။ ခမာစ၊ သည်းခံခြင်းတို့သည်လည်း။ ဘဝေယျာထ၊ ကုန်လော့။ သောဝစသတာစ၊ ပညာရှိတို့ အဆုံးအမကို နာကုန်သည်လည်း။ဘဝေယျာထ၊ ဖြစ်ကုန်လော့။ တံ၊ ထိုသို့ဖြစ်ခြင်းသည်။ သောတေထ၊ တင့်တယ်ကုန်ရာ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဩ၀ဒိတ္ဗာပိ၊ ဆုံးမတော်မူ၍လည်း။ တေသံ, ထိုရဟန်းတို့အား။ သမဂ္ဂါ၊ ညီညွတ်သည်တို့ကို။ ကာတုံ၊ ပြုခြင်းငှာ။ နေ၀အက္ခို၊ မတတ်နိုင်။ တာယ အာကိဏ္ဏဝိဟာရတာယ၊ ခိုက်ရန်တို့နှင့် ပြွမ်းသောနေခြင်းမှ။ ဥက္ကဏ္ဌိတော၊ ငြီးငွေ့ခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ ခေါ၊ စင်စစ်။ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ အာကိဏ္ဏော၊ ပြွမ်းသည်ဖြစ်၍။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲစွာ။ ဝိဟရာမိ၊ နေရ၏။ ဣမေ စ ဘိက္ခူ၊ ဤရဟန်းတို့သည်လည်း။ မမ ဝစနံ၊ ငါဘုရား စကားကို။ နကရောန္တိ၊ မလိုက်နာကုန်။ အဟံ၊ ငါသည်။ ကေကောဝ၊ ကိုယ်တော်တစ်ပါးတည်းသာလျှင်။ ဂဏမှာ၊ အခြွေအရံ အပေါင်းမှ။ ဝူပ ကဋ္ဌော၊ ကင်းသည်ဖြစ်လျက်။ ဝိဟရေယျ၊ နေရမူကား။ ယံနူန၊ ကောင်း လေစ့။ ဣတိစိန္တေတ္ဝာ၊ဤသို့ကြံ၍။ ကောသမ္ဗိယံ၊ ကောသမ္ဗီပြည်၌။ပိဏ္ဍာယ၊ ဆွမ်းအလို့ငှာ။စရိတ္ဝာ၊ လှည့်လည်၍။ ဘိက္ခုသံဃံ၊ ရဟန်းသံဃာကို။ အနုပ လောကေတ္ဝာ၊ မပန်မကြားမူ၍။ဝါ၊မငဲ့ကွက်မူ၍။ ကေကောဝ၊ ကိုယ်တော် တည်းသာလျှင်။အတ္တနော၊ ကိုယ်တော်မြတ်၏။ပတ္တစီ၀ရံ၊ သပိတ်သင်္ကန်းကို။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ ပါလိလေယျကဝါမံ၊ ပါလိလေယျက အမည်ရှိသော ရွာသို့။ဂန္တွာ၊၍။တတ္ထ၊ ထိုရွာ၌။ ဘဂုတ္ထေရဿ၊ ဘဂုအမည်ရှိသော မထေရ် အား။ကေစာရိကဝတ္တံ၊ကေစာရိကဝတ်ကို။ ကထေတ္ဝာ၊ ဟော၍။ပါစိနဝံသ မိဂဒါယေ၊ အရှေ့မိဂဒါဝုန်တော၌။ တိဏ္ဍံ ကုလပုတ္တာနံ၊ သုံးယောက်သော အမျိုးသားတို့အား။ သာမဂ္ဂိယာနိသံသံ၊ ညီညွတ်ခြင်း၌ အကျိုးရှိသည်ကို။ ကထေတ္ဝာ၊ ဟောပြီး၍။ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌။ ပါလိလေယျကံ၊ ပါလိ

လေယျကား တောသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တံ၊ ထိုပါလိလေယျက တောသို့ (တစ်နည်းကား) ယေန ဒိဘာတာဂေန၊ အကြင်အရပ်မျက်နှာအဖို့ဖြင့်။ ပါလိလေယျကံ၊ ပါလိလေယျကတောသို့။ ဂန္တ္ဝါ၊ သွားအပ်၏။ တံ, တေန ဒိသာဘာဂေန၊ ထိုအရပ်မျက်နှာအဖို့ဖြင့်။ အဝသရိ သမ္ဘတ္ထောဝ၊ ရောက်တော်မူ၏။ ဇာတြ၊ ထိုပါလိလေလျကတော၌။ (သုခံကားအနုက်မရှိ၊ နိုပါတ်မျှသာ) ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ပါလိလေယျကံ၊ ပါလိလေယျကရွာကို။ ဥပနိဿယ၊ မှီ၍။ ရက္ခိတဝနသဏ္ဍေ၊ စောင့်ရှောက်အပ်သော တောအုပ်၌။ ဘဒ္ဒသာလမူလေ၊ ကောင်းစွာ အခက် အရွက် စသည်ရှိသော အင်ကြင်းပင်အရင်း၌။ ဝါ၊ သာယာ တင့်တယ်ခြင်းရှိသော အင်ကြင်းပင်၏ အနီး၌။ ပါလိလေယျကဟောတ္ထိနာ၊ပလလည်းဆင်မင်းသည်။ ဥပဋ္ဌိယမာနော၊ လုပ်ကျွေးအပ်သည် ဖြစ်၍။ ဖာသုကံ၊ ချမ်းသာစွာ။ ဝဿဝါသံ၊ ဝါတွင်း ကာလပတ်လုံး။ ဝသိ၊ နေတော်မူ၏။ ကောသမ္ဗိဝါသိနော၊ ကောသမ္ဗီပြည်၌ နေကုန်သော။ ဥပသကာပိ ခေါ၊ ဒါယကာတို့ သည်လည်း။ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းသို့။ ဂန္တ္ဝာ၊ ၍။ သတ္ထာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ အပသဿန္တာ၊ မမြင်ကုန်သည်ရှိသော်။ ဘန္တေ၊ တို့။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ကုဟိं၊ အဘယ် အရပ်သို့ကြွသနည်း။ ဣတိ ပုစ္ဆိတ္ဝာ၊ ဤသို့မေးကုန်သောကြောင့်။ ပါလိလေယျကဝနသဏ္ဍံ၊ ပလလည်းတောအုပ်သို့။ ဂတော၊ ကြွသွားတော်မူ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုကုန်သည်ရှိသော်။ ကိं ကာရဏာ၊ အဘယ့်ကြောင့်ကြွတော်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်ကုန်သည်ရှိသော်။ အမှေ၊ ငါတို့ကို။ သမဂ္ဂေ၊ ညီညွတ်သည်တို့ကို။ ကာတုံ၊ ပြုခြင်းငှာ။ ဝါယမမာနောစိ၊ လုံ့လပြုတော်မူသော်လည်း။ မယံပန၊ ငါတို့သည်ကား။ သမဂ္ဂါ၊ အညီအညွတ်။ နာဟုမှာ၊ မဖြစ်နိုင်ကုန်။ ဣတိ၊ ဤသို့သောအကြောင်းကြောင့် ကြွတော်မူသည်ဟု ပြောဆိုကုန်သည်ရှိသော်။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရားတို့။ တုမှေ၊ အရှင်ဘုရားတို့သည်။ ကိं၊ အဘယ့်ကြောင့်။ သတ္ထုသန္တိကေ၊ ဘုရားအထံတော်၌။ ပဗ္ဗဇိတ္ဝာ၊ ၍။ တသ္မိं၊ ထိုဘုရားသခင်သည်။ သာမဂ္ဂိं၊ ညီညွတ်သည်ကို။ ကရောန္တေ၊ ရှိသော်။ သမဂ္ဂါ၊ အညီအညွတ်။ နာဟုမှ၊ မဖြစ်နိုင်ကုန်ဘိသနည်း။ ဣတိ ဝတ္ဝာ၊ ဤသို့ဆိုကုန်သည်ရှိသော်။ အာဝုသော၊ ဒါယကာတို့။ ဝေါ၊ ဤသို့ မညီမညွတ်ဖြစ်သည် မှန်ပေ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုကုန်သည်ရှိသော်။ မနုဿာ

လူဝိုသည်။ သတ္ထုသန္တိကေ၊ ဘုရားအထံတော်၌။ ပဗ္ဗဇိတ္မာ၊ ရဟန်းပြု၍။ တည်မှီ၊ ထိုဘုရားရှင်သည်။ သမဂ္ဂီ၊ ညီညွတ်သည်ကို။ ကရောန္တော်ပါ၊ ပြုသော်လည်း။သမဂ္ဂါ၊အညီအညွတ်။နဲ ဇတာ၊မဖြစ်ကုန်။ မယံ၊ငါတို့သည်။ဤမေ၊ ဤရဟန်းတို့ကို။ နိဿာယ၊ မှီ၍။ သတ္ထာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ ဒဠ္ဍံ၊ ဖူးမြင်ခြင်းငှာ။ နဲ လဘိမှာ၊မရကုန်။ ဤတိ၊ ထို့ကြောင့်။ ဤမေသံ၊ ဤရဟန်းတို့အား။ အာသနံ၊ နေရာကို။နေဝဒဿာမ၊ မပေးကုန်အံ့။ အဘိဝါဒနာဒိနိ၊ ရှိခိုးခြင်းစသည်တို့ကို။ နကရိဿာမ၊ မပြုကုန်အံ့။ဤတိ၊ဤသို့ဆိုကုန်၏။ တေ၊ ထိုလူတို့သည်။ တတောပဋ္ဌာယ၊ ထိုအခါမှစ၍။ တေသံ၊ ထိုရဟန်းတို့အား။ သာမိစိ မတ္တံပိ၊ ရိုသေကာမျှကိုလည်း။ နကရိ သု၊ မပြုကုန်။ တေ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်။ အပ္ပါဟာရတာယ၊ နည်းသော အစာ အဟာရ ဟူသော ဆွမ်းရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဝါ၊ နည်းသောဆွမ်းရှိခြင်းဖြင့်။ သုဿမာနာ၊ ခြောက်ကပ်ခေါင်းပါးကုန်သည်ဖြစ်၍။ ကတိပါဟေနေဝ၊ နှစ်ရက်သုံးရက်ဖြင့်သာလျှင်။ ဥဇုကာ၊ ဖြောင့်ဖြောင့်ကျင့်ကုန်သည်။ ဟုတ္မာ၊ ဖြစ်၍။ အညမညံ၊ အချင်းချင်း။ အစ္ဆယံ၊ အပြစ်ကို။ ဝါ၊ အာပတ်ကို။ ဒေသေတ္မာ၊ ကြား၍။ ဝါ၊ ဒေသနာကြား၍။ ခမာပေတ္မာ၊ ကန်တော့၍။ ဥပါသကာ၊ ဒါယကာတို့။ မယံ၊ တို့သည်။ သမဂ္ဂါ၊ အညီအညွတ်။ ဇာတာ၊ ဖြစ်ကုန်ပြီ။ တုမှေပိ၊ သင်တို့သည်လည်း။ နော၊ ငါတို့အား။ ပုရိမသဒိသာဝ၊ ရှေးနှင့်အတူသာလျှင်။ ဟောထ၊ နှလုံးကြည်ဖြူသည်ဖြစ်စေကုန်လော့။ ဤတိ အာဟံသု၊ ဤသို့ဆိုကုန်၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရားတို့။ တေ၊ ထိုအရှင်ဘုရားတို့သည်။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသခင်ကို။ ခမာပိတောဝ၊ ကန်တော့ပြီလော။ ဤတိ၊ ဤသို့ မေးကုန်၏။ အာဝုသော၊ ဒါယကာတို့။နဲ ခမာပိတောဝ၊ မကန်တော့ရပေသေး။ဤတိ၊ ဤသို့ဆိုကုန်၏။ တေနဟိ၊ ထိုသို့တပြီးကား။ သတ္ထာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ ခမာပေထ၊ ကန်တော့ကုန်လော့။ ဝါ၊ ပူဇော်ကုန်လော့။ တုမှေ၊ အရှင်ဘုရားတို့သည်။ သတ္ထာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ ခမာပိတကာလေ၊ ကန်တော့ပြီးသောကာလ၌။ မယံပိ၊ တပည့်တော်တို့သည်လည်း။ တုမှာကံ၊ အရှင်ဘုရားတို့အား။ ပုရိမသဒိသာ၊ ရှေးနှင့်အတူ။ ဘဝိဿာမ၊ ဖြစ်ကုန်အံ့။ ဤတိ၊ သို့ဤဆိုကုန်သည်ရှိသော်။တေ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်။ အန္တောဝဿဘာဝေန၊ ဝါတွင်းဖြစ်သောကြောင့်။(တစ်နည်းကား)ဝါတွင်းဖြစ်သဖြင့်။ သတ္ထုသန္တိကံ၊ဘုရား

အထံတော်သို့။ ဂန္ဓာ၊ သွားခြင်းငှာ။ အဝိသဟန္တာ၊ မဝံ့ကုန်သည်ရှိသော်။ ဒုက္ခေန၊ ဆင်းရဲငြိုငြင်စွာ။ တံ အန္ဓောဝ်သံ၊ ထိုဝါတွင်းသုံးလကို။ ဝီတိနာ မေသုံ၊ လွန်စေကုန်၏။ သတ္ထာပန၊ ဘုရားရှင်သည်ကား။ တေမာသံ၊ ဝါတွင်း သုံးလပတ်လုံး။ တေနဟတ္ထိနာ၊ ထိုပလလည်းဆင်မင်းသည်။ ဥပဋ္ဌိယမာနော၊ လုပ်ကျွေးအပ်သည်ဖြစ်၍။ သုခံ၊ ချမ်းသာစွာ။ ဝသိ၊ နေတော်မူ၏။ သောပိ ဟိ ဟတ္ထိနာဂေါ၊ ထိုပလလည်းဆင်မင်းသည်လည်း။ ဂဏံ၊ အပေါင်းအဖော်ကို။ ပဟာယ၊ ပယ်စွန့်၍။ ဖာသုဝိဟာရတ္ထာယေဝ၊ ချမ်းသာစွာနေခြင်း အကျိုးငှာသာလျှင်။ 'တံ ဝနသဏ္ဍံ၊ ထိုပလလည်းတောအုပ်သို့။ ပါဝိသိ၊ ဝင်၏။ ယထာဟ၊ ဘုရားအဘယ်သို့ဟောသနည်း။ (တစ်နည်းကား) မယာ၊ ဝါသည်။ ဝုတ္ထသ၊ ဆိုသောစကား၏။ သာမဂ္ဂီ၊ သက်သေဖြစ်သော။ ယထာ ကိံ ဝစနံ၊ အဘယ်မည်သောစကားကို။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အာဟ၊ ဟောတော်မူသနည်း။ (တစ်နည်းကား) ယထာ,ယေန ကာရဏေန၊ အကြင်သို့သော အကြောင်းဖြင့်။တံဝနသဏ္ဍံ၊ ထိုတောအုပ်သို့။ ပါဝိသိ၊ ဝင်တော်မူ၏။ တထာ တေနကာရဏေန၊ ထိုသို့သောအကြောင်းဖြင့်။ အဟံခေါပန ။လ။ ကေစာရိ ဘ ဘာ၀ေါ ၀ သေယျာတိ၊ သေ ယျာ ဟူ၍။ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။ အဟံခေါပန၊ ငါသည်ကား။ ဟတ္ထိဟိ၊ ဆင်အပေါင်းတို့နှင့် လည်းကောင်း။ ဟတ္ထိနီဟိ၊ ဆင်မတို့နှင့်လည်းကောင်း။ ဟတ္ထိကလဘေဟိ၊ ဆင်ရှေတို့နှင့် လည်းကောင်း။ဟတ္ထိစ္ဆာပေဟိ၊ ဆင်ငယ်တို့နှင့်လည်းကောင်း။အာကိဏ္ဏော၊ ပြွမ်းသည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရာမိ၊ နေရ၏။ ဆိန္နဂ္ဂါနိ၊ ပြတ်သောအညွှန့်အဖူးရှိကုန် သော။ တာ်ဏာနိစေ၀၊ မြက်တို့ကိုလည်း။ ခါဒါမိ၊ စားရ၏။ ဩဘဂ္ဂေါဘဂ္ဂံ၊ ဖရိုဖရဲ ကျိုးပြီးသော အခက်အရွက်ရှိသော။ သာခါဘင်္ဂံ၊ သစ်ခက်ကျိုးကို လည်း။ ခါဒါမိ၊ ၏။ အာ၀ိလာနိ၊ နောက်ကျကုန်သော။ ပါနီယာနိစ၊ သောက်ရေတို့ကိုလည်း။ပိ၀ါမိ၊ သောက်ရ၏။ ဩဂါဟန္တသစ၊ ရေသို့ဆင်း စဉ်လည်းကောင်း။ဥတ္တိဏ္ဏသစ၊ ရေမှတက်စဉ်လည်းကောင်း။ဟတ္ထိနိယော၊ ဆင်မတို့သည်။ မေ၊ ငါ၏။ ကာယံ၊ ကို။ ဥပနိယံသန္တိယော၊ တိုက်ကုန် ခြစ်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဂစ္ဆန္တိ၊ကုန်၏။ အဟံ၊ သည်။ကေကော၀၊ တစ်စီးတည်း သာလျှင်။ ဂဏမှာ၊ အပေါင်းအဖော်မှ။ ဝူပကဋ္ဌော၊ ကင်းသည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရေယ္ယံ၊နေရမူကား။ယံနူန၊ ကောင်းလေစ။ ဣတိ၊ဤသို့ကြံ၏။ အထခေါ၊

ထိုသို့ ကြံပြီးသောအခါ၌။ သောဟတ္ထိနာဂေါ၊ ထို ဆင်ပြောင်ကြီးသည်။ ယူထာ၊ ဆင်အုပေါင်းမှ။ ဝါ၊ ကို။ အပက္ကမ၊ ဖဲ့၍။ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌။ ပါလိလေယျကံ ရက္ခိတဝနသဏ္ဍံ၊ ပလလည်းဆင်မင်းသည်စောင့်ရှောက်အပ်သော တောအုပ်သည်လည်းကောင်း။ ဘဒ္ဒသာလမူလံ၊ အခက်အရွက်နှင့် ပြည့်စုံခြင်းကြောင့် သာယာသည်ဖြစ်၍ ကောင်းခြင်းရှိသော အင်ကြင်းပင်၏ အနီး ရပ်သည်လည်းကောင်း။ယေန၊ အကြင်အရပ်၌။ ဘဂဝါ၊ ဘုရားသခင်သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တေန၊ ထိုဘုရားရှိရာသို့။ ဥပသင်္ကမိ၊ ကပ်၍။ ဥပသင်္ကမိတ္ဝာ ပန၊ ကပ်ပြီး၍ကား။ ဘဂဝန္တံ၊ ဘုရားရှင်ကို။ ဝန္ဒိတ္ဝာ၊ ရှိခိုးပြီး၍။ ဩလောကေန္တော၊ ကြည့်သည်ရှိသော်။ အညံ၊ တစ်ပါးသော။ ကိဉ္စိ၊ တစ်စုံတစ်ခုကို။ အဒိသ္ဝာ၊ မမြင်မူ၍။ ဘဒ္ဒသာလမူလံ၊ ကောင်းခြင်းရှိသော အင်ကြင်းပင်၏ အရင်းကို။ ပါဒေနေဝ၊ ခြေဖြင့်သာလျှင်။ ပဟာရန္တော၊ လျှက်။ တဏ္ဍေ ဘဝ၊ ညှို့၍။ သောဏ္ဍာယ၊ နှာမောင်းဖြင့်။ သာခံ၊ သစ်ခက်ကို။ ဂဟေတ္ဝာ၊ ယူ၍။သမ္မဒ္ဓိ၊တံမြက်လှည်း၏။တတော ပဋ္ဌာယ၊ထိုအခါမှစ၍။သောဏ္ဍာယ၊ နှာမောင်းဖြင့်။ ဃဋ္ဋံ၊အိုးကို။ ဂဟေတ္ဝာ၊ ယူ၍။ ပါနီယံ၊ သောက်တော်ရေကို လည်းကောင်း။ ပရိဘောဇနီယံ၊ သုံးဆောင်ရေကိုလည်းကောင်း။ ဥပဋ္ဌာပေသိ၊ တည်ထား၏။ ဥဏ္ဏောဒကေန၊ ရေနွေးဖြင့်။ အတ္ထေ၊ အလိုရှိသည်။ သတိ၊ ရှိသော်။ဥဏ္ဏောဒကံ၊ရေနွေးကို။ပဋိယာဒေတိ၊ကပ်လှူ၏။ဝါ၊စီရင်၏။ ကထံ၊ အဘယ်သို့စီရင်သနည်းဟူမူကား။ဟတ္ထေန၊ လက်ဟူသောနှာမောင်းဖြင့်။ ကဋ္ဌာနိ၊ ထင်းတို့ကို။ ဃံသိတ္ဝာ၊ တိုက်၍။ ဝါ၊ ပွတ်၍။ အဂ္ဂိံ၊ ကို။ သမ္ဘာဒေတိ၊ပြည့်စုံစေ၏။တတ္ထ၊ ထိုသို့မီးကိုစီရင်ရာ၌။ ဒါရူနိ၊ ဝါးသစ်တို့ကို။ ဝါ၊ ထင်းတို့ကို။ ပက္ခိပန္တော၊ ထည့်လျှက်။ အဂ္ဂိံ ဇာလေတ္ဝာ၊ မီးတောက်သည်ရှိသော်။ တတ္ထ၊ ၌။ ပါသာဏေ၊ ကျောက်တို့ကို။ ပက္ခိပိတ္ဝာ၊ ထည့်၍။ ပစိတ္ဝာ၊ ဖုတ်၍။ ဒါရုဒုက္ခကေန၊ သစ်သားလှောင်ကန်ဖြင့်။ ပဒေတ္ဝာ၊ ပြန့်လှန်၍။ ပရိစ္ဆိန္နာယ၊ ပိုင်းခြားမှတ်သားသဖြင့်။ ခုဒ္ဒကကောဏ္ဍိကာယ၊ ငယ်သောရေအိုင်၌။ ခိပတိ၊ ပစ်ချ၏။ တတော၊ ထိုနောက်မှ။ ဟတ္ထံ ၊လက်ဟူသောနှာမောင်းကို။ သြတာရေတ္ဝာ၊ ချသွင်း၍။ ဥဒကဿ၊ ရေ၏။ တတ္ထ ဘာဝံ၊ ပူသည်၏အဖြစ်ကို။ ဇာနိတ္ဝာ၊ သိ၍။ ဝန္ဒာ၊ သွား၍။ သတ္ထာရံ၊ ဗြဟ်စ္စာဘုရားကို။ ဝန္ဒတိ၊ ရှိခိုး၏။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသခင်သည်။ ပါလိလေယျက၊

ပါလလည်းဆင်မင်း။ တေ၊ သင်သည်။ ဥဒကံ၊ ကို။ တာပိတံ၊ နွေးစေပြီလော။ ဤတိုဝတ္ထာ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၍။ တတ္ထ၊ ထိုရေနွေးတည်ရာအရပ်သို့။ ဂန္တွာ၊ ကြ၍။ နှာယတိ၊ ရေချိုးတော်မူ၏။ အထ၊ ထိုသို့ရေသပ်ပယ်ပြီးသောအခါ၌။ အသ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားအား။နာနာဝိဓာနိ ဖလာနိ၊ အထူးထူးအပြားပြား ရှိကုန်သော သစ်သီးကြီးငယ်တို့ကို။ အာဟရိတ္ဝာ၊ ဆောင်၍။ ဒေတိ၊ လှူ၏။ ယဒါ ပန၊ အကြင်အခါ၌ကား။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဂါမံ၊ ရွာသို့။ ပိဏ္ဍာယ၊ ဆွမ်းအလိုငှာ။ ပဝိသတိ၊ ဝင်၏။ တဒါ၊ ထိုအခါ၌။ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ပတ္တစီဝရံ၊ သပိတ်သင်္ကန်းကို။ အာဒါယ၊ ၍။ ကုမ္ဘော၊ ဦးကင်း၌။ ပတိဋ္ဌပေတ္ဝာ၊ တင်ထား၍။ သတ္ထာရာ၊ ဘုရားရှင်နှင့်။ သဒ္ဓိံ ယေဝ၊ တကွ သာလျှင်။ ဂစ္ဆတိ၊ သွား၏။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဂါမူပစာရံ၊ ရွာ၏ဥပစာရသို့။ ပတ္ဝာ၊ ရောက်၍။ ပါလိလေယျက၊ ပလလည်းဆင်။ ဤတော၊ ဤအရပ်မှ။ပဋ္ဌာယ၊ စ၍။ တယာ၊ သင်သည်။ ဂန္ဒုံ၊ လိုက်ခြင်းငှာ။ နသက္ကာ၊ မတတ်ကောင်း။ မေ၊ ၏။ ပတ္တစီဝရံ၊ သပိတ်သင်္ကန်းကို။ အာဟရ၊ ဆောင်ခဲ့လော့။ ဝါ၊ ယူခဲ့လော့။ ဤတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူလျက်။ အာဟရိတ္ဝာ၊ ဆောင်ယူစေခဲ့၍။ ဂါမံ၊ ရွာသို့။ ပိဏ္ဍာယ၊ ဆွမ်းအလိုငှာ။ ပါဝိသိ၊ ဝင်တော်မူ၏။ သောပိ၊ ထိုဆင်မင်းသည်လည်း။ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ယာဝ နိက္ခမနာ၊ ဆွမ်းခံရွာမှထွက်တော်မူလာသည့်တိုင်အောင်။တတ္ထေဝ၊ထိုရွာ၏ ဥပစာရ၌သာလျှင်။ဌတ္ဝာ၊ငံ့လင့်၍။သတ္ထု၊ဘုရားသခင်၏။အာဂမနကာလေ၊ ကြွလာတော်မူသော အခါ၌။ ပစ္စုဂ္ဂမနံ၊ ခရီးဦးကြိုဆိုခြင်းကို။ ကတ္ဝာ၊ ပြု၍။ ပုရိမနယေနေဝ၊ ရှေနည်းဖြင့်သာလျှင်။ ပတ္တစီဝရံ၊ သပိတ်သင်္ကန်းကို။ ဂဟေတ္ဝာ၊ လှမ်းယူ၍။ ဝသနဋ္ဌာနေ၊ နေတော်မူရာ အင်ကြင်းပင်ရင်း၌။ သြတာရေတ္ဝာ၊ ချ၍။ ဝတ္တံ၊ ဝတ်ကြီးဝတ်ငယ်ကို။ ဒသေတ္ဝာ၊ပြု၍။ ဝါ၊ ပြု၍။ သာခါယ၊ သစ်ခက်ဖြင့်။ ဗီဇတိ၊ ယပ်ခတ်၏။ ရတ္တိ၊ ညဉ့်အခါ၌။ စါဋုမိဂပရိပန္ထနိဝါရဏတ္ထံ၊ သားရဲ ဘေးရန်တို့ကို တားမြစ်ခြင်းငှာ။ မဟန္တံ ဒဏ္ဍံ၊ ကြီးစွာသော ဒုတ်လှံကန်ကို။ ဃောဇေတ္ဝာ၊ နှာမောင်းဖြင့်။ ဂဟေတ္ဝာ၊ ကိုင်၍။သတ္ထာရံ၊ဘုရားသခင်ကို။ ရက္ခိသာမီတိ၊ စောင့်ရှောက်အံ့ဟု၍။ယာဝ အရုဏုဂ္ဂမနံ၊နေအရုဏ်တက်လာသည့်တိုင်အောင်။ဝနသဏ္ဍာသာ၊ ဇံတာအုပ်၏။ အန္တရန္တရေ၊ အကြား အကြား၌။ ဝါ၊ အစုန်အနား၌။

ဝိစရတိ၊ လှည့်ပတ်သွားလာ၏။ တတော ပဌာယယေဝ၊ ထိုမှစ၍သာလျှင်။ သော စနသဏ္ဌော၊ ထိုတောအုပ်သည်။ ပါလိလေယျကဟ ရက္ခိတ ဝနသဏ္ဌောနာမ၊ ပလလည်းဆင်မင်းသည် လုံခြုံစေအပ်သော တောအုပ်မည်သည်။ ဇာတော ကိရ၊ ဖြစ်သတတ်။ အရုဏော၊ အရုဏ်သည်။ ဥဂ္ဂတော၊ တက်သည်ရှိသော်။ မုခေါဒကဒါနံ၊ မျက်နှာသစ်ရေကပ်လှူခြင်းကို။ အာဒိ ကတ္တာ၊ အစပြု၍။ တေနေဝ ပါယေန၊ ထိုဆိုခဲ့ပြီးသောနည်းဖြင့်လျှင်။ သဗ္ဗဝတ္ထာနိ၊ အလုံးစုံသော ဝတ်တို့ကို။ ကရောတိ၊ ပြု၏။

အထ၊ ထိုသို့ဝတ်ပြုရာ၌။ ဧကော မဂ္ဂေ၊ မျှောက်တစ်ခုသည်။ တံ ဟတ္ထိ ၊ထိုဆင်မင်းကို။ဥဒ္ဌာယ သမုဒ္ဌာယ၊ ထကြွလုံ့လပြု၍။ တထာဂတသ၊ မြတ်စွာဘုရားအား။ အဘိသမာစာရိကံ၊ အဘိသမာစာရိကဟုဆိုအပ်သော ဝတ်ကြီးဝတ်ငယ်ကို။ ဝါ၊ အလွန်မြတ်သောအကျင့်ကို။ ကရောန္တံ၊ ပြုသည်ကို။ ဒိသ္ဝာ၊ မြင်၍။ အဟမ္ပိ၊ ငါသည်လည်း။ ကိဉ္စိဒေန၊ တစ်စုံတစ်ခုသောအလှူဝတ္ထု ကိုလျှင်။ ကရိဿာမိတိ၊ ပြုအံ့ဟု၍။ ဝိစရန္တော၊ လှည့်ပတ်သွားလာသည်ရှိသော်။ ကေဒိဝသံ၊ တစ်နေ့သ၌။ နိမ္ဗကွတံ၊ ပျားကောင်မရှိသော။ ဒဠ္ဍကမဓုံ၊ ပျားတံ၌ရှိသော လဘို့စိုင်ကို။ ဒိသ္ဝာ၊ မြင်၍။ ဒဠ္ဍကံ၊ ပျားတံကို။ ဘဉ္ဇိတ္ဝာ၊ ချိုး၍။ ဒဠ္ဍကေနေဝ၊ ပျားတံနှစ်သာလျှင်။ သဒ္ဒိ ၊ တကွ။ မဓုပဋလံ၊ ပျားလဘို့ကို။ သတ္ထုသန္တိကံ၊ ဘုရားအထံတော်သို့။ အာဟရိတ္ဝာ၊ ဆောင်ခဲ့၍။ ကဒလိပတ္တံ၊ ငှက်ပျောရွက်ကို။ ဆိန္ဒိတ္ဝာ၊ ဆုတ်ဖြတ်၍။ တတ္ထ၊ ထိုငှက်ပျောရွက်၌။ ဌပေတ္ဝာ၊ ထား၍။ အဒါသိ၊ ကပ်လှူ၏။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသခင်သည်။ ဂဏ္ဍိ၊ခံယူတော်မူ၏။ မဂ္ဂေ၊ မျှောက်သည်။ ပရိဘောဂံ၊ သုံးဆောင်တော်မူခြင်းကို။ ဝါ၊ ဘုဉ်းပေးတော်မူခြင်းကို။ ကရိဿတိနုခေါ၊ ပြုအံ့လော။ နကရိဿတိနုခေါ၊မပြုအံ့လော။ဣတိ၊ ဤသို့နှလုံးသွင်း၍။ ဩလောကေန္တော၊ ကြည့်သည်ရှိသော်။ ဂဟေတ္ဝာ၊ ကိုင်၍။ နိသိန္နံ၊ နေသော မြတ်စွာဘုရားကို။ ဒိသ္ဝာ၊ မြင်၍။ကိ နုခေါ်တိ၊ အသို့နည်းဟု။ စိန္တေတ္ဝာ၊ ကြံလျက်။ ဒဠ္ဍကောဠိယံ၊ ပျားတံစွန်း၌။ ဂဟေတ္ဝာ၊ ကိုင်၍။ ပရိဝတ္တေတ္ဝာ၊ ပြန်လှန်၍။ ဥပဓာရေန္တော၊ စူးစမ်းသည်ရှိသော်။ အဏ္ဍကာနိ၊ ပျားဥတို့ကို။ ဒိသ္ဝာ၊ မြင်၍။ တာနိ၊ထိုပျားဥတို့ကို။သဏိကံ၊ဖြည်းဖြည်း။ အပနေတ္ဝာ၊ပယ်၍။ပုန၊တစ်ဖန်။ အဒါသိ၊ ကပ်လှူ၏။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသခင်သည်။ ပရိဘောဂံ၊ ဘုဉ်းပေး သုံး

ဆောင်ခြင်းကို။ အကာသိ၊ ပြုတော်မူ၏။ သော၊ ထိုမျောက်သည်။ တုဋ္ဌမာန သော၊ နှစ်သက်ဝမ်းမြောက်သောစိတ် ရှိသည်ဖြစ်၍။ တံ တံ သာခံ၊ ထိုထို သစ်ခက်ကို။ဂဟေတ္ဝာ၊ ကိုင်ယူဆွဲငင်၍။ နစ္စန္ဒော၊ကလျက်လျှင်။ အဋ္ဌာသိ၊ နေ၏။ အဃ၊ ထိုအခါ၌။ အသ အနေန၊ ထိုမျောက်သည်။ ဂဟိတသာခါပိ၊ ဆွဲငင်သောသစ်ခက်တို့သည်လည်းကောင်း။ အက္ကန္တသာခါပိ၊နှင်းသွားသော သစ်ခက်တို့သည်လည်းကောင်း။ ဘဇ္ဇိ သု၊ ကျိုးကုန်၏။ သော၊ ထိုမျောက် သည်။ ကေသ္မိ ခါဏုမတ္တကေ၊ စစ်ခုသောသစ်ငုတ်ထက်၌။ ပတိတ္ဝာ၊ ကျ၍။ နိဝိဋ္ဌဂတ္တော၊ထုတ်ချင်းလျှိုစူးဝင်သောကိုယ်ရှိသည်ဖြစ်၍။သတ္ထုရိ၊၌။ ပသန္နေ နေဝ စိတ္တေန၊ ကြည်ညိုစိတ်ဖြင့်သာလျှင်။ ကာလံကတ္ဝာ၊ သေခြင်းကိုပြု၍။ တာဝတိံသဘဝနေ၊ တာဝတိံသာ နတ်ပြည်၌။ တိံသယောဇနိကေ၊ ယူဇနာသုံးဆယ်ရှိသော။ ကနကဝိမာနေ၊ ရွှေပိမာန်၌။ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ၏။ အစ္ဆရာ သဟဿ ပရိဝါရော၊ နတ်သမီးတစ်ထောင် ခြံရုံလျက်။ မဂ္ဂဋ္ဌဒေဝပုတ္တော နာမ၊ မဂ္ဂဋ္ဌနတ်သားမည်သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။

☰ တတ္ထ၊ ထိုပလလည်းတော၌။ ဟတ္ထိနာဂေန၊ ဆင်ပြောင်ကြီးသည်။ ဥပဋ္ဌိ ယမာနသ၊ လုပ်ကျွေးအပ်သော။ တထာဂတသ၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ဝသန ဘာဝေါ၊ နေတော်မူသောအဖြစ်သည်။သကလဇမ္ဗုဒီပေ၊အလုံးစုံသော ဇမ္ဗူ ဒီပါကျွန်းအပြင်၌။ ပါကဋော၊ ဆင်ရှားသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ သာဝတ္ထိ နဂရတော၊ သာဝတ္ထိပြည်မှ။ အနာထ ပိဏ္ဍိကောစ၊ အနာထပိဏ်သည် လည်းကောင်း။ ဝိသာခါ၊ ဝိသာခါအမည်ရှိသော။ မဟာဥပါသိကာစ၊ ဒါယိကာမကြီးသည်လည်းကောင်း။ ဣတိဝေမာဒီနိ၊ ဤသို့အစရှိကုန်သော။ မဟာကုလာနိ၊ မျှားစွာကုန်သောအမျိုးတို့သည်။အာနုဘ္ဘတ္ထေရဿ၊ အာနုဘာ မထေရ်အား။ဝါ၊ မထေရ်ကို။ သတ္ထာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။နော၊ အကျွန်ုပ်တို့ အား။ ဒယောထ၊ ပြုတော်မူပါကုန်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သာသနံ၊ သတင်း စကားကို။ ပဟိဏိ သု၊ စေလွှတ်ကုန်၏။ ဒိသာဝါသိနော၊ အရပ်မျက်နှာ၌ နေကုန်သော။ ပဗ္ဗသတာ၊ဝါးရာအတိုင်းအရှည်ရှိကုန်သော။ ဘိက္ခူပိ၊ ရဟန်း တို့သည်လည်း။ ဝုဋ္ဌဝသာ၊ ဝါကျွတ်ကုန်ပြီးသည်ရှိသော်။ အာနုဘ္ဘတ္ထေရံ၊ အာနုဘာမထေရ်သို့။ ဥပသင်္ကမိတ္ဝာ၊ ကပ်၍။ အာဝုသော အာနုဘ၊ ငါ့ရှင် အာနုဘာ။ နော၊ ငါတို့အား။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သမ္မုခါ၊ မျက်

မျှောက်တော်မှ။ ဓမ္မကထာ၊ တရားစကားကို။ စိရသံတဝ၊ မနာရသည်ကြာလျှ
ခဲ့ပြီ။ (တစ်နည်းကား) တဝ၊ စင်စစ်။ စိရံ၊ ကြာမြင့်စွာ ကြားနာရခြင်းကုန်
သည်။ အသံ၊ ဖြစ်ကုန်ပြီ။ အာဝုသော အာနန္ဒ၊ ငါ့ရှင် အာနန္ဒာ။ မယံ၊
ငါတို့သည်။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သမ္မုခါ၊ ရှေတော်မှ။ ဓမ္မကထံ
သဝနာယ၊ တရားစကားကို ကြားနေရခြင်းငှာ။ လဘေယျာမ၊ အခွင့်ရပါကုန်
မူကား။ သာဓု၊ ကောင်းလေစွ။ ဣတိယာစိ သု၊ ဤသို့တောင်းပန်ကုန်၏။
ထေရော၊ အရှင်အာနန္ဒာမထေရ်သည်။ တေဘိက္ခူ၊ ထိုရဟန်းကို။ အာဒါယ၊
ပင့်ခေါ်၍။ တတ္ထ၊ ထိုပလလည်းတော်သို့။ ဂန္တွာ၊ သွားမူ။ တေမာသံ၊ ဝါတွင်း
သုံးလပတ်လုံး။ ဧကဝိဟာရိနော၊ ကိုယ်တော်တည်းသာ နေလေ့ရှိသော။
တထာဂတဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သန္တိကံ၊ သို့။ ဣတ္ထိကေဟိ ဘိက္ခူဟိ၊ ဤမျှ
အတိုင်းအရှည်ရှိကုန်သော ရဟန်းတို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ဥပသင်္ကမိတုံ၊
ကပ်ခြင်းငှာ။ အယုတ္တန္တိ၊ မသင့်ခဲ့တကားဟု။ စိန္တေတွာ၊ ကြံ၍။ တေ ဘိက္ခူ၊
ထိုရဟန်းတို့ကို။ ဝဟိ၊ အပ္ပ၏။ ဌပေတွာ၊ ထားခဲ့၍။ ဧကဧဝ၊
တစ်ယောက်တည်းသာလျှင်။ သတ္ထာရံ၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိ၊ ၏။ ပါလိလေယျကော၊
ပလလည်းဆင်မင်းသည်။ တံ၊ အရှင်အာနန္ဒာကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ ဒဏ္ဍံ၊ လှင်
ကန်ကို။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ ပက္ခန္ဒိ၊ ပြေးလေ၏။ သတ္ထာ၊ သည်။ သြလောကေ
တွာ၊ ၍။ ပါလိလေယျက၊ ပလလည်းဆင်မင်း။ အပေဟိ အပေဟိ၊ ဆုတ်ဘိ
လော့, ဆုတ်ဘိလော့။ ဝါ၊ ဖဲဘိလော့။ တံ၊ ထိုအာနန္ဒာကို။ မာနိ ဝါရယိ၊
မမြစ်မတားလင့်။ သော၊ ဤအာနန္ဒာသည်။ ဗုဒ္ဓုပဋ္ဌာကော၊ ငါ၏ဘုရား၏
အလုပ်အကျွေးပေတည်း။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ သော၊ ထို
ပလလည်းဆင်မင်းသည်။ တတ္ထေဝ၊ ထိုအရပ်၌လျှင်။ ဒဏ္ဍံ၊ လှင်ကန်ကို။
ဆဋ္ဌေတွာ၊ စွန့်ပစ်၍။ ပတ္တစီဝရပဋိဂ္ဂဟာဏံ၊ သပိတ်သင်္ကန်းကိုလွှမ်းယူခြင်းကို။
အာပုဇ္ဇိ၊ ပန်၏။ ထေရော၊ အာနန္ဒာမထေရ်သည်။ နအဒါသိ၊ မပေး။ နာဂေါ၊
ဆင်ပြောင်သည်။ ဥဂ္ဂဟိတဝတ္ထော၊ သင့်အပ်သောဝတ်ရှိသည်။ သစေဘဝိဿ
တိ၊ အကယ်၍ဖြစ်လေငြားအံ့။ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ နိသီဒနပါသာဏ
ဖလကေ၊ နေရာဖြစ်သော ကျောက်အင်းပျဉ်၌။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ပရိက္ခာရံ၊
ပရိက္ခရာကို။ နဌပေဿတိ၊ မထားလတ္တံ့။ ဣတိစိန္တေသိ၊ ဤသို့ကြံ၏။
ထေရော၊ ရှင်အာနန္ဒာမထေရ်သည်။ ပတ္တစီဝရံ၊ သပိတ်သင်္ကန်းကို။ ဘူမိယံ၊

မြေ၌။ ၌ပေသိ၊ ထားဏ်။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စ္ဓ။ ဝတ္တသမ္ပန္နာ၊ ဝတ်နှင့်ပြည့်စုံ သော သူတို့သည်။ ဂရုနံ၊ ဆရာတို့၏။ အာသနေ ဝါ၊နေရာ၌လည်းကောင်း။ သယနေ ဝါ၊အိပ်ရာ၌လည်းကောင်း။အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ပရိက္ခာရံ၊ ပရိက္ခရာ ကို။ နု ၌ပေန္တိ၊ မထားကုန်။ ထေရော၊ ရှင်အာနန္ဒာသည်။ သတ္ထာရံ၊ မြတ် စွာဘုရားသည်။ ဥပသက်မိတ္ဝာ၊ ဝပ်၍။ ဝန္ဒိတ္ဝာ၊ ရှိခိုး၍။ ဧကမန္တံ၊ တင့်အပ် လျောက်ပတ်သော အရပ်၌။ နိသီဒိ၊ နေ၏။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသခင်သည်။ အာနန္ဒ၊ ချစ်သား အာနန္ဒာ။ ဧကောဝ၊ တစ်ယောက်တည်းသာလျှင်။ အာဂ တော၊ လာသည်။ အသိ၊ ဖြစ်သလော။ ဣတိပုဏ္ဏေ တ္ဝာ၊ ဤသို့ မေးတော် မူခြင်းကြောင့်။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဟ္ဋ္ဌသတေဟိ၊ ငါးရာကုန်သော။ ဘိက္ခူဟိ၊ ရဟန်းတို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တက္ခ။ အာဂမတာ၊ လာခဲ့ပါ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်သည်ရှိသော်။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသခင်သည်။ တေတိ၊ ထို ငါးရာသော ရဟန်းတို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တက္ခ။ အာဂတဘာဝံ၊ လာသည် အဖြစ်ကို။ သုတ္ဝာ၊ ကြားတော်မူ၍။ တေဟိ၊ ထိုငါးရာသော ရဟန်းတို့ သည်။ ကဟံပန၊ အဘယ်အရပ်မှာ နေကုန်သနည်း။ ဣတိဝတ္ဝာ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူခြင်းကြောင့်။ တုမှာကံ၊ အရှင်တို့၏။ အဇ္ဈာသယံ၊ မြတ်သော အလိုတော်ကို။ အဇာနန္တော၊ မသိသည်ဖြစ်၍။ ဝါ၊ မသိပါခြင်းကြောင့်။ ဗဟိ၊ အပ၌။ ၌ပေတ္ဝာ၊ ထားခဲ့၍။ အဂတော၊ လာသည်။ အမှိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိဝုတ္တေ၊ ဤသို့ နှားတော်လျှောက်သည်ရှိသော်။ နေ၊ ထိုငါးရာသော ရဟန်းတို့ကို။ ပက္ကောသာဟိ၊ ခေါ်ချေလော့။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ မိန့်၏။ ထေရော၊ ရှင်အာနန္ဒာသည်။ တထာ၊ ဘုရားသခင်မိန့်တော်မူတိုင်း။ အကာ သိ: ခေါ်ခြင်းကိုပြု၏။ တေ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ အာဂန္တ္ဝာ၊ လာ၍။ သတ္ထာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ ဝန္ဒိတ္ဝာ၊ ၍။ ဧကမန္တံ၊ ၌။ နိသီဒိံသု၊ ကုန်၏။ သတ္ထာ၊ ဘုရားရှင်သည်။ တေဟိ၊ ထိုရဟန်းငါးရာတို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တက္ခ။ ပဋိသန္ထာရံ၊ ပဋိသန္ထာရစကားကို။ ကတ္ဝာ၊ ပြု၍။ တေဟိ ဘိက္ခူဟိ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဘဂဝါ၊ အရှင်ဘုရားသည်။ ဗုဒ္ဓသုခုမာလေ စေဝ၊ ဘုရား၏ သိမ်မွေ့ခြင်းလည်း ရှိတော်မူ၏။ ခတ္တိယ သုခုမာလောစ၊ မင်း သိမ်မွေ့ခြင်းလည်း ရှိတော်မူ၏။ တုမှေဟိ၊ အရှင်ဘုရားတို့သည်။ တေမာသံ၊ ဝါတွင်းသုံးလပတ်လုံး။ ကေကောဝ၊ ကိုယ်တော် တစ်ပါးသည်းသာလျှင်။

တိဋ္ဌန္တေဟိစ၊ ရပ်ခြင်းတို့ဖြင့်လည်းကောင်း။ နိသီဒန္တေဟိစ၊ ထိုင်ခြင်းတို့ဖြင့် လည်းကောင်း။ ဒုက္ကရံ၊ ခဲယဉ်းငြိုငြင်သောအမှုကို။ ကတံ၊ ပြုတော်မူ၏။ ဝတ္တပဋိဝတ္တကာရကောပိ၊ ဝတ်ကြီးဝတ်ငယ်ကို ပြုသောသူ သည်လည်း ကောင်း။ မုခေါဒကာဒိဒါယကောပိ၊ မျက်နှာသစ်ရေ စသည်ကို ပေးသော သူသည်လည်းကောင်း။နာဟောသိ မညေ၊ရှိသည်မဖြစ်ယောင်တကား။ ဝါ၊ ရှိမည်မထင်။ ဣတိ ဝုတ္တော၊ ဤသို့နားတော်လျှောက်သည်ရှိသော်။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ မံ၊ ငါဘုရားကို။ ပါလိလေယျကေန ဟတ္ထိနာ၊ ပလလည်းဆင်မင်း သည်။ မေ၊ ငါ၏။ သတ္ထုကိစ္စာနိ၊ အလုံးစုံသောကိစ္စတို့ကို။ ကတာနိ၊ ပြုအပ် ကုန်ပြီ။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စ္ဆ။ ဝေရှပ်၊ ဤသို့သဘောရှိသော။ သဟာယံ၊ အဆွေခင်ပွန်းကောင်းကို။ လဘန္တေန၊ ရသဖြင့်။ ကေဝေါ၀၊ အတူတကွ သာလျှင်။ဝသိတုံ၊ နေခြင်းငှာ။ ယုတ္တံ၊ သင့်၏။ အလဘန္တဿ၊ အဆွေခင်ပွန်း ကောင်းကို မရသည်ရှိသော်။ ကေစာရိကဘာဝေါ၀၊ တစ်ယောက်တည်း ကျင့်သောအဖြစ်သည်သာလျှင်။ သေယျော၊ မြတ်၏။ ဣတိ ဝတ္ဝာ၊ ဤသို့မိန့် တော်မူပြီး၍။ နာဂ ဝဂ္ဂ၊ နာဂ ဝဂ်၌။ ဣမာ တိသော ဂါထာ၊ ဤသုံးဂါထာ တို့ကို။ အဘာသိ၊ ဟောတော်မူ၏။

(နိပကံ၊ ရင့်မာသောပညာရှိထသော။ သဒ္ဓိံ စရံ၊ အတူသကွကျင့်ခြင်းရှိထ သော။ဂါ၊ အတူတကွ သွားခြင်းရှိထသော။ သာဓုဝိဟာရိံ၊ ကောင်းသော နေခြင်းရှိထသော။ ဓီရံ၊ မြဲမြံကည်ကြည်သော,ပညာရှိထသော။ သဟာယံ၊ အပေါင်းအဖော်ဖြစ်သော အဆွေခင်ပွန်းကောင်းကို။ သစေ လဘေထ၊ အကယ်၍ ရကုန်သည်ဖြစ်အံ့။ သတိမာ၊ သတိနှင့်ပြည့်စုံသောပုဂ္ဂိုလ်သည်။ သဗ္ဗာနိ၊ အလုံးစုံကုန်သော။ပရိဿယာနိ၊ဘေးရန်တို့ကို။ အဘိဘုယ္ယ၊နှိပ်နှင်း ဖိစီး၍။ တေန၊ ထိုအပေါင်းအဖော်နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ အဘ္ဘမနော၊ ဝမ်း မြောက်စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ စရေယ္ယ၊ ကျင့်ရာ၏။ ဝါ၊ သွားရာ၏။)

(နိပကံ၊ ရင့်မာသော ပညာရှိထသော။ သဒ္ဓိံ စရံ၊ အတူတကွကျင့်ခြင်း ရှိထသော။ သာမုဝိဟာရံ၊ ကောင်းသောနေခြင်းရှိထသော။ ဓီရံ၊ ခိုင်ခံ့သော ပညာသမာဓိ ရှိထသော။ သဟာယံ၊ အဆွေခင်ပွန်းကောင်းကို။ နော စေ လဘေထ၊အကယ်၍ မရကုန်သည်ဖြစ်အံ့။ကော၊တစ်ယောက်တည်း။စရေ၊

ကျင့်ရာ၏။ ဝါ၊သွားရာ၏။ ယထာကိ၊ ဥပမာအားယ်ကဲ့သို့နည်းဟူမူကား။ ရာဇာ၊မင်းသည်။ ဝိဇိတံ၊ မိမိအောင်ရာ မြေအရပ်ဖြစ်သော။ ရဋ္ဌံ၊ ပြည်ရွာ တိုင်းကားကို။ပဟာယ၊ စွန့်၍။ကောဝ၊ တစ်ယောက်ချင်းလျှင်။ စရတိ ဣဝ၊ ကျင့်သကဲ့သို့လည်းကောင်း။ ဝါ၊ သွားသကဲ့သို့လည်းကောင်း။ အရညေ၊ တောင်၌။ မာတင်္ဂေါ၊မာတင်အမျိုးဌာ်ဖြစ်သော။ဟတ္ထိနာဂေါ၊ ဆင်ပြောင်ကြီး သည်။ကောဝ၊တစ်စီးချင်းသာလျှင်။စရတိ ဣဝ၊ကျင့်သကဲ့သို့လည်းကောင်း။ ဝါ၊ သွားသကဲ့သို့လည်းကောင်း။ ဧဝံ၊ ဤအတူ။ ကေကောဝ၊ တစ်ယောက် ချင်းသာလျှင်။ စရေ၊ ကျင့်ရာ၏။ ဝါ၊ သွားရာ၏။)

(ကေသ၊ တစ်ယောက်တည်းသော သူ၏။ စရိတံ၊ ကျင့်ခြင်းသည်။ သေယျော၊ မြတ်၏။ ဗာလေ၊ မိုက်သသူ၌။သဟာယတာ၊ အပေါင်းအဖော်၏ အဖြစ်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိရာ။ အရညော၊ တောင်၌။ မာတင်္ဂေါ၊ သော။ နာဂေါ၊ ဆင်မင်းသည်။ အပ္ပါသုဏ္ဏော၊ ကြောင့်ကြမရှိသည်ဖြစ်၍။ ဧကော၊ တစ်စီး တည်း။ စရတိ ဣဝ၊ ကျင့်သကဲ့သို့။ ဧဝံ၊ ဤအတူ။ ဧကော၊ တစ်ပါးချင်း။စရေ ကျင့်ရာ၏။ပါပါနိ စ၊ အနည်းငယ်မျှဖြစ်ကုန်သော မကောင်းမူအကုသိုလ်တို့ ကိုလည်း။ နကယိရာ၊ မပြုရာ။)

ဂ.ါထာပရိယောသာနေ၊ဂါထာ၏အဆုံး၌။ပဠိသတာပိ၊ငါးရာကုန်သော။ ဧတေ ဘိက္ခူ။ ရဟန်းတို့သည်။ အရဟတ္တေ ပတိဋ္ဌဟိံသု၊ တည်ကုန်၏။ အာ နန္ဒတ္ထေရောပန၊ အာနန္ဒာ မထေရ်သည်ကား။ အနာထပိဏ္ဍိကာဒီဟိ၊ အနာ ထပိဏ်သူဌေး စသောသူတို့သည်။ ပေသိတံ၊ စေအပ်သော။ တံသာသနံ၊ ထို သတင်းစကားကို။ အာရောစေတွာ၊ ၍။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ အနာထ ပိဏ္ဍိကပဗမုခါ၊အနာထပိဏ်သူဌေးအမှူးရှိကုန်သော။ဧတေ ပဠအရိယသာဝက ကောဋိယော၊ ထိုငါးကုဋေသော အရိယာဖြစ်သော သာဝက တို့သည်။ တုမှာကံ၊အရှင်ဘုရားတို့၏။အာဂမနံ၊ ကြွလာခြင်းကို။ ပစ္စာသိသန္တီ၊ တောင့် တကုန်၏။ ဣတိ အာဟ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဧတေ နဟိ၊ထိုသို့တပြီးကား။ ပတ္တစီဝရံ၊သပိတ်သင်္ကန်းကို။ဂဏ္ဍာဟိ၊ယူလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့အမိန့်ရှိပြီးသော်။ ပတ္တစီဝရံ၊သပိတ်သင်္ကန်းကို။ ဂါဟာပေတွာ၊ ယူစေ၍။ နိက္ခမိ၊ ထွက်တော်မူ၏။ နာဂေါ၊ ဆင်မင်းသည်။ ဂန္ဓာ၊ ၍။ ဂတ မဂ္ဂေ၊ ကြွတော်မူရာလမ်းခရီး၌။ တိရိယံ၊ ဖိလာ။ အဋ္ဌာသိ၊ နေ၏။ ဘန္တေ၊

အရှင်ဘုရား။ နာဂေါ၊ ဆင်မင်းသည်။ ကိုယ်၊ အဘယ်ကိုအလိုရှိ၍။ ကရောတိ၊ ပြုသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်ကုန်သည်ရှိသော်။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ တုမှာကံ၊ သင်တို့အား။ ဘိက္ခု၊ သစ်သီးဆွမ်းကို။ ဒါတုံ၊ လှူခြင်းငှာ။ ပစ္စာသီ-သတိ၊ ထောင့်တဏှာ။ ခေါပန၊ စင်စစ်။ ဒီဃရတ္တံ၊ ရှည်ကြာစွာသော ကာလ ပတ်လုံး။ မယ္ဟံ၊ ငါ့အား။ အယံ၊ ဤဆင်မင်းသည်။ ဥပကာရကော၊ ပြုအပ်သော ကျေးဇူးရှိ၏။ တသ၊ ထိုဆင်မင်း၏။ စိတ္တံ၊ ကြည်ညိုသောစိတ်ကို။ ကောပေတုံ၊ ပျက်စေခြင်းငှာ။ နဝဋ္ဋတိ၊ မသင့်။ ဣတိ၊ ထို့ကြောင့်။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ နိဝတ္ထထ၊ နစ်ကုန်ဦးလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်ပြီးသော်။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသခင်သည်။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့ကို။ ဂဟေတ္ဝာ၊ ခေါ်၍။ နိဝတ္တိ၊ ၏။ ဟတ္ထိပိ၊ ဆင်မင်းသည်လည်း။ ဝနသဏ္ဍံ၊ တောအုပ်သို့။ ပဝိသိတ္ဝာ၊ ဝင်ပြီး၍။ ပနသဂဒလိဖလာဒီနိ၊ ပိန္ဓဲသီး၊ ဌက်ပျောသီး အစရှိကုန်သော။ နာနာဖလာနိ၊ အထူးထူးသော သစ်သီးတို့ကို။ သံဟရိတ္ဝာ၊ ဆောင်ယူစုရုံး၍။ ရာသိံ ကတ္ဝာ၊ အပုံအစုပြု၍။ ပုနဒိဝသေ၊ မိုးသောက်သောနေ့၌။ ဘိက္ခူနံ၊ ရဟန်းတို့အား။ အဒါသိ၊ လှူ၏။ ပဠုသတာ ဘိက္ခူ၊ ငါးရာသောရဟန်းတို့သည်။ သဗ္ဗာနိ၊ အလုံးစုံကုန်သော သစ်သီးတို့ကို။ ခေပေတုံ၊ ကုန်အောင် ဘုဉီးပေးခြင်းငှာ။ နသက္ခိံသု၊ မတတ်နိုင်ကုန်။ ဘတ္တကိစ္စ ပရိယောသာနေ၊ သစ်သီးဆွမ်း ဘုဉီးပေးပြီးသောအခါ၌။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ပတ္တစီဝရံ၊ သပိတ်သင်္ကန်းကို။ ဂဟေတ္ဝာ၊ ယူ၍။ နိက္ခမိ၊ ထွက်တော်မူ၏။ နာဂေါ၊ ဆင်မင်းသည်။ ဘိက္ခူနံ၊ ရဟန်းတို့၏။ အန္တရန္တရေန၊ အကြားအကြားဖြင့်။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ သ[illegible] ပုရ[illegible]ကာ၊ ဘုရားရှေ့တော်မှ။ တိရိယံ၊ ဖီလာ။ အဋ္ဌာသိ၊ မသွားဘဲနေ၏။ ဘဂ္ဂေ၊ အရှင်ဘုရား။ နာဂေါ၊ ဆင်မင်းသည်။ ကိုယ် ကရောတိ၊ အဘယ်ပြုသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်ကုန်သည်ရှိသော်။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ အယံ၊ ဤဆင်မင်းသည်။ တုမှေ၊ သင်တို့ကို။ ပေသေတ္ဝာ၊ စေလွှတ်လိုက်၍။ မံ၊ ငါ့ဘုရားကို။ နိဝတ္ထေတုကာမော၊ ပြန်လည်စေခြင်းငှာ အလိုရှိ၏။ ဣတိ၊ ထို့ကြောင့်နေ၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ နံ၊ ထိုဆင်မင်းကို။ ပါလိလေယျက၊ ပလလည်းဆင်မင်း။ ဣဒံ၊ ဤသို့ ကြွသွား ခြင်းသည်။ မမ၊ ငါ့ဘုရား၏။ အနိဝတ္ထဂမနံ၊ ဂစ်ဖန် ပြန်လည်သော်ကြွသွား ခြင်းတည်း။ ဘဝ၊ သင်၏။ ဣမိနာအတ္ထဘာဝေန၊ ဤ အတ္ထဘောဖြင့်။

ဗျာနံဝါ၊ ဗျာန်လည်းကောင်း။ ဝိပဿနံဝါ၊ ဝိပဿနာသည်လည်းကောင်း။ မဂ္ဂံဝါ၊ မဂ်သည်လည်းကောင်း။ ဖလံဝါ၊ ဖိုလ်သည်လည်းကောင်း။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ တုံ၊ သင်သည်။ တိဋ္ဌ၊ နေရစ်ဦးလော့။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။ တံ၊ ထိုမိန့်တော်မူသောစကားကို။ သုတ္ဝာ၊ ကြား၍။ နာဂေါ၊ ဆင်မင်းသည်။ မုခေ၊ ခံတွင်း၌။ သောဏ္ဍံ၊ နှာမောင်းကို။ပက္ခိပိတ္ဝာ၊ ထည့်သွင်း၍။ ဝါမုခေ၊ မျက်နှာဟု ဆိုအပ်သော ဦးခင်း၌။ သောဏ္ဍံ၊ နှာမောင်းကို။ ပက္ခိပိတ္ဝာ၊ တင်ထား၍။ ဧရာဝဏ္ဍော၊ ငိုကြွေးမြည်တမ်းလျက်။ ပစ္ဆတော ပစ္ဆတော၊ နောက်ကနောက်က။အဂမ်သိ၊ လိုက်လာ၏။ဟိ၊ထိုစကားဆိုသင့်စ္ဓ။ သော၊ ထိုဆင်မင်းသည်းသတ္ထာရံ၊ ဘုရားသခင်ကို။နိဝတ္တေတုံ၊ ပြန်လည်စေခြင်းငှာ။ လဘဏ္ဍော၊ ရသည်ရှိသော်။တေဏနဝနိယာမေန၊ ထိုသို့ဆိုခဲ့ပြီးသောနည်းဖြင့် လျှင်။ယာဝဇီဝံ၊ အသက်ထက်ဆုံး။ ပဋ္ဌိဇဂ္ဂေယ္ယ၊ လုပ်ကျွေးရာ၏။သတ္ထာ ပန၊ ဘုရားသခင်သည်ကား။ တံ၊ ထိုဆင်မင်းကို။ ဂါမ္ဘီရပစာရံ၊ ရှာ၏ဥပစာရသို့။ ပတ္ဝာ၊ ရောက်၍။ ပါလိလေယ္ယကဝနံ၊ ပလလည်ဆင်မင်း။ ဣတော ပဋ္ဌာယ၊ ဤအရပ်မှစ၍။ တဝ၊ သင်၏။ အဘူမိ၊ နေရာမဟုတ်ပြီ။ မနုဿာဝါသော၊ လူတို့နေရာအရပ်သည်။ သပရိပန္ထော၊ ဘေးရန်ရှိ၏။ တုံ၊ သင်သည်။ တိဋ္ဌ၊ တည်ရစ်ဦးလော့။ဣတိအာဟ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။ သော၊ ထိုဆင်မင်းသည်။ ရောဒမာနော၊ ငိုကြွေးလျက်။ ဌတ္ဝာ၊ ရပ်၍။ သတ္ထရိ၊ ဘုရားသခင်သည်။ စက္ခုပထံ၊ မျက်စိမြင်ကောင်းသောခရီးလမ်းကို။ဝိဇဟန္တော၊စွန့်သည်ရှိသော်။ ဟဒယေန ဖလိတေန၊ နှလုံးပြိုကွဲသဖြင့်။ ကာလံကတ္ဝာ၊ စုတေခြင်းကိုပြု၍။ သတ္ထရိ၊ မြတ်စွာဘုရား၌။ ပသာဒေန၊ ကြည်ညိုခြင်းကြောင့်။ တာဝတိံသ ဘဝနေ၊ တာဝတိံသာနတ်ပြည်၌။ တိံသယောဇနိကေ၊ ယူဇနာသုံးဆယ် ရှိသော။ ကနကဝိမာနေ၊ရွှေဗိမာန်၌။ အစ္ဆရာ သဟဿ ပရိဝါရမဏ္ဍေ၊ အခြံ အရံဖြစ်သော နတ်သမီးတစ်ထောင်၏ အလယ်၌။ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်၏။ တဿ၊ ထိုနတ်သား၏။ ပါလိလေယ္ယက ဒေဝပုတ္တောတ္ဝေ နာမံ၊ ပါလိလေယ္ယက နတ်သားဟူသော အမည်သည်သာလျှင်။ အဟောသိ၊ ၏။

သတ္ထာပိ၊ ဘုရားရှင်သည်လည်း။ အနုပုဗ္ဗေန၊ အစဉ်သဖြင့်။ ဇေတဝနံ၊ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်သို့။အဂမာသိ၊ရောက်တော်မူလာ၏။ကောသမ္ဗိကာ-ဘိက္ခူ၊ ကောသမ္ဗီပြည်၌ နေကုန်သောရဟန်းတို့သည်။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသခင်

သည်။ သာဝတ္ထိ၊ သာဝတ္ထိပြည်သို့။ ကိရ၊ အကယ်မလွဲသဖြင့်။ ဂတောကိရ၊ ရောက်တော်မူသတဲ့။ ဣတိ၊သို့။ သုတ္တာ၊ ကြားရ၍။ သတ္ထာရံ၊ ကို။ ခမာပေတုံ၊ ကန်တော့ခြင်းငှာ။ တတ္ထ၊ ထိုသာဝတ္ထိပြည်သို့။ အာဂမံသု၊ လာကြကုန်၏။ ကောသလရာဇာ၊ ကောသလမင်းကြီးသည်။ ကောသမ္မိကာ၊ ကောသမ္ဗီပြည်သားဖြစ်ကုန်သော။ ဘဏ္ဍနကာရကာ၊ ခိုက်ရန်ငြင်းခုံခြင်းကို ပြုတတ်ကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊ ရဟန်းတို့သည်။ အာဂဆ္ဆန္တိ၊ ကိရ၊ လာကုန်သတဲ့။ ဣတိ၊ သုတ္တာ၊ ဤသို့ ကြားသောကြောင့်။ သတ္ထာရံ၊ ဘုရားရှင်သို့။ ဥပသင်္ကမိတ္တာ၊ ၍။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ အဟံ၊ တကာတော်သည်။ မမ ဝိဇိတေ၊ တကာတော်၏နိုင်ငံ၌။ တေသံ၊ ထိုရဟန်းတို့၏။ ပဝိသိတုံ၊ ဝင်ခြင်းကို။ နဒဿာမိ၊ မပေးအံ့။ ဣတိ အာဟ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ မဟာရာဇာ၊ မြတ်သောမင်းကြီး။ ဧတေ ဘိက္ခူ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်။ သီလံ ဝန္တော၊ သီလရှိကုန်၏။ ကေ ဝလံ၊ သက်သက်။ အညမညံ၊ အချင်းချင်း။ ဝိဝါဒေန၊ အငြင်းအခုံ ခိုက်ရန်ပြုခြင်းဖြင့်။ မမ ဝစနံ၊ ငါ့ဘုရား စကားတော်ကို။ နဂဏှိံသု၊ မယူကုန်။ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ မံ၊ ငါ့ဘုရားကို။ ခမာပေတုံ၊ ကန်တော့ခြင်းငှာ။ အာဂဆ္ဆန္တိ၊ လာကုန်၏။ မဟာရာဇာ၊ မြတ်သောမင်းကြီး။ အာဂဆ္ဆန္တု၊ လာစေကုန်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ အနာထပိဏ္ဍိကောပိ၊ အနာထပိဏ် သူဌေးသည်လည်း။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ အဟံ၊ တပည့်တော်သည်။ တေသံ၊ ထိုရဟန်းတို့အား။ မမ ဝိဟာရံ၊ တပည့်တော်ကျောင်းသို့။ ပဝိသိတုံ၊ ဝင်စေခြင်းငှာ။ နဒဿာမိ၊ မပေးအံ့။ ဣတိ ဝတ္တာ၊ ဤသို့ဆိုခြင်းကြောင့်။ တထေဝ၊ ထိုကောသလမင်း အတူသာလျှင်။ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ပဋိက္ခိတ္တော၊ ပယ်တော်မူသည်ရှိသော်။ တုဏှီ၊ ဆိတ်ဆိတ်နေသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်သို့။ အနုပ္ပတ္တာနံ၊ အစဉ်အတိုင်းရောက်လာကုန်သော။ တေသံ ပန၊ ထိုရဟန်းတို့အားကား။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဧကမန္တေ၊ တင့်အပ်လျှောက်ပတ်သောအရပ်၌။ ဝိဝိတ္တံ၊ ဆိတ်ငြိမ်သော။ ဩနာသနံ၊ ကျောင်းကို။ ကာရာပေတ္တာ၊ ဆောက်စေ၍။ ဒါပေသိ၊ လှူစေ၏။ အညေ ဘိက္ခူ၊ တစ်ပါးကုန်သော ရဟန်းတို့သည်။ တေဟိ ဘိက္ခူဟိ၊ ထိုရဟန်းတို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ကေ တေ၊ တဲ့ကွနက်။ နေ ဝ နိသီဒန္တိ၊ မထိုင်ကုန်။ နဝ တိဋ္ဌန္တိ၊ မရပ်ကုန်။ နဝ ဝန္ဒန္တိ၊ ရှိမခိုးကုန်။ အာဂတာဂတာ၊ လာကုန်လာ

ကုန်သော ရဟန်းပုဏ္ဏားတို့သည်။သတ္တာရုံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ ဘဏ္ဍု၊ဘုရား။ ဘဏ္ဍုနကာရက်ာ၊ ငြင်းခုံခြင်းကိုပြုတတ်ကုန်သော။ ကောသမ္ဗိကာ၊ ကောသမ္ဗီ ပြည်၌နေကုန်သော။ တေဘိက္ခူ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်။ ကထမေ၊ အဘယ် ရဟန်းတို့နည်း။ဤတိပုန္ဓ ဘုံ၊ ဤသို့လျှောက်ကုန်၏။သတ္ထာ၊ဘုရားသခင်သည်။ ဧတေဟိ၊ ဤရဟန်းတို့တည်းဟု။ ဒသေတိ၊ ပြည်ကြားတော်မူ၏။ တေ၊ ထို ရဟန်းတို့သည်။ဧတေ ကိရ၊ ဤရဟန်းတို့ဖြစ်ကုန်သတတ်။ တေ၊ ထိုရဟန်းတို့ သည်။ ဧတေ ကိရ၊ ဤရဟန်းတို့ဖြစ်ကုန်သတတ်။ ဤတိ၊ သို့။ အာဂတာ ဂတေဟိ၊ လာကုန်,လာကုန်သော လူရဟန်းတို့သည်။ အဂ်ုလိယာ၊ လက်ညှိုး ဖြင့်။ ဒဿိယမာနာ၊ ပြည်ကြားကုန်လတ်သော်။ လဇ္ဇာယ၊ ရှက်၍။ သီသံ၊ ကို။ ဥက္ခိပိတုံ၊ မော်၍ကြည့်ခြင်းငှာ။ အသက္ကောဇ္ဇော၊ မတတ်နိုင်ခြင်းကြောင့်။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ပါဒမူလေ၊ ခြေတော်ရင်း၌။ နိပ္ပဇ္ဇိတ္ဝာ၊ ဝပ်၍။ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားရှင်ကို။ ခမာပေသုံ၊ ကန်တော့ကုန်၏။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသည်။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဝေါ၊ သင်တို့သည်။ ဘာရိယံ၊ ဝန်လေးသောအမှုကို။ ကတံ၊ ပြုအပ်၏။ တုမှေ၊ သင်တို့သည်။ မာဒိသဿ ဝုဋ္ဌဿ၊ ငါကဲ့သို့သောဘုရား၏။သန္တိကေ၊ အထံ၌။ပဗ္ဗဇိတ္ဝာ၊ရဟန်းပြုကုန်၍။ မယိ၊ ငါဘုရားသည်။ 'သာမဂ္ဂိ'၊ ညီညွတ်ခြင်းကို။ ကရောဇ္ဇော၊ ပြုသည်ရှိသော်။ မမ ဝစနံ၊ ငါဘုရားစကားကို။ နကရိတ္ထ၊ မလိုက်နာကုန်။ ဝယပတ္တာ၊ အရှယ်သို့ ရောက်ကုန်သော။ ပေါရာဏကပဏ္ဍိတာ၊ ရှေးပညာရှိတို့သည်။ မာတာပိတူနံ၊ မိဘတို့၏။ ဩဝါဒံ၊ ဆုံးမခြင်းကို။ သုတ္ဝာ၊ နာယူ၍။ တေသု၊ ထိုမိဘတို့ကို။ ဇီဝိတာ၊ အသက်မှ။ ဝေါရောပိယ မာနေသုပိ၊ ချကုန်သော်လည်း။ တံ ဝစနံ၊ ထိုမိဘတို့၏ စကားကို။ အနတိက္ကမိတ္ဝာ၊ မလွန်ကျူးမူ၍။ ပစ္ဆာ၊နောက်ကာလ၌။ဒ္ဝိသု ရဇ္ဇေသု၊နှစ်ပြည်ထောင်တို့ဝယ်။ ရဇ္ဇံ၊မင်းအဖြစ် ကို။ ကာရယိ'သု၊ ပြုကုန်၏။ ဤတိဝတ္ဝာ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၍။ ပုနဒေဝ၊ ထပ်ဖန်လျှင်။ ကောသမ္ဗိကဇာတကံ၊ ကောသမ္ဗီဇာတ်ကို။ ကထေတ္ဝာ၊ ဟောပြီး၍။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဧဝံ၊ သို့။ ဒီဃာဝု ကုမာရော၊ ဒီဃာဝုမင်း သားသည်။ မာတာပိတူသု၊ မိဘတို့ကို။ ဇီဝိတာ၊ အသက်မှ။ ဝေါရောပိယ မာနေသုပိ၊ ချကုန်သော်လည်း။ တေသံ၊ ထိုမိဘတို့၏။ ဩဝါဒံ၊ ဆုံးမပေး သောစကားကို။ အနတိက္ကမိတ္ဝာ၊ မလွန်မူ၍။ ပစ္ဆာ၊ နောက်ကာလ၌။ ဗြဟ္မ

ဒတ္တသ၊ ဗြဟ္မဒတ်မင်း၏။ ခီတရုံ၊ သမီးကို။ လဘိတ္ဘာ၊ ရ၍။ ဒ္ဒိသု ကာသိ ကောသလရဋ္ဌေသု၊ ကာသိတိုင်း၊ ကောသလတိုင်း ဟူသော နှစ်ပြည်ထောင် တို့၌။ ရဇ္ဇံ၊ မင်းအဖြစ်ကို။ ကာရေသိ၊ ပြု၏။ တုမှေဟိ၊ သင်တို့သည်။ မမ ဝစနံ၊ ငါ့ဘုရားစကားကို။ အကရောန္တေဟိ၊ မလိုက်နာခြင်းတို့ဖြင့်။ ဘာရိယံ၊ ဝန်လေးသောအမှုကို။ ကတ္တဗ္ဗံ၊ ပြုကုန်၏ဟု။ ဝတ္ဘာ၊ မိန့်တော်မူ၍။ ဣမံ ဂါထံ၊ ကို။ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။

(၆။ ဣတ္ထ၊ ဤသံဃာအလယ်၌။ ပရေ၊ ပညာရှိတစ်ပါး ငြင်းခုံခိုက်ရန်ကို ပြုကုန်သောသူတို့သည်။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ ယမာမသေ၊ သေမင်း၏အထံသို့ သွားရကုန်လတ္တံ့။ ဣတိ၊ သို့။ နု စ ဝိဇာနန္တိ၊ မသိကုန်။ တတ္ထ၊ ထိုသံဃာ အလယ်၌။ ရေစပဏ္ဍိတာ၊ အကြင် ပညာရှိကုန်သော သူတို့သည်သာလျှင်။ ယမာမသေ၊ သေမင်း၏အထံသို့ သွားရကုန်လတ္တံ့ဟု။ ဝိဇာနန္တိ၊ သိကုန်၏။ တတော၊ ထိုသို့ သိသောကြောင့်။ မေဓာ၊ ခိုက်ရန် ငြင်းခုံခြင်းတို့သည်။ သမ္မန္တိ၊ ငြိမ်းကုန်၏။)

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ ပရေတိ၊ ပရေဟူသည်ကား။ ပဏ္ဍိတေ၊ ပညာရှိတို့ကို။ ဌပေတ္ဘာ၊ ထား၍။ တတော၊ ထိုပညာရှိသောသူမှ။ အညေ၊ တစ်ပါးကုန်သော။ ဘဏ္ဍနကာရကာ၊ ငြင်းခုံခြင်းကိုပြုတတ်သော ရဟန်းတို့သည်။ ပရေနာမ၊ ပရေမည်ကုန်၏။ တေ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်။ တတ္ထ သံဃမဇ္ဈေ၊ ထိုသံဃာအလယ်၌။ ကောလာဟလံ၊ အုတ်အုတ်တျောက်ကျောက်ကို။ ကရောန္တာ၊ ပြုကုန်လျက်။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ ယမာမ၊ သေ ဥပရမာမ ဝိနဿာမ၊ ပျက်စီးရကုန်အံ့။ သတတံ သမိတံ၊ မခွတ်မလွဲ။ မစ္စုသန္တိကံ၊ သေမင်းအထံသို့။ ဂစ္ဆာမာတိ၊ သွားရကုန်အံ့ဟု။ နု ဝိဇာနန္တိ၊ ကုန်။ ယေ စ တတ္ထဝိဇာနန္တိတိ၊ ယေစတတ္ထဝိဇာနန္တိဟူသည်ကား။ တတ္ထ၊ ထိုသံဃာအလယ်၌။ ယေ ပဏ္ဍိတာ၊ အကြင်ပညာရှိတို့သည်။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ မစ္စုသန္တိကံ၊ သေမင်း၏ အနီးသို့။ ဂစ္ဆာမာတိ၊ သွားရကုန်အံ့ဟု၍။ ဝိဇာနန္တိ၊ သိကုန်၏။ တတော သမ္မန္တိ ဧမေဓေါတိ ဟူသည်ကား။ တေ၊ ထိုပညာရှိတို့သည်။ ဧဝံ ဟိ၊ ဤသို့လျှင်။ ဇာနန္တာ၊ သိကုန်၍။ ယောနိသောမနသိကာရံ၊ အသင့်အားဖြင့် နှလုံးသွင်းခြင်းကို။ ဥပဂါဟေတ္ဘာ၊ ဖြစ်စေ၍။ မေဓာဂါနံ ကလဟာနံ၊ ငြင်းခုံခြင်းတို့၏။ ဝူပသမာယ၊ ငြိမ်းခြင်းငှာ။ ပဋိပဇ္ဇန္တိ၊ ကျင့်ကုန်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နေသံ၊

ထိုရဟန်းတို့အား။တာယ ပဋိပတ္တိယာ၊ထိုအကျင့်ဖြင့်။တေ မေဓာ၊ ထိုပြင်းခုံ ခြင်းတို့သည်။ သမ္မန္တိ၊ ငြိမ်းကုန်၏။ဣတိ၊ ဤကား အနက်တည်း။ အထ ဝा၊ တစ်နည်းကား။ ပရေ စာတိ၊ ပရေစ ဟူသည်ကား။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးကာလ၌။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ မယာ၊ ငါဘုရားသည်။ မာ ဘဏ္ဍနတ္တိ အာဒီနိ၊ မာဘဏ္ဍနံ၊ ဤသို့စသောစကားတို့ကို။ ဝတ္ဝာ၊ မိန့်တော်မူ၍။ သြဝဒိယမာ နောပိ၊ ဆုံးမပါသော်လည်း။ မမ၊ ငါ၏။ သြဝါဒဿ၊ဆုံးမခြင်းကို။ အပဋိဂ္ဂ ဟဏေန၊ မခံမယူသဖြင့်။ အမာမကာ၊ ငါဘုရားကို မမြတ်နိုးကုန်သောသူတို့ သည်။ပရေနာမ၊ ပရေမည်ကုန်၏။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ ဆန္ဒာဒိဝသေန၊ ဆန္ဒာ ဂတိသို့လိုက်ခြင်း စသည်၏အစွမ်းဖြင့်။ မိစ္ဆာဂဟဏံ၊ မှားသောအယူကို။ ဂဟေတ္ဝာ၊ ယူ၍။ ဣဒ္ဓေ သံသမဏ္ဍေ၊ သံဃာအလယ်၌။ ယမာမသေ၊ သေရ ကုန်အံ့။ ဘဏ္ဍနာဒီနိ၊ ငြင်းခုံခြင်း စသည်တို့၏။ ဝုဒ္ဓိယာ၊ ပွားများခြင်းငှာ။ ဝါယမာမာတိ၊ ဝါယမာမဟူ၍။ နဝိဇာနန္တိ၊ ကုန်။ ဣဒါနိ ပန၊ ယခုအခါ ၌ကား။ ယောနိသော၊ အသင့်အားဖြင့်။ ပစ္စဝေက္ခမာနာ၊ ဆင်ခြင်ကုန် လျက်။ တတ္ထ တုမှာကံ အန္တရေ၊ ထိုသင်တို့၏ အတွင်း၌။ ပဏ္ဍိတာ၊ ပညာ ရှိကုန်သော။ ယေစ ပုရိသာ၊ အကြင်ယောကျ်ားတို့ သည်လည်း။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ ဆန္ဒာဒိဝသေန၊ ဆန္ဒာဂတိ စသည်၏ အစွမ်း ဖြင့်။ ဝါယမန္တာ၊ လုံ့လပြုလျက်။ အယောနိသော၊ မသင့်သောအားဖြင့်။ ပဋိပန္နာတိ၊ ကျင့်မှားခဲ့ကုန်၏ဟူ၍။ ဝိဇာနန္တိ၊ သိကုန်၏။ တတော၊ ထိုသို့ သိခြင်းကြောင့်။ တေသံ၊ ထိုပညာရှိတို့၏။ သန္တိကာ၊ အထံမှ။ တေ ပဏ္ဍိတ ပုရိသေ၊ ထိုပညာရှိသော ယောကျ်ားတို့ကို။ နိဿာယ၊ မှီ၍။ ဒါနိ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ ကလဟသခ်ါတာ၊ ကလဟဟူဆိုအပ်ကုန်သော။ ဣမေ မေဓာ၊ ဤခိုက်ရန်တို့သည်။ သမ္မန္တိ၊ ငြိမ်းကုန်၏။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်လျှင်။ ဏ္ဍော၊ ဤဂါထာ၌။ အဏ္ဍော၊ အနက်တည်း။

ဂါထာပရိယောသာနေ၊ ဂါထာ၏အဆုံး၌။ သမ္ပတ္တဘိက္ခူ၊ ရောက်လာ ကုန်သော ရဟန်းတို့သည်။ သောတာပတ္တိဖလာဒီသု၊ သောတာပတ္တိဖိုလ် စသည်တို့၌။ ပတိဋ္ဌဟိ သု၊ တည်ကုန်၏။

ပဋ္ဌမံ၊ သော။ ကောသမ္ဗိကဘိက္ခု၊ ဝတ္ထု၊ သည်။

ဣတိသမတ္တော၊ ပြီပြီး။

၁–ယမကဝဂ္ဂ၊ ၆–စူဠကာဠ မဟာကာဠ ဝဏ္ဏ

ကောသမ္မိကဝတ္ထုဟု ဟောရာဖြစ်သော ဂါထာ၏ အတ္ထဝဏ္ဏနာကိုပြုပြီး၍ စူဠကာဠ မဟာကာဠ ဝတ္ထုဟု ဟောရာဖြစ်သော ဂါထာ၏ အဘ္ဘဝဏ္ဏနာကို ပြလိုသော အရှင် ဗုဒ္ဓဃောသ ဆရာသည် "သုဘာနုပသိန္တိ" စသောပါဠိကို မိန့်၏။

သုဘာနုပသိန္တိ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ သုဘာနုပသိတံ စသော ဤတရားဟော ခြင်းသို့။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ သေတဗျနဂရံ၊ သေတဗျအမည်ရှိသော ပြည်ကို။ ဥပနိဿာယ၊ အမှီပြု၍။ သီသပါဝေ၊ ယင်းတိုက်တော်၌။ ဝိဟ ရန္တော၊ နေတော်မူစဉ်။ စူဠကာဠ မဇ္ဈိမကာဠ မဟာကာဠေ၊ စူဠကာဠ မဇ္ဈိမကာဠ မဟာကာဠ သူကြွယ်တို့ကို။ အာရဗ္ဘ၊ အကြောင်းပြု၍။ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စ။ သေတဗျနဂရဝါသိနော၊ သေတဗျ ပြည်၌ နေကုန်သော။ စူဠကာဠေ၊ စူဠကာဠလည်းကောင်း။ မဇ္ဈိမကာဠေ၊ မဇ္ဈိမကာဠလည်းကောင်း။ မဟာကာဠေ၊ မဟာကာဠလည်းကောင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ တယော ကနိဋ္ဌဘာတရော၊ ညီနောင် သုံးယောက်တို့သည်။ ကုဋုမ্ဗိကာ၊ သူကြွယ်ဖြစ်ကုန်၏။ တေသု၊ ထိုသုံးယောက်သော သူကြွယ်တို့ တွင်။ ဇေဋ္ဌကနိဋ္ဌော၊ အစ်ကိုကြီးနှင့်ညီငယ်တို့သည်။ ဒိသာသု၊ အရပ်ရှစ်မျက် နှာတို့၌။ စရိတ္တာ၊ ကုန်သွယ်လို၍။ ပဠဟိ သကဋသတေဟိ၊ လှည်းငါးရာ ဖြင့်။ နာနာဘဏ္ဍံ၊ အထူးထူးသော ဘဏ္ဍာဥစ္စာကို။ အာဟရန္တိ၊ ယူဆောင် ကုန်၏။ မဇ္ဈိမကာဠေ၊ မဇ္ဈိမကာဠအမည်ရှိသော ညီအလတ်သူကြွယ်သည်။ အာဘတာဘတံ၊ ဆောင်ခဲ့တိုင်းသော။ သေသံ၊ ထိုအစ်ကိုတို့၏။ ဘဏ္ဍံ၊ ဥစ္စာ ကို။ ဝိက္ကိဏာတိ၊ ရောင်း၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ ကေသမ္ပိ သမယေ၊ တစ်ပါး သောအခါ၌။ ဥဘောပိ၊ နှစ်ယောက်တည်း ဖြစ်ကုန်သော။ တေဘာတရော၊ ထိုစူဠကာဠ မဟာကာဠ ညီနောင်တို့သည်။ ပဠဟိ သကဋသတေဟိ၊ ငါးရာ ကုန်သော လှည်းတို့ဖြင့်။ နာနာဘဏ္ဍံ၊ အထူးထူးသောဥစ္စာကို။ ဂဟေတ္မာ၊ ယူဆောင်၍။ သာဝတ္ထိံ၊ သာဝတ္ထိပြည်သို့။ ဂန္တ္မာ၊ သွား၍။ သာဝတ္ထိယာစ၊ သာဝတ္ထိပြည်၏ လည်းကောင်း။ ဇေတဝနသ္မိဉ္စ၊ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၏ လည်းကောင်း။ အန္တရေ၊ အကြား၌။ သကဋာနိ၊ လှည်းတို့ကို။ မောစယိံသု၊ ချတ်ကုန်၏။ တေသု၊ ထိုနှစ်ယောက်သောညီနောင်တို့တွင်။ မဟာကာဠော၊ မဟာကာဠသည်။ သာယန္ဟသမယေ၊ ညဉ့်ချမ်းသောအခါ၌။ မာလာဂန္ဓာဒိ

ဟတ္ထေ၊ ပန်းနုံသာ စသည်ကို လက်ဆဲ့ကုန်လျက်။ သာဝတ္ထိဝါသိနော၊ သာဝတ္ထိပြည်၌နေကုန်သော။ အရိယသာဝက၊ အရိယာဖြစ်သော လူတပည့်တို့ကို။ ဓမ္မသဝနတ္ထာယ၊ တရားနာခြင်းငှာ။ ဂစ္ဆန္တေ၊ သွားသည်တို့ကို။ ဒိသ္ဝာ၊ မြင်၍။ ဣမေ၊ ဤသူတို့သည်။ ကုဟိं၊ အဘယ်အရပ်သို့။ ဂစ္ဆန္တိ၊ သွားကုန်သနည်း။ ဣတိပုစ္ဆိတ္ဝာ၊ ဤသို့မေးခြင်းကြောင့်။ တမတ္ထံ၊ ထိုအကြောင်းကို။ သုတ္ဝာ၊ ကြား၍။ အဟံပိ ဝါသည်လည်း။ ဂမိဿာမိ၊ သွားအံ့ဟု။ စိန္တေတ္ဝာ၊ ကြံ၍။ တနိဋ္ဌံ၊ ညီကို။ အာမန္တေတ္ဝာ၊ ခေါ်၍။ တာတ၊ ဝါ့ညီ။ သကဒ္ဓေသု၊ ဝါးရာကုန်သော လှည်းတို့၌။ အပ္ပမတ္တော၊ မမေ့မလျော့သည်။ ဟောတိ၊ လေလော့။ အဟံ၊ သည်။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ သောတုံ၊ နာခြင်းငှာ။ ဂစ္ဆာမိ၊ သွားအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝတ္ဝာ၊ မှာထားလျက်။ ဂန္တ္ဝာ၊ ၍။ တထာဂတံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ ဝန္ဒိတ္ဝာ၊ ရှိခိုး၍။ ပရိသပရိယန္တေ၊ ပရိသတ်အစွန်း၌။ နိသီဒိ၊ နေ၏။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသခင်သည်။ တံဒိဝသံ၊ ထိုနေ့၌။ တဿ၊ ထိုမဟာကာဠသူကြွယ်၏။ အဗ္ဘာသယဝသေန၊ အလိုအားဖြင့်။ အနုပုဗ္ဗံ ကထံ၊ အစဉ်သောတရားစကားကို။ ကထေန္တော၊ ဟောတော်မူလျက်။ ဒုက္ခက္ခန္ဓသုတ္တာဒိဝသေန၊ ဆင်းရဲအစုကိုဟောရာ သုတ္တန် စသည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်။ အနေကပရိယာယေန၊ များစွာသော အကြောင်းဖြင့်။ ကာမာနံ၊ ကာမဂုဏ် ငါးပါးတို့၏။ အာဒီနဝံ၊ အပြစ်ကိုလည်းကောင်း။ သြကာရံ၊ အယုတ်ကိုလည်းကောင်း။ သံကိလေသဉ္စ၊ ညစ်ညူးခြင်းကိုလည်းကောင်း။ ကထေသိ၊ ၏။ တံ၊ ထိုတရားစကားကို။ သုတ္ဝာ၊ ၍။ မဟာကာဠော၊ မဟာကာဠသည်။ ကိရ၊ ကြံမိသည်ကား။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော ဥစ္စာကို။ ပဟာယ၊ ၍။ ဂန္တ္ဝာ၊ သွားသင့်လျှင်။ ပရုလောကံ၊ တမလွန်ဘဝသို့။ ဂစ္ဆန္တိ၊ သွားသောငါသို့။ ဘောဂါစ၊ စည်းစိမ်ဥစ္စာတို့သည်လည်း။ နေဝ အနုဂစ္ဆန္တိ ကိရ၊ မလိုက်ကုန်စုတကား။ ဥတကာစ၊ ဆွေမျိုးပေါက်ဖော်တို့သည်လည်း။ နအနုဂစ္ဆန္တိ ကိရ၊ မလိုက်ကုန်ခဲ့တကား။ မေ၊ ဝါ့အား။ ဃရာဝါသေန၊ အိမ်ယာထောင်သော လူ၏ဘောင်၌ နေခြင်းဖြင့်။ ကိं၊ အဘယ် အကျိုးရှိအံ့နည်း။ ပဗ္ဗဇိဿामि၊ ရဟန်းပြုအံ့။ ဣတိ စိန္တေတ္ဝာ၊ ဤသို့ကြံပြီး၍။ မဟာဇနေ၊ လူများအပေါင်းသည်။ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ ဝန္ဒိတ္ဝာ၊ ၍။ ပက္ကန္တေ၊ ဖဲသည်ရှိသော်။ သတ္ထာရံ၊ ဘုရားသခင်ကို။ ပဗ္ဗဇ္ဇာ၊ ရဟန်းအဖြစ်ကို။ ယာစိတ္ဝာ၊ တောင်းပန်ခြင်းကြောင့်။

ဝါ၊ တောင်းပန်သည်ရှိသော်။ တေ၊ သင့်အား။ အပလောကေတဗ္ဗော၊ ပန်ကြားအပ်သော။ ကောစိ၊တစ်စုံတစ်ယောက်သောသူသည်။အတ္တိ၊လော။ ဣတိဝုတ္တော၊ ဤသို့မိန့်တော်မူသည်ရှိသော်။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ကနိဋ္ဌော၊ ညီငယ်သည်။အတ္တိ၊ ရှိ၏။ ဣတိဝတ္မာ၊ ဤသို့လျှောက်သည်ရှိသော်။တေနဟိ၊ ထိုသို့တပြီးကား။ နံ၊ ထိုညီငယ်ကို။ အပလောကေဟိ၊ ပန်ကြားချေလော့။ ဣတိဝုတ္တော၊ ဤသို့မိန့်လတ်သော်။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ သာဓုဟိ၊ ကောင်းပါပြီဟု။ ဝတ္မာ၊ လျှောက်ထားပြီးသော်။ ဂန္ဓာ၊ ၍။ အနိဋ္ဌံ၊ ညီငယ်ကို။ ပလ္လောသာပေတ္မာ၊ ခေါ်စေ၍။ တာတ၊ ချစ်ညီ။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော။ ဣမံ သာပေယ်၊ ဤဥစ္စာနှစ်ကို။ ပဋိပဇ္ဇာဟိတိ၊ သုံးဆောင်ခံစားရစ်လော့ဟု။ အာဟ၊ မှာထား၏။ ဘာတိက၊ နောင်တော်။ တုမှေပန၊ နောင်တော်တို့သည်ကား။ ကိ ကရိဿတိ၊ အသို့ပြုလတ္တံ့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုလတ်သော်။ အဟံ၊ သည်။သတ္တုသန္တိကေ၊ ဘုရားအထံတော်၌။ပဗ္ဗဇိဿာမိ၊ ရဟန်းပြုအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုသည်ရှိသော်။ သော၊ ထိုညီငယ်သည်။ တံ၊ ထိုမဟာကာဠကို။ နာနုပ္ပကာရေဟိ၊ အထူးထူးသော အကြောင်းတို့ဖြင့်။ ယာစိတ္မာ၊ တောင်းပန်၍။ နိဝတ္တေတုံ၊ ရဟန်းပြုလိုစိတ်ကိုမြစ်ခြင်းငှာ။ အသက္ကောဇ္ဇာ၊ မတတ်နိုင်သည်ရှိသော်။ သာမိ၊ သခင်။ သာဓု၊ ကောင်း၏။ယထာအဇ္ဈာသယံ၊အလို ရှိတိုင်း။ကရောထ၊ပြုလေကုန်လော့။ဣတိအာဟ၊ဤသို့ဆို၏။မဟာကာဠော၊ မဟာကာဠသည်။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ သတ္ထုသန္တိကေ၊ ဘုရားအထံတော်၌။ ပဗ္ဗဇိ၊ ရဟန်းပြု၏။ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌။ စူဠကာဠော၊ စူဠကာဠသည်။ စိန္တေသိ၊ ကြံ၏။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဘာတိကံ၊ နောင်တော်ကို။ ဂဟေတ္မာဝ၊ ခေါ်ယူပြီး၍လျှင်။ ဥပ္ပဗ္ဗဇိဿာမိ၊ လူထွက်ခဲ့အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ နှလုံးသွင်းပြီးသော်။ စူဠကာလောပိ၊ စူဠကာလသည်လည်း။ ပဗ္ဗဇိ၊ ရဟန်းပြု၏။ အပရဘာဂေ၊ နောက်အဖို့၌။မဟာကာလော၊ မဟာကာဠသည်။ဥပသမ္ပဒံ၊ ပဉ္စင်းအဖြစ်ကို။ လဘိတ္မာ၊ ရ၍။ သတ္ထာရံ၊ ဘုရားရှင်သို့။ ဥပသင်္ကမိတ္မာ၊ ကပ်၍။ သာသနေ၊ တော်၌။ ဓုရာနိ၊ ဝန်တို့သည်။ ကတိ၊ အဘယ်မျှလောက်ရှိကုန်သနည်း။ ဣတိပုစ္ဆိတ္မာ၊ ဤသို့ မေးလျှောက်ခြင်းကြောင့်။ သတ္ထာရာ၊ ဘုရားရှင်သည်။ ဒ္ဒိသုပိ၊ နှစ်ပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော။ ဓုရေသု၊ ဝန်တို့ကို။ ကထိတေသု၊ ဟောကုန်သည်ရှိသော်။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်

သည်။ မဟလ္လကကာလေ၊ အိုမင်းသောကာလ၌။ ပဋ္ဌဇိတတ္တာ၊ ရဟန်းပြုရခြင်းကြောင့်။ ဂန္ဓဓုရံ၊ စာပေသင်ကြားခြင်း ပရိယတ္တိဟူသော ဂန္ထဓုရကို။ ပူရေတုံ၊ ပြည့်စေခြင်းငှာ။ နသက္ခိသာမိ၊ မတတ်နိုင်။ ဝိပဿနာ ဓုရံ ပန၊ ကမ္မဋ္ဌာန်း စီးဖြန်းခြင်းဟူသော ဝိပဿနာဓုရကိုကား။ ပူရေသာမိ၊ ဖြည့်ပါအုံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်ပြီး၍။ ယာဝ အရဟတ္တာ၊ အရဟတ္တဖိုလ်တိုင်အောင်သော။ သောသာနိကဓုတင်ံ၊ သုသာန်ဓုတင်ကို။ ကထာပေတ္မာ၊ ဟောစေ၍။ ပဌမယာမေ၊ ပဌမယာမ်သည်။ အုတိက္ကန္တေ၊ လွန်လတ်သော်။ သဗ္ဗေသု၊ အလုံးစုံသော ရဟန်းတို့သည်။ နိဒ္ဒံ၊ အိပ်ခြင်းသို့။ သြက္ကန္တေသု၊ သက်ကုန်သည်ရှိသော်။ သုသာနံ၊ သခ်ျိုင်းသို့။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ နိသီဒိ၊ နေ၏။ ပစ္ဆူသကာလေ၊ မိုးသောက်သောအခါ၌။ သဗ္ဗေသု၊ အလုံးစုံသောသူတို့သည်။ အနုဋ္ဌိတေသုယေဝ၊ မထကုန်မီသာလျှင်။ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းသို့။ အာဂစ္ဆတိ၊ ပြန်လာခဲ့။

☰ အထ၊ ထိုအခါ၌။ ကော၊ တစ်ယောက်သော။ သုသာနဂေါပိကာ၊ သုသာန်ကိုစောင့်သော။ ကာလီ နာမ၊ ကာလီအမည်ရှိသော။ ဆဝဠာဟိကာ၊ လူသေကိုဖုတ်သော မာတုဂါမသည်။ ထေရဿ၊ မထေရ်၏။ ဌိတဋ္ဌာနဋ္ဌာ၊ ရပ်ရာအရပ်ကိုလည်းကောင်း။ နိသိန္နဋ္ဌာနဋ္ဌာ၊ ထိုင်ရာအရပ်ကိုလည်းကောင်း။ စင်္ကမိတဋ္ဌာနဋ္ဌာ၊ စင်္ကြံသွားရာအရပ်ကိုလည်းကောင်း။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ ဣဓ၊ ဤသုသာန်သို့။ ကော နု ခေါ၊ အဘယ်သူသည်လျှင်။ အာဂစ္ဆတိ၊ လာသနည်း။ နံ၊ ထိုမဟူတရှုလာသူကို။ ပရိဂ္ဂဏှိဿာမိ၊ ဖမ်းယူဆီးတားအုံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ အကြံရှိသော်လည်း။ ပရိဂ္ဂဏှိတုံ၊ ဖမ်းခြင်းငှာ။ အသက္ကောန္တီ၊ မတတ်နိုင်သည်ဖြစ်၍။ ကေဒိဝသံ၊ တစ်နေ့သည်။ သုသာနကူဋိကာယမေဝ၊ သုသာန်ဇရပ်၌သာလျှင်။ ဒီပံ၊ ဆီမီးကို။ ဇာလာပေတ္မာ၊ ညှိထွန်းစေ၍။ ပုတ္တဓီတရော၊ သားသမီးတို့ကို။ အာဒါယ၊ ခေါ်၍။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ ကေမဇ္ဇေ၊ တင့်အပ်သော အရပ်၌။ နိလီယမာနာ၊ ပုန်း၍ နေလင့်သည်ရှိသော်။ မဇ္ဈိမယာမေ၊ သန်ခေါင်ယာမ်၌။ အာဂစ္ဆန္တံ၊ လာသော။ ထေရံ၊ မထေရ်ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ အာဂန္ဓာ၊ လာ၍။ ဝန္ဒိတ္မာ၊ ရှိခိုး၍။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ အယျော၊ အရှင်ဘုရားသည်။ နော၊ အကျွန်ုပ်တို့၏။ ဣမသ္မိံ ဌာနေ၊ ဤသုသာန်အရပ်၌။ ဝိဟရတိ၊ နေလာသလော။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့မေး၏။

ဥပါသိကေ၊ ကာလီမည်သော ဒါယိကာမ။ အာမ၊ ညြော်-နေလာသည်မှန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်လတ်သော်။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ သုသာနေ၊ သုသာန်တစပြင်၌။ ဝိဟရန္တေဟိ နာမ၊ နေသောသူတို့မည်သည်ကား။ ဝတ္ထံ၊ ဝတ်ကို။ ဥဂ္ဂဏ္ဍိတုံ၊ သင့်ခြင်းငှာ။ ဝဋ္ဋတိ၊ အပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တေ၊ ဒါယိကာမက လျှောက်သည်ရှိသော်။ ထေရော၊ မထေရ်သည်။ ကိံ ပန၊ အဘယ့်ကြောင့်။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ တယာ၊ သင်သည်။ ကထိတေ၊ ဆိုရာဖြစ်သော။ ဝတ္ထေ၊ ဝတ်၌။ ဝတ္ထိဿာမိ၊ ကျင်ရကုန်အံ့နည်း။ ဣတိ အဝတ္ဝာ၊ ဤသို့ မဆိုမူ၍။ ဥပါသိကေ၊ ဒါယိကာမ။ ကိံ၊ အဘယ်ကို။ ကာတုံ၊ ပြုခြင်းငှာ။ ဝဋ္ဋတိ၊ အပ်မည်နည်း။ ဣတိ အာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ သုသာနံ ကေဟိ နာမ၊ သုသာန်စောင့်သောရဟန်းတို့မည်သည်ကား။ သုသာနေ၊ သုသာန်၌။ ဝသန္တာ ဝေ၊ နေသည်၏ အဖြစ်ကို။ သုသာနဝေါပကာနဉ္စ၊ သုသာန်ကို စောင့်ရှောက်သောသူတို့အားလည်းကောင်း။ ဝိဟာရေ၊ ကျောင်း၌။ မဟာထေရသ စ၊ မဟာထေရ်ကြီးအားလည်းကောင်း။ ဂါမဘောဇကသ စ၊ ရွာစားမင်းအားလည်းကောင်း။ ကထေတုံ' ပန်ကြားပြောဆိုခြင်းငှာ။ ဝဋ္ဋတိ၊ အပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ ထေရော၊ မထေရ်သည်။ ကာရဏာ၊ ပန်ကြားအပ်သောအကြောင်းကား။ ကိံ၊ အဘယ်နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုသည်ရှိသော်။ ကာကမ္မာ၊ ပြုအပ်သော ခိုးမှုရှိကုန်သော။ စောရာ၊ ခိုးသူတို့ကို။ ဓနသာမိကေဟိ၊ ဥစ္စာရှင်တို့သည်။ ပဒါနုပဒံ၊ ခြေရာခံ၍။ အနုဗန္ဓာ၊ လိုက်လာကုန်သည်ရှိသော်။ သုသာနေ၊ သုသာန်၌။ ဘဏ္ဍံ၊ ဥစ္စာကို။ ဆဍ္ဍေတ္ဝာ၊ စွန့်ပစ်၍။ ပလာယန္တိ၊ ပြေးသွားကုန်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ မနုဿာ၊ ဥစ္စာရှင်တို့သည်။ သောသာနိကာနံ၊ သုသာန်၌နေသောသူတို့အား။ ပရိပန္ထံ၊ ထောင်းသတ် ရိုက်ပုတ်ခြင်းဟူသော ဘေးရန်ကို။ ကရောန္တိ၊ ပြုကုန်၏။ ဧတေသံ ပန၊ ထို ရွာစားမင်း၊ မထေရ်ကြီး၊ သုသာန်ခေါင်းအကြီးတို့အား။ ကထိတေ၊ ပန်ကြား ပြောဆိုသည်ရှိသော်။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ ဣမဿ ဘဒ္ဒန္တဿ၊ ဤအရှင်ကောင်း၏။ ဣတ္ထိကံ နာမ ကာလံ၊ ဤမျှလောက်သော ကာလပတ်လုံး။ ဣဏ္ဍေ၊ ဤသုသာန်၌။ ဝသနဘာဝံ၊ နေသည်၏အဖြစ်ကို။ ဇာနာမ၊ သိကြပါကုန်၏။ ဧသော၊ ဤရဟန်းသည်။ အစောရော၊ ခိုးသူမဟုတ်။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုကုန်သော်။ ဥပဒ္ဒဝံ၊ ထောင်းသတ်ခြင်းစသော ဘေးရန်ကို။ နိဝါရေန္တိ၊

ဖြစ်ကုန်၏။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ ဘေသံ၊ ထိုရှာစား၊ မထေရ်ကြီး၊ သုသာန်ခေါင်းအကြီးတို့အား။ ကထေတုံ၊ ပန်ကြားခြင်းငှာ။ ဝဋ္ဋတိ၊ အပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုသည်ရှိသော်။ ထေရော၊ မထေရ်သည်။ အညံ၊ ထိုမှတစ်ပါးသော။ ကိံ၊ အဘယ်အမှုကို။ ကာတဗ္ဗံ၊ ပြုရဦးမည်နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးပြန်လတ်သော်။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ သုသာနေ၊ သုသာန်၌။ ဝသန္တေန၊ နေသော။ အယျေ၊ နာမ၊ အရှင်ကောင်းတို့မည်သည်။ မစ္ဆမံသတိလပိဋ္ဌတေလ ဂုဠာဒီနိ၊ ငါး၊ အမဲ၊ နွမ်း၊ မုန့်သက်၊ ဆီ၊ တင်လဲ စသည်တို့ကို။ ဝဇ္ဇေတဗ္ဗာနိ၊ မစားမူ၍ ကြဉ်အပ်ကုန်၏။ ဒိဝါ၊ နေ့၌။ နိ ဒ္ဒါယတဗ္ဗံ၊ မအိပ်အပ်။ ကုသိတေန၊ ပျင်းရိခြင်းဖြင့်။ ဘဝိတဗ္ဗံ၊ မဖြစ်ရာ။ အာရဒ္ဓဝီရိယေန၊ လွန်စွာပြုအပ်သော လုံ့လဖြင့်။ ဘဝိတဗ္ဗံ၊ ဖြစ်ရာ၏။ အသင်္ခေန၊ စဉ်းလဲခြင်းမရှိသည်။ အမာယာဝိနာ၊ လှည့်ပတ်ခြင်းမရှိသည်။ ဟုတ္ဘာ၊ ဖြစ်၍။ ကလျာဏမိတ္တာသယေန၊ မြတ်သော အလိုအားဖြင့်။ ဘဝိတဗ္ဗံ၊ ဖြစ်ရာ၏။ သံဝယံ၊ ညဉ့်ချမ်းသောအခါ၌။ သဗ္ဗေသု၊ အလုံးစုံသောသူတို့သည်။ သုတ္တေသု၊ အိပ်ပျော်ကုန်သည်ရှိသော်။ ဝိဟာရဝ်တော၊ ကျောင်းမှ။ အာဂန္တ္ဝါ၊ လာအပ်၏။ ပစ္ဆူသကာလေ၊ မိုးသောက်အခါ၌။ သဗ္ဗေသု၊ အလုံးစုံသောသူတို့သည်။ အနုဋ္ဌိတေသုယေဝ၊ မထကုန်မီ သာလျှင်။ ဝိဟာရံ၊ သို့။ ဂန္တ္ဝါ၊ သွားအပ်၏။ ဘန္တေ၊ ဘုရား။ အယျ၊ အရှင်ဘုရားသည်။ ဣမသ္မိံ ဌာနေ၊ ဤသုသာန်အရပ်၌။ ဝေါ၊ ဤသို့။ ဝိဟရန္တော၊ နေသည်ရှိသော်။ ပဗ္ဗဇိတကိစ္စံ၊ ရဟန်းကိစ္စသည်။ မတ္ထကံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို ရသဖြင့် အဆုံးအပြီးသို့။ ပါပေတုံ၊ ရောက်စေခြင်းငှာ။ သစေ သက္ခသိတိ၊ အကယ်၍ တတ်နိုင်လတ္တံ့။ မတသရီရံ၊ သူ့သေကောင်ကို။ အာနေတ္ဝာ၊ ဆောင်၍။ သစေ ဆဏ္ဍေန္တိ၊ အကယ်၍ စွန့်ကုန်သည်ဖြစ်အံ့။ အဟံ၊ တပည့်တော်မသည်။ ကမ္မလကူဋ္ဌာဂါရံ၊ ကမ္မလာနိဖြင့် လှမ်းအပ်သော အထုတ် စုလစ်မှန်းချန်ရှိသော တလားကြီးသို့။ အာရောပေတ္ဝာ၊ တင်၍။ ဂန္ဓမာလာဒီဟိ၊ ပန်းနံ့သာ စသည်တို့ဖြင့်။ သက္ကာရံ ကတ္ဝာ၊ ရိုသေစွာ ပူဇော်ခြင်းကိုပြု၍။ သရီရကိစ္စံ၊ သင်္ဂြိုဟ်ခြင်းကိစ္စကို။ ကရိဿာမိ၊ ပြုပါအံ့။ နော စေ သက္ခိဿတိ၊ အကယ်၍ ရဟန်းကိစ္စပြီးအောင် မပြုနိုင်သည်ဖြစ်အံ့။ စိတကံ၊ ထင်းပုံသို့။ အာရောပေတ္ဝာ၊ တင်၍။ ဍာလေတ္ဝာ၊ မီးတိုက်၍။ သက္ခုနာ၊ တံစူးဝါးဖြင့်။ ဝါ၊ ထင်းရှူးဖြင့်။ အာကဇ္ဇိတ္ဝာ၊ ဆွဲငင်၍။ ဗဟိ၊ အပသို့။ ဓိပိတ္ဝာ၊

ပစ်၍။ ဖရသုနာ၊ ပုဆိန်ဖြင့်။ ကောင်္ဂတ္တာ၊ပေါက်ခဲ့၍။ ခဏ္ဍာခဏ္ဍိကံ၊ အပိုင်းအပိုင်း။ ဆိန္ဒိတ္ဝာ၊ ဖြတ်၍။ အဂ္ဂိမ္ဘိ၊မီးခဲ့။ ပက္ခိပိတ္ဝာ၊ ထည့်ပြန်၍။ စျာယိသောမိ၊ မီးတိုက်အုံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဒါယိကာမကလျှောက်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုကာလီမည်သောသုသာန်စောင့်ကို။ ထေရော၊မထေရ်သည်။ ဘဒ္ဒေ၊ ဒါယိကာမ။ သာဓု၊ ကောင်းပြီ။ ဧတံ၊ ဟစ်ခုသော။ ရူပါရုမ္မဏံ ပန၊ ရူပါရုံကိုကား။ ဒိသ္ဝာ၊ မြင်သည်ရှိသော်။ မယှံ၊ ငါ့အား။ ကထေယျာသိ၊ ပြောပါလော့။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။သာ လိုဒါယိကာမသည်။သာဓုတိ၊ ကောင်းပြီဟု။ ပစ္စဿောသိ၊ ဝန်ခံ၏။ ထေရော၊ မထေရ်သည်။ ယထာဘြာ-သယေန၊ အလိုအားလျှော်စွာ။ သုသာနေ၊ သုသာန်၌။ သမဏမုဏ္ဍံ၊ ရဟန်း

တရားကို။ ကရောတိ၊ ပြု၏။ စူဠကာဠထေရောပန၊ စူဠကာဠ မထေရ်သည်ကား။ ဥဒ္ဒါယ သမုဒ္ဒါယ၊ အဖန်တလဲလဲကောင်းစွာလုံ့လပြု၍။ ဃရာဝါသံ၊ အိမ်ယာထောင်သော လူ၏ဘောင်၌ နေခြင်းကို။ စိန္တေသိ၊ကြံ၏။ ပုတ္တဒါရံ၊ သားမယားကို။ အနုဿရတိ၊ အဖန်တလဲလဲအောက်မေ့၏။ မေ၊ ငါ၏။ ဘာတိကော၊ နောင်တော်မထေရ်သည်။ အတိဘာရိယံ၊ အလွန်ဝန်လေးစွာသော။ ကမ္မံ၊ အမှုကို။ ကရောတိ၊ ပြု၏။ ဣတိစိန္တေသိ၊ ဤသို့ကြံ၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ ကော၊ တစ်ယောက်သော။ ကုလဓီတာ၊ အမျိုးသမီးသည်။ တံမုဟုတ္တသမုဒ္ဒိတေန၊ ထိုခဏ၌ ပြင်းစွာဖြစ်သော။ ဗျာဓိနာ၊ ရောဂါဖြင့်။ သာယန္ဟသမယေ၊ ညဦးချမ်းသောအခါ၌။ အမိလာတာ၊ မည်းနွမ်းဘဲ။ အကိလန္တာ၊ မညစ်ညူးဘဲ။ ကာလမကာသိ၊ စုတိခြင်းကိုပြု၏။ တမေနံ၊ထိုအမျိုးသမီး၏အလောင်းကောင်ကို။ ဥတကာ၊ မိဖစသော ဆွေမျိုးပေါက်ဖော်တို့သည်။ ဒါရုတေလာဒီဟိ၊ ထင်းနှင့်ဆီ စသည်တို့နှင့်။ သိဒ္ဓိ၊ တက္ခ။ သာယံ၊ ညဦး အခါ၌။ သုသာနံ၊ သုသာန်သို့။ နေတ္ဝာ၊ ဆောင်၍။ သုသာနဂေါပိကာယ၊ သုသာန်စောင့်မအား။ ဣမံ၊ ဤသတ္တိသမီး၏ အလောင်းကို။ စျာပေဟိတိ၊ သင်္ဂြိုဟ်ပါလော့ဟု။ ဘတိ၊ အခကြေးငွေကို။ ဒတ္ဝာ၊ ပေး၍။ နိယျာဒေတ္ဝာ၊ အပ်ခဲ့၍။ ပက္ကမိ သု၊ ဖဲသွားကြကုန်၏။ သာ၊ ထိုကာလီမည်သော သုသာန်စောင့်မသည်။ တသ္မာ၊ ထိုသတ္တိသမီးအလောင်း၏။ပါရုတဝတ္ထုံ၊ထုပ်ခဲ့သော အဝတ်ကို။အပနေတ္ဝာ၊ ပယ်၍။တံမုဟုတ္တ၊ ထိုခဏ၌။မတံ၊ သေသော။ပဏ္ဍိတံ၊ ပြည့်ဖြိုးသောအသားအရေရှိသဖြင့် မွန်မြတ်သော။ သုဝဏ္ဏဝဏ္ဏံ၊ ရွှေအဆင်း

နှင့်တူသော အဆင်းရှိသော။ သရီရံ၊ ကိုယ်ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ ဣမံ၊ ဤ အလောင်းကောင်ကို။အယျသ၊ အရှင်မဟာကာဠမထေရ်အား။ ဒသ္သေတုံ၊ ပြခြင်းငှာ။ ပတိရူပံ၊ လျောက်ပတ်သော။ အာရမ္မဏံ၊ အာရုံဟုဆိုး။ ဣတိ စိန္တေတွာ၊ ဤသို့ကြံပြီး၍။ ဂန္တွာ၊ သွား၍။ ထေရံ၊ မထေရ်ကို။ ဝန္ဒိတွာ၊ ရှိခိုး၍။ ဝေရူပံ နာမ အာရမ္မဏံ၊ ဤသို့သဘောရှိသောအာရုံသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ အယျာ၊ အရှင်ဘုရားတို့သည်။ သြလောကေထ၊ ကြည့်ရှုတော်မူကုန်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ ထေရော၊ မထေရ်သည်။ သာဓုတိ၊ကောင်းပြီဟု။ ဝတ္ဝာ၊ဆို၍။ ပါရုပနံ၊ ထုပ်နှောင်ခဲ့သော ပုဆိုးဖြူအထည်ကို။ ဟရာ

ပေတွာ၊ ခွာ၍။ ပါဒတလတော၊ ခြေဖဝါးအပြင်မှ။ ပဋ္ဌာယ၊စ၍။ယာဝ ကေသဂ္ဂါ၊ ဆံဖျားတိုင်အောင်။ သြလောကေတွာ၊ ကြည့်၍။ ဘဒ္ဒေ၊ ကောင်းသော သဘောရှိသော မာတုကာမ။ တေ ရူပံ၊ ဤရုပ်သည်။ အတိပဏီတံ၊ အလွန်မွန်မြတ်၏။ သုဝဏ္ဏဝဏ္ဏော၊ ရွှေအဆင်းနှင့်တူသောအဆင်းရှိ၏။ နံ၊ ထိုရွှေအဆင်းနှင့်တူသော သတ္တိသမီးအလောင်းကို။ အဂ္ဂိမှိ၊ မီးဌာ။ ပက္ခိပိတွာ၊ ထည့်၍။ မဟာဇာလဟိ၊ မီးတောက်ကြီးတို့ဖြင့်။ ဂဟိတမတ္တကာလေ၊ လောင်ဆဲကာလဌာ။မယ္ပံ၊ ငါ့အား။ အာရောစေယျာသိ၊ ကြားလှည့်ပါလော့။ ဣတိဝတွာ၊ ဤသို့မှာထားပြောဆို၍။သကဋ္ဌာနမေဝ၊ မိမိနေရာသို့သာလျှင်။ ဂန္တွာ၊ သွား၍။ နိသီဒိ၊ နေ၏။ သာ၊ ထိုကာလီမည်သော သုသာန်စောင့်မသည်။ တထာ ကတွာ၊ ထိုမထေရ်မှာထားတိုင်း ပြု၍။ ထေရဿ၊ မဟာကာဠအား။ အာရောစေသိ၊ ကြားလျှောက်၏။ ထေရော၊ မထေရ်သည်။ ဂန္တွာ၊ သွား၍။ တံ၊ ထိုအမျိုးသမီးအလောင်းကို။ သြလောကေသိ၊ စိန်းစိန်းကြည့်၏။ ဇာလာယ၊ မီးလျှံမီးတောက်၏။ ပဟဋ္ဌပဟဋ္ဌဘာနုံ၊ ထိခိုက်၍ လောင်ရာလောင်ရာ အရုပ်သည်။ ကဝရဂ္ဂါ ဝိဝိယ၊ နွားပြောက် နွားကြားမကဲ့သို့။ သရီရဝဏ္ဏော၊ ကိုယ်၏အဆင်းသည်။ အဟောသိ၊ ၏။ ပါဒါ၊ ခြေတို့သည်။ နိက္ခမိတွာ၊ ထင်းပုံတလားမှ ထွက်၍။ သြလမ္ပိ ဿ၊ ကြွေကျကုန်၏။ ဟတ္ထာ၊ လက်တို့သည်။ ပဠိကုဋ္ဌိ ဿ၊ တွန့်လိမ်ကုန်၏။ ဥဒရ နလာဋံ၊ ပေါင်, နဖူးပြင်သည်။ နိစ္စမ္မံ၊ အရေမရှိသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ထေရော၊ မထေရ်သည်။ ဣဒံ သရီရံ၊ ဤအလောင်းကောင်သည်။ ဣဒါနိ၊ ယခုမြင်ဆဲအခါ၌။ သြလောကေန္တာနံ ဝေ၊ ကြည့်ကုန်စဉ်လျှင်။ အပရိယ န္တကရံ၊ ဤမျှ ဤရွှေသော

ဟု ပြုအပ်ကုန်သော အပိုင်းအခြား အဆုံးအမရှိသည်။ ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်၍။ ဣဒါနေဝ၊ ယခုပင်လျှင်။ ခယ ဝယံ၊ ကုန်ခြင်း ပျက်ခြင်းသို့။ ပတ္တံ၊ရောက်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ နှလုံးသွင်းလျက်။ ရတ္တိဋ္ဌာနံ၊ ညဉ့်သန့်ရာအရပ်သို့။ ဂန္ဒွာ၊ သွား၍။ နိသီဒိတ္ဝာ၊ ထိုင်၍။ ခယ ဝယံ၊ ကုန်ခြင်း ပျက်ခြင်းကို။ သမ္မသမာနော၊ ကောင်းစွာ ဝိပဿနာရှုလိုသည်ဖြစ်၍—

သခ်ါရာ၊ သခ်ါရတရားတို့သည်။ အနိစ္စာ ဝတ၊ အမြဲမရှိကုန်စွတကား။ ဥပ္ပါဒဝယဓမ္မိနော၊ ဖြစ်ပြီး၍ ပျက်တတ်သော သဘောရှိကုန်၏။ ဥပ္ပဇ္ဇိတ္ဝာ၊ ဖြစ်ပြီး၍။ နိရုဇ္ဈန္တိ၊ ချုပ်ကုန်၏။ တေသံ၊ ထိုဝဋ္ဋဆင်းရဲဟူသော သခ်ါရတို့၏။ ဝူပသမော၊ ငြိမ်းရာဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်သည်။ သုခေါ ဝတ၊ ချမ်းမြေ့ခြင်း လက္ခဏာရှိစွတကား။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဝိပဿနာရှု၏။

ဂါဟံ၊ ဂါထာကို။ ဝတ္ဝာ၊ ဆို၍။ ဝိပဿနံ၊ ဝိပဿနာကို။ ဝမ္ဘေတ္ဝာ၊ ပွားစေ၍။ သဟ ပဋိသမ္ဘိဒါဟိ၊ ပဋိသမ္ဘိဒါလေးပါးတို့နှင့်တကွ။ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့။ ပါပုဏိ၊ ရောက်၏။ တသ္မိံ၊ ထိုမဟာကာဠသည်။ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့။ သမ္ဘတ္တေ၊ ကောင်းစွာရောက်ပြီးသည် ရှိသော်။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသခင်သည်။ ဘိက္ခုသံဃပရိဝုတော၊ ရဟန်းသံဃာအပေါင်းခြံရံလျက်။ စာရိကံ၊ ဒေသစာရိကို။ စရမာနော၊ ကြွတော်မူသည်ရှိသော်။ သေတဗျနဂရံ၊ သေတဗျပြည်သို့။ ဂန္ဓွာ၊ ရောက်၍။ သိံ သပါဝနံ၊ ယင်းတိုက်တောသို့။ ပါဝိသိ၊ ဝင်တော်မူ၏။ စူဠကာဠသ၊ စူဠကာဠ၏။ ဘရိယာယော၊ မယားတို့သည်။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသခင်သည်။ သိံ သပါဝန၊ ယင်းတိုက်တောသို့။ အနုပ္ပတ္တော ကိရ၊အစဉ်ရောက်လာသတတ်။ ဣတိ သုတ္ဝာ၊ ဤသို့သောစကား ကိုကြား၍။ အမ္မာကံ.ဝါတို့၏။ သာမိကံ၊ ခင်ပွန်းယောကျ်ားကို။ ဝါ၊ အစိုးပိုင်သူလင်ကို။ ဂဟ္ဏိသာမ၊ ဆွဲငင်၍ယူကုန်အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပေသေတ္ဝာ၊ တမန်စေလွှတ်၍။ သတ္ထာရံ၊ ဘုရားရှင်ကို။ နိမန္တ္တာပေသုံ၊ ဆွမ်းဖိတ်စေကုန်၏။ ဗုဒ္ဓါနံ ပန၊ ဘုရားတို့၏ကံသား။ အပရိစိဏ္ဏဋ္ဌာနေ၊ ကျက်စားရာမဟုတ်သော အရပ်၌။ အာသနပညတ္တိံ၊ နေရာတော်ခင်းခြင်းကို။ အာစိက္ခန္တေန၊ ကြားလတ်သဖြင့်။ ကေန ဘိက္ခုနာ၊ ရဟန်းတစ်ပါးသည်။ ပဌမတရံ၊ စွာ။ ဂန္ဓ်၊ ဌာ။ ဝန္ဒတိ၊ သင့်၏။ ဟိ၊ ထိုစကားဆိုသင့်စွ။ မဏ္ဍိမဋ္ဌာနေ၊ အလယ်အရပ်၌။ ဗုဒ္ဓါနံ၊

ဘုရားရှင်တို့၏။အာသနံ၊နေရာကို။ ပညာပေတွာ၊ခင်းစေ၍။တသေ၊ ထိုဘုရား နေရာတော်၏။ ဒကို့ဏတော၊ လက်ယာမှ။ သာရိပုတ္တာတ္ထေရသ၊ သာရိပုရာ မတေရ်၏။အာသနံ၊နေရာကို။ ပညာပေတဗ္ဗံ၊ခင်းအပ်သည်။ ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ ဝါမတော၊ လက်ဝဲမှ။မောဂ္ဂလ္လာနတ္ထေရသ၊အရှင်မောဂ္ဂလာန်၏။ အာသနံ၊ နေရာကို။ပညာပေတဗ္ဗံ၊ခင်းအပ်သည်။ ဟောတိ၊ဖြစ်၏။တတော ပဋ္ဌာယ၊ ထို လက်ယာ လက်ဝဲမှစ၍။ ဥဘော သုပသေသု၊ နံပါးနှစ်ဖက်တို့ဖြင့်။ ဘိက္ခု သံဃသ၊ ရဟန်းသံဃာ၏။အာသနံ၊နေရာကို။ ပညာပေတဗ္ဗံ၊ ခင်းအပ်သည်။ ဟောတိ၊ဖြစ်၏။တသ္မာ၊ထို့ကြောင့်။မဟာကာဋ္ဌဃေရော၊ မဟာကာဋ္ဌမထေရ် သည်။ စီဝရပါရုပနဋ္ဌာနေ၊ သင်္ဃန်းရုံရာအရပ်၌။ ဌတ္ဝာ၊ ရပ်လင့်၍။ ကနိဋ္ဌ၊ ညီ စူဠကာဋ္ဌမထေရ်ကို။အာဟ၊ဆို၏။ တုံ၊ငါ့ညီတော်သည်။ ပုရတော၊ရှေက။ ဂန္ဓာ၊သွားလင့်၍။ အာသနပညတ္တိ ၊ နေရာခင်းခြင်းကို။ အာစိက္ခာတိ၊ ကြား လေလော့ဟု။ ဣတိ၊ဤသို့။ စူဠကာဋ္ဌ၊ စူဠကာဋ္ဌကို။ ပေသေတိ၊စေ၏။ တသ၊ ထိုစူဠကာဋ္ဌကို။ ဒိဋ္ဌကာလတော၊ မြင်သောအခါမှ။ ပဋ္ဌာယ၊၍။ဂေဟဇနာ၊ စူဠကာဋ္ဌ၏ အိမ်သူမယားစသော လူအပေါင်းတို့သည်။ တေန၊ ထိုစူဠကာဋ္ဌ နှင့်။ သဒ္ဓိ ၊ တက္ခ။ ပရိဟာသံ၊ ပြက်ရယ်ကို။ ကရောန္တော၊ ပြုလိုသည်ဖြစ်၍။ နိစ္စာသနာနိ၊ နိမ့်သောနေရာတို့ကို။ သံဃထေရသ၊ သံဃာထေရ်၏။ ကောဋ္ဌယံ၊ အစွန်းအနား၌။ အတ္ထရန္တိ ၊ ခင်းကုန်၏။ ဥစ္စာသနာနိ၊ မြင့်သောနေရာ တို့ကို။ သံဃနဝကသ၊ သံဃာငယ်၏။ ကောဋ္ဌယံ၊ အစွန်း၌။ အတ္ထရန္တိ ၊ ခင်းကုန်၏။ဣတရော၊ စူဠကာလသည်။ဝေ၊ ဤသို့။ မာ ကရောထ၊ မခင်းကုန် လင့်။ နိစ္စာသနာနိ၊ ယုတ်ညံ့သောနေရာတို့ကို။ ဥပရိ၊' အထက်၌။ မာ ပညာ ပေထ၊ မခင်းကုန်လင့်။ ဥစ္စာသနာနိ၊ မြတ်သောနေရာတို့ကို။ ဟေဋ္ဌာ၊ အောက်၌။ မာ ပညာပေထ၊ မခင်းကုန်လင့်။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။ ဣတ္ထိ ယော၊ မိန်းမတို့သည်။ တသ၊ ထိုစူဠကာဋ္ဌ၏။ ဝစနံ၊ စကားကို။ အသုဏန္တိ ယောဝိယ၊ မကြားကုန်သကဲ့သို့။ တုံ၊ သင်သည်။ ကိံ ၊ အဘယ်အမှုကို။ ကရောန္တော၊ပြုလို၍။ဝိစရသိ၊ရှေဦးစွာလာခဲ့သနည်း။ တဝ၊သင့်အား။အာသ နာနိ၊ နေရာတို့ကို။ ပညာပေတုံ၊ ခင်းခြင်းငှာ။ ကိံ နဝန္ဓတိ၊ အဘယ်ကြောင့် မအပ်သနည်း။ တုံ၊သင်သည်။ ကိံ ၊အဘယ်သူကို။ အာပုစ္ဆိတ္ဝာ၊ပန်ကြားခဲ့၍။ ပဗ္ဗဇိတော၊ ရဟန်းပြုသည်။ အသိ၊ ဖြစ်သနည်း။ကေန၊ အဘယ်ရဟန်းသည်။

ပဗ္ဗဇိတောဝ၊ လက်သင့်ခံ၍ ရဟန်းပြုသည်။ အသိ၊ ဖြစ်သနည်း။ ကသ္မာ၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့်။ ဣဒ၊ ဤအိမ်သို့။ အာဂတောဝ၊ သည်။ အသိ၊ ဖြစ်သနည်း။ ဣတိဝတ္တာ၊ ဤသို့ ဆိုကုန်လျက်။ နိဝါသနပါရုပနံ၊ သင်းပိုင်ကိုယ်ရုံကို။ အစ္ဆိန္ဒိတ္ဝာ၊ လုံ၍။ သေတဝတ္ထာနိ၊ ပုဆိုးဖြူတို့ကို။ နိဝါသေတ္ဝာ၊ ဝတ်စေပြီး၍။ သီသေ၊ ဦးခေါင်း၌။ မာလာစုမ္ပုဋကံ၊ ပန်းကုံးကို။ ဌပေတ္ဝာ၊ ထား၍။ ဂန္ဓေ၊ သွားချေလော့။ သတ္ထာရံ၊ ဘုရားရှင်ကို။ အာနေဟိ၊ ပင့်ဆောင်ချေလော့။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ အာသနာနိ၊ နေရာတို့ကို။ ပညာပေဿာမ၊ ခင်းကုန်အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပဟိဏိံသု၊ စေလွှတ်လိုက်ကုန်၏။ သော၊ ထိုစူဠကာဠသည်။ နု စိရံ၊ ကာလမကြာမြင့်မီ။ ဘိက္ခုဘावေ၊ ရဟန်းအဖြစ်၌။ ဌတ္ဝာ၊ တည်၍။ အဝသိကောစ၊ ဝါမရသေးဘဲလျက်သာလျှင်။ ဥပ္ပဇ္ဇိတတ္တာ၊ လူထွက်လေသောကြောင့်။ လဇ္ဇိတုံ၊ ရှက်ခြင်းငှာ။ နဇာနာတိ၊ မသိ။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ သော၊ ထိုစူဠကာဠသည်။ တေန အာဂတပေ့နာ၊ ထိုပုဆိုးဖြူလဲ၍ လူထွက်သောအသွင်ဖြင့်။ နိရာသကော်ဝ၊ ရှုံ့ရှာခြင်းကင်းလျက်သာလျှင်။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ သတ္ထာရံ၊ ဘုရားသခင်ကို။ ဝန္ဒိတ္ဝာ၊ ရှိခိုး၍။ ဗုဒ္ဓပမုခံ ဘိက္ခုသံဃံ၊ ဘုရားအမှူးရှိသောရဟန်းသံဃာကို။ အာဒါယ၊ ပင့်ခေါ်၍။ အာဂတောဝ၊ လာ၏။ ဘိက္ခုသံဃသ ပန၊ ရဟန်းသံဃာ၏ကား။ ဘတ္တကိစ္စပရိယောသာနေ၊ ဆွမ်းဘုဉ်းပေးပြီးသောအဆုံး၌။ မဟာကာဠဿ၊ မဟာကာဠမထေရ်၏။ ဘရိယာယော၊ မယားတို့သည်။ (နိမန္တယိံသုမှာ စပ်လေ)။ ဣမာဟိ၊ ဤစူဠကာဠ၏မယားတို့သည်။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ သာမိကော၊ လင်ကို။ ဂဟိတောဝ၊ ယူအပ်ပြီ။ မယံပိ၊ ငါတို့သည်လည်း။ အမှာကံ၊ ငါတို့၏။ သာမိကံ၊ လင်ဖြစ်သော မဟာကာဠကို။ ဂဏှိဿာမ၊ ဖမ်း၍ လူထွက်စေကုန်အံ့။ ဣတိ စိန္တေတ္ဝာ၊ ဤသို့ကြံပြီး၍။ ပုနဒိဝသေ၊ မိုးသောက်သောနေ့၌။ သတ္ထာရံ၊ ဘုရားသခင်ကို။ နိမန္တယိံသု၊ ဆွမ်းစားဖိတ်ကုန်၏။ တဒါ ပန၊ ထိုအခါ၌ကား။ အာသနပညာပနံတွေ့ နေရာခင်းစေခြင်းငှာ။ အညော ဘိက္ခု၊ မဟာကာဠမှ တစ်ပါးသော ရဟန်းသည်။ အဂမာသိ၊ သွား၏။ တာ၊ ထို မဟာကာဠ၏ မယားတို့သည်။ တသ္မိံ ခဏေ၊ ထိုအခါ၌။ ဩကာသံ၊ အခွင့်ကို။ အဘိတ္ဝာ၊ မရကုန်မူ၍။ ဗုဒ္ဓပမုခံ ဘိက္ခုသံဃံ၊ ဘုရားအမှူးရှိသော ရဟန်းသံဃာကို။ နိသီဒါပေတ္ဝာ၊ နေစေ၍။ ဘိက္ခေ၊ ဆွမ်းကို။ အဒံသု၊

လှုကုန်၏။စုဠုကာဠဿ ပန၊ စုဠုကာဠ၏ကား။ ဘရိယာယော၊ တို့သည်။ ဒ္ဝေ ဒုစ်ယောက်တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ မဇ္ဈိမကာဠဿ၊ မဇ္ဈိမကာဠ၏။ ဘရိယာယော၊ မယားတို့သည်။ စတသော ဒေးယောက်တို့တည်း။ မဟာ ကာဠဿ ပန၊ မဟာကာဠ၏ကား။ ဘရိယာယော၊ မယားတို့သည်။ အဋ္ဌ ရှစ်ယောက်တို့တည်း။ ဘိက္ခုသံဃောပိ၊ ရဟန်းသံဃာသည်လည်း။ ဘတ္တ ကိစ္စံ၊ ဆွမ်းစားခြင်းကိစ္စကို။ ကတ္တုကာမော၊ ပြုလိုသည်ရှိသော်။ နိသီဒိတ္ဝာ၊ ထိုင်၍။ ဘတ္တကိစ္စံ၊ ဆွမ်းစားခြင်းကိစ္စကို။ အကံသု၊ ပြုကုန်၏။ ဗဟိ၊ အပသ္မိ။ ဂန္တုကာမာ၊ သွားလိုသော ရဟန်းတို့သည်။ ဥဋ္ဌာယ၊၍။ အဂမံသု၊ သွား ကုန်၏။ သတ္ထာပန၊ ဘုရားရှင်သည်ကား။ နိသီဒိတ္ဝာ၊ ထိုင်၍။ ဘတ္တကိစ္စံ၊ ဆွမ်းစားခြင်းကိစ္စကို။ ကရိ၊ ပြု၏။ တသ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား၏။ ဘတ္တကိစ္စ ပရိယောသာနေ၊ ဆွမ်းဘုဉ်းပေးတော်မူသောအဆုံး၌။ တာ ဣတ္ထိယော၊ ထို မဟာကာဠ၏ မိန်းမတို့သည်။ ဘဂ္ဂေ၊ အရှင်ဘုရား။ မဟာကာဠော၊ မဟာ ကာဠသည်။ အမှာကံ၊ အကျွန်ုပ်တို့အား။ အနုမောဒနံ၊ အနုမောဒနာကို။ ကတ္ဝာ၊ပြု၍။ အာဂစ္ဆိသတိ၊ ပြန်လာပါလတ္တံ့။တုမှေ၊အရှင်ဘုရားတို့သည်။ ပုရတော၊ရှေဦးစွာက။ဂစ္ဆထ၊ကြွပါကုန်လော့။ ဣတိဝဒိ သု၊ ဤသို့လျှောက် ကုန်၏။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ သာဓုတိ၊ ကောင်းပြီဟု။ ဝတ္ဝာ၊ မိန့်တော်မူ၍။ ပုရတော၊ ရှေဦးစွာက။ အဂမာသိ၊ ကြွနှင့်၏။ ဂါမဒ္ဒါရံ၊ ရွာ တံခါးသို့။ပတ္ဝာ၊ ရောက်၍။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသံဃာတို့သည်။ ဥဋ္ဌာယိ သု၊ ကွဲ့ရှဲ ကုန်၏။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ကိ နာမ၊ ကြောင့်။ ဧတံ၊ ဤအမှုကို။ ကတံ၊ ပြုတော်မူသနည်း။ ဥ ဘန္တေ၊သိ၍။ ကတံနုခေါ၊ ပြုလေသလော။ဥဒါဟု၊ ထိုသို့မဟုတ်မူကား။အဇာနိတ္ဝာ၊မသိဘဲလျက်။ ကတံနုခေါ၊ ပြုလေသ်လော။ ဟိယျော၊ ယမန်နေ့၌။စုဠုကာဠဿ၊စုဠုကာဠ၏။ ပုရတော၊ ရှေမှ။ ဂတတ္တာ၊ သွားခြင်းကြောင့်။ ပဗ္ဗဇ္ဇာနုရာယော၊ ရဟန်းတို့၏ အနုရာယ်သည်။ ဇာတော၊ဖြစ်လေပြီ။ အဇ္ဇ၊ယနေ့။ အညဿ၊ တစ်ပါးသောသူ၏။ ပုရတော၊ မှ။ ဂတတ္တာ၊ သွားသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ အနုရာယော၊ အနုရာယ်သည်။ နာဟောသိ၊ မဖြစ်။ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ မဟာကာဠံ၊ မဟာကာဠကို။ ဌပေတ္ဝာ၊ ထားခဲ့၍။ အာဂတော၊ ကြွလာ၏။ ခေါ ပန၊ စင်စစ်။ ဘိက္ခု၊ သည်။ သီလဝါ၊ သီလရှိ၏။ အာစာရသမ္ပန္နော၊ အကျင့်နှင့်ပြည့်စုံ၏။ တဿ၊

ထိုမဟာကာဠ၏။ ပဗ္ဗဇ္ဇာနှုရာယံ၊ ရဟန်း၏အနှုရာယ်ကို။ နုခေါ၊ စင်စစ်။ ကရိသတိ၊ ပြုလတ္တံ့။ ဣတိဥဒ္ဓေါယိ သု၊ ဤသို့ကဲ့ရဲ့ကုန်၏။ (ကရိသန္တိဟု ပါဋ္ဌအချို့ရှိ၏)။ ။သတ္ထာ၊ ဘုရားသခင်သည်။တေသံ၊ထိုရဟန်းတို့၏။ဝစနံ၊ စကားကို။သုတ္ဝာ၊ ကြား၍။နိဝတ္ထေတ္ဝာ၊ လှည့်၍။ဒ္ဒိတော၊ ရပ်၍။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ကိံ ကထေထ၊ အဘယ်စကားကို ပြောကုန်သနည်း။ ဣတိပုဋ္ဌော၊ ဤသို့မေးတော်မူ၏။ ဧဝံ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်။ တမတ္ထံ၊ ထိုအကြောင်းကို။ အာရောစေသုံ၊ ကြားလျှောက်ကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ကုမ္မော၊ သင်တို့သည်။စူဠကာဠံဝိယ၊ စူဠကာဠကဲ့သို့။မဟာကာဠ၊မဟာကာဠဟု။သလက္ခေ-ထ ကိံ ပန၊ မှတ်ကြကုန်ဘိသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။အာမ၊သြော်-မှတ်သည်မှန်ပေ၏။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စ္ဓ။ တဿ၊ ထိုစူဠကာဠ၏။ ပဇာပတိယော၊ မယားတို့သည်။ ဒ္ဝေ၊ နှစ်ယောက်တို့သာ တည်း။ဣမဿ၊ ဤမဟာကာဠ၏။ ပဇာပတိယော၊ မယားတို့သည်ကား။ အဋ္ဌ၊ ရှစ်ယောက်ဖြစ်ကုန်၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ အဋ္ဌ၊ ရှစ်ယောက်သော မယားတို့သည်။ ပရိက္ခိပိတ္ဝာ၊ ခြံရံ၍။ ဂဟိတာ၊ ဖမ်းယူကုန်သည်ရှိသော်။ ကိံ ကရိသတိ၊ အဘယ်သို့ လုတ်နိုင်အုံနည်း။ ဣတိတဿ၊ ထို့ကြောင့်။ သလ္လက္ခေတိ၊မှတ်ကြကုန်၏။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသခင်သည်။ ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့။ ဧဝံ၊ ဤသို့။မာ အာဝုတ္ထ၊မဆိုလင့်ကုန်။စူဠကာ သော၊ စူဠကာဠသည်။ ဥဒ္ဓါယ သမုဒ္ဓါယ၊ ထ၍ အဖန်တလဲလဲ ကောင်းစွာထ၍။ သုဘာရမ္မဏဟုလော၊ တင့်တယ်၏ ဟူသော အာရုံကိုယူခြင်းများသည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ ပပါတေ၊ကမ်းပါးပြတ်၌။ဒ္ဒိတော ဒုဗ္ဗလရုံက္ခသဒိသော၊ဝဲည်သော အားနည်း သောသစ်ပင်နှင့်တူ၏။ မယ္ဟံ၊ ငါ၏။ ပုတ္တော၊ သားဖြစ်သော။ မဟာကာဠော ပန၊ မဟာကာဠသည်ကား။ အသုဘာနုပဿီ၊ အသုဘကမ္မဋ္ဌာန်းကိုရှုလျက်။ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ ဃနသေလပဗ္ဗတော ဝိယ၊ တခဲနက် ကျောက်အတိပြိုးသော တောင်ကဲ့သို့။အစလော၊ တုန်လှုပ်ခြင်းမရှိ။ ဣတိ ဝတ္ဝာ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၍။ ဣမာ ဂါထာ၊ ဤဂါထာတို့ကို။ အဘာသိ၊ ဟောတော်မူ၏။

(၇)။ သုဘာနုပဿီ ၊ တင့်တယ်သော အာရုံကို အဖန်တလဲလဲ ရှုလေ့ရှိသည်ဖြစ်၍။ ဝိဟာရန္တံ၊ နေထသော။ အိန္ဒြိယေသု၊ စက္ခုစသောဣန္ဒြေတို့၌။ အသံဝုတံ၊ သတိဖြင့် ကောင်းစွာပိတ်၍ စောင့်ရှောက်ခြင်း ရှိထသော။

ဘောဇနမ့ိ၊အစာအာဟာရဟူသောဘောဇဉ်၌။အမဇ္ဈည်း၊ရှာခြင်း,ခံခြင်း, သုံးဆောင်ခြင်း၌ အတိုင်းအရှည်ကိုမသိထသော။ ကုသီတံ၊ ကာမစ္ဆန္ဒစသည် တို့၏အလိုသို့လိုက်သဖြင့် ပျင်းရိခြင်းရှိထသော။ ဟီနဝီရိယံ၊ လေးပါးသော ဣရိယာပုထ်တို့မှ ယုတ်သောလုံ့လ ရှိထသော။ တံပဂ္ဂလံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို။ မာရော၊ ကိလေသာဟူသော မာရ်သည်။ ဝေ၊ စင်စစ်။ ပသဟတိ၊ နှိပ်စက် ဖိစီး၏။ ယထာကိံ၊ ဥပမာအဘယ်ကဲ့သို့နည်းဟူမူကား။ ဝါတော၊ အား ကြီးစွာလာသောလေသည်။ ဒုဗ္ဗလံ၊ ကမ်းပါးပြတ်၌ရောက်သဖြင့် အားနည်း သော။ရုက္ခံ၊သစ်ပင်ကို။ပသဟတိဣဝ၊ နှိပ်စက်သကဲ့သို့။ ဧवံ၊ဤအတူ။မာရော၊ ကိလေသာမာရ်သည်။ ပသဟတိ၊ နှိပ်စက်၏။

(ဂ။ အသုဘာနုပသိ၊ အသုဘဆယ်ပါးတို့ဝင်္ဂ၏တစ်ပါးပါးသောအသုဘ ကိုရှုလေ့ရှိသည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရန္တံ၊ နေထသော။ ဣန္ဒြိယေသု၊ စက္ခု စသော ခြောက်ပါးသောဣန္ဒြေတို့၌။ သုသံဝုတံ၊ ကောင်းစွာ စောင့်ရှောက်သည်ဖြစ်၍ ပိတ်အပ်သော တံခါးရှိထသော။ ဘောဇနမ့ိ စ၊ ဘောဇဉ်၌လည်း။မဇ္ဈည်း ရှာခြင်း, ခံခြင်း, သုံးဆောင်ခြင်း၌ အတိုင်းအရှည်ကို သိထသော။ သဒ္ဓံ၊ ကံ, ကံ၏အကျိုးကို ယုံကြည်ခြင်းလက္ခဏာရှိသော လောကီသဒ္ဓါ ဘုရား စသော ရတနာသုံးပါးတို့၌ မတုန်မလှုပ်ကြည်ညိုခြင်း တည်းဟူသော လော ကုတ္တရာ သဒ္ဓါနှင့်ပြည့်စုံထသော။အာရဒ္ဓဝီရိယံ၊ အားတုတ်အပ်သော လုံ့လ ရှိထသော။တံပဂ္ဂလံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို။ မာရော၊ ကိလေသာဟူသော မာရ်သည်။ နပ္ပသဟတိ၊ မညှဉ်းဆဲနိုင်။ ယထာကိံ၊ ဥပမာ အဘယ်ကဲ့သို့နည်းဟူမူကား။ ဂါတော၊အားနည်းသောလေသည်။သေလံ၊တခဲနက်ကျောက်အတိပြိုးသော။ ပဗ္ဗတံ၊ တောင်ကို။ နပ္ပသဟတိ၀၊ မညှဉ်းဆဲ မတုန်မလှုပ်စေနိုင်သကဲ့သို့။ ဧवံ၊ ဤအတူ။မာရော၊ ကိလေသာမာရ်သည်။ တံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို။ နပ္ပသဟတိ၊ မညှဉ်းဆဲနိုင်။)

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာတို့တွင်။ သုဘာနုပဿိန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ သုတံ၊ တင့် တယ်၏ဟူသော အာရုံကို။ အနုပဿန္တံ၊ အဖန်တလဲလဲ ရှုတတ်ထသော။ ဣဒ္ဓာရမ္မဏေ၊ ဣဒ္ဓာရုံ၌။ မာနသံ၊ စိတ်ကို။ ဝိသေဋ္ဌတ္ထာ၊ လွှတ်၍။ ဝိဟရန္တံ၊ နေလေ့ရှိထသော။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွ။ယော ပုဂ္ဂလော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်။နိမိတ္တဂ္ဂါဟံ၊ နိမိတ်ကို။

ယူခြင်းကိုလည်းကောင်း။။ အနုဗျဉ္ဇနဂ္ဂါဟံ၊ ကိလေသာကိုပြုတတ်သော ခြေ, လက် စသောအင်္ဂါ၌ စွဲလမ်း၍ ယူခြင်းကိုလည်းကောင်း။။ ဂဏ္ဍန္တော၊ ယူသည်ရှိသော်။ နခါ၊ ခြေသည်း လက်သည်းသည်။ သောဘဏာတိ၊ တင့်တယ်၏ဟု။ဂဏ္ဍာတိ၊ ယူ၏။ အင်္ဂုလိယော၊ လက်ချောင်းတို့သည်။ သောဘဏာတိ၊ တင့်တယ်၏ဟု။ ဂဏ္ဍာတိ၊ ယူ၏။ ဟတ္ထပါဒါ၊ လက်,ခြေတို့သည်။ သောဘဏာ၊ တင့်တယ်ကုန်၏။ ဇင်္ဃာ၊ မြင်းခေါင်းတို့သည်။ သောဘဏာ၊ ကုန်၏။ ဥရု၊ ပေါင်တို့သည်။သောဘဏာ၊တင့်တယ်ကုန်၏။ကဋိ၊ခါးတို့သည်။ သောဘဏာ၊ တင့်တယ်ကုန်၏။ ဥဒရံ၊ ဝမ်းသည်။သောဘဏာ၊ တင့်တယ်၏။ ထနာ၊ သားမြတ်တို့သည်။သောဘဏာ၊ ကုန်၏။ ဂီဝါ၊ လည်တို့သည်။ သောဘဏာ၊ ကုန်၏။ သြဋ္ဌာ၊ နှုတ်ခမ်းတို့သည်။ သောဘဏာ၊ တင့်တယ်ကုန်၏။ ဒန္တာ၊ သွားတို့သည်။သောဘဏာ၊တင့်တယ်ကုန်၏။ မုခံ၊ ခံတွင်းသည်။သောဘဏာ၊ တင့်တယ်၏။ နာသာ၊ နှာခေါင်းတို့သည်။ သောဘဏာ၊ ကုန်၏။ အက္ခိနီ၊ မျက်စိတို့သည်။ သောဘဏာ၊ ကုန်၏။ ကဏ္ဏာ၊ နားရွက်တို့သည်။ သောဘဏာ၊ကုန်၏။ ဘမုကာ၊ မျတ်မှောင်တို့သည်။ သောဘဏာ၊ တင့်တယ်ကုန်၏။ နလာဋံ၊ နဖူးသည်။ သောဘဏာ၊ တင့်တယ်။ ကေသာ၊ ဆံတို့သည်။ သောဘဏာ၊ တင့်တယ်ကုန်၏။ ဣတိဂဏ္ဍတိ၊ ဤသို့ယူ၏။ ကေသာ၊ ဆံတို့သည်လည်းကောင်း။ ဓလောမာ၊ အမွေးတို့ သည်လည်းကောင်း။ နခါ၊ ခြေသည်း လက်သည်းတို့ သည်လည်းကောင်း။ ဒန္တာ၊ သွားတို့သည်လည်းကောင်း။ တစော၊ အရေသည်။သောဘဏောတိ၊ တင့်တယ်၏ဟူ၍။ဂဏ္ဍတိ၊ ယူ၏။ ဝဏ္ဏော၊ အဆင်းသည်။သုဘော၊ တင့်တယ်၏။သဏ္ဌာနံ၊ကိုယ်သဏ္ဌာန်သည်။ သုဘံ၊ တင့်တယ်၏။ ဣတိဂဏ္ဍတိ၊ ဤသို့ယူ၏။ အယံ၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်သည်။ သုဘာနုပယတိ နာမ၊ တင့်တယ်၏ဟု အဖန်တလဲလဲရှုသည်မည်၏။ ဧဝံ၊ သို့။ သုဘာနုပယတိ၊ တင့်တယ်၏ဟု ရှုလေ့ရှိလျက်။ ဝိဟရန္တံ၊ နေထသော။ စက္ခာဒီသု ဣန္ဒြိယေသု၊ စက္ခုစသော ဣန္ဒြေတို့၌။အသံဝုတံ၊ လုံခြုံစွာသတိဖြင့် ပိတ်ခြင်းမရှိထသော။ စက္ခုဒ္ဒါရာဒီနိ၊ စက္ခုဒ္ဒါရ စသည်တို့ကို။ အရက္ခန္တံ၊ စောင့်ရှောက်ခြင်း မရှိထသော။ ကံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို။ပရိယေသနမတ္တာ၊ ရှာမှီးခြင်း၌ အကိုင်းအရှည်လည်းကောင်း။ ပဋိဂ္ဂဟဏမတ္တာ၊ ခံယူခြင်း၌အတိုင်းအရှည်လည်းကောင်း။ ပရိဘောဂမတ္တာ၊ သုံးဆောင်ခြင်း၌ အတိုင်းအရှည်

လည်းကောင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ဣမိဿာ မတ္တာယ၊ ဤသို့သောအတိုင်းအရှည်ကို။ အဇာနနတော၊ မသိခြင်းကြောင့်။ ဘောဇနမ္ပိစ၊ ဘောဇဉ်၌လည်း။ အမတ္တညုံ၊ အတိုင်းအရှည်ကို မသိထသော။ အပိစ၊ တစ်နည်းကား။ ပစ္စဝေက္ခဏာမတ္တာ၊ ဆင်ခြင်ခြင်း၌ အတိုင်းအရှည်လည်းကောင်း။ ဝိသဇ္ဇနမတ္တာ၊ စွန့်လွှတ်ခြင်း၌ အတိုင်းအရှည် လည်းကောင်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဣမိဿာပိ မတ္တာယ၊ ဤသို့သောအတိုင်းအရှည်ကိုလည်း။ အဇာနနတော၊ မသိခြင်းကြောင့်။အမတ္တညုံ၊ အတိုင်းအရှည်ကိုမသိထသော။ဣဒံ ဘောဇနံ၊ ဤဘောဇဉ်သည်။ ဓမ္မိကံ၊ တရားနှင့်လျော်၏။ ဣဒံဘောဇနံ၊ ဤဘောဇဉ်သည်။ အဓမ္မိကံ၊ တရားနှင့်မလျော်။ ဣတိပိ၊ ဤသို့လည်း။ အဇာနန္တော၊ မသိထသော။ ကာမစ္ဆန္ဒဗျာပါဒဝိဟိံသာဝိတက္ကဝသိတာယ၊ ကာမစ္ဆန္ဒပဋိပက္ခ, ဗျာပါဒဝိတက်, ဝိဟိံသာဝိတက်၏အလိုသို့ လိုက်ခြင်းဖြင့်။ ကုသီတံ၊ ပျင်းရိခြင်းရှိထသော။ ဟီနဝီရိယန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ နိဗ္ဗီရိယံ၊ လုံ့လမရှိထသော။ စတ္ဟသု ဣရိယာပထေသု၊ ဣရိယာပုထ်လေးပါးတို့၌။ ဝီရိယကရဏာရဟိတံ၊ လုံ့လရှိခြင်းမှကင်းထသော။ တံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို။ တံ၊ ပသဟတိတိ၊ ဟူသည်ကား။ အဘိဘဝတိ၊ နှိပ်စက်ညှဉ်းဆဲ၏။ အဇ္ဈောတ္ထရတိ၊ လွှမ်းမိုးဖိစီး၏။ ဝါတော ရုက္ခံ ဒုဗ္ဗလန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ ပလဝဝါတော၊ အားကြီးစွာလာသောလေသည်။ ဆိန္နပပါတေ၊ ကမ်းပါးပြတ်၌။ဇာတံ၊ ပေါက်ဆောရ။ဒုဗ္ဗလံ၊ အားနည်းသော။ရုက္ခံ၊သစ်ပင်ကို။ ပသဟတိဣဝ၊ နှိပ်စက်သကဲ့သို့။ဟိ၊ ဥပမာ ဥပမေယျကို နှီးနှောရ၍ ဆိုဦးအံ့။ သောဝါတော၊ ထိုလေသည်။ တသ ဒုဗ္ဗလ ရုက္ခဿ၊ ထိုအားနည်းသော သစ်ပင်၏။ ပုပ္ဖဖလပဏ္ဏလာသာနိပိ၊ အပွင့်, အသီး, အရွက်နှ, အရွက်ရှော်တို့ကိုလည်း။ ပါတေတိ ယထာ၊ ကျစေ ကြွေစေသကဲ့သို့လည်းကောင်း။ခုဒ္ဒကသာခါပိ၊အခက်ငယ်တို့ကိုလည်း။ ဘဇ္ဇတိယထာ၊ ချိုးသကဲ့သို့လည်းကောင်း။ မဟာသာခါပိ၊ အခက်ကြီး အခက်မတို့ကိုလည်း။ ဘဇ္ဇတိယထာ၊ချိုးဖဲ့သကဲ့သို့လည်းကောင်း။သမူလကမ္ပိ၊အမြစ်နှင့်တကွလည်း။ တံ တရုက္ခံ၊ ထိုသစ်ပင်ကို။ ဥပ္ပါ၌ဧတ္ဝာ၊ နုတ်၍။ ဥဒ္ဓံမူလံ၊ အထက်သို့အမြစ်ရှိသည်ကို။ အဓောသာခံ၊ အောက်သို့အခက်ရှိသည်ကို။ ကတ္ဝာ၊ ပြု၍။ ဂစ္ဆတိ ယထာ၊သွားသကဲ့သို့။ ဧवံ၊ ဤအတူလျှင်။ ဧဝရူပံ ပုဂ္ဂလံ၊ ဤသို့သဘောရှိသောပုဂ္ဂိုလ်ကို။ အန္တော၊ အတွင်း၌။ ဥပ္ပန္နော၊ဖြစ်သော။ကိလေသ မာရော၊

ကိုလေသာမာရ်သည်။ ပသဟတိ၊ နှိပ်စက်ညှဉ်းဆဲ၏။ ဗလဝဝါတောဝ၊ အားကြီးသောလေသည်။ ဒုဗ္ဗလရုက္ခသ၊ အားနည်းသောသစ်ပင်၏။ ပုပ္ဖဖလ-ပဏ္ဍုပလာသပါတနံဝိယ၊ အပွင့်,အသီး,ရွက်နှဲ,ရွက်ရော်တို့ကို ကြွေစေသကဲ့သို့။ ခုဒ္ဒါနုခုဒ္ဒကာပတ္တိအာပဇ္ဇနံပိ၊ ခုဒ္ဒါနုခုဒ္ဒကအာပတ်သို့ ရောက်ခြင်းကိုလည်း။ ကရောတိ၊ ၏။ ခုဒ္ဒကသာခါဘဉ္ဇနံဝိယ၊ ခက်မ၏ကျိုးခြင်းကဲ့သို့။ နိသဂ္ဂိယာဒိအာပတ္တိအာပဇ္ဇနံပိ၊ နိသဂ္ဂိ စသောအာပတ်သို့ ရောက်ခြင်းကိုလည်း။ ကရောတိ၊ ၏။ မဟာသာခါဘဉ္ဇနံဝိယ၊ ခက်မ၏ကျိုးခြင်းကဲ့သို့။ တေရသ သံဃာဒိသေသာပတ္တိအာပဇ္ဇနံ၊ တစ်ဆယ့်သုံးပါးသော သံဃာဒိသိသ်အာပတ်သို့ ရောက်ခြင်းကိုလည်း။ ကရောတိ၊ ၏။ဥပ္ပါဒေတ္ဝာ၊ နုတ်၍။ ဥဒ္ဒီမ္ဗုလကံ၊ အထက်သို့ အမြစ်ရှိသည်ကို။ ဟေဋ္ဌာသာခံ၊ အောက်သို့ အခက်ရှိသည်ကို။ ကတ္ဝာ၊ပြု၍။ ပါတနံ ဝိယ၊ လဲစေခြင်းကဲ့သို့။ ပါရာဇိကာ ပဇ္ဇနံပိ၊ ပါရာဇိကအာပတ်သို့ ရောက်ခြင်းကိုလည်း။ ကရောတိ၊ ပြု၏။ သ္ဌာဏ္ဌာတ သာသနာ၊ ကောင်းစွာ ဟောအပ် ဆုံးမအပ်သော သာသနာတော်မှ။ နိဟရိတ္ဝာ၊ ထုတ်ဆောင်၍။ ကတိပါ၊ဟေနေဝ၊နှစ်ရက်သုံးရက်ဖြင့်သာလျှင်။ ဂိဟိဘာဝံ၊ လူ၏အဖြစ်သို့။ ပါပေတိ၊ ရောက်စေ၏။ ဣတိဝေါ၊ ဤသို့။ ဝေရူပံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော။ ပုဂ္ဂလံ၊ ပုဂ္ဂိုလ်ကို။ ကိလေသမာရော၊ ကိလေသာမာရ်သည်။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ဝသေ၊ အလိုသို့။ ဝတ္တေတိ၊ လိုက်စေ၏။ ဣတိအတ္ထော၊ ဤကား အနက်တည်း။

အသုဘာနုပဿိန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ ဒသသု အဋ္ဌိကေသု၊ ဆယ်ပါးကုန်သော အသုဘတို့တွင်။အညတရံ အသုဘံ၊ အမှတ်ဲ့တစ်ပါးပါးသောအသုဘကို။ ပဿန္တော်၊ ရှုသော။ ပဋိကူလမနသိကာရေ၊ စက်ဆုပ်ဖွယ်ဟု နှလုံးသွင်းသောအခြင်းအရာ၌။ ယုတ္တော်၊ ယှဉ်ထသော။ကေသေ၊ဆံတို့ကို။အသုဘော၊ အသုဘအားဖြင့်။ ပဿန္တော်၊ ရှုထသော။ လောမေ၊ အမွေးတို့ကို။ နခေ၊ ခြေသည်း လက်သည်းတို့ကို။ ဒန္တေ၊ သွားတို့ကို။ တစံ၊ အရေကို။ ဝဏ္ဏံ၊ အဆင်းကို။ သဏ္ဌာနံ၊ ကိုယ်သဏ္ဌာန်ကို။ အသုဘတော၊ အသုဘအားဖြင့်။ ပဿန္တော်၊ ရှုထသော။အိန္ဒြိယေသူတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဆသု ဣန္ဒြိယေသု၊ စက္ခု စသော ခြောက်ပါးသောဣန္ဒြေတို့၌။ သုသံဝုတော်၊ ဟူသည်ကား။ မိနိတ္တာ-ဒိဂ္ဂါဟရဟိတံ၊ သုဘမိနိတ် စသည်ကိုယူခြင်းမှ ကင်းထသော။ ဝိဟိတဒ္ဒါရံ၊

ပိတ်အပ်သော တံခါးရှိထသော။အမတ္တညူတာ၊ အတိုင်းအရှည်ကိုမသိသော အဖြစ်ကို။ ပဋိကွေ့ပေန၊ ပယ်သဖြင့်။ ဘောဇနမ္ပိ၊ ဘောဇဉ်၌။ မတ္တညူ၊ အတိုင်းအရှည်ကိုသိထလော။သဒ္ဓန္တိ၊သဒ္ဓံဟူသည်ကား။ ကမ္မဿ စေဝ၊ကံကို လည်းကောင်း။ ကမ္မဖလဿစ၊ ကံ၏အကျိုးကိုလည်းကောင်း။ သဒ္ဓဟန လက္ခဏာယ၊ ယုံကြည်ခြင်း လက္ခဏာရှိထသော။ လောကိကာယ သဒ္ဓါယ စေဝ၊ လောကီသဒ္ဓါနှင့် လည်းကောင်း။တီသု ဝတ္ထူသု၊ ရတနာ သုံးပါးတို့၌။ အဝေစ္စပ္ပသာဒသင်္ခါတာယ၊ မတုန်မလှုပ် ကြည်ညိုခြင်းဟု ဆိုအပ်သော။ လောကုတ္တရ သဒ္ဓါယ စ၊ လောကုတ္တရာသဒ္ဓါနှင့်လည်းကောင်း။သမန္နာဂတံ၊ ပြည့်စုံထသော။ အာရဒ္ဓဝီရိယန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ ပဂ္ဂဟိတ ဝီရိယံ၊ ချီးမြှင့်အပ်သော ဝီရိယရှိထသော။ ပရိပုဏ္ဏဝီရိယံ၊ ပြည့်စုံသော လုံ့လရှိထသော။ တံ ဝေတိ၊ တံဝေဟူသည်ကား။ ဒေရှပံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော။ တံ ပုဂ္ဂလံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို။ ဒုဗ္ဘလဝါတေ၊ အားနည်းသောလေသည်။ သဏိကံ၊ ဖြည်းညင်းစွာ။ ပဟရန္တော၊ ခတ်သည်ရှိသော်။ ကေဋ္ဌနံသေလံ၊ တခဲနက် ကျောက်အတိ ပြီးသောတောင်ကို။ စလေတုံ၊ တုန်လှုပ်စေခြင်းငှာ။ နု သက္ကောတိယထာ၊ မတတ်နိုင်သကဲ့သို့။ တထာ၊ ထိုအတူ။အဗ္ဘန္တရေ၊ ကိုယ်တွင်း၌။ဥပ္ပဇ္ဇမာနော၊ ဖြစ်သော။ ဒုဗ္ဘလကိလေသမာရောပိ၊ အားနည်းသော ကိလေသာမာရ်သည် လည်း။ နပ္ပသဟတိ၊ မညှဉ်းဆဲနိုင်။ ခေါဘေတုံ ဝါ၊ ချောက်ချားခြင်းငှာ လည်းကောင်း။စာလေတုံ ဝါ၊တုန်လှုပ်ခြင်းငှာလည်းကောင်း။နု သက္ကောတိ၊ မတတ်နိုင်။ ဣတိ အတ္ထော၊ ဤကား အနက်တည်း။

တသ၊ ထိုမဟာကာလ၏။ တာပိ ခေါ ပုရာဏဒုတိယိကာယော၊ ထိုမယားဟောင်းတို့သည်လည်း။ ထေရံ၊ မဟာကာဠ မထေရ်ကို။ ပရိဝါ-ရေတ္မာ၊ ခြံရံ၍။ တုံ၊ သည်။ ကံ၊ ဘယ်သူကို။ အာပုစ္ဆိတ္မာ၊ ပန်ကြား၍။ ပဗ္ဗဇိတော၊ ရဟန်းပြုသနည်း။ ဣဒါနိ၊ ၌။ ဂိဟီ၊ လူသည်။ ဘဝိဿတိ၊ လော။ နု ဘဝိဿတိ၊ မဖြစ်လော။ ဣတိအာဒီနိ၊ ဤသို့ စသောစကားတို့ကို။ ဝတ္မာ၊ ၍။ ကာသာဝံ၊ သင်္ကန်းကို။ နီဟရိတုကာမာ၊ ဆောင်လိုကုန်သည်။ အဟသုံ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ထေရော၊ မဟာကာဠ မထေရ်သည်။ တာသံ၊ ထို မိန်းမတို့၏။ အာကာရံ၊ ယုတ်မာသောအမူအရာကို။ သလ္လက္ခေတ္မာ၊ မှတ်၍။ နိသိန္နာဿနာယ၊ ထိုင်သောနေရာမှ။ ဝုဋ္ဌာယ၊ ထ၍။ ဣဒ္ဓိယာ၊ တန်ခိုးဖြင့်။

ဥပဇ္ဈတိတ္ထာ၊ ပျံတက်၍။ ကူဋာဂါရကဏ္ဍိကံ၊ စုလစ်မ္ဗန်းခွန်တပ်သော အချက်ကို။ ဒ္ဒိဓာ ဘိန္ဒိတ္ဝာ၊ နှစ်ဖြာဖောက်ခဲ့၍။ အာကာသေန၊ ကောင်းကင်လမ်းခရီးဖြင့်။ ဂန္တွာ၊ ကြွသွား၍။ သတ္ထရိ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဂါထာ၊ ဂါထာတို့ကို။ ပရိယောသာပေန္တော ယေဝ၊ ဟောခြင်းဆုံးစဉ်ပင်လျှင်။ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သုဝဏ္ဏဝဏ္ဏံ၊ ရွှေအဆင်းနှင့်တူသော အဆင်းရှိသော။ သရီရံ၊ ကိုယ်တော်ကို။ အဘိတ္ထဝန္တော၊ အလွန်အားဖြင့် ချီးမွမ်းလျက်။ သြတရိတ္ဝာ၊ ကောင်းကင်မှဆင်းသက်၍။ တထာဂတဿ၊ ဘုရားသခင်၏။ ပါဒေ၊ ခြေတော်စုံကို။ ဝန္ဒိ၊ ရှိခိုး၏။ ဂါထာပရိယောသာနေ၊ ဂါထာကို ဟောတော်မူရာ အဆုံး၌။ သမ္ပတ္တာ ဘိက္ခူ၊ ရောက်လာသော ရဟန်းတို့သည်။ သောတာပတ္တိ ဖလာဒီသု၊ သောတာပတ္တိဖိုလ် စသည်တို့၌။ ပတိဋ္ဌဟိံသု၊ တည်ကုန်၏။

ဆဋ္ဌံ၊ သော။ စူဠကာဠ မဟာကာဠဝတ္ထုသည်။

ဌတိ သမတ္တော၊ ပြီးပြီ။

၁-ယမကဝဂ္ဂ၊ ၇-ဒေဝဒတ္တဝတ္ထု

စူဠကာဠ မဟာကာဠဝတ္ထု၌ ဟောရာဖြစ်သော ဂါထာ၏ အတ္ထဝဏ္ဏနာကိုပြုပြီး၍ ဒေဝဒတ်၏ ဒိန္နကာသာဝလာဘဝတ္ထုကို ဟောရာဖြစ်သော ဂါထာ၏ အတ္ထဝဏ္ဏနာကို ပြုလိုသော အရှင်ဗုဒ္ဓဃောသ ဆရာသည် "အနိဏ္ဍသာဝေါ" စသောပါဠိကို မိန့်၏။

☰ အနိဏ္ဍသာဝေါတိ ဌမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ အနိဏ္ဍသာဝေါစသော ဤတရားဟောခြင်းကို။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဇေတဝနေ၊ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌။ ဝိဟရန္တော၊ နေတော်မူစဉ်။ ရာဇဂဟေ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌။ ဒေဝဒတ္တသ၊ ဒေဝဒတ်၏။ ကာသာဝလာဘံ၊ ဖန်ရည်စွန်းသောသင်္ကန်းရခြင်းကို။ အာရဗ္ဘ၊ အကြောင်းပြု၍။ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။

ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွာ။ ကေသို့သမယေ၊ တစ်ပါးသောအခါ၌။ ဒ္ဝေ အဂ္ဂသာဝကာ၊ နှစ်ပါးသော အဂ္ဂသာဝကတို့သည်။ အတ္တနော အတ္တနော၊ မိမိမိမိ၏။ ပဠူသတေ ပဠူသတေ ပရိဝါရေ၊ ငါးရာကုန်,ငါးရာကုန်သော အခြံအရံရဟန်းတို့ကို။ အာဒါယ၊ ခေါ်၍။ သတ္ထာရံ၊ ဘုရားကို။ ဝန္ဒိတ္ဝာ၊ ရှိခိုး၍။ ဇေတဝနတော၊ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်မှ။ ရာဇဂဟံ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်သို့။ အာဂမံသု၊ သွားကြကုန်၏။ ဒ္ဝေပိ၊ နှစ်ယောက်လည်း ဖြစ်ကုန်သော။

တယောပိ၊ သုံးယောက်လည်းဖြစ်ကုန်သော။ဗဟူပိ၊ များစွာလည်း ဖြစ်ကုန်သော။ ရာဇဂဟဝါသိနော၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်သူပြည်သားတို့သည်။ ကေတော၊ တပေါင်းတည်း။ ဟုတ္ဝာ၊ ဖြစ်၍။ အာဂန္တုကဒါနံ၊ အာဂန္တုကအလှူကို။ အဒံသု၊ ပေးလှူကုန်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ကေဒိဝသံ၊ တစ်နေ့သင်္ဃ။အာယသ္မာ သာရိပုတ္တော၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာသည်။ အနုမောဒနံ၊ တရားဟောခြင်းကို။ ကရောန္တော၊ အနုပုဗ္ဗိကထာဖြင့် ဟောလိုသည်ဖြစ်၍။ ဥပါသကာ၊ ဒါယကာတို့။ကေ၊ ဒါယကာတစ်ယောက်သည်။သယံ၊ မိမိချည်းသာ။ ဒေတိ၊လှူ၏။ ပရံ၊ သူတစ်ပါးကို။နှ သမာဒပေတိ၊ မဆောက်တည်စေ။ သော၊ ထိုသူသည်။ နိဗ္ဗတ္တနိဗ္ဗတ္တဋ္ဌာနေ၊ ဖြစ်လေရာ,ဖြစ်လေရာဘဝ၌။ ဘောဂသမ္ပတ္တိ၊ စည်းစိမ်ချမ်းသာခြင်းနှင့် ပြည့်စုံခြင်းကို။ လဘတိ၊ ရ၏။ ပရိဝါရသမ္ပတ္တိ၊ အခြံအရံနှင့် ပြည့်စုံခြင်းကို။နောလဘတိ၊မရ။ကေ၊ဒါယကာတစ်ဦးသည်။သယံ၊သည်။ နဒေတိ၊မလှူ။ ပရံ၊ သူတစ်ပါးကို။ သမာဒပေတိ၊ ဆောက်တည်စေ၏။ သော၊ ထိုသူသည်။နိဗ္ဗတ္တနိဗ္ဗတ္တဋ္ဌာနေ၊ဖြစ်တိုင်း ဖြစ်တိုင်းသောဘဝ၌။ပရိဝါရသမ္ပတ္တိ၊ အခြံအရံနှင့်ပြည့်စုံခြင်းကို။ လဘတိ၊ ရ၏။ ဘောဂသမ္ပတ္တိ၊ စည်းစိမ်ချမ်းသာနှင့်ပြည့်စုံခြင်းကို။ နောလဘတိ၊ မရ။ ကေ၊ တစ်ယောက်သည်။ သယံပိ၊ မိမိသည်လည်း။ နဒေတိ၊မလှူ။ ပရံပိ၊ သူတစ်ပါးကိုလည်း။ နှ သမာဒပေတိ၊ မဆောက်တည်စေ။ သော၊ ထိုသူသည်။ နိဗ္ဗတ္တနိဗ္ဗတ္တဋ္ဌာနေ၊ ဖြစ်လေရာရာ ဖြစ်လေရာရာဘဝ၌။ ကဠိကမတ္တံပိ၊ ပဒုန်းရည်ကိုမျှလည်း။ ကုဋ္ဌိပုရံ၊ ဝမ်းပြည့်အောင်သောက်ရခြင်းကို။ နှ လဘတိ၊ မရ။ အနာထော၊ ကိုးကွယ်ရာ၊ မရှိ။ နိပ္ပစ္စယော၊ အထောက်အပံ့မရှိ။ ကေ၊ တစ်ယောက်သည်။ သယမ္ပိ၊ မိမိသည်လည်း။ ဒေတိ၊ လှူ၏။ ပရမ္ပိ၊ သူတစ်ပါးကိုလည်း။ သမာဒပေတိ ဆောက်တည်စေ၏။သော၊ထိုသူသည်။နိဗ္ဗတ္တနိဗ္ဗတ္တဋ္ဌာနေ၊ ဖြစ်တိုင်းဖြစ်တိုင်း သောဘဝ၌။အတ္တဘာဝသတေပိ၊အရာသောကိုယ်၏အဖြစ်၌လည်းကောင်း။ အတ္တဘာဝသဟဿေပိ၊ အထောင်သော ကိုယ်၏အဖြစ်၌ လည်းကောင်း။ အတ္တဘာဝသတသဟဿေပိ၊ အသိန်းသော ကိုယ်၏အဖြစ်၌ လည်းကောင်း။ ဘောဂသမ္ပတ္တေ၀၊ စည်းစိမ်ဥစ္စာနှင့် ပြည့်စုံခြင်းကိုလည်းကောင်း။ ပရိဝါရသမ္ပတ္တေ၀၊ အခြံအရံနှင့်ပြည့်စုံခြင်းကိုလည်းကောင်း။ လဘတိ၊ ရ၏။ ဣတိဧဝံ၊ ဤသို့။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ ဒေသေသိ၊ ၏။ ကေ၊ တစ်ယောက်သော။ ပဏ္ဍိတ

ပုရိသော၊ ပညာရှိသောယောက်ျားသည်။ တံခွန်မှ၊ထိုတရားကို။သုတ္တာ၊နာ၍။ ဘော၊ အို–အချင်းတို့။ ဓမ္မဒေသနာ၊ တရားဟောခြင်းသည်။ အစ္ဆရိယာဝတ အံ့ဘွယ်ရှိလှ၏တကား။သုခကာရဏ၊ချမ်းသာခြင်း၏အကြောင်းကို။သုကတိ၊ တံ၊ ကောင်းစွာဆိုအပ်၏။ မယာ၊ သည်။ ဣမာသံ ဒ္ဝိန္နံ သမ္ဘတ္တိနံ၊ ဤနှစ်ပါး သောစည်းစိမ်ချမ်းသာတို့ကို။ နိမ္မာဒကံ၊ ပြီးစေတတ်သော။ ကမ္မံ၊ ကုသိုလ်ကံ ကို။ကာတုံ၊ပြုခြင်းငှာ။ဝဋ္ဋတိတိ၊သင့်၏ဟု။စိန္တေတွာ၊ကြံပြီး၍။ဘန္တေ၊ဘုရား။ သေ့၊ နက်ဖြန်။ မယှံ၊ အကျွန်ုပ်၏။ ဘိက္ခံ၊ ဆွမ်းကို။ ဂဏှထ၊ ခံတော်မူပါကုန် လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ထေရံ၊ မထေရ်ကို။ နိမန္တေသိ၊ ဖိတ်၏။ ဥပါသက၊ ဒါယကာ။ကိတ္တကေဟိ ဘိက္ခူဟိ၊အဘယ်မျှလောက်ကုန်သောရဟန်းတို့ဖြင့်။ အတ္ထော၊ အလိုရှိသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဝေ၊ အရှင်ဘုရားတို့၏။ ပရိဝါရာ၊ အခြံအရံရဟန်းတို့သည်။ ကိတ္တကာ ပန၊ အဘယ်မျှ ရှိကုန်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ ဥပါသက၊ ဒါယကာ။ သဟာသံ၊ တစ်ထောင်ရှိ၏။ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ဘုရား။ သဗ္ဗေ ယေဝ၊ အလုံးစုံသော ရဟန်းတို့နှင့်သာလျှင်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ သေ့၊ နက်ဖြန်။ ဘိက္ခံ၊ ဆွမ်းကို။ ဂဏှထ၊ ခံတော်မူကုန်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်သည် ရှိသော်။ ထေရော၊ မထေရ်သည်။ အဓိဝါသေသိ၊ သည်းခံတော်မူ၏။ ဥပါ သကော၊ ဒါယကာသည်။ နဂရဝီထိယံ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်ခရီးဦး။ ဝိစရန္တော၊ သွားလာလှည့်လည်လျက်။ အမ္မတာတ၊ အို–မိခင် ဖခင်တို့။ မယာ၊ အကျွန်ုပ် သည်။သေ့၊နက်ဖြန်။ ဘိက္ခုသဟာသံ၊ ရဟန်းတစ်ထောင်ကို။နိမန္တိတံ၊ ဖိတ်မန် အပ်ပြီ။ တုမှေ၊ သင်တို့သည်။ ကိတ္တကာနံ ဘိက္ခူနံ၊ အဘယ်မျှလောက်ကုန် သောရဟန်းတို့အား။ ဘိက္ခံ၊ ဆွမ်းကို။ ဒါတုံ၊ လှူခြင်းငှာ။ သက္ခိဿထ၊ တတ် နိုင်ကုန်အံ့နည်း။ တုမှေ၊ သင်တို့သည်။ ကိတ္တကာနံ၊ အဘယ်မျှလောက်ကုန် သော ရဟန်းတို့ကို လှူခြင်းငှာ။ သက္ခိဿထ၊ တတ်နိုင်ပါကုန်အံ့နည်း။ ဣတိ သမာဒပေသိ၊ ဤသို့ တိုက်တွန်းနှိုးဆော်၏။ မနုဿာ၊ တို့သည်။ အတ္ထနော အတ္ထနော၊ မိမိ မိမိ၏။ ပဟောနကနိယာမေနေဝ၊ အားနှင့်လျော်စွာ နိုင်သော အပိုင်းအခြား အမှတ်သညာဖြင့်သာလျှင်။မယံ၊ငါတို့သည်။ ဒဿန္တိ၊ တစ်ကျိပ်သောရဟန်းတို့အား။ဒဿာမ၊ လှူကုန်အံ့။မယံ၊ ငါတို့သည်။ ဝီသတိ ယာ၊ နှစ်ကျိပ်သောရဟန်းသံဃာတို့အား။ ဒဿာမ၊ လှူကုန်အံ့။ မယံ၊ ငါ

တို့သည်။ တိ ံသတိ၊ သုံးကျိပ်သောရဟန်းသံဃာတို့အား။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ စတ္တာလီသံ၊ လေးကျိပ်သော သံဃာတို့အား။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ ပညာသံ၊ ငါးကျိပ်သောသံဃာတို့အား။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ သတံ၊ တစ်ရာသောသံဃာ အား။ ဒဿာမ၊ ကုန်အံ့။ ဣတိအာဟံသု၊ ဤသို့ဆိုကုန်၏။ ဥပါသကော၊ ဒါယကာသည်။တေနဟိ၊ထိုသို့တပြီးကား။ ကေသို ံ ဌာနေ၊ တစ်ခုတည်းသော အရပ်၌။ သမာဂမံ၊ ညီညွတ်ခြင်းကို။ ကတ္တာ၊ပြု၍။ ကေတောဝ၊ တစ်ပေါင်း တည်းသာလျှင်။ ပရိပိသိဿာမ၊ လုပ်ကျွေးကုန်အံ့။ သမ္ဘဲ၊ အလုံးစုံကုန် သော။ တိလတဏ္ဍုလသမ္ပိမဓုဖာဏိတာဒီနိ၊ နှမ်း,ထောပတ်,ပျား,တင်လဲ စသည်တို့ကို။ သမ္ဘာဟရထ၊ ကောင်းစွာဆောင်ခဲ့ကုန်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ တိုက်တွန်းလျက်။ ကေသို ံ ဌာနေ၊ တစ်ခုတည်းသောအရပ်သို့။ သမ္ဘာဟရာ ပေသိ၊ ကောင်းစွာဆောင်စေ၏။အထ၊ ထိုအခါ၌။ အသ၊ ထိုနှီးဆော်သော သီတင်းသည် ဒါယကာအား။ ကော ကုဋုမ္ဗိကော၊ သူကြွယ် တစ်ယောက် သည်။ သတသဟဿဃနိကံ၊ အဖိုးတစ်သိန်းထိုက်သော။ ဂန္ဓကာသာဝ ဝတ္ထံ၊ နံ့သာရည်ဖြင့် ထုံအပ်သောပုဆိုးကို။ ဒတ္ဝာ၊ ပေး၍။ တဒါ၊ ထိုအခါ၌။ တေ၊ သင်၏။ဒါနဝတ္ထံ၊ အလှူဝတ်သည်။ သစေ နပ္ပဟောတိ၊ အကယ်၍ မလောက် မသည် ဖြစ်အံ့။ ဣဒံ၊ ဤအဖိုးတစ်သိန်းထိုက်သောပုဆိုးကို။ ဝိဿဇ္ဇေတ္ဝာ၊ စွန့်၍။ ယံ၊ အကြင်ဝတ္ထုသည်။ ဥိးနံ၊ ယုတ်လျော့၏။ တံ၊ ထိုအလှူဝတ္ထုကို။ ပူရေယျာသိ၊ဖြည့်လေလော့။သစေဟောတိ၊တကယ်၍ ပြည့်စုံလောက်သည် ဖြစ်အံ့။ ယဿ၊ အကြင်ရဟန်းအား။ ဣဒ္ဓတိ၊ လှူခြင်းဌာနအလိုရှိ၏။ တဿ ဘိက္ခုနော၊ ထိုရဟန်းအား။ ဒဒေယျာသိ၊ ပေးလှူလေလော့။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။တဿ၊ထိုအလှူနှီးဆော်ပေးသောဒါယကာ၏။သတ္ပံ၊အလုံးစုံသော။ ဒါနဝတ္ထံ၊ အလှူဝတ်ကိုသည်။ ပဟောသိ၊ လောက်ငပြည့်စုံ၏။ကိဉ္စိ ဥိနံ နာမ၊ တစ်စုံတစ်ခုသော လှူဖွယ်ဝတ္ထု၏ ယုတ်လျော့သော မည်သည်။ နာဟောသိ၊ ရှိသည်မဖြစ်သော။သော၊ထိုအလှူနှီးဆော်သောသူသည်။မနုဿေ၊ လူတို့ကို။ အယျာ၊ အရှင်သား မောင်မင်း,မယ်မင်းတို့။ ဣဒံကာသာဝံ၊ ဤသင်္ကန်းလျှော ပုဆိုးကို။ ကေနကုဋုမ္ဗိကေန၊ သူကြွယ်တစ်ယောက်သည်။ ဝေနာမ၊ ဤသို့ သောစကားကို။ ဝတ္ဝာ၊ ဆို၍။ ဒိန္နံ၊ ပေးလိုက်၏။ အတိရေကံ၊ အလွန်အသာ အပိုသင်္ကန်းသည်။ဇာတံ၊ ဖြစ်ပြီ။ကဿ၊ အာဘယ်ရဟန်းအား။ နံ၊ ထိုသင်္ကန်း

လျှာပုဆိုးကို။ ဒေမ၊ လျှုကြာကုန်အံ့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ပုန္ဓိ၊ မေး၏။ ကေစ္စေ၊ အချို့ကုန်သောလူတို့သည်။ သာရိပုတ္တာတ္ထေရသာ၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာမထေရ်အား။ ဒေမ၊ လျှုကုန်အံ့။ ဣတိ ဘာ ၊ ဤသို့ဆိုကုန်၏။ ကေစ္စေ၊ အချို့ကုန်သောလူတို့သည်။ ဟေရော၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာမထေရ်သည်။ သသ ပါက သမယော၊ စပါးမှည့်သောအခါ၌။ အာဂန္ဒာ၊ လာ၍။ ဂမနသီလော၊ နေရာကျောင်းသို့သွားလေ့ရှိ၏။ ဒေဝဒတ္တော၊ ဒေဝဒတ်သည်။ အမှာကံ၊ ငါတို့၏။ မင်္ဂလာမင်္ဂလေသု၊ မင်္ဂလာကြီးငယ်တို့၌။ သဟယော၊ အဆွေခင်ပွန်းဖြစ်၏။ ဥဒကမဏိကောဝိယ၊ ရေအိုးကြီးကဲ့သို့။ နိစ္စော၊ အမြဲ။ ပတိဋ္ဌိတော၊ တည်၏။ တဿ၊ ထိုအရှင်ဒေဝဒတ်အား။ တံ၊ ထိုသက်နှံးလျှာပုဆိုးကို။ ဒေမ၊ လျှုကုန်အံ့။ ဣတိအာဟံသု၊ ဤသို့ဆိုကုန်၏။ သမ္ဘဟုလိကာယ ကထာယပိ၊ မျှားစွာသော လူအပေါင်း၏စကားဖြင့်လည်း။ တစ်နည်းကား၊ သမ္ဘဟုလိ-ကာယ၊ မျှားစွာသောလူအပေါင်းသည်။ ကထာယပိ၊ အညီအညွတ်တိုင်ပင်ပြောဆိုသောစကားဖြင့်လည်း။ ဒေဝဒတ္တသ၊ ဒေဝဒတ်အား။ ဒါတဗ္ဗံတိ၊ လျှုအပ်၏ဟူ၍။ ဝတ္တာရော၊ ဆိုသူတို့သည်။ ဗဟုတရာ၊ မျှားစွာကုန်သည်။ အဟေသုံ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ အဃ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုပုဆိုးကို။ ဒေဝဒတ္တသ၊ ဒေဝဒတ်အား။ အဒံသု၊ လျှုကုန်၏။ သော၊ ထိုဒေဝဒတ်သည်။ တံ၊ ထိုသက်နှံးလျှာပုဆိုးကို။ ဆိန္ဒိတ္ဝာ၊ ဖြတ်၍။ သံဝိဒဟိတ္ဝာ၊ စီရင်၍။ သိဗ္ဗိတ္ဝာ၊ ချုပ်၍။ ရဇိတ္ဝာ၊ ဆိုး၍။ နိခါသေတ္ဝာ၊ ဝတ်၍။ ပါရုပိတ္ဝာ၊ ရုံ၍။ ဝိစရတိ၊ သွားလာလှည့်ပတ်၏။ တံ၊ ထိုဒေဝဒတ်ကို။ ဒိသ္ဝာ၊ မြင်၍။ မနုဿာ၊ လူတို့သည်။ ဣဒံ၊ ဤသက်နှံးသည်။ ဒေဝဒတ္တသ၊ ဒေဝဒတ်အား။ နာနုစ္ဆဝိကံ၊ မလျော်မလျောက်ပတ်။ သာရိပုတ္တထေရသ၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာ မထေရ်အား။ အနုစ္ဆဝိကံ၊ လျောက်ပတ်ထိုက်တန်၏။ ဒေဝဒတ္တော၊ ဒေဝဒတ်သည်။ အတ္တနော၊ မိမိအား။ အနုနုစ္ဆဝိကံ၊ မထိုက်တန်သော။ ကာသာဝံ၊ သက်နှံးကို။ နိဝါသေတ္ဝာ၊ ဝတ်၍။ ပါရုပိတ္ဝာ၊ ရုံ၍။ ဝိစရတီတိ၊ သွားခဲ့၏ဟု။ ဝဒိ သု၊ ဆိုကုန်၏။ အဃ၊ ထိုအခါ၌။ ဒိသာဝါသိကော၊ အရုပ်မျက်နှာ၌နေသော။ ကောဘိက္ခု၊ ရဟန်းတစ်ပါးသည်။ ရာဇဂဟာ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်မှ။ သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်သို့။ ဂန္တ္ဝာ၊ သွား၍။ သတ္ထာရံ၊ ဘုရားသခင်ကို။ ဝန္ဒိတ္ဝာ၊ ရှိခိုး၍။ ကတပဋိ-သန္ထာရော၊ ပြုအပ်ပြီးသော စေ့စပ်ခြင်းရှိပြီးသော်။ သတ္ထာရာ၊ မြတ်စွာ

ဘုရားသည်။ ဒွန္ဒံ အဂ္ဂသာဝကာနံ၊ နှစ်ပါးကုန်သော အဂ္ဂသာဝကတို့၏။ ဖာသုဝိဟာရံ၊ ချမ်းသာစွာနေခြင်းကို။ ပုစ္ဆိတော၊ မေးသည်ရှိသော်။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ အာဒိတော၊ အစမှ။ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော။ တံ ပတ္တိ၊ ထိုအကြောင်းကို။ အာရောစေသိ၊ ကြားလျှောက်၏။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသခင်သည်။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဣဒါနေဝ၊ ယခုအခါ၌သာလျှင်။ သော၊ ထိုဒေဝဒတ်သည်။ အတ္တာနော၊ မိမိနှင့်။ အနနုစ္ဆဝိကံ၊ မလျောက်ပတ်မထိုက်တန်သော။ ဝတ္ထုံ၊ ပုဆိုးကို။ နခေါ ဓာရေတိ၊ ဆောင်သည်မဟုတ်။ ပုဗ္ဗေပိ၊ ရှေးဘ၌လည်း။ ဓာရေတိယေဝ၊ ဆောင်ဖူးသည်သာလျှင်တည်း။ ဣတိ ဝတ္ဝာ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၍။ အတီတံ၊ လွန်လေပြီးသော အခြားကို။ အာဟရိ၊ ဆောင်တော်မူ၏။

အတီတေ၊ လွန်လေပြီးသောအခါ၌။ ဗာရာဏသိယံ၊ ဗာရာဏသီပြည်၌။ ဗြဟ္မဒတ္တော၊ ဗြဟ္မဒတ်မင်းသည်။ ရဇ္ဇံ၊ မင်း၏အဖြစ်ကို။ ကာရေန္တော၊ ပြုသည်ရှိသော်။ ဗာရာဏသိဝါသီ၊ ဗာရာဏသီပြည်၌နေသော။ ကော၊ တစ်ယောက်သော။ ဟတ္ထိမာရကော၊ ဆင်သတ်ယောက်ျားသည်။ ဟတ္ထိံ၊ ဆင်ကို။ မာရေ-တ္ဝာ၊ သတ်၍။ ဒန္တေစ၊ အစွယ်တို့ကိုလည်း၊ ကောင်း။ နခေစ၊ ခြေသည်း၊ လက်သည်းတို့ကိုလည်း၊ ကောင်း။ အန္တာနိစ၊ အအူတို့ကိုလည်း၊ ကောင်း။ ဃနမံသဉ္စ၊ တခဲနက်သောအသားစိုင်တို့ကိုလည်း၊ ကောင်း။ အာဟရိတ္ဝာ၊ ထမ်းပိုး ရွက်ဆောင်၍။ ဝိက္ကိဏန္တော၊ ရောင်းလျက်။ ဇီဝိတံ၊ အသက်ကို။ ကပ္ပေတိ၊ မှီး၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ ဧကသ္မိံ အရညေ၊ တစ်ခုသောတောင်၌။ အနေက သဟဿ ဟတ္ထိနော၊ အထောင်မက မျှားစွာကုန်သောဆင်တို့သည်။ ဂေါစရံ ဂဟေတ္ဝာ၊ အစာရှာလိုသောကြောင့်။ ဝါ၊ ဂေါစရံ၊ စားကျက်ကို။ ဂဟေတ္ဝာ၊ ရှာလို၍။ ဂစ္ဆန္တာ၊ သွားကုန်သည်ရှိသော်။ ပစ္ဆေကဗုဒ္ဓေ၊ အရှင်ပစ္ဆေက ဗုဒ္ဓါတို့ကို။ ဒိသ္ဝာ၊ မြင်၍။ တတော ပဋ္ဌာယ၊ ထိုသို့မြင်သည်မှစ၍။ ဂစ္ဆမာနာ၊ သွားကုန်သည်ရှိသော်။ ဂမနာဂမနကာလေ၊ အသွားအပြန်ကာလ၌။ ဇဏ္ဏုကေဟိ၊ ပုဆစ်တို့ဖြင့်။ ပတိတ္ဝာ၊ တုပ်ဝပ်၍။ ဝန္ဒိတ္ဝာ၊ ၍။ ပက္ကမန္တိ၊ ဖဲသွားကုန်၏။ ကေဒိဝသံ၊ တစ်နေ့သည်။ ဟတ္ထိမာရကော၊ ဆင်သတ်ယောက်ျားသည်။ တံ-ကိရိယံ၊ ထိုဆင်မျှားရှိခိုးသော အခြင်းအရာကို။ ဒိသ္ဝာ၊ မြင်၍။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဣမေ၊ ဤဆင်တို့ကို။ ကိစ္ဆေန၊ ဆင်းရဲပြုပြင်စွာ။ မာရေမိ၊ သတ်ရ၏။

ဣမေစ၊ ဤဆင်တို့သည်လည်း။ ဂမနာ ဂမနကာလေ၊ လူးလေ,လူးလွန့် ပြန်သွားသောကာလ၌။ပစ္စေကဗုဒ္ဓေ၊အရှင်ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့ကို။ဝန္ဒန္တိ၊ရှိခိုးကုန်၏။ ကိုံနုခေါ၊အာဘယ်အကြောင်းကို။ဒိသ္မာ၊မြင်၍။ဝန္ဒန္တိတိ၊ရှိခိုးကုန်သနည်းဟု။ စိန္တေန္တော၊ ကြံသည်ရှိသော်။ ကာသာဝံ၊ သင်္ကန်းကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ ဝန္ဒန္တိ၊ ရှိခိုးကုန်၏။ ဣတိ သလ္လက္ခေတ္မာ၊ ဤသို့မှတ်၍။ မယာပိ၊ငါသည်လည်း။ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ ကာသာဝံ၊ သင်္ကန်းကို။ လဒ္ဓါ၊ ရခြင်းငှာ။ ဝန္ဒတိ၊ သင့်၏။ ဣတိစိန္တေတ္မာ၊ ဤသို့ကြံပြီး၍။ ကေသ ပစ္စေကဗုဒ္ဓသ၊ အရှင်ပစ္စေကဗုဒ္ဓတစ်ဆူ၏။ ဇာတသရံ၊ဇာတသရအိုင်သို့။ သြရယ္ဟ၊ဆင်းသက်၍။ နှာယန္တသ၊ ရေချိုးစဉ်။ တီရေ၊ ကမ်းနား၌။ ဌပိတေသု၊ ထားအပ်ကုန်သော။ စီဝရေသု၊ သင်္ကန်းတို့ကို။ ထေနေတ္မာ၊ ခိုး၍။တေသံ ဟတ္ထိနံ၊ ထိုဆင်တို့၏။ ဂမနာဂမနဂ္ဂေ၊ သွားရာပြန်ရာလမ်းခရီး၌။ သဘ္ဘိ ံ၊ လုံ့ကို။ဂဟေတ္မာ၊ ယူ၍။ သသီသံ၊ ဦးခေါင်းနှင့်တကွ။ သရီရံ၊ ကိုယ်ကို။ ပါရုပေတ္မာ၊ ရုံ၍။ နိသိဒိ၊ နေ၏။ဟတ္ထိနော၊ ဆင်တို့သည်။ တံ၊ ထိုသင်္ကန်းရုံ၍နေသောဆင်သတ်မုဆိုးယောက်ျားကို။ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတိ သညာယေ၊ အရှင်ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ ဟူသော အမှတ်ဖြင့်။ ဝန္ဒိတ္မာ၊ ရှိခိုး၍။ ပဏ္ဏမန္တိ၊ ဖဲသွားကုန်၏။ သော၊ ထိုဆင်သတ် မုဆိုးသည်။ တေသံ၊ ထိုဆင်တို့၏။ သဗ္ဗပစ္ဆတော၊ အလုံးစုံသော ဆင်တို့၏နောက်မှ။ ဂစ္ဆန္တံ၊ သွားသောဆင်ကို။ သတ္တိယာ၊ လုံ့ဖြင့်။ ပဟရိတ္မာ၊ ခတ်၍။ မာရေတ္မာ၊ သတ်၍။ ဒန္တာဒီနိ၊ အစွယ်စသည်တို့ကို။ ဂဟေတ္မာ၊ ယူ၍။ တေသံ၊ အကြင်းကို။ ဘူမိယံ၊ မြေ၌။ နိခဏိတ္မာ၊ မြှုပ်ထားခဲ့၍။ ဂစ္ဆတိ၊ သွား၏။ အပရဘာဂေ၊ နောက်အဖို့၌။ ဗောဓိသတ္တော၊ ဘုရားအလောင်းသည်။ ဟတ္ထိယောနိယံ၊ ဆင်အမျိုး၌။ ပဋိသန္ဓိं၊ ပဋိသန္ဓေကို။ ဂဟေတ္မာ၊ ယူ၍။ ဟတ္ထိဇေဋ္ဌကော၊ ဆင်တို့၏အကြီးဖြစ်သော။ ယူထပတိ၊ ဆင်မင်းသည်။အဟောသိ၊ ၏။ တဒါပိ၊ ထိုအခါ၌လည်း။ သော၊ ထိုဆင်သတ်မုဆိုးသည်။တထေဝ၊ထိုရှေးအတူသာလျှင်။ ကရောတိ၊ ပြု၏။မဟာပုရိသော၊ ဘုရားအလောင်း ဆင်မင်းသည်။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ပရိသာယ၊ ပရိသတ်၏။ ပရိဟာနိं၊ ဆုတ်ယုတ်ခြင်းကို။ ဉတ္မာ၊ ၍။ ဣမေ ဟတ္ထိဂတာ၊ ဤဆင်အပေါင်းတို့သည်။ကုဟိं၊ အဘယ်အရပ်သို့။ ဂန္တာ၊ သွား၍။ မန္ဒာ ဇာတာ၊ နည်းဟသောအားဖြင့် ဖြစ်ခြင်းရှိကုန်သနည်း။ ဣတိပုစ္ဆိတ္မာ၊ ဤသို့မေးခြင်း

ကြောင့်။ သာမိ၊ အရှင်ဆင်မင်း။ နဇာနာမ၊ မသိပါကုန်။ ဤတို့ဝုတ္တော၊ ဤသို့လျှောက်လတ်သော်။ ကုဟိဠ္ဠိ၊ တစ်စုံတစ်ခုသောအရပ်သို့။ ဂစ္ဆန္တာ၊ သွားကုန်သည်ရှိသော်။ မံ၊ ငါ့ကို။အနုဝဟန္တိတ္ဝာ၊ မပန်ကုန်မူ၍။နဂမိဿန္တိ၊ မသွားကုန်လတ္တံ့။ပရိပန္ထေန၊ဘေးရန်သည်။ဘဝိတပ္ပံ၊ဖျက်ဆီးသည်ဖြစ်ရာ၏။ ဤတိစိန္တေတ္ဝာ၊ ဤသို့ကြံ၍။ ကေသို့ ဌာနေ၊ တစ်ခုသောအရပ်၌။ ကာသာဝံ၊ သက်နှံးကို။ ပါရုပိတ္ဝာ၊ ရုံ၍။ နိသိန္နဿ၊ နေသောသူ၏။ သန္တိကာ၊ အထံမှ။ ပရိပန္ထေန၊ ဘေးရန်သည်။ ဘဝိတပ္ပံတိ၊ ဖြစ်ရာ၏ဟု။ ပရိသင်္ကိတ္ဝာ၊ ယုံမှားမကင်းဖြစ်၍။ တံ၊ ထိုသူကို။ ပရိဂ္ဂဏှိတုံ၊ စူးစမ်းခြင်းငှာ။ ဝဋ္ဋတီတိ၊ သင့်၏ဟု။ သဗ္ဗေ ဟတ္ထိ၊ အလုံးစုံသော ဆင်တို့ကို။ ပုရတော၊ ရှေသို့။ ပေသေတ္ဝာ၊ စေလွှတ်၍။ သယံ၊ မိမိသည်။ ပစ္ဆတော၊ နောက်က။ ဝိလမ္ဗမာနော၊ ဆဲ့ဆဲ့ငုံ့ဆိုင်းလျက်။ အာဂစ္ဆတိ၊ လာ၏။ သော၊ ထိုဆင်သတ်မုဆိုးသည်။ သေသဟတ္ထိသု၊ ကြင်းသောဆင်တို့သည်။ဝန္ဒိတ္ဝာ၊ ရှိခိုး၍။ဂတေသု၊ သွားကုန်သည်ရှိသော်။ အာဂစ္ဆန္တံ၊ လာသော။ မဟာပုရိသံ၊ ဘုရားအလောင်းဆင်မင်းကို။ ဒိသ္မာ၊မြင်၍။စီဝရံ၊သက်နှံးကို။သံဟရိတ္ဝာ၊ ဖွင့်၍။ သတ္တိ ်၊လှံကို။ ဝိယဇ္ဈိသိ၊ လွှတ်၏။ မဟာပုရိသော၊ ဘုရားအလောင်းဆင်မင်းသည်။ သတိ ်၊ သတိကို။ ဥပဋ္ဌပေန္တော၊ ဖြစ်စေလျက်။ အာဂစ္ဆန္တော၊ လာသည်ရှိမသော်။ ပစ္ဆတော၊ နောက်သို့။ ပဋိက္ကမိတ္ဝာ၊ ဆုတ်၍။ သတ္တိ ်၊ လှံကို။ ဝိဝဇ္ဈေသိ၊ ကြဉ်စေ၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ဤမိနာ၊ ဤသူသည်။ ဤမေ ဟတ္ထိ၊ ဤဆင်အပေါင်းတို့ကို။ နာသိတာတိ၊ ဖျက်၏ဟူ၍။ နံ၊ ထိုသူကို။ ဂဏှိတုံ၊ ဖမ်းယူခြင်းငှာ။ ပက္ခန္ဒိ၊ ပြေး၍လိုက်၏။ ဤတရော၊ ဆင်သတ်မုဆိုးသည်။ ကေ ရက္ခေ၊ သစ်ပင်တစ်ခုကို။ ပုရတော ကတ္ဝာ၊ရှေထား၍။နိလီယိ၊ပုန်း၏။အထ၊ထိုအခါ၌။နံ၊ထိုဆင်သတ်မုဆိုးကို။ ရက္ခေန၊ သစ်ပင်နှင့်။ သဒ္ဒိ ်၊ တကွ။ သောဝဏ္ဏာယ၊ နှာမောင်းဖြင့်။ ဖရိတ္ဝါပိတ္ဝာ၊ပတ်၍။ဂဟေတ္ဝာ၊ကိုင်၍။ ဘူမိယံ၊ မြေ၌။ ပေါ်ထေသောမိ၊ ပုတ်ခတ်အံ့။ဤတိ၊ ဤသို့။ကတေ၊ ပြုသည်ရှိသော်။တေန၊ ထိုဆင်သတ်မုဆိုးသည်။ နီဟရိတ္ဝာ၊ ထုတ်၍။ ဒဿိတံ၊ ပြအပ်သော။ ကာသာဝံ၊ သက်နှံးကို။ ဒိသ္မာ၊ ၍။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဤမသ္မိ ်၊ ဤ ဆင်သတ်မုဆိုးကို။ သစေ ဒုဋ္ဌိသောမိ၊ အကယ်၍ ပြစ်မှားသည်ဖြစ်အံ့။ အနေကသဟဿေသု၊ အထောင်မက မျှားစွာကုန်သော။ ပုဒ္ဓပစ္စေကပုဒ္ဓခီဏာသဝေသု၊ ဘုရားပစ္စေကပုဒ္ဓါ ရဟန္တာ

အရှင်မြတ်တို့၌။ မေ၊ ငါ၏။ လဇ္ဇာ၊ ရှက်ခြင်းကို။ ဘိန္နာနာမ၊ ဖျက်သော မည်သည်။ဘဝိသတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဓိဝါသေတ္မာ၊ သည်းခံ၍။ တယာ၊ သင်သည်။ မေ၊ ငါ၏။ တွေ့ကာ ဘုတကာ၊ ဤမျှလောက်ကုန်သော အဆွေအမျိုးတို့ကို။ နာသိတာ၊ ဖျက်ဆီးအပ်သည် မှန်၏လော။ ဣတိပုစ္ဆိ၊ ဤသို့မေး၏။ သာမိ၊ အရှင်ဆင်မင်း။ အာမ၊ ဧကြော်-ဖျက်အပ်သည် မှန်ပေ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ပြောသည်ရှိသော်။ ကဿ၊ အဘယ်ကြောင့်။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဘာရိယံ၊ ဝန်လေးရသော။ ကမ္မံ၊ အမှုကို။ အကာသိ၊ ပြုတိသနည်း။အတ္တနော၊ မိမိနှင့်။ အနနုစ္ဆရိကံ၊ မလျောက်ပတ် မထိုက်တန်သော။ ဝိတုရာဂါနံ၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့အား။ အနနုစ္ဆဝိကံ၊ လျောက်ပတ်ထိုက်တန်သော။ ဝတ္တုံ၊ ဘုရားအမေ့တော်-သက်နန်းကို။ ပရိဒဟိတ္မာ၊ ဝတ်ရုံ၍။ ဧဝရူပံ၊ ဤသို့ သဘောရှိသော။ကမ္မံ၊အမှုကို။ကရောန္တေန၊ ပြုခြင်းဖြင့်။ ဘာရိယံ၊ ဝန်လေး သောအမှုကို။ တယာ၊ သင်သည်။ ကတံ၊ ပြုတိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဧဝဋ္ဌ ပန၊ ဤသို့သောစကားကိုလျှင်။ ဝတ္မာ၊ ဆိုပြီး၍။ ဥတ္တရိပိ၊ အလွန်လည်း။ နိဂ္ဂဏ္ဌော၊နှိပ်လိုသောကြောင့်။အနိဋ္ဌသာဝေါ။လ။ မရဟတိတိ၊ မရဟတိ ဟူ၍။ ဝတ္မာ၊ ဆိုရ။ အယုတ္တံ၊မသင့်သောအမှုကို။ တေ၊ သင်သည်။ ကတံ၊ ပြုဘ်သနည်း။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ဆိုရ။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ ဤတရားဒေသနာကို။ ဟရိတ္မာ၊ ဆောင်တော်မူ၍။ ဇာတကံ၊ ဇာတ်ကို။ သမောဓာနေသိ၊ ပေါင်းတော်မူ၏။ တဒါ၊ ထိုအခါ၌။ ဟတ္ထိမာရကော၊ ဆင်သတ်မုဆိုးသည်။ ဒေဝဒတ္တော၊ ဒေဝဒတ်သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ တဿ၊ ထိုဆင်သတ်ယောက်ျားတောမုဆိုးကို။ နိဂ္ဂဟကော၊ နှိပ်နင်းခြင်းကိုပြုတတ်သော။ ဟတ္ထိနာဂေါ၊ ဆင်မင်းသည်။ အဟမေव၊ ငါဘုရား သည်သာလျှင်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဇာတကံ၊ ဇာတ်ကို။ သမောဓာနေတ္မာ၊ ပေါင်းပြီး၍။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဣဒါနေဝ၊ ယခုသာလျှင်။ နု၊ မလျောက်ပတ်သော သက်နန်းကိုဝတ်သည်မဟုတ်။ ပုဗ္ဗေပိ၊ ရှေးဦးလည်း။ ဒေဝဒတ္တော၊ ဒေဝဒတ်သည်။ အတ္တနော၊ မိမိအား။ အနနုစ္ဆဝိကံ၊ မလျောက်ပတ် မထိုက်တန်သော။ ဝတ္ထုံ၊ သက်နန်းကို။ ဓာရေသိယေဝ၊ ဝတ်ဖူးသည်သာလျှင်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝတ္မာ၊ ဆိုရ။ ဣမာဂါထာ၊ ဤဂါထာတို့ကို။ အဘာသိ၊ ဟောတော်မူ၏။

(၉။ အနိုက္ကသာဝေါ၊ ရာဂစသော ကိလေသာဟူသော ဖန်ရည်တို့မှ မကင်းထသော။ ဒမသစ္စေန၊ စက္ခု စသောဣန္ဒြေကို ဆုံးမခြင်း, သစ္စာစောင့်ခြင်းမှ။ အပေတော၊ ကင်းထသော။ ယောပုဂ္ဂလော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ကာသာဝံ၊ ဖန်ရည်စွန်းသော။ ဝတ္တံ၊ သင်္ကန်းဝတ်ကို။ ပရိဒဟိသတိ၊ သုံးဆောင်တုံ့ပြုအံ့။ သော ပုဂ္ဂလော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ကာသာဝံ၊ သင်္ကန်းကို။ န အရဟတိ၊ မထိုက်။)

(၁၀။ ယောစ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်ကား။ ဝန္ဓကာသာဝေါ၊ လေးပါးသောမဂ်ဉာဏ်ဖြင့် ထွေးအန်ပြီး, စွန့်ပြီးဖြစ်သော ကိလေသာ ဟူသော ဖန်ရည်ရှိသည်။ အသ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။သီလေသု၊ စတုပါရိသုဒ္ဓိသီလတို့၌။ သုသမာဟိတောစ၊ ကောင်းစွာဆောက်တည်သည်လည်း။ အသ်ဟောတိ၊ ၏။ ဒမသစ္စေန၊ ကောင်းစွာဆုံးမအပ်ပြီးသော စက္ခု စသော ဣန္ဒြေ ပရမတ္ထသစ္စာ ဝစီသစ္စာနှင့်။ ဥပေတော စ၊ ပြည့်စုံသည်လည်း။ အသ်ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သောပုဂ္ဂလော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဝေ ကေန္ဒေန၊ စင်စစ်သဖြင့်။ ကာသာဝံ၊ သင်္ကန်းကို။ အရဟတိ၊ ထိုက်၏။)

ဆဒ္ဒန္တ ဇာတကေနပိ၊ ဆဒ္ဒန်ဆင်မင်း၏ဇာတ်ဖြင့်လည်း။ အယအတ္ထော၊ ဤအနက်ကို။ ဒီပေတဗ္ဗော၊ ပြအပ်၏။(အချို့စာ၌ ဝေဒိတဗ္ဗောရှိ၏။သိအပ်ပေ၏)။ တတ္တ၊ ထိုဂါထာတို့တွင်။ အနိုက္ကသာဝေါတိ၊ ဟူသည်ကား။ ရာဂါဒီဟိ ကသာဝေဟိ၊ ရာဂ စသောဖန်ရည်တို့ဖြင့်။ အနိုက္ကသာဝေါ၊ မကင်းသောဖန်ရည်ရှိ၏။(အချို့ပေတို့၌ သကသာဝေါ ရှိ၏။သကသာဝေါ၊ ဖန်ရည်ရှိ၏ပေး)။ ပရိဒဟတီတိ၊ ဟူသည်ကား။ နိဂါသနပါရုပနအတ္ထ-ရဏ ဝသေန၊ ဝတ်ခြင်း, ရုံခြင်း, ခင်းခြင်း၏ အစွမ်းဖြင့်။ ပရိဘုဉ္ဇတိ၊ သုံးဆောင်လတ္တံ့။ ပရိဒဟတီတိပိ၊ ပရိဒဟတိ ဟူ၍လည်း။ ပါဌော၊ ပါဋ္ဌအချို့ရှိ၏။ အပေတော မဒသစ္စေနာတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဣန္ဒြိယဒမေန စေဝ၊ ဣန္ဒြေကို ဆုံးမခြင်းမှ လည်းကောင်း။ ပရမတ္ထသစ္စပက္ခိကေန၊ ပရမတ္ထ သစ္စာအဖို့မှ လည်းကောင်း။ ဝစီသစ္စေန စ၊ ဝစီသစ္စာမှလည်းကောင်း။ အဓပတော၊ ကင်း၏။ ဝိယုတ္တော၊ မယှဉ်။ ပရိစ္စတ္တော၊ စွန့်အပ်၏။ ဣတိအတ္ထော၊ ဤကားအနက်တည်း။ န သောတိ၊ ဟူသည်ကား။

ဝေရှုပေါ်ဤသို့သဘောရှိသော။သော ပုဂ္ဂလော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်။ကာသာဝံ၊ သက်နှုန်းကို။ ပရိဟရိတုံ၊ ဆောင်ခြင်းငှာ။ နာရဟတိ၊ မထိုက်။ ဝန္ဓကသာဝသာတိ၊ ဟူသည်ကား။ စတူဟိ မဂ္ဂေဟိ၊ လေးပါးသောမဂ်တို့ဖြင့်။ ဝန္ဓကသာဝေါ၊ ထွေးအန်ပြီးသော, ကိလေသာဟူသော ဖန်ရည်ရှိသည်။ ဆဋ္ဌိတကသာဝေါ၊ စွန့်အပ်ပြီးသော ဖန်ရည်ရှိသည်။ ပဟီနကသာဝေါ၊ ပယ်အပ်ပြီးသော ဖန်ရှိသည်။ အဿ၊ ရာ၏။ သီလေသူတိ၊ ဟူသည်ကား။ စတုပါရိသုဒ္ဓိသီလေသု၊ လေးပါးသော ပါရိသုဒ္ဓိ သီလတို့၌။ သုသမာဟိတောတိ၊ ဟူသည်ကား။ သုဒ္ဓ၊ ကောင်းစွာ။ သမာဟိတော၊ တည်ကြည်ခြင်းရှိသောသူသည်။ သုဒ္ဓိတော၊ ကောင်းစွာတည်သည်မည်၏။ ဥပေတောတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဣန္ဒြိယဒမေနစေဝ၊ ဣန္ဒြေကို ဆုံးမခြင်းနှင့်လည်းကောင်း။ ဝုတ္တပ္ပကာရေန၊ ဆိုအပ်ပြီးသော အပြားရှိသော။ သစ္စေန စ၊ ဝစီသစ္စာနှင့် လည်းကောင်း။ ဥပဂတော၊ ပြည့်စုံ၏။ သ ဝေတိ၊ သ ဝေ ဟူသည်ကား။ ဝေရှုပေါ်ဤသို့သဘောရှိသော။ သောပုဂ္ဂလော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ကာသာဝဝတ္ထံ၊ ဖန်ရည်စွန်းသော သက်နှုန်းကို။ အရဟတိ၊ ထိုက်၏။ ဣတိအတ္ထော၊ ဤကား အနက်တည်း။

ဂါထာပရိယောသာနေ၊ ဂါထာ၏အဆုံး၌။ ဒီသာဝါသိကော၊ အရပ်မျက်နှာ၌နေသော။ သောဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းသည်။ သောတာပန္နော၊ သောတာပန်သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ အညေ၊ ဒီသာဝါသိကရဟန်းမှ တစ်ပါးကုန်သော။ ဗဟူပိ၊ များစွာသော ရဟန်းတို့သည်လည်း။ သောတာပတ္တိ ဖလာဒီနိ၊ သောယာပတ္တိဖိုလ် စသည်တို့သို့။ ပါပုဏိ သု၊ ရောက်ကုန်၏။ ဒေသနာ၊ ဟောတော်မူခြင်းသည်။ မဟာဇနဿ၊ လူအပေါင်းအား။ သာတ္ထိကာ၊ အကျိုးရှိသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။

သတ္တမံ၊ သော။ ဒေဝဒတ္တဿ၊ ၏။ ဝတ္ထု၊ အကြောင်းသည်။

ဣတိ သမတ္တော၊ ဤတွင် ပြီးပြီ။

၁–ယမကဝဂ္ဂ၊ ၈–သာရိပုတ္တဇ္ဈာ၊ ၀ဏ္ဏ၊

ဒေဝဒတ်ဝတ္ထုဟု ဟောရာဖြစ်သော ၈ါထာတို့၏ အတ္ထဝဏ္ဏနာကို ပြပြီး၍ ရှင်မောဂ္ဂလာန်, ရှင်သာရိပုတ္တရာတို့၏ ဝတ္ထုဟု ဟောရာဖြစ်သော ၈ါထာတို့၏ အတ္ထ ဝဏ္ဏနာကိုပြလိုသော အရှင်ဗုဒ္ဓဃောသ ဆရာသည် "အသာရေ သာရမတိနော" စသော ပါဠိကို မိန့်တော်မူသတည်း။

အသာရေသာရမတိနောတိ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ အသာရေ သာရမတိနော စသော ဤတရားဟောခြင်းကို။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသခင်သည်။ ဝေဠုဝနေ၊ ဝေဠုဝန်ကျောင်းတော်၌။ ဝိဟရန္တော၊ နေတော်မူစဉ်။ အဂ္ဂသာဝကေဟိ၊ အဂ္ဂသာဝကတို့သည်။ နိဝေဒိတံ၊ လျှောက်ထား ပြောဆိုအပ်သော။ သဠ္ဠယသ၊ သိဠဉ်းပရိပိုဒ်၏။ အနာဂမနံ၊ မလာခြင်းကို။ အာရဗ္ဘ၊ အကြောင်း ပြု၍။ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။

တတြ ဝစနံ၊ ထိုစကား၌။ အယံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့သည်ကား။ အနုပုဗ္ဗိကထာ၊ အစဉ်ဖြစ်သော စကားတည်း။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စ္ဆ။ အမှာကံ၊ ငါတို့၏။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဣဒေါ၊ ဤဘဒ္ဒကပ်ကမ္ဘာမှ။ ကပ္ပသတသဟဿာဿ ဓိ ကာနံ၊ ကမ္ဘာတစ်သိန်း အလွန်ရှိကုန်သော်။ စတုန္နံ အသင်္ခေ်ယ္ယာနံ၊ လေး အခေါ်တို့၏။ မတ္ထကေ၊ အထက်၌။ အမရဝတိနာမ နဂရေ၊ အမရဝတီ အမည်ရှိသောပြည်ကြီး၌။ သုမေဓောနာမ၊ သုမေဓာအမည်ရှိသော။ ဗြာဟ္မဏ ကုမာရော၊ ပုဏ္ဏားသတို့သားသည်။ ဟုတ္ဝာ၊ ၍။ သဗ္ဗသိပ္ပေသု၊ အလုံးစုံသော အတတ်ပညာ အလိမ္မာတို့၌။ နိမ္မတ္တိ၊ ပြီးခြင်းသို့။ ပတ္ဝာ၊ ရောက်၍။ မာတာ ပိတူနံ၊ အမိအဖတို့၏။ အစ္စယေန၊ လွန်သည်ဖြင့်။ အနေကကောဋိသင်္ခ်ံ၊ ကုဋေ မက များလှစွာသော အရေအတွက်ရှိသော။ ဓနံ၊ ကို။ ပရိစ္စဇိတ္ဝာ၊ စွန့်ကြဲ လှူဒါန်းပေးကမ်းပြီး၍။ ဣသိပဗ္ဗဇ္ဇံ၊ ရသေ့ရဟန်းအဖြစ်ကို။ ပဗ္ဗဇိတ္ဝာ၊ ရဟန်း ပြုပြီး၍။ ဟိမဝန္တေ၊ ဟိမဝန္တာ၌။ ဝသန္တော၊ နေလျက်။ ဈာနာဘိညာနိ၊ ဈာန်အဘိညာဉ်တို့ကို။ နိဗ္ဗတ္တေတ္ဝာ၊ ဖြစ်စေ၍။ အာကာသေန၊ ကောင်းကင် ခရီးဖြင့်။ ဂစ္ဆန္တော၊ သွားသည်ရှိသော်။ ဒီပင်္ကရဒသဗလဿ၊ ဒီပင်္ကရာမြတ်စွာ ဘုရား၏။ သုဒဿနဝိဟာရတော၊ သုဒဿနအမည်ရှိသောကျောင်းတော်မှ။ ရမ္မဝတိ နဂရေ၊ ရမ္မဝတီပြည်သို့။ ပဝိသနတ္ထာယ၊ ဝင်တော်မူစေခြင်းငှာ။

မဂ္ဂံ၊ ခရီးကို။ သောဓိယမာနံ၊ သုတ်သင်ပြင်ဆင်ကြသည်ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ သယမ္ဘိ၊ မိမိသည်လည်း။ ကေ ပဒေသံ၊ညွှန်ပြောင်းရှိရာ တစ်ခုသောအရပ်ကို။ ဂဟေတ္မာ၊ယူ၍။ မဂ္ဂံ၊ခရီးကို။ သောဧတိ၊သုတ်သင်၏။ တသ္မိံ ၊ထိုခရီးသည်။ အသောဓိတေယေဝ၊ သုတ်သင်၍မပြီးမီလျှင်။ အာဂတသ၊ ကြွတော်မူလာသော။သတ္ထုနော၊ ဒီပင်္ကရာ မြတ်စွာဘုရားအား။ အတ္တာနံ၊ကိုယ်ကို။ သော်တုံ ကတ္တာ၊ တံတားခင်း၍။ကလလေ၊ ညွှန်ပြောင်း၌။ အဇိနစမ္မံ၊ သစ်နက်ရေကို။ အတ္ထရိတ္မာ၊ ခင်း၍။သတ္ထာ၊ ဘုရားရှင်သည်။ သသာဝကသံဃော၊ ငါးသိန်းသော သံဃာတော်အပေါင်းနှင့်တကွ။ကလလံ၊ညွှန်ပြောင်းကို။အနက္ကမိတ္မာ၊ မနင်းမူ၍။ မံ၊ ငါ့ကို။ အက္ကမန္တော၊ နင်းတော်မူလျက်။ ဂစ္ဆတူတိ၊ ကြွတော်မူစေသတည်းဟူ၍။ နိပန္နော၊ အလျားပျပ်ပျပ်အိပ်၏။ သတ္ထာရာ၊ ဘုရားသခင်သည်။တံ၊ ထိုရသေ့သုမေဓာကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍လျှင်။ သေ၊ ဤသူသည်။ ဗုဒ္ဓကုံရော၊ ဘုရားလောင်းတည်း။ အနာဂတေ၊ နောင်အခါ၌။ ကပ္ပသတသဟဿာဓိကာနိ၊ ကမ္ဘာတစ်သိန်း အလွန်ရှိကုန်သော။ စတုန္နံ၊ အသင်္ချေယျာနံ၊ လေးအသင်္ချေတို့၏။ ပရိယေဝသာနေ၊ အဆုံး၌။ ဂေါတမော နာမ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဂေါတမ မည်သောဘုရားသည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ဤတိ၊ ဤသို့။ ဗျာကတော၊ ဗျာဒိတ်ပေးတော်မူ၏။ တသ သတ္ထုနော၊ ထိုဒီပင်္ကရာမြတ်စွာဘုရား၏။ အပရဘာဂေ၊ နောက်အခါ၌။ ကောဏ္ဍညော၊ ကောဏ္ဍည ဘုရားလည်းကောင်း။ မင်္ဂလော၊ မင်္ဂလဘုရားလည်းကောင်း။ သုမနော၊ သုမနဘုရားလည်းကောင်း။ ရေဝတော၊ ရေဝတဘုရားလည်းကောင်း။ သောဘိတော၊ သောဘိတ ဘုရားလည်းကောင်း။ အနောမသီ၊ အနောမသီဘုရားလည်းကောင်း။ပဒုမော၊ ပဒုမဘုရားလည်းကောင်း။နာရဒေါ၊ နာရဒဘုရားလည်းကောင်း။ ပဒုမုတ္တရော၊ ပဒုမုတ္တရ ဘုရားလည်းကောင်း။ သုမေဓော၊ သုမေဓာဘုရားလည်းကောင်း။သုဇာတော၊သုဇာတာဘုရားလည်းကောင်း။ ပိယဒဿီ၊ ပိယဒဿီဘုရားလည်းကောင်း။ အတ္ထဒဿီ၊ အတ္ထဒဿီဘုရားလည်းကောင်း။ ဓမ္မဒဿီ၊ ဓမ္မဒဿီဘုရားလည်းကောင်း။ သိဒ္ဓတ္ထော၊ သိဒ္ဓတ္ထဘုရားလည်းကောင်း။ တိဿော၊ တိဿဘုရားလည်းကောင်း။ ဖုဿော၊ ဖုဿဘုရားလည်းကောင်း။ ဝိပဿီ၊ ဝိပဿီဘုရားလည်းကောင်း။သိခီ၊ သိခီဘုရားလည်းကောင်း။ ဝေဿဘူ၊ ဝေဿဘူ ဘုရားလည်းကောင်း။ ကကု

သန္ဓော၊ ကကုသာန်ဘုရားလည်းကောင်း။ ကောဏာဂမနော၊ ကောဏဂုံ ဘုရားလည်းကောင်း။ ကဿပေါ၊ကဿပဘုရားလည်းကောင်း။ ဤတိ၊ ဤသို့။ လောကံ၊ လူအပေါင်းကို။ သြဘာသေတ္ဌာ၊ ကိုယ်တော်ရောင်ဖြင့် ထွန်းလင်းစေပြီး၍။ ဥပ္ပန္နာနံ၊ ဖြစ်ကုန်ပြီးသော။ ဤမေသံပိ စတုဝီသတိယာ ဗုဒ္ဓါနံ၊ ဤနှစ်ကျိပ်လေးဆူသော ဘုရားရှင်တို့၏။ သန္တိကေ၊ အထံတော်၌။ လဒ္ဓဗျာ ကရဏော၊ ရအပ်ပြီးသော ဗျာဒိတ်ရှိလျက်။ ဒသပါရမိယော၊ ဝေါဟိရ ဖြစ်သော ပစ္စည်း ဥစ္စာ,ပြည်ရှာ တိုင်းကား စသည်ကို စွန့်ခြင်းဟု ဆိုအပ်သော ပါရမီတို့ လည်းကောင်း။ ဒသ ဥပပါရမိယော၊ ခြေလက်စသော အင်္ဂါကြီးငယ်ကို စွန့်ခြင်းဟုဆိုအပ်သော ဆယ်ပါးသော ဥပပါရမိတို့လည်းကောင်း, ဒသ ပရမတ္ထ ပါရမီကိုလည်းကောင်း။ ဤတိ၊ ဤသို့။ သမတိံသ ပါရမိယော၊ အယုတ် အလတ် အမြတ်အားဖြင့် အမျှ သုံးဆယ်စေ့သော ပါရမီတို့ကို။ ပူရေတ္ဌာ၊ ဖြည့်ပြီး၍။ ဝေဿန္တရတ္တဘာဝေ၊ ဝေဿန္တရာကိုယ် အဖြစ်၌။ ဌိတော၊ တည်၏။ ပထဝီကမ္ပနာနံ၊ မြေကြီးကို တုန်လှုပ်ခြင်းကို ဖြစ်စေတတ်ကုန်သော။ မဟာဒါနာနံ၊ အလှူကြီးတို့ကို။ ဒတ္ဌာ၊ ပေး၍။ ပုတ္တ ဒါရံ၊ သား, မယားကို။ ပရိစ္စဇိတ္ဌာ၊ စွန့်၍။ အာယူဟပရိယောသာနေ၊ သက်တော်အဆုံး၌။ တုသိတပုရေ၊ တုသိတာနတ်ပြည်၌။နိဗ္ဗတ္တိတ္ဌာ၊ဖြစ်၍။ တတ္ထ၊ ထိုတုသိတာနတ်ပြည်၌။ ယာဝတာယုကံ၊တုသိတာနတ်သက်အားတိုင်း။ ဌာတ္ဌာ၊ တည်၍။ ဒသ သဟဿ စက္ကဝါ၊ဒေတောဟိ၊ တစ်သောင်းသော စကြဝဠာ၌နေကုန်သော နတ်တို့သည်။ သန္နိပတိတ္ဌာ၊ စည်းဝေး၍—

မဟာဝီရ၊ ကြီးသော လုံ့လရှိသော။ ဒေဝ၊ အလောင်းနတ်မင်း။ ကာလောခေါ၊ ဘုရားဖြစ်ချိန် တန်ပြီ။ မာတုကုစ္ဆိယံ၊ မယ်တော်ဝမ်း၌။ ဥပ္ပဇ္ဇ၊ ဖြစ်လေလော့။ သဒေဝကံ၊ နတ်နှင့်တကွသော လူအပေါင်းကို။ တာရယန္တော၊ ကယ်တင်မစလျက်။ အမတံ ပဒံ၊သေခြင်းကင်းသော နိဗ္ဗာန်ကို။ ပုဗ္ဗဿု၊ သိတော်မူလော့။

ဤတိဝုတ္တော၊ ဤသို့ဆို၍ ဘောင်းပန်ကုန်သည်ရှိသော်–

မဟာယသော၊ မျှားသော အခြိုအရံရှိသော နတ်မင်းသည်။ ကာလဠ၊ ဘုရားဖြစ်ချိန်ကာလကိုလည်းကောင်း။ ဒေသဠ၊ ဘုရားဖြစ်ရာမဇ္ဈိမဒေသကို လည်းကောင်း။ ဒီပဠ၊ ဘုရားဖြစ်ရာ ကျွန်းကိုလည်းကောင်း။ ကုလဠ၊ အမျိုးကို

လည်းကောင်း။ မာတရမေဝ စ၊ မယ်တော်ကိုလည်းကောင်း။ ဣမေ ပဋ္ဌ၊ ဤငါးပါးတို့ကို။ ဝိလောကေတ္မာ၊ ကြည့်၍။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပဋ္ဌ မဟာဝိလောကနာနိ၊ငါးပါးသောကြည့်ခြင်းကြီးတို့ကို။ဝိလောကေတ္မာ၊ ကြည့်ပြီး၍။ တတော၊ ထိုတုသိတာနတ်ပြည်မှ။ စုတော၊ စုတေ၍။ သကျရာဇကုလေ၊သာကီဝင်မင်းမျိုး၌။ပဋိသန္ဓိं၊ ပဋိသန္ဓေကို။ဂဟေတ္မာ၊ယူ၍။ဒဿမာ သစ္စယေန၊ ဆယ်လကိုလွန်သဖြင့်။ မာတုကုစ္ဆိတော၊ အမိဝမ်းမှ။ ဝိဇာယိ၊ ဖွားတော်မူ၏။သောဠသဝဿကာလေ၊ တစ်ဆယ့်ခြောက်နှစ်ရှိသောအခါ၌။ တတ္ထ၊ ထိုသာကီဝင်မင်းမျိုး၌။ မဟာသမ္ဘတ္တိယာ၊မျှားစ္ဆာသော စည်းစိမ်ချမ်းသာဖြင့်။ပရိဟာရိယမာနော၊ ရွက်ဆောင်ပြုစုလျက်။ အနုက္ကမေန၊ အစဉ်အားဖြင့်။ ဘဒ္ဒယောဗ္ဗနံ၊ ကောင်းသော အရွယ်အဆင်း၏ပြည့်စုံခြင်းသို့။ ပတ္တော၊ ရောက်၍။တိက္ခတ္တုं ဥတ္တုနှံ၊ဥတုသုံးပါးတို့အား။အနုစ္ဆဝိကေသု၊လျှောက်ပတ်ကုန်သော။ တီသု ပါသာဒေသု၊ ပြာသာဒ်သုံးဆောင်တို့၌။ ဒေဝ လောက သိရိ ဝိယ၊နတ်ပြည်၌ဖြစ်သောကြက်သရေကဲ့သို့သော။ရဇ္ဇသိရိ ၊ပြည်စည်းစိမ်ကို။ အနုဘဝန္တော၊ အစဉ်ခံစားလျက်။ဥယျာနု ကီဠာယ၊ ဥယျာဉ်ကစားခြင်းငှာ။ ဂမနသမယေ၊ ရှေစက်တော်ဖြန့်သောအခါ၌။ အနုက္ကမေန၊ အစဉ်အားဖြင့်။ ဇိဏ္ဏဗျာဓိမတသင်္ခါတေ၊ သူအို, သူနာ, သူသေဟု ဆိုအပ်သော။ တယော ဒေဝဒူတေ၊နတ်၏တမန်သုံးယောက်တို့ကို။ဒိသ္မာ၊မြင်၍။သဠာဟသံဝေဂေါ၊ ပြင်းစွာထိတ်လန့်ခြင်းရှိလျက်။ နိဝတ္တိတ္မာ၊ ပြန်လည်၍။ စတုတ္ထဝါရေ၊ လေးကြိမ်မြောက်သောအခါ၌။ ပဗ္ဗဇ္ဇံ၊ ရဟန်း၏ အသွင်အပြင်ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ ပဗ္ဗဇိတံ၊ရဟန်းအဖြစ်သည်။သာဓု၊ကောင်း၏။ဣတိ၊ဤသို့။ပဗ္ဗဇ္ဇာယ၊ရဟန်းအဖြစ်၌။ရစိတံ ၊နှစ်သက်ခြင်းကို။ ဥပ္ပါဒေတ္မာ၊ ဖြစ်စေ၍။ ဥယျာနံ၊ဥယျာဉ်သို့။ ဂန္တ္မာ၊ ထွက်တော်မူ၍။ တတ္ထ၊ ထိုဥယျာဉ်၌။ ဒိဝသံ၊ နေ့ကို။ ခေပေတ္မာ၊ ကုန်စေ၍။ မဂ်လပေါက္ခရဏီတီရေ၊ မဂ်လာရေကန်တော်နား၌။ နိသိန္နော၊ နေတော်မူစဉ်။ ကပ္ပကဝေသံ၊ ဆေတ္တာသည်အသွင်ကို။ဂဟေတ္မာ၊ ဖန်ဆင်း၍။ အာဂတေန၊ လာသော။ ဝိသုကမ္မ ဒေဝပုတ္တေန၊ ဝိသကြံနတ်သား၏။ အလက်တ ပဋိယတ္တော၊ တန်းဆာဆင်ခြင်းနှင့်စပ်ယှဉ်လျက်။ ရာဟုလကုမာရဿ၊ရာဟုလာမင်းသား၏။ဇာတဿာသနံ၊ ဖွားတော်မူကြောင်းကို။သုတ္မာ၊ ကြား၍။ ပုတ္တသိနေဟဿ၊ သား၌ဖြစ်သောချစ်ခြင်း၏။ ဗလဝဘာဝံ၊ အာ

ကြီးစွာဖြစ်ခြင်းကို။ဥ တ္ထာ၊သိ၍။ ယာဝ၊ အကြင်ရွှေလောက်။ ဣဒံဗန္ဓနံ၊ ဤချစ်ခြင်းဟူသော မေတ္တာနှောင်ဖွဲ့ခြင်းဟူဆိုအပ်သောကြိုးထိုးသည်။နု ဝဆုတိ၊ မပ္ပဟားသေး။ တာဝဒေဝ၊ ထိုရွှေ့ဒေလောက်။နံ၊ ထိုအနှောင်အဖွဲ့ကို။ ဆိန္နိသာ မိတိ၊ဖြတ်အံ့ဟူ၍။ စိန္ဒေတ္ထာ၊ ကြံ၍။ သာယံ၊ ညချမ်းသောအခါ၌။ နဂရံ၊ နေပြည်တော်သို့။ ပဝိသန္တော၊ ဝင်စဉ်။ ဝါ၊ ဝင်လတ်သော်—

ယာမာတာ၊ အကြင် သားကောင်းအမိသည်။ အတ္ထိ၊ရှိ၏။ သာမာတာ၊ ထိုသားကောင်းအမိသည်။နိဗ္ဗုတာ နှုန်း၊ငြိမ်းကုန်၏တကား။ တစ်နည်းကား။ ယသာ မာတုယာ၊ အကြင်သားကောင်းအမိ၏။ဤဒိသော၊ ဤသို့သဘောရှိသော။အယံပုတ္တော၊ ဤသားကောင်းသည်။အတ္ထိ၊ရှိ၏။ သာမာတာ၊ ထိုသားကောင်းအမိသည်။ နိဗ္ဗုတာ နှုန်း၊ ငြိမ်းလေစွတကား။ ယောပိတာ၊ အကြင်သားကောင်းအဖသည်။အတ္ထိ၊ရှိ၏။သော ပိတာ၊ ထိုသားကောင်းအဖသည်။ နိဗ္ဗုတော နှုန်း၊ ငြိမ်းလေစွတကား။ တစ်နည်းကား။ ယသာပိတရော၊ အကြင်သားကောင်းအဖ၏။ဤဒိသော၊ဤသို့သဘောရှိသော။ အယံပုတ္တော၊ဤသားကောင်းသည်။အတ္ထိ၊ရှိ၏။သော ပိတာ၊ ထိုသားကောင်းအဖသည်။ နိဗ္ဗုတော နှုန်း၊ ငြိမ်းလေစွတကား။ တစ်နည်းကား။ ယသာပိတရော၊ အကြင်သားကောင်းအဖ၏။ဤဒိသော၊ဤသို့သဘောရှိသော။ အယံပုတ္တော၊ဤသားကောင်းသည်။အတ္ထိ၊ရှိ၏။သော ပိတာ၊ ထိုသားကောင်းအဖသည်။ နိဗ္ဗုတော နှုန်း၊ ငြိမ်းလေစွတကား။ယသာနာရိယာ၊အကြင်မယား၏။ဤဒိသော၊ ဤသို့သဘောရှိသော။အယံပတိ၊ ဤလင်ကောင်းသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။သာနာရီ၊ ထိုလင်ကောင်းမယားသည်။ နိဗ္ဗုတာနှုန်း၊ ငြိမ်းလေစွတကား။ ဤတိ၊ ဤသို့။

ကိသာဂေါတမိယာ နာမ၊ ကိသာဂေါတမီအမည်ရှိသော။ပိတုစ္ဆာဓီတာ ယ၊ ဘဏ္ဍေးတော်သမီးသည်။ဘာသိတံ၊ ဆိုအပ်သော။ ဤမံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို။သုတ္ဝာ၊ကြား၍။အဟံ၊သည်။ ဤမာယ၊ ဤကိသာဂေါတမီ၏။ နိဗ္ဗုတပဒံ၊ ငြိမ်း၏ဟုဆိုသောစကားကို။သာဝိတောတိ၊ကျူးရင့်ပေ့သည်ဟု။မုတ္တာဟာရံ၊ ပုလဲသွယ်ကို။ဂီစတော၊လည်မှ။ ဩမုဥ္စိတ္ဝာ၊ ချွတ်၍။ တဿာ၊ ထိုကိသာဂေါတမီအား။ပေသေတ္ဝာ၊ပို့စေ၍။အတ္တနော၊ ကိုယ်တော်၏။ ဂဠံ၊ ရွှေနန်းတော်အတွင်းသို့။ပဝိသိတ္ဝာ၊ ဝင်၍။ သိရိသယနေ၊ အသရေရှိသောအိပ်ရာတော်၌။ နိသိန္နော၊ နေတော်မူလျက်။ နိဒ္ဒေါပဂတာနံ၊ အိုပ်ခြင်းသို့ရောက်ကုန်သော။ နာဋကိတ္ထိနံ၊ မောင်းမ ကခေါ်သည်တို့၏။ ဝိပ္ပကာရံ၊ ဖောက်ပြန်သောအခြင်းအရာကို။ဒိသ္ဝာ၊၍။ နိဗ္ဗိန္ဒဟာဒယော၊ ငြီးငွေ့သောနှလုံးရှိသည်ဖြစ်၍။ ဆန္ဒံ၊ဆန္ဒအမတ်ကို။ဥဒ္ဒါပေတ္ဝာ၊ထ်ေစ၍။ကဏ္ဍကံ၊ကဏ္ဍကမြင်းကို။အာဟရာပေတ္ဝာ၊

ဆောင်စေ၍။တံ၊ထိုကဿကမြင်းကို။အာရုယ္ဟ၊တက်စီးပြီး။ ဆန္နသဟာယော၊ ဆန္နအဖော်ပါလျက်။ ဒသဟသဿစက္ကဝါဠဒေဝတာဟိ၊ တစ်သောင်းသော စကြဝဠာ၌နေကုန်သော နတ်တို့သည်။ ပရိဝုတော၊ ခြံရံလျက်။ မဟာဘိနိက္ခမနံ၊ မြတ်သောတောထွက်ခြင်းကို။ နိက္ခမိတ္တာ၊ တောထွက်၍။ အနောမာ နဒီ တီရေ၊ အနောမာမြစ်၌။ ပဗ္ဗဇိတ္တာ၊ ရဟန်းပြု၍။ အနုက္ကမေန၊ အစဉ်အားဖြင့်။ ရာဇဂဟံ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်သို့။ ဂန္ဓွာ၊ ကြွသွား၍။ တတ္ထ၊ ထိုရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌။ ပိဏ္ဍာယ၊ ဆွမ်းအလိုငှာ။ စရိတ္တာ၊ သွား၍။ ပဏ္ဍာဝပဗ္ဗတ ပဋ္ဌာရေ၊ ပဏ္ဍာဝတောင်ဝှမ်း၌။ နိသိန္နော၊ နေသည်ရှိသော်။ မဂဓရညာ၊ မဂဓရာဇ်မင်းကြီးသည်။ ရဇ္ဇေန၊ ပြည်၏စည်းစိမ်ဖြင့်။ နိမန္တိယာမနော၊ ဖိတ်သည်ရှိသော်။ တံ၊ ထိုပြည်၏ စည်းစိမ်ကို။ ပဋိက္ခိပိတ္တာ၊ ပယ်၍။ သဗ္ဗညုတံ၊ ဘုရားအဖြစ်သို့။ ပတ္တာ၊ ၍။ အတ္တနော၊ ၏။ ဝိဇိတံ၊ နိုင်ငံသို့။ အာဂမနတ္ထာယ၊ ကြွလာစေခြင်းငှာ။ တေန၊ ထိုပိမ္ဗိသာရမင်းသည်။ ဂဟိတ ပဋိညော၊ ယူအပ်သော ပဋိညာဉ်ရှိလျက်။ အာဠာရဿ၊ အာဠာရရဿေ အထံသို့ လည်းကောင်း။ ဥဒကဿ၊ ဥဒကရဿေအထံသို့ လည်းကောင်း။ ဥပသင်္ကမိတ္တာ၊ ၍။ တေသံ၊ ထိုရဿေတို့၏။ သန္တိကေ၊ ၌။ အဓိဂတဝိသေသံ၊ ရုအပ်သော စျာန်အထူးဖြင့်။ အနလင်္ကရိတ္တာ၊ တန်းဆာမဆင်မူ၍။ ဝါ၊ မနှစ်သက် မရောင့်ရဲမူ၍။ ဆဗ္ဗဿာနိ၊ ခြောက်နှစ်တို့ပတ်လုံး။မဟာပဓာနံ၊ မြတ်သော ဒုက္ကစရိယာအကျင့်ကို။ ပဒဟိတ္တာ၊ ၍။ ဝိသာခပုဏ္ဏမဒိဝသေ၊ ကဆုန်လပြည့်နေ့၌။ ပါတောဝ၊ စောစောကလျင်။ သုဇာတာယ၊ သုဇာတာသည်။ ဒိန္နံ၊ လှူအပ်သော။ ပါယာသံ၊ နွားနှာဆွမ်းကို။ ပရိဘုဉ္ဇိတ္တာ၊ ဘုဉ်းပေး၍။ နေရဉ္ဇရာယ နဒီယာ၊ နေရဉ္ဇရာမြစ်၌။ သုဝဏ္ဏပါတိံ၊ ရွှေခွက်ကို။ ပဝါဟေတ္တာ၊ မျှော၍။ နေရဉ္ဇရာယ နဒီယာ၊ နေရဉ္ဇရာမြစ်၏။ တီရေ၊ ကမ်းနား၌။မဟာဝနသဏ္ဍေ၊တောအုပ်ကြီး၌။နာနာသမာပတ္တိဟိ၊အထူးထူး သော သမာပတ်တို့ဖြင့်။ ဒိဝသဘာဝံ၊ နေ့အဖို့ကို။ ဝီတိနာမေတ္တာ၊ တုန်စေ၍။ သာယန္ဟသမယေ၊ ညချမ်းသောအခါ၌။ သောတ္ထိယေန၊ မောင်စင်အမည်ရှိသောဒါယကာသည်။ ဒိန္နံ၊ လှူအပ်သော။ တိဏံ၊ ရှစ်ဆုပ်သော မြက်ကို။ ဂဟေတ္တာ၊ ယူ၍။ ကာဠေန နာဂရာဇေန၊ ကာလ နဂါးမင်းသည်။ အဘိတ္ထုတဂုဏော၊ အုံ့ဩခြီးမွမ်းအပ်သော ဂုဏ်ကျေးဇူးရှိလျက်။ ဗောဓိ

မကျွံ၊ ဗောဓိမဏ္ဍိုင်သို့။အာရုယ္ယ၊ သက်ဝင်၍။ တိဏာနိ၊မြက်တို့ကို။သန္ဌရိတ္ဝာ၊ ခင်း၍။ ယာဝ၊ အကြင်မျှလောက်။ မေ၊ ငါသည်။ အနုပါဒါယ၊ တဏှာဒီဋ္ဌိ အားဖြင့် မစွဲလမ်းမူ၍။ အာသဝေဟိ၊ အာသဝေါတို့မှ။ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်။ နဝိမုစ္စတိ၊ မလွတ်သေး။ တာဝ၊ ထိုရွှေလောက်။ ဣမံပလ္လင်္ကံ၊ ဤထက်ဝယ် ဖွဲ့ခွေနေခြင်းကို။ နဘိန္ဒိဿာမိ၊ မဖျက်အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပဋိညံကတ္ဝာ၊ ဆုံးဖြတ်သဖြင့် ဝန်ခံခြင်းပြု၍။ ပုရတ္ထာဘိမုခေ၊ အရှေ့ လောကဓာတ်သို့ ရှေ့ရှု။ နိသီဒိသ္မာ၊ နေ၍။ သူရိယေ၊ နေသည်။ အနတ္ထင်္ဂတေ၊ ဝင်ခဲ ပင်လျှင်။ မာရဗလံ၊ မာရ်စစ်သည်ကို။ ဝိဓမိတ္ဝာ၊ ဖျောက်လွှင့်၍။ ပဌမ ယာမေ၊ ပဌမယာမ်၌။ ပုဗ္ဗေနိဝါသဉာဏံ၊ ပုဗ္ဗေနိဝါသဉာဏ်ကို။ပဋိဝိဇ္ဈိတ္ဝာ၊ ထိုးထွင်း၍သိ၍။ မဇ္ဈိမယာမေ၊ မဇ္ဈိမယာမ်၌။ စုတူပပါတဉာဏံ၊ စုတူပပါတ ဉာဏ်သို့။ ပတ္ဝာ၊ ရောက်၍။ ပစ္ဆိမယာမာဝသာနေ၊ မိုးသောက်သောယာမ် အဆုံး၌။ ပစ္စယာကာရေ၊ ပဋိစ္စသမุปบาဒ်နည်း၌။ ဉာဏံ၊ ဉာဏ်ကို။ ဩတာ ရေတ္ဝာ၊ ချဿင်း၍။ ဒသဗလ စတုဝေသာ ရဇ္ဇာဒိ သဗ္ဗဂုဏ ပဋိမဏ္ဍိတံ၊ ဒသ ဗလဉာဏ်,စတုဝေသာရဇ္ဇာဉာဏ် အစရှိသော အလုံးစုံသော ဘုရားကျေးဇူး တို့ဖြင့် တန်းဆာဆင်အပ်သော။ သဗ္ဗညုတဉာဏံ၊ သဗ္ဗညုတဉာဏ်ကို။ ပဋိ ဝိဇ္ဈိတ္ဝာ၊ ထိုးထွင်း၍။ သတ္တ သတ္တာဟေ၊ သတ္တသတ္တာဟတို့ကို။ ဗောဓိမဏ္ဍေ၊ ဗောဓိမဏ္ဍိုင်၌။ ဝိတိနာမေတ္ဝာ၊ လွန်စေ၍။ အဋ္ဌမေ သတ္တာဟေ၊ အဋ္ဌမ သတ္တာဟ၌။ အဇပါလ နိဂြောဓမူလေ၊ ဆိတ်ကျောင်းသားတို့သည် စိုက်အပ် သော ပညောင်ပင်၏ အနီး၌။ နိသိန္နော၊ နေတော်မူစဉ်။ ဓမ္မဂမ္ဘီရတာယ၊ တရား၏ နက်နဲသော အဖြစ်၌။ ပစ္စဝေက္ခဏေန၊ ဆင်ခြင်တော်မူသဖြင့်။ အပ္ပေါဿုက္ကတံ၊ ကြောင့်ကြမဲ့ အဖြစ်သို့။ အာပဇ္ဇမာနော၊ ရောက်သည်ရှိ သော။ ဒသသဟဿစက္ကဝါ၌ မဟာပြဟ္မာပရိဝါရေန၊ တစ်သောင်းသော လောကဓာတ်၌နေသော ပြဟ္မာအပေါင်း ခြံရံခြင်းရှိသော။ သဟမ္ပတိပြဟ္မု နာ၊ ဟံသ တောင်းပန်အပ်သည်ဖြစ်၍။ ပုဗ္ဗစက္ခုနာ၊ ပုဗ္ဗစက္ခုဖြင့်။ လောကံ၊ လူအပေါင်းကို။ ဝေါလော ကေတ္ဝာ၊ ကြည့်၍။ ပြဟ္မုနော၊ ပြဟ္မာမင်း၏။ အဇ္ဈေသနံ၊ ရိုသေစွာ တောင်းပန်ခြင်းကို။ အဓိဝါသေတ္ဝာ၊ သည်းခံတော်မူ၍။ကဿ နု ခေါ၊ အဘယ်သူအားလျှင်။အဟံ၊ ငါသည်။ ဓမ္မံ၊ ရှေးဦးစွာ။ ဓမ္မံ၊ကို။ ဒေသေယျံ၊ ဟောအံ့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဆင်ခြင်လျက်။ သြလော

ကေန္တော၊ ကြည့်သည်ရှိသော်။ အာဠာဝရဒကာနံ၊ အာဠာဝရ ရသေ့၊ ဥဒက ရသေ့တို့၏။ ကာလကိတ္တာဝံ၊ စုတိသည်၏အဖြစ်ကို။ ဥ ဟု၊သိ၍။ ပဠဝဂ္ဂိ ယာနံ၊ ပဠဝဂ္ဂိဖြစ်ကုန်သော။ ဘိက္ခူနံ၊ ရဟန်းတို့အား။ ဗဟူပကာရတံ၊ ကျေးဇူးများသည်၏ အဖြစ်ကို။ အနုဿရိတ္တာ၊ အောက်မေ့၍။ အာသနာ၊ နေရာမှ။ ဥဋ္ဌာယ၊ ထ၍။ကာသိပုရံ၊ ကာသိကရာဇ်တိုင်း ဗာရာဏသီပြည်သို့။ ဂစ္ဆန္တော၊ ကြွသွားသည် ရှိသော်။ အန္တရာမဂ္ဂေ၊ ခရီးအကြား၌။ ဥပကေန၊ ဥပကမည်သော တကွတွန်းနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ မဇ္ဈေတ္တာ၊ တိုင်ပင်နှီးနှော စကားပြောဟောခဲ့၍။အာသာဇီပဏ္ဍမဒိဝသေ၊ဝါဆိုလပြည့်နေ့၌။ဣသိပတန မိဂဒါယေ၊ ဣသိပတနမည်သော မိဂဒါဝုန်တော၌။ ပဠဝဂ္ဂိယာနံ၊ ပဠဝဂ္ဂိ တို့၏။ ဝသနဋ္ဌာနံ၊ နေရာအရပ်သို့။ပတ္တော၊ရောက်၍။အနုစ္ဆဝိကေန သမုဒါ စာရေန၊ မလျှောက်ပတ်သော အကျင့်ဖြင့်။ သမုဒါစရန္တော၊ ကျင့်ကုန်သော။ တေ၊ထိုပဠဝဂ္ဂိရဟန်းတို့ကို။သညာပေတ္တာ၊ သိစေပြီး၍။အညာတကောဏ္ဍည ပဋမုခေ၊ တညာတကောဏ္ဍညလျှင် အမှူးရှိကုန်သော။ အဋ္ဌာရသဗြဟ္မကောဋိယော၊ တစ်ဆယ့်ရှစ်ကုဋေသောဗြဟ္မနတ်တို့အား။အမတံ၊ အမြိုက်အရသာ ကို။ ပါယေန္တော၊ သောက်စေလျက်။ ဓမ္မစက္ကံ၊ ဓမ္မစက္ကြာ တရားတော်ကို။ ပဝတ္တေတ္တာ၊ ဟောခြင်း။ ပဝတ္တိတဝရဓမ္မစက္ကော၊ လည်စေအပ်သော မြတ် သောတရားတည်းဟူသောစက်ရတနာရှိလျက်။ ပက္ခဿ၊ ဝါဆိုလဆုတ်ပက္ခ ၏။ ဥဠုမိယံ၊ ငါးရက်မြောက်သောနေ့၌။ သဗ္ဗေပိ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်ကုန် သော။ တေ ဘိက္ခူ၊ ထိုရဟန်းတို့ကို။ အရဟတ္တေ၊ အရဟာတ္တဖိုလ်၌။ ပတိဋ္ဌာ ပေတ္တာ၊ တည်စေ၍။ တံဒိဝသမေဝ၊ ထိုနေ့၌လျှင်။ ယသကုလပုတ္တသ၊ ယသ အမည်ရှိသော သတ္တိသား၏။ ဥပနိဿယ သမ္ပတ္တိံ၊ ဥပနိဿယ ဟူသော အကြောင်း၏ ပြည့်စုံခြင်းကို။ ဒိသ္ဝာ၊ မြင်၍။ ရတ္တိဘာဂေ၊ ညဉ့်အဖို့၌။ နိဗ္ဗိန္ဒိတ္တာ၊ ငြီးငွေ့ခြင်းကြောင့်။ ဧကဟံ၊ အိမ်ကို။ ပဟာယ၊ စွန့်၍။ အာဂစ္ဆန္တံ၊ လာသော။ တံ၊ ထိုယသကို။ ဒိသ္ဝာမြင်၍။ ယသ၊ ချစ်သား ယသ။ဟေ၊ လာခဲ့ လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပက္ကောသိတ္ဝာ၊ ခေါ်၍။ တသ္မိံ ယေဝ ရတ္တိဘာဂေ၊ ထိုညဉ့်အဖို့၌သာလျှင်။ သောတာပတ္တိဖလံ၊သောတာပတ္တိဖိုလ်သို့။ ပါပေတ္တာ၊ ရောက်စေ၍။ပုနဒိဝသေ၊တစ်ဖန်မိုးသောက်သောနေ့၌။ အရဟတ္တံ၊အရဟတ္တ ဖိုလ်သို့။ ပါပေတ္တာ၊ ရောက်စေ၍။ အပရဘာဂေပိ၊ တစ်ပါးလည်းဖြစ်သော

အဖိုဋ္ဌ။ တသ၊ ထိုယသ သတ္ပိသား၏။ သဟာယကေ၊ အဆွေခင်ပွန်းဖြစ်ကုန်သော။ စတုပဏ္ဏာသ ဇနေ၊ ငါးကျိပ် လေးယောက်သောသူတို့ကို။ ဟေတိဘိက္ခုပဗ္ဗဇ္ဇာယ၊ ဟေတိဘိက္ခု ရဟန်းအဖြစ်ဖြင့်။ ပဗ္ဗာဇေတ္ဝာ၊ ရဟန်းပြု၍။ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့။ ပါပေသိ၊ ရောက်စေ၏။ ဧဝံ ဤသို့။ လောကေ၊ လောကဋ္ဌ။ ဧက သဋ္ဌိယာ အရဟန္တေသု၊ ခြောက်ကျိပ် တစ်ယောက်သော ရဟန္တာအရှင်မြတ်တို့သည်။ ဇာတေသု၊ ဖြစ်ကုန်သည်ရှိသော်။ ဝုတ္ထဝေသော၊ ဝါကျွတ်ပြီးလတ်သော်။ ပဝါရေတ္ဝာ၊ ပဝါရဏာပြု၍။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ စာရိကံ၊ ဒေသစာရိကို။ စရထ၊ သွားလေကုန်လော့။ ဣတိ၊ သို့။ သဋ္ဌိ ဘိက္ခူ၊ ခြောက်ကျိပ်သောရဟန္တာတို့ကို။ ဒိသာသု၊ အရပ်မျက်နှာတို့ကို။ ပေသေတ္ဝာ၊ စေလွှတ်၍။ သယံ၊ ကိုယ်တော်သည်။ ဥရုဝေဠံ၊ ဥရုဝေဠတောသို့။ ဂန္တွာ၊ ကြွ၍။ အဗျုမ္ဗုဗာနိ ပါဋိဟာရိယသဟဿာနိ၊ အခဲ့နှင့်တကွ လေးထောင်သော တန်ခိုးပြာဋิဟာတို့ကို။ ဒဿေတ္ဝာ၊ ပြ၍။ ဥရုဝေဠကဿပါဒယော၊ ဥရုဝေဠကဿပ အစရှိကုန်သော။ သဟသ ဇဋိလ ပရိဝါရေ၊ ဆံကျစ်ထုံးသော တစ်ထောင်သော ရသေ့အခြံအရံ ရှိကုန်သော။ တေဘာတိက ဇဋိလေ၊ ကွန့်သောဆံပင်ရှိကုန်သော ရသေ့ညီနောင်သုံးယောက်တို့ကို။ ဝိနေတ္ဝာ၊ ဆုံးမ၍။ ဟေတိဘိက္ခုဘာဝေနေဝ၊ ဟေတိဘိက္ခုအဖြစ်ဖြင့် သားလျှင်။ ပဗ္ဗာဇေတ္ဝာ၊ ရဟန်းပြု၍။ ဂယာသီသေ၊ ဂယာသီသဋ္ဌ။ နိသိဒါပေတ္ဝာ၊ နေစေ၍။ အာဒိတ္တပရိယာယ ဒေသနာယ၊ အာဒိတ္တ သုတ္တန်ဒေသနာတော်ဖြင့်။

အရှင်ဟာတော်၊ အရှင်ဟာတော်ဖိုလ်ခ်ဉ်။ ပတိဋ္ဌာပေတွာ၊ တည်စေ၍။ တေန အရှင်ဟာန္တ သဟာသေန၊ ထိုရဟန္တာတစ်ထောင်ဖြင့်။ ပရိဝုတော၊ ခြံရံလျက်။ ဗိမ္မိသာရ ရညော၊ဗိမ္မိသာရမင်းအား။ဒိန္နံ ပဋ္ဌိညံ၊ပေးခဲ့သောပဋ္ဌိညာဉ်ကို။မောစေသော မိတိ၊ လွှတ်စေအံ့ဟူ၍။ ရာဇဂဟ နဂရူပစာရေ၊ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၏ဥပစာရ၌။ လဋ္ဌိဝနုယျာနံ၊ ထန်းပင်ပျိုရောက်သော ဥယျာဉ်သို့။ ဂန္တွာ၊ ကြွ၍။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသခင်သည်။ အာဂတောကိရ၊ ကြွလာသတတ်။ ဣတိ၊ ဤသို့သော စကားကို။ သုတ္တာ၊ ၍။ ဒ္ဝါဒသနသုတေဟိ ဗြဟ္မဇာ ဂဟပတိ ကေဟိ၊ တစ်သိန်း နှစ်သောင်းကုန်သော ပုဏ္ဏားသူကြွယ်တို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ အာဂတသာ၊ ရောက်လာသော။ ရညော၊ ဗိမ္မိသာရမင်းအား။ မဇ္ဈရဓမ္မကတံ၊ နှုးညှံ့သာယာစွာသော တရားစကားကို။ ကထေန္တော၊ ဟောတော်မူသည် ရှိသော်။ ဇာနံ၊ မင်းကြီးကို။ ကောဒသဟိ နဟုတေဟိ၊ တစ်သိန်း တစ်သောင်းသော ပုဏ္ဏားသူကြွယ်တို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ သောတာပတ္တိဖလ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်ခ်ဉ်။ ပတိဋ္ဌာပေတွာ၊ တည်စေ၍။ ကေနဟုတံ၊ တစ်သောင်း သောပုဏ္ဏားကို။ သရဏေသု၊ သရဏဂုံတို့ဌာ်။ ပတိဋ္ဌာပေတွာ၊ တည်စေ၍။ ပုနဒိ ဝသေ၊ တစ်ဖန် မိုးသောက်သောနေ့ဌာ်။ သက္ကေန ဒေဝရာဇေန၊ သိကြားနတ် မင်းသည်။ မာဏဝကဝဏ္ဏံ၊ လုလင်၏ အဆင် အပြင် အဟန်ကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ အဘိတ္ထုတဂုဏော၊ အလွန်ချီးမွမ်းအပ်သော ဂုဏ်ကျေးဇူးရှိလျက်။ ရာဇဂဟနဂရံ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်သို့။ ပဝိသိတွာ၊ဝင်၍။ရာဇနိဝေသနေ၊မင်း၏ စံပယ်ရာ ရှေနန်းတော်ဌာ်။ ကတ ဘတ္တ ကိစ္စော၊ ဆွမ်းဘုဉ်းပေးခြင်းကိစ္စ ပြီးပြီးသော်။ ဝေဠုဝနာရာမံ၊ ဝေဠုဝန်ကျောင်းတော်ကို။ ပဋ္ဌိဂ္ဂဟေတွာ၊ ခံတော်မူ၍။တတ္ထေဝ၊ထိုဝေဠုဝန်ကျောင်းတော်ဌာ်သာလျှင်။ ဝါသံ ကပ္ပေသိ၊ ဝါဆိုတော်မူ၏။ တတ္ထ၊ ထိုဝေဠုဝန်ကျောင်းတော်ဌာ်။ နံ၊ ဘုရားသခင်သို့။ သာရိပုတ္တမောဂ္ဂလာနာ၊ ရှင်သာရိပုတ္တရာ, ရှင်မောဂ္ဂလာန်တို့သည်။ ဥပ သင်္ကမိ သု၊ ကပ်လာကုန်၏။

တတြ၊ ထိုစကား၌။ အယံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့သည်ကား။ အနုပုဗ္ဗိကထာ၊ အစဉ်အဆက်ဖြစ်သော စကားတည်း။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စ္ဆ။ ဗုဒ္ဓေ၊ ဘုရား သခင်သည်။အနုပ္ပန္နေယေ၊ ဤမပွင့်မီလျှင်။ ရာဇဂဟတော၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်မှ။

အဝိဇ္ဇရေ၊ မနီးမဝေးသောအရပ်၌။ ဥပတိသဂါမော၊ ဥပတိသရွာလည်းကောင်း။ ကောလိတဂါမော၊ ကောလိတရွာလည်းကောင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဒွေပြဟ္မဏာ ဂါမာ၊ ပုဏ္ဏားတို့နေရာ နှစ်ရွာတို့သည်။ အဟောသုံ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တေသု၊ ထိုနှစ်ရွာတို့တွင်။ ဥပတိသဂါမေ၊ ဥပတိသရွာ၌။ ရူပသာရိယာနာမ ပြဟ္မဏိယာ၊ ရူပသာရီအမည်ရှိသောပုဏ္ဏားမ၏ဝမ်း၌။ဂဗ္ဘသ၊ ကိုယ်ဝန်၏။ပတိဋ္ဌိတ ဒိဝသေ ယေဝ၊တည်သောနေ့၌သာလျှင်။ကောလိတဂါမေ၊ ကောလိတရွာ၌။မောဂ္ဂလိယာနာမ ပြာဟ္မဏိယာ၊ မောဂ္ဂလိ အမည်ရှိသောပုဏ္ဏားမ၏ဝမ်း၌။ဂဗ္ဘောပိ၊ ကိုယ်ဝန်သည်လည်း။ပတိဋ္ဌာတိ၊တည်၏။ တာနိ ဒွေကုလာနိ၊ထိုနှစ်ပါးသော အမျိုးတို့သည်။ယာဝသတ္တမာကုလပရိဝဋ္ဋာ၊ဆွေခုနစ်ဆက်လည်သည်တိုင်အောင်။ အာဘဋ္ဌပဋ္ဌိဘဋ္ဌသဟာယကာနေဝ၊ အစဉ်အဆက်မပျက်သော အဆွေခင်ပွန်းတို့သည်သာလျှင်။ ဟောန္တိ၏ ဖြစ်ကုန်သတတ်။ တာသံဒ္ဒိန္ဒ်ပိ၊ ထိုနှစ်ယောက်သောမိန်းမတို့အားလည်း။ ကေဒိဝသ မေဝ၊ တစ်နေ့တည်း၌သာလျှင်။ဂဗ္ဘပရိဟာရံ၊ကိုယ်ဝန်၏အစောင့်အရှောက်ကို။ အဒံသု၊ ပေးကုန်၏။တာ ဥဘောပိ၊ ထိုနှစ်ယောက်သော အမျိုးသမီးတို့သည်လည်း။ ဒသမာသစ္စယေန၊ ဆယ်လလွန်သဖြင့်။ပုတ္တေ၊ သားတို့ကို။ ဝိဇာယိံသု၊ ဖွားမြင်ကုန်၏။ နာမ ဂဟဏ ဒိဝသေ၊ အမည်မှည့်အံ့သော နေ့၌။ သာရိယာပြဟ္မဏိယာ၊သာရီအမည်ရှိသော ပုဏ္ဏားမ၏။ပုတ္တသ၊သားအား။ ဥပတိသဂါမေ၊ ဥပတိသရွာ၌။ ဇေဋ္ဌကုလသ၊ အကြီးဖြစ်သောအမျိုး၏။ ပုတ္တတ္တာ၊သားဖြစ်သောကြောင့်။ဥပတိသောတိနာမံ၊ ကို။ ကရိံသု၊ မှည့်ကုန်၏။ဣတရသ၊ ရှင်မောဂ္ဂလာန်၏။ ကောလိတဂါမေ၊ ကောလိရွာ၌။ ဇေဋ္ဌကုလသ၊ အကြီးဖြစ်သော အမျိုး၏။ ပုတ္တတ္တာ၊ သားဖြစ်သောကြောင့်။ ကောလိတောတိနာမံ၊ ကောလိတဟူသောအမည်ကို။ ကရိံသု၊ မှည့်ကုန်၏။ တေ ဥဘောပိ၊ ထိုနှစ်ယောက်သော အမျိုးသားတို့သည်လည်း။ ဝုဏ္ဏိမနွာယ၊ ကြီးရင့်ခြင်းသို့ရောက်၍။ သဗ္ဗသိပ္ပါနိ၊ အလုံးစုံသောအတတ်တို့သည်။ ပါရံ၊ ကမ်းတစ်ဖက်သို့။ အဂမံသု၊ ရောက်ကုန်၏။ ဥပတိသမာဏဝသ၊ ဥပတိသလုလင်၏။ ကိဉ္စနတ္ထာယ၊ ကစားခြင်းငှာ။ နဒီ ဝါ မြစ်သို့ လည်းကောင်း။ ဥယျာနံ ဝါ ဥယျာဉ်သို့လည်းကောင်း။ဂမနကာလေ၊ သွားသောအခါ၌။ ပရိဝရောနိ၊ အခြံအရံဖြစ်ကုန်သော။ ပဉ္စသုဝဏ္ဏသိဝိကသတာနိ၊ ရွှေထမ်းစင် ငါး

ရာတို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ကောလိတ မာဏဝသာပိ၊ ကောလိတ လုလင်၏လည်း။ ပဠဲ အာဇာညယုတ္တရထ သတာနိ၊ အာဇာနည်မြင်း က,သော ရထားငါးရာတို့သည်။ ပရိဝါရာနိ၊ ခြံရံကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဒ္ဒေပိ ဇနာ၊ နှစ်ယောက်သော လုလင်တို့သည်လည်း။ ပဠုပဠုမာဏဝက သတပရိဝါရာ၊ ငါးရာ ငါးရာစီ လုလင်အခြံအရံရှိကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ရာဇဂဟေစ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌လည်း။ အနုသံဝစ္ဆရံ၊ နှစ်စဉ်မပြတ်။ ဂိရဂ္ဂသမဇ္ဇံ နာမ၊ တောင်ထိပ်သဘင်မည်သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ တေသံ ဒ္ဒိန္နံပိ၊ ထိုနှစ်ဦးသောလုလင်တို့၏လည်း။ မဠ္ဠံ၊ ညောင်စောင်းကို။ ကေဠာနေ ယေဝ၊ တစ်ခုတည်းသောအရပ်၌သာလျှင်။ ဝန္ဒန္တိ၊ ခင်းသားကုန်၏။ ဒ္ဒေပိ၊ နှစ်ယောက်သောလုလင်တို့သည်လည်း။ ကေတောဝ၊ တပေါင်းတည်းအတူ သာလျှင်။ နိသီဒိတ္ဝာ၊ နေ၍။ သမဇ္ဇံ၊ သဘင်ပွဲလမ်းကို။ ပဿန္တာ၊ ကြည့်ရှုကုန် လျက်။ ဟသိတဗ္ဗဋ္ဌာနေ၊ ရယ်ရှင်သင့်သောအရာ၌။ ဟသန္တိ၊ ရယ်ရှင်ကုန်၏။ သံဝေဂဋ္ဌာနေ၊ ထိတ်လန့်ခြင်းသို့ရောက်ရမည့်အရာ၌။ သံဝေဇေန္တိ၊ ထိတ်လန့် ကုန်၏။ ဒါယံ၊ အလှူကို။ ဒါတုံ၊ ပေးခြင်းငှာ။ ယုတ္တဋ္ဌာနေ၊ သင့်သောအရာ၌။ ဒါယံ၊ အလှူကို။ ဒေန္တိ၊ ပေးကုန်၏။ ဣမိနာ ဝ နိယာမေန၊ ဤသို့သောနည်းဖြင့် သာလျှင်။ ကေဒိဝသံ၊ တစ်နေ့သည်း။ သမဇ္ဇံ၊ ပွဲသဘင်ကို။ ပဿန္တာနံ၊ ကြည့် ကုန်စဉ်။ တေသံ၊ ထိုသူတို့၏။ ဉာဏသ၊ ၏။ ပရိပါကဂတတ္တာ၊ ရင့်ခြင်းသို့ ရောက်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ပုရိမ ဒိဝသေသုဝိယ၊ ရှေးဖြစ်သောနေ့တို့၌ ကဲ့သို့။ ဟသိတဗ္ဗဋ္ဌာနေ၊ ရယ်ရှင်ရမည့်အရာ၌။ ဟာသောဝါ၊ ရယ်ရှင်ခြင်း သည်လည်းကောင်း။ သံဝေဂဋ္ဌာနေ၊ ထိတ်လန့်ရမည့်အရာ၌။ သံဝေဂဇနနံ ဝါ၊ ထိတ်လန့်ခြင်း၏ဖြစ်ခြင်းသည်လည်းကောင်း။ ဒါတုံ၊ အလှူပေးခြင်းငှာ။ ယုတ္တဋ္ဌာနေ၊ သင့်သောအရာ၌။ ဒါနံ ဝါ၊ အလှူပေးခြင်းသည်လည်းကောင်း။ နာဟောသိ၊ မဖြစ်။ ဒ္ဒေပိ ဇနာ၊ နှစ်ယောက်သောသူတို့သည်လည်း။ ဝေဠ၊ ဤသို့။ စိန္တယိံသု၊ ကြံကြကုန်၏။ ဣဒ္ဓ၊ ဤလောကဓာတ်၌။ ဣဒ္ဓ ကေ ဘဗ္ဗံ၊ ကြည့် အပ်သောသဘောသည်။ အတ္ထိ ကိံ၊ ရှိအံ့လော။ သဗ္ဗေပိ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ် ကုန်သော။ ဣမေ၊ ဤသတ္တဝါတို့သည်။ အပ္ပတ္တေ ဝ ဝသသတေ၊ အနှစ်တစ်ရာသို့ မရောက်မီ။ အပ္ပဏ္ဏတ္တိကဘာဝံ၊ မပညတ် မခေါ်ဝေါ်အပ်သော အဖြစ်သို့။ ဂမိဿန္တိ၊ ရောက်ကုန်လတ္တံ့။ အမှေ ဟိ ပန၊ ငါတို့သည်ကား။ ကေ မောက္ခမ္မ၊

ထိုဝဋ္ဌမှ ထွက်မြောက်ရာ တစ်ခုသောနိဗ္ဗာန်တရားကို။ ပရိယေသိတုံ၊ ရှာခြင်းငှာ။ ဝဋ္ဋတိ၊ သင့်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာရမ္မဏံ၊ အာရုံကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ နိသီဒိ ဟု၊ နေကုန်၏။ တတော၊ ထိုနောင်မှ။ ကောလိတော၊ ကောလိတသည်။ ဥပတိဿံ၊ ဥပတိဿကို။ အာဟ၊ ဆို၏။ သမ္မ ဥပတိဿ၊ အချင်းဥပတိဿ။ တွံ၊ သင်သည်။ အညေသု ဒိဝသေသု ဝိယ၊ တစ်ပါးကုန်သော နေ့ရက်တို့၌ကဲ့သို့။ ဟဋ္ဌပဟဋ္ဌော၊ ရွှင်ခြင်း၊ အလွန်ရွှင်ခြင်းသည်။ နု အဟောသိ၊ မဖြစ်။ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ အနုတ္တမနဓာတုကော၊ နှလုံးမသာခြင်းသဘောရှိသည်။ အသိ၊ ဖြစ်၏။ တေ၊ သင့်အား။ ကိं သလ္လကွိတံ၊ အဘယ်ကိုအမှတ်ပြုသနည်း။ ဣတိ အာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။ သမ္မ ကောလိတ၊ အမောင်ကောလိတ။ တေသံ၊ ထိုလူတို့ကို။ ဝေါလောကနေ၊ ကြည့်ရာ၌။ သာရော၊ အနှစ်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ တေ၊ ဤပွဲသဘင်ကိုကြည့်ခြင်းသည်။ နိရတ္ထကံ၊ အကျိုးမရှိ။ အတ္ထနော၊ မိမိ၏။ မောက္ခဓမ္မံ၊ ဝဋ္ဋမှလွတ်မြောက်ရာနိဗ္ဗာန်ကို။ ဂဝေသိတုံ၊ ရှာခြင်းငှာ။ ဝဋ္ဋတိ၊ သင့်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဣဒံ၊ ဤအကြောင်းကို။ စိန္တယန္တော၊ ကြံအောက်မေ့လျက်။ နိသိန္နော၊ နေသည်။ အမှိ၊ ဖြစ်၏။ တွံ ပန၊ သင်သည်ကား။ ကဿ၊ အဘယ်ကြောင့်။ အနုတ္တမနော၊ နှလုံးမသာယာသည်။ အသိ၊ ဖြစ်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးသည်ရှိသော်။ သောပိ၊ ထိုကောလိတသည်လည်း။ တဏေဝ၊ ထိုဥပတိဿ အတူပင်လျှင်။ အာဟ၊ ဆို၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ အဿ၊ ထိုကောလိတ၏။ အတ္တနော၊ မိမိနှင့်။ သဒ္ဓိं၊ တကွ။ ကေဠာသယတံ၊ အလိုတူသည်၏ အဖြစ်ကို။ ဥ တွာ၊ သိ၍။ ဥပတိဿော၊ ဥပတိဿသည်။ အာဟ၊ ဆို၏။ ဥဘိန္နမ္ပိ၊ နှစ်ယောက်လည်းဖြစ်ကုန်သော။ အမှာကံ၊ ငါတို့အား။ သုစိန္တိတံ၊ ကောင်းသောကြံခြင်းရှိ၏။ မောက္ခဓမ္မံ ပန၊ ဝဋ္ဋကင်းရာ နိဗ္ဗာန်ကိုကား။ ဂဝေသန္တော်ဟိ၊ ရှာကုန်သော ငါတို့သည်။ ကောပဇ္ဇာ၊ ရဟန်းတစ်ပါးကို။ လဒ္ဓုံ ဝဋ္ဋတိ၊ ရခြင်းငှာသင့်၏။ ကဿ၊ အဘယ်ရဟန်း၏။ သန္တိကေ၊ အထံ၌။ ပဇ္ဇာမ၊ ရဟန်းပြုရကုန်အံ့နည်း။ ဣတိ အာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။

တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ထိုအခါ၌။ သဠ္ဠယော နာမ၊ သဠ္ဠယအမည်ရှိသော။ ပရိဗ္ဗာဇကော၊ သိဒ္ဓည်းပရိဗိုဇ်သည်။ ရာဇဂဟေ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌။ မဟတိယာ ပရိဗ္ဗာဇကပရိသာယ၊ မျှားစ္ဆာသော ပရိဗိုဇ်ပရိသတ်နှင့်။ သဒ္ဓိं၊ တကွ။ ပဋိဝသတိ၊ နေ၏။ တေ၊ ထိုလူလင်တို့သည်။ တသ၊ ထိုသိဒ္ဓည်းပရိဗိုဇ်

၏။ သန္တိကေ၊ အထံ၌။ ပဗ္ဗဇိသောမာတိ၊ ရဟန်းပြုကုန်အံ့ဟု၍။ ပဗ္ဗမာဏ ဝကသတာနိစ၊ ငါးရာသော သတို့သားတို့သည်လည်း။ (ဂစ္ဆထမ္ဘာစပ်ပါ) သိဝိကာယော စ၊ ထမ်းစင်တို့ကိုလည်းကောင်း။ရထေ စ၊ရထားတို့ကိုလည်း ကောင်း။ ဂဟေတ္ဝာ၊ ယူ၍။ ဂစ္ဆထာတိ၊ သွားလေကုန်လော့ဟု။ ဥယ္ယောဇေတ္ဝာ၊ လွှတ်လိုက်၍။တေဥဘောပိ၊ထိုနှစ်ယောက်သောသူတို့သည်လည်း။ ပဗ္ဗဟိမာဏဝကသတေဟိ၊ ငါးရာကုန်သောလူလင်တို့နှင့်။သဒ္ဓိ ၊တက္ခ။ ကော ယသိဝိကာယ၊ တစ်ဆောင်သော ထမ်းစင်ဖြင့်။ကေန ရထေန၊ တစ်ခုသော ရထားဖြင့်။ဂန္တွာ၊သွား၍။သဠာယသ၊သိဠည်း၏။သန္တိကေ၊အထံ၌။ပဗ္ဗဇိ သု၊ ရဟန်းပြုကုန်၏။ တေသံ၊ထိုဥပတိဿ ကောလိတတို့၏။ပဗ္ဗဇိတကာလတော ပဋ္ဌာယ၊ ရဟန်းပြုသောကာလမှစ၍။ သဠယော၊ သိဠည်းသည်။ အတိရေက လာဘဂ္ဂယသဂ္ဂပတ္တော၊ အလွန် လာဘ်သပ္ပကာ ပြန့်ပြောသော အဖြစ်သို့ ရောက်သည်။ အဟောသိ၊ဖြစ်၏။ တေ၊ ထိုဥပတိဿ ကောလိတတို့သည်။ ကတိပါဟေနေဝ၊တစ်ရက်နှစ်ရက်ဖြင့်သာလျှင်။ သဠယသ၊ သိဠည်း၏။သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော။ သမယံ၊ အယူကို။ ပရိမဒ္ဒိတ္ဝာ၊ နှိပ်နင်း၍။ အာစရိယ၊ ဆရာ။ တုမှာကံ၊သင်တို့၏။ဇာနနသမယော၊သိခြင်း၏အကြောင်းသည်။တ္တေကောဝ၊ ဤမျှသာလော။ ဥဒါဟု၊ ထိုသို့မဟုတ်မူကား။ ဥတ္တရိဗျိ၊ အလွန်လည်း။ အတ္ထိတိ၊ရှိသေးသလောဟု။ပုစ္ဆိ သု၊ မေးကုန်၏။ တ္တေကောဝ၊ ဤမျှသာလျှင် တည်း။ တုဒမ္ဗဟိ၊ သင်တို့သည်။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံကို။ ဥတံ၊ သိအပ်ပြီလော။ ဣတိဝုတ္တေ၊ ဤသို့ဆိုသည်ရှိသော်။ တေ၊ ထိုဥပတိဿ ကောလိတတို့သည်။ စိန္တယိ သု၊ တြေးကုန်၏။ ဧဝံ သတိ၊ဤသို့ဖြစ်သည်ရှိသော်။ ဣမသ၊ ဤသိဠည်း ပရိဗိုဒ်၏။ သန္တိကေ၊ အထံ၌။ ဗြဟ္မစရိယဝါသော၊ အမြတ်ကို ကျင့်လို၍ နေခြင်းသည်။ နိရတ္ထကော၊ အကျိုးမရှိ။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ မောက္ခဓမ္မံ၊ ဝဋ်မှ ထွက်မြောက်ရာနိဗ္ဗာန်ကို။ ဂဟေသိတုံ၊ ရှာခြင်းငှာ။ နိက္ခန္တာ၊ ကာမဂုဏ်ဖြင့် မွေ့လျော်ခြင်းရှိသော လူ့ဘောင်မှ ထွက်ခဲ့ကုန်၏။ သော၊ ထိုနိဗ္ဗာန်တရား သည်။ ဣမသ၊ ဤပရိဗိုဒ်၏။ သန္တိကေ၌။ ဥပ္ပါဒေတုံ၊ ဖြစ်စေခြင်းငှာ။ နသက္ကာ၊ မတတ်ကောင်း။ဇာမ္ဗုဒီပေ၊ ဇမ္ဗူဒီပါကျွန်းသည်။မဟာ ခေါ် ပန၊ ကျယ်ဝန်းသည်သာလျှင်တည်း။ ဂါမနိဂမရာဇဓာနိယော၊ ရွာနိုင်ငံ မင်းနေ ပြည်တို့သို့။ စရန္တာ၊ သွားသည်ရှိသော်။ အဒ္ဓါ၊ မချေတ်။ မောက္ခဓမ္မ ဒေသကံ၊

ဝင့်မှ ယွက်မြောက်ရာနိဗ္ဗာန်ကို ဟောတတ်သော။ ကိုဠိ အာစရိယ်၊ တစ်စုံ
တစ်ယောက်သောဆရာကို။ လဘိဿာမ၊ရကုန်အုံ့။ ဥတိ၊ ဤသို့ ကြံကုန်၏။
တတောပဋ္ဌာယ၊ ထိုသို့ ကြံသည်မှစ၍။ ယတ္ထယတ္ထ၊ အကြင် အကြင်အရပ်၌။
ပလ္လိတာ၊ ကုန်သော။ သမဏာပြာဟ္မဏာ၊ ရဟန်းပုဏ္ဏားတို့သည်။ အတ္ထိတိ၊
ရှိကုန်၏ဟူ၍။ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏။ တတ္ထတတ္ထ၊ထိုထိုပညာရှိများနေရာအရပ်သို့။
ဂန္ဓာ၊သွား၍။ သာကစ္ဆိ၊ ဆွေးနွေးမေးမြန်းခြင်းကို။ ကရောန္တိ၊ ကုန်၏။
တေဟိ၊ ထိုဥပတိဿ ကောလိတတို့သည်။ပဋ္ဌပဠဋ်၊မေးအပ်သောပြဿနာကို။
အညေ၊တစ်ပါးကုန်သောသူတို့သည်။ကထေတုံ၊ဖြေဆိုခြင်းငှာ။နသက္ကောန္တိ၊
မတတ်နိုင်ကုန်။တေ ပန၊ထိုဥပတိဿ ကောလိတတို့သည်ကား။တေသံ၊ ထိုသူ
တို့၏။ ပဋ္ဌ၊ ပြဿနာကို။ ဝိဿဇ္ဇေန္တိ၊ဖြေကုန်၏။ဝေါ၊ ဤသို့။ သကလဇမ္ဗုဒီပံ၊
အလုံးစုံသောဇမ္ဗူဒီပါကျွန်းသို့။ ပရိဂ္ဂဏ္ဍိတ္ဝာ၊စူးစမ်း၍။ နိဝတ္တိတ္ဝာ၊ပြန်လည်
ခဲ့၍။ သကဋ္ဌာနမေဝ၊ မိမိတို့နေရာသို့သာလျှင်။ အာဂန္တ္ဝာ၊ လာ၍။ သမ္ဗ
ကောလိတ၊ အချင်းကောလိတ။ အမ္ဘော သု၊ ငါတို့တွင်။ ယော၊ အကြင်သူ
သည်။ ပဌမံ၊ ရှေဦးစွာ။ အမတံ၊ အမြိုက်နိဗ္ဗာန်ကို။ အဓိဂစ္ဆတိ၊ ရ၏။
သော၊ထိုသူသည်။ အာရောစေတူတိ၊ ကြားလေ့ဟူ၍။ ကတိကံ၊ ကတိက
ဝတ်ကို။ အကံသု၊ပြုကုန်၏။ ဝေါ၊ ဤသို့။ ဇတသု၊ ထိုဥပတိဿ ကောလိတ
တို့သည်။ ကတိကံ ကတ္ဝာ၊ ကတိကဝတ်ပြု၍။ ဝိဟာရဋ္ဌာသု၊ နေကုန်သည်
ရှိသော်။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဝုတ္ထာနုဋ္ဌာနေန၊ ဆိုခဲ့ပြီးသောအစဉ်
ဖြင့်။ ရာဇဂဟံ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်သို့။ ပတ္ဝာ၊ ရောက်၍။ ဝေဠုဝနံ၊ ဝေဠုဝန်
ကျောင်းတော်ကို။ ပဋိဂ္ဂဟေတ္ဝာ၊ အလှူရေစက်ခံ၍။ ဝေဠုဝနေ၊ ဝေဠုဝန်
ကျောင်းတော်၌။ဝိဟာရတိ၊နေတော်မူ၏။တဒါ၊ ထိုအခါ၌။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်း
တို့။ စာရိကံ၊ ဒေသစာရီကို။ စရထ၊ သွားလေကုန်လော့။ ဗဟုဇနဟိတာယ၊
များစွာသောလူတို့၏စီးပွားအကျိုးငှာ။ရတနတ္တယ ဂုဏပကာသနတ္ထံ၊ရတနာ
သုံးပါးတို့၏ ဂုဏ်ကျေးဇူးကိုပြခြင်းငှာ။ ဥယ္ယောဇိတာနံ၊ တိုက်တွန်းနှိုးဆော်
အပ်ကုန်သော။ကေသဒ္ဒိယာ အရဟန္တာနံ၊ ခြောက်ကျိပ် တစ်ယောက်သော
ရဟန္တာတို့၏။အန္တရေ၊အတွင်း၌။ ပဠုဝဂ္ဂိယာနံ၊ပဠုဝဂ္ဂိရဟန်းတို့၏။ အဗ္ဘန္တ
ရော၊အတွင်း၌။အဿဇိတ္ထေရော၊အဿဇိမထေရ်သည်။ပဋိနိဝတ္တိတ္ဝာ၊တစ်ဖန်
ပြန်လည်၍။ ရာဇဂဟံ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်သို့။ အာဂတော၊ ရောက်လာ၏။ ပုန

ဒီဝသေ၊ မိုးသောက်သောနေ့၌။ ပါတောဝ၊ စောစောကလျှင်။ ပတ္တစီဝရံ၊ သပိတ်သက်နှီးကို။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ ရာဇဂဟံ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်သို့။ ပိဏ္ဍာယ၊ ဆွမ်းအလိုငှာ။ ပါဝိသိ၊ ဝင်၏။ တတ္ထ ဝ ယသမယေ၊ ထိုအခါ၌။ ဥပတိဿ ပရိဗ္ဗာဇကော၊ ဥပတိဿ ပရိဗိုဇ်သည်။ ပါတောဝ၊ စောစောကလျှင်။ ဘတ္တကိစ္စံ ကတ္တာ၊ ဆွမ်းစားခြင်းကိစ္စကိုပြု၍။ ပရိဗ္ဗာဇကာရာမံ၊ ပရိဗိုဇ်တို့၏ နေရာအာရာမ်သို့။ ဂစ္ဆန္တော၊ သွားစဉ်။ ထေရံ၊ အဿဇိမထေရ်ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ စိန္တေသိ၊ ကြံ၏။ မယာ၊ ငါသည်။ ဝေရုပေါ၊ ဤသို့သဘောရှိသော။ ပဗ္ဗဇိတောနာမ၊ ရဟန်းမည်သည်ကို။ နဒိဋ္ဌပုဗ္ဗောယေဝ၊ မမြင်ဖူးသည်လျှင်တည်း။ လောကေ၊ လောက၌။ ယေ၊ အကြင်ရဟန်းတို့သည်။ အရဟန္တော ဝါ၊ ရဟန္တာအဖြစ်သို့ လည်းကောင်း။ အရဟတ္တမဂ္ဂံ ဝါ၊ အရဟတ္တမဂ်သို့လည်းကောင်း။ သမာပန္နာ၊ ရောက်ကုန်၏။ တေသံ ဘိက္ခူနံ၊ ထိုရဟန်းတို့တွင်။ အယံ၊ ဤရဟန်းသည်။ အညတရော၊ တစ်ယောက်ယောက်တည်း။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဣမံ ဘိက္ခုံ၊ ဤရဟန်းသို့။ ဥပသင်္ကမိတ္တာ၊ ကပ်၍။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်။ တုံ၊ သင်သည်။ ကံ၊ အဘယ်သူကို။ ဥဒ္ဒိဿ၊ ရည်ညွှန်း၍။ ပဗ္ဗဇိတော၊ ရဟန်းပြုသည်။ အသိ၊ ဖြစ်သနည်း။ တေ၊ သင်၏။ သတ္ထာ၊ ဆရာကား။ ကော ဝါ၊ အဘယ်သူနည်း။ တုံ၊ သင်သည်။ ကဿ ဝါ၊ အဘယ်သူ၏လည်း။ ဓမ္မံ၊ ကို။ ရောစေသိ၊ နှစ်သက်သနည်း။ ပုစ္ဆေယ္ယ၊ မေးရမ္မကား။ ယံနူန၊ ကောင်းလေစ့။ ဣတိ၊ ဤသို့အကြံဖြစ်၏။ အထ။ ထိုသို့အကြံဖြစ်ပြီးသည်မှ။ အဿ၊ ထိုဥပတိဿ ပရိဗိုဇ်အား။ တေ၊ သော ဝရိဝတ္ထော၊ ဤသို့သောအကြံသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြန်၏။ ဣမံ ဘိက္ခုံ၊ ဤရဟန်းကို။ ပဋ္ဌံ၊ ပြဿနာကို။ ပုစ္ဆိတုံ၊ မေးခြင်းငှာ။ အကာလော၊ အခါမဟုတ်ပေသေး။ အန္တရဃရံ၊ ရွာတွင်းသို့။ ပဝိဋ္ဌော၊ ဝင်၍။ ပိဏ္ဍာယ၊ ဆွမ်းအလိုငှာ။ စရတိ၊ သွား၏။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဣမံ ဘိက္ခုံ၊ ဤရဟန်းကို။ ပိဋ္ဌိတော ပိဋ္ဌိတော၊ နောက်က နောက်က။ အနုဝန္ဓေယ္ယံ၊ အစဉ်အတိုင်းလိုက်ရမ္မကား။ ယံနူန၊ ကောင်းလေစ့။ အတ္ထိ ကေဟိ၊ ခရီးသွားလိုသောသူတို့သည်။ မဂ္ဂံ၊ ခရီးအဆစ်အပိုင်း လမ်းထောက်ကို။ ဥပညာတံ၊ သိအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ နှလုံးသွင်း၍။ ပိဋ္ဌိတော ပိဋ္ဌိတော၊ နောက်က နောက်က။ အနုဝန္ဓိ၊ အစဉ်လိုက်၏။ သော၊ ထိုဥပတိဿသည်။ လဒ္ဓပိဏ္ဍပါတံ၊ ရအပ်သော, ဆွမ်းရှိပြီးသော။ အညတရံ ဩကာသံ၊ အမှတ်မဲ့ တစ်ပါး

ပါးသောအရပ်သို့။ ပစ္ဆိမန်ကို၊ သွားသော။ ထေရံ၊ အသေဒိမထေရ်ကို။ ဒီသ္ဝာ၊ မြင်၍။ အသ၊ ထိုမဒထရ်၏။ နိသီဒိတုကာမတဉ္စ၊ နေခြင်းငှာ အလိုရှိသည်၏ အဖြစ်ကိုလည်း။ ဉ တ္ဝာ၊ ၍။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ပရိဗွာဇကပီဌကံ၊ ပရိဗိုဇ်တို့၏ နေရာအင်းဟျဉ်သို့။ ပညာပေတ္ဝာ၊ ခင်း၍။ အဒါသိ၊ ပေး၏။ သော၊ ထိုဥပတိဿသည်။အသ၊ထိုအသေဒိမထေရ်၏။ဘတ္တကိစ္စ ပရိယောသာနေ၊ ဆွမ်းစားပြီးသောအဆုံး၌လည်း။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ကုဋ္ဌိကာယ၊ ကရားမှ။ ဥဒကံ၊ရေကို။အဒါတိ၊ ပေးလှူ၏။ ဝေ၊ ဤသို့။ အာစရိယဝတ္တံ၊ ဆရာဝတ်ကို။ ကတ္ဝာ၊ ပြု၍။ ကတဘတ္တ ကိစ္စေန၊ ဆွမ်းစားခြင်းကိစ္စပြီးပြီးသော။ ထေရေန၊ မထေရိန္ဒင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ မဂုရပဋိသန္ထာရံ၊ သာယာချေင်စွာ စကားပြော ဟောခြင်းဖြင့် စေ့စပ်ခြင်းကို။ ကတ္ဝာ၊ ပြု၍။ ဝေ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ အာဝုသော၊ ဝါ့ရှင်။ တေ၊ သင်၏။ ဣန္ဒြိယာနိ၊ ဣန္ဒြေတို့သည်။ ခေါ၊ စင်စစ်။ ဝိပ္ပသန္နာနိ၊ ကြည်လင်ကုန်၏။ ဆဝိဝဏ္ဏော၊ ကိုယ်အဆင်းသည်။ ပရိသုद्ध၊ ဖြူစင်၏။ပရိယောဒါတော၊ပြိုးပြိုးပြက်ရှိ၏။အာဝုသော၊ဝါ့ရှင်။တံ့၊သင်သည်။ ကံ၊ အဘယ်သူကို။ ဥद्दिस्स၊ ရည်၍။ ပဗ္ဗဇိတော၊ ရဟန်းပြုသည်။ အသိ၊ ဖြစ်သနည်း။တေ၊သင်၏။သတ္ထာ၊ဆရာကား။ကော ဝါ၊ အသူနည်း။တံ့၊သင်သည်။ ကဿ ဝါ၊ အဘယ်သူ၏လည်း။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ ရောစေသိ၊ နှစ်သက်သနည်း။ ဣတိ ပုဋ္ဌော၊ ဤသို့မေး၏။ ထေရော၊ အသေဒိမထေရ်သည်။ စိန္တေသိ၊ ကြံ၏။ ဣမေ ပရိဗွာဇကာ နာမ၊ ဤပရိဗိုဇ်တို့မည်သည်ကား။ သာသနဿ၊ သာသနာတော်၏။ ပဋိပက္ခဘူတာ၊ ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်ကုန်၏။ ဣမဿ၊ ဤသူအား။ သာသနဿ၊ သာသနာသုံးပါး၏။ ဂမ္ဘီရတံ၊ နက်နဲသည်၏ အဖြစ်ကို။ ဒဿေဿာမိ၊ ပြအံ့။ ဣတိ စိန္တေတ္ဝာ၊ ဤသို့ကြံ၍။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ နဝကဘာဝံ၊ငယ်သည်၏အဖြစ်ကို။ဒဿေန္တော၊ ပြလိုသောကြောင့်။အာဟ၊ ဆို၏။ အာဝုသော၊ဝါ့ရှင်။အဟံ ခေါ၊ဝါသည်ကား။နဝေါ၊အငယ်သာတည်း။အာစိရ ပဗ္ဗဇိတော၊ ရဟန်းပြု၍မကြာမြင့်သေး။ ဝါ,ပဗ္ဗဇိတော၊ ရဟန်းပြုသည်ကား။ အစိရံ၊ မမြင့်သေး။ နဝေါ၊ အငယ်သာတည်း။ အာဝုသော၊ ဝါ့ရှင်။ မဂုနာ ဂတော၊ ယခုသာ ရောက်လာသော။ အဟံ၊ ဝါသည်။ ဓမ္မဝိနယံ၊ သုတ်,အဘိဓမ္မာ,ဝိနည်းဟူအပ်သော။ဣမဓမ္မံ၊ဤတရားကို။တာဝ၊ရှေဦးစွာ။ ဝိတ္ထာရေန၊ အကျယ်အားဖြင့်။ ဒေသေတုံ၊ ဟော၊ခြင်းငှာ။ နသက္ခိဿာမိ၊ မတတ်နိုင်။

ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။ အဟံ၊ ဝါသည်။ ဥပတိသောနာမ၊ ဥပတိသ အမည်ရှိသော။ ပရိဗ္ဗာဇကော၊ ပရိဗိုဇ်တည်း။ တုံ၊ အရှင်ဘုရားသည်။ ယထာသတ္တိယာ၊ သတ္တိရှိသည်အားလျော်စွာ။ အပ္ပံ၀ါ၊ အနည်းငယ်ကိုလည်း ကောင်း။ဗဟုံ၀ါ၊အများကိုလည်းကောင်း။ ဝဒတု၊ ဆိုပါလော့။ ဧကံ၊ တစ်ခု သောတရားစကားကို။ နယသတေန၊ နည်းတစ်ရာဖြင့်လည်းကောင်း။ နယ သဟဿေန၊ နည်းတစ်ထောင်ဖြင့် လည်းကောင်း။ ပဋိဝိဇ္ဈတုံ၊ ထိုးထွင်း၍ သိခြင်းငှာ။ မယုံ၊ ဝါ၏။ ဘာရော၊ ဝန်တည်း။ ဣတိစိန္တေတွာ၊ ဤသို့ကြံ၍။ အာဟ၊ ဆို၏။

အပ္ပံ၀ါ၊နည်းသောတရားကိုသော်လည်းကောင်း။ဗဟုံ၀ါ၊များသောတရား ကိုသော်လည်းကောင်း။ ဘာသသု၊ ဟောတော်မူပါလော့။ ဧမေ၊ ဝါ့အား။ အတ္ထံယေ၀၊ အနက်ကိုသာလျှင်။ ဗြူဟိ၊ ဟောတော်မူလော့။ ဧမေ၊ ဝါ့အား။ အတ္ထေနေ၀၊ အနက်ဖြင့်သာလျှင်။ အတ္ထော၊ အလိုရှိ၏။ ဗဟုံ၊ များစွာ။ ဗျဥ္ဇနံ၊ သဒ္ဒါကို။ ကိं ကာဟသိ၊ အဘယ်ပြုအံ့နည်း။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။

ဧဝံ၊ ဤသို့။ဝုတ္တေ၊ဆိုအပ်သည်ရှိသော်။ထေရော၊ မထေရ်သည်။ယေဓမ္မာ၊ အကြင်တရားတို့သည်။ ဟေတုပ္ပဘ၀ါ၊ အကြောင်းကြောင့် ဖြစ်ကုန်၏။ ၀ါ, ယေဓမ္မာ၊ အကြင်ဒုက္ခသစ္စာတို့သည်။ ဟေတုပ္ပဘ၀ါ၊ သမုဒယသစ္စာဟူသော အကြောင်းကြောင့်ဖြစ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ အစရှိသော။ ဂါထံ၊ ဂါထာကို။ အာဟ၊ ဆို၏။ ပုရိဗ္ဗာဇကော၊ ပရိဗိုဇ်သည်။ ပဌမံ၊ စွာသော။ ပဒဒ္ဒယမေ၀၊ ပုဒ်နှစ်ခုကိုသာလျှင်။သုတ္တာ၊ကြားနာရ၍။ သဟဿနယ ပဋိမဏ္ဍိတေ၊ နည်း တစ်ထောင်ဖြင့် တန်းဆာဆင်အပ်သော။ သောတာပတ္တိဖလေ၊ သောတာ ပတ္တိဖိုလ်၌။ ပတိဋ္ဌဟိ၊ တည်၏။ ဣတိ၏။ ဣတရံ ပဒဒ္ဒယံ၊ နောက်နှစ်ပုဒ်ကို။ သော တာပတ္တိဖလပတ္တကာလေ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်သို့ရောက်သောကာလ၌။ နိဋ္ဌာ ပေသိ၊ပြီးစေ၏။ သော၊ ထိုဥပတိသပရိဗိုဇ်သည်။ သောတာပန္နော၊ သော တာပန်သည်။ ဟုတ္ဝာ၊ ၍။ ဥပရိသေသေ၊ အထက် မဂ်ဖိုလ်အထူးကို။ အပ္ပ၀တ္တန္တော၊ မဖြစ်စေနိုင်သည်ရှိသော်။ ထွေ၊ ဤ အထက်မဂ်ဖိုလ်အထူးကို မဖြစ်စေနိုင်သောအရာ၌။ ကာရဏံ၊ အကြောင်းသည်။ ဘ၀ိသတိ၊ ရှိသည်ပင် ဖြစ်လတ္တံ့။ ဣတိသလ္လက္ခေတွာ၊ ဤသို့မှတ်၍။ ထေရံ၊ အသဇ်မထေရ်ကို။ အာဟ၊ဆို၏။ဘန္တေ၊အရှင်ဘုရား။ဥပရိဓမ္မဒေသနံ၊ အထက်မဂ်ဖိုလ်အလို့ငှာ

တရားဟောခြင်းကို။ မာဝဇုယိတ္ထ၊ မပ္ပဟားစေကုန်လင့်လော့။ တ္တေကမေဝ၊ ဤမျှသော တရားဟောခြင်းသည်သာလျှင်။ ဟောတဲ့၊ ဖြစ်စေလေလော့။ အမှာကံ၊ငါတို့၏။ သတ္ထာ၊ဆရာဘုရားသည်။ကုဟိ ၊အဘယ်အရပ်၌။ဝသတိ၊ နေဘိသနည်း။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့မေး၏။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်။ ဝေဠုဝနေ၊ ဝေဠုဝန်ကျောင်းတော်၌။ ဝသတိ၊ နေတော်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်သည်ရှိသော်။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ တေနဟိ၊ ထိုသို့ဆိုပြီးတကား။ တုမှေ၊ အရှင်ဘုရားတို့သည်။ပုရတော၊ရှေ့မှ။ ယာထ၊ ကြွတော်မူကုန်လော့။မယ္ဟံ၊အကျွန်ုပ်၏။ကော သဟာယကော၊ အဆွေခင်ပွန်း တစ်ယောက်သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ အမှေဟိ၊ ငါတို့သည်လည်း။ အညမညံ၊ ချင်း။ ကတိကံ၊ ကတိကဝတ်ကို။ ကတ္တာ၊ ပြု၍။အမှေသု၊ငါတို့တွင်။ ယော၊ အကြင်သူသည်။ ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာ။ အမတံ၊အမြိုက်နိဗ္ဗာန်ကို။ အဓိဂစ္ဆတိ၊ရ၏။ သော၊ ထိုသူသည်။ အာရောစေ၊ ကြားလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ ကတိကဝတ်ပြု၏။ အဟံ၊ သည်။ တံ ပဋိညံ၊ ထိုသို့ဝန်ခံခြင်းကို။ မောစေတ္တာ၊ လွှတ်စေ၍။ သဟယကံ၊ အဆွေခင်ပွန်း ဂကာလိတကို။ ဂဟေတ္တာ၊ ခေါ်ခဲ့၍။ တုမှာကံ၊ အရှင်ဘုရားတို့၏။ အာဂတ မဂ္ဂနေဝ၊ လာသော လမ်းခရီးဖြင့်သာလျှင်။ သတ္ထုသန္တိကံ၊ ဘုရားအထံ တော်သို့။ အာဂမိဿာမ၊ မလိုက်လာပါကုန်အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုလျက်။ ပဋ္ဌပတိဋ္ဌိတေန၊ ဝါးပါးသော အင်္ဂါ၌တည်သဖြင့်။ ထေရဿ၊ ၏။ ပါဒမူလေသု၊ ခြေရင်းတို့၌။ နိပတိတ္တာ၊ ပျပ်ဝပ်ရှိခိုး၍။ တိက္ခတ္တုံ၊ သုံးကြိမ်။ ပဒက္ခိဏံ၊ လက်ယာရစ်လှည့်လည်သည်ကို။ ကတ္တာ၊ပြု၍။ ထေရံ၊ မထေရ်ကို။ ဥယျောဇေတ္တာ၊ လွှတ်လိုက်၍။ ပရိဗ္ဗာဇကာရာမာဘိမုခေါ၊ ပရိဗိုဇ်တို့၏အာရုံတို့သို့ ရှေးရှု။ အဂမာသိ၊ သွား၏။ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌။ ကောလိတပရိဗ္ဗာဇကော၊ ကောလိတပရိဗိုဇ်သည်။ ဒူရတောဝ၊ အဝေးမှလျှင်။ အာဂစ္ဆန္တံ၊ လာသော။ တံ၊ထိုဥပတိဿပရိဗိုဇ်ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ အဇ္ဇ၊ ယနေ့။ မယံ၊ ၏။ သဟာယကဿ၊ အဆွေခင်ပွန်း၏။ မုခဝဏ္ဏော၊ မျက်နှာအဆင်းသည်။ အညဒိဝသေသု ဝိယ၊ တစ်ပါးသော်နေ့ရက်တို့၌ကဲ့သို့။ နု၊ မဟုတ်။ အဒ္ဓါ၊ မခွဲတ်။ တေနု၊ ထိုဥပတိဿသည်။အမတံ၊ အမြိုက်နိဗ္ဗာန်ကို။ အဓိဂတံ၊ ရအပ်သည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ဣတိ၊ဤသို့ နှလုံးသွင်းလျက်။ အမတာဓိဂမံ၊ အမြိုက်နိဗ္ဗာန်သို့ရောက်ခြင်းကို။ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏။ သောပိ၊ ထိုဥပတိဿသည်လည်း။

အသ၊ထိုကောလိတအား။အာဝုသော၊ငါ့ရှင်။ အမတံ၊နိဗ္ဗာန်ကို။ အဓိဂတံ၊ သိသည်မှန်၏။ ဣတိ၊ သို့။ ပဋိဇာနိတ္မာ၊ သိစေ၍။ တမေဝ ဂါထံ၊ ထိုဂါထာ ကိုပင်လျှင်။ အဘာသိ၊ဟောဂ၏။ဂါထာပရိယောသာနေ၊ ဂါထာ၏အဆုံး၌။ ကောလိတောပိ၊ ကောလိတသည်လည်း။ သောတာပတ္တိဖလေ၊ သောတာ ပတ္တိဖိုလ်၌။ ပတိဋ္ဌဟိတ္မာ၊ တည်၍။ သမ္မ၊ အချင်း။ အမှာကံ၊ တို့၏။ သတ္ထာ၊ ဆရာဘုရားသည်။ ကုဟိ၊ အဘယ်အရပ်၌။ စသတိကိရ၊ နေသနည်း။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့မေး၏။ သမ္မ၊အချင်း။ ဝေဠုဝနေကိရ၊ ဝေဠုဝန်ကျောင်း တော်၌ နေတော်မူ၏ဟု။ ဝေါ၊ ဤသို့။ နော၊ ငါတို့၏။ အာစရိယေန၊ ဆရာ ဖြစ်သော။ အသဇိထေရေန၊ အသဇိမထေရ်သည်။ ကထိတံ၊ ပြောအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်လတ်သော်။ သမ္မ၊ အချင်း။ တေနဟိ၊ ထိုသို့တပြီးကား။ အာယာမ၊သွားကြစို့။သတ္ထာရံ၊ဘုရားသခင်ကို။ ပဿိဿာမ၊ဖူးမြင်ကုန်အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဆို၏။သေ, ဧသော သာရိပုတ္တတ္ထထေရော စ နာမ၊ ဤရှင်သာရိ ပုတ္တရာထေရ် မည်သည်ကား။ သဒ္ဓါပိ၊ အခါခပ်သိမ်းလည်း။ အာစရိယ ပူဇာတောဝ၊ ဆရာအား ပူဇော်ခြင်း ရှိသည်သာလျှင်တည်း။ တသ္မာ၊ ထို ကြောင့်။သဟာယံ၊ အဆွေခင်ပွန်းကောလိတကို။အာဟ၊ဆို၏။သမ္မ၊ အချင်း။ အမှေဟိ၊ ငါတို့သည်။အဓိဂတံ၊ ရအပ်သော။ အမတံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို။ အမှာကံ၊ ငါတို့၏။ အာစရိယသ၊ ဆရာဖြစ်သော။ သဠ္ဠယပရိဗ္ဗာဇကသာပိ၊ သိဠုည်း ပရိဗိုဇ်အားလည်း။ ကထေသာမ၊ ပြောဆိုကုန်အံ့။ ဗုဒ္ဓါမဟာနာ၊ သိထိုက်သည်ရှိသော်။ပဋိဝိဇ္ဈိသ္သတိ၊ ကျက်ပါလတ္တံ့။ အပ္ပဋိဝိဇ္ဈနေ္တာ၊ မကျက် ထိုက်သည်ရှိသော်။အမှာကံ၊ငါတို့ကို။သဒ္ဓဟိတ္မာ၊ယုံကြည်၍။သတ္ထတ္တ၊သန္တိကံ၊ ဘုရားအထံတော်သို့။ ဂမိဿတိ၊ ရောက်လာလတ္တံ့။ ဗုဒ္ဓဿ၊ ဘုရားသခင်၏။ ဓမ္မဒေသနံ၊ တရားဟောခြင်းကို။ သုတ္မာ၊ ကြားနာရ၍။ မဂ္ဂဖလပဋိဝေဓံ၊ မဂ်ဖိုလ်ကို ထိုးထွင်း၍သိခြင်းကို။ ကရိဿတိ၊ ပြုလတ္တံ့။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ ဆို၏။ တတော၊ ထိုသို့ပြောဆိုပြီးမှ။ ဒ္ဒေဝိဇနာ၊ နှစ်ယောက်ကုန်သော ဥပ တိဿ ကောလိတတို့သည်လဲကား။ သဠ္ဠယဿ၊ သိဠုည်းပရိဗိုဇ်၏။ သန္တိကံ၊ အထံသို့။ အာဂမံသု၊ သွားကုန်၏။သဠ္ဠယော၊သိဠုည်းပရိဗိုဇ်သည်။ တေ၊ ထို ဥပတိဿ ကောလိတတို့ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍သာလျှင်။ တာတာ၊ အမောင်တို့။ ကိံ၊အသို့နည်း။ဝေါ၊သင်တို့အား။ ကောစိ၊တစ်စုံတစ်ယောက်သော။အမတ

မဂ္ဂဒေသကော၊ အမြိုက်နိဗ္ဗာန်သို့ရောက်ကြောင်းကို ဟောတတ်သော သူကို။ လဒ္ဓေါ၊ ရ၏လော။ ဣတိပုစ္ဆိ၊ ဤသို့မေး၏။ အာစရိယ၊ဆရာ။ အာမလဒ္ဓေါ၊ ရပြေပြီ။ ဣတိ ဝတ္တာ၊ ဤသို့ဆိုပြီး၍။ လောကေ၊ လောကဋ္ဌ။ ဝုဒ္ဓေါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဥပ္ပန္နော၊ ဖြစ်တော်မူ၏။ လောကေ၊ လောကဋ္ဌ။ ဓမ္မော၊ တရားသည်။ ဥပ္ပန္နော၊ ဖြစ်တော်မူ၏။ လောကေ၊ လောကဋ္ဌ။ သံဃော၊ သံဃာတော်သည်။ ဥပ္ပန္နော၊ ဖြစ်တော်မူ၏။ တုမှေ၊ သင်ဆရာတို့သည်။ တုဏ္ဍေ၊ အချည်းနှီးဖြစ်သော။ အသာရကေ၊ အနှစ်မရှိသော အကျင့်ဌ။ ဝိစရထ၊ ကျင့်ကုန်၏။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ ထေ၊ လာကုန်လော့။ သတ္ထုသန္တိကံ၊ ဘုရားအထံတော်သို့။ ဂမိဿာမ၊ သွားကုန်အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုသည်ရှိသော်။ တုမှေ၊ သင်တို့သည်။ ဂစ္ဆထ၊ သွားလေကုန်။ အဟံ၊ ငါသည်။ နသက္ခိဿာမိ၊ သွားခြင်းငှာမတတ်နိုင်။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုလတ်သော်။ ကိံ ကာရဏာ၊ အဘယ်ကြောင့်မတတ်နိုင်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မေး၏။ အဟံ၊ ငါသည်။ မဟာဇနဿ၊ လူအပေါင်း၏။ အာစရိယော ဟုတ္တာ၊ ဆရာဖြစ်၍။ ဝိစရိံ၊ ကျင့်၍နေပြီ။ ဝိစရန္တဿ၊ ကျင့်၍နေသော။ မေ၊ ငါ၏။ အန္ဓော ဝါသိကဝါသော၊ အတွင်းတပည့်ပြု၍ နေခြင်းသည်။ စာဋိယာ၊ အိုးစရည်းကြိုးသည်။ ဥဒက သိဒ္ဓေန ဘာဝပတ္တိ ဝိယ၊ ရေသွန်းအိုးငယ်အဖြစ်သို့ ရောက်ခြင်းကဲ့သို့။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အဟံ၊ ငါသည်။ အန္ဓော ဝါသံ ကဝါသံ၊ အန္ဓော ဝါသိကအဖြစ်ဖြင့် နေခြင်းကို။ ဝသိတုံ၊ နေခြင်းငှာ။ နသက္ခိဿာမိ၊ မတတ်နိုင်အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုသည်ရှိသော်။ အာစရိယ၊ဆရာ။ ဝေါ၊ ဤသို့။ မာ ကရိ၊ မဆိုလင့်။ ဣတိ၊ ဤသို့ တောင်းပန်သည်ရှိသော်။ တာတ၊ ငါ့သား အမောင်တို့။ ဝဟောတု၊ ထိုသို့ မဆိုအပ်သည်ပင်ဖြစ်စေ။ တုမှေ၊ သင်တို့သည်။ ဂစ္ဆထ၊ သွားလေကုန်လော့။ အဟံ၊ ငါသည်။ နသက္ခိဿာမိ၊ သွားခြင်းငှာမတတ်နိုင်။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၏။ အာစရိယ၊ဆရာ။ လောကေ၊ လောကဋ္ဌ။ ဗုဒ္ဓေ သ၊ ဘုရားသခင်၏။ ဥပ္ပန္နကာလ တောပဋ္ဌာယ၊ ဖြစ်တော်မူသောအခါမှစ၍။ မဟာဇနော၊ လူအပေါင်းသည်။ ဂန္ဓမာလာဒိ ဟတ္ထော၊ နံ့သာပန်းစသည်ကို လက်စဲ့လျက်။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ တမေဝ၊ ထိုဘုရားသခင်ကိုသာ လျှင်။ ပူဇေသိ၊ ပူဇော်လတ္တံ့။ မယံ ပိ၊ ငါတို့သည်လည်း။ တတ္ထေဝ၊ ထိုဘုရားရှိရာသို့သာ လျှင်။ ဂမိဿာမ၊ သွားကုန်အံ့။ တုမှေ၊ အရှင်ဆရာတို့သည်။ ကိံ ကရိဿထ၊ အဘယ်သို့ပြုကုန်အံ့နည်း။ ဣတိ၊

ဤသို့မေးသည်ရှိသော်။ တာတာ၊ငါ့သားတို့။ ဤမသို့လောကေ၊ ဤလောက၌။ ဒန္ဓာ၊ ပညာနည်းသောသူတို့သည်။ ဗဟူကိ ုနုခေါ်၊ မျှားကုန်သလော။ ဥဒါဟု၊ ထိုသို့မဟုတ်မူကား။ ပဏ္ဍိတာ၊ ပညာရှိသောသူတို့သည်။ ဗဟူကိ ုနုခေါ်၊ မျှားကုန်သလော။ ဤတို၊ ဤသို့ဆိုလတ်သော်။ အာစရိယ၊ ဆရာဒိဋ္ဌိ တက္ကတန်း။ ဒန္ဓာ၊ ပညာနုံ့သူတို့သည်။ ဗဟူ၊ မျှားကုန်၏။ ပဏ္ဍိတာစ နှာမ၊ ပညာရှိတို့သည်ကား။ ကဒါစိဝေ၊ အနည်းငယ်တို့သာလျှင်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ဤတို၊ဤသို့ ပြောဆိုသည်ရှိသော်။ တာတာ၊ငါ့သားတို့။ တေနဟိ၊ ထိုသို့တပြီးကား။ပဏ္ဍိတာ၊ပညာရှိသောသူတို့သည်။သမဏာသ ဧဝါတမသ၊ ရဟန်းဧဝါတမ၏။ သန္တိကံ၊ အထံသို့။ ဂမိဿန္တိ၊ သွားကုန်လတ္တံ့။ ဒန္ဓာ၊ မိုက်မဲ တွေ့ဝေကုန်သော။ မနုဿာ၊ လူတို့သည်။ အမှာကံ၊ ငါတို့၏။သန္တိကံ၊ အထံသို့။ အာဂမိဿန္တိ၊ လာကုန်လတ္တံ့။ တုမှေ၊ သင်တို့သည်။ ဂစ္ဆထ၊ သွားကုန်လော့။ အဟံ၊ ငါသည်။ နဂမိဿာမိ၊ သွားခြင်းငှာ မတတ်နိုင်။ ဤတို၊ ဤသို့ဆိုလတ်သော်။ တေနဟိ၊ ထိုသို့ဆိုနှင်ခက်တပြီးကား။ အာစရိယ၊ ဆရာ။တုမှေ၊ အရှင်တို့သည်။ ပညာယိဿထ၊ သိရကုန်လတ္တံ့။ ဤတို၊ ဤသို့ ဆိုခဲ့၍။ ပဏ္ဍိမိ ုသု၊ ဖဲကုန်၏။ တေသု၊ ထိုဥပတိဿ ကောလိတတို့သည်။ ဂစ္ဆန္တေသု၊သွားကုန်သည်ရှိသော်။သဠာယဿ၊သိဠည်းတက္ကတန်း၏။ ပရိသာ၊ ပရိသတ်သည်။ဘိဇ္ဇိ၊ ပျက်စီးကွဲပြား၏။ တသ္မိ ်ခဏေ၊ ထိုခဏ၌။ အာရာမော၊ တက္ကတန်း ပရိုဗိုဇ်တို့၏နေရာ ကျောင်းအာရာမ်သည်။ တုဏ္ဍော၊ အံ့ချည်းနှီး ရဟန်းမရှိ ဆိတ်ငြိမ်သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ သော၊ ထိုသိဠည်းသည်။ တုဏ္ဍီ၊ ဆိတ်ငြိမ်သော။ အာရာမံ၊ ကျောင်းအာရာမ်ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ ဥဏ္ဏာ၊ ပူသော။လောဟိတံ၊ကို။ ဆဋ္ဌေသိ၊ အန်၏။ တေဟိ၊ ထိုဥပတိဿ ကောလိတ တို့နှင့်။ သဒ္ဓိ ံ၊ တကွ။ ဂစ္ဆန္တေသု၊ သွားကုန်သော။ ပဠုသု ပရိဗ္ဗာ ဇကသ တေသု၊ ငါးရာကုန်သော ပရိုဗိုဇ်တို့တွင်။ အမုတေယျသတာနိ၊ အခဲ့နှင့်တကွ သုံးရာကုန်သော သူတို့သည်။ သဠာယဿ၊ သိဠည်း တက္ကတန်း အထံသို့။ နိဝတ္တိ ုသု၊ ပြန်လည်ကုန်၏။တေသု၊ ထိုပရိုဗိုဇ်တို့သည်။ ဂစ္ဆန္တေသု၊ သွားကုန် သည်ရှိသော်။ အတ္တနော၊ ၏။ အန္တေဝါသိကေဟိ၊ အန္တေဝါသိက ဖြစ်ကုန် သော။ အမုတေယျေဟိ ပရိဗ္ဗာဇကသတေဟိ၊ အခဲ့နှင့်တကွ သုံးရာကုန်သော ပရိုဗိုဇ်တို့နှင့်။ သဒ္ဓိ ံ၊ ကွ။ ဝေဠုဝနံ၊ ဝေဠုဝန်ကျောင်းတော်သို့။ အဂမိ ုသု၊

သွားကုန်သည်။ သတ္ထာ၊သည်။ စတုပရိသမဇ္ဈေ၊ ပရိသတ်လေးပါးအလယ်၌။ နိသိန္နော၊နေလျက်။ဓမ္မံ၊တရားကို။ဒေသေန္တော၊ဟောတော်မူစဉ်။ဒုရတောဝ၊ အဝေးမှသာလျှင်။ အာဂစ္ဆတိ၊ လာကုန်သော။ တေသု၊ ထိုဥပတိသ ကောလိတတို့ကို။ ဒိသ္မာ၊ ရှိ။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့။ အာမန္တေသိ၊ ခေါ်၍ မိန့်တော်မူ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကောလိတော စ၊ ကောလိတ လည်းကောင်း။ ဥပတိဿော စ၊ ဥပတိဿ လည်းကောင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ တေဒ္ဒေ သဟာ ယကာ၊ ဤအဆွေခင်ပွန်းနှစ်ယောက်တို့သည်။အာဂစ္ဆန္တိ၊လာကုန်၏။တေ၊ သူတို့သည်။ မေ၊ ငါ၏။ သာဝကယုဂံ၊ သာဝကအစုံသည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ အဂ္ဂံဘဒ္ဒယုဂံ၊ မြတ်သောကျေးဇူးသတင်းဖြင့် ကောင်း၏ဟု ချီးမွမ်း ချီးမြှင့်ထိုက်သော တပည့်အစုံသည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ဣတိ၊ သို့။ အာမန္တေသိ၊မိန့်တော်မူ၏။တေ၊ ထိုဥပတိဿ ကောလိတတို့သည်။ သတ္ထာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ဝန္ဒိတ္ဝာ၊၍။ ကေမန္တံ၊ တင့်အပ်လျောက်ပတ်သောအရပ်၌။ နိသိဒိ သု၊နေကုန်၏။နိသိဒိတ္ဝာ စ ပန၊ နေပြီး၍ကား။ တေ၊ ထိုအဆွေခင်ပွန်း နှစ်ယောက်တို့သည်။ဘဂဝန္တံ၊မြတ်စွာဘုရားကို။တေ၊ဤစကားကို။အဝေါစုံ၊ နားတော်လျှောက်ကုန်၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ မယံ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်။ ဘဂဝတော၊ ဘုရားသခင်၏။ သန္တိကေ၊ အထံ၌။ ပဗ္ဗဇ္ဇံ၊ ရဟန်းအဖြစ်ကို။ လဘေယျာမ၊ရပါလိုကုန်၏။ ဥပသမ္ပဒံ၊ပဋိဉာဏ်းအဖြစ်ကို။လဘေယျာမ၊ရပါလို ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်ကုန်၏။ ဘိက္ခဝေါ၊ ရဟန်းတို့။ ဧထ၊ လာကုန် လော့။ ဣတိ၊ သို့။ ဘဂဝါ၊ ဘုရားသခင်သည်။ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ဧဟိ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဘဂဝတော၊ ကောင်းစွာဟောအပ်ပြီ။ သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ။ ဒုက္ခဿ၊ ဝဋ္ဋဆင်းရဲအပေါင်း၏။ အန္တကိရိယာယ၊ အဆုံးကို ပြုခြင်းငှာ။ ဗြဟ္မစရိယံ၊ မြတ်သော အကျင့်ကို။ စရထ၊ ကျင့်ကုန်လော့။ ဣတိ ဝစနေန ရမေဝ၊ ဤသို့ ဆိုတော်မူသော စကား၏ အခြားမဲ့၌သာလျှင်။ သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံကုန်သော သူတို့သည်။ ဣဒ္ဓိမယ ပတ္တစီဝရဓရာ၊ တန်ခိုးဖြင့် ပြီးသော သပိတ် သင်္ကန်းကို ဆောင်ကုန်၍။ သင်္ဃဝသိကတ္ထေရာဝိယ၊ အဝါ ခြောက်ဆယ်ရှိကုန်သော ရဟန်းတို့ကဲ့သို့။ အဟေသုံ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ အထ၊ ထိုနောင်မှ။ နေသံ၊ ထိုဥပတိဿ ကောလိတတို့၏။ ပဒ္ဓါသာယ၊ ပရိသတ် အား။ စရိယာဝသေန၊ စရိုက်၏အစွမ်းဖြင့်။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသခင်သည်။ မေ

ဒေသနံ၊ တရားဟောခြင်းကို။ ဝနေသိ၊ ပွားစေ၏။ ဒွေ အဂ္ဂသာဝကေ၊ နှစ်ပါးသော အဂ္ဂသာဝကတို့ကို။ ဌပေတွာ၊ ထား၍။ အဝသေသော၊ ကြွင်းကုန်သောပရိသတ်သည်။ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့။ ပါပုဏိ သု၊ ရောက်ကုန်၏။ အဂ္ဂသာဝကာနံ ပန၊အဂ္ဂသာဝကတို့အားကား။ ဥပရိမဂ္ဂတ္တယကိစ္စံ၊ အထက်မဂ် သုံးပါးကိစ္စသည်။ န နိဋ္ဌာသိ၊ မပြီး။ ကိ ကာရဏာ၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့်နည်း ဟူမူကား။ သာဝကပါရမိဉာဏသ၊ သာဝကပါရမီဉာဏ်၏။ မဟန္တတာယ၊ ကျယ်ဝန်းသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ န နိဋ္ဌာသိ၊ မပြီး။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ အာယသ္မာ မဟာမောဂ္ဂလ္လာနော၊ အရှင် မောဂ္ဂ
(၅) လာန်သည်။ပဗ္ဗဇိတဒိဝသတော ဗဟိဋ္ဌာယ၊ ရဟန်းပြုသောနေ့မှစ၍။ သတ္တမေ ဒိဝသေ၊ ခုနစ်ရက်မြောက်သော နေ့၌။ မဂဓရဋ္ဌေ၊ မဂဓရာဇ်တိုင်း၌။ ကလ္လ ဝါဠုနာမ၊ ကလ္လဝါဠုမည်သော။ ဂါမံ၊ ရွာကို။ ဥပနိဿာယ၊ အမှီပြု၍။ ဝိဟာရန္တော၊ နေတော်မူစဉ်။ ထိနမိဒ္ဓေ၊ ငိုက်မျည်းခြင်းသို့။ ဩက္ကမန္တေ၊ သက်သည်ရှိသော်။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသခင်သည်။သံဝေဇိတော၊ ထိတ်လန့်စေလျက်။ ထိနမိဒ္ဓံ၊ ငိုက်မျည်းခြင်းကို။ ဝိနောဒေတွာ၊ ဖျောက်၍။ တထာဂတေန၊ ဘုရားသခင်သည်။ ဒိန္နံ၊ ပေးအပ်သော။ ဓာတုကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ဓာတုကမ္မဋ္ဌာန်းကို။ သုဏန္တော၀ ၊ နာစဉ်လျှင်။ ဥပရိမဂ္ဂတ္တယကိစ္စံ၊ အထက်မဂ်သုံးပါးကိစ္စကို။ နိဋ္ဌာပေတွာ၊ ပြီးစေ၍။ သာဝကပါရမိဉာဏသ၊ သာဝကပါရမီဉာဏ်၏။ မတ္ထကံ၊ သို့။ ပတ္တော၊ ၏။ သာရိပုတ္တေတ္ထေရောပိ၊ သာရိပုတ္တရာ မထေရ်သည်လည်း။ ပဗ္ဗဇိတဒိဝသတော ပဋ္ဌာယ၊ ရဟန်းပြုသောနေ့မှစ၍။ အနုမာသံ၊ လခဲ့ကို။ အတိက္ကမိတွာ၊ လွန်၍။ သတ္ထာရာ၊ ဘုရားသခင်နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ တမေ၀ရာဇဂဟံ၊ ထိုရာဇဂြိုဟ်ပြည်ကိုပင်လျှင်။ ဥပနိဿာယ၊မှီ၍။သူကရခဋ္ဌ လေဏော၊ သူကရခဋ္ဌမည်သော လိုဏ်၌။ ဝိဟာရန္တော၊ နေတော်မူလျက်။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ဘာဂိနေယျဿ၊ တူဖြစ်သော။ ဒီဃနခပရိဗ္ဗာဇကဿ၊ ဒီဃနခမည်သော ပရိဗိုဇ်အား။ ဝေဒနာပရိဂ္ဂဟဏသုတ္တန္တေ၊ ဝေဒနာကို သိမ်းဆည်းရာ သိမ်းဆည်းကြောင်းဖြစ်သော သုတ္တန်ကို။ ဒေသိယမာနေ၊ ဟောအပ်သည် ရှိသော်။ သုတ္တာနုသာရေန၊ သုတ်ကိုအစဉ်မှီးသဖြင့်။ ဉာဏံ၊ ဉာဏ်ကို။ပေသေတွာ၊ စေလွှတ်၍။ ပရဿ၊သူတစ်ပါး၏။ ဝန်ခံတဘတ္တံ၊ ခွေးအပ်သောထမင်းကို။ပရိဘုဥ္ဇန္တော၀ိယ၊စားသောသူကဲ့သို့။သာ၀ကပါမိဉာဏသ၊

သာဝကပါရမီဉာဏ်၏။ မတ္ထကံ၊ အပြီးသို့။ ပတ္တော၊ ရောက်၏။ အာယသ္မာ၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာမထေရ်သည်လျှင်။မဟာပညောနနု၊ပညာကြီးစောမ်ားသည် မဟုတ်လော့။ အထ၊ ထိုသို့ပညာကြီးပါလျက်။ ကသ္မာ၊ အဘယ့်ကြောင့်။ မဟာမေဂ္ဂလ္လာနတော၊ အရှင်မဟာမောဂ္ဂလာန်ထက်။ စိရတရေန၊ကြာမြင့် စွာမှ။ သာဝကပါမိဉာဏံ၊ သာဝကပါရမီဉာဏ်သို့။ ပါပုဏိ၊ ရောက်လေဘိ သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုကြားအံ့။ ပရိကမ္မမဟန္တတာယ၊ မျှားစွာသောပရိကံ ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်တည်း။ ဟိ၊ ထင်စွာဆိုဦးအံ့။ ဒုဂ္ဂတမနုဿာ၊ ဆင်းရဲ သောသူတို့သည်။ ကတ္ထစိ၊ တစ်စုံတစ်ခုသောအရပ်သို့။ ဂန္တုကာမာ၊ သွားလို ကုန်သည်ရှိ။ခရီးပွမေဝ၊ လျှင်။ နိက္ခမန္တိ၊ ထွက်ကုန်၏။ ရာဇူနံ ပန၊ မင်းတို့အား ကား။ ဟတ္ထိဝါဟနကပွနာဒီဟိ၊ ဆင်ယာဉ်, မြင်းယာဉ် ကကြိုးတန်းဆာ, ဗိုလ်ပါစစ်သည် အစရှိသည်တို့ဖြင့်။မဟန္တံ၊မျှားစွာသော။ပရိကမ္မံ၊အဆောက် အဦကို။လဒ္ဓုံ၊ ရခြင်းငှာ။ဝဋ္ဋတိယထာ၊ သင့်သကဲ့သို့။ဧဝံ၊ဤအတူ။ဣဒံသမ္ပဒံ၊ ဤဥပမာ၏ပြည့်စုံခြင်းကို။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။ တံ ဒိဝသညေဝ၊ထိုနေ့ဦးပင် လျှင်။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဝေဠုဝနေ၊ ဝေဠုဝန်ကျောင်းတော်၌။ ဝိဟရန္တော၊ နေတော်မူလျက်။သာဝကသန္နိပါတံ၊သာဝကအစည်းအဝေးကို။ ကတ္ဝာ၊ ပြု၍။ ဒ္ဝိန္နံ့ထေရာနံပန၊ နှစ်ဦးသော မထေရ်တို့အား။ အဂ္ဂသာ ဝကဒ္ဒွာနံ၊ အဂ္ဂသာဝကအရာကို။ ဒတ္ဝာ၊ ပေး၍။ပါတိမောက္ခံ၊ ပါတိမောက် ကို။ ဥဒ္ဒိသိ၊ ပြတော်မူ၏။ တိက္ခ္ဗု၊ ရဟန်းတို့သည်။ ဥဒ္ဓျာယိ သု၊ ကဲ့ရဲ့ရှုတ်ချ ကုန်၏။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသခင်သည်။ မုခေါ်လောကနေန၊ မျက်နှာကြည့် သဖြင့်။ ဘိက္ခဝေ၊ဆုမ်းကို။ ဒေတိ၊ပေး၏။အဂ္ဂသာဝကဒ္ဒွာနံ၊ အဂ္ဂသာဝကအရာ ကို။ ဒဒန္တေန နာမ၊ ပေးခြင်းမည်သည်ကား။ ပဌမံ ပဋ္ဌိတာနံ၊ ရှေးဦးစွာ ရဟန်းဖြစ်ကုန်သော။ပဋ္ဌဝဂ္ဂိယာနံ၊ပဋ္ဌဝဂ္ဂိတို့အား။ဒါတုံ ဝဋ္ဋတိ၊ပေးခြင်းငှာ သင့်၏။ ဧတေ၊ ဤပဋ္ဌဝဂ္ဂိတို့ကို။အနောလောကေန္တေန၊မကြည့်သည်ရှိသော်။ ယသထေရပ္ပမုခါနံ၊ ယသမထေရ်လျှင် အမှူးအကြီး ဖြစ်ကုန်သော။ ပဋ္ဌ ပဏ္ဏာသ ဘိက္ခူနံ၊ ငါးကျိပ် ငါးယောက်သောရဟန်းတို့အား။ ဒါတုံ ဝဋ္ဋတိ၊ ပေးခြင်းငှာ သင့်၏။ ဧတေ၊ ဤရဟန်းတို့ကို။ အနောလောကေန္တေန၊ မကြည့်ပြန်သည်ရှိသော်။တိံ ဘဇနာနံ ဘဒ္ဒဝဂ္ဂိယာနံ၊ သုံးကျိပ်သော ဘဒ္ဒဝဂ္ဂိ တို့အား။ ဒါတုံဝဋ္ဋတိ၊ ပေးခြင်းငှာ သင့်၏။ ဧတေ၊ ဤရဟန်းတို့ကို။ အနော

လောကန္တေန၊ မကြည့်သည်ရှိသော်။ ဥရုဝေဠကဿပါဒိနံ၊ ဥရုဝေဠကဿပ အစရှိကုန်သော။ တေဘာတိကာနံ၊ ရသေ့ညီနှောင် သုံးယောက်တို့အား။ ဒါတုံဝန္ဒတိ၊ ပေးသင့်၏။ တွေ့ကေ၊ ဤမျှလောက်ကုန်သော။ ဧတေပနမဟာ ထေရ၊ ဤမဟာထေရ်ကြီးတို့ကိုကား။ ပဟာယ၊ ပစ်ပယ်လျှပ်ထား၍။ သဗ္ဗ ပစ္ဆာ၊ အလုံးစုံသော ရဟန်းတို့နောက်မှ။ ပဗ္ဗဇိတာနံ၊ ရဟန်းဖြစ်ကုန်သော ဥပတိဿ ကောလိတတို့အား။ အဂ္ဂသာဝကဒ္ဒွာနံ၊ အဂ္ဂသာဝက အရာကို။ ဒဒန္တေန၊ ပေးခြင်းသည်။ မုခံ ဩလောကေတ္မာ၊ မျက်နှာကိုကြည့်၍။ ဒိန္နံ၊ ပေးအပ်၏။ ဣတိ ဝဒိ သု၊ ဤသို့မနာလိုဟန် ကဲ့ရဲ့စကားဆိုကုန်၏။ သတ္ထာ၊ မြတ်တ်စ္ဓာဘုရားသည်။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ကိံ ကထေထ၊ အဘယ်စကားကို ဆိုကြကုန်သနည်း။ ဣတိ ပုစ္ဆိတ္မာ၊ ဤသို့ မေးတော်မူခြင်းကြောင့်။ ဣဒံ နာမာတိ၊ ဤမည်သောစကား ဖြစ်ပါသည်ဘုရား။ ဝုတ္တေ၊ နားတော် လျှောက်သော်။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ မုခံ ဩလော ကေတ္မာ၊ မျက်နှာကြီးငယ်ကြည့်၍။ ဘိက္ခု၊ ဆွမ်းကို။ နဒေမိ၊ မပေး။ ဧတေ သံပန၊ ဤရဟန်းတို့၏ကား။ အတ္တနော အတ္တနော၊ မိမိ မိမိ၏။ ပတ္ထိတပတ္ထိ တမေဝ၊ တောင့်တတိုင်း တောင့်တတိုင်းကိုသာလျှင်။ ဒေမိ၊ ပေး၏။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စ္ဓ။အညာတကောဏ္ဍညော၊ အညာတကောဏ္ဍညမထေရ်သည်။ ကေသို့ သယေ၊ တစ်ကြိမ်စိုက်ပျိုးရာ ကောက်အတွင်း၌။ နဝ ဝါရေ၊ကိုးကြိမ် တိုင်တိုင်။အဂ္ဂသဿဒါနံ၊ကောက်ဦးအလှူကို။ ဒဒန္တေန၊ ပေးလှူသည်ရှိသော်။ အဂ္ဂသာဝကဒ္ဒွာနံ၊ အဂ္ဂသာဝကရာထူးကို။ ; ထွေတ္မာ၊ တောင့်တ၍။ နဒါ တိ၊ မလှူ။ အဂ္ဂမမ္မံ၊ ရှေ့ဦးစ္ဓာ သိအပ်သော လာရားဟူသော။ အရဟတ္တံ ပန၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကိုကား။သဗ္ဗပဌမံ၊ အလုံးစုံသောသူတို့၏ ရှေ့ဦးစ္ဓာ။ပဋိဝိဇ္ဈိတုံ၊ ထိုးထွင်း၍သိခြင်းငှာ။ပတ္ထေတ္မာ၊ တောင့်တ၍။ အဒါသိ၊ လှူ၏။ ဣတိ၊ဤသို့ မိန့်တော်မူသည်ရှိသော်။ ဘဂဝါ၊ ရှင်ပင်ဘုရား။ ကဒါ ပန၊ အဘယ်အခါ၌ လှူဖူးလေသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်သည်ရှိသော်။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ သုဏာထ၊ နာကုန်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူသည်ရှိသော်။ ဘန္တေ၊ ဘုရား။ အာမ၊ ယြော်-နာပါကုန်အုံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်တတ်သော်။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဣတော၊ ဤဘဒ္ဒကပ်ကမ္ဘာမှ။ ကေနဝုတိကပ္ပေ၊ ကိုးဆယ့်တစ်ကမ္ဘာထက်၌။ဝိပဿီနာမ ဘဂဝါ၊ဝိပဿီအမည်ရှိသော ဘုရား

သည်။ လောကေ၊ လောကဋ္ဌ။ ဥဒပါဒိ၊ ထင်ရှားဖြစ်တော်မူ၏။ တဒါ၊ ထိုအခါ၌။မဟာကာဠော၊ မဟာကာဠလည်းကောင်း။ စူဠကာဠလော၊ စူဠကာဠလည်းကောင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ တာတိကာ၊ ညီနောင်ဖြစ်ကုန်သော။ ဒွေ ကုဋုမ्बိကာ၊ သူကြွယ်နှစ်ယောက်တို့သည်။ မဟန္တံ သာလိကေ္ခတ္တံ၊ ကျယ်ဝန်းသော သလေးစပါးခင်းကို။ ဝပါပေသုံ၊ စိုက်ပျိုးကုန်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ ကေဒိဝသံ၊ တစ်နေ့သည်။ စူဠကာဠော၊ စူဠကာဠသည်။ သာလိကေ္ခတ္တံ၊သလေးစပါးစိုက်ရာလယ်သို့။ ဂန္တွာ၊ သွား၍။ ကေ သာလိဂဿ၊ တစ်ခုသော သလေးစပါးဖုံးကို။ ဖာလေတွာ၊ ခွဲ၍။ ခါဒိတုံ၊ စားအပ်သည်ရှိသော်။ အတိမဓုရံ၊ အလွန်ချိုမြိန်သောအရသာရှိသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ သော၊ ထို စူဠကာဠသည်။ ဗုဒ္ဓပွဓုခသ၊သံဃသ၊ဘုရားအမှူးရှိသောရဟန်းသံဃာအား။ သာလိဂဗ္ဘဒါနံ၊သလေးစပါးဖုံးအလှူကို။ဒါတုကာမော၊ လှူလိုသည်။ ဟုတ္ဝာ၊ဖြစ်၍။ ဧဝဉ္စ တာတိကံ၊ အစ်ကိုကြီးမဟာကာဠသို့။ ဥပသင်္ကမိတ္ဝာ၊ကပ်၍။ တာတိက၊ နောင်တော်။ သာလိဂဗ္ဘံ၊ သလေးစပါးဖုံးကို။ ဖာလေတွာ၊ ခွဲ၍။ ဗုဒ္ဓါနံ၊ ဘုရားတို့အား။ အနုစ္ဆဝိကံ ကတ္ဝာ၊ လျှောက်ပတ်သည်ကိုပြု၍။ ပစာပေတ္ဝာ၊ ချက်ပြုတ်စေ၍။ ဒါနံ၊ ကို။ ဒေမ၊ ပေးလှူကုန်အုံ့။ ဣတိ အာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။ ကနိဋ္ဌ၊ ညီငယ်စူဠကာဠ။ကိံ ဝဒေသိ၊ အသို့ဆိုဘိသနည်း။သာလိဂဗ္ဘံ၊သလေးဖုံးကို။ ဖာလေတွာ၊ ခွဲ၍။ ဒါနံ နာမ၊ လှူခြင်းမည်သည်ကား။ အတိတေ၊ရှေးလွန်လေပြီးသောအခါ၌။ နောဘူတပုဗ္ဗံ၊ မဖြစ်စဖူး။ အနာဂတေပိ၊ ၌လည်း။ နဘဝိဿတိ၊လတ္တံ့။သဿံ၊ကောက်ကို။နနာဘေဟိ၊မဖျက်ဆီးပါလင့်။ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တောပိ၊ ဆိုသော်လည်း။ သော၊ထိုစူဠကာဠ သူကြွယ်သည်။ ပုနပ္ပုနံ၊ အဖန်တလဲလဲ။ ယာစိယေဝ၊ တောင်းပန်သည်သာလျှင်တည်း။ အထ၊ ထိုသို့ တောင်းပန်သော အခါ၌။ နံ၊ ထိုစူဠကာဠကို။ ဘာတာ၊ နောင်တော်မဟာကာဠသည်။တေနဟိ၊ ထိုသို့တပြီးကား။ သာလိကေ္ခတ္တံ၊သလေးစပါးခင်းကို။ ဒဒ ကောဋ္ဌာသေ၊ နှစ်စုတို့ကို။ ကတ္ဝာ၊ ပြု၍။ မမ ကောဋ္ဌာသံ၊ ငါ့အစုကို။ အနာမသိတ္ဝာ၊ မသုံးမူ၍။ အတ္တနောကောဋ္ဌာသေ၊ မိမိအစုအဖို့ဖြစ်သော။ ခေတ္တေ၊ လယ်၌။ယံ၊အကြင်အမှုကို။ ဣစ္ဆသိ၊ ပြုခြင်းငှာအလိုရှိ၏။ တံ၊ ထိုအမှုကို။ ကရောဟိ၊ ပြုလော့။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။ သော၊ ထိုစူဠကာဠသည်။ သာဓုတိ၊ကောင်း၏ဟု၍။ခေတ္တေ၊လယ်ကို။ဝိဘဇိတ္ဝာ၊ခွဲဝေ၍။ဗဟုမနုဿေ၊

လူအများတို့ကို။ ဟတ္ထကမ္မံ၊ လက်မ္ဘကို။ ယာစိတ္ဝာ၊ တောင်းပန်ဌားရမ်း၍။ သာလိဂဋ္ဌံ၊ သလေးဖုံးကို။ ဖာလေတ္ဝာ၊၍။ နိရုဒကေန ခီရေန၊ ရေမရှိသော နွားရည်ဖြင့်။ပစာပေတ္ဝာ၊ချက်ပြုတ်စေ၍။သပ္ပိမဓုသက္ခရာဒီဟိ၊ထောပတ်,ပျား, တင်လဲ,သကာ စသည်တို့ဖြင့်။ ယောဇေတ္ဝာ၊ ဖျော်၍။ ပုဗ္ဗပ္ပမုခသ ဘိက္ခု သံဃသ၊ ဘုရားအမှူးရှိသော ရဟန်းသံဃာအား။ ဒါနံ၊ အလှူကို။ ဒတ္ဝာ၊ ပေး၍။ ဘတ္တကိစ္စပရိယောသာနေ၊ ဆွမ်းဘုဉ်းပေးပြီးသောအဆုံး၌။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ မမ၊ အကျွန်ုပ်၏။ဣဒံ အဂ္ဂဒါနံ၊ ဤသလေးဖုံးကောက်ဦးအလှူ သည်။ အဂ္ဂဓမ္မသ၊ အရှုဟတ္တဖိုလ်နိဗ္ဗာန်ကို။ သစ္ဆိပဋ္ဌမံ၊ အလုံးစုံသောသူတို့၏ ရှေဦးစွာ။ ပဋိဝေဓယ၊ ထိုးထွင်း၍သိခြင်းငှာ။သံဝတ္တတု၊ဖြစ်စေသတည်း။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသခင်သည်။ ဧဝံ၊ ဤသို့ ဒါယကာ တောင်းသည့်ဆုအတိုင်း။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေလော့။ ဣတိ၊ဤသို့။အနုမောဒနံ၊ သလေးဖုံးဆွမ်းလှူရာ၌ အနုမောဒနာကို။ အကာသိ၊ ပြုတော်မူ၏။ သော၊ ထိုစူဠကာဠသည်။ခေတ္တံ၊လယ်သို့။ ဂန္ဓာ၊ တွားမ်ား၍။ သြလောကေန္တော၊ ကြည့်သည်ရှိသော်။ သကလကျွေတ္တံ၊ လယ်အလုံးသည်။ ကဏ္ဏိကဝန္ဒေဟိဝိယ၊ အချက်တို့ဖြင့်ဖွဲ့ခြင်းတို့ကဲ့သို့။သာလိသီသေဟိ၊ သလေးစပါးနှံတို့ဖြင့်။သဠုန်ဖုံးလွှမ်းသည်ကို။ ဒိသ္ဝာ၊ မြင်၍။ ပဠုဝိဓပိတိ ၊ ငါးပါးအပြားရှိသော ပီတိကို။ ပဋိလဘိတ္ဝာ၊ ရ၍။ မေ၊ ငါ့အား။ လာဘာဝတာ၊ ရတော်ပေစ့တကား။ ဣတိ၊ ဤသို့။ စိန္တေတ္ဝာ၊ ကြံ၍။ ပုထုကကာလေ၊ စပါးနှံထွက်သောအခါ၌။ ပုထုကဂ္ဂံနာမ၊ အနှံဦးအလှူ မည်သည်ကို။ အဒါသိ၊ လှူ၏။ ဂါမဝါသီဟိ၊ ရွာသူရွာသား အပေါင်းနှင့်။သဒ္ဓိ ၊တကွ။အဂ္ဂသဿဒါနံ နာမ၊သလေးစပါး အနှံဦးအလှူမည်သည်ကို။အဒါသိ၊ လှူ၏။ လာယနေ၊ စပါးရိတ်သောအခါ၌။ လာယနဂ္ဂံ၊ ရိတ်ဦးအလှူမည်သည်ကို။ အဒါသိ၊ လှူ၏။ ဝေဏိကရဝေ၊ လက်ဆုပ်ပြုသောအခါ၌။ဝေဏဂ္ဂံ၊လက်ဆုပ်ဦးကို။ အဒါသိ၊လှူ၏။ကလာပါ ဒီသု၊ ကောက်လှိုင်းစည်းသောအခါ စသည်တို့၌။ ကလာပဂ္ဂံ၊ ကောက်လှိုင်း ဦးကို။ အဒါသိ၊ လှူ၏။ ခဠဂ္ဂံ၊ တလင်းသို့ချသောအခါ၌ တလင်းဦးကို။ အဒါသိ၊ လှူ၏။ မဒ္ဒနဂ္ဂံ၊ နယ်သောအခါ၌ နယ်ဦးကို။ အဒါသိ၊ လှူ၏။ မိနဂ္ဂံ၊ ခြင်းသောအခါ၌ခြင်းဦးကို။ အဒါသိ၊ လှူ၏။ ကောဋ္ဌဂ္ဂံ၊ ကျီသို့သွင်းသော အခါ၌ ကျီဦးကို။ အဒါသိ၊ လှူ၏။ ဣတိဝေ၊ သို့။ ကေသို ဘယေ၊ တစ်ကြိမ်

စိုက်ပျိုးရာ ကောက်အတွင်းဌ်။ နဝ ဝါရေ၊ ကိုးကြိမ်တိုင်တိုင်။ အဂ္ဂဒါနံ၊ အလှူဦးကို။ အဒါသိ၊လှူ၏။ တသ၊ ထိုစူဠကာဠအား။ သဗ္ဗယေသု၊ အလုံးစုံ အကြိမ်ကြိမ် လှူရာတို့ဌ်။ ဂဟိတဂဟိတဋ္ဌာနံ၊ ယူရာ ယူရာ အရပ်သည်။ ပရိပူရိ၊ ပြည့်၏။ သသံ၊ ကောက်သည်။ အတိရေကံ ဥဋ္ဌာနသမ္ပန္နံ၊ အလွန် အားဖြင့်ဖြစ်သော အသီးအနှံနှင့် ပြည့်စုံသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ဟိ၊ မှန်၏။ သေဓမ္မောနာမ၊ ဤတရားမည်သည်ကား။ အတ္ထောနံ၊ မိမိကိုယ်ကို။ ရက္ခန္တံ၊ စောင့်သောသူကို။ရက္ခတိ၊ စောင့်၏။ တေန၊ ထို့ကြောင့်။ ဘဂဝါ၊ ဘုရားရှင်သည်။ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။

ဟဝေ၊ စင်စစ်အားဖြင့်။ ဓမ္မော၊ တရားသည်။ ဓမ္မစာရိံ၊ တရားကိုကျင့်သောသူကို။ ရက္ခတိ၊ စောင့်၏။ သုစိဏ္ဏော၊ ကောင်းစွာ ကျင့်အပ်သော။ ဓမ္မော၊ တရားသည်။ သုခံ၊ ချမ်းသာသုံးပါးကို။ အာဝဟတိ၊ ရှက်ဆောင်၏။ ဟေ၊ ဤသို့ချမ်းသာသော သဘောသည်ကား။ သုစိဏ္ဏော,သုစိဏ္ဏဿ၊ သော။ ဓမ္မော,ဓမ္မဿ၊ ၏။ အာနိသံသော၊ အကျိုးတည်း။ဓမ္မစာရိ၊ တရားကို ကျင့်လေ့ရှိသောသူသည်။ ဒုဂ္ဂတိံ၊ အပါယ်လေးပါးသို့။ နဂစ္ဆတိ၊ မလား။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ၏။

(၂) ဝေါ၊ ဤသို့။ ဟော၊ ဤအညာတကောဏ္ဍညသည်။ ဝိပဿီသမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓကာလေ၊ ဝိပဿီမြတ်စွာဘုရား၏ လက်ထက်တော်ဌ်။ အဂ္ဂဓမ္မံ၊ တရားဦးကို။ ပဋိဝိဇ္ဈိတုံ၊ ထိုးထွင်း၍ သိခြင်းငှာ။ပဋ္ဌေန္တော၊ တောင့်တလျက်။ နဝ ဝါရေ၊ ကိုးကြိမ်တိုင်တိုင်။ အဂ္ဂဒါနာနိ၊ အလှူဦးတို့ကို။ အဒါသိ၊ လှူ၏။ ဣတော၊ ဤကမ္ဘာမှ။ သတသဟဿကပ္ပ မတ္ထကေပန၊ ကမ္ဘာတစ်သိန်း၏ အထက်ဌ်ကား။ ဟံသဝတီနာမ နဂရေ၊ ဟံသာဝတီမည်သော ပြည်ဌ်။ ပဒုမုတ္တရသမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓကာလေပိ၊ ပဒုမုတ္တိုရ်ဘုရားလက်ထက်တော်ဌ်လည်း။ သတ္ထာဟံ၊ ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး။ မဟာဒါနံ၊ အလှူကြီးကို။ ဒတ္ဝာ၊ ပေး၍။ တသဘဂဝတော၊ ထိုပဒုမုတ္တိုရ်ဘုရားသခင်၏။ ပါဒမူလေ၊ ခြေရင်းတော်ဌ်။ နိပဇ္ဇိတ္ဝာ၊ ၍။ အဂ္ဂဓမ္မံ၊ တရားဦးကို။ ပဋ္ဌမံ၊ ရှေဦးစွာ။ ပဋိဝိဇ္ဈနတ္ထမေဝ၊ ထိုးထွင်း၍ သိရခြင်း၏ အကျိုးကိုသာလျှင်။ ပတ္ထနံ၊ ဆုတောင်းခြင်းကို။ ဌပေသိ၊ တောင့်တ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဣမိနာ၊ ဤသူသည်။ ပတ္ထိတမေဝ၊ တောင့်တတိုင်းကိုသာလျှင်။ မယာ၊ ဝါသည်။ ဒိန္နံ၊ ပေးအပ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။

အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ မုခံသြလောကေတ္တာ၊ မျက်နှာကြီးငယ်၍။ နဒေမိ၊ မပေး။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ယသကုလပုတ္တပ္ပမုခါ၊ ယသ သတို့သား အမှူးရှိကုန်သော။ ပဠုပညာသဇနာ၊ ငါးကျိပ် ငါးယောက်သော ရဟန်းတို့သည်။ ကိံ ကမ္မံ၊ အဘယ်သို့သော ကောင်းမှုကံကို။ ကရိ ံသု၊ ပြုကုန်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်သည်ရှိသော်။ ဧတေ ပိ၊ ဤရဟန်းတို့သည်လည်း။ ကေသ ဝုဒ္ဓသ၊ ဘုရားတစ်ဆူ၏။ သန္တိကေ၊ အထံ၌။ **အရဟတ္တံ**၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို။ ပတ္တာနေ္တာ၊ တောင့်တကုန်လျက်။ ဗဟုံ၊ များစွာ။ ပုညကမ္မံ၊ ကောင်းမှုကံကို။ ကတ္တာ၊ ပြု၍။ အပရဘာဂေ၊ နောက်အဖို့၌။ ဝုဒ္ဓေ၊ ဘုရားသည်။ အနုပ္ပန္နေ၊ မဖြစ်မီ။ သဟာယကာ၊ ချစ်ကြည်သဖြင့် အကျွမ်းဝင်သော အဆွေခင်ပွန်းတို့သည်။ ဟုတ္ဝာ၊ ကုန်၍။ ဝဂ္ဂဗန္ဓနေန၊ အပေါင်းအစုဖွဲ့သဖြင့်။ ပုညာနိ၊ ကောင်းမှုတို့ကို။ ကရောနွာ၊ ပြုကုန်သည်ရှိသော်။ အနုဘဝမတသရီရာနိ၊ ကိုးကွယ်ရာမရှိ အထီးကျန်၍ သေလေသောသူတို့၏ အကောင်တို့ကို။ ပဠိဇဂ္ဂနွာ၊ သုတ်သင်ကုန်လျက်။ ဝိစရိ ံသု၊ သွားလာလှည့်ဝတ်ကုန်၏။ တေ၊ ထိုသူတို့သည်။ ကေဒိဝသံ၊ တစ်နေ့သော်။ သဂမ္ဘံ ဣတ္ထိ ကာလကံတံ၊ ကိုယ်ဝန်ရှိလျက် သေလေသော မိန်းမကို။ ဒိသ္ဝာ၊ မြင်၍။ ဗျာပေဿာမိတိ၊ သင်္ဂြိဟ်အံ့ဟု။ သုသာနံ၊ သို့။ ဟရိ ံသု၊ ဆောင်ယူကုန်၏။ တေသု၊ ထိုငါးကျိပ်ငါးယောက်သောသူတို့တွင်။ ပဠု ဇနေ၊ ငါးယောက်သော သူတို့ကို။ တုမ္ဟေ၊ သင်တို့သည်။ ဗျာပေထာတိ၊ သင်္ဂြိဟ်ရစ်ကုန်လော့ဟု။ သုသာနေ၊ သင်္ချိုင်း၌။ ဌပေတ္ဝာ၊ ထားခဲ့၍။ သေသာ၊ ကြွင်းသောသူတို့သည်။ ဂါမံ၊ ရွာတွင်းသို့။ ပဝိဋ္ဌာ၊ ဝင်ကုန်သည်ရှိသော်။ ယသဒါရကော၊ သည်။ တံ မတသရီရံ၊ ထိုမိန်းမသေကောင်ကို။ သြလောကေတ္ဝာ၊ ကြည့်၍။ သူလေဟိ၊ တံစူးဝါးတို့ဖြင့်။ ဝိဗ္ဗိတ္ဝာ၊ ထိုး၍။ ပရိဝတ္တေတ္ဝာ ပရိဝတ္တေတ္ဝာ၊ ပြန်လှန်၍ ပြန်လှန်၍။ ဗျာပေန္တော၊ သင်္ဂြိဟ်သည်ရှိသော်။ အသုဘသညံ၊ တင့်တယ်ခြင်းမရှိ ဟူသော အမှတ်သညာကို။ ပဋိလဘိ၊ ရ၏။ ဣတရေသံ၊ ယသ သတို့သားမှ တစ်ပါးကုန်သော။ စတုန္နံ ဇနာနံ၊ လေးယောက်ကုန်သော သူတို့အား။ ဣမံ သရီရံ၊ ဤမိန်းမအလောင်းကောင်ကို။ ပဿထ၊ ရှုကုန်လော့။ တတ္ထတတ္ထ၊ ထိုထိုကိုယ်အစိတ်၌။ ဝိဒ္ဓသိတစမ္မံ၊ ပျက်စီးသော အရေသည်။

ကဗရဂေါရူပံ ဝိယ၊ နွားပြောက်ကျားကဲ့သို့။ အသုစိ ဒုဂ္ဂန္ဓရူပံ၊ မစင်၏ အနံ့နှင့်တူသော အနံ့အဆင်းရှိသည်ဖြစ်၍။ ပဠိကူလံ၊ စက်ဆုတ်ရုံရှာဖွယ် ရှိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဒသေတိ၊ ပြ၏။ တေပိ၊ ထိုသူသည်လည်း။ တတ္ထ၊ ထိုသားငယ်နှင့်တကွ မိန်းမသေကောင်ကို သဂ္ဂိဟ်ရာ၌။ အသုဘသည်၊ အသုဘသညာကို။ ပဠိလတိ သု၊ ရကုန်၏။ ပဠုပိ၊ ငါးယောက်လည်းဖြစ်ကုန် သော။ တေဇနာ၊ ထိုသူတို့သည်။ ဂါမံ၊ ရွာသို့။ ဂန္တွာ၊ သွား၍။ သေသ သဟာယကာနံ၊ ကြွင်းသော အဆွေခင်ပွန်းတို့အား။ ကထယိ သု၊ ပြောဆို ကုန်၏။ယသော ပန ဒါရကော၊ ယသမည်သောလုလင်သည်။ဂေဟံ၊အိမ်သို့။ ဂန္တွာ၊ သွား၍။ မာတာပိတရော၊ မိဘတို့အားလည်းကောင်း။ ဘရိယာယစ၊ မယားအားလည်းကောင်း။ ကထေသိ၊ ပြောဆို၏။ တေ သဗ္ဗေပိ၊ ထိုအလုံးစုံ သောသူတို့သည်လည်း။ အသုဘံ၊ အသုဘကမ္မဋ္ဌာန်းကို။ ဘဝယိ သု၊ ပွားစေကုန်၏။ ဣဒံ၊ ဤသို့ဆိုအပ်ပြီးသည်ကား။ ဧတေသံ၊ ထိုသူတို့၏။ ပုဗ္ဗကမ္မံ၊ ရှေး ကောင်းမှုကံတည်း။ ဧတေနေव၊ ဤ ရှေးကံကြောင့်လျှင်။ ယသသ၊ ယသ သတို့သား၏။ ဣတ္ထာဂါရေ၊ မိန်းမ၏တည်ရာအိမ်၌။ သုသာနသညာ၊ သုသာန်ဟူသော အမှတ်သညာသည်။ ဥပဋ္ဌိ၊ ဖြစ်၏။ ဧတာယံစ ဥပနိဿယ သမ္ပတ္တိယာ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော အားကြီးသော ဥပနိဿယပစ္စည်း၏ ပြည့်စုံခြင်းကြောင့်လည်း။ သဗ္ဗေသံပိ၊ အလုံးစုံသော သူတို့ထက်လည်း။ ဝိသေသာဓိဂမော၊ အထူးအားဖြင့်ဖြစ်သော မဂ်ဖိုလ်ကိစ္စသည်။ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်၏။ ဧवं၊ ဤသို့။ ဣမေပိ၊ ဤသူတို့သည်လည်း။ အတ္တနာ၊ မိမိသည်။ ပတ္ထိတမေव၊ တောင့်တတိုင်းကိုသာလျှင်။ လဘိ သု၊ ရကုန်၏။ အဟံ၊ ငါ ဘုရားသည်။ မုခံ ဩလောကေတ္တာ၊ မျက်နှာကြီးငယ်ကြည့်၍။ နဒမ္မိ၊ မပေး။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ဘဒ္ဒဝဂ္ဂိယသဟာယကာ ပန၊ဘဒ္ဒဝဂ္ဂိဖြစ်ကုန်သော ချစ်ကြည်လေးမြတ်သောအဆွေခင်ပွန်းတို့သည်ကား။ ကိံ ကမ္မံ၊ အဘယ်မည် သော ကောင်းမှုကံကို။ ကရိ သု၊ ပြုခဲ့ဖူးကုန်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက် ကုန်သည်ရှိသော်။ဧတေပိ၊ ထိုသူတို့သည်လည်း။ ပုဗ္ဗဗုဒ္ဓါနံ၊ ရှေးဘုရားတို့၏။ သန္တိကေ၊ အထံ၌။ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို။ ပတ္ထေတ္တာ၊ တောင့်တ၍။ ပုညာနိ၊ ကောင်းမှုတို့ကို။ ကတ္တာ၊ ပြု၍။ အပရဘာဂေ၊ နောက်အဖို့၌။

ဗုဒ္ဓေ၊ ဘုရားသည်။ အနုပ္ပန္နေ၊ မဖြစ်မီ။ တိ ံသ၊ သုံးကျိပ်သော သူတို့သည်။ ဒုတ္ထာဟုတ္ဘာ၊ သေသောက်ကြားဖြစ်ကုန်၍။ တုဏ္ဍိလောဝါဒံ၊ တုဏ္ဍိလဆရာ၏ အဆုံးအမကို။ သုတ္ဘာ၊နှာခံ၍။သဒ္ဓိဝဿသဟဿာနိ၊ အနှစ်ခြောက်သောင်း တို့ပတ်လုံး။ ပဠဿီလာနိ၊ ငါးပါးသောသီလတို့ကို။ ရက္ခိ ံသု၊ စောင့်ကုန်၏။ ဝေ၊ ဤသို့။ ဣမေပိ၊ ဤသူတို့သည်လည်း။ အတ္တနာ၊ မိမိသည်။ ပတ္ထိတမေဝ၊ တောင့်တတိုင်းကိုသာလျှင်။ လတိ ံသု၊ ရကုန်၏။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ မုခံ ဩလောကေတ္ဘာ၊ မျက်နှာကြည့်၍။ နဒမ္မိ၊ မပေး။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဥရုဝေဠ ကဿပါဒယော ပန၊ ဥရုဝေဠ ကဿပ စသောသူတို့သည်ကား။ ကိ ံကမ္မံ၊ အဘယ်မည်သောကောင်းမှုကို။ ကရိ ံသု၊ ပြုခဲ့ဖူးကုန်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်ကုန်သည်ရှိသော်။ တေပိ၊ ထိုသူတို့သည်လည်း။ အရဟတ္တမေဝ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကိုသာလျှင်။ ပတ္ထေတ္ဘာ၊ တောင့်တမြော်ခေါ်၍။ ပုညာနိ၊ ကောင်းမှုတို့ကို။ ကရိ ံသု၊ ပြုခဲ့ဖူးကုန်၏။ ဟိ၊ ထင်စွာပြဆိုဦးအုံ့။ ဣတော၊ ဤကမ္ဘာမှ။ ဒ္ဝေနဝုတိကပ္ပေ၊ ကိုးဆယ့်နှစ် ကမ္ဘာထက်၌။ တိသော၊ တိသဘုရားလည်းကောင်း။ ဖုသော၊ ဖုသဘုရား လည်းကောင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဒ္ဝေ ဗုဒ္ဓါ၊ ဘုရားနှစ်ဆူတို့သည်။ ဥပဇ္ဈိ ံသု၊ ပွင့်တော်မူကုန်၏။ ဖုသဗုဒ္ဓသ၊ ဖုသဘုရား၏။ မဟိန္ဒော နာမ ရာဇာ၊ မဟိန္ဒ အမည်ရှိသောမင်းသည်။ ပိတာ၊ ခမည်းတော်သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ တသ္မိ ံပန၊ ထိုဖုသဘုရားသည်ကား။သမ္ဘောဓိ ံ၊ သဗ္ဗညုတဉာဏ်သို့။ သမ္ဗုဇ္ဈေ၊ ရောက်သည်ရှိသော်။ရညော၊ မင်း၏။ ကနိဋ္ဌပုတ္တော၊ ညီငယ်သားသည်။ အဂ္ဂသာဝကော၊ လက်ယာရံ အဂ္ဂသာဝကာဖြစ်၏။ ပုရောဟိတ ပုတ္တော၊ ပုရောဟိတ်ပုဏ္ဏား၏သားသည်။ဒုတိယအဂ္ဂသာဝကော၊ လက်ဝဲရံဒုတိယ အဂ္ဂသာဝကသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ရာဇာ၊ ခမည်းတော်မင်းကြီးသည်။ သတ္ထု သန္တိကံ၊ ဘုရားအထံတော်သို့။ ဂန္တွာ၊သွား၍။ မေ၊ ငါ၏။ ဇေဋ္ဌပုတ္တော၊ သားတော်အကြီးသည်။ ဗုဒ္ဓေ၊ဘုရားဖြစ်၏။မေ၊ငါ၏။ ကနိဋ္ဌပုတ္တော ညီငယ် သားသည်။ ပဌမ အဂ္ဂသာဝကော၊ ပဌမအဂ္ဂသာဝက ဖြစ်၏။ ပုရောဟိတ ပုတ္တော၊ ပုရောဟိတ်ပုဏ္ဏားသားသည်။ ဒုတိယ အဂ္ဂသာဝကော၊ လက်ဝဲရံ ဒုတိယ အဂ္ဂသာဝကဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ တေ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား၏သာဝက

အစုံတို့ကို။ ဩလောကေတွာ၊ ကြည့်၍။ မမေဝ၊ ငါ၏သာလျှင်။ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဘုရားတည်း။ မမေဝ၊ ငါ၏သာလျှင်။ ဓမ္မော၊ တည်း။ မမေဝ၊ ငါ၏သာလျှင်။ သံဃော၊ သံဃာတည်း။ ဘဂဝတော၊ ဘုန်းခြောက်ပါးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူ သော။ အရဟတော၊ ပစ္စည်းလေးပါးကိုခံတော်မူထိုက်သော။ တဿ သမ္မာ သမ္မုဒ္ဓဿ၊ အလုံးစုံသောတရားကို သိတော်မူသော ထိုမြတ်စွာဘုရားအား။ နမော၊ ရှိခိုးပါ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ တိက္ခတ္တုံ၊သုံးကြိမ်။ဥဒါနံ၊ဝမ်းမြောက်သော စကားကို။ ဥဒါနေတွာ၊ ဝမ်းမြောက်သောအားဖြင့်ဆို၍။ သတ္ထု၊ ဘုရား သခင်၏။ ပါဒမူလေ၊ ခြေတော်ရင်းခို။ နိပဇ္ဇိတွာ၊ ဝပ်၍။ ဘန္တေ၊ ဘုရား။ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ မေ၊ ငါ၏။ နဝုတိဝဿသဟဿပရိမာဏဿ၊ အနှစ် ကိုးသောင်း အတိုင်းအရှည်ရှိသော။ အာယုနော၊ အသက်၏။ ကောဋိယံ၊ အဆုံးတိုင်အောင်။ နိသီဒိတွာ၊ နေ၍။ နိဗ္ဗါယနကာလောဝိယ၊ ကိန်း၍နေ တော်မူသောအခါကဲ့သို့။ အညေသံ၊ တစ်ပါးသူတို့၏။ဂေဟဒ္ဒါရံ၊ အိမ်တံခါး သို့။ ဂန္တွာ၊ ဆုမ်းရပ် မကြွမူ၍။ ယာဝ၊အကြင်ရွှေလောက်။ အဟံ၊ သည်။ ဇီဝါမိ၊ အသက်ရှည်၏။ တာဝ၊ ထိုရွှေလောက်။ မေ၊ ငါ၏။ စတ္တာရော ပစ္စ ယေ၊ ပစ္စည်းလေးပါးတို့ကို။ အဓိဝါသေထ၊ သည်းခံတော်မူပါကုန်လော့။ ဣတိ၊ သို့။ ပဋိညံ၊ ဝန်ခံခြင်းကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ နိဗဒ္ဓံ၊ မပြတ်။ ဗုဒ္ဓုပဋ္ဌာနံ၊ ဘုရားအား လုပ်ကျွေးဆည်းကပ်ခြင်းကို။ ကရောတိ၊ ပြု၏။ ရညော ပန၊ မင်းကြီး၏ကား။ အပရဘာဂေ၊ နောက်အဖို့၌။ တယော ပုတ္တာ၊ သား သုံး ယောက်တို့သည်။ အဟေသုံ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တေသု၊ ထိုသုံးယောက်သောသား တို့တွင်။ ဇေဋ္ဌကဿ၊ သားကြီး၏။ ပရိဝါရာနိ၊ အခြံအရံတို့သည်။ ပဌမယောဓ သတာနိ၊ ငါးရာသော သူရဲယောက်ျားကောင်းတို့သည်။ဟောန္တိ၊ဖြစ်ကုန်၏။ မဇ္ဈိမဿ၊ သားတော်လတ်၏။ ပရိဝါရာနိ၊ အခြံအရံတို့သည်။ တိတိယယောဓ သတာနိ၊ သုံးရာသော သူရဲသူခက်တို့သည်။ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ကဏိဋ္ဌဿ၊ အထွေးဖြစ်သော သားငယ်၏။ ဒ္ဝိယောဓသတာနိ၊ နှစ်ရာသော အခြံအရံ တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တေ၊ ထိုညီနောင် သုံးယောက်တို့သည်။ မယမ္ပိ၊ ငါတို့သည်လည်း။ ဘာတိကံ၊ နောင်တော်ဘုရားကို။ဘောဇေဿာမ၊ ဆုမ်းလုပ်ကျွေးကုန်အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပိတရံ၊ ခမည်းတော် မင်းကြီးကို။ ဩကာသံ၊ အခွင့်ကို။ ယာစိတွာ၊ တောင်းပန်ကုန်သည် ရှိသော်။ အလ

ဘိတ္တာ၊ မရမူ၍။ ပုနပ္ပုနံ၊ အဖန်တလဲလဲ။ ယာစန္တာပိ၊ တောင်းပန်ကုန်သော်လည်း။ အလဘိတ္တာ၊ ခွင့်မရမူ၍။ ပစ္စန္တေ၊ ပစ္စန္တရစ်သည်။ ကုပိတေ၊ ပုန်ကန်သောင်းကျန်းသည်ရှိသော်။ တဿ၊ ထိုပစ္စန္တရစ်ကို။ ဝူပသမနတ္ထာယ၊ ရန်ငြိမ်းစေခြင်းငှာ။ ပေသေတ္တာ၊ စေ၍။ ပစ္စန္တံ၊ ပစ္စန္တရစ်ကို။ ဝူပသမေတ္တာ၊ ငြိမ်းချမ်းသာယာစေပြီး။ ပိတုသန္တိကံ၊ အဖထံသို့။ အာဂမိ သု၊ ရောက်လာကုန်၏။ အထ၊ ထိုသို့ရောက်လာသောအခါ၌။ နေ၊ ထိုသားတော်တို့ကို။ ပိတာ၊ ခမည်းတော်သည်။ အာလိင်္ဂိတ္တာ၊ လည်ဖက်၍။ သီသေ၊ ဦးခေါင်း၌။ စုမ္ဗိတ္တာ၊ နမ်း၍။ တာတာ၊ သားတော်တို့။ ဝေါ၊ သင်တို့အား။ ဝရံ၊ ဆုကို။ ဒမ္မိ၊ ပေးအံ့။ ဣတိ အာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။ တေ၊ ထိုသားတော်တို့သည်။ ဒေဝ၊ အရှင်မင်းကြီး။ သာဓု၊ ကောင်းပါပြီ။ ဣတိ၊ သို့။ ဝရံ၊ ဆုကို။ ဂဟိတကံ ကတ္တာ၊ ယူအပ်သည်ကိုပြု၍။ ပုန၊ တစ်ဖန်။ ကတိပါဟစ္စယေန၊ နှစ်ရက်သုံးရက်လွန်သဖြင့်။ ပိတရာ၊ ခမည်းတော်သည်။ တာတာ၊ ငါ့သားတော်တို့။ ဝရံ၊ ဆုကို။ ဂဏှထ၊ ယူကုန်လော့။ ဣတိ ဝုတ္တေ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူသည်ရှိသော်။ ဒေဝ၊ ခမည်းတော်မင်းကြီး။ အညေန၊ နောင်တော်ဘုရားကို ဆွမ်းလုပ်ကျွေးရမည်မှ တစ်ပါးသော။ ကေနစိ၊ တစ်စုံတစ်ခုသောဆုဖြင့်။ အတ္ထော၊ အလိုသည်။ အမှာကံ၊ အကျွန်ုပ်တို့အား။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣတောပဋ္ဌာယ၊ ဤနေ့မှစ၍။ မယံ၊ ဘုရားသားတော်တို့သည်။ ဘာတိကံ၊ နောင်တော်ဘုရားကို။ ဘောဇေသာမ၊ ဆွမ်းလုပ်ကျွေးပါကုန်အံ့။ နော၊ ကျွန်တော်တို့အား။ ဣမံ ဝရံ၊ ဤဆုကို။ ဒေဟိ၊ ပေးတော်မူပါလော့။ ဣတိ အာဟံသု၊ ဤသို့လျှောက်ကုန်၏။ တာတာ၊ ငါ့သားတို့။ နု ဒေမိ၊ ငါမပေးနိုင်။ ဣတိ၊ ဤသို့အမိန့်ရှိလတ်သော်။ ဒေဝ၊ မင်းကြီး။ နိစ္စံ ကာလံ၊ နိစ္စကာလကို။ အဒေန္တော၊ မပေးနိုင်သည်ရှိသော်။ သတ္တသံဝစ္ဆရာနိ၊ ခုနှစ်နှစ်ပတ်လုံး။ ဒေထ၊ ပေးတော်မူကုန်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ တာတာ၊ တို့။ နဒေမိ၊ မပေးနိုင်။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၏။ ဒေဝ၊ အရှင်မင်းကြီး။ တေနဟိ၊ ထိုသို့တပြီးကား။ ဆ၊ ခြောက်နှစ်တို့ပတ်လုံး။ ပဉ္စ၊ ငါးနှစ်တို့ပတ်လုံး။ စတ္တာရိ၊ လေးနှစ်တို့ပတ်လုံး။ တီဏိ၊ သုံးနှစ်တို့ပတ်လုံး။ ဒွေ၊ နှစ်နှစ်တို့ပတ်လုံး။ ဧကံ သံဝစ္ဆရံ၊ တစ်နှစ်ပတ်လုံး။ ဒေထ၊ ပေးတော်မူပါကုန်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ တာတာ၊ သားတော်တို့။ နဒေမိ၊ မပေးနိုင်။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၏။ ဒေဝ၊ အရှင်မင်းကြီး။ တေနဟိ၊ ထိုသို့တစ်နှစ်ကာလကို

မပေးနိုင်သည်ရှိသော်။ သတ္တမာသာနီ၊ ခုနစ်လတို့ကို။ ဒေထ၊ ပါကုန်လော့။ ဤတို၊ ဤသို့မပေးနိုင်သည်ရှိသော်။ ဆ မာသေ၊ခြောက်လတို့ကို။ ပဉ္စ မာသေ၊ ငါးလတို့ကို။ စတုမာသေ၊ လေးလတို့ကို။ တယော မာသေ၊ သုံးလတို့ကို။ ဒေထ၊ မူပါကုန်လော့။ ဤတို၊ ဤသို့ တောင်းပန်သည်ရှိသော်။ တာတာ၊ ငါ့သားတို့။နမ ဒေမိ!မပေးနိုင်။ဤတို၊ဤသို့မိန့်လတ်သော်။ ဒေဝ၊အရှင်မင်းကြီး။ ဟောတု၊ထိုသို့မူလည်းဖြစ်စေ။ကေကသ၊တစ်ယောက်တစ်ယောက်သော။ နော၊ ကျွန်တော်တို့အား။ကေက မာသကံ၊တစ်လစီ တစ်လစီ။ကတ္တာ၊ပြု၍။ တယော မာသေ၊ သုံးလတို့ကို။ ဒေထ၊ပေးတော်မူပါကုန်လော့။ဤတို၊ ဤသို့ တောင်းပန်၏။ တာတာ၊ ငါ့သားတို့။ သာဓု၊ ကောင်းပြီ။ တေနဟိ၊ ထိုသို့ တပြီးကား။တယော မာသေ၊ သုံးလတို့ပတ်လုံး။ဘောဇေထ၊ဆွမ်းလုပ်ကျွေး စေကုန်လော့။ ဤတို၊ဤသို့မိန့်လတ်သည်ရှိသော်။တိဏ္ဍပ္ပိ၊ သုံးယောက်လည်း ဖြစ်ကုန်သော။ တေသံပန၊ ထိုသားတော်တို့၏ကား။ ကောဝ၊ တစ်ယောက် သာလျှင် ဖြစ်သော။ ကော၎ဘာဂါရိကောစ၊ ကျိုဝန် ကျီစိုးသည်လည်း ကောင်း။ကောဝ၊တစ်သောက်သာလျှင်ဖြစ်သော။အာယုတ္တကောစ၊ကျီစချီ ကျီစာရေးသည်လည်းကောင်း။တသ၊ထိုကျီစိုးကျီစာရေး၏။ဒ္ဒါဒသနဟုတာ၊ တစ်သိန်းနှစ်သောင်းကုန်သော။ ပုရိသပရိဝါရာ၊ ယောက်ျားအခြံအရံတို့ သည်။ဟောန္တိ၊ဖြစ်ကုန်၏။ တေတေ၊ ထိုထိုလုလင်တို့ကို။ ပက္ကောသာပေတွာ၊ ခေါ်စေ၍။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ ဤမံ တေမာသံ၊ ဤဝါတွင်းသုံးလပတ်လုံး။ ဒသ သီလာနိ၊ဆယ်ပါးသောသီလတို့ကို။ဂဟေတွာ၊ယူ၍။ ဒ္ဒကာသာယာနိ၊ ဖန်ရည်စွန်းသော အဝတ်နှစ်ထည်တို့ကို။ နိဝါသေတွာ၊ ဝတ်၍။ သတ္ထာရာ၊ ဘုရားသခင်နှင့်။ သဟဝါသံ၊ တကွနေခြင်းကို။ ဝသိဿာမ၊ နေကုန်အုံ့။ တုမ္ဟေ၊ သင်တို့သည်။ဇေတ္တကံ၊ ဤမျှလောက်သော။ ဒါနဝတ္ထုံ၊ အလှူဝတ်ကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ ဒေဝသိကံ၊ နေ့တိုင်း။ နဝုတိသဟဿာနဥ္စ၊ ကိုးသောင်း ကုန်သော ရဟန်းတို့အား။လည်းကောင်း။ ယောဓ သဟဿာနဥ္စ၊ သူရဲတစ် ထောင်တို့အား။လည်းကောင်း။ သင်္ဃံ၊ အလုံးစုံသော။ ခါဒနီယဘောဇနီယံ၊ ခဲဖွယ်ဘောဇဉ်ကို။ ပဝတ္တေယျာထ၊ စီရင် ခန့်ရမ်းလေကုန်လော့။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စ။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ ဤနေ့မှစ၍။ ကိဉ္စိ၊ တစ်စုံ တစ်ခုသောစကားကို။ နဝက္ခာမိ၊ မဆိုအုံ့။ ဤတို၊ ဤသို့။ ဝဒိ သု၊ ဆိုကုန်

၏။ တယောပိ၊ သုံးယောက်လည်းဖြစ်ကုန်သော။ တေဇနာ၊ ထိုသူတို့သည်။ ပရိစာရိကံ၊ ခြေရင်းအလုပ်အကျွေးဖြစ်သော။ ပရိဝါရသဟဿံ၊ အခြံအရံ တစ်ထောင်ကို။ ဂဟေတ္ဝာ၊ ခေါ်၍။ ဒသ သီလာနိ၊ ဆယ်ပါးသော သီလ တို့ကို။ သမာဒါယ၊ ဆောက်တည်၍။ ကာသဝယဝတ္ထာနိ၊ ဖန်ရည်စွန်းသော အဝတ်တို့ကို။ နိစါသေတ္ဝာ၊ ဝတ်၍။ ဝိဟာရေ ယေဝ၊ ကျောင်းဌာသာလျှင်။ ဝသိံသု၊ နေကုန်၏။ ကောဋ္ဌာဂါရိ ဧကာစ၊ ကျီစိုးသည်လည်းကောင်း။ အာယုတ္တကောစ၊ ကျီစာရေးသည်လည်းကောင်း။ ဧကတော၊ တစ်ပေါင်း တည်း။ ဟုတ္ဝာ၊ ဖြစ်၍။ တိဏ္ဍံ ဘာတိကာနံ၊ မင်းသားညီနောင်သုံးယောက် တို့၏။ ကောဋ္ဌာဂါရေဟိ၊ ကျီတော်တို့မှ။ ဝါရေန ဝါရေန၊ အလှည့်အလှည့် ဖြင့်။ ဒါနဝတ္ထံ၊ အလှူစတ်တို့ကို။ ဂဟေတ္ဝာ၊ ယူ၍။ ဒါနံ၊ အလှူကို။ ဒေန္တိ၊ ပေးကုန်၏။ ကမ္မကာရာနံ၊ အလှူလုပ်သောသူတို့၏။ ပုတ္တာပန၊ သားတို့သည် ကား။ ယာဂုဘတ္တာဒီနံ၊ ယာဂုထမင်း စသည်တို့၏။ အတ္ထာယ၊ အကျိုးငှာ။ ရောဒန္တိ၊ ငိုကြွေးကုန်၏။ တေ၊ ထိုချက်ပြုတ်သော အဖဖြစ်သူ စားဖိုသည် တို့သည်။ တေသံ၊ ထိုသားယောက်သမီးယောက်တို့အား။ ဘိက္ခုသံဃေ၊ ရဟန်းသံဃာ သည်။ အနာဂတေ ယေဝ၊ မကြာလာမီလျှင်။ ယာဂုဘတ္တာ ဒီနိ၊ ယာဂုထမင်း စသည်တို့ကို။ ဒေန္တိ၊ ပေးကုန်၏။ ဘိက္ခုသံဃသ၊ ရဟန်းသံဃာ၏။ ဘတ္တကိစ္စာ ဝသာနေ၊ ဆွမ်းဘုဉ်းပေးပြီးသောအခါ၌။ ကိဉ္စိ၊ တစ်စုံတစ်ခုသော။ အတိ ရေကံ၊ အလွန်ကြွင်းသည်။ နဘူတပုဗ္ဗံ၊ မဖြစ်စဖူး။ တေ၊ ထိုချက်ပြုတ် သော စားဖိုသည်တို့သည်။ အပရဘာဂေ၊ နောက်အဖို့၌။ ဒါရကာနံ၊ သူငယ်တို့အား။ ဒေမာဟိ၊ ပေးကုန်အံ့ဟု။ အတ္တနာပိ၊ မိမိတို့သည်လည်း။ ဂဟေတ္ဝာ၊ ယူ၍။ ခါဒိံသု၊ စားကုန်၏။ မနုညံ၊ စိတ်ကို နှိုင်းရှည်သောအား ဖြင့် နှစ်သက်စေတတ်သော။ အာဟာရံ၊ အရသာရှိသော အစာအာဟာရ ကို။ ဒိသ္ဝာ၊ မြင်ခြင်းကြောင့်။ အဓိဝါသေတုံ၊ သည်းခံခြင်းငှာ။ နာသက္ခိံသု၊ မတတ်နိုင်ကုန်။ တေ ပန၊ ထိုစားဖိုသည်တို့သည်ကား။ စတုရာသီတိသဟဿာနိ၊ ရှစ်သောင်းလေးထောင်တို့သည်။ အဟေသုံ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တေ၊ ထိုသူတို့သည်။ သံဃသ၊ သံဃာအား။ ဒိန္နဒါနဝတ္ထံ၊ လှူအပ်ပြီးသော အလှူဆွမ်းဝတ်ကို။ ခါဒိတ္ဝာ၊ စား၍။ ကာယသ္မ ဘေဒါ၊ ကိုယ်ခန္ဓာပျက်သည်မှ။ ပရံ မရဏာ၊ စုတေသည်မှနောက်၌။ ပေတ္တိဝိသယေ၊ ပြိတ္တာဘုံ၌။ နိဗ္ဗတ္တိံသု၊ ဖြစ်ကုန်၏။

တေဘာတိကာ ပန၊ ညီနောင် သုံးယောက်တို့သည်ကား။ ပုရိသယဟသေန၊ ယောက်ျားတစ်ထောင်နှင့်။သဒ္ဓိ ၊တက္ခ။ ကာလကိ်တ္ဌာ၊ စုတေ၍။ ဒေဝလောကေ၊ နတ်ပြည်၌။ နိဗ္ဗတ္တိတ္ဌာ၊ ဖြစ်ပြီး၍။ ဒေဝလောကာ၊ နတ်ပြည်မှ။ မနုဿလောကံ၊လူပြည်သို့။မနုဿလောကာ၊လူပြည်မှ။ ဒေဝလောကံ၊နတ်ပြည်သို့။ သံသရန္တာ၊ ကျင်လည်ကုန်သည်ရှိသော်။ ဒေ့နဝုတိကပေါ၊ ကိုးဆယ်နှစ်ကမ္ဘာတို့ကို။ ခပေသုံ၊ ကုန်စေကုန်၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ တယော ဘာတရော၊ မင်းသားညီနောင်သုံးယောက် ဖြစ်ကုန်သော။ တေ၊ တို့သည်။ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို။ ပတ္ထေန္တာ၊ တောင့်တကုန်လျက်။တဒါ၊ ထိုအခါ၌။ ကလျာဏကမ္မံ၊ကောင်းသောအမှုကို။ ကရိ ်သု၊ပြုကုန်၏။ တေ၊ထိုမင်းသားသုံးယောက်တို့သည်။ အတ္ထနာ၊ မိမိသည်။ ပတ္ထိတ ပတ္ထိတ မေဝ၊ တောင့်တတိုင်း တောင့်တတိုင်းသာလျှင်။ လဘိ ်သု၊ ရကုန်၏။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ မခံ ဩလောကေတ္ဌာ၊ မျက်နှာကြီးငယ်ကြည့်၍။ နဒမ္မိ၊ မပေး။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ တဒါ ပန၊ ထိုအခါ၌ကား။ တေသံ၊ ထိုမင်းသားသုံးယောက်တို့၏။ အာယုတ္တကော၊ ကျီစာရေးသည်။ ဗိမ္ဗိသာရော၊ ဗိမ္ဗိသာရမင်းကြီးသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ကောဗ္ဗာဝါရိကော၊ ကျီဝန်ကျီစိုးသည်။ ဝိသာခေါ ဥပသကော၊ ဝိသာခါမည်သော သီတင်းသည်သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ တေသံ၊ ထိုကျီစာရေး ကျီစိုးတို့၏။ ကမ္မကာရာ၊ ချက်ပြုတ်ကုန်သော စားဖိုသည်တို့သည်။ တဒါ၊ ထိုအခါ၌။ ပေတေသု၊ ပြိတ္တာဘုံတို့၌။ နိဗ္ဗတ္တိတ္ဌာ၊ ဖြစ်ကုန်၍။ သုဂတိ ဒုဂ္ဂတိဝသေန၊ ကောင်းသောလားရာ မကောင်းသောလားရာ ရှိသည်၏ အစွမ်းဖြင့်။ သံသရန္တာ၊ ကျင်လည်ကုန်လျက်။ ဣမသ္မိ ်ကပ္ပေ၊ ဤဘဒ္ဒကပ်ကမ္ဘာ၌။ စတ္တာရိ ဗုဒ္ဓန္တရာနိ၊ ဘုရားလေးဆူတို့၏အကြား ကာလပတ်လုံး။ ပေတလောကေယေဝ၊ ပြိတ္တာဘုံတို့၌သာလျှင်။ နိဗ္ဗတ္တိ ်သု၊ဖြစ်ကုန်၏။တေ၊ထိုပြိတ္တာတို့သည်။ ဣမသ္မိ ်ကပ္ပေ၊ ဤဘဒ္ဒကပ်ကမ္ဘာ၌။ သဗ္ဗပဌမံ၊ အလုံးစုံသော ဘုရားတို့၏ ရှေဦးစွာ။ ဥပ္ပန္နံ၊ ဖြစ်တော်မူသော။ စတ္တာလီသ ဝဿသဟဿာယုကံ၊ အနှစ်လေးသောင်းသက်တော်ရှည်သော။ကကုသန္ဓံ ဘဂဝန္တံ၊ ဟကုသန်မြတ်တ်စွာဘုရားသို့။ ဥပသင်္ကမိတ္ဌာ၊ ကပ်၍။ ဘန္တေ ဘဂဝါ၊ ဘုန်းတော်ကြီးသောရှင်ပင်ဘုရား။အမှာကံ၊ အကျွန်ုပ်တို့၏။အာဟာရံ၊အစာအာဟာရကို။လဘန ကာလံ၊ စားရအံ့သောအခါကို။ အာစိက္ခထ၊ မိန့်တော်မူပါကုန်

လော့။ ဣတိပုစ္ဆိ သု၊ ဤသို့မေးလျှောက်ကုန်၏။ သောပိ၊ ထို ကကုသန် မြတ်စွာဘုရားသည်လည်း။ မမ၊ ငါ၏။ကာလေ၊ လက်ထက်၌။ တာဝ၊ရှေဦး စွာ။ နလဘိသထ၊ အစာထမင်းကိုမရကုန်လတ္တံ့။ မမ ပစ္ဆတော၊ ငါဘုရား ပရိနိဗ္ဗာန်စံတော်မူသည်မှ နောက်ကာလ၌။ မဟာပထဝိယာ၊ မြေကြီးသည်။ ယောဇနမတ္တံ၊ တစ်ယူဇနာမျှ။ အဘိရုဠ္ဍာယ၊ အထက်သို့ တက်သောအခါ၌။ ကောဏာဂမနော နာမ၊ ကောဏာဂုဏ်အမည်ရှိသော။ဗုဒ္ဓေါ၊ ဘုရားသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇိသတိ၊ဖြစ်လတ္တံ့။ တံ၊ထိုကောဏာဂုံဘုရားရှင်ကို။ပုစ္ဆေယျာထ၊ မေးရစ်ကုန်လော့။ဣတိအာဟ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။ တေ၊ ထိုပြိတ္တာတို့သည်။ တတ္တကံ ကာလံ၊ ထိုမျှလောက်သောကာလကို။ ခေပေတ္မာ၊ ကုန်စေ၍။ တသ္မိံ ၊ ထို ကောဏာဂုံဘုရားသခင်သည်။ဥပ္ပန္နေ၊ ဖြစ်တော်မူသည်ရှိသော။ တံ၊ ထိုကော ဏာဂုံမြတ်စွာဘုရားကို။ပုစ္ဆိ သု၊မေးကုန်၏။ သောပိ၊ ထိုကောဏာဂုံမြတ်စွာ ဘုရားသည်လည်း။ မမကာလေ၊ ငါဘုရားလက်ထက်တော်၌။ နလဘိသထ၊ အစာကို မရကုန်လတ္တံ့။ မမ ပစ္ဆတော၊ ငါဘုရား ပရိနိဗ္ဗာန်စံတော်မူသည်မှ နောက်ကာလ၌။မဟာပထဝိယာ၊ မြေကြီးသည်။ယောဇနမတ္တံ၊ တစ်ယူဇနာ ☰ မျှ။ အဘိရုဠ္ဍာယ၊ အထက်သို့ မြင့်သောအခါ၌။ ကဿပေါနာမ၊ ကဿပ အမည်ရှိသော။ဗုဒ္ဓေါ၊ဘုရားရှင်သည်။ဥပ္ပဇ္ဇိသတိ၊ဖြစ်လတ္တံ့။ တံ၊ထိုမြတ်စွာ ဘုရားသခင်ကို။ပုစ္ဆေယျာထ၊မေးရစ်ကုန်လော့။ဣတိအာဟ၊ ဤသို့မိန့်တော် မူ၏။ တေ၊ ထိုပြိတ္တာတို့သည်။တတ္တကံ ကာလံ၊ ထိုမျှလောက်သောကာလကို။ ခေပေတ္မာ၊ ကုန်စေ၍။ တသ္မိံ ပိ၊ ထိုကဿပဘုရားသည်လည်း။ ဥပ္ပန္နေ၊ ပဋ္ဌိ လင်းထွန်းပသည်ရှိသော်။တံ၊ထိုကဿပဘုရားသခင်ကို။ပုစ္ဆိ သု၊မေးကုန်၏။ သောပိ၊ ထိုကဿပ ဘုရားသခင်သည်လည်း။ မမ ကာလေ၊ ငါဘုရားလက် ထက်တော်၌။နလဘိသထ၊စားရာအစာကိုမရကုန်လတ္တံ့။မမ ပန ပစ္ဆတော၊ ငါဘုရား ပရိနိဗ္ဗာန်လွန်သည်မှ နောက်ကာလ၌ကား။ မဟာပထဝိယာ၊ မြေကြီးသည်။ ယောဇနမတ္တံ၊ တစ်ယူဇနာမျှ။ အဘိရုဠ္ဍာယ၊ အထက်သို့မြင့် သောအခါ၌။ဂေါတမော နာမ ဗုဒ္ဓေါ၊ဂေါတမအမည်ရှိသော ဘုရားသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇိသတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ တဒါ၊ ထိုအခါ၌။ တုမှာကံ၊ သင်တို့၏။ ဥတကော၊ အဆွေအမျိုး ဖြစ်သော။ ဗိမ္ဗိသာရ ရညောနာမ ရာဇာ၊ ဗိမ္ဗိသာရအမည် ရှိသော မင်းကြီးသည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ သော၊ ထိုဗိမ္ဗိသာရ

မင်းသည်။သတ္တု၊ ဘုရားသခင်အား။ဒါနံ၊အလှူကို။ ဒတ္တာ၊ ပေး၍။ တုမ္ဟာကံ၊ သင်တို့အား။ ပတ္တိ၊အဖို့ကို။ ပါပေယျတိ၊ အမျှဝေ၍အလှူ၏အဖို့ကို ရောက်စေလတ္တံ့။တဒါ၊ ထိုအခါ၌။ လဘိဿထ၊နတ်၌ဖြစ်သော အစာအာဟာရကို ရကုန်လတ္တံ့။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။ တေသံ၊ ထိုပြိတ္တာတို့အား။ ကေ ဗုဒ္ဓန္တရံ၊ ဘုရားနှစ်ဆူတို့၏တစ်ခုသောအကြားကို။သေဒိဝသသဒိသံဝိယ၊ နက်ဖန်ဖြစ်သောနေ့နှင့် အတူကဲ့သို့။ အဟောသိ၊ ထင်၏။ တေ၊ ထိုပြိတ္တာတို့သည်။ တထာဂတော၊ ဘုရားသခင်သည်။ ဥပ္ပန္နော၊ ဖြစ်တော်မူသည်ရှိသော်။ ဝိမ္မိသာရရညော၊ ဝိမ္မိသာရမင်းသည်။ ပဌမဒိဝသံ၊ ရှေဦးစွာဖြစ်သောနေ့၌။ ဒါနေ၊ အလှူကို။ဒိန္နေ၊ ပေးသည်ရှိသော်။ပတ္တိ၊အဖို့ကို။ အလဘိတ္ဝာ၊ မရ၍။ ရတ္တိဘာဂေ၊ ညဉ့်အဖို့၌။ ဘေရဝသဒ္ဒံ၊ ကြောက်လန့်ဖွယ်ရှိသော အသံကို။ ကတ္ဝာ၊ ပြု၍။ ရညော၊အား။အတ္တာနံ၊ ကိုယ်ကို။ဒဿယိ သု၊ မြင်စေကုန်၏။ သော၊ ထိုဝိမ္မိသာရမင်းကြီးသည်။ပုနဒိဝသေ၊ တစ်ဖန်မိုးသောက်သောနေ့၌။ ဝေဠုဝနံ၊ ဝေဠုဝန်ကျောင်းတော်သို့။ဂန္တွာ၊၍။တထာဂတဿ၊ဘုရားသခင်အား။ တံ ပဝတ္တိ၊ ထိုအကြောင်းကို။ အာရောစေသိ၊ ကြားလျှောက်၏။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသခင်သည်။မဟာရာဇ၊ မြတ်သောမင်းကြီး။ ဣတော၊ဤကမ္ဘာမှ။ ဒ္ဝေနဝုတိကပ္ပမတ္ထကေ၊ ကိုးဆယ့်နှစ်ကမ္ဘာထက်၌။ ဖုဿဗုဒ္ဓကာလေ၊ ဖုဿဘုရားလက်ထက်တော်၌။ တဝဉ္ဘတကာ၊ သင်၏ ဆွေသား မျိုးသားဖြစ်ကုန်သော။တော၊ထိုပြိတ္တာတို့သည်။ဘိက္ခုသံဃဿ၊ရဟန်းသံဃာအား။ ဒိန္နံ၊ လှူအပ်သော။ဒါနဝတ္ထုံ၊အလှူဖြစ်သော ဆွမ်းဝတ်ကို။ခါဒိတ္ဝာ၊စား၍။ ပေတလောကေ၊ ပြိတ္တာဘုံ၌။ နိဗ္ဗတ္တေတ္ဝာ၊၍။ သံသာရန္တော၊ ကျင်လည်ရကုန်သည်ရှိသော်။ ကကုသန္ဓာဒယော၊ ကကုသန် အစရှိကုန်သော။ ဗုဒ္ဓေ၊ တို့ကို။ ပုစ္ဆိတ္ဝာ၊လျှောက်ထား၍။တေဟိ၊ ထိုကကုသန်စသောဘုရားကိုသည်။ ဣဒါနိ ဒဠ္ဠ၊ ဤမည် ဤမည်သော စကားကို။ ဝုတ္တာ၊ မိန့်တော်မူကုန်သော ကြောင့်။ ဧတ္ထကံ ကာလံ၊ ဤမျှအတိုင်းအရှည်ရှိသော ကာလပတ်လုံး။ တဝ၊ သင်မင်းကြီး၏။ ဒါနံ၊ အလှူကို။ ပစ္စာသီသမာနာ၊ တောင့်တကုန်လျက်။ ဟိယျော၊ ယမန်နေ့က။တယာ၊သင်သည်။ ဒါနေ၊ အလှူကို။ ဒိန္နေ၊ ပေးသည်ရှိသော်။ ပတ္တိ၊ ကို။ အလဘမာနာ၊ မရကုန်သောကြောင့်။ ဧဝံ၊ ဤသို့ကြောက်ဖွယ်ရှိသော အသံကို။ အကံသု၊ ပြုကုန်၏။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့

မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ကိုံပန၊ အသို့နည်း။ ဣဒါနိ၊ ဤ။ ဒိန္နေ၊ ပေးသည်ရှိသော်။ လဘိသန္တိ၊ ရပါကုန်လတ္တံ့လော။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်သည်ရှိသော်။ မဟာရာဇ၊ မြတ်သောမင်းကြီး။ အာမ၊ ဩသော်-ရသည်မှန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူလတ်သော်။ ရာဇာ၊ မင်းကြီးသည်။ ဗုဒ္ဓပမုခံ၊ ဘုရား အမှူးရှိသော။ ဘိက္ခုသံဃံ၊ ရဟန်းသံဃာကို။ နိမန္တေတွာ၊ ဖိတ်၍။ ပုနဒိဝသေ၊ တစ်ဖန် မိုးသောက်သောနေ့၌။ မဟာဒါနံ၊ အလှူကြီးကို။ ဒတ္တွာ၊ ပေး၍။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဣတော၊ ဤအလှူပေးသောအခါမှ စ၍။ တေသံ ပေတာနံ၊ ထိုပြိတ္တာတို့အား။ ဒိဗ္ဗအန္နပါနံ၊ နတ်၌ဖြစ်သော ထမင်း၊ နတ်၌ဖြစ်သော အဖျော်သည်။ သမ္ပဇ္ဇတု၊ ပြည့်စုံပါလေစေသတည်းဟု။ ပတ္ထိ၊ အလှူ၏အဖို့ကို။ အဒါသိ၊ ပေး၏။ တေသံ၊ ထိုပြိတ္တာတို့အား။ တထေဝ၊ ထိုစိတ်ရည်စူး၍ ဆုတောင်းတိုင်းသာလျှင်။ ဒိဗ္ဗအန္နပါနံ၊ နတ်၌ဖြစ်သောထမင်း၊ နတ်၌ဖြစ်သော် အဖျော်တို့သည်။ ပါတုရဟောသုံ၊ ထင်ရှားစွာ ဖြစ်ကုန်၏။ ပုနဒိဝသေ၊ တစ်ဖန် မိုးသောက်သောနေ့၌။ နဂ္ဂါ ဟုတ္တွာ၊ 'အဝတ်မဆည်း အချည်းနှီးဖြစ်၍။ အတ္တာနံ၊ ဖြစ်တိုင်းသောကိုယ်ကို။ ဒဿေသုံ၊ ပြကုန်၏။ ရာဇာ၊ ဗိမ္ဗိသာရမင်းကြီးသည်။ ဘန္တေ၊ ဘုရား။ အဇ္ဇ၊ ယနေ့။ နဂ္ဂါ ဟုတ္တွာ၊ အချည်းနှီးအဝတ်မဲ့ဖြစ်၍။ အတ္တာနံ၊ မိမိတို့ကိုယ်ကို။ ဒဿေသုံ၊ ပြကုန်၏။ ဣတိ၊ သို့။ အာရောစေသိ၊ လျှောက်၏။ မဟာရာဇ၊ မြတ်သောမင်းကြီး။ တေတယာ၊ သင်မင်းကြီးသည်။ ဝတ္ထာနိ၊ အဝတ်သင်္ကန်းတို့ကို။ နဒိန္နာနိ၊ ရည်စူးသဖြင့် မလှူအပ်ကုန်သေး။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်သည်ရှိသော်။ ရာဇာပိ၊ မင်းကြီးသည်လည်း။ ပုနဒိဝသေ၊ မိုးသောက်သောနေ့၌။ ဗုဒ္ဓပမုခဿ၊ ဘုရား အမှူးရှိသော။ ဘိက္ခုသံဃဿ၊ ရဟန်းသံဃာအား။ စီဝရဒါနံ၊ သင်္ကန်းအလှူကို။ ဒတ္တွာ၊ လှူ၍။ ဣတော၊ ဤသင်္ကန်းကို လှူသည်မှစ၍။ တေသံပေတာနံ၊ ထိုပြိတ္တာတို့အား။ ဒိဗ္ဗဝတ္ထာနိ၊ နတ်၌ဖြစ်ကုန်သောအဝတ်တို့သည်။ ဟောန္တု၊ ဖြစ်စေကုန်သတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဆုတောင်းလျက်။ ဒါပေသိ၊ ပေးစေ၏။ တံခဏညေဝ၊ ထိုခဏ၌သာလျှင်။ တေသံ၊ ထိုပြိတ္တာတို့အား။ ဒိဗ္ဗဝတ္ထာနိ၊ နတ်၌ဖြစ်ကုန်သောအဝတ်တို့သည်။ ဥပဋ္ဌဟိံသု၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တေ၊ ထိုသူတို့သည်။ ပေတတ္တဘावံ၊ ပြိတ္တာ၏အတ္တဘောကို။ ဝိဇဟိတ္တာ၊ စွန့်၍။ ဒိဗ္ဗတ္တဘावေ၊ နတ်၏အတ္တဘော၌။ သဏ္ဌဟိံသု၊ တည်ကုန်၏။ သတ္ထာ၊ ဘုရား

သခင်သည်။ အနုမောဒနံ၊ အနုမောဒနာကို။ ကရောန္တော၊ ပြုတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍။ တိရောကုဋ္ဌေသု တိဋ္ဌန္တီတိအာဒိနာ၊ တိရောကုဋ္ဌေသု တိဋ္ဌန္တိ ဤသို့အစရှိသည်ဖြင့်။ တိရောကုဋ္ဌာနုမောဒနံ၊ တိရောကုဋ္ဌေသုက်ဖြင့် အနုမောဒနာကို။ အကာသိ၊ ပြု၏။ အနုမောဒနာဝသာနေ၊ အနုမောဒနာ ပြုတော်မူသော အဆုံး၌။ စတုရာသီတိယာ ပါဏသဟဿာနံ၊ ရှစ်သောင်းလေးထောင်သော သတ္တဝါတို့အား။ ဓမ္မာဘိသမယော၊ သစ္စာလေးပါးတရားကိုသိသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ဤတို့ ဤသို့။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသခင်သည်။ တေဘာတိကဇဋိလာနံ၊ ဆံကျစ်ထုံးကုန်သော ရဟေညီနောင် သုံးယောက်တို့၏။ ဝတ္ထုံ၊ ဝတ္ထုကို။ ကထေတ္ဝာ၊ ဟောမြိ။ ဤမမ ဓမ္မဒေသနံ၊ ဤတရားဒေသနာကို။ အာဟရိ၊ ဆောင်တော်မူ၏။

ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ အဂ္ဂသာဝကာ ပန၊ အဂ္ဂသာဝကတို့သည်ကား။ ကိံ၊ အဘယ်ကောင်းမှုကံကို။ ကရိ သု၊ ပြုကုန်သနည်း။ ဤတို့ ဤသို့ လျှောက်သည်ရှိသော်။ အဂ္ဂသာဝက ဘာဝါယ၊ လက်ယာရံ၊ လက်ဝဲရံသာဝက အစုံဖြစ်စေခြင်းငှာ။ ပတ္ထနံ၊ ဆုတောင်းခြင်းကို။ ကရိ သု၊ ပြုကုန်၏။ ဟိ၊ ထိုစကားကို ချဲ့ဦးအုံ့။ ဤဘဒ္ဒကပ်ကမ္ဘာမှ။ ကပ္ပသတသဟဿာဓိကာနံ၊ ကမ္ဘာတံစ်သိန်းအလွန်ရှိကုန်သော။ အသင်္ခေ်ယျာနံ၊ ကမ္ဘာတစ်သင်္ခေ်တို့၏။ မတ္ထကေ၊ အထက်၌။ သာရိပုတ္တော၊ သာရိပုတ္တရာသည်။ ဗြာဟ္မဏမဟာသာလ ကုလေ၊ များသော စည်းစိမ်ဥစ္စာရှိသော ပုဏ္ဏားမျိုး၌။ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်၏။ နာမေန၊ အမည်အားဖြင့်။ သရဒမာဏဝေါ နာမ၊ သရဒ လုလင်ဟူသောအမည်ရှိသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ မောဂ္ဂလာနောပိ၊ မောဂ္ဂလ္လာန်သည်လည်း။ ဂဟပတိ မဟာသာလကုလေ၊ များသောဥစ္စာနှစ်ရှိသော သူဌေးမျိုး၌။ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်၏။ နာမေန၊ အမည်အားဖြင့်။ သိရိဝဍ္ဎ ကုဋုမ္ဗိကောနာမ၊ သိရိဝဍ္ဎ သူဌေးဟူသော အမည်ရှိသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ တေဥဘောပိ၊ ထိုနှစ်ယောက်သောသူတို့ သည်လည်း။ သဟပံသုကီဠိကာ၊ တကွ မြေမှုန့်ကစားဖက် သူငယ်ချင်းဖြစ်ကုန်သော။ သဟာယကာ၊ ချစ်ကြည်လေးမြတ်သော အဆွေခင်ပွန်းတို့သည်။ အဟေသုံ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တေသု၊ တို့တွင်။ သရဒ မာဏဝေါ၊ သရဒလုလင်သည်။ ပိတု အစ္စယေန၊ အဖလွန်သဖြင့်။ ကုလ သန္တကံ၊ အမျိုးမှဖြစ်သော အမွေဥစ္စာဟု ဆိုအပ်သော။ မဟာဓနံ၊ များ

စ္ဆာဏသာ ဥစ္ဆာကို။ ပဋိပဇ္ဇိတ္တာ၊ရ၍ ကေဒီဝသံ၊တစ်နေ့သ၌။ရဟောဂတော၊ ဆိတ်ငြိမ်ရာအရပ်သို့ ကပ်လျက်။ စိန္တေသိ၊ ကြံ၏။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဣမိ လောကတ္တယာ ဝ မေ ဝ၊ ဤပုစ္ဆုပွန်လောက၌ဖြစ်သော အတ္တဘောကို သာ လျှင်။ ဇာနာမိ၊ သိ၏။ ပရလောကတ္တယာ ဝ၊ တမလွန်ဘဝ၌ ဖြစ်သော အတ္တဘောကို။ နော ဇာနာမိ၊ မသိ။ ဣတိ၊ ဤသို့ နှလုံးသွင်းလျက်။ ဇာတ သတ္တာနံ၊ဖြစ်ကျွန်သောသတ္တဝါတို့၏။ မရဏံ နာမ၊ သေခြင်းမည်သည်ကား။ ခုဝံ၊ မြဲ၏။ မယာ၊ သည်။ ကေ ပဗ္ဗဇ္ဇာ၊ မြတ်သောရသေ့ရဟန်းအဖြစ်ကို။ ပဗ္ဗ ဇိတ္တာ၊ ရဟန်းပြု၍။ မောက္ခမဂ္ဂဝေဝသနံ၊ ဝဋ်မှတ္တက်မြောက်ရာ နိဗ္ဗာန်ကို ရှာခြင်းကို။ ကာတုံ၊ ပြုခြင်းငှာ။ ဝဋ္ဋတိ၊ သင့်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ကြံ၏။ သော၊ ထို သရဒလုလင်သည်။ သဟာယကံ၊ အဆွေခင်ပွန်းဖြစ်သော သိရိဝဏ္ဏသို့။ ဥပသင်္ကမိတ္တာ၊ကပ်၍။အာဟ၊ဆို၏။ သမ္မ သိရိဝုဏ္ဏ၊ သူငယ်ချင်း သိရီဝဏ္ဏ။ အဟံ၊ ငါသည်။ ပဗ္ဗဇိတ္တာ၊ ရဟန်းပြု၍။ မောက္ခမဂ္ဂံ၊ ဝဋ်ကင်းရာနိဗ္ဗာန်ကို။ ဂဝေသိဿာမိ၊ ရှာအံ့။တုံ၊သည်။မယာ၊ငါနှင့်။သဒ္ဓိ ၊တကွ။ ပဗ္ဗဇ္ဇိတုံ၊ရဟန်း ပြုခြင်းငှာ။သင်္ကိဿသိ၊ တတ်နိုင်အံ့လော။ နု သင်္ကိဿသိ၊မတတ်နိုင်အံ့လော။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။ သမ္မ၊ သူငယ်ချင်း။ နု သင်္ကိဿာမိ၊ မတတ်နိုင်။ တုံ ယေဝ၊ သင်သည်သာလျှင်။ ပဗ္ဗဇာဟိ၊ ရဟန်းပြုလေလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို လတ်သော်။ သော၊ ထိုသရဒလုလင်သည်။ စိန္တေသိ၊ ကြံ၏။ ပရလောကံ၊ တမလွန်ဘဝသို့။ဂစ္ဆန္တော၊ သွားသောသူတို့သည်။သဟာယံ ဝါ၊ချစ်ခင်သော အဆွေခင်ပွန်းကိုလည်းကောင်း။ ဉာတိ ဝါ၊ မိမျိုးဖမျိုးကိုလည်းကောင်း။ မိတ္တံ ဝါ၊ နှလုံးအကျွမ်းဝင်သောသူကိုလည်းကောင်း။ ဂဟေတ္တာ၊ ခေါ်၍။ ဂတော နာမ၊ သွားသောသူမည်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ အတ္တနာ၊ မိမိသည်။ ကတံ၊ ပြုအပ်သောကံသည်။ အတ္တနော ဝ၊ မိမိအားသာလျှင်။ ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ဣတိ၊ ဤသို့ကြံ၏။ တတော၊ ထိုသို့ကြံပြီးသည်မှ။ ရတနကောဋ္ဌာဂါရံ၊ ရတနာ အပေါင်း၏ထားရာရွှေတိုက်ကို။ ဝိဝရာပေတ္တာ၊ ဖွင့်လှစ်စေ၍။ ကပဏာဒ္ဓိကဝ ဏိဗ္ဗကယာစကာနံ၊ အထီးကျန်သူ, ခရီးသွားသူ, ဖုန်းတောင်းယာစကာတို့ အား။ မဟာဒါနံ၊ အလှူကြီးကို။ ဒတ္ဝာ၊ ၍။ ပဗ္ဗတပါဒေ၊ တောင်ခြေရင်းသို့။ ဝဝိသိတ္တာ၊ ဝင်၍။ ဣသိပဗ္ဗဇ္ဇံ၊ ရသေ့ရဟန်းအဖြစ်ကို။ ပဗ္ဗဇိ၊ ရဟန်းပြု၏။ ကော၊ တစ်ယောက်သောသူလည်းကောင်း။ ဒွေ၊ နှစ်ယောက်သူတို့လည်း

ကောင်း။ တယော၊ ယုံးယောက်သောသူတို့လည်းကောင်း။ ဣတိ ဧဝံ၊ ဤသို့ အစရှိကုန်သောသူတို့သည်။ တဿ၊ ထိုသရဒရသေ့ကို။ အနု၊ အမှတ်ပြု၍။ ဝါ၊ တဿ၊ ထိုသရဒရသေ့၏။ အနု၊ အတုအားဖြင့်။ ပဋ္ဌဇ္ဇ၊ ရသေ့အဖြစ်ကို။ ပဋ္ဌဇိတ္မာ၊ ရသေ့ရဟန်းပြု၍။ စတုသတ္တတိသဟဿ၊ မတ္တာ၊ ခုနှစ်သောင်း လေးထောင်မျှ လောက်ကုန်သော။ ဇဋိလာ၊ ဆံကျစ်လုံးသော ရသေ့တို့သည်။ အဟေသုံ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ သော၊ ထိုသရဒရသေ့သည်။ ပဠေ အာဘိညာ အဋ္ဌသမာပတ္တိယော၊ အာဘိညာဉ်ငါးပါး၎, သမာပတ်ရှစ်ပါးတို့ကို။ နိဗ္ဗတ္တေတ္မာ၊ ဖြစ်စေ၍။ တေသံ ဇဋိလာနံ၊ ထိုဆံကျစ်ရသေ့တို့အား။ ကသိဏ ပရိကမ္မံ၊ ကသိုဏ်းစီးဖြန်းရာဖြစ်သော ပရိကံကို။ အာစိက္ခိ၊ ကြား၏။ တေသဉ္စေပိ၊ ထိုအလုံးစုံသော ရသေ့တို့သည်လည်း။ ပဠေ အာဘိညာ၊ အာဘိညာဉ်ငါးပါးတို့ကိုလည်းကောင်း။ အဋ္ဌသမာပတ္တိယော၊ ရှစ်ပါးသော သမာပတ်ဘို့ကိုလည်းကောင်း။ နိဗ္ဗတ္တေသုံ၊ ဖြစ်စေကုန်၏။

တေန သမယေန၊ ထိုအခါ၌။ အနောမဒဿီ နာမ၊ အနောမဒဿီ အမည်တော်ရှိသော။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ လောကေ၊ လောကဒ္ဓ။ ဥဒ္ဒပါဒိ၊ ထင်ရှားဖြစ်တော်မူ၏။ နဂရံ၊ ပြည်သည်။ စန္ဒဝတီနာမ၊ စန္ဒဝတီ အမည်ရှိသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ပိတာ၊ ခမည်းတော်သည်။ ယသဝါ နာမ၊ ယသဝါ အမည်ရှိသော။ ခတ္တိယော၊ မင်းသည်။ အဟောသိ၊ ၏။ မာတာ၊ မယ်တော်သည်။ ယသောဓရာ နာမ၊ ယသောဓရာ အမည်ရှိသော။ ဒေဝီ မိဖုရားသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ဗောဓိ၊ ပင်တော်မူရာ ဗောဓိပင်သည်။ အဇ္ဇုနရုက္ခော၊ လောက်ကြုံပင်တည်း။ နိသဘောစ၊ နိသဘာထေရ်လည်းကောင်း။ အနောမောစ၊ အနောမထေရ်လည်းကောင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဒွေ အဂ္ဂသာဝကာ၊ နှစ်ပါးသောတပည့်မြတ်အစုံတို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဥပဋ္ဌာကော၊ အလုပ်အကျွေးကား။ ဝရုဏော နာမ၊ ဝရုဏအမည်ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သုနန္ဒရာစ၊ သုနန္ဒရာသည်လည်းကောင်း။ သုမနာစ၊ သုမနာသည်လည်းကောင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဒွေ အဂ္ဂသာဝကာ၊ နှစ်ဦးသောရဟန်းမိန်းမတပည့်မြတ် အစုံတို့သည်။ အဟေသုံ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ အာယု၊ သက်တော်သည်။ ဝဿသတသဟဿံ၊ အနှစ်ထောင်သိန်းသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ သရီရံ၊ ကိုယ်တော်သည်။ အဋ္ဌပညာသ ဟတ္ထုဗ္ဗေဓံ၊ ငါးဆယ့်ရှစ်တောင်အမြင့်ရှိသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ သရီ

ရပ္ပဘာ၊ ကိုယ်တော်ရောင်သည်။ဒ္ဒါဒသယောဇနံ၊ တစ်ဆယ့်နှစ်ယူဇနာတိုင်တိုင်။ ဖရိ၊ နှံ၏။ ဘိက္ခုသတသဟဿပရိဝါရော၊ ရဟန်းတစ်သိန်း အခြံအရံရှိသည်။ အဟောသိ၊ဖြစ်၏။သော၊ ထိုအနောမဒသီဘုရားသခင်သည်။ ကေဒိဝသံ၊ တစ်နေ့သ၌။ ပစ္ဆာ။သကာလေ၊ မိုးသောက်ထအခါ၌။ မဟာကရုဏာသမာပတ္တိတော၊မြတ်သောကရုဏာနှင့်ယှဉ်ခြင်းရှိသောသမာပတ်မှ။ဝုဋ္ဌာယ၊ ထ၍။ လောကံ၊ လူအပေါင်းကို။ ဝေါလောကေန္တော၊ ကြည့်တော်မူသည်ရှိသော်။ သရဒတာပသုံ၊သရဒရသေ့ကို။ဒိသ္ဝာ၊မြင်၍။ အဇ္ဈာ၊ ယနေ့။ မယာ၊ ငါ ဘုရားသည်။ သရဒတာပသသ၊ သရဒရဲသေ့၏။ သန္တိကံ၊ အထံသို့။ ဂတပစ္ဆယေန၊ သွားခြင်းဟူသောအကြောင်းဖြင့်။ ဓမ္မဒေသနာစ၊ တရားဟောခြင်းသည်လည်း။ မဟာတီ၊ များမြတ်သောအကျိုးရှိသည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ သောစ၊ထိုသရဒရသေ့သည်လည်း။အဂ္ဂသာဝကဒ္ဒွာနံ၊အဂ္ဂသာဝကအရာကို။ ပတ္ထေဿတိ၊ တောင်းလတ္တံ့။ တဿ၊ ထိုသရဒရသေ့၏။ သဟာယကော၊ အဆွေခင်ပွန်းဖြစ်သော။ သိရိဝဍ္ဎနကုဋုမ्बိကော၊ သိရိဝဍ္ဎန သူဌေးသည်။ ဒုတိယသာဝကဒ္ဒွာနံ၊လက်ဝဲရံသာဝကအရာကို။ပတ္ထေဿတိ၊တောင်းလတ္တံ့။ ဒေသနာပရိယောသာနေစ၊ ဒေသနာအဆုံး၌လည်း။ အဿ၊ ထိုရသေ့၏။ ပရိဝါယ၊ အခြံအရံဖြစ်ကုန်သော။ စတုသတ္တတိသဟဿမတ္တာဇဋိလာ၊ ခုနစ်သောင်း လေးထောင်မျှလောက်ကုန်သော ရသေ့တို့သည်။ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့။ ပါပုဏိဿန္တိ၊ ရောက်ကုန်လတ္တံ့။ မယာ၊ ငါဘုရားသည်။ တတ္ထ၊ ထိုရသေ့နေရာ တောင်ခြေရင်းသို့။ ဂန္တ္ဝါ၊ ကြွသွားခြင်းမှာ။ ဝဋ္ဋတိတိ၊ သင့်၏ဟု။အတ္တနော၊ကိုယ်တော်၏။ ပတ္တစီဝရံ၊သပိတ်သင်္ကန်းကို။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ အညံ၊ တစ်ပါးသော။ ကိဉ္စိ၊တစ်စုံတစ်ယောက်သောရဟန်းကို။ အနာမန္တေတ္ဝာ၊ နောက်ပါမခေါ်မူ၍။ သီဟောဝိယ၊ ခြင်္သေ့မင်းကဲ့သို့။ ကေစရောဟုတ္ဝာ၊တစ်ကိုယ်တော်တည်းကြွသွားတော်မူသည်ဖြစ်၍။ သရဒတာပသသ၊ သရဒရသေ့၏။အနွေဝါသိကေသု၊တပည့်ရသေ့တို့သည်။ဖလာဖလပတ္တာဝယ၊ သစ်သီးကြီးငယ်အလို့ငှာ။ ဂတေသု၊ သွားကုန်သည်ရှိသော်။ မေ၊ ငါ၏။ ဗုဒ္ဓဘာဝံ၊ ဘုရားအဖြစ်ကို။ ဇာနာတု၊ သိစေသတည်းဟု။ အဓိဋ္ဌဟိတ္ဝာ၊ အဓိဋ္ဌာန်၍။သရဒတာပသသ၊သရဒသေ့၏။ပဿန္တသော၊ မြင်စဉ်ပင်လျှင်။ အာကာသတော၊ ကောင်းကင်မှ။ သြတရိတ္ဝာ၊ ဆင်းသက်၍။ ပထဝိယံ၊မြေ၌။

ပတိဋ္ဌာသိ၊ တည်တော်မူ၏။ သရဒတာပသော၊ သရဒရသေ့သည်။ ဗုဒ္ဓါနုဘာ
ဝဠွေဝ၊ ဘုရားအာနုဘော်တော်ကိုလည်းကောင်း။ အသ၊ ထိုဘုရားသခင်
၏။ သရီရနိမ္မတ္တိ ံစ၊ ကိုယ်တော်ရောင်ဖြင့် တင့်တယ်ခြင်းရှိသော လက္ခဏာ
ကြီးငယ်ကိုလည်းကောင်း။ ဒိသ္ဝာ၊ မြင်၍။ လက္ခဏမန္တေ၊ လက္ခဏာကိုဆိုရာ
ဆိုကြောင်းဖြစ်သော ဗေဒင်ကျမ်း၌။ သမ္မသိတ္ဝာ၊ သုံးသပ်ဆင်ခြင်သည်ရှိ
သော။ဤမေဟိ လက္ခဏေဟိ၊ ဤလက္ခဏာတို့နှင့်။သမန္နာဂတော နာမ၊ ပြည့်
စုံသောသူမည်သည်ကား။အဂါရမဇ္ဈေ၊ အိမ်ရာထောင်သောလူ၏ဘောင်၌။
ဝသန္တော၊ နေသည်ရှိသော်။ စက္ကဝတ္တိရာဇာဝ၊ စကြဝတေးမင်းသည်လျှင်။
ဟောတိ၊ ၏။ ပဗ္ဗဇန္တော၊ ရဟန်းပြုသည်ရှိသော်။ဝိဝဋ္ဋစ္ဆဒေ၊ ဝတ်ပြတ်ခြင်း
ရှိသော။ သဗ္ဗညူ၊ အလုံးစုံသော တရားကိုသိသော။ ဗုဒ္ဓေ၊ ဘုရားသည်။
ဟောတိ၊၏။အယံပုရိသော၊ဤယောကျ်ားသည်။နိသိသံသယံ၊ယုံမှားမဲ့။ ဗုဒ္ဓေ၊
တိ၊ ဘုရားတည်းဟု။ ဇာနိတ္ဝာ၊ သိ၍။ ပစ္စုဂ္ဂမနံကတ္ဝာ၊ ခရီးဦးကြိုဆိုခြင်း
ပြု၍။ပဋ္ဌပတိဋ္ဌိတေန၊ ငါးပါးသောအင်္ဂါ၌တည်ခြင်းဖြင့်။ဝန္ဒိတ္ဝာ၊၍။အာသနံ၊
နေရာကို။ ပညာပေတ္ဝာ၊ ခင်း၍။ အဒါသိ၊ လှူ၏။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ပုညတ္တေ၊
ခင်းအပ်ပြီးသော။အာသနေ၊ ၌။ နိသီဒိ၊ ၏။ သရဒတာပသောပိ၊ သရဒရသေ့
သည်လည်း။အတ္တနော၊မိမိအား။ အနုစ္ဆဝိကံ၊ လျောက်ပတ်သော။ အာသနံ၊
ကို။ ပညာပေတ္ဝာ၊ ခင်းစေ၍။ ဧကမန္တံ၊ တင့်အပ်လျောက်ပတ်သောအရပ်၌။
နိသီဒိ၊ နေ၏။ တသ္မိံ သမယေ၊ ထိုသို့နေတော်မူသောအခါ၌။ စတုသတ္တတိ
သဟဿဇဋိလာ၊ ခုနစ်သောင်း လေးထောင်ကုန်သော ရသေ့တို့သည်။ ပဏီ
တာနိ ပဏီတာနိ၊ မွန်မြတ် မွန်မြတ်ကုန်သော။ သြဇဝန္တာနိ၊ သြဇာရှိကုန်
သော။ ဖလာ ဖလာနိ၊ သစ်သီးကြီးငယ်တို့ကို။ ဂဟေတ္ဝာ၊ ဆောင်ယူ၍။
အာစရိယဿ၊ ဆရာသရဒရသေ့၏။သန္တိကံ၊ အထံသို့။ဂန္တ္ဝာ၊သွား၍။သမ္ပတ္တာ၊
ရောက်လာကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဗုဒ္ဓါနဠွေဝ၊ ဘုရားသခင်တို့၏လည်းကောင်း။
အာစရိယဿ စ၊ ဆရာ၏လည်းကောင်း။ နိသိန္နာသနံ၊ နေသောနေရာကို။
သြလောကေတ္ဝာ၊ကြည့်၍။အာဟံသု၊ ဆိုကုန်၏။အာစရိယ၊ ဆရာရှင်ရသေ့။
မယံ၊အကျွန်ုပ်တို့သည်။ဤမသို့ လောကေ၊ဤလောကဌ်။တုမှေဟိ၊အရှင်ဘုရား
တို့ထက်။ မဟန္တတရော၊ ကြီးမြတ်သောသူသည်။ နတ္ထိတိ၊ မရှိပြီဟု။ မညေမ၊
မှတ်ထင်ကုန်၏။အယံပနပုရိသော၊ဤယောကျ်ားသည်ကား။တုမှေဟိ၊အရှင်

ဘုရားတို့ထက်။မဟာနန္ဒတရောမည်ပ၊ လွန်စွာမြတ်ယောင်တကား။ဤတို့၊ဤသို့ ဆိုကုန်သည်ရှိသော်။တာဝတာ၊ငါးသားအမောင်တို့။ကိုဝဒေယ၊အသို့ဆိုကုန် ဘိသနည်း။သာသပေန၊မုန်ညင်းစေ့နှင့်။သဒ္ဓိ၊တကား။အဌသင်္ခေယျာဇန သတ သဟဿုဗ္ဗေမံ၊ တစ်သိန်း ခြောက်သောင်း ရှစ်ထောင် အစောက်မြင့်သော။ သိနေရုံ၊ မြင်းမိုရ်တောင်ကို။သမံကာတုံ၊ဟူ၏ဟုပြုခြင်းငှာ။ မာဂ္ဂဿ္ဌထ၊ အလို မရှိကုန်လင့်။ ပုတ္တကာ၊ ငါ့သားတပည့်ရသော်တို့။ သဗ္ဗညုဗုဒ္ဓေန၊ သဗ္ဗညုဘုရား နှင့်။သဒ္ဓိ၊တကား။ မမံ၊ ငါ့ကို။ ဥပမံ၊ဟူ၏ဟူ၍နှိုင်းယှဉ်ခြင်းကို။မာကရိတ္ထ၊ မပြု လင့်ကုန်။ ဤတို့၊ ဤသို့ဆို၏။ အထ၊ ထိုဆရာရသော့ဆိုသောအခါ၌။ တေတာ ပဿာ၊ ထိုရသော့တို့သည်။ အယံ၊ ဤယောက်ျားမြတ်သည်။ ဤတွေ့ရသတ္တော၊ ဟုတ်ဟုတ်ပြောပြောသော သတ္တဝါသည်။သစေအာဘဝိဿ၊အကယ်၍ဖြစ်ပြား အုံ့။ဤအမှာကား၊ ငါတို့၏။ အာစရိယော၊ ဆရာသည်။ ဝေရူပံ၊ ဤသို့သဘောရှိ သော။ဥပမံ၊ ဥပမာကို။နု အာဟရိဿတိ၊မဆောင်လတ္တံ့။ယာဝ၊အကြင်ရွှေ လောက်။ အယံပုရိသော၊ ဤယောက်ျားသည်။ မဟာဝတ၊ ကြီးမြတ်လေစွ ဘကား။ ဤတို့၊ဤသို့။သဗ္ဗေပိ၊ အလုံးစုံသော ရသော့တို့သည်လည်း။ ပါဒေသု၊ ခြေတော်တို့၌။နိပတိတ္တာ၊ ဝပ်၍။သိရသာ၊ ဦးဖြင့်။ဝန္ဒိ သု၊ ရှိခိုးကုန်၏။အထ၊ ထိုသို့ရှိခိုးသောအခါ၌။ အာစရိယော၊ ဆရာဖြစ်သောသရဒရသော့သည်။ နေ၊ ထိုတပည့်ရသော့တို့ကို။အာဟ၊ဆို၏။တာဝတာ၊ ငါ့သားတို့။ အမှာကား၊ ငါတို့၏၊ ဗုဒ္ဓါနံ၊ ဘုရားရှင်တို့အား။အနုစ္ဆဝိကော၊လျောက်ပတ်ထိုက်တန်သော။ဒေယျ ဓမ္မော၊လှူဖွယ်ဝတ္ထု၊သည်။နတ္ထိ၊မရှိ။သ ဗ္ဗာစ၊ဘုရားသခင်သည်လည်း။ဘိက္ခာ စာရဝေလာယံ၊ဆွမ်းခံကြွတော်မူရာကာလ၌။ဤဓ၊ဤအရပ်သို့။အာဂတော၊ ကြွတော်မူလာ၏။မယံ၊ငါတို့သည်။ယထာသတ္တိ၊အစွမ်းရှိသည့်အားလျော်စွာ။ ယထဗလံ၊ အားရှိသည်နှင့်လျော်ညီစွာ။ ဒေယျဓမ္မံ၊ လှူဖွယ်ဝတ္ထုကို။ ဒဿာမ၊ လှူကုန်အုံ့။ တုမ္ဘေ၊ သင်တို့သည်။ ပဏီတံ၊ မွန်မြတ်သော။ ယံယံ ဖလာဖလံ၊ အကြင်အကြင်သစ်သီးကြီးငယ်သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တံတံ၊ထိုထိုသစ်သီးကြီးငယ် ကို။ အာဟရုတ၊ ဆောင်ချေကုန်လော့။ ဤတိအာဟာ၊ ဤသို့ဆို၏။ အာဟ ရိတ္တာ၊ ဆောင်စေပြီး၍။ဟတ္ထေ'လက်တို့ကို။ ဓောဝိတ္တာ၊ဆေး၍။သယံ၊ ကိုယ် တိုင်။တထာဂတဿ၊မြတ်စွာဘုရား၏။ ပတ္တေ၊ သပိတ်၌။ ပတိဋ္ဌာပေသိ၊သစ် သီးဆွမ်းကိုတည်စေ၏။ သတ္ထာရာ၊ ဘုရားသခင်သည်။ဖလာဖလံ၊ သစ်သီးကြီး

ငယ်ကို။ပဋ္ဌိဂ္ဂဟိတမတ္တော၊ ခံတော်မူခါမျှ၌။ ဒေဝတာ၊ နတ်တို့သည်။ ဒိဗ္ဗောဇာ၊ နတ်သြဇာကို။ပက္ခိပိ သု၊ ထည့်သွင်းကုန်၏။ တာပသော၊ သရဒရသော့သည်။ ဥဒကံပိ၊ သောက်တော်ရေကိုလည်း။သယမေव၊ ကိုယ်တိုင်သာလျှင်။ပရိသာ ဝေတ္ဌာ၊စစ်၍။အဒါသိ၊ကပ်လှူ၏။သော၊ ထိုရသော့သည်။တတော၊ထိုနောင်မှ။ ဘတ္တကိစ္စံ၊ဆွမ်းဘုဉ်းပေးခြင်းကိစ္စကို။ ကတ္ဝာ၊ ပြုပြီး၍။ သတ္ထရိ၊ ဘုရားသခင် သည်။နိသိန္နေ၊ နေတော်မူသည်ရှိသော်။ သဗ္ဗေ၊အလုံးစုံကုန်သော။ အန္တေဝါ သိကေ၊ တပည့်ရသော့တို့ကို။ ပဏ္ဏောသာပေတ္ဝာ၊ ခေါ်စေ၍။ သတ္ထုသန္တိကေ၊ ဘုရားအထံတော်၌။သံဃရတီယကထံ၊အသက်ထက်ဆုံး အောက်မေ့အပ်သော စကားကို။ကထေန္တော၊ပြောဟောလျက်။နိသိဒိ၏။သတ္ထာ၊ဘုရားသခင်သည်။ ဒ္ဝေအဂ္ဂသာဝကာ၊ နှစ်ပါးသောအဂ္ဂသာဝကတို့သည်။ဘိက္ခုသံဃေန၊ရဟန်း သံဃာနှင့်။သဒ္ဓိံ၊ကွ။ အာဂန္တ္ဝါ၊ လာစေကုန်သတည်းဟု။ စိန္တေသိ၊ ကြံ တော်မူ၏။တေ၊ ထိုတပည့်တော်တို့သည်။သတ္ထု၊ဘုရားသခင်၏။စိတ္တံ၊ကြံတော် မူသောစိတ်ကို။ ဉတ္ဝာ၊ သိ၍။ သတသဟဿခီဏာသဝပရိဝါရာ၊ တစ် သိန်းသော ရဟန်းအပေါင်းခြံရံလျက်။ အာဂန္တ္ဝာ၊ ၍။ သတ္ထာရံ၊ ဘုရားကို။ ဝန္ဒိတ္ဝာ၊ရှိခိုး၍။ ဧကမန္တံ၊ တင့်အပ်လျောက်ပတ်သောအရပ်၌။ အဋ္ဌံသု၊တည် ကုန်၏။တတော၊ ထိုနောက်မှ။ သရဒတာပသော၊ သရဒရသော့သည်။ အန္တေ ဝါသိကေ၊တပည့်ရသော့တို့ကို။ အာမန္တေသိ၊ ခေါ်၏။ တာတာ၊ ငါ့သားရသော့ တို့။ဗုဒ္ဓါနံ၊ဘုရားရှင်တို့၏။နိသိန္နာသနံ၊ နေရာပလ္လင်သည်။ နိစိ၊ နိမ့်၏။ သမဏ သတ်သဟဿသာနံပိ၊ ရဟန်းတစ်သိန်းတို့၏လည်း။ အာသနံ၊နေရာသည်။နတ္ထိ၊ မရှိ။အဇ္ဇ၊ယခု။တုမှေ၊သင်တို့သည်။ ဥဋ္ဌာရံ၊ မြတ်သော။သက္ကာရံ၊ အရိုအသေ ပူဇော်ခြင်းကို။ သတ္ထု၊မြတ်စွာဘုရားအား။ကာတုံ၊ ပြုခြင်းငှာ။ဝဋ္ဋတိတိ၊ သင့် ၏ဟု။ ပဇ္ဇတပါဒံတာ၊ တောင်ခြေရင်းမှ။ဝဏ္ဏဂန္ဓသမ္ပန္နာနိ၊ အဆင်းအနံ့နှင့် ပြည့်စုံကုန်သော။ပုပ္ဖာနိ၊ပန်းတို့ကို။ အာဟရထ၊ ဆောင်ခေါ်ကုန်လော့။ဣတိ အာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။ ကထနကာလေ၊ ဆိုသောအခါသည်။ ပပဏ္ဍောဝိယ၊ ကြာမြင့်သဲကဲ့သို့။ဟောတိ၊ ထင်၏။ ဣဒ္ဓိမတောပန၊တန်ခိုးရှိသောသူ၏ကား။ ဣဒ္ဓိဝိသယော၊ တန်ခိုးအရာကို။ အစိန္တေယျော၊ မကြံနိုင်။ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်။ မုဟုတ္တမတ္တေနေဝ၊တစ်ခဏခြင်းဖြင့်သာလျှင်။တေတာပသာ၊ထိုရသော့တို့သည်။ ဝဏ္ဏဂန္ဓသမ္ပန္နာနိ၊ အဆင်းအနံ့နှင့်ပြည့်စုံကုန်သော။ ပုပ္ဖာနိ၊ပန်းတို့ကို။အာဟ

ရိတ္ဌာ၊ဆောင်၍။ ဗုဒ္ဓါနံ၊ဘုရားသခင်တို့အား။ ယောဇနပ္ပမာဏံ၊တစ်ယူဇနာ အတိုင်းအရှည်ရှိသော။ ပုပ္ဖာသနံ၊ ပန်းနေရာကို။ ပညာပေသုံ၊ ခင်းကုန်၏။ ဥဘိန္နံ အဂ္ဂသာဝကာနံ၊ နှစ်ပါးသော အဂ္ဂသာဝကတို့၏။ တိဂါဝုတံ၊ သုံးဂါဝုတ်ရှိသော ပန်းနေရာသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ သေသဘိက္ခူနံ၊ ကြွင်းသော ရဟန္တာအရှင်မြတ်တို့၏။ အဒ္ဓုယောဇနိကာဒိဘေဒံ၊ ယူဇနာခွဲ စသည်အပြားရှိသော ပန်းနေရာသည်။ အဟောသိ၊ ၏။ သံဃနဝကဿ၊ သံဃာဝယ်ဖြစ်သောရဟန္တာ၏။ဥသဘမတ္တံ၊ တစ်ဥသဘမျှရှိသော ပန်းနေရာ သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ကေသို့ အဿမပဒေ၊ ရသေ့တို့နေရာ တစ်ခုသော သခ်မ်းကျေးငှ်း။တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ။ မဟန္တာနိ၊ မြတ်ကုန်သော။ အာသနာနိ၊ ပန်းနေရာတို့ကို။ကထံ ကေနကာရဏေန၊ အဘယ်သို့သောအကြောင်းဖြင့်။ ဝါ၊ ကထံပညတ္တာနိ၊ အဘယ်သို့ခင်းအပ်ကုန်သနည်း။ဣတိ၊ ဤသို့။ နစိန္တေ တဗ္ဗံ၊ မကြံအပ်။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွ။ သေ၊ ဤသည်ကား။ ဣဒ္ဓိဝိသယော၊ တန်ခိုးဖြင့်ပြီးသောအရာတည်း။ဝေ၊ ဤသို့။ ပညတ္တောသု၊ ခင်းအပ်ကုန်သော။ အာသနေသု၊ နေရာတို့၌။ သရဒတာပသော၊ သရဒရသေ့သည်။ တထာ ဂတဿ၊ ဘုရားသခင်၏။ပုရတော၊ ရှေ့မှ။ အဠုလိံ၊ လက်အုပ်ကို။ ပဂ္ဂယ္ဟ၊ ၍။ ဌိတော၊ ရပ်လျက်။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ မယ္ဟံ၊ အကျွန်ုပ်အား။ ဒီဃရတ္တံ၊ ရှည်ကြာစွာသော ကာလပတ်လုံး။ ဟိတာယ၊ စီးပွားခြင်းငှာ။ သုခါယ၊ ချမ်းသာခြင်းငှာ။ ဣဒံပုပ္ဖါသနံ၊ ဤပန်းနေရာသို့။ အာဘိရုဟထ၊ တက်တော်မူပါကုန်လော့။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ တေန၊ ထိုကြောင့်။ နာနာ ပုပ္ဖဠ္ဠ ။လ။ သဒေဝကေဟိ၊ ကေဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်ပြီ။

နာနာပုပ္ဖ၊ အထူးထူးသောပန်းကိုလည်းကောင်း။ နာနဂန္ဓဠ္ဠ၊ အထူးထူး သော နံ့သာကိုလည်းကောင်း။ကေတော၊တစ်ပေါင်းတည်း။သမ္ဘာဒေတ္ဝာန၊ ပြည့်စုံစေ၍။ ပုပ္ဖါသနံ၊ ပန်းနေရာကို။ ပညာပေတ္ဝာ၊ ခင်း၍။ ဣဒံဝစနံ၊ ဤသို့သောစကားကို။ အဗြဝိ၊ လျှောက်၏။ ဝီရ၊ လုံ့လရှိတော်မူသောအရှင် ဘုရား။တဝ၊အရှင်ဘုရားအား။ အနုစ္ဆဝိ၊ လျှောက်ပတ်သော။ ဣဒံအာသနံ၊ ဤပန်းနေရာကို။မေ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ပညတ္တံ၊ ခင်းအပ်ပြီ။ မမစိတ္တံ၊ အကျွန်ုပ် စိတ်ကို။ ပသာဒေန္တော၊ ကြည်ညိုစေ၍။ ပုပ္ဖ၊ ပန်းဖြင့်ပြီးသော။ အာသနေ၊ နေရာ၌။ နိသီဒ၊ နေတော်မူလော့။ မမ၊ ၏။ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို။ ပသာဒေတ္ဝာ၊

ကြည်လင်စေ၍။ သဒေဝကေ၊ နတ်နှင့်ထက္ကသော လူတို့ကို။ ဟ၊သရိတ္တာ၊ ဝမ်းမြောက်သောအားဖြင့်ရှင်စေ၍။ဗုဒ္ဓေါ၊ဘုရားသဗ္ဗညုသည်။သတ္တာရတ္တိန္ဒိဝံ၊ ခုနှစ်ညဉ့် ခုနှစ်နေ့တို့ပတ်လုံး။ ပဋ္ဌ၊ ပန်းအခင်းဖြင့်ပြီးသော်။ အာသနေ၊ နေရာ၌။ နိသိဒိ၊ နေတော်မူပါလေ့။

ဣတိဝေါ၊ ဤသို့။သတ္ထရိ၊ ဘုရားသခင်သည်။ နိသိန္နေ၊ နေတော်မူသည်ရှိသော်။ဒ္ဝေအဂ္ဂသာဝကာစ၊နှစ်ပါးသောအဂ္ဂသာဝကတို့သည်လည်းကောင်း။ သေသ ဘိက္ခူစ၊ ကြွင်းသောရဟန်းတို့သည်လည်းကောင်း။ အတ္တနော အတ္တနော၊ မိမိ မိမိ၏။ ပညတ္တာသနေ၊ ခင်းထားအပ်သောနေရာ၌။ နိသိဒိ"သု၊ နေကုန်၏။ သရဒတာပသော၊ သံရဒရသေ့သည်။မဟန္တံ၊ ကြီးစွာသော။ ပဋ္ဌစ္ဆတ္တံ၊ ပန်းထီးကို။ ဂဟေတ္ဝာ၊ ဆောင်း၍။ တထာဂတဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ မတ္ထကေ၊ အထက်၌။ ဓာရေန္တော၊ ဆောင်းလျက်။ အဋ္ဌာသိ၊ ရပ်လျက်နေ၏။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသခင်သည်။တေသံ ဇဋိလာနံ၊ထိုရသေ့တို့၏။အယံသက္ကာရော၊ ဤပူဇော်သက္ကာရအထူးသည်။ မဟာဖလော၊ မျှားစွာသော အကျိုးအာနိသင်ရှိသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်းဟု။ နိရောဓသမာပတ္တိ"၊ နိုရောဓသမာပတ်ကို။ သမာပဇ္ဇိ၊ ဝင်စားတော်မူ၏။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသခင်၏။ သမာပတ္တိ"၊ နိုရောဓသမာပတ်ကို။ သမာပန္နဘာဝံ၊ ဝင်စားသည်၏ အဖြစ်ကို။ ဉ တ္ဝာ၊၍။ ဒ္ဝေအဂ္ဂသာဝကာပိ၊ နှစ်ပါးသော အဂ္ဂသာဝကတို့ သည်လည်းကောင်း။ သေသဘိက္ခူပိ၊ ကြွင်းသောရဟန်းတို့သည်လည်းကောင်း။ သမာပတ္တိ"၊ ကို။ သမာပဇ္ဇိ"သု၊ ဝင်စားကုန်၏။တထာဂတော၊ ဘုရားရှင်သည်။သတ္တာဟံ၊ ခုနှစ်ရက်ပတ်လုံး။နိရောဓသမာပတ္တိ"၊ ကို။ သမာပဇ္ဇိတ္ဝာ၊ ၍။ နိသိန္နေ၊ နေတော်မူသည်ရှိသော်။ အန္တေဝါသိကာ၊ရသေ့တပည့်တို့သည်။ ဘိက္ခာစာရကာလေ၊ ဆွမ်းခံအံ့သောအခါသည်။ သမ္ဘတ္တေ၊ ရောက်လတ်သော်။ ဝနမူလဖလာဖလံ၊ တောသစ်မြစ် တောသစ်သီးကြီးငယ်ကို။ ပရိဘုဉ္ဇိတ္ဝာ၊ ၏။ သေသကာလေ၊ ကြွင်းသောကာလ၌။ဗုဒ္ဓါနံ၊ ဘုရားသခင်တို့အား။ အဠလိ"၊ကို။ ပဂ္ဂယ္ဟ၊ ချီ၍။ တိဋ္ဌန္တိ၊နေကုန်၏။သရဒတာပသော ပန၊သရဒရသေ့သည်ကား။ဘိက္ခာစာရမ္ပိ၊ ဆွမ်းခံသွားခြင်းကိုလည်း။အာဂန္ဒာ၊မကြွမူ၍။ပဋ္ဌစ္ဆတ္တံ၊ ပန်းထီးကို။ ဓာရယမာနော၀၊ ဆောင်းလျက်ပင်လျှင်။ သတ္ထာဟံ၊ခုနှစ်ရက်ပတ်လုံး။ပီတိသုခေန၊ ပီတိသုခဖြင့်။ ဝီတိနာမေသိ၊ လွန်စေ၏။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသခင်သည်။ နိုရောဓ

ကော၊ နိရောဓသမာပတ်မှ။ဝုဋ္ဌာယ၊ ထ၍။ ဒက္ခိဏပဋေ၊ လက်ယာနံပါးခွ်။ နိသိန်း၊ နေသော။ အဂ္ဂသာဝကံ၊ လက်ယာရံဖြစ်သော။ နိသဘထွေရံ၊ နိသဘ
(ရှေ) မထေရ်ကို။ အာမန္တေသိ၊ မိန့်တော်မူ၏။ နိသဘ သက္ကာရကာရကာနံ၊ ပူဇော်သက္ကာရကိုပြုကုန်သော။တာပသာနံ၊ ရသေ့တို့အား။ ပုပ္ပါသနာနုမောဒနံ၊ ပန်းနေရာလှူရာ အနုမောဒနာကို။တရောဟိ၊ ဟောဘိလော့။ဣတိ၊ဤသို့ မိန့်တော်မူသည်ရှိသော်။ ထေရော၊ နိသဘမထေရ်သည်။ စက္ကဝတ္တိ ရညော၊ စကြာဝတေးမင်း၏။ သန္တိကာ၊ အထံမှ။ ပဋ္ဌိလဒ္ဓမဟာလာဘော၊ မျှားစွာ ရအပ်သော ဆုလာဘ်ရှိသော။ မဟာယောဓောဝိယ၊ စစ်သူကြီးကဲ့သို့။ တုဋ္ဌ မာနသော၊ နှစ်သက် ဝမ်းမြောက်သောစိတ်ရှိလျက်။ သာဝကပါရမီဉာဏော၊ သာဝကပါရမီဉာဏ်ခွ်။ ဌတ္ဝာ၊ တည်၍။ပုပ္ပါသနာနုမောဒနံ၊ ပန်းနေရာလှူရာ၌ ဝမ်းမြောက်စေခြင်းတရားကို။ အာရဘိ၊ အားထုတ်တော်မူ၏။ တသ၊ ထို နိသဘမထေရ်၏။ ဒေသနာဝသာနေ၊ ဒေသနာ၏အဆုံးခွ်။ ဒုတိယသာဝကံ၊ ဒုတိယသာဝကဖြစ်သော လက်ဝဲရံကို။ အာမန္တေသိ၊ ခေါ်တော်မူ၏။ တုံပိ၊ သင်သည်လည်း။ဘိက္ခုနံ၊ တို့အား။ဓမ္မံ၊တရားကို။ ဒေသေဟိ၊ဟောလေလော့၊ ဣတိ၊ဤသို့မိန့်တော်မူလတ်သော်။အနောမတ္ထေရောပိ၊အနောမမထေရ်သည် လည်း။ တေပိဋကံ၊ ပိဋကတ်သုံးပုံဟုဆိုအပ်သော။ ဗုဒ္ဓဝစနံ၊ မြတ်စွာဘုရား စကားကို။သမ္မသိတ္ဝာ၊သုံးသပ်ဆင်ခြင်၍။ ဓမ္မံ၊တရားကို။ ကထေသိ၊ဟော၏။ ဒ္ဝိန္နံပိ အဂ္ဂသာဝကာနံ၊နှစ်ပါးသောအဂ္ဂသာဝတို့၏လည်း။ဒေသနာယ၊ဒေသ နာဖြင့်။ ကေသာပိ၊ တစ်ယောက်သောသူအား မျှလည်း။ ဓမ္မာဘိသမယော၊ သစ္စာလေးပါးကိုသိသည်။ နာဟောသိ၊ မဖြစ်။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသခင်သည်။ အပရိမာဏော၊ အတိုင်းအရှည်မရှိသော။ ဗုဒ္ဓဝိသယော၊ ဘုရားအရာ၌။ ဌတ္ဝာ၊ တည်၍။ ဓမ္မဒေသနံ၊ တရားဟောခြင်းကို။ အာရဘိ၊ အားထုတ်တော်မူ၏။ဒေသနာဝသာနေ၊ဟောတော်မူရာဒေသနာ၏အဆုံး၌။ သရဒတာပသံ၊ သရဒရသေ့ကို။ ဌပေတ္ဝာ၊ ထား၍။ သဗ္ဗေပိ၊ အလုံးစုံလည်း ဖြစ်ကုန်သော။ စတုသတ္တတိ သဟဿ ဇဋိလာ၊ ခုနစ်သောင်း လေးထောင် ကုန်သော ရသေ့တို့သည်။ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့။ ပါပုဏိံသု၊ ရောက်ကုန်၏။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသခင်သည်။ ဘိက္ခဝေါ၊ ရဟန်းတို့။ ထေ၊ လာ ကုန်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူလျက်။ ဟတ္ထံ၊ လက်ယာလက်တော်ကို။

ပသာရေသိ၊ ဆန့်တော်မှု၏။တာဝဒေဝ၊ ထိုသို့လက်ယာလက်ကို ဆန့်တော်မှု သောခဏာ၌လျှင်။တေသံ၊ထိုရသေ့တို့၏။ ကေသမဿုနိ၊ဆံမုတ်ဆိတ် ကြင်စ္ဆယ် ပမုန်းတို့သည်။ အန္တရဓာယိ သု၊ ကွယ်လေကုန်၏။ အဋ္ဌပရိက္ခာရာ၊ ရှစ်ပါး သောပရိက္ခရာတို့သည်။ ကာယေ၊ ကိုယ်၌။ ပဋိမုက္ကာဝ၊ လွှယ်လျက်သာလျှင်။ အဟေသုံ၊ဖြစ်ကုန်၏။ သရဒ ဘာပသော၊ သရဒသေ့သည်။ ကသ္မာ၊ အဘယ် ကြောင့်။ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့။ နပတ္တော၊ မရောက်လေဘိသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုကြားအံ့။ တဿ၊ ထိုရသေ့၏။ ဝိက္ခိတ္တစိတ္တတ္တာယ၊ စိတ်ပျံ့လွင့် သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်တည်း။ ဗုဒ္ဓါနံ၊ ဘုရားသခင်တို့၏။ ဒုတိယာသနေ၊ နှစ်ခုမြောက်ဇ်သာ လက်ယာရံနေရာ၌။ နိသီဒိတ္ဝာ၊ နေ၍။ သာဝကပါရမိ ဉာဏော၊ သာဝကပါရမီဉာဏ်၌။ ဌတ္ဝာ၊တည်၍။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ ဒေသယ တော၊ ဟောသော။ အဂ္ဂသာဝကသ၊ အဂ္ဂသာဝကဖြစ်သော။ တဿ၊ ထိုနိသဘမထေရ်၏။ဓမ္မဒေသနံ၊ တရားဟောခြင်းကို။ သောတုံ၊ နာခြင်းငှာ။ အာရုဠ္ဌကာလတော၊ အားထုတ်သောအခါမှ။ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍။ အဟံပိ၊ ဝါသည်လည်း။ အနာဂတော၊ နောင်အခါ၌။ ဥပဇ္ဈာနကသ၊ ပွင့်လင်းထွန်းပ တော်မူလတ္တံ့သော။ဗုဒ္ဓဿ၊ ဘုရား၏။ သာသနေ၊ သာသနာတော်၌။ ဣမိနာ သာဝကေန၊ ဤသာဝကသည်။ ပဋိလဒ္ဓံ၊ ရအပ်သော။ ဓုရ၊ အဦးဖြစ်သော လက်ယာရံအရာကို။လဘေယံ၊ရုပါမှုကား။အဟောဝတ၊ ကောင်းပါလေစု။ ဣတိစိတ္တံ၊ ဤသို့ပျံ့လွင့်ခြင်းရှိသောစိတ်ကို။ ဥပဓါရေသိကိရ၊ ဖြစ်စေသတတ်။ သော၊ ထိုသရဒရသေ့သည်။ တေနပရိဝိတက္ကေန၊ ထိုသို့သော အကြံအစည် ဖြင့်။ မဂ္ဂဖလပဋိဝေဓံ၊ မဂ်ဖိုလ်ကိုထိုးထွင်း၍သိခြင်းကို။ ကာတုံ၊ ပြုခြင်းငှာ။ နသက္ခိ၊ မတတ်နိုင်။ တထာဂတံ ဟန၊ ဘုရားသခင်ကိုကား။ ဝန္ဒိတ္ဝာ၊ ရှိခိုး၍။ သမ္ဗုခေ၊ မျက်မှောက်တော်၌။ ဌတ္ဝာ၊ရပ်၍။ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ တုမှာကံ၊ အရှင်ဘုရားတို့၏။ အနန္တရာသနေ၊ အခြားမရှိသောနေရာ၌။ နိသိန္နော၊ နေသော။ဘိက္ခု၊ရဟန်းသည်။ တုမှာကံ၊ အရှင်ဘုရားတို့၏။ သာသနေ၊ မြတ် သောသာသနာတော်၌။ ကော့နာမ၊ အဘယ်အမည်ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ် လေသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်သည် ရှိသော်။ မယာ၊ ငါဘုရားသည်။ ပဝတ္တိတံမမ္မစက္ကံ၊ ဖြစ်စေအပ်သော တရားတည်းဟူသော စက္ကြာရတနာကို။ အနုပဝတ္တေန္တော၊ အစဉ်သဖြင့် ဟောတော်မူသည်ရှိသော်။ သာဝကပါရမိ

ဥာဏသဿ၊သာဝကပါရမီဥာဏ်ကို။သောဠသပညာကာရော၊ တဆယ့်ခြောက်ပါးသော အခြင်းအရာအားဖြင့်သိသော သစ္စာဥာဏ်ဖြင့်။ ပဋိဝိဇ္ဈိတ္မာ၊ ထိုးထွင်း၍။ ကောဋိပတ္တော၊ အထွတ်အထိပ်သို့ရောက်လျက်။ ဌိတော၊ တည်၏။ သော၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်သည်။မယ့်၊ငါ၏ဘုရား၏။သာသနေ၊ သာသနာတော်၌။ အဂ္ဂသာဝကော၊လက်ယာရံတပည့်မြတ်ဖြစ်သော။နိသဘောနာမ၊နိသဘာ၊အမည်ရှိ၏။ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။ ဘဂ္ဂေ၊ အရှင်ဘုရား။ မယာ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ သတ္တာဟံ၊ ခုနစ်ရက်ပုတ်လုံး။ ပုပ္ဖစ္ဆတ္တံ၊ ပန်းထီးကို။ ဓာရေန္တေန၊ ဆောင်းခြင်းဖြင့်။ ယ္ဟာယံ ယောအယံသက္ကာရော၊အကြင်ရိုသေစွာပူဇော်ခြင်းကို။ကတော၊ ပြုအပ်ပြီ။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ဣမဿ၊ ဤပန်းထီးပူဇော်ခြင်းဟူသော ကောင်းမှု၏။ ဖလေန၊ အကျိုးအားဖြင့်။ အညံ၊ လက်ယာရံ သာဝကအဖြစ်မှ တစ်ပါးသော။ သက္ကတ္တံဝါ၊ သိကြားအဖြစ်ကိုလည်းကောင်း။ ဗြဟ္မတ္တံဝါ၊ ဗြဟ္မာအဖြစ်ကိုလည်းကောင်း။ နုပတ္ထေမိ၊ မတောင့်တ။ အနာဂတေ ပန၊ နောင်အခါ၌ကား။ အဟံ၊ သည်။ နိသဘတ္ထေရောဝိယ၊ နိသဘမထေရ်ကဲ့သို့။ ဂေသဗုဒ္ဓဿ၊ တစ်ဆူသောဘုရား၏။ အဂ္ဂသာဝကော၊ လက်ယာရံတပည့်သည်။ ဘဝေယ္ယံ၊ ဖြစ်ရပါလို၏။ဣတိပတ္ထနံ၊ ဤသို့ဆုတောင်းခြင်းကို။ အကာသိ၊ ပြု၏။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသခင်သည်။ ဣမဿ ပုရိသဿ၊ ဤယောက်ျား၏။ ပတ္ထနံ၊ ဆုတောင်းခြင်းသည်။သမိဇ္ဈိဿတိနုခေါ၊ ပြည့်စုံအံ့လော။ဣတိ၊ဤသို့။ အနာဂတံသဉာဏံ၊ အနာဂတံသဉာဏ်ကို။ ပေသေတ္မာ၊ စေလွှတ်၍။ သြလောကေန္တော၊ ကြည့်တော်မူလတ်သော်။ကပ္ပသတသဟဿာမိကံ၊ ကမ္ဘာတစ်သိန်းအလွန်ရှိသော။ အသင်္ခေ္ယံ၊ အသင်္ခေ္ယျကို။ အတိက္ကမိတ္မာ၊ လွန်၍။ သမိဇ္ဈနဘာဝံ၊ ပြည့်စုံလတ္တံ့သည်၏ အဖြစ်ကို။ အဒ္ဒသ၊ မြင်တော်မူ၏။ ဒိသ္မာ စ ပန၊ မြင်ပြီး၍ကား။ သရဒတာပသံ၊ သရဒရသေ့ကို။ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။ တေ၊ သင်၏။ အယံပတ္ထနာ၊ ဤသို့ ဆုတောင်းခြင်းသည်။ မောဃော၊ အချည်းနှီးသည်။ နဘဝိဿတိ၊ မဖြစ်လတ္တံ့။ အနာဂတေ ပန၊ နောင်အခါ၌ကား။ ကပ္ပသတသဟဿာဓိကံ၊ကမ္ဘာတစ်သိန်းအလွန်ရှိသော။ အသင်္ခေ္ယံ၊အသင်္ခေ္ယျကို။ အတိက္ကမိတ္မာ၊ ၍။ ဂေါတမောနာမ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဂေါတမ မည်တော်မူသော ဘုရားသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇိဿတိ၊ ဖြစ်တော်မူလတ္တံ့။ တဿ၊ ထိုဘုရားသခင်၏။ မာတာ၊ မယ်တော်သည်။ မဟာမာယာနာမဒေဝီ၊ မဟာမာယာ အမည်

ရှိသော မိဖုရားသည်။ ဘဝိသတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ပိတာ၊ ခမည်းတော်သည်။ သုဒ္ဓေါဒန မဟာရာဇာ နာမ၊ သုဒ္ဓေါဒနမည်သောမင်းကြီးသည်။ဘဝိသတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ပုတ္တော၊ သားတော်သည်။ ရာဟုလော နာမ၊ ရာဟုလာမည်သည်။ဘဝိသတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ဥပဋ္ဌာဒကာ၊ အလုပ်အကျွေးသည်။ အာနန္ဒော နာမ၊ အာနန္ဒာ မည်သည်။ ဘဝိသတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ဒုတိယ သာဝကော၊ လက်ဝဲရံ တပည့်သည်။ မောဂ္ဂလ္လာနော နာမ၊ မောဂ္ဂလ္လာန် မည်သည်။ ဘဝိသတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ တုံပန၊ သင်သည်ကား။ တသ ဂေါတမဘုရားဏ်။ အဂ္ဂသာဝကော၊ အဂ္ဂသာဝကဖြစ်သော။ သာရိပုတ္တောနာမ၊ သာရိပုတ္တရာ အမည်ရှိသော။ သေနာပတိ၊ တရားစစ်သူကြီးသည်။ ဘဝိသတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ဣတိဝေါ၊ ဤသို့။ တာပသ၊ ရဟေ့ကို။ ဗျာကရိတ္ဝာ၊ ဗျာဒိတ်ပေးတော်မူ၍။ ဓမ္မကထံ၊ တရားစကားကို။ ကထေတ္ဝာ၊ ၍။ ဘိက္ခုသံဃ ပရိဝုတော၊ ရဟန်းအပေါင်းခြံရံလျက်။ အာကာသံ၊ ကောင်းကင်သို့။ ပက္ခန္ဒိ၊ ပျံကြွတော်မူ၏။ သရဒတာပသောပိ၊ သရဒရဟေ့သည်လည်း။ အန္တေဝါသိကထေရာနံ၊အန္တေဝါသိကမထေရ်တို့၏။ သန္တိကံ၊ အထံသို့။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ သဟာယကဿ၊ ချစ်ခင်လေးမြတ်သော။ သိရိဝဍ္ဎနကုဋုမ्बိကဿ၊ သိရိဝဍ္ဎနမည်သော သူဌေးအား။ အာသနံ၊ သတင်းစကားကို။ပေသေသိ၊စေ၏။ဘန္တေ၊အရှင်ဘုရားတို့။ မမသဟာယကဿ၊ အကျွန်ုပ်၏ အဆွေခင်ပွန်းဖြစ်သော သူဌေးအား။ ဝဒေထ၊ဆိုပါလေကုန်းလော့။တေ၊သင်၏။သဟာယကေန သရဒတာပသေန၊ အဆွေခင်ပွန်းဖြစ်သော သရဒရဟေ့သည်။ အနောမဒဿီဝုဒ္ဓဿ၊ အနောမဒဿီအမည်ရှိသော ဘုရား၏။ ပါဒမူလေ၊ ခြေတော်ရင်း၌။ အနာဂတေ၊ နောင်အခါ၌။ ဥပဇ္ဈာနကဿ၊ ပွင့်လင်းထွန်းပတော်မူလတ္တံ့သော။ ဂေါတမ ဗုဒ္ဓဿ၊ ဂေါတမဘုရား၏။ သာသနေ၊ သာသနာတော်၌။ အဂ္ဂသာဝကဋ္ဌာနံ၊ မြတ်သော လက်ယာရံတပည့်အရာကို။ ပတ္ထိတံ၊ တောင့်တလေပြီ။ တုံ၊ ရှင်သူဌေးသည်။ဒုတိယသာဝကဋ္ဌာနံ၊လက်ဝဲရံတပည့်အရာကို။ ပတ္ထေယ်၊တောင့်တလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုပါလေကုန်လော့။ ဝေဠုပန၊ ဤသို့သော စကားကိုလည်း။ဝတ္ဝာ၊မှာထားပြီး၍။ထေရေဟိ၊ မထေရ်တို့မှ။ပုရေတရမေဝ၊ ရှေ့ဦးစွာလျှင်။ ကေပသေန၊ တစ်ကြောင်းသောခရီးလမ်းဖြင့်။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ သိရိဝဍ္ဎနဿ၊ သိရိဝဍ္ဎနသူဌေး၏။ နိဝေသနဒ္ဒါရေ၊ နေရာအိမ်တံခါး၌။ အဋ္ဌာ

သိ၊ ရပ်၏။ သိရိဝဟုနော၊ သိရိဝဟုနသူဌေးသည်။ မေ၊ ငါ၏။ အယျော၊ အရှင်ဖြစ်သောရဟန်းသည်။ စိရသံ၊ ကြာမြင့်မှ။ အာဂတောတာ၊ လာပေစ့ တကား။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာသနေ၊ နေ့ဆောင်၌။ နိသီဒါပေတ္ဝာ၊ နေစေ၍။ အတ္တနာ၊ မိမိသည်။ နိစ္စာသဒေ၊ နိမ့်ခသောနေရာ၌။ နိသီဒေ္ဓာ၊ နေလျက်။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ တေ၊ အရှင်ကဲ့၏။ အဇ္ဇေ ဝါသိက ပရိသာပန၊ အဇ္ဇေ ဝါသိက ဖြစ်သော ပရိသတ်တို့သည်ကား။ န ပညာယန္တိ၊ မထင်ကုန်။ ဣတိပုစ္ဆိ၊ ဤသို့မေး၏။ သမ္မ၊ သူဌေးချင်း ဒါယကာ။ အာမ၊ ဩကြာ-မမြင်သည်မှန်၏။ ကမ္မာကံ၊ ငါတို့၏။ ဘဿမံ၊ နေရာသခ်ိမ်းကျောင်းသို့။ အနောမဒဿီဗုဒ္ဓေ၊ အနောမဒဿီ ဘုရားသည်။ အာဂတော၊ ကြွတော်မူလာ၏။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ တဿ၊ ထိုဘုရားသခင်အား။ အဟွာနော ဝလေန၊ မိမိအစွမ်းရှိသည်အားလျော်စွာ။ သဒ္ဓါရံ၊ ပူဇော်ခြင်းကို။ အကရိမှာ၊ ပြုရကုန်ပြီ။ သတ္ဌာ၊ ဘုရားသခင်သည်။ သဗ္ဗေသံ၊ အလုံးစုံသောသူတို့အား။ မမ်ံ၊ တရားကို။ ဒေသေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ဒေသနာပရိယောသာနေ၊ ဒေသနာ၏အဆုံး၌။ မံ၊ ငါ့ကို။ ဌပေတ္ဝာ၊ ထား၍။ သေသာ၊ ကြွင်းကုန်သော ရဟန်းတို့သည်။ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့။ ပတ္ဝာ၊ ရောက်၍။ ပဋ္ဌိ သု၊ ရဟန်းပြုကုန်၏။ အဟံ၊ ငါသည်။ သတ္ထု၊ အနောမဒဿီဘုရား၏။ အဂ္ဂသာဝကံ၊ အဂ္ဂသာဝကဖြစ်သော။ နိသဘတ္ထေရံ၊ နိသဘမထေရ်ကို။ ဒိသ္ဝာ၊ မြင်၍။ အနာဂတေ၊ နောင်အခါ၌။ ဥပ္ပဇ္ဇနကသ၊ ဖြစ်လတ္တံ့သော။ ဂေါတမဗုဒ္ဓဿ နာမ၊ ဂေါတမအမည်ရှိသော ဘုရား၏။ သာသနေ၊ သာသနာ၌။ အဂ္ဂသာဝကဋ္ဌာနံ၊ အဂ္ဂသာဝကအရာကို။ ပတ္ထေမိ၊ ဆုတောင်း၏။ တံ ပိ၊ သူဌေးချင်းသူဌေးသည်လည်း။ တဿ၊ ထိုဂေါတမဘုရား၏။ သာသနေ၊ သာသနာ၌။ ဒုတိယသာဝကဋ္ဌာနံ၊ လက်ဝဲရံသာဝကအရာကို။ ပတ္ထေဟိ၊ တောင်းတလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ တိုက်တွန်းလတ်ံ့သင်္ဘ။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ မယှံ၊ ငါ့အား။ ဗုဒ္ဓေဟိ၊ ဘုရားရှင်တို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ပရိစယော၊ လေ့လာပြုမှီးတီးခြင်းသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်သည်ရှိသော်။ ဗုဒ္ဓေဟိ၊ ဘုရားရှင်တို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ ကထနံ၊ တကွပြောဟောခြင်းသည်။ မယှံ၊ ငါ၏။ ဘာရော၊ ဝန်သည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေလော့။ တံ၊ သင်သည်။ မဟန္တံ၊ မြတ်သော။ သက္ကာရံ၊ ပူဇော်ခြင်းကို။ သဗ္ဗေဟိ၊ စီရင်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့အမိန့်ရှိခြင်းကြောင့်။ သိရိဝဟုနော၊ သိရိဝဟုနသူဌေးသည်။

တသ၊ ထိုရသေ့၏။ ဝစနံ၊ စကားကို။ သုတ္ဝာ၊ ကြား၍။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ နိဝေသနဒ္ဒါရေ၊ နေရာအိမ်အနီးအပါး၌။ ရာဇမာနေန၊ မင်းပယ်အား၊ ဖြင့်။ အဋ္ဌကရိသမတ္တံ ဌာနံ၊ ရှစ်မင်းပယ်စာ မျှလောက်သော မြေအရပ်ကို။ သမတလံ၊ ညီညွတ်စွာ အပြင်ရှိသည်ကို။ ကာရေတ္ဝာ၊ ပြုစေ၍။ ဝါဠုကံ၊ သဲကို။ သြကိရိတ္ဝာ၊ ဖြန့်ကြဲစေ၍။ လာဇပဠုမာနီ၊ ပေါက်ပေါက်လျှင် ငါးခုမြောက်ရှိကုန်သော။ ပဠုမာနီ၊ ပန်းတို့ကို။ ဝိကိရိတ္ဝာ၊ ဖရိဖရဲကြဲစေ၍။ နီလုပ္ပလဿ ဒနံ မဏ္ဍပံ၊ ကြာညိုပွင့်ဖြင့် မိုးအပ်သောမဏ္ဍပ်ကို။ ကရာပေတ္ဝာ၊ ဆောက်စေ၍။ ဗုဒ္ဓါသနံ၊ ကို။ ပညာပေတ္ဝာ၊ ခင်းစေ၍။ သေသဘိက္ခူနမ္ပိ၊ ကြွင်းသော ရဟန်းတို့၏လည်း။ အာသနာနိ၊ တို့ကို။ ပဋိယာဒေတ္ဝာ၊ စီရင်စေ၍။ မဟာတံ သက္ကာရကမ္မာနံ၊ မြတ်သော ပူဇော်သက္ကာဖြင့် ပြုအပ်သော အမှုတို့ကို။ သဇ္ဇေတ္ဝာ၊ စီရင်၍။ ဗုဒ္ဓါနံ၊ တို့အား။ နိမန္တနတ္ထာယ၊ ဖိတ်မန်စေခြင်းငှာ။ သရဒတာ ပဿသ၊ သရဒ ရှင်ရသေ့အား။ သည်၊ အမှတ်ကို။ အဒါသိ၊ ပေး၏။ တာ ပသော၊ သရဒရသေ့သည်။ ဗုဒ္ဓပမုခံ၊ ဘုရားအမှူးရှိသော။ ဘိက္ခုသံဃံ၊ ရဟန်းသံဃာကို။ ဂဟေတ္ဝာ၊ ပင့်ဆောင်၍။ တသ၊ ထိုသိရိဝန္ဓုနသူဌေး၏။ နိဝေသနံ၊ အိမ်သို့။ အဂမာသိ၊ သွားလေ၏။ သိရိဝန္ဓုနော ပိ၊ သိရိဝန္ဓုနသူဌေး သည်လည်း။ ပစ္စုဂ္ဂမနံ ကတ္ဝာ၊ ခရီးဦးကြိုဆိုခြင်းကိုပြု၍။ တထာဂတသ၊ ဘုရားသခင်၏။ ဟတ္ထတော၊ လက်တော်မှ။ ပတ္တံ၊ သပိတ်ကို။ ဂဟေတ္ဝာ၊ ယူ၍။ မဏ္ဍပံ၊ မဏ္ဍပ်သို့။ ပဝေသေတ္ဝာ၊ သွင်း၍။ ပညတ္တာသနေသု၊ ခင်းအပ်သော နေရာတို့၌။ နိသိန္နဿ၊ နေသော။ ဗုဒ္ဓပမုခဿ၊ ဘုရားအမှူးရှိသော။ ဘိက္ခု

☰ သံဃဿ၊ ရဟန်းသံဃာအား။ ဒက္ခိဏောဒကံ၊ အလှူရေစက်ကို။ ဒတ္ဝာ၊ ချ၍။ ပဏီတေနဘောဇနေန၊ မွန်မြတ်သောဘောဇဉ်ဖြင့်။ ပရိဝိသိတ္ဝာ၊ လုပ်ကျွေး၍။ ဘတ္တကိစ္စပရိယောသာနေ၊ ဆွမ်းဘုဉ်းပေးတော်မူပြီးသော အဆုံး၌။ ဗုဒ္ဓပ္ပမုခဘိက္ခုသံဃံ၊ ဘုရားအမှူးရှိသော ရဟန်းသံဃာကို။ မဟာရဟေဟိ၊ မြတ်သောသူအားသာလျှင် ထိုက်သော။ ဝတ္ထေဟိ၊ အဝတ်သက်နှံးတို့ဖြင့်။ အစ္ဆာဒေတ္ဝာ၊ ဖုံးလွှမ်း၍။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ အယံ အာရဇ္ဇော၊ ဤသို့ အားထုတ်ခြင်းသည်။ အပ္ပမတ္တကတ္ထာယ၊ အနည်းငယ်သော အရာဌာန အကျိုးငှာ။ နု၊ မဟုတ်။ ဣမိနာစ နိယာမေနေဝ၊ ဤသို့သောနည်းဖြင့်လျှင်။ သတ္ထာဟံ၊ ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး။ အနုကမ္ပံ၊ သနားတော်မူခြင်းကို။ ကရောထ၊

ပြုပါကုန်လော့။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ သတ္တာ၊ ဘုရားသခင်သည်။ အဓိဝါသေသိ၊ သည်းခံတော်မူ၏။သော၊ ထိုသိရိဝဏ္ဏသူဌေးသည်။တေနေဝ နိယာမေန၊ ထိုသို့သောနည်းဖြင့်လျှင်။သတ္ထာဟံ၊ခုနှစ်ရက်ပတ်လုံး။မဟာဒါနံ၊ ကြီးစွာသောအလှူကို။ ပဝတ္တေတွာ၊ ဖြင့်ခစ၍။ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ ဝန္ဒိတွာ၊ ရှိခိုး၍။ အဠလိ ံ၊ လက်အုပ်ကို။ ပဂ္ဂယ္ဟ၊ ချီ၍။ ဌိတော၊ ရပ်လျက်။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ မမသဟာယော၊ အကျွန်ုပ် အဆွေခင်မှန်းဖြစ်သော။ သရဒတာပသော၊ သုရဒ ရသော့သည်။ ယသ သတ္ထု၊ သ၊ အကြင်ဘုရား၏။ ပဌမအဂ္ဂသာဝကော၊ မြတ်သော တပည့်သည်။ ဘဝေယျုန္တိ၊ ဖြစ်ရလို၏ဟု။ ပတ္ထေသိ၊ ဆုတောင်း၏။ ပဟံပိ၊ အကျွန်ုပ်သည်လည်း။ တဿေဝ၊ ထိုဘုရား၏သာလျှင်။ ဒုတိယအဂ္ဂသာဝကော၊ လက်ဝဲရံတပည့်သည်။ ဘဝေယ္ယံ၊ ဖြစ်ရလို၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပတ္ထေမိ၊ ဆုတောင်း၏။ ဣတိ၊ သို့။အာဟ၊ နှားတော်လျှောက်၏။ သတ္ထာ၊ ဘုရားရှင်သည်။ အနာဂတံ၊ နောင်ဖြစ်လတ္တံ့သော ကာလကို။ ဩလောကေတွာ၊ ကြည့်တော်မူ၍။ တဿ၊ ထိုသူဌေး၏။ ,ုဒ္ဓ နာယ၊ ဆုတောင်းခြင်းဖြင့်။ သမိဒ္ဓနဘာဝံ၊ ပြည့်စုံအံ့သော အဖြစ်ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်တော်မူ၍။ ဗျာကာသိ၊ ဗျာဒိတ်ပေးတော်မူ၏။ တုံ၊ သင်သည်။ ဣတော၊ ဤကမ္ဘာမှ။ ကပ္ပသတသဟဿာဓိကံ၊ ကမ္ဘာတစ်သိန်း အလွန်ရှိသော။ အသင်္ခေ့ယ္ယံ၊ အသင်္ခေ့ကို။ အတိက္ကမိတွာ၊ လွန်၍။ ဧကိတမ ပုဗ္ဗဿ၊ ဧကိတမဘုရား၏။ ဒုတိယအဂ္ဂသာဝကော၊ နှစ်ယောက်မြောက်ဖြစ်သော တပည့်သည်။ ဘဝိဿတိ၊ လတ္တံ့။ ဣတိဗျာကာသိ၊ ဤသို့ ဗျာဒိတ်ကြားတော်မူ၏။ ဗုဒ္ဓါနံ၊ ဘုရားတို့၏။ ဗျာကရဏံ၊ ဗျာဒိတ်ပေးတော်မူခြင်းကို။ သုတ္ဝာ၊ ကြား၍။ သိရိဝဏ္ဏော၊ သိရိဝဏ္ဏသူဌေးသည်။ ဟဋ္ဌပဟဋ္ဌော၊ အလွန်ရွှင်သည်။ အဟောသိ၊ ၏။ သတ္ထာပိ၊ သည်လည်း။ ဘတ္တာနုမောဒနံ၊ ဆွမ်းလှူရာ အနုမောဒနာကို။ ကတ္ဝာ၊ ပြု၍။ သပရိဝါရော၊ အခြံအရံရဟန်း အပေါင်းနှင့်တကွ။ ဝိဟာရမေव၊ ကျောင်းကောင်းသို့သာလျှင်။ ဂတော၊ ကြွတော်မူ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ မမပုတ္တော ဟိ၊ ငါ့သားတော်တို့သည်။ အယံ၊ ဤ အဂ္ဂသာဝကဆုကို။ တဒါ၊ ထိုအခါ၌။ ပတ္ထိတပတ္ထနာ၊ တောင့်တ၍ ဆုတောင်းကုန်၏။ တေ၊ ထိုသားတော်တို့သည်။ ယထာပတ္ထိတမေव၊ တောင့်တတိုင်းသော လက်ယာရံ လက်ဝဲရံအဖြစ်ကိုသာလျှင်။ လဘိ ံ သု၊ ရကုန်၏။ အဟံ၊ ငါဘုရား

သည်။ မုခံ သြလောကေတ္ဌာ၊ မျက်နှာကြီးယေ်ကြည့်၍။ နဒေမိ၊ မပေး။ ဣတိ ဝေါ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တော၊ မိန့်တော်မူသည်ရှိသော်။ ဒ္ဝေ အဂ္ဂသာဝကာ၊ နှစ်ပါး သောတပည့်မြတ်တို့သည်။ဘဂဝန္တံ၊ ဘုရားသခင်ကို။ ဝန္ဒိတ္ဝာ၊ ရှိခိုး၍။ ဘန္တေ၊ ဘုရား။ မယံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ အဂါရိယဘူတာဝ၊ အိမ်ယာထောင်ဒသာ သူတို့သာလျှင်။ သမာနာ၊ဖြစ်ကုန်လျက်။ ဂိရဂ္ဂသမဇ္ဈေ၊ တောင်ထိပ်သဘင်ကို။ ဒဿနာယ၊ ကြည့်ခြင်းငှာ။ ဂတာ၊ သွားကုန်၏။ ဣတိ ဤသို့သွားကုန်သည် ရှိသော်။ ယာဝ၊ အကြင်ရွှေလောက်။ အသဒ္ဓိတ္ထေရဿ၊ ၏။ သန္တိကာ၊ အထံမှ။ သောတာပတ္တိဖလံ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်ကို။ ပဋိဝေဓေ၊ ထိုးထွင်း၍။ သိကုန်၏။ တာဝ၊ ထိုရွှေလောက်။သတ္ပံ၊ အလုံးစုံသော။ ပစ္စုပန္နဝတ္ထုံ၊ ပစ္စုပ္ပန် ဝတ္ထုကို။ ကဒ္ဒေတ္ဌာ၊ ပြောဆို၍။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ တေမယံ၊ ထိုအကျွန်ုပ် တို့သည်။ အာစရိယဿ၊ ဆရာဖြစ်သော။ သဠ္ဠယဿ၊ သိဠည်းပရိဗိုဇ် တက္ကတ္ဌန်း၏။ သန္တိကံ၊ အထံသို့။ ဂန္တ္ဝာ၊ ၍။ တံ၊ ထိုသိဠည်းဆရာကြီးကို။ တုမ္ဟာကံ၊ ကိုယ်တော်မြတ်တို့၏။ ပါဒမူလေ၊ ခြေတော်ရင်းသို့။ အာနေတုံ ကာမာ၊ ဆောင်လိုကုန်သောကြောင့်။တဿ၊ ထိုသိဠည်းပရိဗိုဇ်၏။လဒ္ဓိယာ၊ အယူဌ။နိဿာရဘာဝံ၊အနှစ်မရှိသည်၏အဖြစ်ကို။ကထေတ္ဌာ၊ပြောဟော၍။ ဣဒ၊ ဤခြေတော်ရင်းသို့။ အာဂမနေ၊ လာရာ၌။ အာနိသံသံ၊ အကျိုးအာနိ သင်ကို။ ကထယိမှာ၊ လှည့်ပတ်ပြောဆိုကုန်၏။ သော၊ ထို သိဠည်းပရိဗိုဇ် သည်။ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ မယှံ၊ ငါ၏။ အန္တေဝါသိကဝါသောနာမ၊ အတွင်းတပည့် ဖြစ်သဖြင့် နေခြင်းမည်သည်ကား။ စာဋိယာ၊ အိုးစရည်း ကြီးသည်။ ဥဒကသိဠေနဘာဝပ္ပတ္တိသဒိသော၊ ရေငင်အိုးငယ်အဖြစ်သို့ ရောက် သည်နှင့်တူ၏။ တဿ၊ ထို့ကြောင့်။ အန္တေဝါသိကဝါသံ၊ အန္တေဝါသိက အဖြစ်ဖြင့်နေခြင်းကို။ ဝသိတုံ၊ ဌာ။ နသက္ခိဿာမိ၊ မတတ်နိုင်။ ဣတိဝတ္ဌာ၊ ဤသို့ လိမ္မာစကား ဆိုခြင်းကြောင့်။ အာစရိယ၊ ဆရာ။ ဣဒါနိ၊ ၌။ မဟာ ဇနော၊ လူအပေါင်းသည်။ ဂန္ဓမာလာဒိဟတ္ထော၊ လျက်။ ဂန္တ္ဝာ၊ ၍။ သတ္ထာရမေဝ၊ ဘုရားကိုသာလျှင်။ ပူဇေဿတိ၊လတ္တံ့။တုမ္ဟေ၊တို့သည်။ကထံ၊ အဘယ်သို့။ ဘဝိဿထ၊ ဖြစ်ကုန်အံ့နည်း။ ဣတိဝုတ္တော၊ ဤသို့ဆိုလျှင်။ ဣမဿိံ လောကေ၊ ၌။ ပဏ္ဍိတာ၊ တို့သည်။ ဗဟုကိံ ပန၊ များကုန်သကဲ့သို့လော။ ဣဒါဟု၊ ကား။ ဒန္ဓာ၊ သဘောနည်း၍ ဉာဏ်နုံ့သော သူတို့သည်။ ဗဟုကိံ ပန၊

လော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးသည်ရှိသော်။ အာစရိယ၊ ဆရာတကွတို့နှင်း။ ဒန္ဓာ၊ တို့သည်။ ဗဟု၊ကုန်၏။ဣတိ၊ကား၊ တေ၊ဤသို့ဆိုရာ၌။ တေနဟိ၊ကား။ ပဏ္ဍိတာ၊ တို့သည်။ သမဏာသ ဂေါတမသ၊၏။ သန္တိကံ၊သို့။ ဂမိဿန္တိ၊ကုန်လတ္တံ့။ ဒန္ဓာ၊ တို့သည်။ မမသန္တိကံ၊ သို့။ အာဂမိဿန္တိ၊ လာပါကုန်လတ္တံ့။ တုမှေ၊ သင်တို့။ ဂစ္ဆထ၊ ကုန်။ ဣတိ ဝတ္ဝာ၊ ၍။ ဘဂ္ဂေ၊ ဘုရား။ ဂန္တ်၊ ၄ာ။ နဣ္ဆိ၊ အလိုမရှိ။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ တံ၊ ထိုစကားကို။ သုတ္ဝာ၊ ၍။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသခင်သည်။ ဘိက္ခဝေ၊ ရှင်။ သဠ္ဠယော၊ သိဒ္ဓည်းပင်ကိုဖြတ်သည်။ အတ္ထနော၊ မိမိ၏။ မိစ္ဆာဒိट्ठိတာယ၊ အမှားကိုယူသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ အသာရံ၊အနှစ်မရှိပဲကို။ သာရောတိ၊ဟု။ ဂဏှာ၊ယူ၏။ သာရဠ္ဠ၊ အနှစ်ရှိသောဒေသနာကိုလည်း။ အသာရောတိ၊ဟု။ ဂဏှိ၊ ၏။ တုမှေပန၊ တို့သည်ကား။ ပဏ္ဍိတတာယ၊ ဖြင့်။ သာရဠ္ဠ၊ အနှစ်ရှိသောဒေသနာကိုလည်း။ သာရတော၊ အနှစ်ရှိသောအားဖြင့်။ အသာရဠ္ဠ၊ အနှစ်မရှိသော မိစ္ဆာဒိट्ठအယူကိုလည်း။ အသာရတော၊ အနှစ်မရှိသောအားဖြင့်။ ဥ ဘတ္ဝာ၊ သိ၍။ အသာရံ၊ အနှစ်မရှိသော မိစ္ဆာအယူကို။ ပဟာယ၊ ပယ်၍။ သာရမေဝ၊ အနှစ်ရှိသောဂုဏ်ကျေးဇူးကိုသာလျှင်။ ဂဏှထ၊ ယူကုန်လော့။ ဣတိ ဝတ္ဝာ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၍။ ဣမာဂါထာ၊ ဤဂါထာတို့ကို။ အဘာသိ၊ ဟောတော်မူ၏။

(၁၁။ ယေ၊ အကြင်သူတို့သည်။ အသာရေ၊ မိစ္ဆာဥာဏ်၏ အကြောင်းဖြစ်သော အနှစ်မရှိသော ဒေသနာ၌။ သာရမတိနော၊ အနှစ်ရှိသောတရားဟု မိစ္ဆာအယူရှိကုန်၏။ သာရေစ၊ သမ္မာအယူ၏ အကြောင်းဖြစ်သော အနှစ်ရှိသောဒေသနာ၌လည်း။ အသာရဒဿိနော၊ အနှစ်မရှိဟု မှားသော အမြင်ရှိကုန်၏။ တေ၊ ထိုမိစ္ဆာအယူကိုယူ၍ တည်ကုန်သော သူတို့သည်။ မိစ္ဆာသင်္ကပ္ပဝေါစရာ၊ မိစ္ဆာဝိတက်ဖြင့် ကျက်စားကုန်လည် ဖြစ်၍။ သာရံ၊ သီလ စသောဂုဏ်ကျေးဇူးအနှစ်ကို။ နာဓိဂစ္ဆန္တိ၊ မရကုန်။)

(၁၂။ ယေ၊ အကြင်သူတို့သည်။ သာရဠ္ဠ၊ သမ္မာဒိट्ठိ၏ ဥပနိဿယဖြစ်၍ အနှစ်ရှိသောတရားကိုလည်း။ သာရတော၊ အနှစ်ရှိသောအားဖြင့်။ အသာရဠ္ဠ၊ အနှစ်ရှိသည်ကိုလည်း။ အသာရတော၊ အနှစ်မရှိသည်အားဖြင့်။ ဥ ဘတ္ဝာ၊ သိကုန်၍။ ဌိတာ၊ တည်ကုန်၏။ တေ၊ ထိုသမ္မာအယူကိုယူ၍ ဖြူသောနှလုံးဖြင့် တည်ကုန်သောသူတို့သည်။ သမ္မာသင်္ကပ္ပဝေါစရာ၊ နေကွမ္မဝိတက် အစရှိသည်

တို့၏ အစ္စမ်ိုးအားဖြင့် သမ္မာဝိတက်လျှင် ကျက်စားရာ ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ သာရုံ၊ သီလ စသောဂုဏ်ကျေးဇူးအနှစ်ကို။ အဓိဂစ္ဆန္တိ၊ ရကုန်၏။ ဤတို၊သို့။ အဘာသိ၊ မူ၏။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာတို့တွင်။ အသာရေ သာရမတိနောတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဒသဝတ္ထုကာ၊ ဆယ်ပါးသော အကြောင်းရှိကုန်သော။ စတ္တာရောပစ္စယာ၊ ပစ္စည်းလေးပါးတို့သည်။ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ၊ မှားသည်မည်ကုန်၏။ တသာ၊ ထိုမိစ္ဆာ အယူ၏။ဥပနိဿယဘူတာ၊ဥပနိဿယပစ္စည်းဖြစ်၍ဖြစ်သော။ဓမ္မဒေသနာတိ၊ တရားဟောခြင်းတည်း။ဤတိအယံ၊ ဤတရားဒေသနာသည်။အသာရောနာမ၊ အနှစ်မရှိသည်မည်၏။ တသ္မိံ၊ ထိုတရားဟောခြင်း၌။ သာရဒိဋ္ဌိနော၊ အနှစ်ရှိ၏ဟု အယူရှိကုန်၏။ ဤတိအတ္ထော၊ တည်း။ သာရေစာသာရဒဿိနောတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဒသဝတ္ထုကာ၊ ဆယ်ပါးသော အကြောင်းရှိသော သမ္မာဒိဋ္ဌိ တည်း။တသာ၊ ထိုသမ္မာအယူ၏။ ဥပနိဿယဘူတာ၊ ဥပနိဿယပစ္စည်းဖြစ်၍ ဖြစ်သော။ ဓမ္မဒေသနာ၊ တည်း။ ဤတိအယံ၊ ဤဓမ္မဒေသနာသည်။ သာရော နာမ၊ ၏။ တသ္မိံ၊ ထိုသမ္မာအယူရှိသော ဒေသနာ၌။ အယံ၊ သည်ကား။ သာရော၊ အနှစ်ရှိသည်။ နု၊ မဟုတ်။ ဤတိ၊ ထို့ကြောင့်၊ အသာရဒဿိနော၊ အနှစ်မရှိဟုယူလေ့ရှိကုန်သော။ တေသာရဏ္ဍိ၊ သည်ကား။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ မိစ္ဆာ ဒိဋ္ဌိဂ္ဂဟဏံ၊ မှားမသာအမြင်ရှိသောအယူကို။ ဂဟေတ္မာ၊ ယူ၍။ ဌိတာ၊ တည် ကုန်သော။ တေ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ ကာမဝိတက္ကာဒီနံ၊ ကာမဝိတက်စသည် တို့၏။ ဝသေန၊ အစ္စမ်ိုးဖြင့်။ မိစ္ဆာသက်ပွဂေါ၀စရာ၊ အမှားကိုကြံခြင်းဖြင့် ကျက်စားခြင်းရှိကုန်သည်။ ဟုတ္မာ၊ ဖြစ်၍။ သီလသာရဏ္ဍ၊ သီလစသော ဂုဏ် ကျေးဇူးအနှစ်ကိုလည်းကောင်း။ သမာဓိသာရဏ္ဍ၊ သမာဓိဟူသော အနှစ်ကို လည်းကောင်း။ ပညာသာရဏ္ဍ၊ ပညာဟူသော အနှစ်ကို လည်းကောင်း။ ဝိမုတ္တိသာရဏ္ဍ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ဟူသော အနှစ်ကိုလည်းကောင်း။ ဝိမုတ္တိဉာဏ ဒဿနသာရဏ္ဍ၊ ပစ္စဝေက္ခဏာ ဉာဏ်အမြင်ဟူသော အနှစ်ကိုလည်းကောင်း။ ပရမတ္ထသာရဏ္ဍ၊ မြတ်သောအနက်ရှိသော သစ္စာဟူသော အနှစ်ကိုလည်း ကောင်း။ နိဗ္ဗာနဏ္ဍ၊ နိဗ္ဗာန်ကိုလည်းကောင်း။ နာဓိဂစ္ဆန္တိ၊ မရကုန်။ သာ ရဏ္ဍာတိ၊ သည်ကား။ တမေဝ သီလသာရာဒိ သာရုံ၊ ထိုသီလသာရစသော အနှစ်သည်သာလျှင်။ သာရောနာမ၊ မည်၏။ ဝုတ္တပ္ပကာရုံ၊ ဆိုအပ်ပြီးသော

အပြားရှိသော။ အယံသာရဠ္ဠ၊ ဤအနှစ်ရှိသော ဒေသနာကိုလည်း။ သာရော၊ ၏။ အယံအသာရဠ္ဠ၊ ဤအနှစ်မရှိသော ဒေသနာကိုလည်း။ အသာရော၊ အနှစ်မရှိ။ ဣတိဥ တ္ဝာ၊ ဤသို့သိကုန်၍။ တေသာရန္တိ၊ ကား။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ သမ္မာဒဿနံ၊ ကောင်းသောအယူကို။ ဂဟေတ္ဝာ၊ ယူ၍။ ဌိတာ၊ ကုန်သော။ တေပဏ္ဍိတာ၊ တို့သည်။, နေက္ခမ္မ သက်ပွါဒီနံ၊ နေက္ခမ္မသက်ပွ စသည်တို့၏။ ဝသေန၊ အစွမ်းဖြင့်။ သမ္မာသက်ပွဂေါစရာ၊ ကောင်းသောအကြံ၌ ကျက်စားခြင်းရှိကုန်သည်။ ဟုတ္ဝာ၊ ဖြစ်၍။ ဝုတ္တပ္ပကာရံ၊ သော။တံသာရံ၊ထိုသိလ စသော အနှစ်ကို။ အဓိဂစ္ဆန္တိ၊ ရကုန်၏။ ။ဂါထာပရိယောသာနေ၊ ၌။ ဗဟူ၊ သူတို့သည်။ သောတာပတ္တိ ဖလာဒီနိ၊ တို့သို့။ ပါပုဏိံသု၊ ရောက်ကုန်၏။ သန္ဓိပတိတာနံ၊ စည်းဝေးကုန်သောသူတို့အား။ သာတ္ထိကာ၊ အကျိုးရှိသော။ ဓမ္မဒေသနာ၊ တရားဟောခြင်းသည်။ အဟောသိ၊ ၏။

အဗ္ဘမ်၊ သော။ သာရိပုတ္တတ္ထေရဝတ္ထု၊ သည်။

ဣတိသမတ္တော၊ ပြီး၏။

၁-ယမကဝဂ္ဂ၊ ၉-နန္ဒထေရဝတ္ထု

အရှင်သာရိပုတ္တရာ, အရှင်မောဂ္ဂလာန်တို့၏ ဝတ္ထုဟု ဟောရာဖြစ်သော ဂါထာတို့၏ အတ္ထဝဏ္ဏနာကိုပြုပြီး၍ ယခုအခါ အရှင်နန္ဒဝတ္ထုဟု ဟောရာဂါထာ၏ အတ္ထဝဏ္ဏနာကို ပြလိုသော အရှင်ဗုဒ္ဓဃောသ ဆရာသည် "ယထာအဂါရံ" စသောပါဠိကို မိန့်တော်မူ၏။

ယထာ အဂါရန္တိ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ ယထာ အဂါရံ စသော ဤတရားဟောခြင်းကို။ သတ္ထာ၊ သည်။ ဇေတဝနေ၊ ၌။ ဝိဟရန္တော၊ နေတော်မူစဉ်။ အာယသ္မန္တံ နန္ဒံ၊ ကို။ အာရဗ္ဘ၊ ၍။ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စ္ဓ။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ပဝတ္တိတ ဝရမ္မစက္ကော၊ ဟောအပ်ပြီးသော ဓမ္မစက္ကြာတရား ရှိသည်ဖြစ်၍။ ရာဇဂဟံ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်သို့။ ဂန္တွာ၊ ကြွရောက်၍။ ဝေဠုဝနေ၊ ဝေဠုဝန်ကျောင်းတော်၌။ ဝိဟရန္တော၊ နေတော်မူသည်ရှိသော်။ မေ၊ ငါ၏။ပုတ္တံ၊သားတော်ဖြစ်သော ဘုရားကို။အာနေတ္ဝာ၊ ပင့်ဆောင်၍။ ဒသေထာတိ၊ ပြကုန်လော့ဟု။ ,သုဒ္ဓေါဒန မဟာရာဇေန၊ သုဒ္ဓေါဒနမင်းကြီးသည်။ပေသိတာနံ၊စေအပ်ကုန်သော။သဟာယ ပရိဝါရာနံ၊ တစ်ထောင်အခြံအရံရှိကုန်သော။ ဒသန္နံ ဂူတာနံ၊တစ်ကျိပ်သောတမန်တို့တွင်။

သဗ္ဗပစ္ဆာ၊ အလုံးစုံသော တမန်တို့၏နောက်မှ။ ဂန္ဓာ၊ ၍။ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့။ ပတ္တောနု၊ ရောက်သော။ ကာဠုဒါယိတ္ထေရေန၊ ကာဠုဒါယီမထေရ်သည်။ ဂမနကာလံ၊ ကြွတော်မူခြင်း၏ အခါကို။ ဥ၊တ္ဝာ၊၍။ မဂ္ဂဝတ္ထုံ၊ လမ်းခရီး၌ ချီးမွမ်းခြင်းကို။ ဝဏ္ဏေတ္ဝာ၊ ချီးမွမ်း၍။ ဝိသတိသဟဿာ ခီဏာသဝပရိဝုတော၊ နှစ်သောင်းသော ရဟန္တာအပေါင်း ခြံရံလျက်။ ကပိလပုရံ၊ ကပိလဝတ်ပြည်သို့။ နိတော၊ ပင့်ဆောင်အပ်သောဘုရားသခင်သည်။ ဥတိ သမာဂမေ၊ ဆွေတော် မျိုးတော် အပေါင်းဖြစ်သော အစည်းအဝေး၌။ ပေါ်ကွရဝဿံ၊ ကြာတော၌ ရွာအပ်သောမိုးနှင့်တူသော မိုးရွိသော။ ဝါ၊ မိုးစွတ်လိုသောသူအား မိုးစွတ်၍ မစွတ်လိုသူအား မစွတ်သော ပေါ်ကွရမည်သော မိုးရွာသော။ အတ္ထုပ္ပတ္တိ ၊အကြောင်း၏ဖြစ်ခြင်းကို။ကတ္ဝာနု၊ပြု၍။ ဧဝဿန္တရဇာတကံ၊ ဧဝဿန္တရာဇာတ်ကို။ ကထေတ္ဝာ၊ ဟောပြီး၍။ ပုနဒိဝသေ၊ တစ်ဖန် မိုးသောက်သောနေ့၌။ ပိဏ္ဍာယ၊ ဆွမ်းအလို့ငှာ။ ပဝိဋ္ဌော၊ ဝင်တော်မူ၍။ ဥတ္ထိဋ္ဌေ နပ္ပမဇ္ဇေယျာတိ၊ ပမဇ္ဇေယျစသော။ ဂါထာယ၊ ဂါထာဖြင့်။ပိတရံ၊ ဓမည်းတော်ကို။သောတာပတ္တိဖလေ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်၌။ ပတိဋ္ဌာပေတ္ဝာ၊တည်စေ၍။ဓမ္မဠ္ဠရေတိ ဂါထာယ၊ဓမ္မဠ္ဠရေစသော ဂါထာဖြင့်။ မဟာပဇာပတိ ၊ မဟာပဇာပတိ အမည်ရှိသော မိတ္ထေးတော်တို့။ သောတာပတ္တိဖလေ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်၌။ပတိဋ္ဌာပေသိ၊တည်စေ၏။ ရာဇာနဠ၊ဓမည်းတော်မင်းကိုလည်း။ သကဒါဂါမိဖလေ၊ သကဒါဂါမိဖိုလ်၌။ ပတိဋ္ဌာပေသိ၊ တည်စေ၏။ဘတ္တ ကိစ္စာဝသာနေ ပန၊ ဆွမ်းဘုဉ်းပေးခြင်းကိစ္စပြီးသောအခါ၌ကား။ ရာဟုလမာတု၊ ရာဟုလာအမိ၏။ ဂုဏကထံ၊ ကျေးဇူးနှင့်စပ်သောစကားကို။နိသာယ၊မြှီ၍။ စန္ဒကိန္နရီ ဇာတကံ၊စန္ဒကိန္နရီဇာတ်ကို။ကထေတ္ဝာ၊ ၍။ တတော၊ ထိုနေ့မှ။ ဒုတိယဒိဝသေ၊ နှစ်ရက်မြောက်သောနေ့၌။ နန္ဒကုမာရဿ၊ နန္ဒမင်းသား၏။ အဘိသေက ဂေဟပ္ပဝေသန ဝိဝါဟမင်္ဂလေသု၊ ဘိသိက်ခံသောမင်္ဂလာ, အိမ်တက်မင်္ဂလာ,ထိမ်းမြားမင်္ဂလာတို့သည်။ပဝတ္တမာနေသု၊ ဖြစ်ကုန်သည်ရှိသော်။ ပိဏ္ဍာယ၊ဆွမ်းအလို့ငှာ။ ပဝိသိတ္ဝာ၊ဝင်၍။ နန္ဒကုမာရဿ၊ နန္ဒမင်းသား၏။ ဟတ္ထေ၊ လက်၌။ပတ္တံ၊ သပိတ်ကို။ ဒတ္ဝာ၊ ၍။ မင်္ဂလံ၊ မင်္ဂလာတရားကို။ ဝတ္ဝာ၊ ဟောပြီး၍။ အာသနာ၊ နေရာမှ။ ဥဋ္ဌာယ၊ ထ၍။ ပက္ကမန္တော၊ ဖဲတော်မူသည်ရှိသော်။ နန္ဒကုမာရဿ၊ နန္ဒမင်းသား၏

ဟတ္ထတော၊လက်မှ။ပတ္တံ၊သပိတ်ကို။နဂဏ္ဍီ၊ယူတော်မမူ။ သောပိ၊ထိုမင်းသား သည်လည်း။ တထာဂတော၊ ဘုရားသခင်၌။ ဂါရဝေန၊ ကြောက်ရှံ့ ရိုသေခြင်း ဖြင့်။ဝေါ၊ အရှင်ဘုရားတို့၏။ ပတ္တံ၊ သပိတ်ကို။ ဂဏှာထာတိ၊ ယူတော်မူကုန် လေ၁ဟု။ဝတ္တုံ၊ လျှောက်ခြင်းငှာ။နသက္ခိ၊မဝုံ။ ဝေါပန၊ ဤသို့ကား။ စိန္တေသိ၊ ကြံ၏။ သောပါနသီသေ၊ စောင်းတန်းဦး၌။ ပတ္တံ၊ သပိတ်ကို။ ဂဏှိသတိ၊ ယူတော်မူလတ္တံ့။ဣတိ၊ဤသို့ကြံ၏။သတ္ထာ၊ ဘုရားသခင်သည်။တသ္မိံ မြို့ဗာရာနေ့ ထိုအရပ်၌လည်း။ နဂဏှိ၊ ယူတော်မမူ။ ဣတရော၊ ဘုရားမှတစ်ပါးသော နန္ဒ မင်းသားသည်။ သောပါနပါဒမူလေ၊ စောင်းတန်းခြေရင်း၌။ ဂဏှိသတိ၊ ယူတော်မူလတ္တံ့။ ဣတိ စိန္တေသိ၊ ဤသို့ ကြံ၏။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသခင်သည်။ တတ္ထာပိ၊ ထိုအရပ်၌လည်း။ နဂဏှိ၊ ယူတော်မမူ။ ဣတရော၊ ဘုရားမှ တစ်ပါး သော နန္ဒမင်းသားသည်။ ရာဇဂဟေ၊ မင်းရင်ပြင်၌။ ဂဏှိသတိ၊ ယူတော်မူ လတ္တံ့။ ဣတိစိန္တေသိ၊ ဤသို့ကြံ၏။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသခင်သည်။ တတ္ထာပိ၊ ထိုမင်းရင်ပြင်၌လည်း။ နဂဏှိ၊ ယူတော်မမူ။ ကုမာရော၊ နန္ဒမင်းသားသည်။ နိဝတ္တိတုကာမော၊ ပြန်လည်ခြင်းငှာ အလိုရှိ၍။ အရုစိယာ၊ အလိုမရှိဘဲ။ ဂစ္ဆန္တော၊ လိုက်ရသည်ဖြစ်လျက်။ သတ္ထု၊ဂါရဝေနံ၊ ဘုရားအား ရိုသေခြင်း ဖြင့်။ ဝေါ၊ အရှင်ဘုရားတို့အား။ပတ္တံ၊ သပိတ်ကို။ဂဏှာထာတိ၊ယူတော်မူကုန် လေ၁ဟု။ဝတ္တုံ၊ ဆိုခြင်းငှာ။ နသက္ကောဘိ၊ မဝုံ။ ဣဒါ၊ဤအရပ်၌။ ဂဏှိသတိ၊ ယူလတ္တံ့။ ဣဏ္ဍ၊ ထိုအရပ်၌။ ဂဏှိသဒိတိ၊ လတ္တံ့။ ဣတိစိန္တေန္တော၊ ဤသို့ ကြံ လျက်။ ဂစ္ဆတိ၊ လိုက်ရ၏။ တသ္မိံ ခဏေ၊ ထိုခဏ၌။ ဇနပဒကလျာဏီယာ၊ ဇနပဒကလျာဏီအား။ အာစိက္ခိ သု၊ ကြားကုန်၏။ အယ္ယ၊ သခင်မ။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ နန္ဒကုမာရံ၊ နန္ဒမင်းသားကို။ ဂဟေတ္ဝာ၊ ၍။ ဂတော၊ ကြွတော်မူ၏။ တုမ္ဟေ၊ သခင်မတို့သည်။ တံ၊ ထိုနန္ဒမင်းသားကို။ ဝိနာ၊ ကြင်၍။ ဝါ၊ တံ၊ထိုနန္ဒမင်းသားနှင့်။ဝိနာ၊ကင်း၍။ကိံ ကရိဿထ၊အဘယ်သို့မှုလျော် ခြင်းကို ပြုနိုင်ကုန်အံ့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ ကြားလျှောက်ကုန်သည် ရှိသော်။ သာ၊ ထိုဇနပဒကလျာဏီအည်။ တံ၊ တို့စကားကို။ သုတ္ဝာ၊ ကြား၍။ ဥဒကဝိန္ဒုဟိ၊ ရေပေါက်တို့ဖြင့်။ ပဋ္ဌရန္တေယေဝ၊ ယိုစီးသည်သာလျှင် ဖြစ်ကုန် သော။ အဒ္ဒုလ္လိခိတေဟိ ကေသေဟိ၊ နှစ်ဖြာကွဲခြင်းရှိသော ဆံပင်တို့ဖြင့်။ ဝေဂေန၊လျင်စွာ။ဂန္တ္ဝာ၊သွား၍။အယျပုတ္တ၊အရှင်မင်းသား။တုဝဋ္ဌံခေါ၊လျင်

စ္ဌာသာလျှင်။ အာဂစ္ဆေယျာသိ၊ ကြွတော်မူခဲ့ပါလော့။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ဆိုဏ်။ တဿာ၊ ထိုဇနပဒကလျာဏီ၏။ တံဝစနံ၊ ထိုစကားကို။ သုတ္ဝာ၊ ကြားရ၍။တဿ၊ထိုနန္ဒမင်းသား၏။ဟဒယေ၊ နှလုံး၌။တိရိယံ၊ ဖီလာအားဖြင့်။ ပတိတ္ဝာဝိယ၊ ကျသကဲ့သို့။ ဌိတံ၊ တည်၏။ သတ္ထာပိ၊ ဘုရားသခင်သည်လည်း။ အဿ၊ထိုနန္ဒမင်းသား၏။ဟတ္ထတော၊လက်မှ။ပတ္တံ၊သပိတ်ကို။ အဂဏ္ဍိတ္ဝာဝ၊ မယူမူ၍သာလျှင်။ တံ၊ ထိုနန္ဒမင်းသားကို။ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းသို့။ နေတ္ဝာ၊ ဆောင်၍။ နန္ဒ၊ နန္ဒမင်းသား။ ပဗ္ဗဇိဿသိ၊ ရဟန်းပြုအံ့လော။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ သော၊ ထိုနန္ဒမင်းသားသည်။ ဗုဒ္ဓဂါရဝေန၊ ဘုရား၌ရိုသေခြင်းဖြင့်။ နပဗ္ဗဇိဿာမိတိ၊ ရဟန်းမပြုနိုင်ပါ ဘုရားဟု။ အဝတ္ဝာ၊ မလျှောက်ထားဝံ့ပဲ။ အာမ၊ ကောင်းပါပြီဘုရား။ ပဗ္ဗဇိဿာမိ၊ ရဟန်းပြုပါအုံ့။ဣတိအာဟ၊ ဤသို့လျှောက်၏။သတ္ထာ၊ဘုရားသခင်သည်။တေနဟိ၊ ထိုသို့ရဟန်းပြုလိုတပြီးကား။ နန္ဒ၊ နန္ဒမင်းသားကို။ ပဗ္ဗာဇေထ၊ ရဟန်းပြုလေကုန်လော့။ဣတိအာဟ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။သတ္ထာ၊ ဘုရားမြတ်စွာသည်။ ကပိလ ပုရံ၊ ကပိလဝတ်ပြည်သို့။ ဂန္ဓွာ၊ ရောက်၍။ တတိယ ဒိဝသေ၊ သုံးရက်မြောက်သောနေ့၌။ နန္ဒ၊ နန္ဒမင်းသားကို။ ပဗ္ဗာဇေသိ၊ ရဟန်းပြုတော်မူ၏။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသခင်သည်။ သတ္တမေဒိဝသေ၊ ကပိလဝတ်ပြည်သို့ရောက်၍ခုနစ်ရက်မြောက်သောနေ့၌။ ရာဟုလာမာတာ၊ ရာဟုလာမယ်တော်သည်။ ကုမာရံ၊ရာဟုလာမင်းသားကို။အလင်္ကရိတ္ဝာ၊တန်းဆာဆင်၏။ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သန္တိကေ၊ အထံတော်သို့။ ပေသေသိ၊ စေလွှတ်၏။ တာတ၊ ဂါ၊သားရှေခဲ့။ ထေ၊ လာလှည့်။ ဝိသတိသဟဿသမဏပရိဝုတံ၊ နှစ်သောင်းသောရဟန်းအပေါင်း ခြံရံအပ်သော။ သုဝဏ္ဏဝဏ္ဏံ၊ ရွှေအဆင်းနှင့် တူသောအဆင်းရှိသော။ ဗြဟ္မရူပဝဏ္ဏံ၊ ပြဟ္မာမင်း၏ ရူပကာယနှင့်တူသော အဆင်းရှိသော။ သမဏံ၊ ရဟန်းကို။ ပဿ၊ ရှုကြည့်ပါလော့။ အယံ၊ ဤဘုရားသည်။ တေ၊ သင်၏။ ပိတာ၊ အဖတည်း။ ဇေဿ၊ ဤ မောင့်ဖဘုရားအား။ မဟန္တာ နိမိကုမ္ဘီယော၊ မျှားစွာကုန်သော ရွှေအိုးတို့သည်။ အဟေသုံ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တာ၊ ထိုရွှေအိုးတို့သည်။ တဿ၊ ထို မောင့်ဖဘုရား၏။ နိက္ခမနကာလတော၊ ထွက်သွားသောကာလမှ။ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍။ နပဿာမ၊ ရွှေအိုးကိုငါတို့ မမြင်ကုန်။ ဂစ္ဆထ၊ သွားချေ။ ဒါယံ ဇ္ဈ၊ အမွေဖြစ်သော။ နံ၊ ထိုရွှေအိုးကို။ ယာဝ၊

(ကြား) တောင်းချေလော့။ ထာတ၊ ခမည်းတော်ဘုရား။ အဟံ၊ တပည့်တော်သည်။ အဘိသေကံ၊အဘိသိက်သွန်းခြင်းသို့။ပတ္တာ၊ ရောက်၍။ စိတ္တဝတ္ထိ၊ စကြဝဠာ မင်းသည်။ ဘဝိဿာမိ၊ ဖြစ်အံ့။ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား။ ဓနေန၊ ဥစ္စာဖြင့်။ အတ္ထော၊ အလိုရှိ၏။ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား။ ဓနံ၊ ဥစ္စာကို။ ဒေဟိ၊ ပေးလော့။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စ္ဆ။ ပုတ္တော၊သားသည်။ပိတုသန္တကဿ၊ အဖအမွေဥစ္စာ၏။ သာမိကော၊အရှင်တည်း။ ဣတိ၊ဤသို့။ ဃေသေသိ၊ ၏။ ကုမာရော၊ ရာဟုလာ မင်းသားသည်။ဘဂဝတော၊ဘုရားသခင်၏။ သန္တိကံ၊သို့။ ဂန္တွာဝ၊လျှင်။ ပိတု သိနေဟံ၊ အဖ၌ဖြစ်သော ချစ်ခြင်းကို။ ပဋိလဘိတ္တာ၊ ရ၍။ ဟဋ္ဌစိတ္တော၊ အလွန်ရွင်သောစိတ်ဖြင့်ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာစွာရှိလျက်။သာမဏေ၊ရှင်ရဟန်း။ တေ၊ အရှင်ဘုရား၏။ ဆာယာ၊ အရိပ်သည်။ သုခါ၊ ချမ်းမြေ့သာယာစွာရှိ၏။ ဣတိဝတ္တာ၊ဤသို့ဆိုပြီး၍။အညမ္မိ၊တစ်ပါးလည်းဖြစ်သော။ဗဟုံ၊များစွာသော စကားကို။ အတ္တနာ၊ မိမိနှင့်။ အနုရူပံ၊ လျောက်ပတ်သည်ကို။ ဝဒန္တော၊ ဆိုလျက်။ အဋ္ဌာသိ၊ နေ၏။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ကတဘတ္တကိစ္စော၊ ဆွမ်းဘုဉ်းပေးခြင်းကိစ္စပြီးပြီးသော်။အနုမောဒနံကတ္တာ၊တရားဟောခြင်းကို ပြု၍။အာသနာ၊နေရာမှ။ဥဋ္ဌာယ၊ထ၍။ပက္ကာမိ၊ ဖဲတော်မူ၏။ကုမာရောပိ၊ ရာဟု လာမင်းသားသည်လည်း။သမဏေ၊ ရှင်ရဟန်း။ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား။ ဒါယဇ္ဇံ၊ အမွေဥစ္စာကို။ဒေဟိ၊ပေးလော့။ဣတိ၊ဤသို့ဆိုလျက်။ဘဂဝန္တံ၊မြတ်စွာဘုရား သို့။အနုဗန္ဓိ၊အစဉ်လိုက်၏။ဘဂဝါ၊ ဘုရားသခင်သည်။ကုမာရံ၊ရာဟုလာကို။ န နိဝတ္တာပေသိ၊ မပြန်မလည်စေ။ ပရိဇနောပိ၊ အခြံအရံဖြစ်သော သူငယ် တော်အပေါင်းသည်လည်း။ဘဂဝတော၊ ဘုရားရှင်နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊တကွ။ ဂစ္ဆန္တံ၊ လိုက်၍သွားသော ရာဟုလာမင်းသားကို။ နိဝတ္တေတုံ၊ နစ်စေခြင်းငှာ။ နာ သက္ခိ၊ မတတ်နိုင်။ဣတိ၊ဤသို့သောအကြောင်းဖြင့်လည်း။သော၊ထိုရာဟုလာ မင်းသားသည်။ ဘဂဝတာ၊ ဘုရားသခင်နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ အာရာမမေဝ၊ ကျောင်းတော်သို့သာလျှင်။ အဂမာသိ၊ ရောက်လေ၏။ တတော၊ ထိုကျောင်း တော်သို့ရောက်သည်မှ။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ စိန္တေသိ၊ ကြံတော်မူ၏။ ပိတုသန္တကံ၊ အဖ၏ ဥစ္စာဖြစ်သော။ ယံဓနံ၊ အကြင်ဥစ္စာကို။ ဣစ္ဆတိ၊ အလိုရှိ၏။ တံ၊ ထိုဥစ္စာသည်။ ဝဋ္ဋာနုဂတံ၊ ဝဋ္ဋဆင်းရဲအပေါင်းသို့သာ အစဉ်လိုက်ခြင်းရှိ၏။ သဝိဃာတံ၊ ပင်ပန်းခြင်းနှင့် တကွဖြစ်၏။ ဟန္ဒ၊ တစ်ခု။

အသ၊ ထိုရာဟုလာမင်းသား အား။ ဗောဓိတလေ၊ ဗောဓိမဏ္ဍိုင် အပြင်၌။ ပဋ္ဌိလဒ္ဓံ၊ ရအပ်သော။ သတ္တဝိဓံ၊ ခုနစ်ပါး အပြား ရှိသော။ ဓနံ၊ ကို။ အဟံ၊ ငါ ဘုရားသည်။ ဒေမိ၊ ပေး အံ့။ နံ၊ ထိုမင်းကို။ လောကုတ္တရဒါယဇ္ဇာသ၊ လောကုတ္တ ရာဟူသော အမွေဥစ္စာ၏။ ဒါယာဒံ၊ အမွေခံခြင်းကို။ ကရောမိ၊ ပြုအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ ကြံတော်မူ၏။ အာယသ္မန္တံ သာရိပုတ္တံ၊ ရှင်သာရိပုတ္တရာကို။ အာမန္တေသိ၊ ခေါ်၍မိန့်တော်မူ၏။ သာရိပုတ္တ၊ ချစ်သားသာရိပုတ္တရာ။ တေ နဟိ၊ ထိုငါ့သား ရာဟုလာ အမွေလိုတပြီးကား။ တုံ၊ သည်။ ရာဟုလကုမာရံ၊ ရာဟုလာ မင်းသားကို။ ပဗ္ဗာဇေသိ၊ ရှင်ပြုဘိလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော် မူ၏။ ထေရော၊ ရှင်သာရိပုတ္တရာသည်။ ကုမာရံ၊ ရာဟုလာမင်းသားကို။ ပဗ္ဗာဇေသိ၊ ရှင်ပြုတော်မူ၏။ ကုမာရေ၊ ရာဟုလာမင်းသားသည်။ ပဗ္ဗဇိတေ ပန၊ ရှင်ပြုပြီးသည်ရှိသော်ကား။ ရညော၊ သုဒ္ဓေါဒနမင်းကြီး အား။ အဓိမတ္တံ ဒုက္ခ၊ အလွန်ပင်ပန်းခြင်း ကြောင့်ဖြစ်သော နှလုံးဆင်းရဲခြင်းသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇိ၏။ အဓိဝါသေတုံ၊ သည်းခံခြင်းငှာ။ အသက္ကောန္တော၊ မတတ်နိုင်ခြင်း ကြောင့်။ ဘဂဝတော၊ ဘုရားသခင်အား။ နိဝေဒေတ္မာ၊ ကြား၍။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ သာဓု၊ တောင်းပန်ပါ၏။ အယျာ၊ အရှင်ဘုရားတို့သည်။ မာတာပိတူဟိ၊ မိဘတို့သည်။ အနနုညာတံ၊ ခွင့်မလွှတ်သော။ ပုတ္တံ၊ ကို။ နပဗ္ဗာဇေယ္ယုံ၊ ရဟန်းမပြုစေကုန်သတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝရံ၊ တပည့်တော်၏ တောင်းတ ခြင်းကို။ ယာစိ၊ တောင်းပန်ပါ၏။ ဘဂဝါ၊ ဘုရားသခင်သည်။ တဿ၊ ထိုခမည်းတော်အား။ တံဝရံ၊ ထိုတောင်းတအပ်သောဆုကို။ ဒတ္မာ၊ ပေး ပြီး၍။ ပုန၊ တစ်ဖန်။ ဧကဒိဝသေ၊ တစ်ခုသောနေ့၌။ ရာဇနိဝေသနေ၊ မင်း၏ စံရာနန်းတော်၌။ ကတပါတရာသေ၊ နံနက်စားတော်စားပြီးသည်ရှိသော်။ ဧကမန္တံ၊ တင့်အပ်လျောက်ပတ်စွာ။ နိသိန္နေန၊ နေသော။ ရညာ၊ မင်းကြီး သည်။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ တုမှာကံ၊ အရှင်ဘုရားတို့၏။ ဒုက္ခရကာရိက ကာလေ၊ ဆင်းရဲပြိုပြင်စွာ ပြုအပ်သောအမှုရှိသော် ဒုက္ခရစရိယာအကျင့် ကို ကျင့်သောအခါ၌။ ကောဒေဝတာ၊ နတ်သား တစ်ယောက်သည်။ မံ၊ အကျွန်ုပ်သို့။ ဥပသင်္ကမိတ္မာ၊ ကပ်၍။ တေ၊ သင်၏။ ပုတ္တော၊ သားတော်သည်။ ကာလကံတော၊ စုတေလေပြီ။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ ပြောဆိုလေ၏။ အဟံ၊ တကာတော်သည်။ တဿ၊ ထိုနတ်သား၏။ ဝစနံ၊ စကားကို။ အသဒ္ဒ

ဟန္တော။ မယုံကြည်သည်ဖြစ်၍။ မယုံ၊၏။ ပုတ္တော၊ သားသည်။ ဗောဓိ၊ သဗ္ဗညုတညာဏ်နှင့်အရဟတ္တမဂ်ညာဏ်သို့။ အပ္ပတ္တော၊ မရောက်မူ၍။ကာလံ၊ စုတေခြင်းကို။ နကရောတိ၊ မပြုလတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ကြံလျက်။ ပဠိုကိုပိ၊ ပယ်၏။ ဣတိဝုတ္တော၊ ဤသို့နှားတော်လျှောက်သော်။ဣဒါနိ၊ ဤအခါ၌။ ကိံ သဒ္ဒဟိသထ၊ အဘယ်မှာယုံကြည်နိုင်အံ့နည်း။ ပုဗ္ဗေပိ၊ ရှေ့၌လည်း။ အဋ္ဌကာနိ၊ အရိုးတို့ကို။ဒဿေတွာ၊၍။ တေ၊ သင်၏။ ပုတ္တော၊ သားသည်။ မတောတိ၊ သေလေပြီဟု။ဝုတ္တော၊ဆိုရာ၌။ နသဒ္ဒဟိတ္ထ၊ မယုံကြည်ကုန်။ ဣတိ၊ သို့။ ဣမိဿာ အဋ္ဌုပ္ပတ္တိယာ၊ ဤသို့သောအကြောင်းဖြင့်။ မဟာဓမ္မပါလဇာတကံ၊ မဟာဓမ္မပါလဇာတ်ကို။ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ဂါထာပရိယောသာနေ၊ ဟောတော်မူရာ ဒေသနာအဆုံး၌။ ရာဇာ၊ သုဒ္ဓေါဒနမင်းကြီးသည်။ အနာဂါမိဖလေ၊ အနာဂါမိဖိုလ်၌။ ပတိဋ္ဌဟိ၊ တည်တော်မူ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဘဂဝါ၊ ဘုရားသခင်သည်။ပိတရံ၊ ခမည်းတော်ကို။ တိသု ဖလေသု၊ သုံးပါးသောဖိုလ်တို့၌။ ပတိဋ္ဌာပေတွာ၊ တည်စေ၍။ ဘိက္ခုသံဃပရိဝုတော၊ ရဟန်းသံဃာ အပေါင်းခြံရံလျက်။ ပုနဒိဝသေ၊ တစ်ဖန် မိုးသောက်သောနေ့၌။ ရာဇဂဟံ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်သို့။ ဂန္တွာ၊ ကြွတော်မူ၍။ တတော၊ ထိုနောင်မှ။ အနာထပိဏ္ဍိကန၊ အနာထပိဏ်သူဌေးသည်။သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်သို့။ အာဂန္တွာ ယ၊ကြွတော်မူစေခြင်းငှာ။ဂဟိတပဋိညော၊ ယူအပ်ပြီးသောဝန်ခံခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍။ဇေတဝနေ ဝိဟာရေ၊ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်သည်။ နိဋ္ဌိတေ၊ဆောက်၍ပြီးလတ်သော်။ တတ္ထ၊ ထိုဇေတဝန်ကျောင်းတော်သို့။ ဂန္တွာ၊ ကြွ၍။ ဝါသံ၊ နေခြင်းကို။ ကပ္ပေသိ၊ ပြုတော်မူ၏။ ဝါ၊ ဝါဆိုတော်မူ၏။

ဇေတဝနေ၊ ဣတိ၊ ဤသို့။ သတ္ထရိ၊ ဘုရားသခင်သည်။ ဇေတဝနေ၊ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌။ ဝိဟရန္တေ၊ နေတော်မူသည်ရှိသော်။ အာယသ္မာ နန္ဒော၊ အရှင် နန္ဒသည်။ ဥက္ကဏ္ဌိတော၊ ငြီးငွေ့၍။ ဘိက္ခူနံ၊ ရဟန်းတို့အား။ ထေမတ္ထံ၊ ဤအကြောင်းကို။ အာရောစေသိ၊ ကြား၏။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့။ အဟံ၊ သည်။ အနဘိရတော၊ သာသနာတော်၌ မမွေ့လျော်ပဲ။ ဗြဟ္မစရိယံ၊ မြတ်သောအကျင့်ကို။ စရာမိ၊ ကျင့်ခဲ့၏။ ဗြဟ္မစရိယံ၊ မြတ်သောအကျင့်ကို ကျင့်ခြင်း၌။ သန္ဓာရေတုံ၊ တည်တံ့စွာ စိတ်ကိုဆောင်ခြင်းငှာ။ နသက္ကောမိ၊ မတတ်နိုင်။ သိက္ခံ၊ သိက္ခာကို။ ပစ္စက္ခာယ၊ ချ၍။ ဟီနာယ၊ ယုတ်သော လူ၏

အဖြစ်သို့။ အာဝတ္တိသာမိ၊ လည်အုံ့။ ဣတိအာရောစေသိ၊ ဤသို့ကြား၏။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။တံပဝတ္တိံ၊ ထိုအကြောင်းကို။ သုတ္ဝာ၊ ကြား၍။ အာယသ္မန္တံ၊ ရှည်သောအသက်ရှိသော။ နန္ဒံ၊ ရှင်နန္ဒကို။ ပဏ္ဏောသာပေတ္ဝာ၊ ခေါ်စေတော်မူ၍။တေဝဝစနံ၊ ထိုစကားကို။အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ နန္ဒ၊ နန္ဒ။ တုံ၊ သည်။ သမ္မဟုလာနံ၊ မျှားစွာကုန်သော ရဟန်းတို့အား။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့။ အဟံ၊ သည်။ အနုဘိရတော၊ သာသနာတော်၌ မမ္မေလျော်ဘဲ။ ပြဟ္မစရိယံ၊ မြတ်သောအကျင့်ကို။ စရာမိ၊ ကျင့်ခဲ့၏။ ပြဟ္မစရိယံ၊ သိက္ခာပုဒ်သုံးပါးဖြင့် ရေတွက်အပ်သော မြတ်သော အကျင့်ကို။ သန္ဓာရေတုံ၊ ကြာမြင့်စွာတည်စေခြင်းငှာ။ နသက္ကောမိ၊ မတတ်နိုင်။ သိက္ခံ၊ ကို။ ပစ္စက္ခာယ၊ ချ၍။ ဟီနာယာဝတ္တိသာမိ၊ လူထွက်အုံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။အာရောစေသိ ကိရ၊ ကြား၏ဟူသည်။ သစ္စံ၊ မှန်သလော။ ဣတိပုစ္ဆိ၊ ဤသို့မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဧဝံ၊ မှန်ပေ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်သည်ရှိသော်။ နန္ဒ၊ နန္ဒ။ တုံ၊ သင်သည်။ အနုဘိရတော၊ မမ္မေလျော်ဘဲ။ ပြဟ္မစရိယံ၊ မြတ်သောအကျင့်ကို။ ကိသ ပန စရသိ၊ အဘယ်ကြောင့် ကျင့်လေဘိသနည်း။ ပြဟ္မစရိယံ၊ မြတ်သောအကျင့်ကို။ သန္ဓာရေတုံ၊ တည်စေခြင်းငှာ။ ကိသ ပန နသက္ကောတိ၊ အဘယ်ကြောင့်မတတ်နိုင်ဘိသနည်း။ သိက္ခံ၊ ကို။ ပစ္စက္ခာယ၊ချ၍။ ကိသ ပန ဟီနာယာဝတ္တိသတိ၊ အဘယ်ကြောင့် လူထွက်လိုဘိသနည်း။ ဣတိပုစ္ဆိ၊ ဤသို့မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ မံ၊ ကို။ သာကိယာနီ၊ သာကီဝင်မင်းသမီးဖြစ်သော။ဇနပဒကလျာဏီ၊ ဇနပဒကလျာဏီသည်။ ဃရာ၊ အိမ်မှ။ နိက္ခမန္တသ၊ ထွက်စဉ်။ မံ၊ ကို။ အမ္ဘုလ္လိခိတေဟိ ကေသေဟိ၊ အခဲ့နှင့်တက္ခဖြစ်ကုန်သောဆံတို့ဖြင့်။ အပလောကေတ္ဝာ၊ ကြားစေ၍။ မံ၊ အကျွန်ုပ်ကို။ တေဝဝစနံ၊ ဤသို့သောစကားကို။အဝေါစ၊ဆို၏။အယျပုတ္တ၊အရှင်မင်းသား။ တုဝဋ္ဌံခေါ၊ လျင်စွာသာလျင်။ အာဂစ္ဆယျာသိ၊ ကြွခဲ့ပါလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့သောအကြောင်းကြောင့်။ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ သောခေါအဟံ၊ ထိုအကျွန်ုပ်သည်။ တံ၊ ထိုဇနပဒကလျာဏီကို။ အနုဿရမာနော၊ အောက်မေ့ခြင်းရှိ၍။ အနုဘိရတော၊ မမ္မေလျော်သည်ဖြစ်၍။ ဟီနာယ၊ ယုတ်သောလူ၏ အဖြစ်သို့။ အာဝတ္တိသာမိ၊ လည်အုံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အာယသ္မန္တံ နန္ဒံ၊ ရှင်နန္ဒကို။ ဝေဟာယံ၊

လက်မောင်းကို။ ဂဟေတ္ဌာ၊ ဆွဲ၍။ ဣဒ္ဓိဗလေန၊ ဟန်ခိုးအာနုဘော်ဖြင့်။ တာဝတိံသ ဒေဝလောကံ၊ တာဝတိံသာနတ်ပြည်သို့။အာနေဇ္ဇော၊ဆောင်ယူလျက်။ အဇ္ဇရာမဂ္ဂေ၊ ခရီးအကြား၌။ ကေသို့ စျာမဏ္ဍေတ္ထေ၊ မီးလောင်ရာရှိသော တစ်ခုသောအလယ်၌။ စျာမခါဏုကေ၊ မီးလောင်သစ်ငုတ်ထက်၌။ နိသိန္နံ၊ နေသော။ ဆိန္နကဏ္ဏနာသနဂ်ုံ၌၊ ပြတ်သော နှာ,နှာခေါင်း,အမြီးရှိသော။ ကေပလုဒ္ဓမဏ္ဍိုံ၊ ပါးစောင်၌အဖုရှိသော တစ်ခုသော မျောက်မကို။ ဒဿေတ္ဌာ၊ ပြ၍။ တုဝတိံသဘဝနေ၊ တာဝတိံသာ နတ်ပြည်၌။ သက္ကသ ဒေဝရညော၊ သိကြားနတ်မင်းအား။ ဥပဋ္ဌာနံ၊ ဆည်းကပ်ခယခြင်းသို့။ အာဂတာနိ၊ ရောက်လာကုန်သော။ ကုက္ကုဋ္ဌပါဒါနိ၊ ခိုခြေအဆင်းနှင့် တူသော အဆင်းရှိကုန်သော။ပဠုအဇ္ဇရာသတာနိ၊ ငါးရာသောနတ်သမီးတို့ကို။ ဒဿေတိ၊ ပြ၏။ ကုက္ကုဋ္ဌပါဒါနီတိ၊ ဟူသည်ကား။ ရတ္တဝဏ္ဏတာယ၊ နီသောအဆင်းရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ပါရေဝတပါဒသဒိသာနိ၊ ခိုခြေအဆင်းနှင့် တူသော အဆင်းရှိကုန်သော။ ပါဒါနိ၊ ခြေရှိကုန်သော နတ်သမီးတို့ကို။ ဒဿေတ္ဌာစ ပန၊ ပြုပြီး၍ကား။အာဟ၊မိန့်တော်မူ၏။ နန္ဒ၊ နန္ဒ။ တုံ၊သင်သည်။ကိံ မညသိ၊ အဘယ်သို့ အောက်မေ့မိသနည်း။ သာကိယာနီ၊ သာကီဝင်မင်းသမီးဖြစ်သော။ ဇနပဒကလျာဏီဝါ၊ ဇနပဒကလျာဏီသည်လည်းကောင်း။ ကုက္ကုဋ္ဌပါဒါနိ၊ ခိုခြေအဆင်းနှင့် တူသောအဆင်းရှိကုန်သော။ဣမာနိဝါ ပဠု အဇ္ဇရာသတာနိ၊ ဤငါးရာသော နတ်သမီးတို့သည်လည်းကောင်း။ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ တာသံ၊ ထိုမိန်းမတို့တွင်။ (သန္တိ, တာသံပုဒ်တို့ကား ထည့်သည်။) ကတမာ နုခေါ၊ အဘယ်မိန်းမမည်သည်လျှင်။ အဘိရူပတရာဝါ၊ လှန်သောအဆင်းရှိသော သူတို့ထက် အဆင်းရှိသနည်း။ ဒဿနီယတရာဝါ၊ ရှုဖွယ်ဘနန်းရှိသောသူတို့ထက် အထူးအားဖြင့် ရှုဖွယ်ရှိသနည်း။ ပါသာဒိကတရာဝါ၊ ကြည်ညိုဖွယ်ရှိသော သူတို့ထက် အထူးအားဖြင့် ကြည်ညိုဖွယ်ရှိသနည်း။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ သာ၊ ထိုဇနပဒကလျာဏီသည်။ ဆိန္နကဏ္ဏနာသနဂ်ုံ၊ ပြတ်သော နှာ,နှာခေါင်း,အမြီးရှိသော။ ပလုဒ္ဓာ၊ ပါးပစောင်ဒဏ်သော အဖုရှိသော။မဏ္ဍိုသေယျထာပိ၊ မျောက်မကဲ့သို့ရှိ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဝေမေဝခေါ၊ ဤမျောက်မနှင့် တူစွာ။သာကိယာနီ၊ သာကီဝင်မင်းသမီးဖြစ်သော။ ဇနပဒကလျာဏီ၊ဇနပဒ

ကလျာဏီသည်။ ဤမေသံ ပဠုန္နံအစ္ဆရာသတာနံ၊ ဤငါးရာသော နတ်သမီး တို့ကို။ ဥပနိဓာယ၊ ထောက်၍။ သမ်ပ္ပိ၊ ရေတွက်ခြင်းသို့လည်း။ နဉ္ဇပေတိ၊ မရောက်။ ကလမ္ပိ၊ တစ်စိတ်ကိုလည်း။ နဉ္ဇပေတိ၊ မရောက်။ ကလ္လဘာဂမ္ပိ၊ လျောက်ပတ်သည်၏အဖြစ်သို့လည်း။ နဉ္ဇပေတိ၊ မရောက်။ အထခေါ၊ စင်စစ် အားဖြင့်။ ဤမာနေဝ ပဠုအစ္ဆရာသတာနိ၊ ဤငါးရာသော နတ်သမီးတို့သည် သာလျှင်။ အဘိရူပ တရာနိစေဝ၊ လွန်စွာလည်းအဆင်းလှကုန်၏။ ဒဿနီယ တရာနိစ၊ လွန်စွာ ရှုဖွယ်လည်းရှိကုန်၏။ ပါသာဒိက တရာနိစ၊ လွန်စွာ ကြည်ညိုဖွယ်လည်း ရှိကုန်၏။ ဤတိဝုတ္တော၊ ဤသို့ လျှောက်သည်ရှိသော်။ နန္ဒ၊ နန္ဒ။ အဘိရမ၊ အလွန်မွေ့လျော်လော့။ အဟံ၊ သည်။ ကုဋ္ဌုပါဒိနံ၊ ခိုခြေအဆင်းနှင့်တူကုန်သော အဆင်းရှိကုန်သော။ ပဠုန္နံ အစ္ဆရာသတာနံ၊ ငါးရာသော နတ်သမီးတို့ကို။ ပဋိလာဘာယ၊ ရစေခြင်းငှာ။ တေ၊ သင်၏။ ပါဒိ ဘောဂေ၊ ဝန်ခံသူတည်း။ ဤတိ၊ ဤသို့ဆိုသည်ရှိသော်။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဘဂဝါ၊ ဘုန်းတော်ကြီးသော အရှင်ဘုရားသည်။ ကုဋ္ဌုပါဒိနံ။ ခိုခြေအဆင်းနှင့် တူကုန်လော အဆင်းရှိကုန်သော။ ပဠုန္နံအစ္ဆရာသတာနံ၊ ငါးရာသောနတ်သမီးတို့ကို။ ပဋိလာဘာယ၊ ရစေခြင်းငှာ။ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား၊ သစေ ပါဒိ ဘောဂေ၊ အကယ်၍ဝန်ခံသည်ဖြစ်အုံ့။ ဘန္တေ ဘဂဝါ၊ ဘုန်းတော်ကြီးသော အရှင်ဘုရား။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ဗြဟ္မစရိယေ၊ သိက္ခာ သုံးပါးဖြင့် ရေတွက်အပ်သော သာသနာ၌။ အဘိရမိဿာမိ၊ အလွန် မွေ့လျော်ပါအုံ့။ ဤတိအာဟ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အာယသ္မန္တံ နန္ဒံ၊ ရှည်သော အသက်ရှိသော ရှင်နန္ဒကို။ ဂဟေတ္ဝာ၊ ခေါ်၍။ တတ္ထ၊ ထိုတာဝတိံသာနတ်ပြည်မှ။ အန္တေ ရဟိတော၊ ကွယ်ခဲ့ပြီး၍။ ဇေတဝနေ ယေဝ၊ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌သာလျှင်။ ပါတုရဟောသိ၊ ထင်ရှားဖြစ်၏။ ဘိက္ခူ၊ ရဟန်းတို့သည်။ ဘဂဝတော၊ ဘုရားသခင်၏။ ဘာတာ၊ ညီဖြစ်သော။ မာကုစ္ဆာ ပုတ္တော၊ မိထွေးတော်သားဖြစ်သော။ အာယသ္မာ နန္ဒော၊ ရှင်နန္ဒသည်။ အစ္ဆရာနံ ဟေတု၊ နတ်သမီးတို့၏အကြောင်း ကြောင့်။ ဗြဟ္မစရိယံ၊ မြတ်သောအကျင့်ကို။ စရတိ ကိရ၊ ကျင့်မည်တဲ့။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ကုဋ္ဌုပါဒိနံ၊ ခိုခြေအဆင်းနှင့် တူသော အဆင်းရှိကုန်သော။ ပဠုန္နံအစ္ဆရာသတာနံ၊ ငါးရာသော နတ်သမီးတို့ကို။

ပဋိလာဘာယ၊ ရစိမ့်သောဌာ။ အသ၊ ထိုရှင်နန္ဒ၏။ ပဋိဘောဂေါကိရ၊ ဝန်ခံသူဖြစ်သတတ်။ ဣတိ၊ သို့။ အသောသုံခေါ၊ ကြားကုန်သည်သာလျှင်တည်း။ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌။ အာယသ္မတော နန္ဒသ၊ ရှည်သောအသက်ရှိသော ရှင်နန္ဒ၏။ သဟာယကာ ဘိက္ခူ၊ အပေါင်းအဖော် အဆွေခင်ပွန်းဖြစ်ကုန်သောရဟန်းတို့သည်။အာယသသ္မန္တံနန္ဒံ၊ ရှင်နန္ဒကို။ဘတကဝါဒေနစ၊ သူရင်းဌားကဲ့သို့ နတ်သမီးတို့ကိုလိုရှိ၍ ဤအခဖြင့် ကျင့်သောသူဟု ဆိုခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း။ ဥပဏ္ဏိတကဝါဒေနစ၊ မြတ်သောအကျင့်ဖြင့် နတ်သမီးတို့ကို ဝယ်သောသူဟု ဆိုခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း။ သမုဒါစရန္တိ၊ မပြတ်ခေါ်ဝေါ်ကြကုန်၏။ အာယသ္မာနန္ဒော၊ ရှင်နန္ဒသည်။ ဘာတကောကိရ၊ အခစားဖြစ်သတတ်။ အာယသ္မနန္ဒော၊ ရှင်နန္ဒသည်။ ဥပဏ္ဏိတကောကိရ၊ မြတ်သောအကျင့်ဖြင့် နတ်သမီးကို ဝယ်ယူသတတ်။ အစ္ဆရာနံဟေတု၊ နတ်သမီးတို့၏အကြောင်းကြောင့်။ ဗြဟ္မစရိယံ၊ မြတ်သောအကျင့်ကို။ စရတိ၊ ကျင့်၏။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ကုက္ကုဠပါဒီနံ၊ ခိုခြေအဆင်းနှင့် တူကုန်သောအဆင်းရှိကုန်သော။ ပဠုန္ဒံအစ္ဆရာသုတာနံ၊ ငါးရာသော နတ်သမီးတို့ကို။ ပဋိလာဘာယ၊ ရစိမ့်သောဌာ။အသ၊ ထိုရှင်နန္ဒ၏။ ပါဋိဘောဂေါကိရ၊ ဝန်ခံသူဖြစ်သတတ်။ ဣတိသမုဒါစရန္တိ၊ ဤသို့ခေါ်ဝေါ်ကုန်၏။ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌။ အာယသ္မာနန္ဒော၊ ရှင်နန္ဒသည်။ သဟာယကာနံ ဘိက္ခူနံ၊ အပေါင်းအဖော်ဖြစ်သောရဟန်းတို့၏။ ဘတကဝါဒေနစ၊ ဘတကဟု ဆိုအပ်သော စကားဖြင့်လည်းကောင်း။ ဥပဏ္ဏိတကဝါဒေနစ၊ ဥပဏ္ဏိတကဟုဆိုအပ်သောစကားဖြင့်လည်းကောင်း။ အဋ္ဌိယမာနော၊ ငြီးငွေ့သည်ဖြစ်၍။ ဟရာယမာနော၊ ရှက်နိုးသည်ဖြစ်၍။ ဇိဂုစ္ဆိယမာနော၊ စက်ဆုပ်သည်ဖြစ်၍။ ဧကောဝ၊တစ်ယောက်အထီးတည်းသာလျှင်။ ဝူပကဋ္ဌော၊ ဆိတ်ငြိမ်ရာအရပ်သို့ ကပ်လျက်။ အပ္ပမတ္တော၊ မမေ့မလျော့။ အာတာပီ၊ ကိလေသာကို ပူပန်စေတတ်သော လုံ့လရှိလျက်။ ပဟိတတ္တော၊ နိဗ္ဗာန်သို့ စေလွှတ်အပ်သောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရန္တော၊ နေသည်ရှိသော်။နစိရသ္သေဝ၊ မကြာမြင့်မီလျှင်။ ကုလပုတ္တာ၊ အမျိုးကောင်းသားတို့သည်။ ယဿတ္ထာယ၊ အကြင်မြတ်သော နိဗ္ဗာန်အကျိုးငှာ။ ပဗ္ဗဇန္တိ၊ ပြုကုန်၏။ တံ၊ ထိုနိဗ္ဗာန်ကို။ သစ္ဆာကာသိ၊ မျက်မှောက်ပြုပြီ။ အညတရော၊

အရဟတ္တဖိုလ်သို့ရောက်သော။ သော၊ ထိုနန္ဒသည်။ အရဟံ၊ ရဟန္တာအဖြစ်သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။

အထ၊ ထိုအခါ၌။ ကောဒေဝတာ၊ နတ်သားတစ်ယောက်သည်။ ရတ္တိဘာဂေ၊ ညဉ့်အဖို့၌။သကလံဇေတဝနံ၊အလုံးစုံသောဇေတဝန်ကျောင်းတော်ကို။ဩဘာသေတ္ဝာ၊ကိုယ်ရောင်ကိုယ်ဝါဖြင့် ထွန်းလင်းစေ၍။သတ္ထာရံ၊ဘုရားသခင်သို့။ ဥပသင်္ကမိတ္ဝာ၊ ကပ်၍။ ဝန္ဒိတ္ဝာ၊ရှိခိုး၍။ အာရောစေသိ၊ ကြားလျှောက်၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဘဂဝတော၊ ဘုရားသခင်၏။ မာတုစ္ဆာ ပုတ္တော၊ မိထွေးတော်သားဖြစ်သော။ဘာတာ၊ညီတော်ဖြစ်သော။အာယသ္မာ နန္ဒော၊ရှင်နန္ဒသည်။အာသဝါနံ၊ အာသဝေါတို့၏။ ခယာ၊ကုန်ခြင်းကြောင့်။ အနာသဝံ၊ အာသဝေါမရှိသော။ စေတောဝိမုတ္တိံ၊ ကိလေသာမှလွတ်သော အရဟတ္တဖိုလ်ရှိသော။ ပညာဝိမုတ္တိံ၊ ပညာဖြင့် ကိလေသာမှ လွတ်သော အရဟတ္တဖိုလ်ကို။ ဒိဋ္ဌေဝ ဓမ္မေ၊ မျက်မှောက်သောကိုယ်၏အဖြစ်၌။ သယံ၊ ကိုယ်တိုင်။အဘိညာ၊ ထူးသောဉာဏ်ဖြင့်သိ၍။သစ္ဆိကတ္ဝာ၊ မျက်မှောက်ပြု၍။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ ပြည့်စုံစေ၍။ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာရောစေသိ၊ ကြားလျှောက်၏။ ခေါ၊ စင်စစ်။ ဘဂဝတောပိ၊ မြတ်စွာဘုရားသခင်အားလည်း။ ဘာတာ၊ ဘာတာတော်သည်။ ဥဒပါဒိ၊ ထင်ရှားဖြစ်၏။ နန္ဒော၊ နန္ဒသည်။ အာသဝါနံ၊ အာသဝေါတို့၏။ ခယာ၊ ကုန်ခြင်းကြောင့်။ စေတောဝိမုတ္တိံ၊ ကိလေသာမှလွတ်သော, အရဟတ္တဖိုလ်ရှိသော။ ပညာဝိမုတ္တိံ၊ ပညာဖြင့် ကိလေသာမှလွတ်သော,အရဟတ္တဖိုလ်ရှိသော။ အနာသဝံ၊ အာသဝေါကင်းရာနိဗ္ဗာန်ကို။ဒိဋ္ဌေဝ ဓမ္မေ၊မျက်မှောက်သောကိုယ်၏အဖြစ်၌။ သယံ၊ မိမိအလိုလို။ အဘိညာ၊ ထူးသောဉာဏ်ဖြင့်သိ၍။ သစ္ဆိကတ္ဝာ၊ မျက်မှောက်ပြု၍။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ ပြည့်စုံစေ၍။ဝိဟရတိ၊နေ၏။ဣတိ၊ ဤသို့။ဥဒပါဒိ၊ထင်ရှားဖြစ်တော်မူ၏။ သောပိ အာယသ္မာ နန္ဒော၊ ထိုရှင်နန္ဒသည်လည်း။ တဿာရတ္တိယာ၊ ထိုညဉ့်၏။ အစ္စယေန၊ လွန်သဖြင့်။ ဘဂဝန္တံ၊ ဘုရားသခင်သို့။ ဥပသင်္ကမိတ္ဝာ၊ ကပ်၍။ တေဝ ဝစနံ၊ ဤသို့သောစကားကို။ အဝေါစ၊ လျှောက်၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ကုက္ကုဠပါဒိနံ၊ ခိုခြေအဆင်းနှင့် တူကုန်သော အဆင်းရှိကုန်သော။ ပဠုန္ဒုအစ္ဆရာသတာနံ၊ ငါးရာသော နတ်သမီးတို့ကို။ ပဋိလာဘာယ၊ ရစိမ့်သောငှာ။ မေ၊ ၏။ ယံ ပါဋိဘောဂေါ၊

အကြင်ဝန်ခံခြင်းသည်။အတ္ထိ၊ရှိ၏။တေသွာ ပဋိသဝါ၊ထိုဝန်ခံတော်မူခြင်းမှ။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ဘဂဝန္တံ၊ဘုရားသခင်ကို။အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ မုဠာမိ၊ လွတ်ပါ၏။ဣတိအဝေါစ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ နန္ဒ၊ နန္ဒ။ မယာပိခေါ၊ ငါဘုရား သည်လည်း။ စေတသာ၊ စိတ်တော်ဖြင့်။ တေ၊ သင်၏။ စေတော၊ စိတ်ကို။ ပရိစ္စ၊ ပိုင်းခြား၍။ ဝိဒိတော၊ သိတော်မူ၏။ နန္ဒော၊ နန္ဒသည်။ အာသဝါနံ၊ အာသဝေါတို့၏။ ခယာ၊ ကုန်ခြင်းကြောင့်။ အနာသဝံ၊ အာသဝေါမရှိ သော။ စေတောဝိမုတ္တိံ၊ ကိလေသာမှလွတ်သော။ ပညာဝိမုတ္တိံ၊ အာရဟတ္တဖိုလ်ကို။ဒိဋ္ဌေဝဓမ္မေ၊ မျက်မှောက်သောကိုယ်၏အဖြစ်၌။သယံ၊အလိုလို။ အဘိညာ၊ ထူးသောဉာဏ်ဖြင့် သိ၍။ သစ္ဆိကတ္တာ၊ မျက်မှောက်ပြု၍။ ဥပ သမ္ပဇ္ဇ၊ ပြည့်စုံစေ၍။ ဝိဟာရတိ၊ နေ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဒေဝတာပိ၊ နတ်သား သည်လည်း။ တေမတ္ထံ၊ ဤအကြောင်းကို။ အာရောစေသိ၊ ကြားလျှောက်၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ အာယသ္မာနန္ဒော၊ ရှင်နန္ဒသည်။ အာသဝါနံ၊ ဝို့၏။ ခယာ၊ ကုန်ခြင်းကြောင့် ။လ။ ဝိဟာရတိ၊ နေ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ နန္ဒော၊ နန္ဒသည်။ ခေါ၊ စင်စစ်။ အနုပါဒါယ၊ တဏှာဒိဋ္ဌိအားဖြင့် ထိုထို

(၂) အာရုံသို့ မစွဲလမ်းမူ၍။ အာသဝေဟိ၊ အာသဝေါတို့မှ။ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်။ ယံ၊ အကြင်အကြောင်းကြောင့်။ ဝိမုတ္တံဝေ၊ လွတ်သည်သာလျှင်တည်း။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ တေသွာ ပဋိသဝါ၊ ထိုသို့ဝန်ခံခြင်းမှ။ မုတ္တောာ၊ လွတ်ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ တေမတ္ထံ၊ ဤအကြောင်းကို။ ဝိဒိတ္တာ၊ သိ၍။ တာယံ ဝေလာယံ၊ ထိုအခါ၌။ ဣမံ ဥဒါနံ၊ ဤသို့ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ နှစ်သက် သောစကားကို။ ဥဒါနေသိ၊ မြွက်ဆိုတော်မူ၏။

ယဿ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်အား။ ကာမပကော်၊ ကာမဂုဏ်ဟူသော ညွှန်ပျောင်းကို။ တိဏ္ဏော၊ ကူးမြောက်ခြင်းသည် လည်းကောင်း။ ကာမကဏ္ဏကော၊ ကာမဂုဏ်ဟူသော ဆူးငြောင့်ကို။ မဒ္ဒိတော၊ နင်းနယ်ဖျက်ဆီးခြင်း သည်လည်းကောင်း။ မောဟက္ခယံ၊ ဒမောဟ၏ကုန်ရာနိဗ္ဗာန်သို့။ အနုပ္ပဒတ္တာ၊ အစဉ်ရောက်ခြင်းသည်လည်းကောင်း။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ သော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်။ သုခဒုက္ခေ၊ ချမ်းသာဆင်းရဲ၌။ နဝေဓတိ၊ မတုန်မလှုပ်။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဥဒါန်း ကျူးရင့်တော်မူ၏။

(၂၂၂) ဓမ္မပဒအဋ္ဌကထာနိသ်ယ

အထ၊ ထိုအခါ၌။ ကေဒိဝသံ၊ တစ်နေ့သ၌။ ဘိက္ခူ၊ ရဟန်းတို့သည်။ အာယသ္မန္တံ၊ ရှည်သောအသက်ရှိသော။ တံ နန္ဒ၊ ထိုရှင်နန္ဒကို။ ပုစ္ဆိ သု၊ မေးကုန်၏။ အာဝုသောနန္ဒ၊ ငါ့ရှင်နန္ဒ။ တွံ၊ သင်သည်။ ဥက္ကဏ္ဌိတော၊ ဆန့်ကျင်သည်။ အမှိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝဒေသိ၊ ဆို၏။ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။တေ၊ သင့်အား။ ကထံ၊ အဘယ်သို့ဆိုသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးကုန်သည်ရှိသော် : အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့။ ဂိဟိဘဝါယ၊ လူထွက်ခြင်းငှာ။ မေ၊ ငါ၏။ အာလယော၊ အာလယသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဆိုသည်ရှိသော်။ တံ၊ ထိုစကားကို။ သုဘ္ဘာ၊ ကြား၍။ ဘိက္ခူ၊ ရဟန်းတို့သည်။ အဘူတံ၊ မဟုတ်မမှန်သော စကားကို။ အာယသ္မာ နန္ဒော၊ ရှင်နန္ဒသည်။ ကထေသိ၊ ဆို၏။ အညံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို။ ဗျာကရောတိ၊ ကြား၏။ အတီတဒိဝသေသု၊ ရှေးလွန်လေပြီးသောနေ့တို့၌။ ဥက္ကဏ္ဌိတော၊ လူထွက်လိုသည်။ အမှိတိ၊ ဖြစ်၏ဟု။ ဝတ္ဘာ၊ ဆိုပြီး၍။ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ ဂိဟိဘာဝါယ၊ လူထွက်ခြင်းငှာ။ မေ၊ ငါ၏။အာလယော၊ တပ်ခြင်းသည်။နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣတိ၊ဤသို့။ကထေတိ၊ဆို၏ ဟူ၍။ ဂန္ဓာ၊သွား၍။ဘဂဝတော၊ဘုရားသခင်အား။ဝေမတ္တံ၊ဤအကြောင်းကို။ အာရောစေသုံ၊ ကြားလျှောက်ကုန်၏။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ အတီတဒိဝသေသု၊ လွန်လေပြီးသော နေ့ရက်တို့၌။ နန္ဒသ၊ နန္ဒရဟန်း၏။ အတ္တဘာဝေ၊ အတ္တဘောသည်။ ဒုစ္ဆန္နဂေဟ သဒိသော၊ အမိုးမကောင်းသောအိမ်နှင့်တူစွာ။အဟောသိ၊ ၏။ ဣဒါနိ၊ယခုအခါ၌။ သုစ္ဆန္နဂေဟ သဒိသော၊ အမိုးကောင်းသောအိမ်နှင့် တူစွာ။ ဇာတော၊ ဖြစ်၏။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွ။ အယံ၊ ဤရှင်နန္ဒသည်။ ဒိဋ္ဌဓမ္မဆရာနံ၊ နတ်သမီးတို့ကို။ ဒိဋ္ဌကာလတော၊ မြင်သောအခါမှ။ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍။ ပဗ္ဗဇိတကိစ္စသ၊ ရဟန်းကိစ္စ၏။ မတ္ထကံ၊ အပြီးအဆုံးသို့။ ပါပေတုံ၊ ရောက်စေခြင်းငှာ။ ဝါယမန္တော၊ လုံ့လပြုသည်ရှိသော်။ တံကိစ္စံ၊ ထိုကိစ္စသည်။ မတ္ထကံ၊ ပြီးခြင်းသို့။ ပတ္တော၊ ရောက်၏။ ဣတိဝတ္ဘာ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူပြီး၍။ ဣမာဂါထာ၊ ဤဂါထာတို့ကို။ အဘာသိ၊ ဟောတော်မူ၏။

(၁၃)။ ဒုစ္ဆန္နံ၊ မကောင်းသဖြင့် မိုးအပ်သော။ အဂါရံ၊ အိမ်ကို။ ဝုဋ္ဌိ၊ ရွာသော မိုးပေါက်သည်။ သမတိဝိဇ္ဈတိ ယထာ၊ ထွင်းဖောက်သကဲ့သို့။ ဧဝံ

ဤအတူ။ အဘာဝိတံ၊ ဘာဝနာမှကင်းသော။ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို။ ရာဂါ၊ ရာဂသည်။ သမတိဝိဠာတိ၊ ထိုးဖောက်၏။

(၁၄။ သုစ္ဆန္နံ၊ ကောင်းစွာမိုးအပ်သော။ အဂါရံ၊ အိမ်ကို။ ဝုဋ္ဌိ၊ ရွာသော မိုးပေါက်သည်။ နသမတိ ဝိဠာတိယထာ၊ မထိုးဖောက်နိုင်သကဲ့သို့။ ဧवံ၊ ဤအထူး။ သုဘာဝိတံ၊ ကောင်းစွာ ပွားစေအပ်ပြီးသော၊ ဘာဝနာရှိသော။ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို။ ရာဂေါ၊ ရာဂသည်။ နသမတိ ဝိဠာတိ၊ မထိုးဖောက်နိုင်။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဟောတော်မူ၏။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာတို့တွင်။ အဂါရန္တိ၊ အဂါရံဟူသည်ကား။ ယံကိဉ္စိ၊ အမှတ်မရှိသော။ ဧဟံ၊ ကို။ ဒုစ္ဆန္နန္တိ၊ ဒုစ္ဆန္နံ ဟူသည်ကား။ ဝိရဠဆန္နံ၊ ကျဲသော အမိုးရှိသော။ ဆိဒ္ဒါဝ ဆိဒ္ဒံ၊ အပေါက်အပေါက်ရှိသော။ သမတိဝိဠာတိတိ၊ ဝိဠာတိဟူသည်ကား။ ဝဿဝုဋ္ဌိ၊ မိုးပေါက်သည်။ ဝိနိဝိဠာတိ၊ ထိုးဖောက်၏။ အဘာဝိတန္တိ၊ အဘာဝိတံ ဟူသည်ကား။ တံအဂါရံ၊ ထိုအိမ်ကို။ ဝုဋ္ဌိ၊ မိုးပေါက်သည်။ သမတိဝိဠာတိဝိယ၊ ထိုးဖောက်သကဲ့သို့။ ဘာဝနာယ၊ဘာဝနာမှ။ ရဟိတတ္တာ၊ ကင်းသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ အဘာဝိတံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းမှ ကင်းသော။ စိတ္တံပိ၊ စိတ်ကိုလည်း။ ရာဂေါ၊ ရာဂသည်။သမတိ ဝိဠာတိ၊ထိုးဖောက်၏။ ကေဝလံ၊ သက်သက်။ ရာဂေါ၊ ရာဂသည်သာလျှင်။ နု၊ ထိုးဖောက်သည် မဟုတ်သေး။ ဒေါသ မောဟ မာနာဒယော၊ ဒေါသ,မောဟ,မာန အစရှိကုန်သော။ သဗ္ဗကိလေသာ၊ အလုံးစုံသော ကိလေသာတို့သည်။ တထာရူပံ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော။စိတ္တံ၊ စိတ်ကို။အတိဝိယဝိဠာန္တိယေဝ၊အလွန်ထိုးဖောက်ကုန်သည်သာလျှင်တည်း။ သုဘာဝိတန္တိ၊ သုဘာဝိတံဟူသည်ကား။ သမထ ဝိပဿနာဘာဝနာဟိ၊ သမထဘာဝနာ ဝိပဿနာ တို့ဖြင့်။ သုဘာဝိတံ၊ ကောင်းစွာ ပွားစေအပ်သော။ ဧဝရူပံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော။စိတ္တံ၊ စိတ်ကို။ သုဆန္နံ၊ ကောင်းစွာမိုးအပ်သော။ဧဟံ၊အိမ်ကို။ဝုဋ္ဌိ၊ မိုးပေါက်သည်။ဝိဠာတုံ၊ ထိုးဖောက်ခြင်းငှာ။နသက္ကောတိဝိယ၊မတတ်နိုင်သကဲ့သို့။ ရာဂါဒယော၊ ရာဂ အစရှိကုန်သော။ ကိလေသာ၊ ကိလေသာတို့သည်။ အတိဝိဠာတုံ၊ လွန်စွာထိုးဖောက်ခြင်းငှာ။ နသက္ကောန္တိ၊ မတတ်နိုင်ကုန်။ ဣတိ၊ ဤကား အနက်တည်း။ ဂါထာပရိယောသာနေ၊ ဂါထာ၏အဆုံး၌။ ဗဟု၊ များစွာကုန်သော သူတို့သည်။ သောတာပတ္တိဖလာဒီနိ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ် အစရှိသည်တို့သို့။ ပါပု

ထိ ံသု၊ ရောက်ကုန်၏။ မဟာဇနသ၊ လူအပေါင်းအား။ သာတ္ထိကာ၊ အကျိုးနှင့်တကွ ဖြစ်သော။ ဒေသနာ၊ ဒေသနာတော်သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ဤတို၊ ဤကား ဒေသနာနိသံသတည်း။

အထခေါ၊ ဆိုအခါ၌။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်။ ဓမ္မသဘာယိ၊ တရား သဘင်၌။ကထံ၊စကားကို။သမုဋ္ဌာပေသုံ၊ဖြစ်စေကုန်၏။အာဝုသော၊ငါ့ရှင်တို့။ ဗုဒ္ဓါနာမ၊ ဘုရားတို့မည်သည်ကား။ အစ္ဆရိယာ၊ အံ့ဖွယ်ရှိပေစ္ဆ။ ဇနပဒ ကလျာဏီ ံ၊ ဇနပဒကလျာဏီကို။ နိသယ၊ မှီ၍။ ဥက္ကဏ္ဌိတောဝ၊ လူထွက်လို သော။ အာယသ္မာ နန္ဒေနာမ၊ ရှင်နန္ဒ မည်သည်ကိုလျက်လည်း။ သတ္ထာရာ၊ ဘုရားသခင်သည်။ ဒေဝစ္ဆရာယ၊ နတ်သမီးဖြင့်။ အာမိသံ၊ လှည့်ပတ်ဖြား ယောင်းခြင်းကို။ ကတ္တာ၊ ပြု၍။ ဝိနီတောဝ၊ ဆုံးမတော်မူပေ၏။ ဤတို၊ ဤသို့ ပြောဟောကုန်၏။ သတ္ထာ၊မြတ်စွာဘုရားသည်။အာဂန္တွာ၊ ကြွတော်မူလာ၍။ ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့။ဇေတဝနဟိ၊ယခုလာဆဲဖြစ်သောအခါ၌။ကာယ ကထာယ၊ အာဘယ်မည်သော စကားဖြင့်။ သန္နိသိန္နာ၊ စည်းဝေးကြကုန်သည်။ အတ္ထနု ဖြစ်ကုန်သနည်း။ ဤတိပုစ္ဆိတ္တာ၊ ဤသို့မေးတော်မူခြင်းကြောင့်။ ဤမာယ နာမာတိ၊ဤမည်သောစကားဖြစ်ပါသည်ဘုရားဟု။ဝုတ္တေ၊နားတော်လျှောက် သည်ရှိသော်။ ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့။ဤဒါနေ ဝ၊ယခုသာလျှင်။ နု၊ မဟုတ်သေး။ ပုဗ္ဗေပိ၊ ရှေးဘ၌လည်း။ သေ၊ ဤရှင်နန္ဒကို။ မာတုဂါမေန၊ မာတုဂါမဖြင့်။ ပလောဘေတ္တာ၊ ဖြားယောင်း၍။ ဝိနီတောယေဝ၊ ဆုံးမဖူးသည်သာလျှင် တည်း။ဤတိဝတ္ထာ၊ဤသို့မိန့်တော်မူ၍။အတီတံ၊ လွန်လေပြီးသောအကြောင်း ကို။ အာဟရိ၊ ဆောင်တော်မူ၏။

အတီတေ၊ လွန်လေပြီးသောအခါ၌။ ဗာရာဏသိယံ၊ ဗာရာဏသီပြည်၌။ ပြဟ္မဒတ္တော၊ ပြဟ္မဒတ်မင်းသည်။ ရဇ္ဇံ၊ မင်းအဖြစ်ကို။ ကာရေန္တေ၊ ပြုသည်ရှိ သော်။ ဗာရာဏသိဝါသီ၊ ဗာရာဏသီပြည်လျှင် နေရာရှိသော။ ကပ္ပဇ္ဇောနာမ ဝါဏိဇော၊ ကပ္ပဇ္ဇအမည်ရှိသောကုန်သည်သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ တဿ၊ ထိုကပ္ပဇ္ဇမည်သောကုန်သည်၏။ ဧကော ဂဒြဘော၊ မြည်းတစ်ကောင်သည်။ ကုမ္ဘဘာရံ၊ တစ်ကုမ္ဘအတိုင်းအရှည်ရှိသောဝန်ကို။ ဝဟတိ၊ ရွက်ဆောင်နိုင် ၏။ ကေဒိဝသေန၊တစ်နေ့ခြင်းဖြင့်။သတ္တယောဇနာနိ၊ ခုနစ်ယူဇနာတိုင်တိုင်။ ဂစ္ဆတိ၊ သွားနိုင်၏။ သော၊ ထိုကပ္ပဇ္ဇကုန်သည်သည်။ ကေသို ံသမယေ၊

အခါ၌။ ဂဒြဘဘာရကေဟိ၊ မြည်း၌တင်အပ်သောဝန်တို့ဖြင့်။ တက္ကသီလံ၊ တက္ကသိုလ်ပြည်သို့။ ဂန္ဆာ၊ သွားမူ။ ယာဝ၊ အကြင်ရွှေလောက်။ ဘဏ္ဍသ၊ ဥစ္စာ၏။ ဝိသဇ္ဇနာ၊ စွန့်ခြင်းသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တာဝ၊ ထိုရွှေလောက်။ ဂဒြဘံ၊ မြည်းကို။ စရိတုံ၊ လှည့်ပတ်ကျက်စားစေခြင်းငှာ။ ဝိသဇ္ဇေသိ၊ လွှတ်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ အဿ၊ ထိုကပ္ပဋ္ဌ၏။ သောဂဒြဘော၊ ထိုမြည်းသည်။ ပရိခါပိဋ္ဌေ၊ ကျုံးထိပ်အပြင်၌။ စရမာနော၊ ကျက်စားသည်ရှိသော်။ ကေဝ၊ ပြဘိ ၊ မြည်းမ တစ်ကောင်ကို။ ဒိသ္မာ၊ ၍။ ဥပသက်မတိ၊ အနီးသို့ချဉ်းကပ်၏။ သာ၊ ထိုမြည်းမ သည်။ တေန၊ ထိုမြည်းဖို့နှင့်။ သဒ္ဓိ ၊ တကွ။ ပဋ္ဌိသန္ဓာရံ၊ စကားပြောဟောခြင်း ကို။ ကရောန္တိ၊ ပြုလျက်။ အာဟ၊ ဆို၏။ ကုတော၊ အဘယ်အရပ်မှ။ အာ ဂတော၊ လာခဲ့သည်။ အသိ၊ ဖြစ်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မေး၏။ ဗာရာဏသိ တော၊ ဗာရာဏသီပြည်မှ လာခဲ့၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ပြောဆို၏။ ကေနကမ္မေန၊ အဘယ်အမှုဖြင့် လာခဲ့သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးပြန်သည်ရှိသော်။ ဝါဏိဇ ကမ္မေန၊ ကုန်သွယ်လိုသောအမှုဖြင့် လာခဲ့၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ပြောဆို၏။ ကိတ္တ ကံဘာရံ၊ အဘယ်လောက်သောဝန်ကို။ ဝဟသိ၊ ရွက်ဆောင်နိုင်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးသည်ရှိသော်။ ကုမ္ဘဘာရံ၊ တစ်ကုမ္ဘမျှလောက်သောဝန်ကို။ ဝဟာမိတိ၊ ရွက်ဆောင်နိုင်၏ဟု ပြောဆို၏။ ဇတ္တုကံဘာရံ၊ ဤမျှလောက် သောဝန်ကို။ ဝဟန္တော၊ ရွက်ဆောင်လျက်။ ကတိယောဇနာနိ၊ အဘယ်မျှ လောက်သော ယူဇနာတို့ကို။ ဂစ္ဆတိ၊ သွားရသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးသည် ရှိသော်။ သတ္တယောဇနာနိ၊ ခုနစ်ယူဇနာတိုင်တိုင်။ ဂစ္ဆာမိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မြည်းဖို့ဆို၏။ ဂတဋ္ဌာနေ၊ ရောက်ရာအရပ်၌။ တေ၊ ၏။ တေကာစိ၊ တစ်စုံတစ် ယောက်သော။ ပါဒပရိကမ္မပိဋ္ဌိပရိကမ္မကရာ၊ ခြေလက်ဆုတ်နယ်ခြင်းအမှု, ချေးတွန်းခြင်းအမှုကို ပြုသောသူသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိပါ၏လော။ ဣတိ၊ ဤသို့မေး သည်ရှိသော်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣတိ၊ ဤသို့ မြည်းဖို့ဆို၏။ ဝေံသန္တေ၊ ဤသို့ဖြစ်သည် ရှိသော်။ မဟာဒုက္ခံ၊ ကြီးစွာသောဆင်းရဲကို။ အနုဘောသိ၊ အစဉ်ခံစားရ သည်မည်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မြည်းမဆို၏။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စု။ တိရစ္ဆာနဂ တာနံ၊ တိရစ္ဆာန်ဖြစ်သော သတ္တဝါတို့အား။ (နတ္ထိမှာစပ်လေ)။ ပါဒပရိ ကမ္မာဒိ ကာရကာနာမ၊ ခြေလက်ဆုတ်နယ်ခြင်းအမှုစသည်ကို ပြုကုန်သော သူမည်သည်ကား။ ကိဿာပိ နတ္ထိ၊ အကယ်၍ကား မရှိ၏ရှင့်။ ပန တ(ထာပိ၊

ထိုသို့ပင်မရှိပြားလည်း။ ကာမသံယောဇနာ ဃဋ္ဋနဋ္ဌာယ၊ ကာမသံယောဇဉ်နှင့်စပ်ခြင်းအကျိုးငှာ။ ဝေရူပ်၊ ဤသို့သဘောရှိသော။ ကထံ၊ စကားကို။ ကထေသိ၊ဆို၏။ သော၊ ထိုမြည်းဖိုသည်။ တဿ၊ ထိုမြည်းမ၏။ ကထာယ၊ စကားကြောင့်။ ဥက္ကဏ္ဌိ၊ ဆန့်ကျင်၏။ ကပ္ပဒ္ဒေါ၊ကပ္ပဒ္ဒသည်။ ဘဏ္ဍံ၊ ဥစ္စာကို။ ဝိဿဇ္ဇေတွာ၊ လွှတ်၍။ တဿ၊ထိုမြည်းဖို၏။ သန္တိကံ၊အထံသို့။ အာဂန္ဒွာ၊၍။ တာတ၊ ငါသားမြည်းမှန်။ ဟေ၊ လာလော့။ ဂမိဿာမ၊ သွားကုန်အံ့။ ဣတိ အာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။ တုမှေ၊သင်တို့သည်။ ဂစ္ဆထ၊ သွားလေကုန်လော့။အာဟံ၊ သည်။ နဂမိဿာမိ၊ 'မလိုက်အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၏။ အထ၊ ထိုသို့ဆိုသော အခါ၌။ နံ၊ ထိုမြည်းဖိုကို။ ပုနပ္ပုနံ၊ အဖန်တလဲလဲ။ ယာစိတွာ၊ တောင်းပန်၍။ အနိစ္ဆန္တံ၊ မလိုက်လိုခဲ့လျှင်။ ပရိဘာသေတွာ၊ ရေရွတ်၍။ နံ၊ ထိုမြည်းဖိုကို။ နေဿာမိ၊ ဆောင်အံ့။ ဣတိစိန္တေတွာ၊ ဤသို့ကြံ၍။ ဣမံ ဂါထံ၊ ဤဂါထာကို။ အာဟ၊ ဆို၏။

ဂဒြဘ၊ မြည်း။သောဠသဏ္ဌိလိကဏ္ဍကံ၊တဆယ့်ခြောက်သစ်အဆူးရှိသော။ ပတောဒံ၊နှင်တံကို။ တေ၊ သင့်အား။ ကရိဿာမိ၊ အံ့။ တေ၊ သင်၏။ ကာယံ၊ ကိုယ်ကို။ သဋ္ဌိနဿာမိ ဖြစ်အံ့။ ဧဝံ၊ ဤသို့သောအခြင်းအရာကို။ ဇာနာဟိ၊ သိလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၏။

တံ၊ ထိုစကားကို။ သုတ္ဝာန၊ ကြား၍။ ဂဒြဘော၊ သည်။ ဧဝံသန္တေ၊ ဤသို့ဖြစ်သည်ရှိသော်။ အဟံပိ၊ ငါသည်လည်း။ တေ၊သင်၏။ ကတ္တုံ၊ ကိုယ်ကျိုးနည်းအောင်ပြုအပ်သော့အမှုကို။ ဇာနိဿာမိ၊ သိရအံ့။ ဣတိဝတ္ဝာ၊ ဤသို့ဆို၍။ ဣမံ ဂါထံ၊ ဤဂါထာကို။ အာဟာ၊ မြည်းကဆို၏။

ကပ္ပဒ္ဒ၊ အရှင်ကုန်သည်ကြီးကပ္ပဒ္ဒ။ သောဠသဏ္ဌိလိကဏ္ဍကံ၊ အဆူးတစ်ဆယ့်ခြောက်လက်သစ်ရှိသော။ပတောဒံ၊နှင်တံကို။မေ၊ငါ့အား။ ကရိဿသိ၊ ပြုသည်ဖြစ်အံ့။ ပုရတော၊ ရှေမှ။ ပတိဋ္ဌဟိတ္ဝာန၊ တည်၍။ ဥဒ္ဓရိတ္ဝာန ပစ္ဆတော၊ နောက်သို့ကျောက်ကန်သဖြင့်။ တေ၊ သင်၏။ ဒန္တေ၊ သွားကို။ ပါတယိဿာမိ၊ ကျိုးစေအံ့။ ဧဝံ၊ ဤသို့သောအကြံကို။ ဇာနာဟိ၊ သိလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မြည်းဖိုဆို၏။

ဤ တံ၊ ထိုမြည်းဖိုစကားကို။ သုတ္ဝာ၊ကြား၍။ ဝါဏိဇော၊ ကုန်သည်သည်။ ကေနနုခေါ ကရဏေန၊ အဘယ်သို့သော အကြောင်းကြောင့်။ဧဝံ ဝဒတိ၊

ဤသို့ဆိုလေတိသနည်း။စိန္တေတွာ၊ကြံ၍။ဣတောစိတော၊ ထိုမှဤမှ။ သြလော ကေတွာ၊ ကြည့်သည်ရှိသော်။ တံ. ဂဒြဘိ၊ ထိုမြည်းမကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ ဣမာယ၊ ဤမြည်းမသည်။ သေ၊ ဤမြည်းဖိုကို။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ သိက္ခာပိတော၊ သွန်သင်အပ်သည်။ ဘဝိဿတိတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့သဘည်းဟုကြံ၍။ဝေရူပိ၊ ဤသို့ သဘောရှိသော။ ဂဒြဘိ၊ မြည်းမကို။ တေ၊ သင့်အား။ အာနေဿာမိ၊ ဆောင်ယူ၍ပေးအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ မာတုဂါမေန၊ မာတုဂါမဖြင့်။ နံ၊ ထို မြည်းဖိုကို။ ပလောဘေတွာ၊ ဖြားယောင်း၍။ နေဿာမိတိ၊ ဆောင်အံ့ဟု၍။ ဣမံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို။ အာဟ၊ ဆို၏။

ဂဒြဘ၊ ငါ့သားမြည်းဖို။ စတုပ္ပဒိ၊ အခြေလေးချောင်းရှိသော။ သခ်မုခိ၊ ခရုသင်းနှင့်တူသော မျက်နှာရှိသော။ သဗ္ဗဂ်သောဘိဏိ၊ အလုံးစုံသော အင်္ဂါကြီးငယ်ဖြင့် တင့်တယ်ခြင်းရှိသော။ နာရိ၊ မြည်းမကို။ တေ၊ သင်၏။ ဘရိယံ၊ မယားအလို့ငှာ။ အာနေဿာမိ၊ ဆောင်ယူ၍ပေးအံ့။ ဧဝံ၊ ဤသို့ သောစကားကို။ နာဇာဟိ၊ သိလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၏။

တံ၊ ထိုစကားကို။သုတ္တာ၊ကြား၍။ ဂဒြဘောမြည်းဖိုသည်။တဋ္ဌစိတ္တော နှစ်သက်သောစိတ်ရှိလျက်။ ဣမံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို။ အာဟ၊ ဆို၏။

ကပ္ပဋ္ဌ၊ အရှင်ကပ္ပဋ္ဌကုနိသည်ကြီး။စတုပ္ပဒိ၊ အခြေလေးချောင်းရှိသော။ သခ်မုခိ၊ ခရုသင်းနှင့်တူသော မျက်နှာရှိသော။ သဗ္ဗဂ်သောဘိဏိ၊ အလုံး စုံသော အင်္ဂါကြီးငယ်ဖြင့်တင့်တယ်ခြင်းရှိသော။နာရိ၊မြည်းမကို။မေ၊ငါ၏။ ဘရိယံ၊ အလို့ငှာ။ အ ယိသ-သိ၊ သင်ဆောင်ပါသည် ဖြစ်အံ့။ ဘိယ္ယော၊ လွန်စွာ။ ယောဇနာနိ စတုဒ္ဒသ၊ တစ်ဆယ့်လေးယူဇနာတိုင်တိုင်။ဂမိဿာမိ၊ သွားပါအံ့။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ ဆို၏။

အထ၊ ထိုသို့ဆိုသောအခါ၌။ နံ၊ ထိုမြည်းဖိုကို။ကပ္ပဋ္ဌော၊ ကပ္ပဋ္ဌကုန်သည် သည်။ တေနဟိ၊ ထိုသို့တပြီးကား။ဟေ၊ လာလော့။ ဣတိ၊ဤသို့။ဂဟေတွာ၊ ခေါ်၍။ သကဋ္ဌာနံ၊ မိမိနေရာသို့။ အဂမာသိ၊ သွားလေ၏။ သော၊ ထိုမြည်း ဖိုသည်။ ကတိပါဟစ္စယေန၊ နှစ်ရက် သုံးရက်လွန်သဖြင့်။ နံ၊ ထိုကပ္ပဋ္ဌကို။ အာဟ၊ ဆို၏။ တုမှေ၊ သင်တို့သည်။ မံ၊ ငါ့ကို။ ။(အဝေါစုတ္ထသို့စပ်)။ ဘရိယံ၊ မယားကို။ တေတယာ၊ သင်သည်။ အာနယိဿာမိတိ၊ ဆောင် အံ့ဟု၍။ အဝေါစုတ္ထနန္ဒ၊ ဆိုဖူး၏ မဟုတ်လော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မြည်းဖိုဆို

သည်ရှိသော်။ အာမ ဝုတ္တံ၊ ဩဿ-ငါဆိုဖူးသည်မှန်၏။အဟံ၊ ငါသည်။ အတ္တ
နော၊ မိမိ၏။ ကထံ၊ ဆိုဖူးသောစကားကို။ နဘိန္ဒိဿာမိ၊ မဖျက်အံ့။ တေ၊
သင်၏။ ဘရိယံ၊ မယားကို။ အာနေဿာမိ၊ ဆောင်အံ့။ ဝေတ္တနံ ပန၊ ရိုက္ခာ
ကိုကား။တုယ္ဟံ ကေဝလေ ဝေ၊ သင်တစ်စီးအားသာလျှင်။ ဒဿာမိ၊ ပေးအံ့။
တုယ္ဟံ၊ သင်၏။ ဒုတိယဿ၊ မယားအား။ဝေတ္တနံ၊ ရိုက္ခာသည်။ ပဟောတု ဝါ၊
လောက်သည်မူလည်းဖြစ်စေ။မာ ဝ ါ၊မလောက်သည်မူလည်းဖြစ်စေ။တ္ဌမေ ဝ၊
သင်သည်သာလျှင်။ ဇာနေယျာသိ၊ သိလော့။ ဥဘိန္နံ၊ နှစ်ခုကုန်သော။ ဝေ ါ၊
သင်တို့၏။သံ ဝ ါသံ၊ ပေါင်းဖော်ယဉ်ပါးခြင်းကို။ အန္ဓာယ၊ စွဲ၍။ ပုတ္တာ၊ သား
သမီးတို့ကို။ ဝိဇာယိဿန္တိ၊ ဖွားမြင်ကုန်လတ္တံ့။ ဇဟ္ဟိ၊ မျှားစွာကုန်သော။
ဘေဟိ၊ လိုသားသမီးတို့နှင့်။ သဒ္ဓိ ၊ တက္ခ။တုယ္ဟံ၊သင့်အား။ တံ၊ထိုရိုက္ခာသည်။
ပဟောတု ဝါ၊ လောက်လည်မူလည်းဖြစ်စေ။ မာ ဝ ါ၊ မလောက်သည်မူလည်း
ဖြစ်စေ။ တ္ဌမေ ဝ၊ သင်သည်သာလျှင်။ ဇာနေယျာသိ၊ အကိုင်းအရှည်ကို
သိလော့။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။ ဂဒြဘော၊ မြည်းဖိုသည်။ တသ္မိံ ၊ ထို
စကားကို။ ကထေန္တေယေ ဝ၊ဆိုစဉ်လျှင်။ အနပေက္ခော၊ငဲ့ကွက်ခြင်းမရှိသည်။
အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသခင်သည်။ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ ဤတရား
ဒေသနာကို။ အာဟရိတ္ဝာ၊ ဆောင်တော်မူ၍။ ဘိက္ခေ ဝ၊ ရဟန်းတို့။ တဒါ၊
ထိုအခါ၌။ ဂဒြဘီ၊ မြည်းမသည်။ ဇာနပဒကလျာဏီ၊ ဇာနပဒကလျာဏီသည်။
အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ဂဒြဘော၊ မြည်းဖိုသည်။ နန္ဒော၊ နန္ဒသည်။ အဟောသိ၊
ဖြစ်၏။ ဝါဏိဇော၊ ကပ္ပဋ္ဌမည်သော ကုန်သည်သည်။ အဟမေ ဝ၊ ငါဘုရား
သည်သာလျှင်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ပုဗ္ဗေပိ၊ ရှေးဘ၌လည်း။ သေ၊
ဤနန္ဒကို။ မယာ၊ ငါဘုရားသည်။ မာတုဂါမေန၊ မာတုဂါမဖြင့်။ ပလော
ဘေတ္ဝာ၊ ဖြားယောင်း၍။ ဝိနီတော၊ ဆုံးမဖူးပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဇာတကံ၊
ဇာတ်ကို။ နိဋ္ဌာပေသိ၊ ပြီးစေ၏။

နဝမံ၊ သော။ နန္ဒတ္ထေရဝတ္ထု၊ သည်။ ဣတိသမတ္တော၊ ပြီးပြီ။

၁–ယမကဝဂ္ဂ၊ ၁၀–စုန္ဒသူကရိကဝတ္ထု၊

နန္ဒတ္ထေရ ဝတ္ထုဌ် ဟောရာဖြစ်သော ဂါထာတို့၏အတ္ထဝဏ္ဏနာကိုပြုပြီး၍ ယခုအခါ စုန္ဒသူကရိက ဝတ္ထုဌ် ဟောရာဖြစ်သော ဂါထာ၏ အဋ္ဌဝဏ္ဏနာကို ပြုလိုသော အရှင်ဗုဒ္ဓဃောသ ဆရာသည် "ဣဝေသောစတိတိ" စသည်ကို မိန့်တော်မူ၏။

ဣဝ သောစတိတိ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ ဣဝသောစတိ အစရှိသော ဤတရားဒေသနာကို။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသခင်သည်။ ဝေဠုဝနေ၊ ဝေဠုဝန်ကျောင်းတော်၌။ဝိရဟန္တော၊ နေတော်မူစဉ်။စုန္ဒသူကရိကံ နာမ ပုရိသံ၊ စုန္ဒသူကရိကမည်သော ဝက်သားထိုးသည်ကို။ အာရဗ္ဘ၊ အကြောင်းပြု၍။ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ကိရ၊ ကြားဖူးသည်ကား။ သော၊ ထို စုန္ဒအမည်ရှိသော ဝက်သားထိုးသည်သည်။ ပဠု ပဏ္ဍာသဝဿာနိ၊ ငါးဆယ့်ငါးနှစ်တို့ပတ်လုံး။ သူကရေ၊ ဝက်တို့ကို။ ဝဓိတ္ဝာ၊ သတ်၍။ ခါဒန္တောစ၊ စားလျက်လည်း ကောင်း။ ဝိက္ကိဏန္တောစ၊ ရောင်းလျက်လည်းကောင်း။ ဇီဝိတံ၊ ကို။ ကပ္ပေသိ။ မွေးဇ်။ဆာတကာဒလေ၊မွတ်သိပ်ခေါင်းပါးသောအခါ၌။ သကဋ္ဌေနဟိ၊လှည်းတို့ဖြင့်။ ဝီဟိ ၊ စပါးကို။အာဒါယ၊ တင်၍။ ဇနပဒံ၊ ဇနပုဒ်သို့။ဂန္တွာ၊၍။ ကေနာဋ္ဌိမတ္ထေန၊ တစ်ကွမ်းစားမျှဖြင့်လည်းကောင်း။ ဒေ့နာဋ္ဌိမတ္ထေန၊ နှစ်ကွမ်းစားမျှဖြင့်လည်းကောင်း။ ဂါမေ၊ဌ်။ သူကရပေါတကေ၊ ဝက်ငယ်တို့ကို။ ကိဏိတ္ဝာ၊ ဝယ်၍။ သကဋံ၊ လှည်းကို။ ပူရေတ္ဝာ၊ ပြည့်စေ၍။ အာဂန္တွာ၊၍။ ပစ္ဆာနိဝေသနေယေဝ၊ အိမ်၏နောက်ဖေးဌ်သာလျှင်။ဝဇ်ဝိယ၊ နွားခြံကဲ့သို့။ ဇကံ့ဌာနံ၊ တစ်ခုသောအရပ်ကို။ ပရိက္ခိပိတ္ဝာ၊ စည်းစောင်ရန်းခြံကာ၍။ တတ္ထေဝ၊ ထိုအရပ်ဌ်သာလျှင်။ တေသံ၊ ထိုဝက်ငယ်တို့ကို။ နိဝါသာပေတ္ဝာ၊ နေစေ၍။ ဘေသု၊ ထိုဝက်ငယ်တို့သည်။ နာနာဂန္ဓေစ၊ အထူးထူးသောသစ်ပင်ငယ်တို့ကိုလည်းကောင်း။သရီရ မလဉ္စ၊ ကိုယ်မှဖြစ်သော အညစ်အကြေးဟုဆိုအပ်သော မစင်ကိုလည်းကောင်း။ခါဒိတ္ဝာ၊စား၍။ဝစ္ဆိတေသု၊ကြီးကုန်သည်ရှိသော်။ ယံယံ၊ အကြင်အကြင်သို့သောဝက်ကို။ မာရေတုကာမော၊ သတ်လိုသည်။အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ တံတံ၊ ထိုထိုဝက်ကို။အာဒ္ဒဟနေ၊ သတ်ရာသံ၌ကြိုင်းဌ်။နိစ္စလံ၊မတုန်မလှုပ်မြဲမြံစွာ။ဇန္ဓိတ္ဝာ၊ဖွဲ့ချည်နှောင်၍။သရီရ မံသဿ၊ ကိုယ်အသား၏။ ဥဒ္ဓုမာယိတ္ဝာ၊ ဖူးဖူးရောင်စေ၍။ ဗဟလဘာဝတ္ထံ၊ အသားစိုင်၏ထူစွာဖြစ်စေခြင်းငှာ။ စတုရသာ မုဂ္ဂရေန၊လေးထောင့်ရှိသောဆောက်

ပုတ်ဖြင့်။ ပေါ်ထေတ္တာ၊ ပုတ်ခတ်ရိုက်နှက်၍။ ဗဟလမ်သော၊ ပွားများသော အသားသည်။ ဧာတောတိ၊ ဖြစ်ပြီဟု။ ဥ တ္တာ၊ သိ၍။ မုခံ၊ ဝက်ခံတွင်းကို။ ဝိဝရိတ္တာ၊ဖွင့်၍။အန္တရေ၊ အာစေါက်အတွင်း၌။ ဒဏ္ဍကံ၊လှင်ကန်ကို။ဒတ္တာ၊ ထောက်၍။လောဟထာလိယာ၊ကြေးအိုး၌။ပက္ကုထိကံ၊ကျိုက်ကျိုက်ဆူသော။ ဥဏ္ဏောဒကံ၊ ရေပူကို။မုခေ၊ခံတွင်း၌။ အာသိဥ္စတိ၊သွန်းလောင်း၏။ပက္ကုထိကံ၊ ကျိုက်ကျိုက်ဆူသော။ တံ၊ ထိုရေပူသည်။ ကုစ္ဆိံ၊ ဝမ်း၌တည်သော အူမသို့။ ပဝိသိတ္တာ၊ဝင်၍။ ကရီသံ၊ ကျင်ကြီးကို။ အာဒါယ၊ယူဆောင်၍။ အဝေဘာ ဝေန၊ အောက်အဖို့ဖြင့်။ နိက္ခမတိ၊ ထွက်၏။ ယာဝ၊ အကြင်ရွှေလောက်။ ထောကမ္မိ ကရီသံ၊ အနည်းငယ်မျှသာဖြစ်သော ကျင်ကြီးသည်လည်း။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ထာဝ၊ထိုရွှေလောက်။အာဝိလံဟုတ္တာ၊နောက်ကျသည်ဖြစ်၍။နိက္ခမတိ၊ ထွက်၏။ သုဒ္ဓေ၊ စင်ကြယ်သည်ရှိသော်။ ဥဒရေ၊ဝမ်း၌။ အစ္ဆေ၊ ကြည်လင်စွာ။ အနာဝိလံ၊ နောက်ကျခြင်းမရှိပဲ။ ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်၍။ နိက္ခမတိ၊ ထွက်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ အဿ၊ ထိုဝက်သားထိုးသည်သည်။ အဝသေသံ ဥဒကံ၊ ရေပူ အကြွင်းကို။ ပိဋ္ဌိယံ၊ ဝက်ကျောက်ကုန်း၌။ အာသိဥ္စတိ၊ သွန်း၏။ တံ၊ ထိုသွန်း သောရေပူသည်။ ကာဠစမ္မံ၊ ရေအနက်ကို။ ဥပ္ပါဒေတ္တာ၊ ခွာတ်၍။ ဂစ္ဆတိ၊ သွား၏။ တတော၊ ထိုနောင်မှ။ တိဏုက္ကာယ၊ မြက်မီးရှူးဖြင့်။ လောမာနိ၊ အမွေးအမျှင်တို့ကို။ဈာပေတ္တာ၊မြှိုက်၍။တိဓိဏေန၊ ထက်စွာသော။အသိနာ၊ သန်လျက်ဖြင့်။ သိသံ၊ ဦးခေါင်းကို။ ဆိန္ဒတိ၊ ဖြတ်၏။ ပဋ္ဌရဏကံ လောဟိတံ၊ ယိုစီးသောသွေးကို။ ဘာဇနေန၊ အိုးခွက်ဖြင့်။ ပဋိဂ္ဂဏှေတ္တာ၊ ခံ၍။ မံသံ၊ အသားကို။ လောဟိတေန၊ သွေးဖြင့်။ ဝမဒုတ္တာ၊ ပွားစေ၍။ပစိတ္တာ၊ချက်၍။ ပုတ္တဒါရမဇ္ဈေ၊ သားမယားတို့၏အလယ်၌။ နိသိန္နော၊ နေလျက်။ ခါဒိတ္တာ၊ စား၍။ သေသံ၊ အကြွင်းကို။ ဝိက္ကိဏာတိ၊ ရောင်း၏။ ဣမိနာ ဝ နိယာမေန၊ ဤသို့သောနည်းဖြင့်လျှင်။ ဒီဝိတံ၊ အသက်ကို။ ကပ္ပေန္တသာ၊ မွေးသော။ တသ္သ၊ ထိုဝက်သားထိုးသည်၏။ ပဋ္ဌပဏ္ဏာသဝသာနိ၊ ငါးဆယ့် ငါးနှစ်တို့သည်။ အတိက္ကန္တာနိ၊လွန်ကုန်၏။သောစ၊ ထိုဝက်သားထိုးသည်သည်လည်း။ တထာ ဂတော၊ ဘုရားသခင်သည်။ မုရုဝိဟာရေ၊ နေတော်မှုမြို ဖြစ်သောကျောင်း၌။ ဝသန္တော၊ နေတော်မူပါလျက်။ ဧကဒိဝသံပိ၊ တစ်ရက်မျှလည်း။ပုဗ္ဗမုဒ္ဒိမဇ္ဈေန၊ ပန်းတစ်ဆုပ်မျှဖြင့်။ ပူဇာဝါ၊ ပူဇော်ခြင်းသည်လည်းကောင်း။ ကဒ္ဒမ္ဘုမတ္တံ၊

တစ်ပါးသော။ ဘိက္ခာဒါနံ ဝါ၊ ဆွမ်းလှူခြင်းသည်လည်းကောင်း။ အညံ ဝါ၊ တစ်ပါးလည်းဖြစ်သော။ ကိဉ္စိ၊ တစ်စုံတစ်ခုသော။ ပုညံနာမ၊ကောင်းမှုမည်သည်။နာဒဟာသိ၊ ရှိသည်မဖြစ်။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ အသ၊ ထိုဝက်သားထိုးသည်၏။သရီရေ၊ ကိုယ်၌။ရောဂေါ၊ အနာသည်။ဥပ္ပဇ္ဇိ၊ ဖြစ်၏။ ဇီဝန္တသော၊ အသက်ရှင်စဉ်ပင်လျှင်။ အဝီစိမဟာနိရယ သန္တာပေါ၊ အဝီစိငရဲကြီးမှ ဖြစ်သော့မီးအပူသည်။ဥပဒ္ဒဝေါ၊ထ၏။အဝီစိ သန္တာပေါနာမ၊အဝီစိမီးလျှံမည်သည်ကား။ ယောဇနသတေ၊ ယူဇနာတစ်ရာထက်၌။ ဌတ္ဝာ၊ ရပ်၍။ သြလောကေန္တသ၊ကြည့်သော်သူ၏။အကွိုနံ၊မျက်စိနာတို့ကို။ဘိန္ဒနသမတ္ထော၊ ဖောက်ခဲခြင်းဌာနမှမ်းနိုင်သော။ ပရိဠာဟော၊ ပူလောင်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ စသစ္ဆံ၊ထိုစကားသည်မှန်၏။သမန္တော ယောဇနသတံ။လ။နဝိလီယန္တိတိ၊ နဝိလီယန္တိဟူ၍။ ဧတံ ဝစနံ၊ ဤစကားကို။ ဝုတ္တဗ္ဗံ၊ ဆိုအပ်သည်သာလျှင်တည်း။ သမန္တာ၊ထက်ဝန်းကျင်မှ။ ယောဇနသတံ၊ ယူဇနာတစ်ရာတိုင်တိုင်။ဖရိတ္ဝာ၊ နှံ့၍။ သဗ္ဗဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း။ တိဋ္ဌတိ၊ တည်၏။ ဣတိ၊ဤသို့။ နာဂသေနတ္ထေရေန ပန၊ နာဂသိန်မထေရ်သည်ကား။ အသ၊ ထိုအဝီစိငရဲမီးလျှံ၏။ ပကတိ အဂ္ဂိသန္တာပတော၊ ပကတိမီးပူခြင်းထက်။ အဓိမတ္တတာယ၊ လွန်ကဲသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ အယံ ဥပမာ၊ ဤဥပမာကို။ဝုတ္တာ၊ မိန့်အပ်၏။ မဟာရာဇာ၊ မြတ်သောမိလိန္ဒမင်းကြီး။ ကူဋဌာဂါရမတ္ထေ၊ အထုတ်တပ်သော အိမ်အတိုင်းအရှည်ရှိသော။ ပါသာဏောပိ၊ ကျောက်ကိုလည်း။ နိရယအဂ္ဂိမှ၊ ငရဲမီး၌။ ပက္ခိတ္တော၊ထည့်သည်ရှိသော်။ခဏေန၊တစ်ခဏခြင်းဖြင့်။ဝိလီယံ၊ကျေခြင်းသို့။ ဂစ္ဆတိယထာ၊ ရောက်သကဲ့သို့။တထာ၊ထို့အတူ။ တော၊ဤအဝီစိငရဲ၌။ နိဗ္ဗတ္တ

(ရှေ့) သတ္တာ ပန၊ တို့သည်ကား။ ကမ္မဝလေန၊ ကံ၏အစွမ်းကြောင့်။ ဝိလီယံ၊ သို့။ နဂစ္ဆတိ၊ မရောက်။ကိမိဝ၊ အဘယ်ကဲ့သို့နည်းဟူမူကား။မာတုကုစ္ဆိဂတာ၊ သည်။ဝိလီယံ၊သို့။နဂစ္ဆတိဝိယ၊ မရောက်သကဲ့သို့တည်း။ တသ၊ ထိုဝက်သားထိုးသည်အား။ တသ္မိံ သန္တာပေ၊ ထိုအဝီစိငရဲမီးလျှံသည်။ဥပဒ္ဒဝေ၊ ထင်သည်ရှိသော်။ကမ္မသရိက္ခကော၊ ကံနှင့်တူသော။ အာကာရော၊ အခြင်းအရာသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇိ၊ ဖြစ်၏။ ဧဝမေဝ ခေါ၊ အိမ်လယ်၌လျှင်။ အသ၊ ထိုဝက်သားထိုးသည်၏။ သူကရရဂ်ံ၊ ဝက်ကဲ့သို့မြည်ခြင်းကို။ ရဝိတ္ဝာ၊ မြည်တမ်း၍။ ဇဏ္ဏုကေဟိ၊ ပုဆစ်တို့ဖြင့်။ ဝိစရန္တော၊ လှည့်ပတ်သွားလာလျက်။ ပုရတ္ထိမဝတ္ထုံ ပိ၊

အိမ်၏အရှေ့အစွန်းအကျည်သို့လည်းကောင်း။ပစ္ဆိမဝတ္ထုပြီ၊အိမ်၏အနောက်အကျည်အစွန်းသို့လည်းကောင်း။ဂစ္ဆတိ၊လူးလားခေါက်ပြန်သွား၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ အသ၊ ထိုဝက်သားထိုးသည်၏။ ဂေဟမာနုသကာ၊ အိမ်သူအိမ်သားနှင့်တကွအိမ်နီးချင်းဖြစ်ကုန်သောလူတို့သည်။ ဒဠ္ဠ၊ မြဲစွာ။ ဂဟေတွာ၊ ဆုပ်ကိုင်၍။မုခံ၊ခံတွင်းကို။ပိဒဟန္တိ၊ ပိတ်ကုန်၏။ ကမ္မဝိပါကောနာမ၊ ကံ၏အကျိုးမည်သည်ကား။ကေနစိ၊ တစ်စုံတစ်ယောက်သောသူသည်။ ပဋိဗာဟိတုံ၊တားမြစ်ခြင်းငှာ။ နသက္ကာ၊ မတတ်နိုင်။ သော၊ ထိုဝက်သားထိုးသည်တည်။ ဝိရဝန္တောဝ၊ ဝက်မြည်သံနှင့်တူသောအသံဖြင့်မြည်တွန်လျက်သာလျှင်။ ဣတောစိတောစ၊ ထိုမှဤမှလည်း။ ဝိစရံတိ၊ သွားလာ၏။ သမန္တာ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ။ သတ္တသု ဃရေသု၊ ခုနစ်အိမ်တို့၌။မနုဿာ၊ လူတို့သည်။နိဒ္ဒံ၊အိပ်ပျော်ခြင်းကို။ နလဘန္တိ၊ မရကုန်။ မရဏဘယေန၊ သေဘေးဖြင့်။ တဇ္ဇိတသ၊ ခြိမ်းခြောက်ခြင်းရှိသော။တဿပန၊ ထိုဝက်သားထိုးသည်၏ကား။ဗဟိ၊ အပသို့။နိက္ခမနံ၊ ထွက်ခြင်းကို။ နိဝါရေတုံ၊ တားမြစ်ခြင်းငှာ။သဗ္ဗော၊ အလုံးစုံသော။ ဂေဟဇနော၊အိမ်သူအိမ်သားအပေါင်းသည်။ယထာ၊အကြင်အခြင်းဖြင့်။ အန္တော၊ အိမ်တွင်း၌။ ဌိတောဝ၊ တည်သောသူသည်။ ဗဟိ၊ အပသို့။ ဝိစရိတုံ၊ သွားခြင်းငှာ။ နသက္ကောတိ၊ မတတ်နိုင်။ တထာ၊ ထိုအခြင်းဖြင့်။ ဂေဟဒ္ဒါရာနိ၊ အိမ်တံခါးတို့ကို။ ထကေတွာ၊ ၍။ ဗဟိဂေဟံ၊ အိမ်၏အပ၌။ ပရိဝါရေတွာ၊ ခြံရံ၍။ ရက္ခန္တော၊ စောင့်ရှောက်လျက်။ အစ္ဆတိ၊ နေ၏။ဣတရော၊ ဝက်သားထိုးသည်လည်း။ အန္တောဂေဟေယေव၊ အိမ်တွင်း၌သာလျှင်။ နိရယသန္တာပေန၊ ငရဲမီးပူဖြင့်။ဝိရဝန္တောဝ၊မြည်တမ်းရောင်ယမ်းလျက်။ဣတောစိတောစ၊ ထိုမှ ဤမှလည်း။ဝိစရတိ၊ လှည့်ပတ်သွားလာ၏။ဧဝံ၊ ဤသို့။ သတ္တဒိဝသာနိ၊ ခုနစ်ရက်တို့ပတ်လုံး။ ဝိစရိတွာ၊ သွားလာပြီး၍။ သတ္တမေဒိဝသာနိ၊ ခုနစ်ရက်မြောက်သောနေ့၌။ကာလံကတွာ၊ သေခြင်းကိုပြု၍။အဝီစိမဟာနိရယေ၊ အဝီစိငရဲကြီး၌။ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်လေ၏။အဝီစိမဟာနိရယော၊ အဝီစိငရဲကြီးကို။ ဒေဝဒူတသုတ္တေန၊ ဒေဝဒူတသုတ်ဖြင့်။ ဝဏ္ဏေတဗ္ဗော၊ ဖွင့်အပ်၏။

ဘိက္ခူ၊ ရဟန်းတို့သည်။ တဿ၊ ထိုဝက်သားထိုးသည်၏။ ဃရဒ္ဒါရေန၊ အိမ်ဘံခါးဖြင့်။ဂစ္ဆန္တော၊ သွားကုန်သည်ရှိသော်။တံသဒ္ဒံ၊ထိုအသံကို။ သုတ္တာ၊ ကြား၍။ သူကရသဒ္ဒေါတိ၊ ဝက်သံတည်းဟု။ သညိနော၊ အမှတ်ရှိကုန်သည်

ဖြစ်၍။ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းသို့။ ဂန္ဓာ၊ သွားရ၏။ သတ္ထု၊ သန္တိကေ၊ ဘုရားအထံတော်
၌။ နိသိန္နာ၊ နေကုန်လျက်။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ အာဟံသု၊ လျှောက်ကုန်၏။ ဘန္တေ၊
အရှင်ဘုရား။ စုန္ဒသူကရိကသ၊ စုန္ဒမည်သော ဝက်ထိုးသည်၏။ ဂေဟဒ္ဒါရံ၊
အိမ်တံခါးကို။ ပိဒဟိတ္ဝာ၊ ပိတ်၍။ သူကရာနံ၊ ဝက်တို့ကို။ မာရိယမာနာနံ၊
သတ်ခြင်းမည်သည်။ အဇ္ဇ၊ ယနေ့။ သတ္တမောဒိဝသော၊ ခုနစ်ရက်ရှိပြီ။ တသ၊
ထိုဝက်သားထိုးသည်၏။ ဂေဟေ၊ အိမ်၌။ ကာစိ မဂ်လကိရိယာ၊ တစ်စုံတစ်ခု
သောမင်္ဂလာပြုခြင်းသည်။ ဘဝိဿတိ မညေ၊ ဖြစ်လိမ့်ယောင်တကား။ ဘန္တေ၊
အရှင်ဘုရား။ 'တ္တေကေ နာမ သူကရေ၊ ဤမျှ အတိုင်းအရှည်ရှိသော ဝက်
တို့ကို။ မာရေန္တိသ၊ သတ်သည်ရှိသော်။ ကေ ပိ မေတ္တစိတ္တံ ဝါ၊ တစ်ခုသော
မေတ္တာစိတ်သည်လည်းကောင်း။ ကေ ပိ ကာရုညံ ဝါ၊ တစ်ခုသောသနားခြင်း
သည်လည်းကောင်း။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ နော၊ အကျွန်ုပ်တို့အား။ ဝေရူပေါ၊ ဤသို့
သဘောရှိသော။ ကဏ္ဍဋ္ဌော၊ ခက်ထန်သော။ ဖရုသော၊ ကြမ်းကြုတ်သော။
သတ္တော၊ သတ္တဝါကို။ နု ဒိဋ္ဌပုဗ္ဗော ဝတ၊ မမြင်ဖူးစဖူးတကား။ ဣတိ အာဟံသု၊
ဤသို့လျှောက်ကုန်၏။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသခင်သည်။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။
သော၊ ထိုဝက်ထိုးသည်သည်။ ဣမေသု သတ္တဒိဝသေသု၊ ဤခုနစ်ရက်တို့ပတ်
လုံး။ သူကရေ၊ ဝက်တို့ကို။ နု မာရေတိ၊ သတ်သည်မဟုတ်။ အဿပန၊ ထို
ဝက်သားထိုးသည်၏ကား။ ကမ္မသရိက္ခကံ၊ နှင့်တူသော။ ဝိပါကံ၊ အကျိုး
သည်။ ဥဒပါဒိ၊ ထင်ရှားဖြစ်၏။ ဇီဝန္တေ သေ ဝ၊ အသက်ရှင်စဉ်ပင်လျှင်။ အဝီစိ
မဟာနိရယသန္တောဿ ပေါ၊ အဝီစိငရဲမီးပူသည်။ ဥပဋ္ဌာသိ၊ ထင်၏။ သော၊ ထို
ဝက်သားထိုးသည်သည်။ တေန သန္တာပေန၊ ထို အဝီစိငရဲမီးပူခြင်းဖြင့်။
သတ္တ ဒိဝသာနိ၊ ခုနစ်ရက်တို့ပတ်လုံး။ သူကရရဝံ၊ ဝက်မြည်သံကို။ ရဝန္တော၊
လျက်။ နိဝေသနေ၊ အိမ်တွင်း၌။ ဝိစရိတ္ဝာ၊ လှည့်ပတ်သွားလာ၍။ အဇ္ဇ၊
ယနေ့။ ကာလံ ကတ္ဝာ၊ စုတေခြင်းပြု၍။ အဝီစိမှိ၊ အဝီစိငရဲ၌။ နိဗ္ဗတ္တော၊
ဖြစ်လေပြီ။ ဣတိ ဝတ္ဝာ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူသောကြောင့်။ ဘန္တေ၊ အရှင်
ဘုရား။ ဣဓလောကေ၊ ဤပစ္စုပ္ပန်လောကဌ်။ ဧဝံ၊ သို့။ သောစိတ္ဝာ၊ စိုးရိမ်
ကြောင့်ကြ ဗျာပါရ ရှိလျက်။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ ပုန၊ တစ်ဖန်။ သောစနဋ္ဌာနေ
ယေ ဝ၊ စိုးရိမ်ဖွယ်ရှိသော အရပ်ဌာသာလျှင်။ နိဗ္ဗတ္တော၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ ဝုတ္တော၊
ဤသို့နှားတော်လျှောက်သည်ရှိသော်။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ အာမ၊ ဩ

စိုးရိမ်ဖွယ်ရှိသော အဝီစိဝရဲဋ္ဌသာလျှင် မှန်၏။ ပမတ္တောနာမ၊ မေ့လျော့သော သူ မည်သည်ကား။ ဂဟဋ္ဌောဝါ၊ လူသည်မူလည်း။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေ။ ပဗ္ဗဇိတောဝါ၊ ရဟန်းသည်မူလည်း။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေ။ ဥဘယတ္ထ၊ ပစ္စုပ္ပန်သမရာ နှစ်ဖြာသောဘဝ၌။ သောစတိယေဝ၊ စိုးရိမ်ရသည်သာလျှင်တည်း။ ဣတိဝတ္ထု၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၍။ ဣမံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို။ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။

(၁၅)။ ပါပကာရီ၊ အထူးထူးအပြားပြားမကောင်းမှုကံကို ပြုလေ့ရှိသော သူသည်။ ဣဓ၊ ဤပစ္စုပ္ပန်လောကဘ၌။ သောစတိ၊ စိုးရိမ်ရ၏။ ပေစ္စ၊ တမလွန်ဘဝ၌။ သောစတိ၊ စိုးရိမ်ရ၏။ ဥဘယတ္ထ၊ နှစ်ပါးသောဘဝ၌။ သောစတိ၊ စိုးရိမ်ရ၏။ သော ပါပကာရီ၊ ထိုမကောင်းမှုကံကို ပြုလေ့ရှိသောသူသည်။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ကမ္မကိလိဋ္ဌံ၊ ညစ်နွမ်းသောမကောင်းမှုကံကို။ ဒိသ္ဝာ၊ ၍။ သောစတိ၊ စိုးရိမ်ရ၏။ သော ပါပကာရီ၊ ထိုမကောင်းမှုကံကို ပြုလေ့ရှိသော သူသည်။ ဝိဟညတိ၊ အထူးထူး အပြားပြား ဒုက္ခညှဉ်းတမ်း၍ ပင်ပန်းဆင်းရဲ ရ၏။) ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ ဟောတော်မူ၏။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ ပါပကာရီတိ၊ ပါပကာရီ ဟူသည်ကား။ နာနပ္ပကာရသ၊ အထူးထူးအပြားပြားသော။ ပါပကမ္မသ၊ မကောင်းမှုကံကို။ ကာရကော၊ ပြုတတ်သော။ ပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ မေမယာ၊ ငါသည်။ ကလျာဏံ၊ ကောင်းမှုကို။ အကတံ ဝတ၊ မပြုအပ်လေစွတကား။ မေ၊ ငါသည်။ ပါပံ၊ မကောင်းမှုကို။ အကတံ၊ ပြုမိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ကေသေနေ ဝ၊ စင်စစ်အားဖြင့် သာလျှင်။ မရဏသမယေ၊ သေရအံ့သောအခါ၌။ ဣဓ၊ ဤပစ္စုပ္ပန်ဘဝ၌။ သောစတိ၊ စိုးရိမ်ရ၏။ ဣဒံ၊ ဤသည်လျှင်။ အသ၊ ထိုဝက်သားထိုးသည်၏။ ကမ္မသောစနံ၊ စိုးရိမ်ဖွယ်ရှိသော မကောင်းမှုကံဘည်း။ ဝိပါကံ၊ အကျိုးကို။ အနုဘဝန္တော ပန၊ ခံစားသည်ဖြစ်၍ကား။ ပေစ္စ၊ တမလွန်ဘဝ၌။ သောစတိ၊ စိုးရိမ်ရ၏။ ဣဒံ၊ ဤသည်လျှင်။ အသ၊ ထိုဝက်သားထိုးသည်၏။ ပရလောကေ၊ တမလွန်ဘဝ၌။ ဝိပါကသောစနံ၊ စိုးရိမ်ဖွယ်ရှိသော အကျိုးတည်း။ ဧဝံ၊ သို့။ သော၊ ထိုစုန္ဒမည်သော ဝက်သားထိုးသည်သည်။ ဥဘယတ္ထ၊ နှစ်ပါးစုံသောဘဝ၌။ သောစတိယေဝ။ စိုးရိမ်ရသည်သာလျှင်တည်း။ ဣတိ ဧဝ ကာရဏေန၊ ထိုသို့သော အကြောင်းဖြင့်သာလျှင်။ ဇီဝ မာနော

ယော၀၊ အသက်ရှင်စဉ်ပင်လျှင်။ သော စုန္ဒသူကရိကောပိ၊ ထိုစုန္ဒအမည်ရှိ သော ဝက်သားထိုးသည် သည်လည်း။ သောစတိ၊ စိုးရိမ်ရ၏။ ဒိသ္မာ ကမ္မ ကိလိဋ္ဌန္တိ၊ ဒိသ္မာကမ္မကိလိဋ္ဌံ ဟူသည်ကား။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ကိလိဋ္ဌကမ္မံ၊ ညစ်ညူးခြင်းရှိသော အကုသိုလ်ကံကို။ ပဿိတ္မာ၊ မြင်၍။ နာနပ္ပ ကာရကံ၊ အထူးထူးအပြားပြား။ ဝိလပန္တော၊ မြည်တမ်း ယောင်ယမ်းလျက်။ ဝိဟည တိ၊ ပင်ပန်း၏။ ဣတိ၊ ဤကား အနက်တည်း။

ဂါထာပရိယောသာနေ၊ ဂါထာ၏ အဆုံး၌။ ဗဟူ၊ များစွာကုန်သော သူတို့သည်။ သောတာပန္နော ဒယော၊ သောတာပန် အစရှိသည်တို့သည်။ အဟေသုံ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ မဟာဇနသ၊ လူအပေါင်းအား။ သာဏ္ဌိကာ၊ အကျိုးရှိသော။ ဓမ္မဒေသနာ၊ တရားဟောခြင်းသည်။ ဇာတာ၊ ဖြစ်၏။

ဒသမံ၊ သော။ စုန္ဒသူကရိကသ၊ စုန္ဒ ဝက်သားထိုးသမား၏။
ဝတ္ထု၊ အကြောင်းသည်။ ဣတိသမတ္တော၊ ပြီးပြီ။

၁-ယမကဝဂ္ဂ၊ ၁၁-ဓမ္မိကဥပါသကာဝတ္ထု

စုန္ဒသူကရိက ဝတ္ထုဌ် ဟောရာဖြစ်သော ဂါထာ၏ အတ္ထဝဏ္ဏနာကိုပြုပြီး၍ ဓမ္မိက မည်သော သီတင်းသည်ဝတ္ထုဌ် ဟောရာဖြစ်သော ဂါထာ၏ အတ္ထဝဏ္ဏနာကို ပြုလိုသော အရှင် ဗုဒ္ဓဃောသ ဆရာသည် "ဣဓ မောဒတိ" စသည်ကို မိန့်အပ်၏။

ဣဓ မောဒတိတိ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ ဣဓ မောဒတိ စသော ဤတရားဟော ခြင်းကို။သတ္ထာ၊ ဘုရားသခင်သည်။ဇေတဝနေ၊ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌။ ဝိဟရန္တော၊ နေတော်မူစဉ်။ ဓမ္မိကံ၊ ဓမ္မိကအမည်ရှိသော။ ဥပါသကံ၊ သီတင်းသည်ဒါယကာကို။ အာရဗ္ဘ၊ အကြောင်းပြု၍။ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။ သာ ဝတ္ထိယံ၊ သာ ဝတ္ထိပြည်၌။ ကိရ၊ စင်စင်အားဖြင့်။ ပဉ္စသတာ၊ ငါးရာကုန်သော။ ဥပါသကာ၊ သီတင်းသည်တို့သည်။ ဓမ္မိကဥပါသကာ နာမ၊ ဓမ္မိကမည်သော ဥပါသကာတို့သည်။အဟေသုံ၊ဖြစ်ကုန်၏။ တေသု၊ထိုငါးရာ သောသီတင်းသည်တို့တွင်။ ဧကေကဿ၊ တစ်ယောက်တစ်ယောက်၏။ ပဉ္စ ပဉ္စ ဥပါသကသတာနိ၊ ငါးရာ ငါးရာကုန်သော ဥပါသကာတို့သည်။ ပရိ၀ါ ရာနိ၊ အခြံအရံတို့သည်။ အဟေသုံ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တေသံ၊ ထိုငါးရာသော

သီတင်းသည်တို့ကုန်, သီတင်းသည်တို့ထက်။ ဧဋ္ဌကော၊ အကြီးဖြစ်သော။ ယော မဟာဓမ္မိက ဥပါသကောနာမ၊ အကြင် ဓမ္မိကဥပါသကာကြီး မည်သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တဿ၊ ထိုသတင်းသည်ကြီး၏။ ပုတ္တာ၊ သားတို့သည်။ သတ္တ၊ ခုနစ်ယောက်တို့တည်း။ ဓီတရော၊ သမီးတို့သည်။ သတ္တ၊ ခုနစ်ယောက်တို့တည်း။ တေသု၊ ထိုသားသမီးတို့တွင်။ ဧကေကဿ၊ တစ်ယောက်တစ်ယောက်အား။ ဧကေကသလာက ကာဠ၊ တစ်ခုတစ်ခုသော ယာဂု,စာရေးတံကိုလည်းကောင်း။ ဧကေက သလာက ဘတ္တံ၊ တစ်ခုတစ်ခုသောစာ ရေးတံဆွမ်းကိုလည်းကောင်း။ ပက္ခိကဘတ္တံ၊ လဆန်းပက္ခ လဆုတ်ပက္ခ၌ လှူအပ်သော ဆွမ်းကိုလည်းကောင်း။ နိမန္တနဘတ္တံ၊ ဖိတ်မန်၍လှူအပ်သော ဆွမ်းကိုလည်းကောင်း။ ဥပေါသထိကဘတ္တံ၊ ဥပုသ်နေ့၌ လှူအပ်သော ဆွမ်းကိုလည်းကောင်း။ အာဂန္တုကဘတ္တံ၊ ညည့်သည်တို့အား လှူအပ်သောဆွမ်းကိုလည်းကောင်း။ သံဃဘတ္တံ၊ သံဃဘတ်ကိုလည်းကောင်း။ ဝဿာဝါသိကံ၊ ဝါဆိုနေ့၌ လှူအပ်သော ဆွမ်းကိုလည်းကောင်း။ ဒဒေယ္ယာဟိ၊ လှူကုန်ခြင်းကြောင့်။ သဗ္ဗေဝ၊ အလုံးစုံသောသားသမီးတို့သည်လည်း။ အနုဇာတပုတ္တာနာမ၊ အနုဇာတ သားသမီးမည်ကုန်သည်။ အဟေသုံ၊ ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ စုဒ္ဒသန္နံ ပုတ္တာနံ၊ တစ်ကျိပ် လေးယောက်သော သားသမီးတို့အားလည်းကောင်း။ ဘရိယာယ၊ မယားအားလည်းကောင်း။ ဥပါသကဿ၊ ဓမ္မိကဒါယကာအားလည်းကောင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သောဌသ သလာက ယာဂုအာဒီနိ၊ တစ်ဆယ့်ခြောက်ခုသော စာရေးတံယာဂု အစရှိသည်တို့သည်။ ပဝတ္တန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဣတိ၊သို့။သော၊ထိုဓမ္မိကဒါယကာသည်။သပုတ္တဒါရော၊သားမယားနှင့်တကွ။ သီလဝါ၊ သီလရှိ၏။ ကလျာဏဓမ္မော၊ ကောင်းသောအကျင့်ရှိ၏။ ဒါနံ သံဝိဘာဂရတော၊ စားရာတို့ကို ခွဲခြားဝေဖန်၍ လှူခြင်း၌ မွေ့လျော်သောစိတ်ရှိသည်။အဟောသိ၊ဖြစ်၏။အထ၊ထိုအခါ၌။အဿ၊ထိုဓမ္မိကသီတင်းသည်အား။ အပရဘာဂေ၊နောက်အဖို့၌။ရောဂေါ၊ အနာသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇိ၊ ၏။ အာယုသင်္ခါရော၊ အာယုသင်္ခါရသည်။ပရိဟာယိ၊ ဆုတ်ယုတ်၏။ သော၊ ထိုဓမ္မိကသီတင်းသည်သည်။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ သောတုကာမော၊ နာလိုရှိ၏။ အဌဘိက္ခု၊ ဝါ၊ ရှစ်ယောက်သော ရဟန်းတို့ကိုလည်းကောင်း။ သောဌသ ဘိက္ခု၊ ဝါ၊ တစ်ကျိပ်ခြောက်ယောက်သောရဟန်းတို့ကိုလည်းကောင်း။ပေသေယ၊ စေလွှတ်တော်

မှုပါကုန်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သတ္တ၊သန္ဓိကံ၊ ဘုရားအထံသို့။ ပဟိဏိ၊ တမန်
စေလွှတ်၏။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသဗ္ဗညုသည်။ ပေသေသိ၊ စေလွှတ်တော်မူ၏။တေ၊
ထိုရဟန်းတို့သည်။ ဂန္ဓာ၊ သွားရ၏။ တဿ၊ ထိုမဿိက သီတင်းသည်၏။ မဏ္ဍ
ညောင်စောင်းကို။ပရိဝါရေတွာ၊ ခြံရံ၍။ ပညတ္တေသု အာသနေသု၊ ခင်းအပ်
ပြီးသောနေရာတို့၌။ နိသိန္နာ၊ နေကုန်သည်ရှိသော်။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရားတို့။
အယျာနံ၊ အရှင်ဘုရားတို့အား။ မေ၊ အကျွန်ုပ်၏။ ဒဿနံ၊ ဖူးမြင်ခြင်းကို။
ဒုလ္လဘံ၊ ရခဲသည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ဒုဗ္ဗလော၊ အားနည်းသည်။ အမှိ၊
ဖြစ်ချေပြီ။ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား။ ကေသုတ္တံ၊တစ်ခုသောသုတ္တန်တရားတော်ကို။
သဇ္ဈာယထ၊ ရွတ်အံသရဇ္ဈာယ်ပါကုန်လော့။ ဣတိဝုတ္တေ၊ ဤသို့လျှောက်သည်
ရှိသော်။ ဥပါသက၊ ဓမ္မိကမည်သောဒါယကာ။ ကတရံသုတ္တံ၊ အဘယ်သုတ္တန်
တရားကို။သောတုကာမော၊နာလိုသနည်း။ဣတိ၊ဤသို့မေးကုန်သည်ရှိသော်။
သဗ္ဗဝုဋ္ဌါနံ၊ ခပ်သိမ်းသောဘုရားတို့၏။ အဝိဇဟိတံ၊ မစွန့်ပစ်အပ်သော သတိ
ပဋ္ဌာနသုတ္တံ၊ သတိပဋ္ဌာန်သုတ်တရားတော်ကို။ သောတုကာမော၊ နာချင်ပါ
၏။ ဣတိဝုတ္တေ၊ ဤသို့လျှောက်သည်ရှိသော်။ ကောယနော အယံ ဘိက္ခဝေ
(၅) မဂ္ဂေါ သတ္တာနံ ဝိသုဒ္ဓိယာတိ၊ ဝိသုဒ္ဓိယာအစရှိသော။ သုဘ္ဘန္တံ၊ သုတ္တန်ဒေသ
နာကို။ပဋ္ဌပေသုံ၊ရွတ်ကြကုန်၏။ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့။ သတ္တာနံ၊ သတ္တဝါတို့၏။
ဝိသုဒ္ဓိယာ၊ ဖြူစင်ခြင်းငှာ။ အယံမဂ္ဂေါ၊ ဤဘုရားပစ္စေကဗုဒ္ဓါ ရဟန္တာတို့၏
သွားရာခရီးကား။ကောယနော၊ တစ်ကြောင်းတည်းသာတည်း။တသ္မိံ ခဏေ၊
ထိုဟောစဉ်ခဏ၌။ဆဟိ ဒေဝလောကေဟိ၊ခြောက်ထပ်သောနတ်ပြည်တို့မှ။
သဗ္ဗာလင်္ကာရ ပဋိမဏ္ဍိတာ၊ ခပ်သိမ်းသောတန်းဆာတို့ဖြင့်တန်းဆာဆင်အပ်
ကုန်သော။ သဟသ သိန္ဓဝယုတ္တာ၊ သိန္ဓောမြင်းတစ်ထောင်တို့ဖြင့် ကအပ်
ကုန်သော။ဒီယနုယောဇနသတိကာ၊ ယူဇနာတစ်ရာ့ငါးဆယ် အစောက်မြင့်
ကုန်သော။ဆရထာ၊ခြောက်ဆူသောရထားတို့သည်။အာဂမိံသု၊ရောက်လာ
ကုန်၏။ တေသု၊ ထိုခြောက်ဆူသော ရထားပြာသာဒ်တို့၌။ ဌိတာ၊ တည်ကုန်
သော။ဒေဝတာ၊ရထားကိန်းနတ်တို့သည်။ အမှာကံ၊ ငါတို့၏။ ဒေဝလောကံ၊
နတ်ပြည်သို့။ နေဿာမ၊ဆောင်ယူကုန်အံ့။အမှာကံ၊ ငါတို့၏။ ဒေဝလောကံ၊
နတ်ပြည်သို့။ နေဿာမ၊ဆောင်ယူကုန်အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။အာဂမိံသု၊ကုန်၏။
အမ္ဘော၊ အိုအချင်းတို့။ မတ္တိကဘာဇနံ၊ မြေခွက်အိုးအင်ကို။ ဘိန္ဒိတ္ဝာ၊ ခွဲ၍။

သုဝဏ္ဏဘာဇနံ၊ ရွှေခွက်ကို။ ဂဏ္ဍဇ္ဇောဝိယ၊ ဆွဲယူကိုင်ဝင်သကဲ့သို့။ အမှာကံ၊ ငါတို့၏။ ဣဒေဝေ ဝလောကေ၊ ဤနတ်ပြည်၌။ အဘိရမိတုံ။ အလွန်မွေ့လျော်ခြင်းငှာ။နိဗ္ဗတ္တာဟိ၊ ဖြစ်လာကုန်လော့။ အမှာကံ၊ ငါတို့၏။ ဣဒေဝေ ဝလောကေ၊ဤနတ်ပြည်၌။နိဗ္ဗတ္တာဟိ၊ဖြစ်လာကုန်လော့။ဣတိ ဝဒေ သုဒိ ဤသို့တောင်းပန်ခဲ့ပြီ ဆိုကြကုန်၏။ဥပါသကော၊ဓမ္မိကဒါယကာသည်။ ဓမ္မသဝနဿ ရာယံ၊ တရားနာခြင်း၏အန္တရာယ်ကို။ အနိစ္ဆန္တော၊ အလိုမရှိရှုကား။ အာဂမေထ၊ နေပါကုန်ဦးလော့။ အာဂမေထ၊ ငံ့ပါဦးလော့။ ဣတိ အာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။ ဘိက္ခု၊ တို့သည်။ အမှေ၊ တို့ကို။ ဝါရေတိ သညာယ၊ သည်းခံပါတော့ဟု ဆိုသည့် အမှတ်သညာဖြင့်။ တုဏ္ဍီ၊ ဆိတ်ဆိတ်နေကုန်သည်။ အဟောသုံ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ အထ၊ ထိုသို့တရားမဟော၊ဘဲနေသောအခါ၌။ အဿ၊ ထိုဓမ္မိက၏။ ပုတ္တဓီတရော၊ သားသမီးတို့သည်။ အမှာကံ၊ တို့၏။ ပိတာ၊ သည်။ ပုဗ္ဗေ၊ ၌။ဓမ္မသဝနေန၊တရားနာခြင်း၌။အတိတ္တော၊မရောင့်ရဲသည်။အသိ၊၏။ ဣဒါနိ ပန၊ ယခုအခါ၌ကား။ ဘိက္ခု၊ တို့ကို။ ပဏ္ဏောသာပေတ္တာ၊ ပင့်ခေါ်စေ၍။ သဇ္ဈာယံ၊ အပေါင်းသရဇ္ဈာယ်ခြင်းကို။ ကာရေတ္တာ၊ ၍။ သယမေဝ၊ ကိုယ်တိုင်ပင်လျှင်။ ဝါရေတိ၊ တားမြစ်၏။ မရဏသ၊ သေခြင်းကို။ အဘာယနက သတ္တောနာမ၊ မကြောက်မထိတ်လန့်သောသတ္တဝါမည်သည်။ နတ္ထိတိ၊ မရှိဟု။ ဝိရဝိ သု၊ ငိုမြည်တမ်းကုန်၏။ ဘိက္ခု၊ တို့သည်။ ဣဒါနိ၊ယခုအခါ၌။ အနောကာသော၊ တရားဟောကာလ မဟုတ်ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အောက်မေ့လျက်။ အာသနာ၊ နေရာမှ။ ဥဋ္ဌာယ၊ ထ၍။ ပဏ္ဏမိ သု၊ ဖဲသွားကုန်၏။ ဥပါသကော၊ ဓမ္မိကဒါယကာသည်။ထောကံ၊ အတန်ငယ်။ ဝီတိနာမေတ္တာ၊ ကာလကိုလွန်စေ၍။ သတိ ၊ သတိကို။ ပဋိလဘိတ္တာ၊ ရ၍။ ပုတ္တေ၊ သားသမီးတို့ကို။ ပုစ္ဆိ ၏။ ကသ္မာ၊ အဘယ့်ကြောင့်။ကန္ဒထ၊ငိုကြွေးကြကုန်ဘိသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးလတ်သော်။ တာတ၊ ဖခင်။ တုမှေ၊ သင်ဖခင်တို့သည်။ ဘိက္ခု၊ တို့ကို။ ပဏ္ဏောသာပေတ္တာ၊ ပင့်ခေါ်၍။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ သုဏန္တာ၊ နာကုန်စဉ်။ သယမေဝ၊ ကိုယ်တိုင်လျှင်။ ဝါရယိတ္ထ၊ တားမြစ်ကုန်ဘိ၏။ အထ၊ ထိုသို့တားမြစ်ခြင်းကြောင့်။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ မရဏသ သေခြင်းကို။ အဘာယနက သတ္တောနာမ၊ မကြောက်သော သတ္တဝါမည်သည်။ နတ္ထိတိ၊ မရှိဟု။ ကန္ဒိမှာ၊ ငိုကြွေးကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုသည်

ရှိသော်။ အယျာပန၊ အရှင်ဘုရားတို့သည်ကား။ ကုဟိं၊ အဘယ်အရပ်သို့ ကြွကုန်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးရာ၌။ တာတ၊ ဖခင်။ အနောကာသောတိ၊ တရားဟောခွင့်မသင့်ပြီဟု။ ဥဒ္ဒါယသန္တာ၊ နေရာမှထ၍။ ပက္ကန္တာ၊ ကြွသွားကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ သားသမီးတို့က ဆိုသည်သော်။အဟံ၊သည်။အယျော်ဟိ၊ အရှင်ဘုရားတို့နှင့်။ သဒ္ဓိं၊ တက္ခ။ နကထေမိ၊ စကားမဆို။ ဣတိဝုတ္တော၊ ဤသို့ဆိုလတ်သော်။ အထ၊ ထိုသို့မဆိုသည်ရှိသော်။ ကေန၊ အဘယ်သူနှင့်။ သဒ္ဓိं၊ တက္ခ။ ကထေထ၊ ပြောဆိုကုန်ဘိသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးကုန်သည်ရှိသော်။ ဆဟိ ဒေဝလောကေဟိ၊ နတ်ပြည်ခြောက်ထပ်တို့မှ။ဒေဝတာ၊ နတ်တို့သည်။ ဆ ရထေ၊ ခြောက်ဆူသော ရထားတို့ကို။ အလင်္ကရိတ္ဝာ၊ ၍။ အာဒါယ၊ ဆောင်ယူခဲ့လျက်။ အာကာသေ၊ ကောင်းကင်၌။ ဌတ္ဝာ၊ ရပ်၍။ အမှာကံ၊ ငါတို့၏။ဒေဝလောကေ၊နတ်ပြည်၌။အဘိရမ၊ မွေ့လျော်ပါလော့။ အမှာကံ၊ တို့၏။ ဒေဝလောကေ၊ ၌။ အဘိရမ၊ လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သဒ္ဒံ၊ အသံကို။ ကရောန္တိ၊ ပြုကုန်၏။ တာဟိ၊ ထိုနတ်တို့နှင့်။ သဒ္ဓိं၊ တက္ခ။ ကထေမိ၊ စကားပြောဆို၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဓမ္မိကဆိုသည်ရှိသော်။ တာတ၊ ဖခင်။ ရထာ၊ ရထားတို့သည်။ ကုဟိं၊ အဘယ်မှာနည်း။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ နပဿာမ၊ မမြင်ရပါကုန်။ ဣတိဝုတ္တော၊ ဤသို့ဆိုရာ၌။ မယံ၊ ငါ၏။ ဂန္ဓိတာနိ ပုပ္ဖါနိ၊ ပန်းကုံးတို့သည်။အတ္ထိပန၊ ရှိပါကုန်၏လော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးသည်ရှိသော်။ တာတ၊ ဖခင်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုကုန်သည်ရှိသော်။ ကတရော ဒေဝလောကော၊ အဘယ်နတ်ပြည်သည်။ မရဏီယော၊ မွေ့လျော်ဖွယ်ရှိသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးရာ၌။ တာတ၊ ဖခင်။ သဗ္ဗဝေါဓိသတ္ထာနံ၊ ခပ်သိမ်းသောဘုရားလောင်းတို့၏လည်းကောင်း။ပုဗ္ဗ မာတာပိတူနဉ္စ၊ ဘုရားမယ်တော် ခမည်းတော်တို့၏လည်းကောင်း။ ဝသိတဋ္ဌာနံ၊ နေရာဖြစ်သော။ တုသိတဘဝနံ၊ တုသိတာ နတ်ပြည်သည်။ ရမဏီယံ၊ မွေ့လျော်ဖွယ် ရှိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ပြောဆိုလတ်သော်။ ကေနဟိ၊ ထိုသို့တပြီးကား။ တုသိတဘဝနတော၊ တုသိတာနတ်ပြည်မှ။ အာဂတရထေ၊ လာသောရထား၌။ ပုပ္ဖဒါနံ၊ပန်းဆိုင်းသည်။လဂ္ဂတု၊ကပ်ငြိစေသတည်း။ ဣတိ၊ဤသို့ခိုင်ခွာန်၍။ခိပထ၊ ပစ်ကုန်လော့။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။ တေ၊ ထိုသားသမီးတို့သည်။ ခိပိं သု၊ ပစ်ကုန်၏။တံ၊ ထိုပန်းဆိုင်းသည်။ ရတဓုရေ၊ ရထားဦး၌။ လဂ္ဂိတ္ဝာ၊ ကပ်ငြိ၍။

အာကာသေ၊ကောင်းကင်၌။ သြလမ္ပီ၊တွဲလျားဆွဲ၏။ မဟာဇနာ၊ လူအပေါင်း တို့သည်။ တဒေဝ၊ထိုပန်းဆိုင်းကိုသာလျှင်။ ပဿန္တိ၊မြင်ကုန်၏။ရထံ၊ရထားကို။ နပဿန္တိ၊ မမြင်ကုန်။ ဥပသဒကာ၊ ဓမ္မိက ဒါယကာသည်။ တေ ပုဗ္ဗဒါမံ၊ ဤပန်းဆိုင်းကို။ ပဿထ၊ မြင်ကုန်၏လော။ ဣတိဝတ္တာ၊ ဤသို့မေးရကား။ အာမ ပဿာမာတိ၊ သြော်-မြင်ကုန်၏ဟု။ ဝုတ္တေ၊ ဆိုလတ်သော်။ တေ၊ ဤပန်းဆိုင်းသည်။ တုသိတဘဝနတော၊ တုသိတာနတ်ပြည်မှ။ အာဂတရထေ၊ ရောက်လာသောရထား၌။ သြလမ္ပီ၊ တွဲလွဲဆွဲ၍ကပ်ငြို၏။ ဣဝတ္တာ၊ ဤသို့ပြောဆိုပြီး၍။ အဟံ၊ဝါသည်။ တုသိတဘဝနံ၊ တုသိတာနတ်ပြည်သို့။ ဂစ္ဆာမိ၊သွားလေအုံ့။တုဒမ္မ၊ သင်တို့သည်။ မာစိန္တယိတ္ထ၊ မစိုးရိမ်မကြောင့်ကြ ကုန်လင့်။မမ သန္တိကေ၊ငါ့အထံ၌။ဟုတ္တာ၊ဖြစ်၍။နိဗ္ဗတ္တိတုကာမာ၊ဖြစ်လိုကုန် သော်။ မယာ၊ ဝါသည်။ ကတနိယာမေနေव၊ ပြုသောနည်းဖြင့်သာလျှင်။ ပုညာနိ၊ ကောင်းမှုတို့ကို။ ကရောထ၊ ပြုရစ်ကုန်လော့။ ဣတိဝတ္တာ၊ ဤသို့မှာ ထားခဲ့၍။ ကာလံကတ္တာ၊စုတေခြင်းကိုပြု၍။ရထေ၊တုသိတာရထား၌လျှင်။ ပတိဋ္ဌာသိ၊တည်၏။ အဿ၊ ထိုဓမ္မိက၏။ တာဝဒေဝ၊ ထိုခဏ၌လျှင်။ တိဂါဝုတပ္ပမာဏော၊သုံးဂါဝုတ်အတိုင်းအရှည်ရှိသော။သဋ္ဌိသကဋ္ဌဘာရာ လက်ာရ ပဋ္ဌိမဏ္ဍိတော၊ လှည်းခြောက်ဆယ်တိုက်လောက်သောဝန်ရှိသော တန်းဆာ ဖြင့် တန်းဆာဆင်အပ်သော။ အတ္တဘာဝေ၊ အတ္တဘောသည်။ နိဗ္ဗတ္တိ၏။ အစ္ဆရာ သဟဿံ၊ နတ်သမီးတစ်ထောင်ကို။ ပရိဝါရေသိ၊ ခြံရံစေ၏။ ပဠုဝိ သတိယောဇနိကံ၊နှစ်ဆယ့်ငါးယူဇနာရှိသော။ကနကဝိမာနံ၊ရွှေဗိမာန်သည်။ ပါတုရဟောသိ၊ ထင်ရှားဖြစ်၏။ တေဝိ ဘိက္ခူ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်လည်း။ ဝိဟာရံ၊ကျောင်းသို့အနုပဗ္ဗတ္တော၊ရောက်လာသည်ရှိသော်။သတ္ထာ၊ဘုရားသခင် သည်။ ပုစ္ဆိ၊ မေးတော်မူ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ တုမှေဟိ၊ သင်တို့သည်။ ဥပါသကဿ၊သီတင်းသည်အား။ဓမ္မော၊ တရားကို။ဒေသိတော၊အပ်ပြီလော။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ အာမ၊ သြော်-ဟော ခဲ့ပါပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ ပန၊ ထိုသို့ဟောသော်လည်း။ အန္တရာ ယေဝ၊ အကြားဌာသာလျှင်။ အာဂမေထ၊ ငုံပါဦးကုန်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဆိုလျက်။ ဝါရေသိ၊တားမြစ်၏။ အထ၊ ထိုသို့တားမြစ်သောအခါ၌။ အဿ၊ ထိုဓမ္မိက၏။ ပုတ္တဓီတရော၊ သားသမီးတို့သည်။ ကန္ဒိ သု၊ ငိုကြွေးကုန်၏။ မယံ၊

အကျွန်ုပ်တို့သည်။ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ အနောကာသောဘိ၊ ဟောရာကာလ မဟုတ်ပြီဟု။ အာသနာ၊ နေရာမှ။ ဥဋ္ဌာယ၊ ထ၍။ နိက္ခန္တာ၊ ထွက်ခွဲပါကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်ရာ၌။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ သေ၊ ထိုဓမ္မိကသည်။ တုမှေဟိ၊ သင်တို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ နကထေသိ၊ စကားမဆို။ ဆဟိဒေဝလောကေဟိ၊ နတ်ပြည်ခြောက်ထပ်တို့မှ။ ဒေဝတာ၊ နတ်တို့သည်။ ဆရထေ၊ ခြောက်ဆူသော ရထားတို့ကို။ အလင်္ကရိတ္ဝာ၊ ထန်းဆာဆင်၍။ အာဟရိတ္ဝာ၊ ဆောင်ယူ၍။ တံ ဥပါသကံ၊ ထိုဓမ္မိကသီတင်းသည်ကို။ ပဏ္ဏောသိံသု၊ ခေါ်လာကုန်၏။ သေ၊ ထိုဓမ္မိကသည်။ ဓမ္မဒေဿနာယ၊ တရားဟောခြင်း၏။ အန္တရာယံ၊ အန္တရာယ်ကို။ အနိစ္ဆန္တော၊ အလိုမရှိသောကြောင့်။ တာဟိ၊ ထိုနတ်သားတို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ကထေသိ၊ စကားပြောဟော၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်လတ်သော်။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဧဝံ၊ ဤသို့ အမှန်ဖြစ်သလော။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်ကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧဝံ၊ ဤသို့ ငါမိန့်တော်မူတိုင်း မှန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူသည်ရှိသော်။ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ ကုဟိံ၊ အဘယ် အရပ်မှာ။ နိဗ္ဗတ္တော၊ ဖြစ်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ လျှောက်သည်ရှိသော်။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ တုသိတဘဝနေ၊ တုသိတာနတ်ပြည်၌။ နိဗ္ဗတ္တော၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဣဒါနိ၊ ယခုပစ္စုက္ခဘဝ၌။ ဣဓဉ္ဉတိမဏ္ဍေ၊ ဤဆွေမျိုးတို့၏ အလယ်၌။ မောဒမာနော၊ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ။ ဝိစရိတ္ဝာ၊ လှည့်ပတ်သွားလာကျင်လည်၍။ ဣဒါနေဝ၊ ယခုပင်လျှင်။ ဂန္တွာ၊ တုသိတာနတ်ပြည်သို့သွား၍။ ပုန၊ တစ်ဖန်။ မောဒနဋ္ဌာနေယေဝ၊ နှစ်လိုဝမ်းမြောက်ဖွယ်ရှိသောအရပ်၌သာလျှင်။ နိဗ္ဗတ္တော၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်ကုန်သည်ရှိသော်။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ အာမ၊ ဩ၊ ကောင်းရာ ရာအရပ်၌ဖြစ်သည်မှန်၏။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စ။ အပ္ပမတ္တော၊ မမေ့မလျော့ သော, သတိရှိသော။ ဂဟဋ္ဌော ဝါ၊ လူသည်လည်းကောင်း။ ပဗ္ဗဇိတော ဝါ၊ ရဟန်းသည်လည်းကောင်း။ သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံသောအရပ်တို့၌။ မောဒန္တိ ယေဝ၊ မွေ့လျော်ကုန်သည်သာလျှင်တည်း။ ဣတိ ဝတ္ဝာ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၍။ ဣမံ ဂါထံ၊ ဤဂါထာကို။ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။

(၁၆)။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ကတပုညော၊ အထူးထူးအပြားပြားပြုအပ်ပြီးသော, ကောင်းမှုရှိသောသူသည်။ ဣဓ၊ ဤပစ္စုပ္ပန်ဘဝ၌လည်း။ မောဒတိ၊

ဝမ်းမြောက်ရ၏။ ပေစ္ဆ၊ တမလွန်ဘဝအဆက်ဆက်၌လည်း။မောဒတိ၊ဝမ်း
မြောက်ရ၏။ ဥဘယတ္ထ၊ပစ္စုပ္ပန်သံသရာနှစ်ဖြာသောဘဝ၌လည်း။ မောဒတိ၊
ဝမ်းမြောက်ရ၏။ သော ကတပုညော၊ ထိုအထူးထူးအပြားပြား ပြုအပ်ပြီး
သော ကောင်းမှုရှိသောသူသည်။အတ္တနော၊ မိမိ၏။ကမ္မဝိသုဒ္ဓိ ၊ ကံ၏ အထူး
သဖြင့် စင်ကြယ်သန့်ရှင်းသည်ကို။ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ မောဒတိ၊ ဝမ်းမြောက်ရ၏။
သော ကတပုညော၊ ထို အထူးထူးအပြားပြား ပြုအပ်ပြီးသော ကောင်းမှု
ရှိသောသူသည်။ ပမောဒတိ၊ အပြားအားဖြင့် ဝမ်းမြောက်သည်သာလျှင်
တည်း။) ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ၏။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ တကပုညောတိ၊ တကပုညောဟူသည်ကား။ နာနပ္ပ
ကာရသ၊အထူးထူးအပြားပြားသော။ကုသလဿ၊ကုသိုလ်ကို။ကာရကော၊
ပြုတတ်သော။ ပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်တည်း။ မေ၊ ငါသည်။ ပါပံ၊ မကောင်းမှုကို။
ဝတ၊ စင်စစ်။ အကတံ၊ မပြုမီ။ မေ၊ ငါသည်။ ကလျာဏံ၊ ကောင်းမှုကို။
ကတံ၊ ပြုအပ်ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဣဒ၊ ဤပစ္စုပ္ပန်ဘဝ၌။ ကမ္မမောဒနေန၊
ကုသိုလ်ကံကို ဒအာဂ်ိမ့ေ၍ ဝမ်းမြောက်ခြင်းဖြင့် ဝမ်းမြောက်၏။ ပေစ္ဆ၊
တမလွန်ဘဝ၌။ ဝိပါကမောဒနေန၊ ကံ၏အကျိုးကို ခံစားရ၍ဝမ်းမြောက်
ခြင်းဖြင့်။ မောဒတိ၊ ဝမ်းမြောက်ရ၏။ ဝေါ ဤသို့။ ဥဘယတ္ထ၊ နှစ်ပါးသော
ဘဝ၌။ မောဒတိနာမ၊ ဝမ်းမြောက်ရသည်မည်၏။ ကမ္မဝိသုဒ္ဓိန္တိ၊ ကမ္မဝိသုဒ္ဓိ
ဟူသည်ကား။ ဓမ္မိကဥပါသကောပိ၊ ဓမ္မိယဥပါသကာသည်လည်း။ အတ္တနော
မိမိ၏။ကမ္မဝိသုဒ္ဓိ ပုညကမ္မသမ္ပတ္တိ ၊ ကောင်းမှုကံကြောင့်ဖြစ်သော အကျိုး၏
ပြည့်စုံခြင်းကို။ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ ကာလံကိရိယတော၊ စုတိခြင်းပြုသည်မှ။ ပုဗ္ဗေ
ရှေးဦး။ ဣဓလောကေပိ၊ ဤလောကဌ၌လည်း။ မောဒတိ၊ ဝမ်းမြောက်ရ၏။
ကာလံကတ္မာ၊ စုတိခြင်းကိုပြု၍။ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ ပရလောကေပိ၊
တမလွန်ဘဝ၌လည်း။ မောဒတိ၊ ဝမ်းမြောက်ရ၏။ အတိမောဒတိယေဝ၊
အလွန်ဝမ်းမြောက်သည်သာလျှင်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ဟောတော်မူ၏။

ဂါထာပရိယောသာနေ၊ ဂါထာ၏အဆုံး၌။ ဗဟု၊ များစွာကုန်သော
သူတို့သည်။ သေတာပန္နာဒယော၊ သောတာပန် အစရှိသည် တို့သည်။

အဟောသုံ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ မဟာဇနဿ၊ လူအပေါင်းတို့အား။ သာတ္ထိကာ၊ အကျိုးရှိသော။ ဓမ္မဒေဿနာ၊ တရားဟောခြင်းသည်။ ဇာတာ၊ ဖြစ်၏။

ကောဒသမံ၊ သော။ ဓမ္မိက ဥပါသကဝတ္ထု၊ သည်။

ဌတိသမတ္တာ၊ ပြီးပြီ။

၁။ ယမကဝဂ္ဂ၊ ၁၂-ဒေဝဒတ္တဝတ္ထု

ဓမ္မိက ဥပါသကာဝတ္ထုခ္ဍ ဟောရာဖြစ်သော ဂါထာ၏ အတ္ထဝဏ္ဏနာကို ပြုပြီး၍ ဒေဝဒတ္တဝတ္ထုခ္ဍ ဟောရာဖြစ်သော ဂါထာ၏ အဖွင့်ကိုပြုလိုသော အရှင်ဗုဒ္ဓဃောသ ဆရာသည် "ဌဓ တပ္ပတိ" စသည်ကို မိန့်အပ်၏။

ဌဓ တပ္ပတိတိ ဌမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ ဌဓ တပ္ပတိ စသော ဤတရားဟောခြင်းကို။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသခင်သည်။ ဇေတဝနေ၊ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌။ ဝိဟရန္တော၊ နေတော်မူစဉ်။ ဒေဝဒတ္တံ၊ ဒေဝဒတ်ကို။ အာရဗ္ဘ၊ အကြောင်းပြု၍။ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။ဒေဝဒတ္တဿ၊ဒေဝဒတ်၏။ ဝတ္ထု၊ဝတ္ထုကို။ ပဋ္ဌဝိတကာလတော၊ ရဟန်းပြုသောအခါမှ။ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍။ ယာဝ ပထဝိပ္ပ ဝေဿနာ၊ မြေမျိုသည့်တိုင်အောင်။ ဒေဝဒတ္တံ၊ ဒေဝဒတ်ကို။ အာရဗ္ဘ၊ အကြောင်းပြု၍။ ဘာသိတာနိ၊ ဟောတော်မူအပ်ကုန်သော။သဗ္ဗာနိ၊အလုံးစုံကုန်သော။ တာနိ ဇာတကာနိ၊ ထိုဇာတ်တို့ကို။ ဝိတ္ထာရေတ္ဝာ၊ ခွဲ၍။ ကထိတံ၊ ဆိုကပ်၏။ ဧဝ၊ ဤဓမ္မပဒကအဋ္ဌကထာ၌။ အယံပန၊ ဤဆိုလတ္တံ့ သည်ကား။ သခ်ေပ၊ အကျဉ်းတည်း။ သတ္ထရိ၊ ဘုရားသခင်ညွှတ်သည်။ မလ္လာနံ၊ မလ္လာမင်းတို့၏။ အနုပိယံနာမ၊ အနုပိယအမည်ရှိသော။ နိဂမော၊နိဂုံးသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ။(အတ္ထိကွာ၊ ထည့်ပါ၌)။ ။တံ၊ ထိုအနုပိယမည်သော နိဂုံးကို။ နိဿာယ၊ ဆွမ်းခံရှာ အမှီပြု၍။ အနုပိယမ္ဗဝနေ၊ အနုပိယမည်သော သရက်ဥယျာဉ်၌။ ဝိဟရန္တေယေဝ၊ နေတော်မူစဉ်လျှင်။ တထာဂတဿ၊ ဘုရားသခင်၏။လက္ခဏပဋိဋ္ဌိတဟတ္ထဒိဝသေယေဝ၊ လက္ခဏာတော် ကြီးငယ်ကို သတ်သော နေ့ကပင်လျှင်။ အသီတိသဟဿေဟိ၊ ရှစ်သောင်းကုန်သော။ ဥတိကုလေဟိ၊ ဆွေတော် မျိုးတော်တို့ဖြင့်။ ရာဇာ ဝါ၊ မင်းသည်မူလည်း။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေ။ ဗုဒ္ဓေါ ဝါ၊ ဘုရားသည်မူလည်း။ ဟောတု၊ဖြစ်စေ။ ခတ္တိယ

ပရိဝါရောဓ၊ မင်းအပေါင်းခြံရုံလျက်။ ဝိစရိသတိ၊ ကြွသွားရှိလတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ လက္ခဏာသတ်သောနှင့်။ အသိတိသဟဿပုတ္တာ၊ ရှစ်သောင်းသော ဆွေတော်မျိုးတော်မင်းသားတို့သည်။ ပဋိညာတာ၊ ဝန်ခံအပ်ကုန်ပြီ။တေသု၊ ထိုမင်းသားတို့သည်။ယေဘုယျေန၊ မျှားဘောအားဖြင့်။ပဗ္ဗဇိတေသု၊ ရဟန်းပြုကုန်သည်ရှိသော်။ ဘဒ္ဒိယံ နာမ ရာဇာနံ၊ ဘဒ္ဒိယ အမည်ရှိသော မင်းသားသည်လည်းကောင်း။ ဘဂုံ၊ ဘဂုမင်းသားသည်လည်းကောင်း။ ကိမိလံ၊ ကိမိလ မင်းသားသည်လည်းကောင်း။ ဒေဝဒတ္တံ၊ ဒေဝဒတ်မင်းသားသည်လည်းကောင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဣမေ ဆ သကျေ၊ ဤခြောက်ယောက်သော သာကီဝင်မင်းသားတို့ကို။ အပဗ္ဗဇန္တေ၊ ရဟန်းမပြုသည်တို့ကို။ ဒိသ္ဝာ၊မြင်၍။ မယံ၊ ငါတို့သည်။အတ္တနော၊၏။ ပုတ္တေ၊ တို့ကို။ ပဗ္ဗာဇေထ၊ ရဟန်းပြုစေကုန်၏။ ဣမေ ဆသကျာ၊ ဤသာကီဝင်မင်းသားခြောက်ယောက်တို့သည်။နဘဒ္ဒတကာ မညေ၊ ဆွေတော်.မျိုးတော်မဟုတ်ယောင်တကား။ဝါ၊ မဟုတ်သလိုလို။ ကသ္မာ၊အဘယ်ကြောင့်။နပဗ္ဗဇန္တိ၊ ရဟန်းမပြုလေကုန်ဘိနည်း။ဣတိ၊ ဤသို့။ ကထံ၊ စကားကို။ သမုဋ္ဌာပေသုံ၊ ဟောပြောကုန်၏။ အထ၊ ထိုအကြောင်းကြောင့်။ မဟာနာမောသကျော၊ မဟာနာမ်မည်သော သာကီဝင်မင်းသားသည်။အနုရုဒ္ဓံ၊ အနုရုဒ္ဓါမင်းသားသို့။ ဥပသင်္ကမိတ္ဝာ၊၍။ တာတ၊ ချစ်ညီအနုရုဒ္ဓါ။အမှာကံ၊ငါတို့၏။ ကုလေ၊ အမျိုး၌။ ပဗ္ဗဇိတော၊ ရဟန်းပြုသူသည်။နတ္ထိ၊ မရှိ။ တုံ ဝါ၊ သင်မူလည်း။ ပဗ္ဗဇိဿသိ၊ ရဟန်းပြုပါလော့။ အဟံ ဝါ၊ ငါသည်မူလည်း။ ပဗ္ဗဇိဿာမိ၊ ရဟန်းပြုပါအုံ့။ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။သော ပန၊ ထိုအနုရုဒ္ဓါ. မင်းသားသည်ကား။ သုခုမာလော၊ အလွန်သိမ်မွေ့ခြင်းရှိသည်။ ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ သမ္ပန္နဘောဂေါ၊ ပြည့်စုံကြွယ်ဝသော စည်းစိမ်ချမ်းသာရှိသည်။ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ နတ္ထိတိ ဝစနံ၊ မရှိဟူသောစကားကို။ ဘေန၊ ထိုအနုရုဒ္ဓါမင်းသားသည်။နသုတပုဗ္ဗံ၊ မကြားစဖူး။ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စ့။ကေဒိ ဝသံ၊ တစ်နေ့သင်္ဘ။ တေသု ဆသု ခတ္တိယေသု၊ ခြောက်ယောက်သော မင်းတို့သည်။ ဂုဏ္ဍကီဠာယ၊ ဂုံညင်းကစားခြင်းဖြင့်။ ကီဠန္တေသု၊ ကစားကုန်သည်ရှိသော်။ အနုရုဒ္ဓေ၊ အနုရုဒ္ဓါမင်းသားသည်။ပူဝေန၊မုန့်ဖြင့်။ ပရာဇိတော၊ ရှုံးသည်ဖြစ်၍။ပူဝဝတ္ထာယ၊မုန့်အလို့ငှာ။ပဟိဏိ၊ စေလွှတ်၏။ အထ၊ ထိုသို့စေလွှတ်သော အခါ၌။အသာ၊ ထိုအနုရုဒ္ဓါမင်းသား၏။ မာတာ၊ မယ်တော်သည်။ ပူဝေ၊ မုန့်

တို့ကို။ သဇ္ဇေတ္တာ၊ စီရင်၍။ ပဟိဏိ၊ပို့စေ၏။ တေ၊ ထိုခြောက်ယောက်သော မင်းသားတို့သည်။ ခါဒိတ္တာ၊ စား၍။ ပုန၊ တစ်ဖန်။ ကီဠံ သု၊ ကစားကုန်၏။ ပုနပ္ပုနံ၊ အဖန်တစ်လဲလဲ။ တသ္မေ၊ ထိုအနုရုဒ္ဓါမင်းသား၏သာ လျှင်။ ပရာဇယော၊ ရှုံးခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အဿ၊ ထိုအနုရုဒ္ဓါမင်းသား၏။ မာတာပန၊ မယ်တော်ကား။ ပဟိတေ ပဟိတေ၊ စေလွှတ်တိုင်း စေလွှတ်တိုင်း။ တိက္ခတ္တုံ၊ သုံးကြိမ်။ ပူဝေ၊ မုန့်တို့ကို။ ပဟိဏိတ္တာ၊ ပို့လေစေ၍။ စတုတ္ထဝါရေ၊ လေးကြိမ်မြောက် စေလွှတ်လိုက်သောအခါ၌။ ပူဝါ၊ မုန့်တို့သည်။ နတ္ထိ၊ မကျန်။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၍။ ပဟိဏိ၊ စေလွှတ်လိုက်၏။ သော၊ ထိုအနုရုဒ္ဓါမင်းသားသည်။ နတ္ထိတိဝစနဿ၊ မရှိ ဟူသောစကားကို။ အသုတပုဗ္ဗတ္တာ၊ မကြားဖူးသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဧသောပိ၊ ဤမုန့်သည် လည်း။ ဧကော၊ တစ်ခုသော။ ပူဝဝိကတိ၊ မုန့်အထူးသည်။ ဘဝိဿတိတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့သတည်းဟု။ မညမာနော၊ အောက်မေ့မှတ်ထင်လျက်။ နတ္ထိပူဝံ၊ မရှိမုန့်ကို။ မေ၊ ငါ့အား။ အာဟရထ၊ ဆောင်ခဲ့ကုန်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပေသေသိ၊ စေလွှတ်၏။ အဿ၊ ထိုအနုရုဒ္ဓါမင်းသား၏။ မာတာပန၊ မယ်တော်ကိုကား။ အယ္ယေ၊ အရှင်မ။ နတ္ထိပူဝံ၊ မရှိမုန့်ကို။ ဒေထ၊ ပေးလိုက်ကုန်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တေ၊ ဆိုသည်ရှိသော်။ ကိရ၊ စင်စစ်။မမပုတ္တေန၊ ငါ့သားသည်။ နတ္ထိဟိပဒံ၊ မရှိဟူသောပုဒ်ကို။ နသုတပုဗ္ဗံ၊ မကြားစဖူး။ နံ၊ ထိုငါ၏သားတော်ကို။ ဣမိနာပန ဥဒါယေန၊ ဤသို့သောဥပါယ်တံမျဉ်ဖြင့်။ ဧတမတ္ထံ၊ ဤအကြောင်းကို။ ဇာနာပေဿာမီတိ၊ သိစေအံ့ဟူ၍။ တုဏ္ဍိ၊ အချည်းနှီးသော။ သုဝဏ္ဏပါတိံ၊ ရွှေခွက်ကို။ အညာယသုဝဏ္ဏပါတိယာ၊ တစ်ပါးသော ရွှေခွက်ဖြင့်။ ပဋိကုဋ္ဌေတ္တာ၊ မှောက်၍။ ပေသေသိ၊ ပို့လေစေ၏။ နဂရပရိဂ္ဂါဟိကာ ဒေဝတာ၊ ပြည်စောင့်နတ်တို့သည်။ စိန္တေသုံ၊ ကြံကုန်၏။ အနုရုဒ္ဓသက္ကေန၊ အနုရုဒ္ဓါမည်သောသာကီဝင်မင်းသားသည်။ အန္ဓဘာရကာလေ၊ အန္ဓံဘာရ ဟူသည်ကား ဖြစ်သောအခါ၌။ အတ္ထနော၊ ၏။ ဘာဂဘတ္တံ၊ စားရာဖို့ ထမင်းကို။ ဥပဒ်ဌ ပစ္စေကဗုဒ္ဓသ၊ ဥပဒ်ဌအမည်ရှိသော အရှင်ပစ္စေကဗုဒ္ဓါအား။ ဒတ္တာ၊လှူပြီး၍။ နတ္ထိတိ၊ မရှိဟူ၍။ ဝစနဿ၊ ဆိုသောစကားကို။ ဝသနံ၊ ကြားရခြင်းသည်။ မေ၊ ငါ့အား။ မာဟောတု၊ မဖြစ်ပါစေ သတည်း။ ဘောဇနပုတ္တိဌာနဇာနနံ၊ သမင်းဖြစ်ရာအရပ်ကို

သိခြင်းသည်။ မာဟောတု၊ မဖြစ်ပါစေသတည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ပတ္ထနာ၊ ဆု
တောင်းခြင်းကို။ ကတာ၊ ၏။ အယံ၊ ဤ အနုဒ္ဓါမင်းသားသည်။ တုစ္ဆပါတိ၊
အချည်းနှီးသောရှေ့ခက်ကို။ သစ်ပယသိယတိ၊ အကယ်၍ မြင်သည်ဖြစ်အုံ။
ဒေဝသမာဂမံ၊ နတ်အစည်းအဝေးသို့။ ပရိသိတုံ၊ ဝင်ခြင်းငှာ။ နလတိသာမ၊
မရကုန်လတ္တံ့။ နော၊ ငါတို့၏။ သီသံပိ၊ ဦးခေါင်းသည်လည်း။ သတ္တာဟ၊ ခုနစ်
စိတ်။ ဖလေယ္ယ၊ ကွဲရာ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ကြံကုန်၏။ အထ၊ ထိုသို့ကြံပြီးသောအခါ
၌။ နံပါတိ၊ ထိုရှေ့ခက်ကို။ ပိဗ္ဗပူဝေဟိ၊ နတ်၌ဖြစ်သောမုန်တို့ဖြင့်။ ပုဏ္ဏာ၊ အပြည့်။
အကံသု၊ ပြုကုန်၏။ တသ္မာ၊ ထိုမုန်ဖြင့်ပြည့်သောရှေ့ခက်ကို။ ဂုဏ္ဍမဏ္ဍလေ၊ ဂုံညင်း
ကစားရာ တလင်းရှိသောအဝန်း၌။ ဌပေတ္မာ၊ ထား၍။ ဥဋ္ဌာဒိတမတ္တာယ၊
ဖွင့်လှစ်ကာမျှ၌။ ပူဝဂန္ဓော၊ မုန်အနံ့သည်။ သကယဝနဂရေ၊ ပြည်အလုံးကို။
ဆာဒေတ္မာဝိယ၊ လွှမ်းမိုးသကဲ့သို့နှံ့၍။ ဌိတော၊ အနံ့တစ်ကြိုင်ကြိုင် လှိုင်၍တည်
၏။ ပူဝခဏ္ဍံ၊ မုန်ပိုင်းကို။ မုခေ၊ ခံတွင်း၌။ ဌပိတမတ္တမေव၊ ထားကာမျှဖြင့်လျှင်။
သတ္တရုသဟရဏီ သဟဿာနိ၊ အရသာကိုဆောင်သော အကြောတို့ကို။ အနု
ဖရိ၊ အစဉ်အတိုင်းနှံ့၏။ သော၊ ထိုအနုရုဒ္ဓါမင်းသားသည်။ စိန္တေသိ၊ ကြံ၏။
အလံ၊ ငါ့ကို။ မာတု၊ မယ်တော်သည်။ နပိယော၊ မချစ်။ မေ၊ ငါ့အား။ တ္တေကံ
ကာလံ၊ ဤမျှလောက်သောကာလပတ်လုံး။ ဣမံ နတ္ထိပူဝံ နာမ၊ ဤမရှိမုန့်မည်
သည်ကို။ နပစိ၊ မကြော်မချက်။ ဣတောပဋ္ဌာယ၊ ဤအခါမှစ၍။ အညံ၊ တစ်ပါး
သော။ ပူဝံ နာမ၊ မုန့်မည်သည်ကို။ နခါဒိဿာမိ၊ မစားအုံ။ ဣတိ၊ ဤသို့ကြံ၏။
သော၊ ထိုအနုရုဒ္ဓါမင်းသားသည်။ ဂေဟံ၊ အိမ်သို့။ ဂန္တွာ၊ သွား၍။ မာတရံ၊
အမိကို။ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏။ အမ္မ၊ အမိ။ တုမှာကံ၊ တို့သည်။ အဟံ၊ ကို။ ပိယော၊ ချစ်
သလော။ အပ္ပိယော၊ မချစ်သလော။ ဣတိ၊ ဤသို့မေး၏။ တာတ၊ ချစ်သား။
ကေဝ်ဒေနာ၊ မျက်စိတစ်ဖက်ရှိသော သူ၏။ အဂ္ဂိဝိယ၊ မျက်စိကဲ့သို့လည်း
ကောင်း။ ဟဒယံဝိယစ၊ နှလုံးကဲ့သို့လည်းကောင်း။ အတိဝိယ၊ အလွန်လျှင်။
မေ၊ ငါ၏။ ပိယော၊ ချစ်ခြင်းသည်။ အဟော၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုလတ်သော်။
အထ၊ ထိုသို့ချစ်သည်ဖြစ်လျက်။ အမ္မ၊ အမိ။ ကသ္မာ၊ အဘယ့်ကြောင့်။ တ္တေကံ
ကာလံ၊ ဤမျှလောက်သော ကာလပတ်လုံး။ နတ္ထိပူဝံ မရှိမုန့်ကို။ မယ္ဟံ၊
အကျွန်ုပ်အား။ 'နပစိတ္ထ၊ မကြော်လေဘိသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၏။ သာ၊
ထိုအမိသည်။ စူဠုပဋ္ဌာကံ၊ မင်းသားနောက်လိုက် အလုပ်အကျွေးယေ

ကို။ပုစ္ဆိ၊၏။တာတ၊ငါ့သားလူငယ်။ပါတိယံ၊ရှေ့ခွက်၌။ကိဠိ၊တစ်စုံတစ်ခုသည်။ အတ္ထိ၊ရှိသလော။ဣတိ၊ ဤသို့မေး၏။ အယျ၊ သခင်မ။ ပါတိ၊ ရှေ့ခွက်သည်။ ပူဝေဟိ၊ မုန့်တို့ဖြင့်။ ပရိပုဏ္ဏာ၊ ပြည့်ကုန်၏။ မေ၊ ကျွန်တော်သည်။ ဝေရူပါ၊ ဤသို့ သဘောရှိကုန်သော။ ပူဝါနာမ၊ မုန့်မည်သည်တို့ကို။ နံ ဒိဋ္ဌပုဗ္ဗာ၊ မမြင်စဖူးကုန်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာရောစေသိ၊ လျှောက်၏။ သာ၊ ထိုမယ်တော်သည်။ စိန္တေသိ၊ ကြံ၏။ မယှံပုတ္တော၊ ငါ့သား အနုရုဒ္ဓါသည်။ ပုညဝါ၊ ဘုန်းကံနှင့် ပြည့်စုံ၏။ ကတာဘိ နိဟာရော၊ ပြုအပ်ပြီးသော ဆုတောင်းခြင်း ရှိသည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ဒေဝတာဟိ၊ နတ်တို့သဲ့သည်။ သုဝဏ္ဏပါတိံ၊ ရှေ့ခွက်ကို။ပူရေတ္ဝာ၊ ပြည့်စေ၍။ ပူဝါ၊ မုန့်တို့ကို။ ပတိတာ၊ ထည့်ကုန်သည်။ ဘဝိဿန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်လတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ကြံ၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထို အမိကို။ ပုတ္တော၊ အနုရုဒ္ဓါ မင်းသားသည်။ အမ္မ၊ မယ်တော်။ ဣတော ပဋ္ဌာယ၊ ဤနေ့မှစ၍။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ အညံ၊ တစ်ပါးသော။ ပူဝံ နာမ၊ မုန့်မည်သည်ကို။နခါဒိဿာမိ၊ မစားအံ့။ နတ္ထိပူဝမေဝ၊ မရှိမုန့်ကိုသာ လျှင်။ ပစေယျာသိ၊ ချက်ပါစေလော့။ ဣတိဝဒေသိ၊ ဤသို့ဆို၏။ အဿ၊ ထိုအနုရုဒ္ဓါမင်းသား၏။ သာပိ၊ ထိုမယ်တော်သည်လည်း။ တတောပဋ္ဌာယ၊ ထိုနေ့မှစ၍။ပူဝ၊မုန့်ကို။ ခါဒိတုကာ၊ စားလိုသည်။ အမ္မိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိဝုတ္တေ၊ ဤသို့ဆိုသည်ရှိသော်။တုစ္ဆပါတိမေဝ၊ အချည်းနှီးသော ရှေ့ခွက်ကိုသာလျှင်။ အညာယ ပါတိယာ၊ တစ်ပါးသော ရှေ့ခွက်ဖြင့်။ ပဋိကုဋ္ဌိတ္ဝာ၊ ဖုံးအုပ်၍။ ပေသေသိ၊ စေလွှတ်၏။ယာဝ၊ အကြင်ရှေ့လောက်။ အဂါရမဇ္ဈေ၊ အိမ်ယာ ထောင်သော လူ၏ဘောင်၌။ ဝသတိ၊နေ၏။တာဝ၊ ထိုရှေ့လောက်။ အဿ၊ ထိုအနုရုဒ္ဓါမင်းသားအား။ ဒေဝတာ၊ နတ်တို့သည်။ ပူဝေ၊ မုန့်တို့ကို။ ပဟိ ဏိံသု၊ ပို့လာစေကုန်၏။ သော၊ ထိုအနုရုဒ္ဓါမင်းသားသည်။ တွေ့ကံပိ၊ ဤ မျှလည်း။ အဇာနန္တော၊ မသိဘဲလျက်။ ပဋ္ဌဋ္ဌနာမ၊ ရဟန်းပြုခြင်း၌ အမှုအရာ မည်သည်ကို။ ကိံ ဇာနိဿတိ၊ အဘယ်မှာသိနိုင်အံ့နည်း။ တသ္မာ၊ထိုကြောင့်။ ဣသောပဗ္ဗဇ္ဇာနာမ၊ ဤရဟန်းအဖြစ် မည်သည်ကား။ ကာ၊ အဘယ်နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဘာဝကရံ၊ နှောင်တော်ကို။ ပုစ္ဆိတ္ဝာ၊ ၍။ ဩဟာရိတကေသ မဿုနာ၊ ချအပ်ပြီးသော ဆံမုတ်ဆိတ် ရှိသော။ ကာသာယ နိဝတ္ထေန၊ ဖန်ရည်စွန်းသောအဝတ်ဖြင့်။ ဟရန္တာ၊ ဆောင်ကုန်လျက်။ ကဠဠရေဝါ၊

ပျဉ်ခင်းဌ္ဌလည်းကောင်း။ ဝိရဋ္ဌမဠ္ဍကေ၀ါ၊ ကျသောအင်းပျဉ်ညောင်စောင်းဌ္ဌ
လည်းကောင်း။ နိပဇ္ဇိတ္ဝာ၊ အိပ်၍။ ပိဏ္ဍာယ၊ ဆွမ်းအလိုဌ္ဌာ။ စရေန္ဒေန၊
သွားသဖြင့်။ ဝိဟရိတဗ္ဗံ၊နေအပ်၏။သော၊ ဤသည်ကား။ပဋ္ဌဇ္ဇာနာမ၊ရဟန်း
အဖြစ်မည်၏။ ဣတိဝုတ္တော၊ ဤသို့ဆိုသည် ရှိသော်။ ဘာတိက၊ နောင်တော်။
အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။သုခုမာလော၊ သိမ်မွေ့နူးညံ့ခြင်းရှိ၏။ အဟံ၊ ငါသည်။
ပဋ္ဌဇ္ဇိတုံ၊ ရဟန်းပြုခြင်းဌ္ဌာ။ နသက္ခိဿာမိ၊ မတတ်နိုင်အံ့။ဣတိအာဟ၊ ဤသို့
ဆိုး၏။ တာတ၊ ချစ်သီငယ်။တေနဟိ၊ထိုသို့တပြီးကား။ကမ္မဋ္ဌာ၊အမှုကြီးငယ်ကို။
ဥဂ္ဂဟေတ္ဝာ၊သင်၍။ ဃရာ၀ါသံ၊ အိမ်ယာထောင်သောလူ၏ဘောင်ဌ္ဌ။ ဝသ၊
နေလေလော့။ဟိ၊ထိုစကားသင့်စ္ဌ။ အမှေသု၊ငါတို့တွင်။ဧကေန၊တစ်ယောက်
ယောက်သည်။အပဋ္ဌဇ္ဇိတုံ၊ရဟန်းမပြုဘဲနေခြင်းဌ္ဌာ။နသက္ကာ၊မတတ်ကောင်း။
ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုး၏။ အထ၊ ထိုသို့ဆိုသောအခါဌ္ဌ။ နံ၊ ထိုနောင်တော်ကို။ သေ
ကမ္မဋ္ဌာနာမ၊ ဤအမှုကြီးငယ်မည်သည်။ ကော၊ အဘယ်နည်း။ ဣတိပုစ္ဆိ၊
ဤသို့မေး၏။ ဘတ္တုဌ္ဌာနံပိ၊ ထမင်းဖြစ်ရာအရပ်ကိုမျှလည်း။ အဇာနန္တော၊
မသိသော။ ကုလပုတ္တော၊ အမျိုးကောင်းသားသည်။ ကမ္မဋ္ဌာနာမ၊ အမှုကြီး
ငယ်မည်သည်ကို။ ကိံ ဇာနိဿတိ၊ အဘယ်မှာသိနိုင်အံ့နည်း။ ဟိ၊ ထိုစကား
သင့်စ္ဌ။ကေဒိ၀သံ၊ တစ်နေ့သဌ္ဌ။ တိဏ္ဍံခတ္တိယာနိ၊ သုံးယောက်သောမင်းသား
တို့အား။ကထာ၊စကားသည်။ဥဒပါဒိ၊ထင်ရှားဖြစ်၏။ ဘတ္တုဌ္ဌာနာမ၊ထမင်းမည်
သည်ကား။ကုဟိံ၊ အဘယ်အရပ်မှ။ဥဋ္ဌဟိ၊ဖြစ်လေသနည်း။ဣတိ၊ ဤသို့ထင်
ရှားဖြစ်၏။ကိမိလော၊ကိမိလမင်းသားသည်။ကောဌ္ဌေ၊ကျိုဌ္ဌ။ဥဒပါဒိ၊ ထမင်း
ဖြစ်၏။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ဆိုး၏။ အထ၊ ထိုအခါဌ္ဌ။ နံ၊ ထိုကိမိလမင်းသား
ကို။ ဘဒ္ဒိယော၊ ဘဒ္ဒိယမင်းသားသည်။ တံ၊ သင်သည်။ ဘတ္တာ၀ယ၊ ထမင်း၏။
ဥဋ္ဌာနဌာနံ၊ ဖြစ်ရာအရပ်ကို။ နဇာနာသိ၊ မသိ။ ဘတ္တုဌ္ဌာနာမ၊ ထမင်းမည်သည်
ကား။ ဥက္ခလိယံ၊ ထမင်းအိုးဌ္ဌ။ ဥဒပါဒိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ဆိုး၏။
အနုရုဒ္ဓေါ၊ အနုရုဒ္ဓါမင်းသားသည်။ တုမှေ ဒ္ဒေပိ ဇာနာ၊ သင်နှစ်ယောက်တို့
သည်လည်း။ နဇာနာထ၊ မသိကြကုန်။ ဘတ္တုဌ္ဌာနာမ၊ ထမင်းမည်သည်ကား။
ရဘနမကုဋ္ဌာယ၊ ရတနာတို့ဖြင့်စီခြယ်အပ်သော။ သုဝဏ္ဏပါတိယံ၊ ရွှေခွက်ဌ္ဌ။
ဥဋ္ဌဟိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ဆိုး၏။ တေသု၊ ထိုသုံးယောက်သော မင်း
သားတို့တွင်။ ကေဒိ၀သံ၊ တစ်နေ့သဌ္ဌ။ကိမိလော၊ ကိမိလမင်းသည်။ကောဌ

တော၊ ကျေမှ။ဝိဟိ၊စပါးကို။ သြတာရိယမာနေ၊ ထုတ်သည်တို့ကို။ ဒိသ္မာ၊၍။ ဟေ၊ ဤထမင်းတို့သည်။ ကောဌာဂေယေ၀၊ကျေ၌သာလျှင်။ ဇာတာကိရ၊ ဖြစ်ကုန်သတတ်။ ဣတိသည်း၊ ဤသို့အမှတ်ရှိသော။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ဘဒ္ဒိ ယော၊ ဘဒ္ဒိယမင်းသားသည်။ ကေဒိ၀သံ၊ တစ်နေ့သင်္ဘ။ ဥက္ခလိတော၊ထမင်း အိုးမှ။ဘတ္တံ၊ထမင်းကို။ဝနိုယမာနံ၊ခူးသည်ကို။ဒိသ္မာ၊မြင်၍။ဥက္ခလိယံယေ၀၊ ထမင်းအိုးဌာသာလျှင်။ ဥပဂန္ဓတ္ထိသည်း၊ ထမင်းဖြစ်၏ဟုအမှတ်ရှိသည်။ အဟော သိ၊ ဖြစ်၏။ အနုရုဒ္ဓေန ပန၊ အနုရုဒ္ဓါ မင်းသားသည်ကား။ ဝိဟိ၊ စပါးကို။ ကောဌေ့ဌာ၊ထောင်းသည်တို့ကို။ နေ၀ဒိဋ္ဌပုဗ္ဗာ၊ မမြင်စဖူး။ ဘတ္တံ၊ထမင်းကို။ ပစန္တာ၊ ချက်သည်တို့ကို။ နဒိဋ္ဌပုဗ္ဗာ၊ မမြင်စဖူး။၀ဓေ့ဌာ၊ ခူးသည်တို့ကို။နဒိဋ္ဌ ပုဗ္ဗာ၊ ဖူး။၀ဓေတ္ဝာ၊ခူးပြီး၍။ပုရတော၊ရှေ့မှ။ ဌပိတမေ၀၊ ထားသည်ကိုသာ လျှင်။ ပဿတိ၊ ၏။ သော၊ အနုရုဒ္ဓါမင်းသားသည်။ ဘုဋ္ဌိတုကာမကာလေ၊ စားတော်ခေါ်လိုသော အခါ၌။ ဘတ္တံ၊ ထမင်းသည်။ ပါတိယံ၊ ရှေ့ခွက်၌။ ဥဒ္ဒဟတိတိသည်း၊ဖြစ်၏ဟူသောအမှတ်ကို။အကာသိ၊ပြု၏။ဝေ၊သို့။တယောပိ၊ သုံးယောက်လည်းဖြစ်ကုန်သော။ တေ၊ ထိုမင်းသားတို့သွယ်။ ဘတ္တုဒ္ဒေါနံ၊ ထမင်းဖြစ်ရာအရပ်ကို။ နဇာနန္တိ၊ မသိကြကုန်။ တေန၊ ကြောင့်။အယံ၊ ဤ အနုရုဒ္ဓါ မင်းသားသည်။ သေဟမ္မန္ဒောနာမ၊ ဤအမှုကြီးငယ်မည်သည်။ ကော၊ အဘယ်နည်း။ ဣတိပုစ္ဆိတ္ဝာ၊ ဤသို့မေး၍။ ပဌမံ၊ ရှေဦးစွာ။ ခေတ္တံ၊ လယ်ကို။ ကသာပေဘဗ္ဗံ၊ ထွန်စေ၏။ ဣတိအာဒိကံ၊ ဤသို့ အစရှိသော။ သံ၀စ္ဆရေသံ၀စ္ဆရေ၊ နှစ်စဉ်တိုင်းနှစ်စဉ်တိုင်း။ ကတ္တဗ္ဗံကိစ္စံ၊ ပြုအပ်သောအမှု ကို။ သုတ္ဝာ၊၍။ကဒါ၊ အဘယ်ခါ၌။ ကမ္မန္တာနံ၊ အမှုကြီးငယ်တို့၏။ အန္တော၊ အဆုံးသည်။ ပညာယိဿတိ၊ ထင်နိုင်အံ့နည်း။ ကဒါ၊ အဘယ်အခါ၌။ မယံ၊ တို့သည်။ အပ္ပေါ်ဿုက္ကာ၊ ကြောင့်ကြမဲ့။ ဘောဂေ၊ စည်းစိမ်ချမ်းသာတို့ကို။ ဘုဋ္ဌိဿာမ၊ သုံးဆောင်ခံစားရကုန်အံ့နည်း။ဣတိ၀တ္ဝာ၊ဤသို့ဆို၍။ ကမ္မန္တာ နံ၊ အမှုကြီးငယ်တို့၏။ အပရိယန္တတာယ၊ အဆုံးပိုင်းအခြား မရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ အကွယတာယ၊ မကုန်နိုင်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ တေနဟိ၊ ထိုသို့တပြီးကား။ တဋ္ဌေ၀၊ သင့်သည်သာလျှင်။ ဃရာ၀ါသံ၊ အိမ်ယာထောင် သော လူ၏ဘောင်ဌ နေခြင်းကို။ ၀သ၊ နေလေလော့။ မယံ၊ ၀ါအား။ တေန၊ ဤဃရာ၀ါသဖြင့်။ နအတ္ထော၊ အလိုမရှိပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုလျက်။

မာတရံ၊ မယ်တော်သို့။ ဥပသက်မိတ္တာ၊ ကပ်၍။ အမ္မ၊ မယ်တော်။မံ၊အကျွန်ုပ်ကို။ အနုဇာနာဟိ၊ ခွင့်ပြုတော်မူပါလော့။ ပဗ္ဗဇိဿामि၊ ရဟန်းပြုပါအုံ့။ ဣတိဝတ္တာ၊ ဤသို့ ခွင့်တောင်းခြင်းကြောင့်။ တာယ၊ ထိုမယ်တော်သည်။ နာနပ္ပကာရေဟိ၊ အထူးထူး အပြားပြားတို့ဖြင့်။ တိဏ္ဍေတ္တုံ၊ သုံးကြိမ်။ ပဋိက္ခိပိတ္တာ၊ ပယ်၍။ တေ၊ သင်၏။ သဟာယကော၊ အဆွေခင်ပွန်းဖြစ်သော။ ဘဒ္ဒိယရာဇာ၊ ဘဒ္ဒိယ မင်းသားသည်။ ခေါ၊ စင်စစ်။ သစေပဗ္ဗဇိဿတိ၊ အကယ်၍ ရဟန်းပြုခြင်း၌ ရဲသည်ဖြစ်အုံ့။ တေန၊ ထိုဘဒ္ဒိယမင်းသားနှင့်။သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ပဗ္ဗဇာဟိ၊ ရဟန်းပြုလေလော့။ ဣတိဝုတ္တော၊ ဤသို့ဆိုသည်ရှိသော်။ တံ၊ ထိုဘဒ္ဒိယမင်းသားသို့။ ဥပသက်မိတ္တာ၊ကပ်၍။ သမ္မ၊ အချင်းဘဒ္ဒိယ။ ခေါ၊ စင်စစ်။ မမ၊ ငါ၏။ပဗ္ဗဇ္ဇာ၊ ရဟန်းအဖြစ်သည်။ တယာ၊ သင်နှင့်။ ပဋိပဇ္ဇါ၊ စပ်၏။ ဣတိဝတ္တာ၊ ဤသို့ဆို၍။ တံ၊ ထိုဘဒ္ဒိယမင်းသားကို။ နာနပ္ပကာရေဟိ၊ အထူးထူးအပြားပြားသော အခြင်းအရာတို့ဖြင့်။ သညာပေတ္တာ၊ သိစေ၍။ သတ္တာမေ ဒိဝသေ၊ ခုနစ်ရက်မြောက်သော နေ့၌။ အတ္တနာ၊ မိမိနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ပဗ္ဗဇနတ္ထာယ၊ ရဟန်းပြုခြင်းငှာ။ ပဋိညံ၊ ဝန်ခံ၍ဆုံးဖြတ်ခြင်းကို။ ဂဏှိ၊ ယူ၏။ တတော၊ ထိုနောင်မှ။ သက္ကရာဇာ၊ သာကီဝင်မင်းသားဖြစ်သော။ ဘဒ္ဒိယော၊ ဘဒ္ဒိယမင်းသည်လည်းကောင်း။ အနုရုဒ္ဓေါ၊ အနုရုဒ္ဓါမင်းသားသည်လည်းကောင်း။အာနန္ဒော၊ အာနန္ဒာမင်းသားသည်လည်း၊ကောင်း။ဘဂု၊ဘဂုမင်းသားသည်လည်းကောင်း။ကိမိလော၊ ကိမိလမင်းသားသည်လည်းကောင်း။ ဒေဝဒတ္တော၊ ဒေဝဒတ်မင်းသားသည်လည်းကောင်း။ ဥပါလိကပ္ပကသတ္တမာ၊ ဆတ္တာသည်ဖြစ်သော ဥပါလိလျှင် ခုနစ်ယောက်မြောက် ဖြစ်ကုန်သော။ ဣတိ ဣမေ ဆ ခတ္တိယာ၊ ဤခြောက်ယောက်သောမင်းသားတို့သည်။ ဒေဝါဝိယ၊နတ်တို့ကဲ့သို့။ဒိဗ္ဗသမ္ပတ္တိ၊နတ်၏စည်းစိမ်ချမ်းသာကို။ သတ္တာဟံ၊ ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး။ အနုဘဝိတ္တာ၊ အစဉ်အတိုင်းခံစား၍။ ဥယျာနံ၊ ဥယျာဉ်သို့။ဂန္တ္ဝါဝိယ၊ ထွက်သွားကုန်သကဲ့သို့။ စဘုရ'ဂိနိယာသေနာယ၊ အင်္ဂါလေးပါးရှိသော စစ်သည်ဖြင့်။ နိက္ခမိတ္တာ၊ ၍။ ပရဝိသယံ၊သူတစ်ပါးနေရာဖြစ်သောနိုင်ငံသို့။ ပတ္တာ၊ရောက်၍။ရာဇာဟာယ၊ မင်း၏အာဏာဖြင့်။ သေနံ၊စစ်သည်ကို။ နိဝတ္တာပေတ္တာ၊ ပြန်လည်စေ၍။ ပရဝိသယံ၊ သူတစ်ပါးနေပြည်သို့။ သြက္ကမိ'သု၊ ဝင်ကုန်၏။တတ္ထ၊ထိုသူတစ်ပါး

နေပြည်သို့ရောက်ရာ၌။ဆ ခတ္တိယာ၊ခြောက်ယောက်သောမင်းသားတို့သည်။ အတ္တနော၊၏။အာဘာရဏာနိ၊ ရွှေစလွယ်စသော ဆင်ရာဖြစ်သော တန်းဆာတို့ကို။ သြမုဠိတ္ဌာ၊ချတ်၍။ဘဏ္ဍိကံ၊ ဥစ္စာထုပ်ကို။ကတ္ဌာ၊ ပြု၍။ ဘဏော ဥပါလိ၊ အချင်းဥပါလိ။ ဟန္ဒ၊ ယခု။ နိဝတ္ထာသု၊ ပြန်လေဦးလော့။ တေ၊ အား။ တ္တေကံ ဘောကေန၊ ဤမျှသောဥစ္စာဖြင့်။ ဧာဝိကာယ၊အသက်မွေးခြင်းငှာ။ အလံ၊ထိုက်၏။ ဣတိ၊သို့။တေ၊ ထိုမင်းသားတို့သည်။အသာ၊ ထိုဥပါလိအား။အခံသု၊ ပေးကုန်၏။သော၊ထိုဥပါလိသည်။တေသံ၊ ထိုမင်းသားတို့၏။ ပါဒမူလေ၊ ခြေရင်း၌။ ပရိဝတ္တေတ္ဌာ၊ လူးလည်း၍။ပရိဒေဝိတ္ဌာ၊ ငိုကြွေး၍။အာဏံ အတိက္ကမိတုံ၊ အာဏာကိုလွန်ကျူးခြင်းငှာ။အသက္ကောန္တော၊မတတ်နိုင်သည်ဖြစ်၍။ဥဋ္ဌာယ၊ ၍။နိဝတ္တိ၊ ပြန်သွားလေ၏။ တေသံ၊ ထိုမင်းသားတို့၏။ ဒ္ဒိဓာ၊ နှစ်ဖြာ။ ဘိဇ္ဇိတ ကာလေ၊ ကဲ့သောအခါ၌။ ဝနံ၊တောအုပ်သည်။ အာရောဒနပ္ပဘိဝိယ၊ ကျင်နာခြင်းသို့ ရောက်သကဲ့သို့လည်းကောင်း။ ပထဝိကမ္ပမာနာကာရပတ္ထိဝိယ၊ မြေကြီးတုန်လှုပ်သောအခြင်းအရာသို့ရောက်သကဲ့သို့လည်းကောင်း။အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ဥပါလိ၊ ဥပါလိသည်။ ထောကံ၊ အတန်ငယ်။ နိဝတ္ထေတ္ဌာ၊ ပြန်လည်၍။ သာကိယာ၊ သာကီဝင်မင်းသားတို့သည်။ စတ္ထာ ခေါ၊ ကြမ်းထမ်းခက်ထန်ကုန်၏။ ဣမိနာ၊ ဤဥပါလိသည်။ ကုမာရာနိ၊ မင်းသားတို့ကို။ ဃာတိ တာတိ၊ သတ်လေပြီဟူ၍။ မံ၊ ငါ့ကို။ဃာတေယ္ယုံ၊ သတ်စေကုန်ရာ၏။ ဣမေဟိ နာမ သကျကုမာရာ၊ ဤသာကီဝင်မင်းသားတို့သည်။ဝေရူပံ၊ သော။သမ္ဘတ္တိ ံ၊ စည်းစိမ်ချမ်းသာကို။ ပဟာယ၊ စွန့်၍။ အနဂ္ဃာနိ၊ အဖိုးအတိုင်းမသိထိုက်ကုန်သော။ဣမာနိ အာဘရဏာနိ၊ ဤမြတ်သော တန်းဆာတို့ကို။ ခေဠပိဏ္ဍံ ဝိယ၊ တံတွေးပေါက်ကဲ့သို့။ ဆဍ္ဍေတ္ဌာ၊ စွန့်၍။ ပဗ္ဗဇိသန္တိ၊ ရဟန်းပြုကုန်၏။ အဟံ၊ သည်။ ကိမင်ံ ပန၊ အဘယ်ကြောင့် ရဟန်းမပြုဘဲနေအံ့နည်း။ ဣတိစိန္တေတ္ဌာ၊ ဤသို့ကြံ၍။ ဘဏ္ဍိကံ၊ ဥစ္စာထုပ်ကို။သြမုဠိတ္ဌာ၊ ဖြေ၍။တာနိ အာဘရဏာနိ၊ ထိုတန်းဆာတို့ကို။ ရုက္ခေ၊ သစ်ပင်၌။လဂ္ဂေတ္ဌာ၊ဆွဲ၍။အတ္ထိကာ၊အလိုရှိသောသူတို့သည်။ ဂဏ္ဍန္တု၊ ယူစေကုန်သတည်း။ ဣတိဝတ္ဌာ၊ ဤသို့ဆို၍။ တေသံ၊ ထိုမင်းဘားတို့၏။ သန္တိကံ၊ သို့။ဂန္တွာ၊ သွား၍။ တေဟိ၊ ထိုမင်းသားတို့သည်။ ကဿ၊ အဘယ်ကြောင့်။ နိဝတ္ထောသိ၊ ပြန်လာသနည်း။ ဣတိပုဋ္ဌော၊ ဤသို့မေးလတ်သော်။တမတ္ထံ၊ ထိုအကြောင်းကို။ အာရောစေသိ၊ ကြားလျှောက်၏။

အထ၊ထိုအခါ၌။နံ၊ထိုဥပါလိကို။တေ၊ ထိုမင်းသားတို့သည်။အာဒါယ၊ခေါ်၍။ သတ္ထု၊သန္တိကံ၊ ဘုရားအထံသို့။ ဂန္တွာ၊ သွား၍။ ဘဂဝန္တံ၊ ဘုရားသခင်ကို။ ဝန္ဒိတ္မာ၊ ရှိခိုး၍။ အာဟံသု၊ လျှောက်ကုန်၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ မယံ သာကိယာနာမ၊ အကျွန်ုပ် သာကီဝင်မင်းသားတို့မည်သည်ကား။ မာနနိသိ တာ၊ မာန်ကိုအမှီပြုကုန်၏။ အယံ၊ ဤဥပါလိသည်။ အမှာကံ၊ အကျွန်ုပ်တို့ အား။ ဒီဃရတ္တံ၊ ကာလရှည်ကြာစွာ။ ပရိစာရိကော၊ လုပ်ကျွေးသော သူ တည်း။ ဣမံ၊ဤဥပါလိကို။ ပဌမတရံ၊ ရှေဦးစွာ။ ပဗ္ဗာဇေထ၊ ရဟန်းပြုတော်မူ ပါကုန်လော့။အယံ၊အကျွန်ုပ်တို့သည်။အဿ၊ ထိုဥပါလိအား။ အတိဝါဒနာ ဒီနိ၊ ရှိခိုးခြင်းအစရှိသည်တို့ကို။ ကရိဿာမ၊ ပြုပါကုန်အံ့။ ဧवံ၊ ဤသို့ပြုသည် ရှိသော်။နော၊အကျွန်ုပ်တို့၏။မာနော၊ခက်ထန်သောမာန်သည်။နိမ္မာနယိသ တိ၊ ပျောက်လတ္တံ့။ဣတိဝတ္တွာ၊ ဤသို့လျှောက်၍။တံ၊ထိုဥပါလိကို။ပဌမတရံ၊ ရှေဦးစွာ။ ပဗ္ဗာဇေတ္မာ၊ ရဟန်းပြုစေ၍။ ပစ္ဆာ၊ နောက်မှ။ သယံ၊ ကိုယ်တိုင်။ ပဗ္ဗဇိ သု၊ ရဟန်းပြုကုန်၏။ တေသု၊ ထိုခြောက်ယောက်သော မင်းသားတို့ တွင်။ အာယသ္မာဘဒ္ဒိယော၊ အရှင်ဘဒ္ဒိယသည်။ တေနေဝ အန္တရဝဿေန၊ ထိုဝါတွင်းဦးလျှင် အားထုတ်အပ်သော ဘာဝနာ၏အစွမ်းဖြင့်။ တေဝိဇ္ဇာ၊ ဝိဇ္ဇာသုံးပါးနှင့် ပြည့်စုံသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ အာယသ္မာ အနုရုဒ္ဓေါ၊ အရှင်အနုရုဒ္ဓါသည်။ ဒိဗ္ဗစက္ခု၊ကော၊ ဒိဗ္ဗစက္ခု၊အဘိညာဉ်ကိုရသည်။ ဟုတ္မာ၊ ဖြစ်၍။ပစ္ဆာ၊နောက်မှ။မဟာပုရိသဝိတက္ကသုတ္တံ၊ မဟာပုရိသတက္ကသုတ္တန်ကို။ သုတ္တာ၊ကြားနာ၍။အရဟတ္တံ၊အရဟတ္တဖိုလ်သို့။ပါပုဏိ၊ရောက်၏။အာယသ္မာ အာနန္ဒော၊ အရှင်အာနန္ဒာသည်။သောတာပတ္တိဖလေ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်၌။ ပတိဋ္ဌာဟိ၊ တည်၏။ ဘဂုတ္ထေရောစ၊ ဘဂုမထေရ်သည်လည်းကောင်း။ ကိမိ လတ္ထေရောစ၊ ကိမိလမထေရ်သည်လည်းကောင်း။ အပရဘာဂေ၊ နောက် အဖို့၌။ဝိပဿနံ၊ ဝိပဿနာကို။ ဝဓေတ္မာ၊ ပွားစေ၍။ အရဟတ္တံ၊ ရဟန္တာ အဖြစ်သို့။ ပါပုဏိံသု၊ ရောက်ကုန်၏။ ဒေဝဒတ္တော၊ ရှင်ဒေဝဒတ်သည်။ ပေါထုဇ္ဇနိကံ၊ ပုထုဇဉ်တို့ရအပ်သော။ ဣဒ္ဓိံ၊ တန်ခိုးအဘိညာဉ်သို့။ ပတ္မာ၊ ရောက်၍။အပရဘာဂေ၊ နောက်အဖို့၌။ သတ္ထရိ၊ ဘုရားသခင်ညှဉ်းသည်။ ကော သမ္ဘိယံ၊ ကောသမ္ဘီပြည်၌။ ဝိဟာရေ၊ နေတော်မူသည်ရှိသော်။ သသာဝက သံဃဿ၊ တပည့်သံဃာတော်အပေါင်းနှင့်တကွဖြစ်သော။ တထာဂတဿ၊

ဘုရားသခင်အား။ မဟာနွှော၊ မျှားမြှောက်သော။ လာဘ သက္ကာရော၊ လာဘ်ပူဇော်သက္ကာရသည်။ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်၏။ ဝတ္ထုဘောသဇ္ဇာဒိဟတ္ထာ၊ အဝတ်၊ ပုဆိုး၊ ဆေး အစရှိသည်ကို လက်စွဲကုန်လျက်။ မနုဿာ၊ လူတို့သည်။ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းသို့။ ပဝိသိတ္ဝာ၊ ဝင်၍။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသည်။ ကုဟိံ၊ အဘယ်မှာနည်း။ သာရိပုတ္တော၊ ရှင်သာပုရိတ္တရာမထေရ်သည်။ ကုဟိံ၊ အဘယ်မှာနည်း။ မဟာမောဂ္ဂလ္လာနော၊ မဟာမောဂ္ဂလ္လာန်မထေရ်သည်။ ကုဟိံ၊ အဘယ်မှာရှိသနည်း။ မဟာကဿပော၊ မဟာကဿပမထေရ်သည်။ ကုဟိံ၊ အဘယ်မှာနေသနည်း။ ဘဒ္ဒိယော၊ ဘဒ္ဒိယမထေရ်သည်။ ကုဟိံ၊ အဘယ်မှာရှိသနည်း။ အနုရုဒ္ဓော၊ အနုရုဒ္ဓမထေရ်သည်။ ကုဟိံ၊ အဘယ်မှာနည်း။ အာနန္ဒော၊ အာနန္ဒာမထေရ်သည်။ ကုဟိံ၊ အဘယ်မှာနည်း။ ဘဂုတ္ထေရော၊ ဘဂုမထေရ်သည်။ ကုဟိံ၊ အဘယ်မှာနည်း။ ကိမိလတ္ထေရော၊ ကိမိလမထေရ်သည်။ ကုဟိံ၊ အဘယ်မှာနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ အစရှိသော။ အသီတိမဟာသာဝကာနံ၊ ရှစ်ကျိပ်သော မဟာသာဝကတို့၏။ နိသိန္နဋ္ဌာနံ၊ နေရာအရပ်ကို။ ဩလောကနွှော၊ ကြည့်ကုန်လျက်။ ဝိစရန္တို၊ သွားလာလှည့်ပတ်ကုန်၏။ ဒေဝဒတ္တတ္ထေရော၊ ဒေဝဒတ်မထေရ်သည်။ ကုဟိံ၊ အဘယ်အရပ်၌။ နိသိန္နော၊ နည်း။ ဣတိ ဝါ၊ ဤသို့လည်းကောင်း။ ကုဟိံ၊ အဘယ်အရပ်၌။ ဌိတော၊ ရပ်သနည်း။ ဣတိ ဝါ၊ ဤသို့လည်းကောင်း။ ပုစ္ဆနွှော နာမ၊ မေးသောသူ မည်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ သော၊ ထိုဒေဝဒတ်သည်။ စိန္တေသိ၊ ၏။ အဟံ ပိ၊ ငါသည်လည်း။ ဧတေဟိ၊ ဤသူတို့နှင့်။ သဒ္ဓိညော၊ တကွလျှင်။ ပဗ္ဗဇိတော၊ ရဟန်းပြု၏။ ဧတေ ပိ၊ ဤသူတို့သည်လည်း။ ခတ္တိယပဗ္ဗဇိတော၊ မင်းမျိုးမှ ရဟန်းဖြစ်ကုန်၏။ အဟံ ပိ၊ လည်း။ ခတ္တိယပဗ္ဗဇိတော၊ မင်းမျိုးမှ ရဟန်းပြု၏။ မနုဿာ၊ လူတို့သည်။ လာဘသက္ကာရဟေတု၊ လာဘ်ပူဇော်သက္ကာ လက်စွဲကုန်လျက်။ ဧတေယေဝ၊ ဤသာရိပုတ္တရာ စသော အသီတိသာဝကတို့ကိုသာ လျှင်။ ပရိယေသန္တိ၊ ရှာကုန်၏။ မမ၊ ၏။ နာမံ၊ အမည်ကို။ ဂဟေတ္ဝာ၊ ခေါ်သူမျှကိုလည်း။ နတ္ထိ၊ မရှိခဲ့။ ကေနနုခေါ၊ အဘယ်သူနှင့်။ သဒ္ဓိ၊ တကွ။ ကေတော၊ တစ်ပေါင်းတည်း။ ဟုတ္ဝာ၊ ဖြစ်၍ ၊ တံ၊ အဘယ်သူကို။ ပဿာဒေတ္ဝာ၊ ကြည်ညိုစေ၍။ အဟံ၊ ငါသည်။ လာဘသက္ကာရံ၊ လာဘ်ပူဇော်သက္ကာကို။ နိဗ္ဗတ္တေယံ၊ ဖြစ်စေရာအံ့နည်း။ ဣတိစိန္တေသိ၊ ဤသို့ကြံ၏။ အထ၊ ထိုနောင်မှ။

အဿ၊ထိုဒေဝဒတ်၏။တေား၊ဤအကြံသည်။အဟောသိ၊ဖြစ်ပြန်၏။ပိမ္မိသာခုရာ၊ ရှေ့အဆင်းတူသော အဆင်းရှိသော။ အယံရာဇာ၊ဤမင်းသည်။ ပဌမဒဿနေ နေဝ၊ ရှေဦးစွာ ဘုရားကို ဖူးတွေ့ခြင်းဖြင့်လျှင်။ ကောဒသဟိ နဟုတေဟိ၊ တစ်သိန်း တစ်သောင်းသောသူတို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တက္ခ။ သောတာပတ္တိဖလေ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်၌။ ပတိဋ္ဌိတော၊တည်လေပြီ။တေန၊ ဤပိမ္မိသာရမင်းနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တက္ခ။ကေတော၊မြတ်သောအဆွေခင်ပွန်းသည်။ ဘဝိတုံ၊ ဖြစ်ခြင်းငှာ။ နသက္ကာ၊ မတတ်ကောင်း။ ကောသလရညာပိ၊ ကောသလမင်းနှင့်လည်း။ သဒ္ဓိံ၊ တက္ခ။ကေတော၊ မြတ်သောအဆွေခင်ပွန်းသည်။ ဘဝိတုံ၊ဖြစ်ခြင်းငှာ။ နသက္ကာ၊ မတတ်ကောင်း။ ရညော၊ ပိမ္မိသာရမင်း၏။ပုတ္တော၊သားဖြစ်သော။ အယံ အဇာတသတ္တု ကုမာရောပန၊ဤအဇာတသတ်မင်းကား။ကသာ၊စိ၊တစ်စုံ တစ်ယောက်သောသူ၏။ ဂုဏဒေါသေ၊ ဂုဏ်အပြစ်တို့ကို။ နဇာနာတိ၊မသိ။ ဧတေန၊ ဤအဇာတသတ်မင်းသားနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တက္ခ။ ကေတော၊ စိတ်ညီမျှ သောအဆွေခင်ပွန်းသည်။ ဘဝိဿာမိ၊ ဖြစ်ရအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ကြံ၏။ သော၊ ထိုဒေဝဒတ်သည်။ ကောသမ္ဗိတော၊ ကောသမ္ဗီပြည်မှ။ ရာဇဂဟံ၊ ရာဇဂြိုဟ် ပြည်သို့။ ဂန္တွာ၊ သွား၍။ ကုမာရကဝဏ္ဏံ၊ သတ္တိသားအသွင်အပြင်ကဲ့သို့ ဖန်ဆင်းခြင်းကို။ အဘိနိမ္မိနိတ္တာ၊ တူစွာဖန်ဆင်း၍။ စတ္တာရော အာသီဝိသေ၊ လျင်သောအဆိပ်ရှိသော မြွေလေးစင်းတို့ကိုလည်း။ စတူသုဟတ္ထပါဒေသု၊ လက်,ခြေ လေးဖက်တို့၌။ ဧကံပိ၊ မြွေတစ်စင်းကိုလည်း။ ဂီဝါယံ၊ လည်၌။ ပိလန္ဓိတ္တာ၊ ဖန်ဆင်းလျက် ဒါလီမုတ်ပုတီးကဲ့သို့ဆွဲ၏။ ကေါ၊ မြွေတစ်စင်းကို။ သီသေ၊ ဦးခေါင်း၌။စုမ္ပုဋ္ဌကံ ကတ္တာ၊ ခေါင်းခုံးရစ်ကဲ့သို့ ခွေခွေထားသည် ကိုပြု၍။ကော၊ မြွေတစ်စင်းကို။ကော်သ၊ ပခုံး၌။ကရိတ္တာ၊ တင်ထား၍။ ဣမာယ အဟိ မေခလာယ၊ ဤမြွေတို့ကို တန်းဆာဆင်ခြင်းဖြင့်။ အာကာသတော၊ ကောင်းကင်မှ။ သြရယ္ဟ၊ ဆင်းသက်၍။ အဇာတသတ္တုဿ၊ အဇာတသတ် မင်းသား၏။ ဥစ္ဆင်္ဂေ၊ ရင်ခွင်၌။ နိသီဒိတ္တာ၊ နေ၍။ တေန၊ ထိုမင်းသားသည်။ ဘီတေန၊ ကြောက်သဖြင့်။တုံ၊ သင်သည်။ ကော၊ အဘယ်သူသည်။အသိ၊ ဖြစ် သနည်း။ ဣတိဝတော၊ ဤသို့ဆိုလတ်သော်။ အဟံ၊ ဝါသည်။ဒေဝဒတ္တောတိ၊ ဒေဝဒတ်မှန်သည်ပင်တည်းဟု။ ဝတ္တာ၊ ဆို၍။ ထသ၊ ထိုမင်းသား၏။ ဘယ ဝိနောဒနတ္ထံ၊ ကြောက်ခြင်းကိုဖျောက်ခြင်းငှာ။ တံအတ္တာဘာဝံ၊ ထိုအတ္တဘော

ကို။ ဝိဇယိတ္တာ၊ စွန့်၍။ သံယာ၌ ပတ္တစီဝရဓရော၊ ဒုကုဋ္ဌသပိတ် သက်နှိုးကို ဆောင်လျက်။ပုရတော၊ ရှေ့မှ ၎ငါ့ကို၊ ရပ်၍။ တံ၊ ထိုအဇာတသတ်မင်းသားကို။ ပသာဒေတ္မာ၊ ကြည်ညိုစေ၍။ လာဘသက္ကာရံ၊ လာဘ်ပူဇော်သက္ကာကို။ နိဗ္ဗတ္တေသိ၊ ဖြစ်စေ၏။သော၊ ထိုဒေဝဒတ်သည်။လာဘသက္ကာရာတိ ဘူတော၊ လာဘ်ပူဇော်သက္ကာကိုအလိုရှိခြင်းဖြင့် အလွန်နှိပ်စက်အပ်သည်ဖြစ်၍။အဟံ၊ ငါသည်။ ဘိက္ခုသံဃံ၊ ရဟန်းသံဃာကို။ ပရိဟရိဿामि၊ ရှက်ဆောင်အံ့။ ဣတိ၊ သို့။ ပါပကံ၊ ယုတ်မာစွာသော။ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို။ ဥပ္ပါဒေတ္မာ၊ ဖြစ်စေခြင်းကြောင့်။ သဟစိတ္တုပ္ပါဒေန၊ ရဟန်းသံဃာကို ဆောင်လိုသော အလိုဆိုးဖြင့် နှိပ်စက်သောစိတ် ဖြစ်သည်နှင့်တကွ။ ဣဒ္ဓိတော၊ တန်ခိုးမှ။ ပရိဟာယိတ္မာ၊ ဆုတ်ယုတ်၍။ သတ္ထာရံ၊ ဘုရားသခင်သို့။ ဥပသင်္ကမိတ္မာ၊ ကပ်၍။ ဝေဠုဝနေ၊ ဝါ, တောဖြင့်ခြံရံခြင်းရှိသော။ ဝိဟာရေ၊ကျောင်း၌။ သရာဇိ ကာယ၊ မင်းနှင့်တကွဖြစ်သော။ ပရိသာယ၊ ပရိသတ်၌။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ ဒေသေန္တံ၊ ဟောတော်မူသော။ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ ဝန္ဒိတ္မာ၊ ရှိခိုး၍။ အာသနာ၊ နေရာမှ။ ဥဋ္ဌာယ၊ ထ၍။အဋ္ဌလိ၊ လက်အုပ်ကို။ ပဂ္ဂယ္ဟ၊ ချီ၍။ ဘဒ္ဒေ ဘဂဝါ၊ ဘုန်းတော်ကြီးသော အရှင်ဘုရား။ ထေရဟိ၊ ယခုအခါ၌။ ဇိဏ္ဏော၊ အရွယ်ရင့်ပြီ။ဝုဏ္ဏော၊ ကြီးတော်မူပြီ။ မဟလ္လကော၊ အိုမင်းသော အခါသို့ရောက်တော်မူပြီ။ အပ္ပေါဿုက္ကော၊ကြောင့်ကြမဲ့။ဒိဋ္ဌဓမ္မသုခဝိဟာရံ၊ ဖိုလ်သမာပတ်၌ဖြစ်သော ချမ်းသာဖြင့်နေခြင်းကို။ အနုယုဉ္ဇတု၊ ယှဉ်တော်မူလော့။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဘိက္ခုသံဃံ၊ ရဟန်းသံဃာကို။ ပရိဟရိဿामि၊ စိုးအုပ်ရှက်ဆောင်အံ့။ မေ၊ ငါ့အား။ ဘိက္ခုသံဃံ၊ ရဟန်းသံဃာကို။ နိယျာဒေထ၊ ဆောက်နှင်းတော်မူကုန်လော့။ ဣတိဝတ္မာ၊ ဤသို့ဆို၍။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသခင်သည်။ ခေဠာသကုဝါဒေန၊ ထွေးပြီးသောတံတွေးကို မျိုသည်နှင့်တူသော သူတော်မဟုတ်သူယုတ်တို့၏စကားကို ဆိုခြင်းဖြင့်။အပသာဒေတ္မာ၊ မောင်းမဲ၍။ ပဋိက္ခိတ္တော၊ ပယ်အပ်သောဒေဝဒတ်သည်။ အနတ္ထမာနော၊ နှလုံးမသာယဿသည်ဖြစ်၍။ ပဌမံ၊ ရှေဦးစွာ။ တထာဂတော၊ ဘုရားသခင်၌။ ဣမံ အာဃာတံ၊ ဤသို့သောရန်ငြိုးကို။ ဗန္ဓိတ္မာ၊ ဖွဲ့၍။ ပက္ကာမိ၊ ဖဲလေ၏။

အထ၊ ထိုသို့ဖဲသွားသောအခါ၌။ အာသ၊ ထိုဒေဝဒတ်အား။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ရာဇဂဟေ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌။ ပကာသနီယကမ္မံ၊ ပကာ

သနိယံကို။ ကာရေသိ၊ ပြုစေ၏။ သော၊ ထိုဒေဝဒတ်သည်။ဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ အဟံ၊ငါ့ကို။ သမဏေန ဂေါတမေန၊ ရဟန်းဂေါတမသည်။ ပရိစ္စတ္တော၊ စွန့်ပစ်လေပြီ။ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ အသေ၊ ထိုရဟန်းဂေါတမ၏။ အနတ္ထံ၊ အကျိုးစီးပွားမဲ့ကို။ ကရိဿာမိတိ၊ ပြုအံ့ဟူ၍။အဇာတသတ္တုံ၊ အဇာတသတ်မင်းသို့။ ဥပသင်္ကမိတ္ဝာ၊ ကပ်၍။အာဟ၊ ဆို၏။ကုမာရ၊ မင်းသား။ ပုဗ္ဗေခေါ၊ ရှေးအခါ၌။မနုဿာ၊လူတို့သည်။ဒီဃာယုကာ၊အသက်ရှည်ကုန်၏။တေရဟိ၊ ယခုအခါ၌။အပ္ပါယုကာ၊အသက်တိုကုန်၏။ဟုံ၊ သည်။ ကုမာရော၊ သတ္တိသား သည်။သမာနော၀၊ ဖြစ်လျက်လျှင်။ယံယေနကာရဏေန၊ အကြောင်အကြောင်း ကြောင့်။ကာလံ၊ စုတေမနေသေခြင်းကို။ကရေယျာသိ၊ပြုလေရာ၏။တံဌာနံ၊ ဤအကြောင်းသည်။ ဝိဇ္ဇတိခေါပန၊ ရှိသည်သာလျှင်တည်း။ တေနဟိ၊ ထိုသို့ တပြီးကား။ ကုမာရ၊ မင်းသား။ တုံ၊ သည်။ ပိတရံ၊ အဖကို။ ဟန္တ္မာ၊သတ်၍။ ရာဇာဟောဟိ၊ မင်းပြုလေလော့။ အဟံ၊ သည်။ဘဂ၀န္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ ဟန္တ္မာ၊၍။ဗုဒ္ဓေါဘ၀ိဿာမိ၊ ဘုရားဖြစ်အံ့။ ဣတိ၀တ္ဝာ၊ ဤသို့ဆို၍။ တသ္မိံ၊ ထိုအဇာတသတ်မင်းသည်။ ရဇ္ဇေ၊ မင်းအဖြစ်၌။ ပတိဋ္ဌိတေ၊ တည်ပြီးသည် ရှိသော်။ တထာဂတံ၊ ဘုရားသဗ္ဗညုကို။ ဝဓာယ၊ သတ်ခြင်းငှာ။ ပုရိသေ၊ ယောက်ျားလေးသမားတို့ကို။ ပယောဇေတ္ဝာ၊ စေခိုင်းတိုက်တွန်း၍။ တေသု၊ ထိုသူတို့သည်။ သောတာပတ္တိဖလံ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်သို့။ ပတ္ဝာ၊ ရောက်၍၊ နိ၀တ္တေန္တေသု၊ ပြန်လည်ကုန်သည်ရှိသော်။ သယံ၊ မိမိသည်။ ဂိဇ္ဈကူဋပဗ္ဗတံ၊ ဂိဇ္ဈကူဋတောင်သို့။ အဘိရုဟိတ္ဝာ၊ တက်၍။ အဟာမေ၀၊ ငါသည်သာလျှင်။ သမဏံဂေါတမံ၊ ရဟန်းဂေါတမကို။ ဇီ၀ိတာ၊ အသက်မှ။ဝေါရောပေဿာမိတိ၊ ချအံ့ဟူ၍။ သေလံ၊ ကျောက်ကို။ ပ၀ိဇ္ဈိတ္ဝာ၊ ရိုက်လွှဲချီးလိမ့်၍။ ရဟိ ရပ္ပါဒကကမ္မံ၊ ရဟိတုပ္ပါဒကံကို။ ကတ္ဝာ၊ ပြု၍။ ဣမိနာဥပါယေန၊ ဤ အကြောင်းဖြင့်။ မာရေတုံ၊ သေခြင်းငှာ။ အသက္ကောန္တော၊ မတတ်နိုင်သည် ရှိသော်။ ပုန နာဠာဂိရိံ၊ နာဠာဂိရိဆင်ကို။ ဝိဿဇ္ဇာပေသိ၊ လွှတ်စေ၏။ တသ္မိံ၊ ထိုနာဠာဂိရိဆင်သည်။ အာဂ၀ဿန္တော၊ လာသည်ရှိသော်။ အာနန္ဒတ္ထေ ရော၊ အာနန္ဒာမထေရ်သည်။ အတ္ထနော၊ ၏။ ဇီ၀ိတံ၊ အသက်ကို။ သတ္ထု၊ ဘုရားသဗ္ဗညုအား။ ပရိစ္စဇိတ္ဝာ၊ စွန့်၍။ ပုရတော၊ ဘုရားရှေ့တော်မှ။ အဋ္ဌာသိ၊ ရပ်၏။ သတ္ထာပိ၊ ဘုရားသခင်သည်လည်း။ နာဂံ၊ နာဠာဂိရိ

ဆင်ကို။ ဒမေတ္တာ၊ ဆုံးမ၍။ နဂရာ၊ ပြည်မှ။ နိက္ခမိတ္တာ၊ ထွက်၍။ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းသို့။ ဂန္ဓာ၊ ကြွ၍။ အနေကသဟဿေဟိ၊ အထောင်မကကုန်သော။ ဥပါသကေဟိ၊ ဒါယကာတို့သည်။ အဘိဟာဠံ၊ ရှေ့ရှဆောင်အပ်သော။မဟာ ဒါနံ၊ အလှူကြီးကို။ ပရိဘုဉ္ဇိတ္ဝာ၊ ဘုဉ်းပေး၍။ တသ္မိံ ဒိဝသေ၊ ထိုနေ့၌။ သန္ဓိ ပတိတာနံ၊ စည်းဝေးကုန်သော။ အဌာရသဒေကာဋိသင်္ခါတာနံ၊ တစ်ဆယ့်ရှစ် ကုဋေအရေအတွက် ရှိကုန်သော။ ရာဇဂဟဝါသိနံ၊ ရာဇဂြိုဟ် ပြည်သူ ပြည် သားတို့အား။ အနုပုဗ္ဗိံ ကထံ၊အစဉ်သောတရားစကားကို။ကထေတ္ဝာ၊ ဟော ၍။ စတုရာသီတိယာပါဏသဟဿာနံ၊ ရှစ်သောင်းလေးထောင်သော သတ္တ ဝါတို့၏။ ဓမ္မာภิသမယေ၊ သစ္စာလေးပါးကိုသိခြင်းသည်။ ဇာတေ၊ ဖြစ် လတ်သော်။ အာယသ္မာအာနန္ဒော၊ အရှင်အာနန္ဒာသည်။ အဟောမဟာ ဂုဏော၊ ကြော်-ကြီးလှသော ကျေးဇူးရှိပေစ့။ တထာရူပေ၊ ထိုသို့သဘော ရှိသော။ ဟတ္ထိနာဂေနာမ၊ အမုန်ယစ်သော ဆင်ပြောင်ကြီးစဉ်လျက်လည်း။ အာဂစ္ဆန္တေ၊ လာသည်ရှိသော်။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ဇီဝိတံ၊ အသက်ကို။ ပရိစ္စ ဇိတ္ဝာ၊ စွန့်၍။ သတ္ထုပုရတော၊ ဘုရားရှေ့တော်မှ။ အဌာသိ၊ ရပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ထေရသ၊ ရှင်အာနန္ဒာ၏။ ဂုဏကထံ၊ ကျေးဇူးနှင့်စပ်သော စကား ပြောဟောခြင်းကို။သုတ္ဝာ၊ ကြားတော်မူ၏။ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ဣဒါနေဝ၊ ယခုမှသာလျှင်။ နု၊ ကျေးဇူးမျှားသည်မဟုတ်သေး။ ပုဗ္ဗေပိ၊ ရှေးဘ၌လည်း။ မမတ္ထာယ၊ ငါ၏အကျိုးငှာ။ ဇီဝိတံ၊ အသက်ကို။ ပရိစ္စဇိယေဝ၊ စွန့်ဖူးသည် သာလျှင်တည်း။ ဣတိဝတ္ဝာ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူခြင်းကြောင့်။ ဘိက္ခူဟိ၊ ရဟန်းတို့သည်။ ယာစိတော၊ တောင်းပန်အပ်သော ဘုရားသခင်သည်။ စူဠ ဟသ မဟာဟံသ သင်္ကဿကဇာတကာနိ၊ စူဠဟံသဇာတ်,မဟာဟံသဇာတ်, ကဏ္ဍဿကဇာတ်တို့ကို။ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ဒေဝဒတ္တသာပိ၊ ဒေဝ ဒတ်၏လည်း။ ကမ္မံ၊ အမှုသည်။ နေဝ ပါကဋံ၊ မထင်ရှား။ ရညော၊ ဗိမ္ဗိသာရ မင်း၏။ မာရာပိတတ္တာ၊ သတ်စေအပ်သော အဖြစ်သည်။ တထာ၊ ထို့အတူ။ နပါကဋံ၊ မထင်ရှား။ ဝဓကာနံ၊ သတ်သောသူတို့၏။ ပယောဇိတဘာ၊ တိုက် တွန်းသောအဖြစ်သည်လည်းကောင်း။ နပါကဋံ၊ မထင်ရှား။ သေလာယ၊ ကျောက်ဖြင့်။ ဝိဇ္ဈိတတ္တာ၊ လိုမ့်သောအဖြစ်သည်လည်းကောင်း။ ပါကဋံ၊ ထင် ရှားသည်။ နု အဟောသိ၊မဖြစ်။ယဒါ၊အကြင်အခါ၌။ နာဠာဂိရိ ဟတ္ထိနော၊

နာဠာဂိရိဆင်၏။ ဝိဿဇ္ဇိတတ္တာ၊ လွှတ်အပ်သည်၏ အဖြစ်သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စ္ဓ။ တဒါ၊ ထိုအခါ၌။ မဟာဇနော၊ လူများအပေါင်းသည်။ ရာဇာပိ၊ ဝိမ္မိသာရမင်းကိုလည်း။ ဒေဝဒတ္တေနေव၊ ဒေဝဒတ်သည်သာလျှင်။ မာရာပိတော၊ သတ်စေအပ်၏။ ဝဓကောပိ၊ သတ်တတ်သောလေးသမားကို လည်းကောင်း။ ဒေဝဒတ္တေနေव၊ ဒေဝဒတ်သည်သာလျှင်။ ပယောဇိတော၊ တိုက်တွန်းအပ်၏။သိလာပိ၊ ကျောက်ကိုလည်း။ အပဝိဒ္ဓါ၊ ရိုက်ချိုးမြဲလှိမ့်အပ်ပြီး။ဣဒါနိပန၊ ယခုအခါ၌ကား။ တေန၊ ထိုဒေဝဒတ်သည်။နာဠာဂိရိံ၊ နာဠာဂိရိဆင်ကို။ဝိဿဇ္ဇာပိတော၊စေလွှတ်အပ်၏။ဝေရူပံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော။ ပါပကံနာမ၊ ယုတ်မာသောသူမည်သည်ကို။ဂဟေတ္ဝာ၊ယူ၍။ ရာဇာပိ၊အဇာတသတ်မင်းသည်လည်း။ ဝိစရတိတိ၊ လှည့်ပတ်သွားလာ၏ဟု။ ကောလာဟလံ၊ အုတ်အုတ်ကျွက်ကျွက် ကြွေးကြော်ခြင်းကို။ အကာသိ၊ ပြု၏။ ရာဇာ၊ မင်းသည်။ မဟာဇနဿ၊ လူများအပေါင်း၏။ကထံ၊ စကားကို။သုတ္ဝာ၊ ကြား၍။ပဠုထဝလိပါကသတာနိ၊ ငါးရာသောထမင်းအိုးတို့ကို။ နိဟရာပေတ္ဝာ၊ ဆောင်စေပြီး၍။ ပုန၊ တစ်ဖန်။တဿ၊ထိုဒေဝဒတ်အား။ဥပဋ္ဌာနံ၊ဆည်းကပ်ခယခြင်းသို့။ နအာဂမာသိ၊ မရောက်ပြီ။ နာဂရာပိ၊ ပြည်သူတို့သည်လည်း။ ကုလံ၊ အမျိုးအိမ်သို့။ဥပဂတဿ၊ရောက်လာသော။ဒဿ၊ထိုဒေဝဒတ်အား။ ဘိက္ခာမဒ္ဒံပိ၊ တစ်ယောက်မမျှသောဆွမ်းကိုလည်း။နအဒံသု၊မပေးမလှူကုန်။ သော၊ထိုဒေဝဒတ်သည်။ ပရိဟီန လာဘသက္ကာရော၊ ဆုတ်ယုတ်သော လာဘ်ပူဇော်သက္ကာရှိ၍။ကောဟညေန၊ပလ္လားသဖြင့်။ဇိဝိတုကာမော၊အသက်မွေးလိုသည်ဖြစ်၍။သတ္ထာရံ၊ ဘုရားသခင်ကို။ဥပသင်္ကမိတ္ဝာ၊ကပ်၍။ပဠုဝတ္ထူနိ၊ ငါးပါးသောဝတ္ထုတို့ကို။ ယာစိတ္ဝာ၊ တောင်းပန်၍။ ဘဂဝတာ၊ဘုရားသခင်သည်။ ဒေဝဒတ္တ၊ ဒေဝဒတ်။အလံ၊မသင့်။ယော၊အကြင်ရဟန်းသည်။ဣဒ္ဓိတိ၊ တောကျော့ဝင်းနေခြင်းဌာနအလိုရှိ၏။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ အာရညကော၊ အရညကင် ဓုတင်ဆောက်တည်သည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေလော့။ ဣတိဝတ္ဝာ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၍။ပဋိက္ခိတ္တော၊ပယ်အပ်၏။ အာဝုသော၊တို့။ကဿ၊အဘယ်သူ၏။ဝစနံ၊ စကားသည်။သောဘနံ၊ တင့်တယ်လျောက်ပတ်သနည်း။ တထာဂတဿ၊ဘုရားသခင်၏။ဝစနံ၊စကားသည်။သောဘနံကိံ၊တင့်တယ်လျောက်ပတ်လေသလော။ဥဒါဟု၊ထိုသို့မဟုတ်။ မမ၊ငါ၏။ ဝစနံ၊စကားသည်။ သော

ဘန်းကြီ၊ တင့်တယ်လျောက်ပတ်လေသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့မေး၏။ ဟိ၊ ထို စကားသင့်စ။ အဟံ၊ သည်။ ဥက္ကဋ္ဌဝေယျ၊ ဥက္ကဋ္ဌဖြစ်သော အကျင့်၏အစွမ်း ဖြင့်။ ဝေ၊ သို့။ ဝဒါမိ၊ ဆို၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ သာဓု၊ တော၊ပန်၏။ ဘိက္ခူ၊ ရဟန်းတို့။ယာဝဇီဝံ၊ အသက်ထက်ဆုံး။အာရညကာ၊တောကျောင်း နေကုန်သည်။ အဿု၊ ဖြစ်ကုန်ရာ၏။ ပိဏ္ဍပါတိကာ၊ ပိဏ္ဍပါတ်ဆောက်တည် ကုန်သည်။ အဿု၊ ဖြစ်ကုန်ရာ၏။ ပံသုကူလိကာ၊ ပံသုကူခုတင် ဆောက်တည် ကုန်သည်။အဿု၊ ရာ၏။ရုက္ခမူလိကာ၊ ရုက္ခမူဆောက်တည်ကုန်သည်။ အဿု၊ ဖြစ်ကုန်ရာ၏။ မစ္ဆမံသံ၊ ငါး,အမဲကို။ နခါဒေယ္ယုံ၊ မစားစေကုန်ရာ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သာဓု၊ တော၊ပန်ပါ၏။ ယော၊ အကြင်ရဟန်းသည်။ ဒုက္ခာ၊ ဆင်း ရဲမှ။ မုစ္စိတုကာမော၊ လွတ်ခြင်းငှာ အလိုရှိ၏။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ မယာ၊ ငါနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ အာဂစ္ဆတု၊ လိုက်ခဲ့လော့။ဣတိဝတ္ဝာ၊ ဤသို့ ဆို၍။ ပက္ကာမိ၊ ဖဲလေ၏။ တဿ၊ ထိုဒေဝဒတ်၏။ ဝစနံ၊စကားကို။ သုတ္ဝာ၊ ကြား၍။ ကေစ္စေ၊ အချို့သော။နဝကပဋ္ဌိတာ၊ ရဟန်းသစ်ဖြစ်ကုန်သော။ မန္ဒပုဗ္ဗိနော၊ ပညာနည်းသောသူတို့သည်။ ကလျာဏ၊ ဓကောင်းသောစကား ကို။ဒေဝဒတ္တော၊ ဒေဝဒတ်သည်။ အာဟ၊ ဆို၏။ ဧတေန၊ ဤဒေဝဒတ်နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ စရိဿာမာတိ၊ လှည့်ပတ်သွားလာကုန်အံ့ဟု။ တေန၊ ထိုဒေဝ ဒတ်နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ဧကတော၊ တစ်ပေါင်းတစ်ယှက်တည်း။ အဟေသုံ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သော၊ ထိုဒေဝဒတ်သည်။ ပဗ္ဗသတေဟိ ဘိက္ခူဟိ၊ ငါးရာသောရဟန်းတို့နှင့်။သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ တေဟိ ပဗ္ဗဟိ ဘိက္ခူဟိ၊ ထိုငါးပါး သော ဝတ္ထုတို့ဖြင့်။ လူခပ္ပသန္နံ ဇနံ၊ ခေါင်းပါးသောအကျင့်၌ ကြည်ညို သောလူကို။ သညာပေန္တော၊ အမှတ်အထင်ရှိစေလျက်။ကုလေသု၊ဒါယကာ အိမ်တို့၌။ ပညာပေတွာ၊ တောင်း၍။ ဘုဉ္ဇန္တော၊ စားလျက်။ သံဃဘေဒါယ၊ သံဃာသင်းခွဲခြင်းငှာ။ ပရက္ကမိ၊ လုံ့လပြု၏။ သော၊ ထိုဒေဝဒတ်ကို။ ဘဂဝ တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသခင်သည်။ ဒေဝဒတ္တ၊ ဒေဝဒတ်။တံ၊ သင်သည်။ သံဃဘေဒါယ၊ သံဃာသင်းခွဲခြင်းငှာ။ ပရက္ကမသိကိရ၊ လုံ့လပြု၏ဟူသည်။ သစ္စံ၊ မှန်သလော။ ဝဂ္ဂဘေဒါယ၊ အစုဗျက်စေခြင်းငှာ။ ပရက္ကမသိကိရ၊ လုံ့လပြု၏ဟူသည်။ သစ္စံ၊ မှန်သလော။ ဣတိပုဋ္ဌော၊ ဤသို့မေးသော်။ သစ္စံ၊ မှန်၏။ ဣတိဝတ္ဝာ၊ သော်။ဒေဝဒတ္တ၊ ဒေဝဒတ်။သံဃဘေဒါ၊သံဃာကိုသာ

ခြင်းသည်။ ဂရုကော၊ ဝန်လေးဏ်။ ဣတိအာဒိဟိ၊ ဤသို့စသည်ဖြင့်။ သြဝဒိ. တောပိ၊ ဆုံးမပါသော်လည်း။ သတ္ထု၀စနံ၊ ဘုရားရှင် စကားတော်ကို။ အနာဒိယိတ္ဝာ၊ နားမထောင်မူ၍။ ပဏ္ဏဇ္ဇော၊ ဖဲလေသော်။ အာယသ္မန္တံ အာနန္ဒံ၊ အရှင်အာနန္ဒာကို။ ရာဇဂဟံ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်သို့။ ပိဏ္ဍာယ၊ ဆွမ်း အလို့ငှာ။ စရန္တံ၊ သွားလာစဉ်။ ဒိသ္ဝာ၊ မြင်၍။ အာဝုသော အာနန္ဒ၊ ငါ့ရှင် အာနန္ဒာ။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဒါနိ၊ ယခု။ အဇ္ဇတဂ္ဂေ၊ ယနေ့ကို အစပြု၍။ ဘဂဝတာ၊ ဘုရားသခင်ကို။ အညတြေ၀၊ ကြဉ်၍သာလျှင်။ ဘိက္ခုသံဃာ၊ ရဟန်းသံဃာတို့ကို။ အညတြေ၀၊ ကြဉ်၍သာလျှင်။ ဥပေါသထံ၊ ဥပုသ်ကို။ ကရိသ္သာမိ၊ ပြုအံ့။ သံဃကမ္မံ၊ သံဃကံကို။ ကရိသ္သာမိ၊ ပြုအံ့။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။ထေရော၊ ရှင်အာနန္ဒာမထေရ်မြတ်သည်။ တမတ္ထံ၊ ထိုအကြောင်းကို။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားအား။ အာရောစေသိ၊ ကြားလျှောက်၏။ တံ၊ ထိုစကားကို။ ဝိဒိတ္ဝာ၊ သိပြီး၍။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသခင်သည်။ ဥပ္ပန္နဓမ္မသံ ဝေဂေါ၊ တရားဌဖြစ်သော ထိတ်လန့်ခြင်းရှိသည်။ ဟုတ္ဝာ၊ ဖြစ်၍။ ဒေ၀ ဒတ္ထော၊ ဒေ၀ဒတ်သည်။သဒေ၀ကဿ၊ နတ်နှင့်တကွဖြစ်သော။လောကဿ၊ သတ္တလောက၏။ အနတ္ထနိသိတံ၊ အကျိုးစီးပွားမရှိသည်ကို ဖြစ်သော။ အတ္ထ နော၊ မိမိ၏။ အဝိစိမ္မိ၊ အဝီစိငရဲ၌။ ပစ္စနုကကမ္မံ၊ ကျက်ရအံ့သော မကောင်း မှုကံကို။ ကရောတိတိ၊ ပြုလေပြီဟု။ ဝိတက္ကေတ္ဝာ၊ အကြံရှိတော်မူ၍—

ဘိက္ခ၀ေ၊ တို့။ ဗာလေဟိ၊ တို့သည်။ အတ္ထနော၊ မိမိ၏။ အဟိတာနိစ၊ အကျိုးမရှိသည်လည်းဖြစ်ကုန်သော။ အသာရူနိ၊ မကောင်းသောအကုသိုလ် ကံတို့ကို။ သုကရာနိ၊ ပြုလွယ်ကုန်၏။ ၀ေ၊ စင်စစ်။ ဟိတဉ္စ၊ စီးပွားရှိသည် လည်းဖြစ်သော။ သာရ၀ဉ္စ၊ ကောင်းသောသဘောရှိသည်လည်း ဖြစ်သော။ ယံ၊ အကြင်ကုသိုလ်ကံသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တံ၊ ထိုကုသိုလ်ကံကို။ ၀ေ၊ စင်စစ်။ ပရမဒုက္ခရံ၊ လွန်စွာပြုနိုင်ခဲ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ဟောတော်မူ၏။

ဣမံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို။ ၀တ္ဝာ၊ ဟောပြီး၍။ ပုန၊ တစ်ဖန်။ ဣမံဥဒါနံ၊ ဤဥဒါန်းစကားကို။ ဥဒါနေသိ၊ ၀မ်းမြောက်လျက် မြွက်ဆို၏။

ဘိက္ခ၀ေ၊ တို့။ သာ၀ဇ္ဇနာ၊ သူတော်ကောင်းသည်။ သာ၀ဇ္ဇ၊ ကောင်းမှုကို။ သုကရံ၊ ပြုလွယ်၏။ ပါပဇနေန၊ ယုတ်မာသောသူသည်။ သာ၀ဇ္ဇ၊ ကောင်းမှုကို။

ဒုက္ခရုံ၊ မပြုလွယ်။ ပါပေန၊ ယုတ်မာသောသူသည်။ ပါပံ၊ မကောင်းမှုကို။ သုကရုံ၊ ပြုလွယ်၏။ အရိယေဟိ၊ မြတ်သောအကျင့် ရှိကုန်သော အရိယာ တို့သည်။ ပါပံ၊ ယုတ်မာသော အကုသိုလ်ကံကို။ ဒုက္ခရုံ၊ ပြုခြင်းငှာ မလွယ်။ ဣတိဥဒါနေသိ၊ ဤသို့ မြွက်ဆို၏။

အထ ခေါ၊ ထိုအခါ၌။ ဒေဝဒတ္တော၊ ဒေဝဒတ်သည်။ဥပေါသထဒိဝသေ၊ ဥပုသ်နေ့၌။အတ္တနော၊မိမိ၏။ပရိသာယ၊ ပရိသတ်နှင့်။သဒ္ဓိံ ၊ တကွ။ ကေမန္ဒံ၊ ထင့်အပ်လျှောက်ပတ်သော အရပ်၌။ နိသီဒိတ္ဝာ၊ နေ၍။ ယသ၊ အကြင် ရဟန်းအား။ ဣမာနိ ပဉ္စဝတ္ထူနိ၊ ဤငါးပါးသော ဝတ္ထု၊တို့ကို။ ခမန္တိ၊ နှစ်သက်ကုန်၏။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ သလာကံ၊ စာရေးတံကို။ ဂဏှတူတိ၊ ယူလေဟု။ ဝတ္ဝာ၊ ဆို၍။ ပဉ္စသတေဟိ၊ အဝယ်ဖြစ်ကုန်သော။ အပ္ပက တညူဟိ၊ သိကြားလိမ္မာခြင်းသို့ ရောက်ကုန်သော ရဟန်းတို့သည်။ သလာ ကာယ၊ စာရေးတံကို။ ဂဟိတာယ၊ ယူခြင်းငှာ။ သံဃံ၊ သံဃာကို။ ဘိန္ဒိတ္ဝာ၊ ခွဲ၍။ တေဘိက္ခူ၊ ထိုရဟန်းတို့ကို။ အာဒါယ၊ ခေါ်၍။ ဂယာသီသံ၊ ဂယာ သီသသို့။ အာဂမာသိ၊ သွားလေ၏။ တယ၊ ထိုဒေဝဒတ်၏။ တတ္ထ၊ ထို ဂယာသီသမြစ်နားသို့။ ဂတဘာဝံ၊ ရောက်သည်၏အဖြစ်ကို။ သုတ္ဝာ၊ ၍။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသခင်သည်။တေသံဘိက္ခူနံ၊ ထိုရဟန်းတို့ကို။အာနယနတ္ထာယ၊ ဆောင်ယူစေခြင်းငှာ။ ဒွေ အဂ္ဂသာဝကေ၊ နှစ်ပါးသော အဂ္ဂသာဝကဖြစ် သော သာရိပုတ္တရာ, မောဂ္ဂလ္လာန်တို့ကို။ ပေသေသိ၊ စေလွှတ်တော်မူ၏။ တေ၊ ထိုသာရိပုတ္တရာ,မောဂ္ဂလ္လာန်တို့သည်။ တတ္ထ၊ ထိုဂယာသီသမြစ်နားသို့။ ဂန္ဒွာ၊ ကြွသွား၍။ ပါဋိဟာရိယာ၊ ယမိုက်ပြာဋိဟာပြခြင်းရှိသော။ အာဒေ သနာယစ၊ တရားဟောခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း။ အနုသာသနိယာစ၊ အဖန် တစ်လဲလဲ ဆုံးမခြင်းဖြင့် လည်းကောင်း။ ဣဒ္ဓိပါဋိဟာရိယာ၊ တန်ခိုးအာဘိ ညာဉ် ဖန်ဆင်းခြင်းလျှင် အကြောင်းရှိသော။ အနုသာသနိယာစ၊ အဖန် တစ်လဲလဲ ကံဖြစ်ခြင်းဖြင့် လည်းကောင်း။ အနုသာသန္တာ၊ သွန်သင် ပြသ ဆုံးမသည်ရှိသော်။ တေ၊ ထိုရဟန်းတို့ကို။ အမဘံ၊ အမြိုက်အရသာရှိသော အရဟတ္တဖိုလ်ဟူသော အရသာကို။ ပါယေတ္ဝာ၊ သောက်စေပြီး၍။ အာ ဒါယ၊ ခေါ်ခဲ့၍။ အာကာသေန၊ ကောင်းကင်ဖြင့်။ အာဂမိံသု၊ ပြန်လာ ကုန်၏။ ကောကာလိကောပိခေါ၊ ကောကာလိကသည်လည်း။ အာဝုသော

ဒေဝဒတ္တ၊ ငါ့ရှင် ဒေဝဒတ်။ ဥဒ္ဒေဟိ၊ ထလော့။တော၊သင်၏။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း ပရိသတ်တို့ကို။ သာရိပုတ္တ မောဂ္ဂလာနေဟိ၊ တို့သည်။ နိတာ၊ ဆောင်လေ ကုန်ပြီ။ မယာ၊ ငါသည်။ တုံ့၊ သင့်ကို။ ဝုတ္တေနနု၊ ဆိုဖူး၏ မဟုတ်လော။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်ဒေဝဒတ်။ သာရိပုတ္တ မောဂ္ဂလာနေ၊ သာရိပုတ္တရာ, မောဂ္ဂလ္လာန်တို့ကို။ မာဝိသာသိတိ၊ အကျွမ်းဝင်သည်မဖြစ်ကုန်လင့်ဟုဆိုဖူး သည်မဟုတ်လော။ သာရိပုတ္တ မောဂ္ဂလာနော၊ သာရိပုတ္တရာ,မောဂ္ဂလ္လာန် တို့သည်။ ပါပိစ္ဆာ၊ ယုတ်မာသော အလိုရမ္မက်ရှိကုန်၏။ ပါပိကာနံ၊ ယုတ် မာကုန်သော။ ဣစ္ဆာနံ၊ အလိုတို့၏။ ဝသံ၊ နှိုင်ငံသို့။ ဂတာ၊ လိုက်ကုန်၏။ ဣတိဝတ္ထာ၊ ဤသို့ဆိုပြီး၍။ ဇဏ္ဏုကေန၊ ပုဆစ်ဖြင့်။ ဟဒယမဇ္ဈေ၊ နှလုံး သည်းပွတ်၏ တည်ရာဖြစ်သော ရင်လယ်၌။ ပဟာရိ၊ ပုတ်ခတ်၏။ တဿ၊ ထိုဒေဝဒတ်၏။ တတ္ထေဝ၊ ထိုမြစ်နားအရပ်၌သာလျှင်။ ဥဏ္ဏံ၊ လောလော ပူသော။ လောဟိတံ၊ သွေးစိမ်းရှင်ရှင်သည်။ မုခတော၊ ခံတွင်းမှ။ ဥဂ္ဂဠ္ဆိ၊ အန်၏။ ဘိက္ခုသံဃပရိဝုတံ၊ ရဟန်းသံဃာအပေါင်းဖြင့် ခြံရံလျက်။ အာ ကာသေန၊ ကောင်းကင်ခရီးဖြင့်။ အာဂစ္ဆန္တံ၊ လာသော။ အာယသ္မန္တံ၊ ရှည်သောအသက်တော်ရှိသော။ သာရိပုတ္တံပန၊ သာရိပုတ္တရာကိုလျှင်။ဒိသ္မာ၊ ၍။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်။ အာဟံသု၊ လျှောက်ကုန်၏။ ဘန္တေ၊ အရှင် ဘုရား။ အာယသ္မာသာရိပုတ္တော၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာသည်။ ဂမနကာလေ၊ သည်ကသွားသောအခါ၌။ အတ္တဒုတိယော၊ မိမိနှင့် နှစ်ယောက်မြောက်ရှိ သော မောဂ္ဂလ္လာန်ဟူသော အဖော်ရှိသည်ဖြစ်၍။ ဂတော၊ သွား၏။ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ မဟာပရိဝါရော၊ များသောအခြံအရံရှိလျက်။ အာဂစ္ဆန္တော၊ လာခြင်းသည်။ သောဘတိ၊ တင့်တယ်၏။ ဣတိအာဟံသု၊ ဤသို့လျှောက် ကုန်၏။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသခင်သည်။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဣဒါနေဝ၊ ယခု သာလျှင်။ သာရိပုတ္တော၊ သာရိပုတ္တရာသည်။ သောဘတိ၊ တင့်တယ်သည် ကား။ နု၊ မဟုတ်သေး။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌။ တိရစ္ဆာနယောနိယံ၊ တိရစ္ဆာန် အမျိုး၌။ နိဗ္ဗတ္တကာလေပိ၊ ဖြစ်သောအခါ၌လည်း။ မမပုတ္တော၊ ငါ့သား သာရိပုတ္တရာသည်။ မမသန္တိကံ၊ ငါ၏အထံသို့။ အာဂစ္ဆန္တော၊ လာသည် ရှိသော်။ သောဘတိယေဝ၊ တင့်တယ်သည်သာလျှင်တည်း။ ဣတိဝတ္ဝာ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၍–

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပဋိသန္ဓာရဝုတ္တိနံ၊ ပဋိသန္ဓာရဖြင့် စေ့စပ်အပ်သောအသက်မွေးခြင်းရှိကုန်သော။ သီလဝတံ သီလဝန္တာနံ၊ သီလရှိကုန်သောသူတို့အား။ အတ္ထော၊ လောကီ လောကုတ္တရာ အကျိုးနှစ်ပါးသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဥတိသံဃပုရက္ခတံ၊ အဆွေအမျိုးနှင့်တူသော သံဃာအပေါင်းဖြင့်ခြံရံခြင်းရှိသော။ လက္ခဏံ၊ လက္ခဏာကြီးငယ်နှင့် ပြည့်စုံသော။ အာယသ္မန္တံ၊ ကောင်းကင်ခရီးဖြင့်လာသော ငါ့သား သာရိပုတ္တရာကို။ ပဿ၊ ရှုကြည့်ကြကုန်။ အထတသ္မိံ ကာလေ၊ ထိုသမင်ဖြစ်သောဘဝ၌။ သုဝိဟီ၊ လှပယဉ်ကျေးသော အဆင်းရှိကုန်သော။ ဥတိဘိ၊ ဆွေသား မျိုးသားဖြစ်သော သမင်တို့ဖြင့်။ နံဝ၊ ထိုရှေသမင်ကိုလျှင်။ ပုရက္ခတံ၊ ခြံရံအပ်၏။ ဣမံကာလံ၊ ဤအခါကို။ ပဿသိ၊ ရှုလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဟောတော်မူ၏။ ဣဒံဇာတကံ၊ ဤသမင်မင်းဇာတ်ကို။ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။

ပုန၊ တစ်ဖန်။ ဘိက္ခူဟိ၊ ရဟန်းတို့သည်။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဒေဝဒတ္တော၊ ဒေဝဒတ်သည်။ ဒ္ဝေအဂ္ဂသာဝကေ၊ အဂ္ဂသာဝကတဟုသည့်နှစ်ယောက်တို့ကို။ ဥဘောသု ပယောသု၊ နံပါးနှစ်ဖက်တို့၌။ နိသီဒါပေတ္မာ၊ နေစေ၍။ ဗုဒ္ဓလီဠာယ၊ ဘုရား၏ တင့်တယ်စံပယ်ခြင်းဖြင့်။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ ဒေသိသာမိတိ၊ ဟောအံ့ဟူ၍။ တုမှာကံ၊ အရှင်ဘုရားတို့၏။ အနုကိရိယံ၊ အတုလိုက်ပြုအပ်သော အမှုအရာကို။ ကရောတိကိရ၊ ပြုလေယောင်တကား။ ဣတိ ဝုတ္တော၊ ဤသို့လျှောက်သည်ရှိသော်။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဣဒါနေဝ၊ ယခုသာလျှင်။ နု၊ အတုပြုသည်မဟုတ်။ ပုဗ္ဗေပိ၊ ရှေးအခါ၌လည်း။ သေ၊ ဤဒေဝဒတ်သည်။ မမ၊ ငါဘုရား၏။ အနုကိရိယံ၊ အတုပြုအပ်သော အမှုအရာကို။ ကဒတုံ၊ ပြုခြင်းငှာ။ ဝါယမိ၊ လုံ့လပြု၏။ ပန၊ ထိုသို့ လုံ့လပြုသော်လည်း။ နသက္ခိ၊ မတတ်နိုင်။ ဣတိဝတ္မာ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၍—

ဝိရက၊ တင်ကျီးငှက်။ အပိ၊ အကယ်မလွဲသဖြင့်။ မဠုဘာဏိကံ၊ သာယာခြေငံစွာ ကွန်မြူးတတ်သော အသံရှိသော။ မယူရဝိဝသက်ဘသံ၊ ဥဒေါင်း၏ လည်နှင့်တူစွာ ညိုသောအဆင်း ကြွေ့ရှင်းသောလည်ရှိထသော။ သဝိဠကံ၊ ပြေပြစ်သော ကိုယ်အဆင်းရှိထသော။ မယုံ၊ ငါ၏။ ပတိံ၊ လင်ဖြစ်သော။ သကုဏံ၊ ကျီးမင်းကို။ တုံ၊ သင်သည်။ ပဿသိ၊ ကြည့်ဦးလော့။

ကာကီ၊ ကျီးမ။ နိစ္စီ၊ အမြဲလျင်။ အာမကမစ္ဆဘောဇီနော၊ ငါးစိမ်းသားစိမ်းကိုစားလေ့ရှိသော။ဥဒကထလစာသ၊ ရေကြောင်းကြည်းကြောင်းခရီးဌ ကျက်စားသွားလာခြင်းရှိသော။ ကဿပကို့နော၊ အကြင် တင်ကျီးဌက်အား။ အနုကာရုံ၊ အတုပြုအပ်သောအမှုအရာသည်။အတ္ထိ၊ရှိ၏။ တသ၊ ထိုတင်ကျီးဌက်အား။ အနုကာရော၊ အတုလိုက်၍ပြုတတ်သော။သဝိဌကော၊ ပြေပြစ်သော ကိုယ်အကျင့် နှုတ်အကျင့်ရှိသော နှင့်လင်ကျီးသည်။ သေဝါလေ၊ ရေညို မှော်သေး မှော်ညင်းရှိသော ညွှန်ပျောင်းဌ။ ပလိဂုဏ္ဌိတော၊ ကပ်ငြိ၍။ မတော၊ သေလေ၏။

ဣတိ၊ ဤသို့။ ဇာတကံ၊ ဇာတ်ကို။ ကထေတ္မာ၊ ဟောပြီး၍။ အပရေ သုပိ ဒိဝသေသု၊ တစ်ပါးကုန်သောနေ့ရက်တို့ဌလည်း။ တထာ နုရူပမေဝ၊ ထိုသို့သဘောရှိသည်သာလျှင်ဖြစ်သော။ ကထံ၊ ကို။ အာရဗ္ဘ၊ အကြောင်းပြု၍—

ဝနေသု၊ တောတို့ဌ။ အသာရကေသု၊ အနှစ်မရှိကုန်သော။ ကဋ္ဌဂ်ရုက္ခေသု၊ ထင်းယောင်း သစ်စိမ်းတို့ဌ။ ဝိတုဒ်၊ ခေါက်၍စားသော။ အယံ ဂရုဠော၊ ဤခေါက်ရှာဌက်သည်။ အစရိဝတ၊ ကျက်စားလေယောင်၏။ အထ၊ ထိုအခါဌ။ သဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း။ ခဒိရုံ၊ ရှားတောသည်။ ဇာတသာရုံ၊ သဘောအားဖြင့် အနှစ်ရှိ၏။ ယတ္ထ၊ အကြင်ရှားတောဌ။ ဂရုဠော၊ ခေါက်ရှာဌက်သည်။ ဝိတုဒ်၊ ခေါက်သည်ရှိသော်။ ဥဇ္ဇာမဂ်ံ၊ မြတ်သော အဂ်ါဟုဆိုအပ်သော ဦးခေါင်းသည်။ ဘိဒါ၊ ကွဲခဲ့၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။ လသီ၊ လုံ့လနည်းသောမြေခွေ့။ နိပ္ပလိတော၊ အကျိုးမရှိ။ တေ၊ သင်၏။ မတ္ထကောစ၊ ဦးခေါင်းကိုလည်း။ ပဒါလိတော၊ ခွဲအပ်၏။ တေ၊ သင်၏။ သဗ္ဗဖာသုကာ၊ အလုံးစုံသောနံရိုးတို့ကို။ ဘဂ္ဂါ၊ ချိုးဖဲ့အပ်၏။ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါဌ။ အမှ၊ အချင်းမြေခွေ့။ ခေါ၊ စင်စစ်။ တုံ၊ သင်သည်။ ဝိရောစသိ၊ နှစ်သက်ဖွယ်ရှိ၏။

ဣတိ ဝေမာဒီနိ၊ ဤသို့ အစရှိကုန်သော။ ဇာတကာနိ၊ ဇာတ်တို့ကို။ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ပုန၊ တစ်ဖန်။ ဒေဝဒတ္တော၊ ဒေဝဒတ်သည်။ အကတညူ ကိရ၊ ကျေးဇူးကို မသိခဲ့သတတ်။ ဣတိကထံ၊ ဤသို့ ဆိုသော စကားကို။ အာရဗ္ဘ။ အကြောင်းပြု၍—

မိဂရာဇာ၊ ခြေသော့မင်း။အမှေသု၊ငါတို့၌။ယံ ဗလံ၊အကြင်အားသည်။အဟု၊ ဖြစ်၏။တေနဗလေန၊ထိုအားဖြင့်။ ဟေ၊ သင်၏။ကိစ္စံ၊ အမှုကြီးငယ်ကို။ အက ရမှသော၊ ပြုကုန်လတ္တံ့။ ဟေ၊ သင့်အား။ မမ၊ အဲကျန့်ပ်၏။ နမော၊ ရှိခိုးခြင်း သည်။ အတ္ထု၊ ဖြစ်စေသတည်း။ ကိဉ္စိ၊ တစ်စုံတစ်ခုသောစားရာအမဲကို။ အပိ လဘာမသော၊ ရပါစေလော့။ နိစ္စံ၊ အမြဲလျှင်။ လုဒ္ဒါနိ၊ ကြမ်းကြုတ်ခက်ထန် သော အမှုတို့ကို။ကုဗ္ဗတော၊ပြုတတ်သော။ မံသလောဟိတဘက္ခသ၊ အသား အသွေးတို့ကို စားတတ်သော။ မမ၊ ငါ၏။ ဒန္ဒဘ္ဘရဂတော၊ သွားဖြင့်အနီးသို့ ရောက်သည်ဖြစ်၍။ သန္ဓော၊ ထင်ရှားရှိလျက်။ယမ္မိ၊ အကြင်ကြောင့်။ ဇီဝသိ၊ အသက်ရှင်၏။ တံဇီဝိတံ၊ ထိုသို့အသက်ရှင်ခြင်းသည်။ ဗဟုံ၊ များစွာ၏။

ဣတိအာဒီနိ ဇာတကာနိ၊ ဤသို့အစရှိသော ဇာတ်တို့ကို။ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ပုန၊တစ်ဖန်။ဝေဝယ၊ သတ်ခြင်းငှာ။အဿ၊ ထိုဒေဝဒတ်၏။ ပရိသက္ကနံပန၊ လုံ့လပြုခြင်းကိုသာလျှင်။ အာရဗ္ဘ၊အကြောင်းပြု၍—

သေပဏ္ဍိ၊ သစ်အဲပင်။ တုံ၊ နင်သစ်ပင်သည်။ ယံဖလံ၊ ကို။ သေယျသိ၊ အဝေးကလျှင် ကျလတ်တည်း။ တေံဖလံ၊ ကို။ ကုရုဂ်ဿ၊ ငါဆတ်မင်းအား။ ဘုတံ၊ ထင်ရှားသိပြီ။ အည်သေပဏ္ဍိ၊ တစ်ပါးသော သစ်အဲပင်ကို။ ဂစ္ဆာမိ၊ သွားလေအံ့။ တေ၊ နင်၏။ ဖလံ၊ ကို။ မေ၊ ငါ့အား။ နရုစ္စတေ၊ မနှစ်သက်။

ဣတိအာဒီနိဇာတကာနိ၊ ဤသို့ အစရှိသော ဇာတ်တို့ကို။ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ပုနဒိဝသေ၊ တစ်ဖန်မိုးသောက်သောနေ့၌။ ဒေဝဒတ္တော၊ ဒေဝဒတ်သည်။ လဝဘသက္ကာရတော၊လာဘ်ပူဇော်သက္ကာမှလည်းကောင်း။ သာမည္ဇတောစ၊ ရဟန်းအဖြစ်မှလည်းကောင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဥဘတော၊ နှစ်ပါးစုံမှ။ ပရိဟီနော၊ ယုတ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ကသာသု၊ စကားပြောဟော ခြင်းတို့သည်။ ပဝတ္တမာနာသု၊ ဖြစ်ကုန်သည်ရှိသော်။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဣဒါနေဝ၊ ယခုသာလျှင်။ဒေဝဒတ္တော၊ သည်။ ပရိဟီနော၊ ဆုတ်ယုတ်သည်။ နု၊ မဟုတ်သေး။ ပုဗ္ဗေပိ၊ ရှေးဘ၌လည်း။ ပရိဟီနောယေဝ၊ ဆုတ်ယုတ်ဖူးသည် သာလျှင်တည်း။ ဣတိဝတ္ဝာ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၍—

ပုရိသ၊ ယောဂ်ါ။တဝ၊သင်၏။အဂ္ဂိ၊ မျက်စိသည်။ ဘိဒန္နော၊ ကန်းခဲ့ပြီ။ ပဒ္ဒေ၊ ပုဆိုးသည်း နဒ္ဒေ၊ ပျောက်ခဲ့ပြီ။ သခိဂေဟေစ၊ သင့်အိမ်၌လည်း။

ဘဏ္ဍာနံ၊ ဥစ္စာသည်။ နဋ္ဌံ၊ ပျက်ခဲ့ပြီ။ ဥဒကမ္ပိ၀၊ ၌လည်းကောင်း။ ထလမ္ပိ၀၊ ၌လည်းကောင်း။ ဥဘတော၊ နှစ်ပါးသောအရပ်မှ။ ပဒုဋ္ဌာကမ္မန္တော၊ ပျက်စီးသောအမှုကိစ္စ ရှိခဲ့ပြီ။

ဣတိအာဒီနိဇာတကာနိ၊ ဤသို့ အစရှိသော ဇာတ်တို့ကို။ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ဧ၀ံ၊ ဤသို့။ ရာဇဂဟေ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌။ ဝိဟရန္တော၊ နေတော်မူစဉ်။ ဒေ၀ဒတ္တံ၊ ဒေ၀ဒတ်ကို။ အာရဗ္ဘ၊ အကြောင်းပြု၍။ ဗဟူနိ ဇာတကာနိ၊ များစွာသော ဇာတ်တို့ကို။ ကထေတွာ၊ ဟောပြီး၍။ ရာဇ ဂဟတော၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်မှ။သာ၀တ္ထိ ၊ သာ၀ တ္ထိပြည်သို့။ဂန္တွာ၊ကြွ၍။ဇေတ ၀နေ၀ိဟာရေ၊ဇေတ၀နာ်ကျောင်း၌။ ၀ါသံ၊နေခြင်းကို။ကပ္ပေသိ၊ ပြုတော်မူ၏။ ဒေ၀ဒတ္တောပိ၊ ဒေ၀ဒတ်လည်း။ခေါ၊ စင်စစ်။ နဝမာသေ၊ ကိုးလကိုပတ်လုံး။ ဂိလာနော၊ နာ၍။ပစ္ဆိမေကာလေ၊ သေခါနီးကာလ၌။ သတ္ထာရံ၊ ဘုရားသခင်ကို၊ ဒဋ္ဌုကာမော၊ဖူးမြင်လိုသည်။ဟုတ္တာ၊ဖြစ်၍။အတ္တနော၊မိမိ၏။သာ၀ကေ၊ တပည့်တို့ကို။အာဟ၊ဆို၏။ အဟံ၊ ငါသည်။ သတ္ထာရံ၊ သဗ္ဗညုဘုရားကို။ ဒဋ္ဌု ကာမော၊ ဖူးမြင်လို၏။ တံ၊ ထိုဘုရားသခင်ကို။ မေ၊ ငါ့အား။ ဒဿေထ၊ ပြပါ ကုန်လော့။ဣတိ၀တ္တွာ၊ ဤသို့ဆို၍။ တုံ၊ သည်။ သမတ္ထကာလေ၊ ဖူးမြင်ခြင်း ဌာ စွမ်းနိုင်သောအခါ၌။သတ္ထာရာ၊ဘုရားသခင်နှင့်။သဒ္ဓိ ၊တကွ။ဝေရိဟုတ္တွာ၊ ရန်သူဖြစ်၍။ အစရှိ၊ ကျင့်ဘိ၏။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ တတ္ထ၊ ထိုဘုရားရှိရာအရပ် သို့။ နနေသဝမ၊ သင့်တို့မဆောင်ပိုနိုင်ကုန်။ဣတိ၀ုတ္တေ၊ ဤသို့ဆိုလတ်သော်။ မံ၊ ကို။ မာနုဝသေထ၊ သင်တို့မဖျက်ဆီးကုန်ပါလင့်။ မယာ၊ ငါသည်။ သတ္ထရိ၊ ဘုရား၌။ အာဃာတေ၊ ရန်ငြိုးဖွဲ့ခြင်းကို။ ကတေ၊ ပြုအပ်ပြီ။ သတ္ထုပန၊ ဘုရားသခင်သည်ကား။ မယိ၊ ငါ၌။ ကေသဂ္ဂမတ္တောပိ၊ ဆံချည်တစ်ခြမ်းမျှ လည်း။ အာဃတော၊ ရန်ငြိုးဖွဲ့ခြင်းသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွ။ သော ဘဂ၀ါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်—

၀ဓကေ၊ သတ်တတ်သော။ ဒေ၀ဒတ္တမ္ပိ၊ ဒေ၀ဒတ်၌လည်းကောင်း။ စောရေ အင်္ဂုလိမာလကေ၊ အင်္ဂုလိမာလ ခိုးသူ၌လည်းကောင်း။ ဓနပါလေ၊ ဓနပါလ အမည်ရသော နာဠာဂိရိဆင်၌လည်းကောင်း။ ရာဟုလေစ၊ သားတော်ရာဟုလာ၌ လည်းကောင်း။ သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံသောသူတို့၌။ သမမာနုတော၊ တူမျှသောမေတ္တာစိတ်ရှိတော်မူ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၏။

မေး ငါ့အား။ ဘဝဝန္ဆီ၊ ထိုဘုရားသခင်ကို။ ဒယေထ၊ ပြုပါကုန်လော့။ ဣတိ၊ သို့။ ပုနပ္ပုနံ၊ အဖန်တစ်လဲလဲ။ ယာစိ၊ တောင်းပန်၏။ အထ၊ ထိုသို့ တောင်းပန်သောအခါ၌။ နံ၊ ထိုဒေဝဒတ်ကို။ မဟ္ဓကေန၊ ညောင်စောင်းဖြင့်။ အာဒါယ၊ တင်၍။ နိက္ခမိ ဝါ၊ ထုတ်ဆောင်၍ ထွက်ခဲ့ကုန်၏။ တသ၊ ထို ဒေဝဒတ်၏။ အာဂမနံ၊ လာ၏ဟူသောစကားကို။ သုတ္ဝာ၊ ၍။ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ သတ္ထု၊ ဘုရားသခင်အား။ အာရောစေသုံ၊ ကြားလျှောက်ကုန်၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဒေဝဒတ္တော၊ ဒေဝဒတ်သည်။ ဝေ့မှာကံ၊ အရှင်ဘုရားတို့ကို။ ဒဿနတ္ထာယ၊ ဖူးမြင်ခြင်းငှာ။ ကိရ၊ စင်စစ်အားဖြင့်။ အာဂစ္ဆတိ၊ လာ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်ကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ သော၊ ထိုဒေဝဒတ် သည်။ တေနတ္ထဘာဝေန၊ ထိုခန္ဓာကိုယ်၏အဖြစ်ဖြင့်။ မံ၊ ငါ့ကို။ ပဿိတုံ၊ ဖူးမြင်ခြင်းငှာ။ နု လဘိဿတိ၊ မရလတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းသည်။ ပဠုန္ဒဝတ္ထုနံ၊ ငါးပါးသော ဝတ္ထုတို့ကို။ အာယာစိတကာ လတော၊ တောင်းပန်သော၁အခါ၌။ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍။ ပုန၊ တစ်ဖန်။ ဗုဒ္ဓံ၊ ဘုရား ကို။ ဒဋ္ဌုံ၊ ဖူးမြင်ခြင်းငှာ။ ကိရ၊ စင်စစ်။ နလဘတိ၊ မရလေ။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ အယံ၊ ဤသည်လျှင်။ ဓမ္မတာ၊ သဘောတည်း။ ဘန္တေ၊ ဘုရား။ အသုကဋ္ဌာနဠ၊ ဤမည်သောအရပ်သို့လည်းကောင်း။ အာဂတော၊ ရောက် ချေပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်ကုန်၏။ ယံ၊ အကြင်အမှုကို။ ဣစ္ဆတိ၊ အလို ရှိ၏။ တံ၊ ထိုအမှုကို။ ကရောတု၊ ပြုလိုရာပြုလော့။ သော၊ ထိုဒေဝဒတ် သည်။ မံ၊ ငါ့ကို။ ပဿိတုံ၊ ဖူးမြင်ခြင်းငှာ။ နလဘတိ၊ မရနိုင်။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ ဘုရား။ ဣဏော၊ ဤအရပ်မှ။ ယောဇနမတ္တံ၊ တစ်ယူ ဇနာမျှလောက်သော အရပ်သို့လည်းကောင်း။ အနုယောဇနမတ္တံ၊ ယူဇာခဲ့မျှ လောက်သော အရပ်သို့ လည်းကောင်း။ ဂါဝုတံ၊ တစ်ဂါဝုတ်မျှလောက် သောအရပ်သို့လည်းကောင်း။ အာဂတော၊ ရောက်ပြီ။ ဇေတဝနပေါက္ခရဏီ သမီပံ၊ ဇေတဝန်ရေကန်၏အနီးသို့။ အာဂတော၊ ရောက်လာပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်ကုန်၏။ အန္တော ဇေတဝနံ၊ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်တွင်းသို့။ သစေပိ ပဝိသတိ၊ အကယ်၍ဝင်သည်ပင် ဖြစ်ငြားသော်လည်း။ မံ၊ ကို။ ပဿိတုံ၊ ဖူးမြင်ခြင်းငှာ။ နေဝ လဘိဿတိ၊ မရလတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော် မူ၏။ ဒေဝဒတ္တံ၊ ဒေဝဒတ်ကို။ ဂဟေတ္ဝာ၊ ဆောင်ယူ၍။ အာဂတာ၊ လာ

ကုန်သော။ ဘိက္ခု၊ တို့သည်။ ဇောတဝနပေါက္ခရဏီတီရေ၊ ဇောတဝန်ရေကန် အနီး၌။ မဠုံ၊ ညောင်စောင်းကို။ သြတာရေတွာ၊ ချ၍။ ပေါက္ခရဏီ၊ ရေ ကန်၌။ နှာယိတုံ၊ ရေချိုးခြင်းငှာ။ သြတရိ သူ၊ သက်ကုန်၏။ ဒေဝဒတ္တောပိ၊ သည်လည်း။ မဠုကော၊ ညောင်စောင်းမှ။ ဝုဋ္ဌာယ၊ ထ၍။ ဥဘောပါဒေ၊ ခြေနှစ်ဖက်တို့ကို။ ဘူမိယံ၊ မြေ၌။ ဌပေတွာ၊ ထား၍။ နိသီဒိ၊ ၏။ ပါဒါ၊ ခြေနှစ်ဖက်တို့သည်။ ပထဝိ၊ မြေသို့။ ပဝိသိ သူ၊ ဝင်ကုန်၏။ သော၊ ထိုဒေ ဝဒတ်သည်။ အနုက္ကမေန၊ အစဉ်အားဖြင့်။ ယာဝဂေါ ပ္ပကာ၊ ဖမျက်တိုင်အောင်။ ယာဝဇဏ္ဏုကာ၊ ပုဆစ်ဒူးတိုင်အောင်။ ယာဝကဋိတော၊ ခါးတိုင်အောင်။ ယာဝထနတော၊ နို့တိုင်အောင်။ ယာဝဂ္ဂီဝတော၊ လည်တိုင်အောင်။ ပဝိသိတ္တာ၊ ဝင်၍။ ဟနုကဋ္ဌိကဿ၊ မေးရိုး၏။ ဘူမိယံ၊ မြေ၌။ ပဝိဋ္ဌကာလေ၊ ဝင်သော အခါ၌—

အဂ္ဂပုဂ္ဂလံ၊ ပုဂ္ဂိုလ်တို့တွင် ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့ထက်မြတ်တော်မူထသော။ ဒေဝါ တိဒေဝံ၊ နတ်တို့ထက်မြတ်သော ဝိသုဒ္ဓိနတ်ဖြစ်တော်မူထသော။ နုရဒမ္ဘသာ ရထိ၊ လူနတ်တို့ကို နတ်ရှာသို့ရောက်အောင် ဆုံးမခြင်း၌ ရထားထိန်းသဖွယ် ဖြစ်တော်မူထသော။ သမန္တစက္ခု၊ ထက်ဝန်းကျင်ကို သိမြင်ခြင်းငှာ စွမ်းနိုင် သော သဗ္ဗညုတညာဏ်ရှိတော်မူထသော။ သတပုညလက္ခဏံ၊ မျှားစ္ဆာသော ဘုန်းလက္ခဏာနှင့် ပြည့်စုံတော် မူထသော။ တံဗုဒ္ဓံ၊ ထို မြတ်စွာဘုရားကို။ ဣမေဟိ အင္ဒိဟိ၊ ဤအရိုးတို့ဖြင့် လည်းကောင်း။ ဣမေဟိ ပါဒေဟိ၊ ဤ အသက်တို့ဖြင့်လည်းကောင်း။ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ရာဟူ၍။ ဂတော၊ ရောက် သည်။ အသိ၊ ဖြစ်ပြီ။

ဣတိ၊ သို့။ ဣမံဂါထံ၊ ကို။ အာဟာ၊ ၏။ တထာဂတော၊ ဘုရားသခင် သည်။ ဣဒံဌာနံ၊ ဤအခြောင်းကို။ ဒီသ္မာ၊၍။ ဒေဝဒတ္တံ၊ ဒေဝဒတ်ကို။ ပဗ္ဗာ ဇေသိကိရ၊ ရဟန်းပြုသတတ်။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စ္ဆ။ သော၊ ထိုဒေဝဒတ်သည်။ သစေနပဗ္ဗဇိဿ၊ အကယ်၍ ရဟန်းမပြုသည်ဖြစ်အုံ့။ ဂိဟီဟုတ္တာ၊ လူဖြစ်၍။ ဘာရိယံ၊ ဝန်လေးသော။ ကမ္မဠ၊ ကံကိုလျှင်။ အကရိဿ၊ ပြုရာပြီ။ အာယတိ၊ ခေါင်အခါ၌။ ဘဝဿပစ္စယံ၊ ဘဝမှထွက်မြောက်ရာနိဗ္ဗာန်၏အကြောင်းကို။ ကာတုံ၊ ပြုခြင်းငှာ။နသက္ခိဿတိ၊မတတ်နိုင်လတ္တံ့။ ပဗ္ဗဇိတ္တာပန၊ ရဟန်းပြုပြီး၍ကား။ ဘာရိယံ ကမ္မ၊ ဝန်လေးစွာသော အကုသိုလ်ကံကို။ ကိဠာပိကရိဿ

တိ၊ အကယ်ကားပြု၏ရှင့်။ ပနတထာပိ၊ ထိုသို့ပြုငြားသော်လည်း။အာယတိ၊ နောင်အခါ၌။ ဘဝနိဿရနံ၊ ဘဝမှ ထွက်မြောက်ရာဖြစ်သော။ ပစ္စယံ၊ အကြောင်းကို။ ကာတုံ၊ ပြုခြင်းငှာ။ သက္ခိဿတိ၊ တတ်နိုင်လတ္တံ့။ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်။ တံ၊ ထိုဒေဝဒတ်ကို။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသခင်သည်။ ပဗ္ဗာဇေသိ၊ ရဟန်းပြုတော်၏။ ဟိ၊ ထင်စွာပြဦးအုံ့။ သော၊ ထိုဒေဝဒတ်သည်။ ဣတော၊ ဤကမ္ဘာမှ။ သတသဟဿေ ကပ္ပမတ္ထကေ၊ ကမ္ဘာတစ်သိန်းအထက်၌။ အဋ္ဌိဿ ရောနာမ၊ အဋ္ဌိသရအမည်ရှိသော။ ပစ္စေကဗုဒ္ဓေါ၊ သည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။ သော၊ ထိုဒေဝဒတ်သည်။ပထဝိ၊ မြေသို့။ ပဝိသိတ္တာ၊ ဝင်၍။ အဝီစိမှိ၊ အဝီစိ၌။ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်လေ၏။ နိစ္စလေ၊ တုန်လှုပ်ခြင်းမရှိသော။ ဗုဒ္ဓေ၊ ဘုရား၌။ အပရဇ္ဈာဘာဝေန၊ ပြစ်မှားသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ နိစ္စလောဝ၊ တုန်လှုပ်မြင်းမရှိသည်သာလျှင်။ ဟုတ္ဝာ၊ ၍။ ပစ္စတိ၊ ကျွက်ရ၏။ ယောဇနသတိကေ၊ ယူဇနာတစ်ရာရှိသော။ အဠ္ဌောအဝီစိမှိ၊ အဝီစိတွင်း၌။ ယောဇနသတိကေ ဝီတုဒ္ဓေ ဝ ယူဇနာအစောက်တစ်ရာမြင့်သည်သာလျှင် ဖြစ်သော။ အဿ၊ ထိုဒေဝဒတ်၏။ သရီရံ၊ ကိုယ်သည်။ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်၏။ သိသံ၊ ဦးခေါင်းသည်။ ကဏ္ဏသ်ကွလိတော၊ နားရွက်ဖျားမှ။ ယာဝ ဥပရိအယကပလ္လံ၊ အထက်သံမိုးအတွင်းသို့။ ပါဝိသိ၊ ဝင်လေ၏။ပါဒါ၊ ခြေတို့သည်။ ယာဝ ဇဂ္ဂါ ဟိတာ၊ ဖမျက်တိုင်အောင်။ ဟေဋ္ဌာအယပထဝိယံ၊ အောက်သံမြေသို့။ ပဝိဋ္ဌာ၊ ဝင်လေကုန်၏။ မဟာတာလက္ခန္ဓပရိမာဏံ၊ ထန်းလုံးကြီးပမာဏရှိသော။ အယသူလံ၊ သံတံကျင်သည်။ ပစ္ဆိမဘိတ္တိတော၊ အနောက်နံရံမှ။ နိက္ခမိတ္ဝာ၊ ထွက်၍။ ပဋ္ဌိမဘိတ္တိ၊ ကျောက်ကုန်းသလယ်ကို။ ဘိန္ဒိတ္ဝာ၊ ဖောက်ခဲ့၍။ ဥရေန၊ ရင်ဖြင့်။နိက္ခမိတ္ဝာ၊ ထွက်၍။ ပုရိမဘိတ္တိံ၊ အရှေ့သံနံရံသို့။ ပါဝိသိ၊ ဝင်လေ၏။ အပရံပိ၊ တစ်ပါးသောသံတံကျင်သည်။ ဒက္ခိဏဘိတ္တိတော၊ တောင်ဘက်သံနံရံမှ။ နိက္ခမိတ္ဝာ၊ ထွက်၍။ ဒက္ခိဏပဿံ၊ လက်ယာနံဘေးကို။ ဘိန္ဒိတ္ဝာ၊ ဖောက်ခဲ့၍။ ဝါမပဿေန၊ လက်ဝဲနံဘေးဖြင့်။ နိက္ခမိတ္ဝာ၊ ထွက်၍။ ဥတ္တရဘိတ္တိံ၊ မြောက်သံနံရံသို့။ ပါဝိသိ၊ ဝင်လေ၏။ အပရံပိ၊ တစ်ပါးသော သံတံကျင်သည်လည်း။ ဥပရိကပလ္လတော၊ အထက်အမိုးမှ။ နိက္ခမိတ္ဝာ၊ ထွက်၍။ မတ္ထကံ၊ ဦးခေါင်းကို။ ဘိန္ဒိတ္ဝာ၊ ၍။ အဝေ ဘာဝေန၊ အောက်အဖို့ဖြင့်။ နိက္ခမိတ္ဝာ၊ ၍။ အယပထဝိံ၊ သံမြေကြီးသို့။

ပါဝိသိ၊ ဝင်လေ၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ သော၊ ထိုဒေဝဒတ်သည်။ တဿ၊ ထိုအာစိန္တ
ဝရဲ၌။ နိစ္စလောဝ၊ တုန်လှုပ်ခြင်းမရှိမူလျှင်။ ပစ္စိ၊ ကျက်ရ၏။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း
တို့သည်။ တွေ့ကံ့ဘာနံ၊ ဤမျှလောက်သောအရပ်သို့။ အာဂစ္ဆန္တော၊ လာ
သော။ ဒေဝဒတ္တော၊ ဒေဝဒတ်သည်။ သတ္ထာရံ၊ ဘုရားသခင်ကို။ ဒဋ္ဌုံ၊ မျက်မြင်
ခြင်းငှာ။ အလဘိတ္တာဝ၊ မရမူ၍လျှင်။- ပထဝိ ပဝိဋ္ဌောတိ၊ မြေမျိုပြီဟု။
ကထံ၊ စကားကို။ သမုट्ठာပေသုံ၊ ဖြစ်စေကုန်၏။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသဗ္ဗညူ
သည်။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဒေဝဒတ္တော၊ ဒေဝဒတ်သည်။ ဣဒါနေဝ၊ ယခုသာ
လျှင်။ မယိ၊ ငါဘုရား၌။ အပရဇ္ဈိတ္တာ၊ ပြစ်မှား၍။ပထဝိ ပါဝိသိ၊မြေမျိုသည်
ကား။ နု၊ မဟုတ်သေး။ ပုဗ္ဗေပိ၊ ရှေး၌လည်း။ပဝိဋ္ဌောယေव၊မြေမျိုးဖူးသည်
သာလျှင်တည်း။ ဣတိ ဝတ္ဝာ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၍။ ဟတ္ထိရာဇကာလေ၊ ဆင်
မင်းဖြစ်သောအခါ၌။မဂ္ဂမူဠှံ၊ ခရီးမှားသော။ပုရိသံ၊ ယောက်ျားကို။သမဿသာ
သေတ္တာ၊ သက်သာရာရစေ၍။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ပိဋ္ဌိ ၊ ကျောက်ကုန်းသို့။
အာရောပေတ္တာ၊ တင်၍။ခေမဋ္ဌာ၊ ဘေးမရှိသောအရပ်သို့။ပါပိတေန၊ ပို့လိုက်
အပ်သော ယောက်ျားသည်။ပုန၊ တစ်ဖန်။အာဂန္ဓွာ၊ ၍။အဂ္ဂဌာနေ၊အစ္စယ်
ဖျားခ၌လည်းကောင်း။ မဇ္ဈိမဌာနေ၊ အလယ်အရပ်၌လည်းကောင်း။ မူလေ၊
အစ္စယ်ရင်းခ၌လည်းကောင်း။ ဣတိ ဝေ၊ ဤသို့။ ဘိက္ခဝော့၊ သုံးကြိမ်။ ဒန္ဓော
အစ္စယ်တို့တို့ကို။ ဆိန္ဒိတ္တာ၊ ဖြတ်၍။ တတိယဝါရေ၊ သုံးကြိမ်မြောက် ဖြတ်
လေသောအခါ၌။ မဟာရိသဿ၊ ဘုရားအလောင်းဆင်မင်း၏။ စက္ခုပထံ၊
မျက်စိမြင်လောက်သောအရပ်သို့။ အတိက္ကမန္တဿ၊ လွန်သော။ တဿ၊ ထို
သူယုတ်မှုဆိုးအား။ ပထဝိ ပဝိဋ္ဌဘာဝံ၊ မြေမျိုသည်၏အဖြစ်ကို။ ဒီပေတုံ၊
ပြခြင်းငှာ—

အကတညုဿ၊ ကျေးဇူးကို မသိသော။ ပေါသဿ၊ ယောက်ျားယုတ်
အား။ နိစ္စံ၊ အမြဲ။ ဝိဝရဒဿိနော၊ ဟင်းလင်းဖွင့်ပြလျက်။ သဗ္ဗံ ပထဝိ ၊
အလုံးစုံသောမြေကြီးကို။ စေဒဇ္ဇာ၊ အကယ်၍ပေးငြားအုံ့။ နံ၊ ထိုသူယုတ်
မာကို။ နေဝအာဘိရာဓယေ၊ အဲလွန်မနှစ်သက်နိုင်စရာ။

ဣတိ၊ ဤသို့။ ဣမံ ဇာတကံ၊ ဤဇာတ်ကို။ ကထေတ္ဝာ၊ ဟောပြီး၍။ ပုနပိ၊
တစ်ဖန်လည်း။ တထေဝ၊ ထိုကဲ့သို့အတူလျှင်။ ကထာယ၊ စကားကို။ သမုट्ठာ
တာယ၊ ဖြစ်စေသည်ရှိသော်။ ခန္ဓဝါဒိဘူတေ၊ ခန္ဓာဝါဒီရဟန်းဖြစ်၍ဖြစ်သော။

အတ္တနိ၊ ငါဘုရားဌ။ အပရဏ္ဍိတ္ဌာ၊ ပြစ်မှားရ။ ကလာဗုရာဇာဘူတသ၊ ကလာဗုမင်း ဖြစ်ရ၍ ဖြစ်သော။ တသ၊ ထိုဒေဝဒတ်၏။ ပထဝိ ပဝိဋ္ဌဘာဝံ၊ မြေမျိုသည်၏အဖြစ်ကို။ ဒီပေဟုံ၊ ပြခြင်းငှာ။ခန္ဓိဝါဒိဇာတကဏ္ဍ၊ ခန္ဓိဝါဒိ ဇာတ်ကိုလည်း။ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။ စူဠဓမ္မပါလဘူတော၊ စူဠဓမ္မပါ လဖြစ်ရ၍ ဖြစ်သော။ အတ္တနိ၊ ငါဘုရားဌ။ -အပရဏ္ဍိတ္ဌာ၊ ပြစ်မှားရ။ မဟာ ပတာပရာဇ ဘူတသ၊ မဟာပတာပမင်း ဖြစ်ရ၍ ဖြစ်သော။ တသ၊ ထိုဒေဝ ဒတ်၏။ ပထဝိ ပဝိဋ္ဌဘာဝံ၊ မြေမျိုသည်၏ အဖြစ်ကို။ ဒီပေတုံ၊ ပြစေခြင်း ငှာ။ စူဠဓမ္မပါလဇာတကဏ္ဍ၊ စူဠဓမ္မပါလ ဇာတ်ကိုလည်း။ ကထေသိ၊ ဟော တော်မူ၏။ ဒေဝဒတ္တေ ပန၊ ဒေဝဒတ်ကိုကား။ ပထဝိ ပဝိဋ္ဌေ၊ မျိုသည် ရှိသော်။ မဟာဇနော၊ လူအပေါင်းသည်။ ဟဋ္ဌတုဋ္ဌော၊ လွန်စွာ ဝမ်း မြောက်ဝမ်းသာခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍။ ဓဇပဋာက ကဒလိယော၊ တံခွန် ကုက္ကား ငှက်ပျောပင်တို့ကို။ ဥဿာပေတ္ဝာ၊ စိုက်စေ၍။ ပုဏ္ဏဃဋေ၊ ကြာသွတ်အိုး တို့ကို။ ဌပေတ္ဝာ၊ တည်ထား၍။ နော၊ ငါတို့အား။ လာဘာဝ၀တ၊ လူ၏ အဖြစ်ကို ရတော်ပေစွတကား။ ဣတိ၊ ဤသို့။ မဟန္တံ ဆဏံ၊ ကြီးစွာသော ပွဲလမ်းသဘင်ကို။ အနုဘောတိ၊ ခံစား၏။ တမတ္ထံ၊ ထိုအကြောင်းကို။ ဘဂ ဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားအား။ အာရောစေသုံ၊ ကြားလျှောက်ကုန်၏။ဘဒိ၀ါ၊ ဘုရားသခင်သည်။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဣဒါနေ၀၊ ယခုသာလျှင်၊ ဒေ၀ ဒတ္တော၊ ဒေ၀ဒတ်သည်။ မဒတ၊ သေသည်ရှိသော်။ မဟာဇနော၊ လူ အပေါင်းသည်။ ဟဋ္ဌတုဋ္ဌတိ၊ နှစ်သက်သည်ကား။ နု၊ မဟုတ်သေး။ ပုဗ္ဗေပိ၊ ရှေးဘ၀ကလည်း။ ဟဋ္ဌတုဋ္ဌတိယေ၀၊ နှစ်သက်သည်သာလျှင်တည်း။ ဣတိ၀တ္ဝာ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၍။ 'သဗ္ဗဇနဿ၊ အလုံးစုံသော လူအပေါင်းသည်။ အပ္ပိယော၊ မချစ်မနှစ်လိုအပ်သော။ စဏ္ဍော၊ ခက်ထန်ခြင်းရှိသော။ ဖရုသော၊ ကြမ်းကြုတ် ခြင်းရှိသော။ ပိဋ္ဌိလရညောနာမ၊ ပိဋ်လမည်သောမင်းသည်။ ဗာရာဏသိယံ၊ ဗာရာဏသီပြည်ဌ။ မတော၊ သေသည်ရှိသော်။ မဟာဇနဿ၊ လူများ၏။ ဘူတ ဘာဝံ၊ နှစ်သက်ဝမ်းမြောက်သည်၏ အဖြစ်ကို။ ဒီပေတုံ၊ ပြခြင်းငှာ—

ဒ္ဒါရပါလ၊ အချင်းဒ္ဒါရပါလ။ ပိဋ်လေန၊ ပိဋ်လ အမည်ရှိသောမင်းသည်။ သဗ္ဗဇနော၊ ခပ်သိမ်းသော လူအပေါင်းကို။ ဟိ သတော၊ ညှဉ်းဆဲအပ်၏။ တသ္မိ၊ ထိုပိဋ်လမင်းသည်။မတော၊သေလေသော်။ ပစ္စယာ၊ ဆိုးသွမ်းကြောင်း

ကို။ဝေဒယန္တိ၊ ပြောဟောကုန်၏။အကဿနေတ္တော၊ မနက်သောမျက်စိရှိသော။ ဝါ၊ ကြောင်သော မျက်စိရှိသော ပိုင်လကို။ တေ၊ သင်ဒ္ဒါရုပါလ၏။ ပိယော၊ ချစ်ခြင်းသည်။ အသိနု၊ ဖြစ်လေသလော။ကသ္မာ၊ အဘယ့်ကြောင့်။ တုဝံဒ္ဒ၊ သင်ဒ္ဒါရုပါလသည်။ ရောဒသိ၊ ငိုကြွေးဘိသနည်း။

အကဿနေတ္တော၊ ရှိသောပိုင်လကို။ မေ၊ ငါ၏။ ပိယော၊ ချစ်ခြင်းသည်။ နအာသိ၊ မဖြစ်။တဿ၊ထိုပိုင်လ၏။ပစ္စာဂမနာယ၊ တစ်ဖန်ပြန်လာခြင်းဖြင့်။ ဘာသာမိ၊ ကြောက်၏။ ဣတော၊ ဤဘဝမှ။ ဂတော၊ သွားလေသောပိုင်လ သည်။ မစ္စုရာဇာ၊ သေမင်းကို။ ဟိ သေယ္ယ၊ ညှဉ်းဆဲလေရာအံ့လည်း မသိ။ ပုန၊ တစ်ဖန်။ ဣဓ၊ ဤပစ္စုပ္ပန်ဘဝသို့။သော၊ ထိုပိုင်လကို။ အာနယေယ္ယ၊ ပို့လာပြောအံ့။ ဟိ သိတော၊ ငါတို့ကိုညှဉ်းဆဲအပ်၏။

ဣတိ ဣဒံ ပိုင်လဇာတကံ၊ ဤပိုင်လဇာတ်ကို။ကထေသိ၊ဟောတော်မူ၏။ ဘိက္ခူ၊ ရဟန်းတို့သည်။ သတ္ထာရံ၊ ဘုရားသခင်ကို။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ ဒေဝဒတ္တော၊ ဒေဝဒတ်သည်။ ကုဟိं၊အဘယ်အရပ်၌။ နိဗ္ဗတ္တော၊ ဖြစ်သနည်း။ ဣတိပုစ္ဆိ သု၊ ဤသို့မေးလျှောက်ကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ အဝီစိမဟာနိရယေ၊ အဝီစိမည်သော ငရဲကြီး၌။ နိဗ္ဗတ္တော၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်လတ်သော်။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဣဒ၊ ဤပစ္စုပ္ပန် ဘဝ၌။ တယ္ဟေ၊ ပူပန်ဆင်းရဲလျက်။ ဝိစရိတ္ဝာ၊ လှည့်ပတ်သွားလာ၍။ ပုန၊ တစ်ဖန်။ ဂန္ဒွာ၊ သွား၍။ တယ္ဟနဋ္ဌာနေယေဝ၊ ပူပန်ဆင်းရဲခြင်းရှိသော အရပ်၌သာလျှင်။ နိဗ္ဗတ္တော၊ ဖြစ်ခဲ့၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်သည်ရှိသော်။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ အာမ၊ ဩော်-ဖြစ်သည်မှန်၏။ ပဗ္ဗဇိတာဝေါ၊ ရဟန်း တို့သည်မူလည်း။ ဟောန္တု၊ ဖြစ်စေကုန်။ ဂဟဋ္ဌာဝေါ၊ လူဘို့သည်မူလည်း။ ဟောန္တု၊ ဖြစ်စေကုန်၏။ ပမာဒဝိဟာရိနော၊ သတိမေ့လျော့ခြင်းဖြင့် နေ လေ့ရှိကုန်သောသူတို့သည်။ ဥဘယတ္ထ၊ နှစ်ပါးစုံသောဘဝ၌။ တပ္ပန္တိ ယေဝ၊ ပူပန်ဆင်းရဲကုန်သည်သာလျှင်တည်း။ ဣတိဝတ္ဝာ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၍။ ဣမံ ဂါထံ၊ ဤဂါထာကို။ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။

(ဗ) ၁၇။ ပါပကာရီ၊ အထူးထူးအပြားပြား မကောင်းမှု အကုသိုလ်ကံကို ပြုလေ့ရှိသောသူသည်။ ဣဓ၊ ဤပစ္စုပ္ပန်ဘဝ၌လည်း။ တပ္ပတိ၊ နှလုံးမသာ

ယာခြင်းသို့ရောက်သောအားဖြင့် ပူပန်ဆင်းရဲတတ်၏။ ပေစ္ဆ၊ တမလွန်ဘဝ ၌လည်း။ တပ္ပတိ၊အလွန်ကြမ်းကြုတ်သော အပါယ်ဆင်းရဲသို့ ရောက်သဖြင့် ပူပန်ဆင်းရဲ၏။ဥဘယတ္ထ၊နှစ်ပါးစုံသောဘဝ ၌။ တပ္ပတိ၊နှစ်ပါးသော အပြားဖြင့် ပူပန်ဆင်းရဲ၏။ မေ၊ ငါသည်။ ပါပံ၊ ယုတ်မာသောအကုသိုလ်ကံကို။ ကတံ၊ပြုမိ၏တကား။ ဣတိ ဝါ၊ဤသို့မူလည်း။တပ္ပတိ၊ နှလုံး မသာယာခြင်းသို့ ရောက်သဖြင့် ပူပန်၏။ ဒုဂ္ဂတိ ဂတော၊ အပါယ်လေးပါးသို့ ရောက်သည် ဖြစ်၍။ ဘိယျော၊ ထိုထက်လွန်စွာ။ တပ္ပတိ၊ အလွန် သည်းထန်စွာသော ကာယိကဒုက္ခဖြင့် ပူပန်ဆင်းရဲ၏။)ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ဟောတော်မူ၏။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ ဣဓတပ္ပတိတိ၊ ဣဓတပ္ပတိဟူသည်ကား။ ဒေါမနဿ ပတ္တေန၊ နှလုံးမသာယာခြင်းသို့ရောက်သော။ ကမ္မတပ္ပေနေန၊ မိမိသည်ပြု အပ်သော အကုသိုလ်ကံကြောင့်ပူပန်ခြင်းဖြင့်။ ဣဓ၊ ဤဘဝ ၌။ တပ္ပတိ ပူပန်၏။ ပစ္စာတိ၊ ပစ္စေဟူသည်ကား။ ပရလောကပန၊ တမလွန်ဘဝ ၌ကား။ ဝိပါကတပ္ပနေန၊ ဝိပါက်ခံရခြင်း၌ ပူပန်ခြင်းဖြင့်။ အတိဒါရုဏေန၊ အလွန် ကြမ်းကြုတ်သော။ အပါယဒုက္ခေန၊ အပါယ်၌ဖြစ်သော ဆင်းရဲခြင်းဖြင့်။ တပ္ပတိ၊ ပူပန်၏။ ပါပကာရီတိ၊ ပါပကာရီဟူသည်ကား။ နာနပ္ပကာရသံ- အထူးထူး အပြားပြားသော။ ပါပဿ၊ ယုတ်မာသော အကုသိုလ်ကံကို။ ကတတ္တာ၊ ပြုတတ်သောပုဂ္ဂိုလ်တည်း။ ဥဘယတ္ထာတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဝုတ္တပ္ပ ကာရေန၊ လိုအပ်ပြီးသော အပြားရှိသော။ ဣမိနာတပ္ပနေန၊ ဤပူပန်ခြင်း ဖြင့်။ ဥဘယတတ္ထပ္ပတိနာမ၊ နှစ်ပါးစုံသောဘဝ ၌ ပူပန်သည်မည်၏။ ပါပံ၊ မေတိ၊ပါပံမေဟူသည်ကား။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွ။ သော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ကမ္မတပ္ပနေန၊ ကံ၏ပူပန်ခြင်းဖြင့်။ တပ္ပန္တော၊ ပူပန်ဆင်းရဲလျက်။ မေ၊ ငါ သည်။ ပါပံ၊မကောင်းမှုကို။ ကတံ၊ ပြုခဲ့ပြီ။ ဣတိ၊ သို့။တပ္ပတိ၊ ပူပန်၏။ အပ္ပ မတ္တကံ၊ အနည်းငယ်မျှသာဖြစ်သော။ တံတပ္ပနံ၊ ထိုပူပန်ခြင်းရှိသော အကု သိုလ်ကံသည်။ ဝိပါကတပ္ပနေန၊ အကျိုးပေးရာ ၌ ပူပန်ခြင်းဖြင့်။ တပ္ပန္တော၊ ပူပန်ဆင်းရဲသည်ရှိသော်။ ဘိယျော၊လွန်စွာ။ တပ္ပတိ၊ပူပန်၏။ဒုဂ္ဂတိ ဂတော တိ၊ဂတောဟူသည်ကား။အတိဖရုသေန၊အလွန်ကြမ်းကြုတ်သော။တပ္ပနေန၊ ပူပန်ခြင်းဖြင့်။ အတိဝိတ်၊ အလွန်လျင်။ တပ္ပတိ၊ ပူပန်ဆင်းရဲ၏။ ဣတိ တတ္ထော၊ ဤကား အနက်တည်း။

ဂါထာပရိယောသာနေ၊ ဂါထာ၏အဆုံး၌။ ဗဟု၊ များစွာသောသူတို့သည်။ သောတာပန္နာဒယော၊ သောတာပန်အစရှိသည်တို့သည်။ အဟေသုံ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ မဟာဇနသ၊ လူများအပေါင်းအား။ သတ္ထိကာ၊ အကျိုးရှိသော။ ဒေသနာ၊ ဒေသနာသည်။ ဇာတာ၊ ဖြစ်၏။

ဒ္ဒါဒသမံ၊ သော။ ဒေဝဒတ္တဝတ္ထု၊ သည်။

ဣတိသမတ္တော၊ ပြီးပြီ။

၁-ယမကဝဂ္ဂ၊ ၁၃-သုမနဒေဝီ ဝတ္ထု

ဒေဝဒတ်ဝတ္ထုဌ် ဟောအပ်သော ဂါထာ၏ အဖွင့်ကိုပြုပြီး၍ သုမနဒေဝီ ဝတ္ထုဌ် ဟောအပ်သော ဂါထာ၏အဖွင့်ကို ပြုခြင်းငှာ အရှင်ဗုဒ္ဓဃောသဆရာသည် "ဣဓနန္ဒတိ" စသည်ကို မိန့်တော်မူ၏။

ဣဓနန္ဒတိတိ ဣမံဒေသနံ၊ ဣဓနန္ဒတိ စသော ဤတရားဟောခြင်းကို။ သတ္ထာ၊ ဘုရားမြတ်စွာသည်။ ဇေတဝေနေ၊ ဇေတဝန်ကျောင်းသော်၌။ ဝိဟရန္တော၊နေတော်မူသည်။သုမနဒေဝီ ၊သုမနဒေဝီကို။အာရဗ္ဘ၊အကြောင်းပြု၍။ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စ။သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌။ ဒေဝသိကံ၊ နေ့တိုင်း။ အနာထပိဏ္ဍိကဿ၊ အနာထပိဏ်သူဌေး၏။ ဂေဟေ၊ အိမ်၌။ ဒ္ဒေဘဂ္ဂသဟဿာနိ၊ နှစ်ထောင်သော ရဟန်းတို့သည်။ ဘုဉ္ဇန္တိ၊ ဆွမ်းစားကုန်၏။ ဝိသာခါယ မဟာဥပါသိကာယ၊ ဝိသာခါမည်သော ဒါယကာမကြီး၏။ ဂေဟေ၊ အိမ်၌။ တထာ၊ ထိုအတူ နှစ်ထောင်သောရဟန်းတို့သည်။ ဘုဉ္ဇန္တိ၊ဆွမ်းစားကုန်၏။ သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌။ ယောယော၊အကြင်အကြင်သူသည်။ ဒါနံ၊ အလှူကို။ ဒါတုကာမော၊ ပေးလိုသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သောသော၊ ထိုထိုသူသည်။ တေသံဥဘိန္နံ၊ ထိုအနာထပိဏ် ဝိသာခါတို့၏။ သြကာသံ၊ အားလပ်သောအခွင့်ကို။ လဘိတ္ဝာ ဝ၊ရမ္မသာလျှင်။ ကရောတိ၊ ပြုရ၏။ ကာရဏာ၊ အကြောင်းသည်။ ကိံ ၊ အဘယ်နည်းဟူမူကား။ တုမှာကံ၊ သင်တို့၏။ ဒါနဋ္ဌာ၊အလှူပေးရာဖြစ်သော မဏ္ဍာပ်တင်းကုပ်သို့။ အနာထပိဏ္ဍိကောဝါ၊ အနာထပိဏ် သူဌေးသည် လည်းကောင်း။ ဝိသာခါဝါ၊ ဝိသာခါသည် လည်းကောင်း။ အာဂတာတိ၊

လာကုန်၏လော့ဟု။ ပုစ္ဆိတ္တာ၊ မေးလတ်သော်။ နာဂတာတိ၊ မလာကုန်ဟူ၍။ ဝုတ္တော၊ သော်။ သဟသဟဿံ၊ တစ်သိန်းသောအသပြောကို။ ဝိဿဇ္ဇေတ္တာ၊ စွန့်၍။ ကေ ကတဒါနံပိ၊ ဤသို့ပြုအပ်သော အလှူသည်လည်း။ ကိံ ဒါနံ နာမ၊ အဘယ်အလှူ မည်လေရာအံ့နား။ ဣတိဂရဟန္တိ၊ ဤသို့ကဲ့ရဲ့ကုန်၏။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွ။ တေ ဥဘောပိ၊ ထိုအနာထပိဏ်ဝိသာခါတို့သည်လည်း။ ဘိက္ခုသံဃဿ၊ ရဟန်းသံဃာ၏။ ရုစိဠ္ဠ၊ နှစ်သက်အားရခြင်းကို လည်း ကောင်း။ အနုစ္ဆဝိကကိစ္စာနိစ၊ လျောက်ပတ်သော ကိစ္စတို့ကို လည်းကောင်း။ အတိဝိယ၊ အလွန်လျှင်။ ဇာနန္တိ၊ သိကုန်၏။ တေသု၊ ထိုအနာထပိဏ် ဝိသာခါတို့ သည်။ ဝိစရန္တေသု၊ စီရင်ကုန်သည်ရှိသော်။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်။ စိတ္တရုပ်၊ စိတ်အားလျော်စွာ။ ဘုဥ္ဇန္တိ၊ စားကုန်၏။ တဿာ၊ ထိုကြောင့်။ ဒါနံ၊ အလှူ ကို။ ဒါတုကာမ၊ ပေးလိုကုန်သော။ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော သူတို့သည်။ တေ၊ ထိုအနာထပိဏ် ဝိသာခါတို့ကို။ ဂဟေတ္တာ၊ ပင့်ခေါ်၍။ ဂစ္ဆန္တိ၊ ကုန် ၏။ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်။ တေ၊ ထိုအနာထပိဏ် ဝိသာခါတို့သည်။ အတ္တနော အတ္တနော၊ မိမိ မိမိ၏။ ဃရေ၊ အိမ်၌။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့ကို။ ပရိဝိသိတုံ၊ လုပ်ကျွေးခြင်းငှာ။ နလဘန္တိ၊ မရကုန်။ တတော၊ ထိုသို့ မရသောကြောင့်။ ဝိသာခါသည်။ ကောနုခေါ၊ အဘယ်သူသည်။ မမဗ္ဗာနေ၊ ငါ့အရာ၌။ ဌတ္တာ၊ တည်၍။ ဘိက္ခုသံဃံ၊ ရဟန်းသံဃာကို။ ပရိဝိသိဿတိ၊ လုပ်ကျွေးနိုင်အံ့ နည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဥပဓာရေန္တီ၊ စူးစမ်းဆင်ခြင်သည်ရှိသော်။ ပုတ္တဿ၊ သား ၏။ ဓီတရံ၊ သမီးကို။ ဒိသ္မာ၊ ၍။ တံ၊ ထိုသမီးကို။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ဌာနေ၊ အရာ၌။ ထပေသိ၊ ထား၏။ သာ၊ ထိုသမီးသည်။ တဿာ၊ ထိုဘုရားမ ဝိသာခါ ၏။ နိဝေသနေ၊ အိမ်၌။ ဘိက္ခုသံဃံ၊ ရဟန်းသံဃာအား။ ပရိဝိသတိ၊ လုပ်ကျွေး၏။ အနာထပိဏ္ဍိကောပိ၊ အနာထပိဏ်သူဌေးသည်လည်း။ မဟာ သုဘဒ္ဒံနာမ၊ မဟာသုဘဒ္ဒါမည်သော။ ဇေဋ္ဌမိ တရုံ၊ သမီးအကြီးကို။ ထပေသိ

မိမိအရာ၌ထား၏။ သာ၊ ထိုသမီးအကြီးသည်။ ဘိက္ခုနံ၊ ရဟန်းတို့၏။ ဝေယျာ ဝစ္စံ၊ အမှုကြီးငယ်ကို။ ကရောန္တီ၊ ပြုလျက်။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ သုဏန္တီ၊ နာလျက်၊ သောတာပန္နာဟုတ္တာ၊ သောတာပန်ဖြစ်၍။ ပတိကုလံ၊ လင်အိမ်သို့။ အဂမာ သိ၊ လိုက်ရလေ၏။ တတော၊ ထိုနောင်မှ။ စူဠသုဘဒ္ဒံ၊ စူဠသုဘဒ္ဒါကို။ ထပေသိ ထား၏။ သာပိ၊ ထိုစူဠသုဘဒ္ဒါသည်လည်း။ တထေဝ၊ ထိုအစ်မအတူသာလျှင်

ကရောန္တီ၊ ပြုလျက်။ သောတာပန္နောဟုတ္တာ၊ သောတာပန်ဖြစ်၍။ ပတိကုလံ ဂတာ၊ လင်အိမ်သို့သွားရလေ၏။ အထ၊ထိုနောက်မှ။သုမနဒေဝီ နာမ၊သုမန ဒေဝီအမည်ရှိသော။ ကနိဋ္ဌဓီတရံ၊ သမီးငယ်ကို။ ဌပေသိ၊ထား၏။ သာပန၊ ထိုသုမနဒေဝီသည်။ သကဒါဂါမိဖလံ၊သကဒါဂါမိဖိုလ်သို့။ ပတ္တာ၊ရောက်၍။ ကုမာရိကာဝ၊ သက္ခိသမီးငယ်သာလျှင်။ ဟုတ္တာ၊ဖြစ်၍။ တံထာရှုပေန၊ ထိုသို့ သဘောရှိသော။ အဖာသုကေန၊ မချမ်းသာသော။ အာတုရာ၊ ကျင်နာစွာ သောအနာရောဂါ နှိပ်စက်ခြင်းဖြင့်။ အာဟာရုပစ္ဆေဒံ၊ အစာ အာဟာရ ပြတ်ခြင်းကို ကတ္တာ၊ပြု၍။ ပိတရံ၊ အာဘကို။ ဒဋ္ဌုကာမော၊ ဟုတ္တာ၊ ဖူးမြင် လိုသောကြောင့်။ ပက္ကောသာပေသိ၊ ခေါ်စေ၏။ သော၊ ထိုအနာထပိဏ် သူဌေးသည်။ ကေသို့ဒါနဂ္ဂေ၊တစ်ခုသောအလှူတင်းကုပ်၌။တဿာ၊ထိုသုမန ဒေဝီ၏။ သာသနံ၊ မှာထားလိုက်သော သာသင်းစကားကို။ သုတ္တာဝ၊ ကြား၍ လျှင်။အာဂန္ဒွာ၊လာ၍။အမ္မ သုမန၊ချစ်သမီးသုမန။ ကိံ၊အဘယ်သို့ရှိသနည်း ဣတိအာဟ၊ ဤသို့မေး၏။ သာပိ၊ ထိုသုမနဒေဝီသည်။ နံ၊ထိုအနာထပိဏ် ကို။ တာတ ကနိဋ္ဌဘာတိက၊ချစ်မောင်ငယ်။ ကိံ၊အဘယ်သို့နည်း။ ဣတိအာ ဟ၊ဤသို့မေး၏။ အမ္မ၊ချစ်သမီး။ ဝိလပသိ၊ ယောင်ယမ်း မြည်တမ်းသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့မေး၏။ ကနိဋ္ဌဘာတိက၊ မောင်ငယ်။ နဝိလပါမိ၊ မယောင် ယမ်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၏။ အမ္မ၊ ချစ်သမီး။ ဘာယာသိ၊ သင်ကြောက်သလော။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးမြန်းသည်ရှိသော်။ ကနိဋ္ဌဘာတိက၊ မောင်ငယ်။ နဘာယာမိ ငါမကြောက်။ ဣတိတ္တောကံ၊ ဤမျှ။ လောက်သောစကားကို။ ဝတ္တာယေဝ၊ ဆိုခဏသာလျှင်။ ကာလမကာသိ။ စုတေခြင်းကို ပြုလေ၏။ ။သောသေဋ္ဌိ၊ ထို အနာထပိဏ်သူဌေးသည်။ သောတာပန္နော၊သောတာပန်သည်။ သမာနော်ပိ၊ ဖြစ်လျက်မူလည်း။ ဓီတရံ၊ သမီးကို။ ပဋိစ္စ၊ စဲ၍။ ဥပ္ပန္နံသောကံ၊ ဖြစ်သော ကြောင့်ကြေကွဲခြင်းကို။ အဓိဝါသေတုံ၊ သည်းခံခြင်းငှာ။ အသက္ကောန္တော တည်တံ့စေခြင်းငှာ မတတ်နိုင်သည်ဖြစ်၍။ ဓီတု၊ သမီး၏။ သရီရကိစ္စံ၊ အကောင်ဖုတ်သောအမှုကို။ ကာရေတ္တာ၊ ပြုစေလျက်။ ရောဒန္တော၊ ငိုကြွေး လျက်။ သတ္ထုသန္တိကံ၊ ဘုရားအထံတော်သို့။ ဂန္တွာ၊သွားသည်ရှိသော်။ ဂဟ ပတိ၊ သူဌေးကြီး။ ကိံ၊အဘယ်ကြောင့်။ ဥက္ခိ၊ နှလုံးဆင်းရဲခြင်းရှိလျက်။ ဒုမ္မ နော၊ နှလုံးမဲ့ဘာယာခြင်းရှိလျက်။ အသုမ္ပဇ္ဇေ၊ မျက်ရည်ဖြင့် ပြည့်သော

မျက်နှာရှိလျက်။ ရောဒမာနော၊ ငိုကြွေးမြည်တမ်း၍။ အာဂတောသိ၊ရောက်လာတိသနည်း။ ဣတိဝုတ္တော၊ ဤသို့မိန့်တော်မူသည်ရှိသော်။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ မေ၊ အကျွန်ုပ်၏။ ဓီတာ၊ သမီးဖြစ်သော။ သုမနဒေဝီ၊ သုမနဒေဝီသည်။ကာလံ၊ စုတေခြင်းကို။-ကတာ၊ ပြု၏။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ အထ၊ ထိုသို့စုတေရာ၌။ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်။ သောစသိနု၊ စိုးရိမ်လေဘိသနည်း။ သဗ္ဗေသံ၊ အလုံးစုံသော သူတို့၏။ မရဏံ၊ သေခြင်းသည်။ကေသိကံ နနု။စင်စစ် မလွဲသောသဘောအမှန် မဟုတ်လော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ဘုရား။ တေ၊ ဤသေရခြင်းသဘောကို။ ဇာနာမိ၊ အကျွန်ုပ် သိပါ၏။ မေ၊အကျွန်ုပ်၏။ ဓီတာ၊သမီးသည်။ ဝေရူပါနာမ၊ ဤသို့သဘောရှိသော ဂုဏ်ကျေးဇူးရှိလျက်။ မေ၊အကျွန်ုပ်၏။ဓီတာ၊သမီးသည်။ဟိရိသြတ္တပ္ပသမ္ပန္နာ အရှက်အကြောက်နှင့်ပြည့်စုံ၏။ သာ၊ထိုသို့သဘောရှိသောသမီးသည်။မရဏကာလေ၊ သေခါနီးအခါ၌။ သတိ၊ သတိကို။ ပစ္စုပဋ္ဌာပေတုံ၊ ခိုင်ခံ့မြဲမြံစွာ တည်စေခြင်းငှာ။ အသက္ကောန္တီ၊ မတတ်နိုင်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဝိလပမာနာ၊ ယောင်ယမ်း မြည်တမ်းလျက်။ မတာ၊ သေခဲ့၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။ တေန၊ထိုကြောင့်။ အနပ္ပကံ၊အတိုင်းမသိသော။ ဒေါမနဿံ၊ နှလုံးမသာယာခြင်းသည်။ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊၏။ ဣတိ၊ဤသို့ လျှောက်သည်ရှိသော်။ မဟာသေဋ္ဌိ၊ သူဌေးကြီး။ တာယ၊ ထိုသမီးသည်။ ကိံ ပန၊ အဘယ်သို့လျှင်။ ကထိတံ၊ ယောင်ယမ်းဆိုချုတ်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊အရှင်ဘုရား။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ တံ၊ ထိုသမီးကို။အမ္မ သုမနေတိ၊ ချစ်သမီးသုမနဟူ၍။ အာမန္တေသိ၊ခေါ်၏။ အထ၊ထိုသို့ခေါ်သောအခါ၌။ မံ၊ အကျွန်ုပ်ကို။တာတက်နိဋ္ဌဘာတိက၊ချစ်မောင်ငယ်။ကိံ ၊အဘယ်နည်း။ဣတိ၊ အာဟဤသို့ဆိုခဲ့၏။အမ္မ၊ချစ်သမီး။ဝိလပသိ၊သင်ယောင်ယမ်းသလော။ ဣတိ ဝုတ္တော၊ဤသို့မေးမြန်းသည်ရှိသော်။ ကနိဋ္ဌဘာတိက၊ မောင်ငယ်။ နဝိလပါမိ၊ ငါမယောင်ယမ်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ထိုပြန်ခဲ့၏။ အမ္မ၊ချစ်သမီး။ ဘာယသိ၊ သင်ကြောက်သလော။ ဣတိဝုတ္တော၊ ဤသို့မေးမြန်းသည်ရှိသော်။ ကနိဋ္ဌဘာတိက၊ မောင်ငယ်။ နဘာယာမိ၊ ငါမကြောက်။ ဣတိတ္တောကံ၊ ဤမျှလောက်သောစကားကို။ ဝတ္ဝာ၊၍။ ကာလံ၊ စုတေခြင်းကို။ အကာသိ၊ပြုလေခဲ့၏။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်သောအခါ၌။ နံ၊သူဌေးကို။ ဘဂဝါ၊ဘုရားရှင်သည်။ မဟာ

သေဋ္ဌိ၊သူဌေးကြီး။တေ၊သင်၏။ဓိတာ၊သမီးသည်။ နဝိလပတိ၊မယောင်ယမ်း။ ဤတိအာဟ၊မူ၏။ ဘန္တေ၊ဘုရား။ အထ၊ထိုသို့မယောင်ယမ်းဘဲလျက်။ကသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆိုလေဘိသနည်း။ ဤတိ၊ ဤသို့မေးလျှောက် သည်ရှိသော်။ ကနိဋ္ဌတ္တာယေဝ၊ ငယ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်သာလျှင်။အာဟ၊ ဆို၏။ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။ ဂဟပတိ၊သူဌေးကြီး။ တေ၊သင်၏။ ဓိတာ၊သမီးသည်။ မဂ္ဂဖလေဟိ၊ မဂ်ဖိုလ်တို့ဖြင့်။ တယာ၊ သင့်ထက်။ မဟာလ္လိကာ၊ ကြီး၏။ ဟိ၊ ထို စကားသင့်စ္ဆ။ တုံ၊ သင်သည်။ သောတာပန္နော၊ သောတာပန်တည်း။ တေ၊ သင်၏။ ဓိတာပန၊သမီးသည်ကား။ သကဒါဂါမိနီ၊သကဒါဂါမ်တည်း။ သာ၊ ထိုသမီးသည်။မဂ္ဂဖလေဟိ၊မဂ်ဖိုလ်တို့ဖြင့်။ တယာ၊သင်ထက်။ မဟာလ္လိကတ္တာ၊ ကြီးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ တံ၊သင့်ကို။ ဝေ၊ဤသို့ မောင်ငယ်ဟူသောစကား ဖြင့်။ အာဟု၊ဆို၏။ဤတိ၊ ဤသို့မိန့်လတ်သော်။ ဘန္တေ၊အရှင်ဘုရား။ ဝေ၊ဤ သို့ အမှန်ပင်ဖြစ်သလော။ ဤတိ၊ဤသို့လျှောက်လတ်သော်။ဂဟပတိ၊သူဌေး ကြီး။ဝေ၊ဤသို့မချုတ်မှန်၏။ဤတိ၊ ဤသို့မိန့်လတ်သော်။ ဘန္တေ၊အရှင်ဘုရား။ ဤဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ ကုဟိံ၊ အဘယ်ဘုံ၌။ နိဗ္ဗတ္တာ၊ ဖြစ်လေသနည်း။ ဤတိ၊ ဤသို့လျှောက်သည်ရှိသော်။ ဂဟပတိ၊ သူဌေးကြီး။ တုသိတဘဝေ၊ တုသိ တာနတ်ပြည်၌။နိဗ္ဗတ္တာ၊ဖြစ်လေ၏။ ဤတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။ဘန္တေ၊ အရှင် ဘုရား။မမဓိတာ၊ အကျွန်ုပ်သမီးသည်။ဤဒေ၊ ဤဤလူ့ပြည်၌။ဥတကာနံအန္တ ရေ၊ဆွေမျိုးတို့၏အကြား၌။ နန္ဒမာနာ၊ နှစ်သက်ဝမ်းမြောက်ခြင်းဖြင့်။ ဝိစရိ တ္ဝာ၊ကျင်လည်၍။ ဤတော၊ ဤလူ့ပြည်မှ။ ဂန္ဓာဝိ၊ သွားလည်း။ နန္ဒဋ္ဌာ နေယေဝ၊ နှစ်သက်ဝမ်းမြောက်ရာ၌လျှင်။ နိဗ္ဗတ္တာ၊ ဖြစ်လေ၏။ ဤတိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။အထ၊ထိုအခါ၌။ နံ၊ထိုသူဌေးကို။ သတ္ထာ၊မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဂဟပတိ၊သူဌေးကြီး။ အာမ၊ သြော်ဖြစ်သည်မှန်၏။ ဤတိ၊ ဤသို့မိန့်ပြီးသော် ဂဟဋ္ဌာဝါ၊ လူတို့မှုလည်းဖြစ်ကုန်သော။ ပဗ္ဗဇိတာဝါ၊ ရဟန်းတို့ မှုလည်း ဖြစ်ကုန်သော။ အပ္ပမတ္တာနာမ၊ မမေ့မလျော့သော သူတို့မည်သည်။ ဤမ ဟာကေစ၊ ဤဘဝ၌လည်းကောင်း။ပရလောကေစ၊ တမလွန်ဘဝ၌ လည်း ကောင်း။ နန္ဒန္တိယေဝ၊ နှစ်သက်ကုန်သည်သာလျှင်တည်း။ ဤတိဝတ္ဝာ၊ဤသို့ မိန့်တော်မူ၍။ ဤမံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို။ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။

(၁၇။ ဂဟပတိ၊သူဌေးကြီး။ ကတဝုညော၊ အထူးထူးအပြားပြားပြုအပ်ပြီးသောကောင်းမှုရှိသောသူသည်။ ဣဓ၊ ဤလောကဌ်။ နန္ဒတိ၊ ကံကိုနှစ်သက်ခြင်းဖြင့် ဝမ်းမြောက်၏။ ပေစ္စ၊ တမလွန်ဘဝဌ်။ နန္ဒတိ၊ အကျိုးကိုနှစ်သက်ခြင်းဖြင့် ဝမ်းမြောက်၏။ ဥဘယတ္ထ၊ ဘဝနှစ်ပါးဌ်။ နန္ဒတိ၊ နှစ်ပါးအပြားရှိသောနှစ်သက်ခြင်းဖြင့် ဝမ်းမြောက်၏။ မေ၊ ငါသည်။ ပုညံ၊ကောင်းမှုကို။ ကတန္တိ၊ ပြုအပ်ပြီဟူ၍။ နန္ဒတိ၊ ကံကိုနှစ်သက်၏။ သုဂတိ ဂတော၊ သုဂတိဘဝသို့ ရောက်သည်ဖြစ်၍။ ဘိယ္ယော၊ လွန်စွာ။ နန္ဒတိ၊ ကံ၏အကျိုးကိုနှစ်သက်၏။ ဣတိအာဟာ၊ ဤသို့ ဟောတော်မူ၏။)

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာဌ်။ ဣဓာတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဣဓလောကေ၊ ဤလောကဌ်။ ကမ္မနန္ဒနေန၊ ကံကိုနှစ်သက်ခြင်းဖြင့်။ နန္ဒတိ၊ နှစ်သက် ဝမ်းမြောက်၏။ ပေစ္စာတိ၊ ဟူသည်ကား။ ပရလောကေ၊ ဘဝတစ်ပါးဌ်။ ဝိပါကနန္ဒနေန၊ အကျိုးကို နှစ်သက်ခြင်းဖြင့်။ နန္ဒတိ၊ နှစ်သက်၏။ ကတပုညောတိ၊ ဟူသည်ကား။ နာနပ္ပကာရဿ၊ အထူးထူးအပြားပြားသော။ ပုညဿ၊ကောင်းမှုကို။ ကတတ္တာ၊ ပြုတတ်သောသူတည်း။ ဥဘယတ္ထာတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဣဓ၊ ဤဘဝဌ်။ မေ၊ ငါသည်။ ကုသလံ၊ ကုသိုလ်ကို။ ကတံ၊ ပြုအပ်ပြီ။ မေ၊ ငါသည် ပါပံ၊ မကောင်းမှုကို။ အကတံ၊မပြုအပ်ပြီ။ ဣတိ၊ဤသို့။ နန္ဒတိ၊ နှစ်သက်၏။ ပရတ္ထ၊ တမလွန်ဘဝဌ်။ဝိပါက၊အကျိုးဆက်ကို။ အနုဘဝန္တော၊ ခံစားလျက်။ နန္ဒတိ၊ ၏။ ပုညံမေတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဣဓ၊ ဤဘဝဌ်။ နန္ဒနတောပန၊ နှစ်သက်ခြင်းရှိသောသူသည်ကား။ မေ၊ငါသည်။ ပုညံ၊ ကောင်းမှုကို။ ကတန္တိ၊ ပြုအပ်ပြီဟူ၍လည်းကောင်း။ နန္ဒတိ၊ နှစ်သက်၏။ သောမနဿမတ္တေနေဝ၊ ဝမ်းမြောက်ကာမျှဖြင့်လျှင်။ ကမ္မနန္ဒနံ၊ကံကိုနှစ်သက်ခြင်းကို။ ဥပါဒါယ၊စွဲ၍။ ဘိယ္ယော၊လွန်စွာ။ နန္ဒတိ၊နှစ်သက်၏။ ဣတိ၊ဤသို့။ ဝိပါကနန္ဒနေနပန၊ အကျိုးကို နှစ်သက်ခြင်းဖြင့်။ သုဂတိ၊ သုဂတိဘဝသို့။ ဂတော၊ သွား၏။ သတ္တ ပညာသဝဿကောဋိယော၊ ငါးဆယ့်ခုနှစ်ကုဋေသော နှစ်တို့ပတ်လုံးလည်းကောင်း။ သဋ္ဌိစဝဿသတသဟဿာနိ၊ အနှစ်ခြောက်သန်းတို့ပတ်လုံး လည်းကောင်း။ ဒိဗ္ဗသမ္ပတ္တိ ၊နတ်၏စည်းစိမ်ကို။အနုဘဝန္တော၊ခံစားလျက်။တုသိတပုရေ၊ တုသိတာနတ်ပြည်ဌ်။ အတိဝိယ၊ အလွန်လျှင်။ နန္ဒတိ၊ နှစ်သက်၏။ ဣတိအဟောသိ၊ ဤကားအနက်တည်း။

ဂါထာပရိယောသာနေ၊ ဂါထာ၏အဆုံး၌။ ဗဟု၊ များစွာသောသူတို့သည်။ သောတာပန္နာဒယော၊ သောတာပန်အစရှိသည်တို့သည်။ အဟောသုံ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ မဟာဇနသ၊ လူအပေါင်းအား။ သဝတ္ထိကာ၊ အကျိုးရှိသော။ ဓမ္မဒေသနာ၊ တရားဟောခြင်းသည်။ ဇာတာ၊ ဖြစ်၏။

တေရသမံ၊ သော။ သုမနဒေဝီဝတ္ထု၊ သည်။

ဣတိသမတ္တော၊ ပြီးပြီ။

၁၃။ ယမကဝဂ္ဂ၊ ၁၄- ဒွေသဟာယကဘိက္ခုဝတ္ထု

သုမနဒေဝီဝတ္ထု၌ ဟောရာဖြစ်သော ဂါထာ၏အဖွင့်ကို ပြုပြီး၍ ဒွေသဟာယကဘိက္ခုဝတ္ထု၌ ဟောရာဂါထာ၏ အဖွင့်ကို ပြုလိုရကား "ဗဟုမ္ပိစေတိ" စသည်ကို မိန့်အပ်၏။

ဗဟုမ္ပိစေတိ ဣမံဓမ္မဒေသနံ၊ ဗဟုပ္ပိစေ စသော ဤတရားဟောခြင်းကို။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသခင်သည်။ ဇေတဝေနေ၊ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌။ ဝိဟရန္တော၊ နေတော်မူလျက်။ ဒွေသဟာယကေ၊ လူလက်ထက်က အဆွေခင်ပွန်းဖြစ်သော ရဟန်းနှစ်ဦးတို့ကို။ အာရဗ္ဘ၊ အကြောင်းပြု၍။ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွ။ သာဝတ္ထိဝါသိနော၊ သာဝတ္ထိပြည်၌ နေကုန်သော။ သဟာယကာ၊ သူငယ်ချင်းဖြစ်ကုန်သော။ ဒွေကုလပုတ္တာ၊ အမျိုးသားနှစ်ယောက်တို့သည်။ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းသို့။ ဂန္တွာ၊ သွား၍။ သတ္ထု၊ ဘုရားသခင်၏။ ဓမ္မဒေသနံ၊ တရားဒေသနာကို။ သုတ္ဝာ၊၍။ ကာမေ၊ ကာမဂုဏ်တို့ကို။ ပဟာယ၊ ပယ်၍။ သာသနေ၊ သာသနာတော်၌။ ဥရံ၊ ရင်ကို။ ဒတ္ဝာ၊၍။ ပဗ္ဗဇိတ္ဝာ၊ ရဟန်းပြု၍။ ပဠဝယောနိ၊ ငါးဝါတို့ပတ်လုံး။ အာစရိယုပဇ္ဈာယာနံ၊ ဆရာဥပဇ္ဈာယ်တို့၏။ သန္တိကေ၊ အထံ၌။ ဥသိတ္ဝာ၊ နေ၍။ သတ္ထာရံ၊ ဘုရားသခင်ညွှတ်သို့။ ဥပသင်္ကမိတ္ဝာ၊ ကပ်၍။ သာသနေ၊ သာသနာတော်၌။ ဓုရံ၊ ဓုရကို။ ပုစ္ဆိတ္ဝာ၊ မေး၍။ ဝိပဿနာဓုရဠု၊ ကမ္မဋ္ဌာန်း ဘာဝနာစီးဖြန်းခြင်းဟူသော ဝိပဿနာဓုရကို လည်းကောင်း။ ဂန္ထဓုရဠု၊ စာပေကျမ်းဂန်သင်ကြားခြင်းဟူသော ဂန္ထဓုရကိုလည်းကောင်း။ ဝိတ္ထာရတော၊ အကျယ်အားဖြင့်။ သုတ္ဝာ၊ နာ၍။ ကေဝ၊ ရဟန်းတစ်ပါးသည်။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ တာဝ၊ စွာ။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ မဟလ္လကကာလေ၊ ကြီးရင့်

အိုမင်းသောအခါ၌။ ပဋ္ဌဇိတောဟုရဟန်းပြု၏။ ဂန္ဓခုရုံ၊ဂန္ဓခုရကို။ ပူရေတုံ၊ ပြည့်စုံစေခြင်းငှာ။ နှ သက္ခိဿာမိ၊မတတ်နိုင်။ ဝိပဿနာခုရုံ ပန၊ ဝိပဿနာ ခုရကိုကား။ ပူရေဿာမိ၊ ဖြည့်အုံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်ပြီးသော်။ ယာဝ အရဟတ္တာ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့ရောက်သည်တိုင်အောင်။ ဝိပဿနာခုရုံ၊ဝိပဿ နာခုရကို။ကထာပေတ္တာ၊ဟောစေ၍။ ဃဋေန္တော၊စေ့ဆော်လျက်။ ဝါယ— မန္တော၊လုံ့လပြည့်သည်ရှိသော်။ သဟပဋိသမ္ဘိဒါဟိ၊ ပဋိသမ္ภิဒါတို့နှင့်တကွ။ အရဟတ္တံ၊ ရဟန္တာအဖြစ်သို့။ ပါပုဏိ၊ရောက်၏။ ဣတရောပန၊ တစ်ယောက် သော ရဟန်းသည်ကား။ အဟံ၊ သည်။ ဂန္ဓခုရုံ၊ ဂန္ဓခုရုံကို။ ပူရေတုံ၊ဖြည့် ခြင်းငှာ။ သက္ခိဿာမိ၊စွမ်းနိုင်အုံ့။ ဣတိစိန္တေတ္တာ၊ ဤသို့ကြံ၍။ အနုဂ္ဂဟေန၊ အစဉ်အားဖြင့်။ တိပိဋကံ၊ ပိဋကတ်သုံးပုံဟုဆိုအပ်သော။ ဗုဒ္ဓဝစနံ၊ ဘုရား စကားတော်ကို။ ဥဂ္ဂဏှိတ္တာ၊သင်ကြား၍။ တထာဂတဋ္ဌာနေ၊မြတ်စွာဘုရား အရာ၌တည်၍။ ဓမ္မံ၊ ကို။ ကထေသိ၊ ဟော၏။ သရဘည်၊ ရွတ်အံ့သရဇ္ဈာယ် ခြင်းကို။ ဘဏတိ၊ ရွတ်ဆို၏။ ပဠုန္နံ ဘိက္ခုသတာနံ၊ ငါးရာသော ရဟန်းတို့ အား။ ဓမ္မံ၊ကို။ ဝါစေန္တော၊ပို့သသင်ကြားစေလျက်။ ဝိစရတိ၊ သွားလာ၏။ အဋ္ဌာရသန္နံ မဟာဂဏာနံ၊တစ်ဆယ့်ရှစ်ရပ်သော ဂိုဏ်းအကြီးတို့၏။အာစရိ- ယော၊ဆရာသည်။ အဟောသိ၊၏။ ဘိက္ခု၊ရဟန်းတို့သည်။ သတ္ထုသန္တိကေ၊ ဘုရားအထံတော်၌။ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို။ ဂဟေတ္တာ၊ ယူ၍။ ဣတရသ ထေရသ၊အဘော်ဖြစ်သော ရဟန္တာမထေရ်၏။ ဝသနဋ္ဌာနံ၊နေရာအရပ်သို့။ ဂန္တာ၊သွား၍။တသ၊ထိုမထေရ်၏။ ဩဝါဒေ၊အဆုံးအမ၌။ ဌတ္တာ၊တည်၍။ အရဟတ္တံ၊ ရဟန္တာအဖြစ်သို့။ ပတ္တာ၊ရောက်၍။ ထေရုံ၊မထေရ်ကို။ ဝန္ဒိတ္တာ၊ ရှိခိုး၍။သတ္ထာရုံ၊ဘုရားသမ္ဗညုကို။ ဒဋ္ဌုကာမာ၊ ဖူးမြင်လိုကုန်သည်။ အမှာ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ဣတိ ဝဒန္တိ၊ဤသို့ဆိုကုန်၏။ ထေရော၊မထေရ်သည်။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့။ ဂစ္ဆထ၊ သွားလေကုန်။ မမ ဝစနေန၊ငါ၏စကားဖြင့်။ သတ္ထာရုံ၊ ဘုရားသခင်ကို။ဝန္ဒိတ္တာ၊ ရှိခိုး၍။ အသိတိမဟာထေရေ၊ ရှစ်ကျိပ်သောမဟာ ထေရ်တို့ကို။ ဝန္ဒထ၊ ရှိခိုးလေကုန်လော့။ မေ၊ငါ၏။ သဟာယကတ္ထေရမ္ပိ၊ အဆွေခင်ပွန်းဖြစ်ဟူးသော မထေရ်ကိုလည်း။ အမှာကံ၊ ငါတို့၏။ အာစရိ ယော၊ ဆရာသည်။ တုမှေ၊သင်တို့ကို။ဝန္ဒတိဟိ၊ ရှိခိုး၏ဟူ၍။ ဝဒထ၊ ဆိုလေ ကုန်လော့။ ဣတိပေသေသိ၊ ဤသို့စေ၏။ တေ ဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းတို့သည်။

ဝိဟာရံ၊ကျောင်းသို့။ ဂန္ဓာ၊၍။သတ္ထာရဏ္ဍေ၀၊ဘုရားသခင်ကိုလည်းကောင်း။ အသီတိမဟာထေရေစ၊ ရှစ်ကျိပ်သောမထေရ်တို့ကိုလည်းကောင်း။ ဝန္ဒိတ္ဝာ၊ ရှိခိုး၍။ထေရဠု၊ ထိုလည်း။ ဝန္ဒိတ္ဝာ၊၍။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ အမှာကံ၊ငါ တို့၏။ အာစရိယော၊ဆရာသည်။ တုမှေ၊ အရှင်ဘုရားတို့ကို။ ဝန္ဒတိတိ၊ရှိခိုး ၏ဟူ၍။ဝဒန္တိ၊ဆိုကုန်၏။ ဣတရေနစ၊ဤမှတစ်ပါးသော ဂန္ဓဝုရကိုအားထုတ် သောရဟန်းသည်လည်း။ ဧသော၊ ဤရဟန်းသည်။ ကောနာမ၊ အဘယ်သို့ အမည်ရှိသနည်း။ ဣတိဝုတ္တော၊ဤသို့ဆိုသည်ရှိသော်။ဘန္တေ၊ ဘုရား။တုမှာကံ၊ အရှင်ဘုရားတို့၏။ သဟာယကော၊အဆွေခင်ပွန်းရဟန်းတည်း။ ဣတိ၀ဒန္တိ၊ ဤသို့ဆိုကုန်၏။ ဧ၀ံ၊ ဤသို့။ ထေရေ၊မထေရ်တို့ကို။ ပုနပ္ပုနံ၊ အဖန်တလဲလဲ။ သာသနံ၊ သတင်းစကားကို။ ပဟိဏန္တေ၊ စေသည်ရှိသော်။ သော၀ါဒီကဿ၊ ထိုရဟန်းသည်။ထော၊ကံ၊အတန်ငယ်။ ကာလံ၊အခါကို။သဟိတ္ဝာ၊သည်းခံ၍။ အပရဘာဂေ၊ နောက်အဖို့၌။ သဟိတုံ၊ သည်းခံခြင်းငှာ။ အသက္ကောန္တော၊ မတတ်နိုင်သည်ဖြစ်၍။ အမှာကံ၊ငါတို့၏။ အာစရိယော၊ဆရာသည်။ တုမှေ၊ အရှင်ဘုရားတို့ကို။ ဝန္ဒတိတိ၊ ရှိခိုး၏ဟူ၍။ ဝုတ္တော၊ဆိုလတ်သော်။ သော၊ ဤရဟန်းသည်။ ကော၊အသူနည်း။ ဣတိ၀တ္ဝာ၊ ဤသို့ဆို၍။ တုမှာကံ၊ သင်တို့၏။သဟာယကဘိက္ခု၊ အဆွေခင်ပွန်းဖြစ်သော ရဟန်းသည်။ ဣတိ၀ုတ္တော၊ ဤသို့ဆိုသည်ရှိသော်။ တုမှေဟိ၊ သင်တို့သည်။တဿ၊ထိုရဟန်း၏။သန္တိကေ၊ အထံ၌။ ဒီဃနိကာယာ၀ဒိသု၊ ဒီဃနိကယ် စသည်တို့တွင်။ အညတရော နိကာယော၊တစ်ပါးပါးသောနိကာယ်ကို။ဂဟိတံကိ ပန၊ သင်အပ်သလော။ တိသုပိဋကေသု၊ပိဋကတ်သုံးပုံတို့တွင်။ ကေ၀ိပိဋကံ၊ တစ်ခုခုသောပိဋကတ်ကို။ ဂဟိတံကိ ပန၊ သင်အပ်သလော။ ဣတိ၀တ္ဝာ၊ ဤသို့ပေးပြီး၍။ စတုပ္ပဒိကံ ဂါထံ၊လေးပါဒရှိသော ဂါထာကို။ နဇာနာသိ၊မသိ။ ပံသုကူလံ၊ ပံသုကူကို။ ဂဧဟတ္ဝာ၊ကောက်ယူ၍။ ပဗ္ဗဇိတကာလေယေ၀၊ ရဟန်းပြုသောအခါမှစ၍ လျှင်။ အရညံ၊ တောကျောင်းသို့။ ပ၀ိဋ္ဌော၊၀င်၏။ ဗဟူ၊ များစွာကုန်သော။ အဋ္ဌ၀ါသိကေ၊ အတွင်းတပည့်တို့ကို။ လဘိ၀တ၊ ရလေစွတကား။ ဣတိ ၀တ္ဝာ၊ဤသို့ဆို၍။ တဿ၊ ထိုရဟန်း၏။ အာဂတကာလေ၊ လာသောအခါ၌။ ရမယာ၊ငါသည်။ ပဠုံ၊ပြဿနာကို။ပုစ္ဆိတုံ၊မေးမြန်းခြင်းငှာ။ ဝဋ္ဋတိတိ၊သင့် ၏ဟု။ စိန္တေသိ၊ကြံ၏။ အထ၊ထိုအခါ၌။ အပရဘာဂေ၊ နောက်အဖို့၌။

ထေရော၊ မထေရ်သည်။ သတ္ထာရံ၊ ဘုရားသခင်ကို။ ဒဠှံ၊ ဖူးမြင်ခြင်းငှာ။ အာဂတောဿ၊ လာလတ်သော်။ သဟာယကဿ ထေရဿ၊ အဆွေခင်ပွန်း မထေရ်၏။ သန္တိတေ၊ အထံ၌။ ပတ္တစီဝရံ၊ သပိတ်သင်္ကန်းကို။ ဌပေတ္မာ၊ ထား၍။ ဂန္ဓာ၊၍။ သတ္ထာရဠ္ဠေ၀၊ ဘုရားသခင်ကိုလည်းကောင်း။ အသီတိ မဟာထေရေစ၊ ရှစ်ကျိပ်သော မဟာထေရ်တို့ကိုလည်းကောင်း။ ဝန္ဒိတ္မာ၊ ရှိခိုး၍။ သဟာယကဿ၊အဆွေခင်ပွန်းဖြစ်သော ရဟန်း၏။ ဝသနဋ္ဌာနံ၊ နေရာအရပ်သို့။ပစ္စာဂမိ၊ပြန်လာ၏။အထ၊ထိုအခါ၌။ အဿ၊ထိုညဉ့်သည်ရဟန်း အား။ သော၊ထိုကျောင်းနေ ရဟန်းသည်။ ဝတ္တံ၊စက်ကို။ကာရေတ္မာ၊ပြုစေ၍။ သမပ္ပမာဏံ၊ တူမျှသောပမာဏရှိသော။ အာသနံ၊ နေရာကို။ ဂဟေတ္မာ၊ ယူစေ၍။ ပဠုံ၊ ပြဿနာကို။ ပုစ္ဆိ သောမိတိ၊ မေးအံ့ဟူ၍။ နိသီဒိ၊ နေ၏။ တ သ္မိံ ခဏေ၊ ထိုခဏ၌။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသခင်သည်။ ဧသေ၊ ဤရဟန်းသည်။ ဝေ ရူပံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော။ မမပုတ္တံ၊ ငါ့သားကို။ ဝိဟေဌေတ္မာ၊ ညှဉ်းဆဲ ပင်ပန်းစေခြင်းကြောင့်။ နိရယေ၊ငရဲ၌။ နိဗ္ဗတ္တေယျာတိ၊ဖြစ်လေရာ၏။ ဣတိ ဤသို့အောက်မေ့တော်မူလျက်။ တသ္မိံ၊ ထိုရဟန်း၌။ အနုကမ္ပာယ၊ သနား တော်မူလျှသဖြင့်။ ဝိဟာရစာရိကံ၊ ကျောင်းစဉ် ဒေသစာရီ ကြွခြင်းကို။ စရန္တော၀ိယ၊ကြွသွားတော်မူသကဲ့သို့။ တေသံ၊ ထိုရဟန်းတို့၏။ နိသိန္နဋ္ဌာနံ၊ နေရာအရပ်သို့။ ဂန္တွာ၊ကြွသွားတော်မူ၍။ ပညတ္တဝရ ဗုဒ္ဓါသနေ၊ ခင်းထား အပ်သော မြတ်သောဘုရား နေရာ၌။ နိသီဒိ၏။ ဟိ၊ထိုစကားသင့်စ္ဓ။ တတ္ထ တတ္ထ၊ ထိုထိုအရပ်၌။ နိသီဒန္တာ၊ နွေကုန်သည်ရှိသော်။ ဘိက္ခူ၊ ရဟန်းတို့ သည်။ ဗုဒ္ဓါသနံ၊ ဘုရားနေရာကို။ ပညာပေတ္မာ၊ ခင်း၍လျှင်။ နိသီဒန္တိ၊ နေကုန်ရာ၏။ သတ္ထာ၊ဘုရားသခင်သည်။ ပကတိ ပညတ္တေယေ၀၊ ပကတိခင်း ထားမြဲသာလျှင်ဖြစ်သော်။ အာသနေ၊ နေရာ၌။ နိသီဒိ၊ နေတော်မူ၏။ နိသဇ္ဇပန၊နေပြီး၍ကား။ ဂန္ဓိကဘိက္ခုံ၊ ဂန္ဓဓုရနှင့် ပြည့်စုံသော ရဟန်းကို။ ပဌမဇ္ဈာနေ၊ ပဌမဈာန်၌။ ပဠုံ၊ ပြဿနာကို။ ပုစ္ဆိတ္မာ၊ မေးပြီး၍။ တသ္မိံ၊ထို ရဟန်းသည်။ ကထိတေ၊ ဆိုသည်ရှိသော်။ ဒုတိယဇ္ဈာနံ၊ ဒုတိယဈာန်ကို။ အာဒိ ကတ္မာ၊အစပြု၍။ အဒ္ဒသု သမာပတ္တိသုပိ၊ ရှစ်ပါးသောသမာပတ်တို့ ၌ လည်းကောင်း။ ရူပါရူပေသုစ၊ ရူပဈာန် အရူပဈာန်တို့၌လည်းကောင်း။ ပဠုံ၊ ပြဿနာကို။ ပုစ္ဆိ၊မေးတော်မူ၏။ ဣတရော၊ ဂန္ဓဓုရပုဂ္ဂိုလ်သည်။သဗ္ဗံ၊

အလုံးစုံကို။ ကထေသိ၊ဖြေ၏။အထ၊ထိုအခါ၌။ နံ၊ထိုရဟန်းကို။ သောတာ
ပတ္တိမဂ္ဂေ၊သောတာပတ္တိမဂ်၌။ ပဠုံ၊ပြဿနာကို။ပုစ္ဆိ၊မေးတော်မူ၏။ဤတရော၊
ဂန္ဆဝုရပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ကထေတုံ၊ဖြေဆိုခြင်းငှာ။ နာသက္ခိ၊နိုင်။တတော၊ ထို
နောင်မှ။ ခီဏာသဝတ္ထေရံ၊ရဟန္တာမထေရ်သည်။ ပုစ္ဆိ၊၏။ ထေရော၊ရဟန္တာ
မထေရ်သည်။ကထေသိ၊ဖြေ၏။သတ္ထာ၊ဘုရားသခင်သည်။ဘိက္ခု၊ရဟန်း။သာ
ဝု၊ကောင်းစွ။ ဤတိ၊ဤသို့။ အဘိနန္ဒိတ္ဝာ၊နှစ်သက်တော်မူ၍။ သေသမဂ္ဂေသု
ပိ၊ကြွင်းသောမဂ်တို့၌လည်း။ ပဋိပါဋိယာ၊ အစဉ်အတိုင်း။ ပဠုံ၊ပြဿနာကို။
ပုစ္ဆိ၊မေးတော်မူ၏။ဂန္ဆိ၊ကော၊ဂန္ဆဝုရပုဂ္ဂိုလ်သည်။ကေမ္မိ၊တစ်ခုသောပြဿနာ
ကိုမျှလည်း။ ကထေဠုံ၊ဖြေဆိုခြင်းငှာ။ နာသက္ခိ၊နိုင်။ ခီဏာသဝေါ၊ ရဟန္တာ
ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ပုစ္ဆိတံ၊မေးတိုင်းမေးတိုင်းသောပြဿနာကို။ ကထေသိ၊ဖြေ၏။
သတ္ထာ၊ ဘုရားသခင်သည်။ စတ္တာသုပိ၊ လေးပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော။ ဌာ
နေသု၊အရာတို့၌။ တဿ၊ထိုရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်အား။ သာဓုကာရံ၊ ကောင်းချီး
ကို။ အဒါသိ၊ပေးတော်မူ၏။ တံ၊ထိုကောင်းချီးပေးသံကို။ သုတ္ဝာ၊၍။ ဘုမ္မ
ဒေဝေ၊ ဘူမဇိုင်းနတ်တို့ကို။ အာဒိ ကတ္ဝာ၊အစပြု၍။ ယာဝ ပြဟ္မလောကာ၊
ဗြဟ္မာ့ပြည်တိုင်အောင်နေကုန်သော။ သဗ္ဗာ ဒေဝတာ စ ၊ အလုံးစုံသော
နတ်တို့သည် လည်းကောင်း။ နာဂသုပဏ္ဏာ စ ၊ နဂါး ဂဠုန်တို့သည် လည်း
ကောင်း။ သာဓုကာရံ၊ ကောင်းချီးသံကို။ အဒံသု၊ ပေးကုန်၏။ တံ သာဓု
ကာရံ၊ ထိုကောင်းချီးပေးသံကို။ သုတ္ဝာ၊ ၍။ တဿ၊ ထိုဂန္ဆဝုရပုဂ္ဂိုလ်၏။
အန္တေ ဝါသိကာ စ ၊ အန္တေဝါသိက တပည့်တို့သည်လည်းကောင်း။သဒ္ဓိ
ဝိဟာရိနေ စ ၊ သဒ္ဓိဝိဟာရိက တပည့်တို့သည်လည်းကောင်း။သတ္ထာရံ၊ ဘုရား
သခင်ကို။ ဥဒ္ဓၜယိ သုကဲ့ရဲ့ရှုတ်ချကုန်၏။ သတ္ထာရံ၊ ဘုရားသခင်သည်။ ဇေတံ၊
ဤပြဿနာမေးခြင်းကို။ကိ နာမ၊အဘယ်ကြောင့်။ကတံ၊ပြုဘိသနည်း။ ကိဉ္စိ
တစ်စုံတစ်ခုသောကျမ်းဂန်ကို။ အဇာနန္တဿ၊မသိသော။မဟလ္လကထေရဿ၊
မထေရ်ကြီးအား။ စတ္ဝသုဌာနေသု၊ လေးပါးသောအရာတို့၌။ သာဓုကာရံ၊
ကောင်းချီးသံကို။ အဒါသိ၊ပေးလေဘိ၏။ အမှာကံ၊ငါတို့၏။ သဗ္ဗပရိယတ္တိ
ရဿ၊အလုံးစုံပရိယတ်ကို ဆောင်သော။ပဠဒ္ဓနံ ဘိက္ခုသတာနံ၊ ငါးရာသောရ
ဟန်းတို့၏။ပါမောက္ခဿ၊အကြီးအကဲဖြစ်သော။အာစရိယဿပန၊ဆရာအား
ကား။ပသံသာမတ္တမ္ပိ၊ချီးမွမ်းကာမျှကိုလည်း။ နု ကရိ၊မပြု။ဤတိ၊ ဤသို့ဆို၏။

အထ၊ထိုသို့ကဲ့ရဲ့သောအခါ၌။ နေ၊ထိုရဟန်းတို့ကို။ သတ္တာ၊ဘုရားသခင်သည်။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ဧဝံ၊ဤသို့သောစကားကို။ကိံ နာမ၊အဘယ်ကြောင့်လျှင်။ကထေ ထ၊ဆိုကုန်ဘိသနည်း။ကတိပုစ္ဆိတ္တာ၊ ဤသို့မေးတော်မူ၍။ တသ္မိံ အတ္ထေ၊ထိုအ ကြောင်းကို။ အာရောစိတေ၊ ကြားသော်။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။တုမ္ဟာကံ၊ သင်တို့၏။ အာစရိယော၊ဆရာသည်။မမ သာသနေ၊ငါ့ဘုရား သာသနာတော်၌။ဘတိယာ၊ အခယူသဖြင့်။ ဂါဝေါ၊နွားတို့ကို။ ရက္ခ ဏသဒိသော၊ကျောင်း သောသူနှင့်တူ၏။ မယံ၊ ငါ၏။ ပုတ္တောပန၊ သားသည်ကား။ ယထာရုစိယာ၊ အလိုအားလျော်စွာ။ ပဠု ဂေါရသေ၊ နွားနို့အရသာငါးပါးတို့ကို။ ပရိဘုဉ္ဇန ကသာ မိသဒိသော၊ သုံးဆောင်ခံစားရသော နွားရှင်နှင့်တူ၏။ ဣတိ ဝတ္တာ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၍။ဣမာ ဂါထာ၊ ဣဂါထာတို့ကို။ အဘာသိ၊ဟောတော်။

(၁၉)။ ယောနရော၊ အကြင်သူသည်။ သံဟိတ၊ ပိဋကတ်သုံးပုံတည်း ဟူ သော ဘုရားစကားတော်ကို။ ဗဟုမ္ပိ၊ များစွာလည်း။ စေ၊အကယ်၍။ ဘာသ မာနော၊ သူတစ်ပါးအားသင်ကြားခြေါ်ဟော၏။ သောနရော၊ သည်။ ပမ တ္တော၊ဖြစ်၍။ တက္ကရော၊ထိုမိမိဟောပြောသောပိဋကတ်သုံးပုံကို ကျင့်သည်။ နဟောတိ၊မဖြစ်အံ့။ပရေသံ၊တို့၏။ ဂါဝေါ၊တို့ကို။ ဂဏယံဂဏယန္တော၊ ရေ တွက်သော။ဂေါပေါဝ၊ နွားကျောင်းသော သူကဲ့သို့တည်း။ သာမညဿ၊ ရဟန်းအဖြစ်၏။ ဘာဂဝါ၊အဘို့ကိုကျင့်လေ့ရှိသည်။ နဟောတိ၊မဖြစ်။)

(၂၀)။ ယောနရော၊ အကြင်သူသည်။ သံဟိတ၊ ပိဋကတ်သုံးပုံဟု ဆိုအပ် သော မြတ်စွာဘုရား၏စကားတော်ကို။ အပ္ပမ္ပိ၊ အနည်းငယ်မျှလည်း။ စေ၊ အကယ်၍။ ဘာသမာနော၊ ဟောပြောသင်ကြားသည် ဖြစ်ငြားအံ့။ သော နရော၊ သည်။ဓမ္မဿ၊လောကုတ္တရာတရားကို။ အနုဓမ္မစာရီ၊ လျှောက်ပတ်စွာ ကျင့်လေ့ရှိသည်။ ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ ရာဂဉ္စ၊ ရာဂကိုလည်းကောင်း။ဒေါသဉ္စ၊ ဒေါသကိုလည်းကောင်း။ မောဟဉ္စ၊ မောဟကိုလည်းကောင်း။ ပဟာယ ပယ်စွန့်၍။ သမ္မပ္ပဇာနော၊ပညာအဆင်အခြင်နှင့်ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍။ သုဝိမုတ္တ စိတ္တော၊ လုံ့မစောက်ကိလေသာမှ လွတ်သောစိတ် ရှိသည်ဖြစ်၍။ဣဓ ဝေါ၊ ဤ လောကဌ် အကျွမ်းဝင်သော ခန္ဓာအာယတနခေါတ်ဌ်လည်းကောင်း။ ဟုရံ ဝေါ၊ ဘဝတစ်ပါးဌ် အကျွမ်းဝင်သော ခန္ဓာ အာယတန ခေါတ်ဌ် လည်းကောင်း။ တစ်နည်းကား။ ဣဓ ဝေါ၊အဋ္ဌတ္တိကဖြစ်သောခန္ဓာအာယတနခေါတ်တို့ဌ်လည်း

ကောင်း။ဟုရုံ၀ါ၊ ဗာဟိရဖြစ်သောခန္ဓာအာယနဓာတ်တို့၌ လည်းကောင်း။ အနုပါဒိယာနော၊လေးပါးသောဥပါဒါနိုတို့ဖြင့်စွဲလမ်းခြင်း မရှိသည်ဖြစ်၍။ သာ၀ပညဿ၊ ရဟန်းအဖြစ်၏။သ ဘာ၇ ၀ါ၊အဖို့ရှိသည်လည်း။ ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ ဣတိအာဘာသိ၊ ဤသို့ဟောတော်မူ၏။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာတို့၌။ သံဟိတန္တိ၊သံဟိတံဟူသော ဤစကားသည်။ တေ ပိဋကဿ၊ပိဋကတ်သုံးပုံဟူဆိုအပ်သော။ ဗုဒ္ဓ၀စနဿ၊ ဘုရားစကားတော်၏။ တေနာမံ၊ဤအမည်တည်း။ တံ၊ထိုဘုရားစကားကို။ ။(ထည့်သည်)။ ။ အာ၀စရိယေ စ၊ဆရာတို့သို့လည်း။ ဥပသက်မိတ္ဝာ၊ ကပ်၍။သိပ္ပံ၊ အတတ်ကို။ (ထည့်သည်)။ ။ဥဂ္ဂဏှိတ္ဝာ၊ သင်ပြီး၍။ ဗဟုမ္ပိ၊ များစွာလည်း။ ပရေသံ၊ သူတစ်ပါးတို့အား။ဩ၀ါဒသမာနော၊ ပြောဟောလျက်။ ၀ါစေန္တော၊ ပို့ချ သည်ရှိသေ၏။ တံ၀မ္မံ၊ထိုတရားကို။ သုတ္ဝာ၊နာ၍။ ကာရကေန ပုဂ္ဂလေန၊ လုံ့လပြုတတ်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ကတ္တဗ္ဗံ၊ပြုအပ်သော။ ယံ၊ အကြင်အမှု သည်။ အတ္ထိ၊ရှိ၏။ တက္ကရော၊ ထိုအမှုကိုပြုတတ်သည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ် ကုက္ကုစ္စဿ၊ ကြောက်၏။ ပက္ခပဟာရဏမတ္တမ္ပိ၊ အတောင်ဖြန့်ခြင်းကို ပြုသော အခါမျှတည်း။ အနိစ္စာဒိ၀သေန၊ အနိစ္စအစရှိသော အစွမ်းဖြင့်။ မနသိ ကာရံ၊ အသင့်နှလုံးသွင်းခြင်းကို။ နပ္ပ၀တ္တေတိ၊ မဖြစ်စေ။ ယထာ နာမ၊ ဥပမာမည်သည်ကား။ ဧသော၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဒိ၀သံ၊ တစ်နေ့ပတ်လုံး။ ဘတိယာ၊ အခဖြင့်။ ဂါ၀ေါ၊ နွားတို့ကို။ရက္ခန္တော၊စောင့်ရှောက်ထိန်းသိမ်း သော။ ဧ၀ါ၀ေါ၊ နွားကျောင်းသားသည်။ ပါ၀ေ၀ ၊ စောစောကလျင်။ နိရုဒ်သေသံ၊ အကြွင်းမဲ့သောအမှုကို။ သမ္ပဒိတ္ဆိတ္ဝာ၊ ၀န်ခံ၍။ သာယံ၊ ည အခါ၌။ ဂဟေတ္ဝာ၊ နွားတို့ကို စားကျက်မှလိုက်ခဲ့၍။ သာမိကာနံ၊ နွားရှင် တို့အား။နိယျာဒေတ္ဝာ၊အပ်နှင်း၍။ဒိ၀သဘတိမတ္တံ၊ တစ်နေ့ အခမျှကို။ဂဏှာ တိဣ၀၊ ယူသကဲ့သို့။ ယထာရုစိယာပန၊ အလိုအတိုင်းကား။ ပဠေ၀ေါရသော၊ ၊ ငါးပါးသော နွားနို့အရသာတို့ကို။ ပရိဘုဉ္ဇိတုံ၊ စားခြင်းငှာ။ နလဘတိ ယထာ၊ မရသကဲ့သို့။ ဧ၀မေ၀ ၊ ဤအတူလျင်။ကေ၀လံ၊သက်သက်။ အန္တေ ၀ါသိကာနံ၊ တပည့်တို့၏။ သန္တိကေ၊ အထံ၌။ ၀တ္ထုပဋိ၀တ္ထုကရဏမတ္တသ၊ ၀တ်ကြီး၀တ်ငယ်ပြုခြင်းမျှ၏။ဘာ၀ီ၊အဘို့သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သာမညဿ ပန၊ ရဟန်းအဖြစ်ဟုဆိုအပ်သော မဂ်ဖိုလ်ဟူသော သာမည၏ကား။ သာ၀ီ

အဘိုရှိသည်။ နှဟောတိ၊မဖြစ်။ ဂေါပါလကေန၊ နွားကျောင်းသားသည်။ နိယျာဒိတာဝန်၊ ဆောင်ခြင်း အစရှိသည်ဖြင့် စောင့်ရှောက်ထိန်းသိမ်းအပ်ကုန်သော။ကုန်နွားတို့၏။ ဂေါရသံ ပန၊ နွားနို့အရသာကိုကား။ သာမိကာဝ၊ နွားရှင်တို့သည်သာလျှင်။ ဘုဉ္ဇန္တိ်ယထာ၊စားကုန်သကဲ့သို့။ တထာ၊ထိုအတူ။ တေန၊ထိုဂန္ဓဝုရပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ကထိတံ ဓမ္မံ၊ဟောအပ်သောတရားကို။သုတ္တာ၊ နှာ၍။ ကာရကပုဂ္ဂလာ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းစသည်ကို လုံ့လပြုတတ်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ ယထာနုသိဋ္ဌံ၊ဆုံးမသည်အားလျှော်စွာ။ ပဋိပဇ္ဇိတ္တာ၊ကျင့်၍။ ကေစိ၊ အချို့သောပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ ပဌမဇ္ဈာနာဒီနိ၊ ပဌမစျာန်စသည်တို့ကို။ ပါပုဏန္တိ၊ ရောက်လေကုန်၏။ကေစိ၊အချို့သောပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ဝိပဿနံ၊ဝိပဿနာကို။ ဝဍ္ဎေတ္ဝာ၊ ပွားစေ၍။ မဂ္ဂဖလာဒီနိ၊ မဂ်ဖိုလ်စသည်တို့သို့။ ပါပုဏန္တိ၊ ရောက်ကုန်၏။ ဂေါဏသာမိကာ၊နွားရှင်တို့သည်။ ဂေါရသသေဝ၊ နွားနို့အရသာ၏လျှင်။ဘာဂီ၊အဘိုရှိသည်။ ဟောတိဗ္ဗဝ၊ဖြစ်သကဲ့သို့။သာမညဿ၊ ရဟန်းအဖြစ်၏။ဘာဂီနော၊အဘိုရှိကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ဖြစ်ကုန်၏။ဗ္ဗတိ၊ သို့။ သတ္ထာ၊ဘုရားသခင်သည်။သီလသမ္ပန္နဿ၊ သီလနှင့်ပြည့်စုံသော။ ဗဟုဿုတဿ၊ များသောအကြားအမြင်ရှိသော။ ပမာဒဝိဟာရိနော၊ သတိကင်းခြင်းဖြင့်မေ့လျော့ခြင်းရှိသော။ အနိစ္စာဒိဝသေန၊အနိစ္စစသောအစွမ်းဖြင့်။ ယောနိသော မနသိကာရေ၊ အသင့်သောနှလုံးသွင်းခြင်းဌာ။ ပမတ္တဿ၊ မေ့လျော့သော။ဘိက္ခုနော၊ရဟန်း၏။ဝသေန၊အစွမ်းဖြင့်။ ပဌမံဂါထံ၊ပဌမဂါထာကို။ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ဒုသီလဿ၊ သီလမရှိသောပုဂ္ဂိုလ်၏။ ဝသေန၊ အစွမ်းဖြင့်။ နကထေသိ၊ဟောတော်မမူ။ ဒုတိယဂါထာပန၊ ဒုတိယဂါထာကိုကား။ အပ္ပဿုတဿ၊ နည်းသော အကြားအမြင်ရှိသော။ ယောနိသော မနသိကာရေ၊အသင့်နှလုံးသွင်းခြင်းဌာ။ ကမ္မံ၊ အမှုကို။ကရောန္တဿ၊ပြုသော။ ကာရကပုဂ္ဂလဿ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်း စီးဖြန်းခြင်း ရှိသော ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်၏။ ဝသေန၊ အစွမ်းဖြင့်။ ကထိတာ၊ ဟောအပ်၏။

တဿ၊ထိုဒုတိယဂါထာ၌။ အပ္ပဿုတေတိ၊ အပ္ပမ္ပိစေတိ၊ အပ္ပမ္ပိစေဟူသည်ကား။ ထောကံ၊ အနည်းငယ်သော။ ကေဝဂ္ဂ ဒ္ဝိဝဂ္ဂ မတ္တမ္ပိ၊ တဝဂ် နှစ်ဝဂ်မျှလည်း။ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဓမ္မဿဟောတိ အနုဓမ္မစာရီတိ၊ ဟူသည်ကား။ အတ္ထမညာယ၊ အကျိုးကိုသိခြင်းဖြင့်။ ဓမ္မမညာယ၊ အကြောင်းကိုသိခြင်းဖြင့်။ နဝလော

ကုတ္တရ ဓမ္မသ၊ ကိုးပါးသော လောကုတ္တရာတရားအား။ အနုရူပံ၊လျောက်ပတ်သော။ ဓမ္မံ၊ သဘောတရားသည်။ ပုဗ္ဗဘာဂ ပဋိဒါ သခ်ါတံ၊ လောကုတ္တရာဓမ္မ၏ရှေအဘို့ဖြစ်သော အကျင့်ဟုဆိုအပ်သော။စတုပါရိသုဒ္ဓိသီလံ၊ စတုပါရိသုဒ္ဓိသီလကိုလည်းကောင်း။ ဓုတင်္ဂအသုဘကမ္မဋ္ဌာနာဒိဘေဒံ၊ဓုတင်ဆောက်တည်ခြင်း အသုဘကမ္မဋ္ဌာန်းစသည်အပြားကိုလည်းကောင်း။ စရဏတော၊ ကျင့်တတ်သောကြောင့်။ အနုဓမ္မစာရီ၊ လောကုတ္တရာ တရားအားလျောက်ပတ်သော်အကျင့်ကို ကျင့်သည်မည်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်။ အဇ္ဈအဇ္ဈော ဝါတိ၊ယနေ့လည်းကောင်း, နက်ဖြန်လည်းကောင်းတည်းဟု။ပဋိဝေဓံ၊ထိုးထွင်း၍သိခြင်းကို။အာကခံန္တော၊အလိုရှိလျက်။ ဝိစရတိ၊၏။ သော၊ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဣမာယ သမ္မာပဋိပတ္တိယာ၊ ဤကောင်းသောအကျင့်ဖြင့်။ရာဂဠ၊ရာဂကိုလည်းကောင်း။ဒေါသဠ၊ဒေါသကိုလည်းကောင်း။ မောဟဠ၊မောဟကိုလည်းကောင်း။ ပဟာယ၊ပယ်၍။ သမ္မာဟေတုနာနယေန၊ ကောင်းစွာအကြောင်းရှိသောနည်းဖြင့်။ ပရိဇာနိ တဗ္ဗေဓမ္မေ၊ပိုင်းခြား၍သိအပ်သောတရားတို့ကို။ ပဋိဇာနန္တော၊ပိုင်းခြား၍သိသော။ တဒင်္ဂ ဝိက္ခမ္ဘန သမုစ္ဆေဒ ပဋိပ္ပဿဒ္ဓိ နိသရဏ ဝိမုတ္တိနံ၊တဒင်္ဂဝိမုတ္တိ,ဝိက္ခမ္ဘနဝိမုတ္တိ,သမုစ္ဆေဒဝိမုတ္တိ, ပဋိပ္ပဿဒ္ဓိ ဝိမုတ္တိ, နိသရဏဝိမုတ္တိတို့၏။ဝသေန၊အစွမ်းဖြင့်။ သုဝိမုတ္တ စိတ္တော၊ ကောင်းစွာလွတ်ပြီးသော စိတ်ရှိသော။ အနုပါဒိယမာနော ဣဓ ဝါ ဟုရံ ဝါတိ၊ဟူသည်ကား။ဣဓလောက ပရလောက ပရိယာ ပန္နဝါ၊ဤပစ္စုပ္ပန်ဘဝ,အမလွန်ဘဝ၌ အကျွမ်းဝင်သည်လည်ဖြစ်ကုန်သော။အဋ္ဌတ္တိက ဗာဟိရာဝါ၊အဋ္ဌတ္တိက ဗာဟိရလည်းဖြစ်ကုန်သော။ ခန္ဓာယတနဓာတုယော၊ခန္ဓာ အာယတနဓာတ်တို့ကို။ စတ္ဆုတိဥပါဒါနေဟိ၊ လေးပါးသောဥပါဒါန်တို့ဖြင့်။ အနုပါဒိယန္တော၊ စွဲလမ်းခြင်းမရှိသော။ မဟာခီဏာသဝေါ၊ ရဟန္တာမြတ်သည်။မဂ္ဂသခ်ါတသ၊မဂ်ဟုဆိုအပ်သော။ သာမညဿ၊သာမည၏။ဝသေန၊ အစွမ်းဖြင့်လည်းကောင်း။အာဂတဿဖလဿ၊ မဂ်၏အကျိုးဖြစ်သော ဖိုလ်ဟုဆိုအပ်သော။ သာမညဿ၊ သာမည၏။ ဝသေန၊ အစွမ်းဖြင့်လည်းဓကောင်း။ ပဠုအသေက္ခ ဓမ္မက္ခန္ဓဿ သာမညဿ၊ ပါးသော အသေက္ခ ဓမ္မခန္ဓာဟူသော သာမည်ကိုလည်းကောင်း။ ဘာဂဝါ အဖိုရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ဤသို့။ အဂါရသ၊နန်းအိပ်၏။ ရတနာကုဋ္ဌေနဝိယ၊ရတနာဖြင့်

ပြီးသော အထွတ်ကဲ့သို့။ အရဟတ္တေန၊ အရဟတ္တဖိုလ် အထွတ်ရှိသော ဒေဿနာယ၊ ဒေသနာဖြင့်။ ကူင်္ဂ၊အထွတ်ကို။ ဂဏ္ဌိ၊ ယူတော်မူ၏။ ဤတိ၊ ဤကား အနက်တည်း။

ဂါထာ ပရိယောသာနေ၊ ဂါထာ၏အဆုံး၌။ ဗဟူ၊ များစွာကုန်သော သူတို့သည်။ သောတာပန္နာဒယော၊သောတာပန် စသည်တို့သည်။ အဟေသုံ၊ ကုန်၏။ ဒေသနာ၊ဒေသနာသည်။ မဟာဇနဿ၊ လူအပေါင်းအား။ သာတ္ထိ ကာ၊ အကျိုးနှင့်တကွ။ ဇာတာ၊ဖြစ်၏။

စုဠသမံ၊သော။ ဒ္ဝေသဟာယကဘိက္ခု၊ဝတ္ထု၊ သည်။ ဤတိသမတ္တော၊ပြီးပြီ။

ယမကဝဂ္ဂဝဏ္ဏနာ၊အဖွင့်သည်။နိဋ္ဌိတာ၊ပြီးပြီ။

ပဌမော၊ သော။ ဝဂ္ဂေါ၊သည်။

နိဋ္ဌိတော၊ပြီးပြီ။

၂။ အပ္ပမာဒဝဂ္ဂ၊ ၁-သာမာဝတိဝတ္ထု

တစ်ဆယ့်လေးဝတ္ထုတို့ဖြင့် သိစေအပ်သော ယမကဝဂ်၌ ဟောအပ်သော ဂါထာ၏ အဖွင့်ကိုပြုပြီး၍ ယခုအခါ အပ္ပမာဒဝဂ်၌ ဟောအပ်သော ဝတ္ထုတို့တွင် ဃောသကာ သင်္ဃဝတ္ထု၌ ဟောအပ်သော ဂါထာ၏ အဖွင့်ကို ပြုလိုသော အဌကထာ ဆရာသည် "အပ္ပမာဒေါ" စသည်ကို မိန့်အပ်၏။

☰ အပ္ပမာဒေါအမတံပဒန္တိ ဤမံမမ္မဒေသနံ၊ အပ္ပမာဒေါအမတံပဒံစမသာ ဤတရားဟောခြင်းကို။ သတ္ထာ၊တုရားသခင်သည်။ ကောသမ္ဗိယံ၊ ကောသမ္ဗီ ပြည်ကို။ဥပနိဿာယ၊အမှီပြု၍။ ဃောသိတာရာမေ၊ ဃောသိတာရုံကျောင်း တော်၌။ ဝိဟရန္တော၊နေတော်မူစဉ်။ သာမာဝတိပဘုမုခါနံ၊ သာမာဝတီ အမှူး ရှိကုန်သော။ ပဠုန္နံ ဤတ္ထိသတာနံ၊ ငါးရာသော မိန်းမတို့၏လည်းကောင်း။ မာဂဏ္ဍိယပဘုမုခါနံ၊ မာဂဏ္ဍိ အမှူးရှိသော။ ဖဠုန္နံ ဤတ္ထိသတာနံ၊ တို့၏ လည်းကောင်း။ ဧကိသော၊ ဤမာဂဏ္ဍိ၏။ ပဠုန္နံဘုတိသတာနံ၊ ငါးရာသော ဆွေမျိုးတို့၏လည်းကောင်း။ မရဏံ၊ သေခြင်းကို လည်းကောင်း။ ဗျသနံ၊ ပျက်စီးခြင်းကိုလည်းကောင်း။ အာရဗ္ဘ၊ ၍။ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ဘဒ္ဒေ၊ ထိုသို့ဟောတော်မူရာ၌။ အယံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့သည်ကား။ အနုပုဗ္ဗီ ကထာ၊ အစဉ်ဖြစ်သောစကားတည်း။ အတိတေ၊ လွန်လေ့ပြီးသော အခါ၌။

အလ္လကပ္ပရဋ္ဌေ၊အလ္လကပ္ပတိုင်းဌ်။အလ္လကပ္ပရာဇာနာမ၊ အလ္လကပ္ပ မည်သော မင်း လည်းကောင်း။ဝေဒဒီပကရဋ္ဌေ၊ဝေဒဒီပကတိုင်းဌ်။ ဝေဒဒီပကရာဇာ နာမ၊ဝေဒဒီပကမည်သောမင်း လည်းကောင်း။ဣတိ၊ဤသို့။ဣမေဒ္ဓေ၊ ဤနှစ် ယောက်သောမင်းတို့သည်။ ဒဟရကာလတော၊ ငယ်သောအခါမှ။ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍။သဟာယကာဝ၊ အဆွေခင်ပွန်းသားလျှင် ဖြစ်ကုန်၏။ ကောစရိယ ကုလေ၊တစ်ယောက်သောဆရာအိမ်ဌ်။ သိပ္ပံ၊အတတ်ကို။ ဥဂ္ဂဏှိတ္မာ၊သင်ယူ ၍။အတ္တနော၊မိမိ၏။ ပိတုနံ၊အဘတို့၏။အစ္စယေန၊လွန်သုဖြင့်။ ဆတ္တံ၊ထီးကို။ ဥဿာပေတ္မာ၊ဆောင်းစေ၍။ ဒသဒသယောဇနိကေ၊ဆယ်ယူဇနာ ဆယ်ယူ ဇနာ အတိုင်းအရှည်ရှိသော။ရဇ္ဇေ၊ပြည်ဌ်။ ရာဇာနော၊တို့သည်။ အဟေသုံ၊ ကုန်၏။ တေ၊ထိုမင်းတို့သည်။ ကာလေနကာလံ၊အခါခပ်သိမ်း။ သမာဂန္တ္မာ၊ အညီအညွတ်လာ၍။ကေတော၊တပေါင်းတည်း။တိဋ္ဌန္တာ၊ရပ်ကုန်လျက်။ ကေ တော၊တကွနက်။နိသီဒန္တာ၊ထိုင်ကုန်လျက်။ နိပဇ္ဇန္တာ၊အိပ်ကုန်လျက်။ မဟာ ဇနံ၊ကို။ဇာယမာနဠ၊ ဖြစ်ခြင်းကိုလည်းကောင်း။ မီယမာနဠ၊ သေခြင်းကို လည်းကောင်း။ ဒိသ္မာ၊၍။ ပရလောကံ၊တမလွန်ဘဝသို့။ ဂစ္ဆန္တံ၊ သွားသော သူတို့ကို။ အနုဂစ္ဆန္တောနာမ၊လိုက်သောသူမည်သည်။နတ္ထိ၊မရှိ။ အန္ဓမသော၊ အယုတ်သဖြင့်။အတ္တနော၊၏။သရီရမ္ပိ၊ကိုယ်သည်လည်း။ နာနုဂစ္ဆတိ၊မလိုက် ခဲ့။သဗ္ဗံ၊အလုံးစုံကို။ ပဟာယ၊ စွန့်ပစ်ခဲ့၍။ ဂစ္ဆတိ၊အပ်၏။ နော၊ငါတို့အား။ ဃရာဝါသေန၊အိမ်ယာထောင်သော လူ၏ဘောင်ဌ်နေခြင်းဖြင့်။ ကိံ၊အဘယ် အကျိုးရှိအံ့နည်း။ ပဗ္ဗဇိဿာမာတိ၊ရဟန်းပြုကုန်အံ့ဟူ၍။ မဇ္ဈေတ္မာ၊တိုင်ပင် ပြီး၍။ ရဇ္ဇာနိ၊ပြည်စည်းစိမ်တို့ကို။ ပုတ္တဒါရာနံ၊သားမယားအား။ နိယျာဒေ တ္မာ၊ဆောင်နှင်းပေးအပ်ခဲ့၍။ ဣသိပဗ္ဗဇ္ဇံ၊ရသေ့ရဟန်းအဖြစ်ကို။ ပဗ္ဗဇိတ္မာ၊ ရဟန်းပြု၍။ဟိမဝန္တပ္ပဒေသေ၊ဟိမဝန္တာအရပ်ဌ်။ ဝသန္တာ၊နေကုန်လျက်။မဇ္ဈ ယိံသု၊တိုင်ပင်ကုန်၏။ မယံ၊ငါတို့သည်။ ရဇ္ဇံ၊ပြည်စည်းစိမ်ကို။ ပဟာယ၊ ပယ်၍။ ပဗ္ဗဇိတာ၊ ရဟန်းပြုကုန်၏။ ဇီဝိတုံ၊ အသက် မွေးခြင်းငှာ။ အသက္ကောန္တာ၊ မတတ်နိုင်ကုန်သောကြောင့်။ နပဗ္ဗဇိတာ၊ ရဟန်းပြုသည် မဟုတ်ကုန်။တေဟိမယံ၊ထိုငါတို့သည်လည်း။ ကေဌာနေ၊ တစ်ခုတည်းသော အရပ်ဌ်။ ဝသန္တာ၊နေကုန်သည်ရှိသော်။ အပဗ္ဗဇိတ သဒိသာယေဝ၊ ရဟန်း မပြုသည်နှင့် တူကုန်သည်သာလျှင်။ ဟောမ၊ဖြစ်ကုန်၏။ တသ္မာ၊ထိုကြောင့်။

ဝိသုံ၊ အသေ်းအခြား တစ်ယောက်စီ။ ဝသိသောမ၊ နေကုန်အုံ့။ တုံ့၊သင်သည်။ ဇေသ္ဌိ ပဗ္ဗတေ၊တောင်တစ်ခု၌။ ဝသ၊နေလေလော့။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဣမ သ္မိံ ပဗ္ဗတေ၊ဤတောင်၌။ဝသိသောမိ၊နေအုံ့။ အနုမောသံ၊ လခဲ့တိုင်ရောက် သော။ ဥပေါသထ ဒိဝသေ ပန၊ ဥပုသ်နေ့၌ကား။ ကေတော၊ တပေါင်း တည်း။ ဘဝိသောမ၊ ဖြစ်ကုန်အုံ့။ဣတိမဇ္ဈယိံသု၊ ဤသို့ တိုင်ပင်ကုန်၏။အထ ခေါ၊ ထိုအခါ၌။ နေသံ၊ ထိုနှစ်ဦးသော ရဟေ့တို့၏။ တေံ၊ ဤ အကြံသည်။ အဟောသိ၊ဖြစ်ပြန်၏။ ဝေမ္ပိ၊ ဤသို့ခဲ့၍နေသော်လည်း။ နော၊ ငါတို့အား။ ဂဏသင်္ဂဏိကာဝ၊ အပေါင်းအဖော်နှင့် အတူတကွ နေခြင်းရှိကုန်သည် ပင် လျှင်။ ဘဝိသတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့အကြံဖြစ်၏။ တုံ့ပန၊ သင်သည် ကား။ ထဝပဗ္ဗတေ၊ သင်နေရာတော်၌။ အဂ္ဂိံ၊ မီးကို။ ဇာလေယျာသိ၊ ညှိ ထားသည်ဖြစ်လေလော့။ အဟံ၊ ငါသည်။ မမ ပဗ္ဗတေ၊ ငါ့နေရာတောင်၌။ အဂ္ဂိံ၊ မီးကို။ ဇာလေဿာမိ၊ ညှိထားအုံ့။ တာယသညာယ၊ ထိုအမှတ်ဖြင့်။ အတ္ထိဘာဝံ၊ ရှိသည်၏အဖြစ်ကို။ ဇာနိဿာမ၊ သူ့ရကုန်အုံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ တေ၊ ထိုရဟေ့တို့သည်။ ဘဏာ၊ ထိုအခြင်းအရာဖြင့်။ ကရိံသု၊ ကတိကဝတ် ပြုကုန်၏။ အထ၊ ထိုသို့ ကတိကဝတ်ပြုသည်မှ။ အပရဘာဂေ၊ နောက်အဖို့ ၌။ ဝေဠုဒီပကတာပသော၊ ဝေဠုဒီပက အမည်ရှိသော ရဟေ့သည်။ ကာလံ ကတ္တာ၊စုတေခြင်းကို ပြု၍။ မဟေသက္ခော၊ တန်ခိုးကြီးသော။ ဒေဝရာဇာ၊ နတ်မင်းသည်။ဟုတ္တာ၊ဖြစ်၍။ နိဗ္ဗတ္တော၊ဖြစ်၏။ ဘဘော၊ထိုနောက်မှ။ အနု မောသော၊လခဲ့သည်။ သမ္ဘတ္တော၊ ရောက်လတ်သော်။ အဂ္ဂိံ၊ မီးကို။ အဒိသ္သာဝ၊ မမြင်မှု၍လျှင်။ဣတရော၊အလ္လကပ္ပရဟေ့သည်။ မေ၊ ငါ၏။ သဟာယကော၊ အဆွေခင်ပွန်းရဟေ့သည်။ ကာလံ၊ စုတေခြင်းကို။ကတောတိ၊ ပြုခဲ့ပြီဟု၍ အညာသိ၊၏။ ဣတရောပိ၊ ဝေဠုဒီပကရဟေ့သည်လည်း။နိဗ္ဗတ္တက္ခဏေယေဝ၊ ဖြစ်သောခဏ၌သာလျှင်။ အတ္တနော၊၏။ ဒေဝသိရိံ၊ နတ်စည်းစိမ်ကို။ ဩ လောကေတ္တာ၊၍။ ကမ္မံ၊ မိမိပြုသော ကောင်းမှုကို။ ဥပဓာရေန္တော၊ စူးစမ်း ဆင်ခြင်သည်ရှိသော်။ နိက္ခမတော၊ တောထွက်သည်မှ။ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ တပစရိယံ၊ ကြိုးကြံသောအကျင့်ကို။ ဒိသ္သာ၊ မြင်၍။ ဂန္ဓာ၊ ၍။ မမ၊ငါ၏။ သဟာယကံ၊ ဒေဝရဟေ့ကို။ ပဿိဿာမိတိ၊ ဖူးမြင် အုံ့ဟူသည်၍။ တံ အတ္တဘာဝံ၊ ထိုနတ်၌ဖြစ်သော ခန္ဓာကိုယ်၏ အဖြစ်ကို။

ဝိဇဟိတ္ဝာ၊စွန့်၍။ မဂ္ဂိယပုရိသောဝိယ၊ ခရီးသွား ယောက်ျားကဲ့သို့။ တဿ၊ ထိုအလ္လကပ္ပရသေ့၏။ သန္ဓိကံ၊ အထံသို့။ ဂန္ဓွာ၊ ၍။ ဝန္ဒိတ္ဝာ၊ ရှိခိုး၍။ ကေ မန္ဒံ၊ တင်အပ်လျောက်ပတ်သောအရပ်၌။ အဋ္ဌာသိ၊ ရပ်၏။ အထ၊ ထိုအခါ ၌။ နံ၊ ထိုနတ်သားကို။ သော၊ ထိုအလ္လကပ္ပရသေ့သည်။ အာဟ၊ ဆို၏။ တံ၊ သင်ဒါယကာသည်။(တံကားထည့်သည်။) ကုတော၊ အဘယ်အရပ်မှ။ အာ ဂတောလောသည်။ အသိ၊ ဖြစ်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးလတ်သော်။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ မဂ္ဂိကပုရိသော၊ ခရီးသွားယောက်ျား တည်း။ ဒ္ဒရတောဝ၊ ဝေးသောအရပ်မှသာလျှင်။ အာဂတောလောသည်။ အမှိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဆိုပြီးသော်။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ အယျော၊ အရှင် ဘုရားသည်။ ဣမသ္မိံ ဌာနေ၊ ဤအရပ်၌။ ကေကောဝ၊ တစ်ပါးသာလျှင်။ ဝသတိကိံ ပန၊ နေသလော။ အညောပိ၊ တစ်ပါးလည်းဖြစ်သော။ ကောစိ၊ တစ်စုံတစ်ယောက်သောအဖော်ရသေ့သည်။ အတ္ထိကိံ ပန၊ ရှိလေသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့မေး၏။ မေ၊ ငါ့အား။ ကောသဟယကော၊ တစ်ယောက်သော အဆွေခင်ပွန်း ရသေ့သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိသေး၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုသည်ရှိသော်။ သော၊ ထိုအဆွေခင်ပွန်းရသေ့သည်။ ကုဟိံ၊ အဘယ်မှာနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မေး လတ်သော်။ တေသိံ ပဇ္ဇတော၊ တောင်တစ်ခု၌။ ဝသတိ၊ နေ၏။ ဥပေါသထ ဒိဝ သေ ပန၊ ဥပုသ်နေ့၌ကား။ အဂ္ဂိံ၊ မီးကို။ နဇ္ဇာလေတိ၊ မည်သို့မထွန်း။ မတော၊ သေ သည်။ ဘဝိသတိ၊ ဖြစ်လေအံ့ထင်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုလတ်သော်။ ဘန္တေ၊ အရှင် ဘုရား။ ဧဝံ၊ ဤသင်ကြံသည်အတိုင်းမှန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုလတ်သော်။ အာဝု သော၊ ဒါယကာ ခရီးသွားယောက်ျား။ ဧဝံ၊ သင် လျောက်သည်အတိုင်း မှန်၏ လော။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးလတ်သော်။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ သော၊ ထိုရသေ့သည်။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်ပင်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျောက်သည်ရှိသော်။ ကုဟိံ၊ အဘယ်အရပ်၌။ နိဗ္ဗတ္တောသည်။ အသိ၊ နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးသည်ရှိသော်။ ဒေဝလောကေ၊ နတ်ပြည်၌။ မဟေသက္ခော၊ ကြီးသော တန်ခိုးအာနုဘော်ရှိ သော။ ဒေဝရာဇာ၊ နတ်မင်းသည်။ ဟုတ္ဝာ၊ ဖြစ်၍။ နိဗ္ဗတ္တော၊ ဖြစ်သည်။ အသို့၊ ဖြစ်၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ အယျ၊ ရှင်ရသေ့ကို။ ပဿိဿာမိတိ၊ ဖူးမြင်အံ့ ဟူ၍။ ပုန၊ တစ်ဖန်။ အာဂတောလောသည်။ အမှိ၊ ဖြစ်၏။ ဣမသ္မိံ၊ ဌာနေ။ ဣတိ၊ ဤအရပ်၌။ ဝသန္တာနံ၊ နေကုန်သော။ အယျာနံ၊ အရှင်ဘုရားတို့အား။ ကောစိ

ဥပဒ္ဒဝေါ၊ တစ်စုံတစ်ခုသောဘေးရန်သည်။ အတ္ထိအပိနုခေါ်၊ရှိလေသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးလတ်သော်။ အာဝုသော၊ ဒါယကာ။ ဟတ္ထိ၊ ဆင်ကို။ နိဿာယ၊အမှီပြု၍။ အာမကိလမာမိ၊ ကြောက် ဆင်းရဲပင်ပန်း၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဆိုလတ်သော်။ ဘန္တေ၊အရှင်ဘုရား။ တေ၊ အရှင်ဘုရားအား။ ဟတ္ထိ၊ ဆင်တို့ သည်။ ကိံ ကရောန္တိ၊ အဘယ်သို့ပြုကုန်သနည်း။ ဣတိ၊ဤသို့မေး၏။ သမ္ဘဋ္ဌနဋ္ဌာနေ၊ တံမြက်လှည်းရာအရပ်၌။ လဏ္ဍံ၊ဆင်ချေးကို။ ပါတေန္တိ၊ ချယိုခဲကုန် ၏။ ပါဒေဟိ၊ခြေတို့ဖြင့်။ ဘူမိယံ၊မြေ၌။ပဟရိတ္ဝာ၊ပုတ်ခတ်၍။ ပံသုံ၊မြေမှုန့် ကို။ဥဒ္ဓရန္တိ၊ ဖြောက်လွှင့်ကုန်၏။ သ္ဝာဟံ သောအဟံ၊ ထိုငါသည်။ လဏ္ဍံ၊ဆင် စွန့်ပစ်ခဲ့သောချေးကို။ ဆဋ္ဌေန္တော၊စွန့်ရသောကြောင့်။ ပံသုံ၊မြေမှုန့်ကို။ သမံ ကရောန္တော၊ ညီညွတ်စွာ ပြုရသောကြောင့်။ ကိလမာမိ၊ ပင်ပန်း၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုသည်ရှိသော်။ တေသံ၊ထိုဆင်တို့၏။အနာဂမနံ၊ မလာခြင်းကို။ ဣစ္ဆ ထကိံ ပန၊ အလိုရှိကုန်သလော။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးလတ်သော်။ အာဝုသော၊ ဒါယကာ။ အာမ၊ ကြောင့် အလိုရှိသည်မှန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဆိုလတ်သော်။ တေနဟိ၊ ထိုသို့တပြီးကား။ တေသံ၊ ထိုဆင်တို့၏။အနာဂမနံ၊ မလာခြင်းကို။ ကရိဿာမိတိ၊ပြုအံ့ဟု၍။ တာပသဿ၊ ရသေ့အား။ဟတ္ထိကန္တဝိဟာရေ၊ဆင်၏ နှစ်သက်ဝမ်းမြောက်ခြင်း ရှိသော စောင်းကို လည်းကောင်း။ ဟတ္ထိကန္တ မန္တေ၊ဆင်၏နှစ်သက်ဝမ်းမြောက်ရာဖြစ်သောမန္တာန်ကိုလည်းကောင်း။အဒါ သိ၊ပေး၏။ ဒဒန္တော စ ပန၊ပေးပြီး၍ကား။ ဝိဟာယ၊စောင်း၏။ တိသော တန္တိယော၊ ယုံးချောင်းသောညှိုတို့ကို။ ဒသေတ္ဝာ၊ ပြ၍။ တယောမန္တေ၊ မန္တန်သုံးခုတို့ကို။ ဥဂ္ဂဏှာပေတ္ဝာ၊ သင်စေ၍။ ဣမံတန္တိံ ၊ ဤစောင်းညှိုကို။ ပဟရိတ္ဝာ၊ခတ်၍။ ဣမသ္မိံ မန္တေ၊ ဤမန္တန်ကို။ ဝုတ္တေ၊ ဆိုသည်ရှိသော်။ နိ ဝတ္တိတ္ဝာ၊ ပြန်လည်၍။ ပစ္ဆတော၊ နောက်အဖို့ကို။ သြလောကတုံပိ၊ ကြည့် ခြင်းငှာလည်း။ အသက္ကောန္တော၊ မတတ်နိုင်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ တတ္ထိ၊ ဆင်တို့ သည်။ပလာယန္တိ၊ပြေးကုန်၏။ဣမံတန္တိံ ၊ဤ စောင်းညှိုကို။ပဟရိတ္ဝာ၊ တီး၍။ ဣမသ္မိံ မန္တေ၊ ဤ မန္တန်ကို။ ဝုတ္တေ၊ ဆိုသည်ရှိသော်။ နိ ဝတ္တိတ္ဝာ၊ ပြန်နစ်၍။ ပစ္ဆတော၊နောက်မှ။ သြလောကေန္တော၊ ကြည့်လျက်။ ပလာယန္တိ၊ ပြေးကုန် ၏။ ဣမံတန္တိံ ၊ ဤ စောင်းညှိုကို၊ ပဟရိတ္ဝာ၊ တီး၍။ ဣမသ္မိံ မန္တေ၊ ဤ မန္တန် ကို။ဝုတ္တေ၊ရှုတ်သည်ရှိသော်။ ဟတ္ထိယူထပတိ၊ ဆင်ရှေ့ဆင်ပေါက်သည်။ပိဋ္ဌိ ၊

ကျောက်ကုန်းကို။ ဥပနာမေန္တာ၊ ညွှတ်စေလျက်။ အာဂစ္ဆတိ၊ လာ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာစိက္ခတ္တာ၊ ပြောကြား၍။ ယံ၊အကြင်အမှုကို။ တေ၊ သင်အား။ ရစ္ဆတိ၊ နှစ်သက်၏။ တံ၊ ထိုအမှုကို။ ကရေယျာထ၊ ပြုလေကုန်လော့။ ဣတိ ဝတ္တာ၊ ဤသို့ဆို၍။ ပက္ကာမိ၊ ဖဲလေ၏။ တာ ပသော၊ ရသ့ေသည်။ ပလာယနမန္တံ၊ ဆင်ပြေးလတ္တံ့သောမန္တန်ကို။ ဝတ္တာ၊ ဆို၍။ ပလာယနတန္တိ ံ၊ ဆင်ပြေးလတ္တံ့သောစောင်းညှို့ကို။ ပဟာရိတ္တာ၊ တီး၍။ ဟတ္ထိ၊ ဆင်တို့ကို။ ပလာပေတ္တာ၊ ပြေးစေ၍။ ဝသိ၊ နေ၏။

တသ္မိ ံ သမယေ၊ ထိုအခါ၌။ ကောသမ္မိယံ၊ ကောသမ္မီပြည်၌။ ပုရန္တပေါ၊ နာမ၊ ပုရန္တပုအမည်ရှိသော။ ရာဇာ၊ မင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သော၊ ထို မင်းသည်။ ကေဒိဝသံ၊ တစ်နေ့သ၌။ ဂမ္ဘီနိယာ ဒေဝိယာ၊ ကိုယ်ဝန်ဆောင်သော မိဖုရားနှင့်။ သဒ္ဓိ ံ၊ တကွ။ ဗာလသူဠိယတပံ၊ နေရောင်ပျို့ကို။ တပ္ပမာနော၊ နေရောင်ခံလျက်။ အဇ္ဈောကာသတလေ၊ လွင်တီးခေါင်ဖြစ်သော နန်းကြမ်း ပြင်၌။ နိသီဒိ၊ နေ၏။ ဒေဝီ၊ မိဖုရားသည်။ ရညော၊ မင်း၏။ ပါရုပနံ၊ ဝတ်ရုံ အပ်သော။ သတသဟဿဂ္ဃနိကံ၊ အဖိုးတစ်သိန်းထိုက်သော။ ရတ္တကမ္ဗလံ၊ ကမ္ဗလာနီကို။ ပါရုပိတ္တာ၊ ၍။ နိသိန္နာ၊ နေလျက်။ ရညာ၊ မင်းနှင့်။ သဒ္ဓိ ံ၊ တကွ။ သမုဿပမာနာ၊ စကားပြောဟောစဉ်။ ရညော၊ မင်း၏။ အင်္ဂုလိတော၊ လက်ချောင်းမှ။ သတသဟဿဂ္ဃနိကံ၊ အဖိုးတစ်သိန်းထိုက်သော။ ရာဇမုဒ္ဒိကံ၊ မင်း၏လက်စွပ်ကို။ နီဟရိတ္တာ၊ ချွတ်၍။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ အင်္ဂုလိယံ၊ လက်ချောင်း၌။ ပိလန္ဓိ၊ ဝတ်၏။ တသ္မိ ံ သမယေ၊ ထိုအခါ၌။ ဟတ္ထိလိင် သ ကုဏော၊ ဟတ္ထိလိင်မည်သော ဌက်ဆင်ကြီးသည်။ အာကာသေန၊ ကောင်း ကင်ဖြင့်။ အာဂစ္ဆန္တာ၊ ပျံလာသည်ရှိသော်။ ဒေဝိ ံ၊ ကမ္ဗလာနီကို ခြုံ၍နေ သော မိဖုရားကို။ ဒိသ္ဝာ၊ ၍။ မံသပေသိတိသညာယ၊ သားတစ်ဟူသော အမှတ်ဖြင့်။ ပက္ခေ၊ အတောင်တို့ကို။ ဝိသဇ္ဇေတ္တာ၊ ပျံလွှားသော် လေဟုန် ကို တန့်လျက်။ သြတရိ၊ ဆင်း၏။ ရာဇာ၊ မင်းသည်။ တသ၊ ထိုဌက်ဆင် ၏။ သြတရဏသမ္ဘဝေန၊ ဆင်းလာသောအခါ အတောင်၌ ပါသော လေ အဟုန်သံဖြင့်။ ဥဋ္ဌာယ၊ ထ၍။ အဇ္ဈောနိဝေသနံ၊ နန်းတော် အခန်းတွင်းသို့။ ပါဝိသိ၊ ဝင်လေ၏။ ဒေဝီ၊ မိဖုရားသည်။ ဂရုဂဗ္ဘတာယ စေဝ၊ လေးသော ကိုယ်ဝန်ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း။ ဘီရုက ဇာတိက တာယ၊

ကြောက်သောသဘော ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့် လည်းကောင်း။ ဝေဂေန၊ လျင်စွာ။ ဂန္ဓ၊သွားခြင်းငှာ။နာသက္ခိ၊မတတ်နိုင်။အတ၊ထိုအခါ၌။နံ၊မိဖုရားကို။ သောသကုဏော၊ ထိုဌက်ဆင်ကြီးသည်။ အဗ္ဗပ္ပတ္တော၊ အတောင်ဖြင့် ဖုံးအုပ်လျက်။ နပဋ္ဌရေ၊ ခြေသည်းဟူသောချိုင့်၌။ နိသီဒါပေတွာ၊ နေစေ၍။ အာကာသေန၊ ကောင်းကင်ဖြင့်။ ပက္ခန္ဒိ၊ ပျံသွား၏။ တေသကုဏာ၊ ထိုဌက်တို့သည်။ ပဋ္ဌန်ဟတ္ထိနံ၊ ဆင်ငါးစီးဘို့၏။ ဗလံ၊ အားကို။ ဓာရေန္တိကိရ၊ ဆောင်နိုင်ကုန်သတတ်။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ အာကာသေန၊ ကောင်းကင်ဖြင့်။နေတွာ၊ ဆောင်၍။ ယထာရုစိတဋ္ဌာနေ၊ စိတ်နှစ်သက်ရာအရပ်၌။ နိသီဒိတွာ၊ နေ၍။ မံသံ၊ အသားကို။ ခါဒန္တိ၊ စားကုန်၏။ သာပိ၊ ထိုမိဖုရားသည်လည်း။ တေန၊ ထိုဌက်ဆင်သည်။နီယမာနာ၊ ဆောင်ယူသည်ရှိသော်။မရဏဘယဘီတာ၊သေဘေးမှ ကြောက်သည်ဖြစ်၍။ စိန္တေသိ၊ ကြံ၏။ အဟံ၊ ငါသည်။ သစေဝိရဝိသာမိ၊ အကယ်၍ ဟစ်အော်သည်ဖြစ်ငြားအုံ။ မနုဿသဒ္ဒေါနာမ၊ လူသံမည်သည်ကား။ တိရစ္ဆာနဂတာနံ၊ တိရစ္ဆာန် ဖြစ်ကုန်သော သတ္တဝါတို့အား။ ဥဗ္ဗေဂဇနိယော၊ ထိတ်လန့်ခြင်းကို ဖြစ်စေတတ်၏။ တံ၊ထိုအော်သံကို။ သုတ္တာ၊ ကြား၍။ မံ၊ ငါ့ကို။ ဆဒ္ဒေဿတိ၊ စွန့်ချလတ္တံ့။ ဧဝံသန္တေ၊ ဤသို့ချသည်ရှိသော်။ သပဘဂ္ဂေန၊ ကိုယ်ဝန်နှင့်တကွ။ ဇီဝိတက္ခယံ၊ အသက်ကုန်ခြင်းသို့။ ပါပုဏိဿာမိ၊ ရောက်ရအုံ့။ ယဿ ပနဋ္ဌာနေ၊ အကြင်အရပ်၌။ နိသီဒိတွာ၊ နား၍။ ခါဒိတုံ၊ စားခြင်းငှာ။ အာရဘိဿတိ၊ အားထုတ်လတ္တံ့။ တတြ၊ထိုအရပ်၌။နံ၊ထိုဌက်ဆင်ကြီးကို။မနုဿသဒ္ဒံ၊ လူသံကို။သုတ္တာ၊ ၍။ ပလာပေဿာမိ၊ ပျံသွားစေအုံ့။ ဣတိစိန္တေသိ၊ ဤသို့ကြံ၏။ သာ၊ ထိုမိဖုရားသည်။ အတ္တနော၊မိမိ၏။ပဏ္ဍိတ္ကိတ္တိတာဂုဏ၊ပညာရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ အဓိဝါသေသိ၊ သည်းခံ၏။ တဒ္ဓါစ၊ ထိုအခါ၌လည်း။ ဟိမဝန္တပဒေသေ၊ ဟိမဝန္တာအရပ်၌။ ထောကံ၊ အနည်းငယ်။ ဝမ္ဘေတွာ၊ ကြီးပွားမှု။ မဏ္ဍူပါကာရေန၊မဏ္ဍူပ်နှင့်တူသောအသွင်ဖြင့်။ ဌိတော၊ တည်သော။ ဧကော၊ ကစ်ပင်သော။ မဟာနိဂြောဓော၊ ပညောင်ပင်ကြီးသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သောသကုဏော၊ ထိုဌက်ဆင်ကြီးသည်။ မိဂရူပါ၊ သမင်သားတို့ကို။ တတ္ထ ထိုပညောင်ပင်သို့။ နေတွာ၊ဆောင်၍။ ခါဒိ၊ စား၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ တံပိ၊ ထိုမိဖုရားကိုလည်း။ တတ္ထေဝ၊ ထိုညောင်ပင်သို့သာလျှင်။ နေတွာ၊ ၍။

ပိဋ္ဌပဇ္ဇုန္နရေ၊ ပညောင်ပင်ခွကြားဌ်။ ဌပေတ္ဝာ၊ ၍။ အာဂတမဂ္ဂံ၊ လာသော ခရီးကို။ သြလောကေသိ၊ ကြည့်၏။ အာဂတမဂ္ဂံ၊ ပျံခဲ့သောခရီးကို။ သြလော ကေသိ၊ ကြည့်ခြင်းသည်။ တေသံ၊ ထိုဂ္ဂက်တို့၏။ ဓမ္မတာကိရ၊ သဘောဖြစ်သတတ်။ တသ္မိံ ခဏေ၊ ထိုခဏာ၌။ ဒေဝီ၊ မိဖုရားသည်။ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ ဣဓံ၊ ဤဂ္ဂက် ဆင်ကို။ ပလာပေတုံ၊ ပျံသွားစေခြင်းငှာ။ ဝဋ္ဋတိတိ၊ သင့်၏ဟူ၍။ စိန္တေတ္ဝာ၊ ကြံ၍။ ဥဘောဟတ္ထေ၊ လက်နှစ်ဖက်တို့ကို။ ဥက္ခိပိတ္ဝာ၊ ချီ၍။ ပါဏိသဒ္ဒေ ဥ္ဇေဝ၊ လက်ခုပ်တီးသံကိုလည်းကောင်း။ မုခသဒ္ဒဉ္စ၊ နှုတ်ဖြင့် ကြွေးကြော်အပ်သော အသံကိုလည်းကောင်း။ ကတ္ဝာ၊ ပြု၍။ တံ၊ ထိုဂ္ဂက်ကြီးကို။ ပလာပေသိ၊ ပြေး စေ၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ သူရိယတ္ထင်္ဂမနကာလေ၊ နေဝင်ခြင်းသို့ရောက်သော အခါ၌။ အဿာ၊ ထိုမိဖုရားအား။ ကမ္မဇဝါတာ၊ ကမ္မဇတေဇောကြောင့် ဖြစ်သောလေတို့သည်။ စလိံသု၊ လှုပ်ကုန်၏။ သဗ္ဗဒိသာသု၊ ခပ်သိမ်းသော အရပ်မျက်နှာတို့၌။ ဂဇ္ဇန္တော၊ ထစ်ချုန်းလျက်။ မဟာမေဃော၊ မိုးကြီး သည်။ ဥဋ္ဌဟိ၊ တက်၏။ သုခေဓိကာယ၊ နှန်းစည်းစိမ်ဟူသော စည်းစိမ်၌ တည်၍ခံစားခြင်းရှိသော။ ရာဇမဟေသိယာ၊ မိဖုရားကြီးအား။ အယ္ယ၊ ထိပ်ခေါင်တင်မ။ မာတာယိ၊ မကြောက်လင့်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝစနမတ္တမ္ပိ၊ စကားမေးမြန်းသူမျှ ကိုလည်း။ အလဘမာနာယ၊ မရရှာသောကြောင့်။ ဒုက္ခပရေတာယ၊ ဆင်းရဲခြင်းဝေဒနာ၏နှိပ်စက်ခြင်းဖြင့်။ သဗ္ဗရတ္တိံ၊ အလုံးစုံ သောညဉ့်ပတ်လုံး။ နိဒ္ဒါနာမ၊ အိပ်ခြင်းမည်သည်။ နာဟောတိ၊ မဖြစ်။ ရတ္တိယာ၊ ညဉ့်၏။ ဝိဘာတာယ ပန၊ လင်းပြီး၍ကား။ ဝလာဟကဝိဂမောစ၊ တိမ်တိုက် ၏ ကင်းခြင်းသည်လည်းကောင်း။ အရုဏုဂ္ဂမနဉ္စ၊ အရုဏ်တက်ခြင်းသည်လည်း ကောင်း။ တဿာ၊ ထိုမိဖုရား၏။ ဂဗ္ဘဝုဋ္ဌာနဉ္စ၊ ကိုယ်ဝန်ချခြင်းသည်လည်း ကောင်း။ ကေဝ္ဌဏေယေဝ၊ တစ်ပြိုင်နက်သာလျှင်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ သာ၊ ထိုမိဖုရားသည်။ မေဃဥတုဉ္စ၊ မိုးဥတုကိုလည်းကောင်း။ ပဗ္ဗတဥတုဉ္စ၊ တောင် အင်္ဂေါကို လည်းကောင်း။ အရုဏဥတုဉ္စ၊ အာရုဏ်လာခြင်း ဥတုကို လည်း ကောင်း။ ဂဟေတ္ဝာ၊ ယူ၍။ ဇာတတ္တာ၊ ဖွားသောကြောင့်။ ပုတ္တဿ၊ သား၏။ ဥတေနာတိနာမံ၊ ဥတေန ဟူသောအမည်ကို။ အကာသိ၊ မှည့်၏။

အလ္လကပ္ပတာပသ'ဿပိခေါ၊ အလ္လကပ္ပရဿေ၏လည်း။ ဘဝေ၊ ထို ပညောင်ပင်မှ။ အဝိဒူရေ၊ မနီးမဝေးသော အရပ်၌။ ဝဿနဋ္ဌာနံ၊ နေရာ

အရပ်သည်။ ဟောတီ၊ ဖြစ်၏။ သောစ၊ ထိုအလ္လကပ္ပရသေ့သည်လည်း။ ပကတိယာ၊သဘောအားဖြင့်။ဝ သ ဒိ ဝ သေ၊ မိုးရွာသောနေ့၌။သီတဘယေန၊ ချမ်းအေးသည်မှ ကြောက်သောကြောင့်။ ဖလာဖလတ္ထာယ၊ သစ်ကြီးသစ်ငယ်အလို့ငှာ။ ဝနံ၊ တောသို့။ နပဝိသတိ၊ မဝင်။ တံရက္ခမူလံ၊ ထိုပညောင်ပင်အရင်းသို့။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။သကုဏေန၊ ငှက်ဆင်ကြီးသည်။ခါဒိတမံသာနိ၊ စားအပ်ပြီးသော သသောရှိကုန်သော။ အဋ္ဌိနိ၊ အရိုးတို့ကို။ နိဟရိတ္ဝာ၊ ထုတ်၍။ ကောဋ္ဌေတ္ဝာ၊ ရိုက်ခဲ့ထောင်းထု၍။ ရသံကတ္ဝာ၊ အရည်ကျိ၍။ ပိဝတိ၊ သောက်၏။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ တံဒိဝသမ္မိ၊ ထိုနေ့၌လည်း။ အဋ္ဌိ၊ အရိုးကို။ အဟရိသာမိတိ၊ ဆောင်အံ့ဟု၍။တဿ၊ ထိုပညောင်ပင်သို့။ဂန္ဓာ၊ ၍။ ရုက္ခမူလေ၊ သစ်ပင်ရင်း၌။ အပရိယေသန္တော၊မရှာခင်။ဥပရိဒါရကသဒ္ဒံ၊ ပညောင်ပင်ထက်က သူငယ်သံကို။ သုတ္ဝာ၊ကြား၍။ သြလောကန္တော၊ကြည့်သည်ရှိသော်။ ဒေဝိ၊ မိဖုရားကို။ဒိသ္ဝာ၊မြင်၍။တုံ၊သင်သည်။ ကာသိ၊အဘယ်သူဖြစ်သနည်း။ ဣတိဝတ္ဝာ၊ ဤသို့မေး၏။ မနုသိတ္ထိ၊ လူမိန်းမသည်။ အမ္မိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိဝုတ္တော၊ ဤသို့ဆိုလတ်သော်။ကထံ၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့်။ အာဂတာသိ၊ ရောက်လာဘိသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုလတ်သော်။ ဟတ္ထိလိင်သကုဏေန၊ ငှက်ဆင်ကြီးသည်။ အာနီတာ၊ ဆောင်ယူခဲ့သည်။ အမ္မိ၊ဖြစ်၏။ ဣတိဝုတ္တော၊ ဤသို့ဆိုလတ်သော်။ သြတရာဟိ၊ ဆင်းလော့။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။ အယျ၊ ရှင်ရသေ့။ ဇာတိသမ္ဘေဒတော၊ အမျိုးအနွယ်ပျက်အံ့သည်မှ။ ဘာယာမိ၊ ကြောက်၏။တုံ၊ သင်သည်။ကာသိ၊ အဘယ်အမျိုး ဖြစ်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးလတ်သော်။ ခတ္တိယော၊ မင်းမျိုးသည်။အမ္မိ၊ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ပြောဆိုသည်ရှိသော်။ အဟမ္ပိ၊ ငါသည်လည်း။ ခတ္တိယာနိယော၊ မင်းမျိုးသည်သာလျှင်ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၏။တေနဟိ၊ ထိုသို့ဆိုတပြီးကား။ ခတ္တိယမာယံ၊ မင်းမျိုး၌ဖြစ်သော လှည့်ပတ်ဖြားယောင်းခြင်းကို။ ကထေသိ၊ ဆိုလော့။ဣတိ၊ဤသို့ဆိုလတ်သော်။ သော၊ ထိုရသေ့သည်။ ခတ္တိယမာယံ၊ ကို။ ကထေသိ၊၏။တေနဟိ၊ ထိုသို့တပြီးကား။ အာရုယ္ဟ၊ တက်၍။ မေ၊ ၏။ ပုတ္တကံ၊ သားယောကျ်ားကို။ သြတာရေဟိ၊ ချလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုလတ်သော်။ သော၊ ထိုရသေ့သည်။ ဧကေနပယောဇနေန၊ နံပါးတစ်ဖက်ဖြင့်။ အာဘိရုဟနမဂ္ဂံ၊ တက်ရာဖြစ်သော လမ်းခရီးဟူသော လှေခါးကို။ကတ္ဝာ၊ ပြု၍။အာဘိရုဟိတ္ဝာ၊ တက်၍။

ဒါရကံ၊ သူငယ်ကို။ ဂဏ္ဍီ၊ယူ၏။မံ၊ငါ့ကို။ ဟတ္ထေန၊လက်ဖြင့်။ မာဆုပိတိ၊ မတ္တိ မထိပါစေလင့်ဟု။ဝုတ္ထေ၊ဆိုလတ်သော်။တံ၊ထိုမိဖုရားကို။အဆုပိတ္တာဝ၊ မထိ စေမူ၍သာလျှင်။ ဒါရကံ၊ သူငယ်ကို။ သြတာရေသိ၊ချ၏။ ဒေဝီပိစ၊ မိဖုရား သည်လည်း။ သြတရိ၊ ဆင်းသက်၏။အထ၊ထိုအခါ၌။နံ၊ထိုမိဖုရားကို။အဿမ ပဒံ၊ နေရာသစ်မ်းသို့။ နေတ္ဝာ၊ ဆောင်၍ သီလဘေဒံ၊ သီလပျက်ခြင်းကို။ အကတ္ဝာဝ၊ မပြုမူ၍လျှင်။ အနုကမ္ပာယ၊ သနားခြင်းဖြင့်။ ပဋိဇဂ္ဂိ၊ လုပ်ကျွေး၏။ နိမ္မက္ခိကမခုံ၊ ပျားငယ်မရှိသော ပျားလတို့ကို။ အာဟရိတ္ဝာ၊ ဆောင်၍။ သယံဇာတသာလိ ံ၊ ဇာတသဿရအိုင်မှဖြစ်သော သလေးစပါးကို။ အာဟရိ တ္ဝာဝ၊ ဆောင်၍သာလျှင်။ ယာဂုံပစိတ္ဝာ၊ ယာဂုကျိ၍။ အဒါသိ၊ ပေး၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ တသ္မိ ံ၊ ထိုရဟေ့သည် ။ပဋိဇဂ္ဂနေ၊ လုပ်ကျွေးသည်ရှိသော်။ သာ၊ ထိုမိဖုရားသည်။ အပရဘာဂေ၊ နောက်အဖို၌။ စိန္တေသိ၊ ကြံ၏။ အဟံ၊ ငါသည်။ အာဂဏမဂ္ဂံ၊ လာခဲ့သော ခရီးကို။ နေဝဇ္ဇနာမိ၊ မသိ။ ဂမနမဂ္ဂံ၊ သွားရအံ့သောခရီးကို။ နဇာနာမိ၊မသိ။ မေ၊ငါ့အား။ဣမိနာပိ၊ ဤရဟေ့နှင့် လည်း။ သဒ္ဓိ၊ တကွ။ ဝိဿာသမတ္တမ္ပိ၊ အကျွမ်းဝင်ခြင်းမျှသည်လည်း။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ အယံ၊ ဤရဟေ့သည်။ဒုမ္မေ၊ ငါတို့ကို။ပဟာယ၊ ပယ်ခဲ့၍။ကတ္ထစိ၊ တစ်စုံ တစ်ခုသော အရပ်သို့။ သစေပနဂမိဿတိ၊ အကယ်၍ သွားသည်ဖြစ်အုံ့။ ဥဘောပိ၊ ငါတို့သားအမိနှစ်ယောက်သည်လည်း။ ဣဓေဝ၊ ဤတောအရပ်၌ သာလျှင်။မရဏံ၊ သေခြင်းသို့။ပါပုဏိဿာမ၊ ရောက်ကုန်အုံ့။ ယံကိဉ္စိ၊ အကြင် အမှတ်မရှိတစ်စုံတစ်ခုကို။ကတ္ဝာ၊ပြု၍။ သီလံ၊ သီလကို။ ဘိန္ဒိတ္ဝာ၊ ဖျက်ဆီး၍။ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းဖြင့်။ မံ၊ငါ့ကို။ နမုဥ္စတိ၊ မလွှတ်။ တထာ၊ထိုအခြင်း အရာဖြင့်။ ကာတုံ၊ ပြုခြင်းငှာ။ ဝဋ္ဋတိ၊ သင့်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ကြံ၏။ အထ၊ ထိုနောင်မှ။ နံ၊ ထိုရဟေ့ကို။ ဒုန္နိဝတ္ထဒုပ္ပါရုတဒဿနေန၊ မကောင်းသော ဝတ်ခြင်း,မကောင်းသောရုံခြင်းရှိသည်၏အဖြစ်ကိုပြသဖြင့်။ပလောဘေတ္ဝာ၊ လှည့်ပတ် ဖြားယောင်း၍။ သီလဝိနာသံ၊ သီလ၏ ပျက်ခြင်းသို့။ ပါပေသိ၊ ရောက်စေ၏။ တတောပဋ္ဌာယ၊ ထိုနေ့မှစ၍။ ဒွေပိ၊ နှစ်ယောက်သောသူတို့ သည်လည်း။ သမဂ္ဂဝါသံ၊ အတူတကွနေခြင်းဖြင့်။ ဝသိ ံသု၊ နေကုန်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ကေဒိဝသံ၊ တစ်နေ့သ၌။တာပသော၊ ရဟေ့သည်။ နက္ခတ္တ ယောဝံ၊ နက္ခတ်၏ ယှဉ်ခြင်းကို။ ဥလ္လောကေန္တော၊ ကြည့်လတ်သော်။

ပ္ပရန္ဇပ္ပဿ၊ ပ္ပရန္ဇပ္ပမင်း၏။ နက္ခတ္တပိဋ္ဌံ၊ နက္ခတ်၏ ညီးနှမ်းခြင်းဖြစ်သည်ကို။ ဒိသ္မာ၊ ၍။ဘဒ္ဒေ၊နှမ။ကောသမ္မိယဲ၊ ကောသမ္ဗီပြည်၌။ ပ္ပရန္ဇပ္ပရာဇာ၊ ပ္ပရန္ဇပ္ပ မင်းသည်။ မတောဝ၊သေ၏။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။ အယ္ယ၊ အရှင်သား။ တသ္မာ၊ကြောင့်။ဝေဝဏ္ဏေသိ၊ဤသို့ဆိုဘိသနည်း။ တေန၊ထိုမင်းနှင့်။ သဒ္ဓိ ၊ကဒ။ အာဃာတေ၊ ရန်ပြုးဖွဲ့ခြင်းသည်။ တေ၊ အရှင်အား။ အတ္ထိကိ ၊ရှိသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးလတ်သော်။ဘဒ္ဒေ၊ နှမ။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ အသ၊ ထိုပ္ပရန္ဇပ္ပမင်း၏။ နက္ခတ္တပိဋ္ဌံ၊ နက္ခတ်၏ ညီးငယ်ခြင်းကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ ဝေဝဏ္ဏိမိ၊ ဤသို့ ဝါဆို၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ပြောလတ်သော်။ သာပိ၊ ထိုမိဖုရားသည်လည်း။ ရောဒိ၊ ပြင်းစွာငိုကြွေး၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုမိဖုရားကို။ ကသ္မာ၊ ကြောင့်။ ရောဒသိ၊ ငိုကြွေးဘိသနည်း။ ဣတိပုစ္ဆိတ္မာ၊ ဤသို့ မေးသော်။ တာယ၊ ထို မိဖုရားသည်။ တဿ၊ ထိုရသေ့အား။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ သာမိကဘာဝေ၊ လင်၏အဖြစ်ကို။ အက္ခာတေ၊ ကြားလတ်သော်။ အာဟ၊ ၏။ ဘဒ္ဒေ၊ နှမ။ မာရောဒိ၊ မငိုလင့်။ ဇာတဿနာမ၊ ဖြစ်သောသတ္တဝါတို့ မည်သည်ကား။ နိယတော၊ မြဲသောအားဖြင့်။ မစ္စု၊ သေခြင်းရှိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုလတ် သော်။ အယ္ယ၊ အရှင်သား။ ဇာနာမိ၊ သေခြင်းမြဲသည်ကို အကျွန်ုပ်သိ၏။ ဣတိဝုတ္တော၊ ဤသို့ဆိုလတ်သော်။ အထ၊ ထိုသို့သိလျက်။ ကသ္မာ၊ ကြောင့်။ ရောဒသိ၊ ငိုဘိသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုလတ်သော်။ မေ၊ ငါ၏။ ပုတ္တော၊ သားသည်။ ကုလသန္တကသ၊ အဖ၏ဥစ္စာဖြစ်သော။ ရဇ္ဇသ၊ ပြည်စည်းစိမ် အား။ အနုစ္ဆဝိကော၊ လျှောက်ပတ်ထိုက်တန်၏။ တတြ၊ ထိုပြည်၌။ သစေ အာဘဝိသ၊ အကယ်၍ ဖြစ်လေငြားအံ့။ သေတစ္ဆတ္တံ၊ ထီးဖြူကို။ ဥဿာ ပယိသထ၊ ဆောင်းရကုန်လတ္တံ့။ အထ၊ ဤယခုအခါ၌။ မဟာဇနိကော၊ ရှုံးကြီးရှုံးသည်။ ဇာတောဝတ၊ ဖြစ်လေစွတကား။ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်။ အယ္ယ၊ အရှင်သား။ သောကေန၊ စိုးရိမ်ခြင်းဖြင့်။ ရောဒါမိ၊ ငိုကြွေး၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဆိုလတ်သော်။ဘဒ္ဒေ၊နှမ။ ဟောတု၊ ထိုသို့မူလည်းဖြစ်စေ။မာစိန္တယိ၊ မစိုးရိမ် လင့်။ အသ၊ ထိုမင်းသားအား။ ရဇ္ဇံ၊ ပြည်စည်းစိမ်ကို။ သစေပတ္ထေသိ၊ အကယ်၍ တောင့်တသည်ဖြစ်အံ့။ အဟံ၊ ငါသည်။ ရဇ္ဇံ၊ ပြည်စည်းစိမ်ကို။ လဘနာကာရံ၊ ရအံ့သောအခြင်းအရာကို။ ကရိဿာမိ၊ ပြုအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဆို၏။ အထ၊ ထိုနောင်မှ။ အသ၊ ထိုမင်းသားအား။ ဟတ္ထိကန္ဓ ဝိဏာဒ္ဌေဝ၊

သင်ချစ်မြတ်နိုးသော စောင်းအတတ်ကိုလည်းကောင်း။ ဟတ္ထိကန္တမန္တေစ၊ ဆင်ချစ်မြတ်နိုးသော မန္တန်တို့ကိုလည်းကောင်း။ အဒါသိ၊ ပေး၏။ တဒါ၊ ထိုအခါ၌။ အယ၊ ထိုမင်းသားအား။ မဟောသကွေန၊ တန်ခိုးကြီးသော နတ်သည်။ ပုတ္တနယေနေဝ၊ ဆိုခဲ့ပြီးသောနည်းဖြင့်လျှင်။ အာစိက္ခတ္တာ၊ ကြား၍။ ဣမံတန္တိ ံ၊ ဤစောင်းညှို့ကို။ ပဟာရိတ္တာ၊ တီး၍။ ဣမသ္မိ ံ မန္တေ၊ ဤမန္တန်ကို။ ဝုတ္တေ၊ ရွတ်သည်ရှိသော်။ တဒါ၊ ၌။ အနေကာနိ၊ များစွာကုန်သော။ ဟတ္ထိသဟဿာနိ၊ ဆင်အထောင်တို့သည်။အာဂန္တ္ဝာ၊လာ၍။ဝဋ္ဌရက္ခမူလေ၊ မဏ္ဍပ်ကဲ့သို့ဝန်းသော ညောင်ပင်ရင်း၌။ နိသီဒိသန္တိ၊ နေကြကုန်အုံ့။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုမင်းသားကို။အာဟ၊ဆို၏။ဟတ္ထိသု၊ ဆင်တို့သည်။ အနာဂတေ သုယေဝ စ၊ မရောက်လာကုန်မီလျှင်။ ရက္ခံ၊ သစ်ပင်ရင်းသို့။ အာရုဟိတ္တာ၊ တက်၍။ တေသု၊ ထိုဆင်တို့သည်။ အာဂတေသု၊ လာကုန်ပြီးသည်ရှိသော်။ ဣမံ မန္တံ၊ ဤမန္တန်ကို။ဝတ္တာ၊ မန်း၍။ ဣမံတန္တိ ံ၊ ဤစောင်းညှို့ကို။ ပဟရ၊တီး လော့။ သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံသော ဆင်တို့သည်။ နိဝတ္တိတ္တာ၊ ပြန်လည်၍။ သြလောကေတုံပိ၊ ကြည့်ဝုံခြင်းငှာလည်း။ အသက္ကောန္တာ၊ မတတ်နိုင်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ ပလာယိသန္တိ၊ ပြေးကုန်လတ္တံ့။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ သြတဝိတ္တာ၊ ဆင်း၍။ အာဂစ္ဆယျာသိ၊ လာခဲ့လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုလတ်သော်။ သော၊ ထိုမင်းသားသည်။တထာ၊ထိုဆိုတိုင်းသောအခြင်းအရာဖြင့်။ကတ္တာ၊ ပြု၍။အာဂန္ဓာ၊ လာ၍။ တံ ပဝတ္တိ ံ၊ ထိုအကြောင်းကို။ အာရောစေသိ၊ကြား၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုမင်းသားကို။ ဒုတိယဒိဝသေ၊ တစ်ဖန် မိုးသောက်သောနေ့၌။ အာဟ၊ ၏။ ဒုဇ္ဇ၊ ယနေ့။ ဣမံ မန္တံ၊ မန္တန်ကို။ ဝတ္တာ၊ မန်း၍။ ဣမံတန္တိ ံ၊ ဤစောင်းညှို့ကို။ ပဟရေယျာသိ၊ တီးလေတိလော့။ သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံသောဆင်တို့သည်။နိဝတ္တေတ္တာ၊ ပြန်လည်၍။ သြလောကေန္တာ၊ ကြည့်ကုန်လျက်။ ပလာယိသန္တိ၊ ပြေးကုန်လတ္တံ့။ဣတိ၊ဤသို့ဆို၏။တဒါပိ၊ ထိုအခါ၌လည်း။တထာ၊ ထိုဆိုတိုင်းကို။ကတ္တာ၊ ၍။ အာဂန္ဓာ၊ ၍။ အာရောစေသိ၊ ကြား၏။အထ၊ ထိုနောင်မှ။ နံ၊ ထိုမင်းသားကို။ တတိယဒိဝသေ၊ သုံးရက်မြောက်သောနေ့၌။ အဇ္ဇ၊ ယနေ့။ဣမံ မန္တံ၊ ဤမန္တန်ကို။ ဝတ္တာ၊ မန်း၍။ ဣမံတန္တိ ံ၊ ဤစောင်းညှို့ကို။ ပဟရေယျာသိ၊ တီးလေလော့။ ယူထပတိ၊ ဆင်ရှေ့ဆင်ပေါက်သည်။ ပိဋ္ဌိ ံ၊ ကို။ ဥပနာမေန္တော၊ ညွှတ်စေလျက်။ အာဂမိသတိ၊ လာလတ္တံ့။

ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ဆိုဏ်။ တဒါပိ၊ ထိုအခါ၌လည်း။ တံထာ၊ ထိုဆိုတိုင်းသော အခြင်းအရာဖြင့်။ ကတ္တာ၊ ပြု၍။ အာရောစေသိ၊ ကြားလျှောက်ဏ်။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ အသ၊ ထိုသူငယ်မင်းသား၏။ မာတရံ၊ အမိကို။ အာမန္တေတ္တာ၊ ခေါ်၍။ တဒ္ဓေ၊ နှမ။ တေ၊ သင်နှမသည်။ ပုတ္တသ၊ သားအား။ သာသနံ၊ သတင်း စကားကို။ ဝဒေဟိ၊ ဆိုလော့။ ဧတ္ထောဝ၊ ဤအရပ်မှသာလျှင်။ ဂန္တ္ဝာ၊ သွား၍။ ရာဇာ၊ မင်းသည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ဆိုဏ်။ သာ၊ ထို မိဖုရားသည်။ ပုတ္တံ၊ သားကို။ အာမန္တေတ္တာ၊ ခေါ်၍။ တာတ၊ ချစ်သား။ တုံ၊ သည်။ ကောသမ္မိယံ၊ ကောသမ္မီပြည်၌။ ပူရေန္တပူရညော၊ ပူရေန္တပြမင်း၏။ ပုတ္တောဝ၊ သားတည်း။ မံ၊ ငါ့ကို။ ဟတ္ထိလိဂ်သကုဏော၊ ဌက်ဆင်သည်။ အာနေသိ၊ ဆောင်ယူ၏။ ဣတိဝတ္ဝာ၊ ဤသို့ဆိုမူ။ တုံ၊ သင်သည်။ ဂန္တ္ဝာ၊ သွားလေ၍။ ။ (တုံ ဂန္တ္ဝာ ကားထည့်)။ သေနာပတိအာဒီနံ၊ စစ်သူကြီး အစရှိသောသူတို့၏။ နာမာနိ၊ အမည်တို့ကို။ အာစိက္ခိတ္ဝာ၊ ကြား၍။ အသဒ္ဓဟန္တာနံ၊ မယုံကြည် ကုန်သော သူတို့အား။ ဣမံ ပိတု ပါရုပနကမ္မလဒ္ဓေ၊ အဖဝတ်ရုံဖူးသော ဤကမ္မလာနီကိုလည်းကောင်း။ ဣမံပိလန္ဓနမုဒ္ဓိကဉ္စ၊ အဖဝတ်ဆင်ဖူးသော ဤလက်စွပ်ကိုလည်းကောင်း။ ဒသ္သေယျာ၊ ပြလေလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့မှာထား လျက်။ တံ၊ ထိုကမ္မလာနှင့်လက်စွပ်ကို။ ဒတ္ဝာ၊ ပေး၍။ (တံ ဒတ္ဝာ မျှားထည့်)။ ဥယျောဇေသိ၊ လွှတ်လိုက်ဏ်။ ကုမာရော၊ သတ္တိသားသည်။ တာပသံ၊ ရသေ့ကို။ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ ကိံ ကရောမိ၊ အဘယ်သို့ ပြုရအံ့နည်း။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ဆိုဏ်။ ရက္ခသ၊ ပညောင်ပင်ဏ်။ ဟေဋ္ဌိမသာခါယ၊ အောက်အခက်၌။ နိသိဒိတ္ဝာ၊ ၍။ ဣမံ မန္တံ၊ ဤမန္တရားကို။ ဝတ္ဝာ၊ မန်း၍။ ဣမံ တန္တိံ၊ ဤစောင်း ညှိ့ကို။ ပဟရ၊ တီးလော့။ ဧဝဉ္စ ကဟတ္ထိ၊ ဆင်ကြီးသည်။ ပိဋ္ဌိံ၊ ကျောက် ကုန်းကို။ တေ၊ သင်မင်းသားအား။ ဥပနာမေတ္ဝာ၊ ညွှတ်စေ၍။ ဥပသက်ိ မိသတိ၊ ကပ်လတ္တံ့။ တုံ၊ သင်သည်။ တသ၊ ဆင်ဏ်။ ပိဋ္ဌိယံ၊ ကျောက်ကုန်း၌။ နိသိန္နော၊ စီးလျက်။ ဂန္တ္ဝာ၊ သွား၍။ ရဇ္ဇုံ၊ ပြည်စည်းစိမ်ကို။ ဂဏှာဟိ၊ ယူလေ လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုဏ်။ သော၊ ထိုမင်းသားသည်။ မာတာပိတရော၊ မိဖ တို့ကို။ ဝန္ဒိတ္ဝာ၊ ရှိခိုး၍။ တထာ၊ ထိုရသေ့ဆိုတိုင်း။ ကတ္ဝာ၊ ပြု၍။ အာဂတသ၊ ရောက်လာသော။ ဟတ္ထိနော၊ ဆင်ဏ်။ ပိဋ္ဌိယံ၊ ကျောက်ကုန်းထက်၌။ နိသီ ဒိတ္ဝာ၊ နေ၍။ ကဏ္ဏော၊ ဆင်ဏ်နားရင်း၌။ မန္တယိ၊ တိုင်ပင်ပြောဆိုဏ်။ အဟံ၊

ငါသည်။ ကောသမ္ဗီယံ၊ ကောသမ္ဗီပြည်၌။ ပူရန္တပ္ပရညော၊ ပူရန္တပ္ပမင်း၏။ ပုတ္တော၊ သားတည်း။ သာမိ၊ အရှင်ဆင်မင်း။ မေ၊ အကျွန်ုပ်၏။ ပေတ္တိကံ၊ အဖ၏ အမွေဥစ္စာဖြစ်သော။ ရဇ္ဇံ၊ ပြည်စည်းစိမ်ကို။ ဂဏှိတ္တာ၊ ယူ၍။ ဒေဟိ၊ ပေးလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုသည်ရှိသော်။ သော၊ ထိုဆင်မင်းသည်။ တံ၊ ထို စကားကို။သုတ္တာ၊ကြား၍။အနေကာနိ၊မျှားစ္ဆာကုန်သော။ဟတ္ထိသဟဿာနိ၊ အသောင်သောဆင်တို့သည်။ သန္ဒိပတန္တု။တိ၊ စည်းဝေးလာစေကုန်သတည်း ဟု။ဟတ္ထိရဝံ၊ ဆင်၏မြှားထူးခြင်းဖြင့်ခေါ်သံကို။ ရဝိ၊မြည်တွန်၏။ အနေကာနိ ဟတ္ထိသဟဿာနိ၊ မျှားစ္ဆာကုန်သော ဆင်အထောင်တို့သည်။ သန္ဒိပတိ သု၊ စည်းဝေးလာကုန်၏။ပုန၊တစ်ဖန်။ဇိဏ္ဏာဟတ္ထိ၊အိုမင်းကုန်သောဆင်တို့သည်။ ပဋိဂ္ဂမန္တု။တိ၊ ဖဲသွားစေကုန်သတည်းဟု။ ဝိရဝိ၊ အထူးသဖြင့်မြည်၏။ ဇိဏ္ဏာ ဟတ္ထိ၊ဆင်အိုတို့သည်။ပဋိဂ္ဂမိ သု၊ဖဲသွားလေကုန်၏။ ပုန၊တစ်ဖန်။ အတိတရ ဏာ ဟတ္ထိ၊ အလွန်ငယ်သော ဆင်တို့သည်။ နိဝတ္တန္တု။တိ၊ ပြန်လည်စေကုန် သတည်းဟု။ ဟတ္ထိရဝိ၊ဆင်မင်း၏ဆိုခြင်းကို။ ရဝိ၊မလိုက်လာကုန်နှင့်ဟုဆို၏။ တေပိ၊ ထိုဆင်ငယ်တို့သည်လည်း။နိဝတ္တိ သု၊ ပြန်သွားလေကုန်၏။ သော၊ ထို မင်းသားသည်။ အနေကေဟိ၊ ကုန်သော။ ယူထဟတ္ထိသဟဿေဟေဝ၊ တစ် ထောင်မကသော ဆင်အပေါင်းတို့ဖြင့်သာလျှင်။ပရိဝုသော၊ခြံရံလျက်။ ပစ္စန္တ ဂါမံ၊ ပစ္စန္တရစ်ရွာစွန်ဇနပုဒ်သို့။ပတ္တာ၊ရောက်၍။ကုမာရော၊ မင်းသားသည်။ အာဃံ၊ ဆို၏။အဟံ၊ ငါသည်။ ရညော၊ ပူရန္တပ္ပမင်း၏။ ပုတ္တော၊ သားတည်း။ သမ္ပတ္တိ ၊ ဥစ္စာစည်းစိမ်ကို။ ပတ္ထယမာနာ၊ တောင့်တကုန်သော သူတို့သည်။ မယာ၊ငါနှင့်။ သဒ္ဓိ ၊ တကွ။ အာဂစ္ဆန္တု၊ လိုက်လာကုန်သော။ ဣတိ အာဟ၊ ဤသို့ ဇနပုဒ်သားတို့ကို ဆို၏။ တတောပဋ္ဌာယ၊ ထိုအခါမှ စ၍။ မနုဿာနံ၊ လူတို့အား။ သင်္ကာ၊ ထောက်ပံ့သင့်ကြိုဟ်ခြင်းကို။ ကရောန္တော၊ ပြုလျက်။ဂန္တွာ၊ သွား၍။ နာဂရံ၊ ပြည်ကို။ပရိဝါရေတွာ၊ခြံရံ၍။မေ၊ငါ့အား။ယုဇ္ဈဝါ၊ စစ်ထိုး ခြင်းကိုမူလည်း။ ဒေတု၊ ပေးလော့။ရဇ္ဇံဝါ၊ မင်းအဖြစ်ကိုလည်း။ ဒေတု၊ ပေး လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သာသနံ၊ သတင်းစကားကို။ ပေသေသိ၊ စေလွှတ်၏။ နာဂရာ၊ ပြည်သူတို့သည်။ ဒေပိ၊ စစ်ထိုးခြင်းနန်းစည်းစိမ်နှစ်ပါးတို့ကိုလည်း။ နဒဒသာမ၊ မပေးကုန်အံ့။ အမှာကံ၊ ငါတို့၏။ ဂရုဂဗ္ဘာ၊ ရင့်သောကိုယ်ဝန် ရှိသော။ ဝေဝိ၊ မိဖုရားကို။ ဟတ္ထိလိဂ်သကုဏေန၊ ဌက်ဆင်သည်။ နီတာ၊

ချီဆောင်အပ်၏။ တဿာ၊ ထိုမိဖုရား၏။ အတ္ထိဘာဝံဝါ၊ ရှိသည်၏ အဖြစ်ကို လည်းကောင်း။နတ္ထိဘာဝံဝါ၊ မရှိသည်၏အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း။နဇာနာမ၊ မသိရကုန်။ ယာဝ၊ အကြင်ရွှေလောက်။ တဿာ၊ ထိုမိဖုရား၏။ ပဝတ္တိံ၊ အကြောင်းကို။ နသုဏာမ၊မကြားရကုန်သေး။ တာဝ၊ ထိုရွှေလောက်။ ယုဒ္ဓံ၊ စစ်ထိုးခြင်းကို။ နောဒဿာနာမ၊ မပေးကုန်အံ့။ ရဏ္ဍော၊ ပြည်စည်းစိမ်ကို။ နဒဿာမ၊ မပေးကုန်အံ့။ ဣတိအာဟံသု၊ ဤသို့မိန့်ဆိုကုန်၏။ တဒါ၊ ထိုသို့ ဆိုသောအခါ၌။ တံပဝေဏိရဏ္ဍော၊ ထိုအစဉ်အဆက်ဖြစ်သော ပြည်စည်းစိမ် သည်။ အဟောသိကိရ၊ ဖြစ်သတတ်။တတော၊ ထိုနောင်မှ။ကုမာရော၊ ဥတေန မင်းသားသည်။အဟံ၊သည်။တဿာ၊ထိုမိဖုရား၏။ပုတ္တော၊တည်း။ဣတိဝတ္တာ၊ ဤသို့ဆို၍။ သေနာပတိအာဒီနံ၊ စစ်သူကြီး အစရှိသော သူတို့၏။ နာမာနိ၊ အမည်တို့ကို။ ကထေတ္ဝာ၊ ဆို၍။ တထာပိ၊ ထိုဆိုပြားသော်လည်း။ အသဒ္ဒ ဟန္ဒာနံ၊ မယုံလိုကုန်သော မှူးမတ်စသောပြည်သူတို့အား။ ကမ္မလဠ၊ခမည်း တော်ဝတ်ရုံသော ကမ္မလာနီကိုလည်းကောင်း။မုဒ္ဒိကဠ၊ခမည်းတော်ဆင်ယင် ဖူးသောလက်စွပ်ကိုလည်းကောင်း။ ဒဿေသိ၊ပြ၏။တေ၊ ထိုပြည်သူပြည်သား တို့သည်။ ကမ္မလဠ၊ ကမ္မလာကိုလည်းကောင်း။ မုဒ္ဒိကဠ၊ လက်စွပ်ကိုလည်း ကောင်း။သဠာနိတ္ဝာ၊ကောင်းစွာသိ၍။ ဒ္ဝါရံ၊ တံခါးကို။ ဝိဝရိတ္ဝာ၊ဖွင့်၍။ တံ၊ ထိုဥတေနမင်းသားကို။ ရဏ္ဍော၊ မင်းအဖြစ်၌။ အဘိသဿိ သု၊ အဘိသိက်သွန်းခံ စေ၍ မင်းမြှောက်ကုန်၏။အယံ၊ ဤသည်ကား။ ကာဝ၊ရှေဦးစွာ။ဥတေနဿ၊ ဥတေနမင်း၏။ ဥပ္ပတ္တိ၊ ဖြစ်ကြောင်းတည်း။

☰ အလ္လကပ္ပရဋ္ဌေ၊ အလ္လကပ္ပတိုင်း၌။ဒုဿ္ဘိကော၊ ငတ်မွတ်သည်ရှိသော်။ဇီဝိတုံ၊ အသက်ရှင်ခြင်းငှာ။' အသက္ကောန္တော၊ မတတ်နိုင်သည် ဖြစ်၍။ ဧကော၊ တစ်ယောက်သော။ကောတုဟလိကောနာမ၊ကောတုဟလိကအမည်ရှိသော။ မနုဿော၊ လူသည်။ ကာပိ ံနာမ၊ ကာပိအမည်ရှိသော။ တရုဏပုတ္တဠ၊ သားငယ်ကိုလည်းကောင်း။ ကာဠိ ံနာမ၊ ကောင်ကြီးအမည်ရှိသော။ ဘရိယဠ၊ မယားအိမ်ရှင်ကိုလည်းကောင်း။ အာဒါယ၊ ခေါ်၍။ ကောသမ္ဗိယံ၊ ကောသမ္ဗီ ပြည်သို့။ဂန္တွာ၊သွား၍။ဇီဝိဿာမီတိ၊ အသက်မွေးအံ့ဟူ၍။ပါထေယ္ယံ၊ ရိက္ခာ ထုပ်ကို။ဂဟေတ္ဝာ၊ယူ၍။နိက္ခမတိ၊ထွက်၏။ အဟိ ဝါတရောဂေန၊မြွေဆိပ်နှင့် တူသောလေနာဖြင့်။မရန္တော၊ သေကုန်သော။မဟာဇနေ၊ များသောလူတို့ကို။

ဒိသ္ဝာ၊မြင်၍။ နိက္ခမိတိပိ၊ ထုက်သ္ဝားကုန်အုံ့ဟူ၍လည်း။ ဝဒန္တိယော၀၊ ဆိုကြ
ကုန်သည်သာလျှင်တည်း။ တေ၊ ထိုသားငယ်နှင့်တကွ သမီးခင်ပွန်းတို့သည်။
ဂစ္ဆန္တာ၊ သ္ဝားကုန်သည်ရှိသော်။ ပါထေယျ၊ ပရိက္ခီဏော၊ ရိက္ခာဆန်ကုန်ခြင်း
ကြောင့်။ ခုဒါဘိဘူတာ၊ ငတ်မွတ်ခြင်း နှိပ်စက်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဒါရကံ၊
သားငယ်ကို။ ဝဟိတုံ၊ ဆောင်ရွက်၍ယူခြင်းငှာ။ နာသက္ခိံ သု၊ မတတ်နိုင်
ကုန်။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ သာမိကော၊ လင်သည်။ ပဇာပတိ၊ မယားကို။
အာဟ၊ ဆို၏။ ဘဒ္ဒေ၊ နှမအိမ်ရှင်။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ ဇီ၀န္တာ၊ အသက်
ရှင်ကုန်သည်ရှိသော်။ပုန၊ တစ်ဖန်။ပုတ္တံ၊ သားကို။လဘိသာမ၊ ရပြန်ကုန်အုံ့။
နံ၊ ထိုသားကို။ ဆဋ္ဌေတ္ဝာ၊ စွန့်ပယ်၍။ ဂစ္ဆမ၊ သ္ဝားကုန်အုံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့
ဆိုလတ်သော်။ မာတု၊ အမိ၏။ ဟာဒယံနာမ၊ စိတ်မည်သည်ကား။ မုဒုကံ၊
နူးညံ့ခြင်းရှိသည်။ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ သာ၊ ထိုအမိသည်။
အာဟ၊ ဆို၏။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဇီ၀န္တမေ၀၊ အသက်ရှင်စဉ်လျှင်။ ဆဋ္ဌေတုံ၊
စွန့်ပစ်ခြင်းငှာ။ နသက္ခိဿာမိ၊ မရက်စက်နိုင်။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။
အထ၊ ဆိုအခါ၌။ ကိံ ကရောမ၊ အသို့ပြုရကုန်အုံ့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုလတ်
သော်။ ၀ါရေန၊ အလှည့်ဖြင့်။ နံ၊ ထိုသားငယ်ကို။ ၀ဟာမ၊ ရွက်ဆောင်ချိပုံ
ကုန်အုံ့။ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုလျက်။မာတာ၊ အမိသည်။ အတ္တနော၊မိမိ၏။ ၀ါရေန၊
အလှည့်အကြိမ်ဖြင့်။ ပုပ္ဖဒါမံ၀ိယ၊ ပန်းဆိုင်းကဲ့သို့။ နံ၊ ထိုသားငယ်ကို။ ဥက္ခိ
ပိတ္ဝာ၊ ချီ၍။ ဥရေ၊ရင်လယ်၌။ နိပဇ္ဇာပေတ္ဝာ၊ အိပ်စေ၍။ အင်္ကေန၊ ခါးဆစ်
ဖြင့်။ ၀ဟိတ္ဝာ၊ ရွက်ဆောင်၍။ ပိတုနော၊ အဖအား။ ဒေတိ၊ ပေး၏။ တသ
ထိုအဖအား။ တံ၊ ထိုသားငယ်ကို။ ဂဟေတ္ဝာ၊ ၍။ ဆာကကတော၊ ငတ်မွတ်
ခြင်းဖြင့်နှိပ်စက်သောကြောင့်။ ထပိတဋ္ဌာနေ၊ချိပုံးသောအရပ်၌။ ဝဲလ၀တရာ၊
အလွန်အားကြီးလှသော။ ဝေ၀နာ၊ ဆင်းရဲခြင်းသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇိ၊ ဖြစ်၏။သော
ထိုလုလင်ယောကျ်ားသည်။တံ၊ ထိုမယားကို။ပုနပ္ပုနံ၊ အဖန်တလဲလဲ။အာဟ
ဆို၏။ ဘဒ္ဒေ၊ နှမ။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ ဇီ၀န္တာ၊ အသက်ရှင်ကုန်သည်ရှိသော်။
ပုတ္တံ၊ သားကို။ လဘိဿာမ၊ ရကုန်လတ္တံ့။ နံ၊ ထိုသားကို။ ဆဋ္ဌေမ
စွန့်ကုန်အုံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၏။ သာပိ၊ ထိုမယားသည်လည်း။ ပုနပ္ပုနံ
အဖန်တစ်လဲလဲ။ ပဋိက္ခိပိတ္ဝာ၊ ၍။ ပဋိ၀စနံ၊ စကားတုံ့ကို။ နာဒါသိ
မပေး။ ဒါရကော၊ သူငယ်သည်။ ၀ါရေန၊ အလှည့်အကြိမ်ဖြင့်။ ပရိ၀တ္တိယ

မာနော၊ ပြောင်းဘန်မျှားသည်ရှိသော်။ ကိလဿော၊ပင်ပန်း၍။ ပိတု ဟတ္ထေ၊ အဘလက်၌။ နိဒ္ဒါယိ၊ အိပ်ပျော်၏။ သော၊ ထိုအဘသည်။ တဿ၊ ထိုသားယောက်၏။ နိဒ္ဒါယနဘာဝံ၊ အိပ်ပျော်သည်၏အဖြစ်ကို။ ဉ တ္ဝာ၊၍။ မာတရံ၊ အမိကို။ ပုရတောဂတ္ဝာ၊ ရှေ့သို့သွားစေ၍။ ဧကဿ ဂစ္ဆဿ၊ ချုံတစ်ခု၏။ ဟေဋ္ဌာ၊အောက်၌။ ပဏ္ဏသန္ထရေ၊ သစ်ရွက်အခင်း၌။ နိပဇ္ဇာပေတ္ဝာ၊ အိပ်စေ၍။ ပါယာသိ၊ သွားလေ၏။ မာတာ၊ အမိသည်။ နိဝတ္တိတ္ဝာ၊ ပြန်လည်၍။ သြလောကေန္တီ၊ ကြည့်သည်ရှိသော်။ ပုတ္တံ၊ သားကို။ အဒိသ္ဝာ၊ မမြင်သော ကြောင့်။ သာမိ၊ အရှင်သား။ မေ၊ ငါ၏။ ပုတ္တော၊ သားသည်။ ကုဟိं၊ အဘယ်မှာနည်း။ ဣတိပုစ္ဆိ၊ ဤသို့မေး၏။ မေ၊ငါသည်။ ဧကဿ ဂစ္ဆဿ၊ ချုံတစ်ခု၏။ ဟေဋ္ဌာ၊အောက်၌။ နိပဇ္ဇာပိတော၊အိပ်စေခဲ့၏။ ဣတိ၊ဤသို့ဆိုလတ်သော်။ သာမိ၊ချစ်လှစ်ယောကျ်ား။ မံ၊ငါ့ကို။ မာနာသယိ၊ မဖျက်ဆီးပါလင့်။ ပုတ္တံ၊သားနှင့်။ ဝိနာ၊ကွေကွင်း၍။ ဇီဝိတုံ၊ အသက်ရှင်ခြင်းငှာ။ နသက္ခိဿာမိ၊ မတတ်နိုင်။ မေ၊ ငါ၏။ ပုတ္တံ၊ သားကို။ အာနေဟိ၊ ဆောင်ချေလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုလျက်။ ဥရံပဟရိတ္ဝာ၊ ရင်ဘတ်ကို တီး၍။ ပရိဒေဝိ၊ ငိုကြွေးမြည်တမ်း၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုယောကျ်ားကို။ နိဝတ္တိတ္ဝာ၊ ပြန်လည်စေ၍။ အာနေသိ၊ ဆောင်စေ၏။ ပုတ္တောပိ၊ သားသည်လည်း။ အန္ဓရာမဂ္ဂေ၊ ခရီးအကြား၌။ မတော၊ သေသည်။ ဟောဘိ၊ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ သို့။ သော၊ ထိုအဘသည်။ တတ္ထေဝ ဂေဝ ဗာနေ၊ ဤမျှလောက်သောအရပ်၌။ ပုတ္တံ၊ သားကို။ ဆဋ္ဌေတ္ဝာ၊ စွန့်၍။ တဿ၊ ထိုအကုသိုလ်ကံ၏။ နိဿန္ဒေန၊ အကျိုးဆက်ဖြင့်။ ဘဝန္တရေ၊ဘဝတစ်ပါး၌။ သတ္တာဝါရေ၊ ခုနစ်ကြိမ်။ ဆဋ္ဌေတော၊ စွန့်ပစ်အပ်၏။ ကေပါပကမ္မံနာမ၊ ဤမကောင်းမှုကံမည်သည်ကား။ အပ္ပကန္တိ၊ အနည်းငယ်သည်သာတည်းဟု။ နအာဝမည်တဗ္ပံ၊ မအောက်မေ့အပ်။ တေ၊ ထိုလင်မယားတို့သည်။ ဂစ္ဆန္တာ၊ သွားကုန်သည်ရှိသော်။ ကေ ဂေ ပါ ပါ လ ကူ လံ၊ တစ်ယောက်သော နွားကျောင်းသား အမျိုးအိမ်သို့။ ပါ ပုဏိ သု။ ရောက်လေကုန်၏။ တံ ဒိဝသဉ္စ၊ ထိုနေ့၌လည်း။ ဂေ ပါ ပါ လ ကဿ၊ နွားကျောင်းသား၏။ ဧနေ့မဂ်လံ၊ နွားနို့ညှစ်မဂ်လာသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဂေ ပါ ပါ လ ကဿ၊ နွားကျောင်းသား၏။ ဂေဟော၌။ နိဗဒ္ဓံ၊မပြတ်။ ကောပစ္စေကဗုဒ္ဓေ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါကစ်ဆူသည်။ ဘုဉ္ဇတိ၊ ဆွမ်းဘုဉ်းပေး၏။ သော၊ နွားကျောင်းသားသည်။ တံ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါကို။ ဘောဇေတ္ဝာ၊ ဆွမ်းကျွေး၍။ မဂ်လံ၊ မဂ်လာကို။ အကာသိ၊ ပြု၏။ ဗဟု

ပါယာသော၊ မျှားသောနို့ဃနာကို။ ပဋိယတ္တော၊ စီရင်အပ်သည်။ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဂေါပါလကော၊ နွားကျောင်းသားသည်။ အာဂတော၊ ကုန်သော။ တေ၊ ထိုခရီးသွား သမီးခင်ပွန်းနှစ်ယောက်တို့ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ ကုတော၊ အဘယ်အရပ်က။ အာဂတတ္ထ၊ လာကြကုန်သနည်း။ ဣတိပုစ္ဆိတ္မာ၊ ဤသို့ မေး၍။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော။ ပဝတ္တိံ၊ အကြောင်းကို။ သုတ္မာ၊ ကြား၍။ မုဒုဇာတိကော၊နှလုံးနူးညံ့ခြင်းသဘောရှိသော။ကုလပုတ္တော၊အမျိုးကောင်း သားနွားကျောင်းသား သည်။တေသု၊ထိုခရီးသွားသမီးခင်ပွန်းတို့၌။အနုကမ္ပံ၊ သနားခြင်းကို။ ကတ္မာ၊၍။ ဗဟုကေန၊မျှားစွာသော။သပ္ပိနာ၊ ထောပတ်ဖြင့်။ ပါယာသံ၊ နို့ဃနာကို။ ဒါပေသိ၊ ပေးစေ၏။ ဘရိယာ၊ မယားသည်။ သာမိ၊ ချစ်လင်ယောက်ျား။ တယိ၊ သင်သည်။ ဇီဝန္တော၊ အသက်ရှင်သည် ရှိသော်။ အဟံပိ၊ ငါသည်လည်း။ ဇီဝါမိ နာမ၊ အသက်ရှင်သည်မည်၏။ ဒီဃ ရတ္တံ၊ နေ့ရှည်ရက်မျှား။ ဥဒ္ဓေနာဒရော၊ ယုတ်သောဝမ်းရှိသည်။ အသိ၊ ၏။ ယာဝဒတ္ထံ၊အလိုရှိတိုင်း။ ဘုဥ္ဇာဟိ၊လော။ ဣတိ၊ဤသို့ဆို၍။သပ္ပိဥ္စ၊ထောပတ် ကိုလည်းကောင်း။ဒဓိဥ္စ၊နို့ခမ်းကိုလည်းကောင်း။တဒဘိမုခညော၊ထိုလုလင် ယောက်ျားစားရာဘက်သို့ ရှေ့ရှုသာလျှင်။ ကတ္မာ၊ ပုံထား၍။ အတ္တနာ၊ မိမိ သည်။ မန္ဒသပ္ပိနာ၊ အနည်းငယ်သော ထောပတ်ဖြင့်။ ထောကမေဝ၊ အတန် ငယ်သာလျှင်။ ဘုဥ္ဇိ၊ စား၏။ ဣတရော၊ ကောတုဟလိက မည်သော လင် ယောက်ျားသည်။ဗဟုံ၊မျှားစွာ။ဘုဥ္ဇိတ္မာ၊၍။ သတ္တဒ္ဒဒိဝသေ၊ခုနစ်ရက် ရှစ်ရက် တိုင်တိုင်။ ဆာတတာယ၊ ငတ်မွတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ အာဟာရတဏှံ၊ အစာအာဟာရ၌ တပ်ခြင်းကို။ ဆိန္ဒိတုံ၊ ဖြတ်ခြင်းငှာ။ နသက္ခိ၊ မတတ်နိုင်။ ဂေါပါလကော၊ နွားကျောင်းသားသည်။ တေသံ၊ ထိုသမီးခင်ပွန်းတို့အား။ ပါယာသံ၊နို့ဃနာကို။ဒါပေတ္မာ၊ပေးစေ၍။သယံ၊မိမိသည်။ဘုဥ္ဇိတုံ၊စားခြင်း ငှာ။အာရဘိ၊အားထုတ်၏။ ကောတုဟလိကော၊ကောတုဟလိက မည်သော ခရီးသွားသည်။ တံ၊ ထိုနွားကျောင်းသား ထမင်းစားခြင်းကို။ ဩလောကေန္တော၊ ကြည့်၍။ နိသီဒိတ္မာ၊ နေသည်ရှိသော်။ ဟေဋ္ဌာပိဋ္ဌေ၊ အင်းပျဉ် အောက်၌။နိပန္နာယ၊ဝပ်၍နေသော။သုနခိယာ၊ခွေးမအား။ဂေါပါလကေန၊ နွားကျောင်းသားသည်။ ဝဓေတ္မာ၊ ခွေး၍။ ဒိယျမာနံ၊ ပေးသော။ ပါယာ သပိဏ္ဍံ၊ နို့ဃနာစိုင်ကို။ ဒိသ္မာဝ၊မြင်၍။အယံသုနခီ၊ခွေးမသည်။ ပုညဝတာ၊ ဘုန်းကံရှိစွ။ နိဗဒ္ဓံ၊မပြတ်။ ဝေရူပံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော။ ဘောဇနံ၊ အစာ

ကို၊လဘတိတိ၊ရ၏ဟု။ စိန္တေသိ၊၏။သော၊ထိုကောထုဟလိကသည်။ ရတ္တိဘာ
ဝေ၊ ညဉ့်အဖို့၌။ တံပါယာသံ၊ ထိုနို့ဃနာကို။ဇီရာပေတုံ၊ အစာကြေစေခြင်း
ငှာ။ အသက္ကောန္တော၊ မတတ်နိုင်သောကြောင့်။ ကာလံကတ္တာ၊ သေခြင်းကို
ပြု၍။ တဿာသုနခီယာ၊ ထိုခွေးမ၏။ ကုစ္ဆိမှိ၊ ဝမ်း၌။ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ၏။ အထ၊
ထိုနောင်မှ။ အဿ၊ ထိုကောတုဟလိက၏။ ဘရိယာ၊ မယားသည်။ သရီရ
ကိစ္စံ၊အကောင်ဘုတ်သော ကိစ္စကို။ကတ္တာ၊ပြု၍။ တသ္မိံ ယေဝဂေဟေ၊၌လျှင်၊
ဘတိံ၊ အခစားကို။ ကတ္တာ၊ ၍။ တဏ္ဍုလနာဠိံ၊ ဆန်တစ်ကွမ်းစားကို။ လဘိ
တ္တာ၊ ရ၍။ ပစိတ္တာ၊ ချက်၍။ ပစ္စေကဗုဒ္ဓဿ၊ အရှင်ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ၏။ ပတ္တေ၊
သပိတ်၌။ ပတိဋ္ဌာပေတ္တာ၊ တည်စေ၍။ ဝေါ၊ တို့၏။ ဒါသဿ၊ ကျွန်ယောက်
ဖြစ်သော ကောတုဟလိကအား။ ပါပုဏာတု၊ ကုသိုလ်အဖို့ကို ရောက်ပါစေ
သတည်း။ ဣတိဝတ္တာ၊ ဤသို့ဆို၍။ စိန္တေသိ၊ ကြံအောက်မေ့၏။ မယာ၊
ငါသည်။ ဣဒေဝ၊ ဤအိမ်၌သာလျှင်။ ဝသိတုံ၊ နေခြင်းငှာ။ ဝဋ္ဋတိ၊ သင့်၏။
နိဗန္ဓံ၊မပြတ်။အယျော၊အရှင်ပစ္စေကဗုဒ္ဓါသည်။ ဣဒ၊ဤအိမ်သို့။ အာဂစ္ဆတိ၊
ကြွတော်မူလာ၏။ ဒေယျဓမ္မော၊ လှူဖွယ်ဝတ္ထုသည်။ ဟောတု၀ါ၊ ရှိသည်
မူလည်းဖြစ်စေ။ မာ၀ါ၊ မရှိသည်မူလည်း ဖြစ်စေ။ ဒေ၀သိက်၊ နေ့တိုင်း။
ဝန္ဒန္တိ၊ရှိခိုးလျက်။ ဝေယျာ၀စ္စံ၊ အမှုကြီးငယ်ကို။ ကရောန္တိ၊ ပြုလျက်။ စိတ္တံ၊
စိတ်ကို။ ပသာဒေန္တိ၊ ကြည်ညိုစေလျက်။ ဗဟုပုညံ၊ များစွာသော။ ကောင်းမှု
ကို။ ပသ၀ေယျာမိ၊ ပွားများစေအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ကြံအောက်မေ့၏။ သာ၊
ထိုမိန်းမသည်။ တတ္ထေ၀ ထိုအိမ်၌သာလျှင်။ ဘတိံ ကရောန္တီ၊ အခစား
ပြုလျက်။ ဝသိ၊ နေ၏။ သာပိသုနခီ၊ ထိုခွေးမသည်လည်း။ ဆဋ္ဌေ၀ါ မာသေ၊
ခြောက်လမြောက်ဆောအခါ၌ လည်းကောင်း။ သတ္တမေ၀ါမာသေ၊ ခုနစ်လ
ရှိသောအခါ၌ လည်းကောင်း။ ဧကမေ၀၊ တစ်ကောင်သာလျှင် ဖြစ်သော။
ကုက္ကုရံ၊ ခွေးငယ်ကို။ ဝိဇာယိ၊ မွေးဖွား၏။ ဂေါပါလကော၊ နွားကျောင်း
သားသည်။တဿ၊ထိုခွေးငယ်အား။ ကေနေနုယာ၊နွားမတစ်ခု၏။ခရီး၊နို့ရည်
ကို။ ဒါပေသိ၊ ပေးစေ၏။ သော၊ ထိုခွေးငယ်သည်။ နစိရသေ၀၊ ကာလ
မကြာမီလျှင်။ ဝန်ခို၊ကြီးပွား၏။ အထ၊ထိုအခါ၌။ အဿ၊ထိုခွေးအား။ပစ္စေက
ဗုဒ္ဓေါ၊ အရှင်ပစ္စေကဗုဒ္ဓါသည်။ ဘုဉ္ဇန္တော၊ ဆွမ်းဘုဉ်းပေးဘည် ရှိသော်။
နိဗန္ဓံ၊ မပြတ်။ ကော်ဘတ္တပိဏ္ဍံ၊ ထမင်းတစ်ဆုပ်ကို။ ဒေတိ၊ ပေး၏။ သော၊ ထို
ခွေးသည်။ ဘတ္တပိဏ္ဍံ၊ထမင်းဆုပ်ကို။ နိဿာယ၊အမှီပြု၍။ ပစ္စေကဗုဒ္ဓေ၊ပစ္စက

ဗုဒ္ဓါ၌။ သိနေဟံ၊ ချစ်ခင်ခြင်းကို။ အကာသိ။၏။ ဂေါပါလကောပိ၊ နွားကျောင်းသားသည်လည်း။ နိဗဒ္ဓံ၊မပြတ်။ ဒေဝါရေ၊ တစ်နေ့နှစ်ကြိမ်နှစ်ကြိမ်။ ပစ္စေကဗုဒ္ဓသာ၊ အရှင်ပစ္စေကဗုဒ္ဓါအား။ ဥပဋ္ဌာနံ၊ ဆည်းကပ်ခယခြင်းသို့။ ယာတိ၊ ရောက်၏။ ဂစ္ဆန္တောပိ၊ သွားသော်လည်း။ အန္တရာမဂ္ဂေ၊ခရီးအကြား၌။ ဝါဠမိဂဋ္ဌာနေ၊သားရဲရှိရာအရပ်၌။ ဒဏ္ဍေန၊ဒုတ်လှင်ကန်ဖြင့်။ ဂစ္ဆေ စ၊ချုံတို့ကိုလည်းကောင်း။ ဘူမိဉ္စ၊ မြေကြီးကိုလည်းကောင်း။ ပဟာရိတ္ဝာ၊ ပုတ်ခတ်၍။ သုသူတိ၊ သုသုဟူ၍။ တိက္ခတ္တုံ၊ သုံးကြိမ်။ သဒ္ဒံ၊ အသံကို။ ကတ္ဝာ၊ပြု၍။ ပါဠိမိဂေ၊ သားရဲတို့ကို။ ပလာပေသိ၊ ပြေးစေ၏။သုနခေါ့ပိ၊ခွေးသည်လည်း။ တေန၊ ထိုသခင်နှင့်။ သဒ္ဒိံ၊ တကွ။ ဂစ္ဆတိ၊ လိုက်၏။ သော၊ ထိုဂေါပါလကသည်။ ကေဒိဝသံ၊ တစ်နေ့သည်။ ပစ္စေကဗုဒ္ဓံ၊ အရှင်ပစ္စေကဗုဒ္ဓါကို။ ဘန္တေ၊ ဘုရား။ ယဒါ၊ အကြင်အခါ၌။ မေ၊အကျွန်ုပ်အား။ သြကာသော၊ အားလပ်သောအခွင့်သည်။ နတ္ထိ၊သတိ၊ မဖြစ်လတ္တံ့ ငြားအံ့။ တဒါ၊ ထိုအခါ၌။ ဣမံ သုနခံ၊ဤခွေးကို။ ပေသေဿာမိ၊စေလွှတ်ပါအံ့။တေနသညာဏေန၊ထိုအမှတ်ဖြင့်။ အာဂစ္ဆေယျာထ၊ ကြွတော်မူပါကုန်လော့။ ဣတိအာဟိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ တတောပဋ္ဌာယ၊ ထိုသို့လျှောက်သောအခါမှစ၍။ အနောကာသဒိဝသေ၊ မအားမလပ်သော နေ့ရက်၌။ တာတ၊ ငါ့သား။ ဂစ္ဆ၊ သွားချေ။ အယံ၊ အရှင်ပစ္စေကဗုဒ္ဓါကို။အာနေဟိ၊ ပင့်ဆောင်ချေလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သုနခံ၊ခွေးကို။ ပေသေသိ၊စေလွှတ်၏။ သော၊ ထိုခွေးသည်။ ကေဝစနေနေဝ၊ တစ်ခွန်းတည်းသော စကားဖြင့်လျှင်။ ပက္ခန္ဒိတ္ဝာ၊ ပြေးသွား၍။ သာမိကဿ၊ သခင်သည်။ ဂစ္ဆပေါ်ထနဘူမိပေါ်ထနဋ္ဌာနေ၊ ချုံတို့ကို ပုတ်ခတ်ရာ မြေကို ပုတ်ခတ်ရာအရပ်၌။ တိက္ခတ္တုံ။ သုံးကြိမ်။ ဘုဿိတ္ဝာ၊ ဟောင်း၍။ တေန သဒ္ဒေန၊ ထိုခွေးဟောင်သံဖြင့်။ ဝါဠမိဂါနံ၊ သားရဲတို့၏။ ပလာတဘာဝံ၊ ပြေးသည်၏အဖြစ်ကို။ ဉတ္ဝာ၊ သိ၍။ ဂစ္ဆတိ၊ သွား၏။ ပစ္စေကဗုဒ္ဓေ၊ အရှင်ပစ္စေကဗုဒ္ဓါသည်။ ဝါတောဝ၊စောစောကလျှင်။ သရီရပဋိဇဂ္ဂနံ၊ ကိုယ်လက်သုတ်သင်ခြင်းကို။ ကတ္ဝာ၊ပြု၍။ ပဏ္ဏသာလံ၊ သစ်ရွက်မိုးသော ကျောင်းတွင်းသို့။ ပဝိသိတ္ဝာ၊ ဝင်၍။ နိသိန္နေ၊ နေသည်ရှိသော်။ ပစ္စေကဗုဒ္ဓသာ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ၏။ ဝသနဋ္ဌာနံ၊ နေရာအရပ်သို့။ ဂန္တ္ဝာ၊ သွား၍။ ပဏ္ဏသာလဒ္ဒါရေ၊ ကျောင်းတော်တံခါး၌။ တိက္ခတ္တုံ၊သုံးကြိမ်။ ဘုဿိတ္ဝာ၊ အူ၍။ အတ္တနော၊မိမိ၏။အာဂတဘာဝံ၊ ရောက်လာသည်၏အဖြစ်ကို။ ဇာနာပေတ္ဝာ၊ သိစေ၍။

ဇကမန္တေ့းတင့်အပ်လျောက်ပတ်သောအရပ်၌။ နိပဇ္ဇတိ၊ဝပ်၍နေ၏။ ပစ္စေက ဗုဒ္ဓေ၊ အရှင်ပစ္စေကဗုဒ္ဓါသည်။ ဝေလံ၊ ကြွသွားအံ့သောအခါကို။ သလ္လက္ခေ တွာ၊မှတ်၍။ နိက္ခန္တေ့၊ထွက်ခဲ့သည်ရှိသော်။ ဘုဿန္တော၊အူလျက်။ ပုရတော၊ ရှေက။ ဂစ္ဆတိ၊ သွား၏။ အန္တရန္တရာ၊ အကြားအကြား၌။ ပစ္စေကဗုဒ္ဓေ၊ အရှင်ပစ္စေကဗုဒ္ဓါသည်။ တံ၊ ထိုခွေးကို။ ဝိမံသန္တော၊ စူးစမ်းလို၍။ အညံမဂ္ဂံ၊ တစ်ပါးခရီးကို။ ပဋိပဇ္ဇတိ၊သွား၏။ အထ၊ထိုသို့ခရီးလွဲသွားရာ၌။ အဿ၊ထို ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ၏။ ပုရတော၊ရှေမှ။ တိရိယံ၊ဖီလာ။ ဌတွာ၊၍။ ဘုဿိတွာ၊အူ၍။ ဣတရမဂ္ဂမေဝ၊သွားမြဲခရီးသို့သာလျှင်။ နံ၊ထိုအရှင်ပစ္စေကဗုဒ္ဓါကို။ အာရောပေသိ၊ တင်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ ကေဒိဝသံ၊ တစ်နေ့သ၌။ အညံမဂ္ဂံ၊ ခရီး လွဲကို။ ပဋိပဇ္ဇိတွာ၊ကြွသွား၍။ တေန၊ထိုခွေးသည်။ ပုရတော၊ရှေမှ။ တိရိယံ၊ ဖီလာ။ ဌတွာ၊ရပ်၍။ ဝါရိယမာနောပိ၊တားမြစ်သော်လည်း။အနိဝတ္တိတွာ၊ မလည်မပြန်မူ၍။သုနခံ၊ခွေးကို။ပါဒေန၊ခြေဖြင့်။ အပနေတွာ၊ပယ်၍။ပါယာ သိ၊ ကြွသွား၏။ သုနခေါ၊ ခွေးသည်။ တဿ၊ ထိုပစ္စေကဗုဒ္ဓါ၏။ အနိဝတ္တနဘာဝံ၊မပြန်လိုခြင်းကို။ ဉ တွာ၊၍။ နိဝါသနကဏ္ဍေ၊သင်းပိုင်စွန်၌။ ဌသိတွာ၊ ကိုက်၍။အာကမ့ဆွန္တော၊ဆွဲငင်လျက်။ဣတရမဂ္ဂမေဝ၊သွားမြဲတိုင်းသောခရီးသို့ သာလျှင်။ နံ၊ ထိုအရှင်ပစ္စေကဗုဒ္ဓါကို။ အာရောပေသိ၊ တင်၏။ သော၊ ထို ခွေးသည်။ ဧဝံ၊ဤသို့။တသ္မိံ၊ထိုအရှင်ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ၌။ဗလဝသိနေဟံ၊အားကြီး စွာသော မြတ်နိုးခြင်းကို။ ဥပ္ပါဒေသိ၊ ဖြစ်စေ၏။ တတော၊ ထိုနောင်မှ။ အပရဘာဝေ၊ နောက်အဖို့၌။ ပစ္စေကဗုဒ္ဓသ၊အရှင်ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ၏။ စီဝရံ၊ သင်္ကန်းသည်။ ဇီရိ၊ ရိန္ဒမ်းဆွေးမြည့်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ အဿ၊ ထိုအရှင် ပစ္စေကဗုဒ္ဓါအား။ ဂေါပါလကော၊ နွားကျောင်းသည်။ စီဝဝရတ္ထာနိ၊ သင်္ကန်းလျှာဖျင်တို့ကို။ အဒါသိ၊ လှူ၏။ တမေနံ၊ ထိုနွားကျောင်းသားကို၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓေါ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါသည်။ အာဟ၊ ဆို၏။ အာဝုသော၊ ဒါယကာ။ စီဝရံနာမ၊သင်္ကန်းမည်သည်ကို။ ကေကေန၊တစ်ပါးချင်းချင်း။ ကာတုံ၊ပြုခြင်း ဌာ။ ဒုက္ကရံ၊ ခဲယဉ်း၏။ ဖာသုကဋ္ဌာနံ၊ ချမ်းသာရာအရပ်သို့။ ဂန္တွာ၊ သွား၍။ ကာရေဿာမိ၊ပြုအံ့။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဣဒေ၊ ဤကျောင်းဌ၌ပင်လျှင်။ ကရောထ၊ ပြုတော်မူပါကုန်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်လတ်သော်။ အာဝုသော၊ ဒါယကာ။ နသက္ကာ၊ မတတ်နိုင်။ ဣတိ၊ ဤသို့အမိန့်ရှိ၏။ဘန္တေ၊အရှင်ဘုရား။တေနဟိ၊ထိုသို့တပြီးကား။စိရံ၊ ကြာမြင့်

စ္ဓာ။ ဗဟီ၊ အပတစ်ပါးသောအရပ်၌။ မာဝသိတ္ထာ၊ သီတင်းသုံးနေတော်မမူပါ ကုန်လင့်။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ သုနခေါ၊ ခေါ်းသည်။ တေသံ၊ ထိုဆရာ တကာတို့၏။ ကထံ၊ စကားကို။ သုဏန္တော၊ နားထောင်လျက်လျှင်။ အဌာသိ၊ နေ၏။ ပစ္စေကဗုဒ္ဓေါ၊ အရှင်ပစ္စေကဗုဒ္ဓါသည်။ ဥပါသကာ၊ဒါယကာ။ တိဋ္ဌ၊ သည်းခံရစ်ဦးလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝေါပါလကံ၊ နွားကျောင်းသားကို။ နိဝတ္တာပေတ္မာ၊ ပြန်လည်စေ၍။ ဝေဟာသံ၊ ကောင်းကင်သို့။ အဗ္ဘုဂ္ဂန္တွာ၊ ပျံတက်၍။ ဂန္ဓမာဒနာဘိမုခေါ၊ ဂန္ဓမာဒနတောင်သို့ရှေ့ရှု။ပါဒယာသိ၊ပျံသွား၏။ သုနခသ၊ခေါ်းသည်။ အာကာသေန၊ ကောင်းကင်ဖြင့်။ ဂစ္ဆန္တံ၊ ကြွသွား သော။ တံ၊ထိုအရှင်ပစ္စေကဗုဒ္ဓါကို။ ဒိသ္မာ၊မြင်၍။ဘုက္ကရိတ္မာ၊ ကွဲ၍။ ဌိတသ၊ နေစဉ်။ တသ္မိံ ၊ထိုပစ္စေကဗုဒ္ဓါသည်။ စက္ခုပထံ၊ ခေါ်းမြင်လောက်သော အရပ် ကို။ ဝိဇဟန္တော၊ စွန့်သည်ရှိသော်။ ဟဒယံ၊ နှလုံးသည်။ ဖလိတံ၊ ကွဲ၏။ တေ တိရစ္ဆာနာနာမ၊ ထိုတိရစ္ဆာန်တို့မည်သည်ကား။ ဥဇုဇာတိကာ၊ ဖြောင့် သော သဘောရှိကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်သတတ်။ အကုဋိလာ၊ ကောက်ကျစ်သောသဘော မရှိကုန်။ မနုဿာပန၊ လူတို့သည်ကား။ အံညံ၊ တစ်ပါးကို။ ဟဒယေန၊ နှလုံးဖြင့်။ စိန္တေန္တိ၊ ကြံတတ်ကုန်၏။အညံ၊ကို။မုခေန၊ နှုတ်မြွက်သဖြင့်။ ကထေန္တိ၊ဆိုတတ်ကုန်၏။ တေနေဝ၊ ထိုအကြောင့်သာလျှင်။ ဂဟဏံ ဟောတံ ။လ။ ပဿဝေါတိ၊ ပဿဝေါဟူ၍။ အာဟ၊ ဟောတော်မူပြီ။ ဘန္တေ၊ ဘုရား။ ယဒိဒံ ယေမနုဿာ၊ အကြင့်လူတို့သည်။ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ တေ ၊ တေမနုဿာ၊ ဣတိ လူတို့သည်။ ဂဟဏံဟိ ဂဟဏံဝေ၊ လျှိုဝှက် ကောက်ကျစ်သော နှလုံးရှိသည်သာလျှင်တည်း။ ဘန္တေ၊ ဘုရား။ ယဒိဒံ ယေ ပဿဝေါ၊ အကြင် တိရစ္ဆာန်ဖြစ်ကုန်သော သားတို့သည်။ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ တေ ၊ တေ ပဿဝေါ၊ ဣတိ တိရစ္ဆာန်တို့သည်။ ဥတ္တာနကံဟိ ဥတ္တာနကံဝေ၊ ခပါသောစိတ်နှလုံး ရှိသည်သာလျှင်တည်း။ (ဖြောင့်မတ်သော စိတ်နှလုံး ရှိ၏ ဟူလိုသည်)။ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်။ သော၊ ခေါ်းသည်။ တာယ ဥဇုစိတ္တ တာယ၊ထိုသို့ဖြောင့်မတ်သောစိတ်နှလုံးဖြင့်လည်းကောင်း။တာယ အကုဋိလ တာယ၊ ထိုသို့ မကောက်ကျစ်သောစိတ်ဖြင့် လည်းကောင်း။ ကာလံကတ္မာ၊ သေခြင်းကိုပြု၍။ တာဝတိံသ ဘဝနေ၊ တာဝတိံသာနတ်ပြည်၌။ နိဗ္ဗတ္တော၊ ဖြစ်လေ၏။ အစ္ဆရာ သဟဿ ပရိဝုတော၊ နတ်သမီးတစ်ထောင် ခြံရံလျက်။ မဟာသမ္ဘတ္တိံ ၊ ကြီးစွာသော နတ်စည်းစိမ်ကို။ အနုဘောသိ၊ ခံစားရ၏။

ကဏ္ဍမ္ဘလေ၊ နားရင်းခ္ဍ။ မန္ဒယန္တသ၊ တိုင်ပင်သော။ တသ၊ ထိုနတ်သား၏။ သဒ္ဓေါ၊အသံသည်။သောဠသဟယာဇနဋ္ဌာနံ၊တစ်ဆယ့်ခြောက်ယူဇနာ အရပ်သို့။ ဖရတိ၊ နှံ့ကြား၏။ ပကတိကထာသဒ္ဒေါပန၊ ပြကတေ့ ဆိုသော စကားသည်ကား။ ဒသယောဇနသဟဿံ၊ ယူဇနာတစ်သောင်းကျယ်သော။ ဒေဝနဂရံ၊ တာဝတိံသာနတ်ပြည်ကို။ ဆာဒေတိ၊ ဖုံးလွှမ်းနိုင်၏။ တေနေဝ၊ ထိုကြောင့်လျှင်။ အသ၊ ထိုနတ်သားအား။ ဃောသက ဒေဝပုတ္တောတိနာမံ၊ ဃောသကနတ်သားဟူသော အမည်သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ သေ၊ ဤသို့ ဖြစ်ခြင်းသည်။ ကိဿပန၊အတယ်ကောင်းမွှန်၏သာလျှင်။ နိဿန္ဒော၊အကျိုးဆက်ဖြစ်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုပြားအုံ့။ ပစ္စေကဗုဒ္ဓေ၊ အရှင်ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ၌။ ပေမေန၊ချစ်မြတ်နိုးခြင်းဖြင့်။ ဘုက္ကရဏသ၊ အူ၍ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာမြူးထူးချင်း၏။ နိဿန္ဒော၊ အကျိုးဆက်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ဖြေအပ်၏။ သော၊ ထိုနတ်သားသည်။ တတ္ထ၊ ထိုတာတိံသာနတ်ပြည်၌။ နစိရံဌတ္ဝာ၊ ကြာမြင့်စွာ မတည်မူ၍။ စဝိ၊ စုတေ၏။ ဟိ၊ သို့စကားသင့်စု။ ဒေဝပုတ္တာ၊ နတ်သားတို့သည်။ ဒေဝ လောကတော၊ နတ်ပြည်မှ။ စဝိတေ၊ စုတေသည်ရှိသော်။ (စဝိတေကား ထည့်သည်)။ အာယုက္ခယေနစ၊ အသက်ကုန်ခြင်းဖြင့် လည်းကောင်း။ ပုညက္ခယေနစ၊ ကောင်းမှုကုန်ခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း။အာဟာရက္ခယေနစ၊ အာဟာရကုန်ခြင်းဖြင့် လည်းကောင်း။ ကောပေနေစ၊ အိမျက်ထွက်ခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း။ဣတိ၊ဤသို့။စတူဟိ ကာရဏေဟိ၊လေးပါးသော အကြောင်းတို့ဖြင့်။ စဝန္တိ၊ စုတေကုန်၏။ တတ္ထ၊ထိုနည်း၌။ ယေနစ၊ အကြင်သူသည်လည်း။ ဗဟုံပုညကမ္မံ၊များစွာသောကောင်းမှုကံကို။ ကတံ၊ပြုအပ်သည်။ ဟောတိ၊၏။ သော၊ ထိုသူသည်။ ဒေဝလောကေ၊ နတ်ပြည်၌။ ဥပ္ပဇ္ဇတ္ဝာ၊ ၍။ ယာဝတာယုကံ၊အသက်အတိုင်း။ ဌတ္ဝာ၊တည်၍။ ဥပရူပတိ၊ အထက်အထက်နတ်ပြည်သို့။နိဗ္ဗတ္တတိ၊ဖြစ်လေ၏။ဝေ၊သို့။အာယုက္ခယေန၊အသက်ကုန်သဖြင့်။ စဝတိနာမ၊စုတေသည်မည်၏။ယေန၊အကြင်သူသည်။ပရိတ္တံပုညံ၊အာနုဘော်နည်းသောကောင်းမှုကံကို။ ကတံ၊ပြုအပ်ပြီးသည်။ဟောတိ၊ဖြစ်၏။တသ၊ထိုသူ၏။ရာဇကောဌာဂါရေ၊မင်းခေါ်ကျီကျွဲ၌။ပက္ခိတ္တံ၊ထည့်သွင်းအပ်သော။ စတုနာဠိမတ္တံ၊ လေးကွမ်းစားမျှလောက်သော။ ခညံဝိယ၊ စပါးကဲ့သို့။ အန္တရာဝ၊ ကြားခ္ဍသာကျင်။ တံပုညံ၊ ထိုကောင်းမှုကံသည်။ ခီယတိ၊ ကုန်၏။ အန္တရာဝ၊

အသက်အပိုင်းအခြားသို့ မရောက်မီ အကြားဌ်သာလျှင်။ ကာလံကရောတိ၊ စုတေခြင်းကိုပြုရ၏။ ဝေ၊သို့။ပုညကွယေန၊ ကောင်းမှုကံကုန်ခြင်းဖြင့်။ စဝတိ နာမ၊ စုတေရသည် မည်၏။ အပရောပိ၊ တစ်ယောက်သော နတ်သားသည် လည်လည်း။ ကာမဂုဏေ၊ ကာမဂုဏ်ကို။ ပရိဘုဥ္ဇမာနော၊ သုံးဆောင်ခံစား လျက်။သတိသမ္မောသေန၊ သတိမေ့ခြင်းဖြင့်။ အာဟာရံ၊ အစာအာဟာရကို။ အပရိဘုဥ္ဇိတ္ဝာ၊ မစားမူ၍။ ကိလန္တကာယေ၊ ပင်ပန်းသောကိုယ် ရှိလျက်။ ကာလံကရောတိ၊ စုတေခြင်းကိုပြုရ၏။ ဝေ၊သို့။ အာဟာရကွယေန၊ အစာ ကုန်ခြင်းဖြင့်။ စဝတိနာမ၊ စုတေသည်မည်၏။ အပရော၊ တစ်ယောက်သော နတ်သားသည်။ ပရသေ၊ သူတစ်ပါး၏၊ သမ္ပတ္တိ ၊ စည်းစိမ်ကို။ အသဟန္တော၊ သည်းမခံနိုင်သည်ဖြစ်၍။ ကုဇ္ဈိတ္ဝာ၊ အမျက်ထွက်၍။ ကာလံကရောတိ၊ စုတေ ခြင်းကိုပြုရ၏။ဝေ၊ဤသို့။ကောပေန၊အမျက်ထွက်ခြင်းဖြင့်။စဝတိနာမ၊စုတေ သည်မည်၏။ အယံပန၊ဤယောသကနတ်သားသည်ကား။ကာမဂုဏေ၊ကာမ ဂုဏ်တို့ကို။ ပရိဘုဥ္ဇန္တော၊ ခံစားလျက်။ မုဌ္ဌသတိ၊ လွတ်သောသတိ ရှိသည်။ ဟုတ္ဝာ၊ဖြစ်၍။ အာဟာရကွယေန၊အာဟာရကုန်ခြင်းဖြင့်။ စဝိ၊စုတေ၏။ စဝိ တ္ဝာစပန၊ စုတေပြီး၍ကား။ ကောသမ္ဗိယံ၊ ကောသမ္ဗီပြည်ဌ်။ နဂရသောဘိ နိယာ၊ ပြည့်တန်းဆာမ၏။ ကုစ္ဆိမှိ၊ဝမ်းဌ်။ ပဋိသန္ဓိ ၊ပဋိသန္ဓေကို။ ဂဏှိ၊ယူ၏။ သာပိ၊ ထိုပြည့်တန်းဆာမသည်လည်း။ ဇာတဒိဝသေ၊ဖွားသောနေ့ဌ်။ တေ၊ ဤသူငယ်သည်။ ကိ ၊အဘယ်သူနည်း။ဤတို၊ဤသို့။ ဒါသိ ၊ကျွန်မကို။ပုစ္ဆိတ္ဝာ၊ မေး၍။ အယ္ယေ၊ သခင်မ။ ပုတ္တော၊ သားယောကျ်ားတည်း။ ဤတိဝုတ္တော၊ ဤသို့ဆိုလတ်သော်။ ဧ၊ ကျွန်မ။ ဟန္ဒ၊ ယခု။ ဤမံဒါရကံ၊ ဤသူငယ်ကို။ ကတ္တရသုပ္ပေ၊ဆန်ကောဌ်။ အာရောပေတ္ဝာ၊ထည့်၍။ သကံဘရကူဋေ၊ တံမြက် ခြေးစွန့်ရာအရပ်ဌ်။ နံ၊ ထိုသူငယ်ကို။ ဆဋ္ဌေဟိ၊ စွန့်ပစ်လေလော့။ ဤတို၊ ဤသို့ဆို၍။ ဆဋ္ဌာပေသိ၊ စွန့်ပစ်စေ၏။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စ္ဌ။ နဂရသောဘိ ဏိယော၊ ပြည့်တန်းဆာမတို့သည်။ ဒိတရံ၊ သမီးကို။ ပဋိဇဂ္ဂန္တိ၊ မွေးကျွေး သုတ်သင်ကုန်၏။ ပုတ္တံ၊သားကို။ နပဋိဇဂ္ဂန္တိ၊မမွေးကျွေးမွေးမသုတ်သင်ကုန်။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စ္ဌ။ ဒိတရာ၊ သမီးတို့သည်။ တာသံ၊ ထိုပြည့်တန်းဆာမတို့၏။ ပဝေဏီ၊ အနွယ်အဆက်ကို။ ဃဋ္ဌိယတိ၊ စေ့ စပ်၏။ ဒါရကံ၊ သားငယ်ကို။ ကာကာပိ၊ကျီးတို့သည်လည်းကောင်း။ သုနခါပိ၊ခွေးတို့သည်လည်းကောင်း။ မရိဝါရေတ္ဝာ၊ ခြိုရံဌ်။ နိသီဒိ သု၊ ကုန်၏။ ပစ္စေကဗုဒ္ဓေ၊ပစ္စေကဗုဒ္ဓါဌ်။ သိနေ

ဟပ္ပဘာဝသ၊ ချစ်ခြင်းအဖြစ်ဟု ဆိုအပ်သော။ ဘုက္ကရဏသ၊ ဟောင်းခြင်း။ အူခြင်း၏။နိသန္နေန၊ အကျိုးဆက်ဖြင့်။ ကောပိ၊တစ်ခုသော သတ္တဝါသည် လည်း။ ဥပဂန္တုံ၊ သူငယ်၏အနီးသို့ကပ်ခြင်းငှာ။ နဝိသဟိ၊မဝံ့။ တသ္မိံ ခဏေ၊ ထိုခဏ၌။ ကောမနုဿော၊ လူတစ်ယောက်သည်။ ဗဟိ၊အပသို့။ နိက္ခန္တော၊ ထွက်လတ်သော်။တံ၊ ထိုသူငယ်ကို။ ကာကသုနခသန္ဒိပါတံ၊ ကျီးခွေးတို့၏ စည်းဝေးသည်ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ တေ၊ ဤသည်ကား။ ကိ ံ နုခေါ၊ အဘယ် နည်း။ ဣတိ၊သို့။ ဂန္တွာ၊သွား၍။ဒါရကံ၊သူငယ်ကို။ဒိသ္မာ၊မြင်၍။ပုတ္တသိနေဟိ၊ သားဌ်ဖြစ်သောချစ်ခြင်းကို။ ပဋိလဘိတ္ဝာ၊ ရ၍။ မေ၊ငါ့အား။ပုတ္တော၊သား ကို။ လဒ္ဓေါတိ၊ရပေပြီဟု။ ဂေဟံ၊အိမ်သို့။နေတိ၊ဆောင်၏။ တဒါ၊ထိုအခါ၌။ ကောသမ္ဗိကသေဋ္ဌိ၊ ကောသမ္ဗီသူဌေးသည်။ ရာဇကုလံ၊မင်းအိမ်သို့။ဂစ္ဆန္တော၊ သွားသည်ရှိသော်။ ရာဇနိဝေသနတော၊ မင်းအိမ်မှ။ အာဂစ္ဆန္တံ၊ လာသော။ ပုရောဟိတံ၊ပုရောဟိတ်ပုဏ္ဏားကို။ ဒိသ္မာ၊မြင်၍။အာစရိယ၊ဆရာ။ ကိ ံ၊အသို့ နည်း။ အဇ္ဇ၊ ယနေ့။ တေ၊ သင်ဆရာသည်။ နိမိတ္တံ၊ နိမိတ်ကို လည်းကောင်း။ တိထိကရဏ နက္ခတ္တယောဂေါ၊စနည်းတပေါင်းနက္ခတ်၏ယှဉ်ခြင်းကို လည်း ကောင်း။ ဩလောကိတော၊ ကြည့်သလော။ ဣတိပုစ္ဆိ၊ ဤသို့မေး၏။ မဟာ ဒေသ၊ သူဌေးကြီး။ အာမ၊ သြော် ကြည့်သည်မှန်၏။အမှာကံ၊ ငါတို့၏။ကိစ္စံ၊ အမှုကိစ္စသည်။ ကိ ံ၊ အဘယ်သို့ ဖြစ်အံ့နည်း။ အည်း၊ တစ်ပါးသူတို့၏။ ကိစ္စံ၊ အမှုသည်။ ကိ ံ၊အဘယ်သို့ဖြစ်အံ့နည်း။ ဇနပဒဿ၊ဇနပုဒ်တိုင်းသား၏။ ကိစ္စံ၊ အမှုသည်။ ကိ ံ ဘဝိဿတိ၊ အဘယ်သို့ ဖြစ်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးသည် ရှိသော်။ အည်း၊တစ်ပါးသော။ ကိစ္စံ၊ အမှုသည်။ နတ္ထိ၊မရှိ။ ဣမသ္မိ ပနနဂရေ၊ ဤပြည်၌။ အဇ္ဇ၊ ယနေ့။ ဇာတဒါရကော၊ ဖွားသောသူငယ်သည်။ ဇေဋ္ဌက သေဋ္ဌိ။သူဌေးတို့တွင် သူဌေးတို့ထက်ကြီးသော သူဌေးသည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်မ လတ္တံ့။ ဣတိ၊ဤသို့ဆို၏။ တဒါ၊ထိုအခါ၌။ သေဋ္ဌိနော၊သူဌေး၏။ ဘရိယာ၊ သည်။ ဂရုဂဗ္ဘာ၊ ရင့်သောကိုယ်ဝန်ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တသ္မာ၊ ထို ကြောင့်။ သော၊ ထိုသူဌေးသည်။ သီဃံ၊ လျင်စွာ။ ဂေဟံ၊ သို့။ ပုရိသံ၊ အချင်း ယောက်ျားကို။ ပေတေသိ၊၏။ ဘဏေ၊အချင်း။ ဂစ္ဆ၊သွားလေ။ နံ၊ထိုသူဌေးမ ကို။ဇာနာဟိ၊သိအောင်မေးလေလော့။ ဝိဇာတာ၊သားဖွားပြီလော။နောဝါ၊ မဖွားသေးလော။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးလတ်သော်။ နဝိဇာယတိ၊မဖွားမြင်သေး။ ဣတိ၊ ဤသို့သောစကားကို။ သုတ္ဝာ၊ ၍။ ရာဇာနံ၊ မင်းကြီးကို။ ဒိသ္မာဝ၊

ဖူးမြင်ပြီးမှ ကျွင်ပြီ။ ဝေဝေနှ၊ လျှင်စွာ။ ဧကဟံ၊ သို့။ ဂန္ဓာ၊ ၍။ ကာဠိ နာမ၊ ကာဠီအမည်ရှိသော။ ဒါသိ၊ ကျွန်မကို။ ပကြောသိတွာ၊ ခေါ်၍။ သဟာယံ၊ ဥစ္စာတစ်ထောင်ကို။ ဒတ္တွာ၊ ပေး၍။ ဧဟိ၊ ကျွန်မ။ ဂစ္ဆ၊ သွား ချေ။ ဣမသ္မိံ နဂရေ၊ ဤပြည်၌။ ဥပဓာရေတွာ၊ စူးစမ်းကြည့်ရှု၍။ အဇ္ဇ၊ ယနေ့။ ဇာတဒါရကံ၊ ဖွားသောသူငယ်ကို။ သဟာယံ ဒတ္တွာ၊ တထောင်အာဘိုးပေး၍။ ဂဏ္ဍိတ္ဌာ၊ ဝယ်ယူလျက်။ ဧဟိ၊ လာခဲ့လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့စေလွှတ်သည်ရှိသော်။ သာ၊ ထို ကာဠီအမည်ရှိသော ကျွန်မသည်။ ဥပဓာရေန္တီ၊ စူးစမ်းဆင်ခြင်လျက်။ တံ ဧဝဟံ၊ ထိုအိမ်သို့။ ဂန္ဓာ၊ ရောက်၍။ ဒါရကံ၊ သူငယ်ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ အယံ ဒါရကော၊ ဤသူငယ်သည်။ ကဒါ၊ အဘယ်အခါ၌။ ဇာတော၊ ဖွားသနည်း။ ဣတိ၊သို့။ ဂဟပတိနော်၊အိမ်ရှင်မကို။ ပုစ္ဆိတ္ဌာ၊မေး၍။ အဇ္ဇ၊ယနေ့။ ဇာတော ဖွား၏။ ဣတိ ဝုတ္တေ၊ ဤသို့ဆိုလတ်သော်။ ဣမံ၊ ဤသူငယ်ကို။ မယံ၊ ဧ၊ အာ။ ဒေဟိ၊ လော့။ ဣတိ၊သို့။ ကေကဟာပဏံ၊ တသပြာကို။ အာဒိ ကတ္တွာ၊ အစပြု၍။ မူလံ၊ အဖိုးကို။ ဝဒေန္တီ၊ ပွားစေလျက်။ သဟာသံ ဒတ္တွာ၊ တထောင် ကြေးငွေပေး၍။ တံ၊ထိုသူငယ်ကို။ အာနေတွာ၊ဆောက်၍။ သေဋ္ဌိနော၊ သူဌေး အား။ ဒသေတိ၊ပြ၏။ သေဋ္ဌိ၊ သူဌေးသည်။ မေ၊ ဧ၊ အာ။ ဓီတာ၊ သမီးသည်။ သစေ ဝိဇာယိသတိ၊ အကယ်၍ဖွားသည်ဖြစ်အံ့။ တာယ၊ ထိုသမီးနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တက္ခ။ နံ၊ထိုသူငယ်ကို။ နိဝေသေတွာ၊ နေစေ၍။ သေဋ္ဌိဌာနယ၊ သူဌေးအရာ ရှိသောသူ၏။ သာမိကံ၊ အစိုးရခြင်းကို။ ကရိဿာမိ၊ ပြုစေအံ့။ ပုတ္တော၊ သား သည်။ သစေဝိဇာယိသတိ။ အကယ်၍၊ ဖွားမြင်သည်ဖြစ်အံ့။ နံ၊ ထိုသူငယ် ကို။ မာရေဿာမိ၊ သတ်အံ့။ ဣတိစိန္တေတွာ၊ ဤသို့ကြံ၍။ တံ၊ ထိုသူငယ်ကို။ ဧဟေ၊အိမ်၌။ ကာရေသိ၊ လုပ်ကျွေးပြုစုစေ၏။

(၅) အထ၊ ထိုအခါ၌။ အဿ၊ ထိုသူဌေး၏။ ဘရိယာ၊သည်။ ကတိပါဟစ္စ ယေန၊ နှစ်ရက်သုံးရက်လွန်သဖြင့်။ ပုတ္တံ၊ ကို။ ဝိဇာယိ၊ ဖွားမြင်၏။ သေဋ္ဌိ၊ သူဌေးသည်။ ဣမသ္မိံ၊ ဤသူငယ်သည်။ အသတိ၊ မရှိသော်။ မမပုတ္တော ဝ၊ ဧ၊သားသည်သာလျှင်။ သေဋ္ဌိဌာနံ၊ သူဌေးအရာကို လတိဿတိ၊ ရလတ္တံ့။ ဣဒါနေဝ၊ ယခုပင်လျှင်။ တံ၊ ထိုသူငယ်ကို။ မာရေတုံ၊ သတ်ခြင်းငှာ။ ဝဋ္ဋတိတိ၊ သင့်၏ဟု။ စိန္တေတွာ၊ ကြံ၍။ ကာဠိ၊ ကာဠီမည်သော ကျွန်မကို။ အာမန္တေတွာ၊ ခေါ်၍။ ဧ၊ ကျွန်မ။ ဂစ္ဆ၊ ချေ။ ဝဇတော၊ နှားခြံမှ။ ဧ၊ ဣ၊ ဆာနံ၊ နှားတို့၏။ နိက္ခမနဝေလာယ၊ ထွက်သောအခါ၌။ ဝဇဋ္ဌိရမဇ္ဇေ၊

ခြေတံခါးအလယ်၌။ ဤမ၊ဤသူငယ်ကို။ တိရိယံ၊ဖီလာ။ နိပဇ္ဇာပေဟိ၊ အိပ်စေ
လော့။ ဂါထိယော၊ နွားမတို့သည်။ နံ၊ ထိုသူငယ်ကို။ မဒ္ဒိတ္ဝာ၊ နင်းနယ်၍။
မာရေယန္တိ၊ သတ်ကုန်လတ္တံ့။ မဒ္ဒိတာမဒ္ဒိတဘာဝံပန၊ နင်းနယ်သည် မနင်း
နယ်သည်၏ အဖြစ်ကိုကား။ ဥ တ္ဝာ၊သိ၍။ ဟေ၊ လော့။ ဤတိအာဟ၊ ဤသို့
ဆို၏။ သာ၊ ထိုကျွန်မသည်။ ဂန္တ္ဝာ၊ သွား၍။ ဂေါပါလကေန၊ နွားကျောင်း
သားသည်။ ဝဇ္ဇဒ္ဒါရေ၊ ခြံတံခါးကို။ ဝိဝဋမတ္ထေယေဝ၊ ဖွင့်ကာမျှဖြင့်လျှင်။
တံ၊ ထိုသူငယ်ကို။ တထာ၊ ထိုမှာတိုင်းသော အခြင်းအရာဖြင့်။ နိပဇ္ဇာပေသိ၊
အိပ်စေ၏။ ဂေါဂဏဇေဋ္ဌကော၊နွားတို့၏အကြီးဖြစ်သော။ ဥသဘော၊ နွား
လားဥသဘသည်။ အညသ္မိံ ကာလေ၊ အခါတပါး၌။ သဗ္ဗပစ္ဆာ၊အလုံးစုံသော
နွားတို့၏ နောက်မှ။ နိက္ခမန္တောပိ၊ ထွက်၍သွားသော်လည်း။ တံဒိဝသံ၊
ထိုနေ့၌။ သဗ္ဗပဌမံ၊ အလုံးစုံသောနွားတို့၏ ရှေ့ဦးစွာ။ နိက္ခမိတ္ဝာ၊ ထွက်၍။
ဒါရကံ၊ သူငယ်ကို။ ဒိသ္ဝာ၊ မြင်၍။ စတုန္နံပါဒါနံ၊ အခြေလေးချောင်းတို့၏။
အန္တရေ၊ အတွင်း၌။ ကတ္ဝာ၊ ထား၍။ အဋ္ဌာသိ၊ ရပ်၏။ အနေကသတ
ဂါထိယော၊ အရာမကကုန်သော နွားမတို့သည်။ ဥသဘဿ၊ ဥသဘနွားလား
၏။ ဒ္ဝေပဿာနိ၊ နံပါးနှစ်ဘက်တို့ကို။ ဃံသန္တိယော၊ တိုက်ကုန်တိုးဝှေ့ကုန်
၍။ နိက္ခမိံသု၊ ထွက်သွားကုန်၏။ ဂေါပါလကောပိ၊ နွားကျောင်းသားသည်
လည်း။ အယံ ဥသဘော၊ ဤနွားလားဥသဘသည်။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌။ သဗ္ဗပစ္ဆာ၊
အလုံးစုံသော နွားတို့၏နောက်မှ။ နိက္ခမတိ၊ထွက်၏။ အစ္ဆပန၊ယန္တေမ္ဗကာ။
သဗ္ဗပဌမံ၊ အလုံးစုံသောနွားတို့၏ရှေ့ဦးစွာ။နိက္ခမိတ္ဝာ၊ ထွက်ပြီး၍။ဝဇ္ဇဒ္ဒါရ
မဇ္ဈေ၊ခြံတံခါးအလယ်၌။ နိစ္စလော၊ မတုန်မလှုပ်ဘဲလျှင်။ ဌိတော၊ရပ်၏။
တေ၊ ဤအကြောင်းကား။ ကိံ နုခေါ၊ အဘယ်သို့ရှိသနည်း။ ဤတိစိန္တေတ္ဝာ
၍။ ဂန္တ္ဝာ၊သွား၍။ တဿ၊ထိုနွားလား၏။ ဟေट्ठာ၊ အောက်၌။ နိပန္နံ ဒါရကံ၊
အိပ်သောသူငယ်ကို။ ဒိသ္ဝာ၊ မြင်၍။ ပုတ္တသိနေဟံ၊ သားဌ၌ဖြစ်သောချစ်ခြင်း
ကို။ ပဋိလဘိတ္ဝာ၊ ရ၍။ မေ၊ ဝါ့အား။ ပုတ္တော၊ သားကို။ လဒ္ဓေါတိ၊ ရပြီဟု။
ဂေဟံ၊အိမ်သို့။ နေသိ၊ဆောင်ယူ၏။ ကာဠိ၊ကာဠီအမည်ရှိသောကျွန်မသည်။
ဂန္တ္ဝာ၊ သွား၍။ သေဋ္ဌိနာ၊ သူဌေးသည်။ ပုစ္ဆိတာ၊ မေးလတ်သော်။ တမတ္ထံ၊
ထိုအကြောင်းကို။ အာရောစေတ္ဝာ၊ကြား၍။ ဂစ္ဆ၊သွားချေ။ နံ၊ ထိုသူငယ်ကို။
ပုန၊ တဖန်။ဤမ၊သဟာသံ၊ ဤတယောင်သောဥစ္စာကို။ ဒတ္ဝာ၊ပေး၍။ အာနေ
ဟိ၊ဆောင်ယူခဲ့ဦးလော့။ ဤတိဝုတ္တာ၊ ဤသို့ဆိုအပ်သော ကျွန်မကာဠီသည်။

သဟဿဒတ္တာ၊ တဲထောင်ပေးရ၏။ ပုန၊ တဖန်။ အာနေတ္တာ၊ ဆောင်ယူခဲ့ရ၏။ အဒါသိ၊ ပေး၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုကာဠီကျွန်မကို။ အာဟ၊ ဆို၏။ အမ္မကာဠိ၊ ငါ့သမီးကာဠီ။ ဣမသ္မိံ နဂရေ၊ ဤပြည်၌။ ပဠုသကဠသတာနိ၊ လှည်းငါးရာတို့သည်။ ပစ္စုသကာလေ၊ မိုးသောက်ဒသာအခါ၌။ ဥဒ္ဒာယ၊ ထ၍။ ဝါဏိဇာယ၊ ကုန်သွယ်ခြင်းငှာ။ ဂစ္ဆန္တိ၊ သွားကုန်၏။ တုံ၊ သင်ချစ်သမီးသည်။ ဣမံ၊ ဤသူငယ်ကို။ နေတ္တာ၊ ဆောင်၍။ စက္ကမဂ္ဂေ၊ လှည်းကြောင်းခရီး၌။ နိပဇ္ဇာပေဟိ၊ အိပ်စေလော့။ နံ၊ ထိုသူငယ်ကို။ ဂေါဏာဝါ၊ နွားတို့သည်မူလည်း။ မဒ္ဒိသန္တိ၊ နင်းကုန်လတ္တံ့။ စက္ကဝါ၊ လှည်းဘီးတို့သည်မူလည်း။ ဆိန္ဒိသန္တိ၊ နင်းဖြတ်ကုန်လတ္တံ့။ အသ၊ ထိုသူငယ်၏။ ပဝတ္တိံ စ၊ အကြောင်းကိုမူလည်း။ ဥ တ္တာဝ၊ သိ၍သာလျင်။ အာဂစ္ဆေယ္ယာသိ၊ လာခဲ့လော့။ ဣတိ အာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။ သာ၊ ထိုကျွန်မကာဠီသည်။ တံ၊ ထိုသူငယ်ကို။ နေတ္တာ၊ ဆောင်၍။ စက္ကမဂ္ဂေ၊ လှည်းကြောင်းခရီး၌၊ နိပဇ္ဇာပေသိ၊ အိပ်စေ၏။ တဒါ၊ ထိုအခါ၌။ သာ ကာဠီ ကဇေ ဌကော၊ လှည်းမှူးသည်။ ပုရတော၊ ရှေ့ကနှင်သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်သည်။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ ဂေါဏာ၊ နွားတို့သည်။ အသ၊ ထိုသူငယ်၏။ တံဌာနံ၊ ထိုနေရာအရပ်သို့။ ပတ္တာ၊ ရောက်၍။ ခုံရံဆန္ဒေသုံ၊ လှည်းဦးထမ်းပိုးကိုစွန့်ကုန်၏။ ပုနပ္ပုနံ၊ အဘန်တလဲလဲ။ အာရောပေတ္တာ၊ ထမ်းပိုးခွင်သိုတင်၍။ ပါဒီယမာနာပိ၊ နှင်ကုန်မောင်းကုန်သော်လည်း။ ပုရတော၊ ရှေ့သို့။ နဂစ္ဆိ ံသု၊ မသွားကုန်။ ဧဝံ ဣတိ။ ဤသို့။ ဘေဟိ၊ ထိုလှည်းနွားတို့နှင့်။ သဒ္ဒိ ံ၊ တကွ။ ဘဏာပိ၊ ထိုလှည်းမှူး၏လည်း။ ဝါယမန္တသော ဝ၊ လုံ့လပြုစဉ်လျှင်။ အရုဏံ၊ နေအရုဏ်သည်။ ဥဒ္ဒဟိ၊ တက်၏။ သော၊ ထိုလှည်းမှူးသည်။ ဧတံ၊ ဤသည်ကား။ ကိ ံနာမ၊ ဘယ်အကြောင်းနည်း။ ဂေါဏာ၊ နွားတို့သည်။ ကိ ံနာမ၊ အဘယ်အကြောင်းကို။ ကရိ ံသု၊ ပြုသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ မဂ္ဂံ၊ ခရီးလမ်းကို။ ဩလောကေန္တော။ ကြည့်သည်ရှိသော်။ ဒါရကံ၊ သူငယ်ကို။ ဒိသ္ဝာ၊ မြင်၍။ မေ၊ ငါ၏။ ကမ္မံ၊ ပြုအပ်သောသောအမှုသည်။ ဘာရိယံ ဝတ၊ ဝန်လေးစွတကား။ ဣတိ၊ ဤသို့။ စိန္တေတ္တာ၊ အောက်မေ့ဆင်ခြင်လျက်။ မေ၊ ငါ့အား။ ပုတ္တော၊ သားကို။ လဒ္ဓေါတိ၊ ရပေပြီဟု။ တုဋ္ဌမာနသော၊ နှစ်သက်ဝမ်းသာသော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ တံ၊ ထိုသူငယ်ကို။ ဂေဟံ၊ အိမ်သို့။ နေသိ၊ ဆောင်၏။ ကာဠီ၊ ကာဠီမည်သော ကျွန်မသည်။ ဂန္တွာ၊ သွားလေ၍။ သေဋ္ဌိနာ၊ သူဌေးသည်။ ပုစ္ဆိတာ၊ မေးအပ်သည်ရှိသော်။

တံပဝတ္တိ၊ ထိုကြောင်းကို။ အာစိက္ခိတ္ဝာ၊ ကြား၍။ ဂစ္ဆ၊ သွားချေ။ နံ၊ ထို သူယောက်ကို။ ပုန၊ တဖန်။ သဟသံဒတ္ဝာ၊ အသပြာတထောင်ပေး၍။ အာနေ ဟိ၊ ဆောင်ခဲ့ချေလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တော၊ ဆိုအပ်သော်။ တထာ၊ ထို သူဌေးဆိုတိုင်းသော အခြင်းအရာဖြင့်။ အကာသိ၊ ပြု၏။ အထ။ ထိုအခါ၌။ သော၊ ထိုသူဌေးသည်။ နံ၊ ထိုကျွန်းမကို။ အာဟ၊ ဆို၏။ ဣဒါနိ၊ယခုအခါ၌။ နံ၊ ထိုလူယောက်ကို။ အာမကသုသာနံ၊သင်းချိုင်းတစပြင်သို့။ နေတ္ဝာ၊ဆောင်၍။ ဂစ္ဆန္တရေ၊ ချုံကြား၌။ နိပဇ္ဇာပေဟိ၊ အိပ်စေလော့။ တတ္ထ၊ ထိုသင်းချိုင်းအ နီးရှိသောချုံတွင်း၌။ သုနခါဒီဟိ ဝါ၊ ခွေးစသော သတ္တဝါတို့သည်မူလည်း။ ခါဒိတော၊ ကိုက်ခဲအပ်သည်ဖြစ်၍။ မရိဿတိ၊ သေလတ္တံ့။ အမနုဿေဟိ ဝါ၊ တို့သည်မူလည်း။ ပဟရော၊ ပုတ်ခြင်းကြောင့်။ မရိဿတိ၊ လတ္တံ့။ အသ၊ ထိုသူယောက်၏။ မတာမတဘာဝဠ္ဠ၊ သေသည်၏အဖြစ်။ မသေသည်၏ အဖြစ်ကို လည်း။ ဇာနိတ္ဝာ ဝ၊ သိအောင်ပြု၍လျှင်။ အာဂစ္ဆေယ္ယာသိ၊ လာခဲ့လော့။ ဣတိ၊ဤသို့ဆို၏။ သာ၊ ထိုကျွန်မကာဠိသည်။ တံ၊ ထိုသူယောက်ကို။ နေတ္ဝာ၊ ဆောင်၍။ တတ္ထ၊ ထိုသုသာန်အပါးအနီးချုံ၌။ နိပဇ္ဇာပေတ္ဝာ၊ အိပ်စေ၍။ ဇကေမန္ရေ၊ တင့်အပ်သောအရပ်၌။ အဋ္ဌာသိ၊ ချောင်း၍ တိတ်တိတ်နေ၏။ တံ၊ ထိုသူယောက်သို့၊ သုနခေါ ဝါ၊ ခွေးသည်မူလည်းကောင်း။ ကာကော ဝါ၊ ကျီးသည်မူလည်းကောင်း။ အမနုဿော ဝါ၊ဘီလူးသည်လည်းကောင်း။ ဥပ သင်္ကမိတုံ၊ ကပ်ခြင်းငှာ။ နာသက္ခိ၊ မတတ်နိုင်။ အသ၊ ထိုသူယောက်၏။ မာတာ၊ အမိသည်။ ရက္ခိတာ၊စောင့်ရှောက်ခြင်းသည်။ နေဝအတ္ထိ၊မရှိ။ ပိတာ၊ အဘ သည်။ ရက္ခိတော၊စောင့်ရှောက်ခြင်းသည်။ နအတ္ထိ၊မရှိ။ ဘာတိကာ၊ညီသား အစ်ကိုတို့သည်။ ရက္ခိတာ၊စောင့်ရှောက်ခြင်းတို့သည်။ နအတ္ထိ၊မရှိကုန်။ ဣတိ အာဒီသု၊ ဤသို့စသောသူတို့တွင်။ ကောစိ၊ တစုံတယောက်သော။ ရက္ခိတော နာမ၊ စောင့်ရှောက်သောမည်သည်။ နအတ္ထိနု၊ မရှိသည် မဟုတ်တုံလော။ ကော၊ အဘယ်သူသည်။ နံ၊ ထိုသူယောက်ကို။ ရက္ခတိ၊ စောင့်လေသနည်း။ ဣတိ ဝဒေယ္ယ၊ ဤသို့ဆိုဗြားအံ့။ သုနခကာလေ၊ ခွေးဖြစ်ဘူးသောဘဝ၌။ ပစ္ဆေက ဝုဒ္ဓေ၊ အရှင်ပစ္ဆေကဝုဒ္ဓါ၌။ သိနေဟေန၊ ချစ်ခြင်းဟူသော မေတ္တာစိတ်သည်။ ပဝတ္တိတဘုက္ကရဏမတ္တမေဝ၊ ဖြစ်စေအပ်သောဟောင်ခြင်း အူခြင်းကိုပြုကာ မှုဖြစ်သောကံသည်သာလျှင်။ တံ၊ထိုသူယောက်ကို။ ရက္ခတိ၊ စောင့်၏။ အထ၊ ထို အခါ၌။ ဧကောအဇပါလကော၊ ဆိတ်ကျောင်းသားတယောက်သည်။အနေ

ကသဟသော၊ အထောင်မကများလှကုန်သော။ အဇာ၊ဆိတ်တို့ကို။ ဂေါစရံ၊ စားကျက်သို့။ နေ၍တော့၊ ဆောင်သည်ရှိသော်။ သုသာနပသေန၊ သုသာန်နံ ပါးဖြင့်။ ဂစ္ဆတိ၊ သွား၏။ ကောအဇာ၊ ဆိတ်မတခုသည်။ ပဏ္ဏာနိ၊ သစ်ရွက် ကို။ ခါဒမာနာ၊ စားလျက်။ ဂစ္ဆန္တံ၊ ချုံတွင်းသို့။ ပဝိဋ္ဌာ၊ ဝင်သည်ရှိသော်။ ဒါရကံ၊သူငယ်ကို။ ဒိသ္ဝာ၊ မြင်၍။ ဇာတုကေဟိ၊ ပုဆစ်တို့ဖြင့်။ ဌတ္ဝာ၊ ရပ်၍။ ဒါရကသ၊ သူငယ်အား။ ထနံ၊ နို့ကို။ အဒါသိ၊ ၏။ အဇပါလကေန၊ ဆိတ် ကျောင်းသားသည်။ ဟေဟေတိ၊ ဟယ်ဟယ်ဟူ၍။ သဒ္ဒေ၊အသံကို။ကတေပိ၊ ပြု၍ခြောက်သော်လည်း။ နနိက္ခမိ၊ မထွက်။ သော၊ ထိုဆိတ်ကျောင်းသား၊ သည်။ ယဋ္ဌိယာ၊လှုံ့ဆော်ကန်ဖြင့်။ နံ၊ထိုဆိတ်မကို။ ပဟရိတ္ဝာ၊ပုတ်ခတ်၍။ နီဟရိ သောမိ၊နှင်ထုတ်အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ကြံလျက်။ ဂစ္ဆန္တံ၊ ချုံထဲသို့။ ပဝိဋ္ဌော၊ ဝင် လေသော်။ ဇာတုကေဟိ၊ပုဆစ်တို့ဖြင့်။ ဌတ္ဝာ၊တုပ်ကွ၍။ ဒါရကံ၊ သူငယ်ကို။ ခိရံ၊နို့ရည်ကို။ ပါယန္တိ၊ စိုစေသော။ အဇိံ၊ ဆိတ်မကို။ ဒိသ္ဝာ၊ မြင်၍။ ဒါရ ကေ၊သူငယ်၌။ ပုတ္တသိနေဟံ၊သားဌာ်ဖြစ်သောချစ်ခြင်းကို။ ပဋိလဘိတ္ဝာ၊ရ၍။ မေ၊ငါ့အား။ ပုတ္တော၊ သားကို။ လဒ္ဓေါတိ၊ ရပြီဟု။ တံ၊ ထိုသူငယ်ကို။ အာ ဒါယ၊ ဆောင်ယူ၍။ ပက္ကာမိ၊ဖေ၏။ ကာဠီ၊ကာဠီသည်။ ဂန္ဓာ၊၍။ သေဋ္ဌနာ၊ သူ့ဌေးသည်။ ပုစ္ဆိယာ၊ မေးအပ်သည်ရှိသော်။ တံပတ္တိံ၊ ထိုအကြောင်းကို။ အာစိက္ခိတ္ဝာ၊ကြား၍။ဂစ္ဆ၊သွားချေ။တံ၊ထိုသူငယ်ကို။ ပုန၊တဘန်။ သဟသံ ဒတ္ဝာ၊ တထောင်ဥစ္စာပေး၍။ အာနေဟိ၊ ဆောင်ယူခဲ့လော့။ ဣတိဝုတ္တာ၊ ဤ သို့ဆိုလတ်သော်။ တထာ၊ထိုဆိုတိုင်း။ အကာသိ၊ပြု၏။ အထ၊ထိုနောင်မှ။ နံ၊ ထိုကျွန်မကို။အာဟ၊၏။ အမ္မ ကာဠိ၊ချစ်သမီးကာဠီ။ ဣမံ၊ဤသူငယ်ကို။ အာ ဒါယ၊ ယူ၍။ စောရပပါတပဗ္ဗတံ၊ ခိုးသူတို့ကိုချရာဖြစ်သော တောင်ထိပ်သို့။ အဘိရုဟိတ္ဝာ၊ တက်၍။ ပပါတေ၊ ကမ်းပါးပြတ်ဌာ်။ ခိပထ၊ ပစ်လေကုန် လော့။ ပဗ္ဗတကုစ္ဆိယံ၊ တောင်ဝှမ်းဌာ်။ ပဋိဟညမာနံနာ၊ ထိခိုက်လျက်။ ခဏ္ဍာ ခဏ္ဍိကော၊ အပိုင်းအပိုင်းပြတ်သည်။ ဟုတ္ဝာ-ဖြစ်၍။ ဘူမိယံ၊မြေ၌။ ပတိသ တိ၊ကျလတ္တံ့။ မတာမတဘာဝဠ္ဠ၊ သေသည်၏အဖြစ်နှင့်မသေသည်၏အဖြစ်ကို လည်း။ ဥ-တ္ဝာဝ၊သိ၍သာ။ အာဂ၊ဆွေယျာသိ၊ ပြန်ခဲ့လော့။ ဣတိအာဟ၊ ဤ သို့ဆို၏။ သာ၊ ကျွန်မသည်။ တံ၊သူငယ်ကို။တတ္ထ၊ထိုတောင်ထိပ်သို့။နေတ္ဝာ၊ ဆောင်၍။ ပဗ္ဗတမတ္ထကေ၊တောင်ထိပ်ဌာ်။ဌတ္ဝာဝ၊ရပ်၍။ခိပိ၊ပစ်ချ၏။ခေါ်ပန်၊ စင်စစ်အားဖြင့်။ တံပဗ္ဗတကုစ္ဆိံ၊ထိုတောင်ဝှမ်းကို။နိသာယ၊၍။ မဟာဝေဠ္ဠ၊

ဂုမ္ဗော၊ ဝါးရုံကြီးသည်။ ပဗ္ဗတာနုသာရေနေဝ၊တောင်ကို အစဉ်မှီသဖြင့်သာ လျှင်။ ဝနိ၊ ကြီးပွားစည်ပင်၏။ တုဿ၊ ထိုဝါးရုံပင်ကြီး၏။ မဗ္ဗကံ၊ အထက် အပြင်၌။ ဃနဇာတော၊ တခဲနက်ရောက်သော။ ဇိဏ္ဏကဂုမ္ဗော၊ ဇင်ရွေးချုံ သည်။ အဝတ္ထရိ၊ လွှမ်းမိုး၍တည်၏။ ဒါရဒကော၊ သူငယ်သည်။ ပတန္ဒော၊ ကျသည်ရှိသော်။ ကောဇဝကေဝိယ၊ ကော်ဇောမွေ့ရာ၌ ကျခြင်းကဲ့သို့။ တသ္မိံ၊ ထိုဇင်းရွေးချုံ၌။ ပတိ၊ ကျ၏။ တံဒိဝသဉ္စ၊ ထိုနေ့၌ကား။ နဒ္ဒကဝရ ဇေဋ္ဌကဿ၊ ကျူးထရံသည်ကြီးအား။ ဝေဠုဝလ်ပတ္တေ၊ ဝါး ဒန်ပေးသင့် သော အဘို့သို့ ရောက်၏။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သော၊ ထိုကျူးထရံကြီးသည်။ ပုတ္တေန၊ သားနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ဂန္တ္ဝာ၊ သွား၍။ တံဝေဠုဂုမ္ဗံ၊ ထိုဝါးရုံကို။ ဆိန္ဒိတုံ၊ဖြတ်ခြင်းငှာ။ အာရဘိ၊အားထုတ်၏။ တသ္မိံ၊ထိုဝါးချုံကို။ ဆိန္ဒန္တော၊ ဖြတ်သည်ရှိသော်။ စလန္တော၊ လှုပ်သည်ရှိသော်။ ဒါရကော၊ သူငယ်သည်။ သဒ္ဒံ၊အသံကို။ အကာသိ၊ ပြု၏။ သော၊ ထိုကျူးထရံသည်သည်။ ဒါရကသဒ္ဒေါ ဝိယ၊ သူငယ်သံကဲ့သို့တကား။ ဣတိ၊ ဤသို့နှလုံးသွင်းလျက်။ ဇကေနပယောဇနေ၊ နံပါးတဘက်ဖြင့်။ အဘိရုဟိတ္ဝာ၊ ဝါးရုံပင်သို့ တက်၍။ တံ၊ ထိုသူငယ်ကို။ ဒိသ္ဝာ၊မြင်၍။ မေ၊ ငါ့အား။ ပုတ္တောကို။ လဒ္ဓေါတိ၊ ရပြီဟု။ တုဋ္ဌစိတ္တော၊ နှစ်သက်သောစိတ်ရှိလျက်။ အာဒါယ၊ ခေါ်ယူခဲ့၍။ ဂတော၊ သွား၏။ ကာဠီ၊ကာဠီသည်။ သေဋ္ဌိဿ၊ သူဌေး၏။ သန္တိကံ၊ အထံသို့။ ဂန္တ္ဝာ၊၍။ တေန၊ ထိုသူဌေးသည်။ ပုစ္ဆိတာ၊ မေးလတ်သော်။ တံပဝတ္တိံ၊ ထိုအကြောင်းကို။ အာစိက္ခိတ္ဝာ၊ ကြား၍။ ဂစ္ဆ၊သွားခဲ့။ နံ၊ထိုသူငယ်ကို။ ပုန၊တဘန်။ သဟဿံ နတ္ဝာ၊ ဥစ္စာတထောင်ထုတ်ပေး၍။ အာနေဟိ၊ ဆောင်ယူချေလော့။ ဣတိ ဝုတ္တာ၊ ဤသို့ဆိုအပ်သည်ရှိသော်။ တထာ၊ ထိုအခြင်းအရာဖြင့်။ အကာသိ၊ ပြု၏။ သေဋ္ဌိနာ၊ သူဌေး၏။ ဣဒဉ္စိဒဉ္စ၊ ဤမည်ဤမည်စသော အမှုကိုလည်း။ ကရောန္တော်သေဝ၊ ပြုစဉ်ပင်လျှင်။ ဒါရကော၊ သူငယ်သည်။ ဝနိတော၊ကြီး၍ အာသ၊ ထိုသူငယ်အား။ ဃောသကော ဝေဿနာမံ၊ ဃောသကဟူသော အမည်သည်ပင်လျှင်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ သော၊ ထိုဃောသက သတ္တိသား သည်။သေဋ္ဌိနော၊ သဌေး၏။ အက္ခိမှိ၊မျက်စိ၌။ ကဏ္ဏကောဝိယ၊ ဆူးခြောင့် ကဲ့သို့။ ခုဟိယိ၊ ထင်၏။ ဥဇုကံ၊ ဖြောင့်ဖြောင့်မတ်မတ်။ သြလောကေတုံပိ၊ ကြည့်ခြင်းငှာလည်း။ နဝိသတိ၊ မဝံ့။ အထ၊ထိုအခါ၌။ အသ၊ ထိုဃောသက သူငယ်၏။ မရုဏူပါယံ၊ သေအံ့သောအကြောင်းကို။ စိန္တေန္တော၊ ကြံအောက်

မေ့လျက်။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ လဟာယကသ၊ အဆွေခင်ပွန်းဖြစ်သော။ ကုမ္ဘကာရကသ၊အိုးထိန်းသည်၏။ သန္ဓိကံ၊ အထံသို့။ ဂန္ဓာ၊သွား၍။ ကဒါ၊ အဘယ်အခါ၌။ အာဝါပံ၊ အိုးဖိုကို။အာလိမ္ပေသိ၊ မီးတိုက်အံ့။ ဣတိဝုတ္တေ ပုစ္ဆိတ္တာ၊ ဤသို့မေးခြင်းကြောင့်။ သေ့၊ နက်ဖြန်မီးတိုက်အံ့။ ဣတိဝုတ္တေ ဤသို့ဆိုလတ်ခသော်။ တေနဟိ၊ ထိုသို့တပြီးကား။ ဣဒံသဟသိ၊ ဤသပြာ

တထောင်ကို။ ဂဟေတ္တာ၊ ယူနှင့်၍။ မမ၊ ငါ၏။ ကေံကမ္ပံ၊ တခုသော အမှုကို။ကရောဟိတိ၊ ပြုပါလေ့ဟု။ အာဟ၊ ၏။ သာမိ၊ အရှင်သူဌေး။ ကိံ၊ အဘယ်အမှုနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးလတ်သော်။ မေ၊ ငါ့အား။ ဧကော၊ တယောက်သော။ အဝဇ္ဇာတပုတ္တော၊ ယုတ်မာဆိုးသွမ်းသော သားသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တံ၊ ထိုယုတ်မာသော သားကို။ တဝ၊သင်၏။ သန္ဓိကံ၊အထံသို့။ ပေသေဿာမိ၊ စေလွှတ်လိုက်ပါအံ့။ အထ၊ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုသားကို။ ဂဟေ တ္တာ၊ခေါ်၍။ ဂန္တ္ဝါ၊ အိုးဖုတ်ရာတိုက်တွင်းသို့။ ပဝေသေတ္တာ၊ ၍။ တိဓိဏာယ၊ ထက်လှစ္ဆာသော။ ဝါသိယာ၊ ပဲခွပ်ဖြင့်။ ခဏ္ဍာခဏ္ဍိကံ၊ အပိုင်းအပိုင်း။ ဆိန္ဒိတ္တာ၊၍။ စာဋိယံ၊ အိုးစရည်းကြီး၌။ ပက္ခိပိတ္တာ၊ ထည့်သွင်း၍။ အာဝါ ပေ ယေဝ၊ အိုးဖို၌သာလျှင်။ ပစေယျာသိ၊ ဖုတ်ပါလေလော့။ ဣတိအာဟ၊ ဆို၏။ ဝေါ၊ တို့အား။ ဣဒံသဟသိ၊ ဤဥစ္စာတထောင်သည်။ သစ္စကာရကသဒိသံ၊ သစ္စာပြုသည်နှင့်တူ၏။ (ပဏ္ဏာကာရသဒိသံ-ဟူ၍လည်းပါ၏ အချို့ ရှိ၏။ လက်ဆောင်လက်နက် ပေးသည်နှင့်တူ၏ ဟူ၍ရင်း ကွမ်းဘိုး မင်းရာ ပေးသတ်နှင့် တူ၏ဟူရင်းသမ္ဘန်လေ)။ ။ဥတ္တရိ ပန၊ ထိုတသောင် ဥစ္စာ ထက် အလွန်မူကား။ တေ၊ သင်အား။ ကတ္တဗ္ဗယုတ္တကံ၊ ပြုအပ်သော ကျေးဇူး နှင့်စပ်ယှဉ်သောဥစ္စာကို။ ပစ္ဆာ၊နောက်မှ။ ကရိဿာမိ၊ ပြုပါအံ့။ ဣတိ၊ ဤ သို့ဆိုလတ်သော်။ ကုမ္ဘကာရော၊ အိုးထိန်းသည်သည်။ သာဓုတိ၊ ကောင်းပြီ ဟူ၍။သမ္ပဋိစ္ဆि၊ ဝန်ခံ၏။ သေဋ္ဌိ၊ သဌေးသည်။ ပုနဒိဝသေ၊ မိုးသောက်သော နေ့၌။ ဃောသကံ၊ ဃောသကကို။ ပက္ကောသိတ္တာ၊ ခေါ်စေ၍။ ဟိယျော၊ ယမန်နေ့က။ မယာ၊ ငါသည်။ ကုမ္ဘကာရော၊ အိုးထိန်းသည်ကို။ ကေံကမ္ပံ၊ တခုသောအမှုကို။ အာဏတ္တော၊ စေခိုင်းတိုက်တွန်းအပ်ပြီ။ ဟေ၊ လာလှည့်။ တံ၊သင်သည်။ တဿ၊ ထိုအိုးထိန်းသည်၏။ သန္ဓိကံ၊ အထံသို့။ ဂန္ဓာ၊သွား၍။ ဝေ၊ သို့။ ဝဒေဟိ၊ ဆိုလေလော့။ ဟိယျော၊ ယမန်နေ့က၊ ရေမ၊ ငါ၏။ ပိတရာ၊ အာဘသည်။ အာဏတ္တံ၊ စေခိုင်းအပ်သော။ ကမ္မံ၊ အမှုကို။ ကိရ၊ မချွတ်မလွဲ

သောအားဖြင့်။ နိပ္ပါဒေဟိ၊ ပြီးပါစေလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုး၍။ ပဟိဏိ၊ စေလွှတ်လိုက်၏။ သော၊ ထိုဃောသကသည်။သာဓုတိ၊ ကောင်းပြီဟု။ အဂမာသိ၊ သွား၏။ တတ္ထ၊ ထိုအိုးထိန်းထံသို့။ ဂန္တ္ဝါ၊သွားသော်။ တံ၊ထိုဃောသကကို။ ဣတရော၊ အရှင်းဖြစ်သော။ သေဋ္ဌိနော၊၏။ ပုတ္တော၊ သည်။ ဒါရကေဟိ၊ သူငယ်တို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ဂုဠံ၊ ဂုံညင်းကို။ ကီဠန္တော၊ ကစားလျက်နေစဉ်။ (တံကား အနုက်မရှိ)။ ။ဒိသ္ဝာ၊ ၍။ ပတ္ကောသိတ္ဝာ၊ ခေါ်၍။ ဘာတိက၊ အစ်ကိုနောင်တော်။ ကုဟိံ၊ အဘယ်အရပ်သို့။ ဂစ္ဆသိ၊ သွားအံ့နည်း။ ဣတိ ပုစ္ဆိတ္ဝာ၊ ဤသို့မေးခြင်းကြောင့်။ ပိတု၊ အဘ၏။ သာသနံ၊ သတင်းစကားကို။ ဂဟေတ္ဝာ၊ဆောင်ယူ၍။ ကုမ္ဘကာရဿ၊အိုးထိန်းသည်၏။ သန္တိကံ၊ အထံသို့။ ဂမိဿာမိ၊သွားအံ့။ ဣတိဝုတ္တော၊ ဤသို့ဆိုလတ်သော်။ အဟံ၊ငါသည်။ တတ္ထ၊ ထိုအိုးထိန်းဘည်သို့။ ဂမိဿာမိ၊ သွားပါအံ့။ မံ၊ ငါ့ကို။ ဣမေဒါရကာ၊ ဤသူငယ်တို့သည်။ ဗဟုံလက္ခံ၊ အကြိမ်အမှတ်များစွာ။ ဇိနိ ဟု၊ အောင်လေကုန်၏။မေ၊ငါ့အား။ တံ၊ ထိုလောင်းတမ်းကစားခြင်းကို။ ပဋိဇိနိတ္ဝာ၊ တဘန်နှိုင်စေအောင်စေ၍။ ဒေဟိ၊ ပေးပါလော့။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။ အဟံ၊ ငါသည်။ ပိတု၊ အဘ၏အပြစ်တင်ခြင်းမှ။ ဘာယာမိ၊ ကြောက်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုလတ်သော်။ ဘာတိက၊ နောင်တော်။ မာဘာယိ၊ မကြောက်လင့်။ အဟံ၊ ငါသည်။ တံသာသနံ၊ ထိုသတင်းစကားကို။ ဟရိဿာမိ၊ ဆောင်အံ့။ ဗဟုမ္ပိ၊ များစွာလည်း။ ဇိတော၊ အောင်တတ်ပါ၏။ ယာဝ၊ အကြင်ရွှေလောက်။ အဟံ၊ ငါသည်။ အာဂစ္ဆာမိ၊ ရောက်အံ့။ တာဝ၊ ထိုရွှေ့လောက်။ မေ၊ ၏။ လက္ခံ၊ အမှတ်ဖြင့်ဖြုတ်အပ်သော ဂုံညင်းအစဉ်ကို။ ပဋိဇိနာ၊ တဘန် အောင်ပါစေလော့။ ဣတိအာဟု၊ဆို၏။ ဃောသကော၊ ဃောသကသည်။ ဂုဠကီဠာယ၊ ဂုံညင်းကစားရာ၌။ ဆေကောကိရ၊ လိမ္မာသတတ်။ တေန၊ ထို့ကြောင့်။ နံ၊ ထိုဃောသကကို။ ဝေါ၊ ဤသို့။ နိဗဒ္ဓါ၊မပြတ်တောင်းပန်၍ဆို၏။ သောပိ၊ ထိုဃောသကသည်လည်း။ တံ၊ ထိုသားရင်းကို။ တေနဟိ၊ ထိုသို့ဆိုတပြီးကား။ ဂန္တ္ဝာ၊သွား၍။ ကုမ္ဘကာရံ၊ အိုးထိန်းသည်ကို။ ဝဒေဟိ၊ ဆိုလေလော့။ ဣမေ၊ ငါ၏။ ပိတရာ၊ သည်။ ဟိယျော၊ ယမန်နေ့က။ ကိရ၊ စင်စစ်အားဖြင့်။ ဧကံ ကမ္မံ၊ တခုသောအမှုကို။ အာဏတ္တံ၊ စေခိုင်းအပ်၏။ တံ၊ ထိုအမှုကို။ (တံကား ထည့်သည်)။ နိပ္ပါဒေဟိ၊ ပြီးပါစေလော့။ ဣတိဝတ္ဝာ၊ ဤသို့ဆို၍။ ဥယ္ယောဇေသိ၊ လွှတ်လိုက်၏။ သော၊ ထိုသူဌေးသားသည်။ တဿ၊ ထိုအိုးထိန်းသည်

၏။ သန္ဓိကံ၊ အထံသို့။ ဂန္ဓာ၊ သွားရ၏။ တထာ၊ ထိုမှာထားသော စကား အတိုင်း။ အဝစ၊ ဆိုလေ၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုသူဌေးသားကို။ ကုမ္ဘကာ ရော၊ အိုးထိန်းသည်သည်။ သေဋ္ဌနာ၊ သူဌေးသည်။ ဝုတ္တနိယာမေနေဝ၊ မှာ ထားခဲ့သော နည်းဖြင့်သာလျှင်။ **မာရေတွာ**၊ သတ်၍။ အာဝါပေ၊ အိုးဖို၌။ ခိပိ၊ ပစ်၏။ ဃောသကောပိ၊ ဃောသ**ကသည်**လည်း။ ဒိဝသဘာဂံ၊ **နေ့အဘို**ပတ်လုံး။ ကီဠိတ္ဝာ၊ ကစားပြီး၍။ သာယန္ဟသမယေ၊ ညချမ်းသောအခါ၌။ ဂေဟံ၊ အိမ်သို့။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ တာတ၊ ငါ့သားမောင်။ ကိံ၊ အဘယ့်ကြောင့်။ နဂတောသိ၊ မသွားဘဲနေလေဘိသနည်း။ ဣတိဝုတ္တေ၊ ဤသို့ဆိုလတ်သော်။ အတ္တနော၊ ၏။ အနာဂတကာရဏာ၊ မသွားခြင်း၏ အကြောင်းကို လည်း ကောင်း။ ကနိဋ္ဌဿ၊ ညီငယ်၏။ ဂတကာရဏာ၊ သွားလိုခြင်း၏အကြောင်းကို လည်းကောင်း။ အာရောစေသိ၊ ကြားလျှောက်၏။ သေဋ္ဌိ၊ သူဌေးသည်။ တံ၊ စကားကို။ သုတ္ဝာ၊ ကြား၍။ အဟံ၊ သည်။ ဓီ၊ စတ်ဆုပ်ဖွယ်အကြံရှိစ။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိမိကိုယ်ကို အပြစ်တင်၍။ မဟာဝိရဝံ၊ သည်းစွာသောငိုကြွေးခြင်းကို။ ဝိရဝိတ္ဝာ၊ ငိုကြွေးမြည်တမ်း၍။ သကလသရီရေ၊ ကိုယ်အလုံး၌။ ပဏ္ဏုထိတ လောဟိတောဝိက၊ ကျိုက်ကျိုက်ဆူသော သွေးရည်ကဲ့သို့။ ဟုတ္ဝာ၊ ဖြစ်၍။ ဘောကုမ္ဘကာရ၊ အိုးအဆွေအိုးထိန်း။ မံ၊ ငါ့ကို။ မာနာသယိ၊ မဖျက်ဆီးပါ လင့်။ မာနာသယိ၊ မဖျက်ဆီးပါလင့်။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုလျက်။ ဗဟဟာ၊ လက် မောင်းတို့ကို။ ပဂ္ဂယ္ဟ၊ ချီမြှောက်၍။ ကန္ဒန္တော၊ ငိုမြည်ထမ်းလျက်။ တဿ၊ ထို အိုးထိန်းသည်၏။ သန္ဓိကံ၊ အထံသို့။ အဂမာသိ၊ သွားလေ၏။ ကုမ္ဘကာရော၊ အိုးထိန်းသည်သည်။ တထာ၊ ထိုဘောက်ပြန်သောအခြင်းအရာဖြင့်။ အာ ဂစ္ဆန္တံ၊ လာသော။ တံ၊ ထိုသူဌေးကို။ ဒိသ္ဝာ၊ မြင်၍။ သာမိ၊ ရှင်သူဌေး။ သဒ္ဒံ၊ အသံ ကို။ မာကရိ၊ မပြုလင့်။ တေ၊ သင်၏။ ကမ္မံ၊ အမှုသည်။ နိပ္ဖန္နံ၊ ပြီးပြီ။ ဣတိ အာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။ သော၊ ထိုသူဌေးသည်။ ပဇ္ဇတေန၊ တောင်ကြီးသည်။ အဝတ္ထရော ဝိယ၊ ဘိုကဲ့သို့။ မဟန္တေန၊ ကြီးစွာသော။ သောကေန၊ စိုးရိမ်ခြင်း။ အဝတ္ထရော ဘိစီးလွှမ်းမိုးသည်။ ဟုတ္ဝာ၊ ၍။ အနုပ္ပဂံ၊ အတိုင်းမသိသော။ ဒေါမနဿံ၊ နှ လုံးမသာယာခြင်းကို။ ပဋိသံဝေဒေသိ၊ ခံစားရ၏။ အပ္ပဒုဋ္ဌဿ၊ မပြစ်မှားအပ် သောသူကို။ ပဒုဿမာနော၊ ပြစ်မှားသောသူသည်။ ယထာ၊ အကြင် အခြင်း အရာဖြင့်။ တံ၊ ထိုနှလုံးမသာယာခြင်းကို။ ပဋိသံဝေဒေသိ၊ ခံစားရ၏။ တေန၊ ထို

ကြောင့်။ ဘဂဝါ၊မြတ်စွာဘုရားသည်။ ယောဒဏ္ဍေန ။လ။ နိရယံသောဥပ္ပဇ္ဇတိတိ၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိဟူ၍။ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။

ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ယောပုဂ္ဂလော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ အဒဏ္ဍေသု၊ ဒဏ်မပေးထိုက်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့၌လည်းကောင်း။ အပ္ပဒုဋ္ဌေသု၊မပြစ်မှားအပ်သောသူတို့၌လည်းကောင်း။ ဒဏ္ဍေန၊ဒဏ်ပေးခြင်းဖြင့်။ ဒုဿတိ၊ ပြစ်မှား၏။ သောပုဂ္ဂလော၊ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဒသန္နံ၊ ဆယ်ပါးသော ဒဏ်သင့်ခြင်းတို့တွင်။ အညတရံ၊ တပါးပါးသော။ ဌာနံ၊ ဒဏ်သင့်ခြင်းအရာသို့။ ခိပ္ပမေဝ၊ လျင်စွာသာလျင်။ နိဂစ္ဆတိ၊ ရောက်၏။

ဖရုသံ၊ ကြမ်းကြုတ်ခက်ထန်စွာသော။ ဝေဒနံ၊ ဆင်းရဲဝေဒနာသို့ လည်းကောင်း။ ဇာနိ ံ၊ ဥစ္စာအသက်၏ဆုံးရှုံးခြင်းသို့ လည်းကောင်း။ သရီရသ၊ ကိုယ်၏။ ဘောဒနံ၊ပျက်ခြင်းသို့လည်းကောင်း။ဂရုကံ၊ လေးစွာသော။ အာဗုဟာမံဝါပိ၊ အနာ၏နှိပ်စက်ခြင်းသို့ လည်းကောင်း။ စိတ္တက္ခေပဉ္စ၊ စိတ်ပျံ့လွင့်ခြင်းသို့ လည်းကောင်း။ ပါပုဏော၊ ရောက်၏။

ရာဇတော၊ မင်းမှ။ ဥပသဂ္ဂံဝါ၊ ကြီးစွာသော နှိပ်ကွက်ခြင်းဖြင့်ခံရသော ဒဏ်သင့်ခြင်းသို့ လည်းကောင်း။ ဒါရုဏံ၊ ကြမ်းထမ်းခက်ထန်ခြင်းရှိသော။ အဗ္ဘက္ခာနဉ္စ၊ စွပ်စွဲကဲ့ရဲ့ခြင်းသို့ လည်းကောင်း။ ဉာတိနံ၊ အဆွေအမျိုးတို့၏။ ပရိက္ခယဉ္စ၊ ပြုန်းတီးပျက်စီးခြင်းသို့ လည်းကောင်း။ ဘောဂါနဉ္စ၊ဥစ္စာစည်းစိမ်တို့၏။ ပဘင်္ဂနဉ္စ၊ ပျက်စီးခြင်းသို့ လည်းကောင်း။ ပါပုဏာ၊ ရောက်၏။

အထ၊ ထိုမြို့။ အဿ၊ ထိုသူ၏။ အဂါရာနိ၊ အိမ်တို့ကို။ အဂ္ဂိပါ၀ကော။ လောင်မီး မီးကြီးသည်။ ဍဟတိ၊ လောင်၏။ ဒုပ္ပညော၊ ပညာနည်းသော။ သော၊ ထိုသူယုတ်မာသည်။ ကာယဿ၊ ကိုယ်ခန္ဓာ၏။ ဘေဒါ၊ ပျက်သည်မှ နောက်၌။ နိရယံ၊ ငရဲသို့။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ကျလေ၏။

ဝေါသန္ဓေပိ၊ ဤသို့ ဖြစ်ပြောသော်လည်း။ သေဋ္ဌိ၊ သေဋ္ဌေးသည်။ ပုန၊ တဘန်။ နံ၊ ထိုယောသကကို။ ဥဇုကံ၊ ဖြောင့်ဖြောင့်။ သြလောကေတုံ၊ ကြည့်ခြင်းငှာ။ နသက္ကောတိ၊ မတတ်နိုင်။ ကိန္တု၊ အဘယ်သို့။ နံ၊ထိုယောသကကို။ မာရေယျုံ၊ သတ်ရအံ့နည်း။ ဣတိစိန္တေန္တော၊ ဤသို့ ကြံသည်ရှိသော်။ မမဂါမသတေ၊ ငါ၏စားရာဖြစ်သော ရွာငယ်တရာ၌။ အာယုတ္တကဿ၊ စာရေး၏။ သန္တိကံ၊ အထံသို့။ ပေသေတွာ၊ စေလွှတ်၍။ မာရေသာမီတိ၊ သတ်အံ့ဟူ၍။ ဥပါယံ၊ အကြောင်းကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ အယံ၊ ဤသူကား။

မေ၊ငါ၏။ အဝေဘာတပုဇ္ဇော၊ ယုတ်မာသော သားတည်း။ ဤမ၊ ဤသူကို။ မာရေတ္တာ၊ သတ်၍။ ဝစ္ဆကူပေ၊ ကျင်ကြီးစွန့်ရာမစင်တွင်း၌။ ခိပတု၊ ချပစ်လေလော့။ ဝေဏတေ၊ ဤသို့ ပြုသည်ရှိသော်။ အဟံ၊ငါသည်။ မာတုလဿ၊ ဦးရီးအား။ ကတ္ထဒ္ဒယုတ္တကံ၊ ပြုအပ်သောကျေးဇူးနှင့် ယှဉ်သည်ကို။ ဇာနိဿာမိ၊ သိပါအုံ့။ ဤတီ၊ ဤသို့။ တဿ၊ ထိုစာရေးအား။ ပဏ္ဏံ၊ ဆောင်းပါးသဝဏ်မှာစာကို။ လိခိတ္တာ၊ ၍။ တာတ ဃောသက၊ ငါ့သား ဃောသက။ အမှာကံ၊ ငါတို့၏။ ဂါမသတေ၊ အခွန်တရာထိုက်သော ကျေးရွာ၌။ အာယုတ္တကော၊ စာရေးသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဤမံပဏ္ဏံ၊ ဤဆောင်းပါးစာခွေကို။ ဟရိတ္တာ၊ ဆောင်၍။ တဿ၊ ထိုစာရေးအား။ ဒေဟိ၊ ပေးလေလော့။ ဤတိ ဝတ္တာ၊ ဤသို့ဆို၍။ ပဏ္ဏံ၊ စာခွေကို။ တဿ၊ ထိုဃောသက၏။ ဒုဿန္တေ၊ ပုဆိုးစွန်း၌။ ဗန္ဓိ၊ ထုပ်ဖွဲ့လိုက်၏။ သောပနု၊ ထိုဃောသကသည်ကား။ အက္ခရသမယံ၊ အက္ခရာ၏အကြောင်းကို။ နဇာနာတိ၊ မသိ။ တိ၊ ထိုစကားသင့်စ။ ဒဟရကာလတော ပဋ္ဌာယ၊ ငယ်သော အခါမှစ၍။ နံ၊ ထိုဃောသကကို။ မာရာပေန္တော ဝ၊ သတ်လိုက်သောသူင်။ သေဋ္ဌိ၊ သူဌေးသည်။ မာရေတုံ၊ သေစေခြင်းငှာ။ နာသက္ခိ၊ မတတ်နိုင်။ အက္ခရသမယံ၊ အက္ခရာ၏အကြောင်းကို။ ကိံ သိက္ခာပေဿတိ၊ အဘယ်မှာ သင်ကလေရာအုံ့နည်း။ ဤတိ၊ ထိုကြောင့်။ သော၊ ထိုဃောသကသည်။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ မာရာပနပဏ္ဏမေဝ၊ သေစေတတ်သော စာခွေကိုလျှင်။ ဒုဿန္တေ၊ ပုဆိုးစွန်း၌။ ဗန္ဓိတ္တာ၊ ထုပ်၍။ နိက္ခမန္တော၊ ထွက်သည်ရှိသော်။ အာဟ၊ ဆို၏။ တာတ၊ ဘခင်သူဌေးမင်း။ မေ၊ ငါ့အား။ ပါထေယ္ယံ၊ ရိက္ခာဆန်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဤတိ၊ ဤသို့ဆိုလတ်သော်။ ပါထေယ္ယေန၊ ရိက္ခာဆောင်ခြင်းဖြင့်။ တေကမ္မံ၊ ပြုအပ်သောအမှုသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ အန္တရာမဂ္ဂေ၊ ခရီးအကြား၌။ အသုကဂါမေနာမ၊ ဤမည်သောရွာ၌။ မမ သဟာယကော၊ ငါ့အဆွေခင်ပွန်းဖြစ်သော။ သေဋ္ဌိ၊သူဌေးသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တဿ၊ ထိုသူဌေး၏။ ဃရေ၊ အိမ်၌။ ပါတရာသံ ကတ္တာ၊ နံနက်စာ စားသည်ကိုပြု၍။ ပုရတော၊ ရှေ့သို့။ ဂစ္ဆာဟိ၊ သွားလေလော့။ ဤတိ၊ ဤသို့ ဆိုလတ်သော်။ သော၊ ထိုဃောသကသည်။ သာဓုတိ၊ ကောင်းပြီဟု။ ပိတရံ၊ ကို။ ဝန္ဒိတ္တာ၊ ရှိခိုး၍။ နိက္ခန္တော၊ ထွက်ခဲ့သည်ရှိသော်။ တံ ဂါမံ၊ ထို အဆွေခင်ပွန်း၏ရွာသို့။ ပတ္တာ၊ ရောက်၍။ သေဋ္ဌိဿ၊ သူဌေး၏။ ဃရံ၊ အိမ်ကို။ ပုစ္ဆိတ္တာ၊ မေးလတ်သော်။ သေဋ္ဌိဇာယာ၊ သူဌေးကတော်သည်။ ပဿိ၊ မြင်၊ ၏။ တံ၊ ထို

ဃောသကကို။ ကုတော၊ အဘယ်အရပ်မှ။ အာဂတော၊ လာခဲ့သည်။ အသိ၊ ဖြစ်သနည်း။ ဤတိဏ္ဍိသို့မေးလတ်သည်ရှိသော်။ အန္တောနဂရတော၊ ပြည်တွင်းမှ။ အာဂတော၊ လာသည်။ အသို့၊ ဖြစ်၏။ ဤတိအာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။ ကဿ၊ အဘယ်သူ၏။ ပုတ္တော၊ သားသည်။ အသိ၊ ဖြစ်သနည်း။ ဤတိ၊ ဤသို့ မေးလတ်သည်ရှိသော်။ အမ္မ၊ အမိ။ တုမှာကံ၊ သခင်မတို့၏။ သဟာယက သေဋ္ဌနော၊ အဆွေခင်ပွန်းဖြစ်သောသူ၌း၏။ ပုတ္တော၊သားသည်။ အသို့၊၏။ ဤတိ၊ ဤသို့ဆိုလတ်သည်ရှိသော်။ တုံ၊သည်။ ဃောသကောနာမ၊ ဃောသက အမည်ရှိသော သူသည်။ အသိ၊ဖြစ်၏ မဟုတ်လော။ ဤတိ၊ ဤသို့ မေးလတ်သည်ရှိသော်။ အမ္မ၊ အမိ။အာမ၊ ဟေ့ဟုတ်၏။ ဤတိ၊ ဤသို့ဆိုလတ်သည်ရှိသော်။ တဿ၊ သူ၌းမသည်။ သဟဒဿနေနေဝ၊ မြင်သည်နှင့်တကွလျှင်။ တသ္မိံ၊ ထိုဃောသကဌ်။ ပုတ္တသိနေဟော၊ သား၏ချစ်ခြင်းသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇိ၊ ဖြစ်၏။ သေဋ္ဌိနော်ပန၊ သူ၌း၏ကား။ ပန္နရသသောဌသဝဿုဒ္ဒေသိကာ၊ဆဲ့ငါး နှစ်ဆဲ့ခြောက်နှစ်အရွယ်ရှိသော။အဘိရူပါ၊ အလှန်အဆင်းလှသော။ ပါသာဒိကာ၊ ကြည်ညိုဖွယ်ကို ဆောင်တတ်သော။ ကောဓိတာ၊ သို့ဟုယောက်သည်။အတ္ထိ၊ရှိ၏။ တံ၊ထိုသသို့ကို။ ရက္ခိတုံ၊စောင့်ရှောက်စေခြင်းငှာ။ပေသန ကာရိကံ၊ အစေအပါးဖြစ်သော။ ကေမေဝ၊ဒါသိ၊ ကျွန်မတယောက်ကိုသာ လျှင်။ဒတ္တာ၊ ပေး၍။ သတ္ထာတုမ္ပိကဿပါသာဒဿ၊ ဘုံခုနှစ်ဆင့်ရှိသော ပြာသာဒ်၏။ ဥပရိမတလေ၊ အထက်အပြင်ဌ်။ သိရိဂဗ္ဘေ၊ အသရေရှိသောတိုက်ခန်းဌ်။ ဝသာပေန္တိ၊နေကုန်၏။ သေဋ္ဌိဓီတာ၊ သူ၌းသို့သည်။ ဟသ္မိ၊ ခဏော၊ ထိုခဏဌ်။တံ၊ဒါသိ၊ ထိုကျွန်မကို။ အန္တရာပဏံ၊ အိမ်ဈေးသို့။ ပေသေသိ၊ စေလွှတ်၏။ အဃ၊ ဤသို့စေလွှတ်သောအခါဌ်။ နံ၊ ထိုကျွန်မကို။ သေဋ္ဌိဓီယာ၊ သူ၌းမယားသည်။ ဒိတ္ဌာ၊ မြင်၍။ ကုဟိ၊ အဘယ်အရပ်သို့။ ဂစ္ဆိသတိ၊ သွားအံ့နည်း။ ဤတိပုစ္ဆိတ္ဌာ၊ ဤသို့မေးမြန်းခြင်းကြောင့်။ အယ္ယ၊ သခင်မ။ ဓီတာယ၊ အမယ်သို့တည်။ ပေသနေန၊ စေလွှတ်မြင်းကြောင့်။ အာဂစ္ဆတိ၊ လာခဲ့၏။ဤတိဝုတ္တော၊ဤသို့ဆိုသော်။ ဤတောဝ၊ဤအရပ်သို့။ တာဝ၊ရှေဦးစွာ။ ဟေ၊လာခဲ့ဦးလော့။ ပေသနံ၊ စေလွှတ်ခြင်းကို။ တိဋ္ဌတု၊ ရှိနှင့်စေဦးလော့။ မေ၊ ငါ၏။ ပုတ္တသ၊ သားအား။ ဝိဋ္ဌကံ၊ အင်းပျဉ်ကို။ အတ္ထရိတ္ဌာ၊ ခင်း၍။ ပါဒေ၊ ခြေတို့ကို။ ဓောဝိတ္ဌာ၊ ဆေး၍။ တေလံ၊ ဆီကို။ မက္ခိတ္ဌာ၊ လိမ်းကျံ သုတ်သင်၍။ သယနံ၊ အိပ်ရာကို၊ အတ္ထရိတ္ဌာ၊ခင်း၍။ ဒေဟိ၊ ပေးခဲ့ဦးလော့။

ပစ္ဆာ၊နောက်မှ။ ပေသနံ၊ စေလွှတ်သောအခွင့်အမှုကို။ ကရိသသိ၊ ပြုလော့။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။ သာ၊ ထိုကျွန်မသည်။ တထာ၊ ထိုသဘောကတော် ဆိုတိုင်း။ အကာသိ၊ ပြု၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ စိရေန၊ကြာမြင့်မှ။ အာဂတံ၊ လာသော။ နံ၊ ထိုကျွန်မကို။ သေဋ္ဌိတာ၊သဘောသမီးသည်။ သန္ဓဿိ၊ ခြိမ်း ခြောက်မောင်းမဲ၏။ အထ၊ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုသူဘောသမီးကို။ သာ၊ ထိုကျွန်မ သည်။ အာဟ၊၏။ အယျော၊အရှင်မ(အယျောကားထည့်သည်)။ မေ၊ အကျွန်ုပ် အား။ မာကုဇ္ဈိ၊ အမျက်မထွက်လင့်။ သေဋ္ဌိပုတ္တော၊ သူဘောသားဖြစ်သော။ ဃောသကော၊ ဃောသကသည်။ အာဂတော၊ ရောက်လာ၏။ တဿ၊ ထို သူဘောသားအား။ ဣဒဉ္စိဒဉ္စ၊ ဤမည်ဤမည်သော အမှုကိုသာလျှင်။ ကတ္တာ၊ ပြုပြီးမှ။ တတ္ထ၊ထိုအိမ်ဈေးသို့။ ဂန္ဒာ၊သွား၍။ အာဂတာ၊လာခဲ့သည်။ အမ္မိ၊ ၏။ ဣတိအာဟ၊ဤသို့ဆို၏။ သေဋ္ဌိတာယ၊သူဘောသမီးအား။ သေဋ္ဌိပုတ္တော ဃောသကောတိနာမ၊ ဃောသကမည်သော သူဘောသားဟု ဆိုအပ်သော စကားကို။ သုတ္တာဝ၊ ကြား၍လျှင်။ ပေဓ၊ချစ်ခြင်းသည်။ ဆဝိယာဒီနိ၊ အရေ စသည်တို့ကို။ဆိန္ဒိတ္တာ၊ ဖြတ်၍။ အင္ဂါမိဉ္ဇ၊ ရိုးတွင်းခြင်ဆီကို။ အာဟစ္စ၊ထိခိုက် ၍။ ဌိတံ၊ တည်၏။ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏။ ကောတုဟလကာလသ္မိံ၊ ကောတုဟလဖြစ်သောဘဝ၌။ သာ၊ထိုသူဘောသမီးသည်။ တဿ၊ထိုကောတု ဟလ၏။ ပဇာပတိ၊ မယားသည်။ ဟုတ္တာ၊ဖြစ်၍။ နာဋ္ဌိကောဒနံ၊ တစ်ကွမ်း စားချက်ထမင်းကို။ ပစ္စေကဗုဒ္ဓဿ၊ အရှင်ပစ္စေကဗုဒ္ဓါအား။ အဒါသိ၊ ပေးလှူ ခဲ့ဖူး၏။ တဿ၊ ထိုကုသိုလ်ကံ၏။ အာနုဘာဝေန၊ ဖြင့်။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ ဣမ သ္မိံ သေဋ္ဌိကုလေ၊ ဤသူဘောအိမ်၌။ နိဗ္ဗတ္တာ၊၏။ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်။ တံ၊ ထို သူဘောသားကို။ သောပုဗ္ဗသိနေဟော၊ ထိုရှေးဘ၌ဖြစ်သော ချစ်ခြင်းသည်။ အဝတ္ထရိတ္တာ၊ လွှမ်းမိုးဖိစီး၍။ ဂဏ္ဌိ၊ ယူလေ၏။ တေန၊ထိုကြောင့်။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ပုဗ္ဗေ ။လ။ ကေတိ၊ ကေဟု၍။ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။

ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးရှေးသောဘဝ၌လျှင်။ သန္ဓိဝါသေနဝါ၊ အတူတကွနေဖူးသဖြင့် လည်းကောင်း။ ပစ္စုပ္ပန္နဟိတေနဝါ၊ ပစ္စုပ္ပန္နဘဝ၌ ဖြစ်သောအကျိုးစီးပွားကို ရှုက်ဆောင်ခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း။ဝေါ၊ဤနှစ်ပါး သောအကြောင်းကြောင့်။တံပေမံ၊ထိုချစ်ခြင်းသည်။ဇာယတေ၊ဖြစ်၏။ကိမိဝ၊ အဘယ်ကဲ့သို့နည်းဟူမူကား။ ဥဒကေ၊ရေ၌။ ဥပ္ပလံ၊ကြာသည်။ ဇာယတေယ ထာ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့။ ယထာ၊ထိုအတူ။ ပေမံ၊ချစ်ခြင်းသည်။ ဇာယတေ၊ဖြစ်၏။

အဝ၊ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုကျွန်မကို။ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏။ အမ္မ၊ အမိ။ သော၊ ထို သူဌေးသားသည်။ ကုဟိं၊ အဘယ်အရပ်သို့ ရှိသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မေး၏။ သယနေ၊ အိပ်ရာ၌။ နိဗန္ဓော၊ လျောင်းလျက်။ နိဒ္ဒါယတိ၊ အိပ်၏။ ဣတိ၊ဤသို့ ဆိုလတ်သော်။ အာသ၊ ထိုသူဌေးသား၏။ ဟတ္ထေ၊ လက်၌။ ကိဠိ၊ တစ်စုံ တစ်ခုသည်။ အတ္ထိပန၊ ရှိသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးလတ်သော်။ ဒုဿန္တေ၊ ပုဆိုးစွန်း၌။ ပဏ္ဏံ၊ ဆောင်းပါးစာခွေသည်။ အတ္ထိ၊ ပါလာ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ပြောလတ်သော်။ သာ၊ ထိုသူဌေးသမီးသည်။ ဧတံ၊ ဤစာခွေသည်။ ကိं ပဏ္ဏံ နုခေါ၊ အဘယ်သို့မှာထားသော အခြင်းအရာစာခွေ ဖြစ်လေသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့အောက်မေ့၍။ တသ္မိं၊ ထိုသူဌေးသားသည်။ နိဒ္ဒါယန္တေ၊ အိပ်ပျော် သည်ရှိသော်။ မာတာပိတူနံ၊ အမိအဘတို့၏။ အညဝိဟိတတာယ၊တစ်ပါးကို စီရင်၍ နေခြင်းကြောင့်။အပသဿန္တာနံ၊မမြင်ကုန်စဉ်။ သြဝရိတ္ဝာ၊ဆင်းသက် ၍။ တံပဏ္ဏံ၊ ထိုစာခွေကို။ မောစေတ္ဝာ၊ ဖြည်၍။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ အတ္ထနော၊ မိမိ၏။ ဂဠေ၊ တိုက်တွင်းသို့။ ပဝိသိတ္ဝာ၊ ဝင်၍။ ဒ္ဝါရံ၊တံခါးမကို။ ပိဓာယ၊ ပိတ်၍။ ဝါတပါနံ၊ လေသာပေါက်တံခါးငယ်ကို။ ဝိဝရိတ္ဝာ၊ဖွင့်၍။ အက္ခရသမယေ၊ အက္ခရာကိုဖတ်ခြင်း၌။ ကုသလတာယ၊ တတ်ပွန်လိမ္မာသည် ၏အဖြစ်ကြောင့်။ ပဏ္ဏံ၊ စာခွေကို။ဝါစေတ္ဝာ၊ဖတ်၍။ အဟောတဝဇာလော၊ ညြောမသိမလိမ္မာ မိုက်ပါခေလစွတကား။ အတ္ထနော၊ မိမိ၏။ မရဏပဏ္ဏံ၊ သေကြောင်းဖြစ်သော စာလွှာကို။ ဒုဿန္တေ၊ ပုဆိုးစွန်း၌။ ဗန္ဓိတ္ဝာ၊ ဖွဲ့ချည်၍။ ဝိစရတိ၊ သွားလာ၏။ မယာ၊ ဝါသည်။ နဒိဋ္ဌံ၊ မမြင်မကြည့်ရှုမိသည်။ သစေ အသ၊ အကယ်၍ဖြစ်အုံ့။ အသ၊ ထိုသူဌေးသား၏။ ဇီဝိတံ၊အသက်ရှည်ခြင်း သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ တံပဏ္ဏံ၊ ထိုစာခွေကို။ ဖာလေတ္ဝာ၊ ဆုတ်ပစ် ၍။ သေဋ္ဌိဿ၊ သူဌေး၏။ ဝစနေန၊ စကားဖြင့်။ အပရံပဏ္ဏံ၊ အသစ်စာခွေ ကို။ လိခိတ္ဝာ၊ ရေး၍။ အယံ၊ ဤသူသည်။ မမပုတ္တော၊ သော။ ဃောသကော နာမ၊မည်၏။ တံ၊ ထိုဂေါသားဃောသကကို။ ဂါမသကတော၊ အခွန်တစ်ရာ ထုတ်သောရွာမှ။ ပဏ္ဏာကာရံ၊လက်ဆောင်ကို။ အာဟရာပေတ္ဝာ၊ဆောင်စေ ၍။ ဣမသ္မိံ နုပဒေသေ ဌိတေနော၊ ဤဇနပုဒ်ဌိတနေသော သူဌေး၏။ ဓီတရာ၊ သမီးနှင့်။ သဒ္ဓိं၊ တကွ။ မဂ်လံ၊ ထိမ်းမြားခြင်းမင်္ဂလာကို။ ကတ္ဝာ၊ပြု၍။ အတ္ထနော၊ ၏။ ဝသာနဂါမသ၊နေရာဖြစ်သောရွာ၏။ မဇ္ဈေ၊အလယ်၌။ ဒ္ဝိဘူမိကံ၊ဘုံ နှစ်ဆင့်ရှိသော။ ဂေဟံ၊အိမ်ကို။ ကာရေတ္ဝာ၊ဆောက်စေ၍။ပါကာရပရိက္ခေ

ပေနစေဝ၊တံတိုင်းရံခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း။ ပုရိသဂုတ္တိယာစ၊ယောက်ျားတို့
ကိုစောင့်ရှောက်စေခြင်းလည်းကောင်း။ သုသံဝိဟိတာ၊ကောင်းစွာစီရင်အပ်
သည်ဖြစ်၍။ ရက္ခံ၊အစောင့်အရှောက်ကို။ ကရောတု၊ပြုလော့။ မယ္ဟာ၊ငါ့အား
လည်း။ဣဒဉ္စိဒဉ္စ၊ဤမည်ဤမည်သောအမှုကိုလည်း။ မယာ၊ငါသည်။ကတဿ၊
ပြုပြီဟူ၍။ သာသနံ၊ သတင်းစကားကို။ ပေသေတု၊စေလွှတ်လိုက်လော့။ ဝေ၊
ဤသို့မှာထားသောအတိုင်း။ ကထေ၊ပြုသည်ရှိသော်။ အဟံ၊ ငါသည်။ မာတု
လဿ၊ ဦးရီးအား။ ကတ္တဗ္ဗယုတ္တကံ၊ ပြုအပ်သော ကျေးဇူးနှင့် ယှဉ်သည်ကို။
ဇာနိဿာမိ၊ သိပါအံ့”။ ဣတိ၊သို့ရေး၏။ လိခိတ္တာစပန၊ စာရေးပြီး၍ကား။
သဃ်ရိတ္တာ၊လိပ်၍။ ဝါ၊ခေါက်၍။ အဿ၊ ထိုသူ့ဌေးသား၏။ ဒုဿဿ္ဍေယေ၀၊
ပုဆိုးစွန်ဘွဲ့သားလျှင်။ ဗန္ဓိ၊ ဖွဲ့၏။ သော၊ ထိုသူ့ဌေးသားသည်။ ဒိဝသတာဂံ၊
နေအတိုပတ်လုံး။ နိဒ္ဒါယိတ္တာ၊အိပ်၍။ ဥဋ္ဌာယ၊၍။ ဘုဥ္ဇိတ္တာ၊၍။ ပဏ္ဏမိ၊ဖဲလေ
၏။ ပုနဒိဝသေ၊ မိုးသောက်သောနေ့။ ပါတောဝ၊ စောစောက။ တံဂါမိ၊ထို
ရွာသို့။ ဂန္တွာ၊ ရောက်၍။ အာယုတ္တကံ၊ စာရေးကို။ ဂါမဂတိဿ၊ ရွာ၌ စီရင်
ခန့်ထားအပ်သောအမှုကို။ကရောန္တယေ၀၊ပြုစဉ်ပင်လျှင်။ပဿိ၊မြင်၏။သော၊
ထိုစာရေးသည်။ တံ၊ ထိုသူ့ဌေးသား ဃောသကကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ တာတ၊
ငါ့သားအမောင်။ ကိံ၊ အဘယ်အမှုနှင့်ရောက်လာသနည်း။ ဣတိပုစ္ဆိ၊ ဤသို့
မေး၏။ မေ၊ ငါ၏။ ပိတရာ၊ အဘသည်။ တုမှာကံ၊ သင်တို့အား။ ပဏ္ဏံ၊
ဆောင်းပါးစာကို။ ပေသိတံ၊ စေအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုလတ်သော်။ တာတ၊
ငါ့သား။ ကိဿပဏ္ဏံ၊ အဘယ်သို့သောဆောင်းပါးစာကို။ အာဟရ၊ဆောင်ခဲ့
သနည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ပဏ္ဏံ၊ စာခွေကို။ ဂဟေတ္တာ၊ ယူ၍။ ဝါစေတ္တာ၊ ဖတ်၍။
တုဋ္ဌမာနသော၊ နှစ်သက်သောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ ဘော၊ အိုအချင်းတို့။ မမ၊
ငါ၏။ သာမိနော၊အရှင်သူ့ဌေး၏။ မယိ၊ငါ၌။ သိနေဟံ၊ချစ်ခြင်းကို။ ပဿထ၊
ကြည့်ပါကုန်လော့။ မေ၊၏။ ဇေဋ္ဌပုတ္တဿ၊ သားကြီးအား။ မင်္ဂလံ၊ ထိမ်းမြား
ခြင်းမင်္ဂလာကို။ ကရောဟိ၊ ပြုလေလော့ဟု။ မမသန္တိကံ၊ ငါ့အထံသို့။
ပဟိဏိ၊ စေလွှတ်၏။ သီဃံ၊လျှင်စွာ။ ဒါရုအာဒီနိ၊ သစ်စသည်တို့ကို။ အာဟ
ရထာတိ၊ ဆောင်စေကုန်လော့ဟု။ဂဟပတိကေ၊သူကြွယ်တို့ကို။ဝတ္တာ၊ဆို၍။
ဂါမမဗ္ဗေ၊ ရွာလယ်၌။ ဝုတ္တပကာရေန၊ ဆိုအပ်ပြီးသော အပြားအားဖြင့်။
ဂေဟံ၊အိမ်ကို။ကာရောပေတ္တာ၊ဆောက်စေ၍။ဂါမသကတော၊အခွန်တစ်ရာ
ထွက်သော ရွာတစ်ရာမှ။ ပဏ္ဏာကာရံ၊ လက်ဆောင်ကို။ အာဟရာပေတ္တာ၊

ဆောင်စေ၍။ ဇနပဒသေဋ္ဌိနော၊ ဇနပုဒ်သူဌေး၏။ ဓိတရံ၊ သမီးကို။ အာနေတွာ၊ ဆောင်၍။ မဂ်လံ၊ ထိမ်းမြားမင်္ဂလာကို။ ကတ္တာ၊ ပြု၍။ သေဋ္ဌိသ၊ သူဌေးကို။ မယာ၊ သည်။ ဣဒဋ္ဌိဒဠ္ဠ၊ ဤမည်ဤမည်သောအမှုကိုလည်း။ ကတံ၊ ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သာသနံ၊ သတင်းစကားကို။ ပဟိဏိ၊ စေလိုက်၏။ တံ၊ ထိုစကားကို။ သုတ္တာ၊ ကြား၍။ သေဋ္ဌိနော၊ သူဌေးသည်။ ယံ၊ အကြင်အမှုကို။ ကာရေမိ၊ ပြုစေလို၏။ တံ၊ ထိုအမှုသည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ ယံ၊ အကြင်အမှုကို။ နကာရေမိ၊ မပြုစေလို။ တဒေဝ၊ ထိုအမှုသည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ မဟန္တံ၊ ကြီးစွာသော။ ဒေါမနဿံ၊ နှလုံးမသာယာခြင်းသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇိ၊ ဖြစ်၏။ ပုတ္တသောကေန၊ သားဌေးဖြစ်သော စိုးရိမ်ခြင်းနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ သောကော၊ စိုးရိမ်မှုသည်။ ကေတောဟုတ္တာ၊ တပေါင်းတည်းဖြစ်၍။ ကုဋုမ्बိဌာဟံ၊ ဝမ်းဌေ ဖြစ်သော နှလုံး၏ပူလောင်ခြင်းကို။ ဥပ္ပါဒေတွာ၊ ဖြစ်၍။ အတိသာရံ၊ ဝမ်းလားသော ရောဂါကို။ ဇနေသိ၊ ဖြစ်စေ၏။ သေဋ္ဌိဓိတာပိ၊ သူဌေးသမီး သည်လည်း။ ကောစိ၊ တစ်စုံတစ်ယောက်သူသည်။ သေဋ္ဌိနော၊ သူဌေး၏။ သန္တိကာ၊ အထံမှ။ သစေအာဂစ္ဆတိ၊ အကယ်၍လာသည် ဖြစ်အုံ့။ မမ၊ ဘဋိအာ။ အကထေတွာ၊ မပြောမဆိုမူ၍။ သေဋ္ဌိပုတ္တသ၊ သူဌေးသား။ ပဋ္ဌမတရံ၊ ရှေဦးစွာ။ မာကဃယိတ္ထာ၊ မပြောမဆိုကုန်လင့်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဏာပေသိ၊ ပညတ်၏။ သေဋ္ဌိပိ၊ သူဌေးသည်လည်း။ ဒါနိ၊ ယခု။ ခေါပနု၊ စင်စစ်အားဖြင့်။ တံဒုဋ္ဌပုတ္တံ၊ ထိုမကောင်းသောသားကို။ မမသာပတေယျ၊ သ၊ ဘဋိစ္ဆာနှစ်၏။ သာမိကံ၊ အရှင်ကို။ နကရိဿာမိ၊ မပြုအုံ့။ ဣတိစိန္တေတွာ၊ ဤသို့ကြံ၍။ ကေဏိအာယုတ္တကံ၊ တစ်ယောက်သောစာရေးကို။ အာဟ၊ ၏။ မာတုလ၊ ဦးရီး။ ပုတ္တံ၊ သားကို။ ဒဋ္ဌုကာမော၊ ကြည်မြင်လိုသည်။ အမှိ၊ ဖြစ်၏။ ကေပါဒမူလိကံ၊ ခြေရင်းခံခစားသော တစ်ယောက်သူကို။ ကေပဏ္ဏံ၊ တစ်ခုသော စာခွေကို။ လိခိတ္တာ၊ ရေး၍။ ပေသေတွာ၊ စေ၍။ မမပုတ္တံ၊ ဘ၊သားကို။ ပဏ္ဏောသာ ပေဟိ၊ ခေါ်လော့။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။ သော၊ ထိုစာရေးသည်။ သာဓုတိ၊ ကောင်းပြီဟု။ ပဏ္ဏံဒတ္တာ၊ စာပေး၍။ ကေဏိရိသံ၊ ယောက်ျားတစ်ယောက်ကို။ ပေသေသိ၊ စေလွှတ်၏။ သေဋ္ဌိဓိတာ၊ သူဌေးသမီးသည်။ တဿ၊ ထိုစေလိုက် သောယောက်ျား၏။ အာဂန္တွာ၊ လာ၍။ ဒ္ဒါရေ၊ တံခါးဝ၌။ ဌိတဘာဝံ၊ နေသည် ၏ အဖြစ်ကို။ သုတ္တာ၊ ကြား၍။ ပဏ္ဏောသာပေတွာ၊ ခေါ်စေ၍။ တာတ၊ အမောင်။ ကိံ၊ အဘယ်ကြောင့် ရောက်လေသနည်း။ ဣတိပုစ္ဆိ၊ ဤသို့မေး၏။

အယ္ယေ၊ သခင်မ။ သေဋ္ဌိ၊ သူဌေးသည်။ ဂိလာနော၊ နာသည်ဖြစ်၍။ ပုတ္တ၊ သားကို။ ပသိတုံ၊ ကြည့်ခြင်းငှါ။ ပက္ကောသာပေသိ၊ ခေါ်စေ၏။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။ တာတ၊ အမောင်။ ဗလဝါ၊ အားကြီးသော။ ဒုဗ္ဗလော၊ အားနည်းသလော။ ဣတိပုစ္ဆိ၊ ဤသို့မေး၏။ အယ္ယေ၊ သခင်မ။ တာဝ၊ ရှေဦး စွာ။ ဗလဝါ၊ အားရှိ၏။ အာဟာရံ၊ ထမင်းကို။ ပရိဘုဥ္ဇတိယေဝ၊ စားနိုင် သေးသည်သာလျှင်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုလတ်သော်။ သာ၊ ထိုသူဌေးသမီး သည်။ သေဋ္ဌိပုတ္တံ၊ သူဌေးသားကို။ အဇာနာ ပေတ္ဝာဝ၊ မသိစေမူ၍သာလျှင်။ ထသ၊ ထိုတမန်ယောက်ျား၏။ နိဝေသနဒ္ဒု၊ အိပ်ရာနေရာကို လည်းကောင်း။ ပရိဘုယဥ္စ၊ ရိက္ခာဆန်ကိုလည်းကောင်း။ ဒါပေတ္ဝာ၊ ပေးစေ၍။ မယာ၊ ငါသည်။ ပေသိတကာလေ၊ စေလွှတ်သောအခါ၌။ ဂမိဿသိ၊ သွားလေလော့။ တာဝ၊ ရှေဦးစွာ။ အစ္ဆဿု၊ နေဦးလော့။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။ သေဋ္ဌိ၊ သူဌေးသည်။ ပုန၊ တစ်ဖန်။ အာယုတ္တကံ၊ စာရေးကို။ အဝစ၊ ဆို၏။ မာတုလ၊ ဦးရီး။ ကိံ၊ အာဘယ်ကြောင့်။ တေ၊ သင်။ မမ ပုတ္တဿ၊ ငါ့သား၏။ သန္တိကံ၊ ထံသို့။ နပဟိတံ၊ မစေတိသနည်း။ ဣတိအဝစ၊ ဤသို့ဆို၏။ သာမိ၊ ရှင်သူဌေး။ ပဟိတံ၊ စေအပ်ပြီ။ ဂတပုရိသော၊ သွားလေသော ယောက်ျားသည်။ တာဝ၊ ရှေဦးစွာ။ နဇေတိ၊ မရောက်လာသေး။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုလတ်သော်။ တေနဟိ၊ ထိုသို့ဆိုတပြီးကား။ ပုန၊ တစ်ဖန်။ အပရံ၊ တစ်ယောက်ကို။ ပေသေဟိ၊ စေဦးလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၏။ သော၊ ထိုစာရေး

သည်။ပေသေသိ၊စေ၏။သေဋ္ဌိတာ၊သူဌေးသမီးသည်။ တတိယဝါရံ၊သုံးကြိမ်တိုင်အောင်။ အာဂတံပိ၊ ရောက်လာသော သူကိုလည်း။ တံပဝတ္တိံ၊ ထိုအကြောင်းကို။ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏။ သော၊ ထိုတမန်ယောက်ျားသည်။ အယ္ယ၊ သခင်မ။ သေဋ္ဌိ၊ သူဌေးသည်။ ဗာဠဂိလာနော၊ ပြင်းစွာနာ၏။ အာဟာရံ၊ ထမင်းအစာကို။ ပစ္ဆိန္နိတ္မာ၊ဖြတ်၍။ မစ္စုပရာယနော၊သေမင်းလက်သို့လည်းလျောင်းသည်။ ဇာတော၊ ဖြစ်၏။ ကေဝဘာဇနံ၊ ကျင်ကြီးကျင်ငယ် ထည့်ရာအိုးတစ်လုံးကို။နိက္ခမတိ၊ထုတ်ရ၏။ ကေ၊အိုးတစ်လုံးကို။ ပဝိသတိ၊သွင်းရ၏။ ဣတိအာဟ၊ဤသို့ဆို၏။ သေဋ္ဌိတာ၊သူဌေးသမီးသည်။ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ ဂန္ဓုံ၊သွားခြင်းငှာ။ ကာလော၊ အခါတန်ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သေဋ္ဌိပုတ္တသ၊ သူဌေးသားအား။ တေ၊သင်၏။ ပိတာ၊အဘသည်။ ဂိလာနောကိရ၊နာသတဲ့။ ဣတိအာရောစေတ္မာ၊ ဤသို့ကြား၍။ ဘဒ္ဒေ၊ နှမအိမ်ရှင်။ ကိံဝဒေသိ၊ အသို့ဆိုသနည်း။ ဣတိဝုတ္တော၊ ဤသို့မေးလတ်သော်။ **သာမိ**၊ အမောင်။ အဖာသုကံ၊ မချမ်းသာခြင်း။ အသ၊ဖြစ်၏။ဣတိအာဟ၊ဤသို့ဆို၏။ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ ကိံ ကာတဗ္ဗံ၊ အဘယ်သို့ပြုအံ့မည်နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဆိုလတ်သော်။ ဂါမသတော၊ ရွာတစ်ရွာမှ။ ဝုဋ္ဌာနကပဏ္ဏာကာရံ၊ ထွက်သောအခွန်လက်ဆောင်ကို။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ ဂန္ဓွာ၊၍။ နံ၊ ထိုအဘကို။ ပဿိဿာမ၊ ဖူးမြင်အံ့။ ဣတိ၊ဤသို့ဆိုလတ်သော်။ သော၊ ထိုယောသကသည်။ သာဓုတိ၊ ကောင်း၏ဟု။ ပဏ္ဏာကာရံ၊ လက်ဆောင်ကို။ **အာဟရာပေတ္မာ**၊ ဆောင်စေ၍။သကဒ္ဒေဟိ၊ လှည်းတို့ဖြင့်။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ ပဏ္ဏာမိ၊ သွား၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုယောသကကို။ သာပိ၊ အမောင်ယောက်ျား။ တေ၊သင်၏။ ပိတာ၊ အဘသည်။ ဒုဗ္ဗလော၊ အားနည်း၏။ တွေကံ ပဏ္ဏာကာရံ၊ ဤမျှလောက်သောလက်ဆောင်ကို။ ဂဟေတ္မာ၊ ယူ၍။ ဂစ္ဆန္တာနံ၊ သွားကုန်သော ငါတို့အား။ ပပဇ္ဇော၊ ကြာမြင့်သည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ဧတံ၊ ဤလှည်းအဘော်အပေါင်းကို။ နိဝတ္တာပေဟိ၊ ပြန်စေလော့။ ဣဟိဝတာ၊ ဤသို့ဆို၍။ တံသပ္ပံ၊ ထိုအလုံးစုံကို။ အတ္တနော၊၏။ ကုလဃရံ၊ အမျိုးအိမ်သို့။ ပေသေတ္မာ၊ စေလွှတ်၍။ ပုန၊ တစ်ဖန်။ တံ၊ ထိုယောသကကို။ အာဟ၊ ဆို၏။ သာမိ၊သခင်။တုံ၊သင်သည်။အတ္တနော၊မိမိ၏။ပိတုပါဒပဿေ၊အဘခြေရင်း၌။ တိဋ္ဌေယျာသိ၊ နေလော့။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဥဿိသကပဿေ၊မောင့် အဘ၏ခေါင်းရင်း၌သာ။ ဌဿာမိ၊ နေအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့တိုင်ပင်လျက်။ ဃရံ၊

အိမ်သို့။ ပဝိသမာနာယေဝ၊ ဝင်သောအခါ၌သာလျှင်။ ဂေဟသ၊ အိမ်၏။ ပုရတောစ၊ ရှေ့မှလည်းကောင်း။ ပစ္ဆတောစ၊ နောက်မှလည်းကောင်း။ အာရက္ခံ၊ လုံခြုံသောအစောင့်အရှောက်ကို။ ဂဏှထ၊ ယူကြကုန်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အတ္ထနော၊ ၏။ ပုရိသေ၊ ကိုယ်ရံယောက်ျားတို့ကို။ အာဏာပေသိ၊ စေခိုင်းခန့်ရံ၏။ ပဝိဋ္ဌကာလေပန၊ ဝင်သောအခါ၌ကား။ သေဋ္ဌိပုတ္တော၊ သူဌေးသားသည်။ ပိတုပါဒပသေ၊ အဘခြေရင်း၌။ အဋ္ဌာသိ၊ နေ၏။ ဣတရာ၊ မယားသူဌေးသမီးသည်။ ဥဿီသကပသေ၊ ခေါင်းရင်း၌။ နိသီဒိ၊ နေ၏။

တသ္မိံ ခဏေ၊ ထိုခဏ၌။ သေဋ္ဌိ၊ သူဌေးကြီးသည်။ ဥတ္တာနကော၊ ပက်လက်။ နိပန္နော၊ အိပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အာယုတ္တကေ ပန၊ စာရေးသည်ကား။ တဿ၊ ထိုသူဌေး၏။ ပါဒေ၊ ခြေတို့ကို။ ပရိမဇ္ဇန္တော၊ ဆုပ်နယ်သုံးသပ်လျက်။ သာမိ၊ ရှင်သူဌေးကြီး။ တေ၊ သင်၏။ ပုတ္တော၊ သားသည်။ အာဂတော၊ ရောက်လာပြီ။ ဣတိ အာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။ သော၊ ထိုယောသကသည်။ ကုဟိं၊ အဘယ်မှာနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးလတ်သည်ရှိသော်။ သော၊ ဤယောသကသည်။ ပါဒမူလေ၊ ရှင်သူဌေးခြေရင်း၌။ ဌိတော၊ နေ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုယောသကကို။ ဒိသ္ဝာ၊ မြင်၍။ အာယုတ္တကံ၊ စာရေးကို။ ပဂ္ဂေါသာပေတ္ဝာ၊ ခေါ်စေ၍။ မမ ဂေဟေ၊ ငါ၏အိမ်၌။ ဓနံ၊ ဥစ္စာသည်။ ကိတ္တကံ၊ အဘယ်မျှလောက်ရှိသနည်း။ ဣတိ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏။ သာမိ၊ အရှင်သူဌေး။ ဓနဿ ဝ၊ ဥစ္စာ၏သာလျှင်။ စတ္တာလီသကောဋိယော၊ ကုဋေလေးဆယ်တို့သည်။ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ (သန္တိကားထည့်ပါ၏) ဥပဘောဂ ပရိဘောဂ ဘဏ္ဍနံ ပန၊ နေ့တိုင်းမပြတ် သုံးဆောင်ခံစားအပ်သော အဆောက်အဦ ဥစ္စာ ဘဏ္ဍာဖြစ်ကုန်သော။ ဝန ဂါမ ခေတ္တ ဒ္ဝိပဒ စတုပ္ပဒယာန ဝါဟနာနဉ္စ၊ တောရ ရှာ လယ် ကျွန် နွား ကျွဲ ဆင် မြင်းယာဉ်လှည်းဆင်ယာဉ် မြင်းယာဉ်တို့၏ကား။ အယဉ္စ ပရိစ္ဆေဒေါ၊ ဤမျှအပိုင်းအခြားရှိ၏။ ဣတိ ဝုတ္တေ၊ ဤသို့ဆိုလတ်သည်ရှိသော်။ အဟံ၊ သည်။ တေ ကံ၊ ဤမျှလောက်သော။ ဓနံ၊ ဥစ္စာကို။ မမ ပုတ္တသ၊ ငါ့သားဖြစ်သော။ ယောသကဿ၊ အား။ နဒေမိ တိ၊ မပေးအံ့ဟု။ ဝတ္တုကာမော၊ ဆိုသောသူဌေးကြီးသည်။ ဒေမိ တိ၊ ပေး၏ဟု။ အာဟ၊ ဆိုမိလေ၏။ တံ၊ ထိုစကား။ သုတ္ဝာ၊ ကြား၍။ သေဋ္ဌိဓီတာ၊ သူဌေးသမီးသည်။ အယံ၊ ဤစကားကို။ ပုန၊ တစ်ဖန်။ ကထေန္တော၊ ဆိုသည်ရှိသော်။ အညံ၊ တစ်ပါးသော။ ကိဉ္စိ၊ တစ်စုံတစ်ခုသောစကားကို။ ကထေယ္ယ၊ ဆိုဦးရာ၏။ ဣတိ

ဤသို့နှလုံးပိုက်၍။ သာ၊ထိုသူဌေးသမီးသည်။ သောကာတုရာဝိယ၊စိုးရိမ်ခြင်းဖြင့်နှိပ်စက်သကဲ့သို့။ ကသေ၊ဆံတို့ကို။ဝိကိရိတ္တာ၊ဖရိုဖရဲကြဲ၍။ ရောဒမာနာ၊ငိုလျက်။ တာတ၊ ဘခင်သူဌေး။ ကိံ နာမ၊ အဘယ်ကြောင့်လျှင်။ ဧတံ၊ ဤစကားကို။ ဝဒေထ၊ ဆိုတော်မူကုန်ဘိသနည်း။ ဝေါ၊ ရှင်သူဌေးတို့၏။ ဣဒံ ပိနာမဝစနံ၊ ဤမည်သောစကားကိုလျှင်။ သုဏောမ၊ ကြားကုန်၏။ အလက္ခိ ကာဝဝတမှာ၊ငါတို့ဘုန်းကြောက်သရေမရှိကုန်စွတကား။ ဣတိဝတ္တာ၊ဤသို့ဆို၍။ မတ္ထကေန၊ ဦးခေါင်းဖြင့်။ နံ၊ ထိုသူဌေးကို။ ဥရမဇ္ဈေ၊ ရင်လယ်၌။ ပဟ ရန္တိတ်ခ၊ပုတ်လျက်။ ပတိတ္တာ၊ လည်း၍။ ယထာ၊ ထိုအကြောင်အခြင်းဖြင့်။ပုန၊ တစ်ဖန်။ ဝတ္တုံ၊ဆိုခြင်းငှာ။ နသက္ကောတိ၊မတတ်နိုင်။ တထာ၊ ထိုအခြင်းဖြင့်။ သာ၊ ထိုသူဌေးသမီးသည်။ တသ္မေ ဝ၊ ထိုသူဌေးကြီး၏သားလျှင်။ ဥရမဇ္ဈေ၊ ရင်လယ်၌။ မတ္ထကေန၊ ဦးထိပ်ဖြင့်။ ဃံသေန္တီ၊ ပွတ်တိုက်လျက်။အာရောဒနံ၊ အားကြီးစွာသော ငိုကြွေးခြင်းအရာကို။ဒသ္သေသိ၊ ပြ၏။ သေဋ္ဌိ၊သူဌေးသည်။ တံခဏညေဝ၊ ထိုခဏ၌လျှင်။ ကာလမကာသိ၊ သေခြင်းကိုပြု၏။ တသ္မိံ၊ ထို

☰

သူဌေးသည်။ မတေ၊ သေသည်ရှိသော်။ ဂန္ဓာ၊ သွားရ၏။ ဥတေနသရညော၊ ဥတေနမင်းအား။ အာရောစယိ သု၊ ကြားလျှောက်ကုန်၏။ ရာဇာ၊ မင်းကြီးသည်။ တဿ၊ထိုသူဌေး၏။ သရီရကိစ္စံ၊ အကောင်ဖုတ်သောအမှုကို။ ကာရာ ပေတ္တာ၊ပြုစေ၍။အဿ၊ထိုသူဌေးအား။ပုတ္တောဝါ၊သားသည်လည်းကောင်း။ ဓီတာဝါ၊ သမီးသည်လည်းကောင်း။ အတ္ထိပန၊ ရှိသလော။ ဣတိပုစ္ဆိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူ၏။ ဒေဝ၊ အရှင်မင်းကြီး။ တဿ၊ ထိုသူဌေးကြီးအား။ ဃော သကောနာမ၊ ဃောသကအမည်ရှိသော။ ပုတ္တော၊ သားသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဒေဝ၊အရှင်မင်းကြီး။သင်္ဂီ၊အလုံးစုံသော။သာပတေယ္ယံ၊ဥစ္စာနှစ်ကို။နိယျာဒေ တ္တာဝ၊ ပေးခဲ့၍လျှင်။ မတောဝ၊သေခဲ့၏။ ဣတိ၊ဤသို့တင်၏။ ရာဇာ၊မင်းသည်။ အပရဘာဂေ၊ နောက်အဖို့၌။ သေဋ္ဌိပုတ္တံ၊ သူဌေးသားကို။ပဣ္ဂေါသာပေသိ၊ ခေါ်စေ၏။ တသ္မိံ ဒိဝသေ၊ ထိုနေ့၌။ ဒေဝေါ၊ မိုးသည်။ ဝဿတိ၊ရွာ၏။ ရာ ဇာဂ်ဟော၊ မင်းယင်ပြင်၌။ တတ္ထတတ္ထ၊ ထိုထိုအရပ်။ ဥဒပကံ၊၌ရေသည်။သဏ္ဌာ တိ၊တည်၏။ သေဋ္ဌိပုတ္တောသ၊သူဌေးသားသည်။ ရာဇာနံ၊မင်းကြီးကို။ပဿိဿာ မီတိ၊ ဖူးမြင်အံ့ဟု၍။ ပါယာသိ၊ သွားလေ၏။ ရာဇာ၊ မင်းကြီးသည်။ ဝါတ ပါနံ၊လေသာပြူတင်းကို။ ဝိဝရိတ္တာ၊ ဖွင့်၍။ အာဝဇ္ဇန္တံ၊ လာသော။ တံ၊ ထို ဃောသကကို။ သြလောကေန္တော၊ ကြည့်သည်ရှိသော်။ ရာဇာဂ်ဟော၊ မင်း

ယင်ပြင်ဌ်။ ဥဒကံ၊ ရေကို။ လဿိတ္ဌာ၊ ခုန်၍။ အာဂစ္ဆန္တံ၊လာသည်ကို။ ဒိသ္ဝာ၊ မြင်၍။ အာဂန္ဒာ၊ လာ၍။ ဝန္ဒိတ္ဌာ၊ ရှိခိုး၍။ ဌိတံ၊ နေသောဃောသကကို။ တာတ၊ ငါ့သား။ တုံ၊ သင်သည်။ ဃောသကောနာမ၊ ဃောသကမည်သော သူပင်လော။ ဣတိပုစ္ဆိတ္ဌာ၊ ဤသို့မေးတော်မူပြင်းကြောင်။ ဒေဝ၊ အရှင်မင်းကြီး။ အာမ၊ ယြောက်ဟုတ်ပါသည်တုရား။ ဣတိဝုတ္တော၊ ဤသို့ လျှောက်ပြီးသော်။ မေ၊အကျွန်ုပ်၏။ ပိတာ၊ အဘသူဌေးသည်။ မတော၊သေခဲ့၏။ ဣတိ၊ ဤသို့တင်၏။ မာသောစိ၊ မစိုးရိမ်လင့်။ တဝ၊ သင်၏။ ပေတ္တိကံ၊ အဘ အမွေ ဖြစ်သော။ သေဋ္ဌိဌာနံ၊ သူဌေးအရာကို။ တုယ္ဟမေဝ၊ သင်အားသာလျှင်။ ဒဿာမိ၊ ငါပေးတော်မူအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့အမိန့်ရှိလျက်။ တံ၊ ထိုဃောသကကို။ သမဿသ္သာသေတ္ဌာ၊နှစ်သိမ့်စေ၍။ တာတ၊ ငါ့သား။ ဂစ္ဆ၊ သွားလေဦးလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဥယျောဇေသိ၊ လွှတ်လိုက်၏။ ရာဇာ၊ မင်းကြီးသည်။ ဂစ္ဆန္တံ၊ သွားသော။ နံစ၊ ထိုဃောသကကိုလည်း။ သြလောကေန္တော၀ဝ၊ ကြည့်လျက် လျှင်။ ဒကာသိ၊နေ၏။ သော၊ဃောသကသည်။ အာဂမနကာလေ၊ လာသော အခါ၌။လဿိတ္ဌာ၊ ခုန်၍။ အာဂစ္ဆန္တံ၊ လာခဲ့သော။ ဥဒကံ၊ ရေကို။ ဓမနကာ ယေ၊ သွားသောအခါ၌။ သြတရိတ္ဌာ၊ ဆင်း၍။ အဂမာသိ၊ သွားလေ၏။ အထ၊ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုဃောသကကို။ ရာဇာ၊ မင်းသည်။ တတောဝ၊ ထို အရပ်မှလျှင်။ ပကြ္ကောတာပေတ္ဌာ၊ ခေါ်စေ၍။ တာတ၊ ချစ်သား။ ကိံ နုခေါ်၊ အဘယ့်ကြောင့်။ တုံ၊ သင်သည်။ မမသန္တိကံ၊ ငါ့အထံသို့။ အာဂစ္ဆန္တော၊ လာသည်ရှိသော်။ ဥဒကံ၊ ရေကို။ လဿိတ္ဌာ၊ ခုန်လျက်။ အာဂမ္မ၊ လာခဲ့၍။ ဂစ္ဆန္တော၊ သွားသည်ရှိသော်။ သြတရိတ္ဌာ၊ဆင်း၍။ ဂစ္ဆသိ၊ သွားဘိသနည်း။ ဣတိပုစ္ဆိ၊ ဤသို့မေး၏။ ဒေ၀၊ အရှင်မင်းကြီး။ အာမ၊ယြော-ရေကို ဆင်း၍ သွားသည်မှန်၏။ အဟံ၊သည်။ တသ္မိံ ခဏေ၊ ထိုခဏ၌။ ကုမာရကော၊သူငယ် ဖြစ်၍။ ကီဠနကာလောနာမ၊ ကစား၍သွားသောအခါမည်၏။ ဣဒါနိ ပန၊ ယခုအခါ၌ကား။ ဒေ၀ေန၊ အရှင်မင်းကြီးသည်။ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား။ ဌာနန္တရံ၊ အရာထူးကို ပေးအပ်၏ဟူ၍။ သောအဟံ၊ ထိုအကျွန်ုပ်သည်။ ပဋိသုတံ၊ ကြားအပ်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ ပုရေယထာ၊ ရှေသွားခြင်း ကဲ့သို့။ အစရိတ္ဌာ၊ မသွားမူ၍။ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ သန္ဓိသိန္ဓေန၊ ငြိမ်သက် ခြင်းရှိသည်။ ဟုတ္ဌာ၊ ဖြစ်၍။ စရိတုံ၊ သွားခြင်းငှာ။ ဝဋ္ဋတိ၊ သင့်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ တံ၊ ထိုစကားကို။ သုတ္ဌာ၊ ကြား၍။ အယံပုရိသော၊ ဤ

ဖယောက်ျားသည်။ ဓိတိမာ၊ တည်ကြည်ခြင်းရှိ၏။ ဣဒါနေဝ၊ ယခုပင်လျှင်။ တသ၊ ထိုသူဌေးသားအား။ ဌာနန္တရံ၊အရာထူးကို။ ဒဿာမိတိ၊ပေးအံ့ဟူ၍။ ပိတရာ၊ အဘသည်။ ဘုတ္တံဘောဂံ၊ သုံးဆောင်ခံစားအပ်သော စည်းစိမ်ကို။ ဒတ္ဝာ၊ ပေး၍။ သဗ္ဗသတေန၊ အလုံးစုံသောအရာဖြင့်။ သေဋ္ဌိဌာနံ၊ သူဌေး အရာကို။ အဒါသိ၊ ပေး၏။ သော၊ ထိုသူဌေးသားသည်။ ရဏေ၊ ရထားဌ။ ဌတ္ဝာ၊၍။ နဂရံ၊ပြည်ကို။ပဒက္ခိဏံ၊ လက်ျာရစ်လှည့်သည်ကို။ အကာသိ၊ပြု၏။ ဩလောကိတော လောကိတဌာနံ၊ ကြည့်ရှုကြည့်ရှု အရပ်သည်။ ကမ္ဘတိ၊ တုန်လှုပ်၏။ သေဋ္ဌိဓီတာ၊ သူဌေးသမီးသည်။ ကာဋ္ဌဒါသိယာ၊ ကာဋ္ဌမည်သော ကျွန်မနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ မန္ဒယမာနာ၊ တိုင်ပင်နှီးနှော ပြောဟောလျက်။ နိသိန္နာ၊နေသည်ရှိသော်။အမ္မကာဋ္ဌိ၊ အမယ်ကာဋ္ဌိ။ တေပုတ္တသ၊အမယ်သား အား။ ဧတ္ထိကာသမ္ဘတ္ထိ၊ ဤမျှလောက်သောစည်းစိမ်သည်။ မံ၊ ငါ့ကို။ နိဿာ ယ၊ မှီ၍။ ဥပ္ပန္နာ၊ဖြစ်၏။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။ အမ္မ၊အမိ။ ကိံ ကာရဏာ၊ အဘယ်ကြောင့် ဖြစ်လေသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မေး၏။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စ့။ အယဋ္ဌိ၊ ဤသူဌေးသားသည်။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။မရဏပတ္ထံ၊သေကြောင်းဖြစ် သော။ ကမ္ဘည်းစာကို။ ဒုဿန္တော၊ ပုဆိုးစွန်၌။ ဗန္ဓိတ္ဝာ၊ ထုပ်ဖွဲ့၍။ အမ္မာကံ၊ ကျွန်မတို့တို့။ ဃရံ၊ အိမ်သို့။ အာဂတော၊ ရောက်လာ၏။ အယ၊ ထိုသို့ ရောက်လာသောအခါ၌။ မယာ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ အဿ၊ ထိုသူဌေးသား၏။ တံပဏ္ဍံ၊ ထိုစာခွေကို။ ဖာလေတ္ဝာ၊ ဆုတ်ဖြတ်၍။ မယာ၊ အကျွန်ုပ်နှင့်။သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ မဂ်လကရဏတ္ထာယ၊ ထိမ်းမြားမင်္ဂလာဆောင်ခြင်းငှာ။ အညံပဏ္ဍံ၊ တစ်ပါးစာကို။ လိခိတ္ဝာ၊ ရေး၍။ တြောကံ ကာလံ၊ဤမျှကာလတိုင်တိုင်။တတ္ထ၊ ထိုအရပ်၌။ အာရက္ခော၊ အစောင့်အရှောက်ကို။ ကတော၊ ပြုအပ်၏။ ဣတိ၊ သို့ဆို၏။ အမ္မ၊ ချစ်သမီး။ တုံ၊ ချစ်သမီးကား။ တြောကံ၊ ဤမျှကိုသာ။ ပဿသိ၊ မြင်ရ၏။ ဣမံပန သေဋ္ဌိ၊ ဤသူဌေးကို။ဒဟရကာလတော၊ ငယ်သောအခါမှ။ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍။ မာရာပေန္တော၊ သေစေလိုသည်ဖြစ်၍။ မာရေတုံ၊ သေစေ ခြင်းငှာ။ နာသက္ခိ၊ မတတ်နိုင်။ ကေဝလံ၊ သက်သက် စင်စစ်အားဖြင့်။ ဣမံ ဤသူဌေးသားကို။ နိဿာယ၊ မှီ၍။ ဗဟုံ ဓနံ၊ များစွာသောဥစ္စာသည်။ခိယိတ္ထ၊ ကုန်လေပြီ။အမ္မ၊ ချစ်သမီး။ သေဋ္ဌိနာ၊ယောက်ခမသူဌေးသည်။ ကတံ၊ ပြုအပ် သောအမှုသည်။ အတိတာရိယံ ဝတ၊ အလွန်ဝန်လေးစွတကား။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၏။ နဂရံ၊ မြို့ကို။ ပဒက္ခိဏံ၊ လက်ျာရစ်လည်ခြင်းကို။ ကတ္ဝာ၊ ၍။

ဂေဟံ၊ အိမ်သို့။ ပဝိသန္တံပန၊ ဝင်ပြီး၍ကား။ နံ၊ ထိုသူဌေးကို။ ဒိသ္ဝာ၊ မြင်၍။ တ္တေကာသမ္ဗတ္တိ၊ ဤမျှလောက်သောစည်းစိမ်သည်။ မံ၊ ငါ့ကို။ နိဿာယ၊ မှီ၍။ ဥပ္ပန္နာ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဟသိတံ၊ ပြုက်ရယ်မှုကို။ အကာသိ၊ ပြု၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုသူဌေးကတော်ကို။ သေဋ္ဌိပုတ္တော၊ သူဌေးသားသည်။ ကိံ ကာရဏာ၊ အဘယ့်ကြောင့်။ ဟသိ၊ ပြုက်ရယ်မှုပြုဘိသနည်း။ ဣတိ ပုစ္ဆိ၊ ဤသို့မေး၏။ ကေဝံ ကာရဏံ၊ တခုသောအကြောင်းကို။ နိဿာယ၊ မှီ၍။ ဟသိ၊ ပြုက်ရယ်မှုပြု၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုလတ်သော်။ နံ၊ ထိုသူဌေးကတော်ကို။ ကထေဟိ၊ တခုသောအကြောင်းကို ဆိုဦးလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့မေး၏။ သာ၊ ထိုသူဌေးသမီးသည်။ နကထေသိ၊ မဆိုလို။ သော၊ ထိုသူဌေးသားသည်။ သစေ နကထေသိ၊ အကယ်၍ ရှင်မ မဆိုသည်ဖြစ်အုံ့။ ဒိဝေ၊ နှစ်ပိုင်း။ တံ၊ သင့်ကို။ ဆိန္ဒိဿာမိတိ၊ ဖြတ်အုံ့ဟူ၍။ အသိ ၊ သန်လျက်ကို။ နိက္ခမိ၊ ဆင်း၏။ သာ၊ ထိုသူဌေးသမီးသည်။ တ္တေကာ၊ ဤမျှလောက်သော။ အယံသမ္ဗတ္တိ၊ ဤစည်းစိမ်ချမ်းသာကို။ တယာ၊ သင်သည်။ မံ၊ ငါ့ကို။ နိဿာယ၊ မှီ၍။ လဒ္ဓါတိ၊ ရ၏ဟု။ စိန္တေတ္ဝာ၊ ကြံ၍။ ဟသိတံ၊ ပြုက်ရယ်မှုပြု၏။ ဣတိအာဟ၊ ၏။ မမ ပိတရာ၊ ငါ၏ခမည်းတော်သည်။ အတ္ထနော၊ ၏။ သန္ဓကံ၊ ဥစ္စာကို။ မယ္ဟံ၊ ငါ့အား။ ယဒိနိယျာဒိတံ၊ အကယ်၍ ဆောင်နှင်းပေးစား အပ်ခဲ့သည်ဖြစ်အုံ့။ တံ၊ သင်သည်။ ဘောဂ၊ ဤစည်းစိမ်၌။ ကိံ အဟောသိ၊ အဘယ်သို့ လုံ့လပြု၍ ဖြစ်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မေး၏။ သော၊ ထိုသူဌေးသားသည်။ ဘောကံကာလံ၊ ဤမျှလောက်ကာလတိုင်အောင်။ ကိဉ္စိ၊ တစုံတခုသောအမှုကို။ နဇာနာတိ ကိရ၊ မသိပါလေခဲ့သတတ်။ ဘေန၊ ထိုသို့ မသိခြင်းကြောင့်။ အဿ၊ ထိုသူဌေးမ၏။ ဝစနံ၊ စကားကို။ နဿဒ္ဓဟိ၊ မယုံကြည်။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ အဿ၊ ထိုသူဌေးသားအား။ တုမှာကံ၊ သင်၏။ ပိတရာ၊ အဘသည်။ မရဏပဏ္ဍံ၊ သေကြောင်းစာကို။ ဒတ္ဝာ၊ ပေး၍။ ပေသိတာ၊ စေအပ်၏။ တုမှေ၊ သင်တို့ကို။ မယာ၊ သည်။ ဣဒါနိ ဣဒါနိ၊ ဤမည်မည်သော အမှုကိုလည်း။ ကတ္ဝာ၊ ပြု၍။ ရက္ခိတာ၊ စောင့်ရှောက်အပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့အစရှိသော။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံကို။ ကထေသိ၊ ပြောဆို၏။ တံ၊ သင်သည်။ အဘူတံ၊ မဟုတ်မမှန် ချုတ်ယွင်းသော စကားကို။ ကထေသိ၊ ပြောဆို၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဿဒ္ဓဟန္တော၊ မယုံလိုခြင်းကြောင့်။ မာတရံ ကာဠိ ၊ အမိကာဠီကို။ ပုစ္ဆိဿာမိ၊ မေးဦးအုံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ကြံ၍။ အမ္ဘ၊ အမယ်ကာဠီ။ ဝေ၊ ဤသူဌေးမ ပြောဆိုချက်အတိုင်း။ ကိရ၊

စင်စစ်မှန်သလော။ ဣတိ၊ ဤသို့မေး၏။ တာတ၊ ငါ့သား။အာမေ၊ သူ့ဌေး ကတော်ဆိုသည်အတိုင်း မှန်ပေ၏။ ဒဟရကာလတော၊ ငယ်သောအခါမှ။ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍။ တံ၊သင့်ကို။ မာရေတုကာမော၊သေစေ၍။မာရေတုံ၊သတ်ခြင်းငှာ။ အသက္ကောန္တော၊ မတတ်နိုင်ရကား။ တံ၊ သင့်ကို။ နိဿာယ၊ မှီ၍။ ဗဟုဓနံ၊ များစွာသောဥစ္စာသည်။ ခ်ယိ၊ ကုန်လွန်လေပြီ။ သတ္တသုဌာနေသု၊ ခုနှစ်ပါးသောအရာတို့၌။ တံ၊ သင်သည်။ မရဏတော၊ သေဘေးမှ။ မုတ္တော၊ လွတ်၏။ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ ဘောဂဂါမတော၊ အဘစားရာကျေးရွာကို။ အာဂမ္မ၊ စွဲ၍။ သဗ္ဗသတေန၊ အလုံးစုံသောအရာနှင့်။ သဒ္ဓိ ၊တက္ခ။သေဋ္ဌိဌာနံ၊ သူ့ဌေးအရာသို့။ ပတ္တော၊ ရောက်၏။ ဣတိ၊ဤသို့ဆို၏။ သော၊ ထိုသူ့ဌေးသားသည်။ တံ၊ ထိုကာဠိ၏စကားကို။ သုတ္ဝာ၊ကြား၍။ ကမ္မံ၊အမှုသည်။ ဘာရိယံ ဝတ၊ ဝန်လေးစွတကား။ ခေါ်ပန၊ စင်စစ်အားဖြင့်။ ဧဝရူပါ၊ ဤသို့သောဘာရိသော။ မရဏာ၊သေဘေးမှ။ မုတ္တသ၊ လွတ်သော။ မမ၊အား။ ပမာဒေန၊ မေ့လျော့ခြင်းဖြင့်။ ဇီဝိတံ၊ အသက်ကို။ ဇီဝိတုံ၊ ရှည်စေခြင်းငှာ။ အယုတ္တံ၊ မသင့်။ အပ္ပမတ္တော၊ မမေ့မလျော့။ ဘဝိဿာမိ၊ဖြစ်အံ့။ ဣတိစိန္တေတ္ဝာ၊ဤသို့ကြံ၍။ ဒေဝသိကံ၊နေ့တိုင်း။သဟဿံ၊တစ်ထောင်သောဥစ္စာကို။ဝိဿဇ္ဇေတ္ဝာ၊ စွန့်၍။ အဒ္ဓိကကပဏာဒီနံ၊ ခရီးသွားသူ။ အဟိ၊ ကျန်သူစသည်တို့အား။ ဒါနံ၊ အလှူကို။ ပဋ္ဌပေသိ၊ ဖြစ်စေ၏။ အသ၊ ထိုဃောသကဏ်။ မိတ္တောနာမ၊ မိတ္တအမည်ရှိသော။ ကုဋုမ္ဗိကော၊ သူကြွယ်သည်။ ဒါနဝတ္ထော၊ အလှူ၌ ဝေယျာဝစ္စကို ရှက်ဆောင်သည်။ အဟောသိ၊ဖြစ်၏။ ဣဒံ၊ဤသည်ကား။ဃောသကသေဋ္ဌနော၊ဃောသကသူ့ဌေး၏။ ဝတ္ထု၊ ဝတ္ထုတည်း။

တသ္မိံ ပနကာလေ၊ ထိုအခါ၌။ ဘဒ္ဒဝတိနဂရေ၊ ဘဒ္ဒဝတီပြည်၌။ ဘဒ္ဒဝတိယသေဋ္ဌိနာမ၊ ဘဒ္ဒဝတီအမည်ရှိသော သူ့ဌေးသည်။ ဃောသကသေဋ္ဌိနော၊ ဃောသကသူ့ဌေး၏။ အဒိဋ္ဌပုဗ္ဗသဟာယကော၊ မမြင်ဘူးဘဲ အဆွေခင်ပွန်းဖြစ်ကြသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ဟိ၊ထိုစကားသင့်စ္ဌ။ ဘဒ္ဒဝတီနဂရတော၊ ဘဒ္ဒဝတီပြည်မှ။ အာဂတာနံ၊လာကုန်သော။ ဝါဏိဇာနံ၊ ကုန်သည်တို့၏။ သန္တိကေ၊ အထံ၌။ ဃောသကသေဋ္ဌိ၊ ဃောသကသူ့ဌေးသည်။ ဘဒ္ဒဝတိယ သေဋ္ဌိနော၊ဘဒ္ဒဝတီသူ့ဌေး၏။ သမ္ဗတ္တိ ၊စည်းစိမ်ချမ်းသာကို လည်းကောင်း။ ဝယပ္ပဒေသဉ္စ၊ အရွယ်အသက်အပိုင်းအခြားကို လည်းကောင်း။ သုတ္ဝာ၊ ကြား၍။ တေန၊ ထိုဘဒ္ဒတီသူ့ဌေးနှင့်။သဒ္ဓိ ၊တက္ခ။ သဟာယဘာဝံ၊

အဆွေခင်ပွန်း အကျွမ်းဝင်သည်၏ အဖြစ်ကို။ **ဣစ္ဆန္တော၊** **အ**လိုရှိသော အကြောင့်။ပဏ္ဍာကာရံ၊ လက်ဆောင်ကို။ပေသေသိ၊**စေလွှတ်၏**။ဘဒ္ဒဝတိယ သေဋ္ဌိပိ၊ ဘဒ္ဒဝတီ သူဌေးသည်လည်း။ ကောသမ္မိတော၊ ကောသမ္မိပြည်မှ။ အာဂတာနံ၊လာကုန်သော။ ဝါဏိဇာနံ၊ ကုန်သည်တို့၏။ သန္တိကေ၊ အထံ၌။ ဃောသကသေဋ္ဌိနော၊ **ဃောသကသူဌေး**၏။ သမ္ပတ္တိ**စ**၊ စည်းစိမ်ချမ်းသာ ကို လည်းကောင်း။ **ဝယပ္ပဒေသဉ္စ**၊ အရွယ် အသက် အပိုင်းအခြားကို လည်းကောင်း။ **သုတ္ဝာ၊** **ကြား**၍။ တေန၊ ထိုဃောသက သူဌေးနှင့်။ သဒ္ဓိ၊ တကွ။ သဟာယဘာဝံ၊ အဆွေခင်ပွန်း အကျွမ်းဝင်သည်၏ အဖြစ် ကို။ ဣစ္ဆန္တော၊ အလိုရှိသောကြောင့်။ ပဏ္ဍာကာရံ၊ လက်ဆောင်ကို။ ပေသေသိ၊ စေလွှတ်၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ တေ၊ ထိုသူဌေး**နှစ်ယောက်**တို့သည်။ **အ**ညမညံ၊ အချင်းချင်း။ အဒိဋ္ဌပုဗ္ဗသဟာယကာ၊ **မမြင်ဖူးဘဲ** အဆွေ **ခင်**ပွန်းတို့သည်။ ဟုတ္ဝာ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဝသိ**သု**၊ နေကုန်**၏**။ **အပရ**ဘာဂေ၊ **နော**က်အဘို၌။ ဘဒ္ဒဝတိယသေဋ္ဌိနော၊ ဘဒ္ဒဝတီသူဌေး၏။ **ဂေဟေ**၊ အိမ်၌။ အဟိဝါတရောဂေ၊ ယဉ်အနာသည်။ ပတိတေ၊ ဖြစ်**လာ၏**။ **ထ**သို့**၊** ထို ယဉ်အနာသည်။ ပတိတေ၊ ဖြစ်သည်ရှိသော်။ ပဌမံ၊ရှေဦး**စွာ**။ **မဂ္ဂိ**ကာ၊ယင် တို့သည်။ မရန္တိ၊ သေကုန်၏။ တတော၊ ထိုနောက်မှ။ **အ**နုက္ကမေနေဝ၊ **အ**စဉ် **အ**ားဖြင့်သာလျှင်။ ကီဠာ၊ ကင်း သန်းတို့သည် လည်းကောင်း။ မူသိကာ၊ ကြွက်တို့သည်လည်းကောင်း။ ကုက္ကုဋာ၊ကြက်တို့သည်လည်းကောင်း။ သူက ရာ၊ဝက်တို့သည် လည်းကောင်း။ ဂါ**ဝေ**ါ၊ နွားတို့သည်လည်းကောင်း။ ဒါသီ ဒါသာ၊ ကျွန်မိန်းမ ကျွန်ယောက်ျားတို့သည် . လည်းကောင်း။ သဗ္ဗပဌ္ဌာ၊ အလုံးစုံတို့နောက်မှ။ **ဃ**ရ**မာနုဿ**ကာပိ၊ အိမ်သူအိမ်သားတို့သည် လည်း ကောင်း။ မရန္တိ၊ သေကုန်**၏**။**ထ**သု၊ထိုသူတို့တွင်။ **ယ**ေ၊ **အ**ကြင်သူတို့သည်။ ဘိတ္တိ၊ နံရံကို။ ဘိန္ဒိတ္ဝာ၊ **ဖောက်၍**။ ပလာယန္တိ၊ **ပြေးကုန်၏**။ တေ၊ ထိုသူတို့ သည်။ ဇီဝိတံ၊ **အ**သက်ကို။ လဘန္တိ၊ ရကုန်၏။ **ထ**ဒါ**ပိ**၊ ထိုအခါလည်း။ **သ**ေ**ဋ္ဌိ**စ၊ သူဌေးသည်လည်းကောင်း။ ဘရိယာစ၊**မယား**သည်**လ**ည်းကောင်း။ ဓိတာစ၊ သမီးသည်လည်းကောင်း။ တတ**ထ**ာ၊ ထိုဆိုခဲ့**သော** **အ**ရြင်း**အ**ားဖြင့်။ ပလာယိတ္ဝာ၊ပြေး၍။ ဃောသကသေဋ္ဌိ၊ဃောသကသူဌေး**ကို**။ ပတ္ထေန္တာ၊ တောင့်တကုန်၍။ ကောသမ္ဗိမဂ္ဂံ၊ ကောသမ္ဗီပြည်သို့ သွားရာလမ်းခရီး**ကို**။ ပဋ္ဌိ ပဇ္ဇိ**သု**၊ သွားကုန်၏။ ဧတေ၊ထိုသူတို့သည်။ အန္ဓကာရမဂ္ဂေ**ယ**ေဝ၊ခရီး**အ**ကြား**ဌ**

သာလျှင်။ ခီဏပါထေယျာစ၊ ရိက္ခာကုန်ခြင်းကြောင့် လည်းကောင်း။ ဝါ တာတပေနစေဝ၊ လေနှေးပူဖြင့်လည်းကောင်း။ ခုပ္ပိပါသာဟိစ၊ ငတ်မွတ်ခြင်း တို့ဖြင့် လည်းကောင်း။ ကိလန္တသရီရာ၊ ပင်ပန်းသောကိုယ် ရှိကုန်လျက်။ ကိစ္ဆေန၊ ပြိုပြင်သဖြင့်။ ကောသမ္မိ၊ ကောသမ္မီပြည်သို့။ ပတ္တာ၊ရောက်၍။ဥဒ ကဖာသုကဒ္ဒာနေ၊ ရေရလွယ်ရာအရပ်၌။ ဌတ္ဝာ၊ တည်၍။ နှတ္ဝာ၊ ရေချိုး၍။ နဂရဒ္ဒါရေ၊ ပြည်တံခါး၌။ ကေသာလံ၊ စရပ်တစ်ဆောင်သို့။ ပဝိသိ သု၊ဝင် ကုန်၏။ တတြ၊ ထိုဇရပ်၌။ သေဋ္ဌိ၊ သူဌေးသည်။ ဘရိယံ၊ မယားကို။ အာဟ၊ ဆို၏။ ဘဒ္ဒေ၊ နှမအိမ်ရှင် သူဌေးကတော်။ ဣမိနာနီဟာရေန၊ ဤအစာမစား ရခြင်းဖြင့်။ ဂစ္ဆန္တာ၊ သွားသောသူတို့ကို။ ဝိဇာတမာတုယာပိ၊ဖွားသောအမိ သည်လည်း။ အမနာပါ၊ မနှစ်သက်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ မေ၊ ငါ၏။ သဟာယကော၊ အဆွေခင်ပွန်းသည်။ အဒ္ဓိကကပဏာဒီနံ၊ ခရီးသွား သောသူအထီးကျန်သော်သူ စသည်တို့အား။ဒေဝသိကံ၊ နေ့တိုင်း။ သဟာသံ၊ တစ်ထောင်သော ရှေ့ဦးကို။ ဝိသဇ္ဇေတ္ဝာ၊ စွန့်၍။ ဒါနံ၊ အလှူကို။ ဒါပေသိ ကိရ၊လှူသတတ်။ တတ္ထ၊ထိုအလှူပေးရာမဏ္ဍပ်သို့။ ဓီတရံ၊သမီးကို။ပေသေတ္ဝာ၊ စေလွှတ်၏။ အာဟာရံ၊ ထမင်းကို။အာဟာရာပေတ္ဝာ၊ဆောင်စေ၍။ ကောဟံ ဒ္ဒိဟံ၊ တစ်ရက်နှစ်ရက်မျှ။ ဣဒေဝ၊ ဤအရပ်၌လျှင်။ သရီရံ၊ကိုယ်ကို။ သန္တပ္ပေ တ္ဝာ၊ ရောင့်ရဲငြိမ်သက်စေ၍။ သဟာယကံ၊ အဆွေခင်ပွန်းကို။ ပသိသောမ၊ မြင်ကုန်အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုလတ်သော်။ သာ၊ သူဌေးမသည်။ သာမိ၊ အရှင်။ သာဓု၊ ကောင်းပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့ဝန်ခံလျက်။ တေ၊ ထိုသူတို့သည်။ သာ လာယမေဝ၊ စရပ်၌သာလျှင်။ ဝသိ သု၊ နေကုန်၏။ ပုနဒိဝသေ၊ မိုးသောက် သော နေ့၌။ ကာလေ၊ အလှူပေးရာကာလကို။ အာရောစိတေ၊ ကြားသည်ရှိ သော်။ ကပဏဒ္ဒိကာဒီသု၊ အထီးအကျန် ခရီးသွားသောသူ အစရှိကုန်သော လူတို့သည်။ အာဟာရတ္ထာယ၊ ထမင်းအလို့ငှာ။ ဂစ္ဆန္တေသု၊ သွားကုန်သည်ရှိ သော်။ မာတာပိတရော၊ အမိအဘတို့သည်။ အမ္မ၊ ချစ်သမီး။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ အမှာကံ၊ ငါတို့၏။ အာဟာရံ၊ထမင်းကို။ အာဟရ၊ ဆောင်ချေလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဓီတရံ၊သမီးကို။ ပေသယိ သု၊စေလွှတ်ကုန်၏။ မဟာဘောဂကုလဿ၊ မျိုးသော ဥစ္စာစည်းစိမ်ရှိသော အမျိုး၏။ ဓီတာ၊ သမီးသည်။ ဝိပတ္တိယာ၊ ပျက်စီးပြုန်းတီးခြင်းကြောင့်။ အစ္ဆိန္နလဇ္ဇီတာယ၊ မပြတ်သော ရှက်ခြင်းရှိ လျက်။ အလဇ္ဇမာနာ၊ မရှက်နိုင်မူ၍။ ပါတိ၊ ခွက်ကို။ ဂဟေတ္ဝာ၊ စွဲကိုင်၍။

ကပဏဇနေန၊ အထီးကျန်သော လူနှင့်။ သဒ္ဓိ၊ တက္ခ။ အာဟာရတ္ထောယ၊ ထမင်းအလိုငှာ။ ဂန္ဓာ၊ ၍။ အမ္ဘ၊ ချစ်သမီး။ ကတိပဋိဝိသေ၊ ဘယ်မျှလောက် သောအစုအဘို့တို့ကို။ ဂဏ္ဍိသသိ၊ယူအံ့နည်း။ ဣတိ၊သို့။ ပုဋ္ဌာစပန၊မေးလတ် သည်ရှိသော်ကား။ တယော၊ သုံးယောက်စာတို့ကို။ ဂဏ္ဍိသာမိ၊ ယူပါအံ့။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။ အထ၊ထိုအခါ။ အဿာ၊ ထိုသူ့ဌေးသမီးငယ်အား။ တယောပဋိဝိသေ၊ သုံးယောက်စာအဘို့ ထမင်းတို့ကို။ အဒံသု၊ ပေးကုန်၏။ တာယ၊ ထိုသူ့ဌေးသမီးသည်။ ဘတ္တေ၊ ထမင်းတို့ကို။ အာဟရေ၊ ဆောင်ခဲ့ သည်ရှိသော်။ တယောပိ၊ သုံးယောက်သော သူတို့သည်လည်း။ ကေစိတော၊ တက္ခနက်။ ဘုဉ္ဇိတုံ၊ စားခြင်းငှာ။ နိသီဒိံသု၊ နေကုန်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ မာတာဓိတရော၊ အမိနှင့်သမီးတို့သည်။ သေဋ္ဌိ၊ သူ့ဌေးကို။ အာဟံသု၊ဆိုကုန် ၏။ သာမိ၊ အရှင်သူ့ဌေး။ ဝိပတ္တိနာမ၊ ပျက်စီးခြင်း မည်သည်ကား။ မဟာ ကုလာနံပိ၊ မျိုးသောအမျိုးတို့အားလည်း။ ဥပဠဿတိ၊ ဖြစ်၏။ အမ္မေ၊ ငါတို့။ မာသြုလောကေတ္မာ၊ မကြည့်မူ၍။ ဘုဉ္ဇ၊ စားလော့။ မာစိန္တယိတိ၊ မကြံလင့် ဟု။ ဣတိ၊ သို့။ နံ၊ ထိုသူ့ဌေးကို။ နာနပ္ပကာရေဟိ၊ အထူးထူး အပြားပြားတို့ ဖြင့်။ ယာစိတ္မာ၊ တောင်းပန်၍။ ဘောဇေသုံ၊ စားစေကုန်၏။ သော၊ ထိုသူ့ဌေး သည်။ ဘုဉ္ဇိတ္မာ၊ ၍။ ဇီရာပေတုံ၊ အစာကြေခြင်းငှာ။ အသက္ကောန္တော၊ မတတ်နိုင်ရကား။ အရဏော၊ အရဏ်သည်။ ဥဋ္ဌဟန္တော၊ တက်သည်ရှိသော်။ ကာလံ၊ သေခြင်းကို။ အကာသိ၊ ၏။ မာတာဓိတရော၊ သားအမိနှစ်ယောက် သည်။ နာနပ္ပကာရေဟိ၊ အထူးထူး အပြားပြားတို့ဖြင့်။ ပရိဒေဝိတ္မာ၊ မြည် တမ်း၍။ ရောဒိံသု၊ငိုကြေး၏။ ကုမာရိကာ၊ သတ္တိသမီးသည်။ ပုနဒိဝသေ၊ တစ် ဖန်မိုးသောက်သောနေ့၌။ ရောဒမာနာ၊ ငိုလျက်။ အာဟာရတ္ထောယ၊ အစာ အာဟာရအလိုငှာ။ ဂန္ဓာ၊ ၍။ ကတိပဋိဝိသေ၊ အဘယ်မျှသော အဘို့အစုတို့ ကို။ ဂဏ္ဍိသတိ၊ ယူအံ့နည်း။ ဣတိဝုတ္တာ၊ ဤသို့မေးသည်ရှိသော်။ ဒွေ၊ နှစ်ဘို့ တို့ကို။ ဂဏ္ဍိသာမိ၊ ယူအံ့။ ဣတိဝတ္မာ၊ ဤသို့ဆို၍။ အာဟရိတ္မာ၊ ဆောင် ယူခဲ့၍။ မာတရံ၊အမိကို။ ယာစိတ္မာ၊ တောင်းပန်၍။ ဘောဇေသိ၊ စားစေ၏။ သာပိ၊ ထိုသူ့ဌေးမသည်လည်း။ တာယ၊ ထိုသမီးသည်။ ယာစိယမာနာ၊ တောင်း ပန်သည်ရှိသော်။ ဘုဉ္ဇိတ္မာ၊ စား၍။ တံဒိဝသမေဝ၊ ထိုနေ့၌သာလျှင်။ ကာလံ၊ သေခြင်းကို။ အကာသိ၊ ၏။ ကုမာရိကာ၊ သတ္တိသမီးသည်။ ကေကာဝ၊ တ ယောက်ထည်းသာ။ ရောဒိတ္မာ၊ ငိုမ၍။ ပရိဒေဝိတ္မာ၊ အဘန်တလဲလဲ စိုးရိမ်မြည်

ထမ်ိုး၍။ တာယ ဒုက္ခုပ္ပတ္တိယာ၊ ထိုဆင်းရဲခြင်းထက်။ အတိရိယ၊အလွန်လျင်။ သဒ္ဓာတဆာတကဒုက္ခာ၊ ဖြစ်သောမှတ်သိပ်ခြင်း ဆင်းရဲခြင်းရှိသောကြောင့်။ ပုနဒိဝသေ၊ မိုးသောက်သောနေ့၌။ ယာစကေဟိ၊ ဖုန်းတောင်းယာစကာတို့နှင့်။သဒ္ဓိံ၊တကွ။ ရောဒန္တိ၊ ငိုကြွေးလျက်။ အာဟာရတ္ထာယ၊ အစာရှာမှီးခြင်းငှာ။ ဂန္ဓာ၊၍။ အမ္ပ၊ချစ်သမီး။ကတိပဋိဝိသေ၊ အဘယ်မျှလောက်သောအဖို့တို့ကို။ဂဏ္ဍိသာသိ၊ယူအံ့နည်း။ ဣတိဝုတ္တာ၊ဤသို့မေးသည်ရှိသော်။ ကေ၊တသ္မိ ကိုယူအံ့။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။ မိတ္တကုဋုမ္ဗကော၊မိတ္တသူကြွယ်သည်။ တယောဒိဝသေ၊သုံးရက်တို့ပတ်လုံး။ဘတ္တံ၊ထမင်းကို။ ဂဏ္ဍန္တိ ံ၊ဟူသော။ တံ၊ထိုသတ္တိသမီးကို။သဒ္ဓာနာသိ၊မှတ်မိ၏။ တေန၊ ထိုကြောင့်။ တံ၊ထိုသတ္တိသမီးကို။ ဝသလိ၊ သူယုတ်မ။ နသာ၊ပျက်လေလော့။ အဇ္ဇ၊ယနေ့မှ။တဝ၊သင်၏။ကုစ္ဆိပ္ပမာဏံ၊ ဝမ်းအတိုင်းအရှည်ကို။ အညာသိ၊ သိ၏။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။ ဟိရောတ္တပ္ပသမ္ပန္နာ၊ အရှက်အကြောက်နှင့် ပြည့်စုံသော။ ကုလဓီတာ၊ အမျိုးသမီးသည်။ ပစ္စောရသသ္မိ ံ၊ ရင်လယ်၌။ သတ္တိပဟာရံဝိယ၊ လုံ့ဖြင့်ထိုးလေဘိ သကဲ့သို့လည်းကောင်း။ ဝဏ္ဏ၊ အိုင်းအနာ၌။ ခါရောဒကသေစနကံဝိယစ၊ ဆားငန်ရေဖြင့်သွန်းလောင်းဘိသကဲ့သို့လည်းကောင်း။ပတ္တာ၊ဆင်းရဲခြင်းသို့ရောက်၍။ သာမိ၊အလှရှင်။ကိ ံ၊အဘယ်အကြောင်းရှိ၍ ကျွန်မကို မောင်းမဲ၍ ဆိုဘိသနည်း။ဣတိအာဟ၊ဤသို့လျှောက်၏။ တယာ၊သင်သည်။ပုရေ၊ရှေး၌။ တယောကောဌာသာ၊သုံးဘို့သုံးစုတို့ကို။ဂဟိတာ၊ယူအပ်၏။ဟိယျော၊ယမန်နေ့က။ ဒွေ၊နှစ်ဘို့တို့ကို။ ဂဟိတာ၊ ယူအပ်၏။ အဇ္ဇ၊ယနေ့။ ကေ၊ တဘို့ကို။ ဂဏ္ဍာသိ၊ သင်ယူဘိ၏။ အဇ္ဇ၊ ယနေ့။ တေ၊ သင်အား။ အတ္ထနော၊ မိမိ၏။ ကုစ္ဆိပ္ပမာဏံ၊ ဝမ်း၏ အတိုင်းအရှည်ကို။ ဥတံ၊ ဘိသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုလတ်သော်။သာမိ၊အလှသခင်မ။မံ၊ငါ့ကို။အတ္ထနောဝ၊ မိမိသာလျှင်။ အတ္ထာယ၊အကျိုးငှာ။ ဂဏ္ဍိတိ၊ ယူ၏ဟု။ မာမညိတ္ထ၊ အောက်မေ့တော်မမူပါလင့်။ဣတိ၊သို့ဤဆို၏။အထ၊ထိုသို့ဖြစ်လျက်။ကသ္မာ၊အဘယ်ကြောင့်။ဝေ၊သို့။ ဂဏ္ဍိ၊ယူသနည်း။ ဣတိ၊ဤသို့မေး၏။ သာမိ၊အလှရှင်။ ပုရေ၊ရှေး၌။ တယော ဇနာ၊သုံးယောက်တို့သည်။ အဟုမှ၊ဖြစ်ကုန်၏။ ဟိယျော၊ ယမန်နေ့က။ ဒွေ၊ နှစ်ယောက်ဖြစ်ကုန်၏။အဇ္ဇ၊ယနေ့။ကေဝ၊ တစ်ယောက်တည်းသာလျှင်။ ဇာတာမှိ၊ဖြစ်ရချေ၏။ဣတိ၊ဤသို့ဆိုလတ်သော်။သော၊ထိုမိတ္တသူကြွယ်သည်။ ကေနကာရဏေနာတိ၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့် တစ်ယောက်ထည်း ဖြစ်

သနည်းဟု။ပုန္ဆိတ္ဘာ၊မေးလတ်သော်။ အာဒိတော၊အစမှ။ ပဋ္ဌာယ၊စ၍။ ကထိတံ၊ အစဉ်အတိုင်းဆိုအပ်သော။ သဗ္ဗံ၊အလုံးစုံသော။ ပဝတ္တိ ၊ အကြောင်းကို။ သုတ္တာ၊ကြား၍။ အသ္ဆုနိ၊ မျက်ရည်တို့ကို။ သန္ဓာရေတုံ၊ တည်စေခြင်းငှာ။ အသက္ကောန္တော၊ မတတ်နိုင်ခြင်းကြောင့်။ သဠာတဗလဝဒေါမနဿော၊ပြင်းစွာဖြစ်သော အားကြီးစွာသော နှလုံးမသာယာခြင်းသည်။ ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်၍။ အမ္မ၊ချစ်သမီး။ ဧဝံသန္တေ၊ဤသို့ဖြစ်သည်ရှိသော်။ မာစိန္တယိ၊မစိုးရိမ်လင့်။တွံ၊ သင်သည်။ဘဒ္ဒဝတိယသေဋ္ဌိနော၊ဘဒ္ဒဝတီသူဌေး၏။ ဓိတာ၊သမီးထည်း။ ပိတု ကာလကိတတော၊အာဘသေသည်မှ။ပဋ္ဌာယ၊စ၍။မမမိတာ**ယေဝနာမာတိ**၊ငါ့သမီးမည်သည်သာလျှင်တည်းဟု။ ဝတ္တာ၊ ဆို၍။ သီသေ၊ ဦးခေါင်း၌။ စုမ္ဗိတ္တာ၊ နမ်း၍။ ဃရံ၊**အိမ်သို့ဧနေတ္တာ**၊ဆောင်၍။ အတ္တနော၊၏ဇနဓိတုဌာနေ၊သမီးအကြီးအရာ၌။ ဌပေသိ၊ ထား၏။ သာ၊ ထိုသူဌေးသမီးသည်။ ဒါနဂ္ဂေ၊ အလှူတင်းကုပ်၌။ ဥစ္စသဒ္ဒံ၊ ကျယ်သောအသံကို။ မဟာသဒ္ဒံ၊ သည်းထန်စွာသော အသံကို။ သုတ္တာ၊ကြား၍။ တာတ၊ဘခင်။ ကသ္မာ၊အဘယ်ကြောင့်။ **ဧတံ**ဇနံ၊ ဤလူအပေါင်းကို။နိသဒ္ဒံ၊ အသံမရှိသည်ကို။ ကတ္တာ၊ ပြု၍။ ဒါနံ၊ အလှူကို။ နဒေထ၊ မပေးပါလေသနည်း။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။ အမ္မ၊ ချစ်သမီး။ ကာတုံ၊ အသံမရှိအောင်ပြုခြင်းငှာ။ နသက္ကာ၊ မတတ်နိုင်။ တာတ၊ ဘခင်။ သံဝ်ကွာ၊ တတ်နိုင်ကောင်း၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုလတ်သော်။ အမ္မ၊ ချစ်သမီး။ ကထံ၊ အဘယ်ကြောင်းဖြင့် တတ်နိုင်အံ့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးလတ်သော်။ တာတ၊ဘခင်။ ဒါနဂ္ဂံ၊ အလှူတင်းကုပ်ကို။ ပရိကၠိပိတ္တာ၊ ခြံရံ၍။ ကေဝ ဿဝ၊ တစ်ယောက်တစ်ယောက်စီသာလျှင်။ ပဝေသနပဌမာဏေန၊ ဝင်နိုင်လောက်သော အတိုင်းအရှည်ဖြင့်။ ဒ္ဝေဒ္ဝါရာနိ၊ တံခါး နှစ်ခုတို့ကို။ ယောဇေတ္တာ၊တဘက်တစ်ခုတပ်၍။ ကေန ဒ္ဝါရေန၊ တံခါးတစ်ခုဖြင့်။ ပဝိသိတ္တာ၊ ဝင်၍။ ကေန၊ **တံ**ခါးတစ်ခုဖြင့်။ နိက္ခမထာတိ၊ ထွက်ကုန်လော့ဟု။ ဝဒေထ၊ ဆိုကုန်လော။ ဝေ၊ ဤသို့ပြုသည်ရှိသော်။ နိသဒ္ဒါဟုတ္တာ၊ အသံဆိတ်သည်ဖြစ်၍။ ဂဏ္ဍိသန္တိ၊ ယူကုန်လတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၏။ သော၊ ထိုမိတ္တသူကြွယ်သည်။ တံ၊ ထိုစကားကို။ သုတ္တာ၊ ကြား၍။ အမ္မ၊ ချစ်သမီး။ ဥပါယော၊ အကြောင်းဥပဒေသနည်းသည်။ ဘဒ္ဒကောဝ၊ကောင်း၏။ဣတိ၊ဤသို့ နှလုံးသွင်းလျက်။ တဆာ၊ ထိုသတ္တိသမီးဆိုတိုင်း။ ကာရေသိ၊ ပြုစေ၏။ ဆာပိ၊ ထိုသတ္တိသမီးသည်လည်း။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌။ သာမာနာမ၊ ရှေအဆင်း

ရှိသောကြောင့်သာမာဝတီ၏။ ဝတိယာပန၊ စောင်ရန်းတံတိုင်း အရံအကာ ကိုကား။ ကာရိတတ္တာ၊ ပြုတတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ သာမာဝတီနာမ၊ သာမာဝတီမည်သည်။ ဇာတာ၊ဖြစ်၏။ တတောပဋ္ဌာယ၊ ထိုအခါမှစ၍။ ဒါနဂ္ဂေ၊ အလှူတင်းကုပ်၌။ ကောလာလဟံ၊ အုတ်အုတ်ကျက်ကျက် ရှိသော အသံသည်။ ပစ္စိန္ဒိ၊ ပြတ်၏။ ဃောသကသေဋ္ဌိ၊ ဃောသကသူဌေးသည်။ ပုဇ္ဇေ၊ ရှေး၌။ တံသဒ္ဒံ၊ ထိုအသံကို။ သုဏန္တော၊ ကြားသည်ရှိသော်။ မယ္ဟံ၊ ငါ၏။ ဒါနဂ္ဂေ၊ အလှူတင်းကုပ်၌။ သဒ္ဒေါ၊ အသံဟူ၍။ သုဏန္တော၊ ကြား၍။ တုဿ တိ၊ နှစ်သက်၏။ ဒ္ဒိဟတိဟံ၊ နှစ်ရက်သုံးရက်မူကား။ သဒ္ဒံ၊ ကို။ အသုဏန္တော၊ မကြားသည်ဖြစ်၍။ အတ္ထနော၊ မိမိသို့။ ဥပဋ္ဌာနံ၊ ဆည်းကပ်ခယခြင်းငှာ။ အာဂတံ၊ ရောက်လာသော။ မိတ္တကုဋုမ္ဗိကံ၊ မိတ္တသူကြွယ်ကို။ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏။ ကပဏ္ဍိကာဒီနံ၊ အထီးကျန်သူ ခရီးသွားသူ စသည်တို့အား။ ဒါနံ၊ အလှူကို။ ဒိယျတိ၊ လှူအပ်၏လော။ ဣတိ ပုစ္ဆိ၊ ဤသို့မေး၏။ သာမိ၊ ဘဒန္တ။ အာမ၊ ဩဝ်လှုပါ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ အထ၊ ထိုသို့လှူအပ်သည်ဖြစ်လျက်။ ကိံ၊ အဘယ်ကြောင့်။ ဒ္ဒိဟတိဟံ၊ နှစ်ရက်သုံးရက်။ သဒ္ဒေါ၊ အသံကို။ နသု ယျတိ၊ မကြားလေဘိသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မေး၏။ ယထာ၊ အကြင်အခြင်း ဖြင့်။ နိသဒ္ဒါ၊ အသံမရှိကုန်သည်။ သုတ္တာ၊ ဖြစ်၍။ ဂဏ္ဌန္တိ၊ ယူကုန်၏။ တထာ၊ ထို အခြင်းဖြင့်။ မေ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ဥပါယော၊ လျှောက်ပတ်သော အကြောင်း ကို။ ကတော၊ ပြုအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ အထ၊ ထိုသို့ဖြစ်လျက်။ ပုဇ္ဇေ ဝ၊ ရှေးဦးလျင်။ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်။ နအကာသိ၊ မပြုလေဘိသ နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မေး၏။ သာမိ၊ အရှင်သူဌေး။ အဇ္ဇနနတာယ၊ ကြောင့်။ နာကာသိ၊ မပြု။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၏။ ဣဒါနိ၊ ဌ။ ကထံ၊ အဘယ်သို့။ ဥတော၊ သိ သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မေး၏။ သာမိ၊ အရှင်သူဌေး။ မေ၊ အကျွန်ုပ်။ ဓီတရာ၊ သမီးကောင်းရတနာသည်။ အက္ခာတော၊ ကြားအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက် ၏။ ဓယ္ယံ၊ ငါ၏။ အဝိဒိတာ၊ အပ်သော။ တဝ၊ သင်၏။ ဓီတာ၊ အည်။ အတ္ထိနာ မ၊ ရှိသေးသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုလတ်သော်။ သော၊ ထိုမိတ္တသူကြွယ် သည်။ အဟိ ဝါ ဟတ္ထရောဂဥပ္ပတ္တိတော၊ ယဉ်နာတိုက်၍ ပျက်စီးခြင်းဖြစ်သည် မှ။ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော။ ဘဒ္ဒဝတိယသေဋ္ဌိနော၊ ဘဒ္ဒဝတီသူဌေး ၏။ ပဝတ္တိံ၊ အကြောင်းကို။ အာစိက္ခိတ္ဝာ၊ ကြား၍။ တဿာ၊ ထိုသတ္တိသမီး အား။ အတ္ထနော၊ မိမိ၏။ ဇေဋ္ဌမိတ္တဋ္ဌာနေ၊ သီးအကြီးအရာ၌။ ဌဝိတဘာဝံ၊

ထားသည်၏အဖြစ်ကို။ အာရောစေသိ၊ ကြားမ်။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထို
မိတ္တသူကြွယ်ကို။ သေဋ္ဌီ၊ ဃောသကသူဌေးသည်။ ဝေ်သန္တေ၊ ဤသို့ဖြစ်သည်
ရှိသော်။ မမ၊ ငါ့အား။ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်။ နကထေသိ၊ မပြောဘဲနေ
လေဘိသနည်း။ မမသဟာယကဿ၊ ငါ့အဆွေခင်ပွန်း၏။ ဓီတာ၊ သမီးသည်။
မမဓီတာနာမာတိ၊ငါ့သမီးသည်သာလျှင်တည်းဟုဆို၍။တံ၊ထိုသူဌေးသမီးကို
ပဏ္ဏောသာပေတ္တာ၊ ခေါ်စေ၍။ ပုစ္ဆိ၊ မေး၍။ အမ္မ၊ ချစ်သမီး။ သေဋ္ဌိနော၊
ဘဒ္ဒဝတီသူဌေး၏။ ဓီတာ သမီးသည်။ အသိ၊ဖြစ်သလော။ ဣတိ၊ဤသို့မေး၏။
တာတ၊ဘခင်သူဌေး။ အာမ၊ ဩသြာ်မှန်ပေ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ တေ
နဟိ၊ ထိုသို့တပြီးကား။ မာစိန္တယိ၊ မကြံလင့်။ မမဓီတာ၊ ငါ့သမီးသည်။အသိ၊
ဖြစ်ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၍။ တံ၊ ထိုသာမာဝတီကို။ သိသေ၊ ဦးခေါင်း၌။ စုမ္ဗိ
တ္ဝာ၊ နမ်း၍။ ပရိဝါရတ္ထာယ၊ ခြံရံစေခြင်းငှာ။ တသ္မာ၊ထိုသာမာဝတီအား။
ပဉ္စဣတ္ထိသတာနိ၊ ငါးရာသောမိန်းမတို့ကို။ ဒတ္ဝာ၊ ပေး၍။ တံ၊ ထိုသာမာဝတီ
ကို။ အတ္တနော၊ မိမိ၏ ဧဇ္ဇဓိတုဌာနေ၊ သမီးအကြီးအရာ၌။ ဌပေသိ၊ ထား
၏။ အထ၊ထိုအခါ၌။ကေဒိဝသံ၊တစ်နေ့သည်။ တသ္မိံ နဂရေ၊ထိုကောသမ္ဗီပြည်
၌။ နက္ခတ္တံ၊ နက္ခတ်သဘင်သည်။ သဃ်ဋ္ဌံ၊ ကြွေးကြော်သည်။ဟောတိ၊ဖြစ်၏။
တသ္မိံ ပနနက္ခတ္တေ၊ထိုနက္ခတ်သဘင်ပွဲ၌ကား။ဗဟိ၊အပသို့။ အနိက္ခမနကာကုလ
ဓီတရောပိ၊ မထွက်ဘူးသော အမျိုးသမီးတို့သည်လည်း။ အတ္တနော၊မိမိ၏။ပရိ
ဝါရေန၊ အခြံအရံနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ပဒသာဝ၊ ခြေဖြင့်သာလျှင်။ နဒီ၊ မြစ်
သို့။ ဂန္တွာ၊ သွား၍။ နှာယန္တိ၊ ရေချိုးကုန်၏။ တသ္မာ၊ကြောင့်။ သာမာဝတီပိ၊
သာမာဝတီမည်ဆော သူဌေးသမီးသည်လည်း။ ပဉ္စဟိဣတ္ထိသတေဟိ၊ မိန်းမ
ငါးရာတို့ဖြင့်။ ပရိဝါရိတာ၊ ခြံရံကုန်၍။ ရာဇာဂ်ဏေနေဝ၊ မင်းရင်ပြင်ဖြင့်သာ
လျှင်။ နှာယိတုံ၊ရေချိုးခြင်းငှာ။ အဂမာသိ၊ သွားလေ၏။ ဥတေနော၊ဥတေန
မင်းသည်။ သိဟပဉ္ဇရေ၊ ခြင်္သေ့ခံသောလေသာနန်းပြူတင်း၌။ ဌိတော၊ ရပ်
လျက်။ တံ၊ ထိုသာမာဝတီကို။ ဒိသ္မာ၊မြင်၍လျှင်။ ဣမာ၊ ဤမိန်းမတို့သည်။
ကဿ၊အဘယ်သူ၏။နာဋကိတ္ထိယော၊ ကချေသည်မတို့နည်း။ ဣတိပုစ္ဆိ၊ဤသို့
မေး၏။ ဒေဝ၊အရှင်မင်းကြီး။ ကဿစိ၊ တစ်စုံတစ်ယောက်သောသူ၏။နနာဋ
ကိတ္ထိယော၊ ကချေသည်မိန်းမတို့ မဟုတ်ပါ။ ဣတိ၊ဤသို့တင်၏။ အထ၊ ထိုသို့
တင်သည်ရှိသော်။ကဿ၊ အဘယ်သူ၏။ ဓီတရော၊သမီးတို့ဖြစ်သနည်း။ဣတိ၊
ဤသို့မေး၏။ ဒေဝ၊အရှင်မင်းကြီး။ ဃောသကသေဋ္ဌိနော၊ ဃောသကသူဌေး

၏။ဓီတာ၊သမီးဖြစ်သော။ သော၊ဤမိန်းမသည်။သာမာဝတီနာမ၊ သာမာဝတီ
မည်၏။ ဤတို၊ ဤသို့လျှောက်၏။ သော၊ ထိုဥတေနမင်းသည်။ ဒိသ္မာဝ၊မြင်၍
သာလျှင်။ ဥပ္ပန္နသိနေဟော၊ ဖြစ်သောချစ်ခြင်းရှိလျက်။ သေဋ္ဌနော၊ ဃော
သကသူဌေးအား။ သာသနံ၊ သတင်းစကားကို။ ပါဟေသိ၊ စေလွှတ်၏။
မေ၊ ငါ့အား။ ဓီတရံ၊ သမီးကို။ ပေသေတူတို၊ လွှတ်လိုက်စေချင်၏ဟု တမန်
စေ၏။ ဒေဝ၊ အရှင်မင်းကြီး။ နပေသေမိ၊ မစေလွှတ်လိုက်လိုပါ။ဤတို၊ဤသို့
လျှောက်၏။ ကိရ၊စင်စစ်။ ဧဝံ၊ဤသို့။ မာကရောတု၊ မပြုလင့်။ ပေသေတုယေ
ဝါတိ၊ ပို့လာရုမည်လျှင်တည်းဟုဆို၏။ ဒေဝ၊ အရှင်မင်းကြီး။ မယံ ဂဟပတိ
ကာနာမ၊ ငါတို့သူဌေးမည်သည်ကား။ ကုမာရိကာနံ၊ သတို့သမီးတို့ကို။ ပေါ
ထေတ္မာ၊ပုတ်ခတ်၍။ဝိဟေဋ္ဌေတ္မာ၊ညှဉ်းဆဲ၍။ ကဟုနဘယေန၊ဆွဲငင်ရသည်မှ
ကြောက်သောကြောင့်။ နဒေမ၊ မဆက် မပေးလိုပါကုန်။ ဤတို၊ ဤသို့
လျှောက်၏။ ရာဇာ၊ မင်းသည်။ ကုဇ္ဈိတ္မာ၊ အမျက်ထွက်၍။ ဂေဟံ၊ အိမ်ကို။
လဇ္ဇာပေတ္မာ၊တံဆိပ်ခတ်စေ၍။ သေဋ္ဌိဋ္ဌ၊ သူဌေးကိုလည်းကောင်း။ ဘရိယဋ္ဌ၊
သူဌေးကတော်ကိုလည်းကောင်း။ ဟတ္ထေ၊ လက်၌။ ဂဟေတ္မာ၊ဆွဲငင်၍။ ဗဟိ
ကာရာပေသိ၊ အပသို့နှင်ထုတ်စေ၏။ သာမာဝတီ၊ သာမာဝတီသည်။ နှာယိ
တ္မာ၊ရေချိုး၍။အာဂန္ဒွာ၊၍။ဂေတံ၊အိမ်သို့။ပဝိသိတုံ၊ဝင်ခြင်းငှာ။သြကာသံ၊
အခွင့်ကို။ အလဘန္တီ၊မရသည်ရှိသော်။တာတာ၊ မိခင်ဘခင်တို့။ ဧဝံ၊ ဤအမှု
သည်။ ကိံ ၊အဘယ်နည်း။ ဤတိပုစ္ဆိ၊ဤသို့မေး၏။ အမ္မ၊ချစ်သမီး။ ရာဇာ၊မင်း
သည်။ တဝ၊ချစ်သမီး၏။ ကာရဏာ၊ အကြောင်းကြောင့်။ ပဟိဏိ၊ တမန်စေ
လွှတ်၏။ အထ၊ထို့သို့စေလွှတ်သောအခါ၌။ မယံ၊ငါတို့သည်။နဒဿသာမာတိ၊
မပေးမဆက်လိုကုန်ဟူ၍။ ဝုတ္တေ၊ဆိုလတ်သော်။ ဃရံ၊အိမ်ကို။လဇ္ဇာပေတ္မာ၊
တံဆိပ်ခတ်စေ၍။ အမ္မေစ၊ ငါတို့ကိုလည်း။ဗဟိကာရာပေသိ၊အပသို့ နှင်ထုတ်
စေ၏။ ဤတို၊ ဤသို့ဆိုလတ်သော်။ တာတာ၊ မိခင်ဘခင်တို့။ တေ၊ ထိုမိခင်ဘ
ခင်တို့သည်။ ဘာရိယံ၊ ဝန်လေးသော။ ကမ္မံ၊အမှုကို။ ကတံ၊ ပြုအပ်၏။ ရညာ
နာမ၊ မင်းမည်သည်ကား။ ပဟိတေ၊တမန်စေလွှတ်သည်ရှိသော်။ နဒေမိတိ၊
မပေးလိုဟု။ အဝတ္မာ၊ မဆိုမူ၍။ မေ၊ ငါ၏။ဓီတရံ၊ သမီးကို။ သပရိဝါရံ၊အခြံ
အရံနှင့်တကွ။ သစေဝဏ္ဏယ၊ အကယ်၍ ယူတော်မူလိုကုန်သည်ဖြစ်အုံ့။ ဒေမိ
တိ၊ဆက်ပါအုံ့ဟု။ တာတာ၊ မိခင်ဘခင်တို့။ ဝတ္တဗ္ဗံ၊ ဆိုအပ်သည်။ ဘဝေယ္ယ၊
ဖြစ်ရာ၏။ ဤတို၊ ဤသို့ဆိုသည်ရှိသော်။ အမ္မ၊ ချစ်သမီး။တဝ၊သင်၏။ရုစိယာ၊

အလိုသည်။ သတိ၊ရှိသော်။ သာဓု၊ ကောင်း၏။ ဝေ၊ ဤသို့အလိုရှိတိုင်း။ကရိ
သာမိ၊ ပြုအုံ့။ ဣတိ၊သို့။ ရညော၊ **မင်း**အား။ **သာသနံ**၊ သတင်းစကားကို၊
တထာ၊ ထိုသာမာဝတီဆိုတိုင်း။ **ပါ**ဟေသိ၊ စေလွှ**တ်၏။ ရာ**ဇာ၊သည်။ **သာ**ဓု
တိ၊ကောင်းပြီဟု။ သမ္ဗဒ္ဓိ**ဆ**ိတ္ဝာ၊ ဝန်ခံ၍။ တံ၊ ထိ**သာမာ**ဝတီကို။ သပရိ**ဝ**ါရံ၊
အခြံအရံနှင့်တကွ။အာနေတ္ဝာ၊ ဆောင်၍။ အဘိသိဉ္စိတ္ဝာ၊အဘိသိက်ခံ**စေ**၍။
အဂ္ဂမဟေသိဋ္ဌာနေ၊ မိဖုရားကြီးအရာ၌။ ဌပေသိ၊ ထား၏။ **သေ**သာ၊
ကြွင်းကုန်**သော**မင်းသမီးတို့သည်။ တဿာယေव၊ ထိုသာမာဝတီမိဖုရား**သာ**
လျှင်။ပရိ**ဝ**ါရိတ္ထိယော၊ အခြံအရံမိန်းမတို့သည်။ အဟေသုံ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဣဒံ၊
ဤသည်ကား။ သာမာဝတိယာ၊ သာမာဝတီမိဖုရား၏။ ဝတ္ထု၊ ဝတ္ထုတည်း။
ဥတေနသပန၊ ဥတေနမင်း၏ကား။ အပရာပိ၊ တစ်ပါးလည်း ဖြစ်သော။
ဝါသုလဒတ္ထာနာမ၊ ဝါသုလဒတ္ထအမည်ရှိ**သော**။ ဒေဝီ၊မိဖုရားသည်။ အဟော
သိ၊ ၏။ **သာ**၊ ထိုမိဖုရားသည်။ စဏ္ဍပဇ္ဇောတ**သ**ဿ၊ စဏ္ဍပဇ္ဇောတမင်း၏။ ဓီတာ
သမီးတည်း။ **ဟိ**၊ထို**စ**ကားသင့်စ္ဓ။ ဥဇ္ဇေနိယံ၊ ဥဇ္ဇေနိပြည်၌။ စဏ္ဍပဇ္ဇောတော
နာမ၊ စဏ္ဍပ**ဇ္ဇော**တအမည်ရှိသော။ရာဇာ၊ **မင်း**သည်။ **အ**ဟောသိ၏။ သော
ထိုစဏ္ဍပ**ဇ္ဇော**တမင်းသည်။ ဧကဒိဝသံ၊တစ်**နေ့သ**ည်း**ဥ**ယျာနတော၊ဥယျာဉ်မှ။
အာဂ**ဆ**ဆ**ဏ္ဍ**ော၊ လာသည်ရှိသော်။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ သမ္ဗတ္တိ၊ စည်းစိမ်ချမ်း
သာ၏ပြည့်စုံခြင်းကို။ ဩလောကေတ္ဝာ၊ ကြည့်၍။ **အ**ညတ**ရ**ပါ၊
လည်းဖြစ်သော။ ကဿစိ၊ တစ်စုံတစ်**ယော**က်သော**သူ**အား။ ဝေရူ**ပ**ါ၊ ဤသို့
ဝေဘာရှိသော။ သမ္ဗတ္တိ၊ စည်းစိမ်သည်။ **အ**တ္ထိနုခေါ်ရှိသေးသလော။ ဣတိ
ဝတ္ဝာ၊ ဤသို့ဆို၍။ သောသမ္ဗတ္တိနာမ၊ ဤသင်မင်းကြီး၏ စည်းစိမ်ချမ်းသာ
မည်သည်ကား။ ကိံ၊ အဘယ်မူစအုံ့နည်း။ ကောသမ္ဗီယံ၊ ကောသမ္ဗီပြည်၌။
ဥတေနသဟရညော၊ ဥတေနမင်း၏။ သမ္ဗတ္တိ၊ သည်။ အတိမဟတီတိ၊ အလွန်
ကြီးကျယ်စွာ၏ဟု။ ဝုတ္တော၊ ဆိုသည်ရှိသော်။ ရာဇာ၊ မင်းသည်။ အာဟ၊ ဆို၏။
တေနဟိ၊ ထိုသို့ဆိုတပြီးကား။ နံ၊ ထိုစည်းစိမ်ကို။ ဂဏှိဿာမိ၊ ယူအုံ့။ ဣတိ၊
ဤ။ဝုတ္တော၊ ဆိုသည်ရှိသော်။ တံ၊ ကိုဥတေနမင်း၏**စည်းစိမ်**ကို။ ဂဟေတုံ၊ ယူ
ခြင်းငှာ။ နသက္ကာ၊ မတတ်နိုင်။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်သည်ရှိသော်။ ယံကိဉ္စိ၊
အမှတ်မဲ့တစ်စုံတစ်ခုကို။ကတ္ဝာ၊ ပြု၍။ ဂဏှိဿာမိယေစ၊ ယူအုံ့သည်သာလျှင်
တည်း။ဣတိ၊ဤသို့ဆိုသော်လည်း။ ဒေဝ၊ မင်းကြီး။ နသက္ကောဟိ၊ မတတ်နိုင်။
ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုသော်၊ ကိံ ကာရဏာ၊ အဘယ်ကြောင့် မတတ်နိုင်သနည်း။

ဣတိ၊ ဤသို့မေး၏။ သော၊ ထိုဥတေနမင်းသည်။ ဟတ္ထိကန္ဒနာမ၊ ဆင်ကို ချစ်စေတတ်သည်မည်သော။ သိပ္ပ၊အတတ်ကို။ ဇာနာသိ၊သိ၏။ မန္တ၊ကို။ ပရိ ဝတ္တေတွာ၊ ရွတ်၍။ ဟတ္ထိကန္ဒဝီထံ၊ ဆင်ကိုချစ်စေတတ်သောစောင်းကို။ ဝါ ဒေန္တော၊ တီးသည်ရှိသော်။ နာဂေ၊ ဆင်တို့ကို။ ပလာပေတိပိ၊ ပြေးလည်း ပြေးစေနိုင်၏။ ဂဏှာတိပိ၊ ဖမ်းလည်း ဖမ်းနိုင်၏။ ဟတ္ထိဝါဟနသမ္ပန္နော၊ ဆင်ယာဉ်နှင့်ပြည့်စုံ၏။ တေန၊ ထိုဥတေနမင်းနှင့်။သဒိသောနာမ၊တူသောသူ မည်သည်။ နတ္ထိ၊မရှိ။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၏။ အဟံ၊ ငါသည်။ တံ၊ ထိုဥတေနမင်း ကို။ ဂဟေတုံ၊ ဖမ်းယူခြင်းငှာ။ နသက္ကာ၊ မတတ်နိုင်။ ဣတိ၊ဤသို့ဆို၏။ဒေဝ၊ အရှင်မင်းကြီး။ တေ၊ရှင်မင်းကြီးသည်။ သစေဣစ္ဆသိ၊ အကယ်၍အလိုရှိသည် ဖြစ်အုံ့။ ကေန္ဒေန၊ စင်စစ် အကယ်မလွဲသဖြင့်။ အယံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့သည် ကား။ နီစ္ဆယော၊ အဆုံးအဖြတ်တည်း။ ဝါ၊ ဖမ်းယူခြင်း၏ အကြောင်း တည်း။ တေနဟိ၊ ထိုသို့အလိုရှိမူကား။ ဒါရုဟတ္ထိ၊ သစ်သားရုပ်ဆင်ကို။ ကာရေတွာ၊ ပြုစေ၍။ တဿ၊ ထိုဥတေနမင်း၏။ အာသန္နဋ္ဌာနံ၊ နီးရာ အရပ်သို့။ ပေသေဟိ၊ စေလွှတ်လော့။ သော၊ ထိုဥတေနမင်းသည်။ ဟတ္ထိ ဝါဟနံ ဝါ၊ဆင်ယာဉ်ကိုလည်းကောင်း။အသ ဝါဟနံ ဝါ၊မြင်းယာဉ်ကိုလည်း ကောင်း။ သုတ္တာ၊ကြား၍။ ခိရံပိ၊ဝေးသောအရပ်သို့လည်း။ ဂစ္ဆတိ၊သွား၏။ တတ္ထ၊ ထိုအရပ်သို့။ အာဂတံ၊ ရောက်လာသော။ နံ၊ထိုဥတေနမင်းကို။ဂဟေ တုံ၊ ဖမ်းယူခြင်းငှာ။ သက္ကာ၊ တတ်ကောင်းသည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုသော်။ ရာဇာ၊ မင်းသည်။ သောဥပါယော၊ ဤအကြောင်း သည်။ အတ္ထိတိ၊ရှိ၏။ ဟု၊ဒါရုမယံ၊ သစ်သားဖြင့်ပြီးသော။ ယန္တဟတ္ထိ၊ ယန္တ ရားနှင့်ယှဉ်သော ဆင်ရုပ်ကို။ ကာရာပေတွာ၊ ပြုစေ၍။ ဗဟိ၊အပ၌။ ပိလော တိဟာဟိ၊ ပုဆိုးနှမ်းတို့ဖြင့်။ ဝေဌေတွာ၊ ရစ်ပတ်ဖုံးလွှမ်း၍။ ကတစိတ္တကမ္မံ၊ ပန်းချီဆေးဖြင့်ရေးအပ်သော ဆန်းကြယ်သောအမှုကို။ ကတ္တာ၊ပြု၍။ တဿ၊ ထိုဥတေနမင်း၏။ ဝိဇိတေ၊ နိုင်ငံ၌။ အာသန္နဋ္ဌာနေ၊ နီးရာအရပ်၌။ ကေသို့ သရတိ၊ရေ၊ တစ်ခုသောအိုင်၏အနီး၌။ ဝိဿဇ္ဇာပေသိ၊လွှတ်စေ၏။ဟတ္ထိနော၊ ဆင်၏။ အန္တောကုစ္ဆိယံ၊ ဝမ်းတွင်း၌။ သဒ္ဒိပုရိသာ၊ ခြောက်ကျိပ်သော ယောက်ျားတို့သည်။ အပရာပရံ၊ ထိုမှဤမှ။ စက်မန္တီ၊ လူးလာတုံ့ဖယ် သွား လာနိုင်ကုန်၏။ ဟတ္ထိလဏ္ဍံ၊ ဆင်ချေးကို။ အာဟရိတ္ဝာ၊ ဆောင်၍။ တတ္ထ တတ္ထ၊ ထိုထိုအရပ်တို့၌။ ဆဋ္ဌေသုံ၊ စွန့်သွားစေကုန်၏။ ဣဒါ ဝနစရကော၊

တောမုဆိုးတစ်ယောက်သည်။ ဟတ္ထိ၊ ဆင်ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ အမှာကံ၊ ငါတို့၏။ ရညော၊ မင်းကြီးအား။ အနုစ္ဆဝိကောတိ၊ လျှောက်ပတ် ထိုက်တန်၏ဟု။ စိန္တေတ္မာ၊ ကြံ၍။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ ရညော၊ မင်းအား။ အာရောစေသိ၊ ကြားလျှောက်၏။ ဒေဝ၊ အရှင်မင်းကြီး။ မယာ၊ ကျွန်တော်သည်။ သဗ္ဗသေတော၊ ကိုယ်လုံးဖြူသော။ ကေလာသကူဋပဋိဘာဂေ၊ ဌေတောင်ထွက်အဆင်းနှင့် တူသော။ ဟတ္ထိ၊ ဆင်မင်းရတနာသည်။ တုမှာကညော၊ ရှင်မင်းကြီးတို့နှင့် သာလျှင်။ အနုစ္ဆဝိကော၊ လျှောက်ပတ်ထိုက်တန်သော။ ဝရပါရဏော၊ မြတ်သောဆင်ပြောင်ကို။ ဒိဋ္ဌော၊ မြင်အပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ ဥတေနော၊ ဥတေနမင်းသည်။ တမေဝ၊ ထိုတောမုဆိုးကိုပင်လျှင်။ မဂ္ဂဒေသကံ၊ ခရီးညွှန်လမ်းပြကို။ ကတ္မာ၊ ပြု၍။ ဟတ္ထိ၊ ဆင်ကို။ အဘိရုယှ၊ စီး၍။ သပရိဝါရော၊ အခြံအရံနှင့်တကွ။ နိက္ခမိ၊ ထွက်၏။ တဿ၊ ထိုဥတေနမင်း၏။ အာဂမနံ၊ လာခြင်းကို။ ဥ တ္မာ၊ သိ၍။ စရပုသိသာ၊ သူလျှိုယောက်ျားတို့သည်။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ စဏ္ဍပဇ္ဇောတဿ၊ စဏ္ဍပဇ္ဇောတမင်းအား။ အာရောစေသုံ၊ ကြားလျှောက်၏။ သော၊ ထိုစဏ္ဍပဇ္ဇောတမင်းသည်။ အာဂန္ဓာ၊ လာ၍။ မဇ္ဈေ၊ အလယ်၌။ တုစ္ဆံ၊ အချည်းနှီးကို။ ကတ္မာ၊ ပြု၍။ ဥဘောသု ပယောသု၊ နံပါးနှစ်ဘက်တို့၌။ ဝလကာယံ၊ ရဲမက်ဝိုလ်ပါအပေါင်းကို။ ပယောဇေသိ၊ စေလွှတ်၏။ ဥတေနော၊ ဥတေနမင်းသည်။ တဿ၊ ထိုစဏ္ဍပဇ္ဇောတမင်း၏။ အာဂမနံ၊ လာခြင်းကို။ အဇာနန္တော၊ မသိရကား။ ဟတ္ထိ၊ ဆင်ကို။ အနုဝန္ဓိ၊ လိုက်၏။ အန္တော၊ သစ်သားဆင်ရုပ်၏ အတွင်း၌။ ဌိတမနုဿာ၊ တည်သော လူတို့သည်။ ဝေဝေန၊ လျှင်စွာ။ ပလာပေသုံ၊ ပြေးစေကုန်၏။ ကဋ္ဌဟတ္ထိ၊ သစ်သားဆင်ရုပ်သည်။ ရညော၊ ဥတေနမင်းသည်။ မန္ဒံ၊ မန္ဒန်ကို။ ပရိဝတ္တေတွာ၊ အဖန်တလဲလဲရွှတ်၍။ ဝီထိ၊ စောင်းကို။ ဝါဒေန္တဿ၊ တီးစဉ်။ တန္တိသဒ္ဒံ၊ စောင်းတီးသံကို။ အသုဏန္တော ဝိယ၊ မကြားသကဲ့သို့။ ပလာယတိယေဝ၊ ပြေးသည်သာလျှင်တည်း။ ရာဇာ၊ ဥတေနမင်းသည်။ ဟတ္ထိနာဂံ၊ ဆင်ပြောင်ကို။ ပါပုဏိတုံ၊ အမှီလိုက်ခြင်းငှာ။ အသက္ကောန္တော၊ မတတ်နိုင်သည်ဖြစ်၍။ အသိံ၊ မြင်းကို။ အာရုယှ၊ စီး၍။ အနုဝန္ဓိ၊ လိုက်၏။ တသ္မိံ၊ ထိုဥတေနမင်းသည်။ ဝေဝေန၊ လျှင်စွာ။ အနုဝန္ဓန္တေ၊ လိုက်သည်ရှိသော်။ ဝလကာယော၊ စစ်သည်အပေါင်းသည်။ ဩဟီယိ၊ ကျန်ရစ်၏။ ရာဇာ၊ မင်းသည်။ ကေ ကောဝ၊ ကိုယ်တော်တည်းသာလျှင်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌

နံ၊ဥတေနမင်းကို။ဥဘောသု ပသေသု၊နံပါးနှစ်ဘက်တို့၌။ပယုတ္တာ၊အစောင့်အရှောက်ဖြစ်ကုန်သော။ စဏ္ဍပဇ္ဇောတသ၊ စဏ္ဍပဇ္ဇောတမင်း၏။ ပုရိသာ၊ ယောက်ျားလုလင်တို့သည်။ ဂကျိတ္ဘာ၊ ဘမ်းယူ၍။ အတ္တနော၊ မိမိ၏ အရှင်ဖြစ်သော။ ရညော၊ စဏ္ဍပဇ္ဇောတမင်းအား။ အဒံသု၊ဆက်ကုန်၏။ အထ၊ ထို အခါ၌။အဿ၊ထိုဥတေနမင်း၏။ဗလကာယော၊ဗိုလ်ပါရဲမက်အပေါင်းသည်။ အမိတ္တဝသံ၊ရန်သူမင်း၏လက်သို့။ဂတဘာဝံ၊ရောက်သည်၏အဖြစ်ကို။ဥ တ္ဘာ၊ သိ၍။ ဗဟိ နဂရေယေဝ၊ ပြည်အပ၌လျှင်။ ခန္ဓာဝါရံ၊ သစ်တပ်ကို။ နိဝေ သေတ္ဘာ၊ မြို့တည်၍။ အစ္ဆိ၊နေ၏။ စဏ္ဍပဇ္ဇောတောပိ၊စဏ္ဍပဇ္ဇောတမင်းသည်လည်း။ ဥတေနံ၊ ဥတေနမင်းကို။ ဇီဝဂ္ဂါဟမေဝ၊အရှင်ဘမ်းခြင်းကိုသာလျှင်။ ဂါဟာပေတ္ဘာ၊ ဖမ်းယူစေ၍။ ကေသ္ဍီ စောရဂေဟေ၊ ခိုးသူတို့ကိုလျှောင်ထားရာဖြစ်သော တစ်ခုသော လျှောင်အိမ်၌။ ပက္ခိပိတ္ဘာ၊ သွင်း၍။ ဒ္ဝါရံ၊တံခါးကို။ ပိဒဟာပေတ္ဘာ၊ ပိတ်စေ၍။ တယောဒိဝသေ၊ သုံးရက်တို့ပတ်လုံး။ ဇယပါနံ၊ အောင်သေကို။ ပိဝိ၊ သောက်၏။ ဥတေနော၊ ဥတေမင်းသည်။ တတိယ ဒိဝ သေ၊ သုံးရက်မြောက်သောနေ့၌။ အာရက္ခကေ၊ အစောင့်အရှောက်တို့ကို။ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏။ တာတ၊ အမောင်။ တေ၊အမောင်၏။ ရာဇာ၊ မင်းသည်။ ကုဟိं၊ အဘယ်မှာနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မေး၏။ ပစ္စာမိတ္ဘော၊ ရန်သူမင်းကို။ မေ၊ ငါ သည်။ ဂဟိတောတိ၊ ဘမ်းယူရလေပြီဟု။ဇယပါနံ၊အောက်သေသောက်ခြင်းကို။ ပိဝတိတိ၊သောက်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ပြောဆို၏။သော၊ ဤအမှုအရာသည်။ ကာနာမ၊ အဘယ်အမှုအရာနည်း။ တုမှာကံ၊ သင်တို့၏။ ရညော၊ မင်း၏။ ကိရိယာ၊ ပြုအပ်သောအမှုအရာသည်။မာတုဂါမဿ၊မိန်းမ၏။ကိရိယာဝိယ၊ ပြုအပ်သောအမှုအရာကဲ့သို့ဖြစ်၏။ ပဋိရာဇာနံ၊ တစ်ပါးမင်းတို့ကို။ ဂဟေတ္ဘာ၊ ဘမ်းယူ၍။ ဝိဿဇ္ဇေတုံ ဝါ၊ လွှတ်ခြင်းငှာလည်းကောင်း။ မာရေတုံ ဝါ၊သတ်ခြင်းငှာ လည်းကောင်း။ဝဋ္ဋတိနု၊သင့်၏မဟုတ်လော။ ဣတိ၊ဤသို့ဆိုလျက်။ အမ္ဘော၊ငါတို့ကို။ ဒုက္ခံ၊ဆင်းရဲစွာ။ နိသီဒါပေတ္ဘာ၊ နှောင်အိမ်၌နေစေ၍။ ဇယ ပါနံ၊အောက်သေကို။ ပိဝတိကိရ၊ သောက်ခဲ့သတတ်။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုလတ်သော်။ တေ၊ ထိုစောင့်ရှောက်သောသူတို့သည်။ ဂန္တွာ၊ သွား၍။ တမတ္ထံ၊ ထိုအကြောင်းကို။ ရညော၊ စဏ္ဍပဇ္ဇောတမင်းအား။ အာရောစေသုံ၊ သံတော်ဦးတင်ကုန်၏။ သော၊ ထိုစဏ္ဍပဇ္ဇောတမင်းသည်။ အာဂန္တွာ၊လာ၍။ဝေ၊ဤသို့။ ဝဒေသိ၊ဆိုသလော။ ဣတိပုစ္ဆိ၊ ဤသို့မေးတော်မူ၏။ မဟာရာဇာ၊ မြတ်သော

မင်းကြီး။ အာမ၊ ဩသော် ဆိုသည်မှန်ပေ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ သာဓု၊ ကောင်းပြီ။တံ၊သင့်ကို။ ဝိသ ဇ္ဈော်သာမိ၊ ငါလွှတ်တော်မူအံ့။ ဝေရူပေါ်၊ ဤသို့ သတ္တောရှိသော။မန္တြာ၊ဆင်ကိုချစ်စေတတ်သောမန္တြန်သည်။တေ၊သင်အား။ အတ္ထိကိရ၊ရှိသတတ်။ တံ၊ထိုမန္တြန်ကို။မယှံ၊ငါ့အား။ ဒဿသိ၊ပေးလော့။ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုရ၏တောင်း၏။ သာဓု၊ကောင်းပြီ။ဒဿာမိ၊ပေးအံ့။ဂဟဏသမယေ၊ သင်ခြင်းဌာလျှောက်ပတ်သောအခါ၌။ နံ၊ထိုမန္တြန်ကို။ ဂဏှာဟိ၊သင်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၏။ ကိံ ပန၊ အသို့နည်း။ တွံ၊ သင်သည် မံ၊ငါ့ကို။ (မံကား ထည့်သည်)။ ဝန္ဒိဿသိ၊ ရှိခိုးအံ့လော။ ဣတိ၊ ဤသို့မေး၏။ အဟံ၊ ငါသည်။ တံ၊ သင့်ကို။ ကိံ၊ အတယ်ကြောင့်။ ဝန္ဒိဿာမိ၊ ရှိခိုးရအံ့နည်း။ နဝန္ဒိဿာမိ၊ ရှိမခိုးနိုင်။ဣတိ၊ဤသို့ဆို၏။အဟံပိ၊ငါသည်လည်း။ တေ၊သင်အား။နဒဿာမိ၊ မန္တြန်ကိုမပေးအံ့။ ဣတိ၊ဤသို့ဆို၏။ ဝေံသန္တော်၊ဤသို့လျှင်မပေးသည်ရှိသော်။ ရာဇာနံ၊မင်း၏အာဏာကို။ တေ၊ သင်အား။ ကရိဿာမိ၊ ပြုအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဆို၏။ ကရောဟိ၊ မင်းဒဏ်ပေးတော်မူလော့။ မေ၊ငါ၏။ သရီရဿ၊ ကိုယ်ကို။ ဣဿရော၊ အစိုးရတော်မူ၏။စိတ္တဿာပန၊စိတ်ကိုကား။ နာ၊အစိုးရတော်မမူ။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုလတ်သော်။ ရာဇာ၊ စဏ္ဍာပဇ္ဇောတမင်းသည်။ တဿ၊ ထို ဥတေနမင်း၏။ သူရဝဇ္ဇီတံ၊ ရဲရင့်စွာကြုံးဝါးခြင်းကို။ သုတ္ဝာ၊ကြား၍။ ကထံ နုခေါ၊ အဘယ်သို့သော အကြောင်းဖြင့်။ ဣမံ မန္တံ၊ ဤမန္တြန်ကို။ဂဏှိဿာမိ၊ သင်ရအံ့နည်း။ ဣတိစိန္တေတ္ဝာ၊ ဤသို့ကြံ၍၊ ဣမံ မန္တံ၊ဤမန္တြန်ကို။ အညံ၊ တစ်ပါးသူကို။ ဇာနာပေတုံ၊ သိစေခြင်းငှာ။ နသက္ကာ၊ မတတ်ကော်ငင်း။ မမ ဓီတရံ၊ ငါ့သမီးကို။ ဥတေသ၊ ထိုဥတေနမင်း၏။ သန္တိကေ၊ အထံ၌။ ဥဂ္ဂဏှာ ပေတ္ဝာ၊ သင်စေ၍။ အဟံ၊ ငါသည်။ တဿာ၊ထိုငါ့သမီး၏။ သန္တိကေ၊ အထံ ၌။ ဂဏှိဿာမိ၊သင်အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ကြံ၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုဥတေန မင်းကို။အာဟ၊ဆို၏။အညဿ၊တစ်ပါးသူတို့။ဝန္ဒိတ္ဝာ၊ရှိခိုးစေ၍။ ဂဏှန္တဿ၊ သင်သည်ရှိသော်။ ဒဿတိ၊ ပေးအံ့လော။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၏။ မဟာရာဇ၊ မြတ်သောမင်းကြီး။ အာမ၊ ဩသော်ပေးအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ တေန ဟိ၊ ထိုသို့တပြီးကား။ အမှာကံ၊ ငါတို့၏။ ဃရေ၊ နန်းတော်၌။ ဧကာခုဇ္ဇော၊ ခါးကုန်းမ တစ်ယောက်သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တဿာ၊ ထိုခါးကုန်းမအား။ အန္တောသာဏိယံ၊ တင်းတိမ်တွင်း၌။ ဝန္ဒိတာ၊ ရှိခိုး၍။ နိသိန္နာယ၊ နေသည် ရှိသော်။ တွံ၊ သင်သည်။ ဗဟိသာဏိယံ၊ တင်းတိမ်ပ၌။ ဌိတောဝ၊ နေလျက်

လျှင်။ မန္တံ၊ မန္တရားကို။ ဝါ စေဟိ၊ သင်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုလတ်သော်။ မဟာရာဇာ၊ မြတ်သောမင်းကြီး။ သာဓု၊ ကောင်းပြီ။ (ဣတိသဒ္ဒါကား အနက် မရှိ)။ခုဇ္ဈာဝါ၊ ကုန်းသည်မူလည်း။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေ။ ပီဌသပ္ပိဝါ၊ ကွသည်မူလည်း။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေ။ ဝန္ဒန္တိယာ; ရှိခိုးသောသူအား။ ဒဿာမိ၊ အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ဥတေနမင်းဆိုး၏။ တသော၊ ထိုမှ။ ရာဇာ၊ စက္ကာပဇ္ဇောတမင်းသည်။ ဂန္ဓာ၊သွားလျှင်။ ဓီတရံ၊သမီးဖြစ်သော။ဝါသုလဒတ္တံ၊ ဝါသုလဒတ္တကို။အာဟ၊ ဆိုး၏။ အမ္မ၊ ချစ်သမီး။ ဧကောသခ်ကုဋ္ဌိ၊ နှုနာခရုသင်းဖြူစွဲသော ယောက်ျား တစ်ယောက်သည်။ အနဏ္ဍမန္တံ၊အတိုးအတိုင်း မသိထိုက်သောမန္တန်ကို။ဇာနာတိ၊ သိ၏။ တံ၊ထိုမန္တန်ကို။ အညံ၊တစ်ပါးသူကို။ဇာနာပေတုံ၊ သိစေခြင်းငှာ။ နသက္ကာ၊မတတ်ကောင်း။ တုံ၊သင်ချစ်သမီးသည်။အန္တောသာဏိယံ၊ တင်းတိမ်. တွင်း၌။ နိသီဒိတ္ဝာ၊နေ၍။ မန္တံ၊ကို။ ဂဏှ၊သင်ယူလော့။ သော၊ထိုလူနှုသည်။ ဇဟိသာဏိယံ၊ တင်းတိမ်ပယ်။ ဌတ္ဝာ၊ နေ၍။ တုယ္ဟံ၊သင်အား။ ဝါ စေဿတိ၊ သင်ပြုလတ္တံ့။ တဝ၊သင်သမီး၏။ သန္တိကာ၊မှ။ တံ၊ ထိုမန္တာန်ကို။ အဟံ၊ သည်။ ဂဏ္ဍိဿာမိ၊အံ့။ ဣတိ၊ဤသို့ဆိုး၏။ ဒေ၊သို့။သော၊ ထိုစက္ကာပဇ္ဇောတမင်းသည်။ အညမညံ၊ အချင်းချင်း။ သန္ဓဝကရုဏာဘာယေန၊ ပေါင်းဘော်ခြင်းကို ပြုအံ့ သည်မှကြောက်သောကြောင့်။ ဓီတရံ၊သမီးကို။ ခုဇ္ဇံ၊ ကုန်းမဖြစ်လေဟန်ကို။ ဣတရံ၊ ဥတေနမင်းကို။ သခ်ကုဋ္ဌိ ံ၊ နှုနာခရုသင်းဖြူစွဲလေဟန်ကို။ ကတ္ဝာ၊ ပြု၍။ ကထေသိ၊ ပြောဆို၏။သော၊ထိုဥတေနမင်းသည်။တဿာ၊ ထိုမင်းသမီး၏ အန္တောသာဏိယံ၊ တင်းတိမ်တွင်း၌။ ဝန္ဒိတ္ဝာ၊ ရှိခိုး၍။ နိသိန္နာယ၊ နေသည်ရှိသော်။ ဝဟိ၊ အပ၌။ ဌိတော၊ နေလျက်။ မန္တံ၊ မန္တန်ကို။ ဝါစေသိ၊ သင်၏။ အထ၊ထိုအခါ၌။ နံ၊ထိုမင်းသမီးကို။ ဧကဒိဝသံ၊တစ်နေ့သည်။ ပုနပ္ပုနံ၊ အဖန်တလဲလဲ။ ဝုစ္စမာနမ္ပိ၊ပို့ချသော်လည်း။ မန္တပဒံ၊ မန္တန်တစ်ပုဒ်ကို။ဝတ္တုံ၊ ဆိုခြင်းငှာ။အသက္ကောန္တီ၊မတတ်နိုင်သည်ဖြစ်၍။နံ၊ထိုမင်းသမီးကို။အရေ ခုဇ္ဇော၊ဟယ် ကုန်းမညစ်။ အတိဗဟလောဌ္ဌကပေါလံ၊ အလွန်ထူသောနှုတ်ခမ်းရှိ၏။ တေ၊ သင်၏။ မုခံ၊ နှုတ်သီးဖျားကို။ ပေါထယိဿာမိ၊ ရိုက်ပုတ်အံ့။ ဣတိ ဝေံနာမ၊ ဤသို့ဆိုလျှင်။ ဝဒေဟိ၊ ပီပီပြင်ပြင်ဆိုပါလော့။ ဣတိ အာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။ သာ၊ ထို ဝါသုလဒတ္တမင်းသမီးသည်။ ကုဒ္ဓါ ဟုတ္ဝာ၊ အမျက်ထွက်၍။ အရေဒုဋ္ဌ သခ်ကုဋ္ဌိ၊ ဟယ်မကောင်းလှစွာသော ခရုသင်းစွဲနှုနာဖြူ ငမ္ဟဲ။ ကိ ံ ဝဒေသိ၊ အသို့နင်ဆိုတိသနည်း။ မာဒိသာ၊ ငါကဲ့သို့သော မင်းသမီးသည်။ ခုဇ္ဇာနာမ၊

ကုန်းသောမည်သည်။ ကိ"ဟောတိ၊ အဘယ်ကြောင့် ဖြစ်မည်နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုလတ်သော်။ သော၊ ထိုဥတေနမင်းသည်။ သာဏိကဏ္ဍံ၊ တင်းတိမ်အနားအစွန်းကို။ ဥက္ခိပိတ္ဝာ၊ ပင့်၍။ တံ၊ သင်သည်။ ကာသိ၊ အဘယ်အမည်ရှိသနည်း။ ဣတိဝုတ္တော၊ ဤသို့မေးသည်ရှိသော်။ အဟံ၊ သည်။ ရညော၊ မင်း၏။ ဝါသုလဒတ္တာနာမ၊ ဝါသုလဒတ္တအမည်ရှိသော။ ဒိတာ၊ သမီးတည်း။ ဣတိ အာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။ တေ၊ ၏။ ပိတာ၊ အဘသည်။ မယ္ဟံ၊ ငါ့အား။ ကထေန္တော၊ ပြောဆိုသည်ရှိသော်။ ခုဇ္ဈာတိ၊ ကုန်းမတည်းဟု။ ကထေသိ၊ ဆို၏။ မယ္ဟမ္ပိ၊ ငါ့အားလည်း။ ကထေန္တော၊ ပြောသည်ရှိသော်။ တံ၊ သင့်ကို။ သခီကုဋ္ဌိ"၊ နှုနာဖြူရှိသောသူကို။ ကတ္ဝာ၊ ပြု၍။ ကထေသိ၊ ပြောဆို၏။ တေဥ္ဇောပိ၊ ထိုသူနှစ်ယောက်တို့သည်လည်း။ တေန၊ ထိုစကားပဋိဇ္ဈာတမင်းသည်။ အမှာကံ၊ ငါတို့၏။ သန္ဓဝ ကရဏာဘယေန၊ ပေါင်းဖော်ယဉ်ပါးခြင်းကို ပြုအံ့သည်မှ ကြောက်သောကြောင့်။ ကထိတံ၊ ဆိုအပ်သည်။ ဘဝိဿတိတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့သတည်းဟု။ အဇ္ဈောသာဏိယညော၊ တင်းတိမ်တွင်းခ၌သာလျှင်။ သန္ဓဝံ၊ ပေါင်းဖော်ယဉ်ပါးခြင်းကို။ ကရိ"သု၊ ပြုကုန်၏။ ဝတ္ဝာ၊ ထိုအခါမှ စ၍။ မဇ္ဈဂဟာဏံ ဝါ၊ မဇ္ဈန်ကို သင်ကြားခြင်းသည် လည်းကောင်း။ သပ္ပဂ္ဂဟာဏံ ဝါ၊ အတတ်ကို သင်ကြားခြင်းသည်လည်းကောင်း။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ရာဇာပိ၊ ဘခင်မင်းသည်လည်း။ နိစ္စံ၊ မပြတ်။ ဓီတရံ၊ သမီးကို။ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏။ သိပ္ပံ၊ အတတ်ကို။ အမ္မ၊ ချစ်သမီး။ ဂဏ္ဍာသိ၊ သင်၏လော။ ဣတိ၊ ဤသို့မေး၏။ တာတ၊ ဘခင်။ ဂဏ္ဍာမိ၊ သင်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထို မင်းသမီးကို။ ကေဒိဝသံ၊ တစ်နေ့သ၌။ ဥတေနော၊ ဥတေနမင်းသည်။ အာဟ၊ ဆို၏။ ဘဒ္ဒေ၊ နှမ။ သာမိကေန၊ လင်သည်။ ကတ္တဗ္ဗံ နာမ၊ ပြုအပ်သောအမှုမည်သည်ကို။ မာတာပိတရော၊ မိဘတို့သည်။ ကာတုံ၊ ပြုခြင်းငှာ။ နေဝသက္ကောန္တိ၊ မတတ်နိုင်ကုန်။ ဘာထိကာ၊ အစ်ကိုတို့သည်လည်း။ ကာတုံ၊ ငှာ။ နသက္ကောန္တိ၊ ကုန်။ ဘဂိနိယော၊ ညီမတို့သည်လည်း။ ကာတုံ၊ ပြုခြင်းငှာ။ နသက္ကောန္တိ၊ မတတ်နိုင်ကုန်၏။ မယ္ဟံ၊ ငါ၏။ ဇီဝိတံ၊ အသက်ကို။ သစေဒဿသိ၊ အကယ်၍ပေးလိုသည်ဖြစ်အံ့။ တေ၊ သင်အား။ ပဠုဂ္ဂတ္ထိသတာနိ၊ ငါးရာသောမိန်းမတို့ကို။ ပရိဝါရံ၊ အခြံအရံကို။ ဒတ္ဝာ၊ ၍။ အဂ္ဂမဟေသိဋ္ဌာနံ၊ မိဖုရားကြီးအရာကို။ ဒဿာမိ၊ ပေးအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၏။ မေ၊ ငါ့အား။ ဣမဿိ"ဝစနေ၊ ဤစကား၌။ ဝတ္တိ"ဋ္ဌာတုံ၊ မြဲစွာတည်ခြင်းငှာ။ သစေသက္ခိဿထ၊

အကယ်၍ စွမ်းနိုင်သည်ဖြစ်အုံ့။ တေ၊ သင်၏။ ဧာဝိတံ၊ အသက်ကို။ ဒဿာမိ၊ ပေးအုံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့မင်းသမီးဆို၏။ ဘဒ္ဒေ၊ နှမ။ သက္ခိဿာမိ၊ တတ်နိုင်ပါ အုံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၏။ သာမိ၊ အဟေ့လင်ယောကျ်ား။ သာဓု၊ ကောင်းပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့ဝန်ခံလျက်။ သာ၊ ထိုမင်းသမီးသည်။ ပိတု သန္တိကံ၊ အဘအထံသို့။ ဂန္တွာ၊ သွား၍။ ဝန္ဒိတ္ဝာ၊ ရှိခိုး၍။ ကေမန္တံ၊ တင့်အပ်လျောက်ပတ်သောအရပ် ၌။ အဋ္ဌာသိ၊ နေ၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုမင်းသမီးကို။ သော၊ ထိုအဘ မင်းကြီးသည်။ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏။ အမ္မ၊ ချစ်သမီး။ သိပ္ပံ၊ အတတ်သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီးပြီ လော။ ဣတိ၊ ဤသို့မေး၏။ တာတ၊ ဘခင်ခမည်းတော်ဘုရား။ တာဝ၊ ရှေဦး စွာ။ သိပ္ပံ၊ သည်။ နနိဋ္ဌိတံ၊ မပြီးမပြည့်စုံသေးပါ။ ဣတိ၊ ဤသို့တင်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုမင်းသမီးကို။ အမ္မ၊ ချစ်သမီး။ ကိံ၊ အဘယ်ကြောင့်မပြီးမပြည့် စုံသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးလတ်သော်။ တာတ၊ ခမည်းတော်ဘုရား။ အမှာ ကံ၊ အကျွန်ုပ်တို့အား။ ကေဒ္ဒါရဇ္ဇ၊ တံခါးတစ်ခုကို လည်းကောင်း။ ကေဝါ ဟနဇ္ဇ၊ ဆင်ယာဉ်ကိုလည်းကောင်း။ လဒ္ဓုံ၊ ရခြင်းငှာ။ ဝဋ္ဋတိ၊ သင့်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့တင်၏။ အမ္မ၊ ချစ်သမီး။ ဣဒံ၊ ဤတံခါးတစ်ခုကို။ ကိံ၊ အဘယ်ကြောင့် ရလိုသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးလတ်သော်။ တာတ၊ ခမည်းတော်ဘုရား။ ရတ္တိ၊ ညဉ့်၌။ တာရကသညာယ၊ ကြယ်တို့၏အမှတ်ဖြင့်။ မဇ္ဈသ၊ မန္တန်၏။ ဥပစာရတ္ထာယ၊ ဥပစာအကျိုးငှာ။ ကေသြသခံ၊ ဆေးမြစ်တစ်ခုကို။ ဂဟေတ္ဝာ၊ ယူဆောင်၍။ ကတ္တဗ္ဗံ၊ ပြုဘွယ်ကိစ္စသည်။ အတ္တိကိ၊ ရှိသတတ်။ ဣတိ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ အမှာကံ၊ အကျွန်ုပ်တို့အား။ ဝေလာယ ဝါ၊ အခုအချိန်ဟုတ်သည် ၌ လည်းကောင်း။ အဝေလာယ ဝါ၊ အခါအချိန် မဟုတ်သည်၌ လည်း ကောင်း။ နိက္ခမနကာလေ၊ ထွက်သောအခါ၌။ ကေဒ္ဒါရဇ္ဇေ ဝ တံခါးတစ်ခုကို လည်းကောင်း။ ကေဝါဟနဇ္ဇ၊ ဆင်ယာဉ်တစ်ခုကို လည်းကောင်း။ လဒ္ဓုံ၊ ရခြင်းငှာ။ ဝဋ္ဋတိ၊ သင့်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့တင်၏။ ဧာဇာ၊ မင်းသည်။ သာဓုတ္တိ၊ ကောင်းပြီဟု။ သမ္ပဋိစ္ဆိ၊ ဝန်ခံ၏။ တေ၊ ထိုသမီးခင်ပွန်းတို့သည်။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ အဘိရုစိတံ၊ ကြိုက်နှစ်သက်သော။ ကေဒ္ဒါရံ၊ တံခါးတစ်ခုတို့။ ဟတ္ထဂတံ၊ လက်သို့ ရောက်သည်ကို။ ကရိတ္သု၊ ပြုကုန်၏။ ရညောပန၊ မင်းကြီးအား ကား။ ပဇ္ဇ ဝါဟနာနိ၊ ငါးပါးသောယာဉ်တို့သည်။ အဟေသုံ၊ ရှိသည်ဖြစ်၏။ ဘဒ္ဒ ဝတီနာမ၊ ဘဒ္ဒဝတီအမည်ရှိသော။ ကရေဏုကာ၊ ဆင်မတစ်စီးသည်။ ကေဒိ ဝသံ၊ တစ်နေ့တခြား။ ပညာသယောဇနံ၊ ယူဇနာငါးဆယ်တိုင်။ ဂစ္ဆတိ၊

သွားနိုင်၏။ ကာကောနာမ ဒါသော၊ ကာကမည်သော ကျွန်သည်။ သင်္ခ
ယောဇနာနီ၊ ယူဇနာခြောက်ဆယ်တိုင်တိုင်။ ဂစ္ဆတိ၊ သွားနိုင်၏။ စေလကင်္ခ
စ နာမ၊စေလကင်္ခမည်သောမြင်းသည်လည်းကောင်း။မုဠ္ဠကေသိစ၊မုဠ္ဠကေသိ
မည်သော မြင်းသည်လည်းကောင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဒွေအသာ၊ မြင်းနှစ်စီး
တို့သည်။ ယောဇနသတံ၊ ယူဇနာတစ်ရာတိုင်တိုင်။ ဂစ္ဆန္တိ၊ သွားနိုင်ကုန်၏။
နာဠာဂိရိ၊ နာဠာဂိရိအမည်ရှိသော။ ဟတ္ထီ၊ဆင်သည်။ ဝီသတိယောဇနသတံ၊
ယူဇနာတစ်ရာနှစ်ဆယ်တိုင်တိုင်။ ဂစ္ဆတိ၊ သွားနိုင်၏။ ဣတိ၊ဤသို့။ ပဠ္ဌဝါဟ
နာနိ၊ တို့သည်။ အဟေသုံ၊ ကုန်၏။ သောရာဇာ၊ ထိုစက္ကဝတေ္တာတ မင်းသည်
ကား။ ဗုဒ္ဓေ၊ ငါတို့ဘုရားသည်။ အနုပ္ပန္နေ၊ မပဋ္ဌိမိ။ ကေသ ဣသရသ၊
တစ်ယောက်သော ပြည့်ရှင်မင်း၏။ ဥပဋ္ဌာကော၊ အလုပ်အကျွေးသည်။
အဟောသိကိရ၊ဖြစ်သတတ်။အထ၊ထိုအခါ၌။ ကေဒိဝသံ၊တစ်နေ့သ၌။တသ္မိံ
ဣသရေ၊ ထိုမင်းသည်။ ဗဟိနဂရံ၊ မြို့အပသို့။ ဂန္တွာ၊ သွား၍။ နှတ္ဝာ၊ ရေ
ချိုး၍။ အာဂစ္ဆန္တေ၊ ပြန်လာသည်ရှိသော်။ ကောပစ္စေကဗုဒ္ဓေ၊ ပစ္စေက
ဗုဒ္ဓါတစ်ပါးသည်။ နဂရံ၊ပြည်သို့။ ပိဏ္ဍာယ၊ဆွမ်းအလို့ငှာ။ ပဝိသိတ္ဝာ၊ဝင်၍။
သကလနဂရဝါသိနံ၊ ပြည်အလုံးဌေးကုန်သောသူတို့အား။ မာရေနအာဝဋ္ဋိ
တတ္ထာ၊ မာရ်နက်လှည့်ပတ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ တစ်နည်းကား။ မာရေန၊
မာရ်နတ်သည်။ အာဝဋ္ဋိတတ္ထာ၊ လှည့်ပတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ကေဝိတ်ကို
ပိ၊ တစ်ယောက်မ မျှသောဆွမ်းကို။ အလဘိတ္ဝာ၊မရမူ၍။ယထာခေါတေနေ
ဝ၊ ကျောင်းက ဆေးမြဲတိုင်းသာလျှင်ဖြစ်သော။ ပတ္တေန၊သပိတ်ဖြင့်။ နိက္ခမိ၊
ထွက်တော်မူလာရ၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုအရှင်ပစ္စေကဗုဒ္ဓါကို။ နဂရ
ဒ္ဒါရံ၊ ပြည်တံခါးသို့။ ပတ္တကာလေ၊ ရောက်သောအခါ၌။ မာရော၊မာရ်နတ်
သားသည်။ အညာတကဝေသေန၊ မထင်ရှားသောသူ၏အသွင်ဖြင့်။ ဥပသက်
မိတ္ဝာ၊ ကပ်၍။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ တေ၊ အရှင်ဘုရားအား။ ကိဉ္စိ၊ တစ်စုံ
တစ်ခုသောဆွမ်းကို။ လဒ္ဓံအပိ၊ရပါ၏လော။ ဣတိပုစ္ဆိ၊ဤသို့မေးလျှောက်၏။
တံ၊ သင်မာရ်နတ်ယုတ်သည်။ မေ၊ ငါ့အား။ အလဘမာနာကာရံ၊ ဆွမ်းခံ၍
မရအံ့သောအခြင်းအရာကို။ ကိံ ပန၊ အဘယ်ကြောင့်။ ကရိ၊ ပြုတိသနည်း။
ဣတိ၊မူ၏။ ဒ္ဒိတနဟိ၊ ထိုသို့မရသည်ဖြစ်မူကား။ နိဝတ္တိတ္ဝာ၊ပြန်လည်၍။ ပုန၊
တစ်ဖန်။ပဝိသထ၊ဆွမ်းခံဝင်တော်မူဦးလော့။ဣဒါနိ၊ယခုအခါ၌။နကရိဿာ
မိ၊ ဆွမ်းမရအောင်ပြုအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ အဟံ၊ ငါသည်။ ပုန၊

တစ်ဖန်။ နနိုဝတ္ထိသာမိ၊ ပြန်လည်၍ ဆွမ်းမခံအံ့။ ဤတို၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။ ပစ္စေကဗုဒ္ဓေ၊ အရှင်ပစ္စေကဗုဒ္ဓါသည်။ အနိုဝတ္ထိတွာ၊ မပြန်မူ၍။ ဂတော၊ ကြွတော်မူသည်ရှိသော်။ မာရော၊ မာရ်နတ်သားသည်။ တတ္ထေဝ၊ ထိုအရပ်၌ပင်လျှင်။ အန္တရဓာယိ၊ ပျောက်ကွယ်လေ၏။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စ္ပ။ သော၊ ထိုပစ္စေကဗုဒ္ဓါသည်။ သစေနိုဝတ္ထေယျ၊ အကယ်၍ ပြန်လည်၍ ဆွမ်းခံငြားအံ့။ ပုန၊တစ်ဖန်။ သော၊ ထိုမာရ်နတ်သားသည်။ သကလနဂရဝါသိနံ၊ ခပ်သိမ်းသော ပြည်သူပြည်သားတို့၏။ သရီရေ၊ကိုယ်၌။ အဓိမုဋ္ဌိတွာ၊ပူးဝင်၍။ပါဏိံ ပဟာရိတွာ၊ လက်ခုပ်တီး၍။ ဟသနကေဠိံ၊ ပြက်ရယ်မူ ကစားခြင်းကို။ ကရေယျ၊ ပြုရာ၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ သောဠသရော၊ ထိုပြည့်ရှင်မင်းသည်။ ယထာခေါတေနေဝ၊ ဆေးမြေတိုင်းလျှင် ဖြစ်သော။ ပတ္တေန၊ သပိတ်ဖြင့်။ အာဂန္တွန်၊လာသော။ ပစ္စေကဗုဒ္ဓံ၊ အရှင်ပစ္စေကဗုဒ္ဓါကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ ဝန္ဒိတွာ၊ ရှိခိုး၍။ ဘန္တေ၊အရှင်ဘုရား။ ကိဉ္စိ၊ တစ်စုံတစ်ခုသောဆွမ်းကို။ လဒ္ဓံ အပိ၊ ရပါ၏လော။ ဤတိပုစ္ဆိ၊ ဤသို့မေးလျှောက်၏။ အာဝုသော၊ ဒါယကာ မင်းကြီး။ စရိတွာ၊ ဆွမ်းခံသွား၍။ နိက္ခန္တမ္ပိ၊ ထွက်ခဲ့သည်မှန်၏။ ဤတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ သော၊ ထိုပြည့်ရှင်မင်းသည်။ စိန္တေသိ၊ကြံ၏။ အယျော၊အရှင်ဘုရားသည်။ မယာ၊ ငါသည်။ ပုစ္ဆိတံ၊ မေးအပ်သောစကားကို။ အကထေတွာ၊ ဟုတ်တိုင်းမမိန့်မူ၍။ ဘည်ုတစ်ပါးစကားကို။ ဝဒတိ၊ဆို၏။ကိဉ္စိ၊တစ်စုံတစ်ခုသောဆွမ်းကို။ နိလဒ္ဓ၊မရသည်။ ဘဝိဿတိ၊ဖြစ်လတ္တံ့။ ဤတိ၊ဤသို့ကြံ၏။ အထ၊ထိုနောင်မှ။အဿ၊ထိုပစ္စေကဗုဒ္ဓါ၏။ ပတ္တံ၊သပိတ်ကို။ သြလောကေန္တော၊ ကြည့်သည်ရှိသော်။ တုစ္ဆံ ပတ္တံ၊ အချည်းနှီးသောသပိတ်ကို။ ဒိသ္မာ၊မြင်၍။ ဂဝေဟေ၊အိမ်၌။ ဘတ္တသ၊ဆွမ်း၏။နိဋ္ဌိတာနိဋ္ဌိတဘာဝံ၊ကျက်သည်မကျက်သည်၏အဖြစ်ကို။ အဇာနနတာယ၊ မသိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ သူရော၊ရဲရဲ။ ဟုတ္တာ၊ဖြစ်၍။ ပတ္တံ၊ သပိတ်ကို။ ဂဟေတုံ၊ ယူခြင်းငှာ။ အဝိသဟန္တော၊ မဝံ့သည်ဖြစ်၍။ဘန္တေ၊အရှင်ဘုရား။ထောကံ၊ အတန်ငယ်တစ်ခဏမျှ။အဓိဝါသေထ၊ သည်းခံတော်မူပါဦးလော။ ဤတိပတ္တာ၊ ဤသို့ဆို၏။ ဝေဂေန၊ လျင်စွာ။ ဃရံ၊ အိမ်သို့။ ဂန္တွာ၊သွား၍။ အမှာကံ၊ ငါတို့၏။ ဘတ္တံ၊ စားဖို့ထမင်းသည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ကျက်ပြီလော။ ဤတိပုစ္ဆိတွာ၊ ဤသို့မေး၍။နိဋ္ဌိတန္တိ၊ကျက်ပြီဟု။ဝုတ္တေ၊ ဆိုသည်ရှိသော်။ တံဥပဋ္ဌာကံ၊ ထိုအလုပ်အကျွေးကို။ အာဟ၊ ဆို၏။ တာတ၊ ချစ်သား။ အညော၊ သင်မှတစ်ပါးသောသူသည်။ တယာ၊ သင်ထက်။ အပ္ပန္တ

ဝေဂတရောနာမ၊ လွန်စွာလျင်မြန်ခြင်းနှင့် ပြည့်စုံသောသူသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ သီ ဃေနဇဝေန၊ အလွန်လျင်စွာ။ ဘဒ္ဒန္တ၊ အရှင်ကောင်းပစ္စေကဗုဒ္ဓါသို့။ ဝတ္တာ၊ လျှောက်ထား၍။ ပတ္တံ၊ သပိတ်ကို။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ မေ၊အကျွန်ုပ်အား။ ဒေထ၊ ပေးတော်မူပါလော့။ ဣတိဝတ္တာ၊ ဤသို့ဆို၍။ ပတ္တံ၊ သပိတ်ကို။ ဂဟေတ္မာ၊ယူ၍။ဟေ့၊လာလော့။ ဣတိ၊ဤသို့ဆို၏။သော၊ထိုအလုပ်အကျွေး သည်။ ကေဝစနေနေဝ၊တစ်ခွန်းတည်းသောစကားဖြင့်သာလျှင်။ ပက္ခန္ဒိတ္မာ၊ ပြေးလေ၍။ ပတ္တံ၊ သပိတ်ကို။ ဂဟေတ္မာ၊ ယူ၍။ အာဟရိ၊ တစ်ဖန်ဆောင်၍ ပြန်လာ၏။ ဣဿရောပိ၊ ပြည့်ရှင်မင်းသည်လည်း။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ဘောဇနဿ၊ စားတော်ထမင်းဖြင့်။ ပတ္တံ၊ သပိတ်ကို။ ပူရေတ္မာ၊ ပြည့်စေ၍။ ဣမံ၊ ဤဆွမ်းကို။ သီဃံ၊ လျင်စွာ။ ဂဟေတ္မာ၊ ယူ၍။ အယျဿ၊ အရှင်ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ အား။ သမ္မာဒေဟိ၊ လက်ရောက်ကပ်လှူချေလော့။ အဟံ၊ ငါသည်။ တေ၊ အား။ ဣတော၊ အလှမ္ဘ။ ပတ္တိ ၊ အာဘိုကို။ ဒမ္မိ၊ ပေးဝေ၏။ ဣတိအာဟ၊ဤသို့ ဆို၏။ သောပိ၊ ထိုမင်းချင်းယောက်ျားသည်လည်း။ ဇဝေန၊ လျင်စွာ။ ဂန္ဒွာ၊ သွား၍။ ပစ္စေကဗုဒ္ဓဿ၊ အရှင်ပစ္စေယဗုဒ္ဓါအား။ ပတ္တံ၊ သပိတ်ကို။ ဒတ္တာ၊ ကပ်၍။ ပဠုပတိဋ္ဌိတေန၊ ငါးပါးသော တည်ခြင်းဖြင့်။ ဝန္ဒိတ္မာ၊ ရှိခိုး၍။ ဝေ လာ၊ မှန်းတည့်အခါသည်။ ဥပဂဋ္ဌ၊ နီးပြီလော။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၍။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ အတိသီဃေန၊ အလွန်လျင်စွာ။ ဇဝေန၊ အားထုတ် သဖြင့်။ အာဂတောစ၊ လာခြင်းလည်းရှိ၏။ ဂတောစ၊ သွားခြင်းလည်းရှိ၏။ မေ၊ ငါ့အား။ တေဿဇဝဿ၊ ဤလျင်စွာအားထုတ်ခြင်းရှိသော ကုသိုလ်ကံ ၏။ ဗလေန၊ အစွမ်းအာနုဘော်ကြောင့်။ ယောဇနာနံ၊ ယူဇနာတို့၏။ ပဏ္ဏာ သ သင်္ဌိသတ ဝီသသတ ဂမနသမတ္ထာနိ၊ ငါးဆယ် အခွန့်ရှည်သော ခရီး, ခြောက်ဆယ် အခွန့်ရှည်သောခရီး, တစ်ရာအခွန့်ရှည်သောခရီး, တစ်ရာ့နှစ် ဆယ် အခွန့်ရှည်သော ခရီးသို့ သွားခြင်းငှာ စွမ်းနိုင်ကုန်သော။ ဝါဟနာနိ၊ ယာဉ်တို့သည်။ နိဗ္ဗတ္တန္တု၊ ဖြစ်စေကုန်သတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆုတောင်း၏။ အာဂစ္ဆဿစ၊ လာစဉ်လည်းကောင်း။ ဂစ္ဆန္တဿစ၊ သွားစဉ်လည်းကောင်း။ မေ၊ အကျွန်ုပ်၏။ သရီရံ၊ကိုယ်ကို။ သူရိယတေဇေန၊နေရှိန်နေရောင်ကြောင့်။ တတ္တံ၊ပူ၏။ မေ၊အကျွန်ုပ်အား။ တာသ၊ ထိုနေပူခြင်းကို မရေမတွက်ဘဲ အား ထုတ်၍ လာခြင်းဖြင့် ပြုရသော ကုသိုလ်၏။ ဗလေန၊ အစွမ်းအာနုဘော် ကြောင့်။ နိဗ္ဗတ္တနိဗ္ဗတ္တဋ္ဌာနေ၊ ဖြစ်လေရာ ဖြစ်လေရာ ဘဝအဆက်ဆက်၌။

အာဏာ၊ ဘုန်းတန်ခိုးအာဏာစက်သည်။ သူရိယတေဇသဒိသာ၊ နေ၏ တန်ခိုးအာနုဘော်နှင့် တူသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။ ဤမသို့ပိုဏ္ဍပါ ဟေ၊ ဤဆွမ်းကို လှူရာ၌။ မေ၊အကျွန်ုပ်သည်။ သာမိနာ၊အရှင်မင်းကြီးသည်။ ပတ္တိ၊ အလှူအဘို့ကို။ ဒိန္နာ၊ပေးဝေအပ်၏။ တဿ၊ထိုကုသိုလ်၏။ နိဿန္ဒေန၊ အကျိုးဆက်ဖြင့်။ တုမေဟိ၊အရှင်ဘုရားတို့သည်။ ဒိဋ္ဌဓမ္မသ၊သိမြင်အပ်သော တရားအပေါင်း၏။ ဘာဂီ၊ အဖို့ရှိသည်။ ဟောမိ၊ ဖြစ်ရလို၏။ ဤတိအာဟ၊ ဤသို့ဆုတောင်း၏။ ပစ္စေကဗုဒ္ဓေါ၊ အရှင်ပစ္စေကဗုဒ္ဓါသည်။ ဝေ၊ ဤသို့ ဒါယကာတောင်းသည့်ဆုအတိုင်း။ ဟောတု၊ ပြည့်စုံသည်ဖြစ်စေလော့။ ဤတိ ဝတ္ထာ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၍—

ဤစ္ဆိတံ၊ အလိုရှိအပ်သော။ ပတ္ထိတံ၊ တောင့်တအပ်သော။ ယံ၊ အကြင် ဝတ္ထုသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တံ၊ ထိုတောင့်တအပ်သောဝတ္ထုပစ္စည်းသည်။ တုယှံ၊ သင့်အား။ ခိပ္ပမေဝ၊ လျင်စွာသာလျှင်။ သမိဇ္ဈတု၊ ပြည့်စုံစေသတည်း။ ပန္နရသော၊ တဆဲငါးရက်ထက်၌ ထွန်းသော။ စန္ဒော၊ လပြည့်ဝန်းသည်။ ပုရတိ ယထာ၊ ပြည်သကဲ့သို့။ တထာ၊ ထိုအတူ။ သဗ္ဗေသကံပါ၊ အလုံးစုံသောအကြံ အစည်တို့သည်။ ပုရေန္တု၊ ပြည့်စုံစေကုန်သတည်း။ ဤစ္ဆိတံ၊ ဒါယကာအလို ရှိအပ်သော။ ပတ္ထိတံ၊ ဒါယကာတောင့်တအပ်သော။ ယံ၊အကြင်ဝတ္ထုပစ္စည်း သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တံ၊ ထိုဝတ္ထုပစ္စည်းသည်။တုယှံ၊သင့်အား။ ခိပ္ပမေဝ၊လျင် စွာသာလျှင်။ သမိဇ္ဈတု၊ ပြည့်စုံစေသတည်း။ ဧောတိရသော၊ ခပ်သိမ်းသော အလိုကို ပေးတတ်သော။ မဏိ၊ ဝေပုလ္လတောင်ထိပ်မှဖြစ်သော ပတ္တမြားရတ နာသည်။ ပုရတိ့ယထာ၊ အလုံးစုံသောသူ၏။ အလိုရှိသမျှကို ပြည့်စုံစေသကဲ့ သို့။ ဟထာ၊ ထိုအတူ။သဗ္ဗေသကံပါ၊ ခပ်သိမ်းသောအကြံတို့သည်။ ပုရေန္တု၊ ပြည့်စုံစေကုန်သတည်း။

ဤတိ၊ ဤသို့။ အနုမောဒနံ၊ ဝမ်းမြောက်စေခြင်းကို။ အကာသိ၊ ပြု၏။ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါနံ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့အား။ ဤမာဝဒ္ဓေ၊ ဂါထာတို့သည်သာလျှင်။ အနုမောဒနဂါထာနာမ၊ အနုမောဒနဂါထာ မည်ကုန်သည်။ ဟောန္တိကိရ၊ ဖြစ်ကုန်သတတ်။ တတ္တ၊ ထိုဂါထာ၌။ ဧောတိရသောတိ၊ ဧောတိရသော ဟူသည်ကား။ သဗ္ဗကာမဒဒံ၊အလုံးစုံသောအလိုကို ပေးတတ်သော။မဏိရတ နံ၊ ပတ္တမြားရတနာကို။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဤဒံ၊ဤသည်ကား။ တဿ၊ထိုစကား ပဋိဂ္ဂါဟကမင်း၏။ ပုဗ္ဗစရိတံ၊ ရှေးဘ၌ လေ့ကျက်ခဲ့ဘူးသော ကောင်းမှုကံတည်း။

သော၊ထိုမင်းချင်းယောက်ျားသည်။ တရုဟိ၊ယခုအခါ၌။စလ္လာပဇ္ဇောတော၊ စလ္လာပဇ္ဇောတမင်းသည်။ အဟော့ဘုတိ၊ ဖြစ်၏။ တဿစကမ္မဿ၊ ထိုကောင်းမှု ကံ၏လည်း။ နိဿန္ဒေန၊ အကျိုးဆက်ဖြင့်။ ဣမာနိပဗ္ဗဝါဟနာနိ၊ ဤငါးပါး သောယာဉ်တို့သည်။ နိဗ္ဗတ္တိ သု၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ကေဒိဝသံ၊ တစ်နေ့သည်။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ ရာဇာ၊ မင်းကြီးသည်။ ဥယျာနကီဠာယ၊ ဥယျာဉ်ကစားခြင်းငှာ။ နိက္ခမိ၊ ထွက်၏။ ဥတေနော၊ ဥတေနမင်းသည်။ အဇ္ဇ၊ ယနေ့။ ပလာယိ တဗ္ဗံ၊ ပြေးအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ကြံလျက်။ မဟန္တာမဟန္တေ၊ ကြီးကုန်ကြီးကုန် သော။ စပမ္မသိဗ္ဗကေ၊ သားရေအိတ်တို့ကို။ ဟိရညသုဝဏ္ဏသ၊ ငွေရွှေဖြင့်။ ပူ ရေတွာ၊ပြည့်စေ၍။ ကရေဏုကာပိဒ္ဓေ၊ ဆင်ကျောက်ကုန်းဌ။ ဌပေတွာ၊ထားစေ၍။ ဝါသုလဒတ္တံ၊ ဝါသုလဒတ္တမည်သော မင်းသမီးကို။ အာဒါယ၊ခေါ်ယူ ဆောင်ကြဉ်း၍။ ပလာယိ၊ ပြေးလေ၏။ အနေ္တပုရပါလကာ၊ နန်းတော် စောင့်တို့သည်။ တံ၊ ထိုဥတေနမင်းကို။ ပလာယန္တံ၊ ပြေးသည်ကို။ ဒိသ္ဝာ၊ မြင် ၍။ ဂန္ဒာ၊ သွား၍။ ရညော၊ မင်းကြီးအား။ အာရောစေသုံ၊ ကြားလျှောက် ကုန်၏။ ရာဇာ၊မင်းသည်။ သီဃံ၊လျင်စွာ။ ဂစ္ဆထ၊ လိုက်လေကုန်။ ဣတိ၊ ဤ ။ သ္ဝေ။ ဗလံ၊ ရဲမက်ဗိုလ်ပါအပေါင်းကို။ ဗဟိကတိ၊ စေလွှတ်၏။ ဥတေနော၊ဥတေ နမင်းသည်။ ဗလဿ၊ ဗိုလ်ပါအပေါင်း၏။ ပက္ခန္ဒဘာဝံ၊ လိုက်လာသည်၏ အဖြစ်ကို။ ဥ တွာ၊ သိ၍။ ကဟာပဏပသိဗ္ဗကံ၊ ငွေအိတ်ကို။ မောစေတွာ၊ဖြေ ၍။ ပါတေသိ၊ ပစ်ချခဲ့၏။ မနုဿာ၊ လိုက်လာသောလူတို့သည်။ ကဟာပဏော၊ အသပြာတို့ကို။ ဥစ္စိနိတွာ၊ကောက်၍။ ပုန၊တစ်ဖန်။ ပက္ခန္ဒိ သု၊ လိုက်လာကုန် ၏။ ဣတရော၊ မင်းဥတေနသည်။ သုဝဏ္ဏပသိဗ္ဗကံ၊ ရွှေအိတ်ကို။ မောစေတွာ၊ ဖြေ၍။ ဝါတေသိ၊ပစ်ချခဲ့၏။ နေသံ၊ထိုဗိုလ်ပါရဲမက်တို့၏။ သုဝဏ္ဏလောဘေန၊ ရွှေငွေကို လိုချင်ခြင်းဖြင့်။ ပမုဇ္ဇန္တော၊ လိုက်လိုသော စိတ်ကို လွှတ်၍။ ဂဏ္ဍန္တာနညော၊ ရွှေကိုကောက်ယူစဉ်ဝင်လျှင်။ ဗဟိနိဝိဋ္ဌ၊ မိမိဗိုလ်ပါရှိရာသို့ ဝင်လေ၏။ (အချို့စာ၌ "ပပဗ္ဗန္တာနံယေဝ ဗဟိနိဝတ္ထိ" ဟု ရှိ၏။ "ပပဗ္ဗန္တာနံယေဝ၊ ရွှေငွေကိုကောက်၍ ကြာမြင့်စွာနေကုန်စဉ်လျှင်။ ဗဟိ၊ အပိုင်းအခြားအပသို့။ နိဝတ္တဿ၊ နစ်သည်သာလျှင်တည်း" ဟု ပေးလေ) အတ္တ နော၊ မိမိ၏ ခန္ဓာဝါရုံ၊ နေရာတပ်ထဲသို့။ ပါပုဏိ၊ ရောက်၏။ အထ၊ ထိုအခါ ၌။ အာဂစ္ဆန္တံ၊ လာသော။ နံ၊ ထိုဥတေနမင်းကို။ ဒိသ္ဝာဝ၊ မြင်၍သာလျှင်။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ဗလကာယော၊ ဗိုလ်ပါရဲမက်အပေါင်းသည်။ ပရိဝါရေ

တ္ဌာ၊ ခြံရုံ၍။ နဂရုံ၊ ကောသမ္မိပြည်သို့။ ပဝေသေသိ၊ သွင်း၏။ သော၊ ထို ဥတေနမင်းသည်။ ပတ္ဌာဝ၊ နန်းတော်သို့ ရောက်၍လျှင်။ ဝါသုလဒတ္တံ၊ သုဝါ လဒတ္ထမင်းသမီးကို။ အာဘိသိဉ္စိတ္ဌာ၊ အာဘိသိက်သွန်းခံစေ၍။ အဂ္ဂမဟေသိဋ္ဌာ နေ၊ မိဖုရားကြီးအရာ၌။ ဌပေသိ၊ ထား၏။ ဣတိဣဒံ၊ ဤသည်ကား။ ဝါသုလ ဒတ္တာယ၊ ဝါသုလဒတ္တမင်းသမီး၏။ ဝတ္ထု၊ ဝတ္ထုတည်း။

ပန၊ မိဖုရားကြီးအရာကို ရသောမာဂဏ္ဍီ၏။ အဋ္ဌုပ္ပတ္တိကိုဆိုဦးအုံ့။ အပရာ တစ်ယောက်သော။ မာဂဏ္ဍိယာနာမ၊ မာဂဏ္ဍိမည်သော ပုဏ္ဏားသမီးသည်။ ရဉ္ဇေ၊ မင်း၏။ သန္ဓိကာ၊ အထံမှ။ အဂ္ဂမဟေသိဋ္ဌာနံ၊ မိဖုရားကြီး အရာကို။ လဘိ၊ ရ၏။ သာ၊ ထိုမာဏ္ဍိသည်။ ကုရုရဋ္ဌေ၊ ကုရုတိုင်း၌။ မဂ္ဂိယပြဟ္မ ဏသ၊ မာဂဏ္ဍိပုဏ္ဏားကြီး၏။ ဓီတာရ၊ သမီးဖြစ်သတတ်။ အသ၊ ထိုမာဂဏ္ဍိ၏။ မာတာပိ၊ အမိသည်လည်း။ မာဂဏ္ဍိယာယေဝနာမံ၊ မာဂဏ္ဍိမည်သည် သာလျှင်တည်း။ အသာ၊ ထိုမာဂဏ္ဍိ၏။ စူဠပိတာပိ၊ ဘထွေးသည်လည်း။ မာဂဏ္ဍိယောဝ၊ မာဂဏ္ဍိ မည်သည်သာလျှင်တည်း။ သာ၊ ထိုပုဏ္ဏားသမီး မာဂဏ္ဍိသည်။ အဘိရူပါ၊ အလှန်အဆင်းလှသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ဒေဝစ္ဆရပဋိဘာဂါ၊ နတ်သမီးနှင့်တူ၏။ ပိတာပန၊ အဘသည်ကား။ အသာ၊ ထိုမာဂဏ္ဍိနှင့်။ အနုစ္ဆဝိကံ၊ ထိုက်တန်သော။ သာမိကံ၊ လင်ကို။ အလဘန္တော နေ၊ မရခြင်းကြောင့်။ မဟန္တေဟိ မဟာန္တေဟိ၊ မြတ်ကုန် မြတ်ကုန်သော။ ကုလေဟိ၊ အမျိုးသားတို့သည်။ ယာစိတောပိ၊ တောင်းသော်တည်း။ မယ္ဟံ၊ ငါ၏။ ဓီတု၊ သမီးနှင့်။ တုမ္ဟေ၊ သင်တို့သည်။ အနနုစ္ဆဝိကာ၊ မထိုက်တန် ကုန်။ ဣတိ၊ သို့။ တဇ္ဇေတ္ဌာ၊ ခြိမ်းခြောက် မောင်းမဲ၍။ ဥယျောဇေသိ၊ လွှတ်လိုက်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ ကေဒိဝသံ၊ တစ်နေ့သ၌။ သတ္ထာ၊ ဘုရား သခင်သည်။ ပစ္ဘုဿသမယေ၊ မိုးသောက်ထအခါ၌။ လောကံ၊ လူအပေါင်း ကို။ ဝေါလောကေန္တော၊ ကြည့်တော်မူသည်ရှိသော်။ သပဇာပတိကဿ၊ မယား ပုဏ္ဏားမနှင့်တကွဖြစ်သော။ မာဂဏ္ဍိယပြဟ္မဏဿ၊ မာဂဏ္ဍိပုဏ္ဏား အား။ အနာဂါမိ ဖလူပ နိဿယံ၊ အနာဂါမ်ဖိုလ်ကို ရအံ့သော ဥပနိဿယ ကို။ ဒိသ္ဝာ၊ မြင်တော်မူ၍။ အတ္တနော၊ ကိုယ်တော်၏။ ပတ္တစီဝရံ၊ သပိတ် သင်္ကန်းကို။ အာဒါယ၊ ယူဆောင်၏။ တဿ၊ ထိုပုဏ္ဏား၏။ ဗဟိ၊ အပသို့။ နိက္ခမိတ္ဌာ၊ ထွက်၍။ အဂ္ဂိပရိစရဏတ္ထာယ၊ မီးပူဇော်ရာအရပ်သို့။ အဂမာသိ

ကြွတော်မူ၏။ သော၊ ထိုပုဏ္ဏားသည်။ တထာဂတသ၊ ဘုရားသခင်၏။ ရူပ သောဘာဂ္ဂပ္ပတ္တံ၊ အဆင်းတော်ဖြင့် တင့်တယ်ခြင်းသို့ ရောက်သော။ အတ္တာဘာ ဝံ၊ ကိုယ်တော်မြတ်ကို။ သြလောကေတ္မာ၊ ကြည့်၍။ ဣမသ္မိံ လောကေ၊ ဤ လောကဌ်။ ဣမိနာ ပုရိသေန၊ ဤယောက်ျားနှင့်။ သဒိသော၊ ဟူသော။ အညော၊ တစ်ပါးသော။ ပုရိသောနာမ၊ ယောက်ျားမည်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ အယံ၊ ဤယောက်ျားသည်။ မယ္ပံ၊ ငါ၏။ ဓီတာ၊ သမီးနှင့်။ အနုစ္ဆဝိကော၊ထိုက်တန်၏။ ဣမသ၊ ဤယောက်ျားအား။ ပေါသာပနတ္ထာယ၊ မွေးကျွေးသုတ် သင်စေခြင်းငှာ။ မမ ဓီတရံ၊ ငါ့သမီး မာဂဏ္ဍီကို။ ဒဿာမိ၊ ပေးအပ်အံ့။ ဣတိ စိန္တေတ္မာ၊ ဤသို့ကြံ၍ရှိ၏။ သမဏ၊ အရှင်ရဟန်း။ မေ၊ ငါ၏။ ကောမိဂ၊ သမီး တစ်ယောက်သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ အဟံ၊ ငါသည်။ တ္တေကံ ကာလံ၊ ဤမျှကာလ တိုင်တိုင်။ တသ၊ ထိုသမီးနှင့်။ အနုစ္ဆဝိကံ၊ ထိုက်တန်သော။ ပုရိသ၊ ယောက်ျား ကို။ နပသိမိ၊ မမြင်။ တုမှေ၊ တို့သည်။ တသ၊ ထိုသမီးမာဂဏ္ဍီနှင့်။ အနုစ္ဆဝိ ကာ၊ ထိုက်တန်ကုန်၏။ သာစ၊ ထိုသမီးသည်း။ တုမှာကညော၊ သင်တို့ အားသာလျှင်။ အနုစ္ဆဝိကာ၊ ထိုက်တန်၏။ တုမှာကဉ္စိ၊ သင်တို့၏လည်း။ ပါဒ ပရိစာရိကာ၊ ခြေရင်းအလုပ်အကျွေး ဖြစ်၏။ တသ၊ ထို မာဂဏ္ဍီအား လည်း။ ဘတ္တာရံ၊ ဆည်းကပ်အပ်သောလင်ကို။ လဒ္ဓုံ၊ ရခြင်းငှာ။ ဝဋ္ဋတိ၊ သင့်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၍။ တံ၊ ထိုသမီးကို။ တေ၊ သင်အား။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဒဿာမိ၊ ပေးအံ့။ ယာဝ၊ အကြင်ရွှေလောက်။ မမ၊ ငါ၏။ အာဂမနာ၊ သမီး မာဂဏ္ဍီကို ခေါ်၍လာသည်တိုင်အောင်။ ဣဒေ၊ ဤအရပ်ဌာလျှင်။ တိဋ္ဌ ထ၊ ရုပ်လင့်ဦးလော့။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသခင်သည်။ နံ၊ ထိုပုဏ္ဏားကို။ ကိဉ္စိ၊ တစ်စုံတစ်ခုသောစကားကို။ အဝတ္မာ၊ မဆိုမမိန့်မူ၍။ တုဏ္ဍိ၊ ဆိတ်ဆိတ်နေတော်မူသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ဗြာဟ္မဏော၊ သည်။ ဝေ ဂေန၊ လျင်စွာ။ ဃရံ၊ အိမ်သို့။ ဂန္တွာ၊ ၍။ ဘောတိ ဘောတိ အိုအိမ်ရှင်မ အိုအိမ် ရှင်မ။ မေ၊ ငါသည်။ ဓီတာ၊ သမီးနှင့်။ အနုစ္ဆဝိကော၊ ထိုက်တန်သော။ ပုရိသော၊ ယောက်ျားကို။ ဒိဋ္ဌော၊ မြင်အပ်ပြီ။ သီဃံ သီဃံ၊ လျင်စွာလျင်စွာ။ နံ၊ ထိုသမီး ကို။ အလက်ရောဟ၊ တန်ဆာဆင်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုလျက်။ တံ၊ ထို မာဂဏ္ဍီကို။ အလင်္ကာရာပေတ္မာ၊ တန်ဆာဆင်စေ၍။ ဗြာဟ္မဏိယာ၊ ပုဏ္ဏား မနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ဓီတရံ၊ သမီးကို။ အာဒါယ၊ ခေါ်ခဲ့၍။ သတ္ထု သန္တိကံ၊ ဘုရား အထံတော်သို့။ ပါယာသိ၊ သွားလေ၏။ သကလနဂရံ၊ ပြည်အလုံးသည်။

သန်ုဘီ၊ အုတ်အုတ်ကျက်ကျက် ကြေ၍ပြာလျက် ချောက်ချားမ်။ အယံ၊ ဤ ပုဏ္ဏားသည်။ ဘွေကံကာလံ၊ ဤမျှလောက်သောကာလပတ်လုံး။ မ္ယံ၊ ငါ၏။ ဒီတု၊ သမီးနှင့်။ အနုစ္ဆဝိကော၊ တိုက်တန်သောယောက်ျားသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၏။ ကဿစိ၊ တစ်စုံတစ်ယောက်သော သူအား။ အဒတ္ဝာ၊ မပေးမူ၍။အစ္ဆ၊ ယနေ့။မေ၊ ငါ၏။ ဒီတု၊ သမီးနှင့်။ အနုစ္ဆဝိကော၊ ထိုက်တန်သောသူကို။ ဒိဋ္ဌောတိ၊ မြင်ပြီဟု။ ဝဒေတိကိရ၊ ဆိုခဲ့သတတ်။ ပုရိသော၊ ယောက်ျားသည်။ ကီဒိသောနုခေါ၊ အဘယ်သို့သဘောရှိသနည်း။ နံ၊ ထို ယောက်ျားကို။ပဿိဿာမ၊ ကြည့်ရှုကုန်အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ မဟာဇနော၊ လူ အပေါင်းသည်။ဘေနေဝ၊ထိုပုဏ္ဏားနှင့်သာလျှင်။ သဒ္ဓိ ်၊ တကွ။ နိက္ခမိ၊ ထွက်၏။ တသ္မိ ်၊ ထိုပုဏ္ဏားသမီးခင်ပွန်းသည်။ မိတ်ရံ၊ သမီးကို။ ဂဟေတ္ဝာ၊ ခေါ်၍။ အာဂစ္ဆန္တေ၊ လာသည်ရှိသော်။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသခင်သည်။ ဘေနေ၊ ထိုပုဏ္ဏား သည်။ ဝုတ္တဋ္ဌာနေဝ၊ စကားချိန်းချက်၍မှာခဲ့ရာအရပ်၌။ အဋ္ဌတ္ဝာ၊ မနေမူ၍။ တတ္ထ၊ ထိုအရပ်၌။ ပဒစေတိယံ၊ ခြေတော်ရာစေတီကို။ ဒဿေတ္ဝာ၊ ချတော်မူ လျက်။ ဂန္တ္ဝာ၊ ကြ၍။ အညသ္မိ ်ဌာနေ၊ တစ်ပါးသောအရပ်၌။ အဋ္ဌာသိ၊ နေ တော်မူ၏။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စ္ဆ။ ဗုဒ္ဓါနံ၊ ဘုရားသဗ္ဗညုတ္တို၏။ ပဒစေတိယံ၊ ခြေတော်ရာစေတီသည်။ အဓိဋ္ဌဟိတ္ဝာ၊ဓိဋ္ဌာန်တော်မူ၍။ အဂ္ဂန္တ္ဝါဋ္ဌာနေယေဝ၊ နင်းတော်မူရာအရပ်၌သာလျှင်။ ပညာယတိ၊ ထင်၏။ အညတ္ထ၊ တစ်ပါးသော အရပ်၌။ နပညာယတိ၊ မထင်။ ယေသဗ္ဗ၊ အကြင်သူတို့၏လည်း။ အတ္ထာယ၊ ကောင်းမှုဖြစ်စေခြင်းငှာ။ အဓိဋ္ဌိတံ၊ အဓိဋ္ဌာန်တော်မူသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တေယေဝ၊ ထိုသူတို့သည်သာလျှင်။ နံ၊ ထိုခြေတော်ရာကို။ ပဿန္တိ၊ ဖူးမြင်ရ ကုန်၏။ တေသံပန၊ ထိုသူတို့အားကား။ အဒဿနကရဏတ္ထံ၊ မမြင်ခြင်းကို ပြုခြင်းငှာ။ ဟတ္ထိအာဒယောဝါ၊ ဆင်အစရှိသော သတ္တဝါတို့သည်လည်း။ အဂ္ဂမန္တ္ဝါ၊ နင်းသည်မူလည်းဖြစ်စေကုန်။ မဟာမေဃောဝါ၊ မိုးကြိုးသည်းမူ လည်း။ ပဝဿတု၊ ရွာသည်မူလည်းဖြစ်စေ။ ဝေရမ္ဘဝါတာဝါ၊ ကမ္ဘာဖျက် လေနှင့်တူသော အရပ်လေးမျက်နှာမှ လာသော လေတို့သည်လည်း။ ပဟ ရန္တု၊ ခတ်ကုန်သည်မူလည်းဖြစ်စေ။ တံ၊ ထိုခြေတော်ရာ။ စတိ၊ ကို။ ကောစိ၊ တစ်စုံတစ်ကောက်သောသူသည်။ မက္ခေတုံ၊ ဖျက်ဆီးခြင်းငှာ။ နသက္ကောတိ၊ မတတ်နိုင်။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ ဗြာဟ္မဏီ၊ ပုဏ္ဏားမသည်။ ဗြာဟ္မဏံ၊ ပုဏ္ဏားကို။ အာဟ၊ ဆို၏။ သောပုရိသော၊ ထိုအမောင့်သမက်ယောက်ျားကောင်းသည်။

ကုဟိ၊ အဘယ်မှာရှိသနည်း။ ဤတို၊ ဤသို့ဆို၏။ ဤမသို့ဌာနေ၊ ဤအရပ်၌။ တိဋ္ဌာဟီတိ၊ရပ်နှင့်ပါလော့။ နံ၊ ထိုရှင်မသားကို။ အဝစ်၊ ငါမှာခဲ့၏။ ကုဟိ နုခေါ၊ အဘယ်အရပ်သို့လျှင်။ ဂတောတိ၊သွားပြန်လေသနည်းဟု။ သြလော ကေန္ဓော၊ ထိုမှဤမှ အရပ်လေးမျက်နှာသို့ ရှုမျှော်သည်ရှိသော်။ ပဒစေတိ ယံ၊ ခြေတော်ရာစေတီကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ အယံ၊ ဤခြေရာသည်။ အာသ၊ ထို ယောက်ျား၏။ ပဒဝလဉ္ဇောတိ၊ ခြေတော်ရာတည်းဟု။အာဟ၊ဆို၏။ ဗြာဟ္မ ဏီ၊ပုဏ္ဏားမသည်။ လက္ခဏမန္တာနံ၊လက္ခဏာအပိုင်းအခြားကိုဆိုသောကျမ်း တို့ကိုလည်းကောင်း။ တိဏ္ဏံဝေဒါနံ၊ ဗေဒင်သုံးပုံတို့ကိုလည်းကောင်း။ ပဂုဏ တာယ၊လေ့လာပြီးတီးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ လက္ခဏမန္တံ၊လက္ခဏာကျမ်း ကို။ ပရိဝတ္တေတွာ၊ ဉာဏ်ဖြင့်ပြန်လှန်၍။ ပဒလက္ခဏံ၊ ခြေတော်ရာ၌လက္ခဏာ ကို။ ဥပဓာရေတွာ၊ စူးစမ်းဆင်ခြင်၍။ ဗြာဟ္မဏော၊ အမောင်ပုဏ္ဏား။ ဤဒံ၊ဤ ခြေရာသည်။ ပဒ္ဓကာမဂုဏသေဝိနော၊ ကာမဂုဏ်ငါးပါးကိုသုံးဆောင်ခံစား သောသူ၏။နပဒံ၊ခြေရာမဟုတ်။ ဤတိဝတ္တာ၊ဤသို့ဆို၍။ဤမံဂါထံ၊ဤဂါထာ ကို။ အာဟ၊ဆို၏။

ဗြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား။ ရတ္တသဟိ၊ လောဟစိတ်ဖြင့် တပ်ခြင်းရှိသော သူ၏ လျှင်။ ပဒံ၊ ခြေရာသည်။ ဥက္ကုဋ္ဌိကံ၊ ဆောင့်ကြောင့်ကဲ့သို့။ ဘဝေ၊ ဖြစ်၏။ ဒုဋ္ဌသ၊ အမျက်ထွက်ခြင်းဖြင့် ပြစ်မှားသော သူ၏။ ပဒံ၊ ခြေရာသည်။ သဟ သာနုပိဋ္ဌိတံ၊ ဖနောင့်ရာ စဉ်းငယ်သိမ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ မုဋ္ဌသ၊ မိုက်မဲ တွေဝေစွာ မလိမ္မာသောသူ၏။ ပဒံ၊ ခြေရာသည်။ အဝကဗိုတံ၊ ဆွဲငင်၍ သွားသောသူ၏ ခြေရာကဲ့သို့။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဝိဝဋ္ဋစ္ဆဒသ၊ ဝဋ်ပြတ်ပြီး သူ၏။ ပဒံ၊ ခြေရာသည်။ ဤဒံဤဒိသံ၊ ဤအရပ်၌ရှိသော ခြေရာနှင့်တူ၏။ဤတိ အာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။

အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုပုဏ္ဏားမကို။ ဗြာဟ္မဏော၊ ပုဏ္ဏားသည်။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ ဘောတိ၊ အို၍ရင်မ။ တွံ၊ရှင်မသည်။ ဥဒကပါတိယံ၊ရေ ခွက်၌။ ကုမ္ဘီလံ၊ မိကျောင်းကို။ ပဿတိဝိယ၊ မြင်ဘိသကဲ့သို့ လည်းကောင်း။ ဂေဟမဇ္ဈေစပန၊အိမ်လယ်၌လျှင်။ စောရော၊ခိုးသူကို။ပဿတံဝိယ၊မြင်သကဲ့ သို့လည်းကောင်း။မဇ္ဈေ၊လက္ခဏာကျမ်း၌။ပဿနသီလော၊အနည်းငယ်ကို မြင် လေ့ရှိ၏။တုဏ္ဏီ၊ဆိတ်ဆိတ်။ ဟောတိ၊ဖြစ်လေလော့။ဤတိအာဟ၊ဤသို့ဆို၏။ ဗြာဟ္မဏံ၊ရှင်ပုဏ္ဏား။ယံ၊အကြင်အမှုကို။ဤစ္ဆသိ၊အလိုရှိ၏။တံ၊ထိုအလိုရှိသမျှ

အမှုကို။ မံ၊ငါ့ကို။ ဝဒေဟိ၊ ပြောဆိုလော့။ ဤဒံ၊ ဤခြေရာသည်။ ပဠဒ္ဓကာမဂုဏ သေဝိနေဝ၊ ကာမဂုဏ်ငါးပါးကို သုံးဆောင် မှီဝဲသော သူ၏။ နပဒံ၊ ခြေရာ မဟုတ်။ ဤတိ၊ ဤသို့ဆို၏။ တတော၊ ထိုနောင်မှ။ ဤတောစိတော၊ ထိုမှဤမှ။ ဩလောကေန္တော၊ ကြည့်ရှုသည်ရှိသော်။ သတ္ထာရံ၊ ဘုရားသခင်ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ အယံ၊ ဤသူသည်။ သောပုရိသော၊ ထိုငါမှာခဲ့သော ယောက်ျားပင် တည်း။ ဤတိဝုတ္တော၊ ဤသို့ဆိုလျက်။ ဗြဟ္မဏော၊ ပုဏ္ဏားသည်။ ဂန္တွာ၊ ၍။ သမဏာ ရှင်ရဟန်း။ တဝ၊ သင်အား။ ဓီတရံ၊ သမီးကို။ မေမယာ၊ ငါသည်။ ပေါ်သာ ပနတ္ထာယ၊ ကျေးဇူးသုတ်သင် ပြုစုစေခြင်းငှာ။ ဒေမိ၊ ပေး၏။ ဤတိအာဟ ဤသို့ဆို၏။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသခင်သည်။ တေ၊ သင်၏။ ဓီတရံ၊ သမီးကို။ မယ္ဟံ၊ ငါ့အား။ အတ္ထော၊ အလိုသည်။ အတ္ထိတိဝါ၊ ရှိ၏ဟူ၍လည်းကောင်း။ နတ္ထိတိ၊ ဝါ၊ မရှိဟူ၍လည်းကောင်း။ အဝတ္ဘာဝ၊ မမိန့်တော်မူ၍လျှင်။ ဗြဟ္မဏာ၊ ပုဏ္ဏား။ တေ၊ သင်အား။ ကေဝကာရဏာ၊ တစ်ခုသောအကြောင်းကို။ ကထေမိ၊ ငါဆိုဦး အံ့။ ဤတိဝတ္ဘာ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူခြင်းကြောင့်။ သမဏာ၊ ရဟန်း။ ကထေဟိ၊ ဆို လော့။ ဤတိဝုတ္တော၊ ဤသို့ပုဏ္ဏားဆိုသည်ရှိသော်။ မဟာဘိနိက္ခမနတော၊ မြတ် သော တောထွက်ခြင်းမှ။ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍။ ယာဝ အဇပါလနိဂြောဓမူလာ၊ ဆိတ် ကျောင်းသားတို့စိုက်ထားသည့် ပညောင်ပင်ရင်းတိုင်အောင်။ မာရေန၊ မာရ် နတ်သားသည်။ အနုပန္ထဘာဝံ၊ အစဉ်အတိုင်းလိုက်၍ မြေးယောက်သည်၏အဖြစ် ကို။ အဇပါလနိဂြောဓမူလေစယန၊ အဇပါလပညောင်ပင်ရင်းဌာသလျှင်။ အတိ တော၊ လွန်မြောက်ခဲ့ပြီ။ ဤဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ မေ၊ ငါ့အား။ သေဝိသယော၊ ဤသို့မြတ်သောအရာရှိ၏။ ဤတိ၊ ဤသို့။ သောကာတုရသ၊ စိုးရိမ်ကြောင့်ကြ ခြင်းဖြင့် နှိပ်စက်ခြင်းရှိသော။ တဿ၊ ထိုမာရ်နတ်အား။ သောကဝူပသမ နတ္ထံ၊ စိုးရိမ်ကြောင့်ကြပြီမ်းစေခြင်းငှာ။ အာဂတာဟိ၊ လာကုန်သော။ မာရ ဓီတာဟိ၊ မာရ်နတ်သမီးတို့သည်။ ကုမာရိကဝဏ္ဏာဒိဝသေန၊ သတို့သမီး၏ အဆင်းစသည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်။ ပယောဇိတံ ပလောဘနံ၊ ကာမဂုဏ်နှင့် ယှဉ်၍သော်လည်းဖြားယောင်းခြင်းကို။ အာစိက္ခိတ္တာ၊ ကြား၍။ တဒါပိ၊ ထို အခါ၌လည်း။ မယ္ဟံ၊ ငါ့အား။ အနတ္ထော၊ အလိုမရှိ။

(ခ) တဏှံ၊ တဏှာမည်သောမာရ်မင်းသမီးကိုလည်းကောင်း။ အရတိဉ္စ၊ အရတိ မည်သောမာရ်မင်းသမီးကို လည်းကောင်း။ ရာဂံစ၊ ရာဂမည်သော မာရ်မင်း သမီးကိုလည်းကောင်း။ ဒိသ္မာန၊ မြင်ဦး၍။ မေထုနသ္မိံ၊ ရာဂအားဖြင့်အလို တူ

သော သူတို့၏ဥစ္စာ၌။ မေ၊ ငါ၏။ ။(မေကားထည့်သည်)။ ။ဆန္ဒောအပိ၊ ထိုစိတ်ဖြင့်တောင့်တအပ်သော အလိုသည်လည်း။ နာဟောသိ၊ ရှိသည်မဖြစ်။ မုတ္တကရီသပုဏ္ဏား၊ကျွင်ငယ်ကျင်ကြီးဖြင့်ပြည့်သော။ ဣဒံ၊ ဤမာဂဏ္ဍိကို။ မေ၊ငါ ဘုရားအား။ ကိုး၊ အဘယ်ကြောင့်အလိုရှိရအံ့နည်း။ နံ၊ ထိုမာဂဏ္ဍိကို။ ပါဒါပိ၊ အရာအထောင်ရှိသော စက်ဖြင့်ပြည့်သော ခြေတော်တို့ဖြင့်လည်း။ ဖုသိတုံ၊ ထိခြင်းငှာ။ နဲ့ဣစ္ဆေ၊ အလိုတော်မရှိ။

ဣတိ၊ ဤသို့။ ဣမံ ဂါထံ၊ ဤဂါထာကို။ အာဟ၊ ဆိုး၏။ ဂါထာပရိယောသာနေ၊ ဂါထာအဆုံး၌။ ပြဟ္မာ ဇောဘဝ၊ ပုဏ္ဏားသည်လည်းကောင်း။ ပြဟ္မဏိစ၊ ပုဏ္ဏားမသည်လည်းကောင်း။ အနာဂါမိဖလေ၊ အနာဂါမိဖိုလ်၌။ ပတိဋ္ဌဟိ သု၊ တည်ကုန်၏။ မာဂဏ္ဍိယာမိ၊ မာဂဏ္ဍိသည်လည်း။ ခေါ၊ စင်စစ်အားဖြင့်။ အသ၊ ထိုဂေါတမအား။ မယာ၊ ငါ့ကို။ အဇ္ဇော၊ အလိုသည်။ သစေနတ္ထိ၊ အကယ်၍မရှိသည်ဖြစ်အံ့။ အနတ္ထိကဘာ ဝေါ၊ အလိုမရှိသောအဖြစ်ကို။ ဝတ္တဗ္ဗော၊ ဆိုသင့်၏။ အယံ ပန၊ ဤဘုရားသည်ကား။ မုတ္တကရီသပုဏ္ဏား၊ကျွင်ကြီးကျွင်ငယ်ဖြင့် ပြည့်သောမိန်းမ၏ အဖြစ်ကို။ ကရောတိ၊သိ၏။ နံ၊ ထိုမာဂဏ္ဍိကို။ ပါဒါပိ၊ ခြေတို့ဖြင့်လည်း။ သံဖုသိတုံ၊ ထိခြင်းငှာ။ နဲ့ဣစ္ဆေတိ၊ အလိုမရှိဟု ဆိုး၏။ ဟောတု၊ ထိုသို့မူလည်းဖြစ်စေ။ အတ္ထနော၊ ၏။ ဇာတိကုလပဒေသ ဘောဂ ဝယသမ္ပတ္တိ၊ အမျိုးအနွယ် စည်းစိမ်ချမ်းသာ အရွယ်နှင့် ပြည့်စုံခြင်းကို။ အာဂမ္ဘ၊ စွဲ၍။ တထာရူပံ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော။ ဘတ္တာရံ၊ ဆည်းကပ်ခစားရာ ဖြစ်သောလင်ကို။ လဘိတ္ဝာ၊ ရသည်ရှိသော်။ သမဏသု ဂေါတမသု၊ ရဟန်းဂေါတမအား။ ကတ္ထ ဗ္ဗယုတ္တကံ၊ ပြုအပ်သော အမှုနှင့် ယှဉ်သည်ကို။ ကရိဿာမိ၊ ပြုအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့သောအကြောင်းကြောင့်။ သတ္ထရိ၊ ဘုရား၌။ အာဃာတံ၊ ရန်ငြိုးကို။ ဗန္ဓိ၊ ဖွဲ့၏။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသဗ္ဗညုသည်။ ကာယ၊ ထိုမာဂဏ္ဍိ၏။ အတ္တနိ၊ ကိုယ်တော်၌။ အာဃာတုပ္ပတ္တိံ၊ ရန်ငြိုးဖွဲ့လတ္တံ့သည်ကို။ ဇာနာတိကိ ပန၊ သိသလော။ နော ဇာနာတိကိ ပန၊ မသိသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဆိုငြားအံ့။ ဇာနာတိယေဝ၊ သိသည်သာလျှင်တည်း။ ဇာနန္တော၊ သိပါ သည်ရှိသော်။ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်။ ဂါထံ၊ ဂါထာကို။ အာဟ၊ ဟောလေ ဘိသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုငြားအံ့။ ဣတရေသံ၊ မာဂဏ္ဍိမှတစ်ပါးကုန်သော။ ဒ္ဒိန္ဒ္ဒန္ဒ်၊ မိဘနှစ်ယောက်တို့၏။ ဝသေန၊ အလိုအားဖြင့်။ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စ။ ဗုဒ္ဓါ၊ ဘုရားတို့သည်။ အာဃာတံ၊ ရန်ငြိုးဖွဲ

ခြင်းကို။အဂဏ္ဍတ္ဌာ၊မရေမတ္ထက်မူ၍။အဂ္ဂဖလာဓိဂမာရဟာနံ၊မြတ်သော ဖိုလ်ကိုရထိုက်ကုန်သောသူတို့၏။ဝသေန၊ အလိုအားဖြင့်။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ ဒေသေန္တိ**ယေ**ဝ၊ ဟောကုန်သည်သာလျှင်တည်း။ မာတာပိတရော၊ အမိအဘ တို့သည်။ တံ၊ ထိုမာဂဏ္ဍိကို။ နေတ္ဌာ၊ အိမ်သို့ဆောင်ယူ၍။ စူဠမာဂဏ္ဍိယံ၊ စူဠမာဂဏ္ဍိကို။ ပဋိစ္ဆာဒေတ္ဌာ၊ဝန်ခံစေ၍။ ပဋ္ဌဒ္ဓိတ္ဌာ၊ရဟန်းပြု၍။အရဟတ္တံ ရဟန္တာအဖြစ်သို့။ ပါပုဏိ သု၊ ရောက်ကုန်၏။ စူဠမာဂဏ္ဍိယောပိ၊ ဘဏ္ဍေး စူဠမာဂဏ္ဍိသည်လည်း။ စိန္တေသိ၊ ကြံ၏။ မမဓီတာ၊ ငါ့သမီးသည်။ သြမက သတ္တာသ၊ ယုတ်ညံ့သော ယောကျ်ားနှင့်။ နဿ အနုစ္ဆဝိကာ၊ မထိုက်တန်။ ကေသရညောဝ၊ ကေရာဇ်မင်းအားသာလျှင်။ အနုစ္ဆဝိကာတိ၊ ထိုက်တန် ၏ဟု။ တံ၊ထိုသမီးမာဂဏ္ဍိကို။ အာဒါယ၊ခေါ်၍။ကောတမ္ဗိ။ ကောသမ္ဗီပြည် သို့။ ဂန္တွာ၊ သွား၍။ သဗ္ဗာသက်ီဝရေဟိ၊ အလုံးစုံသောတန်ဆာတို့ဖြင့်။ အလင်္ကရိတ္ဌာ၊ တန်ဆာဆင်၍။ ဣမံ ဣတ္ထိရတနံ၊ ဤမိန်းမကောင်း ရတနာ သည်။ဒေဝယ၊ အရှင်မင်းအား။ အနုစ္ဆဝိကန္တိ၊ ထိုက်တန်၏ဟု။ ဥတေနသ ရညော၊ဥတေနမင်းကြီးအား။အဒါသိ၊ဆက်၏။ သော၊ထိုဥတေနမင်းသည်။ တံ၊ ထိုမာဂဏ္ဍိကို။ ဒိသ္ဝာ၊ မြင်တည့်လျှင်ပင်။ ဥပ္ပန္နဗလဝသိနေဟော၊ အားကြီးစွာဖြစ်သော ချစ်ခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍။ အဘိသေကံကတ္ဌာ၊ အဘိ သိက်သွန်းခြင်းကိုပြု၍။ပဋ္ဌသတမာတုဂါမံ၊ငါးရာသောနှန်းတွင်းသူမိန်းမကို။ ပရိဝါရံ၊အခြံအရံကို။ဒတ္ဌာ၊ပေး၍။ အဂ္ဂမဟေသိဋ္ဌာနေ၊မိဖုရားကြီးအရာ၌။ ဌပေသိ၊ ထား၏။ ဣဒံ၊ ဤသည်ကား။ မာဂဏ္ဍိယာ၊ မာဂဏ္ဍိ၏။ ဝတ္ထု၊ အကြောင်းတည်း။

ဝေါ၊ဤသို့။အသ၊ထိုဥတေနမင်း၏။ ဒိယနုသဟသ နာဋကိတ္ထိပရိဝါရာ၊ တစ်ထောင့်ငါးရာ ကချေသည်မိန်းအရံ ရှိကုန်သော။ တိသော အဂ္ဂမဟေ သိယော၊ သုံးယောက်သော မိဖုရားကြီးတို့သည်။ အဟေသုံ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တသ္မိံ ခေါ်ပနသမယေ၊ ထိုအခါ၌။ ဃောသကသေဋ္ဌိ၊ ဃောသကသူဌေး လည်းကောင်း။ ကုက္ကုဋသေဋ္ဌိ၊ ကုက္ကုဋသူဌေးလည်းကောင်း။ ပါဝါရိက သေဋ္ဌိ၊ပါဝါရိကသူဌေးလည်းကောင်း။ဣတိ၊ဤသို့။ကောသမ္ဗိယံ၊ကောသမ္ဗီ ပြည်၌။တယောသေဋ္ဌိနော၊သူဌေးသုံးယောက်တို့သည်။ဟောန္တိ၊ဖြစ်ကုန်၏။ တေ၊ ထိုသူဌေးသုံးယောက်တို့သည်။ ဝဿူပနာယိကာယ၊ ဝါဆိုအံ့သောနေ

သည်။ ဥပကဋ္ဌာယ၊နီးလတ်သည်ရှိသော်။ ပဠုသတတ်ပသော်ဟု၊ ငါးရာကုန်သော ရသေ့တို့သည်။ ဟိမဝန္တတောဝ၊ ဟိမဝန္တာတောမှ။ အာဂန္ဒာ၊လာ၍။ နာဂရေ၊ပြည်၌။ ဘိက္ခာယ၊ဆွမ်းအလို့ငှာ။ စရန္တေ၊သွားသည်တို့ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ပသီဒိတ္မာ၊ကြည်ညို၍။ နိသီဒါပေတ္မာ၊ နေစေ၍။ ဘောဇေတ္မာ၊ ဆွမ်းကျွေး၍။ပဋိညံ၊ဝန်ခံခြင်းကို။ဂဟေတ္မာ၊၍။စတ္တာရောမာသေ၊မိုးလေးလတို့ ပတ်လုံး။အတ္တနော၊ မိမိ၏။ သန္တိကေ၊ အထံ၌။ ဝသာပေတ္မာ၊ နေစေ၍။ ပုန၊ တစ်ဖန်။ ဝဿရတ္တေ၊ မိုးလအခါ၌။ အာဂမနတ္ထာယ၊ ကြွလာစေခြင်းငှာ။ ပဋိဇာနာပေတ္မာ၊ဝန်ခံစေ၍။ ဥယျောဇေသုံ၊ ကုန်၏။ တာပသာပိ၊ ရသေ့တို့သည်လည်း။တဓတာပဋ္ဌာယ၊ထိုအခါမှစ၍။အဋ္ဌမာသေ၊ရှစ်လတို့တိုင်တိုင်။ ဟိမဝန္တေ၊ ဟိဝမန္တာ၌။ ဝသိတ္မာ၊ နေ၍။ စတ္တာရောမာသေ၊ မိုးလေးလတို့ ပတ်လုံး။တေသံ၊ထိုသူဌေးတို့၏။ သန္တိကေ၊အထံ၌။ ဝသိ သု၊နေကုန်၏။တေ၊ ထိုရသေ့တို့သည်။ အပရဘာဂေ၊နောက်အဖို့၌။ ဟိမဝန္တတော၊ဟိမဝန္တာမှ။ အာဂစ္ဆန္တာ၊ လာကုန်သည်ရှိသော်။ အရညာယတနေ၊ တောအုပ်၌။ ဧကံ မဟာနိဂြောဓံ၊ တစ်ခုသောပညောင်ပင်ကြီးသို့။ ဂန္တာ၊ သွား၍။ တသ၊ ထိုပညောင်ပင်၏။ မူလေ၊ အနီး၌။ နိသီဒိ သု၊ နေကုန်၏။ တေသု၊ ထိုငါးရာသော ရသေ့တို့တွင်။ ဇေဋ္ဌကတာပသော၊ အကြီးဖြစ်သောရသေ့သည်။ စိန္တေသိ၊ ကြံ၏။ ဣမသ္မိံ ရုက္ခေ၊ ဤပညောင်ပင်၌။ အဓိဝတ္ထာ၊ စောင့်၍နေသော။ ဒေဝတာ၊ နတ်သားသည်။ သြရမတ္ထိကာ၊ ယုတ်သောပမာဏရှိသည်။ နဘဝ်သတိ၊မဖြစ်လတ္တံ့။ တ္တေ၊ဤပညောင်ပင်၌။ မဟေသက္ခေန၊တန်ခိုးကြီးသော။ ဒေဝရာဇေန၊နတ်မင်းသည်။ဘဝိတဗ္ဗံ၊ ရှိသည်ဖြစ်ရာ၏။ အယံ၊ ဤနတ်သည်။ ဣသိဂဏာသ၊ ရသေ့အုပ်ငါးအား။ ပါနီယံ၊ သောက်ရေကို။ သစေဒဒေယျ၊ အကယ်၍လူပါမူကား။သာဓုဝတ၊ ကောင်းလေစု။ဣတိ၊ဤသို့ကြံ၍။သောပိ၊ ထိုနတ်သားသည်လည်း။ပါနီယံ၊သောက်ရေကို။အဒါသိ၊လူ၏။ တာပသော၊ ရသေ့သည်။နှာနောဒကံ၊ချိုးရေကို။စိန္တေသိ၊ကြံ၏။ တဝ်ပ်ိ၊ထိုချိုးရေကိုလည်း။ အဒါသိ၊လူ၏။တတော၊ထိုနောင်မှ။ ဘောဇနံ၊ ဘောဇဉ်ကို။စိန္တေသိ၊ကြံ၏။ တဝ်ပ်ိ၊ ထိုဘောဇဉ်ကိုလည်း။ အဒါသိ၊ လူ၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ အဿ၊ ထိုရသေ့၏။ ဧတံ၊ ဤသို့သောအကြံသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြန်၏။ အယံ ဒေဝရာဇာ၊ ဤနတ်မင်းသည်။ အမှေဟိ၊ ငါတို့သည်။ စိန္တိတံစိန္တိတံ၊ ကြံတိုင်းကြံတိုင်း။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသောလူဖွယ်ဝတ္ထုကို။ ဒေတိ၊ ပေးလူ၏။ နု၊ ထို

ရှင်နတ်မင်းကို။ပသေယျာမ၊ငါတို့မြင်ရပါကုန်မူကား။အဟောဝတ၊သြော် ကောင်းပါလေစု။ ဣတိ၊ ဤသို့အကြံဖြစ်ပြန်၏။ သော၊ ထိုနတ်မင်းသည်။ ရက္ခကွန်ခ်ီ၊ ပညောင်ပင်ပင်စည်ကို။ ပဒါလေတ္ဝာ၊ဖောက်ခွဲ၍။ အတ္ထာနံ၊ကိုယ် ထင်။ ဒဿယိ၊ ပြ၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။နံ၊ ထိုနတ်မင်းကို။ ဒေဝရာဇ၊ နတ် မင်း။ တေ၊ သင်၏။ သမ္ဘတ္တိ၊ စည်းစိမ်ချမ်းသာသည်။ မဟတီ၊ ကြီးကျယ်ပြန့် ပြောလှပေ၏။ ကိ ံ နုခေါ၊ အဘယ်ကောင်းမှုကံကို။ကတ္ဝာ၊ပြုသောကြောင့်။ အယံ၊ ဤစည်းစိမ်ကို။ တေ၊ သင်အား။ လဒ္ဓါ၊ ရအပ်သနည်း။ ဣတိပုစ္ဆိ ံ သု၊ ဤသို့မေးကုန်၏။ အယျာ၊ အရှင်ဘုရားတို့။မာပုစ္ဆထ၊ မေးတော် မမူကုန်ပါ လင့်။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ ဒေဝရာဇ၊ နတ်မင်း။ အုံစိက္ခ၊ ကြားလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုကုန်၏။ သော၊ ထိုနတ်မင်းသည်။ အတ္ထနော၊ မိမိ၏။ ကတ ကမ္မဿ၊ ပြုအပ်သော် ကောင်းမှုကံ၏။ ပရိတ္တကတ္တာ၊ နည်းပါးလှသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ လဒ္ဓမာနော၊ ရှက်စနိုး၍။ ကထေတုံ၊ ဟုတ်တိုင်းပြောခြင်း ဌာ။ နဝိသဟတိ၊မဝံ ။ပုနပ္ပုနံ၊အဖန်တလဲလဲ။ နိုပ္ပဋ္ဌိယမာနော၊ပန၊ နှိပ်စက်၍ မေးခြင်းကြောင့်ကား။ တေဟိ၊ ထိုဆိုသိလိုတပြီးကား။သုဏာထ၊နာတော်မူ ကုန်လော့။ဣတိဝတ္ဝာ၊ဤသို့ဆို၍။ ကထေသိ၊ လျှောက်ထားပြောဆို၏။

သော၊ ထိုနတ်သားသည်။ ကေဝ ဒုဂ္ဂတ မနုဿော၊ လူဆင်းရဲ တစ်ယောက်သည်။ ဟုတ္ဝာ၊ ဖြစ်ခဲ့ဘူး၍။ ဘတိ ံ ၊ အခကို။ ပရိယေသန္တော၊ ရှာသည်ရှိသော်။ အနာထပိဏ္ဍိကဿ၊ အနာထပိဏ်သူဌေး၏။ သန္တိကေ၊ အထံ၌။ဘတိကမ္မံ၊ အခဖြင့် လုပ်ဆောင်အပ်သောအမှုကို။ လဘိတ္ဝာ၊ ရ၍။ တံ၊ ထိုအနာထပိဏ်သူဌေးကို။ နိဿာယ၊ မှီ၍။ ဇီဝိတံ၊အသက်ကို။ ကပ္ပေသိ၊ မွေးသည်ပင်တည်း။ အထ၊ထိုအခါ၌။ ကေသို ံ ဥပေါသထဒိဝသေ၊ တစ်ကြိမ် သော ဥပုသ်နေ့သည်။သမ္ဘတ္တေ၊ ရောက်လတ်သော်။အနာထပိဏ္ဍိကေ၀၊အနာ ထပိဏ်သူဌေးသည်။ ဝိဟာရတော၊ ကျောင်းမှ။ အာဂန္တွာ၊ လာ၍။ တဿ ဘတိကဿ၊ ထိုအခဖြင့် အမှုလုပ်သောသူအား။ အတ္ထ၊ ယနေ့။ ဥပေါသထ ဒိဿဘာ၀ေါ၊ ဥပုသ်နေ့၏အဖြစ်ကို။ ကေနစိ၊ တစ်စုံတစ်ယောက်သောသူ သည်။ ကထိတော၊ ပြောဆို၏လော။ ဣတိပုစ္ဆိ၊ ဤသို့မေး၏။ သာမိ၊ အရှင် သူဌေး။နကထိတော၊မပြောဆိုမိပါ။ဣတိ၊ဤသို့လျှောက်၏။ တေနဟိ၊ ထိုသို့ တပြီးကား။ အဿ၊ ထိုအမှုလုပ်သူတို့။ သာယမာသံ၊ညစာထမင်းကို။ပစထ၊

ချက်ကုန်လော့။ ဤတို၊ ဤသို့ဆို၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ အသ၊ ထိုအမှုလုပ်သူတို့။ ပတ္ထောဒနံ၊ တကွမ်းစားဖြင့်ချက်အပ်သောထမင်းကို။ ပစိ သု၊ ချက်ကုန်၏။ သော၊ ထိုအမှုလုပ်သောသူသည်။ ဒိဝသံ၊ နေ့အဖို့ပတ်လုံး။ အရညော၊ တောင်၌။ ကမ္မံ၊ အမှုကို။ ကဝ္ဌာ၊ ပြု၍။ သာယံ၊ ညအခါ၌။ အာဂန္ဒွာ၊ လာ၍။ ဘတ္တံ၊ ထမင်းကို။ ဝေ့ဇုတ္ဌာ၊ ခူး၍။ ဒိန္နေ၊ ပေးသည်ရှိသော်။ ဆာတောဝ၊ ငတ်မွတ်သည်။ အမ္ဘိတိ၊ ဖြစ်၏ဟူ၍။ သဟ သာ၊ အဆောတလျင်။ အဘုဉ္ဇိတ္ဌာဝ၊ မစားမူ၍။ အညေသု ဒိဝ သေသု၊ တစ်ပါးသောနေ့ရက်တို့၌။ ဤမသို့ ဂေဟေ၊ ဤအိမ်၌။ ဘတ္တံ၊ ထမင်းကို။ ဒေထ၊ ပေးကုန်လော့။ သူပံ၊ ဟင်းကို။ ဒေထ၊ ပေးကုန်လော့။ ဗျဉ္ဇနံ၊ အမဲဟင်းကို။ ဒေထ၊ ပေးကုန်လော့။ ဤတို၊ ဤသို့။ မဟာ ကောလာဟလံ၊ မျှားစွာသောသူတို့၏ အုတ်အုတ် ကျက်ကျက်သော အသံသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အဇ္ဇ၊ ယနေ့။ သခဇ္ဇ၊ အလုံးစုံသောသူတို့သည်။ နိ သဒ္ဒါ၊ အသံတိတ်တိတ်ဆိတ်ဆိတ်။ နိပ္ပဇ္ဇိ သု၊ အိပ်ကုန်၏၊ ကေဝ၊ တစ်ယောက်တည်းသော။ မယ္ဘမေဝ၊ ငါ့ဖို့သာလျင်။ အာဟာရံ၊ ထမင်းကို။ ဝဠုယိ သု၊ ခူးကုန်၏။ တေ၊ ဤသို့ဖြစ်ခြင်းသည်။ ကိ နုခေါ၊ အဘယ်သို့သောအကြောင်းရှိသနည်း။ ဤတိစ္ဆေတ္ဌာ၊ ဤသို့ကြံ၍။ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏။ အဝ သေသာ၊ အကျန်ပ်မှ ကြင်းကုန်သောလူတို့သည်။ ဘုဉ္ဇိ သု၊ စားကုန်ပြီလော။ ဤတို၊ ဤသို့မေးသည်ရှိသော်။ တာတ၊ ချစ်သား။ နဘုဉ္ဇိ သု၊ မစားကုန်ပြီ။ ဤတို၊ ဤသို့ဆို၏။ သာမိ၊ အရှင်။ ကာရဏာ၊ အကြောင်းကား။ ကိ၊ အဘယ်နည်း။ ဤတို၊ ဤသို့မေး၏။ ဤမသို့ ဂေဟေ၊ ဤအိမ်၌။ ဥပေါသထဒိဝသေ၊ ဥပုသ်နေ့၌။ သာယမာသံ၊ ညစာထမင်းကို။ နဘုဉ္ဇိတ္ထ၊ မစားကုန်။ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော လူတို့သည်။ ဥပေါသထိကာ၊ ဥပုသ်ဆောက်တည်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ အန္တမသော၊ ယုတ်သောအပိုင်းအခြားအားဖြင့်။ ထနပါယိနောပိ၊ နို့စို့လည်းဖြစ်သော။ ဒါရကေ၊ သူငယ်တို့ကို။ မုခံ၊ ဝိက္ခာလေတ္ဌာ၊ ခံတွင်းလုပ်ဆေးစေ၍။ စတုမဓုရံ၊ စတုမဓုအရသာကို။ မုခေ၊ ခံတွင်း၌။ ပက္ခိပါပေတ္ဌာ ထည့်စေ၍။ မဟာသေဋ္ဌိ၊ သူဌေးကြီးသည်။ ဥပေါသထိကေ၊ ဥပုသ်ဆောက်တည်စေသည်တို့ကို။ ကာရေတိ၊ ပြုစေ၏။ ဂန္ဓတေလပ္ပဒီပေ၊ နံ့သာဆီတို့ကို။ ဇာလေန္တေ၊ ညှိုးပြီးသည်ရှိသော်။ ခုဒ္ဒကမဟလ္လကဒါရကာ၊ အငယ်အကြီးဖြစ်ကုန်သောသူငယ်တို့သည်။ သယနဂတာ၊ အိပ်ရာသို့ရောက်ကုန်သည်ရှိသော်။ ဒဠ္ဍိ သာကာရံ၊ ဒဠ္ဍိ သာကာရကမ္မဋ္ဌာန်းကို။ သဇ္ဈာယန္တိ၊ ရွတ်အံ့သရဇ္ဈာယ်

ကုန်၏။ တုယ္ဍံပန၊ သင်အားကား။ ဥပေါသထဒိဝသဘာဝံ၊ ဥပုသ်နေ့၏အဖြစ်
ကို။ကထေတုံ၊ ပြောခြင်းငှာ။ သတိ ၊ အောက်မေ့မိခြင်းကို။ နကရိမှာ၊ မပြုမိ
ကုန်။ တဿာ၊ ထိုကြောင့်။ တဒေဝ၊ သင်၏သားလျှင်။ ဘတ္တံ၊ စားဖို့ထမင်းကို။
ပတ္တံ၊ ချက်အပ်၏။ နံ၊ ထိုထမင်းကို။ ဘုဥ္ဇယု၊ စားလော့။ ဣတိ ဤသို့ဆို၏။
ဣဒါနိ၊ ၌။ ဥပေါသထိကေန၊ ဥပုသ်သုံးခြင်းဖြင့်။ဘဝိတုံ၊ ဖြစ်ခြင်းငှာ။ သစေ
ဝဋ္ဋတိ၊ အကယ်၍ အပ်ပါသည်ဖြစ်အုံ။ အဟံ၊ ငါသည်လည်း။ ဘဝေယ္ယံ၊ ဥပုသ်
စောင့်သော်ဖြစ်ချင်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုလတ်သော်။ ဣဒံ၊ ဤအကြောင်းကို။
သေဋ္ဌိ၊ သူဌေးသည်။ ဇာနာတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုကုန်၏။ တေနဟိ၊ ထိုသို့တပြီး
ကား။ နံ၊ ထိုသူဌေးကို။ ပုစ္ဆထ၊ မေးကုန်လော့။ ဣတိ၊ သို့ဆိုခြင်းကြောင့်။
တေ၊ ထိုလူတို့သည်။ ဂန္တ္ဝာ၊ ၍။ သေဋ္ဌိ ၊ သူဌေးကို။ ပုစ္ဆိ သု၊ မေး၏။သော၊ထို
ရှင်သူဌေးသည်။ ဧဝံအာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။ ဣဒါနိပန၊ယခုအခါ၌ကား။အဘုဋ္ဌိ
တ္ဝာ၊ မစားမူ၍။ မုခံ၊ ခံတွင်းကို။ ဝိက္ခာလေတ္ဝာ၊ ဆေး၍။ ဥပေါသထင်္ဂါနိ၊
ဥပုသ်အင်္ဂါရှစ်ပါးတို့ကို။ အခိဋ္ဌဟန္တော၊ ဆောက်တည်သည်ရှိသော်။ ဥပဓုံ၊
ထက်ဝက်သော။ ဥပေါသထကမ္မံ၊ ဥပုသ်ကံကို။ လဘိဿတိ၊ရလတ္တံ့။ ဣတိ၊
ဤသို့ဆို၏။ ဣတရော၊ သူရင်းငှားယောကျ်ားသည်။ တံ၊ ထိုစကားကို။
သုတ္ဝာ၊ ကြား၍။ တတော၊ ထိုအနာထပိဏ်သူဌေးဆိုတိုင်း။ အကာသိ၊ ပြု၏။
သကလဒိဝသံ၊တစ်နေ့ပတ်လုံး။ကမ္မံ၊အမှုကို။ကတ္ဝာ၊လုပ်ဆောင်ပြီး၍။–ဆော
တဿ၊ မွတ်သိပ်သော။ တဿ၊ ထိုသူရင်းငှား၏။ သရီရေ၊ ကိုယ်၌။ ဝါတော
လေတို့သည်။ကုပ္ပိ သု၊ထကုန်၏။ သော၊ ထိုအခစားသည်။ ယောတ္တံ၊ ကြိုးကို။
ဝန္ဓိတ္ဝာ၊ ဖွဲ့၍။ ယောဇ္ဇကောဋ္ဌိယံ၊ ကြိုးအစွန်း၌။ဂဟေတ္ဝာ၊ဆွဲ၍ ပရိဝတ္တ
တိ၊လှိုးလည်း၏။ သေဋ္ဌိ၊ သူဌေးသည်။ တံပဝတ္တိ ၊ ထိုအကြောင်းကို။ သုတ္ဝာ၊
ကြား၍။ ဥက္ကာဟိ၊ မီးရှူးမီးစည်းတို့ကို။ ဓာရိယမာနာဟိ၊ ညှိထွန်းစေခြင်း
တို့ဖြင့်။စတုမဓုရံ၊ စတုမဓုကို။ဝါဟာပေတ္ဝာ၊ယူစေ၍။တဿ၊ ထိုသူရင်းငှား
၏။ သန္ဓိကံ၊သို့။အာဂန္တ္ဝာ၊ ၍။ တာတ၊ ချစ်သား။ ကိ ၊ အာယတ်သို့ရှိသနည်း။
ဣတိပုစ္ဆိ၊ဤသို့မေး၏။ သာမိ၊အရှင်သူဌေး။ မေ၊ ငါ့အား။ ဝါတော၊ လေတို့
သည်။ ကုပ္ပိတော၊ နှိပ်စက်ကုန်၏။ဣတိ၊ဤသို့လျှောက်၏။ တေနဟိ၊ထိုသို့တပြီး
ကား။ ဥဋ္ဌာယ၊ ထ၍။ ဣဒံဘောဇနံ၊ စတုမဓုဆေးကို။ ခါဒါဟိ၊ စားလော့။
ဣတိ၊ဤသို့ဆို၏။သာမိ၊အရှင်သူဌေး။ တုမှေပိ၊အရှင်တို့သည်လည်း။ခါဒထ၊
စားကုန်သလော။ ဣတိ၊ ဤသို့မေး၏။ အမှာကံ၊ ငါတို့အား။ အဖာသုကံ

မချမ်းသာခြင်းသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ တဲ့၊ သင်သည်။ ခါဒါဟိ၊ စားလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုး၏။သာမိ၊အရှင်သူဌေး။ဥပေါသထကမ္မံ၊ ဥပုသ်သုံးဆောင်သောအမှု ကို။ကဲရောဇွေ့ာ၊ပြုသော။အဟံ၊အကျွန်ုပ်သည်။ သက ယံ၊တစ်နေ့လုံးဆောက် တည်ခြင်းကို။ ကာတုံ၊ပြုခြင်းငှာ။ နာသက္ခိ ၊မတတ်နိုင်။ဥပဓုကမ္မံပိ၊ထက်ဝက် သော ဥပုသ်ကံသည်လည်း။ မေ၊ ငါ့အား။ ဝိကလံ၊ ချို့တဲ့ခြင်းသည်။ မာ အဟောသိ၊ မဖြစ်ပါလင့်စေ။ ဣတိ၊ထိုကြောင့်။ နဣစ္ဆိ၊အလိုမရှိပါ။ တာတ၊ ချစ်သား။ဝေ၊ ဤသို့။ မာကရိ၊ မပြုလင့်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဥစ္စမာနောပိ၊ ဆိုပါ သော်လည်း။ အနိစ္ဆိတ္တာ၊မူ၍။ အရုဏော၊အရုဏ်သည်။ ဥဋ္ဌဟန္တော၊ထက်သည် ရှိသော်။ မိလာတမာလာဝိယ၊ ညှိုးသောပန်းကဲ့သို့။ ကာလံကတ္တာ၊ သေခြင်း ကိုပြု၍။ တဿ ံ နိဗ္ဗောဓရုက္ခေ၊ ထိုပညောင်ပင်၌။ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်၏။ တသ္မာ၊ ထို ကြောင့်။ ဣမမတ္ထံ၊ ဤအကြောင်းကို။ ကထေတ္တာ၊ ပြောဆို၍။ သောသေဋ္ဌိ ထိုအနာထပိဏ်သူဌေးသည်။ ဗုဒ္ဓမာမကော၊ ဘုရားကိုမရက်မစက် မြတ်နိုး ၏။ ဓမ္မမာမကော၊တရားကိုမရက်မစက်မြတ်နိုး၏။ သံဃမာမကော၊သံဃာ ကို မရက်မစက်မြတ်နိုး၏။ တံ၊ ထိုအနာထပိဏ်သူဌေးကို။ နိသာယ၊ မှီ၍။ ကတသ၊ ပြုအပ်သော။ ဥပဓုပေါသထကမ္မသ၊ ထက်ဝက်သောဥပုသ်ကံ၏။ နိသန္ဓေန၊ အကျိုးဆက်ဖြင့်။ ဣမာသမ္ပတ္တိယော၊ ဤစည်းစိမ်ချမ်းသာတို့ကို။ မယာ၊ ငါသည်။ လဒ္ဓါ၊ ရအပ်၏။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ဆိုး၏။ ဗုဒ္ဓေါတိ ဝစနံ၊ ဘုရားဟူသောစကားကို။ သုတ္တာ ဝ၊ကြား၍လျှင်။ ပဠဿတာ တာ ပသာ၊ငါးရာ ကုန်သော ရသေ့တို့သည်။ ဥဋ္ဌာယ၊ ထ၍။ ဒေဝတာယ၊ နတ်အား။ အဇ္ဇလိ ံ၊ လက်အုပ်ကို။ပဂ္ဂယ္ဍ၊ချီ၍။ဗုဒ္ဓေါတိ၊ ဟူ၍။ ဝဒေသိ၊ ဆိုပါသလော။ ဗုဒ္ဓေါတိ၊ ဟူ၍။ဝဒေသိ၊လော့။ ဣတိပုစ္ဆိတ္တာ၊ဤသို့မေးသော်။ ဗုဒ္ဓေါတိ၊ ဘုရားဟူ၍။ ဝဒါမိ၊ဆိုး၏။ဗုဒ္ဓေါတိ၊ဟူ၍။ ဝဒါမိ၏။ဣတိ၊ဤသို့။ တိက္ခတ္တုံ ်ုသုံးကြိမ်။ ပဋိ ဇာနာပေတ္တာ၊သိစေ၍။ခေါ၊စင်စစ်။လောကသ္မိ ံ၊ လောကဋ္ဌ။သောဃော သောပိ၊ဤဘုရားဟူသောအသံကိုမျှလည်း။ဒုလ္လဘော၊ရခဲလှ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဆိုလျက်။ ဥဒါနံ၊ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာကျူးရင့်ခြင်းကို။ ဥဒါနေတ္တာ၊ ကျူး ရင့်၍။ဒေဝတေ၊ရှင်နတ်မင်း။အနေကေသု၊တစ်ပါးမကမျှားကုန်သော။ကပ္ပ သတသဟဿေသု၊ကမ္ဘာတစ်သိန်းတို့ပတ်လုံး။ သဒ္ဒံ၊ ဘုရားဟူသောအသံကို။ အသုတပုဗ္ဗံ၊ ရှေးဦးမကြားစဖူးပါ။ တယာ၊ ရှင်နတ်မင်းသည်။ နော၊ ငါတို့အား။ သုဏာပိတံ၊ ကြားနာစေအပ်သည်။ အမှိ၊ ဖြစ်ပြီ။ ဣတိအာဟံ

သူ၊ဤသို့ဆိုကုန်၏။ အထ၊ ထိုနောင်မှ။ အန္တေဝါသိနော၊ တပည်ရသော့တို့
သည်။အာစရိယံ၊ ဆရာရသော့ကို။ တေံ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစုံ၊ လျှောက်
ကုန်၏။ တေနဟိ၊ ထိုကြောင့်လျှင်။ သတ္ထု၊သန္တိကံ၊ ဘုရားအထံသို့။ ဂစ္ဆာမ၊
သွားကုန်အံ့။ဤတို၊ ဤသို့ လျှောက်ကုန်၏။ တာတာ၊ ချစ်သား ရသော့ငယ်
တို့။ တယောသေဋ္ဌိနော၊ သူဌေးသုံးဦးတို့သည်။ အမှာကံ၊ ငါတို့အား၊ ဗဟု
ပကာရာ၊ များသော ကျေးဇူးရှိကုန်၏။ သေ့၊နက်ဖြန်။ တေသံ၊ ထိုသူဌေး
တို့၏။ နိဝေသနေ၊ အိမ်၌။ ဘိက္ခံ၊ ကို။ ဂဏှိတ္ဝာ၊ ၍။ တေသံပိ၊ထိုသူဌေးတို့
အားလည်း။ အာစိက္ခိတ္ဝာ၊ ပန်ကြားခဲ့၍။ဂမိဿာမ၊ သွားကုန်အံ့။တာတာ၊
ချစ်သားတို့။ အမိဝါသေထ၊ သည်းခံကုန်ဦးလော့။ ဤတို၊ ဤသို့ဆိုလျက်။
တေ၊ ထိုရသော့တို့ကို။ အဓိဝါသယိ သု၊ သည်းခံစေကုန်၏။ ပုနဒိဝသေ၊
မိုးသောက်သောနေ့၌။ သေ နော၊ သူဌေးတို့သည်။ ယာဂုဘတ္တံ၊ ယာဂုဆွမ်း
ကို။သမ္မာဒေတ္ဝာ၊ပြည့်စုံစေ၍။အာသနာနိ၊ တို့ကို။ ပညာပေတ္ဝာ၊ခင်းစေ၍။
အဇ္ဈာ၊ ယနေ့။နော၊ငါတို့အား။ အယျာနံ၊ အရှင်ကောင်းတို့၏။အာဂနမဒိဝ
သောတိ၊ လာအံ့သောနေ့တည်းဟု။ဥ တ္ဝာ၊၍။ မစ္ဆုဂ္ဂမနံ၊ ခရီးဦးကြိုဆိုခြင်း
ကို။ ကကွ၊ ပြု၍။ တေ၊ ထိုရသော့တို့ကို။ အာဒါယ၊ ပင့်ခေါ်၍။ နိဝေသနံ၊
အိမ်သို့။ ဂန္တ္ဝာ၊ သွား၍။နိသီဒါပေတ္ဝာ၊ ဇနစေ၍။ ဘိက္ခံ၊ ဆွမ်းကို။ အဒံသု၊
လှူကုန်၏။ တေ၊ ထိုရသော့တို့သည်။ကတဘတ္တကိစ္စာ၊ ဆွမ်းဘုန်းပေးခြင်းကိစ္စ
ပြီးကုန်သည်ရှိသော်။ မဟာသေဋ္ဌိနော၊ သူဌေးကြီးတို့ကို။ မယံ၊ ငါတို့သည်။
ဂမိဿာမတို့၊သွားကုန်အံ့ဟူ၍။ဝဒိ သု၊ ဆိုကုန်၏။ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရားတို့။
တုမှေဟိ၊ အရှင်ဘုရားတို့သည်။ စတ္တာရောဝဿိကေ မာသေ၊ မိုးလေးလတို့
ပတ်လုံး။ အမှာကံ၊ ဗါတို့အား။ ဂဟိတပဋိညာနနံ၊ ယူအပ်သော ဝန်ခံခြင်းရှိ
သည် မဟုတ်ကြကုန်လော။ ဤဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ ကုဟိ အဘယ်အရပ်သို့။
ဂစ္ဆထ၊ ကြွကုန်အံ့နည်း။ ဤတို၊ ဤသို့လျှောက်ကုန်၏။ လောကေ၊ လူသုံး
ပါး၌။ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဘုရားသည်။ ဥပ္ပန္နောကိရ၊ ဖြစ်သတဲ့တ်။ဓမ္မော၊ တရားသည်။
ဥပ္ပန္နောကိရ၊ ဖြစ်သတတ်။ သံဃော၊ သံဃာသည်။ဥပ္ပန္နောကိရ၊ဖြစ်သတတ်။
တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ သတ္ထု၊သန္တိကံ၊ ဘုရားအထံတော်သို့။ဂမိဿာမ၊သွားကုန်
အံ့။ ဤတို၊ ဤသို့ ပြောဆိုကုန်၏။ တဿသတ္ထု၊နော၊ ထိုဘုရားသခင်၏။ သန္တိ
ကံ၊ အထံသို့။ တုမှာကညော၊ အရှင်ဘုရားဟူသည်သာလျှင်။ဂန္တုံ၊ဌာ။ဝဋ္ဋတိ
ကိ ပန၊ အပ်လေသလော။ ဤတို၊ ဤသို့မေး၏။ အဝုသော၊တကာသူဌေးတို့။

အညေသံပိ၊တစ်ပါးသောသူတို့၏ သွားခြင်းကိုလည်း။အဝါရိတံ၊မမြင်အပ်။ ဣတိ၊ဤသို့ဆိုကြကုန်၏။ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရားတို့။တေနဟိ၊ ထိုသို့တပြီးကား။ အာဂမေထ၊ငံ့ပါကုန်ဦးလော။မယံပိ၊ ငါတို့သည်လည်း။ ပရိသဇ္ဇ၊ အမှုကြီး ငယ်ကို။ကတ္ဝာ၊ပြု၍။ ဂစ္ဆာမ၊ လိုက်ပါကုန်အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဆိုကုန်သည်ရှိ သော်။ တုမေသု၊သင်ဒါရုကာတို့သည်။ပရိသဇ္ဇ၊ အမှုကြီးငယ်ကို။ ကရောန္တေ သု၊ ပြုကုန်ကြသည်ရှိသော်။ အမှာကံ၊ ငါတို့အား။ ပပဇ္ဇော၊ ကြာမြင့်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ မယံ၊ငါတို့သည်။ ပုရတော၊ ရှေးဦးစွာ။ ဂစ္ဆာမ၊သွား ကုန်အံ့။ တုမှေ၊ သင်ဒါရုကာတို့သည်။ ဂစ္ဆာ၊ နောက်မှ။ အာဂစ္ဆေယျာထ၊ လိုက်ခဲ့ကြကုန်လော့။ ဣတိဝတ္ဝာ၊ဤသို့မှာထားခဲ့၍။တေ၊ ထိုရသေ့တို့သည်။ ပုရေတရံ၊ရှေးဦးစွာ။ဂန္ဓာ၊သွား၍။သမ္ဘာသမ္ဘုဒ္ဓံ၊မြတ်စွာဘုရားကို။ဒိသ္ဝာဝ၊ မြင်လျင်။ အဘိတ္ထပိတ္ဝာ၊ ချီးမွမ်း၍။ ဝန္ဒိတ္ဝာ၊၍။ ဧကမန္တံ၊ တင့်အပ်လျောက် ပတ်သောအရပ်၌။ နိသိဒိ သု၊ နေကုန်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နေသံ၊ ထိုရသေ့ တို့အား။ သတ္ထာ၊ဘုရားသခင်သည်။အနုပုဗ္ဗိ ကထံ၊ အစဉ်သောတရားစကား ကို။ ကထေတ္ဝာ၊ ဟောမ်။ ဓမ္မံ၊တရားတော်ကို။ ဒေသေသိ၊ သိတော်မူ၏။ ဒေသနာပရိယောသာနေ၊ ဒေသနာ၏အဆုံး၌။ သဗ္ဗေပိ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ် ကုန်သော။ တာပသာ၊ရသေ့တို့သည်။ပရိသမ္ဘိဒါဟိ၊ပဋိသမ္ภิဒါတို့နှင့်။သဟ၊ တက္ခဏေ။အရဟတ္တံ၊အရဟတ္တဖိုလ်သို့။ပတ္ဝာ၊ရောက်၍။ ပဗ္ဗဇ္ဇံ၊ရဟန်းအဖြစ်ကို။ ယာစိတ္ဝာ၊ တောင်းပန်၍။ထေဘိက္ခေါ၊ ထေဘိက္ခေါဟူ၍။ ဝစနသမ နန္တရံ၊ ဆိုတော်မူသောစကား၏အခြားမဲ့၌။ ဣဒ္ဓိမယပတ္တစီဝရရော၊ တန်ခိုး ဖြင့်ပြီးသော သပိတ်သင်္ကန်းကို ဆောင်ကုန်လျက်။ ဟေဘိက္ခု၊ လာလှည့် ဟူ၍ ခေါ်တော်မူသဖြင့် ရဟန္တာဖြစ်ကုန်သော ရဟန်းတို့သည်။ အဟောသုံ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တေပိခေါ် ဝယောသေဋ္ဌနော၊ ထိုသုံးယောက်သော သူဌေးတို့ သည်လည်း။ပဋ္ဌမ်ပဋ္ဌဟိသက-ဒ္ဝေသတေဟိ၊ငါးရာငါးရာကုန်သော လှည်းတို့ ဖြင့်။ဝတ္ထဆ္ဆာဒနာ သပ္ပိမဓုဖာဏိတာဒီနိ၊ အဝတ်ပုဆိုး ထောပတ်ပျာတင်လဲ အစရှိကုန်သော။ ဒါနူပကရဏာနိ၊ ဒါနအဆောက်အဦးတို့။ အာဒါယ၊ ဆောင်ယူခဲ့၍။သာဝတ္ထိ ၊ သာဝတ္ထိပြည်သို့။ပတ္ဝာ၊ရောက်၍။သတ္ထာရံ၊ဘုရား သခင်ကို။ဝန္ဒိတ္ဝာ၊ ရှိခိုး၍။ ဓမ္မကထံ၊ တရားစကားကို။ သုတ္ဝာ၊နာ၍။ ဂါထာ ပရိယောသာနေ၊ ဂါထာ၏အဆုံး၌။သောတာပတ္တိဖလေ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ် ၌။ပတိဋ္ဌာယ၊ တည်၍။ အဒ္ဓမာသမတ္တံပိ၊ လခဲ့အတိုင်းအရှည် ကာလ ပတ်

လုံးလည်း။ ဒါနံ၊ကို။ ဒဒမာနာ၊ ပေးလှူကုန်လျက်။ သတ္တုသန္တိကေ၊ ဘုရား အထံတော်၌။ဝသိတ္ဘာ၊ နေ၍။ကောသမ္မိ၊ ကောသမ္မိပြည်သို့။ အာဂမနတ္ထာ ယ၊ ကြွတော်မူလာစေခြင်းငှာ။ သတ္ထာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ ယာစိတ္ဘာ၊ တောင်းပန်၍။ သတ္ထုရာစ၊ ဘုရားသခင်သည်လည်း။ ပဋိညံ၊ ဝန်ခံခြင်းကို။ ဒဒန္တေန၊ ပေးတော်မူသဖြင့်။ခေါ၊စင်စစ်။ဂဟပတိယော၊ သူဌေးတို့။ သုညာ ဂါရေ၊ဆိတ်ငြိမ်ရာအရပ်၌။တထာဂတာ၊မြတ်စွာဘုရားတို့သည်။အဘိရမန္တိ၊ မှေ့လျော်ကုန်၏။ ဣတိဝုတ္တော၊ ဤသို့မိန့်တော်မူသည်ရှိသော်။ ဘဂ္ဂေ၊ဘုရား။ အညာတံ၊ သိပါပြီ။ အမှေဟိစ၊ ငါတို့သည်လည်း။ ပဟိတသာသနေန၊ စေအပ်သောသတင်းစကားဖြင့်။ အာဂန္တုံ၊ ကြွလာတော်မူခြင်းငှာ။ ဝဋ္ဋတိ၊ သင့်ပါ၏၊ ဣတိဝတ္ဘာ၊ ဤသို့လျှောက်၍။ ကောသမ္မိ၊ ကောသမ္ဗီပြည်သို့။ ဂန္တွာ၊သွား၍။ ဃောသကသေဋ္ဌိ၊ ဃောသကသူဌေးသည်။ ဃောသိတရာမံ၊ ဃောသိတာရုံဟု ဆိုအပ်သောကျောင်းတော်ကို။ ကုက္ကုဋသေဋ္ဌိ၊ ကုက္ကုဋ သူဌေးသည်။ ကုက္ကုဋာရာမံ၊ ကုက္ကုဋာရုံဟုဆိုအပ်သောကျောင်းတော်ကို။ ပါဝါရိကသေဋ္ဌိ၊ ပါဝါရိကသူဌေးသည်။ ပါဝါရိကာရာမံ၊ ပါဝါဍိကာရုံဟု ဆိုအပ်သောကျောင်းကို။ဣတိ၊ဤသို့။ တယောမဟာဝိဟာရေ၊ သုံးခုသော ကျောင်းတော်ကြီးကို။ ကာရေတ္ဘာ၊ ဆောက်လုပ်စေ၍။ သတ္ထု၊ ဘုရားသခင် ညု၊အား။အာဂမနတ္ထာယ၊ကြွလာစေခြင်းငှာ။ သာသနံ၊ သတင်းစကားကို။ ပဟိဏိ သု၊ စေလွှတ်ကုန်၏။ သတ္ထာ၊ဘုရားသခင်ညုသည်။ တေသံ၊ ထိုသူတို့ ၏။ သာသနံ၊သတင်းစကားကို။ သုတ္ဘာ၊ ကြား၍။ တတ္ထ၊ ထိုကောသမ္ဗီပြည် သို့။ အဂမာသိ၊ ကြွတော်မူ၏။ တေ၊ထိုသူဌေးတို့သည်။ ပစ္စုဂ္ဂန္တွာ၊ခရီးဦးကြို ဆို၍။ သတ္ထာရံ၊ ဘုရားရှင်ကို။ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းတော်သို့။ ပဝေသေတ္ဘာ၊ သွင်း၍။ဝါရေနဝါရေန၊ အလှည့်အလှည့်ဖြင့်။ ပဋိဇဂ္ဂန္တိ၊ လုပ်ကျွေးကုန်၏။ သတ္ထာ၊ လူနတ်တို့၏ဆရာဘုရားသည်။ ဒေဝသိကံ၊တစ်ရက်စီ။ကေသ္မိ ဝိဟာ ရေ၊တစ်ကျောင်းတစ်ကျောင်း၌။ဝသတိ၊သီတင်းသုံးတော်မူ၏။ ယသာ၊ အ ကြင်သူဌေး၏။ဝိဟာရေ၊ကျောင်း၌။ (ဝိဟာရေကားထည့်သည်)။ ဝုတ္ထော၊ နေတော်မူသည်။ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တသော၊ ထိုသူဌေး၏သားလျှင်။ ဃရဒ္ဒါ ရေ၊ အိမ်တံခါး၌။ပိဏ္ဍာယ၊ ဆွမ်းအလို့ငှာ။ စရတိ၊ ကြွတော်မူ၏။တေသံပန တိဏ္ဍံသေဋ္ဌိနံ၊ ထိုသူဌေးသုံးယောက်တို့၏။ ဥမဂ္ဂါကော၊ အလုပ်အကျွေး ဖြစ်သော။ သုမနောနာမ၊ သုမနအမည်ရှိသော။ မာလာကာရော၊ ပန်းသည်

သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။သော၊ ထိုသုမနသည်။ တေသေဋ္ဌနော၊ ထိုသူဌေး တို့ကို။ဝေဿာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။ အဟံ၊ ကျွန်တော်သည်။ တုမှာကံ၊ ရှင်သူဌေး တို့အား။ဒီဃရတ္တံ၊ ကြာမြင့်ငှာသောအခါပတ်လုံး။ ဥပကာရကော၊ ပြုအပ် သောကျေးဇူးရှိ၏။သတ္ထာရံ၊ ဘုရားသခင်ညကို။ ဘောဇေတုကာမော၊ ဆွမ်း ကျွေးလိုသည်။အမှီ၊ ဖြစ်၏။မယ္ယံပိ၊အကျွန်ုပ်အား။လည်း။ ကေဒိဝသံ၊တစ်ရက် ကို။ သတ္ထာရံ၊ ဘုရားသခင်ကို။ ဒေထ၊ ပေးပါကုန်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ လျှောက်၏။ တေနဟိ၊ ထိုသို့တပြီကား။ သ္ဓေ၊နက်ဖြန်။ ဘောဇေဟိ၊ ဆွမ်း ကျွေးလေလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုကုန်သည်ရှိသော်။ သာမိ၊ ရှင်သူဌေးတို့။ သာဓု၊ကောင်းစွ။ ဣတိ၊ဤသို့ဆို၍။ သော၊ ထိုသုမနပန်းသည်သည်။ သတ္ထာ ရံ၊ ဘုရားသခင်ကို။ နိမန္တေတွာ၊ဘိတ်၍။သက္ကာရံ၊လှူဘွယ်ဝတ္ထုကို။ ပဋိယာ၊ ဒေသိ၊ စီရင်စေ၏။ တဒါ၊ ထိုအခါ၌။ ရာဇာ၊ ဥတေနမင်းသည်။ သမာဝတီ ယာ၊ သာမာဝတီမည်သောရှင်မိဖုရားအား။ ဒေဝသိကံ၊နေ့တိုင်း နေ့တိုင်း။ ပုပ္ဖမ္ပလေအဋ္ဌကဟာပဏော၊ပန်းဖိုးငွေရှစ်ကျပ်တို့ကို။ ဒေတိ၊ပေး၏။တဿာ၊ ထိုမိဖုရားကြီးအား။ခုဇ္ဇုတ္တရာနှာမ၊ခုဇ္ဇုတ္တရာအမည်ရှိသော။ ဒါသိ၊ ကျွန်မ သည်။ သုမနမာလာကာရဿ၊သုမနအမည်ရှိပန်းသည်၏။သန္တိကံ၊ အထံသို့။ ဂန္ဓာ၊သွား၍။နိဗဒ္ဓံ၊မပြတ်။ပုပ္ဖါနိ၊ ပန်းတို့ကို။ဂဏ္ဍာတိ၊ ဝယ်ယူ၏။ အခါ၌။ ဘဿ ဒိဝသေ၊ထိုနေ့၌။အာဂတံ၊ပန်းဝယ်ရောက်လာသော။ နံ၊ ထိုခုဇ္ဇုတ္တရာ ကျွန်မကို။ မာလာကာရော၊ ပန်းသည်သုမနသည်။ အာဟ၊ ဆို၏။ မယာ၊ ငါသည်။ သတ္ထာရံ၊ ဘုရားကို။ နိမန္တိတော၊ ဆွမ်းဘိတ်အပ်၏။ အဇ္ဇ၊ ယနေ့။ ဘုတ္ကေဟိ၊ပန်းတို့ဖြင့်။ သတ္ထာရံ၊ ဘုရားသခင်ညကို။ ပူဇိဿာမိ၊အံ့။ တံ၊ သင်နှမ သည်။တာဝ၊ရှေဦးစွာ။တိဋ္ဌ၊ ငံ့နေဦးလော့။ပရိဝေသနာယ၊ဆွမ်းလုပ်ကျွေး ရာ၌။သဟာယိကာ၊ အဆွေခင်ပွန်းသည်။ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်၍။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ သုတ္တာ၊ နာ၍။ အဝသေသာနိ၊ ပူဇော်ရာမှ ကြွင်းကုန်သော။ပုပ္ဖါနိ၊ ပန်းတို့ ကို။ ဂဟေတ္တာ၊ ယူ၍။ဂမိဿသိ၊သွားရလတ္တံ့။ ဣတိ၊ဤသို့ဆို၏။ သာ၊ ထို ခုဇ္ဇုတ္တရာသည်။ သာဓုတိ၊ ကောင်းပြီဟု။ အဓိဝါသေသိ၊ သည်းခံ၍ နေလင့် ၏။ သုမနော၊သုမနပန်းသည်သည်။ ဗုဒ္ဓပမုခံ၊ အဘုရားအမှူးရှိသော။ ဘိက္ခု သံဃံ၊ ရဟန်းသံဃာကို။ ပရိဝိသိတ္တာ၊ ဆွမ်းလုပ်ကျွေး၍။ အနုမောဒန ကရ ဏတ္ထာယ၊ ဆွမ်းအကျိုးကိုဟောစေခြင်းငှာ။ ပတ္တံ၊ သပိတ်ကို။ အဂ္ဂဟေသိ၊ လှမ်းယူ၏။သတ္ထာ၊ ဘုရားသခင်သည်။ အနုမောဒနဓမ္မဒေသနံ၊ ဝမ်းမြောက်

စေခြင်းငှာ တရားဟောခြင်းကို။အာရတိ၊ အားထုတ်တော်မူ၏။ ခုဇ္ဈတ္တရာပိ၊ ခုဇ္ဈတ္တရာသည်။ သမ္ဘူ၊ ဘုရား၏။ ဓမ္မကထံ၊ တရားတော်ကို။ သုဏန္တိယေဝ၊ နာစဉ်ပင်လျှင်။ သောတာပတ္တိဖလေ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်၌။ ပတိဋ္ဌဟိ၊တည်၏။သာ၊ ထိုခုဇ္ဈတ္တရာသည်။ အညေသုဒိဝသေသု၊တပါးသောနေ့တို့၌။စတ္တာရောကဟာပဏေ၊ လေးအသပြာတို့ကို။ အတ္တနောဘာဂံ၊ မိမိအစုအဘို့ကို။ ဂဟေတ္ဝာ၊ယူ၍။ စတူဟိ၊ လေးအသပြာတို့ဖြင့်။ပုပ္ဖါနိ၊ ပန်းတို့ကို။ဂဟေတ္ဝာ၊ ဝယ်၍။ ဂန္ဓေဟိ၊ သွားတို့။ တံဒိဝသံ၊ ထိုနေ့၌။ အဋ္ဌဟိပိ၊ ရှစ်အသပြာတို့ဖြင့် လည်း။ ပုပ္ဖါနိ၊ ပန်းတို့ကို။ ဂဟေတ္ဝာ၊ ယူ၍။ ဂတာ၊ သွားတို့။ အထ၊ ထို အခါ၌။ နံ၊ ထိုကျွန်မ ခုဇ္ဈတ္တရာကို။ သာမာဝတီ၊ သာမဝတီ မည်သော ဗိဓုရားကြီးသည်။ အာဟ၊ ဆို၏။ အမ္မ၊ အမယ်။ အဇ္ဇ၊ ယနေ့။ အမှာကံ၊ ငါတို့အား။ ရညာ၊ မင်းကြီးသည်။ ဒ္ဝိဂုဏံ၊ နှစ်ဆဖြစ်သော။ ပုပ္ဖမူလံ၊ ပန်း ဘိုးငွေကို။ ဒိန္နံကိ ုနုခေါ၊ ပေးအပ်သလော။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၏။ အယ္ယ၊ အရှင်မ။ နောဒိန္နံ၊ ပေးသည်မဟုတ်။ ဣတိ၊ ဤသို့ရှေ့ကျော်၏။ အထ၊ ထိုသို့ မပေးဘဲလျက်။ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်။ ပုပ္ဖာနိ၊ ပန်းတို့သည်။ ဝဟ္ဂနိ၊ မျှားလေကုန်ဘိသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မေး၏။ အညေသု၊ ဒိဝသေသု၊ တပါး သောနေ့တို့၌။ အဟံ၊ ကျွန်မသည်။ စတ္တာရောကဟာပဏေ၊ ငွေလေးကျပ် တို့ကို။ ဂဟေတ္ဝာ၊ ယူ၍။ စတူဟိ၊ လေးကျပ်ငွေတို့ဖြင့်။ ပုပ္ဖာနိ၊ ပန်းတို့ကို။ အာဟရာမိ၊ ဆောင်ယူ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့မေး၏။ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်။ အဇ္ဇ၊ ယနေ့။ နဂဏ္ဍိ၊ မယူသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မေး၏။သမ္ဘာသမ္ဘုဒ္ဓသာ၊မြတ် စွာဘုရား၏။ ဓမ္မကထံ၊ တရားစကားကို။ သုတ္ဝာ၊ နာ၍။ ဓမ္မသ၊တရားတော် ကို။ အဓိဂတတ္တာ၊ ရသောကြောင့်။ နဂဏ္ဍိ ၊ ယူခြင်းငှာ အလိုမရှိပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့တင်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုခုဇ္ဈတ္တရာကို။ အရေဝုဒ္ဓဒါသိ၊ ဟယ် ကျွန်မယုတ်။ ဣတ္ထေကံကာလံ၊ ဤမျှကာလတိုင်တိုင်။ တယာ၊သင်သည်။ဂဟိတ ကဟာပဏေ၊ ယူသောအသပြာငွေကို။ မေ၊ ငါ့အား။ ဒေဟိတိ၊ ပေးလော့ ဟု။ အတဇ္ဇေတ္ဝာ၊ မခြိမ်းချောက်မူ၍။ အမ္မ၊ အမယ်။ တယာ၊သင်အမိသည်။ ပိဝိတံ၊ သောက်အပ်သော။ အမတံ၊ အမြိုက်အရသာကို။ အမှေဟိပိ၊ ငါတို့ကို လည်း။ ပါယေဟိ၊ တိုက်ကျွေးပါလော့။ ဣတိဝတ္ဝာ၊ ဤသို့ဆိုသော်။ ဓေနု ဟိ၊ ထိုသို့ သောက်လိုတပြီးကား။ မံ၊ ငါ့ကို။ နှာပေဟိ၊ ရေချိုးပါစေလော့။ ဣတိဝုတ္တေ၊ ဤသို့ဆိုလတ်သော်။သောဌသဟိ ဂန္ဓောဒက ဃရေဟိ၊ တစ်ဆယ့်

ခြောက်လုံးသော နုံသာရေတို့ဖြင့်။ နှာပေတ္တာ၊ ရေချိုးစေ၍။ ဒေ့မဋ္ဌသာဌ္ဌ ကေ၊ ပြေပြစ်သောပုဆိုးနှစ်ထည်တို့ကို။ ဒါပေသိ၊ ပေးစေ၏။သာ၊ထိုခုဇ္ဈာတ္တ ရာသည်။ ကေံ၊တထည်ကို။ နိဝါသေတ္ဝာ၊ ဝတ်၍။ ကေံ၊ တထည်ကို။ ပါရုပိ တ္ဝာ၊ ရုံ၍။ အာသနံ၊ နေရာကို။ ပညာပေတ္ဝာ၊ခင်းစေ၍။ကေံဗီဇနိ ၊ဥဒေါင်း မြီးယပ်တခုကို။ အာဟာရာပေတ္ဝာ၊ ဆောင်စေ၍။ အာသနေ၊ နေရာ၌။ နိသီ ဒိတ္ဝာနေ၍။စိတြဗီဇနိ ၊ ဆန်းကြယ်သော သားမြီးယပ်ကို။ အာဒါယ၊ ကိုင်စွဲ ၍။ ပဠမာတုဂါမသတာနိ၊ ငါးရာသော နန်းတွင်းသူတို့ကို။ အာမန္တေတ္ဝာ၊ ခေါ်၍။ သတ္ထာရာ၊ ဘုရားသခင်သည်။ ဒေသိတနိယာမေ၀၊ ဟောတော်မူ သောနည်းဖြင့်သာလျှင်။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ ဒေသေသိ၊ ဟော၏။ တဿာ၊ ထို ခုဇ္ဈာတ္တရာ၏။ ဓမ္မကထံ၊ တရားစကားကို။ သုတ္ဝာ၊ နာ၍။ သဗ္ဗာပိ၊ အလုံးစုံ သော မိန်းမတို့သည်လည်း။ သောတာပတ္တိဖလေ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်၌။ ပတိ ဋ္ဌဟိ ်သု၊ တည်ကုန်၏။ သဗ္ဗာပိ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်ကုန်သော။ တာ၊ထိုငါးရာ သောမောင်းမတို့သည်။ ခုဇ္ဈာတ္တရံ၊ ခုဇ္ဈာတ္တရာကို။ ဝန္ဒိတ္ဝာ၊ ရှိခိုး၍။အမ္မ၊အမိ။ အဇ္ဇတောပဋ္ဌာယ၊ ယနေ့မှစ၍။ တုံ၊အမယ်သည်။ ကိလိဋ္ဌကမ္မံ၊ ညစ်နွမ်းခြင်း ရှိသောအစေအပါးအမှုကို။ မာကရိ၊မပြုလင့်။ အမှာကံ၊ အကျွန်ုပ်တို့၏။ မာ တုဋ္ဌာနေစ၊ အမိအရာ၌ လည်းကောင်း။ အာစရိယဋ္ဌာနေစ၊ ဆရာအရာ၌ လည်းကောင်း။ ဌတ္ဝာ၊ တည်၍။ သတ္ထုသန္တိကံ၊ ဘုရားအထံတော်သို့။ဂန္တ္ဝာ။ ၍။ သတ္ထာရာ၊ ဘုရားသခင်သည်။ ဒေသိတံ၊ဟောအပ်သော။ဓမ္မံ၊တရားတော် ကို။ သုတ္ဝာ၊ နာခဲ့၍။ အမှာကံ၊ ငါတို့အား။ ကထေဟိ၊ဟောပြောစေချင်၏။ ဣတိ ဝဒိ ်သု၊ ဤသို့ဆိုကုန်၏။ သာ၊ ထိုခုဇ္ဈာတ္တရာသည်။တထာ၊ထိုမိန်းမတို့ဆို တိုင်း။ ကရောန္တီ၊ ပြုလျက်။ အပရဘာဂေ၊နောက်အဖို့၌။တိပိဋကရာ၊ပိဋကသုံးပုံကိုဆောင်နိုင်ခြင်းသည်။ ဇာတာ၊ ဖြစ်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထို ခုဇ္ဈာတ္တရာကို။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသခင်သည်။ ဘိက္ခေ၀၊တို့။ မမ၊ ငါ၏။ သာဝိ ကာနံ၊ တပည့်မဖြစ်ကုန်သော။ ဥပါသိကာနံ၊ဥပါသိကာမအပေါင်းတို့တွင်။ ဗဟုသုဿုတာနံ၊ မျှားသောအကြားအမြင်ရှိကုန်သော။ ဓမ္မကထိကာနံ၊ တ ရားဟောဖြစ်ကုန်သော တပည့်ဒါယိကာမတို့ထက်။ ယဒိဒံယာသော ခုဇ္ဈာတ္တ ရာ၊ အကြင်ခုဇ္ဈာတ္တရာသည်။ အဋ္ဌိ၊ရှိ၏။ ဧတံသောခုဇ္ဈာတ္တရာ၊ ထိုခုဇ္ဈာတ္တရာ သည်။ အဂ္ဂံအဂ္ဂါ၊ မြတ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ကေဒဂ္ဂေ၊ ထေဒဂ်အရာ၌။ ဌပေသိ၊ ထားတော်မူ၏။ တာပိခေါပဋ္ဌသတာဣတ္ထိယော၊ ထိုငါးရာသော သော

တဘပန်မိန်းမတို့သည်လည်း။ တံ၊ ထိုခုဇ္ဈတ္တရာကို။ ဧဝံ၊သို့။အာဟံသု၊ပြောဆို
ကုန်၏။ အမ္မ၊ အမိ။ သတ္ထာရံ၊ ဘုရားသခင်ကို။ ဒဋ္ဌုကာမာ၊ ဖူးမြင်လိုပါ
ကုန်သည်။ အမှာ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တံ၊ထိုဘုရားသခင်ကို။ ဒဿေထ၊ ပြပါလော့။
(ရှေ့) တံ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားကို။ ဂန္ဓမာလာဒီဟိ၊ နံ့သာပန်းစသည်တို့ဖြင့်။ပူဇေ
သာမ၊ ပူဇော်ပါကုန်အံ့။ ဣတိ၊ဤသို့ဆိုကုန်၏။အယ္ယ၊ ရှင်မတို့။ရာဇကုလံ
နာမ၊မင်းအိမ်မည်သည်ကား။ဘာရိယံ၊ဝန်လေးသောအမှုရှိ၏။တုမ္ဟေ၊အရှင်
မတို့ကို။ ဂဟေတ္ဝာ၊ ခေါ်၍။ ဝဟိ၊ အပသို့။ ဂန္တုံ၊ သွားခြင်းငှာ။ နသက္ကာ၊
မတတ်ကောင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၏။အမ္မ၊ အမိ။ နော၊ ကျွန်မတို့အား။ မာနာ
သေဟိ၊ဘုရားကို ဖူးမြင်ရခြင်းမှ မဖျက်ဆီးပါလင့်။ အမှာကံ၊ ကျွန်မတို့အား။
သတ္ထာရံ၊ ဘုရားသခင်ကို။ ဒဿေထ၊ ပြပါကုန်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုကုန်၏။
တေနဟိ၊ ထိုသို့ဆိုတပြီးကား။ တုမှာကံ၊ သင်တို့၏။ ဝသနဋ္ဌာနံ၊ နေသော
တိုက်ခန်းတို့၏။ ဘိဘ္ဘိသု၊ နံရံတို့၌။ယတ္ထကေန၊ အကြင်အမှုဖြင့်။ သြလောကေ
တုံ၊ ဖူးမြင်ခြင်းငှာ။ သက္ကာ၊တတ်ကောင်းသည်။ ဟောတိ၊၍။ တတ္ထကံ၊ ထိုမျှ
လောက်သော အရပ်ကို။ ဆိဒ္ဒကတ္ဝာ၊ ပြုတင်းဖောက်၍။ ဂန္ဓမာလံ၊ ပန်း
နံ့သာကို။ အာဟရာပေတ္ဝာဝ၊ ဆောင်စေ၍လျှင်။ တိဏ္ဍံသေဋ္ဌိနံ၊ သူဌေး သုံး
ယောက်တို့၏။ ဃရဒ္ဒါရံ၊ အိမ်တံခါးသို့။ ဂစ္ဆန္တံ၊ ကြွတော်မူသော။သတ္ထာရံ၊
ဘုရားသခင်ကို။ တေသုတေသုဌာနေသု၊ ထိုထိုအရပ်တို့၌။ ဌတ္ဝာ၊ ရပ်၍။ သြ
လောကေထစေဝ၊ ကြည့်၍ဖူးလည်းဖူးမြင်ကုန်လော့။ ဟတ္ထေစ၊ လက်တို့ကို
လည်း။ ပသာရေတ္ဝာ၊ ထိပ်ပေါ်၌ဖြန့်၍။ ဝန္ဒထစေဝ၊ ရှိခိုးလည်းရှိခိုးကြကုန်
လော့။ ပူဇေထစ၊ ပူဇော်လည်းပူဇော်ကြကုန်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၏။တာ၊
ထိုနန်းတွင်းသူတို့သည်။ တထာ၊ထိုခုဇ္ဈတ္တရာ၊ဆိုတိုင်း။ ဂတ္ဝာ၊ပြု၍။သတ္ထာရံ၊
ဘုရားသခင်ကို။ အာဂစ္ဆန္တဿ၊ ကျောင်းတော်မှ ကြွလာတော်မူစဉ် လည်း
ကောင်း။ ဂစ္ဆန္တဿ၊ ကျောင်းတော်သို့ ပြန်ကြွတော်မူစဉ် လည်းကောင်း။
သြလောကေတ္ဝာ၊ တစိမ့်စိမ့်ကြည့်ကုန်လျက်။ ဝန္ဒိံသုစေဝ၊ ရှိခိုးလည်း ရှိခိုး
ကြကုန်၏။ ပူဇေသုံစ၊ ပူဇော်လည်း ပူဇော်ကြကုန်၏။

အထ၊ ထိုအခါ၌။ ကေဒိဝသံ၊ တစ်နေ့သည်။ မာဂဏ္ဍိယာ၊ မာဂဏ္ဍိသည်။
အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ပါသာဒတလတော၊ နန်းပြာသာဒ်ကြမ်းပြင်မှ။နိက္ခမိတ္ဝာ၊
ထွက်၍။ စင်္ကမမာနာ၊ စင်္ကြံသွားစဉ်။ တာသံ၊ထိုနန်းတွင်းသူတို့၏။ဝသနဋ္ဌာနံ၊
နေရာအရပ်သို့။ ဂန္ဒာ၊ သွား၍။ ဂဇ္ဇေသု၊ တိုက်ခန်းတို့၌။ ဆိဒ္ဒံ၊ ပြတင်း

ပေါက်ကို။ ဒိသ္ဝာ၊ မြင်၍။ ဣဒံ၊ ဤသို့ ဖောက်ခြင်းသည်။ ကိံ၊ အဘယ် အကြောင်းရှိသနည်း။ ဣတိပုစ္ဆိတ္ဝာ၊ ဤသို့မေးမြန်း၍။တသ္သ၊ထိုမာဏ်ကို၏။ သတ္ထုရိ၊ ဘုရားသခင်၌။ အာဃာတံပဒ္ဓဘာဝံ၊ ရန်ငြိုးဖွဲ့သည်၏ အဖြစ်ကို။ အဇာနန္တိဟိ၊ မသိကုန်သော။ တာဟိ၊ ထိုမင်းသမီးတို့သည်။ သတ္ထာ၊ ဘုရား သခင်သည်။ ဣမံနဂရံ၊ ဤကောသမ္မီပြည်သို့။ အာဂဆတာ၊ကြွတော်မူလာ၏။ မယံ၊ငါတို့သည်။ ဇွေ၊ဤနန်းတော်၌။ ဌတ္ဝာ၊ရပ်၍။သတ္ထာရံ၊ဘုရားသခင်ကို။ ပဿာမစေဝ၊ ဖူးလည်းဖူးမြင်ကုန်၏။ပူဇေမစ၊ ပူဇော်လည်းပူဇော်ကုန်၏။ ဣတိဝုတ္တေ၊ ဤသို့ဆိုသည်ရှိသော်။ သမဏော၊ဂေါတမော၊ ရဟန်းဂေါတမ သည်။ ဣမံနဂရံ၊ ဤပြည်သို့။ အာဂတောနာမ၊ ရောက်လာသည် ဖြစ်၏။ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ အသ၊ ထိုရဟန်းဂေါတမအား။ ကတ္တဗ္ဗံ၊ ပြုအပ်သော အမှုကို။ ဇာနိဿာမိ၊ သိရအံ့။ ဣမာပိ၊ ဤမင်းသမီးတို့သည်လည်း။တသ္သ၊ထို ရဟန်းဂေါတမ၏။ ဥပဋ္ဌာယိကာ၊ အလုပ်အကျွေးဖြစ်ကုန်၏။ ဣမာသံပိ၊ ဤ သာမာဝတီအမှုးရှိသော ငါးရာသော မိန်းမတို့အားလည်း။ ကတ္တဗ္ဗံ၊ ပြုအပ် သောအမှုကို။ ဇာနိဿာမိ၊ သိရအံ့။ ဣတိစိန္တေတ္ဝာ၊ ဤသို့ကြံ၍။ ဂန္ဓာ၊၍။ ရညော၊မင်းအား။ အာရောစေသိ၊ ကြားလျှောက်၏။ မဟာရာဇ၊ မြတ်သော မင်းကြီး။ သာမာဝတီမိဿကာနံ၊ သာမာဝတီ၏ အခြံအရံ ဖြစ်ကုန်သော မင်းသမီးတို့သည်။ ဗဟုဒိဒ္ဓါ၊အပ၌ဖြစ်ကုန်သောယောက်ျားတပါးကို။ပတ္ထနာ၊ တောင့်စာခြင်းသည်။ အတ္ထိ၊ရှိ၏။ ကတိပါဟေနေဝ၊ နစ်ရက်သုံးရက်ဖြင့်သာ လျှင်။ တေ၊ အရှင်မင်းကြီး၏။ ဇီဝိတံ၊ အသက်ကို။ မာရိဿန္တိ၊ သတ်ကုန် လတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ကြားလျှောက်၏။ ရာဇာ၊ ဥတေနမင်းကြီးသည်။ တာ၊ ထို မင်းသမီးတို့သည်။ ဇေ၊ရှေ့ပ်၊ဤသို့သဘောရှိသောအမှုကို။နကရိဿန္တိ၊မပြုကုန် လတ္တံ့။ဣတိ၊ ဤသို့။ နသဒ္ဒဟိ၊ မယုံကြည်။ ပုနပ္ပုနံ၊ အဖန်တလဲလဲ။ ဝုတ္တေပိ၊ တင်လျှောက်သော်လည်း။နသဒ္ဒဟိဇေ၊မယုံကြည်သည်သာလျှင်တည်း။အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုမင်းကို။ ဇေ၊ဤသို့။ တိက္ခတ္တုံ၊ သုံးကြိမ်။ဝုတ္တေပိ၊ဆိုသော်လည်း။ အသဒ္ဒဟန္တံ၊ မယုံသော်။ မေ၊ငါ့အား။ ဝသနသဒ္ဒဟတိ၊ အကယ်၍ မယုံကြည်သည်ဖြစ်အံ့။ တာသံ၊ ထိုမိန်းမတို့၏။ သစေနဋ္ဌာနံ၊ နေရာအရပ်သို့။ ဂန္ဓာ၊သွား၍။ မယာရာဇ၊မြတ်သောမင်းကြီး။ ဥပဓာရေဟိ၊ စူးစမ်းလော့။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။ ရာဇာ၊ မင်းကြီးသည်။ ဂန္ဓာ၊သွား၍။ ဂဇ္ဇေသု၊ တိုက်ခန်း၌။ ဆိဒ္ဒံ၊ အပေါက်ကို။ ဒိသ္ဝာ၊ မြင်၍။ ဣဒံ၊ ဤအပေါက်ကို။ ကိံ၊

အာဘယ်ကြောင့် ထားသနည်း။ ဣတိပုစ္ဆိတ္တာ၊ ဤသို့ မေးသောကြောင့်။ တသ္မိံ၊ ထိုအပေါက်ထားရာ၌။ အတ္ထေ၊အကြောင်းကို။ အာရောစိတေ၊ ကြား လျှောက်သည်ရှိသော်။ တာသံ၊ ထိုမိန်းမတို့အား။အကုစ္ဆိတ္တာ၊အမျက်မထွက် မူ၍။ ကိဉ္စိ၊ တစုံတခုသော စကားကို။ အဝတ္တာဝ၊ မဆိုမူ၍လျှင်။ ဆိဒ္ဒါနိ၊ အပေါက်တို့ကို။ ဝိဒဟာပေတ္တာ၊ ပိတ်စေ၍။ သဗ္ဗဂန္ဓေသု၊ အလုံးစုံသော တိုက်ခန်းတို့၌။ ဥဒ္ဒစ္ဆိဒ္ဒကဝါတပါနာနိ၊ မြင့်ရာ၌ ဖောက်အပ်သော လေသာ ပြူတင်းတို့ကို။ ကာရေသိ၊ပြုစေ၏။ ဥဒ္ဒစ္ဆိဒ္ဒကဝါတပါနာနိ၊အထက်၌ဖောက် အပ်ကုန်သော လေသာပြူတင်းတို့သည်။ တသ္မိံ ကာလေ၊ ထိုအခါ၌။ ဥပ္ပန္နာ ကိရ၊ ဖြစ်ကုန်သတတ်။ မာဂဏ္ဍိယာ၊မာဂဏ္ဍိသည်။ တာသံ၊ ထိုမိန်းမတို့အား။ ကိဉ္စိ၊ တစုံတခုသောအမှုကို။ကာတုံ၊ပြုခြင်းငှာ။အသက္ကု၊ဏိတ္တာ၊မတတ်နိုင်၍။ သမ္ဘဝဿ ဝေါတမသော၊ ရဟန်းဝေါတမအားသာလျှင်။ ကတ္တုံ၊ ပြုအပ် သောအမှုကို။ကရိဿာမိတိ၊ပြုအံ့ဟူ၍။ နာဂရာနံ၊ပြည်သူပြည်သားတို့အား။ လဉ္ဇံဒတ္တာ၊ တံစိုးပေး၍။ အန္တောနဂရံ၊ ကောသမ္ဗီပြည်တွင်းသို့။ ပဝိသိတ္တာ၊ ဝင်၍။ ဝိစရန္တော၊ ဆွမ်းခံသွားသော။ သမ္ဘဝံ ဝေါတမံ၊ ရဟန်း ဝေါတမကို။ ဒါသကမ္မကရပေါရိသေဟိ၊ ကျွန်အမှုလုပ်သော သူတို့နှင့်။ သဒ္ဒိံ၊ တကွ။ အဏ္ဏောသိတ္တာ၊ ဆဲရေး၍။ ပရိဘာသိတ္တာ၊ ရေရွတ်ခြိမ်းမောင်း၍။ ပလာပေ ထ၊ ထွက်ပြေးစေကုန်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ လဉ္ဇံ၊ တံစိုးကို။ ဒတ္တာ၊ ပေး၍။ (လဉ္ဇံဒတ္တာကား လိုက်သည်)။ အာဏာပေသိ၊ စေခိုင်း၏။ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိကာ၊ မိစ္ဆာအယူရှိကုန်သော။ တိသဲ ရတနေသု၊ ရတနာသုံးပါးတို့၌။ အပ္ပသန္နာ၊ မကြည်ညိုကုန်သော သူတို့သည်။အန္တောနဂရံ၊ပြည်တွင်းသို့။ ပဝိဋ္ဌာ၊ ဝင်တော်

မူသော။ သတ္ထာရံ၊ ဘုရားသခင်ညကို။ အနုဗန္ဓိတ္တာ၊ အစဉ်အတိုင်း လိုက်၍။ စောရော၊ ခိုးသူသည်။ အသိ၊ ဖြစ်၏။ ဗာလော၊ မိုက်မဲသည်။ အသိ၊ ဖြစ်၏။ မုဠှော၊ တွေဝေသည်။ အသိ၊ ဖြစ်၏။ သြဠော၊ ကုလားအုပ်သည်။ အသိ၊ ဖြစ်၏။ ဝေါဏော၊ နွားသည်။ အသိ၊ ဖြစ်၏။ ဂဒြဘော၊ မြဲသည်။ အသိ၊ ဖြစ် ၏။ နေရယိကော၊ ငရဲသူသတ္တဝါသည်။ အသိ၊ ဖြစ်၏။ တိရစ္ဆာနဂတော၊ တိရစ္ဆာန်သည်။ အသိ၊ ဖြစ်၏။ တုယ္ဟံ၊ သင့်အား။ သဂ္ဂတိ ကောင်းသော အလားသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ တုယ္ဟံ၊ သင့်အား။ ဒုဂ္ဂတိယေဝ၊ ဒုဂ္ဂတိဘဝကိုသာ လျှင်။ ပါဋိကင်္ခါ၊ အလိုရှိအပ်၏။ ဣတိ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဒသဟိ အက္ကောသဝတ္ထုဟိ၊ ဆယ်ပါးကုန်သော ဆဲရေးခြင်းအကြောင်းတို့ဖြင့်။ အက္ကောသန္တိ၊ ဆဲရေး

ကုန်၏။ ပရိဘာသန္တိ၊ ရေရွတ်မောင်းမဲကုန်၏။ တံ၊ ထိုစကားကို။ သုတ္တာ၊ ကြား၍။ အာယသ္မာအာနန္ဒော၊ အရှင်အာနန္ဒာသည်။ သတ္ထာရံ၊ ဘုရားသခင်ကို။ တေ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစ၊ လျှောက်၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဤမေနာဂရာ၊ ဤပြည်သူပြည်သားတို့သည်။ အမှေ၊ ငါတို့ကို။ အက္ကောသန္တိ၊ ဆဲရေးကုန်၏။ ပရိဘာသန္တိ၊ အဖန်တလဲလဲ ခြိမ်းခြောက်ကုန်၏။ ဣတော၊ ဤကောသမ္ဗီပြည်မှ။ အညတ္ထ၊ တပါးသောအရပ်သို့။ ဂစ္ဆာမ၊ သွားကြပါကုန်အုံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ အာနန္ဒ၊ ချစ်သားအာနန္ဒာ။ ကုဟိံ၊ အဘယ်အရပ်သို့ သွားလေအုံ့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ အညံ၊ ကောသမ္ဗီပြည်မှ တပါးသော။ နဂရံ၊ ပြည်သို့သွားပေါ့ပါကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ အာနန္ဒ၊ ချစ်သားအာနန္ဒာ။ တတ္ထ၊ ထိုသင်သွားလိုသော ပြည်၌။ မနုဿာသု၊ လူတို့သည်။ အက္ကောသန္တေသု၊ ဆဲရေးပြန်သည်ရှိသော်။ ပုန၊ တစ်ဖန်။ တတ္ထ၊ ပြည်သို့။ ဂမိဿာမ၊ သွားလိုကုန်အုံ့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ တတောပိ၊ ထိုဆဲသူရှိရာအရပ်မှလည်း။ အညံ၊ နဂရံ၊ တပါးပြည်သို့ သွားကုန်ပါအုံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ တတ္ထ၊ ထိုပြည်၌။ မနုဿာသု၊ လူတို့သည်။ အက္ကောသန္တေသု၊ ဆဲပြန်ကုန်သည်ရှိသော်။ ကုဟိံ၊ အဘယ်အရပ်သို့။ ဂမိဿာမိ၊ သွားကြကုန်မည်နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ တတောပိ၊ ထိုလူဆိုးလူသွမ်းရှိရာမှလည်း။ အညံ၊ နဂရံ၊ ပြည်တပါးသို့ သွားပါကုန်အုံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ အာနန္ဒ၊ ချစ်သားအာနန္ဒာ။ ဝေ၊ ဤသို့။ ကာတုံ၊ ပြုခြင်းငှာ။ နဝဋ္ဋတိ၊ မသင့်။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၍။ ယတ္ထ၊ အကြင်အရပ်၌။ အဓိကရဏံ၊ အဓိကရုဏ်းသည်။ ဥပ္ပန္နံ၊ ဖြစ်၏။ တတ္ထေव၊ ထိုအရပ်၌သာလျှင်။ တသ္မိံ၊ ထိုအဓိကရုဏ်းသည်။ ဝူပသန္တေ၊ ငြိမ်းပြီးသည်ရှိသော်။ အညတ္ထ၊ တပါးသောအရပ်။ ဂန္တုံ၊ သွားခြင်းငှာ။ ဝဋ္ဋတိ၊ အပ်၏။ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ။ တေ သင်အား။ ကေ ပန၊ အဘယ်သူတို့သည်သာလျှင်။ အက္ကောသန္တိ၊ ဆဲရေးကုန်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးတော်မူ၏။ ဘဒန္တ၊ အရှင်ဘုရား။ ဒါသကမ္မကရေ၊ ကျွန်အမှုလုပ်သော ယောကျ်ားတို့ကို။ ဥပါဒါယ၊ အစပြု၍။ သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံသော သူတို့သည်။ အက္ကောသန္တိ၊ ဆဲရေးကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ။ အဟံ၊ ငါသည်။ သင်္ဂါမံ၊ စစ်ထိုးရာသို့။ ဩတိဏ္ဏဟတ္ထိ သဒိသော၊ သက်ဝင်သော ဆင်ပြောင်ကြီးနှင့် တူ၏။ ဟိ၊

ဆိုသင့်စ္ဆ။ သင်္ဂါမံ၊ စပုမြေအရပ်သို့ သြတိဏ္ဍဟတ္ထိနော၊ သက်ဝင်သော ဆင်ပြောင်ကြီးအား။ စတ္ဇဟိသာဟိ၊ အရပ်လေးမျက်နှာတို့မှ။ အာဂတေ၊ သရေ၊ လာသောမြားတို့ကို။ သဟိတုံ၊ သည်းခံခြင်းငှာ။ ဘာရော၊ ဝန်သည်။ ဟောတိယထာ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့။ တထေဝ၊ ထိုအတူလျင်။ ဗဟူတိ၊ မျှားစ္ဆာကုန်သော။ ဒုဿီလေဟိ၊ သီလမရှိသော သူတို့သည်။ ကထိတက ထာနံ၊ ဆဲရေးမောင်းမဲ့ဆိုသော စကားတို့ကို။ ယဟန်နာမ၊ သည်းခံခြင်း မည်သည်ကား။ မယ္ဟံ၊ ငါ၏ဘုရား၏။ ဘာရော၊ ဝန်တည်း။ ဣတိဝတ္ထာ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၍။ အတ္တာနံ၊ ကိုယ်တော်မြတ်ကို။ အာရဗ္ဘ၊ အကြောင်းပြု၍။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ ဒေသေန္တော၊ ဟောတော်မူလို့ရကား။ နာဂဝဂ္ဂေ၊နာဂဝဂ်၌။ ဣမာတိသော ဂါထာ။ ဤသုံးဂါထာတို့ကို။ အဘာသိ၊ ဟောတော်မူ၏။

သင်္ဂါမေ၊ စစ်ပြင်၌။ နာဂေါ၊ ဆင်ပြောင်သည်။ စာပတော၊ လေးမှ။ ပတိတံ၊ လွှတ်၍ မိမိအပေါ်၌ကျသော။ သရံ၊ မြားကို။ တိတိက္ခိဿံ ဣဝ၊ သည်းခံခိုသကဲ့သို့။ အတိဝါကျံ၊ ရှုစ်ပါးသော။ အနရိယဝေါဟာရ၊အစွမ်းဖြင့် ဖြစ်သော လွန်ကျူး၍ ဆိုသောစကားကို။ တိတိက္ခိဿံ၊ သည်းခံအုံ့။ ဟိ၊ ထို စကားသင့်စ္ဆ။ ဒုဿီလော၊ ညစ်နွမ်းဆိုးသွမ်းသော သဘောအားဖြင့် သီလ မရှိသော။ ဇနော၊ လူအပေါင်းသည်။ ဗဟု၊ မျှားစ္ဆာ၏။

သမိတိ ်၊လူအပေါ်င်း၏။ အလယ်သို့။ ဒန္တံ၊ ယဉ်ကျေးသော နွားမြင်းကို။ နယန္တိ၊ ဆောင်ကုန်၏။ရာဇာ၊မင်းသည်လည်း။ဒန္တံ၊ယဉ်ကျေးသောဆင်မြင်း ကို။အဘိရုဟတိ၊ စီးတား၏။ ယော၊ အကြင်သူသည်။ အတိဝါကျံ၊ ဆဲဆို ရေရွတ်သော စကားကို။ တိတိက္ခတိ၊သည်းခံ၏။ သော၊ ထိုသူသည်။မနုဿေ သု၊ လူတို့တွင်ဟု လူတို့ထက်။ ဒန္တော၊ ယဉ်ကျေး၏။ သေဋ္ဌော၊ အထူးသဖြင့် မြတ်၏။

အသတရာစ၊ အသတိုရ်မြင်းတို့သည် လည်းကောင်း။ အာဇာနီယာ၊ အကြောင်းဟုတ်သည် မဟုတ်သည်ကို သိကုန်သော။ သိန္ဓဝါစ၊ သိန္ဓဝတိုင်းဌ် ဖြစ်သော သိန္ဓောမြင်းတို့သည် လည်းကောင်း။ ကုဉ္ဇရာ၊ မြတ်ကုန်သော။ မဟာနာဂါစ၊ ဆင်ပြောင်ကြီးတို့သည် လည်းကောင်း။ ဒန္တာ၊ ယဉ်ကျေးကုန် မူကား။ ဝရံဝရာ၊ မြတ်ကုန်၏။ အတ္တဒန္တော၊မင်ဖြင့်မိမိကိုယ်ကိုဆုံးမပြီးသည် ဖြစ်၍ ယဉ်ကျေးသောသူသည်။ တတော၊ ထိုဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော အလုံးစုံသော သူတို့ထက်။ ဝရံ၊ ၏။

ဣတိ၊ ဤတို့။ ဓမ္မကထာ၊ တရားဟောခြင်းသည်။ သမ္ဗုဒ္ဓမဟာဇနသ၊ ရောက်လာသောသူအပေါင်းအား။ သာဝတ္ထိက၊ အကျိုးရှိသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ဝေ၊ ဤသို့။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ ဒေသေတွာ၊ ဟောပြီး၍။ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ။ မာစိန္တယိ၊ မကြံလင့်။ ဇေတေ၊ ဤသူတို့သည်။ သတ္ထာဟ မတ္တမေဝ၊ ခုနစ်ရက်မျှသာလျှင်။ အဂ္ဂေါသိသန္တိ၊ ဆဲရေးကုန်လတ္တံ့။ အဋ္ဌမေဒိဝသေ၊ ရှစ်ရက်မြောက်သောနေ့၌။ တုဏ္ဍိ၊ ဆိတ်ဆိတ်။ ဘဝိဿန္တိ၊ ကုန်လတ္တံ့။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စ။ ဗုဒ္ဓါနံ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့အား။ ဥပ္ပန္နံ၊ သော။ အဓိကရဏံ၊ အဓိကရုဏ်းသည်။ သတ္ထာဟတေ၊ ခုနစ်ရက်ထက်။ ဥတ္တရိ၊ အလွန်။ နဂစ္ဆတိ၊ မဖြစ်။ မာဂဏ္ဍိယာ၊ သည်။ သတ္ထာရံ၊ ဘုရားသခင်ကို။ အဂ္ဂေါသာပေတွာ၊ ဆဲရေးစေ၍။ ပလာပေတုံ၊ ပြေးစေခြင်းငှာ။ အသဂ္ဂေါန္တိ၊ မတတ်နိုင်သည် ဖြစ်၍။ ကိံ နုခေါ၊ အဘယ်သို့လျှင်။ ကရိဿာမိ၊ ပြုပါ့ကုန်အုံ့။ ဣတိစိန္တေတွာ၊ ကြံ၍။ ဣမာ၊ ဤမိန်းမတို့သည်။ ဘေဿ၊ ဤရဟန်းဂေါတမ၏။ ဥပဋ္ဌာနမ္ဘ ဘူတာ၊ ထောက်ပံ့ခြင်းဖြစ်၍ဖြစ်ကုန်၏။ ဘောသံပိ၊ ဤမိန်းမတို့အားလည်း။ ဗျသနံ၊ ပျက်စီးခြင်းကို။ ကရိဿာမိ၊ ပြုအုံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ကေဒိဝသံ၊ တနေ့သ၌။ ရညော၊ မင်း၏။ သုရာပါနဋ္ဌာနေ၊ သေသောက်ရာအရပ်၌။ ဥပဋ္ဌာနံ၊ ဆည်းကပ်ခစားခြင်း။ ကရောန္တီ၊ ပြုသည်ရှိသော်။ စူဠပိတုသာသနံ၊ ဘထွေးအား သတင်းစကားကို။ ပဟိဏိ၊ စေလွှတ်၏။ မေ၊ ငါ့အား။ အဋ္ဌမတကုက္ကုဋ္ဌေစ၊ ကြက်သေရှစ်ခုတို့ကိုလည်းကောင်း။ အဋ္ဌသဋ္ဌိဝကုက္ကုဋ္ဌေစ၊ ကြက်ရှင်ရှစ်ခုတို့ကိုလည်းကောင်း။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ ကိရ၊ စင်စစ် မခ္ခတ်မလဲ။ အာဂဋ္ဌတု၊ လာစေချင်၏။ အာဂန္ဒွာ၊ လာ၍။ သောပါနမတ္ထကေ၊ စောင်းတန်းအထက်၌။ ဌတွာ၊ ရပ်၍။ အာဂတဘာဝံ၊ လာသည်၏ အဖြစ်ကို။ နိဝေဒေတွာ၊ ကြား၍။ ပဝိသတု၊ ဝင်လော့။ ဣတိဝုတ္တေပိ၊ ဤသို့ဆိုသော်လည်း။ အပဝိသိတွာ၊ မဝင်မူ၍။ ပဌမံ၊ ရှေဦးစွာ။ အဋ္ဌသဋ္ဌိဝ ကုက္ကုဋ္ဌေ၊ ကြက်ရှင်ရှစ်ခုတို့ကို။ ပဟိဏတု၊ စေလိုက်ဦးလော့။ ပစ္ဆာ၊ နောက်မှ။ ဣတရေ၊ ကြက်သေရှစ်ခုတို့ကို။ ပဟိဏတု၊ ပို့လာစေချင်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့စေလွှတ်၏။ စူဠပဋ္ဌာဏသဒ၊ အလုပ်အကျွေးငယ်အားလည်း။ မမဝစနံ၊ ငါ့စကားကို။ ကရေ ယျာသိ၊ လိုက်နာလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ လဒ္ဓံ၊ တံစိုးကို။ အဒါသိ၊ ပေး၏။ မာဂဏ္ဍိယော၊ ဘထွေး စူဠမာဂဏ္ဍိသည်။ အာဂန္ဒွာ၊ လာ၍။ ရညော၊ မင်းအား။ နိဝေဒါပေတွာ၊ ကြားစေ၍။ ပဝိသတု၊ ဝင်လော့။ ဣတိဝုတ္တေ၊ ဤ

သို့ဆိုသည်ရှိသော်။ ရညော၊ မင်း၏။ အာပါနဘူမိ၊ သေသောက်ရာအရပ်သို့။ နုပဝိသိဿာမိ၊ မဝင်အံ့။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။ ဣတရာ၊ မာဂဏ္ဍိသည်။ စူဠပဒ္ဒာကံ၊ အလုပ်အကျွေးငယ်ကို။ တာတ၊ အမောင်ငါ့သား။ မမ၊ ငါ၏။ စူဠပိတု၊ ဘထွေး၏။ သန္ဓိကံ၊ အထံသို့။ ဂစ္ဆ၊ သွားချေ။ ဣတိပဟိဏိ၊ ဤသို့စေလွှတ်၏။ သော၊ ထိုအလုပ်အကျွေးငယ်လည်း။ ဂန္တ္မာ၊ သွား၍။ တေန၊ ထို ဘထွေးသည်။ ဒိန္နေ၊ ပေးအပ်ကုန်သော။ အဋ္ဌသဋ္ဌိ ဝကုဏ္ဏာ ဒ္ဝေ၊ ရှစ်ခုသော ကြောက်ရှင်တို့ကို။ အာနေတ္မာ၊ ဆောင်၍။ ဒေဝ၊ အရှင်မင်းကြီး။ ပုရောဟိတေန၊ ပုရောဟိတ်ပုဏ္ဏားသည်။ ပဏ္ဏာကာရော၊ လက်ဆောင်ကို။ ပဟိတော၊ စေအပ်၏။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။ ရာဇာ၊ မင်းသည်။ နော၊ ငါတို့အား။ ဘဒ္ဒကော၊ ကောင်းသော။ ဥတ္တရိဘဂေါ၊ လက်သုပ်ဟင်းလျှသည်။ ဥပ္ပန္နော ဝတ၊ ဖြစ်လာ ပေစ္ဓတကား။ ကော၊ အဘယ်သူသည်။ ပစေယျနုခေါ၊ ချက်ပါမည်နည်း။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။ မာဂဏ္ဍိယာ၊ မာဂဏ္ဍိသည်။ မဟာရာဇ၊ မြတ်သော မင်းကြီး။ သာမာဝတိပဗ္ဗမုခေ၊ သာမာဝတီ အမှူးရှိကုန်သော။ ပဉ္စသတာ ဣတ္ထိယော၊ ငါးရာသောမိန်းမတို့သည်။ နိက္ခမ္မိကာ၊ အမှုမရှိဘဲ။ ဝိစရန္တိ၊ သွားလာလှည့်ပတ်၍နေကုန်၏။ တာသံ၊ ထိုမိန်းမတို့အား။ ပေသေဟိ၊ စေလွှတ်လော့။ တာ၊ ထိုမိန်းမတို့သည်။ ပစိတ္မာ၊ ချက်၍။ အာဟရိဿန္တိ၊ ဆောင်ခဲ့ကုန်လတ္တံ့။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။ ရာဇာ၊ မင်းကြီးသည်။ ဂစ္ဆ၊ သွားချေ။ တာသံ၊ ထိုမိန်းမတို့အား။ ဒတ္မာ၊ ပေး၍။ အညဿ၊ တပါးသူ၏။ ဟတ္ထေ၊ လက်၌။ အဒတ္မာ၊ မပေးမူ၍။ သယမေဝ၊ ကိုယ်တိုင်သာလျှင်။ မာရေတ္မာ၊ သတ်၍။ ပစန္တု၊ ချက်စေကုန်လော့။ ဣတိ ဤသို့။ ပေသေတိကိရ၊ စေလွှတ်သတတ်။ စူဠပဒ္ဒာကော၊ အလုပ်အကျွေးငယ်သည်။ ဒေဝ၊ အရှင်မင်းကြီး။ သာဓု၊ ကောင်းပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့ဝန်ခံလျက်။ ဂန္တ္မာ၊ သွား၍။ တထာ၊ ထိုဆိုတိုင်း။ ဝတ္မာ၊ ပြောသည်ရှိသော်။ တာဟိ၊ ထိုမိန်းမတို့သည်။ မယံ၊ တို့သည်။ ပါဏာတိပါတံ၊ သူ့အသက်သတ်ခြင်းကို။ နကရောမ၊ မပြုကုန်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပဋိဇ္ဇိတ္မာ၊ ပယ်အပ်ကုန်သည်ရှိသော်။ အာဂန္တ္မာ၊ လာ၍။ တမတ္ထံ၊ ထိုအကြောင်းကို။ ရညော၊ အား။ အာရောစေသိ၊ ကြားလျှောက်၏။ မာဂဏ္ဍိယာ၊ မာဂဏ္ဍိသည်။ မဟာရာဇ၊ မြတ်သောမင်းကြီး။ ဝေါ၊ တို့မှာကံ၊ အရှင်မင်းကြီးတို့သည်။ ဒိဋ္ဌံ၊ သိမြင်ပြီလော။ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ တာသံ၊ ထိုမိန်းမတို့၏။ ပါဏာတိပါတဿ၊ သူ့အသက်သတ်ခြင်းကို။ ကရုဏံ ဝါ၊ ပြုသည်ကို

လည်းကောင်း။ အကရဏံ ဝါ၊ မပြုသည်ကိုလည်းကောင်း။ ဇာနိသတ္တိ၊ သိရ
လတ္တံ ။ဒေဝ၊ အရှင်မင်းကြီး။သမဏသ ဂေါတမသ၊ရဟန်းဂေါတမအား။
ဣမံ၊ဤကြက်ကို။ ပစိတ္တာ၊ချက်၍။ ပေသေန္တု၊ပို့လာစေလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။
ဝဒေဟိ တိ၊ဆိုလေလော့ဟု။ အာဟ၊ထင်၏။ရာဇာ၊မင်းကြီးသည်။တထာ၊ထို
ဆိုတိုင်း။ဝတ္တာ၊ဆို၍။ပေသေသိ၊ပို့စေ၏။ ဣတရော၊အလုပ်အကျွေးငယ်သည်။
တေ၊ ထိုကြက်ရှင်ရှစ်ခုတို့ကို။ ဂဟေတ္တာ၊ယူ၍။ ဂစ္ဆန္တော ဝိယ၊သွားသကဲ့သို့။
ဟုတ္တာ၊ဖြစ်၍။ ဂန္ဒာ၊ သွား၍။ တေ ကုက္ကုဋေ၊ ထိုကြက်ရှင်တို့ကို။ ပုရောဟိ
တသ၊ ပုရောဟိတ်ပုဏ္ဏားအား။ဒတ္တာ၊ပေး၍။မတ ကုက္ကုဋေ၊ကြက်သေရှစ်ခု
တို့ကို။တာသံ၊ ထိုမိန်းမတို့၏။ သန္တိကံ၊ အထံသို့။ နေတ္တာ၊ ဆောင်၍။ ဣမေ
ကုက္ကုဋေ၊ဤကြက်တို့ကို။ပစိတ္တာ၊ချက်၍။သတ္ထု သန္တိကံ၊ဘုရားအထံတော်သို့။
ပဟိဏထ ကိရ၊ပို့လော့တဲ့။ဣတိ၊ဤသို့။ အာဟ၊ဆို၏။ သာမိ၊သခင်။ တာ၊ထို
ကြက်သေတို့ကို။အာဟရ၊လော့။ဣဒံနာမ၊ဤကြက်သေကိုချက်၍ဘုရားအား
လှူခြင်းမည်သည်ကား။ အမှာကံ၊ ငါတို့၏။ ကိစ္စံ၊ အပြစ်မရှိသော ပြဿဝယ်
ကိစ္စတည်း။ ဣတိ၊ဤသို့။ ပစ္စုဋ္ဌန္တာ၊ နေရာမှထ၍။ ဂဏ္ဍိ သု၊ လှမ်းယူကုန်၏။
သော၊ ထိုစူဠ ပဉ္စာကသည်။ ရညော၊မင်း၏။ သန္တိကံ၊ သို့။ ဂန္ဒာ၊ သွားသည်
ရှိသော်။ တာတ၊ အမောင်။ ကိံ ၊ အာဘယ်သို့ဖြစ်သနည်း။ ဣတိပုဋ္ဌော၊ ဤသို့
မေးအပ်သည်ရှိသော်။ သမဏသ ဂေါတမဿာတိ၊ သမဏသဂေါတမဟူ၍။
ဝုတ္တမတ္တေ ယေဝ၊ ဆိုကာမျှ၌သာလျှင်။ ပဒ္ဓိမဂ္ဂံ၊ ခရီးရင်ဆိုင်။ အာဂန္ဒာ၊
လာ၍။ ဂဏ္ဍိ သု၊လှမ်းယူကုန်၏။ ဣတိအာစိက္ခိ၊ ဤသို့ကြား၏။ မာဂဏ္ဍိယာ၊
မာဂဏ္ဍိသည်။ မဟာရာဇ၊ မြတ်သောမင်းကြီး။ ပဿ၊ ရှုဆင်ခြင်ပါလော့။
တာ၊ ထိုမိန်းမတို့သည်။ တုမှာဒိသာနံ၊ သင်ကဲ့သို့သော မင်းကြီးအား။ နု
ကရောန္တိ၊မပြုကုန်။ ဗဟိဒ္ဓါ၊ အပဖြစ်သော ယောက်ျားတပါးကို။ တာသံ၊ ထို
မိန်းမတို့၏။ ပတ္ထနာ၊ တောင့်တခြင်းသည်။အတ္ထိ တိ၊ရှိ၏ဟူ၍။ ဝုတ္တော၊ ဆိုရာ၌။
နုသဒ္ဒဟသိ၊ရှင်မင်းကြီးမယုံ။ ဣတိအာဟ၊ဤသို့ဆို၏။ ရာဇာ၊မင်းကြီးသည်။
တံ၊ ထိုမာဂဏ္ဍိ၏စကားကို။ သုတ္တာပိ၊ ကြား၍လည်း။ အဓိဝါသေတ္တာ၊
သည်းခံ၍။ တုဏ္ဍိယေ ဝ၊ ဆိတ်ဆိတ်နေသည်သာလျှင်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။
မာဂဏ္ဍိယော၊ မာဂဏ္ဍိသည်။ ကိံ နု ခေါ၊အာဘယ်သို့လျှင်။ ကရိဿာမိ၊ပြုရပါ
အုံနည်း။ ဣတိစိန္တေသိ၊ဤသို့ကြံ၏။ တဒါပန၊ ထိုအခါ၌ကား။ ရာဇာ၊ မင်း
သည်။ သာမာဝတိယာစ၊ သာမာဝတီမိဖုရားအားလည်းကောင်း။ဝါသုလ-

ဒတ္တာယစ၊ ဝါသုလဒတ္တ မိဖုရားအား လည်းကောင်း။ မာဂဏ္ဍိယာစ၊မာဂဏ္ဍိ
မိဖုရားအား လည်းကောင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ တိသဒ္ဓံပိ၊သုံးယောက်လည်း ဖြစ်
ကုန်သော။ တောသံ၊ ဤမိဖုရားကြီးတို့၏။ ပါသာဒတလေ၊ပြာသာဒ်အပြင်၌။
ဝါရေနဝါရေန၊ အလှည့်အလည် စံတော်မူခြင်းဖြင့်။သတ္တာဟံ သတ္တာဟံ၊
ခုနစ်ရက် ခုနစ်ရက်ကို။ ဝီတိနာမေတိ၊ လွန်စေ၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထို
မင်းကြီးကို။ သ္ဝေ၀ါ၊ နက်ဖြန်လည်းကောင်း။ ပရသုဝေ၀ါ၊ သဘက် လည်း
ကောင်း။သာမာ၀တိယာ၊သာမာ၀တီမိဖုရား၏။ပါသာဒတလံ၊နန်းပြာသာဒ်
အပြင်သို့။ဂမိဿတီတိ၊သွားလေအံ့ဟု။ဥ ဘွာ၊သိ၍။ မာဂဏ္ဍိယာ၊သည်။ စူဠ
ပိတု၊ဘဲယွေးပုဏ္ဏားအား။ သာသနံ၊သတင်းစကားကို။ ဂဟိတံ၊၏။အဂဒေန၊
ဆေးဖြင့်။ကိရ၊စင်စစ်။ ဒါဠာ၊မြွေစွယ်တို့ကို။ ဓောဝိတ္ဝာ၊ ဆေး၍။ တေသပ္ပံ၊
မြွေတစ်ခုကို။ ပေသေတု၊ပို့လာစေချင်၏။ ဣတိ၊ဤသို့စေလွှတ်၏။ သော၊ ထို
ဘဲယွေးပုဏ္ဏားသည်။ တထာ၊ ထိုမာဂဏ္ဍိမှာတိုင်း။ကတ္ဝာ၊ပြု၍။ပေသေသိ၊စေ
လွှတ်၏။ ရာဇာ၊ မင်းသည်။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ဂမနဋ္ဌာနံ၊သွားရာအရပ်သို့။
ဟတ္ထိကန္ဓဝီထံ၊ ဆင်ချစ်စောင်းကို။ အာဒါယယေ၀၊ ယူ၍သာလျှင်။ ဂစ္ဆတိ၊
သွား၏။ တဿ၊ ထိုစောင်း၏။ ပေါက္ခရေ၊ အခွက်၌။ ကေသံ ဆိဒ္ဒံ၊ တစ်ခုသော
အပေါက်သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ မာဂဏ္ဍိယာ၊ မာဂဏ္ဍိသည်။ တေနဆိဒ္ဒေန၊ ထို
အပေါက်ဖြင့်။ သပ္ပံ၊မြွေကို။ပဝေသေတ္ဝာ၊သွင်း၍။ဆိဒ္ဒံ၊အပေါက်ကို။မာလာ
ဂုဏ္ဍေန၊ပန်းကုံးဖြင့်။ ထကေသိ၊ပိတ်၏။ သပ္ပေါ၊မြွေသည်။ ဒ္ဝိဟတိဟံ၊နှစ်ရက်
သုံးရက်။အန္ဓောဝီဏာယမေ၀၊စောင်း၏အတွင်း၌သာလျှင်။အဟောသိ၏။
မာဂဏ္ဍိယာ၊ မာဂဏ္ဍိသည်။ ရညော၊မင်းကြီး၏။ ဂမနဒိ၀သေ၊ သွားအံ့သော
နေ့၌။ဒေ၀၊ရှင်မင်းကြီး။ အဇ္ဇ၊ယနေ့။ကတရဿိတ္ထိယာ၊အဘယ်မိဖုရား၏။ပါ
သာဒံ၊ပြာသာဒ်သို့။ဂမိဿသိ၊ သွားအံ့နည်း။ ဣတိပုစ္ဆိတ္ဝာ၊ ဤသို့မေးသော်။
သာမာ၀တိယာ၊သာမာ၀တီ၏ စံရာနန်းပြာသာဒ်သို့ ၀ါသွားအံ့။ ဣတိ၀ုတ္တေ၊
ဤသို့မိန့်တော်မူသည်ရှိသော်။ မဟာရာဇ၊ မြတ်သောမင်းကြီး။ အဇ္ဇ၊ ယနေ့။
အမနာပေါ၊နှစ်လိုဘွယ်မရှိသော။ သုပိနော၊အိပ်မက်ကို။ ဒိဋ္ဌော၊မြင်အပ်၏။
တတ္ထ၊ ထိုသာမာ၀တီ၏နေရာသို့။ ဂန္တုံ၊သွားခြင်းငှာ။ ဒေ၀၊အရှင်မင်းကြီး။
နသက္ကာ၊ မတတ်ကောင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့တင်၏။ ဂစ္ဆမေ၀၊ ၀ါ သွားတော်
မူလိုသည်လျှင်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့အမိန့်ရှိ၏။ သာ၊ ထိုမာဂဏ္ဍိသည်။ ယာ၀

တတိယ၊ သုံးကြိမ်တိုင်အောင်။ ဝါရေတ္တာ၊ တားမြစ်၍။ ဧဝံသန္တေ၊ ဤသို့ သွားလိုသည်ရှိသော်။ အဟံပိ၊-ငါသည်လည်း။ တုမှေဟိ၊ ရှင်မင်းကြီးတို့နှင့်။ သဒ္ဓိ၊တကွ။ ဂမိဿာမိ၊လိုက်ပါအံ့။ ဣတိဝတ္တာ၊ဤသို့ဆို၍။ နိဝတ္တိယမာနာပိ၊ လိုက်၍ အကြောင်းမသင့်ဟု မြစ်ပါသော်လည်း။ အနိဝတ္တိတ္တာ၊ မပြန် မလည်မူ၍။ ဒေဝ၊ အရှင်မင်းကြီး။ နဇာနာမိ၊ အကြောင်းကို မသိ။ ကိံ ဘဝိဿသိ၊ အဘယ်သို့ဖြစ်လတ္တံ့နည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ရညာ၊ နှင့်။ သဒ္ဓိ ယေဝ၊ တကွလျှင်။ အဂမာသိ၊ သွားလေ၏။ ရာဇာ၊သည်။ သာမာဝတီမိယကာဟိ၊ သာမာဝတီလျှင် အကြီးအမှူး ဖြစ်ကုန်သော နှန်းတွင်းသူတို့သည်။ ဒိန္နာနိ၊ ပေးအပ်ကုန်သော။ ဝတ္ထုပုပ္ဖဂန္ဓာဘရဏာနိ၊ ပုဆိုးဝတ်လဲတော် အမွှေးအထုံ ပန်းနံ့သာတန်းဆာတို့ကို။ ဓာရေတ္တာ၊ ဆင်ယင်၍။ သုဘောဇနံ၊ ကောင်းစွာ အရသာရှိသော ဘောဇဉ်ကို။ ဘုဉ္ဇိတ္တာ၊၍။ ဝီဏံ၊ ဓစောင်းကို။ ဥဿီသကေ၊ ဦးခေါင်းရင်းဌ။ ဌပေတ္တာ၊ ထား၍။ သယနေ၊ အိပ်ရာ၌။ နိပ္ပဇ္ဇိ၊ အိပ်၏။ မာ ဂဏ္ဍိယာ၊မာဂဏ္ဍိသည်။ အပရာပရံ၊ထိုမှဤမှ။ ဝိစရန္တိ ဝိယ၊သွားလာသကဲ့သို့။ ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်၍။ ဝီဏာဆိဋ္ဌတော၊ စောင်းအပေါက်မှ။ ပုပ္ဖဂုဋ္ဌံ၊ ပန်းကုံးကို။ အပနေသိ၊ ပယ်၏။ သပ္ပေါ၊မြွေသည်။ ဒ္ဝိဟတိဟံ၊ နှစ်ရက်သုံးရက်။ နိရာဟာ ရော၊ အစာမစားရ၍။ တေနဆိဋ္ဌေန၊ထိုအပေါက်ဖြင့်။ နိက္ခမိတ္တာ၊ ထွက်၍။ ပဿသန္တော၊ ထွက်သက်လေရှူ၍။ ဖဏံကတ္တာ၊ ပါးပျဉ်းထောင်လျက်။ သယ နပိဋ္ဌေ၊အိပ်ရာအပြင်၌။ နိပ္ပဇ္ဇိ၊လူး၏။ မာဂဏ္ဍိယာ၊မာဂဏ္ဍိသည်။ တံ၊ထိုမြွေကို။ ဒိသ္ဝာ၊မြင်၍။ အာဟ၊ ဆို၏။ ဒေဝ၊အရှင်မင်းကြီး။ ဓီဓီ၊ စက်ဆုပ်ရှုရာဘွယ် ရှိသော။ သပ္ပေါ၊ မြွေတည်း။ ဣတိ၊ သို့။ မဟာသတ္ခံ၊ သည်းစွာသောအသံကို။ ကတ္တာ၊ ပြု၍။ ရာဇာနဉ္စ၊ မင်းကြီးကို လည်းကောင်း။ တာသဉ္စ၊ ထိုမိန်းမ တို့အားလည်းကောင်း။ အက္ကောသန္တိ၊ ဆဲရေးလျက်။ အယံအန္ဓဗာလရာဇာ၊ ဤလွန်စွာမိုက်သော မင်းသည်။ အလက္ခိကော၊ အမှတ်မမူ။ မယ္ဟံ၏။ ဝစနံ၊ စကားကို။ နသုဏာတိ၊မနာ။ နိဿိရိုကာ၊ ဘုန်းကံနည်းကုန်သော။ ဒုဗ္ဗိနီတာ၊ ဆိုနှိုင်ခက်ကုန်သော။ ဣမာဝိ၊ ဤမိန်းမတို့သည်လည်း။ ရညော၊ မင်းကြီး၏။ သန္တိကာ၊ အထံမှ။ ကိံ နာမလဘန္တိ၊ အဘယ်ကို မရကုန်ဘိသနည်း။ တုမှေ၊ သင်တို့သည်။ ဣမသ္မိံ၊ ဤမင်းကြီးသည်။ မတေယေဝ၊သေခဲ့သော်လျှင်။ သုခံ၊ ချမ်းသာစွာ။ ဇီဝိဿထ၊ အသက်ရှည်ကုန်အံ့လော။ ဇီဝန္တော၊ အသက်ရှည်

သော်။ဒုက္ခံ၊ဆင်းရဲ့ပြု၊ပြင်စ္စာ။ ဇီဝထ၊အသက်မွေးရလေကုန်အုံ့။အစ္စ၊ယနေ့။ မယာ၊ငါသည်။ပါပါသုပိနော၊ယုတ်မာသောအိပ်မက်ကို။ ဒိဋ္ဌော၊မြင်အပ်၏။ သာမာဝတိယာ၊ သာမာဝတီ၏။ပါသာဒံ၊ ပြာသာဒ်သို့။ဂန္တုံ၊သွားခြင်းငှာ။ နဝဋ္ဌတိ၊ မသင့်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝါရေန္တိယာပိ၊ ဖြစ်သော်လည်း။ မေ၊ ၏။ ဝစနံသဒ္ဓေ၊ စကားသံကို။ ဒေဝ၊ အရှင်မင်းကြီး။ တယာ၊သည်။ နသုတော၊ မနာယူ။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။ ရာဇာ၊မင်းသည်။သပ္ပံ၊မြွေကို။ဒိသ္မာ၊မြင်၍။ မရဏာဘယတဇ္ဇိတော၊သေဘေးမှကြောက်သောကြောင့်။ ဇေရူပမ္ပိနာမ၊ ဤသို့သဘောရှိသော အမှုကို။ ဣမာ၊ ဤမိန်းမတို့သည်။ ကရိသန္တိ၊ ပြုကုန်မူကား။ အဟောပါပါ၊ သြော်မကောင်းလေစု။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဣမာသံ၊ ဤမိန်းမတို့၏။ ပါပဘာဝံ၊ မကောင်းသည်၏ အဖြစ်ကို။ အာစိက္ခန္တိယာပိ၊ ကြားသော်လည်း။ ဣမိဿာ၊ ဤမာဂဏ္ဍိ၏။ ဝစနံ၊ စကားကို။ နသဒ္ဒဟာ၊ ငါ မယုံ။ ပဌမံ၊ရှေဦးစွာ။ အတ္တနော၊၏။ ဂဗ္ဘေသု၊ တိုက်တို့၌။ ဆိဒ္ဒါနိ၊ အပေါက်တို့ကို။ ကတ္တာ၊ပြု၍။ နိသိန္နာ၊နေကုန်၏။ ပုန၊တစ်ဖန်။ မယာ၊ငါသည်။ ပေသိတေ၊စေအပ်ကုန်သော။ ကုက္ကုဋေ၊ကြက်တို့ကို။ ပဋိပဟိတာ၊ သု၊ပယ်လိုက်ကုန်၏။ အစ္စ၊ယနေ့။ သယနေ၊အိပ်ရာ၌။ သပ္ပံ၊မြွေကို။ ဝိသဿာ၊ သု၊ လွှတ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ဤသို့။ ကောဓေန၊ အမျက်ထွက်ခြင်းဖြင့်။ သမ္ဘဇ္ဇလိတောဝိယ၊ အလျှံ ပြောင်ပြောင်တောက်သော မီးကဲ့သို့။အဟောသိ၊ဖြစ်၏။ သာမာဝတီပိ၊သာ မာဝတီသည်လည်း။ ပဠုန္ဒုဣတ္ထိသတာနံ၊ငါးရာသောမိန်းမတို့အား။ ဩဝါဒံ၊ အဆုံးအမကို။ အဒါသိ၊ပေး၏။အမ္မာ၊ချစ်သမီးတို့။ အမှာကံ၊ငါတို့၏။ အညံ၊ တပါးသော။ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ရာသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ နရိန္ဒစ၊ ပြည့်ရှင်မင်း၌ လည်းကောင်း။ဒေဝိယာစ၊မာဂဏ္ဍိမိဖုရား၌လည်းကောင်း။ အတ္တနိစ၊ကိုယ်၌ သည်းကောင်း။သမမေဝ၊ အမျှသာလျှင်။မေတ္တာစိတ္တံ၊ မေတ္တာစိတ်ကို။ ပဝတ္တေထ၊ဖြစ်စေကုန်လော့။ကဿစိ၊တစုံတယောက်သောသူအား။ကောပံ၊အမျက်ထွက်ခြင်းကို။ မာကရိတ္ထ၊မပြုလင့်ကုန်။ဣတိ၊ဤသို့ဆုံးမ၏။ရာဇာ၊မင်းသည်။ သဟာသဝတာမ်၊ ဗိုလ်ခြေတထောင်အားရှိသော။ သိဂ်ဓနုံ၊ ဆိတ်ချိုလေးကို။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ ဇိယံ၊ လေးညှိုကို။ ပေါထေတ္တာ၊ ဖြန့်၍။ ဝိသပိတံ၊ အဆိပ်သောက်သော။ ဝါ၊အဆိပ်ဖြင့်လူးအပ်သော။ သရံ၊ မြားကို။ သန္ဓတ္တာ၊ တင်၍။ သာမာဝတိ ၊ သာမာဝတီကို။ ပုရေကတ္တာ၊ ရှေဦးပြု၍။ သဗ္ဗာ၊ ခပ်သိမ်း

ကုန်သော။ တာ၊ထိုမိန်းမတို့ကို။ ပဋိပါတိယာ၊ ဒုစရိုက်အတိုင်း။ ဌပေတ္တာ၊ နေ
စေ၍။ သာမာဝတိယာ၊ သာမာဝတီမိဖုရား၏။ ဥရေ၊ ရင်ခွံ။ သရဲ၊ မြှားကို။
ဝိဿဇ္ဇေသိ၊လွှတ်၏။ သောသရော၊ထိုမြှားသည်။ မေတ္တာနုဘာဝေန၊မေတ္တာ၏
အာနုဘော်ဖြင့်။ ပဋိနိဝတ္တိသ္မာ၊ တဖန်ပြန်လည်၍။ အာဝဇ္ဇတမဂ္ဂါဘိမုခေါ၀၊
လာခဲ့သောခရီးသို့ ရှေ့ရှုသာလျှင်။ ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်၍။ ရညော၊ မင်း၏။ ဟဒယံ၊
နှလုံးသို့။ ပဝိသန္တောဝိယ၊ဝင်သကဲ့သို့။ အဋ္ဌာသိ၊တည်၏။ ရာဇာ၊မင်းသည်။
စိန္တေသိ၊၏။ မယာ၊သည်။ ခိတ္တောပစ်အပ်သော။ သရော၊မြှားသည်။သိလမ္ပိ၊
တခဲနက်သော ကျောက်တောင်ကိုလည်း။ ဝိနိဝိဗ္ဗိတ္တာ၊ ထုတ်ချင်းထွင်း၍။
ဂစ္ဆတိ၊သွား၏။ အာကာသေ၊ ကောင်းကင်၌။ ပဋိဟနဿာနံ၊ တားမြစ်ရာ
အရပ်သည်။နတ္ထိ၊မရှိ။အထ စ ပနေသ၊ ထိုသို့လျှက်လည်း။ သောသော၊ ဤ
မြှားသည်။ နိဝတ္တိတ္တာ၊ပြန်လည်ဆုတ်နစ်၍။ မမဟဒယာဘိမုခေါ၊ ငါ၏နှလုံး
ရှေ့ရှု။ဇာတော၊ ဖြစ်ခဲ့၏။ ဣတိ၊သို့။ သံဝိဂ္ဂမာနသိတ္တော၊ ထိတ်လန့်သောစိတ်
ရှိသည်ဖြစ်၍။ နိသိတ္တော၊သတ္တဝါမဟုတ်သော။ နိဇ္ဇီဝေါ၊အသက်မရှိသော။
အယံဟိနာမသရောပိ၊ ဤမြှားသည်လျှက်သည်း။ တေသာ၊ ဤသာမာဝတီ
မိဖုရား၏။ ဂုဏေ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို။ ဇာနာတိ၊ သိသေး၏။ အဟံ၊ ငါသည်။
မနုဿဘူတောပိ၊လူဖြစ်လျှက်လည်း။ နဇာနာမိ၊သာမာဝတီ၏ဂုဏ်ကျေးဇူး
ကို မသိလေဘိတကား။ ဣတိ၊ ဤသို့နှလုံးထားလျှက်။ သော၊ ထိုဥတေနမင်း
သည်။ ဓနုံ၊ ဆိတ်ချိုလေးကို။ ဆဋ္ဌေတ္တာ၊ စွန့်ပစ်၍။ အဠလိ ၊ လက်အုပ်ကို။
ပဂ္ဂယ္ဟ၊ချီ၍။ သာမာဝတိယာ၊ သာမာဝတီမိဖုရား၏။ ပါဒမူလေ၊ ခြေရင်းခံ။
ဥက္ကုဋိကံ၊ ဆောင့်ကြောင့်။ နိသီဒိတ္တာ၊ နေ၍။ ဣမံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို။
အာဟ၊ ဆို၏။

သမ္မုယ္ဟာမိ၊ လှံမစောက် တွေ့ဝေ၏။ ပမုယ္ဟာမိ၊ အပြားအားဖြင့် တွေ့ဝေ
၏။ မေ၊ငါ့အား။ သဗ္ဗာဒိသာ၊ အလုံးစုံသောအရပ်တို့သည်။ မုယ္ဟန္တိ၊ တွေ့ဝေ
ကုန်၏။ သာမာဝတိ၊သာမာဝတီရှင်မိဖုရား။ မံ၊ ငါ့ကို။ တာယ ယသ္ဟု၊ ကယ်ပါ
လော့။ တဋ္ဌ၊ ရှင်မိဖုရားသည်လျှင်။ မေ၊ ငါ၏။ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ရာသည်။
ဘဝ၊ ဖြစ်ပါလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ၏။

သာ၊ ထိုသာမာဝတီသည်။ တဿ၊ ထိုမင်း၏။ ဓနုံ၊ ဓနုကားကို။ သုတ္ဝာ၊
ကြားရ၍။ ဒေဝ၊ အရှင်မင်းကြီး။ သာဓု၊ ကောင်းပြီ။ မံ၊ ငါ့ကို။ သရဏံ၊

ကိုးကွယ်ရာဟူ၍။ ဂစ္ဆ၊ ဆည်းကပ်လော့။ ဤတို၊ ဤသို့။ အဝတ္ထာ၊ မဆိုမူ၍။ မဟာရာဇာ၊မြတ်သောမင်းကြီး။ အဟံ၊ငါသည်။ ယံ၊အကြင်ဘုရားသခင်ကို။ သရဏံ၊ကိုးကွယ်ခြင်းသို့။ ဂတာ၊ရောက်၏။ တုံ်ပိ၊ အရှင်မင်းကြီးသည်လည်း။ တမေဝ၊ ထိုဘုရားသခင်ကိုသာလျှင်။ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ရာဟူ၍။ ဂစ္ဆာဟိ၊ ဆည်းကပ်လေလော။

ဤတိဤဒံ၊ ဤစကားကို။ ဝတ္ဝာ၊ ဆို၍။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓသာဝိကာ၊ ဘုရားသခင်၏တပည့်မဖြစ်သော။ သာမာဝတီ၊ သာမာဝတီမိဖုရားသည်။ တုံ၊ သင်မင်းကြီးသည်။ မံ၊ ငါ့ကို။ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ရာဟူ၍။ မာဂစ္ဆ၊ မဆည်းကပ်လင့်။ အဟံ၊ ငါသည်။ ယံ၊ အကြင်ဘုရားသခင်ကို။ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ရာဟူ၍။ ဂတာ၊ သိအပ်မှတ်အပ်ဆည်းကပ်အပ်၏။ ။မဟာရာဇာ၊မြတ်သောမင်းကြီး။ သေသော၊ ဤဘုရားရှင်သည်။ ဗုဒ္ဓေါ၊ သစ္စာလေးပါး တရားကို သိတော်မူ၏။အနုတ္တရော၊ အတုမရှိသော။ သေသောဗုဒ္ဓေါ၊ ဤမြတ်စွာဘုရားသည်။ မေ၊ငါ၏။ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ရာသည်။ ဘဝ၊ ဖြစ်၏။ တုဋ္ဌ၊ သင်မင်းကြီးသည်လည်း။ တံဗုဒ္ဓံ၊ကို။ သရဏံ၊ ဟူ၍။ ဂစ္ဆ၊ ဆည်းကပ်လေလော့။ ဤတိအာဟ၊ ဆို၏။

ရာဇာ၊ မင်းသည်။ ဤဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ အဟံ၊ငါသည်။ အတိရေကတရံ၊ အတိုင်းထက်အလွန်။ ဘာယာမိ၊ ကြောက်လှ၏။ ဤတိဝတ္ဝာ၊ ဤသို့ဆို၍။ ဤမံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို။ အာဟ၊ ဆို၏။

သာမာဝတီ၊ သာမာဝတီရှင်မိဖုရား။ သေ၊ ဤသင့်အား ပြစ်မှားမိသော ကြောင့်။ ဘိယျော၊ လွန်စွာ။ ပမုယ္ယာမိ၊ အပြားအားဖြင့် တွေဝေ၏။ မေ၊ ငါ့အား။ သဗ္ဗာ၊ အလုံးစုံကုန်သော။ ဒိသာ၊ အရပ်မျက်နှာတို့သည်။ မုယ္ယန္တိ၊ တွေဝေကုန်၏။ မံ၊ ငါ့ကို။ တာယသု၊ကယ်ပါဦးလော။ တုဋ္ဌ၊ရှင်မိဖုရားသည် သာလျှင်။ မေ၊ငါ၏။ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ရာသည်။ ဘဝ၊ ဖြစ်ပါလော့။ ဤတိ၊ ဤသို့ဆို၏။

အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုမင်းကို။သာ၊ ထိုသာမာဝတီသည်။ ပုရိမနယေ နေဝ၊ ရှေးနည်းဖြင့်သာလျှင်။ ပုန၊ ဝါစ်ဖန်။ ပဋိဂ္ဂိပိတ္ဝာ၊ ပယ်သည်ရှိသော်။ တေနဟိ၊ ထိုသို့တပြီးကား။ တုဋ္ဌ၊သင်မိ၊ဖုရားကိုလည်း။ သရဏံ၊ဟူ၍။ ဂစ္ဆာမိ၊

၏။ သတ္ထာရဉ္စ၊ ဘုရားသခင်ကိုလည်း။ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ရာဟူ၍။ ဂစ္ဆာမိ၊ ဆည်းကပ်၏။ တေ၊ သင်အား။ ဝရဉ္စ၊ဆုကိုလည်း။ ဒမ္မိ၊ပေး၏။ ဣတိဝုတ္တော၊ ဤသို့ဆိုပြီးသည်ရှိသော်။ မဟာရာဇာ၊မြတ်သောမင်းကြီး။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေ။ ဝရော၊ ဆုကို။ ဂဟိတော၊ယူပါ၏။ဣတိအာဟ၊ဤသို့ဆို၏။သော၊ထိုမင်းကြီး သည်။ သတ္ထာရံ၊ ဘုရားသခင်သို့။ ဥပသင်္ကမိတ္တာ၊ ကပ်၍။ သရဏံ၊ ကိုးကွယ် ခြင်းသို့။ ဂန္တ္ဝာ၊ရောက်၍။ နိမန္တေတ္တာ၊ဆွမ်းတိတ်၍။ဘိက္ခုသံဃသ၊ရဟန်း သံဃာအား။ သတ္ထာဟံ၊ ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး။ မဟာဒါနံ၊ အလှူကြီးကို။ဒတ္ဝာ၊ ပေး၍။ သာမာဝတိံ၊ သာမာဝတီကို။ အာမန္တေတ္ဝာ၊ ခေါ်၍။ ဥဒ္ဒေဟိ၊ ထ လော့။ ဝရံ၊ဆုကို။ ဂဏှာဟိ၊ယူလော့။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။ မဟာရာဇာ၊ မြတ်သောမင်းကြီး။ မယှံ၊ ငါ့အား။ ဟိရညာဒီဟိ၊ ရွှေငွေ အစရှိကုန်သော ဥစ္စာတို့ဖြင့်။ အတ္ထော၊ အလိုသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ မေ၊ငါ့အား။ဣဒံပနဝရံ၊ဤဆု ကိုသာလျှင်။ဒေဟိ၊ပေးလော့။ယထာ၊အကြင်အခြင်းအားဖြင့်။သတ္ထာ၊ဘုရား သခင်သည်။ နိဗဒ္ဓံ၊မပြတ်။ ပဠုဟိဘိက္ခုသတေဟိ၊ ငါးရာသော ရဟန်းတို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ဤနန်းတော်သို့။ အာဂစ္ဆတိ၊ ကြွလာ၏။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ သုဏာသဝ၊ နာရကုန်၏။ တထာ၊ ထိုအခြင်းဖြင့်။ ကရောဟိ၊ ပြုလော့။ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၏။ ရာဇာ၊ မင်းသည်။ သတ္ထာရံ၊ဘုရားကို။ ဝန္ဒိတ္ဝာ၊ ရှိခိုး၍။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ပဠုဟိဘိက္ခုသတေဟိ၊ ငါးရာသော ရဟန်းတို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ နိဗဒ္ဓံ၊ မပြတ်။ ဣဓ၊ ဤနန်းတော်သို့။ အာဂစ္ဆထ၊ ကြွလာပါကုန် လော့။ သာမာဝတိမိသိကာ၊ သာမာဝတီ အမှူးရှိသော မောင်းမတို့သည်။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ သုဏာသဝ၊ နာပါကုန်အုံ့။ ဣတိဝဒန္တိ၊ဤသို့ဆိုကုန်၏။ဣတိ အာဟ၊လျှောက်၏။ မဟာရာဇာ၊ မြတ်သောမင်းကြီး။ ဗုဒ္ဓါနံနာမ၊ ဘုရားတို့ မည်သည်ကား။ ကေသွိံ ဌာနေ၊ တခုတည်းသော အရပ်၌။ နိဗဒ္ဓံ၊ မပြတ်။ ဂန္တုံ၊ ကြွတော်မူခြင်းငှာ။ နဝဋ္ဌတိ၊မအပ်။ မဟာဇနော၊ လူအပေါင်းသည်။ သတ္ထာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ အာဂမနတ္ထာယ၊ ကြွတော်မူလာစေခြင်းငှာ။ ပစ္စာသီသတိ၊ တောင့်တ၏။ ဣတိ၊ထိုကြောင့်။နဝဋ္ဌတိ၊မအပ်။တေန ဟိ၊ထိုသို့ ဆိုတပြီးကား။ ဘန္တေ၊ဘုရား။ ကေ ဘိက္ခူ၊ကို။ အာဏာပေထ၊ စေတော် မူပါကုန်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ တောင်းပန်သည်ရှိသော်။ သတ္ထာ၊ ဘုရား သဗ္ဗညုသည်။ အာနန္ဒတ္ထေရံ၊ အာနန္ဒာမထေရ်ကို။ အာဏာပေသိ၊ စေ

တော်မူ၏။ သော၊ ထိုရှင်အာနန္ဒာသည်။ ပဠုတိက္ခ၊ သတာနိ၊ ငါးရာ သော၊ရဟန်းတို့ကို။ အာဒါယ၊ခေါ်၍။ နိဗ္ဗဒ္ဓံ၊မပြုတ်။ ရာဇကုလံ၊မင်းအိမ်သို့။ ဂစ္ဆတိ၊ကြ၏။တာပိဒေဝိယော၊ထိုငါးရာသော ကိုယ်လုပ်တော်မိန်းမတို့သည် လည်း။နိဗဒ္ဓံ၊မပြုတ်။ထေရံ၊ရှင်အာနန္ဒာမထေရ်ကို။ သပရိဝါရံ၊အခြံအရံနှင့် တကွ။ ဘောဇေန္တိ၊ ဆွမ်းကျွေးကုန်၏။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ သုဏန္တိ၊ နာကုန်၏။ တာ၊ ထိုငါးရာသော ကိုယ်လုပ်တော်တို့သည်။ ကေဒိဝသံ၊ တစ်နေ့သ၌။ ထေရသ၊ အာနန္ဒာထေရ်၏။ ဓမ္မကထံ၊ တရားစကားကို။ သုတ္ဝာ၊ နာ၍။ ပသီဒိတ္ဝာ၊ ကြည်ညိုမှု။ ပဠုဟိဉ္ဇတ္တရာသင်္ကသတေဟိ၊ ငါးရာကုန်သော အမော်တင်ပုဆိုးဖြူတို့ဖြင့်။ ပူဇံ၊ ပူဇော်ခြင်းကို။ အကံသု၊ ပြုကုန်၏။ ဧကေ ကောဉ္ဇရာသင်္ကေါ၊ တစ်ခုတစ်ခုသော အမှပါတင်ပုဆိုးဖြူသည်။ ပဠုသတာ နိပဠုသထာနိ၊ငါးရာ ငါးရာသောအသပြာတို့သည်။ အဋ္ဌတိ၊ထိုက်၏။တာသံ၊ ထိုကိုယ်လုပ်တော် မိဖုရားတို့၏။ သန္တိကေ၊ အထံ၌။ကေဝတ္ထံ၊တစ်ထည်သော အပေါ်ပုဆိုးကိုမျှ။ အဒါသ္ဝာ၊ မမြင်သောကြောင့်။ ရာဇာ၊ မင်းကြီးသည်။ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏။ ကေဉ္ဇရာသင်္ကာ၊ ထိုအပေါ်တင်ဖြစ်ကုန်သော ပုဆိုးတို့သည်။ ကုဟိံ၊ အဘယ်မှာရှိကုန်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးတော်မူ၏။ နော၊ တို့၏။ အယျသ၊ အရှင်အာနန္ဒာအား။ ဒိန္နာ၊ လှူပါကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့တင်၏။ တေန၊ထိုအရှင်အာနန္ဒာသည်။သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံသော အပေါ်လွှမ်းပုဆိုးတို့ကို။ ဂဟိတာနိ၊အကုန်ပင်ယူလေသလော။ဣတိ၊ဤသို့မေး၏။အာမ ဂဟိတာတိ၊ ဩဘာ ယူသည်မှန်ပါကုန်၏ဘုရား။ ဣတိ၊ ဤသို့တင်၏။ ရာဇာ၊ မင်းသည်။ ထေရံ၊ရှင်အာနန္ဒာသို့။ဉဂသင်္ကံမိတ္ဝာ၊ကပ်၍။ ဝန္ဒိတ္ဝာ၊ရှိခိုး၍။ တာဟိ၊ ထို ကိုယ်လုပ်တို့သည်။ ဉတ္တရာသင်္ကံနှံ၊ အပေါ်တင်ပုဆိုးတို့၏။ ဒိန္နဘာဝံ၊ လှူ သည်၏အဖြစ်ကို။ပုစ္ဆိ၀ဿု၊၍။တာဟိ၊ထိုကိုယ်လုပ်တော်တို့သည်။ဒိန္နဘာဝဠု၊ လှူသည်၏အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း။ ထေရေန၊ အရှင်အာနန္ဒာမထေရ်သည်။ ဂဟိတဘာဝဠု၊ အလှူခံသည်၏အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း။ သုတ္ဝာ၊ ကြား၍။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဝတ္ထာနိ၊ သင်္ကန်းလျှာပုဆိုးတို့သည်။ အတိဗဟုနိနု၊ အလွန်များကုန်၏မဟုတ်တုံလော။ တွေကေဟိ၊ ဤမျှလောက်သော အဝတ် ပုဆိုးတို့ဖြင့်။ ကိံ ကရိဿထ၊ အဘယ်ပြုကုန်အုံနည်း။ ဣတိပုစ္ဆိ၊ ဤသို့မေး၏။ မဟာရာဇ၊မြတ်သောမင်းကြီး။အမှာကံ၊ငါတို့အား။ ပဟောနကာနိ၊သင်္ကန်း

ချုပ်လောက်ရုံသာဖြစ်ကုန်သော။ ဝတ္ထာနိ၊ အဝတ်တို့ကို။ ဝတ္ထိတွာ၊ ယူ၍။ သေသာနိ၊ ကြွင်းသောအဝတ်တို့ကို။ ဇိဏ္ဏစီဝရကာနံ၊ ရိန္ဒမ်းသောသင်္ကန်း ရှိကုန်သော။ဘိက္ခူနံ၊ရဟန်းတို့အား။ ဒဿာမိ၊လှူရ၏။ ဣတိ၊ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။ တေ၊ထိုရဟန်းတို့သည်။ အတ္တနော၊မိမိ၏။ ဇိဏ္ဏစီဝရာနိ၊ ရှိနှင့်ပြီးသော သင်္ကန်းနွမ်းတို့ကို။ ကိံ ကရိဿန္တိ၊ အဘယ်သို့ပြုကုန်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။မဟာရာဇ၊မြတ်သောမင်းကြီး။ဇိဏ္ဏတရစီဝရိကာနံ၊ရိန္ဒမ်းသည်ထက် ရိန္ဒမ်းသောသင်္ကန်းရှိကုန်သောရဟန်းတို့အား။ ဒဿန္တိ၊ပေးရကုန်၏။ ဣတိ၊ဤသို့မိန့်၏။ တေ၊ထိုရဟန်းတို့သည်။ အတ္တနော၊ ၏။ ဇိဏ္ဏတရစီဝရာနိ၊ အလွန်ဟောင်းနွမ်းသောသင်္ကန်းတို့ကို။ ကိံ ကရိဿန္တိ၊ အသို့ပြုကုန်သနည်း။ ဣတိ၊ဤသို့လျှောက်၏။ ပစ္စတ္ထရဏာနိ၊ အိပ်ရာခင်းချုပ်၍သုံးဆောင်ကုန်၏။ ဣတိ၊ဤသို့မိန့်၏။ ပုရာဏပစ္စတ္ထရဏာနိ၊ မိမိတွင်ရှေးက ရှိနှင့်သော အိပ်ရာခင်းတို့ကို။ကိံ ကရိဿန္တိ၊အဘယ်သို့ပြုကုန်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ ဘူမတ္ထရဏာနိ၊ မြေအခင်းတို့ကို။ ကရိဿန္တိ၊ ပြု၍သုံးဆောင်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်၏။ ပုရာဏဘူမတ္ထရဏာနိ၊ ရှေးဦးရှိနှင့်ပြီးသော မြေအခင်းတို့ကို။ ကိံ ကရိဿန္တိ၊ အဘယ်သို့ပြုလေကုန်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ ပါဒပုဉ္ဇနာနိ၊ ခြေသုတ်ကြိုးဝန်းပြု၍ သုံးဆောင်ပါကုန်၏။ဣတိ၊ဤသို့မိန့်၏။ ပုရာဏပါဒ ပုဉ္ဇနာနိ၊ ရှေးမိမိတွင်ရှိသော ခြေသုတ်ကြိုးဝန်းတို့ကို။ ကိံ ကရိဿန္တိ၊ အဘယ်သို့ ပြုလေကုန်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မေး၏။ ခဏ္ဍခဏ္ဍိကံ၊ အပိုင်းအပိုင်း။ကောဋ္ဋေတွာ၊နုတ်နုတ်ခုတ်စင်း၍။ မတ္ထိကာယ၊မြေညက်ဖြင့်။ မဒ္ဒိတွာ၊နယ်၍။ဘိတ္တိ ၊နံရံအကာကို။လိမ္ပိယန္တိ၊လိမ်းကျံကုန်၏။ ဣတိ၊ဤသို့မိန့်၏။ဘန္တေ၊အရှင်ဘုရား။ တွေကာန၊ ဤမျှလောက်ကုန်သော။ အယျာနံ၊ အရှင်ဘုရားတို့အား။ ဒိန္နာနိ၊ လှူအပ်ကုန်သောသင်္ကန်းတို့သည်။ ကနသန္တိ၊ မပျက်စီးကုန်။ဣတိ၊ဤသို့လျှောက်လတ်သော်၊မဟာရာဇ၊မြတ်သောမင်းကြီး၊ အာမ၊သြော်မပျက်စီးသည်မှန်၏။ဣတိ၊ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။ရာဇာ၊မင်းသည်၊ ပသန္နော၊ ကြည်ညိုသည်ဖြစ်၍။ အပရာနိပိ၊ တစ်ပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော။ ပဉ္စဝတ္ထသတာနိ၊ ငါးရာသောအဝတ်တို့ကို။ အာဟရာပေတွာ၊ ဆောင်စေ၍။ ဧထရဃ၊ရှင်အာနန္ဒာမထေရ်၏။ပါဒမူလေ၊ခြေရင်းဌ။ ဌပေသိ၊၏။ထေရော၊ ရှင်အာနန္ဒာမထေရ်သည်။ ပဉ္စသတဋ္ဌနိကာနိ၊ အသပြာ ငါးရာ ထိုက်ကုန်

သော။ဝတ္ထွာနိ၊သက်နိုးတို့ကို။ သဟာသဘာခဂန၊အဘို့တစ်ထောင်ဖြင့်။ပါဒမူလေ၊ခြေရင်းခံ၌။ ဌပေတ္ဝာ၊ထား၍။ ဒိန္နာနိ၊လှူအပ်ကုန်သည်ရှိသော်။ သတသဟာသကဿတ္တုံ၊ အကြိမ်တစ်သိန်း။ လဘိကိရ၊ ရသတတ်။ သဟာသဌ္ဌနကာနိ၊ အဖိုးတထောင်ထိုက်ကုန်သောသက်နိုးတို့ကို။ သဟာသဘာဂေန၊ တစ်ထောင်အဖို့အားဖြင့်။ပါဒမူလေ၊ခြေရင်းခံ၌။ ဌပေတ္ဝာ၊ထား၍။ ဒိန္နာနိ၊ လှူအပ်ကုန်သည်ရှိသော်။ သဟာသကဿတ္တုံ၊ အကြိမ်တစ်ထောင်။ လဘိကိရ၊ ရသတတ်။ သတသဟာသဌ္ဌနိ၊အဖိုးတစ်သိန်းထိုက်ကုန်သောသက်နိုးတို့ကို။ သဟာသဘာဂေန၊အဖို့တစ်ထောင်အားဖြင့်။ ပါဒမူလေ၊ ခံ၌။ ဌပေတ္ဝာ၍။ ဒိန္နာနိ၊သော်။ သတကဿတ္တုံ၊အကြိမ်တစ်ရာ။လဘိကိရ၊တတ်၏။ကေ၊တထည်တည်းကောင်း။ ဒေ၊ နှစ်ထည်လည်းကောင်း။ တယော၊ သုံးထည်လည်းကောင်း။ စတ္တာရိ၊ လေးထည်လည်းကောင်း။ပဉ္စ၊ငါးထည်လည်းကောင်း။ဒသ၊ဆယ်ထည်လည်းကောင်း။ ဣတိအာဒိနာနယေန၊ ဤသို့စသောနည်းဖြင့်။ လဒ္ဓါနံပန၊ ရသော သက်နိုးတို့၏ကား။ ဂဏနာ၊ အရေအတွက်အပိုင်းအခြားသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဘထာဂတေ၊ ငါတို့ဘုရားသခင်သည်။ ပရိနိဗ္ဗုတေ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်လွန်သည်ရှိသော်။ ထေရော၊ ရှင်အာနန္ဒာမထေရ်သည်။ သကလဇမ္ဗုဒီပံ၊ အလုံးစုံသော ဇမ္ဗူဒီပါကျွန်းသို့။ ဝိစရိတ္ဝာ၊ လှည့်ပတ်သွားလာ၍။သဗ္ဗဝိဟာရေသု၊ အလုံးစုံသောကျောင်းတို့၌။ ဘိက္ခူနံ၊ ရဟန်းတို့အား။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ သန္တိကာနေဝ၊ ဥစ္စာသာလျှင်ဖြစ်ကုန်သော။ ပတ္တစီဝရာနိ၊ သပိတ် သက်နိုးတို့ကို။ အဒါသိ၊ ပေး၏။မာဂဏ္ဍိယာ၊ မာဂဏ္ဍိသည်။ အဟံ၊ ငါသည်။ ယံ၊ အကြင်အမှုကို။ကရောမိ၊ပြု၏။တံ၊ထိုအမှုသည်။ တထာ၊ထိုအငါအလိုရှိတိုင်း။ အဟုတ္ဝာ၊မဖြစ်မှုလျှင်။ အညထာဝ၊ ငါအလိုရှိသည်မှတစ်ပါးသော အခြင်းအရာဖြင့်သာလျှင်။ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ ဣဒါနိ၊ယခုအခါ၌။ကိံ နုခေါ၊အဘယ်သို့လျှင်။ကရိဿာမိ၊ပြုရအံ့နည်း။ဣတိစိန္တေတ္ဝာ၊ဤသို့ကြံသည်ရှိသော်။ သော ဥပါယော၊ဤအကြောင်းသည်။အတ္ထိ၊ရှိ၏။ဣတိ၊ဤသို့နှလုံးပိုက်၍။ ရညော၊ မင်း၏။ ဥယျာနကိဠံ၊ ဥယျာဉ်ကစားခြင်းငှာ။ ဂစ္ဆတိ၊ သွားလတ်သော်။ စူဠပိတု၊ ဘဏ္ဍားပုဏ္ဏားအား။ သာသနံ၊ သတင်းစကားကို။ ပဟိဏိ၊ စေလွှတ်၏။ သာမာဝတိယာ၊ သာမာဝတီ၏။ ပါသာဒံ၊ ပြာသာဒ်သို့။ ဂန္ဓာ၊သွား၍။ ဒုဿကောဋ္ဌာဂါရာနိစ၊ ပုဆိုးကျီတိုက်တို့ကိုလည်းကောင်း။

တေလကောဋ္ဌာဂါရာနိစ၊ ဆီတိုက်တို့ကိုလည်းကောင်း။ ဝိဝရာပေတ္တာ၊ ဖွင့်စေ၍။ဒုဿာနိ၊ ပုဆိုးတို့ကို။ တေလစဋ္ဌိသု၊ ဆီအိုးစရည်းတို့၌။ တေမေတ္တာ၊ ဆွတ်၍။ထမ္ဘေ၊သည်တိုင်တို့ကို။ ဝေဋ္ဌေတ္တာ၊ရစ်၍။ သဗ္ဗာ၊ ကုန်သော။ တာ၊ ထိုသာမာဝတီအမှူးရှိသောမိန်းမငါးရာတို့ကို။ ကေတော၊ တပေါင်းတည်း။ ကတ္တာ၊ နေစေ၍။ ဒ္ဒါရံ၊ တံခါးကို။ ဝိဝဟိတ္တာ၊ ပိတ်၍။ ဝဟိ၊အာပဋ္ဌ။ ယန္တကံ၊ ယန္တရားကျည်ငယ်ကို။ဒတ္တာ၊တပ်၍။ဒဏ္ဍာဒီပိကာဟိ၊ဆီမီးတိုင်တို့ဖြင့်။ဂေဟေ၊ နန်းတော်၌။အဂ္ဂိ၊မီးကို။ဒဒမာနော၊ ရှိ့ပြီးသည်ရှိသော်။ သြတရိတ္တာ၊ ဆင်း၍။ ဂစ္ဆတု၊သွားလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့စေလွှတ်၏။ သော၊ ထိုပုဏ္ဏားသည်။ ပါ သာဒံ၊ပြာသာဒ်သို့။ အဘိရုယှ၊ တက်၍။ ကောဋ္ဌာဂါရာနိ၊ ပုဆိုးအင်္ကျီတို့ကို။ ဝိဝရိတ္တာ၊ဖွင့်ပြီး၍။ ဝတ္ထာနိ၊ပုဆိုးအဝတ်တို့ကို။တေလစာဋိသု၊ဆီအိုးစရည်းတို့၌။တေမေတ္တာ၊ဆွတ်၍။ ထမ္ဘေ၊ သည်တိုင်တို့ကို။ ဝေဋ္ဌေတုံ၊ ရစ်ပတ်ခြင်းဌာ။အာရဘိ၊အားထုတ်၏။အထ၊ထိုအခါ၌။ နံ၊ထိုပုဏ္ဏားကို။ သာမာဝတီပ မုခါ၊ သာမာဝတီအမှူးရှိကုန်သော။ ပဋ္ဌသသာဋကတ္ထိယော၊ ငါးရာကုန်သော မိန်းမတို့သည်။စုဋ္ဌပိတု၊ဘထွေးပုဏ္ဏား။တော်၊ဤအမှုသည်။ကိံ၊အဘယ်နည်း။ ဣတိ၊သို့။ ဝဒန္တိယော၊ ဆိုကုန်လျက်။ ဥပသင်္ကမိံသု၊ ကပ်ကုန်၏။ အမ္မာ၊ ချစ်သမီးတို့။ရာဇာ၊ မင်းကြီးသည်။ ဒဋ္ဌကမ္မဋ္ဌာယ၊ ခြိုးခြေစွာခိုင်မြဲစေခြင်းငှာ။ ဣမေထမ္ဘေ၊ ဤသည်တိုင်တို့ကို။ တေလပိလောတိကာ၊ ဆီသုတ်ပြီးသော ပုဆိုးနွမ်းတို့ဖြင့်။ ဝေဌာပေသိ၊ ရစ်စေ၏။ ရာဇုနံ၊ တို့၏။ ဂေဟေနာမ၊ နန်းတော်၌မည်သည်ကား။ သုယုတ္တံဒုယုတ္တံ၊ သင့်မသင့်ကို။ ဒဋ္ဌာနံ၊ သိနိုင်ခဲ၏။ မမသန္တိကေ၊ ငါ့အထံ၌။ အမ္မာ၊ ချစ်သမီးတို့။ ဟောထ၊ ဖြစ်ပါကုန်လော့။ ဣတိ ဝေါ၊သို့။ ဝတ္တာ၊ ဆို၍။ အာဂတာ၊ လာကုန်သော။ တာ၊ထိုငါးရာသောမိန်းမတို့ကို။ ဂဇ္ဇေ၊ တိုက်၌။ ပဝေသေတ္တာ၊ သွင်း၍။ ဒ္ဒါရာနိ၊ တံခါးတို့ကို။ ဝိဝဟိတ္တာ၊ ပိတ်၍။ ဝဟိ၊၌။ ယန္တကံ၊ ယန္တရားကျည်ငယ်ကို။ ဝါ၊ သော့ကို။ ဒတ္တာ၊ ခတ်၍။ အာဒိတော၊ အစမှ။ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍။ အဂ္ဂိ၊ မီးကို။ ဒေန္တော၊ တိုက်ပြီးသည်ရှိသော်။ သြတရိ၊ ဆင်း၏။ သာမာဝတီ၊ သာမာဝတီသည်။ တာသံ၊ ထိုမိန်းမတို့အား။ သြဝါဒံ၊ အဆုံးအမကို။ အဒါသိ၊ ပေး၏။ အနုမတဂ္ဂေ၊ မသိအပ်သော အစရှိသော။ သံသာရေ၊ သံသရာ၌။ ဝိစရန္တိနံ၊ ကျင်လည်ခြင်းရှိကုန်သော။ အမှာကံ၊

ငါတို့အား။ ဝေမေဝ၊ ဤအတူသာလျှင်။ အဂ္ဂိနှာ၊ မီးဖြင့်။ စျာယမာနာနံ၊ လောင်ကုန်သော ငါတို့၏။ အတ္တဘာဝါနံ၊ ကိုယ်အဖြစ်တို့၏။ ပရိစ္ဆေဒေ၊ အပိုင်းအခြားကို။ ဗုဒ္ဓဉာဏေနာပိ၊ဘုရားဉာဏ်ဖြင့်လည်း။နသုကရော၊ပြုခြင်း ၌ မလုယ်။ အပ္ပမတ္တာ၊ မမေ့မလျော့။ 'ဟောထ၊ ဖြစ်ကုန်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆုံးမပေ၏။ တာ၊ ထိုနန်းတွင်းသူငါးရာတို့သည်။ဂေဟေ၊နန်းတော်ကို။ စျာယန္တေ၊ မီးလောင်သည်ရှိသော်။ ဝေဒနာပတ္တာပိ၊ ဝေဒနာသို့ ရောက်ကုန် လျက်လည်း။ ပရိဂ္ဂဟကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ဝေဒနာကို သိမ်းဆည်းရာ သိမ်းဆည်း ကြောင်းဖြစ်သော ကမ္မဋ္ဌာန်းကို။ မနသိကရောန္တိယော၊ နှလုံးသွင်းကုန်သည် ရှိသော်။ ကာစိ၊အချို့သောမိန်းမတို့သည်။ ဒုတိယဖလံ၊သကဒါဂါမိဖိုလ်သို့။ ပါပုဏိံသု၊ ရောက်ကုန်၏။ ကာစိ၊ အချို့သော မိန်းမတို့သည်။ တတိယဖလံ၊ အနာဂါမိဖိုလ်သို့။ ပါပုဏိံသု၊ ရောက်ကုန်၏။ တေန၊ ထိုကြောင့်။ အထ ခေါ ။ပ။ ကောအာဘိသမ္ဘုရာယောတိ၊ ကောအာဘိသမ္ဘုရာယောဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ဆိုအပ်၏။ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌။သမ္ဘဟုလာ၊မျှားစွာကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊ရဟန်း တို့သည်။ ပစ္ဆာဘတ္တံ၊ ဆွမ်းစားပြီးသောအခါ၌။ပိဏ္ဍပါတပဋိက္ကန္တာ၊ဆွမ်းခံ ရှာမှီဖဲကုန်ပြီးသည်ရှိသော်။ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌။ ဘဂဝါ၊မြတ်စွာဘုရား သည်။ အတ္ထိ၊ရှိ၏။ တေန၊ထိုဘုရားရှိရာအရပ်သို့။ ဥပသင်္ကမိံသု၊ ကပ်ကုန်၏။ ဥပသင်္ကမိတ္တာ၊ကပ်ပြီး၍။ ဘဂဝန္တံ၊မြတ်စွာဘုရားကို။အတိဝါဒေတ္တာ၊အံ့လွန် ရိုသေစွာရှိခိုးပြီး၍။ ဧကမန္တံ၊တင့်အပ်လျောက်ပတ်သောအရပ်၌။ နိသီဒိံသု၊ နေကုန်၏။ ဧကမန္တံ၊ တင့်အပ်လျောက်ပတ်သော အရပ်၌။ နိသိန္နာခေါ၊ နေကုန်ပြီးသည်ရှိသော်။ တေဘိက္ခူ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာ ဘုရားကို။ တေ၊ဤစကားကို။ အဝေါစုံ၊ နားတော်လျှောက်ကုန်၏။ ဘန္တေ၊ ဘုရား။ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ ရညော ဥတေနသ၊ ဥတေနမင်းသည်။ ဥယျာနဂ တသ၊ ဥယျာဉ်သို့သွားတော်မူစဉ်။ အန္တေပုရံ ဒဟုံ၊နန်းတော်ကိုမီးလောင်၍။ သာမာဝတီပမုခါနိ၊ ကုန်သော။ ပဉ္စဋ္ဌိသတာနိ၊ငါးရာသောမိန်းမတို့သည်။ ကာလကတာနိ၊ ကုန်၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ တာသံ ဥပါသိကာနံ၊ ထိုဒါယိကာမ တို့၏။ ဂတိ၊လားရာကား။ တာ၊ အဘယ်နည်း။ အဘိသမ္ဘုရာယော၊ တမလွန် ဘဝ၌လည်း လျောင်းရာသည်။ ကော၊ အဘယ်နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်ကုန်၍။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ တွေ၊ မီးလောင်၍ စုတိသေလွန်ရာ၌။

သောတာပန္နာ၊ သောတာပန် ဖြစ်ကုန်သော။ ဥပါသိကာ၊ ဒါယိကာမတို့သည်။ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ သကဒါဂါမိနိယော၊ သကဒါဂါမ် မိန်းမတို့သည်။ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ အနာဂါမိနိယော၊ အနာဂါမ်တည် ဒါယိကာမတို့သည်။ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ သဗ္ဗာ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ တာဥပါသိကာယော၊ ထိုဒါယိကာမတို့သည်။ အနိမ္မလာ၊ အကျိုးမရှိဘဲ။ နုကာလတာ၊ မစုတိကုန်။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ တေမတ္တံ၊ ဤအကြောင်းကို။ ဝိဒိတ္တာ၊ သိတော်မူပြီး၍။ တာယံဝေလာယံ၊ ထိုအခါ၌။ ဣမံဥဒါနံ၊ ဤ နှစ်သက် ဝမ်းမြောက်သော စကားကို။ ဥဒါနေသိ၊ မြွက်တော်မူ၏။

ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ လောကော၊ လူအပေါင်းသည်။ မောဟသမ္ဗန္ဓနော၊ မောဟဖြင့် အလွန် နှောင်ဖွဲ့အပ်သည် ဖြစ်၍။ ဘဗ္ဗရူပေါ၊ တင့်တယ်သကဲ့သို့။ ဒိဿတိ၊ ထင်၏။ ဥပဓိဗန္ဓနော၊ ကိလေသာဟူသော အနှောင်အဖွဲ့ရှိသော။ တမသာ၊ အဝိဇ္ဇာဟူသောမှောင်ဖြင့်။ ပရိဝါရိတော၊ ခြုံရံအပ်သော။ ဗာလော၊ လူမိုက်သည်။ သဿတောရိဝ၊ မြဲသောသဘောကဲ့သို့။ ခါယတိ၊ တင်၏။ ပဿတော၊ ဉာဏ်ဖြင့်ရှုမြင်သောသူအား။ ကိဉ္စနံ၊ ကိလေသာဟူသော ကြောင့်ကြစိုးရိမ်ခြင်းသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။

ဣတိဝေဠုပန၊ ဤသို့သော စကားကိုလျှင်။ ဝတ္ဝာ၊ မိန့်တော်မူပြီး၍။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ သံသာရဝဋ္ဋေ၊ သံသရာဝဋ်ဆင်းရဲ၌။ ဝိစရန္တာ၊ တပြောင်းပြန်ပြန် ကျင်လည် မျောပါးကုန်သော။ သတ္တာနာမ၊ သတ္တဝါတို့ မည်သည်ကား။ နိစ္စကာလံ၊ အခါခပ်သိမ်း။ အပ္ပမတ္ထာ၊ မမေ့မလျော့ကုန်သည်။ ဟုတ္ဝာ၊ ဖြစ်၍။ ပုညကမ္မမေဝ၊ ကောင်းမှုကုသိုလ်ကိုသာလျှင်။ နကရောန္တိ၊ မပြုကုန်။ ပမာဒေနာ၊ မေ့လျော့ကုန်သည်။ ဟုတ္ဝာ၊ ဖြစ်၍။ ပါပကမ္မံပိ၊ မကောင်းမှုကံကိုလည်း။ ကရောန္တိ၊ ပြုကုန်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ ဝဠေ၊ သံသရာဝဋ်ဆင်းရဲ၌။ ဝိစရန္တာ၊ ကျင်လည်ကုန်သောသူတို့သည်။ သုခံပိ၊ သုခဝေဒနာကို လည်းကောင်း။ ဒုက္ခံပိ၊ ဒုက္ခဝေဒနာကိုလည်းကောင်း။ အနုဘဝန္တိ၊ ခံစားရကုန်၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဓမ္မံ၊ တရားတော်ကို။ ဒေသေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ဧဝဏ္ဏာ၊ မင်းကြီး။ သာမာဝတိယာ၊ သာမာဝတီမိဖုရား၏။ ဂေဟံ၊ နန်းတော်ကို။ ဗျာယတိကိရ၊ ဒီးလောင်သတတ်။ ဣတိ၊ ဤသို့သောစကားကို။ သုတ္ဝာ၊ ကြား၍။ ဝေဝေ

နှ၊လျင်စွာ။ အာဂစ္ဆန္တောပိ၊ လာသော်လည်း။ အဒေ၊ မိုးမလောင်မီ။ သမ္ဘာ ပုဏိတုံ၊ ရောက်စေခြင်းငှာ။ နသက္ခိ၊ မတတ်နိုင်။ အာဂန္တွာပန၊ ရောက်ပြီး၍ ကား။ ဂေဟံ၊ နန်းတော်ကို။ နိဗ္ဗာပေန္တော၊ မီးငြိမ်းစေလျက်။ ဥပ္ပန္နဝလဝ ဒေါမနဿော၊ အားကြီးစွာဖြစ်သော နှလုံးမသာယာခြင်းရှိ၍။ အမစ္စဂဏ ပရိဝုတော၊ အမတ်အပေါင်းခြံရံလျက်။ နိသီဒိတ္ဝာ၊ နေ၍။ သာမာဝတီယာ၊ သာမာဝတီမိဖုရား၏။ ဂုဏော၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးတို့ကို။ အနုဿရန္တော၊ အစဉ် အတိုင်းအောက်မေ့လျက်။ ဣဒံကမ္မံ၊ ဤအမှုသည်။ ကဿနုခေါ၊ အဘယ်သူ ၏အမှုနည်း။ ဣတိစိန္တေတွာ၊၍။ မာဂဏ္ဍိယာ၊မာဂဏ္ဍိသည်။ ကာရိတံ၊ ပြုအပ် သော။ ကမ္မံ၊ အမှုသည်။ ဘာဝိသတိတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့ဟု။ ဥတ္တာ၊ ဆတ်ဆတ် သိ၍။ တာသေတွာ၊ ခြိမ်းခြောက်မောင်းမဲ၍။ ပုစ္ဆိယမာနော၊ မေးအပ်သည် ရှိသော်။ နကထေသိတိ၊ ဟုတ်တိုင်းပြောဆိုလတ္တံ့။ သဏိကံ၊ ဖြေးဖြေးသာ သာ။ ဥပါယေန၊ အကြောင်းဥပါယ်တံမျဉ်ဖြင့်၊ ပုစ္ဆိသာမီတိ၊ မေးအုံ့ဟူ၍။ စိန္တေတွာ၊ ကြံ၍။ အမစ္စေ၊ အမတ်တို့ကို။ အာဟ၊ ဆို၏။ အမ္ဘော၊ အိုအမတ် အပေါင်းတို့။ အဟံ၊ငါသည်။ ဣတော၊ ဤနေ့မှ။ ပဋ္ဌေ၊ရှေးဦး။ ဥဋ္ဌာယ၊ထကြွ လုံ့လပြု၍။ သမုဋ္ဌာယ၊ လွန်စွာ ထကြွလုံ့လပြု၍။ အာသံကိတ ပရိသံကိ တော၀၊ ရှုံရှားခြင်းတလဲလဲသာလျင်။ ဟောမိ၏။ သာမာ၀တီ၊ သာမာ၀တီ မိဖုရားသည်။ နိစ္စံ၊ အမြဲ။ မေ၊ငါ၏။ ဩတာရမေ၀၊ ပျက်စီးခြင်းကိုသာလျင်။ ဂ၀ေသတိ၊ ရှာ၏။ ဣဒါနိပန၊ ယခုတမူကား။ မေ၊ ငါ၏။ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်။ နိဗ္ဗုတံ၊ ငြိမ်းသည်။ ဘ၀ိသတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်။ သုခေနစ၊ ချမ်းသာခြင်းဖြင့်သာလျင်။ ဝသိတုံ၊ နေခြင်းငှာ။ ။(သယိတုံလည်း ရှိ၏။ အိပ်ခြင်းငှာပေးလေ)။ ။လဘိဿာမိ၊ ရအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၏။ ဒေ၀၊ အရှင်မင်းကြီး။ တေ၊ အရှင်မင်းကြီးအား။ ဣဒံကမ္မံ၊ ဤအမှုကို။ကေနနုခေါ၊ အဘယ်သူသည်သာလျင်။ ကတံ၊ ပြုအပ်သနည်း။ ဣတိအာဟံသု၊ ဤသို့ ဆိုကုန်၏။ မမ၊ငါ့အား။ သိနေဟေန၊ ချစ်သဖြင့်။ ကေနစိ၊ တစုံတယောက် သောသူသည်။ ကတံ၊ ပြုအပ်သည်။ ဘ၀ိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို လတ်သော်။ မာဂဏ္ဍိယာ၀ိ၊ မာဂဏ္ဍိသည်လည်း။ သမီပေ၊အနီး၌။ ဌိတာ၊နေ လျက်။ တံ၊ ထိုစကားကို။ သုတ္ဝာ၊ ကြား၍။ အညော၊ တပါးသော။ ကောစိ၊ တစုံတယောက်သောသူသည်။ ကာတုံ၊ ပြုခြင်းငှာ။ နသက္ခိဿတိ၊ မတတ်နိုင်

လတ္တံ့။ ဒေဝ၊ အရှင်မင်းကြီး။ မယာ၊ ကျွန်မမာဂဏ္ဍိသည်။ ကတံ၊ပြုအပ်၏။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။စူဠဝိတရံ၊ ဘဏ္ဍေးပုဏ္ဏားကို။ အာဏာပေတ္တာ၊စေခိုင်း၍။ ကာရေသိ၊ ပြုစေ၏။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ တံ၊ မာဂဏ္ဍိကို။ ဌပေတ္တာ၊ ထား၍။ မယိ၊ ငါ၌။ သိနေဟောဝ၊ချစ်သော။ အညောဝ၊တပါးသော။ သတ္တောနာမ၊ သတ္တဝါမည်သည်။ နတ္ထိ၊မရှိ။ ပသန္နော၊ကြည်ညိုသည်။ အသ္မိ၊ ဖြစ်၏။ တေ၊သင့်အား။ ဝရံ၊ ဆုကို။ ဒမ္မိ၊ ပေးအံ့။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ဥတိ ဂဏံ၊ ဆွေမျိုးပေါက်ဘော်အပေါင်းကို။ ပတ္ထေသာပေဟိ၊ ခေါ်စေလော့။ ဣတိဝုတ္တေ၊ ဤသို့မင်းမိန့်လတ်သော်။ သာ၊ ထိုမာဂဏ္ဍိလည်း။ ဉာတကာနံ၊ ဆွေသားမျိုးသားတို့အား။ သာသနံ၊ သတင်းစကားကို။ပဟိဏိ၊စေလွှတ်၏။ ရာဇာ၊ မင်းကြီးသည်။ မေ၊ ငါ့အား။ ပသန္နော၊ ကြည်ညိုမြဲ၏။ ဝရံ၊ ဆုကို။ ဒေတိ၊ပေး၏။ သီဃံ၊လျင်စွာ။ အာဂစ္ဆန္တု၊လာကြကုန်စေလော့။ ဣတိ၊ဤသို့ စေလွှတ်၏။ ရာဇာ၊ မင်းကြီးသည်။ အာဂတာဂတာနံ၊ လာတိုင်း လာတိုင်းကုန်သော သူတို့အား။ မဟန္တံသက္ကာရံ၊မြှားစွာကုန်သော လာဘ်ပူဇော်သက္ကာကို။ကာရေသိ၊ပြုစေ၏။ တံ၊ထိုသို့သော အခြင်းအရာကို။ဒိသ္မာ၊၍။ တသ္မာ၊ထို မာဂဏ္ဍိ၏။ အညာတကာ၊ပါ၊ အဆွေမတော်သော သူတို့သည်လည်း။ လဠ္ဠ၊ တံ စိုးလက်ဆောင်ကို။ ဒတ္တာ၊ ပေး၍။ မယံ၊တို့သည်။မာဂဏ္ဍိယာ။မာဂဏ္ဍိ၏။ဉာ တကာတိ၊ ဆွေသားမျိုးသားဟု၍။ အာဂစ္ဆိ ̊သု၊ လာ၏။ ရာဇာ၊ မင်းသည်။ တေသဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံသော သူတို့ကို။ ဂါဟာပေတ္တာ၊ ဖမ်းယူစေ၍။ရာဇဂဏ်ဏော၊ မင်းယင်ပြင်၌။ နာဘိပွဲမာဏော၊ချက်အတိုင်းအရှည်ရှိကုန်သော။ အာဝါဋေ၊ တွင်းတို့ကို။ ခဏာပေတ္တာ၊တူးစေ၍။ တေသဗ္ဗေ၊ ထိုအလုံးစုံသော သူတို့ကို။ တတ္ထ၊ ထိုတွင်း၌။ နိသီဒါပေတ္တာ၊နေစေ၍။ ပံသုဟိ၊မြေမှုန့်တို့ဖြင့်။ပူရေတ္တာ၊ ပြည့်စေ၍။ ဥပရိ၊ အထက်၌။ ပလာလေ၊ ကောက်ရိုးတို့ကို။ ဝိကိရာ ပတ္တာ၊ ဖြန့်ကြဲစေလျက်။ အဂ္ဂိ ̊ဒါပေသိ၊ မီးကို တိုက်စေ၏။ စမ္မဿ၊ အရေကို။ ဒဏ္ဍ ကာလေ၊ လောင်သောအခါ၌။ အယနဂ်လေန၊ သံထွန်သွားဖြင့်။ ကသ ပေတ္တာ၊ ထွန်စေ၍။ ခဏ္ဍာခဏ္ဍံ၊ အပိုင်းပိုင်းအတုံးတုံး။ ဟိရာဟိရံ၊ အမျှင်မျှင် အစိတ်စိတ်။ ကာရေသိ၊ ပြုစေ၏။ မာဂဏ္ဍိယာ၊ မာဂဏ္ဍိ၏။ သရီရတောပိ၊ ကိုယ်မှလည်း။ တိခိဏေန၊ ထက်စွာသော။ သတ္ထေန၊ သန်လျက်ဖြင့်။ ဃနဃနဒ္ဓါနေသု၊ တခဲနက်သော အသားစိုင်မှားရာ ထူရာ အရပ်တို့

ဒ္ဒီ။ မံသ၊ အသားကို။ ဥပ္ပါ၎ေတ္တာ၊ ထုတ်နုတ်၍။ တေလကပါလံ၊ ဆီအိုးကင်းကို။ ဥဒ္ဓနံ၊ ခနောက်သို့။ အာရောပေတ္တာ၊ တင်၍။ ပူဝေဝိယ၊ မုန့်ကြော်သကဲ့သို့။ ပစာပေတ္တာ၊ ကြော်စေချက်စေ၍။ တမေဝ၊ထိုမာဂဏ္ဍိကိုပင်လျှင်။ ခါဒါပေသိ၊ စားစေ၏။ ဓမ္မသဘာဝံ၊ တရားသဘာဝ၏။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်။ ကထံ၊ စကားကို။ သမုဋ္ဌာပေသုံ၊ ပြောဟောကြကုန်၏။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့။ ဝေရူပါယ၊ ဤသို့သဘောရှိသော။ သဒ္ဒါယ၊ သဒ္ဒါခြင်းရှိသော။ ပသန္နာယ၊ ကြည်ညိုခြင်းရှိသော။ ဥပါသိကာယ၊ ဒါယိကာမအား။ ဝေရူပံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော။ မရဏံ၊ သေခြင်းသည်။ အနနုစ္ဆဝိကံ ဝတ၊မလျောက်ပတ်လေစွတကား။ ဣတိ၊ ဤသို့ဟောပြောကုန်၏။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသခင်သည်။ အာဂန္တွာ၊ ကြွတော်မူလာ၍။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဇေရဟိ၊ ယခု ငါလာဆဲအခါ၌။ကာယကထာယ၊အဘယ်မည်သောစကားဖြင့်။ သန္နိသိန္နာ၊ စည်းဝေးကုန်သည်။ အတ္ထနု၊ ဖြစ်ကုန်သနည်း။ ဣတိပုစ္ဆိတ္တာ၊ ဤသို့မေးတော်မူခြင်းကြောင့်။ ဣမမယ နာမာတိ၊ ဤမည်သော စကားကြောင့် ပါတည်းဟု။ ဝုတ္တေ၊ နားတော်လျှောက်သည် ရှိသော်။ ဘိက္ခဝေ၊ ချစ်သား ရဟန်းတို့။ ဣမသ္မိံ အတ္တဘာဝေ၊ ဤကိုယ်၏အဖြစ်၌။ သာမာဝတိပဋိမုခါနံ၊ သာမာဝတီအမှီးရှိကုန်သော။ ဣတ္ထီနံ၊မိန်းမအပေါင်းတို့၏။ တေံ မရဏံ၊ ဤသေရခြင်းသည်။ အယုတ္တံ၊ မလျောက်ပတ်ခြင်းသို့။ သမ္ပတ္တံ၊ ရောက်ပေ၏။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးဘဝ၌။ ကတကမ္မဿပန၊ ပြုအပ်ပြီးသော ကံအားကား။ ယုတ္တမေဝ၊လျှောက်ပတ်သည်ကိုသာလျှင်။ တောဟိ၊ဤငါးရာသောမိန်းမတို့သည်။ လဒ္ဓံ၊ ရအပ်၏။ ဣတိ ဝတ္တာ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၍။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဧတောဟိ၊ ဤမိန်းမတို့သည်။ ပုဗ္ဗေ၊ရှေး၌။ ကိံ၊အဘယ်ကုသိုလ်ကံကို။ ကတံ၊ ပြုဘူးလေသနည်း။ တံ၊ ထိုရှေးမကောင်းမှုကံကို။ အာစိက္ခထ၊ ဟောကြားတော်မူပါကုန်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ တေဟိ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်။ ယာစိတော၊ တောင်းပန်သောကြောင့်။ အတီတံ၊ လွန်လေပြီးသော အကြောင်းကို။ အာဟရိ၊ ဆောင်တော်မူ၏။

အတီတေ၊ လွန်လေပြီးသောအခါ၌။ ဗာရာဏသိယံ၊ ဗာရာဏသီပြည်၌။ ပြဟ္မဒတ္တော၊ ပြဟ္မဒတ်မင်းသည်။ ရဇ္ဇံ၊ မင်းအဖြစ်ကို။ ကရောန္တော၊ ပြုသည်ရှိသော်။ ရာဇဂေဟေ၊ မင်း၏နန်းတော်၌။ နိဗဒ္ဓံ၊ မပြတ်။ အဋ္ဌပစ္ဆေကဇုဒ္ဓါ၊

ရှစ်ဆူသောပစ္စေကဗုဒ္ဓါဘုရားတို့သည်။ ဘုဥ္ဇန္တိ၊ဆွမ်းဘုဉ်းပေးတော်မူကုန်၏။ ပဠသဏာ ဤတို့ယော၊ ငါးဆုကုန်သောမိန်းမတို့သည်။ ဥပဋ္ဌဟန္တိ၊ လုပ်ကျွေးကုန်၏။ တေသု၊ ထိုရှစ်ဆူသော ပစ္စေက ဗုဒ္ဓါတို့တွင်။ သတ္တပစ္စေကဗုဒ္ဓါ၊ ခုနှစ်ဆူသော ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့သည်။ ဟိမဝန္တိ၊ဟိမဝန္တာသို့။ဂစ္ဆန္တိ၊ပြန်ကြကုန်၏။ ဧကော၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတစ်ဆူသည်။ နဒီတီရေ၊မြစ်ကမ်းနား၌။ ဧကံ တိဏဂဟဏံ၊ တစ်ခုသောမြက်ချုံသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တတ္ထ၊ ထိုမြက်ချုံ၌။ စျာနံ၊ စျာန်ကို။ သမာပဇ္ဇိတ္ဝာ၊ဝင်စား၍။ နိသိဒိ၊ နေတော်မူ၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ ဧကဒိဝသံ၊ တစ်နေ့သ၌။ ရာဇာ၊ မင်းသည်။ ပစ္စေကဗုဒ္ဓေသု၊ အရှင်ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့သည်။ ဂတေသု၊ ကြွတော်မူကုန်သည်ရှိသော်။ တာ ဣတ္ထိယော၊ ထိုငါးရာသော မိန်းမတို့ကို။ အာဒါယ၊ ခေါ်၍။ ဥဒကကီဠံ၊ ရေသဘင် ကစားခြင်းကို။ကီဠိတုံ၊ကစားခြင်းငှာ။ဂတော၊ သွားတော်မူ၏။ တတ္ထ၊ ထိုရေသဘင် ကစားရာ၌။ တာ ဣတ္ထိယော၊ ထိုမိန်းမတို့သည်။ ဒိဝသဘာဂံ၊ နေ့အဘို့ကို။ ဥဒကေ၊ ရေ၌။ ကီဠိတ္ဝာ၊ ကစား၍။ ဥတ္တရိတ္ဝာ၊ တက်၍။ သိတပိဋ္ဌေ၊ အချမ်းဖြင့် နှိပ်စက်ခြင်းကြောင့်။ အဂ္ဂိ ဝိသိဗ္ဗေတုကာမာ၊ မီးလှုံခြင်း အလို ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ အမှာကံ၊ ငါတို့၏။ အဂ္ဂိကရဏတ္ထာယ၊ မီးဖိုရာ အရပ်ကို။ ဩလောကေထ၊ ကြည့်ကုန်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၍။ အပရာပရံ၊ထိုမှဤမှ။ ဝိစရန္တိယော၊ သွားလာလှည့်ပတ်ကုန်သည်ရှိသော်။ တံ တိဏဂဟနံ၊ ထို မြက်ချုံကို။ ဒိသ္ဝာ၊မြင်၍။ တံ ဗာရာဏသီတိသညာယ၊ မြက်ချုံဟူသော အမှတ်ဖြင့်။ ပရိဝါရေတ္ဝာ၊ခြံရံ၍။ ဌိတာ၊ နေကုန်လျက်။ အဂ္ဂိံ ၊ မီးကို။ အဒံသု၊တိုက်ကုန်၏။ တိဏဗာသု၊မြက်တို့သည်။ ဈာယိတ္ဝာ၊ လောင်၍။ ပတန္တေသု၊ ပြာကျကုန်သည်ရှိသော်။ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ၊ အရှင်ပစ္စေကဗုဒ္ဓါကို။ ဒိသ္ဝာ၊မြင်၍။ နဒ္ဒာ၊ဟျက်စီးခြင်းသည်။ အမှာ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ အမှာကံ၊ ငါတို့အား။ ရညော၊ မင်း၏။ ပစ္စေကဗုဒ္ဓေ၊ ဆရာပစ္စေကဗုဒ္ဓါကို။ ဈာယတိ၊ မီးတိုက်ခဲ့၏ဟု။ ရာဇာ၊ မင်းသည်။ ဣ တ္ဝာ၊၍၊ အမှေ၊ ငါတို့ကို။ နာသေယျတိ၊ ဖျက်ဆီးလတ္တံ့။ သုဒဏ္ဍံ၊ ကောင်းစွာမီးလောင်အောင်။ နံ၊ ထိုပစ္စေကဗုဒ္ဓါကို။ ကရိသ္သာမာတိ၊ပြုကုန်အုံ့ဟူ၍။ သဗ္ဗာ၊ အလုံးစုံကုန်သော။ တာ ဣတ္ထိယော၊ ထိုမိန်းမတို့သည်။ ဣတောစိတောစ၊ ထိုမှဤမှလည်း။ ဒါရုနိ၊ထင်းတို့ကို။အာဟရိတ္ဝာ၊ဆောင်၍။ တယ၊ ထိုရှင်ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ၏။ ဥပရိ၊ အထက်၌။ ဒါရုရာသိံ ၊ ထင်းအစု

ကို။ ကရိ သုံ၊ ပြုကုန်၏။ မဟာဒါရုရာသိ၊ ထင်းပုံထင်းစုကြီးသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုပစ္စေကဗုဒ္ဓါကို။ အာဠိမ္ပေတ္ဝာ၊ မီးတိုက်၍။ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ စျာယိသိတိ၊ အကြင်းမဲ့လောင်လတ္တံ့ဟု။ ပက္ကမိ သု၊ ဖဲသွားကုန်၏။ တာ၊ ထိုမိန်းမတို့သည်။ ပဌမံ၊ ရှေဦးစွာ။ အသ္ဓေတနိကာ၊ စေ့တနာမရှိကုန်သည်။ ဟုဝ္ဝာ၊ ၍။ ကမ္မုနာ၊ ကံဖြင့်။ နဗ္ဗိ သု၊ ပြစ်မှားခြင်းသို့ မရောက်ကုန်။ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ ပစ္ဆာ၊ နောက်မှ။ သဒ္ဓေတနာယ၊ စေတနာရှိသော။ ကမ္မုနာ၊ ကံဖြင့်။ ဝဗ္ဗိ သု၊ ပြစ်မှားခြင်းသို့ ရောက်ကုန်၏။ ပစ္စေကဗုဒ္ဓံပန၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါကိုကား။ အန္ဓောသမာပတ္တိယံ၊ သမာပတ်၏ အတွင်း၌။ သကဒ္ဒသဟသ္သေဟိ၊ လှည်းတစ်ထောင်တို့ဖြင့်။ ဒါရုနိ၊ ထင်းတို့ကို။ အာဟရိတ္ဝာ၊ ဆောင်၍။ အာဠိမ္ပေန္တောပိ၊ မီးတိုက်ကုန်သော်လည်း။ ဥဿာကာရမတ္တံပိ၊ မီးလွှောင့်ခြင်းမျှကိုလည်း။ ဂဟေတုံ၊ စွဲလောင်ခြင်းငှာ။ နသက္ကောတိ၊ မတတ်နိုင်။ တသ္မာ၊ တိုကြောင့်။ သော၊ ထိုပစ္စေကဗုဒ္ဓါသည်။ သတ္ထမေဒိဝသေ၊ ခုနစ်ရက်မြောက်နေ့၌။ ဥဋ္ဌာဟာ၊ ၍။ ယထာသုခံ၊ ချမ်းသာစွာ။ အဂမာသိ၊ ကြွသွား၏။ တာ၊ ထိုမိန်းမတို့သည်။ တသကမ္မသ၊ ထိုအကုသိုလ်ကံကို။ ကတတ္ထာ၊ ပြုဖူးသောကြောင့်။ ဗဟူနိ၊ များစွာကုန်သော။ ဝဿသတသဟဿာနိ၊ အနှစ်တစ်သိန်းတိုင်တိုင်။ နိရယေ၊ ငရဲ၌။ ပစ္စိတ္ဝာ၊ ကျက်ပြီးခံပြီး၍။ တသေဝ ကမ္မသ၊ ထိုအကုသိုလ်ကံ၏သားလျှင်။ ဝိပါကာ ဝသေသေန၊ အကျိုးကြွင်းအားဖြင့်။ အတ္တဘာဝသတေ၊ တစ်ရာသော ကိုယ်အဖြစ်တိုင်တိုင်။ ဣမိနာ ဝနိယာမေန၊ ဤနည်းဖြင့်လျှင်။ ဂေဟေ၊ အိမ်ကို။ စျာယမာနေ၊ မီးလောင်သည်ရှိသော်။ စျာယိ သု၊ ကျွမ်းကုန်၏။ ။ဣဒံ၊ ဤသည်ကား။ တောသံ၊ ဤမိန်းမတို့၏။ ပုဗ္ဗကမ္မံ၊ ရှေးမကောင်းမှု ကံတည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။

ဝေ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တေ၊ မိန့်တော်မူသည်ရှိသော်။ ဘိက္ခူ၊ ရဟန်းတို့သည်။ သတ္ထာရံ၊ ဘုရားသခင်ကို။ ပဋိပုစ္ဆိ သု၊ တစ်ဖန်လျှောက်ကုန်၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ခုဇ္ဇတ္တရာပန၊ ခုဇ္ဇုတ္တရာသည်ကား။ ကေနကမ္မေန၊ အဘယ်မကောင်းမှုကံကြောင့်။ ခုဇ္ဇာဇာတာ၊ ကုန်းခြင်းကွခြင်းဖြစ်လေသနည်း။ ကေနကမ္မေန၊ အဘယ် ကောင်းမှုကံကြောင့်။ မဟာပညာ၊ ကြီးသောပညာ ရှိလေသနည်း။ ကေနကမ္မေန၊ အဘယ် ကောင်းမှုကံကြောင့်။ သောတာပတ္တိဖလံ၊ သော

ပတ္တိဖိုလ်ကို။ အဓိဂတာ၊ရလေသနည်း။ ကေနကမ္မေန၊အာဘယ်မ,ကောင်းမှုကံ ကြောင့်။ ပရေသံ၊ သူတပါးတို့၏။ ပေသနကာရိကာ၊ အစေအပါးခံရသော ကျွန်မသည်။ ဇာတာ၊ ဖြစ်လေသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးလျှောက်ကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ တသ္မေ ဝရညော၊ ထိုဗြဟ္မဒတ်မင်း၏လျှင်။ ဗာရာဏသိယံ၊ ဗာရာဏသီပြည်၌။ ရဇ္ဇံ၊မင်းအဖြစ်ကို။ ကရဏာကာလေ သ္မေ ဝ၊ပြုသောအခါ၌ သာလျှင်။ ဧကောပစ္စေကဗုဒ္ဓေါ၊ အရှင်ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတစ်ဆူသည်။ ထောကံ၊ အနည်းငယ်။ ခုဇ္ဈာတုကော၊ ကုန်းသောသဘောရှိသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ ကော ဥပဒ္ဒဝယိကာ ဣတ္ထီ၊ အရှင်ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့၏ အလုပ်အကျွေးဖြစ်သော မင်းမိန်းမတစ်ယောက်သည်။ ကမ္မလံ၊ ကမ္မလာကို။ ပါရုပိတ္ဝာ၊ ရုံ၍။ သုဝဏ္ဏသရကံ၊ရွှေခွက်ကို။ ဂဟေတ္ဝာ၊ ယူ၍။ အမှာကံ၊ ငါတို့၏။ ပဒ္ဓစ္စကဗုဒ္ဓေါ၊ အရှင်ပစ္စေကဗုဒ္ဓါသည်။ ဝေဠုဝေဠု၊ ဤသို့ဤသို့လျှင်။ ဝိစရတိ၊ ကြွတော်မူ၏ဟု။ ခုဇ္ဈာဟုတ္ဝာ၊ ကုန်းဟန်ကဲ့သို့ဖြစ်စေလျက်။ တသ္မိံ ထိုရှင်ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ၏။ ဝိစရဏာကာရံ၊ ကြွတော်မူသော အခြင်းအရာကို။ ဒသ္သေသိ၊ ပြ၏။ တသ္မာ၊ ထိုအကုသိုလ်ကံ၏။ နိဿန္ဒေန၊ အကျိုးဆက်အားဖြင့်။ ခုဇ္ဈာ၊ ကုန်းသည်။ ဇာတာ၊ ဖြစ်၏။ ဧတ ပန ပစ္စေကဗုဒ္ဓေ၊ထိုအရှင်ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့ကို။ ပဌမဒိဝသေ၊ ရှေဦးစွာနေ့၌။ ရာဇဂေဟေ၊ နန်းတော်၌။ နိသီဒါပေတ္ဝာ၊ နေစေ၍။ ပတ္တေ၊သပိတ်တို့ကို။ ဂဟေတ္ဝာ၊ ယူစေ၍။ ပါယာသဿ၊ နို့ဃနာဖြင့်။ ပူရေတ္ဝာ၊ ပြည့်စေ၍။ ဒါပေသိ၊ လှူစေ၏။ ဥဏ္ဍပါယာသဿ၊ နို့ဃနာပူဖြင့်။ ပတ္တေ၊သပိတ်သည်။ ပူရေ၊ပြည့်သည်ရှိသော်။ ပစ္စေကဗုဒ္ဓေါ၊ အရှင်ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့သည်။ ပရိဝတ္တေတ္ဝာ ပရိဝတ္တေတ္ဝာ၊ ပြန်လှန်၍ပြန်လှန်၍။ ဂဏှန္တိ၊ယူကုန်၏။ သာ ဣတ္ထီ၊ထိုမိန်းမသည်။ တေ၊ထိုပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့ကို။ တထာ၊ ထိုသို့သောအခြင်းအရာအားဖြင့်။ ကရောန္တေ၊ ပြုသည်တို့ကို။ ဒိသ္ဝာ၊ မြင်၍။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ သန္ဓကာနိ၊ ဥစ္စာဖြစ်ကုန်သော။ အဋ္ဌဒန္တဝလယာနိ၊ရှစ်ခုသောဆင်စွယ်လက်ကောက်တို့ကို။ ဒတ္ဝာ၊လှူ၍။ ဣဒ၊ဤဆင်စွယ်ကွင်းသပိတ်ခြေ၌။ ဌပေတ္ဝာ၊ ထားတော်မူ၍။ ဂဏှထ၊ ခံယူတော်မူပါကုန်လော့။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ တေ၊ ထိုပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့သည်။ တထာ၊ ထိုကိုယ်လုပ်မိန်းမဆိုတိုင်း။ ကတ္ဝာ၊ ပြု၍။ တံ၊ ဒါယိကာမကို။ ဩလောကေတ္ဝာ၊ ကြည့်၍။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ အမှာကံ၊ အကျွန်ုပ်တို့အား။

ဇတေဟိ၊ ဤလက်ကောက်ကွင်းဘို့ဖြင့်။ အတ္ထော၊အလိုသည်။နတ္ထိ၊မရှိ။တုမှာ ကညော၀၊ အရှင်ဘုရားတို့အားသာလျှင်။ တောနိ၊ ဤဆင်စွယ်လက်ကောက် တို့ကို။ ပရိစ္စတ္တာနိ၊ စွန့်အပ်ကုန်၏။ ဂဟေတ္မာ၊ယူ၍။ ဂစ္ဆထ၊ ကြွတော်မူပါ ကုန်လော့။ ဣတိအာဟ၊ လျှောက်၏။ တေ၊ ထိုပစ္စေကဗုဒ္ဓါဘို့သည်။ နန္ဒမူလ ကပဇ္ဇာရံ၊ နန္ဒမူလိုဏ်ရှိရာ တောင်ဝှမ်းသို့။ အဂမံသု၊ ကုန်၏။ အဇ္ဇတနာပိ၊ ယနေ့တိုင်အောင်လည်း။ တာနိ၀လယာနိ၊ထိုလက်ကော်ကောက်ကွင်းသပိတ်ခြေ တို့သည်။ အရောဂါနေ၀၊မဖျက်စီးကုန်သည်သာတည်း။ သာ၊ထိုမိန်းမသည်။ တဿကမ္မဿ၊ ထိုသပိတ်ခြေလှူသော ကုသိုလ်ကံ၏။ နိဿန္ဒေန၊ အကျိုး ဆက်ဖြင့်။ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ တိပိဋကကဓရာ၊ ပိဋကသုံးပုံကို ဆောင်နိုင် ခြင်းသည်လည်းကောင်း။ မဟာပညာ၊ ပညာကြီးခြင်းသည်လည်းကောင်း။ ဇာတာ၊ဖြစ်၏။ပစ္စေကဗုဒ္ဓါနံ၊ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့အား။ ကတဥပဋ္ဌာနဿ၊ ပြုအပ် သောလုပ်ကျွေးခြင်း၏။နိဿန္ဒေနပန၊အကျိုးဆက်ဖြင့်ကား။သောတာပတ္တိ ဖလံ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်သို့။ ပတ္တာ၊ ရောက်၏။ဣဒံ၊လျှင်။ အဃာ၊ ထိုခုဇ္ဈတ္တရာ ၏။ ဗုဒ္ဓန္တရေ၊ ဘုရားနှစ်ဆူတို့၏ အကြားဌာ။ ကမ္မံ၊ ပြုအပ်သော ကံတည်း။

ကဿပသမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ၊ ကဿပဘုရား၏။ ကာလေပန၊ လက်ထက်ဌာ ကား။ ဗာရာဏသိယံ၊ ဗာရာဏသီပြည်ဌာ။သေဋ္ဌိနော၊သူဌေး၏။ ကောဓိဏာ၊ ဘမီးတစ်ယောက်သည်။ ဝမုမာနကစ္ဆာယာယ၊နေမှန်းလွဲအခါ၌။အာဒါသံ၊ ကြေးမုံကို။ ဂဟေတ္မာ၊ယူ၍။ အတ္တာနံ၊မိမိကိုယ်ကို။ အလက်ရှောင်ဘို့၊တန်းဆာ ဆင်လျက်။ နိသိဒိ၊ နေ၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ အထဿာ၊ထိုသူဌေးသမီးနှင့်။ ဝိဿာသိကာ၊အကျွမ်း၀င်သော။ ကောဓိဏာသ၀ါဘိက္ခုနီ၊ရဟန္တာမတစ်ဦး သည်။ တံ၊ထိုသူဌေးသမီးကို။ ဒဋ္ဌုံ၊ဖူးမြင်စေခြင်းငှာ။ အဂမာသိ၊ ကြွတော်မူ လာ၏။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စ။ ဘိက္ခုနိယောပိ၊ ရဟန်းမိန်းမဘို့သည် လည်း ကောင်း။ ခီဏာသ၀ါပိ၊ ရဟန္တာတို့သည်လည်းကောင်း။ သာယန္ဟသမယော၊ ညချမ်းသောအခါ၌။ ဥပဋ္ဌာကကုလာနိ၊ အလုပ်အကျွေးဒါယကာတို့ကို။ဒဋ္ဌု ကာမာ၊ ဖူးမြင်စေလိုကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တသ္မိံ ပနခဏေ၊ထိုခဏ ၌။ သေဋ္ဌိဓီတာယ၊သူဌေးသမီး၏။သန္တိကေ၊အထံ၌။ကာစိ၊ တစ်စုံတစ်ယောက် သော။ ပေသနကာရိကာ၊ အစေအပါးခံသူကျွန်မသည်။ နတ္ထိ၊မရှိ။ သာ၊ ထို သူဌေးသမီးသည်။ အယျေ၊ အရှင်ကောင်း ရဟန္တာမ။ ဝန္ဒာမိ၊ ရှိခိုးပါ၏။

တာ၀ါ၎ရှေဦးစွာ။မေ၊ငါ၏။ တော်ပသာနေပေဌကံ၊တပည့်တော်မ၏။ ဤထန်း ဆာပခြုပ်ကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ ဒေထ၊ ပေးတော်မူလိုက်ပါကုန်လော့။ ဤတိအာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။ ထေရီ၊ ရဟန္တာမသည်။ စိန္တေသိ၊၏။ အသာ၊ ထို သူ့ဌေးသမီးသည်။ ဤခဲ့ ဘဏ္ဍာကံ၊ ဤတန်းဆာပခြုပ်ကို။ ဂဏှိတွာ၊ ယူ၍။ သစေပနဒဿာမိ၊အကယ်၍ငါ မပေးချေသည်ဖြစ်အုံ့။ မယိ၊ငါ၌။အာဃာတံ ကတွာ၊ ရန်ငြိုးထား၍။ နိရယေ၊ ဇရဲ၌။ နိဗ္ဗတ္တိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ သစေပန ဒဿာမိ၊အကယ်၍ငါးပေးသည်ဖြစ်အုံ့။ ပရဿ၊သူတစ်ပါး၏။ ပေသနကာရိ ကာ၊ အစေအပါးခံရသော ကျွန်မသည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ နိဗ္ဗတ္တိဿတိ၊ ဖြစ် လတ္တံ့။ နိရယသန္တာပနတော၊ ဇရဲမီးပူသည်ထက်။ ခေါ်ပန်၊စင်စစ်အားဖြင့်။ ပရဿ၊သူတစ်ပါး၏။ ပေသနဘာ၀ေါ၀ိ၊အစေအပါးခံရသော ကျွန်မအဖြစ် သည်လျှင်။ သေယ္ယော၊ မြတ်၏။ ဤတိ၊ ဤသို့ကြံ၍။ သာ၊ ထိုရဟန္တာမသည်။ အနုဒယံ၊ သနားခြင်းကို။ ပဋိစ္စ၊ စွဲ၍။ တံ၊ ထိုတန်းဆာပခြုပ်ကို။ ဂဟေတွာ၊ ၍။ တဿာ၊ ထိုသူ့ဌေးသမီးအား။ အဒါသိ၊ ပေးလိုက်၏။ တဿကမ္မဿ၊ ရဟန္တာမကို ခိုင်းသော အကုသိုလ်ကံ၏။ နိဿန္ဒေန၊ အကျိုးဆက်ဖြင့်။ ပရေ ဿံ၊ သူတစ်ပါးတို့၏။ ပေသနကာရိကာ၊ အစေအပါး ကျွန်မသည်။ ဇာတာ၊ ဖြစ်၏။ ဤတိ၊ ဤသို့ဘုရားမိန့်တော်၏။ အထ၊ ထိုနောင်မှ။ ပုန၊ တစ်ဖန်။ ကေဒိ၀ဿံ၊ တစ်နေ့သ၌။ ဘိက္ခူ၊ရဟန်းတို့သည်။ ဓမ္မသဘာယံ၊ တရားသဘာ၌။ ကထံ၊ စကားကို။ သမုဋ္ဌာပေသုံ၊ ပြောဟောကုန်၏။ သာမာ၀တိပ္ပမုခါ၊ သာမာ၀တီအမှူးရှိကုန်သော။ ပဉ္စသတာ ဣတ္ထိယော၊ ငါးရာသော မိန်းမတို့ သည်။ ဂေဟေ၊ နန်းတော်၌။ အဂ္ဂိနာ၊ မီးဖြင့်။ ဈာယိံ သု၊ လောင်ကုန်၏။ မာဂ ဏ္ဍိယာ၊မာဂဏ္ဍိ၏။ဥတကာန်၊ဆွေသားမျိုးသားတို့ကို။ ဥ ရိ၊အထက်၌။ ပလာလဂ္ဂိံ၊ ကောက်ရိုးမီးကို။ ဒတ္ဝာ၊တိုက်၍။ အယနဂ်လေဟိ၊ သံထုန်သွား တို့ဖြင့်။ ဘိန္နာ၊ ခွဲကုန်၏။ မာဂ ဏ္ဍိယာ၊ မာဂ ဏ္ဍိကို။ ပဏ္ဏ၊ထိတတေလေန၊ ကျိုက်ကျိုက်ဆူသော ဆီဖြင့်။ ပဏ္ဏာ၊ ကျက်စေအပ်၏။ ဣတ္ထေ၊ ဤနှစ်ပါးသော ဖြစ်ခြင်း၌။ကေနုခေါ၊အဘယ်သူတို့သည်လျှင်။ ဇီ၀န္တိနာမ၊အသက်ရှည်ခြင်း မည်ကုန်သနည်း။ ကေ၊ အဘယ်သူတို့သည်။ မတာနာမ၊ သေသည် မည်ကုန် သနည်း။ ဤဘိ၊ ဤသို့ ပြောဟောကုန်၏။ သက္ကာ၊ ဘုရားသခင်သည်။ အာ၀ဏ္ဏာ၊ ကြွတော်မူလာ၍။ ဘိက္ခ၀ေ၊ ရဟန်းတို့။ ဘေရဟိ၊ဟာ ခုငါလာခဲ့

ဌ်။ ကာယကထာယ၊ အဘယ်မည်သောစကားဖြင့်။သန္ဓိသိန္ဓာ၊အညိုအညွှတ်
စည်းဝေးကုန်သည်။ အတ္ထနု၊ဖြစ်ကုန်သနည်း။ ဣတိပုစ္ဆိတ္ဝာ၊ဤသို့မေးတော်
မူခြင်းကြောင့်။ ဣမာယနာမာတိ၊ ဤမည်သော အကြောင်းဖြင့် စည်းဝေး
ပါကုန်သည်ဘုရားဟု။ ဝုတ္တေန၊ နားတော်လျှောက်သည်ရှိသော်။ ဘိက္ခဝေ၊
တို့။ ယေကေစိ၊ အချို့ကုန်သော သူတို့သည်။ ပမတ္တာ၊ ကုသိုလ်ကောင်းမှုဌ
မေ့လျော့ကုန်၏။ တေ၊ ထိုသူတို့သည်။ ဝဿသတံ၊ အနှစ်တစ်ရာပတ်လုံး။
ဇီဝန္တာပိ၊ အသက်ရှည်ကုန်ငြားသော်လည်း။ မတာယေဝနာမ၊ သေသော
သူသာလျှင်မည်ကုန်၏။ယေ၊အကြင်သူတို့သည်။အပ္ပမတ္တာ၊မမေ့မလျော့ကုန်။
တေ၊ထိုသူတို့သည်။မတာပိ၊သေကုန်သော်လည်း။ ဇီဝန္တိယေဝ၊အသက်ရှည်
ကုန်သည်သာလျှင်တည်း။ တဿ၊ ထိုကြောင့်။ မာဂဏ္ဍိယာ၊ မာဂဏ္ဍိသည်။
ဇီဝန္တိပိ၊ အသက်ရှည်သော်လည်း။ မတာယေဝနာမ၊သေသည်သာလျှင်မည်
၏။ သာမာဝတိပမုခါ၊ သာမာဝတီအမှူးရှိကုန်သော။ ပဉ္စသတာဣတ္ထိယော၊
ငါးရာသောမိန်းမတို့သည်။ မတာပိ၊သေကုန်သော်လည်း။ ဇီဝန္တိယေဝနာမ၊
အသက်ရှည်သည်သာလျှင် မည်ကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ အပ္ပမတ္တာ၊
ကုသိုလ်ကောင်းမှုဌမမေ့မလျော့သောသူတို့သည်။မရန္တိနာမ၊သေသောသူတို့
မည်ကုန်သည်။ နဟောန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်။ ဣတိဝတ္ဝာ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၍။ ဣမာ
ဂါထာ၊ ဤဂါထာတို့ကို။ အဘာသိ၊ ဟောတော်မူ၏။

(၂)။ အပ္ပမာဒေ၊ ကုသိုလ်ကောင်းမှုဌ မမေ့မလျော့သော သူသည်။
အမတံ၊ သေခြင်းကင်းသော နိဗ္ဗာန်သို့။ ပဒံ၊ ရောက်ကြောင်းသည်။ ဟောတိ၊
၏။ ပမာဒေ၊ မေ့လျော့ခြင်းသည်။ မစ္စုနော၊ သေခြင်း၏။ ပဒံ၊အကြောင်း
သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ယေ၊ အကြင်သူတို့သည်။ အပ္ပမတ္တာ၊ မမေ့မလျော့
ကုန်။ တေ၊ ထိုသူတို့သည်။ မတာပိ၊ သော်လည်း။ နမီယန္တိယထာ၊ ကဲ့သို့။
ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ယေ၊ အကြင်သူတို့သည်။ ပမတ္တာ၊ မေ့လျော့ကုန်၏။
တေ၊ ထိုသူတို့သည်။ ဇီဝန္တာပိ၊ အသက်ရှည်ကုန်သော်လည်း။ မတာယထာ၊
သေကုန်သော သူတို့ကဲ့သို့။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။

(၂)။ ဧဝံ၊ ဤသို့မေ့လျော့သောသူ၏ ဝဋ္ဋမှ် ထွက်မြောက်ခြင်းမရှိ မမေ့
မလျော့သော သူ၏ဝဋ္ဋမှ ကင်းခြင်းဟူ၍။ ဝိသေသတော၊ အထူးအားဖြင့်။
ဉတ္ဝာ၊ သိကုန်၍။ ယေ၊ အကြင်သူတို့သည်။ အပ္ပမာဒမှိ အပ္ပမာဒတရားဌ်။

ပဏ္ဍိတာ၊ ထိုးထွင်းရှု သိကုန်၏။ တေ၊ တို့သည်။ အပ္ပမာဒေ၊ ၌။ ပမောဒန္တိ၊ လွန်စွာဝမ်းမြောက်ကုန်၏။ အရိယာနံ၊ ဘုရားအစရှိကုန်သော သူတော်ကောင်းတို့၏။ ဂေါစရေ၊ ကျက်စားရာအာရုံဖြစ်သော ဗောဓိပက္ခိယတရား လေးကုဋေရာတရား ကိုးပါး၌။ ရတာ၊ မွေ့လျော်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။)

(၂၃။ စျာယိနော၊ အာရမ္မဏူပစျာန်, လက္ခဏူပစျာန်အားဖြင့် နှစ်ပါးသောစျာန်ရှိကုန်သော။ သာတတိကာ၊ မပြတ်ဖြစ်စေအုပ်သော ကိုယ်ဖြင့်ပြုအပ်သော လုံ့လ စိတ်ဖြင့်ပြုအပ်သော လုံ့လရှိကုန်သော။ နိစ္စံ၊ အမြဲ။ ဒဠ္ဍပရက္တမာ၊ မြဲစွာ ပြုအပ်သော ဥဿာဟ ရှိကုန်သော။ ယေဓီရာ၊ အကြင်ပညာရှိတို့သည်။ အတ္ထိသန္တိ၊ ကုန်၏။ ဟေဓီရာ၊ ထိုပညာရှိတို့သည်။ ယောဂက္ခေမံ၊ ယောဂလေးပါး၏ ကုန်ရာကုန်ကြောင်းဖြစ်သော။ အနုတ္တရံ၊ လေးကုဋေရာတရားတို့တွင်မြတ်သော။ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို။ ဖုသန္တိ၊ တွေ့ကုန်၏။) ဣတိ၊ ဤသို့ ဟောတော်မူ၏။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာတို့တွင်။ အပ္ပမာဒေါတိ၊ အပ္ပမာဒေါ ဟူသည်ကား။ မဟန္တံ၊ မြတ်သော။ အတ္ထံ၊ အနက်ကို။ ဒီပေတိ၊ ပြ၏။ မဟန္တံ၊ သော။ အတ္ထံ၊ ကို။ ဂဟေသ္သာ၊ ယူ၍။ တိဋ္ဌတိ၊ တည်၏။ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။ သကလမ္ပိ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်သော။ တေပိဋကံ၊ ပိဋကတ်သုံးပုံဟူဆိုအပ်သော။ ဗုဒ္ဓဝစနံ၊ ဘုရားစကားတော်ကို။ အာဟရိတ္ဝာ၊ ဆောင်၍။ ကထိယမာနံ၊ ဟောသည်ရှိသော်။ အပ္ပမာဒပဒမေဝ၊ မမေ့မလျော့ခြင်းသို့သာလျှင်။ ဩတရတိ၊ သက်ဝင်၏။ တေန၊ ထိုကြောင်း။ သေယျထာပိ။ လ။ မက္ခာယတိတိ၊ မက္ခာယတိဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ဟောအပ်ပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းဘို့။ ယာနိယာနိစိ၊ အမှတ်မရှိကုန်သော။ ၄ဂ်လာနံပါဏာနံ၊ သလုံးမြင်းခေါင်းဖြင့် သွားတတ်ကုန်သော သတ္တဝါတို့၏။ ပဒဇာတာနိ၊ ခြေရာတို့သည်။ ဘန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ တာနိသဗ္ဗာနိ၊ ထိုအလုံးစုံသော ခြေရာတို့သည်။ ဟတ္ထိပဒေ၊ ဆင်ခြေရာ၌။ သမောဓာနံ၊ ပေါင်းခြင်းစုဝေးခြင်းသို့။ ဂစ္ဆန္တိ၊ ရောက်ကုန်၏။ ယဒိဒံ ယာနိပဒါနိ၊ အကြင်ခြေရာတို့သည်။ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ တေသံ၊ ထိုခြေရာတို့တွင်။ မဟန္တတ္တေန၊ ကြီးသော အနက်အားဖြင့်။ ဟတ္ထိပဒံ၊ ဆင်ခြေရာကို။ အဂ္ဂံ၊ မြတ်၏ဟူ၍။ အက္ခာယတိ သေယျထာ၊ ဆိုအပ်သကဲ့သို့။ ဧဝမမ ခေါ၊ ဤအတူလျှင်။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ယေကေစိ၊

ခပ်သိမ်းသော။ ကုသလာဓမ္မာ၊ ကုသိုလ်တရားတို့သည်။ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ တေသဗ္ဗေ၊ ထိုအလုံးစုံသော ကုသိုလ်တရားတို့သည်။ အပ္ပမာဒမူလကာ၊ အပ္ပမာဒ တရားလျှင် အကြောင်းရင်းရှိကုန်၏။ အပ္ပမာဒ သမောသရဏာ၊ အပ္ပမာဒဆိုစုဝေးခြင်း ပေါင်းခြင်း ရှိကုန်၏။ အပ္ပမာဒေါ၊ မမေ့မလျော့ခြင်း သတိတရားသည်။ တေသံ ဓမ္မာနံ၊ ထိုတရားတို့တွင်။ အဂ္ဂံ၊ မြတ်၏ဟူ၍။ အက္ခာယတိ၊ ဆိုအပ်၏။ သောပနေသ သောပနသော ဓမ္မော၊ ဤတရားသည်။ အတ္ထတော၊ အနက်အားဖြင့်။ သတိယာ၊ သတိနှင့်။ အဝိပ္ပဝါသော နာမ၊ မကွေ့မကွာသည်မည်၏။ တေံ၊ ဤအပ္ပမာဒဟူသည်။ နိစ္စံ၊ အမြဲ။ဥပဋ္ဌိ တာယ၊ ထင်သော။ သတိယာစ၊ သတိ၏လျှင်။ နာမံ အမည်တည်း။ အမတ ပဒန္တိ၊ ပဒံဟူသည်ကား။ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို။ အမတံ၊ အမတဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စ္ဓ။ တံ နိဗ္ဗာနံ၊ ထိုနိဗ္ဗာန်သည်။ အဇာတတ္တာ၊ ပဋိသန္ဓေနေခြင်းမရှိသောကြောင့်။ နဇီယတိ၊ မအိုနိုင်သည်မည်၏။ နမီယတိ၊ မသေနိုင်သည်မည်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ အမတန္တိ၊အမတံဟူ၍။ဝုစ္စတိ၊ဆို အပ်၏။ ပဇာနန္တိ၊ ရောက်တတ်ကုန်၏။ ဣတိဣမိနာ၊ ဤဝစနတ္ထကြောင့်။ပဒဋ္ဌံ၊ပဒ

မည်၏။ အမံတံ၊ နိဗ္ဗာန်သို့။ ပါပုဏန္တိ၊ရောက်ကုန်၏။ ဣတိအတ္ထော၊ဤကား အနက်တည်း။ အမတဿ၊ နိဗ္ဗာန်သို့။ ပဒံ၊ ရောက်ကြောင်းတည်း။ အမတံ ပဒံ၊ နိဗ္ဗာန်သို့ရောက်ကြောင်း။ အမတဿ၊ နိဗ္ဗာန်ကို။ အဓိဂမူပါယော၊ ရခြင်း၏ အကြောင်းတည်း။ ဣတိဝုတ္တံ ဝုတ္တော၊ ဤသို့ဆိုလိုသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ပမာဒေါတိ၊ ပမာဒေါ ဟူသည်ကား။ ပမဇ္ဇနဘावော၊ မေ့လျော့သော အဖြစ်။ မုဋ္ဌသစ္စသန်္ဓါတဿ၊ လွတ်သော သတိဟု ဆိုအပ်သော။ တေံ၊ ထို ပမာဒဟူသော အမည်သည်။ သတိယာဝေါဿဂ္ဂဿ၊ သတိလွတ်သောသူ၏၊ နာမံ၊ အမည်တည်း။ မစ္စုနောတိ၊ဟူသည်ကား။မရဏသ၊၏။ပဒန္တိ၊ဟူသည် ကား။ ဥပါယောမဗ္ဗေါ၊ အကြောင်းတည်း။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စ္ဓ။ ပမတ္တော၊ မေ့သောသူသည်။ ဇာတိံ၊ ပဋိသန္ဓေ နေခြင်းကို။ နာတိဝတ္တတိ၊ မလွန်နိုင်။ ဇာတော၊ ပဋိသန္ဓေနေခြင်းရှိသော သူသည်။ ဇီယတိစေဝ၊ အို လည်း အို၏။ မီယတိစ။ သေလည်းသေ၏။ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်။ ပမာဒေါ၊ မေ့လျော့သောသူသည်။ မစ္စုနော၊ သေခြင်း၏။ ပဒံနာမ၊ အကြောင်းမည် သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ မရဏံ၊ သေခြင်းသို့။ ဥပေတိ၊ ရောက်၏။ အပ္ပမတ္တာနမီ

ယန္တိတိ၊ ဟူသည်ကား။ သတိယာ၊ သတိနှင့်။ သမန္နာဂတာဟိ၊ ပြည့်စုံသည်သာလျှင်ဖြစ်ကုန်သော။ အပ္ပမတ္တာ၊ မမေ့မလျော့ကုန်သော သူတို့သည်။ နမိယန္တိ၊ မသေကုန်။ အဇရာ၊ မအိုကုန်သည်။အမရာ၊ သေခြင်းကင်းကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ နသလ္လကွေ့တဗ္ဗာ၊မမှတ်အပ်ကုန်။ဟိသစ္စံ၊ ၏။ ကောစိ၊ တစ်စုံတစ်ခုသော။အဇရော၊ မအိုသော။ အမရော၊မသေသော။ သတ္တောနာမ၊ သတ္တဝါမည်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ပမတ္တသဒ္ဒပန၊ မေ့လျော့သော သူ၏ကား။ ဝဋ္ဋနာမ၊ ဝဋ္ဋဒုက္ခကျင်လည်ခြင်းမည်သည်။ အပရိစ္ဆိန္နံ၊မပြတ်။အပ္ပမတ္တသ၊ မမေ့မလျော့သူ၏။ ဝဋ္ဋပန၊ ဝဋ္ဋဒုက္ခ ကျင်လည်ခြင်းသည်။ ပရိစ္ဆိန္နံ၊ ပြတ်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ ပမတ္တာ၊ မေ့လျော့သောသူတို့သည်။ဇာတိအာဒီဟိ၊ ပဋိသန္ဓေ အစရှိသည်တို့မှ။ အပရိမုတ္တတ္တာ၊ မလွတ်နိုင်သောကြောင့်။ ဇိဝန္တောပိ၊ အသက်ရှည်ကုန်သော်လည်း။မတာ၊ယေဝနာမ၊သေသည်သာလျှင် မည်ကုန်၏။ အပ္ပမတ္တာပန၊ မမေ့မလျော့သော သူတို့သည်ကား။ အပ္ပမာဒ၊ လက္ခဏံ၊ သတိမကင်းခြင်းလက္ခဏာကို။ ဝမဒုတ္ဌာ၊ ပ္ပဟားစေ၍။ ခိပ္ပံ၊လျင်စွာ။ မဂ္ဂဖလာဒီနိ၊ မဂ်ဖိုလ်စသည်တို့ကို။ သစ္ဆိကတ္ဌာ၊ မျက်မှောက်ပြု၍။ ဒုတိယ တတိယ အတ္ထဘာဝေသု၊ နှစ်ကြိမ်မြောက်သော ကိုယ်အဖြစ်သုံးကြိမ်မြောက်သော ကိုယ်အဖြစ်တို့၌။ နနိပ္ပတ္တန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ တေ၊ ထိုသူတို့သည်။ ဇိဝန္တောပိ၊ ရှင်ကုန်သော်လည်းကောင်း။ မတာပိ၊ သေကုန်သော်လည်းကောင်း။ နမိယန္တိယေဝနာမ၊ မသေသည့်သာလျှင် မည်ကုန်၏။ ယေပ၊ မတ္တာယတ္ထာမတ္ထာတိ၊ ဟူသည်ကား။ ယေပနသတ္ထာ၊အကြင်သတ္တဝါတို့သည်။ ပမတ္တာ၊သတိလွတ်ကုန်၏။ တေ၊ထိုသတ္တဝါတို့သည်။ ပမာဒမရဏေန၊ သတိ၏ သေခြင်းဖြင့်။ မတတ္တာ၊ သေသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ဟိ၊ ဥပမာဖြင့် ထင်စွာပြဦးအံ့။ ဇိဝိတိန္ဒြိယုပစ္ဆေဒေန၊ အသက်၏ပြတ်ခြင်းဖြင့်။ မတာ၊ သေသောသူတို့သည်။ ဒါရုက္ခန္ဓသဒိသာယထာ၊ ထင်းတုံးနှင့် တူကုန်သကဲ့သို့။ တထေဝ၊ထိုအတူလျှင်။ အပဂတဝိညာဏာ၊ ဝိညာဏ်မှ ကင်းကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွ။ တေသံပိ၊ ထိုသူတို့အားလည်း။ မတာနဝိယ၊ သူသေတို့ကဲ့သို့။ ဂဟဋ္ဌာနံ၊ လူတို့အား။ တာဝ၊ ရှေဦးစွာ။ ဒါနံ၊ အလှူကို။ ဒဿာမ၊ ပေးကုန်အံ့။ သီလံ၊ သီလကို။ ရက္ခိဿာမ၊ စောင့်ကုန်အံ့။ ဥပေါသတကမ္မံ၊ ဥပုသ်သုံးသောအမှုကို။ ကရိဿာမ၊ ပြုကုန်အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။

ကေစိတ္တံပိ၊တစ်ခုသောကုသိုလ်စိတ်သည်လည်း။နဥပ္ပဇ္ဇတိ၊မဖြစ်။ ပဇ္ဇဇိတာနံ ပိ၊ ရဟန်းတို့အား၊လည်း။ အာစရိယုပဇ္ဈာယာဒီနံ၊ ဆရာဥပဇ္ဈာယ် စသည် တို့အား။ ဝတ္တာဒီနိ၊ ဝတ်ကြီးဝတ်ငယ် စသည်တို့ကို။ ပူရေသောမ၊ဖြည့်ကုန် အုံ့။ ခုတင်ါနိ၊ ခုတင်တို့ကို။ သမာဒိယိသောမ၊ ဆောက်တည်ကုန်အုံ့။ ဘာဝနံ၊ ဘာဝနာကို။ ဝဍ္ဎယျာမ၊ပွားစေကုန်အုံ့။ ဣတိ၊ဤသို့။ ကေစိတ္တံပိ၊ တစ်ခုသောကုသိုလ်စိတ်သည်လည်း။နဥပ္ပဇ္ဇတိ၊မဖြစ်။ဣတိ၊ထိုကြောင့်။မတေ နု၊ သေသောသူနှင့်။ တေ၊ ထိုအသက်ရှည်သော လူရဟန်းတို့သည်။ နာနာ ကာရဏာဝ၊ ထူးသောအကြောင်းရှိကုန်သည်သာလျှင်။ကိ ဟောန္တိ၊အဘယ် မှာ ဖြစ်နိုင်ကုန်အုံ့နည်း။ တေန၊ ထိုကြောင့်။ ယေပမတ္တာ ။သ။ မဿာတိ၊ မတာဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ဟောအပ်ပြီ။ ဝိဝိသေသတော် ဥ တ္ဌာတိ၊ ဟူသည်ကား။ ပမတ္တဿ၊ သတိလွတ်သောသူအား။ ဝဋ္ဋတော၊ ဝဋ်ဆင်းရဲမှ။နိဿရဏံ၊ထွက် မြောက်ခြင်းသည်။ နတ္ထိ၊မရှိ။အပ္ပမတ္တဿ၊မမေ့မလျော့သောသူအား။ အတ္ထိ၊ ဝဋ်မှထွက်မြောက်ခြင်းရှိ၏။ ဣတိ၊ဝေါ၊ ဤသို့။ ဝိသေသတော၊ အထူးအား ဖြင့်သာလျှင်။ ဇာနိတ္ဝာ၊ သိ၍။ တေဝိသေသံ၊ ဤအထူးကို။ ကေပန၊အဘယ် သူတို့သည်လျှင်။ ဇာနန္တိ၊သိကုန်သနည်း။ ဣတိ၊ဤသို့ဆိုပြားအုံ့။အပ္ပမာဒမ္ပိ ပဏ္ဍိတာတိ၊ ဟူသည်ကား။ မေဓာဝိနော၊ မိုးကြိုးစက်နှင့်တူသောပညာရှိကုန် သော။ သပ္ပညာ၊အပြားအားဖြင့်သိခြင်းရှိကုန်သော။ ယေ ပဏ္ဍိတာ၊အကြင် ပညာရှိတို့သည်။ အတ္ထနော၊၏။ အပ္ပမာဒေ၊ အပ္ပမာဒတရားဌ်။ဌတ္ဝာ၊တည် ၍။ အပ္ပမာဒံ၊ အပ္ပမာဒတရားကို။ ဝဍ္ဎန္တိ၊ ပွားစေကုန်၏။ တေ၊ ထိုသူတို့ တည်။ ဝေါ၊ဤသို့။ဝိသေသကာရဏံ၊ ထူးသောအကြောင်းကို။ဇာနန္တိ၊သိကုန် ၏။ အပ္ပမာဒေ ပမောဒန္တိတိ၊ ဟူသည်ကား။ တေ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ ဝေါ၊ ဤသို့။ ဥ တ္ဌာ၊ သိ၍။ အတ္ထနော၊ မိမိ၏။ တသ္မိံ အပ္ပမာဒေ၊ ထိုအပ္ပမာဒ တရားဌ်။ ပမောဒန္တိ၊ ဝမ်းမြောက်ကုန်၏။ ပဟံသိတမုခါ၊ ရှင်သောမျက်နှာ ရှိကုန်သည်။ တုဋ္ဌပဟဋ္ဌာ၊ အလွန်နှစ်သက် ဝမ်းမြောက်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ အရိယာနံ ဂေါစရေရတာတိ၊ ဟူသည်ကား။ တေ၊ ထိုသူတော် ကောင်းတို့သည်။ ဝေါ၊ ဤသို့။ အပ္ပမာဒေ၊ အပ္ပမာဒတရားဌ်။ ပမောဒန္တာ၊ ဝမ်းမြောက်ကုန်သည် ဖြစ်၍။ တံအပ္ပမာဒံ၊ ထိုအပ္ပမာဒဟူသော သတိကို။ ဝဍ္ဎတ္ဝာ၊ ပွားစေ၍။ အရိယာနံ ဗုဒ္ဓ ပစ္စေကဗုဒ္ဓ သာဝကာနံ၊အရိယာဖြစ်

ကုန်သော ဘုရား ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ သာဝကတို့၏။ဂေါစရသင်္ခါတေ၊ကျက်စားရာ အာရုံဟု ဆိုအပ်သော။ စတုသတိပဋ္ဌာနာဒိဘေဒေ၊ သတိပဋ္ဌာန်လေးပါး စသည် အပြားရှိသော။ သတ္တတိ သဗောဓိပက္ခိယ ဓမ္မေ စ၊ သုံးဆဲခုနစ်ပါး အပြားရှိသော ဗောဓိပက္ခိယတရား၌လည်းကောင်း။ နဝဝိဓ လောကုတ္တရ ဓမ္မေစ၊ ကိုးပါးအပြားရှိသော လောကုတ္တရာတရား၌ လည်းကောင်း။ ရတာ အာဘိရတာ၊ အလွန်မွေ့လျော်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣတိအတ္ထော၊ ဤ ကား အနက်တည်း။ တေ စ ဘုဝကုနောတိ၊ဟူသည်ကား။အဇ္ဈတ္တာ၊ ကုသိုလ် ကောင်းမှု၌မမေ့မလျော့ကုန်သော။ တေပဏ္ဍိတာ၊ ထိုပညာရှိတို့သည်။ အဋ္ဌ သမာပတ္တိသင်္ခါတေန၊ရှစ်ပါးအပြားရှိသောသမာပတ်ဟု ဆိုအပ်သော။ အာ ရမ္မဏူပနိဇ္ဈာနေန၊ အာရမ္မဏူပစ္စာန်ဖြင့်လည်းကောင်း။ ဝိပဿနာမဂ္ဂ ဖလ သင်္ခါတေန၊ဝိပဿနာမဂ်ဖိုလ်ဟုဆိုအပ်သော။လက္ခဏူပနိဇ္ဈာနေန၊လက္ခဏူပ စ္စာန်ဖြင့်လည်းကောင်း။ဣတိ၊သို့။ဒုဝိဓေနပိ၊နှစ်ပါးအပြားရှိသည်လည်း ဖြစ် သော။ စ္စာနေန၊ စ္စာန်ဖြင့်။ စ္စာယိနော၊ နိဝရဏတို့ကိုလောင်စေတတ်ကုန် သော။သာတတိကာတိ၊ ဟူသည်ကား။ အဘိနိက္ခမနကာလတော၊ လွန်မြတ် သောတောထွက်တော်မူသောကာလမှ။ပဋ္ဌာယ၊စ၍။ ယာဝ အရဟတ္တမဂ္ဂါ၊ အရဟတ္တမဂ်ကိုရသည်တိုင်အောင်။သတတံ၊အမြဲ။ပဝတ္တကာယိကစေတသိက ဝီရိယာ၊ ဖြင့်ပြုအပ်သောလုံ့လ စိတ်ဖြင့်ပြုအပ်သော လုံ့လရှိကုန်သော။ နိစ္စံ ဒဠ္ဌပရက္ကမာတိ၊ဟူသည်ကား။ပုရိသ ထာမေန၊ယောက်ျားတော်တကာတို့၏ အားအစွမ်းဖြင့်။ပုရိသ ဝီရိယေန ပုရိသပရက္ကမေန၊ ယောက်ျားတို့၏လုံ့လ ဖြင့်။ပတ္တဗ္ဗံ၊ ရောက်အပ်သော။ ယံ၊ အကြင်အလိုသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တံ၊ ထို အလိုသို့။ အပါပုဏိတ္ဝာ၊ မရောက်မူ၍။ ဝီရိယဿ၊ ဝီရိယ၏။ သဏ္ဌာနံ၊ ကောင်းစွာတည်ခြင်းသည်။ နဘဝိဿတိ၊ မဖြစ်လတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝေ ရူပေန၊ ဤသို့သဘောရှိသော လုံ့လဖြင့်။ အန္ဓရာ၊ အကြား၌။ အနော သက္ကိတ္ဝာ၊ မဆုတ်မနစ် မလျော့မှု၍။ နိစ္စံ၊မြဲစွာ။ ပဝတ္တေန၊ ဖြစ်သော။ ဒဠ္ဌ ပရက္ကမေန၊ မြဲမြံသောလုံ့လနှင့်။ သမန္နာဂတာ၊ ပြည့်စုံကုန်သော။ ဖုသန္တိတိ ဇ္ဈေ၊ ဖုသန်တိဟူသော ဤပါဠိ၌။ ဖုသနာ၊ တွေ့ခြင်း ရောက်ခြင်းတို့သည်။ ဉာဏ၊ဖုသနာစ၊ ဉာဏ်ဖြင့်ရောက်ခြင်းသည်လည်းကောင်း။ ဝိပါကဖုသနာစ၊ အကျိုးဖြင့် ရောက်ခြင်းသည်လည်းကောင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဒ္ဝေ၊ နှစ်ပါးတို့

နှစ်ပါးတို့တွင်။ စတ္တာရောမဂ္ဂါ၊ မဂ်လေးပါးတို့သည်။ ဉာဏဖုသနာနာမ၊ ဉာဏ်ဖြင့်ရောက်သည်မည်ကုန်၏။ စတ္တာရိဖလာနိ၊ ဖိုလ်လေးပါးတို့သည်။ ဝိပါကဖုသနာနာမ၊ အကျိုးဖြင့်ရောက်သည်မည်ကုန်၏။ တေသု၊ ထိုနှစ်ပါးတို့တွင်။ ဣဓ၊ ဤအရာ၌။ ဝိပါကဖုသနာနာမ၊ အကျိုးဖြင့်ရောက်ခြင်းမည်သည်။ အဓိပ္ပေတာ၊ အလိုရှိအပ်၏။ အရိယဖလေန၊ အရိယာဖိုလ်ဖြင့်။ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို။ သစ္ဆိကရောန္တော၊ မျက်မှောက်ပြုကုန်လျက်။ ခီရာ,ပဏ္ဏိတာ၊ ပညာရှိတို့သည်။ တာယဝိပါကဖုသနာယ၊ ထိုဖိုလ်လေးပါးသို့ရောက်ခြင်းဖြင့်။ ဖုသန္တိ၊ ရောက်ကုန်၏။ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို။ သစ္ဆိကရောန္တိ၊ မျက်မှောက်ပြုကုန်၏။ ယောဂကွေမံ အနုတ္တရန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ စတ္တာရော၊ လေးပါးကုန်သော။ ယေယောဂေါ၊ အကြင်ကာမယောဂ၊ စသည်တို့သည်။ မဟာဇနံ၊ လူအပေါင်းကို။ ဝဋ္ဋေ၊ သံသရာဝဋ်ဆင်းရဲ၀ယ်ကြီး၌။ ကြီသိဒါပေန္တိ၊ နစ်စေကုန်၏။ တေဟိ ပိ၊ ထိုယောဂလေးပါးတို့မှလည်း။ ခေမံ နိဗ္ဗယံ၊ နစ်မွန်းစေခြင်းတည်းဟူသော ဘေးမရှိသော။ သဗ္ဗေဟိ၊ အလုံးစုံကုန်သော။ လောကိယလောကုတ္တရ ဓမ္မေဟိ၊ လောကီလောကုတ္တရာ တရားတို့တွင်။ သေဋ္ဌတ္တာ၊ မြတ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ အနုတ္တရံ၊ အနုတ္တရမည်သော။ ဣတိ၊ ဤကား အနက်တည်း။

ဒေသနာ ပရိယောသာနေ၊ ဒေသနာတော်၏ အဆုံး၌။ ဗဟူ၊ များစွာသော သူတို့သည်။ သောတာပန္နာဒယော၊ သောတာပန် အစရှိသည်တို့သည်။ အဟေသုံ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဒေသနာ၊ ဒေသနာတော်သည်။ မဟာဇနဿ၊ လူအပေါင်းအား။ သာတ္ထိကာ၊ အကျိုးနှင့်တကွ။ ဇာယာ၊ ဖြစ်၏။

သာမာဝတိယာဝတ္ထု- သည်။ ပဌမံ၊ စွာ။ ဣတိသမ္ဘော၊ ပြီးပြီ။

၂-အပ္ပမာဒဝဂ္ဂ၊ ၂-ကုမ္ဘဃောသကသေဋ္ဌိဝတ္ထု

သာမာဝတီတွင် ဟောရာ ဟောကြောင်းဖြစ်သော ဂါထာတို့၏ အတ္ထဝဏ္ဏနာကို ပြုပြီး၍ ယခုအခါ၌ ကုမ္ဘဃောသက သေဋ္ဌိဝတ္ထု၌ ဟောရာဖြစ်သော ဂါထာ၏ အတ္ထဝဏ္ဏနာကို ပြုခြင်းငှာ "ဥဒ္ဒါနဝဂေါတိ" စသည်ကိုမိန့်အပ်၏။

ဥဒ္ဒါနဝဂေါတိ ဤမမ်ဓမ္မဒေသနာ၊ဥဒ္ဒါနဝဂေါ စသော ဤတရားဟောခြင်းကို။သတ္ထာ၊ ဘုရားသခင်သည်။ ဝေဠုဝနေ၊ ဝေဠုဝန်ကျောင်းတော်၌။ ဝိဟရန္တော၊နေတော်မူလျက်။ကုမ္ဘဃောသကံ၊ ကုမ္ဘဃောသကကို။အာရဗ္ဘ၊ အကြောင်းပြု၍။ကထေသိ၊၏။ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွ။ ရာဇဂဟနဂရသ္မိံ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌။ ရာဇဂဟသေဋ္ဌိနော၊ ရာဇဂြိုဟ်သူဌေး၏။ ဂေဟေ၊အိမ်၌။အဟု ဝါဘရောဂေါ၊ယဉ်အနာသည်။ ဥပဒ္ဒိ၊ဖြစ်၏။ တသ္မိံ၊ထိုယဉ်အနာသည်။ ဥပ္ပန္နေ၊ဖြစ်သည်ရှိသော်။မက္ခိကာ၊ယဉ်တို့က။အာဒိံ ကတ္တာ၊အစပြု၍။ ယာဝ ဂ၊ ဂေါ၊ နွားကျွဲတိုင်အောင်။ ပဌမံ၊ ရှေဦးစွာ။ တိရစ္ဆာနဂတာဝ၊ တိရစ္ဆာန်ဖြစ်သော သတ္တဝါတို့သည်လျှင်။ မရန္တိ၊ သေကုန်၏။ တတော၊ ထိုနောင်မှ။ ဒါသကမ္မကရာ၊အမှုလုပ်ကျွန်တို့သည်။မရန္တိ၊သေကုန်၏။ သဗ္ဗာပစ္ဆာ၊ အလုံးစုံတို့နောက်မှ။ စုံတို့နောက်မှ။ ဂေဟသာမိကာ၊အိမ်ရှင်တို့သည်။ မရန္တိ၊သေကုန်၏။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။သောရောဂေါ၊ထိုရောဂါသည်။ သဗ္ဗပစ္ဆာ၊အလုံးစုံတို့နောက်မှ။ သေဋ္ဌိ စ၊ သူဌေးကိုလည်းဇကောင်း။ သေဋ္ဌိဇာယဉ္စ၊ သူဌေးမယားကို လည်းကောင်း။ဂဏ္ဍိ၊စွဲ၏။တေ၊ထိုသမီးခင်ပွန်းတို့သည်။ ရောဂေန၊ ယဉ်အနာဖြင့်။ ဖုဋ္ဌာ၊တွေ့ကုန်သည်ရှိသော်။သန္တိကေ၊အထံ၌။ဌိတံ၊နေသော။ ပုတ္တံ၊သားကို။ သြလောကေတွာ၊ ကြည့်၍။ အာသဗ္ဗဏ္ဏော ဟိ၊ ပြည့်သော မျက်ရည်ရှိကုန်သော။နေတ္တေဟိ၊မျက်စိတို့ဖြင့်။တံ၊ထိုသားကို။အာဟံသု၊ဆိုကုန်၏။ တာတ၊ ချစ်သား။ဤမသို့ သောဂေ၊ဤယဉ်အနာသည်။ ဥပ္ပန္နေ၊ဖြစ်လတ်သည်ရှိသော်။ ဘိတ္တိ ၊နံရံကို။ ဘိန္ဒိတ္တာ၊ ဖောက်၍။ ပလာတာဝ၊ ပြေးကုန်သောသူတို့သည်သာလျှင်။ ဇီဝိတံ၊ အသက်ကို။ လဘန္တိ၊ကိရ၊ ရကုန်သတတ်။ တုံ၊ သင်သည်။ အမ္မေ၊ ငါတို့ကို။ အနောလောကေတွာ၊ မကြည့်မူ၍။ ပလာယိတွာ၊ ပြေး၍။ ဇီဝန္တော၊အသက်ရှည်သည်ရှိသော်။ပုန၊တစ်ဖန်။အာဂန္တွာ၊၍။ အသုကဋ္ဌာ

☰ နေနာမ၊ ဤမည်သောအရပ်၌။ စတ္တာလီသဓနကောဋိယော၊ ကုဋေ လေးဆယ်သော ဥစ္စာတို့ကို။ နိဓဟိတွာ၊ မြှုပ်၍။ ထပိတာ၊ ထားအပ်ကုန်၏။တံ၊

ထိုဥစ္စာကို။ဥဒ္ဒရိတ္ဘာ၊ဖော်ထုတ်၍။ဇိဝိတံ၊အသက်ကို။ ကပ္ပေယျာသိ၊မေ့ဖွယ်ရစ်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုကုန်၏။ သော၊ ထိုသူဌေးသားသည်။ တေသံ၊ထိုအမိအဘတို့၏။ဝစနံ၊စကားကို။ သုတ္ဘာ၊ ကြား၍။ ရုဒမာနော၊ ငိုကြွေးမြည်တမ်းလျက်။မာတာပိတရော၊မိဘတို့ကို။ ဝန္ဒိတ္ဘာ၊ရှိခိုး၍။မရဏာဘယဘီတောသောဘေးမှကြောက်သောကြောင့်။ ဘိတ္ထိ ၊နံရံကို။ ဘိန္ဒိတ္ဘာ၊ ဖောက်၍။ ပလာယိတ္ဘာ၊ပြေး၍။ ပဗ္ဗဇဝဟနံ၊ တောင်ထိပ်သို့။ ။(ပစ္စန္တဂါမံဟူ၍လည်းရှိ၏။ ပစ္စန္တရစ်ရွာသို့ပေး)။ ။ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ ဒ္ဝါဒသဝဿာနိ၊ တစ်ဆယ့်နှစ်နှစ်တို့တိုင်တိုင်။ တတ္ထ၊ထိုတောင်ထိပ်၌။ ဝသိတ္ဘာ၊ နေ၍။ ပစ္စာဂစ္ဆိ၊ ပြန်လာ၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုသူဌေးသားကို။ ဒဟရကာလေ၊ ငယ်သောအခါ၌။ ဂန္ဓာ၊သွား၍။ ပရိဋ္ဌကေသမဿုကာလေ၊ မုတ်ဆိတ်ဆံပင်ရှည်သောအခါ၌။ အာဂတတ္တာ၊ ရောက်လာသောကြောင့်။ ကောစိ၊ တစ်စုံတစ်ယောက်သောသူသည်။ နသဇ္ဇာနိ၊ မသိ။ သော၊ ထိုသူဌေးသားသည်။ မာတာပိတူဟိ၊ မိဘတို့သည်။ ဒိန္နသညာဝသေန၊ ပေးအပ်သောအမှတ်၏အစွမ်းဖြင့်။ ဓနဋ္ဌာနံ၊ ဥစ္စာထားရာအရပ်သို့။ဂန္ဓာ၊သွား၍။ဓနသာ၊ဥစ္စာ၏။ အရောဂဘာဝံ၊မပျက်စီးသည်၏အဖြစ်ကို။ဥ တ္ဘာ၊သိ၍။စိန္တေသိ၊ကြံ၏။ မံ၊ ငါ့ကို။ ကောစိ၊ တစ်စုံတစ်ယောက်သောသူသည်။ နသဇ္ဇာနာတိ၊မသိ။ အဟံ၊ငါသည်။ ဓနံ၊ဥစ္စာကို။ ဥဒ္ဒရိတ္ဘာ၊ ဖော်ထုတ်၍။ တံ၊ ထိုဥစ္စာကို။ သစေဝ လဋ္ဌိသာမိ၊ အကယ်၍ သုံးဆောင်သည်ဖြစ်အုံ့။ ကေနဒုဂ္ဂတေန၊သူဆင်းရဲတစ်ယောက်သည်။ နိဓိ ၊ ရှေးအိုးကို။ဥဒ္ဒရိတောတိ၊ဖော်၏ဟု။ မံ၊ ငါ့ကို။ဂဟေတ္ဘာ၊ဖမ်း၍။ ဝိဟေဌေယ္ယုံ၊ ရိုက်ပုတ်ညှဉ်းဆဲကုန်ရာ၏။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဘတိ ကတ္ဘာ၊ အခစားလုပ်၍။ ယံနူနဇီဝေယ္ယံ၊ အကယ်၍အသက်မွေးရမူကားကောင်းစ့်။ ဣတိ၊ ဤသို့ကြံ၏။ အထ၊ထိုအခါ၌။ ကေပိလောတိကံ၊ညစ်နွမ်းသောပုဆိုးတစ်ထည်ကို။ နိဝါသေတ္ဘာ၊ဝတ်၍။ဘတတေန၊သူရင်းငှားဖြင့်။အတ္ထိကော၊အလိုရှိသော။ ကောစိ၊ တစ်စုံတစ်ယောက်သောသူသည်။ အတ္ထိတိ၊ ရှိပါသလောဟု။ ပုစ္ဆန္တော၊ မေးလျက်။ ဘတကထိ ဝိ၊ အခစားလုပ်သောသူတို့၏သွားရာခရီးသို့။ပါပုဏိ၊ရောက်၏။အထ၊ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုကုမ္ဘဃောသကကို။ ဘတကာ၊ အခဖြင့်ငှားလိုသောသူတို့သည်။ ဒိသ္ဝာ၊မြင်၍။ အမှာကံ၊ ငါတို့၏။ ကေဠကမ္ပံ၊ တစ်ခုသောအမှုကို။နိစ္စံ၊အမြဲ။သစေကရိသာကိ၊အကယ်၍ပြုသည်ဖြစ်အုံ့။ဘတ္တ

ဝေတ္တာနံ၊ထမင်းရိက္ခာကို။ တေ၊သင်အား။ ဒဿာမ၊ပေးကုန်အုံ့။ ဣတိအာဟံ သု၊ဤသို့ဆိုကုန်၏။ကမ္မံနာမ၊အမှုမည်သည်ကား။ ကိံ ၊ အဘယ်နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးလတ်သော်။ ပဇောဒနစောဒနကမ္မံ၊ နှိုးကြားစေအောင်တိုက်တွန်း နှိုးဆော်တတ်သောအမှုကို။ သစေဥဿဟတိ၊အကယ်၍စွမ်းနိုင်သည်ဖြစ်အုံ့။ ပါတောဝ၊စောစောကလျင်။ဥဋ္ဌာယ၊ထ၍။ တာတာ၊ ချစ်သားတို့။ဥဋ္ဌဟထ၊ ထကြကုန်လော့။ သကဋ္ဌာနိ၊ လှည်းတို့ကို။ သန္ဒယ္ဟထ၊ ပြင်ဆင်ကုန်လော့။ ဂေါဏေ၊နွားတို့ကို။ယောဇေထ၊ကကုန်လော့။ဟတ္ထိအာသာနံ၊ ဆင်မြင်းတို့ ကို။တိဏတ္ထာယ၊မြက်စားစေခြင်းငှာ။ ဂမနဝေလာ၊သွားချိန်တန်ပြီ။အမှာ၊ မိခင်တို့။တုမှေပိ၊သင်တို့သည်လည်း။ဥဋ္ဌဟထ၊ထကုန်လော့။ ယာဂု၊ ယာဂု ကို။ပစထ၊ကျိုကုန်လော့။ ဘတ္တံ၊ထမင်းကို။ ပထစ၊ချက်ကြကုန်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝိစရိတ္တာ၊ လှည့်ပတ်သွားလာ၍။ အာရောစေဟိ၊ကြားလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုလတ်သော်။ သော၊ ထိုသူဌေးသားသည်။ သာဓုဟိ၊ ကောင်းပြီဟု။ သမ္ပဋိစ္ဆိ၊ဝန်ခံ၏။အထ၊ထိုအခါ၌။အဿ၊ထိုသူဌေးသား၏။ဝသနဋ္ဌာယ၊ နေခြင်းငှာ။ကော်ဃရံ၊အိမ်တစ်ခုကို။အဒံသု၊ပေးကုန်၏။သော၊ထိုသူဌေးသား သည်။ ဒေဝသိကံ၊ နေ့တိုင်း။ တံကမ္မံ၊ ထိုအမှုကို။ အကာသိ၊ ပြု၍။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ ဧကဒိဝသံ၊ တစ်နေ့သ၌။ ရာဇာဝိမ္မိသာရော၊ ဝိမ္မိသာရမင်းကြီး သည်။ အဿ၊ ထိုကုမ္ဘဏ္ဍသောသကဏ်။ သဒ္ဒံ၊ အသံကို။ အဿောသိ၊ ကြား၏။ သောပန၊ထိုဝိမ္မိသာရမင်းသည်ကား။ သဗ္ဗရုဒညူ၊အလုံးစုံသောသူတို့၏အသံ ကိုသိသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ တဿာ၊ ထို့ကြောင့်။ သော၊ ဤအသံသည်။ မဟာဇနဿ၊ များသောဥစ္စာရှိသော။ ပုရိသဿ၊ ယောက်ျား၏။ သဒ္ဒေါတိ၊ အသံတည်းဟု။ အာဟ၊ ဆို၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ အဿ၊ ထိုဝိမ္မိသာရမင်း၏။ သန္တိကေ၊ အထံ၌။ ဌိတာ၊ နေသော။ ကောပုရိစာရိကာ၊ တစ်ယောက်သော ကိုယ်လုပ်တော်မိန်းမသည်။ ရာဇာ၊မင်းသည်။ ယံဝါတံဝါ၊ဟုတ်ဟုတ်ငြား ငြားသောစကားကို။ နကထေဿတိ၊မဆိုလတ္တံ့။ မယာ၊ ဝါသည်။ ဣဒံ၊ ဤ ယောက်ျားကို။ဥာတုံ၊သိခြင်းငှာ။ ဝဋ္ဋတိတိ၊သင့်၏ဟု။ စိန္တေတွာ၊ကြံ၍။ ဂန္တ္ဝာ၊ သွားချေ။တာဝ၊ရှေဦးစွာ။တေ၊ဤယောက်ျားကို။ဇာနာဟိ၊သိလော့။ ဣတိ၊ သို့။ ဧကပုရိသံ၊ မင်းချင်းတစ်ယောက်ကို။ ပဟိဏိ၊ စေလွှတ်၏။ သော၊ ထို မင်းချင်းယောက်ျားသည်။ ဝေဂေန၊ လျင်စွာ။ ဂန္တ္ဝာ၊သွား၍။ တံ၊ ထိုကုမ္ဘ

သာပေတ္တာ၊ ဝတ်စေ၍။ တာယ၊ **ထိုသမီးနှင့်။ သဒ္ဓိ**၊ တက္ခ။ရာဇဂေဟတော၊ နန်းတော်မှ။ နိုက္ခမိတ္တာ၊ ထွက်၍။ မဂ္ဂပဋိပန္နာဝိယ၊ ခရီးသွားအဟန်ကဲ့သို့။ ဘတကဝီထိ၊သူရင်းဌားတို့၏သွားရာခရီးသို့။ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ ကော်ဃရဲ့၊ အိမ်တစ်ခုသို့။ပရိသိတ္တာ၊ဝင်၍။ အမ္မ၊အိမ်ရှင် မယ်မင်း မောင်မင်းတို့။မယ်၊ငါတို့သည်။မဂ္ဂပဋိပန္နာ၊ခရီးသွားညှိုသည်ဖြစ်ကုန်၏။ကောဟဒ္ဒိဟံ၊တစ်ရက် နှစ်ရက်မျှ။ ဣဓ၊ ဤအိမ်၌။ ဝိသမိတ္တာ၊ အပင်အပန်းဖြေ၍။ ဂမိဿာမ၊ သွားပါကုန်အံ့။ဣတိအာဟ၊ဤသို့ဆို၏။အမ္မ၊ချစ်သမီး။ ဃရမာနုဿကာနိ၊ အိမ်သူအိမ်သားတို့သည်။ ဗဟူနိ၊များစွာကုန်၏။ ဣဓ၊ ဤအမယ်တို့အိမ်၌။ ဝသိတုံ၊ နေခြင်းငှာ။ နသက္ကာ၊ လွန်လွန်မရှိ။ ကုမ္ဘဃောသကဿ၊ ကုမ္ဘဃောသက၏။ ဂေဟံ၊အိမ်သည်။တုစ္ဆံ၊ လူနည်း၏။တတ္ထ၊ထိုကုမ္ဘဃောသကအိမ်သို့။ ဂစ္ဆထ၊ သွားလေကုန်လော့။ဣတိ၊ဤသို့ဆိုကုန်၏။ သာ၊ ထိုနန်းတွင်းသူမင်းကတော်သည်။ တတ္ထ၊ ထိုကုမ္ဘဃောသကအိမ်သို့။ ဂန္ဓာ၊ သွားလေ၍။ သာမိ၊ အရှင်။ မယံ၊ ကျွန်မတို့သည်။ မဂ္ဂပဋိပန္နကာ၊ ခရီးသွားညှိုသည်ဖြစ်ကုန်၏။ ကောဟဒ္ဒိဟံ၊တစ်ရက်နှစ်ရက်မျှ။ဣဓ၊ဤအိမ်၌။ ဝသိဿာမ၊နေလိုပါကုန်၏။ ဣတိဝတ္တာ၊ ဤသို့ ဆိုသည်ရှိသော်။ တေန၊ ထိုကုမ္ဘဃောသကသည်။ ပုနပ္ပုနံ၊ အဖန်တလဲလဲ။ ပဋိက္ခိတ္တာပိ၊ ပယ်ပါသော်လည်း။ သာမိ၊ အိမ်ရှင်။ အဇ္ဇ၊ ယနေ့။ ကေဒိဝတမ်တ္တံ၊ တစ်ရက်မျှ။ ဝသိတ္တာ၊ နေ၍။ ပါတောဝ၊ စောစောသာလျှင်။ ဂမိဿာမ၊ သွားပါကုန်အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၍။ နိက္ခမိတုံ၊ ထွက်မြင်းငှာ။ နဣစ္ဆာ၊ အလိုမရှိ။ သာ၊ နန်းတွင်းသူသည်။ တတ္ထေဝ၊ ထိုကုမ္ဘဃောသကအိမ်၌သာလျှင်။ ဝသိတ္တာ၊ နေ၍။ ပုနဒိဝသေ၊ မိုးသောက်သောနေ့၌။တဿ၊ထိုကုမ္ဘဃောသက၏။ အရညံဂမနဝေလာယ၊တောသို့သွားအံ့သောအခါ၌။ သာမိ၊ အရှင်။ တဝ၊ သင်၏။ နိဝါပံ၊ ရိက္ခာဆန်ကို။ ဒတ္တာ၊ ပေးခဲ့၍။ ယာဟိ၊ သွားလေလော့။ တေ၊ သင်၏။ အာဟာရံ၊ ထမင်းကို။ ပစိဿာမိ၊ ချက်နှင့်ပါအံ့။ ဣတိဝတ္တာ၊ ဤသို့ဆိုခြင်းကြောင့်။ အမ္မ၊ အမိ။ အလံ၊မသင့်။ အဟမေဝ၊ ကျွန်တော်ပင်လျှင်။ ပစိတ္တာ၊ ချက်၍။ ဘုဥ္ဇိဿာမိ၊ စားပါအံ့။ ဣသိဝုတ္တော၊ ဤသို့ဆိုလတ်သော်။ ပုနပ္ပုနံ၊ အဖန်တလဲလဲ။ နိဗန္ဓိတ္တာ၊ ဇွတ်တရွတ်ဆိုခြင်းကြောင့်။ တေန၊ ထိုကုမ္ဘဃောသကသည်။ ဒိန္နံ၊ ပေးသည်ရှိသော်။ ဂဟိတမတ္တကေယေဝ၊ ယူရုံမျှ ကိုသာလျှင်။

ကတ္တာ၊၍။အန္ဓရာပဏတော၊စျေးမှ။ဘာဇနာနိစေဝ၊အိုးတို့ကိုလည်းကောင်း။ ပရိသုဒ္ဓတဏ္ဍုလာဒီနိစ၊ အလွန်ဖြူသောဆန် စသည်တို့ကိုလည်းကောင်း။ အာဟရာပေတ္ဝာ၊ဆောင်၍။ရာဇကုလေ၊နန်းတော်၌။ပစနနိယာမေန၊ ချက်သော နည်းဖြင့်။ သုပရိသုဒ္ဓံ၊ အလွန်သန့်ရှင်းစွာ။ သြဒနဉ္စ၊ ထမင်းကို လည်းကောင်း။ သာဒုရသာနိ၊ မြိန်မြတ်သောအရသာရှိကုန်သော။ ဒေ့တီဏိ သူပ ဗျဉ္ဇနာနိစ၊ နှစ်လုံးသုံးလုံးကုန်သော ဟင်းလျှာအိုးဘို့ကိုလည်းကောင်း။ ပစိတ္ဝာ၊ချက်၍၊အရညတော၊တောမှ။အာဂတ်သ၊ရောက်လာသော။တသ၊ထို ကုန္တေ္ထယျသကအား။ အဒါသိ၊ ပေး၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။နံ၊ ထိုထမင်းကို။ ဘုဥ္ဇိတ္ဝာ၊စား၍။အသ၊ထိုကုန္တေ္ထယျသက၏။ မုဒုစိတ္တံ၊စိတ်၏နူးညံ့ခြင်းသို့။ အာပန္နံ၊ ရောက်သည်၏ အဖြစ်ကို။ ဉတ္ဝာ၊ သိ၍။ သာမိ၊ သခင်။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ (အသပုဒ်၊ ဉတ္ဝာပုဒ်၊ မယံပုဒ်တို့ကားထည့်သည်။)ကိလန္တံ၊ပင်ပန်းသည်။ အမှ၊ဖြစ်ကုန်၏။ ဧကာဟဒ္ဒိဟံ၊ တစ်ရက် နှစ်ရက်မျှ။ ဣဓေဝ၊ ဤအိမ်၌သာလျှင်။ ဟောမ၊ နေခြင်းငှာဖြစ်လိုကုန်၏။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။ သော၊ ထိုကုန္တေ္ထယျသကသည်။ သာဓုတိ၊ ကောင်း၏ဟု။ သမ္ပ ဋိစ္ဆိ၊ ဝန်ခံ၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ သာယံပိ၊ ညချမ်းအခါ၌ လည်းကောင်း။ ပုနဒိဝသေပိ၊မိုးသောက်သောနေ့၌လည်းကောင်း။မဒုရတတ်တံ၊မြိန်မြတ်သော အရသာနှင့်ယှဉ်သောထမင်းကို။ ပစိတ္ဝာ၊ချက်၍။ အသ၊ထိုကုန္တေ္ထယျသက အား။ အဒါသိ၊ ပေး၏။ အထ၊ထိုအခါ၌။ အသ၊ထိုကုန္တေ္ထယျသက၏။မုဒု စိတ္တတံ၊ နူးညံ့သောစိတ်ရှိသည်၏ အဖြစ်ကို။ ဉတ္ဝာ၊ သိ၍။ သာမိ၊ သခင်။ ကတိပါဟံ၊ နှစ်ရက်သုံးရက်။ ဣဓေဝ၊ ဤအိမ်၌လျှင်။ ဝသိဿာမ၊ နေပ ကုန်အုံ့။ ဣတိ၊ဤသို့ဆို၍။ တဿ၊ထိုအိမ်၌။ ဝသမာနာ၊နေသည်ရှိသော်။တိဒိ ဏေန၊ ထက်စွာသော။ သတ္ထေန၊ ဝေးဖြင့်။ တသ၊ထိုကုန္တေ္ထယျသက၏။မဇ္ဈ ဋ္ဌာနံ၊ တည်ရာညောင်စောင်းကို။ ဟေဋ္ဌာအဌနိယံ၊အပေါင်အောက်၌။တဟံ တဟံ၊ ထိုထိုအရပ်၌။ ဆိန္နံ၊ဖြတ်၏။ မဇ္ဈေ၊ ညောင်စောင်းသည်။ တသ္မိံ၊ ထို ကုန္တေ္ထယျသကသည်။ အာဂန္တ္ဝာ၊လာ၍။ နိသိန္နမတ္တေ၊ နေကာမှ ဖြစ်သော အခါ၌။ ဟေဋ္ဌာ၊ အောက်သို့။ သြလမ္ဘိ၊တွဲလျားကျ၏။ သော၊ထိုကုန္တေ္ထယျ သကသည်။ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်။ အယံမဇ္ဈော၊ ဤညောင်စောင်းသည်။ ဆိဒ္ဓိတ္ဝာ၊ ပြတ်၍။ ဂတော၊ကျသနည်း။ဣတိအာဟ၊ဤသို့ဆို၏။သာမိ၊အရှင်

သား။ ဒဟရဒါရကေ၊ သူငယ်တို့ကို။ ဝါရေတုံ၊ တားမြစ်ဆီးတားခြင်းငှာ။ နသက္ကောမ၊ ငါတို့မတတ်နိုင်။ ဣဿေ၀ ဤညောင်စောင်းခ္ဍလျှင်။ သန္ဓိပ တန္တိ၊ စည်းဝေးရ၏ ကစားကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုလတ်သော်။ အမ္မ၊ အမိ။ မေ၊ ၏။ ဣဒံဒုက္ခံ၊ ဤဆင်းရဲခြင်းသည်။ တုမှေ၊ သင်တို့ကို။ နိဿာယ၊ မှီ၍။ ဇာတံ၊ ဖြစ်၏။ အဟံဟိ၊ ငါသည်လျှင်။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးခ္ဍ။ ကဿစိ၊ တစ်စုံတစ်ခုသောအရပ် သို့။ ဂစ္ဆန္တော၀ပိ၊ သွားသော်လည်း။ ဒ္ဒါရံ၊ တံခါးကို။ ပိဒဟိတ္ဝာ၀၊ ပိတ်၍သာ လျှင်။ ဂစ္ဆာမိ၊ သွား၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုလတ်သော်။ တာတ၊ ငါ့သား။ ကိं ကရောမိ၊ အဘယ်သို့ပြုရအံ့နည်း။ ဝါရေတုံ၊ တားမြစ်ခြင်းငှာ။ နသက္ကောမိ၊ မတတ်နိုင်။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၏။ ဣဒါနိ၀ နိယာမေန၊ ဤသို့သောနည်း ဖြစ် လျှင်။ ဒ္ဒေတယောဒိ၀သေ၊ နှစ်ရက်သုံးရက်တို့ပတ်လုံး။ ဆိန္ဒိတ္ဝာ၊ ဖြတ်ခြင်း ကြောင့်။ တေန၊ ထိုကုမ္ဘဿသကသည်။ (တေနကားထည့်ပုဒ်)။ ဥဒ္ဓာ ယိတ္ဝာ၊ ကဲ့ရဲ့၍။ ခီယိတ္ဝာ၊ ရှုတ်ချ၍။ ဝုစ္စမာနော၀ပိ၊ မောင်းမဲ၍ ဆိုပါသော် လည်း။ တဿ ၀ ထိုအရှေ့အတူသာလျှင်။ ဝတ္ဝာ၊ ဆို၍။ ပုန၊ တစ်ဖန်။ ကော်ဒ္ဒေ ရဇ္ဇုကေ၊ တစ်ခုနှစ်ခုသောကြိုးတို့ကို။ ဌပေတ္ဝာ၊ ထား၍။ သေသေ ကြင်းသော ကြိုးတို့ကို။ ဆိန္ဒိ၊ ဖြတ်တောက်၏။ တံဒိ၀သံ၊ ထိုနေ့ခ္ဍ။ တသ္မိं၊ ထိုကုမ္ဘဿ ကသည်။ နိသိန္နမတ္တေ ယေ၀၊ ထိုင်ကာမျှခ္ဍသာလျှင်။ သဗ္ဗဌာနံ၊ အလုံးစုံသော ညောင်စောင်းသည်။ ဘူမိယံ၊ မြေခ္ဍ။ ပတိ၊ ကျ၏။ သိသံ၊ ဦးခေါင်းသည်။ ဇဏ္ဏုကေဟိ၊ ပုဆစ်ဒူးတို့နှင့်။ သဒ္ဓိं၊ တကွ။ ကေတော၊ တကွနက်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ သော၊ ထိုကုမ္ဘဿကသည်။ ဥဋ္ဌာယ၊ ထ၍။ ကိं ကရောမိ၊ အသို့ပြုပါရအံ့နည်း။ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါခ္ဍ။ ကုဟिं၊ အဘယ်အရပ်သို့။ ဂမိဿာ မိ၊ သွားပါရအံ့နည်း။ နိပ္ပဇ္ဇနမဠ္ဠဿပိ၊ ခေါင်းသော ညောင်စောင်း၏လည်း။ တုမှေဟိ၊ သင်တို့သည်။ အသာမိကောဝိယ၊ အရှင်မရှိဘိသကဲ့သို့။ ကတော၊ ပြုအပ်သည်။ အမ္မ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။ တာတ၊ ငါ့သား။ အဟံ၊ ငါသည်။ ကိं ကရောမိ၊ အသို့ပြုပါရအံ့နည်း။ ပဋိ၀ိဿက ဒါရကေ၊ အကျွမ်းဝင်သောသူငယ်တို့ကို။ ဝါရေတုံ၊ တားမြစ်ခြင်းငှာ။ နသက္ကောမိ၊ မတတ်နိုင်။ ဟောတု၊ ထိုသို့မူလည်းဖြစ်စေ။ မာစိန္တယိ၊ မကြံလင့်။ ဣမာယ နာမဝေ၀ လာယ၊ ဤမည်သောအခါခ္ဍ။ ကုဟिं၊ အဘယ်အရပ်သို့။ ဂမိဿသိ၊ သွားအံ့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုပြီးသော်။ ဓီတရံ၊ သမီးကို။ အာမန္တေတ္ဝာ၊

ခေါ်၍။ အမ္မ၊ငါ့သမီး။ တဝ၊ဘာတိကဿ၊သင့်မောင့်၏။ နိပ္ပဇ္ဇနောကာသံ၊ အိပ်ရာအခွင့်ကို။ ကရောဟိ၊ ပြုလော့။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။ သာ၊ ထိုသမီးသည်။ ကေပသေန၊ နံပါးတဘက်ဖြင့်။ သယိတ္ဝာ၊ အိပ်၍။ သာမိ၊ အရှင်။ ဣဒ၊ ဤအိပ်ရာသို့။ အာဂစ္ဆထ၊ လာကုန်လော့။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။ ဣတရာပိ၊အမိသည်လည်း။ နံ၊ထိုကုမ္ဘဿောသကကို။တာတ၊ငါ့သား။ ဂစ္ဆ၊ သွားချေ။ ဘဂိနိယာ၊ နှမနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တက္ခ။ နိပ္ပဇ္ဇ၊ အိပ်လေလော့။ ဣတိဝဒသိ၊ ဤသို့ဆို၏။သော၊ထိုကုမ္ဘဿောသကသည်။ တာယ၊ထိုသမီးနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တက္ခ။ ကေမဇ္ဇေ၊ တစ်ခုတည်းသော ညောင်းစောင်းဌာ။ နိပ္ပဇ္ဇိတ္ဝာ၊ အိပ်၍။ တံဒိဝသညေဝ၊ ထိုနေ့ဌာသာလျှင်။ သန္ဓဝံ၊ ပေါင်းဘော်ခြင်းကို။ အကာသိ၊ ပြု၏။ ကုမာရိကာ၊သတ္တိသမီးသည်။ပရောဒိ၊ငိုကြွေးမြည်တမ်း၏။ အထ၊ထိုအခါ၌။နံ၊ထိုသမီးကို။မာတာ၊အမိသည်။အမ္မ၊ငါ့သမီး။ကိံ၊အဘယ်ကြောင့်။ ရောဒသိ၊ ငိုကြွေးသနည်း။ ဣတိ၊ဤသို့မေး၏။ အမ္မ၊အမိ။ဣဒံနာမ၊ ဤမည်သောအကြောင်းသည်။ ဇာတံ၊ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ပြောဆို၏။ အမ္မ၊ ငါ့သမီး။ဟောတု၊ ထိုသို့မူလည်းဖြစ်စေ။ကိံ၊အဘယ်သို့။ကာတုံ၊ပြုခြင်းငှာ။ သက္ကာ၊တတ်ကောင်းအံ့နည်း။တယာပိ၊သင်သည်လည်း။ဇေဋ္ဌဘဂိနိ၊ခစား ရာလင်တစ်ယောက်ကို။ လဒ္ဓုံ၊ငှာ။ ဝဋ္ဋတိ၏။ ဣမိနာပိ၊ဤကုမ္ဘဿောသက သည်လည်း။ ကေ ပါဒ ပရိစာရိကံ၊ ခြေရင်းခွဲ လုပ်ကျွေးသော မိန်းမ တစ်ယောက်ကို။ လဒ္ဓုံ၊ ရခြင်းငှာ။ ဝဋ္ဋတိ၊သင့်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၍။ တံ၊ထို ကုမ္ဘဿောသကကို။ ဇာမာတရံ၊သားမက်ကို။ အကာသိ၊ပြု၏။ တေ၊ထိုသူတို့ သည်။ သမဂ္ဂါ ဝါသံ၊ အညီအညွတ်နေခြင်းကို။ ဝသိ ်သု၊ နေကုန်၏။ သာ၊ထို နန်းတွင်းသူမသည်။ ကတိပါဟစ္စယေန၊ နှစ်ရက်သုံးရက်လွန်သဖြင့်။ ရညော၊ မင်းအား။သာသနံ၊သတင်းစကားကို။ပေသေသိ၊စေလွှတ်၏။ဘတကဝိထိယံ၊ သူရင်းငှားတို့၏။ သွားရာလမ်းခရီးခွဲ။ ဆဏံ၊ သဘင်ပွဲလမ်းကို။ ကရောန္တု၊ ပြုကြစေကုန်လော့။ ယဿ၊ အကြင်သူ၏။ ဃရေ၊ အိမ်ခွဲ။ ဆဏံ၊ ပွဲသဘင်ကို။ နကရိဿတိ၊ မပြုသည်ဖြစ်အံ့။ တဿ၊ ထိုသူအား။ ဣဒေကော နာမဒဏ္ဍော၊ ဤမျှလောက်သော ဒဏ်သင့်စေ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဃောသနံ၊ ကြွေးကြော်ခြင်းကို။ ကာရေတု၊ ပြုစေလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ စေလွှတ်၏။ ရာဇာ၊ မင်းသည်။ တထာ၊ ထိုဆိုတိုင်း။ကာရေသိ၊ ပြုစေ၏။ အထ၊ ထိုအခါ

ဌ်။ နံ၊ ထိုကုန္တမ္ဘယောသကကို။ သဿု၊ယောကွမသည်။ အာဟာ၊ဆို၏။တာတ၊ ငါ့သား၊ယောသက။ ဘတကဝိထိယံ၊ သူ့ရင်းဌာန်းတို့၏သွား၊ရာခရီး၌။ ရာဇာ ဟာယ၊ မင်း၏အာဏာဖြင့်။ ဆဏော၊ ပဲ့သတင်ကို။ ကတ္တဗ္ဗော၊ ပြုအပ်သည်။ ဇာတော၊ ဖြစ်၏။ ကိံ ကရောမ၊ အသို့ပြုကုန်ရအံ့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၏။ အမ္မ၊ အမိ။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဘတိံ ကရောန္တော်ပိ၊ သူ့ရင်းဌာန် ပြု၍လည်း။ ဇီဝိတုံ၊ အသက်မွေးခြင်းဌာ။ နသက္ကောမိ၊မတတ်နိုင်။ကိံ ကရိဿာမိ၊အဘယ်သို့ ပဲ့ခံရအံ့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၏။ တာတ၊ ငါ့သား။ ဃရာဝါသံ၊ အိမ်ယာထောင်သောလူ၏ဘောင်ဌ်။ ဝသန္တာနာ၊ နေကုန်သောသူတို့မည်သည်ကား။ ဣဏံပိ၊ မြီကိုလည်း။ ဂဏှန္တိ၊ ယူရကုန်၏။ ရညော၊ မင်း၏။ အာဏာ၊ အာဏာကို။ အကာတုံ၊ မပြုတဲ့နေခြင်းဌာ။ နလဗ္ဘာ၊ မရအပ်ကုန်။ ဣဏ တောဂနာမ၊ ယူပြီးသောမြီမည်သည်ကား။ ယေနကေနစိဒုပါယေန၊ တစ်စုံတစ်ခုသောအကြောင်းဖြင့်။ မုစ္စိတုံ၊ လွတ်ခြင်းဌာ။သဏ္ဌာ၊ တတ်ကောင်း၏။ ဂန္ဓာ၊သွား၍။ ကုတောစိ၊ တစ်စုံတစ်ယောက်သောသူ၏ အိမ်မှ။ ကေန္ဒေ ကဟာပဏော၊တစ်သပြာနှစ်သပြာတို့ကို။ အာဟရ၊ ဆောင်ချေလော့။ ဣတိ အာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။ သော၊ ထိုကုန္တမ္ဘယောသကသည်။ ဥဋ္ဌာယဇ္ဇော၊ ကဲ့ရဲ့ လျက်။ ဂန္ဓာ၊သွား၍။ စတ္တာလီသ ကောဋိဓနဌာနတော၊ ကုဋေလေးဆယ် ဥစ္စာထား၊ရာမှ။ ကေမေဝကဟာပဏံ၊တစ်သပြာကိုလျှင်။အာဟရိ၊ဆောင်ခဲ့ ၏။သော၊ ထိုကိုယ်လုပ်မိန်းမသည်။ တံ ကဟာပဏံ၊ ထိုအသပြာကို။ ရညော၊ မင်း၊အား။ ပေသေတ္တာ၊ ပို့လေစေ၍။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ကေကဟာပဏေန၊ တစ်သပြာဖြင့်။ ဆဏံ၊ ပဲ့သဘင်ကို။ ကတ္တာ၊ပြု၍။ ပုန၊ တစ်ဖန်။ ကတိပါဟစ္စ ယေန၊ နှစ်ရက် သုံးရက် လွန်သဖြင့်။ တထေဝ၊ ထိုအတူလျှင်။ သာသနံ။ သတင်းစကား၊ကို။ပဟိဏိ၊စေလွှတ်၏။ပုန၊တစ်ဖန်။ ရာဇာ၊မင်းသည်။ ဆဏံ၊ ပဲ့သဘင်ကို။ ကရောန္တု၊ ပြုကုန်လော့။ အကရောန္တာနံ၊ မပြုကုန်သော သူတို့ အား။ ဘောကော ဒဏ္ဍောတိ၊ ဤမျှသော ဒဏ်သင့်စေဟူ၍။ အာဏာပေသိ၊ စေလွှတ်၏။ ပုနပိ၊ တစ်ဖန်လည်း။ သော၊ ထိုကုန္တမ္ဘယောသကသည်။ တာယ၊ ထိုနန်းတွင်းသူသည်။ တထေဝ၊ ထိုရှေအတူသာလျှင်။ ဝတ္တာ၊ ဆို၍။ နိပ္ပိဋ္ဌယ၊ မာနော၊ နှိပ်စက်အပ်သည်ရှိသော်။ဂန္ဓာ၊သွား၍။ တယော ကဟာပဏော၊ သုံးသပြာတို့သို့။အာဟရိ၊ဆောင်၏။သော၊ထိုကိုယ်လုပ်မောင်းမသည်။တေပိ

ကဟာပဏေ၊ ထိုအသပြာတို့ကိုလည်း။ရညော၊မင်းအား။ပေသေတ္တာ၊ပို့လေ
စေ၍။ ပုန၊တစ်ဖန်။ ကတိပါဟာစ္စယေန၊နှစ်ရက်သုံးရက်လွန်သဖြင့်။ တထော၊
ထိုရှေအတူသာလျှင်။ သာသနံ၊ သတင်းစကားကို။ ပဟိဏိ၊ စေလိုက်၏။
ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ ပုရိသေ၊ လုလင်ယောကျားတို့ကို။ ဣမံ၊ ဤကုန္တ
ဃောသကကို။ ပဏ္ဏောသာပေတု၊ ခေါ်စေလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ရာဇာနံ၊ကို။
ပေသေသိ၊၏။ ပုရိသာ၊မင်းချင်းတို့သည်။ ဂန္တွာ၊သွား၍။ ကုန္တဃောသကော
နာမ၊ကုန္တဃောသကမည်သော သူသည်။ ကတရော၊ အဘယ်မည်သော
သူနည်း။ ဣတိပုစ္ဆိတ္တာ၊ ဤသို့မေးလတ်၍။ ပရိယေသန္တာ၊ ရှာကုန်သည်
ရှိသော်။ တံ၊ ထိုကုန္တဃောသကကို။ ဒိသ္မာ၊မြင်၍။ ဘော၊အချင်း။ဟေ၊လာ
လှည့်။ ရာဇာ၊မင်းသည်။ တံ၊ သင့်ကို။ ပဏ္ဏောသတိ၊ ခေါ်တော်မူ၏။ ဣတိ
အာဟံသု၊ ဤသို့ဆိုကုန်၏။ သော၊ ထိုကုန္တဃောသကသည်။ တံတော၊
ကြောက်သည်ဖြစ်၍။ မံ၊ ငါ့ကို။ ရာဇာ၊ မင်းသည်။ နဇာနာတိ၊ မသိ။ ဣတိ
အာဒိနိ၊ ဤသို့စသောစကားတို့ကို။ ဝတ္တွာ၊ဆို၍။ဂန္တုံ၊သွားခြင်းငှာ။နဣစ္ဆိ၊
အလိုမရှိ။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ ထိုကုန္တဃောသကကို။ ဝလဏ္ဏာရေန၊ အနိုင်အ
ထက်ဖြင့်။ ဟတ္ထာဒီသု၊လက်စသည်တို့၌။ဂဟေတ္တာ၊ကိုင်၍။ ကဓုယိ ံသု၊ဆွဲငင်
ကုန်၏။ သာဣတ္ထိ၊ ထိုနန်းကွင်းသူမိန်းမသည်။ တေ၊ ထိုမင်းလုလင်တို့က
ဆွဲငင်သည်တို့ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ အရေဒုဗ္ဗိနီတာ၊ ဟယ်မကောင်းသံဖြင့်
ဆောင်အပ်ကုန်သော မင်းစေကျွန်တို့။ တုမ္ဟေ၊သင်တို့သည်။မမ၊ငါ၏။ဇာမာ
တရံ၊ သားမက်ကို။ဟတ္ထာဒီသု၊လက်စသည်တို့၌။ဂဟေတုံ၊ဆွဲငင်ယူခြင်းငှာ။
အနုနုစ္ဆဝိကာတိ၊ မလျောက်ပတ်ကုန်ဟူ၍။ တဇ္ဇေတ္တာ၊ ခြိမ်းမောင်း
ခြောက်လှန့်၍။ တာတ၊ငါ့သား။ ဟေ၊လာလှည့်။မာတာယိ၊မကြောက်လင့်။
ရာဇာနံ၊ မင်းကြီးကို။ ဒိသ္မာ၊တွေ့မြင်သည်ရှိသော်။ ဝါ၊တွေ့မြင်ရသောအခါ
၌။ တဝ၊၏။ ဟတ္ထာဒိဂါဟကာနံ၊ လက်စသည်တို့ကို ဆွဲငင်သောသူတို့၏။
ဟတ္ထေယေဝ၊ လက်တို့ကိုသာလျှင်။ ဆိန္ဒာပေဿာမိ၊ဖြတ်စေအံ့။ဣတိ၊ဤသို့
နှစ်သိမ့်စေ၍။ သာ၊ထိုနန်းတွင်းသူသည်။ ဒိတရံ၊သမီးကို။ အာဒါယ၊ခေါ်၍။
ပုရတောဟုတ္တာ၊ရှေ့သွားဖြစ်၍။ ရာဇဂေဟံ၊ နန်းတော်သို့။ပတ္တာ၊ရောက်၍။
ဝေသံ၊ အသွင်အဆင်းသဏ္ဌာန်ကို။ ပရိဝတ္တေတ္တာ၊ လဲလှယ်စေ၍။ သဗ္ဗာ
လင်္ကာရပဋိမဏ္ဍိတာ၊ အလုံးစုံသောတန်းဆာဖြင့် တန်းဆာဆင်လျက်။ ဧက

မန္တံ၊တင့်အပ်လျှောက်ပတ်သောအရပ်၌။ အဋ္ဌာသိ၊ နေ၏။ ဤတရေပိ၊ ကုမ္ဘ ဃောသကကိုလည်း။ ပရိကစ္ခိုတ္ဌာ၊ ဆွဲငင်စေ၍။ အာနယိ သုယေဝ၊ ရှောင် ကုန်သည်သာလျှင်တည်း။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ ဝန္ဒိတ္ဌာ၊ရှိခိုး၍။ဌိတံ၊နေသော။ နံ၊ ထိုကုမ္ဘဃောသကကို။ ရာဇာ၊မင်းသည်။အာဟ၊ မေးတော်မူ၏။ တွံ၊သင် သည်။ ကုမ္ဘဃောသပကာနာမ၊ ကုမ္ဘဃောသကမည်သော သူပင်လော။ ဤတိ၊ဤသို့မေးတော်မူ၏။ဒေဝ၊မင်းကြီး။ အာမ၊သြော်မှန်ပါ၏ဘုရား။ဤတိ၊ ဤသို့တင်၏။ ကိं ကာရဏာ၊ အဘယ့်ကြောင့်။ မဟာဓနံ၊ မျှားစ္ဆာသော ဥစ္စာကို။ ဝလဉ္ဇေတ္ဌာ၊သုံးဆောင်၍။နခါဒသိ၊မစားသောက်လေဘိသနည်း။ ဤတိ၊ ဤသို့မေး၏။ ဒေဝ၊အရှင်မင်းကြီး။ဘတိ ကတ္ဌာ၊အခစားလုပ်ဆောင် ၍။ ဧဝန္တသေ၊ အသက်မွေးသော။ မေ၊ ကျွန်တော်အား။ မဟာဓနံ၊ မျှားစ္ဆာသောဥစ္ဆာကို။ ကုတော၊ အဘယ်မှာရအံ့နည်း။ ဤတိ၊ဤသို့တင်သည် ရှိသော်။ ဝေ၊သို့။ မာကရိ၊ မဆိုလင့်။ ကိं၊အဘယ်ကြောင့်။ အမှေ၊ငါတို့ကို။ ဝဉ္ဇေသိ၊လှည့်စားသနည်း။ ဤတိ၊ဤသို့မိန့်၏။ဒေဝ၊အရှင်မင်းကြီး။နဝဉ္ဇေမိ၊ ကျွန်တော်မလှည့်စား။ မေ၊ ကျွန်တော်အား။ ဓနံ၊ ဥစ္ဆာသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဤတိ၊ ဤသို့တင်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။အဿ၊ထိုကုမ္ဘဃောသကအား။ရာဇာ၊ မင်းသည်။ တေကဟာဝဏော၊ထိုအသပြာတို့ကို။ဒသေတ္ဌာ၊တုတ်ပြ၍။ဤမေ၊ ဤအသပြာတို့သည်။ ကဿ၊ အဘယ်သူ၏။ ကဟာပဏာ၊အဲသပြာတို့နည်း။ ဤတိအာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။ သော၊ ထိုကုမ္ဘဃောသကသည်။ သဠာနိတ္ဌာ၊ သိ၍။ အဟော၊ အံ့ဘွယ်ရှိစွ။ ဗာလော မဲလိမ္မာခြင်းသည်။ အမ္မိ၊ ဖြစ်ချေပြီ။ ကထံနုခေါ၊ အဘယ်သူသည်လျှင်။ ဤမေ၊ဤအသပြာတို့ကို။ ရညော၊မင်း၏။ ဟတ္ထေ၊ လက်ဆို။ ပတ္ထာ၊ ရောက်အောင်ပို့လေကုန်သနည်း။ ဤတိ၊ သို့။ ဤတောစိတောစ၊ ထိုမှ ဤမှလည်း။ သြလောကေန္ဒော၊ ကြည့်သည်ရှိသော်။ တာခဒ္ဒပိ၊တိုသားအမိနှစ်ယောက်တို့သည်လည်း။ ပဒ္ဓိမဏ္ဍိတပသာဒနာ၊ ဆင် ယင်ဝတ်စားသောတန်းဆာဖြင့်။ ဂဗ္ဘဒ္ဒါရမူလေ၊ တိုက်တံခါးဝ၌။ ဌိတာ၊ နေသည်တို့ကို။ ဒိသ္ဝာ၊မြင်၍။ ဤဒံကမ်မံ၊ ဤအမှုသည်။ဘာရိယံ ပတ၊ဝန်လေး လှ၏တကား။ ဤမာဟိ၊ ဤမိန်းမတို့ကို။ရညော၊မင်းသည်။ပယောဇိတာတိ၊ စေခိုင်းတိုက်တွန်းခြင်းတို့သည်။ ဘဝိတပ္ပံ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ဤတိ၊ ဤသို့။ စိန္တေသိ၊ ၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုကုမ္ဘဃောသကကို။ ရာဇာ၊ မင်းသည်။

ဇောဘာ၊ အိုအချင်း။ ဝဒေဟိ၊ဆိုသော့။ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ကရောသိ၊ ပြုဘိသနည်း။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။ ဒေဝ၊ အရှင်မင်းကြီး။ မေ၊ငါ၏။ နိဿယော၊ မှီရာသည်။ နတ္ထိ၊မရှိ။ ဣတိ၊ဤသို့ဆိုလတ်သော။မာဒိ သော၊ငါကဲ့သို့သော။ နိဿယော၊မှီရာသည်။ ဘဝိတုံ၊ ဖြစ်ခြင်းငှာ။ နဝဋ္ဋတိ၊ မသင့်သလော။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်၏။ ဒေဝ၊ အရှင်မင်းကြီး။ ဒေဝေါ၊ သည်။ မေ၊ကျွန်တော်၏။ အဝဿယော၊မှီရာသည်။သစေဟောထ၊အကယ်၍ဖြစ်ပါ ကုန်မူကား။ ကလျာဏံ၊ ကောင်းသည်သာဖြစ်အံ့။ ဣတိ၊ဤသို့တင်၏။ ဘော၊ အိုအချင်း။ ဟောမိ၊ငါဖြစ်အံ့။ ဘော၊သင်၏။ခန်္ဓကား။ ကိဿ ကံ၊အဘယ်မျှရှိ သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးတော်မူ၏။ ဒေဝ၊အရှင်မင်းကြီး။ စတ္တာလီသကောဋိယော၊ကုဋေလေးဆယ်ရှိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့တင်၏။ ကိं၊အဘယ်အကြောင်း ကို။ လဒ္ဓုံ၊ ရခြင်းငှာ။ပဋ္ဌိတိ၊သင့်သနည်း။ ဣတိ၊ဤသို့မေး၏။ဒေဝ၊မင်းကြီး။ သကဒ္ဒါနိ၊ လှည်းတို့ကို။ လဒ္ဓုံ၊ရခြင်းငှာသင့်၏။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့တင်၏။ ရာဇာ၊ သည်။ အနေကသတာနိ၊ အရာမက များကုန်သော။ သကဒ္ဒါနိ၊ လှည်းတို့ကို။ ယောဇာပေတ္ဝာ၊ကစေ၍။ ပဟိဏိတ္ဝာ၊စေလိုက်၍။တံခန်း၊ထို ဥစ္စာကို။ အာဟရာပေတ္ဝာ၊ ဆောင်စေ၍။ ရာဇဂဟံ၊ကား၊မင်းယင်ပြင်၌။ရာသိ ံ၊ အစုကို။ ကာရာပေတ္ဝာ၊ပြုစေ၍။ ရာဇာဂဟာဝါသိနော၊ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌ နေ ကုန်သောသူတို့ကို။ သန္ဓိဝါတေတ္ဝာ၊စည်းဝေးစေ၍။ ဣမသ္မိံ နဂရေ၊ဤရာဇ ဂြိုဟ်ပြည်၌။ ကသ္ဃစိ၊တစ်စုံတစ်ယောက်သောသူ**အား**။ ဣဏံ၊ဤမျှလောက် သော။ခန်း၊ဥစ္စာသည်။အတ္ထိ၊ရှိသလော။ဣတိပုစ္ဆိတ္ဝာ၊ ဤသို့မေးတော်မူခြင်း ကြောင့်။ ဒေဝ၊မင်းကြီး။နတ္ထိ၊မရှိ။ဣတိ၊ဤသို့လျှောက်သည်ရှိသော်။ အသ၊ ထိုကုမ္ဘဃောသကအား။ ကိं ပန၊ အဘယ်သို့လျှင်။ ကာတုံ။ ပြုခြင်းငှာ။ ဝဋ္ဋတိ၊သင့်အံ့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်လတ်သော်။ ဒေဝ၊ မင်းကြီး။ သက္ကာရံ၊ ပူဇော်ထိုက်၏။ ဣတိဝုတ္တေ၊ဤသို့လျှောက်ခြင်းကြောင့်။ မဟာနေ္တန၊မျှားစ္ဆာ သော။ သက္ကာရေန၊ ပူဇော်သက္ကာဖြင့်။ တံ၊ ထိုကုမ္ဘဃောသကကို။ သေဋ္ဌိ ဌာနေ၊ သူဌေးအရာ၌။ ထပေတ္ဝာ၊ ထား၍။ ဓီတရံ၊ သမီးကို။ တသ္သေဝ၊ ထို ကုမ္ဘဃောသကအားသာလျှင်။ ဒတ္ဝာ၊ပေး၍။ တေန၊ထိုကုမ္ဘဃောသကနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊တကွ။ သတ္ထုသန္တိကံ၊ ဘုရားအထံတော်သို့။ ဂန္တ္ဝာ၊သွား၍။ ဝန္ဒိတ္ဝာ၊ ရှိခိုး၍။ ဘဂဝန္တံ၊ အရှင်ဘုရား။ ဣမံ ပုရိသံ၊ ဤသူဌေးယောကျ်ားကို။

ပဿထ၊ ရှုတော်မူပါကုန်လော့။ ဝေရှုပေါ်၊ ဤသို့သဘောရှိသော။ ဓိတိမာ နာမ၊ တည်ကြည်ခြင်းနှင့် ပြည့်စုံသောသူ မည်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ စက္ကာလိသ ကောင်ဦးဝိဘဝေါ်၊ ကုဋေလေးဆယ် ကြွယ်ဝသော စည်းစိမ် ချမ်းသည်။ ဟောန္တောပိ၊ ဖြစ်လျက်မူလည်း။ ဥပ္ပါလာဝိတာကာရုံဝါ၊ လျှပ်ပေါ်လော်လည် သောအခြင်းအရာကို လည်းကောင်း။ အသ္မိံ မာနမတ္ထံဝါ၊ ငါယောက်ျားဟူ သောမာန်မာနကိုလည်းကောင်း။ နကရောတိ၊ မပြု။ ကပဏောဝိယ၊ အထီး ကျန်သောယောက်ျားကဲ့သို့။ ပိလောတိကံ၊ ပုဆိုးနွမ်းကို။ နိဝါသေတ္ဝာ၊ ဝတ်၍။ ဆတကဝိသိယံ၊ သူရင်းငှားတို့၏သွားရာခရီးဌာ။ ဘတိံ ကတ္ဝာ၊ အခစားပြု၍။ ဇီဝန္တော၊ အသက်မွေး၏။ မယာ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ဣမိနာ နာမဉ္စပါယေန၊ ဤ မည်သောအကြောင်းဖြင့်။ ဥတော၊ သိအပ်၏။ ဇာနိတ္ဝာ စပန၊ သိပြီး၍ကား။ ပဏ္ဍောသာပေတ္ဝာ၊ ခေါ်စေ၍။ သဓနဘာဝံ၊ ဥစ္စာရှိသည်၏ အဖြစ်ကို။ သမ္ပဋိစ္ဆာပေတ္ဝာ၊ ဝန်ခံစေ၍။ တံဓနံ၊ ထိုဥစ္စာကို။ အာဟရာပေတ္ဝာ၊ ဆောင်စေ၍။ သေဋ္ဌိဌာနေ၊ သူဌေးအရာ၌။ ထပိတော၊ ထားအပ်၏။ အသေစ၊ ထိုကုန်ကြမ်းသယောသကအားလည်း။ ဓိတာ၊ သမီးကို။ မယာ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ဒိန္နာ၊ ပေးအပ်၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ မယာ၊ အကျွန်ုပ်သည်လျှင်။ ဝေရှုပေါ်၊ ဤသို့သဘောရှိသော။ ဓိတိမာ၊ တည်ကြည်ခြင်းရှိသောသူကို။ နဒ်ဒပုဗ္ဗော၊ မမြင်စဘူး။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ တံ၊ စကားကို။ သုတ္ဝာ၊ ၍။ သတ္တာ၊ သည်။ ဝေ၊ ဤသို့။ ဇီဝန္တဿ၊ အသက်မွေးသောသူ၏။ ဇီဝိတံ၊ အသက် ရှည်ခြင်းသည်။ ဓမ္မိက၊ တရားနှင့်လျော်သော၊ ဇီဝိတံနာမ၊ အသက်မွေးခြင်း မည်၏။ မဟာရာဇ၊ မြတ်သောမင်းကြီး။ စောရိကာဒိကမ္မံ ဝန၊ ခိုးခြင်းစသော အမှုသည်ကား။ ဣဓလောကေစေဝ၊ ဤပစ္စုပ္ပန်လောကဌာ် လည်းကောင်း။ ပရလောကေစ၊ တမလွန်လောကဌာ်လည်းကောင်း။ ဝိဇ္ဇေတိ၊ နှိပ်စက်ညှဉ်းဆဲ တတ်၏။ ထတောနိဒါနံ၊ ထိုခိုးမှုစသောအကြောင်းကြောင့်။ သုခံနာမ၊ ချမ်း သာခြင်းမည်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စု။ ပုရိသသီ၊ ယောက်ျား၏။ ဓနပါရိဇုညတာလေ၊ ဥစ္စာပြုနိုးတီးသောအခါ၌။ ကသိ ဝါ၊ လယ်ထွန်ခြင်းကို လည်းကောင်း။ ဘတိ ဝါ၊ အခယူ၍ အမှုလုပ်ခြင်းကို လည်းကောင်း။ ကတ္ဝာ၊ ပြု၍။ ဇီဝိတမေဝ၊ အတက်မွေးခြင်းသည်သာလျှင်။ ဓမ္မံ၊ တရားနှင့် လျော်သော။ ဇီဝိတံနာမ၊ အသက်မွေးခြင်းမည်၏။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စု။ ဝေ

ရူပသ၊ ဤသို့သဘောရှိသော။ ဝိရိယသမ္ပန္နသ၊လုံ့လနှင့်ပြည့်စုံသော။ သတိ သမ္ပန္နသ၊ သတိနှင့်ပြည့်စုံသော။ ကာယဝါစာဟိ၊ ကိုယ်နှုတ်တို့ဖြင့်။ ပရိသုဒ္ဓ ကမ္မသ၊ ဖြူစင်စွာအမှုရှိသော။ ပညာယ၊ ပညာဖြင့်။ နိသမ္မကာရိနော၊စူးစမ်း ဆင်ခြင်၍ ပြုလေ့ရှိသော။ ကာယာဒီဟိ၊ ကိုယ်စသည်တို့ဖြင့်။ သညတသ၊ လွန်ကျူးခြင်းကို ဆုံးမတတ်ထသော။ ဓမ္မဇီဝိတံ၊ တရားနှင့်လျှော်သော အသက်မွေးခြင်းကို။ ဇီဝိန္တသ၊ အသက်မွေးခြင်းရှိသော။ သတိအဝိပ္ပါသေ၊ သတိမကင်းခြင်းဌာ။ ဌိတသ၊ တည်သောသူအား။ ဣဿရိယံ၊ အစိုးရခြင်း သည်။ ဝမုတိယေဝ၊ ပွားသည်သာလျှင်တည်း။ ဣတိဝတ္ထာ၊ ဤသို့မိန့်တော် မူ၍။ ဣမံဂါထံ၊ဤဂါထာကို။ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။

(၂၄)။ မဟာရာဇ၊ မြတ်သောမင်းကြီး။ ဥဒ္ဒါနဝဝတော၊ မပျင်းမရိ လုံ့လ ရှိသော။ သတိမတောစ၊ သတိရှိသည်လည်းဖြစ်သော။ သုစိကမ္မဿစ၊အပြစ် မရှိ စင်ကြယ်သော ကာယကံနှင့်လည်းပြည့်စုံသော။ နိသမ္မကာရိနော စ၊ အလုံးစုံသောအမှုကို ပညာဖြင့် စူးစမ်း၍ ပြုလေ့ရှိလည်လည်း ဖြစ်သော။ သ ညတသစ၊ ကိုယ်နှုတ်နှလုံးကို စောင့်စည်းလေ့ရှိသည်လည်းဖြစ်သော။ ဓမ္မဇီ ဝိနော၊ တရားနှင့်အညီ အသက်မွေးလေ့ရှိသော။ အပ္ပမတ္တဿ၊ မမေ့မလျော့ သောသူအား။ ယသော၊ ကျော်စောထင်ပေါ်ခြင်းသည်။ အဘိဝဍ္ဎတိ၊ အလွန် ပွားများ၏။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ဟောတော်မူ၏။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ဥဒ္ဒါနဝဝတော တိ၊ ဝတောဟူသည်ကား။ ဥဒ္ဒါနဝိရိယ ဝန္တဿ၊ ထကြွလုံ့လရှိသော်။ သတိမတောတိ၊ဟူသည်ကား။သထိသမ္ပန္နဿ၊ သတိနှင့်ပြည့်စုံသော။ သုစိကမ္မဿာတိ၊ ဟူသည်ကား။ နိဒ္ဒေါသေဟိ၊ အပြစ် မရှိကုန်သော။နိရာပရာဓေဟိ၊ပြစ်မှားခြင်းမရှိကုန်သော။ ကာယကမ္မာဒီဟိ၊ ကာယကံစသည်တို့နှင့်။ သမန္နာဂတဿ၊သော။ နိသမ္မကာရိနောတိ၊ဟူသည် ကား။ ဝေဠု၊ ဤသို့လျှင်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ဣတိဝါ၊ ဤသို့လည်း ကောင်း။ ဝေါ၊ ဤသို့။ ကရိဿာမိ၊အံ့။ ဣတိဝါ၊ ဤသို့လည်းကောင်း။ ဣမ သ္မိံ ကမ္မေ။ ဤအမှုကို။ ဝေါ၊ ဤသို့။ ကတေ၊ ပြုသည်ရှိသော်။ ဣဒံနာမ၊ ဤ မည်သောအကျိုးသည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ဣတိဝေါ၊ ဤသို့။ နိဒါနံ၊ အကြောင်းကို။ သလ္လေက္ခေတ္ဝာ၊ မှတ်၍။ ရောဂတိကိစ္ဆနံဝိယ၊ ဆေးကုခြင်း ကဲ့သို့။ သဗ္ဗကမ္မာနိ၊ ခပ်သိမ်းသောအမှုတို့ကို။ နိသာမေတ္ဝာ ဥပဓာရေတ္ဝာ၊

ပညာဖြင့်ဆင်ခြင်၍။ ကရောန္တသ၊ ပြုသော။ သညတသောတိ၊ဟူသည်ကား။ ကာယာဒီဟိ၊ ကိုယ်စသည်တို့ဖြင့်။သညတသ နိစိတသ၊အကုသိုလ်ကိုဆည်းပူးခြင်းမရှိသော။ ဓမ္မဇီဝိနောတိ၊ ဟူသည်ကား။ အဂါရိကဿ၊ အိမ်ထောင်ခြင်း ရှိသောသူအား။ တုလာကူဋဒီနိ၊ ချိန်ဆင်းလဲခြင်းစသည်တို့ကို။ ဝဇ္ဇေတ္တာ၊ကြဉ်၍။ ကသိဏေ၊ရကွာဒီဟိ၊လယ်ထွန်ခြင်းနွားကျောင်းခြင်းစသည်တို့ဖြင့်။ အနာဂါရိကဿ၊ အိမ်ယာထောင်ခြင်း မရှိသော သူအား။ ဝေဠကမ္မဒူတ ကမ္မာဒီနိ၊ ဆေးကုခြင်း တမန်စေခြင်း အမှုစသည်တို့ကို။ ဝဇ္ဇေတ္တာ၊ ကြဉ်၍။ ဓမ္မေန သမေန၊ တရားနှင့်ညီစွာ။ ဘိက္ခာစရိယာယ၊ဆွမ်းခံခြင်းဖြင့်။ ဇီဝိတံ၊ အသက်ကို။ ကပ္ပေန္တသ၊ မှီးသော။ အပ္ပမတ္တသောတိ၊ဟူသည်ကား။ အဝိပ္ပဝုဋ္ဌသတိနော၊ မကင်းသော သတိဖြင့် နေလေ့ရှိသော သူအား။ ယသောဘိဝုဒ္ဓတိတိ၊ဟူသည်ကား။ ဣဿရိယဘောဂသမ္ပန္နသခ်ါတောစေဝ၊ အစိုးရခြင်းနှင့် ပြည့်စုံခြင်း စည်းစိမ်နှင့်ပြည့်စုံခြင်းဟု ဆိုအပ်သည်လည်းဖြစ်သော။ ကိတ္တိဝဏ္ဏဘဏန သခ်ါတောစ၊ ကျော်စောခြင်း ချီးမွမ်းခြင်းဟု ဆိုအပ်သည်လည်းဖြစ်သော။ ယသောစ၊ ကျော်စောခြင်းလည်း။ အဘိဝုတ္ထိ၊ ပွားများ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဟောတော်မူ၏။

ဂါထာ ပရိယောသာနေ၊ ဂါထာအဆုံး၌။ ကုမ္ဘဃောသကော၊ ကုမ္ဘဃောသကသည်။ သောတာပတ္တိဖလေ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်၌။ ပတိဋ္ဌဟိ၊ တည်လေ၏။ အညေ၊တစ်ပါးကုန်သော။ ဗဟူပိ၊ များစွာသော သူတို့သည်လည်း။ သောတာပတ္တိဖလာဒီနိ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ် စသည်တို့သို့။ သမ္ပာပုဏိ သု၊ ရောက်ကုန်၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ မဟာဇနဿ၊ လူအပေါင်းအား။ သာတ္ထိကာ၊ အကျိုးရှိသော။ ဓမ္မဒေသနာ၊ တရားဟောခြင်းသည်။ ဇာတာ၊ ဖြစ်၏။

ဒုတိယံ၊ သော။ ကုမ္ဘဃောသကဝတ္ထု-သည်
ဣတိ သမတ္တော၊ ဤတွင်ပြီးပြီ။

၂-အပ္ပမာဒဝဂ်၊ ၃-စိုင်ပန္ထကတ္တေရဝတ္ထု

ကုမ္ဘဃောသကဝတ္ထုဌာ၏ အတ္ထဝဏ္ဏနာကို ပြုပြီး၍ စိုင်ပန္ထက ဝတ္ထုဌာ ဟောရာဂါထာကို ပြုခြင်းငှာ "ဥဋ္ဌာနေနပ္ပမာဒေနာတိ" စသော ပါဠိကို မိန့်အပ်၏။

ဥဋ္ဌာနေနပ္ပမာဒေနာတိ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ ဥဋ္ဌာနေနပ္ပမာဒေန စသော ဤတရားဟောခြင်းကို။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသခင်သည်။ ဝေဠုဝနေ၊ ဝေဠုဝန်ကျောင်းတော်၌။ ဝိဟရန္တော၊ နေတော်မူစဉ်။ စိုင်ပန္ထကတ္တေရံ၊ စိုင်ပန္ထက မထေရ်ကို။ အာရဗ္ဘ၊ အကြောင်းပြု၍။ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။

ကိရ၊ ကြားဘူးသည်ကား။ ရာဇဂဟေ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌။ ဓနသေဋ္ဌိကုလ သား၊ ဥစ္စာရှိသောသူဌေး၏။ ဓီတာ၊ သမီးသည်။ ဝယပတ္တကာလေ၊ အရွယ်သို့ ရောက်သောအခါ။ မာတာပိတူဟိ၊ မိဘတို့သည်။ သတ္တဘူမိကဿ၊ ဘုံခုနစ်ဆင့် ရှိသော။ ပါသာဒဿ၊ ပြာသာဒ်၏။ ဥပရိမတလေ၊ အထက်အပြင်၌။ အတိဝိယ၊ အလွန်လျှင်။ ရက္ခိယမာနာ၊ စောင့်ရှောက်ကုန်သော်လည်း။ ယောဗ္ဗနမဒမတ္တတာယ၊ အရွယ်၌ယစ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ပုရိသလောလာ၊ ယောကျ်ားခြေ လေ၊်လည်လျှပ်ပေါ်ခြင်းရှိသည်။ ဟုတ္ဝာ၊ ဖြစ်၍။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ဒါသေ နေဝ၊ ကျွန်နှင့်သာလျှင်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ သန္ဓဝံ၊ ပေါင်းဘက်ယဉ်ပါး မှားယွင်း ခြင်းကို။ ကတ္ဝာ၊ ပြု၍။ အညေပိ၊ တစ်ပါးသောသူတို့သည်လည်း။ မေ၊ ငါ၏။ ဣ ဒံကမ္မံ၊ ဤလေ၊်လည်မှုကို။ ဇာနေယျုံ၊ သိကုန်၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဘီတာ၊ ကြောက် ခြင်းကြောင့်။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ အမ္မေ၊ ဟိ၊ ငါတို့သည်။ ဣမသ္မိံ ဌာနေ၊ ဤအရပ်၌။ ဝသိတုံ၊ နေခြင်းငှာ။ နသက္ကာ၊ မတတ်ကောင်း။ မေ၊ ငါ ၏။ မာတာပိတရော၊ အမိအဘတို့သည်။ ဣမံ ဒေါသံ၊ ဤအပြစ်ကို။ သစေ ဇာ နိဿန္တိ၊ အကယ်၍သိကုန်သည်ဖြစ်အံ့။ မံ၊ ငါ့ကို။ ခဏ္ဍခဏ္ဍိကံ၊ အပိုင်းအပိုင်း။ ကရိဿန္တိ၊ ခုတ်စဉ်းကုန်လတ္တံ့။ ဝိဒေသံ၊ အရပ်တစ်ပါးသို့။ ဂန္တ္ဝာ၊ သွား၍။ ဝသိဿာမ၊ နေကုန်အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၍။ တေ၊ ထိုသမီးခင်ပွန်းနှစ်ယောက်တို့ သည်။ ဟတ္ထသာရံ၊ လက်၌ရှိသောဥစ္စာကို။ ဂဟေတ္ဝာ၊ ယူ၍။ အဋ္ဌါဒုရေန၊ သူတစ်ပါးမထွက်မီတံခါးဦးဖြင့်။ နိက္ခမိတ္ဝာ၊ ထွက်၍။ ယတ္ထ ဝါ၊ အကြင်အရပ် ၌လည်းကောင်း။ တတ္ထ ဝါ၊ ထိုအရပ်၌ လည်းကောင်း။ အညေဟိ၊ တစ်ပါး သောသူတို့သည်။ အဇာနနဋ္ဌာနံ၊ မသိရာအရပ်သို့။ ဂန္တ္ဝာ၊ သွား၍။ ဝသိဿာမ၊ နေကုန်အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ တေ ဥဘောပိ၊ ထိုနှစ်ယောက်သောသူတို့သည်လည်း

အာဂမ်သု၊ သ္ဌားကုန်၏။ ကေသ္မီ ဌာနေ၊ တစ်ခုသောအရပ်၌။ ဝသန္တာနံ၊ ကုန်သော။ တေသံ၊ ထိုသူတို့၏။ သံဝါသံ၊ ပေါင်းဘော်ခြင်းကို။ အနဿယ၊ စွဲ၍။ တဿာ၊ထိုသူ၌ရှေးသမီး၏။ ကုစ္ဆိယံ၊ဝမ်း၌။ဂဗ္ဘော၊ကိုယ်ဝန်သည်။ပတိဋ္ဌာသိ၊ တည်၏။ သာ၊ထိုသူ၌ရှေးသမီးသည်။ ဂဗ္ဘပရိပါကံ၊ကိုယ်ဝန်ရင့်ခြင်းကို။အာဂမ္မ၊ အကြောင်းပြု၍။ တေန၊ ထိုယောက်ျားနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ ထက္ခ။ အာမန္တေသိ၊ ပင်၏။မေ၊ငါ၏။ ဂဗ္ဘော၊ ကိုယ်ဝန်သည်။ ပရိဝါကံ၊ ရင့်ခြင်းသို့။ ဂတော၊ ရောက်၏။ ဘုတိဗန္ဓုဝိရဟိတေ၊ မိဘပေါက်ဖော်မှကင်းသော။ ဌာနေ၊အရပ်၌။ ဂဗ္ဘဝုဋ္ဌာနံနာမ၊ ကိုယ်ဝန်ချခြင်း မည်သည်ကား။ ဥဘိန္နမ္ပိ၊ နှစ်ယောက်လည်းဖြစ်ကုန်သော။အမှာကံ၊ငါတို့အား။ဒုက္ခာဝ ဟံ၊ဆင်းရဲ၌ခြင်းဖြင့် ရှက်ဆောင်ရ၏။ ကုလဂေဟံ ဝေ၊မိဘအိမ်သို့သာလျှင်။ဂစ္ဆာမ၊သ္ဌားကုန်အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့တိုင်ပင်၏။ သော၊ ထိုယောက်ျားသည်။ အဟံ၊ ငါသည်။ ထတ္တ၊ ထိုသူ၌ရှေးအိမ်သို့။ သစေဂမိဿာမိ၊ အကယ်၍ သ္ဌားသည်ဖြစ်အံ့။ မေ၊ ငါ၏။ဇီဝိတံ၊ အသက်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣတိ၊ဤသို့။ ဘယေန၊ ကြောက်ခြင်းဖြင့်။ အဇ္ဇ၊ ယနေ့။ ဂစ္ဆာမ၊ သ္ဌားကုန်အံ့။ သ္ဌေ၊နက်ဖြန်။ ဂစ္ဆာမ၊ သ္ဌားကုန်အံ့။ဣတိ၊ဤသို့။ ဒိဝသေ၊ နေ့ရက်တို့ကို။ အတိက္ကာမေသိ၊ လွန်စေ၏။ သာ၊ ထိုသူ၌ရှေးသမီးသည်။ စိန္တေသိ၊ ကြံ၏။ အယံ၊ ဤယောက်ျားသည်။ ဗာလော၊ မိုက်၏။ အတ္တာနော၊ မိမိ၏။ ဒေါသမဟန္တတာဂတ၊ အပြစ် အားကြီးသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဂန္တုံ၊ သ္ဌားခြင်းငှာ။ နဲ ဥဿဟတိ၊ အားမထုတ်။ မာတာပိ တရောနာမ၊ မိဘတို့မည်သည်ကား။ ကေန္တဟိတာဝ၊ စင်စစ် အစီးအပွားကို လိုသည်သာလျှင်တည်း။ အယံ၊ ဤယောက်ျားသည်။ ဂစ္ဆတု၊ သ္ဌားသည်မူ လည်းဖြစ်စေ။ မာ ဝါ၊ မသ္ဌားသည်မူလည်းဖြစ်စေ။ အဟံ၊ငါသည်။ဂမိဿာမိ တိ၊ သ္ဌားအံ့ဟူ၍။ တဿ ဣတိ၊ ထိုယောက်ျားသည်။ ဂေဟာ၊ အိမ်မှ။ နိက္ခမန္တေ၊ အရပ်တစ်ပါးသို့ ထွက်သ္ဌားသည်ရှိသော်။ ။ဂဟေ၊ အိမ်၌။ ပရိက္ခာရံ၊ အိမ်ထောင်ခမ်းနားကို။ ပဋိသာမေတ္ဝာ၊ သိုမှီး၍။ အတ္တာနော၊မိမိ၏။ ကုလဂေဟံ၊ မိဘအိမ်သို့။ ဂတ ဘာဝံ၊သ္ဌားလေသည်၏အဖြစ်ကို။အနန္တရ ဂေဟာ ဝါသီနံ၊ အိမ်နီးချင်းတို့အား။ အာရောစေတ္ဝာ၊ မှာခဲ့၍။ မဂ္ဂံ၊ခရီးကို။ ပဋိပဇ္ဇိ၊သ္ဌား၏။ သောပိ၊ ထိုခင်ပွန်းယောက်ျားသည်လည်း။ ဃရံ၊ အိမ်သို့။အာဂန္တ္ဝာ၊လာ၍။ တံ၊ ထိုသူ၌ရှေးသမီးကို။အဒိသ္ဝာ၊မမြင်ခြင်းကြောင့်။ပဋိဝိဿကေ၊အိမ်နီးချင်း

တို့ကို။ ပုစ္ဆိတ္တာ၊ မေး၍။ သာ၊ ထိုသူ၌ သမီးသည်။ ကုလဃရံ၊ မိဘအိမ်သို့။ ဂတာတိ၊ သွားလေပြီဟု။ သုတ္တာ၊၍။ ဝေဂေန၊လျင်စွာ။ အနုဗန္ဓိတ္တာ၊အစဉ် အတိုင်းလိုက်၍။ အန္တရာမဂ္ဂေ၊ ခရီးအကြား၌။သံပါပုဏိ၊မှီလေ၏။တသာပိ၊ ထိုသူ၌သမီး၏လည်း။ တတ္ထေव၊ ထိုခရီးအကြား၌သာလျှင်။ ဂဗ္ဘဝုဋ္ဌာနံ၊ သားဖွားမြင်းသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ သော၊ ကြေးပေါင်းယောက်ျား သည်။ ဘဒ္ဒေ၊ ရှင်မ။ ဣဒံ၊ ဤအကြောင်းသည်။ ကိံ၊ အဘယ်နည်း။ ဣတိ ပုစ္ဆိ၊ ဤသို့မေး၏။ သာမိ၊ အရှင်။ မေ၊ ငါ့အား။ ဧကောပုတ္တော၊ သား ကောင်းရတနာတစ်ယောက်ကို။ ဇာတော၊ ဖွားမြင်ပြီ။ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ ကိံ ကရိဿာမ၊အဘယ်သို့ပြုရကုန်အံ့နည်း။ဣတိ၊ဤသို့ဆိုလတ်သော်။ယဿ၊ အကြင်သားငယ်၏။ အတ္ထာယ၊ ဖွားမြင်ခြင်းအကျိုးငှာ။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ ကုသဃရံ၊ မိဘအိမ်သို့။ ဂစ္ဆေယျာမ၊ သွားကုန်၏။ တံကမ္မံ၊ ထိုအမှုသည်။ အန္တရာဝ၊ ခရီးအကြား၌သာလျှင်။ နိမ္မန်း၊ ငြိမ်းပြီ။ တတ္ထ၊ ထိုမိဘအိမ်သို့။ ဂန္ဒွာ၍။ ကိံ ကရိဿာမ၊ အဘယ်အကျိုးနပ်ကုန်အံ့နည်း။ နိဝတ္တိဿာမ၊ပြန် လည်ကုန်အံ့။ ဣတိ၊ဤသို့။ဒ္ဝေပိ၊သမီးမောင်နှံတို့သည်လည်း။ကေစိတ္တာ၊စိတ်, တူကုန်သည်။ ဟုတ္တာ၊ဖြစ်၍။ နိဝတ္တိံသု၊ ပြန်ခဲ့ကုန်၏။ တသဒါရကသစ၊ ထို သူငယ်၏လည်း။ ပန္ထေ၊လမ်းခရီး၌သာလျှင်။ ဇာတတ္တာ၊ဖွားသည်၏အဖြစ် ကြောင့်။ ပန္ထကောတိနာမံ၊ ပန္ထကဟူသောအမည်ကို။ ကရိံသု၊ ခေါ်ဝေါ် ကုန်၏။ နစိရသေဝ၊ မကြာမီလျှင်။ အပရောပိ၊ တစ်ပါးလည်း ဖြစ်သော။ တသာ၊ထိုသူ၌သမီး၏။ ဂဗ္ဘော၊ ကိုယ်ဝန်သည်။ ပတိဋ္ဌဟိ၊ တည်၏။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံကို။ ပုရိမနယေနေဝ၊ ရှေနည်းအတူလျှင်။ ဝိတ္ထာရေတဗ္ဗံ၊ ချဲ့အပ်၏။ တသပိဒါရကသ၊ထိုသူငယ်၏လည်း။ ပန္ထေ၊လမ်းခရီး၌။ ဇာတတ္တာ၊ ဖွား မြင်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ပဌမံဇာတသ၊ ရှေဦးစွာခရီး၌ ဖွားသောသူ၏။ မဟာပန္ထကောတိနာမံ၊မဟာပန္ထကဟူသောအမည်ကို။ ကတ္တာ၊မှည့်၍။ဣတ ရသ၊နောက်မှဖွားမြင်သောသူ၏။ နာမံ၊ကို။စူဠပန္ထကောတိ၊စူဠပန္ထကဟူ၍။ ကရိံသု၊ မှည့်ကုန်၏။ တေဟိ၊ ထိုလင်မယား နှစ်ယောက်တို့သည်။ ဒ္ဝေပိ ဒါရကေ၊နှစ်ယောက်သောသူငယ်တို့ကိုလည်း။ဂဟေတ္တာ ခေါ်၍။အတ္ထနော, ၏။ ဝသနဋ္ဌာနမေव၊ နေရာ အရပ်သို့သာလျှင်။ ဂတာ၊ သွားကုန်၏။ တတ္ထ၊ ထိုအရပ်၌။ ဝသန္တာနံ၊ နေကုန်သော။ တေသံ၊ ထိုသူတို့တွင်။ မဟာပန္ထက

ဒါရကေကာ၊ ဟာဝပန္ထကသူငယ်သည်။ အသေဒါရကေ၊ တစ်ပါးသောသူငယ်တို့သည်။ စူဠပိတာ၊ ဘထွေး။ မဟာပိတာ၊ ဘကြီး။ ဤတိဝဒန္တေ၊ ဤသို့ခေါ်ဝေါ်ကြသည်တို့ကိုလည်းကောင်း။အယျကော၊အဘိုး။အယျိကာ၊အဘွားမ။ ဤတိဝဒန္တေ၊ ဤသို့ဆိုသည်တို့ကို လည်းကောင်း။ သုတ္တာ၊ ကြား၍။ မာတရံ၊ အမိကို။ ပုစ္ဆိ၊မေး၏။ အမ္မ၊ အမိ။ အညေဒါရကာ၊ တစ်ပါးသော သူငယ်တို့သည်။အယျကော၊အဘိုး။အယျိကာ၊အဘွားမ။ဤတိပိ၊ဤသို့လည်းကောင်း။ မဟာပိတာ၊ ဘကြီး။ စူဠပိတာ၊ဘထွေး။ ဤတိပိ၊ဤသို့လည်းကောင်း။ပဒန္တိ၊ ခေါ်ဝေါ်ကုန်၏။ အမ္မ၊ အမိ။အမှာကညော၊ ငါတို့၏သားလျှင်။ ဥတကာ၊ ပေါက်ဖော်သားချင်းတို့သည်။နတ္ထိ၊မရှိသလော။ဤတိ၊ဤသို့မေး၏။တာတ၊ငါ့သား။ အမှာကံ၊ငါတို့၏။ ဥတကာ၊မိဘပေါက်ဖော်တို့သည်။ ဇတ္ထ၊ ဤတောရွာဇနပုဒ်၌။အာမနတ္ထိ၊ဩော်မရှိသည်မှန်၏။ရာဇဂဟနဂရေ၊ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌။ ဓနသေဋ္ဌိနာမ၊ ဓနသေဋ္ဌိဟူသောသူဌေးသည်။ တေ၊ သင်၏။ အယျကော၊ အဘိုးတည်း။ တတ္ထ၊ထိုရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌။ အမှာကံ၊ ငါတို့၏။ ဥတကာ၊ ဆွေသားမျိုးသားတို့သည်။ဗဟု၊မြားစွာရှိကုန်၏။ဤတိ၊ဤသို့ပြောဆိုလတ်သော်။ အမ္မ၊အမိ။ ကဿာ၊ အဘယ်ကြောင့်။ တတ္ထ၊ထိုမိဘနေရာ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်သို့။ နဂစ္ဆထ၊ မသွားဘဲနေကုန်ဘိသနည်း။ ဤတိ၊ဤသို့ဆိုလတ်သော်။သာ၊ထိုသူဌေးသမီးသည်။ အတ္တနော၊မိမိ၏။ အဂမနကာရဏံ၊ မသွားခြင်း၏အကြောင်းကို။ ပုတ္တသ၊သားအား။ အကထေတွာ၊မပြောခြင်းကြောင့်။ပုတ္တေသု၊ သားတို့သည်။ပုနပုနံ၊အဖန်တလဲလဲ။ ကထေန္တေသု၊ မေးကုန်သည်ရှိသော်။သာမိကံ၊ လင်ယောကျ်ားကို။ အာဟ၊ ဆို၏။ ဤမေဒါရကာ၊ ဤသူငယ်တို့သည်။ မံ၊ ငါ့ကို၊ အတိဝိယ၊အလွန်လျှင်။ ကိလမေန္တိ၊ပင်ပန်းစေကုန်၏။နော၊ငါတို့၏။ မာတာပိတရော၊ မယ်တော်ခမည်းတော်တို့သည်။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ မံ၊ အသားကို။ ကိ ံ ခါဒိဿန္တိ၊ အဘယ်မှာ စားကုန်အံ့နည်း။ ဟေ၊ လာလှည့်။ ဒါရကာနံ၊ သူငယ်နှစ်ယောက်တို့အား။ အယျကကုလံ၊ အဘိုးနေရာ အိမ်ကို။ ဒဿေဿာမ၊ပြကုန်အံ့။ဤတိ၊ဤသို့ဆိုသည်ရှိသော်။ အဟံ၊ငါသည်။သမ္မုခါ၊ မျက်နှာမှာက်။ ဘဝိတုံ၊ ဖြစ်ခြင်းငှာ။ နသက္ခိဿာမိ၊ မတတ်နိုင်။ တုံ့ပန်းသင့်ကိုကား။ နယိဿာမိ၊ လိုက်ပို့အံ့။ ဤတိ၊ ဤသို့ဆို၏။ သာဓု၊ ကောင်းပြီ။ ယေနကေနစိ ဥပါယေန၊ အမှတ်မရှိသော အကြောင်းဖြင့်။ ဒါရကာနံ၊ သူ

ငယ်တို့ကို။ အယျကကုလမေဝ၊ အဘိုးအိမ်ကိုသာလျှင်။ ဒဠ္ဌံ၊ မြင်ခြင်းငှာ။ ဝန္ဒ
တိ၊ သင့်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဒ္ဝေပိဇနာ၊ လင်မယားနှစ်ယောက်တို့သည်လည်း။
ဒါရကေ၊ သူငယ်တို့ကို။ အာဒါယ၊ ဧခါ၍။ အနုပုဗ္ဗေန၊ အစဉ်သဖြင့်။ ရာဇ
ဂဟံ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်သို့။ ပတ္တာ၊ ၍။ နဂရဒ္ဒါရေ၊ မြို့တံခါးဦး။ ကေသာ
သာလာယ၊ တစ်ဆောင်သောစရပ်ဦး။ ပပိသိတ္တာ၊ ဝင်လေ၏။ ဒါရကမာတာ၊
သူငယ်၏အမိသည်။ ဒ္ဝေဒါရကေ၊ သူငယ်နှစ်ယောက်တို့ကို။ ဂဟေတ္တာ၊
ခေါ်၍။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ အာဂတဘာဝံ၊ လာသည်၏အဖြစ်ကို။ မာတာ
ပိတူနံ၊ မိဘတို့အား။ အာရောစာပေသိ၊ ကြားလျှောက်စေ၏။ တေသံ၊ ထို
လူတို့၏။ သာသနံ၊ သတင်းစကားကို။ သုတ္တာ၊ ကြား၍။ သံသာရေ၊ သံသရာ၌။
ဝိစရန္တာနံ၊ ကျင်လည်ကုန်သော သူတို့အား။ ပုတ္တော၊ သားသည်။ နတ္ထိ တ
ပုဗ္ဗောနာမ၊ မဖြစ်ဘူးသောသူမည်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ မိဆာ၊ သမီးသည်။ နတ္ထိ တ
ပုဗ္ဗောနာမ၊ မဖြစ်ဘူးသောသူမည်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ တေ၊ ထိုသူတို့သည်။ အမှာ
ကံ၊ ငါတို့အား။ မဟာပရာမိကာ မျှားသောပြစ်မှားခြင်းရှိကုန်၏။ တေဟိ၊ ထို
သူတို့သည်။ အမှာကံ၊ ငါတို့၏။ စက္ခုပထေ၊ မျက်မှောက်၌။ ဌာတုံ၊ တည်နေ
စေခြင်းငှာ။ နသက္ကာ၊ မတတ်နိုင်။ ဧတ္ထကံနာမ ဓနံ၊ ဤမျှလောက်သော
ဥစ္စာကို။ ဂဟေတ္တာ၊ ယူ၍။ ဒ္ဝေပိဇနာ၊ သမီးခင်ပွန်းနှစ်ယောက်တို့သည်လည်း။
ဖာသုကဋ္ဌာနံ၊ ချမ်းသာရာအရပ်သို့။ ဂန္တွာ၊ သွား၍။ ဇီဝန္တော၊ အသက်မွေးလေ
ကုန်လော့။ ဒါရကေပန၊ သူငယ်တို့ကိုကား။ ဣဒေဝ၊ ဤငါတို့နေရာအိမ်သို့
လျှင်။ ပေသေတု၊ ပို့လာစေကုန်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဓနံ၊ ဥစ္စာကို။ ဒတ္တာ၊ ပေး၍။
ဒူတံ၊ တမန်ကို။ ပါဟေသုံ၊ စေလွှတ်ကုန်၏။ တေ၊ ထိုသမီးခင်ပွန်းနှစ်ယောက်
တို့သည်။ တေဟိ၊ ထိုမိဘတို့သည်။ ပေသိတံ၊ ပေးလိုက်သော။ ဓနံ၊ ဥစ္စာကို။
ဂဟေတ္တာ၊ ယူ၍။ ဒါရကေ၊ သူငယ်တို့ကို။ အာဂတာဒူတနည်း၊ ရောက်လာ
သောတမန်တို့၏သာလျှင်။ ဟတ္ထေ၊ ၌။ ဒတ္တာ၊ ပေးလိုက်၍။ ပဟိဏိသု၊
စေလွှတ်ကုန်၏။ ဒါရကာ၊ သူငယ်တို့သည်။ အယျကကုလေ၊ အဘိုးအိမ်၌။
ဝဍ္ဎိံသု၊ ကြီးကုန်၏။ တေသု၊ ထိုမြေးနှစ်ယောက်တို့တွင်။ စိုင်ပန္ထကော၊ စိုင်ပ
န္ထကသည်။ အတိဒဟရော၊ အလွန်ငယ်သေး၏။ မဟာပန္ထကောပန၊ မဟာ
ပန္ထကသည်ကား။ အယျကေန၊ အဘိုးနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ဒသဗလဿ၊ ဘုရား
သခင်၏။ ဓမ္မကထံ၊ တရားစကားကို။ သောတုံ၊ နာခြင်းငှာ။ ဂစ္ဆိတိ၊ ၏။ နိစ္စံ၊

မြဲ။ သတ္တုသန္တိကံ၊ ဘုရားအထံသို့။ ဂစ္ဆန္တသ၊သွားစဉ်။ တဿ၊ထိုမဟာပန္ထက ၏။ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်။ ပဗ္ဗဇ္ဇာယ၊ ရဟန်းအဖြစ်၌။ နမိ၊ ညွတ်၏။ သော၊ ထိုမဟာပန္ထကသည်။ အယျကံ၊ အဘိုးကို။ အာဟ၊ ဆို၏။ မံ၊ ကျွန်ထော်ကို။ သစေ အနုဇာနေယျာထ၊ အကယ်၍ခွင့်ပြုကုန်သည်ဖြစ်အုံ့။အဟံ၊ကျွန်တော်သည်။ ပဗ္ဗာဇေယ္ယံ၊ ရဟန်းပြုလိုပါ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၏။ တာတ၊ ချစ်မြေး။ ကိံ ဝဒေတိ၊ အသို့ဆိုသနည်း။ သကလသ လောကဿာပိ၊ အလုံးစုံသောလူအပေါင်းအား၊လည်း။မေ၊ငါသည်။ပဗ္ဗဇ္ဇာ၊ရဟန်းပြုခြင်းကို။ အဝါရိတော၊ မမြစ်အပ်။ တဝ၊ သင်၏။ ပဗ္ဗဇ္ဇာ၊ ရဟန်း အဖြစ်သည်။ ဘဒ္ဒကာ၊ ကောင်း၏။ သစေသက္ကောသိ၊ အကယ်၍တတ်နိုင်မူကား။ ပဗ္ဗဇာဟိ၊ ရဟန်းပြုလေလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၍။ တံ၊ ထိုမဟာပန္ထကကို။ သတ္တုသန္တိကံ၊ ဘုရားအထံတော်သို့။ နေတ္ဝာ၊ဆောင်ယူခဲ့သည်ရှိသော်။ဂဟပတိ၊သူဌေးကြီး။ ဒါရကော၊ သူငယ်ကို။ တေ၊ သင်သူဌေးကြီးသည်။ ကိံ လဒ္ဓေ၊ အဘယ်ကရသနည်း။ ဣတိဝုတ္တေ၊ ဤသို့ မေးတော်မူသည်ရှိသော်။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ အယံ၊ ဤသူငယ်သည်။ မေ၊ အကျွန်ုပ်၏။ အာမနုတ္တာ၊ ဩဝါ မြေးဖြစ်ပါသည်ဘုရား။ တုမှာကံ၊ အရှင်ဘုရားတို့၏။ သန္တိကေ၊ အထံ၌။ ပဗ္ဗဇိတုကာမော၊ ရဟန်းပြုလို၏။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ သတ္ထာ၊ ဘုရားရှင်သည်။အညတရံ၊အမှတ်မရှိသော။ ပိဏ္ဍပါတ စာရိကံ၊ပိဏ္ဍပါတ်ဆောက်တည်သော။ ဘိက္ခုံ၊ရဟန်းကို။ဣဒံ၊ဒါရကံ၊ဤသူငယ်ကို။ ပဗ္ဗာဇေဟိ၊ရဟန်းပြုလေလော့။ ဣတိ အာဏာပေသိ၊ ဤသို့ စေခိုင်းတော်မူ၏။ ထေရော၊ မထေရ်သည်။တဿ၊ ထိုမဟာပန္ထကအား။ တစပဠုက ကမ္မဋ္ဌာနံ၊တစပဠုကကမ္မဋ္ဌာန်းကို။ အာစိက္ခိတ္ဝာ၊ ကြား၍။ ပဗ္ဗာဇေသိ၊ ရှင်ပြု၏။ သော။ ထိုမဟာပန္ထကသည်။ ဗဟုဗုဒ္ဓဝစနံ၊မျှားစွာသောဘုရားစကားတည်းဟူသောဝိဋ္ဌကတ်သုံးပုံကို။ ဥဂ္ဂဏှိတ္ဝာ၊ သင်၍။ ပရိပုဏ္ဏာသော၊အသက်နှစ်ဆယ်ပြည့်ပြီးသည်ရှိသော်။ ဥပသမ္ပဒံ၊ ပဋိဉာဏ်းအဖြစ်ကို။ လဘိတ္ဝာ၊ ရ၍။ ယောနိသောမနသိကာရေန၊ အသင့်နှလုံးသွင်းခြင်းဖြင့်။ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို။ ကရောန္တော၊ လုံ့လပြုသည်ရှိသော်။ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့။ ပါပုဏိ၊ ရောက်၏။ ပဿ၊ ထိုမဟာပန္ထကသည်။ ဗျာနသုခေန၊ ဗျာနန်ချမ်းသာဖြင့် လည်း၊ကောင်း။ ဖလသုခေန၊ ဖိုလ်ချမ်းသာဖြင့် လည်း၊ကောင်း။ ဝီတိနာမေန္တော၊ လွန်စေလျက်။

စိန္တေသိ၊ ကြံ၏။ ဣဒံသုခံ၊ ချမ်းသာခြင်းကို။ စူဠပန္ထကဿ၊ စူဠပန္ထကအား။ ဒါတုံ၊ ပေးခြင်းငှာ။ သက္ကာနုခေါ၊ တတ်နိုင်ကောင်းအံ့လော။ ဣတိ၊ ဤသို့ ကြံ၏။ တတော၊ ထိုသို့ကြံပြီးသည်မှ။ အယျကသေဋ္ဌိဿ၊ အဘိုးသူဌေး၏။ သန္တိကံ၊ အထံသို့။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ ဘေအာဟ၊ ဤသို့မိန့်ဆို၏။ မဟာသေဋ္ဌိ၊ သူဌေးကြီး။ သစေ အနုဇာနေယျာထ၊ အကယ်၍ ခွင့်ပြုပါကုန်သည်ဖြစ်အံ့။ အဟံ၊ ဒါသည်။ စူဠပန္ထကံ၊ စူဠပန္ထကကို။ ပဗ္ဗာဇေယ္ယံ၊ ရဟန်းပြုပါအံ့။ ဣတိ အာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ပဗ္ဗာဇေထ၊ ရဟန်းပြုပါကုန်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ ကိရ၊ အလွယ်သဖြင့် မြေးနှစ်ယောက်ကို ခွင့်ပေးခြင်းအကြောင်းကိုဆိုအံ့။ သေဋ္ဌိ၊ ရှင်သူဌေးသည်။ သာသနေ၊ သာသနာတော်၌။ သုပသန္နောစသုပဘန္တာစ၊ အလွန်ကြည်ညိုသည်၏အဖြစ်ကြောင့် လည်းကောင်း။ ဝေါ၊ ရှင်သူဌေးတို့၏။ ဧတေ၊ ဤသူငယ်တို့သည်။ ကတရဒိတာယ၊ အဘယ်သမီး၏။ ပုတ္တာ၊ သားတို့နည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ပုစ္ဆိယမာနောစ၊ မေးခဲ့သော်လျှင်။ ပလာယဒိတာယ၊ အစ်စေအပါးကျွန်ယောက်ျားနှင့်ပြေးသော သမီး၏။ ပုတ္တာ၊ သားတို့တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝတ္တုံ၊ ပြောဆိုခြင်းငှာ။ လဇ္ဇတိ၊ ရှက်နိုး၏။ တသ္မာစ၊ ထိုကြောင့် လည်းကောင်း။ သုခေနေဝ၊ အလွယ်သဖြင့်လျှင်။ တေသံ၊ ထိုသူငယ်တို့အား။ ပဗ္ဗဇ္ဇံ၊ ရဟန်းအဖြစ်ကို။ အနုဇာနိ၊ ခွင့်ပေး၏။ ထေရော၊ မဟာပန္ထကမထေရ်သည်။ စူဠပန္ထကံ၊ စူဠပန္ထကို။ ပဗ္ဗာဇေတ္ဝာ၊ ရဟန်းပြု၍။ သီလေသု၊ သီလတို့၌။ ပတိဋ္ဌာပေသိ၊ တည်စေ၏။ သောပိ၊ ထို စူဠပန္ထကသည်လည်း။ ပဗ္ဗာဇိတ္ဝာ၊ ရဟန်းပြု၍။ ဒန္ဓောဝ၊ ပညာနှံ့သည်သာ လျှင်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။

ကောကနုဒံ၊ ကောကနုဒအမည်ရှိသော။ ပဒုံ၊ သည်။ ပါတေတ၊ နံနက်အခါ၌။ အဝိတဂန္ဓံ၊ အံ့ုမကင်းသည်ဖြစ်၍။ သုဂန္ဓံ၊ ကောင်းသောအနံ့ ရှိလျက်။ ဖုလ္လံ၊ ပွင့်ခြင်းသည်။ သိယာယထာ၊ ကဲ့သို့။ အန္တလိက္ခေ၊ ကောင်းကင်၌။ ဝိရောစမာနံ၊ တင့်တယ်ခြင်းရှိသော။ တပန်တေ၊ တောက်ပသော တန်ခိုး အာနုဘော်ရှိသော။ အာဒိစ္စံ ဣဝ၊ နေမင်းကဲ့သို့။ ဝိရောစမာနံ၊ တင့်တယ်ခြင်း ရှိသော။ အဂ်ိရသံ၊ ဘုရားရှင်ကို။ ပဿ၊ ရှုကြည့်ပါလော့။

ဣမံ ကေ ဂါထံ၊ ဤတစ်ဂါထာကို။ စတုဟိ မာသေဟိ၊ လေးလတို့ဖြင့်။ ဥဂ္ဂဏှိတုံ၊ သင်ခြင်းငှာ။ နသက္ခိ၊ မတတ်နိုင်။ သော၊ ထိုစူဠပန္ထကသည်။

သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓကာလေ၊ ကဿပဟုရားသခင် လက်ထက်တော်၌။ ပဗ္ဗဇိတ္ဘာ၊ ရဟန်းပြု၍။ ပညဝါ၊ ပညာရှိသည်။ ဟုတ္ဘာ၊ ဖြစ်၍။ အညတရဿ၊ အမှတ်မရှိသော။ ဒန္ဓတိက္ခ၊ နော၊ ဉာဏ်လေးသောရဟန်း၏။ ဥဒ္ဒေသ ဂဟဏကာလေ၊ ပါဠိတော်ကို သင်ယူသောအခါ၌။ ပရိဟာသကေဠိ၊ ပြက်ရယ်မှုကို။ အကာသိကိရ ပြုသတတ်။ သောဘိက္ခု၊ ထိုအမှတ်မရှိသောရဟန်းသည်။ တေန၊ ထိုစူဠပန္ထကအလောင်းဖြစ်သော ရဟန်းသည်။ ပရိဟာသေန၊ ပြက်ရယ်မှုဖြင့် ကစားကျီစယ်ခြင်းကြောင့်။ လဇ္ဇီတော၊ ရှက်ခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍။ ဥဒ္ဒေသံပိ၊ ပါဠိတော်ကိုလည်း။ နေဝ ဂဏှိ၊ မသင်ဝံ့။ သဇ္ဈာယံပိ၊ ရွတ်အံသရဇ္ဈာယ်ခြင်းကိုလည်း။ နအကာသိ၊ မပြုဝံ့။ တေနကမ္မေန၊ ထိုပြက်ရယ်မှုပြုသောအကုသိုလ်ကံကြောင့်။ အယံ၊ ဣစ္ဆိစူဠပန္ထကသည်။ ပဗ္ဗဇိတ္ဘာ၊ ရဟန်းပြု၍လျှင်။ ဒန္ဓော၊ ပညာနုံ့သည်။ ဇာတော၊ ဖြစ်၏။ ဂဟိတဂဟိတံ၊ သင်တိုင်း သင်တိုင်းသော။ ပဒံ၊ အောက်အောက်ဖြစ်သောပုဒ်သည်။ ဥပရူပရိပဒံ၊ အထက်အထက်ပုဒ်ကို။ ဥဂ္ဂဏှန္တဿ၊ သင်သည်ရှိသော်။ နဿတိ၊ ပျောက်၏။ တဿ၊ ထိုစူဠပန္ထက၏။ ဣမမေဝ ဂါထံ၊ ဣမိပဒ္ဓံစသော ဂါထာကို။ ဂဟေတုံ၊ သင်ခြင်းငှာ။ ဝါယမန္တဿ၊ လုံ့လပြုစဉ်။ စတ္တာရောမာသာ၊ ဝါတွင်းလေးလတို့သည်။ အတိက္ကန္တာ၊ လွန်ကုန်၏။ သထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ စူဠပန္ထကကို။ မဟာပန္ထကော၊ မဟာပန္ထကသည်။ အာဟ၊ ဆို၏။ စူဠပန္ထက၊ စူဠပန္ထက။ တုံ၊ ဝါ ညီသည်။ ဣမသ္မိံ သာသနေ၊ ဤဘုရားသာသနာတော်၌။ အဘဗ္ဗော၊ မထိုက်။ စတ္တာဟိ မာသေဟိ၊ လေးလတို့ဖြင့်။ ဧကံ ဂါထံပိ၊ ဂါထာတစ်ပုဒ်ကိုမျှလည်း။ ဂဟေတုံ၊ နှုတ်တက်ရှုရ ရအောင် သင်ခြင်းငှာ။ နသက္ကောသိ၊ မတတ်နိုင်။ ပဗ္ဗဇိတကိစ္စံ ပန၊ ရဟန်းကိစ္စကိုကား။ ကထံ၊ အဘယ်အကြောင်းဖြင့်။ မတ္ထကံ၊ အပြီးသို့။ ပါပေဿသိ၊ ရောက်စေနိုင်အုံ့နည်း။ ဣတော၊ ဤနေရာကျောင်းမှ။ နိက္ခမ၊ ထွက်လေလော့။ ဣတံ၊ ဤသို့။ ဝိဟာရာ၊ ကျောင်းမှ။ နိကၡိ၊ နှင်ထုတ်၏။ စူဠပန္ထကော၊ စူဠပန္ထကသည်။ ဗုဒ္ဓသာသနေ၊ ဘုရားသာသနာတော်၌။ သိနေဟေန၊ ချစ်မြတ်နိုးခြင်းကြောင့်။ ဂိဟိဘာဝံ၊ လူ၏အဖြစ်ကို။ နပတ္ထေတိ၊ မတောင့်တ။ တသ္မိံ စကာလေ၊ ထိုအခါ၌လည်း။ မဟာပန္ထကော၊ မဟာပန္ထကသည်။ ဘဂ္ဂုဒ္ဒေသကော၊ ဆုမ်းညှန်းအရာကိုသမ္ဘတိရသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ကောမာရဘဒ္ဒေါ၊ အဘယမင်းသည်မွေးအပ်သော။ ဇီဝကော၊ ဇီဝကသည်။ ဗဟုမာလာ

ဂန္ဓဝိလေပနံ၊ မျှားစ္ဆာသော ပန်းနံ့သာနံ့သာပျော်ငင်းကို။ အာဒါယ၊ ယူခဲ့၍။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ အမ္ဗဝနံ၊ သရက်ဥယျာဉ်သို့။ အာဂန္တွာ၊ လာ၍။ သတ္ထာရံ၊ ဘုရားသခင်ကို။ ပူဇေတွာ၊ ပူဇော်၍။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ သုတ္တာ၊ ကြားနာပြီး၍။ အာသနာ၊ နေရာမှ။ ဥट्ठာယ၊ ထ၍။ ဒသဗလံ၊ သဗ္ဗညုဘုရားကို။ ဝန္ဒိတ္ဝာ၊ ရှိခိုး၍။ မဟာပန္ထကံ၊ မဟာပန္ထကသို့။ ဥပသင်္ကမိတ္ဝာ၊ ကပ်၍။ ဘန္တေ၊ ရား။ သတ္တုသန္တိကေ၊ ဘုရားအထံတော်၌။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်။ ကိတ္တကာ၊ အဘယ်မျှရှိကုန်သနည်း။ ဣတိပုစ္ဆိ၊ ဤသို့မေး၏။ ပဠုမတ္တာနိ ဘိက္ခုသတာနိ၊ ငါးရာမျှလောက် ရဟန်းရှိကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်လတ်သော်။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ သေ့၊ နက်ဖြန်။ ဗုဒ္ဓပမုခါနိ၊ ဘုရားအမှူးရှိသော။ ပဠုဘိက္ခု သတာနိ၊ ငါးရာသောရဟန်းတို့ကို။ အာဒါယ၊ ပင့်ခဲ့၍။ အမှာကံ၊ တပည့်တော်တို့၏။ နိဝေသနေ၊ အိမ်၌။ ဘိက္ခံ၊ ဆွမ်းကို။ ဂဏှာထ၊ အလှူခံပါကုန်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ ဥပသက၊ ဒါရကာ။ စူဠပန္ထကောနာမ၊ စူဠပန္ထကမည်သော ရဟန်းသည်။ ဒန္ဓော၊ ဉာဏ်လေး၏။ အဝိရုဇ္ဈိဓမ္မော၊ မစည်ပင် မပွားများနိုင်သော တရားရှိ၏။ တံ၊ ထိုစူဠပန္ထကကို။ ထပေတ္ဝာ၊ ချန်ထားခဲ့၍။ သေသာနံ၊ ကြွင်းကုန်သောရဟန်းတို့အား။ နိမန္တေနံ၊ ဒါယကာ ဘိတ်သည်ကို။ သမ္ပဋ္ဌာပေမိ၊ ဝန်ခံ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ထေရော၊ မဟာပန္ထက မထေရ်သည်။ အာဟ၊ မိန့်၏။ တံ၊ ထိုစကားကို။ သုတ္ဝာ၊ ကြား၍။ စူဠပန္ထကော၊ စူဠပန္ထကသည်။ စိန္တေသိ၊ ၏။ ထေရော၊ မဟာပန္ထကမထေရ်သည်။ တေကာနံ ဘိက္ခူနံ၊ ဤမျှလောက်ကုန်သော ရဟန်းတို့အား။ နိမန္တေနံ၊ ပင့်ဘိတ်ခြင်းကို။ သမ္ပဋ္ဌိစ္ဆန္တော၊ ဝန်ခံလျက်။ မံ၊ ငါ့ကို။ ဝါဟိရကံ ကတ္ဝာ၊ ဘုရားသာသနာမှ အပယူ၍။ သမ္ပဋ္ဌိစ္ဆတိ၊ ဝန်ခံ၏။ နိသံသယံ၊ ယုံမှားဖွယ်မရှိ။ မယ္ဟံ၊ ငါ၏။ ဘာတိကဿ၊ နောင်တော်၏။ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်။ မယိ၊ ငါ၏။ ဘိန္နံ၊ ပျက်သည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ မယ္ဟံ၊ ငါ့အား။ ဣမိနာ သာသနေန၊ ဤမြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံးအမ်ားမဖြင့်။ ကိံ၊ အကျိုးမရှိပြီ။ ဂိဟီ ဟုတ္ဝာ၊ လူထွက်၍။ ဒါနာဒီနိ၊ အလှူအစရှိကုန်သော။ ပုညာနိ၊ ကောင်းမှုတို့ကို။ ကရောန္တော၊ ပြုလျက်။ ဇီဝိဿामि၊ အသက်မွေးအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့အောက်မေ့လျက်။ သော၊ ထိုစူဠပန္ထကသည်။ ပုနဒိဝသေ၊ မိုးသောက်သောနေ့၌။ ပါတောဝ၊ စောစောကလျင်။ ဝိဟာရမိတ္တုံ၊ လူထွက်ခြင်းငှာ။ ပါယာသိ၊ သွားလေ

၏။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသခင်သည်။ ပစ္ဆိုသကာလေယော၊ မိုးသောက်ထအခါ၌ သာလျှင်။ လောကံ၊ လူအပေါင်းကို။ သြလောကေန္တော၊ ကြည့်ရှုတော်မူသည် ရှိသော်။ ဣမံ ကာရဏံ၊ ဤအကြောင်းကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ ပဌမတရံ၊ ရှေဦးစွာ။ ဂန္ဓာ၊ ကြွတော်မူ၍။ စူဠပန္ထကသ၊ စူဠပန္ထက၏။ အာဂမေန မဂ္ဂေန၊ လာသောခရီးဖြင့်။ ဒ္ဒါရကောဋ္ဌကေ၊ တံခါးမုခ်ဦး၌။ စင်္ကမန္တော၊ စင်္ကြံကြွတော်မူလျက်။ တာဝအဋ္ဌာသိ၊ နေတော်မူ၏။ စူဠပန္ထကော၊ စူဠပန္ထကသည်။ ဂစ္ဆန္တော၊ သွားလေသော်။ သတ္ထာရံ၊ ဘုရား ရှင်ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ ဥပသင်္ကမိတ္မာ၊ ကပ်၍။ ဝန္ဒိတ္မာ၊ ရှိခိုး၍။ အဋ္ဌာသိ၊ တည်လေ၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုစူဠပန္ထကကို။ သတ္ထာ၊ ဘုရားရှင်သည်။ စူဠပန္ထက၊ စူဠပန္ထက။ တုံ၊သင်သည်။ ဣမာယဝေလာယ၊ ဤစောစောကြီးအခါ၌။ကုဟိं ပန၊အဘယ်အရပ်သို့လျှင်။ ဂစ္ဆတိ၊ သွားမည်နည်း။ ဣတိ၊ အာဟ။ ဤသို့မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ မံ၊ တပည့်တော်ကို။ ဘာတာ၊ နောင်တော်၊ မဟာပန္ထကသည်။ နိဂန္ထိ၊ ကျောင်းမှန့်ယုတ်၏။ တေန၊ ထိုကြောင့်။ အဟံ၊တပည့်တော်သည်။ ဝိဟာရမိတုံ၊ လူထွက်ခြင်းငှာ။ ဂစ္ဆာမိ၊ သွားပါအုံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။စူဠပန္ထက၊ စူဠပန္ထက။ တဝ၊ သင်၏။ ပဗ္ဗာဇနာမ၊ ရဟန်းအဖြစ်မည်သည်။ မမ သန္တိကေ၊ ငါဘုရားအထံ၌။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဘာတရာ၊ အစ်ကိုသည်။နိဂန္ထိ၊ တောနှင်ထုတ်အပ်သောသင်သည်။ ကဿ၊ ကြောင့်။ မမသန္တိကံ၊ ငါဘုရားအထံသို့။ နာဂစ္ဆိဿသိ၊ မလာတဲနေဘိသနည်း။ ဟေ၊ လာလှည့်။ တေ၊သင့်အား။ ဂိဟိဘာဝေန၊ လူအဖြစ်ဖြင့်။ ကိं၊ အဘယ်အကျိုးရှိအုံ့နည်း။မမသန္တိကေ၊ ငါဘုရားအထံ၌။ ဘဝိဿသိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၍။ စင်္ကြံကိုတတလေန၊ စက်တော်အပြင်ရှိသော။ ပါဏိနာ၊ လက်ဖြင့်။ တံ၊ ထိုစူဠပန္ထကကို။ သီသံ၊ ဦးခေါင်းကို။ ပေဏမသိတ္မာ၊ သုံးသပ်၍။ အာဒါယ၊ ခေါ်တော်မူခဲ့၍။ဂန္ဓာ၊ကြွသွား၍။ဂန္ဓကုဋိပမုခေ၊ဂန္ဓကုဋိအနီး၌။နိသီဒါပေတ္မာ၊ နေစေ၍။ စူဠပန္ထက၊ စူဠပန္ထက။ ပုရတ္တာဘိမုခေ၊။ အရှေ့လောကဓာတ်သို့ ရှေ့ရှု။ ဟုတ္မာ၊ ဖြစ်၍။ ဣမံ ပိလောတိကံ၊ ဤပုဆိုးနွမ်းကို။ ရဇော ဟရဏံ ရဇောဟရဏန္တိ၊ ရဇောဟရဏံ ရဇောဟရဏံ ဟူ၍။ ပရိမဇ္ဇာန္တာ၊ သုံးသပ်လျက်။ ဣဒေဝ၊ ဤအရပ်၌လျှင်။ဟောတိ၊ ဖြစ်လော့။ ဣတိ၊ သို့မှာထားတော်မူ၍။ ဣဒ္ဓိယာ၊ တန်ခိုးဖြင့်။ အဘိသင်္ခတံ၊ ဖန်ဆင်းအပ်သော။ ပရိသုဒ္ဓံ၊ ဖြူစင်

စ္ဓာသော။ ပိလောတိကံ၊ ပုဆိုးနှမ်းကို။ ဒတ္တာ၊ ပေး၍။ ကာလေ၊ ဆွမ်းဘုဉ်း ပေးချိန်ကာလကို။ အာရောစိတေ၊ ကြားလျှောက်သည်ရှိသော်။ ဘိက္ခုသံဃ ပရိဝုတော၊ ရဟန်းအပေါင်းခြံရုံလျက်။ ဇိဝကဿ၊ ဇီဝက၏။ ဂေဟံ၊ အိမ်သို့။ ဂန္တွာ၊ ကြွတော်မူ၍။ ပညတ္တာသနေ၊ ခင်းထားအပ်သော ဘုရားနေရာ၌။ နိသီဒိ၊ နေတော်မူ၏။ စိုင်ပန္ထကောပိ၊ စိုင်ပန္ထကသည်လည်း။ သူရိယံ၊ နေကို။ ဩလောကေန္တော၊ ကြည့်လျက်။ တံပိလောတိကံ၊ ထိုပုဆိုးနှမ်းကို။ ရဇောဟရဏံ ရဇောဟရဏန္တိ၊ မြှုကိုဆောင်၏။, မြှုကိုဆောင်၏ဟူ၍။ ပရိ ပဇ္ဇန္တော၊ သုံးသပ်လျက်။ နိသီဒိ၊ နေ၏။ တံ ပိလောတိက ခဏ္ဍံ၊ ထိုပုဆိုးပိုင်း သည်။ တဿ၊ ထိုစိုင်ပန္ထက၏။ ပရိမဇ္ဇန္တဿ၊ သုံးသပ်စဉ်။ ကိလိဋ္ဌံ၊ ညစ်နှမ်း သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ တတော၊ ထိုနောင်မှ။ စိန္တေသိ၊ ကြံ၏။ ဣဒံ ပိလော တိကခဏ္ဍံ၊ ဤပုဆိုးပိုင်းသည်။ အတိဝိယ၊ အလွန်လျင်။ ပရိသုद्धं၊ ဖြူစင်စ္ဓာ၏။ ဣမံ ပန အတ္တဘာဝံ၊ ဤအတ္တဘောကို။ နိဿာယ၊ မှီ၍။ ပုရိမပကတိ ၊ ရှေး သဘောကို။ ဝိဇဟိတ္တာ၊ စွန့်၍။ ဝေါ၊ ဤသို့။ ကိလိဋ္ဌံ၊ ညစ်နှမ်းခြင်းသည်။ ဇာတံ၊ ဖြစ်၏။ သခ်ါရာ၊ ပြုပြင်ခြင်းသဘောရှိသော ဘုံသုံးပါး၌ ဖြစ်ကုန်သော သင်္ခါရတရားတို့သည်။ အနိစ္စာ ဝတ၊ မမြဲကုန်စ္ဓတကား။ ဣတိ၊ သို့။ ခယဝယံ၊ ကုန်ခြင်းပျက်ခြင်းကို။ ဥပဋ္ဌပေန္တော၊ စူးစမ်းဆင်ခြင်လျက်။ ဝိပဿနံ၊ ဝိပဿနာ ကို။ ဝဍ္ဎေသိ၊ ပွားစေ၏။ သတ္ထာ၊ ဘုရားရှင်သည်။ စိုင်ပန္ထကဿ၊ စိုင်ပန္ထက ၏။ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်။ ဝိပဿနံ၊ ဝိပဿနာသို့။ အာရုဠှံ၊ တက်ပြီ။ ဣတိ၊ သို့။ ဥ ဘတ္တာ၊၍။ စိုင်ပန္ထက၊ စိုင်ပန္ထက။ တုံ၊သင်သည်။ ပိလောတိကခဏ္ဍမေဝ၊ ပုဆိုး ပိုင်းသည်လျှင်။ ကိလိဋ္ဌံ၊ ညစ်နှမ်းခြင်းကို။ ရဇံရဇဘူတန္တိ၊ မြှုမြှုနှင့်ကြောင့် ဖြစ်၏ဟု။ သညံ၊ အမှတ်ကို။ မာကရိ၊ မပြုလင့်။ တေ၊ သင်၏။ အဗ္ဘန္တရေပန၊ ကိုယ်တွင်းဌာကား။ ရာဂ ရဇောဒယော၊ ရာဂစသော ကိလေသာမြှုတို့သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိကုန်၏။ တေ၊ ထိုကိလေသာမြှုတို့ကို။ ဟရာဟိ၊ ပယ်လော့။ ဣတိ ဝတ္တာ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၍။ ဩဘာသံ၊ ကိုယ်တော်ရောင်ကို။ ဝိဿဇ္ဇေတ္တာ၊ လွှတ်၍။ ပုရတော၊ ရှေ့မှ။ နိသိန္နောဝိယ၊ နေသကဲ့သို့။ ပညာယမာနရူပေါ၊ ထင်ရှားသောကိုယ်တော်သည်။ ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်၍။ ဣမာဂါထာ၊ ဤဂါထာ တို့ကို။ အဘာသိ၊ ဟောတော်မူ၏။

ရဇော၊ ရဇဟူသည်။ ရာဂေါ၊တပ်ခြင်းလောဘတည်း။ ရေဏု၊ မြူကို။ နစ ပန ဝုစ္စတေ၊ မဆိုအပ်။ ရဇောတိ ဇေတံ၊ ဤရဇဟူသောအမည်သည်။ ရာဂသ၊ ရာဂ၏။ အဓိဝစနံ၊ အမည်တည်း။ ဇေတံ ရဇံ၊ ဤမြူကို။ ဝိပ္ပဇဟိတ္ဝာန၊ ပယ်၍။ ယေ ဘိက္ခဝေါ၊တို့သည်။ ဝိဟရန္တိ၊ ကုန်၏။ တေ ဘိက္ခဝေါ၊ တို့သည်။ ဝိဂတ ရဇသ၊ ကင်းသောမြူရှိသော ဘုရား၏။ သာသနေ၊ သာသနာတော်၌။ အတ္ထိ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။

ရုဇော၊ ရဇဟူသည်။ ဒေါသော၊ အမျက်ထွက်ခြင်းတည်း။ ရေဏုပန၊ မြူကိုလျှင်။ နစ ပန ဝုစ္စတေ၊ မဆိုအပ်။ ရုဇောတိ ဇေတံ၊ ရုဇဟူသော ဤအမည် သည်။ ဒေါသဿ၊ ဒေါသ၏။ အဓိဝစနံ၊ အမည်တည်း။ ဇေတံ ရဇံ၊ ဤမြူကို။ ဝိပ္ပဇဟိတ္ဝာန၊ ပယ်၍။ ယေဘိက္ခဝေါ၊ တို့သည်။ ဝိဟရန္တိ၊ ကုန်၏။ တေ ဘိက္ခဝေါ၊တို့သည်။ ဝိဂတရဇသ၊ ကင်းသောမြူရှိသောဘုရား၏။ သာသနေ၊ သာသနာတော်၌။ အတ္ထိသန္တိ၊ ရှိကုန်၏။

ဘိက္ခဝေါ၊ ရဟန်းတို့။ ရဇောပန၊ ရဇဟူသည်ကား။ မောဟော၊ တွေဝေ ခြင်းတည်း။ ရေဏု၊ မြူကို။ နစပနဝုစ္စတေ၊ မဆိုအပ်။ ရဇောတိ ဇေတံ၊ ရဇ ဟူသော ဤအမည်သည်။ မောဟဿ၊ မောဟ၏။ အဓိဝစနံ၊ အမည်တည်း။ ဇေတံ ရဇံ၊ ဤမြူကို။ ဝိပ္ပဇဟိတ္ဝာန၊ ပယ်၍။ ယေဘိက္ခဝေါ၊တို့သည်။ ဝိဟရန္တိ၊ ကုန်၏။ တေ ဘိက္ခဝေါ၊ တို့သည်။ ဝိဂတရဇသ၊ မြူမရှိသော ဘုရား၏။ သာသနေ၊ သာသနာတော်၌။ အတ္ထိသန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ ဤတိအာဘာသိ၊ ဤသို့ ဟောတော်မူ၏။

ဂါထာပရိယောသာနေ၊ ဂါထာကိုဟော၍ အပြီး၌။ စူဠပန္ထကော၊ စူဠ ပန္ထကသည်။ သဟပဋိသမ္ဘိဒါဟိ၊ ပဋိသမ္ภိဒါတို့နှင့်တကွ။ အရဟတ္တံ၊ ရဟန္တာ အဖြစ်သို့။ ပါပုဏိ၊ ရောက်၏။ အဿ၊ ထိုစူဠပန္ထကဘား။ သဟပဋိသမ္ภိဒါဟိ ယေဝ၊ ပဋိသမ္ภိဒါတို့နှင့်တကွသာလျှင်။ တိဏပိဋ္ဌကာနိ၊ ပိဋကတ်သုံးပုံတို့ သည်။ အာဂမိ သု၊ ရောက်လာကုန်၏။ ကိရ၊ ကြားဘူးသည်ကား။ သော၊ ထို စူဠပန္ထကသည်။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌။ ရာဇာဟုတ္ဝာ၊ မင်းဖြစ်၍။ နဂရံ၊ ပြည်ကို။ ယဒဂ္ဂေ ဏံ၊ လက်ယာရစ်လှည့်သည်ကို။ ကရောန္တော၊ ပြုသည်ရှိသော်။ နလာဋတော၊ နဖူးမှ။ သေဒေါ၊ ချွေးသည်။ မုစ္စန္တော၊ ထွက်လတ်သော်။ ပရိသုဒ္ဓေန၊ ဖြူစင်သော။ သာဋကေန၊ မျက်နှာသုတ်ပဝါဖြင့်။ နလာဋန္တံ၊ နဖူးပြင်ကို။ ပုဉ္ဇိ၊ သုတ်၏။

သာဌကေပ၊ မျက်နှာသုတ်ပဝါသည်။ကိလိဋ္ဌော၊ညစ်နွမ်းသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။သော၊ထိုမင်းသည်။ဣမံသရီရံ၊ဤကိုယ်ကို။ နိဿာယ၊မှီ၍။ ဝေရူပေါ၊ ဤသို့သဘောရှိသော။ ပရိသုဒ္ဓေါ၊ ဖြူစင်စွာသော။ သာဌကော၊ မျက်နှာ သုတ်ပဝါသည်။ ပကတိ၊ ရှေးသဘောကို။ ဇဟိတ္တာ၊ စွန့်၍။ ကိလိဋ္ဌော၊ ညစ်နွမ်းခြင်းသည်။ဇာတော၊ဖြစ်၏။ သခ်ါရာ၊သင်္ခါရတရားတို့သည်။အနိစ္စာ ဝတ၊ မမြဲကုန်စွတကား။ ဣတိ၊သို့။ အနိစ္စသညံ၊အနိစ္စသညာကို။ လဘိ၊ရဘူး၏။ ဇေတုကာရဏေန၊ ထိုအကြောင်းကြောင့်။ အသ၊ ထိုစူဠပန္ထကအား။ ရဇောဟရဏမေဝ၊ရဇောဟရဏကမ္မဋ္ဌာန်းသည်လျှင်။ပစ္စယော၊အထောက် အပံ့အားကြီးသောအကြောင်းသည်။ဇာတော၊ဖြစ်လေ၏။ကောမာရဘစ္စော၊ အဘယမင်းသည် မွေးအပ်သော။ ဇိဝကောပိ၊ ဇီဝကသည်လည်း။ ဒသ ဗလဿ၊ မြတ်စွာဘုရားအား။ ဒက္ခိဏောဒကံ၊ အလှူရေစက်ကို။ ဥပနာမေ၊ သိကပ်၏။ သတ္ထာ၊ ဘုရားရှင်သည်။ ဇိဝက၊ ဇီဝက။ ဝိဟာရေ၊ ကျောင်း၌။ ဘိက္ခူ၊ ရဟန်းတို့သည်။ အတ္ထိနဿ၊ ရှိကုန်သေး၏မဟုတ်လော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်ပြီးသော်။ ဟတ္ထေန၊ လက်ဖြင့်။ ပတ္တံ၊သပိတ်ကို။ ပိဒဟိ၊ ပိတ်၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ မဟာပန္ထကော၊ မဟာပန္ထကသည်။ ဝိဟာရေ၊ ကျောင်း၌။ ဘိက္ခူ၊ ‘ရဟန်းတို့သည်။ နတ္ထိတိ၊မရှိပြီဟူ၍။ အာဟနဿ၊ ဆိုခဲ့၏မဟုတ်လော။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသခင်သည်။ ဇီဝက၊ ဇီဝက။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ မိန့်၏။ ဇီဝကော၊ ဇီဝကသည်။ တေနဟိ၊ ထိုသို့အမိန့်ရှိပြီးတကား။ ဘဏေ၊ အချင်းယောက်ျား။ ဂစ္ဆ၊ သွားချေ။ ဝိဟာရေ၊ကျောင်း၌။ ဘိက္ခူနံ၊ ရဟန်း တို့၏။ အတ္ထိဘာဝံ၊ ရှိသည်၏အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း။ နတ္ထိဘာဝံ၊ မရှိ သည်၏ အဖြစ်ကို လည်းကောင်း။ တုဏ္ဍေ၊ သင်သည်သာလျှင်။ ဇာနာဟိ၊ သိအောင်ပြုလေလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုရိသံ၊ ယောက်ျားကို။ ပေသေသိ၊ စေလွှတ်၏။ တဿ ခဏေ၊ ထိုခဏ၌။ စူဠပန္ထကော၊ စူဠပန္ထကသည်။ မယ္ဟံ၊ ငါ၏။ဘာတိကော၊ နောင်တော်မထေရ်သည်။ ဝိဟာရေ၊ကျောင်း၌။ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ နတ္ထိ၊ ကုန်။ ဣတိဘဏသိ၊ ဤသို့ဆို၏။ ဝိဟာရေ၊ ၌။ ဘိက္ခူနံ၊ ရဟန်းတို့၏။ အတ္ထိဘာဝံ၊ ရှိသည်၏အဖြစ်ကို။ အသ၊ ထိုပင့်ခေါ်လာသော သူအား။ ပကာသိသာမိတိ၊ ပြအံ့ဟူ၍။ သကလံ အမ္ဗဝနံ၊ အလုံးစုံသော သရက်ဥယျာဉ်ကို။ ဘိက္ခူနညော၊ ရဟန်းတို့ဖြင့်သာလျှင်။ ပူရေသိ၊ပြည့်စေ

၏။ ကေစ္ဆ ဘိက္ခု၊ အချို့ကုန်သော ရဟန်းတို့သည်။ စီဝရကမ်း၊ သက်နှံ့ ချုပ်သောအမှုကို။ ကရောန္တိ၊ ပြုကုန်၏။ ကေစ္ဆ၊ အချို့ကုန်သော ရဟန်းတို့ သည်။ ရဇနကမ်း၊ သုက်နှံ့ဆိုးခြင်းအမှုကို။ ကရောန္တိ၊ ပြုကုန်၏။ ကေစ္ဆ၊ အချို့ကုန်သော ရတန်းတို့သည်။ သဇ္ဇာယံ၊ သရဇ္ဇယ်ခြင်းအမှုကို။ ကရောန္တိ၊ ပြုကုန်၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့သောနည်းဖြင့်။ အညမညံ၊ အချင်းချင်း။ အသဒ္ဓိယံ၊ မတူသော်မှာ။ ဘိက္ခုသဟယသံ၊ ရဟန်းတစ်ထောင်ကို။ မာပေသိ၊ ဖန်ဆင်း၏။ သောပုရိသော၊ ထိုစေလိုက်သော ယောက်ျားသည်။ ဝိဟာရေ၊ ကျောင်း၌။ ဗဟုံ ဘိက္ခုံ၊ များစွာသောရဟန်းကို။ ဒိသ္ဝာ၊ မြင်၍။ နိဝတ္တိတ္ဝာ၊ ပြန်လည်၍။ အယ္ယ၊ သခင်။ သကလအမ္ဗဝနံ၊ အလုံးစုံသော သရက်ဥယျာဉ်ကို။ ဘိက္ခုဟိ၊ ရဟန်းတို့ဖြင့်။ ပရိပုဏ္ဏံ၊ ပြည့်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဇီဝကဿ၊ ဇီဝကအား။ အာရောစေသိ၊ ကြား၏။ ထေရောပိ၊ မထေရ်သည်လည်း။ ခေါ၊ စင်စစ်။ တတ္ထေव၊ ထိုအရပ်၌လျှင်။

စူဠပန္ထကော၊ စူဠပန္ထကသည်။ သဟဿကဿတ္တာ၊ ရဟန်းတစ်ထောင်ကို။ အတ္ထာဝံ၊ မိမိကိုယ်ကို။ နိမ္မိနိတ္ဝာန၊ ဖန်ဆင်း၍။ ယာဝကာလပ္ပဝေဿနာ၊ ဆွမ်းဘုဉ်းပေးဝင်သည် ကာလတိုင်အောင်။ ရမ္မေ၊ နှလုံးမွေ့လျော်ဖွယ် ရှိသော။ အမ္ဗဝနေ၊ သရက်ဥယျာဉ်၌။ နိသီဒိ၊ နေ၏။

အထ၊ ထိုအခါ၌။ သတ္ထာ၊ ဘုရားရှင်သည်။ တံပုရိသံ၊ ထိုအပင့်လှတ်သော ယောက်ျားကို။ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းသို့။ ဂန္တွာ၊ သွား၍။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသခင်သည်။ စူဠပန္ထကံနာမ၊ စူဠပန္ထက မည်သော ရဟန်းကို။ ပက္ကောသတိ၊ ခေါ်တော်မူ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝဒေဟိ၊ ဆိုလေလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်၏။ တေန၊ ထိုယောက်ျားသည်။ ဂန္တွာ၊ သွား၍။ တထာ၊ ထို ဘုရားမိန့်တော်မူတိုင်း။ ဝုတ္တော၊ ခေါ်ရာ၌။ အဟံ၊ ငါသည်။ စူဠပန္ထကော၊ စူဠပန္ထကတည်း။ အဟံ၊ ငါသည်။ စူဠပန္ထကော၊ စူဠပန္ထကတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ မုခသဟသံ၊ ခံတွင်းတစ်ထောင်သည်။ ဥဋ္ဌဟိ သု၊ ထူးကုန်၏။ သော ပုရိသော၊ ထိုယောက်ျားသည်။ ဂန္တွာ၊ သွား၍။ ဘန္တေ၊ ဘုရား။ သဗ္ဗေပိ၊ အလုံးစုံသော သူတို့သည်လည်း။ စူဠပန္ထကောယေဝနာမာကိရ၊ စူဠပန္ထက မည်ကုန်သတတ်။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ တေနဟိ၊ ထိုသို့ဆိုတပြီး ကား။ ဂန္တွာ၊ သွား၍။ ယော၊ အကြင်ရဟန်းသည်။ အဟံစူဠပန္ထကောတိ၊

၀ါစူဠပန္ထကတည်းဟု။ပဌမ၊ရှေဦးစွာ။ဝဒတိ၊ဆို၏။တံ၊ထိုရဟန်းကို။ဟတ္ထေ၊ လက်၌။ ဂဏှ၊ကိုင်လော့။ အဝသေသာ၊ ကြင်းသောရဟန်းဘို့သည်။ အန္တရ ဓာယိဿန္တိ၊ ကွယ်ပျောက်ကုန်လတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုမိန့်တော်မူပြီ။ သော၊ ထိုယောက်ျားသည်။ တထာ၊ ဘုရားမိန့်တော်မူတိုင်း။ အကာသိ၊ပြု၏။ တာဝ ဒေဝ၊ ထိုခဏ၌သာလျှင်။ သဟသမဋ္ဌာ၊ တစ်ထောင်မျှလောက်ကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊တို့သည်။ အန္တရဓာယိ သုဂ္ဂယ်ပျောက်ကုန်၏။ ထေရောပိ၊ စူဠပန္ထက မထေရ်သည်လည်း။ တေနပုရိသေန၊ ထိုယောက်ျားနှင့်။သဒ္ဓိ၊တကွ။အဂမာ သိ၊ကြွသွား၏။ သတ္ထာ၊ ဘုရားရှင်သည်။ ဘဏ္ဍာဂါရံ ပရိယောသာနေ၊ ဆွမ်း ဘုဉ်းပေးပြီးသောအခါ၌။ ဇီဝကံ၊ ကို။ အာမန္တေသိ၊ ခေါ်၍မိန့်တော်မူ၏။ ဇီဝက၊ဇီဝက။ စူဠပန္ထကဿ၊၏။ ပတ္တံ၊သပိတ်ကို။ ဂဏှာဟိ၊ယူလော့၊အယံ၊ ဤစူဠပန္ထကသည်။ တေ၊ သင့်အား။ အနုမောဒနံ၊ တရားဟောခြင်းကို။ ကရိဿတိ၊ ပြုတော်မူလတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။ ဇီဝကော၊ ဇီဝက သည်။ တထာ၊ ထိုဘုရားမိန့်တော်မူတိုင်း။ အကာသိ၊ ပြု၏။ ထေရော၊ စူဠ ပန္ထကမထေရ်သည်။ သီဟနာဒံ၊ ခြင်္သေ့သံကို။ နဒန္တော၊ ဆိုလျက်။ တရုဏ သီဟောဝိယ၊ခြင်္သေ့ငယ်ကဲ့သို့။ တီဟိပိဋ္ဌကေဟိ၊ပိဋ္ဌကတ်သုံးပုံတို့ဖြင့်။ သခ်ေါ ဘေတ္တာ၊ ချောက်ချား၍။ အနုမောဒနံ၊တရားဟောခြင်းကို။ အကာသိ၊ပြု၏။ သတ္ထာ၊သည်။ အာသနာ၊နေရာမှ၊ ဥဋ္ဌာယ၊ထ၍။ ဘိက္ခုသံဃပရိဝုတော၊ ရဟန်းသံဃာအပေါင်းခြံရံလျက်။ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းသို့။ ဂန္တွာ၊ ကြွ၍။ ဘိက္ခူဟိ၊ရဟန်းတို့သည်။ ဝတ္တေ ဒဿိတေ၊ ဝတ်ကိုပြုပြီးသည်ရှိသော်။ဥဋ္ဌာ ယာသနာ၊ နေရာမှကြွတော်မူ၍။ ဂန္ဓကုဋိပမုခေ၊ ဂန္ဓကုဋိအဦး၌။ ဌတ္တာ၊နေ တော်မူ၍။ ဘိက္ခုသံဃဿ၊ ရဟန်းသံဃာအပေါင်းအား။ သို့ဂတောဝါဒံ၊ ဘုရားအဆုံးအမကို။ ဒတ္တာ၊ ပေး၍။ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို။ ကထေတ္တာ၊ ဟော၍။ ဘိက္ခုသံဃံ၊ ရဟန်းသံဃာကို။ ဥယျောဇေတ္တာ၊ လွှတ်လိုက်၍။ သုရဘိဂန္ဓဝါသိတံ၊ အလွန်မွှေ့လျော်ဘွယ် ကောင်းသော အနံ့တို့ဖြင့် ထုံအပ်သော။ ဂန္ဓကုဋိံ၊ဂန္ဓကုဋိသို့။ ပဝိသိတ္တာ၊ ဝင်တော်မူလတ်သော်။ဒုက္ခွ ဏေန ပသေန၊ လက္ခဏနံပါးဖြင့်။ သီဟသေယျံ၊မြတ်သောကုပ်ခြင်းသို့။ဝါ၊ ခြင်္သေ့မင်း၏အိပ်ခြင်းကဲ့သို့။ ဥပဂတော၊ ရောက်တော်မူ၏။ အထ၊ ထိုအခါ ၌။ သာယန္ဟသမယေ၊ ညချမ်းသောအခါ၌။ ဘိက္ခူ၊ရဟန်းတို့သည်။ ဣတော

စိတောစ၊ ထိုမှ ဤမှလည်း။သမောသရိတ္ဘာ၊ စုဝေးပေါင်းရုံး၍။ ရတ္တကမ္မလ သာဏီ၊ ထွတ်ထွတ်နီသော ကမ္မလာတင်းတိမ်ကို။ ပရိကွေ့ဂန္ဓောဝိယ၊ ထက် ဝန်းကျင်မှကာရံတိသကဲ့သို့။ နိသီဒိတ္ဘာ၊နေ၍။ သတ္တုဂုဏ်ကထံ၊ ဘုရားဂုဏ် ကျေးဇူးနှင့်စပ်သောစကားကို။ အာရုဘိ သု၊ အားထုတ်၍ ပြောဟောကုန် ၏။အာဝုသော၊ငါ့ရှင်တို့။မတာပန္ဓကော၊မတာပန္ဓကသည်။စူဠပန္ဓကသ၊ စူဠပန္ဓက၏။အဗ္ဘာသယုံ၊ အလိုကို။ အဇာနန္တော၊မသိခြင်းကြောင့်။ စထူဟိ မာသေဟိ၊ လေးလတို့ဖြင့်။ ကေဝဏ်ထံ၊တစ်ဝါသာကို။ဥဂ္ဂဏှိတ္ဘာ၊သင်ယူစေ ခြင်းငှာ။ နသက္ကောတိ၊ မထတ်နိုင်။ အယံ၊ ဤစူဠပန္ဓကသည်။ ဒန္ဓော၊ညက် ထိုင်း၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၍။ ဝိတာရာ၊ကျောင်းမှ။ နိကခိ၊နှင်ထုတ်၏။ သမ္ဘာ သမ္ဘုဒ္ဓေါပန၊ဘုရားသဗ္ဗညုသည်ကား။ အတ္တနော၊ကိုယ်တော်၏။ အနုတ္တရ ဓမ္မတာယ၊ အတုမရှိသောသဘောရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ အသ၊ ထိုစူဠ ပန္ထကအား။ ကေသို့ ယေဝ အန္တရတ္ထေ၊ ဆုမ်းမစားမီ တစ်ခုသောအကြား ကာလ၌သာလျှင်။ သဟပဋိသမ္ဘိဒါဟိ၊ ပဋိသम्भिदါတို့နှင့်တကွ။ အရဟတ္တံ၊ ရတန္တာအဖြစ်ကို။ အဒါသိ၊ ပေးတော်မူပေ၏။တီဏိပိဋကာနိ၊ ပိဋကတ်သုံး ပုံတို့သည်။ သဟပဋိသम्भिदါဟိယေဝ၊ ပဋိသम्भिदါတို့နှင့်တကွသာလျှင်။အာ ဂတာနိ၊ နှုတ်တက်လာကုန်၏။ ဗုဒ္ဓါနုံ၊ဘုရားရှင်တို့၏။ဗလံနာမ၊အားအစွမ်း မည်သည်ကား။ အတောမတန္တံ၊ ကြောင်ကြီးမြတ်လှပေ၏။ ဤတိ၊ဤသို့ ပြော ဟောကြကုန်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ ဘဂဝါ၊ ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာ ဘုရားသည်။ ဓမ္မလဘာယံ၊ တရားသဘင်၌။ ဣမံ၊ကထာပဝတ္တိံ၊ ဤစကား ပြောတောခြင်းကို။ဥ တ္ဘာ၊ သိတော်မူ၍။ အဇ္ဈာယခု။ မယာ၊ငါဘုရားသည်။ ဂန္ထုံ၊ တားတော်မူခြင်းငှာ။ ဝဋ္ဋတိတိ၊ သင့်၏ဟု။ ဗုဒ္ဓသေယျာယ၊ ဘုရား၏။ ကျိန်းစက်ခြင်းမှ။ ဥဋ္ဌာယ၊ ထတော်မူ၍။ သုရတ္တပန္ဒုံ၊ ကောင်းစွာ နိုသော အဆင်းရှိသောနှစ်ထပ်ချုပ်သောသင်းပိုင်ကို။ နိဝါသေတ္ဘာ၊ ဝတ်တော်မူ၍။ ဝိဇ္ဇုလတာဝိယ၊ လျှပ်စစ်နွယ်ကဲ့သို့သော။ကာယဗန္ဓနံ၊ ခါးပန်းကို။ဗန္ဓိတ္ဘာ၊ ဖွဲ့၍။ ရတ္တကမ္မလာသဒိသံ၊ကမ္မလာနီနှင့်တူသော။ သုဂတမတာစီဝရံ၊မြတ်စွာ ဘုရား၏ မြတ်သောသင်္ကန်းကို။ ပါရုပိတ္ဘာ၊ ရုံတော်မူ၍။ သုရဘိဂန္ဓကုဋိ ဘော၊ မွေ့လျော်ဘွယ်ကောင်းသောအနံ့တို့ဖြင့် လှိုင်သောဂန္ဓကုဋီမှ။ နိက္ခ မ္မ၊ထွက်တော်မူ၍။မတ္တဝရဝါရဏောဝိယ၊အမုန်းယစ်သောဆင်ပြောင်ကဲ့သို့

သိဟဝိဇမ္ဘိတဝိလာသေန၊ ခြသေ့မင်း၏ တင့်တယ်စံပယ်ခြင်းဖြင့်၊ အနန္တာယ၊ အုံ့ညြခြင်းငှာ အဆုံးမရှိသော။ ဗုဒ္ဓလီဌာယ၊ ဘုရား၏ တင့်တယ် စံပယ် ခြင်းဖြင့်။ ဓမ္မသတိ၊ တရားသဘင်သို့။ ဂန္ဓာ၊ ကြွတော်မူ၍။ အလက်တ မဏ္ဍပ သာလာယ၊ တန်းဆာ ဆင်ယင်အပ်သော မဏ္ဍပ်သဘွယ်ရှိသော ညီမူခံရာ စရပ်၏။ မဇ္ဈေ၊ အလယ်၌။ သုပညတ္တဝရဗုဒ္ဓါသနံ၊ ကောင်းစွာခင်းထားအပ် သောမြတ်သောဘုရားနေရာသို့။ အဘိရုယှ၊ တက်တော်မူ၍။ ဆဗ္ဗဏ္ဏဗုဒ္ဓရံသိ ဓယာ၊ ခြောက်သွယ်သော ဘုရားရောင်ခြည်တော်တို့ကို။ ဝိဿဇ္ဇေန္တော၊ လွှတ် တော်မူလျက်။ အဏ္ဏဝကုစ္ဆိ ခေါဘယမာနောဝိယ၊ သမုဒ္ဒရာအဝှမ်းဌ်ချောက် ချားခြင်းကဲ့သို့။ ယုဂန္ဓရမတ္ထကေ၊ ယုဂန္ဓိုရ်တောင်ထိပ်၌။ ဗာလသူရိယောဝိ ယ၊ ထွက်သစ်သောနေလုလင်ကဲ့သို့။အာသနမဇ္ဈေ၊ နေရာအလယ်၌။ နိသိဒိ၊ နေတော်မူ၏။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေ၊ ဘုရားသဗ္ဗညုသည်။ အာဂတမဇ္ဈေပန၊ လာ ကာမျှဖြစ်တော်သောလျင်။ဘိက္ခုသံဃော၊ရဟန်းသံဃာသည်။ ကထံ၊စကား ကို။ ပစ္ဆိန္ဒိတ္ဝာ၊ဖြတ်၍။ တုဏ္ဍီ၊ ဆိတ်ဆိတ်နေသည်။ အဟောသိ၊၏။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသခင်သည်။ မုဒုကေန၊ နှုးညံ့စွာသော။မေတ္တာစိတ္တေန၊မေတ္တာစိတ်ဖြင့်။ ပရိသံ၊ ပရိသတ်ကို။ သြလောကေတ္ဝာ၊ ကြည့်တော်မူ၍။ အယံပရိသာ၊ ဤ ပရိတ်သတ်သည်။ အတိဝိယ၊အလွန်လျင်။သောဘတိ၊ထင့်တယ်၏။ကေသပိ၊ တစ်ယောက်သောရုဟန်း၏။ ဟတ္ထကုက္ကုစ္စံဝါ၊ လက်ဆော့ခြင်းသည် လည်း ကောင်း။ ပါဒကုက္ကုစ္စံဝါ၊ ခြေဆော့ခြင်းသည်လည်းကောင်း။ ဥက္ကာသိတ သဒ္ဒေါဝါ၊ ချောင်းညှံ့သံသည် လည်းကောင်း။ ခိပိတသဒ္ဒေါဝါ၊ ချေသော အသံသည်လည်းကောင်း။ နတ္ထိ၊မရှိ။ သဗ္ဗေပိ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်ကုန်သော။ ဣဒမေ၊ဤရုဟန်းတို့သည်။ ဗုဒ္ဓဂါရဝေန၊ဘုရားကိုရိုသေခြင်းဖြင့်။ သဂါရဝါ၊ ရိုသေခြင်းရှိကုန်၏။ ဗုဒ္ဓတေဇေန၊ ဘုရား၏တန်ခိုးအာနုဘော်ဖြင့်။သဇ္ဇိတာ၊ ခြိမ်းခြောက်အပ်ကုန်၏။မယိ၊ ငါဘုရားသည်။အာယုကပ္ပံပိ၊ အာယုကပ်ပတ် လုံးလည်း။ အကထေတ္ဝာ၊မဆိုမပြောမဟောမူ၍။ နိသိန္နေ၊နေသည်ရှိသော်။ ပဌမံ၊ရှေဦးစွာ။ ကထံ၊စကားကို။ သမုဋ္ဌာပေတ္ဝာ၊ဖြစ်စေ၍။ နကထေသိန္တိ၊ မဆိုကုန်လတ္တံ့။ ကထာ၊စကားကို။ သမုဋ္ဌာပနဝတ္ထုနာမ၊ ဖြစ်စေသောဝတ်ထု ခေါ်သည်ကို။ မယာဝ၊ ငါဘုရားသည်သာလျင်။ ဇာနိတဗ္ဗံ၊သိအပ်၏။ အဟ ဧမဝ၊ ငါဘုရားသည်သာလျင်။ ပဌမံ၊ ရှေဦးစွာ။ ကထေသာမိ၊ ဟောအံ့။

ဣတိ၊ ဤသို့။ မခုရေန၊သာယာစွာသော။ ပြဟ္မဿရေန၊ပြဟ္မမင်း၏အသံနှင့် တူသောအသံတော်ဖြင့်။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့ကို။ အာမန္တေတွာ၊ ခေါ်တော်မူ၍။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဘေရဟိ၊ ယခုအခါ၌။ကာယကထာယ၊အဘယ်မည်သောစကားဖြင့်။သန္ဓိသိန္နာ၊ အညီအညွတ်စည်းဝေးကုန်သည်။ အတ္ထုနု၊ ဖြစ်ကုန်သနည်း။ အန္တရာကထာ၊ ငါမလာမီအကြား၌ ဆိုအပ်သော။ ဝိပ္ပကတာ၊ အပြီးအဆုံးသို့ မရောက်သောစကားသည်။ ကာစပနခေါ၊ အဘယ်စကားလျှင်နည်း။ ဣတိပုစ္ဆိတွာ၊ ဤသို့ မေးတော်မူသည်ရှိသော်။ ဣမာယ နာမာတိ၊ ဤမည်သော အကြောင်းကြောင့်တည်းဟု။ ဝုတ္တေ၊ နားတော်လျှောက်ရာ၌။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ စူဠပန္ထကော၊ စူဠပန္ထကဆုတ်။ ဣဒါနေ၀၊ ယခုအခါ၌သာလျှင်။ ဒန္ဓော၊ ပညာနုံ့သည်။ နု၊ မဟုတ်။ ပုဗ္ဗေပိ၊ ရှေးဘ၌လည်း။ ဒန္ဓောယေ၀၊ ဉာဏ်လေးသည်သာလျှင်တည်း။ ကေ၀လဠ္ဠ၊ အကြောင်းတစ်ပါးနှင့်မရောမဘက်သက်သက်မူကား။ အသ၊ ထိုစူဠပန္ထက၏။ ဣဒါနေ၀၊ယခုသာလျှင်။ အဟံ၊ ငါဘုရားကို။ အ၀ဿယော၊မှီခိုကိုးကွယ်ရာသည်။ ဇာတော၊ဖြစ်သည်။ နု၊မဟုတ်။ ပုဗ္ဗေပိ၊ ရှေးအခါ၌လည်း။ အ၀ဿယော၊မှီခိုကိုးကွယ်ရာသည်။ အဟောသိယေ၀၊ဖြစ်ဘူးသည်သာလျှင်တည်း။ အဟံ၊ ငါဘုရားရှင်သည်။ ပုဗ္ဗေ၀၊ ရှေးဘ၌လျှင်။ဣမံ၊ ဤစူဠပန္ထကကို။ လောကိယ ကုဋုမ္ဗဿ၊ လောကီဥစ္စာနှစ်၏။ သာမိကံ၊ အရှင်ကို။ အကာသိ၊ ပြုသည်ကား။ နု၊မဟုတ်။ ဣဒါနိပိ၊ယခုအခါ၌လည်း။လောကုတ္တရကုဋုမ္ဗဿ၊ လောကုတ္တရာဥစ္စာနှစ်၏။ သာမိကံ၊ အရှင်ကို။ အကာသိ၊ ပြု၏။ဣတိ၀တွာ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၍။ ထမတ္တံ၊ ထိုအကြောင်းကို။ ဝိတ္ထာရေတော၊အကျယ်အားဖြင့်။ သောတုကာမေဟိ၊ နာလိုကုန်သော။ ဘိက္ခုဟိ၊ ရဟန်းတို့သည်။ အာယဝိစိတော၊ ရှေ့ရှုတောင်းပန်အပ်သော ဘုရားသည်။ အတီတံ၊ လွန်လေပြီးသောအကြောင်းကို။ အာဟရိ၊ ဆောင်တော်မူ၏။

ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ အတီတေ၊ လွန်လေပြီးသောအခါ၌။ ဗာရာဏသိ နဂရေ၀ါသီ၊ ဗာရာဏသီပြည်၌ နေလေ့ရှိသော။ ဧကော မာဏ၀ေါ လုလင်တစ်ယောက်သည်။ တက္ကသိလံ၊ တက္ကသိုလ်ပြည်သို့။ ဂန္တွာ၊သွားလျှင်။ သိပ္ပုဂ္ဂဟဏတ္ထာယ၊ အတတ်ပညာသင်ခြင်းငှာ။ ဒိသာပါမောက္ခဿ အာစရိယဿ၊ ဒိသာပါမောက္ခဆရာ၏။ သန္တိကေ၊ အထံ၌။ ဓမ္မန္တေ၀ါသိကော၊ ပညာရင်နှီ

စို့သောတပည့်ရင်းသည်။ ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်၍။ ပဠုန်မာဏဝကသတာနံ၊ ငါးရာ ကုန်သောလုလင်တို့၏။ အန္တရေ၊ အတွင်း၌။ အတိဝိယ၊အလွန်လျှင်။အာစရိ ယသ၊ ဆရာအား။ ဥပကာရကော၊ ကျေးဇူးပြုသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ပါဒပရိ ကမ္မာဒီနိ၊ ခြေလက်ဆုပ်နယ်ခြင်း အစရှိသော။ သဗ္ဗကိစ္စာနိ၊ အလုံးစုံသောကိစ္စတို့ကို။ ကရောတိ၊ ပြု၏။ ဒန္ဓတာယပန၊ ဉာဏ်ထိုင်းသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်ကား။ ကိဉ္စိ၊ တစ်စုံတစ်ခုသောအတတ်ကို။ ဥဂ္ဂဏှိတုံ၊သင်ခြင်း ဌာ။ နသက္ကောတိ၊ မတတ်နိုင်။ အာစရိယော၊ ဆရာသည်။ အယံ၊ ဤလုလင် သည်။ မမ၊ ငါ့အား။ ဗဟုပကာရော၊ များသောကျေးဇူးရှိ၏။ နံ၊ ထိုလုလင် ကို။ သိက္ခာပေဿာမိ၊ သင်စေအုံ့။ ဣတိ၊ဤသို့။ ဝါယမန္တောပိ၊ လုံ့လပြုပါ သော်လည်း။ ကိဉ္စိ၊ တစ်စုံတစ်ခုသောအတတ်ကို။ သိက္ခာပေတုံ၊ သင်စေခြင်း ဌာ။ နသက္ကောတိ၊ မတတ်နိုင်။ သော၊ ထိုလုလင်သည်။ စိရံ၊ ကြာမြင့်စွာ။ ဝသိတ္တာ၊ နေ၍။ ကေဝါထံ၊ တစ်ဂါထာကိုမျှ။ ဥဂ္ဂဏှိတုံ၊ သင်ခြင်းဌာ။ အ သက္ကောန္တော၊ မတတ်နိုင်သည်ရှိသော်။ ဥက္ကဏ္ဌိတ္တာ၊ ငြီးငွေ့သဖြင့် ဆန့်ကျင် ၍။ ဂမိဿာမိတိ၊ မိဘထံသို့ ပြန်ပါအုံ့ဟူ၍။ အာစရိယံ၊ ဆရာကို။ အာပုစ္ဆိ၊ ပန်ကြား၏။ အာစရိယော၊ ဆရာသည်။ စိန္တေသိ၊ ကြံ၏။ အယံ၊ ဤလုလင် သည်။ မယ္ဟံ၊ ငါ့အား။ ဥပကာရကော၊ ကျေးဇူးကြီးလှစွာ၏။ အဿ၊ ထို လုလင်၏။ ပဏ္ဍိတေဘာဝံ၊ ပညာရှိသည်၏အပြစ်ကို။ ပစ္စာသိသာမိ၊ငါတောင့် တ၏။ ပန၊ ထိုသို့တတ်စေလိုသော်လည်း။ ကာတုံ၊ ပညာဖြင့်ပြည့်စုံခြင်းကိုပြု ခြင်းဌာ။ နသက္ကောမိ၊မတတ်နိုင်။ အဝဿံ၊မချတ်။ မယာ၊ငါသည်။ ဣမဿ၊ ဤလုလင်အား။ ပစ္စုပကာရော၊ ကျေးဇူးတုံ့ကို။ ကာတဗ္ဗော၊ဆတ်ဆတ်ပြု အပ်၏။ ကေဿ၊တစ်ခုသော။ မန္တံ၊မန္တရားအတတ်ကို။ ဗန္ဓိတ္တာ၊ဖွဲ့၍။ ဒဿာမိ၊ ပေးလိုက်အုံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ကြံပြီး၍။ သော၊ ထိုတက္ကသိုလ်ဆရာသည်။ တံ၊ ထို တပည့်လုလင်ကို။ အရညံ၊ တောသို့။ နေတ္တာ၊ ခေါ်၍။ ဃဋ္ဌေသိ ဃဋ္ဌေသိ, ကိံ ကာရဏာ ဃဋ္ဌေသိ, အဟံပိ တံဇာနာမိတိ၊ ဃဋ္ဌေသိ။လ။ ဇာနာမိ ဟု သော။ ဣမံမန္တံ၊ ဤမန္တန်ကို။ ဗန္ဓိတ္တာ၊ ဖွဲ့၍။ ဥဂ္ဂဏှာပေန္တော၊ သင်စေသည်ရှိ သော်။ အနေကသတက္ခတ္တုံ၊အကြိမ်တစ်ရာမကများစွာလျှင်။ ပရိဝတ္တေတ္တာ၊ အပြန်ပြန် အခေါက် များစွာအံ့၍။ တေ၊ သင်အား။ ပညာယတိ၊ တင်ပြ လော။ ဣတိပုစ္ဆိတ္တာ၊ ဤသို့မေး၍။ အာမပညာယတိတိ၊ ဩော် တတ်ပါပြီ

ဟု။ ပုတ္တော၊ ဆိုသည်ရှိသော်။ ဒန္ဓောနာမ၊ ပညာနည်း၍ ဉာဏ်ထိုင်းသောသူ မည်သည်။ ဝါယာမံကတ္ဝာ၊ လုံ့လပြု၍။ ပဂုဏံ၊ လေ့လာစ္စာ။ ကထံ၊ ပြုအပ်သော။ သိပ္ပံ၊ အတတ်သည်။ နုပလာယတိ၊ မမ္မေမလျှော့ မပျောက်မပျက်နိုင်။ ဣတိစိန္တေတ္ဝာ၊ ဤသို့ကြံ၍။ မဂ္ဂပရိဗ္ဗယံ၊ ခရီးစာရိက္ခာကို။ ဒတ္ဝာ၊ ပေး၍။ ဂစ္ဆ၊သွားလေလော့။ ဣမံမဂ္ဂံ၊ ဤမဂ္ဂန်ကို။ နိဿာယ၊ မှီ၍။ ဇီဝိဿတိ၊ အသက်မွေးရလတ္တံ့။ ဣတိ၊ဤသို့ဆို၏။အာသ၊ထိုမဂ္ဂန်ကို။အပလာယနတ္ထာယ၊ မမ္မေမလျှော့စေခြင်းငှာ။ နိစ္စံ၊ အမြဲ။ သဇ္ဈာယံ၊ ရွတ်အံ့သရဇ္ဈာယ်ခြင်းကို။ ကရေယျာသိ၊ ပြုလေလော့။ ဣတိ ဝတ္ဝာ၊ဤသို့ဆို၍။ 'တံ၊ ထိုလုလင်ကို။ ဥယျောဇေသိ၊ လွှတ်လိုက်၏။ ။(မဂ္ဂန်အနက်ကား)။ ။ဃဋေသိ၊ချုပ်ချယ်၏။ ဃဋေသိ၊၏။ ကိံ ကာရဏာ၊ ကြောင့်။ ဃဋ္ဋေသိ၊ ဘိသနည်း။ အဟံပိ၊ ယည်း။ တံကာရဏံ၊ ကို။ ဇာနာမိ၊ သိ၏။ ။အထ၊ ထိုအခါ၌။ အသ၊ ထိုလုလင်၏။မာတာ၊ အမိသည်။ ဗာရာဏသိယံ၊ ဗာရာဏသီပြည်သို့။ သမ္ဘတ္တကာလေ၊ ရောက်သောအခါ၌။ မေ၊ ငါ၏။ ပုတ္တော၊ သားသည်။ သိပ္ပံ၊ အတတ်ကို။ သိက္ခိတ္ဝာ၊ သင်၍။ အာဂတောတိ၊ လာပြီဟူ၍။ မဟာသက္ကာရသမ္မာနံ၊ မျှားစ္ဆာသောပူဇော်ခြင်း မြတ်နိုးခြင်းကို။ အကာသိ၊ ပြု၏။ တဒါ၊ ထိုအခါ၌။ ဗာရာဏသိရာဇာ၊ ဗာရာဏသီမင်းသည်။မေ၊ငါ့အား။ကာယကမ္မာဒီသု၊ ကိုယ်ဖြင့်ပြုအပ်သော အမှုစသည်တို့၌။ ကောစိဒေါသော၊ တစ်စုံတစ်ခုသော အပြစ်သည်။အတ္တိနုခေါ၊ရှိသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပစ္စဝေက္ခန္တော၊ ဆင်ခြင်သည်ရှိသော်။ အတ္တနော၊မိမိအား။ အနုနုစ္ဆဝိကံ၊မလျောက်ပတ်သော။ ကိဉ္စိ ကမ္မံ၊တစ်စုံတစ်ခုသောအမှုကို။ အဒိသ္ဝာ၊ မမြင်မူ၍လျှင်။ အတ္တနော၊မိမိ၏။ ဝဇ္ဇနာမ၊ အပြစ်မည်သည်။ နုပညာယတိ၊မသိမမြင်နိုင်။ ပရေသံ၊သူတစ်ပါးတို့၏။ဒေါသံ၊အပြစ်ကို။ ပညာယတိ၊ သိမြင်နိုင်၏။ နဂရံ၊ ပြည်သူပြည်သားအပေါင်းကို။ ပရိဂဏ္ဍိသာမိ၊စူးစမ်းမျှော်ရှုအံ့။ ဣတိစိန္တေတ္ဝာ၊ဤသို့ကြံ၍။ သာယံ၊ ညဉ့်အခါ၌။ အညာတကဝေသေန၊ မထင်ရှားသောအသွင်ဖြင့်။ နိက္ခမိတ္ဝာ၊ထွက်၍။ သာယမာသံ၊ ညဉ့်စာထမင်းကို။ ဘုဉ္ဇိတ္ဝာ၊ စား၍။ နိသိန္နမနုဿာနံ၊ နေသောလူတို့၏။ကထာသလ္လာပေါနာမ၊စကားပြောဟောခြင်းမည်သည်။ နာနပ္ပကာရကော၊ အထူးထူး အပြားပြားရှိသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။အဟံ၊ငါသည်။ အဓမ္မေဝ၊ မတရားသဖြင့်။ ရဇ္ဇံ၊ မင်းအဖြစ်ကို။ သစေ

ကာရေသောမိ၊ အကယ်၍ပြုသည်ဖြစ်အုံ့။ ပါပေနုံ၊ယုတ်မာစွာသော။အဓမ္မ
ကေန၊တရားဆယ်ပါးကိုမစောင့်သော။ ရညာ၊မင်းသည်။ဒဏ္ဍဝလိအာဒီဟိ၊
ဒဏ်ပေးခြင်း အခွန်ယူခြင်း စသည်တို့ဖြင့်။ ဟတမ္ပာတိ၊ ဖျက်ဆီးအပ်၏
ဟူ၍။ ဝက္ခန္တိ၊ ဆိုကုန်လတ္တံ့။ ဓမ္မေန၊ တရားနှင့်ညီစွာ။ ရဇ္ဇံ၊ မင်းအဖြစ်ကို။
သစေကာရေမိ၊ အာယ်၍ပြုသည်ဖြစ်အုံ့။ နော၊ငါတို့၏။ ရာဇာ၊သည်။ဒီဃာ
ယုကော၊ရှည်သောအသက်ရှိသည်။ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။ဣတိအာဒီနိ၊
ဤသို့အစရှိသော စကားတို့ကို။ ဝတ္တာ၊ ဆို၍။ မမဂုဏံ၊ ငါ့ကျေးဇူးကို။
ကထေသန္တိ၊ ဆိုကုန်လတ္တံ့။ ဣတိ၊ဤသို့။ တေသံတေသံဂေဟာနံ၊ထိုထိုအိမ်
ဟူ၏။ တိတ္တိအနုသာရေနေဝ၊ နံရံကို အစဉ်မှီသဖြင့်သာလျှင်။ ဝိစရတိ၊သွား
သာလျှည့်ပတ်၏။တသ္မိံ ခဏေ၊ထိုခဏ၌။ ဥမင်္ဂစောရာ၊ဥမင်ဖြင့်ခိုးသောခိုးသူ
တို့သည်။ဒ္ဝိန္နံဂေဟာနံ၊ အိမ်နှစ်ခုတို့၏။ အန္တရေ၊ အကြား၌။ ဥမင်ံ ၊ဥမင်ကို။
ဘိန္ဒန္တိ၊ ဖောက်ကုန်၏။ ကေဥမင်ေနေဝ၊ ဥမင်တစ်ခုဖြင့်သာလျှင်။ ဒ္ဝေ
ဂေဟာနိ၊ နှစ်ခုသောအိမ်တို့ကို။ပဝိသနတ္ထာယ၊ ဝင်ခြင်းငှာ။ဥမင်ံ ၊ဥမင်ကို။
ခဏန္တိ၊ တူးကုန်၏။ ရာဇာ၊ မင်းသည်။ တေ၊ ထိုခိုးသူတို့ကို။ ဒိသ္ဝာ၊ မြင်၍။
ဂေဟဆာယာယ၊အိမ်ရိပ်၌။အဋ္ဌာသိ၊ နေ၏။ တေသံ၊ထိုခိုးသူတို့၏။ ဥမင်ံ ၊
ဥမင်ကို။ ဘိန္ဒိတ္ဝာ၊ဖောက်၍။ ဂေဟံ၊ အိမ်ကို။ ပဝိသိတ္ဝာ၊ဝင်၍။ ဘဏ္ဍကံ၊
ဥစ္စာကို။ ဩလောကိတကာလေ၊ ကြည့်သောအခါ၌။ မာဏပေါ၊ လုပေါ်
သည်။ ပပုဇ္ဇိတ္ဝာ၊ နှိုး၍။ တံမန္တံ၊ ကို။ သဇ္ဈာယန္တော၊ ရွတ်ဘတ်သရဇ္झာယ်
လိုသည်ဖြစ်၍။ ဃဋ္ဋေသိ ဃဋ္ဋေသိ ကိံ ကာရဏာ ဃဋ္ဋေသိ။ အဟံပိ တံ
ဇာနာမိတိ၊ ဇာနာမိဟူ၍။ အာဟ၊ ဆို၏။ တေ၊ ထိုခိုးသူတို့သည်။ တံ၊ ထို
မန္တန်ရွတ်သံကို။ သုတ္ဝာ၊ ကြား၍။ ဣမိနာ၊ ဤလုလင်သည်။ အမှာကံ၊ ငါ
တို့၏ အမူအရာကို။ ဥတ္တာကိရ၊ သိသည်ထင်၏။ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ နော
ငါတို့ကို။ နာသေယ္ယတိ၊ ဖျက်ဆီးလတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ နိဝတ္ထဝတ္ထာနိပိ
ကိုယ်တွင်ဝတ်သော ပုဆိုးတို့ကိုလည်း။ ဆဒ္ဒေတ္ဝာ၊ စွန့်၍။ ဘီတာ၊
ကြောက်လန့်တကြား။ သမ္မု ခဋ္ဌာနေနေဝ၊ မျက်နှာရှေ့ရှု မျက်နှာရှေ့ရှုရာ
အရပ်သို့သာလျှင်။ ပလာယိ ံသု၊ ပြေးလေကုန်၏။ ရာဇာ၊ မင်းသည်။ ပလာ
ယန္တော၊ ပြေးကုန်သော။ တေ၊ ထိုခိုးသူတို့ကို။ဒိသ္ဝာ၊မြင်၍။ဣတရဿ၊လုလင်
၏။ မန္တံ၊ ကို။ သဇ္ဈာယနသဒ္ဒံ၊ သရဇ္झာယ်သံကို။ သုတ္ဝာ၊ ၍။ ဂေဟညေဝ၊

လုလင်နေသောအိမ်ကိုလျှင်။ ဝဝတ္ထောပေတ္တာ၊မှတ်သား၍။နဂရံ၊ပြည်သူပြည်သားအပေါင်းကို။ ပရိဂဏ္ဍိတ္တာ၊စူးစမ်း၍။ နိဝေသနံ၊ နန်းတော်သို့။ပါဝိသိ၊ ဝင်တော်မူ၏။ သောပန၊ ထိုမင်းသည်ကား။ ရတ္တိယာ၊ညဉ့်သည်။ဝိဘာဘာယ၊လင်းပြီးသည်ရှိသော်။ ပါတောဝ၊ စောစောကလျှင်။ ကေပုရိသံ၊ လုလင်တစ်ယောက်ကို။ ပက္ကောသိတ္တာ၊ ခေါ်၍။ ဘဏေ၊ အချင်း။ ဂစ္ဆ၊ သွားချေ။ အသုကဝီထိယံနာမ၊ ဤမည်သောခရီး၌။ ယသ္မိံ ဂေဟေ၊ အကြင်အိမ်၌။ ဥမင်္ဂါ၊ ဥမင်ကို။ ဘိန္နော၊ ဖောက်အပ်၏။ တတ္ထ၊ ထိုအိမ်၌။တက္ကသီလတော၊ တက္ကသိုလ်ပြည်မှ။ သိပ္ပံ၊အတတ်ကို။ ဥဂ္ဂဏှိတ္တာ၊သင်၍။ အာဂတ မာဏဝေါ၊ ရောက်လာသောလုလင်သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တံ၊ ထိုလုလင်ကို။ အာနေဟိ၊ ဆောင်ယူချေလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့စေလွှတ်၏။ သော၊ ထိုမင်းချင်းလုလင်သည်။ ဂန္ဒွာ၊ သွား၍။ ရာဇာ၊ ပြည့်ရှင်မင်းသည်။ တံ၊သင့်ကို။ ပက္ကောသတိ၊ ခေါ်တော်မူ၏။ ဣတိဝတ္တာ၊ ဤသို့ဆို၍။ မာဏဝံ၊ လုလင်ကို။ အာနေသိ၊ မင်းအာဏာဖြင့် ဆောင်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ထိုလုလင်ကို။ ရာဇာ၊မင်းသည်။ အာဟ၊ ဆို၏။ တာတ၊ ငါ့သား။ တွံ၊ သင်သည်။ တက္ကသီလတော၊ တက္ကသိုလ်ပြည်မှ။ သိပ္ပံ၊ အတတ်ကို။ ဥဂ္ဂဏှိတ္တာ၊ သင်ပြီး၍။ အာဂတမာဏဝေါ၊ ရောက်လာသော လုလင်မဟုတ်လော။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးတော်မူ၏။ ဒေဝ၊ အရှင်မင်းကြီး။ အာမ၊ သြော်မှန်ပါသည်ဘုရား။ဣတိ၊ဤသို့လျှောက်လတ်သော်။ အမှာကံပိ၊ ငါတို့အားလည်း။ တံသိပ္ပံ၊ ထိုအတတ်ကို။ ဒေဟိ၊ ဓပးလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၏။ ဒေဝ၊ အရှင်မင်းကြီး။ သာဓု၊ ကောင်းပါပြီ။ သမာနာသနေ၊ တူမျှသောနေရာ၌။ နိသီဒိတ္တာ၊ ၍။ ဂတာဟိ၊ သင်တော်မူလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့တင်၏။ ရာဇာပိ၊ မင်းသည်လည်း။ တထာ၊ ထိုလုလင်ဆိုတိုင်း။ ကတ္တာ၊ ၍။ မန္တံ၊ ကို။ ဂဟေတ္တာ၊ သင်၍။ အယံ၊ဤသည်ကား။ဒတ၊ သင်၏။အာစရိယဘာဂေါတိ၊ ဆရာ၏အဖို့တည်းဟု။သဟသံ၊ တစ်ထောင်ဓနာဥစ္စာကို။ အဒါသိ၊ ပေး၏။ တဒါ၊ ထိုအခါ၌။ သေနာပတိ၊ အမတ်စစ်သူကြီးသည်။ ရညော၊မင်း၏။ ကပ္ပကံ၊ ဆေတွာသည်ကို။ အာဟ၊ ဆို၏။ ကဒါ၊ အဘယ်အခါ၌။ ရညော၊မင်း၏။ မဿုံ၊မုတ်ဆိတ်တော်ကို။ကရိဿသိ၊ ရိတ်ခြင်းကို ပြုအံ့နည်း။ ဣတိ၊ဤသို့မေး၏။ သ့ေဝ၊နက်ဖြန်လည်းကောင်း။ ပရသုဝေ၀ါ၊ သံဘက်လည်းကောင်း။မဿုံကရိဿသိ၊မုတ်ဆိတ်ပယ်ခြင်းကို

ပြုလတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ သော၊ ထိုစစ်သူကြီးသည်။ တဿ၊ ထို ဆေတ္တာသည်အား။ ဣဟ၊ သံ၊ တစ်ထောင်သောဥစ္စာကို။ ဒတ္ဝာ၊ ပေး၍။ နော၊ ဝါတို့၏။ ကိစ္စံ၊ အမှုသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိသည်ဖြစ်၏ဟု။ ဝတ္ဝာ၊ ဆိုသော်။ သာမိ၊ သခင်။ ကိံ၊ အဘယ်အမှုနည်း။ ဣတိ ဝုတ္တေ၊ ဤသို့ဆိုသည်ရှိသော်။ ရညော၊ ၏။ မဿုံ၊ မုတ်ဆိတ်ကို။ ကရောန္တော ဝိယ၊ ပယ်နုတ်လေဟန်ကဲ့သို့။ ဟုတ္ဝာ၊ ဖြစ်၍။ ခုရံ၊ သင်ခုန်းကို။ အတိ ဝိယ၊ လွန်စွာထက်အောင်။ ဃံသိတ္ဝာ၊ သွေး၍။ ဂလ နာဋ္ဌံ၊ လည်ချောင်းကို။ ဆိန္ဒ၊ ဖြတ်လော့။ တုံ၊ သင်သည်။ သေနာပတိံ၊ စစ် သူကြီးအရှုကို။ ဘဝိဿတိ၊ ရသည်ဖြစ်လတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၏။ အဟံ၊ ဝါသည်။ ရာဇာ၊ မင်းမှုအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုလတ်သော်။ သော၊ ထိုဆေတ္တာသည် သည်။ သာဓုတိ၊ ပြီဟု။ သမ္ပဋိစ္ဆိတ္ဝာ၊ ဝန်ခံ၍။ ရညော၊ မင်း၏။ မဿုကရဏ ဒ၀ေ၊ မုတ်ဆိတ်ကိုပယ်သောနေ့၌။ ဂန္ဓောဒကဃဋေန၊ နံ့သာရေအိုးဖြင့်။ မဿုံ၊ မုတ်ဆိတ်ကို။ တောမတ္ဝာ၊ ဆွတ်၍။ ခုရံ၊ သင်ခုန်းကို။ ဃံသိတ္ဝာ၊ သွေး၍။ နလာဋဋ္ဌေ၊ နဖူးပြင်၌။ ဂဟေတ္ဝာ၊ ယူ၍။ ခုရော၊ သင်ခုန်းသည်။ ထောကံ၊ အတန်ငယ်။ ကုဂ္ဂဓောရော၊ တုံးသေး၏။ ကေ၀ပွဟာ ရေနေ ဝ၊ တစ်ချက်ခြင်းဖြင့် သာလျှင်။ ဂလနာဋ္ဌံ၊ ရေမျိုကို။ ဆိန္ဒိတုံ၊ ဖြတ်ခြင်းငှာ။ ဝဋ္ဋတိ၊ သင့်၏ဟု။ ပုန၊ တစ်ဖန်။ ကေ၀ပ္ပန်ဟ၊ တင့်အပ်သောအရပ်၌။ ဌတ္ဝာ၊ နေ၍။ ခုရံ၊ သင်ခုန်းကို။ ဃံသိ၊ သွေး၏။ တဿ ဘိက္ခုနော၊ ထိုခဏ၌။ ရာဇာ၊ မင်းသည်။ အတ္တနော၊ ၏။ မဏ္ဍ၊ ကို။ သရိတ္ဝာ၊ အောက်မေ့၍။ သဇ္ဇာယံ၊ သရဇ္ဇာယ်ခြင်းကို။ ကရောန္တော၊ ပြုလို သည်ဖြစ်၍။ ဃနေသိ ဃနေသိ, ကိံ ကာရဏာ ဃနေသိ, အဟံပိ တံ ဇာနာ မိတိ၊ ဃနေသိ။ လ။ ဇာနာမိဟု၍။ အာဟ၊ မဏ္ဍန်ကို ရှုတ်ဆို၏။ နာ၀ပိတ္ထ၊ ဆေတ္တာသည်၏။ နလာဋကေ၊ နဖူးပြင်မှ။ သေဒါ၊ ချွေးတို့သည်။ မုစ္စိံသု၊ ယိုထွက်ကုန်၏။ သော၊ ထိုဆေတ္တာသည်သည်။ မမကာရဏံ၊ ဝါ့အကြောင်း ကို။ ရာဇာ၊ မင်းသည်။ ဇာနာတိ၊ သိချေပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဘီတော၊ ကြောက်လန့် တကြား။ ခုရံ၊ သင်ခုန်းကို။ ဘူမိယံ၊ မြေ၌။ ဓိ၀ိတ္ဝာ၊ ပစ်၍။ ပါဒမူလေ၊ ခြေရင်း၌။ ဥရေန၊ ရင်ဖြင့်။ နိပ္ပဇ္ဇိ၊ ဝပ်၏။ ရာဇာနောနာမ၊ မင်းတို့မည်သည်ကား။ ဆေကာ၊ လိမ္မာကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တေန၊ ထိုကြောင့်။ တံ၊ ထို ဆေတ္တာသည်ကို။ ဇ၀ံ အာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။ ဟရေ ဒုဋ္ဌနာ၀ိတ၊ ဟတ်ယုတ်မာ လှသော၊ ဆေတ္တာသည်။ ရာဇာ၊ သည်။ မံ၊ ဝါ့ကို။ နဇာနာတိ၊ မသိ။ ဣတိ၊ ဤ

သို့။ သည်၊အမှတ်ကို။ ကရောတိ၊ ပြုသလော။ ဣတိ၊ သို့။ သံတဏ္ဍေသိ၊ ခြိမ်း မောင်းတော်မူ၏။ သော၊ ထိုဆေတ္တာသည်သည်။ ဒေဝ၊ အရှင်မင်းကြီး။ မေ၊ ကျွန်တော်မျိုးအား။ အဘယံ၊ ဘေးမဲ့ကို။ ဒေဟိ၊ ပေးတော်မူပါလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ ဟောတု၊ ထိုသို့မူလည်း ဖြစ်စေ။ မာတာယိ။ မကြောက်လင့်။ ကထေဟိ၊ဟုတ်တိုင်းအစစ်ခံလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ ၏။ ဒေဝ၊အရှင်မင်းကြီး။သေနာပတိ၊စစ်သူကြီးသည်။သကသံ၊တစ်ထောင် သောဥစ္စာကို။ မေ၊ ကျွန်တော်အား။ ဒတ္တာ၊ ၍။ ရညော၊ မင်း၏။ မသုံ၊ မုတ်ဆိတ်ကို။ ကရောန္တော၀ိယ၊ ပြုပြင်ဟန်ဆောင်၍။ ဂလနာဋိ၊ လည် ချောင်းကို။ ဆိန္ဒ၊ ဖြတ်လော့။ အဟံ၊ ဝါသည်။ ဧတာဟုတ္တာ၊မင်းဖြစ်၍။တံ၊ ကို။ သေနာပတိ ၊စစ်သူကြီးကို။ကရိဿာမိ၊ ပြုအံ့။ဣတိအာဟ၊ဤသို့ဆို၏။ ရာဇာ၊မင်းသည်။ အာစရိယံ၊ ဆရာကို။ နိဿာယ၊ မှီ၍။ ဇီ၀ိတံ၊ အသက်ကို။ လဒ္ဓန္တိ၊ ရ၏ဟု။ စိန္တေတ္ဝာ၊ ကြံ၍။ သေနာပတိ ၊ စစ်သူကြီးကို။ ပဏ္ဏောသာ ပေတ္ဝာ၊ ခေါ်စေ၍။ အမ္ဟောသေနာပတိ ၊ အိုစစ်သူကြီး။ တယာ၊ သင်သည်။ မမသန္တိကာ၊ငါ့အထံမှ။ကိ နာမ၊အဘယ်မည်သောဆုလာภ်ကိုလျှင်။နလဒ္ဓံ၊ မရသနည်း။ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။တံ၊သင့်ကို။ ဒဒ္ဒုံ၊မြင်ခြင်းငှာ။ နသက္ကောမိ၊ မတတ်နိုင်။ မမရဋ္ဌာ၊ ငါ၏တိုင်းနိုင်ငံမှ။ နိက္ခမာဟိ၊ ထွက်သွားလေလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့အမိန့်တော်ပြန်လျက်။ တံ၊ ထိုစစ်သူကြီးကို။ ရဋ္ဌာ၊ တိုင်းနိုင်ငံမှ။ ပဗ္ဗာဇေတ္ဝာ၊ နှင်ထုတ်၍။ အာစရိယံ၊ ဆရာကို။ ပဏ္ဏောသာပေတ္ဝာ၊ခေါ်စေ ၍။ အာစရိယ၊ ဆရာ။ တံ၊ ဆရာကို။ နိဿာယ၊မှီ၍။မယာ၊ငါသည်။ဇီ၀ိတံ၊ အသက်ကို။ လဒ္ဓန္တိ၊ ရ၏ဟု။ ဝတ္ဝာ၊ ဆို၍။ မဟန္တံ၊ များစွာသော။ သက္ကာရံ၊ ပူဇော်သက္ကာကို။ ကရိတ္ဝာ၊ ပြု၍။ တယာ၊ ထိုလုလင်အား။သေနာပတိဋ္ဌာနံ၊ စစ်သူကြီးအရာကို။ အဒါသိ၊ ပေး၏။ သော၊ ထိုလုလင်ဆရာသည်။ တဒါ၊ထို အခါ၌။ စူဠပန္ထကော၊ စူဠပန္ထကသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ဒိသာပါ မောမက္ခာအာစရိယော၊ဒိသာပါမောက္ခဆရာသည်။သတ္ထာ၊ဝါဘုရားသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ ဣဒံအတီတံ၊ ဤလွန်လေပြီးသော အကြောင်းကို။ အာဟရိတ္ဝာ၊ ဆောင်တော်မူ၍။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဝေါ၊ ဤသို့။ ပုဗ္ဗေပိ၊ ရှေးအခါ၌လည်း။ စူဠပန္ထကော၊ စူဠပန္ထကသည်။ ဒန္ဓော၀၊ ဉာဏ်လေးသည်သာလျှင်။အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ တဒါပိ၊ ထိုအခါ၌လည်း။

အဟံ၊ ငါသည်။ အသ၊ ထိုစူဠပန္ထက၏။ အဝဿယော၊ မှီခိုရာတည်။ ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်၍။ တံ၊ စူဠပန္ထကကို။ လောကိယ ကုဋုံမေ့၊ လောကီဥစ္စာနှစ်၌။ ပတိဋ္ဌာ ပေယိ၊ တည်စေပြီ။ ဣတိဝတ္တာ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၍။ ပုန၊ တစ်ဖန်။ ကေဒိဝသံ၊ တစ်နေ့သည်။ စူဠပန္ထကဿ၊ စူဠပန္ထက၏။ အဝဿယော၊ မှီရာ တံကဲသဖွယ်။ ဇာတော၊ ဖြစ်တော်မူသော။ သတ္ထာ၊ ဘုရားရှင်သည်။ အဟော၊ အံ့ဖွယ်ရှိလှ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ကထာယ၊ စကားကို။ သမုဋ္ဌိတာယ၊ ပြောဟောသည် ရှိသော်။ စူဠသေဋ္ဌိဇာတကေ၊ စူဠသေဋ္ဌိဇာတ်၌။ အတီတဝတ္ထုံ၊ အတိတ် ဖြစ်သောအကြောင်းကို။ ကထေတ္တာ၊ ဟောတော်မူလို၍။

ဝိစက္ခဏော၊အမြော်အမြင်ရှိသဖြင့်ပညာနှင့်ပြည့်စုံသော။မေဓာဝီ၊ပညာ ရှိသော်သူသည်။ အပ္ပကေန၊ အနည်းငယ်သာဖြစ်သော။ပါဘတေနဝိအရင်း ဥစ္စာဖြင့်လည်း။ အတ္ထာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို။ မဟာဘောဂသာမိံ၊ မျှားစ္ဆာသော ဥစ္စာရှင်ကို။ သမုဋ္ဌာပေဟိ၊ ဖြစ်စေ၏။ ကိံ ဝ၊ အဘယ်ကဲ့သို့နည်းဟူမူကား။ ဝိစက္ခဏော၊ သော။ မေဓာဝီ၊ သည်။ အဏုံ၊ အနည်းငယ်သော။ အဂ္ဂိံ၊ မီးကို။ သန္ဓမံ၊ မှုတ်သည်ရှိသော်။ မဟန္တံ အဂ္ဂိက္ခန္ဓံ၊ မီးပုံကြီးကို။ သမုဋ္ဌာ ပေတိယထာ၊ ဖြစ်စေသကဲ့သို့တည်း။

ဣတိ၊ ဤသို့။ ဂါထံ၊ ဂါထာကို။ ဝတ္တာ၊ဟောပြီး၍။ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့။ ဣဒါနေဝ၊ ယခုသာလျှင်။ အဟံ၊ ငါ့ဘုရားသည်။ ဣမဿ၊ ဤစူဠပန္ထက၏။ အဝဿယော၊ မှီခိုရာသည်။ ဇာတော၊ ဖြစ်သည်။ နမဟုတ်။ ပုဗ္ဗေပိ၊ ရှေးဦး။ အဝဿယော၊ မှီခိုရာသည်။ အဟောသိယေဝ၊ဖြစ်ဘူးသည်သာလျှင်တည်း။ ပုဗ္ဗေပန၊ ရှေးဦးကား။ အဟံ၊ငါဘုရားသည်။ဣမံ၊ဤစူဠပန္ထကကို။လောကိယ ကုဋုမ္ဗဿ၊လောကဥစ္စာနှစ်၏။ သာဒကံ၊ အရှင်ကို။အကာသိ၊ပြုဘူးပြီ။ဣဒါ နိ၊ ယခုအခါ၌။ လောကုတ္တရကုဋုမ္ဗဿ၊ လောကုတ္တရာဥစ္စာနှစ်၏။သာမိကံ၊ အရှင်ကို။ အကာသိ၊ ပြု၏။ တဒါပိ၊ ထိုအခါ၌။ စူဠဇေ္ဇဝါသကော၊ တပည့် ငယ်သည်။ စူဠပန္ထကော၊ စူဠပန္ထကသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ စူဠသေဋ္ဌိပန၊ စူဠသူဋ္ဌေးသည်ကား။ အဟမေဝ၊ ငါဘုရားသည်သာလျှင်တည်း။ ဣတိ သို့။ ဇာတကံ၊ ဇာတ်ကို။ သမောဓာနေသိ၊ ပေါင်းတော်မူ၏။ ပုန၊ တစ်ဖန်။ ကေ ဒိဝသံ၊ တစ်နေ့သည်။ ဓမ္မသဘာယံ၊ တရားသဘင်၌။ ကထံ၊စကားကို။သမုဋ္ဌာ

ပေသုံ၊ ပြောဟောကုန်၏။ အာဝုံသော၊ ငါ့ရှင်တို့။ စူဠပန္ထကော၊ စူဠပန္ထက သည်။ စတူဟိ မာသေဟိ၊ လေးလတို့ဖြင့်။ စတုပ္ပဒံ ဂါထံ၊ လေးပုဒ်ရှိသော ဂါထာကို။ ဂဟေတုံ၊သင်ခြင်းငှာ။အသက္ကောနေ္တာပိ၊မတတ်နိုင်သော်လည်း။ ဝိရိယံ၊ လုံ့လကို။ အနောသဇ္ဇိတ္ဘာဝ၊ မစွန့်မူ၍လျှင်။ အရဟတ္တေ၊ ရဟန္တာ အဖြစ်၌။ ပတိဋ္ဌိတော တည်၏။ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ လောကုတ္တရဓမ္မ ကုဋေ့မ္ဗယ၊ လောကုတ္တရာတရားဟူသော ဥစ္စာနှစ်၏။ သာမိကော၊ အရှင် သည်။ ဇာတော၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ပြောဟောကုန်၏။ သတ္တာ၊ ဘုရား ရှင်သည်။ အာဂန္တွာ၊ လာတော်မူ၍။ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့။ဟေရဟိ၊ယခုအခါ ၌။ ကာယ ကထာယ၊ အဘယ်မည်သော၊ စကားဖြင့်။ သန္ဓိသိန္နာ၊စည်းဝေး ကုန်သည်။ အတ္တနု၊ဖြစ်ကုန်သနည်း။ ဣတိပုစ္ဆိတ္ဘာ၊ ဤသို့ မေးတော်မူခြင်း ကြောင့်။ ဣမာယ နာမာတိ၊ ဤမည်သောစကားကြောင့်တည်းဟု။ ဝုတ္တေ၊ နားတော်လျှောက်သည်ရှိသော်။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ မမသာသနေ၊ ငါ ဘုရားသာသနာတော်၌။ အာရဒ္ဓဝိရိယော၊ အားထုတ်အပ်သော လုံ့လ ရှိသောသူသည်။ လောကုတ္တရဓမ္မယ၊ လောကုတ္တရာတရား၏။ သာမိကော၊ အရှင်သည်။ ဟောတိ ယေဝ၊ ဖြစ်သည်သာလျှင်တည်း။ ဣတိဝတ္ဘာ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၍။ ဣမံ ဂါထံ၊ ကို။ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။

(၂၅)။ ဥဋ္ဌာနေနစ၊ လုံ့လပြုခြင်းဖြင့် လည်းကောင်း။ အပ္ပမာဒေနစ၊ မေ့မေ့မလျော့ခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း။သံယမေနစ၊စတုပါရိသုဒ္ဓိသီလဟူသော စောင့်စည်းခြင်းဖြင့် လည်းကောင်း။ ဒမေနစ၊ ဣန္ဒြေကို ဆုံးမခြင်းဖြင့် လည်းကောင်း။ ဣမေဟိ ဓမ္မေဟိ၊ ဤလေးပါးကုန်သော တရားတို့နှင့်။ သမန္နာဂတော၊ သော။ မေဓာဝီ၊ ပညာရှိသူတော်ကောင်းသည်။ ယံ ဒီပံ၊ အကြင်အရဟတ္တဖိုလ်တည်းဟူသော ကျွန်းကို။ သြဃော၊ သြဃလေးပါး ဟူသော ကိလေသာရေအယဉ်သည်။ နာဘိကီရတိ၊ မလွှမ်းမိုးမဖျက်ဆီးနိုင်။ တံ ဒီပံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်တည်းဟူသော မိမိမှီရာ ကျွန်းကို။ ကယိရာထ၊ ပြုကုန် ရာ၏။)ဣတိ၊ ဤသို့ဟောတော်မူ၏။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ ဒီပံ ကယိရာထာတိ၊ဟူသည်ကား။ဝိရိယသံဝါဏေန၊ လုံ့လပြုခြင်းဟုဆိုအပ်သော။ ဥဋ္ဌာနေန၊ ထကြွကြောင့်ကြခြင်းဖြင့် လည်း

ကောင်း။ သတိယာ၊ နှင့်။ အဝိပ္ပဝါသာကာရသခ်ၢိတေန၊ မကေ့မကွာ ဖြစ်သော အခြင်းအရာဟုဆိုအပ်သော။ အပ္ပမာဒေန၊ မမေ့မလျော့ခြင်းဖြင့် လည်းကောင်း။ စတုပါရိသုဒ္ဓိသီလသခ်ၢိတေန၊ လေးပါးသော ပရိသုဒ္ဓိ သီလဟုဆိုအပ်သော။ သံယမေန၊ စောင့်စည်းခြင်းဖြင့် လည်းကောင်း။ ဣန္ဒြိယဒမေနစ၊ ဣန္ဒြေကို ဆုံးမခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ကာရဏာဘူဟေတိ၊ အကြောင်းဖြစ်၍ဖြစ်ကုန်သော။ဣမေဟိစတူဟိခမ္မေဟိ၊ ဤလေးပါးသော တရားတို့ဖြင့်။ ခမ္မောဇပညာယ၊ တရားကိုသိသော ပညာ နှင့်။ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော။ မေဓာဝီ၊ ပညာရှိသောသူသည်။ အတိဒလ္လဘပတိဋ္ဌိတာယ၊ အလွန်ရခဲသည်၌ တည်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ အတိဂမ္ဘီရေ၊ အလွန်နက်နဲခြင်းရှိသော။ ဣမသ္မိ သံသာရသာဂရေ၊ ဤ သံသုရာတည်းဟူသော သမုဒ္ဒရာ၌။ အတ္တနော၊ ဖိမိ၏။ပတိဋ္ဌာနဘူတံ၊တည်ရာ ဖြစ်၍ဖြစ်သော။ အရဟတ္တဖလံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ဟု ဆိုအပ်သော။ ဒီပံ၊ ကျွန်းကို။ ကယိရာထကရေယျ၊ ပြုရာ၏။ ကာတုံ၊ ပြုခြင်းငှာ။ သက္ကုဏေယျ၊ တတ်နိုင်ရာ၏။ ဣတိအတ္ထော၊ ဤကားအနက်တည်း။ ကီဒိသံ၊ အဘယ်သို့ ပြု ရာသနည်းဟူမူကား။ ယံ သြဃေ၊ သောနာဘိကီရတိတိ၊ ဟူသည်ကား။တံ၊အကြောင် အရဟတ္တဖိုလ်ကို။ စတုဇ္ဇိဓောပိ၊ လေးပါးအပြား ရှိသည်လည်း ဖြစ်သော။ ကိလေသအကြီးသော၊ ကိလေသာဟူသော သြဃသည်။ အဘိကီရိဟုံ၊ လွှမ်းမိုး ခြင်းငှာ။ ဝိဓံသေတုံ၊ ဖျက်ဆီးခြင်းငှာ။ နသက္ကောတိ၊ မတတ်နိုင်။ ဟိ၊ ထို စကားဆိုသင့်စ္ဆ။ အရဟတ္တံ၊အရဟတ္တဖိုလ်ကို။သြဃေန၊သြဃဖြင့်။အဘိကီရိ တုံ၊ နှိပ်စက်ဘိစီးခြင်းငှာ။ နသက္ကာ၊ မတတ်နိုင်။ဣတိ၊ဤသို့ဟောတော်မူ၏။

ဂါထာပရိယောသာနေ၊ ဂါထာအဆုံး၌။ ဗဟူ၊ များစွာသောသူတို့ သည်။ သောတာပန္နာဒယော၊ သောတာပန်အစရှိသည်တို့သည်။ အဟေသု၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဝေါ၊ ဤသို့။ ဒေသနာ၊ ဒေသနာသည်။ သမ္ပတ္တပရိသာယ၊ ရောက် လာသောပရိသတ်အား။ သာတ္ထိကာ၊ အကျိုးရှိသည်။ ဇာတာ၊ ဖြစ်၏။

တတိယံ၊ သော။ စူဠပန္ထကတ္ထေရဝတ္ထု၊ သည်။

ဣတိသမတ္တော၊ ဤတွင်ပြီးပြီ။

၂-အပ္ပမာဒဝဂ္ဂ၊ ၄-ဗာလနက္ခတ္တသံဃုဋ္ဌဝတ္ထု

ဝိုင်ဋပန္ဆကစတ္ထုဒ္ဒ်ဟောရာဂါထာ၏ အနက်ကို ဖွင့်ပြီး၍ ယခုအခါဒ္ဒ် ဗာလနက္ခတ္တ ဝတ္ထုဒ္ဒ် ဟောရာဂါထာ၏ အနက်ကို ဖွင့်လိုရကား "ပမာဒမနုယုဉ္ဇန္တိ" စသည်ကို မိန့်အပ်၏။

ပမာဒမနုယုဉ္ဇန္တိတိ၊ ပမာဒမနုယုဉ္ဇန္တိစသော။ ဤမမ်ေမ့ဒေသနံ၊ ဤတရား ဟောခြင်းကို။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားရှင်သည်။ ဇေတဝနေ၊ ဇေတဝန် ကျောင်းတော်ဒ္ဒ။ ဝိဟရန္တော၊ နေတော်မူစဉ်။ဗာလနက္ခတ္တံ၊ဗာလနက္ခတ်ကို။ အာရဗ္ဘ၊ အကြောင်းပြု၍။ ကထေသိ၊ ၏။ ဟိ၊ ထိုစတ်ားသင့်စ္ဆ။ ကေသ္မိ သမယေ၊တစ်ပါးသောအခါဒ္ဒ။ သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်ဒ္ဒ။ ဗာလနက္ခတ္တံနာမ၊ ဗာလနက္ခတ်မည်သည်ကို။ သံဃုဋ္ဌံကိရ၊ကြွေးကြော်သတတ်။တသ္မိ နက္ခတ္တေ၊ ထိုနက္ခတ်ဒ္ဒ။ ဗာလာဒုမ္ဗရိပုပ္ဖံနာ၊ အလွန်မိုက်ကုန်သော။ ဇာနာ၊လူတို့သည်။ ဆာရိကာယစေဝ၊ ပြာဖြင့်လည်းကောင်း။ ဂေါမယေနစ၊နွားချေးဖြင့်လည်း ကောင်း။ သရီရံ၊ ကိုယ်ကို။ မက္ခေတွာ၊ လိမ်းကျံ၍။ သတ္ထာဟံ၊ခုနစ်ရက်ပတ် လုံး။ အသင်္ဘံ၊ သူ့တော်မဟုတ် သူယုတ်တို့၏ စကားကို။ ဘဏန္တာ၊ ဆိုကုန် လျက်။ ဝိစရန္တိ၊ သွားလာလျှည့်ပတ်ကုန်၏။ ကိဉ္စိ၊ အချို့သော သူတို့သည်။ ဥတိသုဟဇ္ဇံဝါ၊ မီးဘစသော ဆွေမျိုးပေါက်ဘော် နှလုံးအကျွမ်းဝင်သော သူကိုလည်းကောင်း။ ပဗ္ဗဇိတံဝါ၊ ရဟန်းကို လည်းကောင်း။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ လဇ္ဇန္တော နာမ၊ ရှက်သောသူမည်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဒ္ဒါရေဒ္ဒါရေ၊တံခါးတိုင်း တံခါးတိုင်း။ ဌတ္ဝာ၊ နေ၍။ အသဗ္ဘာနိ၊မသူတော်တို့၏စကားတို့ကို။ဘဏန္တိ ဆိုကုန်၏။ မနုဿာ၊ လူတို့သည်။ တေသံ၊ ထိုမလိမ္မာသူတို့၏။ အသင်္ဘံ၊ မသူ တော်တို့၏ စကားသံကို။ သောတုံ၊ နာခြင်းငှာ။ အသက္ကောန္တာ၊ မတတ်နိုင် သည်ဖြစ်၍။ ယထာဗလံ၊အစွမ်းအားလျော်စွာ။အနုဝါ၊ အခဲ့သောအသပြာ ကြေးငွေကိုလည်းကောင်း။ ပါဒံဝါ၊ တစ်မတ်သော ကြေးငွေကို လည်း ကောင်း။ ကံဟာပဏံဝါ၊ တစ်ကျပ်သော ကြေးငွေကို လည်းကောင်း။ ပေသေန္တိ၊ ပို့လေစေကုန်၏။ တေသံ၊ ထိုသူတို့၏။ ဒ္ဒါရေ၊ အိမ်တံခါးဒ္ဒ။ လဒ္ဓံလဒ္ဓံ၊ ရတိုင်းရတိုင်းသော ကြေးငွေကို။ ဂဟေတွာ၊ ခံယူ၍။ ပဏ္ဍာမန္တိ၊ ဖဲ သွားကုန်၏။ တဒါပန၊ ထိုအခါဒ္ဒကား။ သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်ဒ္ဒ။ ပဇ္ဇ ကောဋ္ဌိမတ္တာ၊ ဝါးကုဋေအတိုင်းအရှည်ရှိကုန်သော။ အရိယသာဝကာ၊ တို့ သည်။ ဝသန္တိ၊ နေကုန်၏။တေ၊ထိုဘုရားသခင်၏တပည့်တို့သည်။သတ္ထု၊ဘုရား သခင်အား။ သာသနံ၊ သတင်းစကားကို။ ပေသယိ သု၊ စေလွှတ်လျှောက်

ယားကုန်၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဘဂဝါ၊ဘုန်းတော်ကြီးသော ဘုရားရှင်သည်။သတ္တာဟံ၊ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး။ ဘိက္ခုသံဃေန၊ ရဟန်းသံဃာနှင့်။ဆဒ္ဒိ၊ တက္ခ။နဂရံ၊ သာဝတ္ထိပြည်တွင်းသို့။ အပဝိသိတွာ၊ ဝင်တော်မမူပဲ။ ဝိဟာရေ ယော၊ ကျောင်းတော်၌သာလျှင်။ ဟောတု၊သိတင်းသုံး နေတော်မူပါလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ စေလွှတ်ကုန်၏။ တဋ္ဌပနသတ္တာဟံ၊ ထိုခုနစ်ရက်ပတ်လုံး။ ဘိက္ခုသံဃဿ၊ ရဟန်းသံဃာအား။ ဝိဟာရေယေဝ၊ ကျောင်း၌သာလျှင်။ ယာဂုဘတ္တာဒီနိ၊ ယာဂုဆွမ်းစသည်တို့ကို။ သမ္မာဒေတွာ၊ ပြည့်စုံစေ၍။ ပဟိ ဏိ သု၊ ပို့လေစေကုန်၏။ သယံပိ၊ မိမိတို့သည်လည်း။ ဂေဟာ၊ အိမ်မှ။ နိက္ခ မိ သု၊မထွက်ကုန်။နက္ခတ္တေန၊နက္ခတ်သည်ကား။ပရိယောသိတေ၊ ပြီးသည်ရှိ သော်။တေ၊ထိုဒါယကာတို့သည်။ အဋ္ဌမေဒိဝသေ၊ ရှစ်ရက်မြောက်သောနေ့ ၌။ ဗုဒ္ဓပမုခံ၊ဘုရားအမှူးရှိသော။ဘိက္ခုံ၊သံဃာကို။ နိမံန္တေတွာ၊ ဆွမ်းဘိတ်၍။ နဂရံ၊ သို့။ ပဝေသေတွာ၊ ဆွမ်းခံဝင်သွားစေ၍။ မဟာဒါနံ၊ အလှူကြီးကို။ ဒတ္ဝာ၊ပေးပြီး၍။ ကေမန္တံ၊တင့်အပ်လျောက်ပတ်သောအရပ်၌။ နိသိန္နာ၊နေကုန် လျက်။ ဘန္တေ၊အရှင်ဘုရားတို့။ ဧနာ၊အကျွန်ုပ်တို့အား။ အတိဒုက္ခန၊ အ လွန်ဆင်းရဲခြင်းဖြင့်။ သတ္တာဟံ၊ခုနစ်ရက်တို့သည်။ အတိက္ကန္တာနိ၊လွန် ကုန်၏။ ဗာလာနံ၊ မိစ္ဆာအယူဖြင့် မလိမ္မာကုန်သောသူတို့၏။ အသဗ္ဗာနိ၊ သူတော် ကောင်းနှင့်မှတန်သောစကားတို့ကို။ သုဏန္တာနံ၊ ကြားရကုန် သောအကျွန်ုပ်တို့၏။ ကဏ္ဏာ၊နှားတို့သည်။ ဘိဇ္ဇနာကာရပတ္ထာ၊ကွဲအံ့သော အခြင်းအရာသို့ရောက်ကုန်သည်။ဟေန္တိ၊ဖြစ်ကုန်၏။ကောစိ၊တစုံတယောက် သောသူသည်။ ကဲ့သာစိ၊ တစုံတယောက်သောသူအား။ နုလဇ္ဇတိ၊ မရှက်။ တေန၊ ထိုကြောင့်။ ဟယံ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်။ တုမှာကံ၊ အရှင်ဘုရားတို့အား။ အဇ္ဇေဝ နဂရံ၊ သာဝတ္ထိပြည်တွင်းသို့။ပဝိသိတုံ၊ဝင်စေခြင်းငှာ။နဒမှာ၊ မပေး ကုန်။ ဟယံပိ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်လည်း။ ဂေဟမတာ၊အိမ်မှ။ နနိက္ခမိမှာ၊ မထွက်ဝံ့ကုန်။ ဣတိအာဟံသု၊ ဤသို့လျှောက်ကုန်၏။ သတ္တာ၊ ဘုရားသခင် သည်။ တေသံ၊ ထိုသိတင်းသည်တို့၏။ ကထံ၊ စကားကို။ သုတ္ဝာ၊ ကြား၍ ဗာလာနံဒုမ္မေဓာနံ၊ ပညာမရှိသောသူတို့၏။ ကိရိယာနာမ၊ ယုတ်မာသော အမှုအရာမည်သည်ကား။ ဝေရူပါ၊ ဤသို့သဘောရှိကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ မေဓာဝိနောပန၊ ပညာရှိသောသူတို့ မည်သည် ကား။

ဓနသာရံဝိယ၊ မြတ်သောဥစ္စာကိုကဲ့သို့။ အပ္ပမာဒံ၊ မမေ့မလျော့။ ရက္ခိတ္ဝာ၊ စောင့်ရှောက်၍။ အမတမဟာနိဗ္ဗာနသမ္ပတ္တိ၊ မြတ်သောအမြိုက်နိဗ္ဗာန်၏ ပြည့်စုံခြင်းသို့။ ပါပုဏာတိ၊ ရောက်ကုန်၏။ ဣတိဝတ္ဝာ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၍။ ဣမာဂါထာ၊ ဤဂါထာတို့ကို။ အဘာသိ၊ ဟောတော်မူ၏။

(၂၆)။ ဥပသကာ၊ ဒယကာတို့။ ဗာလာ၊ ဂစ္ဆုပ္ပန်သံသရာနှစ်ပြာသော ဘဝ၌အကျိုးနှစ်ပါးကိုမသိမမြင်ကုန်သည်ဖြစ်၍ မိုက်မဲ တွေဝေကုန်သော ဒုမ္မေဓိနော၊ ပညာမရှိကုန်သော။ ဇနာ၊လူတို့ဆည်။ ပမာဒံ၊ကုသိုလ်ကောင်း မှုဌ်ခ်ေ့လျော့ခြင်းကို။ အနုယုဉ္ဇန္တိ၊ အားထုတ်ကုန်၏။ မေဓာဝီ၊ပညာရှိ သောသူသည်။ သေဋ္ဌံ၊ မြတ်သော၊ ဓနံဝ၊ ဥစ္စာကိုကဲ့သို့။ အပ္ပမာဒဉ္စ၊ မမေ့ မလျော့အောက်မေ့ အပ်သောသတိကိုသာလျှင်။ ရက္ခတိ၊ စောင့်၏။

(၂၇)။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ ဥပါသကာ၊ ဒါယကာတို့။ တုမ္ဟေ၊ သင်တို့ သည်။ ပမာဒံ၊ ကုသိုလ်ကောင်မှုဌ် မေလျော့ခြင်းကို။ မာအနုယုဉ္ဇထ၊ မယှဉ်ကုန်လင့်၊ ကာမရတိသန္ထဝံ၊ ဝတ္ထုကာမ ကိလေသာကာမတို့ဌ် နှစ် သက်မှေ့လျော်ခြင်းဟူ ဆိုအပ်သောတဏှာ ဟူသော ပေါင်းဘော်ခြင်းကို၊ မာအနုဇ္ဈထ၊ လုံ့လပြု၍ မဖြစ်စေကုန်လင့်။ ဟိ၊ထိုစကားသင့်စ္ဌ။ အပ္ပ မတ္တာ၊ ကုသိုလ်ကောင်းမှုဌ် မမေ့မလျော့သော။ ဈာယန္တော၊ နှစ်ပါးသော ဈာန်ဖြင့်ဈာန်ရှိသော။ ပဂ္ဂလော၊ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဝိပုလံ၊ ပြန့်ပြောသော၊ သုခံ၊ ချမ်းသာခြင်းသို့ပပ္ပေါတိ၊ ရောက်၏။) ဣတိ၊ ဤသို့ဟောတော်မူ၏။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာတို့တွင်၊ ဗာလာတိ၊ ဗာလာဟူသည်ကား။ ဗာလေန၊ မလိမ္မာခြင်းနှင့်။ သမန္နာဂတာ၊ ပြည့်စုံသောသူတို့သည်။ ဣဓလောကပရ လောကတို့၊ ဤပစ္စုပ္ပန်ဘဝတမလွန်ဘဝ၌ဖြစ်သောအကျိုးစီးပွားကို။ အဇာ နန္တာ၊ မသိကုန်ခြင်းကြောင့်။ ဒုမ္မေဓိနောတိ၊ ဒုမ္မေဓိနော ဟူသည်ကား။ နိပ္ပ ညာ၊ ပညာမရှိကုန်။ တေ၊ ထိုသူတို့သည်။ ပမာဒေ၊ မေ့လျော့ခြင်းဌ်။ အာဒီ နဝံ၊အပြစ်ကို။ အပသဿန္တာ၊ မမြင်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ပမာဒံ၊မေ့မေ့လျော့လျော့ နေခြင်းကို။ အနုယုဉ္ဇန္တိ၊အားထုတ်ကုန်၏။ ပဝတ္တေန္တိ၊ဖြစ်စေကုန်၏။ ပမာ ဒေန၊ မေ့လျော့ခြင်းဖြင့်။ ကာယံ ကာလကို။ ဝိတိနာမေန္တိ၊ လွန်စေကုန်၏။ မေဓာဝီတိ၊ မေဓာဝီဟူသည်ကား။ ဓမ္မောဇပညာယ၊ တရားကိုသိသောပညာ နှင့်။ သမန္နာဂတောတိ၊ ပြည့်စုံသော။ ပဏ္ဍိတောပန၊ ပညာရှိထောသူသည်

ကား။ ကုလဝံသာပတိ၊ အနဗ္ဗယ်အဆက်မ္ပလာသော။ သေဋ္ဌ၊အထူးသဖြင့် ချီးမွမ်းအပ်သော။ ဥတ္တမံ ၊မြတ်သော။ သတ္တရတနခန်ဝိယ၊ ရတနာခုနှစ်ပါးဟူဆိုအပ်သောဥစ္စာနှစ်ကဲ့သို့။ အပ္ပမာဒံ၊ မမေ့မလျော့ခြင်းကို။ ရက္ခတိ၊ စောင့်ရှောက်၏။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စ။ ဥတ္တမံခန်း၊ မြတ်သောဥစ္စာကို။ နိဿာယ၊ မှီ၍။ ကာမဂုဏ သမ္ပတ္တိ ၊ ကာမဂုဏ်၏ပြည့်စုံခြင်းကို။ ပါပုဏိသာမ၊ ရောက်ကုန်အံ့။ ပုဉ္ဉဒါရံ၊ သားမယားကို။ ပေါသိသာမ၊ မွေးကျွေးကုန်အံ့။ ပရလောက ဂမနမဂ္ဂ ၊ တမလွန်ဘဝသို့ သွားရာလမ်းခရီးကို။ သောဓေသာမ၊ သုတ်သင်ကုန်အံ့။ဣတိ၊ ဤသို့။ ဓနေ၊ဥစ္စာ၌။ အာနိသံသံ။အကျိုးဆက်ကို။ ပဿန္တာ၊ မြင်ကုန်သောသူတို့သည်။ တံ၊ထိုဥစ္စာကို။ ရက္ခန္တိယထာ၊ စောင့်ကုန်သကဲ့သို့။ ဝေတထာ၊ထိုအထူ။ ပဏ္ဍိတောပိ၊ပညာရှိသောသူသည်လည်း။ အပ္ပမတ္တော၊မမေ့မလျော့သည်ဖြစ်၍။ ပဌမမဗ္ဗယနဒီနိ၊ ပဌမဗျာန်စသည်တို့ကို။ပဋိလဘိသာမိ၊ ရအံ့။မဂ္ဂဖလာဒီနိ၊ မဂ်ဖိုလ်စသည်တို့သို့။ပါပုဏိသာမိ၊ ရောက်ရအံ့။ တိဿောဝိဇ္ဇာ၊ ဝိဇ္ဇာသုံးပါးတို့ကိုလည်းကောင်း။ ဆအဘိညာ၊ အဘိညာဥ်ခြောက်ပါး တို့ကိုလည်းကောင်း။ သမ္ဘာဒေသာမိ၊ဖြည့်စုံစေအံ့။ ဣတိ၊ဤသို့။ အပ္ပမာဒေ၊ သတိမကင်းခြင်း၌။ အာနိသံသံ၊အကျိုးဆက်ကို။ ပဿန္တော၊မြင်သည်ဖြစ်၍။ ဓနံသေဋ္ဌံဝ၊မြတ်သောဥစ္စာကဲ့သို့သော။ အပ္ပမာဒံ၊အပ္ပမာဒတရားကို။ရက္ခတိ၊စောင့်၏။ ဤတိအတ္ထာ၊ဤကားအနက်တည်း။ မာ ပမာဒန္တိ၊ မာပမာဒံ ဟူသည်ကား။ တသ္မာ၊ထိုကြောင့်။ တုမှေ၊သင်တို့သည်။ ပမာဒံ၊ မေ့လျော့ခြင်းကို။ မာအနုယုဉ္ဇထ၊ မဖြစ်စေကုန်လင့်။ ပမာဒေန၊ မေ့လျော့ခြင်းဖြင့်။ကာလံ၊ကာလကို၊မာဝိတိနာမယိတ္ထ၊မလွန်စေကုန်လင့်။ မာကာမရတိသန္ထဝန္တိ၊သန္ထဝံဟူသည်ကား။ ဝတ္ထုကာမကိလေသကာမေသု၊ ဝတ္ထုကာမကိလေသာကာမတို့၌။ ရတိသန်ါတံ၊ မွေ့လျော်ပျော်ပါးခြင်းဟူဆိုအပ်သော။ တဏှာသန္ထဝမ္ပိ၊ တဏှာဟူသော ပေါင်းဖော်ခြင်းကိုလည်း၊မာအနုယုဉ္ဇထ၊ မဖြစ်စေကုန်လင့်။ မာဝိနှထ၊ မရစေကုန်လင့်။ မာ ပဋိလဘိတ္ထ၊တစ်ဖန်မရစေကုန်လင့်။အပ္ပမတ္တောဟိတိ၊ဟူသည်ကား။ဥပဋ္ဌိတသတိ၊ သတိ၏ထင်ခြင်းတည်း။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စ။ တာယ၊ ထိုသတိ၏ထင်ခြင်းဖြင့်။ အပ္ပမတ္တော၊ မမေ့မလျော့သော။ ဗျာယန္တော၊ နှစ်ပါးသောဗျာန်ဖြင့် ဗျာန်ရှိသော။ ပဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဝိပုလံ ဥဠာရံ၊ ပြန့်ပြောသော။

နိဗ္ဗာနသုခံ၊ နိဗ္ဗာန်ဟူသော ချမ်းသာခြင်းသို့။ ပါပုဏာတိ၊ ရောက်၏၊ ဣတိ၊ ဤကားအနက်တည်း။

ဂါထာပရိယောသာနေ၊ ဂါထာကိုဟောသောအဆုံး၌၊ ဗဟူ၊ များစွာကုန်သောသူတို့သည်။ သောတာပန္နာဒယော၊ သောတာပန် အစရှိသည်တို့သည်။ အဟေသုံ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ မဟာဇနသ၊ လူအပေါင်းအား။သာတ္ထိကာ၊ အကျိုးရှိသော။ ဓမ္မဒေသနာ. တကားဟောခြင်းသည်။ ဇာတာ၊ ဖြစ်၏။

စတုတ္ထံ၊ သော။ ဗာလနက္ခတ္တ သံဃုပ္ပဝတ္ထုသည်။
ဣတိသမတ္တော၊ ပြီးပြီ။

၂-အပ္ပမာဒဝဂ္ဂ၊ ၅-မဟာကဿပတ္ထေရဝတ္ထု

ဗာလနက္ခတ္တဝတ္ထုဟု ဟောရာဖြစ်သောဂါထာတို့၏ အနက်ကိုဖွင့်ပြီး၍ ရှင်မဟာကဿပဝတ္ထုဟု ဟောကြောင်းဖြစ်သော ဂါထာတို့၏ အနက်ကို ဖွင့်လိုရကား "ပမာဒအပ္ပမာဒေန" စသည်ကို မိန့်အပ်၏။

ပမာဒံ အပ္ပမာဒေနာတိ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ ပမာဒံ အပ္ပမာဒေန စသော ဤဒေသနာကို။ သတ္ထာ၊ ဘုရားရှင်သည်။ ဇေတဝနေ၊ ဇေတဝန် ကျောင်းတော်၌။ဝိဟရန္တော၊လျက်။မဟာကဿပတ္ထေရံ၊ရှင်မဟာကဿပမထေရ်ကို။ အာရဗ္ဘ၊အကြောင်းပြု၍။ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စ့။ ကေသို့ ဒီဝသေ၊တစ်ခုသောနေ့၌။ ထေရော၊ ရှင်မဟာကဿပမထေရ်သည်။ ပိမ္ဘလိဂုဟာယံ၊ ညောင်ကြွတ်ပင် ရောက်ရာလိုဏ်၌။ ဝိဟရန္တော၊ နေသည် ရှိသော်။ ရာဇဂဟေ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌။ ပိဏ္ဍာယ၊ ဆွမ်းအလို့ငှာ။စရိတ္ဝာ၊သွား၍။ ပစ္ဆာဘတ္တံ၊ နေလွဲသောအခါ၌။ ပိဏ္ဍပါတပဋိက္ကန္တော၊ ဆွမ်းခံရှာမှီပြီးသည်ရှိသော်။ အာလောကံ၊ အာလောကကသိုဏ်းကို။ဝဎေတ္ဝာ၊ပွားစေ၍။ ဥဒကပထဝိပဗ္ဗတာဒီဟုစ၊ ရေမြေတောင် အစရှိသော အရပ်တို့၌လည်း။ ပမတ္တော၊ မေ့လျော့၍နေကုန်သော။ သတ္တော စ၊ သတ္တဝါတို့ကို လည်းကောင်း။ အပ္ပမတ္တော၊ သတိမကင်းကုန်သော။ သတ္တော စ၊ သတ္တဝါတို့ကိုလည်းကောင်း။ စဝနကေ၊ စုတေဆဲဖြစ်ကုန်သော။ သတ္တော စ၊ သတ္တဝါတို့ကို လည်းကောင်း။ ဥပပဇ္ဇနကေ၊ ပဋိသန္ဓေနေဆဲဖြစ်ကုန်သော။ သတ္တော စ၊ သတ္တဝါတို့ကိုလည်း

ကောင်း။ ဒိဋ္ဌေန စက္ခုနာ၊ ဒိဋ္ဌစက္ခုအာတိညာဉ်ဖြင့်။ သြလောကေန္တော၊ ကြည့်လျက်။ နိသီဒိ၊ နေတော်မူ၏။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသခွညူသည်။ ဧတဝေန၊ ဧတဝန်ကျောင်းတော်၌။ နိသိန္နကောဝ၊ နေတော်မူလျက်လျှင်။ ကေနနု ခေါ် ဝိဟာရေန၊ အဘယ်သို့သောနေခြင်းဖြင့်။ အဇ္ဇ၊ ယနေ့။ မမပုတ္တောဝေ့ သားတော်ဖြစ်သော။ ကဿပေါ၊ ကဿပသည်။ ဝိဟရတိ၊ နေသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဒိဋ္ဌေနစက္ခုနာ၊ နတ်မျက်စိနှင့်တူသော အာတိညာဉ်ဖြင့်။ ဥပဓာ ရေန္တော၊ စူးစမ်းတော်မူသည်ရှိသော်။ သတ္တာနံ၊ သတ္တဝါတို့၏။ စုတူပပါတံ၊ စုတေခြင်း ပဋိသန္ဓေနေခြင်းကို။ သြလောကေန္တော၊ ကြည့်လျက်။ ဝိဟရတိ တိ၊ နေ၏ဟူ၍။ ဥ ဝ္ဘာ၊ သိ၍။ သတ္တာနံ၊ သတ္တဝါတို့၏။ စုတူပပါတောနာမ၊ စုတေခြင်း ပဋိသန္ဓေနေခြင်းမည်သည်ကို။ ဗုဒ္ဓဉာဏေနာပိ၊ သုရားဉာဏ်တော် ဖြင့်လည်း။ အပရိစ္ဆိန္နော၊ မပိုင်းခြားနိုင်။ မာတုဋ္ဌာနိယံ၊ အမိဝမ်းဌ၌။ ပဋိသန္ဓိံ၊ ပဋိသန္ဓေကို။ ဂဟေတ္ဝာ၊ စွဲယူ၍။ မာတာပိတရော၊ မိဘတို့ကို။ အဇာနာပေတ္ဝာ ဝ၊ မသိစေင်၍လျှင်။ စဝနကသတ္တာနံ၊ စုတေခြင်းရှိကုန်သောသတ္တဝါတို့၏။ ပရိစ္ဆေဒေါ၊ အပိုင်းအခြားကို။ ကာတုံ၊ ပြုခြင်းငှာ။ နသက္ကာ၊ မတတ်ကောင်း။ တေ၊ ထိုသတ္တဝါတို့ကို။ ဇာနိတုံ၊ သိခြင်းငှာ။ တဝ၊ သင်၏။ အဝိသယော၊ အရာမဟုတ်။ ကဿပ၊ ဝေ့သားကဿပ။ အပ္ပမတ္တကော၊ ဘာဝနာ၌ မမေ့ မလျော့ခြင်းသည်။ တဝ၊ သင်၏။ ဝိသယော၊ အရာတည်း။ သဗ္ဗသောပန၊ အခြင်းခပ်သိမ်းအားဖြင့်ကား။ စဝန္တေစ၊ စုတေဆဲ သတ္တဝါတို့ကို လည်း ကောင်း။ ဥဝပဇ္ဇန္တေစ၊ ပဋိသန္ဓေနေဆဲသတ္တဝါတို့ကိုလည်းကောင်း။ ဇာတုံ၊ သိခြင်းငှာ။ ပဿိတုံ၊ မြင်ခြင်းငှာ။ ဗုဒ္ဓါနမေဝ၊ ဘုရားတို့၏သာလျှင်။ ဝိသယော၊ အရာတည်း။ ဣတိ ဝတ္ဝာ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၍။ သြဘာသံ၊ ကိုယ်တော်ရောင်ကို။ ဖရိတ္ဝာ၊ နှံ့စေ၍။ သမ္ဗုဇေ၊ မျက်မှောက်ဌ၌။ နိသိန္နော ဝိယ၊ နေတော်မူသကဲ့သို့။ ဟုတ္ဝာ၊ ဖြစ်၍။ ဣမံ ဂါထံ၊ ဤဂါထာကို။ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။

(ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိသော သူသည်။ ယဒါ၊ အကြင်အခါ၌။ အပ္ပမာ ဒေန၊ မမေ့မလျော့ခြင်းဟူသော အပ္ပမာဒ။ ဖြင့်။ ပမာဒံ၊ မေ့လျော့ခြင်းကို။ နုဒတိ၊ ပယ်ထုတ်၏။ တဒါ၊ ထိုအခါ၌။ ပညာပါသာဒံ၊ ပညာဟူသော ပြာသာဒ်သို့။ အာရုယှ၊ ၍။ အသောကော၊ စိုးရိမ်ခြင်း မရှိသည် ဖြစ်၍။ သောကိနီ၊ စိုးရိမ်ခြင်းရှိသော။ ပဇံ၊ သတ္တဝါကို။ အဝေက္ခတိ၊ ရှု၏။ ယထာ၊

အဘယ်ကဲ့သို့နည်းဟူမူကား။ ပဋ္ဌတဋ္ဌော၊ တောင်ထိပ်၌တည်သော သူသည်။ ဘူမဋ္ဌေ၊ မြေအပြင်၌နေသော သူတို့ကို။ အဝေက္ခတိ ဣဏာ၊ ရှုသကဲ့သို့။ တထာ၊ ထိုအတူ၊ ဒီရော၊ ပညာရှိသည်။ ဗာလေ၊ သူမိုက်တို့ကို။ အဝေက္ခတိ၊ ရှု၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ဟောတော်မူ၏။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ နုဒတိတိ၊ နုဒတိဟူသည်ကား။ ပေါက္ခရဏီ၊ ရေကန်သို့။ ပဝိသန္တံ၊ ဝင်လာသော။ နဝေါဒကံ၊ ရေသစ်သည်။ ပုရာဏောဒကံ၊ ရေဟောင်းကို။ ခေါဘေတ္ဝာ၊ ချောက်ချား၍။ တဿ၊ ထိုရေဟောင်း၏။ သြကာသံ၊ တည်ရာအခွင့်ကို။ အဒတ္ဝာ၊ မပေးမူ၍။ အတ္တနော မတ္ထကေ ကေန၊ မိမိ၏ ထိပ်ထက်ဖြင့်။ ပလာယန္တံ၊ ပြေးသောရေကို။ နုဒတိ နီဟရတိ ယထာနာမ၊ ပယ်ထုတ်သကဲ့သို့။ ဧवမेव၊ ဤအတူလျှပ်။ ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိသောသူသည်။ အပ္ပမာဒလက္ခဏံ၊ အပ္ပမာဒလက္ခဏာကို။ ပြုဟန္တော၊ ပွားစေလျက်။ ပမာဒသ၊ မေ့လျော့ခြင်း၏။ သြကာသံ၊ အခွင့်ကို။ အဒတ္ဝာ၊ မပေးမူ၍။ ယဒါ၊ အကြင်အခါ၌။ အပ္ပမာဒဝေဠဝန၊ သတိမကင်းခြင်းအဟုန်ဖြင့်။ တံ၊ ထိုမေ့လျော့ခြင်းကို။ နုဒတိ နီဟရတိ၊ ပယ်ထုတ်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ သော ပနုဒပမာဒေါ၊ ထိုပယ်အပ်သော ပမာဒရှိသော သူသည်။ နိဿေဏိယာ၊ ထန်းကျင့်လှေကားဖြင့်။ ပါသာဒံ၊ သို့။ အာရုယ္ဟ ဝိယ၊ တက်သကဲ့သို့။ အစ္ဆရ္ဂ ဝတ္ထုန၊ အလွန်တက်တတ်သော အနက်ကြောင့်။ ပရိသုဒ္ဓံ၊ ဖြူစင်စွာသော။ ဒိဗ္ဗစက္ခုသံ၊ ဒိဗ္ဗစက္ခုဟုဆိုအပ်သော။ ပညာပါသာဒံ၊ ပညာပြာသာဒ်သို့။ တဿ၊ ထိုပညာပါသာဒအား။ အနုစ္ဆပိတံ၊ လျှောက်ပတ်သော။ ပဒ္ဓိ ပဒံ၊ အကျင့်ကို။ ပူရေန္တော၊ ဖြည့်လျက်။ တာယ ပဒ္ဓိပဒါယ၊ ထိုအကျင့်ဖြင့်။ အာရုယ္ဟ၊ တက်၍။ ပဟီနသောကသလ္လတာယ၊ ပယ်အပ်ပြီးသော ကသလ္လ ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ အသောကော၊ စိုးရိမ်ခြင်းမရှိသော သူသည်။ အပ္ပဟီန သောကသလ္လတာယ၊ မပယ်အပ်သော သောကရှိသည်၏ အဖြစ်ဖြင့်။ သောကိနိ၊ စိုးရိမ်ကြောင့်ကြ ဗျာပါရရှိသော။ စဝမာနဠေ၊ စုတေဆဲလည်းဖြစ်သော။ ဥပပဇ္ဇမာနဠေ၊ ပဋိသန္ဓေနေဆဲလည်း ဖြစ်သော။ ပဇာသတ္တာ နိကာယံ၊ သတ္တဝါအပေါင်းကို။ ဒိဗ္ဗေန စက္ခုနာ၊ ဒိဗ္ဗစက္ခုဖြင့်။ အဝေက္ခတိ ပဿတိ၏။ ကိံ၊ ဥပမာ အဘယ်ကဲ့သို့နည်း ဟူမူကား။ ပဋ္ဌတဋ္ဌော ပဋ္ဌတမုဒ္ဓနိဋ္ဌိတော၊ တောင်ထိပ်၌ နေသော သူသည်။ ဘူမဋ္ဌေ ဘူမိယံဋ္ဌိတေ၊ မြေ

အပြင်၌နေသောသူတို့ကို။ဥပရိပါသာဒေ၊ပြာသာဒ်ထက်၌။ ဌိတောဝါပန၊ နေသောသူသည်ကား။ ပါသာဒပရိဝေဏော၊ ပြာသာဒ်ပရိဝုဏ်၌။ တေ၊ နေသောသူတို့ကို။ အကိဉ္စနာ၊ ကြိုးကြင်ခြင်းမရှိသဖြင့်။ အဝေက္ခတိယထာ၊ မြင်သကဲ့သို့။ တထာ၊ ထိုအတူ။ မိရော၊ ပညာရှိသော။ သောပိပဏ္ဍိတောမဟာ ဌိဏာသဝေါ၊ ထိုပဏ္ဍိတဟု ဆိုအပ်သော ရဟန္တာ အရှင်မြတ်သည်လည်း။ အသမုစ္ဆိန္နဝဋ္ဋပီဇော၊ မဖြတ်အပ်သေးသော ဝဋ်ဟူသောမျိုးစေ့ရှိကုန်သော။ ဗာလေ၊ ဗာလသာလျှင်ဖြစ်ကုန်သော။ စဝန္ဓေ့စ၊ စုတေဆဲ သတ္တဝါတို့ကို လည်းကောင်း။ ဥပပဇ္ဇန္တေ့စ၊ ပဋိသန္ဓေနေဆဲသတ္တဝါတို့ကို လည်းကောင်း။ အဝေက္ခတိ၊ ရှု၏။ ဣတိ၊ ဤကားအနက်တည်း။

ဂါထာပရိယောသာနေ၊ ဂါထာကို ဟောသောအဆုံး၌။ ဗဟူ၊ များစွာကုန်သော သူတို့သည်။ သောတာပတ္တိဖလာဒီနိ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ် စသည်တို့ကို။ သစ္ဆိကရိံသု၊ မျက်မှောက်ပြုကုန်၏။

ပဌမံ၊ သော။ မဟာကဿပတ္ထေရဝတ္ထု-သည်။
ဣတိသမတ္တော၊ ပြီး၏။

၂-အပ္ပမာဒဝဂ္ဂ၊ ၆-ပမတ္တာပမတ္တဒွေသဟာယကဝတ္ထု

ရှင်မဟာကဿပဝတ္ထုနှင့် ဟောကြောင်းဖြစ်သော ဂါထာ၏ အနက်ကို ဖွင့်ပြီး၍ ယခုအခါ ဒွေသဟာယဘိက္ခုဝတ္ထုနှင့် ဟောကြောင်းဖြစ်သော ဂါထာ၏ အနက်ကို ဖွင့်ခြင်းငှာ "အပ္ပပတ္တော ပမတ္တော သု" စသည်ကို မိန့်အပ်၏။

☞ အပ္ပမတ္တော ပမတ္တော သုတိ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ အပ္ပမတ္တော ပမတ္တော သုစ သောဣဒေသနာကို။ သတ္ထာ၊ သည်။ ဇေတဝနေ၊ ၌။ဝိဟရန္တော၊နေတော်မူ သည်ရှိသော်။ သဟ်ာယကေ၊ အဆွေခင်ပွန်းဖြစ်ကုန်သော။ဒွေဘိက္ခူ၊ နှစ်ဦး လောရဟန်းတို့ကို။ အာရဗ္ဘ၊ အကြောင်းပြု၍။ ကတေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ကိရ၊ စင်စစ်ထိုစကားသည်မှန်၏။ တေ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်။ သတ္ထု၊သန္တိကေ၊ ဘုရားအထံတော်၌။ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို။ ဂဟေတ္ဝာ၊ယူ၍။အာရညကဝိ ဟာရံ၊ တောကျောင်းသို့။ ပဝိသိံသု၊ ဝင်ကုန်၏။ တေသု၊ ထိုနှစ်ပါးသော ရဟန်းတို့တွင်။ ဧကော၊ ရဟန်းတစ်ပါးသည်။ကာလသော ဝ၊စောစောလျှင်။

ဒါရှုနိ၊ ထင်းတိုကို။ အာဟရိတ္တာ၊ ယူဆောင်ထမ်းပိုး၍။ အင်္ဂါရကပလ္လံ၊ မီးမယ်ဖျူးကို။ သဇ္ဇေတ္တာ၊ စီရင်၍။ ဒဟရသာမဏောရဟိ၊ သာမဏေငယ်တို့နှင့်။ သဒ္ဓိ၊ တကွ။ သလ္လပေန္တော၊တဆုံးအုံးစကားပြောလျက်။ပဌမသာမေ၊ ပဌမယာမ်၌။ဝိသိဋ္ဌမာနော၀၊မီးလှုံလျက်လျှင်။နိသိဒတိ၊၏။ကော၊ ရဟန်းတစ်ပါးသည်။ အပ္ပမတ္တော၊ မမေ့မလျော့။ သမဏမ္ပေ၊ ရဟန်းတရားကို။ ကရောန္တော၊ ပြုလျက်။ ဣတရံ၊ မီးလှုံ၍နေသောရဟန်းကို။ သြ၀ဒတိ၊ ဆုံးမ၏။ အာ၀ုသော၊ ငါ့ရှင်။ ဧ၀ံ၊ဤသို့။မာကရိ၊မပြုလင့်။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စ္ဓ။ ပမတ္တာသ၊ မေ့လျော့သောသူအား။ စတ္တာရော အပါယာ၊ အပါယ်လေးဘုံတို့သည်။ သကဃရသဒိသာ၊ မိမိနေရာအိမ်နှင့်တူကုန်၏။ ဗုဒ္ဓါစနာမ၊ ဘုရားတို့မည်သည်ကား။ သာဒ္ဒေယျေန၊ စဉ်းလဲစဉ်းစားပြု၍နေခြင်းဖြင့်။ အာရောမေဘုံ၊ နှစ်သက်စေခြင်းငှာ။ နသက္ကာ၊မတတ်ကောင်း။ ဣတိ၊ဤသို့ဆုံးမ၏။ သော၊ ထိုရတန်းသည်။ ဥာသ၊ ထိုသူတော်ကောင်း၏။ သြ၀ါဒံ၊ဆုံးမသော စကားကို။ နသုဏာတိ၊ မနာမယူ။ ဣတရော၊ လုံ့လရှိသော ရဟန်းသည်။ အယံ၊ ဤရဟန်းကား။ နဝစနက္ခမော၊ ဆိုခြင်းငှာမခံ့။ ဣတိ၊ ထို့ကြောင့်။ တံ၊ထိုပျင်းရိသောရဟန်းကို။အ၀တ္တာ၊မဆိုမူ၍။အပ္ပမတ္တော၀၊မမေ့မလျော့ဘဲလျှင်။ သမဏမ္ပေ၊ ရဟန်းဟရားကို။ အကာသိ၊ ပြု၏။ အလသတ္တေရောပိ၊ ပျင်းရိသော ရဟန်းသည်လည်း။ ပဌမယာမေ၊ ပဌမယာမ်၌။ ဝိသိဋ္ဌေတ္တာ၊ မီးလှုံ၍။ ဣတရသ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းစီးဖြန်းသောရဟန်း၏။စက်မီတွာ၊စကြိသွား၍။ ဂဇ္ဇံ၊ တိုက်တွင်းသို့။ ပ၀ိဋ္ဌကာလေ၊ ဝင်ပြီးသောအခါ၌။ ပရိသိတ္တာ၊၍။ မဟာကုသိတ၊ အပျင်းကြီးသောရဟန်း။ တုံ၊သင်သည်။ နိပ္ပဇ္ဇိတ္တာ၊လျောင်း၍။ သယနတ္တာယ၊အိပ်ခြင်းငှာ။ အရည်ံ၊တောသို့။ ပ၀ိဋ္ဌော၊ဝင်သည်။အသိ၊ ဖြစ်၏။ဗုဒ္ဓါနံ၊ဘုရားသခင်တို့၏။သန္တိကေ၊အထံ၌။ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို။ ဂဟေတ္တာ၊ ယူ၍။ ဥဋ္ဌာယ၊ စောစောကြီးကထ၍။ သမဏမ္ပေ၊ ရဟန်းတရားကို။ ကာတုံ၊ ပြုခြင်းငှာ။ ဝဋ္ဋတိကိ၊ သင့်သည် မဟုတ်လော။ ဣတိ၀တ္တာ၊ ဤသို့ဆို၍။ အတ္တနော၊မိမိ၏။ဝသနဋ္ဌာနံ၊ နေရာအရပ်သို့။ပ၀ိသိတ္တာ၊ဝင်၍။ နိပ္ပဇ္ဇိတ္တာ၊ လျောင်း၍။ သုပတိ၊ အိပ်၏။ ဣတရောပိ၊ လုံ့လရှိသော ရဟန်းသည်လည်း။ပဌမယာမေ၊ညဉ့်ဦးယာမ်၌။စက်မီတွာ၊စကြိသွား၍။မဇ္ဈိမယာမေ၊သန်ကောင်ယာမ်၌။ ဝိသမိတ္တာ၊ အပန်းဖြေ၍။ပစ္ဆိမယာမေ၊မိုးသောက်

ယာမ်ိုး။ ပစ္ဆုဒ္ဒသာယ၊ ထ၍။ သမဏာဒမ္ပံ၊ ရဟန်းတရားကို။ ကရောတိ၊ ပြု၏။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ ဝေါ၊ ဤသို့။ အပ္ပမတ္တောမမေ့မလျော့။ ဝိဟရန္တော၊ နေသည်ရှိသော်။ နစိရသေဝ၊ မကြာမြင့်မီလျှင်။ သဟာပဒ္ဓိသမ္ဘိဒါဟိ၊ ပဋိသမ္ဘိဒါတို့နှင့်တကွ။ အရဟတ္တံ၊ ရဟန္တာအဖြစ်သို့။ ပါပုဏိ၊ ရောက်ပြီ။ ဣတရော၊ ပျင်းရိသော ရဟန်းသည်။ ပမာဒေနေဝ၊ မေ့လျော့ခြင်းဖြင့်လျှင်။ ကာလံ၊ အခါကို။ ဝိတိနာမေသိ၊ လွန်စေ၏။ တေ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်။ ဝုတ္ထ ဝဿာ၊ ဝါကျွတ်ပြီးကုန်သည်ရှိသော်။ သတ္ထု၊ ဘုရားရှင်၏။ သန္တိကံ၊ အထံ သို့။ ဂန္တွာ၊ သွား၍။ သတ္ထာရံ၊ ဘုရားသခင်ကို။ ဝန္ဒိတ္ဝာ၊ ရှိခိုး၍။ ကေမန္တံ၊ တင့်အပ်လျောက်ပတ်စွာ။ နိသီဒိ ံသု၊ နေကုန်၏။ သတ္ထာ၊ ဘုရားရှင်သည်။ တေဟိ၊ ထိုရဟန်းတို့နှင့်။ သဒ္ဓိ ံ၊ တကွ။ ဝဋ္ဋိသန္ဓာရံ၊ စကားပြောဟောခြင်းကို။ ကတ္ဝာ၊ ပြုပြီး၍။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ကစ္စိ၊အသို့နည်း။အပ္ပမတ္ထာ၊မမေ့ မလျော့။ သမဏာဒမ္ပံ၊ ရဟန်းတရားကို။ ကရိတ္ထ၊ပြုရကုန်၏လော။ ကစ္စိ၊အသို့ နည်း။ ဝေါ၊ သင်တို့၏။ ပဗ္ဗဇ္ဇာတကိစ္စံ၊ ရဟန်းကိစ္စသည်။မတ္ထကံ၊အပြီးအဆုံး သို့။ ပတ္တံ၊ ရောက်ပြီလော။ ဣတိပုစ္ဆိ၊ဤသို့မေးတော်မူ၏။ ပမတ္ထောတ၊ သတိ လွတ်ခြင်းရှိသော။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။အာဟ၊လျှောက်၏။ ဘန္တေ၊ အရှင် ဘုရား။ ဧတဿ၊ရဟန်း၏။ အပ္ပမတ္ထောတ၊ မမေ့မလျော့ခြင်းသည်။ ကုတော၊ အဘယ်မှာရှိအံ့နည်း။ပတကာလတော၊ ကိုယ်တော်မြတ်အထံကသွားသော အခါမှ။ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍။ နိပ္ပဗ္ဗဇ္ဇိတ္ဝာ၊ အိပ်၍။ နိဒ္ဒါယန္တောဝ၊ ငိုက်မြည်းလျက် သာလျှင်။ ကာလံ၊ အခါကို။ ဝိတိနာမေသိ၊ လွန်စေ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက် လုတ်သော်။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။တုံ ပန်၊သင်သည်ကား။ ကိ ံ၊ အဘယ်သို့ပြု၍နေ သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ အဟံ၊ တပည့် တော်သည်။ ကာလသေဝ၊စောစောကြီးကလျှင်။ ဒါရုနိ၊ထင်းတို့ကို။အာဟ ရိတ္ဝာ၊သည်ပိုးဆောင်ရွက်၍။ အဂ်ါရကဝလ္လံ၊ မီးလှုံရာအိုးကင်းကြီးငယ်ကို။ သဇ္ဇေတ္ဝာ၊ စီရင်၍။ ပဌမယာမေ၊ ညဉ့်ဦးယံပတ်လုံး။ ဝိသိဗ္ဗေန္တော၊မီးလှုံ လျက်။ နိသိဒိတ္ဝာ၊ ၍။ အနိဒ္ဒါယန္တောဝ၊ မအိပ်မူ၍လျှင်။ ကာလံ၊ ကာလ ကို။ ဝိထိနာမေသိ ံ၊ လွန်စေပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ အထ၊ ထိုအခါ ၌။ နံ၊ ထိုမီးလှုံသောရဟန်းကို။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသခင်သည်။ တုံ၊ သင် သည်။ ပမတ္ထောတ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းဘာဝနာ၌ မေ့ကြီးမေ့သည်ဖြစ်၍။ ကာလံ၊

ကာလကို။ ဝီတိနာမေတ္တာ၊ လွန်စေလျက်။ အပ္ပမတ္တောဝ၊ မမေ့မလျော့သည်။ အမ္မိတိ၊ ဖြစ်၏ဟု။ ဝဒသိ၊ တကယ်ကောင်းဟန် သင်ဆိုတိ၏။ အပ္ပမတ္တံပန၊ မမေ့မလျော့ခြင်းကိုကား။ ပမတ္ထံ၊ မေ့လျော့သည်ကို။ ကရောသိ၊ သင် အဘယ်ကြောင့်ပြုလေတိသနည်း။ တံ၊ သင်သည်။ မမပုတ္တသ၊ ငါ့သား ကောင်းရတနာ အနုဇာတသြရဲသ၏။ သန္တိကေ၊ ၌။ ဇာဝစ္ဆိန္နော၊ အားပြတ် ပြီးသော။ ဒုဗ္ဗလသောဝိယ၊ မြင်းပိန်ကဲ့သို့ဖြစ်၏။ သေပန၊ ဤငါ့သားတော် ပဏ္ဍိတသည်ကား။ တဝ၊ သင်၏။ သန္တိကေ၊ အထံ၌။ သီဃဇဝသောဝိယ၊ လျင်သောအားကြီးသောမြင်းကဲ့သို့ဖြစ်၏။ ဣတိဝတ္ဝာ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၍။ ဣမံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို။ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။

(၂၉)။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အပ္ပမတ္တောဝ၊ အပ္ပမာဒတရားနှင့် ပြည့်စုံသော သူ သည်။ ပမတ္တေသု၊ သတိလွတ်ကုန်သော သူတို့ကို။ ဟိတ္ဝာ၊ စွန့်၍။ ယာတိ၊ သွား၏။ ဗဟုဇာဂရော၊ နိုးချုပ်ခြင်းများသောသူသည်။ သုတ္တေသု၊ အိပ်ပျော် သောသူတို့ကို။ ဟိတ္ဝာ၊ ၍။ ယာတိ၊ ၏။ ယထာ၊ ဥပမာ အဘယ်ကဲ့သို့နည်း ဟူမူကား။ အဗလဿံ၊ အားနည်းလှသောမြင်းကြုံမြင်းပိန်ကို။ သီဃသော၊ လျင်စွာသွားနိုင်သော သိန္ဓောအသထိုရ်မြင်းသည်။ ဟိတ္ဝာ၊ စွန့်၍။ ယာတိ ဣဝ၊ လွန်စွာသွားသကဲ့သို့။ တထာ၊ ထိုအတူ။ သုမေဓသော၊ ကောင်းမြတ် သောပညာရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဗာလေ၊ တို့ကို။ ဟိတ္ဝာ၊ စွန့်၍။ ယာတိ၊ ၏။

ဘတ္တ၊ ထိုဂါထာ၌။ အပ္ပမတ္တောတိ၊ ဟူသည်ကား။ သတိဝေဝုလ္လပတ္တတာ ယ၊ သတိပြန့်ပြောခြင်းသို့ ရောက်သည်၏ အဖြစ်ဖြင့်။ အပ္ပမာဒသမ္ပန္နော၊ အပ္ပမာဒနှင့်ပြည့်စုံသော။ ခီဏာသဝေါ၊ ရဟန္တာသည်။ ပမတ္တေသုတိ၊ ဟူ သည်ကား။ သတိဝေါဿေ၊ သတိလွတ်ခြင်း၌။ ဌိတေသု၊ တည်ကုန်သော။ သတ္တေသု၊ သတ္တဝါတို့ကို။ သုတ္တေတိ၊ ဟူသည်ကား။ သတိဇာဂရာဘာဝေန၊ သတိဟူသောနိုးခြင်းမရှိသည်၏ အဖြစ်ဖြင့်။ သဗ္ဗီရိယာပထေသု၊ အလုံးစုံ သောဣရိယာပုတ်တို့၌။ နိဒ္ဒါယန္တေသု၊ စိတ်ချ၍ ပျော်ပျော် အိပ်ကုန်သော သူတို့ကို။ ဗဟုဇာဂရောတိ၊ ဟူသည်ကား။ မဟန္တေ၊ များစွာသော။ သတိ ဝေဝုလ္ဟ၊ သတိ၏ပြန့်ပြောခြင်းသို့ ရောက်သော။ ဇာဂရိယေ၊ နိုးချုပ်ခြင်း၌။ ဌိတော၊ တည်သောသူသည်။ အဗလသံဝါတိ၊ ကား။ ကုဏ္ဍပါဒံ၊ ဆွံ့သောခြေ ရှိသော။ ဆိန္နဇင်္ဃံ၊ ပြတ်ပြီးသောအားရှိသော။ ဒုဗ္ဗလဿံ၊ အားနည်းသော

မြင်းကြီ၊မြင်းပိန်ကို။ သိယ်ဇဝေ၊လျင်ခြင်းအားနှင့်ပြည့်စုံသော။ သိန္ဓဝဇာနီ ယောဝိယ၊ သိန္ဓော အာဇာနည်မြင်းကဲ့သို့။ သုမေဓသောတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဥတ္တမပညော၊ မြတ်သောပညာ၌မသောပုဂ္ဂိုလ်သည်။ တထာရူပံ၊ ထိုသို့ပျင်းရိ ခြင်းသဘောရှိသော။ ပုဂ္ဂလံ၊ ပုဂ္ဂိုလ်ကို။ အာဂမေနပိ၊ အာဂုံဖြင့် လည်း ကောင်း။ အဓိဂမေနပိ၊ အဓိဂမဖြင့်လည်းကောင်း။ ဟိတ္ဝာ၊ စွန့်၍။ ယာတိ၊ သွား၏။ ဟိ၊စွ။မန္ဒပညသ္မိံ၊ဉာဏ်ထိုင်းဉာဏ်ထုံသောပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဧကံသုတ္တံ၊ တစ်ခုသောပါဠိကို။ ဂဟေတုံ၊သင်ခြင်းငှာ။ ဝါယမန္တေယေဝ၊ လုံ့လပြုစဉ် လျှင်။သုမေဓသော၊ပညာနှင့်ပြည့်စုံသောပုဂ္ဂိုလ်သည်။ဧကံဝဂ္ဂံ၊တစ်ခုခုသော ပါဠိအဋ္ဌကထာတို့၏ဝဂ်ကို။ဂဏှာတိ၊ အလွယ်တကူသင်ယူနိုင်၏။ ဧဝံ၊ဤသို့။ တာဝ၊ ရှေဦးစွာ။ အာဂမေန၊ အာဂုံဖြင့်။ ဟိတ္ဝာ၊ စွန့်၍။ ယာတိ၊သွား၏။ မန္ဒပညောပန၊ညဏ်ထိုင်းဉာဏ်ထုံသောသူသည်ကား။ရတ္တိဋ္ဌာန ဒိဝါဋ္ဌာနာနိ၊ ညဉ့်သန့်စရာနေ့သန့်စရာအရပ်တို့ကို။ကာတုံ၊ပြုခြင်းငှာ။ဝါယမန္တောယေဝ၊ လုံ့ဝီ ပြုစဉ်လျှင်။ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ကမ္မဋ္ဌာန်းကို။ဥဂ္ဂဟေတ္ဝာ၊သင်၍။သဏ္ဌာယန္တော ယေဝ၊ ရှုတ်အံ့သရဏ္ဌာယ်၍သာလျှင်။ ဝေ၊သို့။ သုမေဓသော၊ပညာနှင့်ပြည့်စုံ သောပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဗုဒ္ဓဘာဝေပိ၊ရှေအဖို့၌။ပရေန၊ သူတစ်ပါးသည်။ကထံ၊ ပြုအပ်သော။ ရတ္တိဋ္ဌာနံဝါ၊ ညဉ့်သန့်စရာအရပ်သို့လည်းကောင်း။ ဒိဝါဋ္ဌာနံ ဝါ၊ နေ့သန့်စရာအရပ်သို့ လည်းကောင်း။ ပဝိသိတ္ဝာ၊ ဝင်၍။ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ကို။ သမ္မသန္တော၊ သုံးသပ်သည်ရှိ၍။ သဗ္ဗကိလေသေ၊ အလုံးစုံသော ကိလေသာ တို့ကို။ ခေပေတ္ဝာ၊ ကုန်စေ၍။ နဝလောကုတ္တရဓမ္မေ၊ ကိုးပါးသော လောက ုတ္တရာတရားတို့ကို။ ဟတ္ထဂတေ၊လက်သို့ရောက်သည်တို့ကို။ကရောတိ၊ပြု၏။ ဝေ၊ ဤသို့။ အဓိဂမေန၊ အဓိဂမအားဖြင့်။ ဟိတ္ဝာ၊ စွန့်၍။ ယာတိ၊ သွား၏။ ဝဋ္ဋေပန၊ သံသရာဝဋ်ဆင်းရဲ၌ကား။ တံ၊ ထိုပျင်းရိသောသူကို။ ဟိတ္ဝာ၊ စွန့်၍။ ဆဋ္ဌေတ္ဝာ၊ ချန်ထားပစ်ခဲ့၍။ ဝဋ္ဋတော၊ သံသရာ ဝဋ်ဆင်းရဲမှ။ နိဿရဏ္တော၊ ထွက်မြောက်၍။ ယာတိယေဝ၊ လွတ်လပ်မှုဇဋ်ကွက်ဘဲ နိဗ္ဗာန် ဟူသော ခရီးမသို့ သွားသည်သာလျှင်တည်း။ ဣတိ၊ ဤကားအနက်တည်း။

ဂါထာပရိသောထာနေ၊ ဂါထာကို ဟောပြီး၍ အဆုံး၌။ ဗဟူ၊ များစွာ ကုန်သောသူတို့သည်။ သောတာပတ္တိဖလာဒီနိ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ် စသည် တို့သို့။ ပါပုဏိံသု၊ ရောက်ကုန်၏။

ဆဋ္ဌံ၊ သော။ ပမတ္တာပမတ္တဒ္ဒေသဟာယက ဝတ္ထုသည်။

ဤတိသမတ္ထော၊ ဤတွင်ပြီးပြီ။

၂-အပ္ပမာဒဝဂ္ဂ၊ ၇-မဃဝတ္ထု

ဒေသဟာယကဝတ္ထုဟု ဟောကြောင်းဖြစ်သော ဂါထာ၏အနက်ကို ဖွင့်ပြီးမှ ယခု အခါ မဃဝတ္ထုဟု ဟောရာဖြစ်သော ဂါထာ၏အနက်ကိုဖွင့်လိုမှ "အပ္ပမာဒေန မဃဝါ" စသည်ကို မိန့်အပ်၏။

အပ္ပမာဒေန မဃဝါတိ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ အပ္ပမာဒေန မဃဝါ စသော ဤတရားဟောခြင်းကို။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားရှင်သည်။ ဝေသာလိယံ၊ ဝေသာလီပြည်ကို။ ဥပနိဿာယ၊ အမှီပြု၍။ ကူဋာဂါရသာလာယံ၊ ဂန္ဓကုဋီတိုက်ကို အတွင်းထား၍ ဆောက်အပ်သော ဝမ်းဘဲတောင်သဏ္ဌာန် လည်၍ မိုးအပ်သောပြာသာဒ်၌။ ဝိဟရန္တော၊ နေတော်မူစဉ်။ သတ္ထုံ ဒေဝဝရဿ၊ သိကြားနတ်မင်းကို။ အာရဗ္ဘ၊ ၍။ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွ။ ဝေသာလိယံ၊ ဝေသာလီပြည်၌။ မဟာလိနာမ၊ မဟာလိအမည်ရှိသော။ လိစ္ဆဝီ၊ သည်။ ဝသတိ ကိရ၊ သတတ်။ သော၊ ထိုလိစ္ဆဝီမင်းသည်။ တထာဂတဿ၊ ဘုရားသခင်ညူ၏။ သက္ကပဋိသုတ္တန္တဒေသနံ၊ သက္ကပဋိ သုတ္တန် ဒေသနာတော်ကို။ သုတ္ဝာ၊ ကြားနာ၍။ သမ္ဘာသမ္ဘုဒ္ဓေါ၊ သည်။ သက္ကသမ္ဘတ္တိ၊ သိကြားမင်း၏ စည်းစိမ်ကို။ မဟတီ ကတ္ဝာ၊ အကြီးပြု၍။ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ဒိသ္ဝာ၊ မြင်၍တည်း။ ကထေသိနုခေါ၊ ဟောလေသလော။ ဥဒါဟု၊ ထိုသို့ မဟုတ်မူကား။ အဒိသ္ဝာ၊ မမြင်မူ၍တည်း။ ကထေသိနုခေါ၊ ဟောလေသလော။ သက္ကံ၊ သိကြားမင်းကို။ ဇာနာတိနုခေါ၊ သိလေသလော။ ဥဒါဟု၊ ထိုသို့မဟုတ်မူကား။ နော၊ မသိသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့။ နံ၊ ထိုဘုရားရှင်ကို။ ပုစ္ဆိ သာမိ၊ မေးအံ့။ ဣတိစိန္တေတ္ဝာ၊ ဤသို့ကြံ၍။ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌။ မဟာလိလိစ္ဆဝီ၊ မဟာလိမည်သော လိစ္ဆဝီမင်းသည်။ သေနာ အကြင်အရပ်၌။ ဘဂဝါ၊ ဘုရားသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တေန၊ ထိုဘုရားရှိရာသို့။ ဥပသင်္ကမိ၊ ကပ်၏။ ဥပသင်္ကမိတ္ဝာ၊ ကပ်လေပြီး၍။ ဘဂဝန္တံ၊ ဘုရားရှင်ကို။ အဘိဝါဒေတ္ဝာ၊ ရှိခိုး၍။ ဧကမန္တံ၊ တဝှမ်းအပ်လျှောက်ပတ်သော အရပ်၌။ နိသိဒိ၊ နေ၏။ ဧကမန္တံ၊ တဝှမ်းအပ်လျှောက်ပတ်သော အရပ်၌။ နိသိနှောခေါ၊ နေပြီးသော။ မဟာလိလိစ္ဆဝီ၊ မဟာလိမည်သော လိစ္ဆဝီမင်းသည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ဘုရားရှင်ကို။ ဧတံ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစ၊ လျှောက်၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဘဂဝတာ၊ ရှင်ပင်ဘုရားသည်။ ဒေဝါနမိဓန္တာ၊ နတ်တို့ကိုအစိုးရသော။ သက္ကော၊ သိကြားကို။ ဒိဋ္ဌောနုခေါ၊ မြင်တော်မူသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်လတ်သော်။ မဟာလိ၊

မဟာလိလုလင်။ သင်္ကြောဒေဝါနမိန္ဒော၊ နတ်တို့၏ အရှင်သခင် ဖြစ်သော သိကြားမင်းကို။ မေ၊ ငါသည်။ ခေါ်၊ စပ်စစ်အားဖြင့်။ ဒီဌော၊မြင်၏။ ဣတိ၊ သို့မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ဘုရား။ သောဟိ သက္ကပတိရူပကော၊ ထိုသိကြား၏ ရုပ်ပုံသည်။ နနုတဝိသတိ၊ အဘယ်သို့ဖြစ်သနည်း။ ဘန္တေ၊ ဘုရား။ သင်္ကြော ဒေဝါနမိန္ဒော၊ သိကြားမင်းကို။ ဒုဒ္ဒသောဟိ၊ မြင်နိုင်ခဲသည်သာလျှင်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုလတ်သော်။ မဟာလိ၊ မဟာလိလုလင်။ အဟံ၊ငါဘုရားသည်။ သက္ကဿ၊ သိကြားကိုလည်း။ ပဇာနာမိ၊ သိတော်မူ၏။ သက္ကရထော၊ သိကြား အဖြစ်ကို ပြုတတ်ကုန်သော။ ဓမ္မေစ၊ ထရားတို့ကိုလည်း။ ပဇာနာမိ၊ သိတော်မူ၏။ ယေသဗ္ဗေ ဓမ္မာနံ၊ အကြင်တရားတို့ကို။ သမာဒိန္နတ္တာ၊ ကောင်းစွာ ဆောက်တည်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ သင်္ကြော၊ သိကြားမင်းသည်။ သက္ကတ္တံ၊ သိကြားအဖြစ်ကို။ အဇ္ဈပါ၊ ရအပ်ကုန်၏။ တဗ္ဗ၊ ထိုအဖြစ်ကိုလည်း။ ပဇာနာမိ၊ သိတော်မူ၏။ မဟာလိ၊ မဟာလိမင်းသား။ ဒေဝါနမိန္ဒော၊ နတ်တို့ကို အစိုးရသော။ သင်္ကြော၊ သိကြားမင်းသည်။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးဦး။ မနုဿဘူတော သမာနော၊လူဖြစ်၍ဖြစ်သည်ရှိသော်။ မဃောနာမမာဏဝေါ၊ မဃမည်သော လူလင်သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ မဃဝါတိ၊ မဃဝဟု၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ မဟာလိ၊ မဟာလိမင်းသား။ ဒေဝါနမိန္ဒော၊ နတ်တို့ကို အစိုးရသော။ သင်္ကြော၊ သိကြားမင်းသည်။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးဦး။ မနုဿဘူတော သမာနော၊ လူဖြစ်၍ဖြစ်သည်ရှိသော်။ ဥပဇ္ဈာ၊ ရှေးဦ။ မနုဿဘူတော သမာနော၊လူဖြစ်ရှိသော်။ ဥပဇ္ဈာ၊ ရှေးဦ။ ဒါနံ၊အလှူကို။ အဒါသိ၊လှူပြီ။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ ပုရိန္ဒဒေါတိ၊ ပုရိန္ဒဟု၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ မဟာလိ၊ မဟာလိမည်သော ဒါယကာ။ ဒေဝါနမိန္ဒော၊ နတ်တို့ကို အစိုးရသော။ သင်္ကြော၊ သည်။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးဘဝ၌။ မနုဿ ဘူတော သမာနော၊ လူဖြစ် လျက်မူလည်း။ သက္ကစ္စံ၊ ရိုသေစွာ။ ဒါနံ၊ အလှူကို။ အဒါသိ၊ ပေးလှူပြီ။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ သင်္ကြောတိ၊ သက္ကဟု၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ မဟာလိ၊ မဟာလိအမည်ရှိသောမင်း။ ဒေဝါနမိန္ဒော၊နတ်တို့ကို အစိုးရသော။ သင်္ကြော၊ သိကြားမင်းသည်။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးဘဝ၌။ မနုဿဘူတော သမာနော၊လူဖြစ်စဉ်။ အာဝသတံ၊ ညီသည်တို့၏ နေရာစရပ်ကို။ အဒါသိ၊ ပေးလှူခဲ့ပြီ။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ ဝါသဝေါတိ၊ ဝါသဝဟု၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ မဟာလိ၊ မဟာလိမည်သောမင်း။ ဒေဝါနမိန္ဒောသင်္ကြော၊ နတ်တို့ကို အစိုးရသော သိကြားမင်းသည်။ သဟသိပိ၊ တစ်ထောင်လည်းဖြစ်သော။ အတ္ထံ၊ အနက်

ကို။ မုဟုတ္ထေန၊ တခဏာဖြင့်။ စိန္ဓေသိ၊ ကြံ၍သိနိုင်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ သဟသေနေတ္ထောတိ၊ သဟသေနေတ္ထဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ မဟာလိ၊ မဟာလိအမည်ရှိသောမင်း။ ဒေဝါနမိန္ဒသ၊ နတ်တို့၏ အရှင်ဖြစ်သော။ သက္ကသ၊ သိကြားမင်း၏။ ပဇာပတိ၊ မိဖုရားကြီးသည်။ အသုရကညာ၊ အသုရာ၏သမီးဖြစ်သော။ သုဇာတာနာမ၊ သုဇာတာအမည်ရှိ၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ သုဇမ္ပတိတိ၊ သုဇံပတိဟူ၍လည်း။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ မဟာလိ၊ မဟာလိအမည်ရှိသော အလှူရှင်။ ဒေဝါနမိန္ဒော၊ သော။ သက္ကော၊ သည်။ ဒေဝါနံ တာဝတိံသာနံ၊ တာဝတိံသာနတ်တို့ကို။ ဣဿရိယာဓိပစ္စံ၊ အစိုးရခြင်းရှိသော။ ရဇ္ဇံ၊ မင်းအဖြစ်ကို။ ကာရေသိ၊ ပြုစေ၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ ဒေဝါနမိန္ဒောတိ၊ ဒေဝါနမိန္ဒဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ မဟာလိ၊ မဟာလိ အမည်ရှိသောမင်း။ ဒေဝါနမိန္ဒသ သက္ကသ၊ သိကြားနတ်မင်း၏။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးဘဝ၌။ မနုဿဘူတသ မနုဿဘူတေ၊ လူဖြစ်စဉ်အခါ၌။ သတ္တဝတ္ထုပဒါနိ၊ ခုနစ်ပါးသော အကျင့်ဝတ်တို့ကို။ သမတ္တာနိ၊ စုမ်းနိုင်ကုန်သလောက်။ သမာဒိန္နာ၊ ကောင်းစွာ ဆောက်တည်အပ်ကုန်သည်။ အဟေသုံ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ယေသံ၊ အကြင် ခုနစ်ပါးသောတရားတို့ကို။ သမာဒိန္နတ္တာ၊ ကောင်းစွာဆောက်တည်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ သက္ကော၊ သိကြားသည်။ သက္ကတ္တံ၊ သိကြားအဖြစ်ကို။ အဠဂါ၊ ရအပ်၏။ သတ္တဝတ္ထုပဒါနိ၊ ခုနစ်ပါးသော အကျင့်တို့သည်။ ကတမာနိ၊ အဘယ်တို့နည်းဟူမူကား။ ယာဝဇီဝံ၊ အသက်ထက်ဆုံး။ မာတာ ပေတ္တိဘရော၊ မိဘကိုလုပ်ကျွေးတမူမွေးမြူအပ်သည်။ အသံ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ယာဝဇီဝံ၊ အသက်ထက်ဆုံး။ ကုလေ ဇေဋ္ဌာပစာယီ၊ မိကြီးဘကြီးအဘိုးအဘွားစသောသူတို့ကို ရိုသေလေးမြတ်စွာ ပြုအပ်သည်။ အသံ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ယာဝဇီဝံ၊ အသက်ထက်ဆုံး။ သဏှဝါစော၊ နှုးညံ့သိမ်မွေ့စွာ ပြေပြစ်ချောမောသော စကားရှိသည်။ အသံ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ယာဝဇီဝံ၊ အသက်ထက်ဆုံး။ အပိသုဏဝါစော၊ နှစ်ဘက်သော သူတို့၏ အကြားဌ၌ လှည့်ကွဲကဲ့သို့ ကြမ်းတမ်းထော်လော်သော စကားကို ဆိုလျက် ကုန်းတိုက်ချောပစ်သော စကားကို မဆိုသည်။ အသံ၊ ၏။ ယာဝဇီဝံ၊ အသက်ထက်ဆုံး။ ဝိဂတမလမစ္ဆေရေန၊ ဝန်တိုခြင်းအညစ်အကြေးမှ ကင်းသော။ စေတသာ၊ စိတ်ဖြင့်။ အဂါရံ၊ အိမ်ယာထောင်သော လူ၏ဘောင်ဌ၌။ အဇ္ဈာဝသေယ္ယုံ၊ နေရာ၏။ မုတ္တစာဂေါ စ၊ လွတ်လွတ်စွန့်ကြဲခြင်းရှိသည် လည်းကောင်း။ ပယ်ဆပါဏိ၊ စွန့်ကြဲပေးကမ်း

လူဒါန်းခြင်းတည်းဟူသော ဖြန့်သောလက်ဝါး ရှိသည်လည်းကောင်း။ ဝါ၊ ဆေးပြီးသောလက်ကဲ့သို့ ဖြူစင်သော သီလသီတင်း ရှိသည်လည်းကောင်း။ ဝေါသဂ္ဂရမတာ၊ ပေးကမ်းစွန့်ကြဲရာ၌ မွေ့လျော်သော စိတ်နှလုံးရှိသည်လည်းကောင်း။ ယာစယောဂေါ၊ တောင်းလာသော ခရီးသွား ညည့်သည် အထီးကျန်အနာထဖြစ်သော သူတို့နှင့် မကင်းမူ၍ စွန့်ကြဲခြင်းရှိသည် လည်းကောင်း။ ဒါနသံဝိဘာဂရတောဝ၊ ရွှေဟင်ခူး၍ရောက်လာသောမိမိတို့စားရာ ထမင်းမှ ခဲ့ခြမ်းဝေဘန်၍ ပေးလှူခြင်း၌ မွေ့လျော်သော နှလုံးရှိသည် လည်းကောင်း။အသံ၊ဖြစ်ရာ၏။ယာဝဇီဝံ၊အသက်ထက်ဆုံး။သစ္စဝါစော၊မှန်ကန်ဖြောင့်မတ်သောစကားရှိသည်။ အသံ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ယာဝဇီဝံ၊ အသက်ထက်ဆုံး။ အကောဓနော၊အမျက်ထွက်ခြင်း မရှိသည်။ အသံ၊ဖြစ်ရာ၏။ မေ၊ ငါ့အား။ ကောဓော၊ အမျက်ထွက်ခြင်းသည်။ သစေပိဉ္ဇပ္ပဇ္ဇေယျ၊ အကယ်၍ ဖြစ်ပြားအံ့။ ခိပ္ပမေဝ၊ လျင်စွာသာလျှင်။ နံ၊ ထိုအမျက်ထွက်ခြင်းကို။ ပဋိ ဝိနောဒေယ္ယုံ၊ဖျောက်ရာ၏။မဟာလိ၊မဟာလိမည်သောမင်းသား။ ဣတိ၊ဤ သို့အစရှိသည်ဖြင့်။ဒေဝါနမိန္ဒသ၊နတ်တို့ကိုအစိုးရသော။သက္ကသ၊သိကြား မင်းအား။ပုဗ္ဗေ၊ရှေးဘဝ၌။မနုဿဘူတသ၊လူဖြစ်သည်ရှိသော်။ဣမာနိသတ္တ ဝတ္ထုပဒါနိ၊ ဤခုနစ်ပါးသော အကျင့်ဝတ်တို့ကို။ သမတ္တာနိ၊ စွမ်းနိုင်ကုန် သလောက်။ သမာဒိန္နာနိ၊ ကောင်းစွာ ဆောက်တည်အပ်ကုန်သည်။ အဟော သုံ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ယေသံ၊ အကြင်ခုနစ်ပါးသော အကျင့်ဝတ်တို့ကို။ သမာ ဒိန္နတ္တာ၊ ကောင်းစွာဆောက်တည်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ သက္ကော၊ သိကြား မင်းသည်။ သက္ကတ္တံ၊သိကြားအဖြစ်ကို။ အဇ္ဈိဝါ၊ရအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ဟော တော်မူ၏။

မာတာပေတ္တိဘရံ၊ မိဘတို့ကို မွေးမြူထသော။ ကုလေဇေ္ဌာပစာယိနံ၊ ဆွေမျိုးအကြီးဖြစ်သော အဘိုးအဘွား ဘထွေး ဘကြီး အရီး သားချင်း စသော သူတို့အား အရိုအသေပြုလေ့ ရှိထသော။ သဏှံသခိလသမ္ဘာသံ၊ နှုးညံ့သိမ်မွေ့ပြေပြစ်သော စကားကို ပယ်လေ့ရှိထသော။ ပေသုဏေယျ ပဟာယိနံ၊ ချောပစ်ကုန်းတိုက်သော စကားကို ပယ်လေ့ ရှိထသော။ မစ္ဆေရ ဝိနယေ၊ ဝန်တိုကိုခြင်းကိုပယ်ဖျောက်ခြင်း၌။ယုတ္တံ၊ယှဉ်ထသော။သစ္စံ အမှန် ကိုဆိုလေ့ရှိထသော။ ကောဓာဘိဘုံ၊ အမျက်ထွက်ခြင်းကိုနှိပ်စက်ထသော။ ဇန္တုံ၊ ဇန္တုဟုဆိုအပ်သော။ယံနရံ၊အကြင်သူသည်။ အတ္ထိ၊ရှိ၏။ ဝေ၊စင်စစ်။

တံနရုံ၊ ထိုကျင့်ဝတ်နှင့်ပြည့်စုံသောသူကို။ ဒေဝါတာတိ သာ၊ တာဝတိံသာ နတ်တို့သည်။ သပ္ပုရိသော။ ဤတို၊ သူတော်ကောင်းဟူ၍။ အာဟု၊ ကုန်ပြီ။

မဟာလိ၊ မဟာလိအမည်ရှိသော မင်းသား။ ဤခံ၊ ဤခုနစ်ပါးသောကျင့်ဝတ်ကို။ သက္ကေန၊ သိကြားမင်းသည်။ မဃမာဏဝကာလေ၊ မဃလုလင်ဖြစ်သောအခါ၌။ ကတကမ္မံ၊ ပြုအပ်သော အမှုတည်း။ ဤတိဝတ္တာ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူပြီး၍။ ပုန၊ တစ်ဖန်။ တေန၊ ထိုမဟာလိ အမည်ရှိသော လိစ္ဆဝီ မင်းသားသည်။ ဘဂ္ဂေ၊ အရှင်ဘုရား။ မဃမာဃဝေါ၊ မဃလုလင်သည်။ကထံ၊ အဘယ်သို့။ ပဋိပဇ္ဇိ၊ ကျင့်သနည်း။ ဤတိ၊ ဤသို့မေး၏။ ဓာသေ၊ ထိုမဃဟူလင်၏။ ပဋိပတ္တိံ၊ အကျင့်ကို။ ဝိတ္ထာရတော၊ အကျယ်အားဖြင့်။ သောတုကာမေန၊ နာလိုသော မဟာလိမင်းသားသည်။ ပုဋ္ဌော၊ မေးအပ်သည်ရှိသော်။ တေနဟိ၊ ထိုသို့ သင်မေးတပြီးကား။ သုဏောဟိ၊ နာလော့။ ဤတိဝတ္တာ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၍။ အတိတံ၊ လွန်လေပြီးသော အကြောင်းကို။ အာဟရိ၊ ဆောင်တော်မူ၏။ အတိတေ၊ လွန်လေပြီးသောအခါ၌။မဂဓရဋ္ဌေ၊မဂဓရာဇ်တိုင်း၌။ မစလဂါမေ၊ မစလရွာ၌။ မဃောနာမ၊ မာဏဝေါ၊ မဃ အမည်ရှိသောလုလင်သည်။ ဂါမကမ္မကရဏတ္ထာယ၊ ရွာသူရွာသားတို့၏ အမှု လုပ်ဆောင်ရာအရပ်သို့။ ဂန္ဓွာ၊ သွား၍။အတ္တနော၊ မိမိ၏။ဌိတဋ္ဌာန၊နေရာအရပ်ကို။ ပါဒန္တေန၊ ခြေဖျားဖြင့်။ပံသုံ၊ မြေမှုန့်ကို။ ဝိယူဟိတ္တာ၊ ယက်၍။ ရမဏီယံ၊ နှလုံးမွေ့လျော်ရာရှိသည်ကို။ ကတ္တာ၊ ပြု၍။ အဋ္ဌာသိ၊ နေ၏။ အပရော၊ တစ်ယောက်သောသူသည်။ တံ၊ ထိုမဃလုလင်ကို။ ဗာဟုနာ၊ လက်ရုံးဖြင့်။ ပဟရိတ္တာ၊ ပုတ်ခတ်၍။ တတော၊ ထိုအရပ်မှ။ အပနေတ္တာ၊ ပယ်၍။သယံ၊မိမိသည်။ တတ္ထ၊ထိုအရပ်၌။အဋ္ဌာသိ၊နေ၏။သော၊ထိုမဃလုလင်သည်။တဿပိ၊ ထိုသူအားလည်း။ အကုဇ္ဈိတ္တာဝ၊ အမျက်မလွှတ်မူ၍လျှင်။ အညံဌာနံ၊ တစ်ပါးသောအရပ်ကို။ ရမဏီယံ၊ နှလုံးမွေ့လျော်ဖွယ် ရှိသည်ကို။ ကတ္တာ၊ ပြု၍။ ဌိတော၊ နေ၏။ တထောပိ၊ ထိုအရပ်မှလည်း။ နံ၊ ထိုမဃလုလင်ကို။ အညော၊ တစ်ပါးသောသူသည်။ အာဂန္ဓွာ၊ လာ၍ဗာဟုနာ၊ လက်ရုံးဖြင့်။ ပဟရိတ္တာ၊ တွန်း၍။ အပနေတ္တာ၊ ရှား၍။ သယံ၊ မိမိသည်။ အဋ္ဌာသိ၊ နေ၏။ သော၊ ထိုမာဃလုလင်သည်။ တဿပိ၊ ထိုသူအားလည်း။ အကုဇ္ဈိတ္တာဝ၊ စိတ်မဆိုးမူ၍သာလျှင်။ အညံဌာနံ၊ တစ်ပါးအရပ်ကို။ ရမဏီယံ၊နှလုံးမွေ့လျော်ဖွယ်ရှိအောင်။ ကတ္တာ၊ ပြု၍။ ဌိတော၊ နေ၏။ ဤတိဝေါ၊

ဤသို့။ ဂေဟဝေဘာ၊ အိမ်မှ။နိုက္ခန္တာနိုက္ခန္တာ၊ထွက်လာတွက်လာကုန်သော။ ပုရိသာ၊ ယောက်ျားတို့သည်။ ဗာဟုနာ၊ လက်ရုံးဖြင့်။ ပဟာရိတ္တာ၊ ပုံတ်ခတ်၍ ဌိတဌိတဌာနတော၊ နေလေရာနေလေရာအရပ်မှ။ အပနေသုံ၊ တွန်းထိုးကုန်၏။ သော၊ ထိုမဃလုလင်သည်။ သဗ္ဗေပိ၊ အလုံးစုံလည်ဖြစ်ကုန်သော။ တေ၊ ဤသူတို့သည်။ သုခိတာ၊ ချမ်းသာစွာနေရကုန်သည်။ ဇာတာ၊ ဖြစ်ကုန်ပြီ။ ဣမိနာကမ္မေန၊ ဤအမှုသည်။ မယ္ဟံ၊ ငါအား။ သုခဒါယကေန၊ ချမ်းသာခြင်းကိုပေးတတ်သော။ ပုညကမ္မေန၊ ကောင်းမှုကံသည်။ ဘဝိတဗ္ဗံ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ဣတိစိန္တေတ္တာ၊ ဤသို့ကြံ၍။ ပုနဒိဝသေ၊ မိုးသောက်သောနေ့၌။ ကုဒါလံ၊ ပေါက်တူးကို။ အာဒါယ၊ယူ၍။ ခလမဏ္ဍလမတ္ထဌာနံ၊ ကောက်နယ်တလင်းမျှလောက်သော အရပ်ကို။ ရမဏီယံ၊ နှလုံး မွေ့လျော်ဘွယ်ရှိအောင်။ အကာသိ၊ ပြု၏။သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းသောလူတို့သည်။ဂန္ဓာ၊သွားမ်ား။ တထေဝ၊ ထိုရှေးနည်းတူသာလျှင်။ အဋ္ဌသု၊ နေကုန်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နေသံ၊ထိုလူတို့အား။ သီတသမယေ၊ဆောင်းကာလ၌။အဂ္ဂိံ၊ မီးကို။ကတ္တာ၊ တည်၍။ အဒါသိ၊ ပေး၏။ တတော၊ ထိုနောင်မှ။ ရမဏီယံဌာနံနာမ၊ နှလုံးမွေ့လျော်ရာအရပ်မည်သည်ကို။ သဗ္ဗေသံ၊ခပ်သိမ်းသောသူတို့အား။ပိယံ၊ချစ်မြတ်နိုးအပ်၏။ ကဿစိ၊ တစုံတယောက်သောသူအား။ အမ္ဗိယံ မချစ်သောသူမည်သည်နတ္ထိ၊မရှိ။ ဣတောဝဋ္ဌမာယ၊ဤနေ့မှစ၍။မယာ၊ငါသည်။မဂ္ဂံ၊ခရီးကို။ သမံ၊ ညီညွတ်စွာ၊ ကရောန္တော၊ ပြုခြင်းဖြင့်။ ဝိစရိတုံ၊ လှည့်ပတ်သွားလာခြင်းငှာ။ ဝဋ္ဌထိတိ၊ သင့်၏ဟူ၍၊ စိန္တေတ္တာ၊ ကြံ၍။ ပါတောဝ၊ စောစောကြီးကလျှင်။ နိက္ခမိတ္တာ၊ ထွက်၍။ မဂ္ဂံ၊ ခရီးကို။ သမံ၊ညီညွတ်စွာ။ ကရောန္တော၊ပြုလျက်။ ဆိန္နိတ္တာ၊ဖြတ်၍။ဟရိတဗ္ဗယုတ္တကာ၊သယ်ပိုးထမ်းရွက်၍ယူဆောင်အပ်သည်နှင့်ယှဉ်ကုန်သော်။ ရုက္ခသာခါ၊သစ်ခက်တို့ကို။ ဟရန္တော၊ဆောင်ယူထမ်းပိုးလျက်။ ဝိစရတိ၊ သွားလာ၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုမဃလုလင်ကို။ အပရော၊ တယောက်သောသူသည်။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ သမ္မ၊ အချင်း။ ကိံ၊ အဘယ်ကို။ ကရောသိ၊ ပြုသနည်း။ ဣတိပုစ္ဆိ၊ ဤသို့မေး၏။ သမ္မ၊ သူငယ်ချင်း။ မယ္ဟံ၊ ငါ၏။ သဂ္ဂဂါမိတံမဂ္ဂံ၊ နတ်ပြည်သို့သွားကြောင်းဖြစ်သော လမ်းခရီးကိုပြု၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၏။ တေနဟိ၊ထိုသို့နတ်ရွာခရီးကိုပြုတပြီးကား။ အဟံပိ၊ ငါသည်လည်း။ တေ၊ ၏။ သဟာယော၊ အညီအညာ ဆောင်ရွက်တော်သူငယ်ချင်းသည်။ ဟောမိ၊ ဖြစ်ချင်၏။ ဣတိအာဟ၊ ဆို၏။ သမ္ဘ၊

သူ့ငယ်ချင်း။ဟောဟိ၊ဖြစ်လော့။ မင်္ဂဠာနာမ၊ ခရီးမည်သည်ကို။ ဗဟုနံ၊များ စွာသောသူတို့သည်။ မနာပေါ၊ နှစ်လိုအပ်၏။ သုခဗဟုလော၊ များသော ချမ်းသာခြင်းရှိ၏။ ဣတိ၊သို့။ တတောပဋ္ဌာယ၊ ထိုအခါမှစ၍။ ဒေဇနာ၊နှစ် ယောက်သောသူတို့သည်။ အဟောသုံ၊ အညီအညွတ်ဖြစ်ကုန်၏။တေ၊ထိုသူတို့ ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ ဟထေဝ၊ ထိုအထူသာလျှင်။ ပုစ္ဆိတ္မာစ၊ မေး၍ လည်း ကောင်း။ သုတ္မာစ၊ကြား၍လည်းကောင်း။အပရောပိ၊တစ်ယောက်သောသူ သည်လည်း။ တေသံ၊ထိုသူတို့၏။ သဟာယော၊ ညီတော်ညီဘော် အဆွေခင် ပွန်းသည်။ ဇာတော၊၏။ ဧဝံ၊ဤအတူ။ အပရောပိ၊ တစ်ယောက်သည် လည်း ကောင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ အစရှိကုန်သော။ သဗ္ဗေပိ၊ အလုံးစုံလည်း ဖြစ်ကုန် သော။ တေတ္တိ သင်နှာ၊ သုံးကျိပ်သုံးယောက်သော သူတို့သည်။ ဇာတာ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တေသဗ္ဗေပိ၊ ထိုသုံးကျိပ်သုံးယောက်သော သူတို့သည် လည်း။ ကုဒါလာဒိဟတ္ထာ၊ ပေါက်တူး တူးရွင်း စသည်ကို လက်စွဲ ကုန်လျက်။ မဂ္ဂံ၊ လမ်းခရီးကို။ သမံ၊ ညီညွတ်စွာ။ကရောန္တာ၊ သုတ်သင် ကုန်လျက်။ ကေယောဇနဒ္ဒီယောဇနမတ္တဋ္ဌာနံ၊ တစ်ယူဇနာ နှစ်ယူဇနာ မျှ လောက်သော အရပ်သို့။ဂစ္ဆန္တိ၊သွားကုန်၏။ဂါမတောဇကော၊ရွာစားမင်း သည်။ တေ၊ ထိုလူတို့ကို။ ဒိသ္မာ၊မြင်၍။ စိန္တေသိ၊ကြံ၏။ ဣမေမနုဿာ၊ဤလူ တို့သည်။ အယောဂေ၊ မယှဉ်သင့်သည်တို့ကို။ ယုတ္တာ၊လုံ့လပြု၍ယှဉ်ကုန်၏။ ဟိ၊ထိုစကားသင့်စ။ သဗ္ဗေပိ၊ အလုံးစုံလည်း ဖြစ်ကုန်သော။ ဣမေ၊ ဤသူတို့ သည်။ အရညတော၊တောမှ။ မစ္ဆမံသာဒီနိ ဝါ၊ ငါးအမဲစသည်တို့ကိုလည်း။ အာဟရေယ္ယုံ၊ ဆောင်ကုန်ရာ၏။ သုရံ ဝါ၊ သေကိုမူလည်း။ ကတ္တာ၊ ပြု၍။ ပိဝေယ္ယုံ၊ သောက်ကုန်ရာ၏။ အညံ၊တစ်ပါးသော။တာဒိသံ၊ ထိုသို့သဘော ရှိသော။ ကမ္မံ ဝါ၊ အမှုကိုလည်း။ ကရေယ္ယုံ၊ ပြုကုန်ရာ၏။ အဟံပိ၊ ငါသည် လည်း။ကိဉ္စိ၊တစ်စုံတစ်ခုကို။လဇ္ဇေယ္ယ၊ရရာ၏။ဣတိ၊ဤသို့ကြံ၏။အထ၊ထိုသို့ ကြံပြီးသည်မှနောက်၌။ နေ၊ ထိုသုံးကျိပ်သုံးယောက်သောသူတို့ကို။ ပဏ္ဍော သာပေတ္တာ၊ခေါ်စေ၍။ ကိं၊ အဘယ်အမှုကို။ ကရောန္တာ၊ပြုကုန်လျက်။ ဝိစရ ထ၊ သွားလာလှည့်ပတ်ကုန်သနည်း။ ဣတိပုစ္ဆိ၊ ဤသို့မေး၏။ သာမိ၊ ရွာစား မင်း။ သဂ္ဂမဂ္ဂံ၊နတ်ရွာလမ်းခရီးကိုပြုပါကုန်၏။ ဣတိ၊ဤသို့လျှောက်၏။ဃဋ္ဌာ ဝါသံ၊အိမ်ယာထောင်သောလူ၏ဘောင်၌။ဝသန္တောနာမ၊နေသောသူကား။ ဝေ၊ဤသို့။ ကာတုံ၊ဖြုခြင်းငှာ။ နဝဋ္ဌတိ၊မသင့်။ အရညတော၊ တောအုပ်မှ။

ဓမ္ဓမ်ိမ်သာဒိနိ၊ ငါးအမဲစသည်တို့ကို။ အာဟာရိတုံဝါ၊ ဆောင်ခြင်းငှာ လည်း ကောင်း။ သုရံ၊ သေကို။ သတ္ဌာ၊ ပြု၍။ ပါတုံဝါ၊ သောက်ခြင်းငှာ လည်း ကောင်း။ နာနာပ္ပကာရကေစ၊ အထူးထူးအပြားပြားလည်း ဖြစ်ကုန်သော။ ကမ္မဇေ္ဇ၊ အမှုတို့ကို။ ကာတုံဝါ၊ ပြုခြင်းငှာလည်းကောင်း။ ဝဋ္ဋတိ၊၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုလတ်သော်။ တေ၊ ထိုသုံးကျိပ်သုံးယောက်သော လူတို့သည်။ တဿ၊ ထိုရှာစားသူကြီး၏။ ပစနံ၊ စကားကို။ ပဋိက္ခိပိ သု၊ ပယ်ကုန်၏။ ဧဝံ၊ ဤအတူ။ ပုနပ္ပုနံ၊ အဘန်တလဲလဲ။ ဝုစ္စမာနောပိ၊ ဆိုဆော်လည်း။ ပဋိက္ခိပိ သုယေဝ၊ အကြောင်းမဟုတ်ဟု ပယ်ကုန်သည်သာလျှင်တည်း။ သော၊ ထိုရှာစားမင်း သည်။ ကုဇ္ဈိတ္ဌာ၊ ၍။ နေ၊ ထိုလူတို့ကို။ နာသေဿာမိ၊ ဖျက်ဆီးအုံ့။ ဣတိ၊ ဤ သို့ကြံပြီးသော်။ ရညော၊ မင်း၏။ သန္တိကံ၊ သို့။ ဂန္တွာ၊ ၍။ ဒေဝ၊ အရှင်မင်းကြီး။ စောံရေ၊ တို့ကို။ ဝဂ္ဂဗန္ဓနေ၊ အဖွဲ့သည်တို့ကို။ ပဿာမိ၊ မြင်ပါ၏ဘုရား။ ဣတိ ဝတ္ဌာ၊ ဤသို့လျှောက်ခြင်းကြောင့်။ ဂစ္ဆ၊ ဧဗျ။ တေ၊ ထိုသူတို့ကို။ ဂဟေတ္ဌာ၊ ဘမ်းယူ၍။ အာနေဟိ၊ ဆောင်ခဲ့လော့။ ဣတိဝုတ္တေ၊ ဤသို့ဆိုလတ်သော်။ တထာ၊ ထိုမင်းအမိန့်ရှိတိုင်း။ ကတ္ဌာ၊ ပြု၍။ ရညော၊ မင်းအား။ ဒေဿေသိ၊ ဆက် ၏။ ရာဇာ၊ မင်းသည်။ အဝိမံသိတ္ဌာဝ၊ မစူးစမ်းမဆင်ခြင်မူ၍သာလျှင်။ ဟေတ္ထိ နာ၊ ဆင်ဖြင့်။ မဒ္ဒါပေယ၊ နင်းစေကုန်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဏာပေသိ၊ စေ လွှတ်၏။ မဃော၊ မဃလုလင်သည်။ သေသာနံ၊ ကြွင်းသောလူတို့ကို။ ဩဝါဒံ၊ အဆုံးအမကို။ အဒါသိ၊ ၏။ သမ္ဘာ၊ သူငယ်ချင်းတို့။ မေတ္တာ၊ ပွားစေအပ် သောမေတ္တာစိတ်ကို။ ထပေတ္ဌာ၊ ထား၍။ အမှာကံ၊ ငါတို့အား။ အညော၊ တစ်ပါးသော။ အဝ.ဿယော၊ ကိုးကွယ်ရာသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ တုမှေ၊ သင်တို့ သည်။ ကတ္ထစိ၊ တစ်စုံတစ်ယောက်သောသူ၌။ ကောမံ၊ အမျက်ထွက်ခြင်းကို။ အကတ္ဌာ၊ မပြုမူ၍။ ရညော စ၊ မင်း၌လည်းကောင်း။ ဂါမဘောဇကေစ၊ ရွာသူ ကြီး၌လည်းကောင်း။ မဒ္ဒနဟတ္ထိမ္ဟိ စ၊ ငါတို့ကို နင်းလတ္တံ့သောဆင်၌ လည်း ကောင်း။ အတ္တနိစ၊ မိမိကိုယ်၌လည်းကောင်း။ မေတ္တာစိတ္တေန၊ မေတ္တာစိတ် ဖြင့်။ သမစိတ္တာဝ၊ တူမျှသောစိတ်ရှိကုန်သည်လျှင်။ ဟောထ၊ ဖြစ်ကုန်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆုံးမပေ၏။ တေ၊ ထိုလူတို့သည်။ တထာ၊ မဃလုလင်ဆိုတိုင်း။ ကရိ သု၊ ပြုကုန်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နေသံ၊ ထိုလူတို့၏။ မေတ္တာနုဘာဝေန၊ မေတ္တာအာနုဘော်ဖြင့်။ ဟတ္ထီ၊ ဆင်သည်။ ဥပသေက်မိတုံပိ၊ , ကပ်ခြင်းငှာ လည်း။ နဝိသဟိ၊ မဝံ့။ ရာဇာ၊ သည်။ တမတ္ထံ၊ ထိုအကြောင်းကို။ သုတ္ဌာ၊ ကြား၍။

ဗဟုမနုဿေ၊ လူအများတို့ကို။ဒိသ္ဝာ၊၍။မဒ္ဒီတုံ၊နင်းခြင်းငှာ၊နဝိသဟိသတိ၊ မချည်းဝံ့သည်ဖြစ်လတ္တံ့။ ဂစ္ဆ၊ သွားလေကုန်။ နေ၊ ထိုလူတို့ကို။ ကိလဉ္ဇေန၊ ဖျာဖြင့်။ပဋိစ္ဆာဒေတွာ၊ဖုံးအုပ်၍။မဒ္ဒါပေထ၊နင်းစေကုန်လော့။ဤတိအာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။ တေ၊ထိုသူတို့ကို။ကိလဉ္ဇေန၊ဖျာဖြင့်။ပဋိစ္ဆာဒေတွာ၊ဖုံးလွှမ်း၍။ မဒ္ဒိတုံ၊ နင်းစေခြင်းငှာ။ ပေသိယမာနောပိ၊ စေအပ်သည်လည်း ဖြစ်သော။ ဟတ္ထိပိ၊ ဆင်သည်လည်း။ ဒုရတောဝ၊ ဝေးရာအရပ်သို့သာလျှင်။ ပဋိက္ကမိ၊ ဖဲ လေ၏။ ရာဇာ၊ မင်းသည်။ တံပဝတ္တိ ၊ ထိုအကြောင်းကို။ သုတ္ဝာ၊ ကြား၍။ ဘေ့ ဤ ဘုရားမနင်းရာ၌။ ကာရဏောန၊ အကြောင်းသည်။ ဘဝိတဗ္ဗံ၊ဖြစ်ရာ ၏။ ဤတံ၊ ဤသို့ကြံပြီးသော်။ တေ၊ ထိုသူတို့ကို။ ပဂ္ဂေါသာပေတွာ၊ ခေါ် စေ၍။ တာတာ၊ တို့။ မံ၊ ငါ့ကို။ နဿာယ၊ မှီ၍။ တုမှေ၊ သင်တို့သည်။ ကိं ၊ အဘယ်လိုအပ်သောအရာကို။ နလဘထ၊ မရကုန်သနည်း။ ဤတိပုစ္ဆိ၊ ဤသို့ မေး၏။ ဒေဝ၊ အရှင်မင်းကြီး။ ဧတံ၊ ဤအကြောင်းသည်။ကိं နာမ၊အဘယ် နည်း။ ဤတိ၊ ဤသို့ဆိုလတ်သော်။ တုမှေဟိ၊ သင်တို့သည်။ ဝဂ္ဂဗန္ဓေန၊အစု အပေါင်းဖွဲ့သဖြင့်။ စောရဟုတ္ဝာ၊ ခိုးသူဖြစ်ကုန်၍။အရညေ၊တောင်၌။ဝိစရ ထကိရ၊ သွားကုန်သကဲ့တ်။ ဤတိ၊ ဤသို့ဆို၏။ ဒေဝ၊ အရှင်မင်းကြီး။ ကော၊ အဘယ်သူသည်။ ဧဝံအာဟ၊ ဤသို့ဆိုသနည်း။ ဤတိ၊ဤသို့မေး၏။တာတာ၊ ငါ့သားတို့။ ဂါမဘောဇကော၊ ရွာသူကြီးဆို၏။ ဤတိ၊ဤသို့မိန့်လတ်သော်။ ဒေဝ၊ အရှင်မင်းကြီး။ မယံ၊ ကျွန်တော်တို့သည်။နစောရာ၊ခိုးသူမဟုတ်ကုန်။ မယံပန၊ ကျွန်တော်တို့သည်ကား။ အတ္တနော၊ ၏။ သဂ္ဂမဂ္ဂ၊ နတ်ရွာလမ်း ခရီးကို။ သောဓေန္တာ၊ သုဓိသင်ကုန်လျက်။ ဤဒဠ္ဍ၊ ဤမည် ဤမည်သော အမှုကိုသာ်လျှင်။ ကရောမ၊ ပြုကုန်၏။ ဂါမဘောဇကော၊ ရွာသူကြီးသည်။ အမှော၊ ကျွန်တော်တို့ကို။ အကုသလ ကိရိယာယ၊ အကုသိုလ် ဖြစ်အံ့သော အမှုအရာဖြင့်။ နိယောဇေတွာ၊ တိုက်တွန်းနှိုးဆော်၍။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ဝစနံ၊ စကားကို။ အကရောန္တော၊ မလိုက်နာသည်ရှိသော်။ ကုဋ္ဌိတွာ၊အမျက် ထွက်၍။ နာသေတုကာမော၊ ဖျက်ဆီးလိုရကား။ ဧဝံအာဟ၊ ဤသို့ရှင်မင်း ကြီးကို လျှည့်စား၍တင်၏။ ဤတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ တာတာ၊ ငါ့သားတို့။ အယံ၊ ဤဆင်သည်။ တိရစ္ဆာနော၊တိရစ္ဆာန်ဖြစ်လျက်။တုမှာကံ၊သင်တို့၏။ ဂုဏေ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးတို့ကို။ ဇာနာတိ၊ သိ၏။အဟံ၊ငါသည်။မနုဿဘူတော၊ လူဖြစ်ပါလျက်။ ဇာနိတံ၊ ကျေးဇူးကို သိခြင်းငှာ။ နာသက္ခိ၊မတတ်နိုင်။ မှော

ငါ၏ ပြစ်မှားခြင်းကို။ ခမာပေထ၊ သည်းခံပါကုန်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ တောင်းပန်ခြင်းဖြင့်။ ဧဝဉ္စပန၊ ဤသို့သော စကားကိုလျှင်။ ဝတ္တာ၊ ဆိုရ်။ သပုတ္တာဒါရံ၊ သားမယားနှင့်တကွ။ ဂါမဘောဇကံ၊ ကို။ တေသံ၊ ထိုသုံးကျိပ်သုံးယောက်သော သူတို့အား။ ဒါသတ္တာယ၊ ကျွန်ပြု၍ စေစားခြင်းငှာ။ အဒါသိ၊ ပေး၏။ ဟတ္ထိမ္ပိ၊ ဆင်ကိုလည်း။ တေသံ၊ ထိုလူလင်တို့၏။ အာရောဟနိယံ၊ စီးနင်းစရာကို။ ကတ္တာ၊ ပြု၍။ အဒါသိ၊ ပေး၏။ ဟဠ္ဠဂါမံ၊ ထိုရွာကို လည်း။ ယထာသုခံ၊ အလိုရှိတိုင်း။ ပရိဘောဂံ၊ ရွာစားကို။ ကတ္တာ၊ ပြု၍။ အဒါသိ၊ ပေး၏။ တေ၊ ထိုလူလင်တို့သည်။ ဣဓေဝ၊ ဤပစ္စုပ္ပန်ဘဝ ဤလောကဌာနေ၌ပင်လျှင်။ နော၊ ငါတို့၏။ ကတပုညဿနိသံသော၊ ပြုအပ်သောကုသိုလ်၏အကျိုးဆက်ကို။ ဒိဋ္ဌေ၊ မြင်အပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဘိယ္ယောသောမတ္တာယ၊ အတိုင်းထက်အလွန်။ ပသန္နမာနသာဟုတ္တာ၊ ကြည်ညိုသော စိတ်ရှိကုန်သည် ဖြစ်၍။ တံဟတ္ထိံ၊ ထိုဆင်ကို။ ဝါရေန ဝါရေန၊ အလှည့်အလှည့်ဖြင့်။ အဘိရုယှ၊ စီး၍။ ဂစ္ဆန္တာ၊သွားကုန်လျက်။မန္ဒယိ သု၊တိုင်ပင်ကုန်၏။ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ အမှေဟိ၊ ငါတို့သည်။ အ်ထိရေကတရံ၊ အတိုင်းထက်လွန်စွာ။ ပုညံ၊ ကောင်းမှုကို။ ကာတဗ္ဗံ၊၏။ ကိံ၊ အဘယ်ကောင်းမှုကို။ ကရောမ၊ပြုရပါကုန်အံ့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့တိုင်ပင်ပြီးသော။ စတုမဟာပထေ၊ ခရီးလေးခုဆုံရာ၌။ ဌာလံ၊ ကို။ ကတ္တာ၊ ပြု၍။ မဟာဇနဿ၊ လူအပေါင်း၏။ဝိဿမနဌာလံ၊ အပန်းဖြေရာ စရပ်ကို။ ကရိဿာမ၊ ပြုကုန်အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုကုန်လျက်။ တေ ထိုလူသည်။ ဝမ္ဗကိံ၊ လက်သမားကို။ ပက္ကောသာပေတ္တာ၊ ခေါ်စေ၍။ ဌာလံ၊ စရပ်ကို။ ပဋ္ဌပေသုံ၊ တည်ထားဆောက်လုပ်စေကုန်၏။ မာတုဂါမေသုပန၊ မာတုဂါမတို့၌ကား။ ဝိရတ္တာဆန္ဒတာယ၊ တပ်ခြင်း ကင်းသောဆန္ဒရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ တဿာသာလာယ၊ထိုစရပ်၌။ပတ္တိ ၊သာ ဓုခေါ်ခြင်းကြောင့်ဖြစ်သော ကုသိုလ်အတို့ကို။ မာတုဂါမာနံ၊ မာတုဂါမတို့အား။နာဒံသု၊ မပေးကုန်။ မယသသပန၊ မယလုလင်၏ကား။ ဂေဟေ၊အိမ်၌။သုနန္ဒာ၊ သုနန္ဒာအမည်ရှိသော မယားလည်းကောင်း။ သုစိတ္တာ၊ သုစိတ္တာ အမည်ရှိသောမယားလည်းကောင်း။ သုဓမ္မာ၊ သုဓမ္မာအမည်ရှိသောမယား လည်းကောင်း။ သုဇာတာ၊သုဇာတာအမည်ရှိသောမယားလည်းကောင်း။ ဣတိစတသော၊ ဤလေးယောက်ကုန်သော။ ဣတ္ထိယော်တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တာသု၊ ထိုလေးယောက်သော မိန်းမတို့တွင်။ သုဓမ္မာ၊ သုဓမ္မာ

မည်သောမိန်းမသည်။ ဝနုကိန၊ လက်သမားနှင့်။ သဒ္ဓိ၊ တက္ခ။ ကေတော ဟုတ္တာ၊ တူသောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ ဘာတိက၊မောင်တော်ဣမိသာသာလာ ယ၊ ဤစရပ်၌။ မံ၊ ကျွန်မကို။ ဇေဋ္ဌိကံ၊ အကြီးအရာကို။ ကရောဟိ၊ ပြုစေခဲ့ ၏။ ဣတိဝတ္တာ၊၍။ လဒ္ဓံ၊ တံစိုးကို။ အဒါသိ၏။သော၊ ထိုလက်သမားသည်။ သာဓုတိ၊ ကောင်းပြီဟူ၍။ သမ္မဋ္ဌိဆ္ဆိတ္တာ၊ ဝန်ခံ၍။ပဌမမေဝ၊ရှေဦးကလျင်။ ကဏ္ဏိကတ္ထာယ၊ ထုပိကာအလို့ငှာ။ ရုက္ခံ၊သစ်ကို။ သုက္ခာပေတ္တာ၊ ခြောက် သွေ့စေ၍။ တစ္ဆေတ္တာ၊ ညီညွတ်ချောမောစွာရွေလျက်။ ဝိဇ္ဇိတ္တာ၊ ထွင်း၍။ ကဏ္ဏိကံ၊ အမှန်းအချက်ကို။ နိဋ္ဌာပေတ္တာ၊ ပြီးစေ၍။ အယံသာလာ၊ဤစရပ် သည်။ သုဓမ္မာနာမ၊သုဓမ္မာမည်၏။ဣတိ၊ဤသို့။အဂ္ဂရာနိ၊ကမ္ဘည်းစာတို့ကို။ ဆိန္ဒိတ္တာ၊ရေး၍။ဝတ္ထေန၊ပုဆိုးဖြင့်။ပလိဝေဌေတ္တာ၊ရစ်၍။ထပေသိ၊ထား၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ သာလံ၊ စရပ်ကို။ နိဋ္ဌာပေတ္တာ၊ အဖြူထယ်ပြီးစေ၍။ ကဏ္ဏိ ကာရောဟနဒိဝသေ၊ အထွတ်တင်သောနေ့၌။ အယျာ၊ အရှင်သားတို့။ကော် ကရထ၊ယံ၊ တစ်ခုသောပြုဖွယ်ကိစ္စကို။ နသရိမှာ၊ မအောက်မေ့မိကုန်။ ဣတိ အာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။ ဘော၊ အချင်းဝိသုကာ။ကိံ နာမ၊အဘယ်အမှုကြင်းသ နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးသည်ရှိသော်။ ကဏ္ဏိကံ၊ထုပိကာအထွတ်တည်း။ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုလတ်သော်။ ဟောတု၊ထိုသို့မူလည်းဖြစ်စေ။အာဟရိသာမ၊ဆောင် ချေကုန်အုံ့။ ဣတိ၊ဤသို့ဆို၏။ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ။ ဆိန္နရုက္ခေန။ ပေါက်အပ် ဖြတ်အပ်သောသစ်ဖြင့်။ ကာတုံ၊ ပြုခြင်းငှာ။ နသက္ကာ၊မတတ်ကောင်း။ပုဗ္ဗေ ယေဝ၊ ရှေဦးစွာကလျင်။ ဆိန္ဒိတ္တာ၊ ဖြတ်၍။ တစ္ဆေတ္တာ၊ အခချောတိုက်၍။ ဝိဇ္ဇိတ္တာ၊ ထွင်း၍။ ထပိတကဏ္ဏိကာ၊ ထားအပ်သောအထွတ်တို့ကို။ လဒ္ဓါ၊ ရခြင်းငှာ။ ဝဋ္ဋတိ၊ သင့်၏။ ဣတိ၊ ထို့ကြောင့်။ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ ကိံ ကာ ဘဗ္ဗံ၊အဘယ်သို့ပြုပါရအုံ့နည်း။ဣတိ၊ဤသို့ဆို၏။ကာသစိ၊တစ်စုံတစ်ယောက် ဒသာသူ၏။ဧဝေဟေ၊ အိမ်၌။နိဋ္ဌာပေတ္တာ၊ပြီးစေ၍။ထပိတာ၊ထားအပ်သော။ ဒိဠ္ဠာယိကကဏ္ဏိကာ၊ရောင်းအပ်သောအထွတ်သည်။သစေအတ္ထိ၊အကယ်၍ ရှိသည်ဖြစ်အုံ့။ သာ၊ ထိုအထွတ်ကို။ပရိယေသိတဗ္ဗာ၊အကိုးသင့်အောင်ရှာ၍ ဝယ်အပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုလတ်သော်။ တေ၊ ထိုသူတို့သည်။ပရိယေသန္တာ၊ ရှာကုန်သည်ရှိသော်။ သုဓမ္မာယ၊ သုဓမ္မာအမည်ရှိသောမိန်းမ၏။ ဧဝေဟေ၊ အိမ်၌။ဒိသ္မာ၊မြင်၍။သဟ ဿံ၊အသပြာတစ်ထောင်မှုလောက်သော။မူလေန၊ အဖိုးဖြင့်။ ဒသ္မာပိ၊ ပေးမ၍လည်း။ နလဘိ သု၊ မရကုန်။ သာလာယပတ္ထိကံ၊

စရပ်အလှ၏အာဘို့ကို။ သစေကရောထ၊ အကယ်၍ ပေးဝေကုန်သည်ဖြစ်အံ့။ ဒဿမိ၊ ကျွန်မကအလှအရာဝင်ပါအံ့။ ဣတိဝုတ္တောပန၊ ဤသို့ဆိုလတ်သော်။ မယံပန၊ ငါတို့သည်ကား။ မာတုပါမာနံ၊မိန်းမတို့အား။ ပတ္ထိ ၊ အလှအဖို့ကို။ နဒမ္မာတိ၊မပေးလိုကုန်ဟူ၍။ အာဟံသု၊ ဆိုကုန်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နေ၊ ထိုစရပ်တကာတို့ကို။ဝနိုကိ၊ လက်သမားသည်။အာဟ၊ ဆို၏။အယျာ၊ စရပ်တကာတို့၊ တုမှေ၊ သင်တို့သည်။ ကိ ံ ကထေထ၊ အဘယ်သို့ဆိုကုန်ဘိသနည်း။ ဗြဟ္မာလောကံ၊ ဗြဟ္မာပြည်ကို၊ ထပေတ္မာ၊ တား၍။ အည်ဒ်၊ထစ်ပါးသော။ မာတုဂါမ် ရဟိတဋ္ဌာနံနာမ၊ မိန်းမနှင့်ကင်းသောအရပ်မည်သည်။ နတ္ထိ၊မရှိ။ ကဏ္ဏိကံ၊ အထွတ်ကို။ဂဏ္ဍေယ်၊ ယူကုန်လော့။ ဧဝံဘန္တေ၊ ဤသို့ယူကုန်သည်ရှိသော်။ အမှာကံ၊ တို့၏။ ကမ်ံ၊ အမှုသည်။ နိဋ္ဌိ၊ ပြီးခြင်းသို့။ ဂမိဿတိ၊ ရောက်လတ်အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုလတ်သော်။ တေ၊ ထိုစရပ်တကာတို့သည်။ သာဓုတိ၊ ကောင်းပြီဟူ၍။ ကဏ္ဏိကံ၊အတွက်ကို။ ပဟေတ္မာ၊ ယူ၍။ သာလံ၊ စရပ်ကို။နိဋ္ဌာပေတ္မာ၊ပြီးစေ၍။ ထိဝေ၊သုံးဘို့တို့ကို။ ဝိဘဇိ ံ သု၊ခွဲဝေကုန်၏။ ကေသ္မိ ံ ကေဋ္ဌာသေ၊ ထဘိသောစရပ်၌။ ဣသ်ဆာနံ၊ အစိုးရမင်းတို့၏။ ဝဘနဋ္ဌာနံ၊ နေရာအရပ်ကို။ ကရိ ံ သု၊ ပြုကုန်၏။ ကေသ္မိ ံ၊ တဘို့၌။ ဒုဂ္ဂတာနံ၊ သူဆင်းရဲတို့၏။ ဝသနဋ္ဌာနံ၊ နေရာအရပ်ကို။ ကရိ ံ သု၊ ပြုကုန်၏။ ကေသ္မိ ံ၊ တဘို့၌။ ဂိလာနာနံ၊ သူနာတို့၏။ ဝသနဋ္ဌာနံ၊ နေရာကို။ ကရိ ံ သု၊ တေတ္ထိ ံ သဇာနာ၊ သုံးကျိပ်သုံးယောက်သော သူတို့ဟည်။ တေတ္ထိ ံ သဖလာ ကာနိ၊ သုံးဆယ်သုံးခုသော ပျဉ်ချပ်တို့ကို။ ပညာပေတ္မာ၊ ခင်းစေ၍၊ဟတ္ထိသ၊ ဆင်အား၊ သည်၊ အမှတ်ကို။ အဒံသု၊ ကုန်၏။ အာဂန္ဆုံ၊ကော၊ ခရီးသွားဧည့်သည်သည်။ အာဂန္ဆာ၊ လာ၍၊ ယဿ၊ အကြင်စရပ်တကာ၏။ အတ္ထတဖ လကေ၊ ခင်းအပ်သောပျဉ်ချပ်၌။ နိသိဒ၁ိ၊ နေ၏။ တံ၊ ထိုနေသောဧည့်သည်ကို။ ဂဟေတ္မာ၊ ခေါ်၍။ ဖလကသာမိ ံ ဧသေ ဝ ၊ ပျဉ်ချပ်ရှင်ဖြစ်သော စရပ်တကာ၏သာလျှင်။ ဧဟေ၊ အိမ်၌။ ဝ ံ ဘဒ္ဒ ံ ပေဟိ၊ တည်စေလော့။ တဿ၊ ထိုဧည့်သည်ခရီးသွားအား။ သဗ္ဗာနိ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ ပါဒပရိ ကမ္မဝိဒ္ဓိပရိကမ္မခ၊ဒုနိယ ဘောဇနိယ သယနာနိ၊ ခြေလက်ဆုပ်နယ်ခြင်း ချေးတွန်းခြင်းခဲဘွယ်ဘောဇဉ်အိပ်ရာတို့သည်။ဖလကသာမိကသော ဝ ၊ပျဉ်ချပ်ရှင်၏သာလျှင်။ဘာရော၊ ဝန်သည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ မှာခဲ့ပြီးသော်။ ဟတ္ထိ၊ ဆင်သည်။ အာဂတာဂတံ၊ လာတိုင်း-လာတိုင်းသော

ည့်သည်တို့ကို။ ဂဟေတွာ၊ နှာမောင်းဖြင့်ဆွဲဝင်၍၊ ဖလကသာမိကသော၀၊ ဗျဉ်ချပ်ရှင် စရပ်တကာ၏သာလျှင်၊ ဃရဏ်၊ အိမ်သို့။ နေတိ၊ ပို့လေ၏။ သော၊ ထိုအိမ်ရှင်စရပ်တကာသည်။ တဿ၊ ထိုခရီးသွားအား။ တံ၀ိ၀သံ၊ ထိုနွေ၌။ ကတ္တုံ၊ ခြေသုတ်ခြင်းစသော အလုံးစုံသောအမှုကို။ ကရောတိ၊ ပြု၏။ မဃော၊ မဃလုလင်သည်။ သာလာယ၊ စရပ်၏။ အ၀ိဒူရေ၊ မနီးမဝေးသော အရပ်၌။ ကောဝိဠာရရုက္ခံ၊ ပင်လယ်ကသစ်ပင်ကို။ ရောပေတွာ၊ စိုက်၍။ တဿံ၊ ထိုပင်လယ်ကသစ်ပင်၏။ မူလေ၊ အနီးအပါး၌။ ပါသာဏဖလကံ၊ ကျောယ်ဖျာကို။ အတ္ထရိ၊ခင်း၏။သာလံ၊စရပ်သို့။ပ၀ိဋ္ဌပ၀ိဋ္ဌာ၊ဝင်လာ၀င်လာ ကုန်သော။ဇနာ၊လူတို့သည်။ ကဏ္ဏိကံ၊ အကွက်ကို။ ဩလောကေတွာ၊မော်၍ ကြည့်လျက်။ အက္ခရာနိ၊ ကမ္မည်းစာတို့ကို။ ဝါစေတွာ၊ ဘတ်၍။ သောသာ လာ၊ဤစရပ်သည်။ သုခမ္မာနာမ၊သုခမ္မာမည်၏။ဤတိ၀ဒန္တိ၊ဤသို့ဆိုကုန်၏။ တေတ္ထ သဇနာနံ၊ သုံးကျိပ် သုံးယောက်သောသူတို့၏၊ နာမံ၊ အမည်သည်။ နပညာယတိ၊ မထင်ရှား။ သုနန္ဒာ၊ သုနန္ဒာအမည်ရှိသော မယားသည်။ စိန္တေသိ၊ ကြံ၏။ ဤမေ၊ဤယောက်ျားကိုသည်။သာလံ၊စရပ်ကို။ ကရောန္တာ၊ ပြုကုန်သည်ရှိသော်။အမှေဟိ၊ငါတို့ကို။ အပတ္တိဟာ၊အဘို့မပါ၀င်သည်တို့ကို။ ကရိ သု၊ပြုကုန်၏။ သုခမ္မာပန၊ သုခမ္မာသည်ကား။ အတ္တနော၊မိမိ၏။ ဗျတ္တ တာယ၊ လိမ်မာသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ပတ္တိကာ၊ ရအပ်သောအဖို့ရှိသည်။ ဇာတာ၊ ဖြစ်၏။ မယာပိ၊ ငါသည်လည်း။ ကိဉ္စိ၊ တစ်စုံတစ်ခုသောအမှုကို။ ကာတုံ၊ပြုခြင်းငှာ။ ဝဋ္ဋတိ၊သင့်၏။ ကိံ နုခေါ၊အဘယ်သို့လျှင်။ ကရိဿာမိ၊ ပြုရအံ့နည်း။ ဤတိ၊ဤသို့ကြံ၏။အထ၊ထိုအခါ၌။အဿာ၊ထိုသုနန္ဒာမည်သော မိန်းမအား။ တေ၊ ဤအကြံသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ သာလံ၊ စရပ်သို့။ အာဂတာဂတာနံ၊ ရောက်လာရောက်လာသောသူတို့၏။ ပိ၀နပါနီယဠေ၀၊ သောက်ရေကိုဝင်း။ နှာနောဒကဠေ၊ ချိုးရေကိုဝင်း။ လဒ္ဓုံ၊ရပြင်းငှာ။ ဝဋ္ဋတိ၊ သင့်၏။ ပေါက္ခရဏိံ၊ ရေကန်ကို။ ခဏာပေဿာမိ၊ တူးစေအံ့။ ဤတိ၊ဤသို့ ကြံပြီးသော်။ သာ၊ထိုသုနန္ဒာသည်။ ပေါက္ခရဏိ၊ ရေကန်ကို။ ကာရေသိ၊ ၏။ သုစိတ္တာ၊ သုစိတ္တာမည်သောမယားသည်။ စိန္တေသိ၊ ကြံ၏ သုခမ္မာ၊ သုခမ္မာ သည်။ ကဏ္ဏိကာ၊ အထွတ်ကို။ ဒိန္နာ၊ လှူလေပြီ။ သုနန္ဒာယ၊ သုနန္ဒာသည်။ ပေါက္ခရဏိ၊ လေးထောင့်ကန်ကို။ ကာရိတာ၊ ပြုစုလေပြီ။ မယာပိ၊ ငါသည် လည်း။ ကိဉ္စိ၊တစ်စုံတစ်ခုကို။ ကာတုံ၊ပြုခြင်းငှာ။ ဝဋ္ဋတိ၊သင့်၏။ ကိံ နုခေါ၊

အဘယ်အရာကို။ ကရိယာမိ၊ ပြုရအံ့နည်း။ ဤတို၊ ဤသို့ကြံ၏။ အထ၊ ထိုသို့ ကရိယာမိ၊ ပြုရပါအံ့နည်း။ ဤတို၊ ဤသို့ကြံ၏။ အတ၊ ထိုသို့ကြံပြီးသည်မှ နောက်၌။ အဃာ၊ ထိုသုစိတ္တာ၏။ တေ၊ ဤအကြံသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ သာလံ၊စရပ်သို့။ အာဂတာဂတေဟိ၊ လာကုန်လာကုန်သောသူတို့သည်။ ပါ နိယံ၊ ရေကို။ ပိဝိတ္ဝာ၊ သောက်၍။ နှာတ္ဝာ၊ ရေချိုး၍။ ဂမနကာလေပိ၊သွား သောအခါ၌လည်း။ မာလံ၊ ပန်းကို။ ပိလန္ဓိတ္ဝာ၊ ပန်ဆင်၍။ ဂန္ဓံ၊ သွားခြင်း ၄ဗ။ ဝဋ္ဋတိ၊ သင့်၏။ ပုပ္ဖာရာမံ၊ ပန်းဥယျာဉ်ကို။ ကာရာပေဿာမိ၊ စိုက်ပျိုး စေအံ့။ ဤတို၊ ဤသို့ကြံပြီးသော်။ သာ၊ ထိုသုစိတ္တာသည်။ ရမဏီယံ၊ နှလုံးမွေ့ လျော်ဖွယ်ရှိသော။ ပုပ္ဖာရာမံ၊ ပန်းအာရာမ်ကို။ ကာရေသိ၊ စိုက်စေ၏။ ယေ ဘုယျေန၊ မျှားသောအားဖြင့်။ တသ္မိံ အာရာမေ၊ ထိုပန်းအာရာမ်၌။ အသု၊ ကောနာမပုမ္ဖ။ဂဂဖလ္ဂဂပရုက္ခော၊ အပင့်အသီးကိုဆောင်သော ဤမည်သော သစ်ပင်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဤတို၊ ဤသို့ဆိုစရာသည်။ နာဟောသိ၊ မဖြစ်။ သုဇာတာပန၊ သုဇာတာသည်ကား။ အဟံ၊ ငါသည်။ မဃဿ၊ မဃလုလင်၏။ မာတုလဒေဝီတာ၊စေဝ၊ဦးရီးသမီးလည်းဖြစ်၏။ပါ၌ပရိစာရိကာစ၊ခြေရင်း အလုပ်အကျွေးလည်းဖြစ်၏။ ဇေတေန၊ ဤမဃလုလင်သည်။ ကတံ၊ ပြုအပ်သော။ ကမ္မံ၊ အမှုသည်။ မယ္ဟမေဝ၊ ငါသည်ပင်လျှင်။ ကတံ၊ ပြုသည်မည်၏။ မယာ၊ ငါသည်။ ကတံ၊ ပြုအပ်သော။ ကမ္မံ၊ အမှုသည်။ တေသေဝ၊ဤမဃ လုလင်သည်ပင်လျှင်။ ကတံ၊ ပြုသည်မည်၏။ ဤတို၊ ဤသို့။ စိန္တေတ္ဝာ၊ကြံ၍။ ကိဉ္စိ၊တစ်စုံတစ်ခုကို။ အကတ္ဝာ၊ မပြုမူ၍။အတ္တဘာဝမေဝ၊မိမိကိုယ်ကိုလျှင်။ မဏ္ဍယမာနာ၊ တန်းဆာဆင်လျက်။ အာလံ၊ အချိန်ကာလကို။ဝီထိနာမေသိ၊ လွန်စေ၏။မာဃပါ၊မာဃလုလင်သည်လည်း။မာတာပိတဝေါပဋ္ဌာနံ၊အမိအဘာ တို့ကို လုပ်ကျွေးခြင်း လည်းကောင်း။ ကုလေ ဇေဋ္ဌာပစာယနကမ္မံ၊ အဘိုး အဘွားစသော ဆွေကြီးမျိုးကြီးတို့ကို အရိုအသေပြုခြင်း လည်းကောင်း။ သစ္စဝါစံ၊ အမှန်ကိုဆိုခြင်း လည်းကောင်း။ အဖရုသဝါစံ၊ ကြမ်းတမ်းသော စကားမရှိခြင်းလည်းကောင်း။ အပိသုဏဝါစံ၊ချောပစ်သောစကားမရှိခြင်း လည်းကောင်း။ မစ္ဆေ၊ရဝိနယံ၊ ဝန်တိုသောစိတ်ကို ဖျောက်ခြင်း လည်း ကောင်း။ အကောဓနံ၊ အမျက်မယုတ်ခြင်း လည်းကောင်း။ ဤတို၊ ဤသို့။ ဤမာနိသတ္ထဝဏ္ဏ၊ဒါနိ၊ ဤခုနစ်ပါးသောအကျင့်ဝတ်တို့ကို။ ပူရေတ္ဝာ၊ပြည့်ဖြိုး စေ၍။ ဝိဟာရတိ၊ နေ၏။ ။(ဂါထာအနက်ကား ရှေ့အတိုင်း ယောဇနာ

လေ)။ ။ဝေ!ဤသို့။ ပသံသိယတာဝံ၊ ချီးမွမ်းအပ်သော အဖြစ်သို့။ အာ
ပဇ္ဇိတ္ဝာ၊ရောက်၍။ဧ၀ံပိတပရိယောသာနေ၊အသက်အဆုံး၌။တာ၀တိံသဘ၀
နေ၊ တာ၀တိံသာနတ်ပြည်၌။ သက္ကောဒေ၀ရာဇာ၊ သိကြားနတ်မင်းသည်။
ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်၍။ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်၏။ တေတ္တိံသသဟာယကာပိ၊ သုံးကျိပ် သုံး
ယောက်ကုန်သော အဆွေခင်ပွန်းတို့သည်လည်း။ တတ္ထေ၊ထိုတာ၀တိံသာ
နတ်ပြည်၌သာလျှင်။ နိဗ္ဗတ္တိံသု၊ ဖြစ်ကြကုန်၏။ ဝမုကိ၊လက်သွားသည်။ဝိသု
ကမ္မဒေ၀ပုတ္တော၊ ဝိသကြုံနတ်သားသည်။ ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်၍။နိဗ္ဗတ္တိ၊ဖြစ်လေ၏။
တဒါ၊ ထိုအခါ၌။ တာ၀တိံသဘာ၀နေ။တာ၀တိံသာနတ်ပြည်၌။အသုရာ၊
အသုရာတို့သည်။ ဝသန္တိ၊ နေကုန်၏။တေ၊ထိုသုံးကျိပ်သုံးယောက်သောသူတို့
သည်။အဘိနဝဒေ၀ပုတ္တာ၊ အသစ်ဖြစ်သောနတ်သားတို့သည်။နိဗ္ဗတာ၊ ဖြစ်
ကုန်၏။ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်။ ဒိဗ္ဗပါနံ၊ နတ်၌ဖြစ်သောအဖျော်ကို။ သဇ္ဇယိံသု၊
စီရင်ကုန်၏။ သက္ကော၊ သိကြားမင်းသည်။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ပရိသာယ၊ပရိ
သတ်၌။ကဿစိ၊တစ်စုံတစ်ယောက်သောသူအား။အပိ ၀နတ္ထာယ၊မသောက်
စေခြင်းငှာ။ သည်၊ အမှတ်ကို။အဒါသိ၊ပေး၏။အသုရာ၊အသုရာနတ်သားတို့
သည်။ ပိ၀ိတ္ဝာ၊ သောက်ခြင်းကြောင့်။ ပမတ္တေ်သု၊ ယစ်ကုန်၍။ သက္ကော။ သိ
ကြားမင်းသည်။ ဣမေဟိ၊ ဤသူတို့နှင့်။ သာဓာရဏောနု၊ဆက်ဆံသော။ရဇ္ဇေ
နု၊ တာ၀တိံသာနတ်မင်းစည်းစိမ်ဖြင့်။ ကိံ၊ အာယပ်အကျိုးရှိအုံ့နည်း။
ဣတိ၊ ဤသို့။ ပရိသာယ၊ မိမိပရိသတ်အား။ သည်၊ အမှတ်ကို။ဒတ္ဝာ၊ပေး၍။
တေ၊ ထိုအသုရာ နတ်သားတို့ကို။ ပါဒေသု၊ ခြေတို့၌။ ဂဟေတ္ဝာ၊ ဆွဲငင်
စေ၍။ မဟာသမုဒ္ဒေ၊ မဟာသမုद्दရာ၌။ ဓိပါပေသိ၊ ပစ်ချစေ၏။တေ၊ထိုအသု
ရာနတ်သားတို့သည်။ အ၀ံသိရာ၊ ဦးခေါင်းစောက်ထိုး။ သမုဒ္ဒေ၊ သမုद्दရာ၌။
ပတိံသု၊ ကျကုန်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နေသံ၊ ထိုအသုရာ နတ်သားတို့၏။
ပုညာနုဘာ၀ေန၊ ကောင်းမှုအာနုဘော်ဖြင့်။ သိနေရုနော၊ မြင်းမိုရ်တောင်
မင်း၏။ ဟေဋ္ဌိမတလေ၊ အောက်အပြင်၌။ အသုရ၀ိမာနံနာမ၊ အသုရာပြည်
မည်သည်။ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်၏။ စိတ္တပါဋလိနာမ၊ စိတ္တပါဋလိမည်သော သစ်တော်ပင်
သည်။ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်၏။ ဒေ၀ါ၊ နတ်တို့သည်။ အသုရသံဂါမေပန၊ အသုရာတို့
နှင့်စစ်ပြိုင်ရာ၌ကား။ အသုရေသု၊ အသုရာနတ်တို့သည်။ ပရာဇိတေသု၊ ရှုံး
ကုန်သည်ရှိသော်။ ဒဿယောဇနသဟဿံ၊ ယူဇနာ တစ်သောင်းရှိသော။
ထာ၀တိံသဒေ၀နဂရံနာမ၊ တာ၀တိံသာနတ်ပြည်မည်သည်။ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်

၏။ တဿနဂရဿ၊ ထိုတာဝတိံသာနတ်ပြည်၏။ ပါစီနပဏ္ဍိမဒ္ဒါရာနံ၊ အရှေ့တံခါးအနောက်တံခါးတို့၏။ အန္တရာ၊အကြား၊သည်။ဒဿမယောဇနသဟဿံ၊ ယူဇနာတစ်သောင်းရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဒက္ခိဏတ္တရဒ္ဒါရာနံ၊ တောင်တံခါးမြောက်တံခါးတို့၏။ တထာ၊ ထိုအတူယူဇနာတစ်သောင်း ကွာလွှမ်းသည်ဖြစ်၏။ တံခေါ်ပန နဂရံ၊ ထိုတာဝတိံသာနတ်ပြည်သည်။ ဒ္ဒါရသဟဿယုတ္တံ၊ တံခါးတစ်ထောင်နှင့်ယှဉ်သည်။အဟောသိ၊ဖြစ်၏။အာရာမပေါက္ခရဏိပဒ္ဓိမတ္တိတံ၊ ဥယျာဉ်ရေကန်တို့ဖြင့်တန်းဆာဆင်အပ်၏။ တဿ၊ ထိုတာဝတိံသာနတ်ပြည်၏။ မဇ္ဈေ၊အလယ်၌။သာလာယနိသဒ္ဒေန၊စရုပ်ဆောက်၍ လှူခဲ့ဘူးသော ကောင်းမှုစေတနာ၏ အာနိသင် အကျိုးဆက်ကြောင့်။ တိယောဇနသတုဗ္ဗေဓေဟိ၊ ယူဇနာသုံးရာ အစောက်မြင့်ကုန်သော။ ဓဇေဟိ၊ တမ်းခွန်တို့ဖြင့်။ ပဒ္ဓိမတ္တိတော၊ တန်းဆာဆင်အပ်သော။ သတ္တယောဇနသတုဗ္ဗေဓော၊ ယူဇနာခုနစ်ရာ အစောက်ရှိသော။ ဝေဇယန္တောနာမ ပါသာဒေါ်ဝေဇယန္တာအမည်ရှိသောဘုံပြာသာဒ်သည်။ ဥဋ္ဌိတော်၊ ပေါက်၏။ သုဝဏ္ဏယဋ္ဌိသု၊ ရွှေဖြင့်ပြီးသောတမ်းခွန်တိုင်အရိုးတို့၌။ မဏိဇော၊ ပတ္တမြားတမ်းခွန်တို့သည်။ အဟေသုံ၊ဖြစ်ကုန်။ မဏိယဋ္ဌိသု၊ ပတ္တမြားအရိုးသာလျှင် ဖြစ်ကုန်သော တမ်းခွန်တိုင်တို့၌။ သုဝဏ္ဏဓဇော၊ ရွှေတမ်းခွန်တို့သည်။ အဟေသုံ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ပဝါဠယဋ္ဌိသု၊ သန္ဓာလျှင်ဖြစ်ကုန်သောတမ်းခွန်တိုင်တို့၌။မုတ္တဓဇော၊ ပုလဲတမ်းခွန်တို့သည်။ အဟေသုံ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ မုတ္ထယဋ္ဌိသု၊ ပုလဲသာလျှင်ဖြစ်သော တမ်းခွန်တိုင်တို့၌။ ပဝါဠဓဇော၊ သန္ဓာဟတ်းခွန်တို့သည်။အဟေသုံ၊ဖြစ်ကုန်၏။ သတ္တရတနမယာသုယဋ္ဌိသု၊ ရတနာခုနစ်ပါးသာလျှင် ပြီးကုန်သော တမ်းခွန်တိုင်တို့၌။ သတ္တရတနဓဇော၊ ရတနာခုနစ်ပါးဖြင့်ပြီးသော တန်းခွန်တို့သည်။ အဟေသုံ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ မဇ္ဈေ၊ ပြာသာဒ်၏အလယ်၌။ ဌိတော၊ စိုက်ထားအပ်သော။ ဓဇော၊ တန်းခွန်သည်။ တိယောဇနသတုဗ္ဗေဓော၊ ယူဇနာသုံးရာမြင့်သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဓဇေန၊ တန်းခွန်နှင့်။ သဟ၊ တကွစိုက်၍။သာလာယနိသဒ္ဒေန၊စရုပ်ဆောက်လှူခဲ့ဘူးသောကုသိုလ်အကျိုးဆက်ကြောင့်။ ယောဇနသဟဿုဗ္ဗေဓော၊ ယူဇနာတစ်ထောင်မြင့်သော။ပါသာဒေါ်၊ ဝေဇယန္တာဘုံပြာသာဒ်သည်။ သတ္တရတနမယော၊ ရတနာ ခုနစ်ပါးဖြင့်ပြီးသည်။ ဟုတ္ဝာ၊ဖြစ်၍။ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်၏။ကောဝိဠာရရုက္ခသနိသဒ္ဒေန၊ ပင်လယ်ကသစ်ပင်ကိုစိုက်၍လှူခဲ့ဘူးသော အကျိုးဆက်ကြောင့်။ သမန္တာ၊

ထက်ဝန်းကျင်မှ။ တိယောဇနသတပရိမဏ္ဍိလော၊ ယူဇနာသုံးရာ အဝန်းရှိ သော။ ပါရိဆတ္တကော၊ ပင်လယ်ကသစ်ပင်သည်။ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်၏။ ပါသာဏ ဖလကဿနိဿန္နေန၊ ကျောက်ဖျာကို ကသစ်ပင်ရင်းခြေ ခင်းထား၍ လှူခဲ့ဘူး သောကုသိုလ်စေတနာ၏ အကျိုးဆက်ကြောင့်။ပါရိဆတ္တကမူသော၊ပင်လယ် ကသစ်ပင်၏အနီးအပါးခြေ။ ဒီဃတော၊ အလျားအားဖြင့်။ သဋ္ဌိယောဇနာ၊ ယူဇနာခြောက်ဆယ်ရှိသော။ ပုထုလတော၊ အနံအားဖြင့်။ ပဏ္ဏာသယောဇနာ၊ ယူဇနာငါးဆယ်ရှိသော။ ဗဟလတော၊ အထူအားဖြင့်။ ပဉ္စဒသယောဇနာ၊ တဆဲငါးယူဇနာရှိသော။ ဇယသုမနရတ္တကမ္မလဝဏ္ဏာ၊ လယ်ခေါင် ရန်းပန်းအဆင်းနှင့်ကမ္မလာနီအဆင်းကဲ့သို့ တွတ်တွတ်နီသောအဆင်းရှိသော။ ပဏ္ဍုကမ္မလသိလာ၊ ပဏ္ဍုကမ္မလာမည်သော ကျောက်နေရာသည်။ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်၏။ တတ္ထ၊ ထိုပဏ္ဍုကမ္မလာ ကျောက်နေရာ၌။ နိသိန္နကာလေ၊ နေသော အခါ၌။ ဥပဓုကာယော၊ ကိုယ်တစ်ဝက်သည်။ ပဝိသတိ၊ နစ်၏။ ဥဒ္ဓိတ ကာလေ၊ ထသောအခါ၌။ ဥိနံ၊ နစ်သောနေရာသည်။ ပရိပူရတိ၊ ပြည့်၏။ ဟတ္ထိ၊ဆင်သည်။ ရောဝဏောနာမ၊ ရောဝဏ်အမည်ရှိသော။ ဒေဝပုတ္တောဟု တ္ဌာ၊ နတ်သားဖြစ်၍။ နိဗ္ဗတ္တိ၊ဖြစ်၏။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စ္ဆ။ဒေဝလောကသို့ နတ်ပြည်၌။ တိရစ္ဆာနဂတာ၊ တိရစ္ဆာန်တို့သည်။ နဟောန္တိ၊ရှိသည်မဖြစ်ကုန်။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ သော၊ထိုရောဝဏ်နတ်သည်။ ဥယျာနကီဠာယ၊သိကြား မင်းသည် ဥယျာဉ်ကစားခြင်းငှာ။ နိက္ခမနကာလေ၊ ထွက်သောအခါ၌။ အတ္တဘာဝံ၊ မိမိကိုယ်အဖြစ်ကို။ ဂိဇ္ဈတ္ထာ၊ စွန့်၍။ ဒိယမ္ဘယောဇနသတိ ကော၊ ယူဇနာတစ်ရာငါးဆယ်ရှိသော။ရောဝဏောနာမဟတ္ထိ၊ရောဝဏ်အ မည်ရှိသောဆင်သည်။ အဟောသိ၊၏။ သော၊ထိုရောဝဏ်ဆင်သည်။တေတ္တိံ သဇနာနံ၊ သုံးကျိပ်သုံးယောက်သောသူတို့၏ စီးစေခြင်းအကျိုးငှာ။ အာဝ ဇ္ဇေန၊ အလုံးအားဖြင့်။ တိဂါဟုတ္တအမ္ဘုယောဇနပမာဏော၊ နှစ်ဂါဝုတ်သုံးဂါ ဝုတ် အတိုင်းအရှည်ရှိကုန်သော။ တေတ္တိံ သကုန္ဓေ၊ သုံးဆဲသုံးလုံးသော ဦး ကင်းတို့ကို။ မာပေသိ၊ ဖန်ဆင်း၏။ သဗ္ဗေသံ၊ အလုံးစုံသောသူတို့၏။မဇ္ဈေ၌။ သက္ကသ၊ သိကြားနတ်မင်း၏။ အတ္တာယ၊နေတော်မူခြင်းငှာ။သုဓမ္မသနံနာမ၊ သုဓမ္မသန အမည်ရှိသော။ တံ သယောဇနိကံ၊ ယူဇနာ သုံးဆယ်ရှိသော။ ကုမ္ဘံ၊ ဦးကင်းကို။ မာပေသိ၊ ဖန်ဆင်း၏။ တသ၊ ထိုဦးကင်း၏။ ဥပရိ၊ အ

ထက်၌။ ဒွါဒသယောဇနီကော၊ တဆဲ့နှစ်ယူဇနာရှိသော။ ရတနမဏ္ဍပေါ၊ ရတနာမဏ္ဍပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တတ္တ၊ ထိုဦးကင်းတို့၌။ အနန္တရန္တရာ၊ အကြား၌။ သတ္တရတနမယာ၊ ရတနာခုနစ်ပါးဖြင့် ပြီးကုန်သော။ ယောဇနုဗ္ဗေဓာ၊ တစ်ယူဇနာမြင့်ကုန်သော။ ဇဏ္ဍာ၊ တန်းခွန်တို့သည်။ ဥဗ္ဗဟန္တိ၊ ပေါက်ကုန်၏။ ပရိယန္တေ၊ အစွန်း၌။ ကိ ကဏိကဇာလံ၊ ရွှေချုံကွန်ရက်ကို။ ဩလမ္ဗတိ၊ တွဲရ၏ဆို၏။ မဒ္ဒဝါတေရိတသ၊ ညင်းညင်းသောလေဖြင့်ခတ်အပ်သော။ ယသ၊ အကြင်ရွှေချုံကွန်ရက်၏။ ပဠ္ဌ ဂိကထူရိယသဒ္ဒသံမိသော၊ အင်္ဂါငါးပါးရှိသော တူရိယာအသံနှင့် ရောနှောခြင်းရှိသော။ ဒိဗ္ဗဂီတသဒ္ဒေါ ဝိယ၊ နတ်တို့၏ သီချင်းသံကဲ့သို့သော။ ရဝေါ၊ အသံသည်။ နိစ္စရတိ၊ ထွက်၏။ မဏ္ဍိပမဏ္ဍေ၊ မဏ္ဍပ်အလယ်၌။ သက္ကသ၊ သိကြားရှင်နတ်မင်း၏။ အတ္ထာယ၊ စံစားရန်နေတော်မူခြင်းငှာ။ ယောဇနိကော၊ တစ်ယူနာတိုင်တိုင် ရှိသော။ မဏိ ပလ္လင်္ကော၊ ပတ္တမြားပလ္လင်ကို။ ပညတ္တော၊ ခင်းအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တတ္ထ၊ ထိုပတ္တမြားရတနာပလ္လင်၌။ သက္ကော၊ သိကြားနတ်မင်းသည်။ နိသီဒတိ၊ နေတော်မူ၏။ တေတ္ထိ သကုမ္ဘာနံ၊ သုံဆဲ့သုံးလုံးသော ဦးကင်းတို့တွင်။ ဧကေကကုမ္ဘေ၊ တစ်ခုတစ်ခုသောဦးကင်း၌။ သတ္ထ သတ္ထဒန္တေ၊ ခုနစ်ခု ခုနစ်ခုသော အစွယ်တို့ကို။ မာပေသိ၊ ဖန်ဆင်း၏။ တေသု၊ ထိုခုနစ်ခု ခုနစ်ခုသော အစွယ်တို့တွင်။ ဧကေကော၊ တစ်ခုတစ်ခုသောအစွယ်သည်။ ပဏ္ဏာသယောဇနာယာမော၊ ယူဇနာ ငါးဆယ် အလျားရှိ၏။ ဧကေကသ္မိ ဒန္တေ၊ တစ်ခုတစ်ခုသောအစွယ်၌။ သတ္ထ သတ္ထ ပေါက္ခရဏိယော၊ ခုနစ်ခု ခုနစ်ခုသော ရေကန်တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဧကေကာယ ပေါက္ခရဏိယာ၊ တစ်ခု တစ်ခုသော ရေကန်၌။ သတ္တ သတ္တ ပဒုမိနိ ဂစ္ဆာနိ၊ ခုနစ်ရုံ ခုနစ်ရုံသော ကြာပဒုမာတို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဧကေကာယ ပဒုမာ၊ တစ်ခု တစ်ခုသော ပဒုမာကြာရုံ၌။ သတ္ထ သတ္ထ ပုပ္ဖါနိ၊ ခုနစ်ပွင့် ခုနစ်ပွင့်ကုန်သော ကြာပွင့်တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဧကေကသ္မိ ပုပ္ဖေ၊ တစ်ခုတစ်ခုသောပဒုမာကြာပွင့်၏။ သတ္ထသတ္ထပတ္တာနိ၊ ခုနစ်ခု ခုနစ်ခုကုန်သော ပွင့်ချပ်တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဧကေကသ္မိ ပတ္တေ၊ တစ်ခုတစ်ခုသောပွင့်ချပ်၌။ သတ္ထသတ္ထ ဒေဝဓီတရော၊ ခုနစ်ယောက် ခုနစ်ယောက်ကုန်သော နတ်သမီးတို့သည်။ နစ္စန္တိ၊ ကကြကုန်၏။ ဝေါ ဣတိ သို့။ ဣမဿ ဣ ထက်ဝန်းကျင်မှ၊ ပဏ္ဏာသယောဇနေ ဌာနေ၊ ငါးဆယ်ယူဇနာရှိသောအရပ်၌။ ဟတ္ထိဒန္တေ ဆုယောဝ၊ ဆင်စွယ်

တို့ဌိ်သာလျှင်။ နဋ္ဌသမဏာ၊ ကချေသဘင်တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဝေ၊ ဤသို့။ မဟန္တ၊ ကြီးကျယ်ပြန့်ပြောသော။ ယသံ၊ စည်းစိမ်ချမ်းသာကို။ အနုဘဝန္တော၊ ခံစားလျက်။ သဂ္ဂေါ ဒေဝရာဇာ၊ သိကြားနတ်မင်းသည်။ ဝိစရတိ၊ လွှည့်ပတ်သွားလာတော်မူ၏။ သုဓမ္မာပိ၊ သုဓမ္မာသည်လည်း။ ကာလက်တ္ဝာ၊ သေခြင်းကိုပြု၍။ တတ္ထေव၊ ထိုတာဝတိံသာ နတ်ပြည်ဌိ်သာလျှင်။ နိဗ္ဗတ္တိ၊၏။ သုဓမ္မာနာမ၊ သုဓမ္မာအမည်ရှိသော။ တသ္မာ၊ ထိုနတ်မိဖုရား၏။ နဝယောဇနသတိကာ၊ ယူဇနာကိုးရာရှိသော။ ဒေဝသဘာ နတ်သဘင်သည်။ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်၏။ တတော၊ ထိုနတ်သဘင်ထက်။ ရုမ္မဏီယတရံ၊ လွန်စွာနှစ်သိုးမွေ့လျော်ဖွယ်ရှိသော။ အညံ ဌာနံ နာမ၊ တစ်ပါးသော အရပ်မည်သည်။ ကိရ၊ စင်စစ်အားဖြင့်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ မာသသ၊ လ၏။ အဋ္ဌမေ ဒိဝသေ၊ ရှစ်ရက်မြောက်သောနေ့ဌိ်။ ဓမ္မာသဓနံ၊ တရားနာခြင်းသည်၊ တတ္ထေव၊ ထိုသုဓမ္မာနတ်သဘင်ဌိ်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ယာဝဇ္ဇတနာ၊ ယနေ့ထက်တိုင်အောင်။ ရဓဏီယံ ဌာနံ၊ မွေ့လျော်ဖွယ်ရှိသော အရပ်ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်သည်ရှိသော်။ သုဓမ္မာဒေဝသဘာဝိယ၊ သုဓမ္မာနတ်သဘင်ကဲ့သို့ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့သောစကားကို။ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကြကုန်၏။ နန္ဒာပိ၊ နန္ဒာသည်လည်း။ ကာလက်လာ၊ သေခြင်းကိုပြု၍။ ဂန္တ္ဝာ၊ ၍။ တတ္ထေव၊ ထိုတာဝတိံသာ နတ်ပြည်ဌိ်သာလျှင်။ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်၏။ တသ္မာ၊ ထိုနန္ဒာမိဖုရား၏။ ပဉ္စယောဇနသတိကာ၊ ယူဇနာငါးရာရှိသော။ နန္ဒာနာမ၊ နန္ဒာအမည်ရှိသော။ ပေါက္ခရဏီ၊ ရေကန်သည်။ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်၏။ စိတ္တာပိ၊ စိတ္တာမည်သော မိန်းမသည်လည်း။ ကာလက်တ္ဝာ၊ သေခြင်းကို ပြု၍။ ဂန္တ္ဝာ၊ သွား၍။ တတ္ထေव၊ ထိုတာဝတိံသာ နည်ပြည်ဌိ်သာလျှင်။ နိဗ္ဗတ္ထိ။ ဖြစ်၏။ တသ္မာပိ၊ ထိုစိတ္တာမည်သော နတ်မိဖုရား၏လည်း။ ပဉ္စယောဇနသတိကာ၊ ယူဇနာငါးရာရှိသော။ စိတ္တလတာဝနံ နာမ၊ စိတ္တလတာ အမည်ရှိသောဥယျာဉ်သည်။ နိဗ္ဗတ္ထိ၊ ဖြစ်၏။ ယတ္ထ၊ အကြင်ဥယျာဉ်ဌိ်။ ဥပ္ပန္နပုဗ္ဗနိမိတ္တေ၊ နှလုံးမသာစရာဖြစ်သော ပုဗ္ဗနိမိတ်ရှိကုန်သော။ ဒေဝပုတ္တေ၊ နတ်သားတို့ကို။ နေတ္ဝာ၊ ဆောင်၍။ မောဒယမာနာ၊ ဝမ်းမြောက်စေကုန်လျက်။ ဝိစရန္တိ၊ သွားလာကုန်၏။ သုဓာတာပန၊ သုဓာတာသည်ကား။ ကာလက်တ္ဝာ၊ သေခြင်းကိုပြု၍။ ကေသဝဂ်ရိကန္ဒရာယ၊ တစ်ခုသောတောင်ချောက်ကြား၌။ ကော ဝကသကုဏိကာ၊ ဗျိုင်းမင်ယတ်တစ်ခုသည်။ ဟုတ္ဝာ၊ ၍။ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်၏။ သဂ္ဂေ၊ သိကြားမင်းသည်။ အတ္တနော၊ ၏။ ပါရိစရိကာ၊

အလုပ်အကျေးမိန်းမတို့ကို။ သြလောကေန္ဓော၊ ကြည့်ရှုသည်ရှိသော်။ သုဓမ္မာ၊ သုဓမ္မာမည်သော မယားသည်။ ဤခေတ်၊ ဤတာဝတိံသာ နတ်ပြည်၌သာလျှင်။ နိဗ္ဗတ္တာ၊ ဖြစ်လာ၏။ နန္ဒစာ၊နန္ဒာမည်သော မယားသည်လည်းကောင်း။ စိတ္တာစ၊ စိတ္တာမည်သော မယားသည်လည်းကောင်း။ တထာ၊ထိုအတူဖြစ်လာ၏။ သုဇာတာ၊သုဇာတာမည်သောမယားကြီးသည်။ ကုဟိ၊ အဘယ်အရပ်၌။ နိဗ္ဗတ္တာနုခေါ်ဖြစ်ရှာလေသနည်း။ ဤတို့စိန္တေန္တော၊ ဤသို့ကြံသည်ရှိသော်။ တံ၊ထိုသုဇာတာကို။ တတ္ထ၊ထိုထောင်ချောက်ကြား၌။ နိဗ္ဗတ္တံ၊ ဗျိုင်းမင်းယ်ဖြစ်သည်ကို။ ဒိသ္ဝာ၊၍။ အဟောဗာလာ၊ သြော်ငါ့မယား တို့ဇာတာသည်မလိမ္မာလေ့။ ကိဠိ၊တစ်စုံတစ်ခုသော။ ပုညံ၊တာဝတိံသာ၌ ဖြစ်ကြောင်းကောင်းမှုကို။ အကတ္ဝာ၊မပြုလေခြင်းကြောင့်။ တိရစ္ဆာနယောနိယံ၊တိရစ္ဆာန်ဖြစ်သော ဗျိုင်မင်းယ်အမျိုး၌။ နိဗ္ဗတ္တာ၊ ဖြစ်လေ၏။ ဤဒါနိပန၊ ဤယခုအခါ၌ကား။ တံ၊ထိုသုဇာတာဖြစ်ဖူးသော ဗျိုင်းမင်းယ်ကို။ ပုညံ၊ ကောင်းမှုကို။ ကာရေတ္ဝာ၊ ၍။ဤခ၊ဤတာဝတိံသာနတ်ပြည်သို့။အာနေတုံ၊ ဆောင်ခြင်းငှာ။ ဝဋ္ဋတိ၊ ၏။ ဤတိ၊ ဤသို့ကြံသော်။ အတ္တာသာဝံ၊ သိကြားဧ၏ အဖြစ်ကို။ ဝိဇာဟိတ္ဝာ၊ စွန့်၍။ အညာတကဝေသေန၊ မထင်ရှားသောသူ၏ အသွင်ဖြင့်။ထသာ၊ ထိုဗျိုင်းဝယ်၏။ သန္တိကံ၊ အထံသို့။ ဂန္တ္ဝာ၊ သွား၍။ ကိံ၊ အဘယ်အမှုကို။ ကရောန္တီ၊ ပြုလျက်။ ဤခ၊ ဤတောင်ကြားမြစ်၌။ ဝိစရတိ၊ သွားလာသနည်း။ ဤတိပုစ္ဆိ၊ ဤသို့မေး၏။အဟံ၊ငါသည်။ တေ၊သင်၏။သာမိ ကော၊စေလ ရှာမှာနေသောအခါ လင်ဖြစ်ဖူးသော။ မေဃော၊ မဃလုလင် တည်း။ ဤတိ၊ ဤသို့ပြော၏။ သာမိ၊ အရှင်သား။ ကုဟိं၊ အဘယ်မှာ။ နိဗ္ဗတ္တောသိ၊ဖြစ်လေသနည်း။ ဤတိ၊ဤသို့မေး၏။ အဟံ၊ငါသည်။ တာဝတိံသ ဒေဝလောကေ၊ တာဝတိံသာနတ်ပြည်၌။ နိဗ္ဗတ္တောဗ္ဗာ၊ဖြစ်သည်။ အမှိ၊ဖြစ်၏။ ဤတိ၊ဤသို့ ဝမ်းကွဲစရာပြောပြီးသော်။ တဝ၊သင်၏။ သဟာယိကာနံပန၊ ချစ်ကျွမ်းဝင်ကုန်သောညီအစ်မသုံးယောက်တို့ကား။နိဗ္ဗတ္တဗ္ဗာနံ၊ဖြစ်ရာအရပ်ကို။ ဇာနာသိ၊ သိပါ၏လော။ ဤတိ၊ ဤသို့အကျွမ်းတဝင်မေး၏။ သာမိ၊ အရှင်။ နဇာနာသိ၊ကျွန်မ မသိပါသေး။ ဤတိ၊ဤသို့ပြော၏။ တာပိ၊ထိုရှင်မ သူဌေယ် ချင်းသုံးယောက်တို့သည်လည်း။မမော၊ငါ့သိကြားမင်း၏သွားလျှင်။သန္တိကေ၊ အထံ၌။နိဗ္ဗတ္တာ၊ ဖြစ်လာကုန်၏။ တာ သဟာယိကာ၊ထိုသူဌေယ်ချင်းညီအစ်မ သုံးယောက်တို့ကို။ ပဿိဿသိ၊မြင်ချင်၏လော။ ဤတိ၊ဤသို့ မေး၏။ အာမ၊

ကျွန်မသည်။ ကထံ၊အာဘယ်အကြောင်းဖြင့်။ ထတ္ထ၊ထိုအရှင့်နေရာ တာဝတိံ သာနတ်ပြည်သို့။ ဂမိဿာမိ၊ပြန်သွားရပါအံ့နည်း။ဤတို၊ဤသို့ဆိုလတ်သော်။ သံဝေဇေ၊သိကြားမင်းသည်။ အဟံ၊ငါသည်။ တံ၊သင့်ကို။ နေဿာမိ၊ဆောင်ယူအံ့။ ဤတိဝတ္ထ၊ဤသို့ဆို၍။ တံ၊ ထိုဗျိုင်းမငယ်ကို။ ဟတ္ထတလေ၊ လတ်ဝါး အပြင်၌။ ဌတ္ဝာ၊ နားစေ၍။ ဒေဝလောကံ၊နတ်ပြည်သို့။ နေတ္ဝာ၊ ဆောင်ယူခဲ့၍။ နန္ဒာယ ပေါက္ခရဏိယာ၊ နန္ဒာမည်သောဇရကန်တော်၏။ တီရေ၊ကမ်းနား၌။ ဝိဿဇ္ဇေတ္ဝာ၊ လွှတ်၍။ ဤတရာသံတိဏ္ဏံ၊ သုံးယောက်ကုန်သောနတ်မိဖုရားကြီးတို့အား။ အာရောစေသိ၊ကြား၏။ တုမှာကံ၊ရှင်မတို့၏။ သဟာယိကံ၊ မေတ္တာထုံဘူးသော။ သုဇာတံ၊ သုဇာတာမည်သော အစ်မကို။ ပဿိ ဿထ၊ သနားခမန်းကြည့်စမ်းကြပါချေကုန်လော့။ ဤတို၊ဤသို့အမိန့်ရှိ၏။ ဒေဝ၊အရှင်မင်းကြီး။ သာ၊ထိုသုဇာတာသည်။ ကုဟိံ၊အာဘယ်မှာရှိသနည်း။ ဤတို၊ ဤသို့လျှောက်ကုန်၏။ နန္ဒာယ ပေါက္ခရဏိယာ၊ နန္ဒာမည်သောရေကန်၏။ တီရေ၊ ကမ်းနား၌။ ဌိတာ၊ ရှိလေ၏။ ဤတို၊ ဤသို့ မိန့်လတ်သော်။ တာ တိသောပိ၊ ထိုသုံးယောက်သော နတ်မိဖုရားတို့သည်လည်း။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။။ အယျာယ၊ရှင်မသုဇာတာ၏။ ရူပံ၊အဆင်ဘဏ္ဍာန်သည်။ အဟော၊ အံ့ဘွယ်ရှိလှ၏။ အတ္ထဘာဝံ၊ မိမိတို့ယ်ကို။ မဏ္ဍနဿ၊ တန်းဆာဆင်ခြင်း၏။ ဖလံ၊ အကျိုးဆက်သည်။အဟော၊ အံ့ဖွယ်ရှိ၏။ဤဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ အယ္ယာ၊ ထိုဗျိုင်းမ၏။ တုဏ္ဍံ၊ နှုတ်သီးကို။ ပဿထ၊ ရှုပါကုန်လော့။ ပါဒေ၊ ခြေတို့ကို။ ပဿထ၊မြင်ပါကုန်စမ်း။ ဇဃ်ာ၊ခြေသလုံးရိုးတို့ကို။ပဿထ၊ ရှုပါကုန်လော့။ အယ္ယာ၊ ထိုဗျိုင်းမ၏။ အတ္ထဘာဝေ၊ အလုံးစုံဖြစ်သော ကိုယ်အဖြစ်သည်။ သောဘတိဝတ၊ တံ့ဝတယ်ပါလေစ့ တကား။ ဤတို၊ ဤသို့ ကဲ့ရဲ့ရှုတ်ချလျက်။ ကေဠိ ကတ္ဝာ၊ ပြက်ရယ်ပြု၍။ပတ္ထမိ သု၊ ဖဲသွားကုန်၏။ ပုန၊တဖန်။ သဏ္ဌာ၊ သိကြားမင်းသည်။ တယာ၊ ထိုဗျိုင်းမ၏။ သန္တိကံ၊ အထံသို့။ ဂန္ဓာ၊သွား၍။ တေသင်၏။သဟာယိကာ၊သူငယ်ချင်းဖြစ်ကုန်သောညီမတို့ကို။ဒိဋ္ဌာ၊မြင်လိုက်၏လော။ ဤတိဝဝတ္ဝာ၊ ဤသို့မေး၍။ ဒိဋ္ဌာ၊ မြင်လိုက်၏။ မံ၊ ကို။ ဥပဓ္ဓေတ္ဝာ၊ ဝမ်းနည်းစရာပြက်ရယ်မှုကိုပြု၍။ ဂတာ၊ သွားကုန်၏။မံ၊ကျွန်မကို။ ထတ္ထေဝ၊ ထိုထောင်ကြားကိုသာလျှင်။ နေဟိ၊ ပို့လိုက်ပါလော့။ ဤတိဝုတ္ထေ၊ ဤသို့ဆိုလတ်သော်။ တံ၊ထိုဗျိုင်းမကို။တတ္ထေဝ၊ ထိုတောင်မြောင် ချောက်ကြားမြစ်သို့သာလျှင်။ နေတ္ဝာ၊ယူဆောင်၍။ ဥဒကေ၊ ရေ၌။ ဝိဿဇ္ဇေတ္ဝာ၊ လွှတ်၍။

တေ၊ သင်၏။ တာသံ၊ ထိုညီမ မိဖုရားသုံးပါးတို့၏။ သမ္ဘတ္တိ၊ စည်းစိမ်ချမ်းသာကို။ ဒိဋ္ဌာ၊မြင်ခဲ့၏လော။ ဣတိပုစ္ဆိ၊ ဤသို့မေး၏။ ဒေဝ၊ အရှင်မင်းကြီး။ ဒိဋ္ဌာ၊ မြင်ရသည်မှန်ပေ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုလတ်သော်။ တယာပိ၊သင်သည်လည်း။တတ္ထ၊ထိုတာဝတိံသာနတ်ပြည်၌။နိဗ္ဗတ္တနုပါယံ၊ဖြစ်ခြင်း၏အကြောင်းဖြစ်သောကောင်းမှုကို။ ကာတုံ၊ ပြုခြင်းငှာ။ ဝဋ္ဋတိ၊ သင့်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်လတ်သော်။ဒေဝ၊အရှင်မင်းကြီး။ကိံ၊အဘက်ကောင်းမှုကို။ကရောမိ၊ ပြုရပါအုံ့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ မယာ၊ ငါသည်။ ဒိန္နာ၊ ပေးအပ်သော။ သြဝါဒ၊အဆုံးအမကို။ရက္ခိဿသိ၊ စောင့်နှိုင်အုံ့လော့။ ဣတိ၊ဤသို့မေးလတ်သော်။ ဒေဝ၊ အရှင်မင်းကြီး။ ရက္ခိဿာမိ၊ကြိုးစား၍စောင့်ပါအုံ့။ ဣတိ၊ဤသို့လျှောက်၏။အထ၊ ထိုအခါ၌၊အသာ၊ထိုဗျိုင်းမအား။ပဇ္ဇသိလ္ဓာနိ၊ငါးပါးသောသီလတို့ကို။ဒတ္ဝာ၊ပေး၍။အပွမတ္တာ၊မှေ့မေ့မလျော့။ရက္ခာဟိ၊ သတိပြု၍စောင့်ရစ်လော့။ဣတိဝတ္ဝာ၊ဤသို့မှာထား၍။ပက္ကမိ၊ဗဲလေ၏။သာ၊ထိုဗျိုင်းမသည်။တတောပဋ္ဌာယ၊ ထိုအခါမှစ၍။သယံ မတမစ္ဆတေယေဝ၊အလိုလိုသာသေသောငါးကိုသာလျှင်။ပရိယေသိတ္ဝာ၊ ရှာမှီး၍။ ခါဒတိ၊ စားတတ်၏။သဏ္ဌာ၊ သိကြားမင်းသည်။ ကတိပါဟစ္စယေန၊ နှစ်ရက်သုံးရက်လွန်သဖြင့်။ တဿာ၊ ထိုဗျိုင်းမကို။ ဝိမံသနတ္ထာယ၊ စူးစမ်းခြင်းငှာ။ ဂန္တ္ဝာ၊၍။ ဝါလုကပိဋ္ဌေ၊ သဲသောင်ပြင်၌။ မတမစ္ဆကောဝိယ၊ ငါးသေအဟန်ကဲ့သို့။ ဟုတ္ဝာ၊ ဖြစ်၍။ နိပ္ပဇ္ဇိ၊ကုပ်၏။ သာ၊ထိုဗျိုင်းမသည်။ ဒိသ္ဝာ၊မြင်၍။ မတမစ္ဆကေတိသညာယ၊ ငါးသေဟူသောအမှတ်ဖြင့်။ အဂ္ဂဟေသိ၊ဝင်ဆွဲ၏။ မစ္ဆော၊ငါးသည်။ ဂိလနကာလေ၊ မျိုကာနီး၌။ နဂ္ဂံ၌၊ အမြီးဖျားကို။ စာလေသိ၊လှုပ်၍။ သာ၊ထိုဗျိုင်းမသည်။ သဇီဝမစ္ဆကောတိ၊ အသက်ရှင်သောငါးဟု၍။ ဥဒကေ၊ရေ၌။ဝိသဇ္ဇေသိ၊လွှတ်၏။ သော၊ထိုသိကြားမင်းသည်။ ထောကံ၊အတန်ငယ်ကာလကို။ ဝိတိနမေတ္ဝာ၊ လွန်စေ၍။ ပုန၊တဘန်။ တဿ ဝ၊ထိုဗျိုင်းမငယ်၏။ ပုရတော၊ ရှေ့မှ။ ဥတ္တာနော၊ပက်လက်။ ဟုတ္ဝာ၊သေလေဟန်ဖန်ဆင်း၍။ နိပ္ပဇ္ဇိ၊မျော၏။ ပုန၊ တဘန်။ သာ၊ ထိုဗျိုင်းမသည်။ မတမစ္ဆသောတိ သညာယ၊ ငါးသေဟူသောအမှတ်ဖြင့်။ ဂဟေတ္ဝာ၊ဘမ်း၍။ ဝိလနကာလေ၊မျိုကာနီး၌။ အဂ္ဂနဂ်ံ၌၊ အမြီးဖျားကို။ စာလေသိ၊လှုပ်၏။ တံ၊ထိုလှုပ်သည်ကို။ ဒိသ္ဝာ၊မြင်၍။ သဇီဝမစ္ဆောတိ၊ ငါးရှင်ပေတကားဟု။ ဝိဿဇ္ဇေသိ၊ ချမ်းသာစွာသွားလေလော့ဟု

လွှတ်၏။ ဝေ၊ ဤသို့။ တိက္ခတ္တုံ၊ သုံးကြိမ်။ ဝိမံသိတ္ဝာ၊ စူးစမ်းရ၍။ သာဓုကံ၊ ကောင်းစွာ။ သီလံ၊သီလကို။ ရက္ခတိ၊စောင့်ပေ၏။ ဤတို၊ဤသို့ဆိုပြီးသော်။ အတ္ထာနံ၊ သိကြားမင်း၏အဖြစ်ကို။ ဇာနာပေတ္ဝာ၊သိစေ၍။ အဟံ၊ငါသည်။ တဝ၊ သင်၏။ သီလံ၊သီလကို။ ဝိမံသနတ္ထာယ၊ **စူးစမ်း**ခြင်းငှာ။ အာဂတော၊ လာ၏။ သာဓုကံ၊ကောင်းစွာ။ သီလံ၊သီလကို။ **ရက္ခသိ**၊**မကျိုးမပေါက်**စောင့်ပါပေ၏။ ဝေ၊ဤသို့။ရက္ခမာနာ၊စောင့်သည်ရှိ**သော်**။ နစိရသေဝ၊မကြာမြင့်မီလျင်။ မမသန္တိကေ၊ ငါ့အထံ၌။ နိဗ္ဗတ္တိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ အပ္ပမတ္တာ၊ **မမေ့**မလျော့။ ဟောဟိ၊ ဖြစ်လေလော့။ ဤတိဝတ္ဝာ၊ ဤသို့သေချာစွာမှာ၍။ ပတ္ထမိ၊ဖဲခဲ၏။ သာပန၊ ထိုဗျိုင်းမသည်ကား။ တတောပဋ္ဌာယ၊ ထိုအခါမှစ၍။ သယံ ဓတမစ္ဆံ၊ အလိုလိုသာသေသောငါးကို။ လဘတိဝါ၊ ရသည်မူလည်း ရှိ၏။ နဝါ၊ မရသည်လည်းရှိ၏။ အလဘမာနာ၊ မရသည်ရှိသော်။ ကတိပါ ဟစ္စယေနေဝ၊ နှစ်ရက်သုံးရက် လွန်သဖြင့်သာလျင်။ သုသိတ္ဝာ၊ **အသွေး**အသားခန်းခြောက်၍။ ကာလကတ္ဝာ၊ သေခြင်းကိုပြု၍။ တဿ သီလဿ၊ ထိုသီလ၏။ ဗလေန၊အာနုဘော်ကြောင့်။ ဗာရာဏသိယံ၊ ဗာရာဏသီပြည်၌။ ကုမ္ဘကာရဿ၊ အိုးထိန်းသည်၏။ ဓီတာဟုတ္ဝာ၊ သမီးဖြစ်၍။ နိဗ္ဗတ္တိ၊ဖြစ်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ အဿဝ၊ အိုးထိန်းသည်သို့၏။ ပန္နရသသောဠသဝဿုဒ္ဒေ သိကကာလေ၊ သစ်ဆယ့်ငါးနှစ်အရွယ် တစ်ဆယ့်ခြောက်နှစ်အရွယ်ရှိသော အခါ၌။ သက္ကော၊ သိကြားမင်းသည်။ သာ၊ ထိုသုဇာတာဖြစ်ဖူးသောဗျိုင်း မသည်။ ကုဟိ နုခေါ၊ အဘယ်ပြည်အဘယ်ရပ်ရွာ၌။ နိဗ္ဗတ္တာတိ၊ ဖြစ်ရှာ လေသနည်းဟု။ အာဝဇ္ဇေန္တော၊ဆင်ခြင်သည်ရှိသော်။ ဒိတ္ဝာ၊မြင်၍။ ဤဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ မယာ၊ ငါသိကြားမင်းသည်။ တတ္ထ၊ ထိုအိုးထိန်းသည်သို့မှီးနေရာ အိမ်သို့။ ဂန္တုံ၊ သွားခြင်းငှာ။ ဝဋ္ဋတိတိ၊သင့်၏ဟု။ ဇဋာလုကဝဏ္ဏေန၊ သခွားသီးအရောင်အဆင်း ပမာဏဖြင့်။ ပညာယမာနေဟိ၊ထင်ကုန်သော။ သတ္တဟိ ရကနေဟိ၊ ရတနာခုနှစ်ပါးတို့ဖြင့်။ ယာနကံ၊ လှည်းရထားကို။ ပူရေတ္ဝာ၊ **အပြည့်**တင်၍။ တံယာနကံ၊ထိုလှည်းရထားကို။ ပါဒေန္တော၊ နှင်လျက်။ဗာရာ ဏသိ ၊ဗာရာဏသီပြည်သို့။ပဝိသိတ္ဝာ၊ဝင်၍။ အမ္ဘတာတာ၊ အမိအမောင်တို့။ ဇဋာလုကာနိ၊ သခွားသီးတို့ကို။ ဂဏ္ဍတ ဂဏ္ဍတတိ၊ ဝယ်လိုက်ကြပါ၊ ဝယ် လိုက်ကြပါကုန်လော့ဟု။ ဥဒ္ဃောသေန္တော၊ ကြွေးကြော်လျက်။ ဝီထိယံ၊စျေး

လမ်းမသို့။ ပဋိပဇ္ဇ၊ သွား၏။ မုဂ္ဂမာသာဒီနိ၊ ပဲနောက်ပဲလွန်း စသည်တို့ကို။ ဂဝဟတ္ထာ၊ယူ၍။ အာဂသေ၊ လာကုန်သည်ရှိသော်။ မူလေနုပန၊ အဖိုးအား ဖြင့်ကား။နဒေမိ၊မပေးမရောင်းလို။ ဣတိဝတ္ထာ၊ဤသို့ဆိုသောကြောင့်။ ကထံ အာဘယ်သို့သောအကြောင်းဖြင့်။ ဒဒါသိ၊ ပေးမည်နည်း။ ဣတိဝုတ္တေ၊ ဤသို့ ဈေးဝယ်သူတို့ကမေးသည်ရှိသော်။ သီလရက္ခိကာယ၊ သီလကိုစောင့်ရှောက် ထိန်းသိမ်းလေ့ရှိသော။ ဣတ္ထိယာ၊သီတင်းသည်မိန်းမအား။ ဒမ္မိ၊ပေးအံ့။ဣတိ အာဟ၊ဤသို့ဆို၏။သာမိ၊သခွားသီးရှင်ဖြစ်သော။တာတ၊ဘခင်။ သီလံနာမ၊ သီလမည်သည်ကား။ ကီဒိသံ၊ အာဘယ်သို့ သဘောရှိသနည်း။ ကာဠကိ၊ မည်းနက်လေသလော။ ဥဒါဟု၊ ထိုသို့မဟုတ်မူကား။ နီလာဒိဝဏ္ဏံ၊အညိုအစ ရှိသော အဆင်းပင် ဖြစ်ပါလေသ၊လော။ ဣတိ၊ ဤသို့မေး၏။ တုမ္ဟေ၊ သင်တို့ သည်။သီလံ၊ သီလသည်။ ဤဒိသန္တိပိ၊ ဤသို့သဘောရှိသည်ဟူ၍မျှကိုလည်း။ နဇာနာထ၊မသိကြကုန်။ကိမေဝ၊အဘယ်အကြောင်းဖြင့်လျှင်။နံ၊ထိုသီလကို။ ရက္ခိဿထ၊စောင့်နှိုင်ကုန်အံ့နည်း။ သီလံ၊သီလကို။ ရက္ခိကာယ၊စောင့်သော။ ဣတ္ထိယာ၊ အား။ဒဿာမိ၊ ပေးအံ့။ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုလတ်သော်။ သာမိ၊ အရှင်။ သော၊ဤသခွားသီးကို။ ကုမ္ဘကာရဿ၊အိုးထိန်းသည်၏။ ဓီတာ၊သမီးသည်။ သီလံ၊ကို။ ရက္ခာမိ၊ စောင့်အံ့။ ဣတိ၊ဤသို့။ ဝိစရတိ၊ ဆိတ်ငြိမ်ရာအရပ်သို့ သွား၏။တေသာ၊ဤမိန်းမအား။ ဒေဟိ၊ပေးပါချေလော့။ဣတိဝတ္ဝာ၊ဤသို့ ဆိုသောအခါ၌။ ဘာပိ၊ ထိုအိုးထိန်သည် သမီးသည်လည်း။ နံ၊ ထိုသခွားသီး လှည်သမားကို။ ဟေနဟိ၊ ထိုသို့တပြီးကား။ သာမိ၊ သခွားလှည်းရှင်။ မယ္ဟံ၊ ငါ့အား။ ဒေဟိ၊ ပေးခဲ့လော့။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။ တံ၊ ချစ်သမီးသည်။ ကာ၊ အာဘယ်အကျင့်ရှိသည်။ အသိဖြစ်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မေး၏။ အဟံ၊ ကျွန်မသည်။ အဝိဇဟိတ ပဠုသီလာ၊မစွန့်အပ်သော ငါးပါးသီလရှိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့မှန်တိုင်းပြော၏။ မယာ၊ ငါအာဘသည်။ တုယ္ဘမေဝ၊ သင့်ဘို့သာလျှင်။ တာနိ၊ထိုသခွားသီးတို့ကို။အာနီတာနိ၊တိုက်ယူခဲ့ကုန်၏။ဣတိ၊ဤသို့ဆိုလျက်။ ယာနကံ၊ လှည်းကို။ ပါဇေန္တော၊မောင်း၍။ အဿာ၊ ထိုသီလသည်အိုးထိန်း သမီး၏။ဃရံ၊အိမ်သို့။ဂန္တွာ၊သွား၍။အညေဟိ၊တစ်ပါးသောသူတို့သည်။အနာ ဟရိယ္ယံ၊ မလုမယက်နိုင်အောင်။ ကတ္ဝာ၊ပြု၍။ ဇေဋ္ဌာလုကဝဏ္ဏေန၊ သခွားသီး အသွင်သဏ္ဌာန်ဖြင့်။ ဒေဝဒတ္တိယံ၊ သိကြားနတ်မင်းသည် ပေးအပ်သော။ခန်း၊

ဥစ္စာကို။ ဒတ္တာ၊ ပေခဲ့၍။ အတ္တာနံ၊ မိမိ၏သိကြားအဖြစ်ကို။ ဇာနာပေတ္တာ၊ သိစေ၍။ ဣဒံ၊ ဤသခ္ဓာဠသီးသည်ကား။တေသင်ချစ်သမီး၏။ဇီဝိတဝုတ္တိယာ၊ အသက်မွေးခြင်းငှာ။ ဓနံ၊ဥစ္စာတည်း။ပဠူသီလာနိ၊ပဠူသီလတို့ကို။**အခဏ္ဍာနိ**၊ အကျိုးမပျက်သည်တို့ကို။ ကတ္တာ၊ ပြု၍။ ရက္ခာဟိ၊ စောင့်ရစ်လော့။ ဣတိ ဝတ္တာ၊ဤသို့အသေအချာမှာ၍။ပဏ္ဍိမိ၏။သာပိ၊ထိုအိုးထိန်းသည်သမီးသည် လည်း။ တတော၊ ထိုကိုယ်အဖြစ်မှ။ စဝိတ္တာ၊စုတေခဲ့၍။ အသုရဘဝေ၊ အသုရာပြည်၌။**အသုရဇေ**ဋ္ဌကဿ၊**အသုရာ**ပြည့်ရှင်မင်း၏။ဓီတာ၊သမီးသည်။ ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်၍။ သက္ကဿ၊ အရှင်သိကြား၏။ ဝေရိဿရေ၊ ရန်သူကြီးအိမ်၌။ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်၏။ ဒ္ဒိသုပနအတ္တဘာဝေသု၊ ဗျိုင်းမငယ်ဖြစ်သောဘဝ,အိုးထိန်း သမီးဖြစ်သောဘဝတို့၌။ သီလဿ၊သီလကို။ ရက္ခိတတ္တာ၊ စေတနာနှင့်စောင့် ဖူးသောကြောင့်။ အဘိရူပါ၊ အလှန်အဆင်းလှသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ သုဝဏ္ဏဝဏ္ဏာ၊ ရွှေ၏အဆင်းနှင့် တူသောအဆင်းရှိ၏။ အသာဓာရဏာယ၊ သူတစ်ပါးတို့နှင့် ဆက်ဆံခြင်းမရှိသော။ရူပသိရိယာ၊အဆင်း၏အသရေနှင့်။ သမန္နာဂတာ၊ ပြည့်စုံ၏။ ဝေပစိတ္တိအသုရိန္နော၊ ဝေပစိတ္တိ အမည်ရှိသော အသုရာပြည့်ရှင်မင်းသည်။ အာဂတာဂတာနံ၊လာ၊တိုင်းလာတိုင်း ကုန်သော အသုရာတို့ကို။ အာဟ၊ ဆို၏။ တုမ္ဟေ၊ သင်တို့သည်။ မမဓီတု၊ ငါ့သမီးနှင့်။ အနုစ္ဆဝိကာ၊ ထိုက်တန်လျောက်ပတ်သည်။နဟောထ၊မဖြစ်ကုန်။ဣတိ၊ဤသို့ ဆိုလျက်။ တံ၊ ထိုအသုရာ မင်းသမီးကို။ ကဿစိ၊ တစ်စုံတစ်ယောက်သော သူအား။ အဒတ္တာ၊ မ‌ပေးစားမူ၍။ မမဓီတာ၊ ငါ့သမီးသည်။ အတ္တနာဝ၊ မိမိ ကိုယ်တိုင်ပင်လျှင်။ အတ္တနော၊မိမိအား။ အနုစ္ဆဝိကံ၊ ထိုက်တန်သော။ သာ မိကံ၊လင်ကို ။ဂဟေဿတိ၊ ယူလတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤ။ အသုရဝလံ၊ အသုရာဗိုလ် ပါအပေါင်းကို။သန္ဓိပါတာ့ပေတ္တာ၊ စည်းဝေးစေ၍။ တုယ္ဟံ၊ချစ်သမီးနှင့်။**အနု** စ္ဆဝိကံ၊ ထိုက်တန်သော။ သာမိကံ၊ လင်ကို။ ဂဏ္ဟ၊ ရှာဖွေစုံစမ်းလေလော့။ ဣတိ၊ဤသို့။တဿ၊ထိုသမီး၏။ဟတ္ထေ၊လက်၌။ ပုပ္ဖဒါမံ၊ပန်းကုံးကို။ အဒါသိ၊ ပေး၏။ တဿိ ခဏေ၊ထိုခဏ၌။ သက္ကော၊ သိကြားသည်။ တဿ၊ ထိုသုဇာ တာ၏။ နိဗ္ဗတ္တဋ္ဌာနံ၊ ဖြစ်ရာအရပ်ကို။ သြလောကေန္တော၊ ကြည့်သည်ရှိသော်။ တံ‌ပဝတ္တိ ၊ထိုအသုရာသမီးဖြစ်ကြောင်းကို။ ဥ ဘတ္တာ၊သိ၍။ ဣဒါနိ၊ယခုအခါ၌။ မယာ၊ ငါသည်။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ တံ၊ထိုသုဇာတာမင်းသမီးကို။**အာ**နေတုံ၊ယူ

ခြင်းငှာ။ ဝဋ္ဌတိ၊သင့်၏။ ဣတိ၊ဤသို့ကြံပြီးသော်။မဟာလ္လကအသုရဝဏ္ဏံ၊အသုရာ အဘိုးကြီး၏အသွင်အဟန်ကို။ နိမ္မိနိတ္ဝာ၊ ဖန်ဆင်း၍။ ဂန္ဓာ၊သွား၍။ပရိသာပရိယန္တေ၊ ပရိသတ်တို့၏အစွန်၌။ အဋ္ဌာသိ၊ တည်၏။သာပိ၊ထိုမင်းသမီး သည်လည်း။ ဣတောစိတောစ၊ ထိုမှဤမှလျှင်။ သြလောကေန္တီ၊ ကြည့်သည် ရှိသော်။ပုဗ္ဗသန္ဓိဝါသဝသေန၊ ရှေးတဝ၌အတူဘဝ၌ မေတ္တာအဟုန်တုံ့ခဲ့ကား သည်၏အစွမ်းဖြင့်။ ဥပ္ပန္နပေမေန၊ ဖြစ်သောချစ်ခြင်းဖြင့်။ မဟာဃေနေဝ၊ အဟုန်ကြီးဖြင့် စီးသော မြစ်ရေကဲ့သို့။ အဇ္ဈောတ္ထဋဒဟဒယာ၊ လွှမ်းမိုး ဖိစီးသောနှလုံးရှိသည်။ ဟုတ္ဝာ၊ ဖြစ်၍။ သော၊ ဤအသုရာ အဘိုးအို သည်မေ၊ ငါ၏။သာမိကောတိ၊လင်မှန်၏ဟု။တဿ၊ထိုအသုရာအဘိုးအို၏။ဥပရိ၊ ဦးခေါင်းထက်၌။ ပုမ္ဗဒါမံ၊ ပန်းကုံးကို။ ခိပိ၊ ပစ်ချ၏။ အသုရာ၊ အသုရာ တို့သည်။ အမှာကံ၊ ငါတို့၏။ ရာဇာ၊ ပြည့်ရှင်မင်းသည်။ ဣဒါနိ၊ကာလံ၊ဤမျှ ကာလတိုင်တိုင်။ ဓိတု၊သမီးနှင့်။ အနုစ္ဆဝိကံ၊ ထိုက်တန်သော သားမက်ကို။ အလဘိတ္ဝာ၊ မရမူ၍။ ဣဒါနိ၊ ယခုမှ၊ လဘိ၊ ရလေပြီ။ အသ၊ထိုငါတို့ပြည့် ရှင်မင်း၏။ ဓိတု၊ သမီးအား။ ပိတာမဟာတော၊ အဘိုးလောက် ကြီးသော။ အယမေဝ မဟာလ္လကော၊ ဤသူအို အသက်ကြီးသည်။ အဟောအနုစ္ဆဝိကော၊ သြော်လျောက်ပတ်ထိုက်တန်လေစွ။ ဣတိ၊ဤသို့ပြက်ရယ်မှုစကားကိုဆိုကုန်လျက်။ လဇ္ဇမာနာ၊ ရှက်နှိုးကုန်သည် ဖြစ်၍။ အပဏ္ဏမိ သု၊ ဖဲကုန်၏။ သဏ္ဌောပိ၊ သိကြားမင်းသည်လည်း။ တံ၊ ထိုသုဇာတာကို။ ဟတ္ထေ၊ လက်တို့ကို။ ဂဟေတ္ဝာ၊ ကိုင်ဆွဲ၍။ အဟံ၊ ငါသည်။ သက္ကော၊ တာဝတိံသာကို အစိုးရသောသိကြားမင်းသည်။ အသ္မိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဝမ်းမြောက် ဝမ်းသာစွာ။ နဒိတ္ဝာ၊ ကြွေးကြော်စကားဖြင့် ကြုံးဝါးလျက်။ အာကာသံ၊ ကောင်းကင်သို့။ ပက္ခန္ဒိ။ ပျံသွား၏။ အသုရာ၊ အသုရာတို့လည်း။ဇရသက္ကေန၊ သိကြားအို ကြီးသည်။ ဝဏ္ဏတမ္ဘာ၊ ငါတို့ကို လှည့်စားခဲ့လေပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့ နှလုံးမသာရှိလျက်။ တံ၊ ထိုသိကြားကို။ အနုဗန္ဓိ သု၊ အမှီလိုက်ကုန်၏။ မာတ လိ သင်္ဂါယကော၊သင်္ဂြိုဟ်ခြင်းကို ပြုတတ်သော မာတလိသည်။ ဝေဇယန္တ ရထံ၊ ဝေဇယန္တာနတ်ရထားကို။ အာဟရိတ္ဝာ၊ဆောင်ယူခဲ့၍။အန္တရာမဂ္ဂေ၊ ခရီးအကြား၌။ အဋ္ဌာသိ၊ စောင့်၍မျှော်လျက်နေနှင့်၏။သက္ကော၊ရှင်သိကြား သည်။ တံ၊ ထိုသုဇာတာနတ်သမီးကို။ တတ္ထ၊ ထိုဝေဇယန္တာရထား၌။ အာ

ရောပေတ္တာ၊ တင်၍။ ဒေဝနဂရာဘိမုခေါ၊ တာဝတိ သာနတ်ပြည်သို့ ရှေ့ရှု။ ပါယာသိ၊ ဖျော်ဖျော်ပါးပါးသွားလေ၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ အဿ၊ ထိုသိကြားနတ်မင်း၏။ သိမ္ဗလိဝန်၊ လက်ပ်တောသို့။ သမ္ပတ္တကာလေ၊ ရောက်သောအခါ၌။ ရထသဒ္ဒံ၊ ရထားသံကို။ သုတ္တာ၊ ၍။ ဘီတာ၊ ကြောက်လန့်ကုန်သော။ ဂရုဠပေါတကာ၊ ဂဠုန်ငှက်ငယ်တို့သည်။ ဝိရဝိ သု၊ ကုန်၏။ တေသံ၊ ထိုဂဠုန်ငှက်ငယ်တို့၏။ သဒ္ဒံ၊ ကို။ သုတ္တာ၊ ကြား၍။ သကြော၊ သိကြားနတ်မင်းသည်။ မာတလိ၊ မာတလိနတ်သားကို။ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏။ ဝိရဝန္တာ၊ မြည်ကုန်သော။ တေ၊ ဤသူတို့သည်။ ကေ၊ အဘယ်သူတို့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မေး၏။ ဒေဝ၊ ငါတို့သနင်းသိကြားမင်း။ ဂရုဠပေါတကာ၊ ဂဠုန်ငယ်တို့တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့တင်လတ်သော်။ ကိ ကာရဏာ၊ အဘယ်ကြောင့် မြည်တမ်းကုန်ဘိသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မေး၏။ ရတသဒ္ဒံ၊ ကျွန်တော်တို့ရထားသံကို။ သုတ္တာ၊ ကြား၍။ မရဏဘယေန၊ သေခြိမ့်မည်လောဟု ကြောက်ကြသောကြောင့်။ ဝိရဝန္တိ၊ မြည်တမ်းကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုလတ်သော်။ မံကော်ငါတစ်ယောက်ကို။ နိဿာယ၊ မှီ၍။ တ္တေကောဇနော၊ ဤမျှလောက်သောသူအပေါင်းသည်။ ရထဝေဂေန၊ ရထားမြည်သံအဟုန်ဖြင့်။ ဝိစုဏ္ဏိတော၊ မှုန့်မှုန့်ညက်ညက်။ မာနသိ၊ မပျက်စီးပါ။ စေလင့်။ ရထံ၊ ရထားကို။ နိဝတ္တေဟိ၊ နစ်စေဦးလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုလတ်သော်။ သောပိ၊ ထိုမာတလိနတ်သားသည်လည်း။ သိန္ဓဝသဟာယံ၊ သိန္ဓောမြင်းတစ်ထောင်ကို။ ဒဏ္ဍကသည်၊ နှင်တံအမှတ်ကို။ ဒတ္တာ၊ ၍။ ရထံ၊ ရထားကို။ နိဝတ္တေသိ၊ နစ်စေ၏။ တံ၊ ထိုသို့နစ်သည်ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ အသုရာ၊ တို့သည်။ ဇရသက္ကော၊ သိကြားအဘိုးအိုသည်။ အသုရပုရတော။ အသုရာပြည်မှ။ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍။ ပလာယန္တော၊ ပြေးပါလျက်။ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ ရထံ၊ ရထားကို။ နိဝတ္တေသိ၊ နစ်စေ၏။ အဒ္ဓါ မဆွတ်။ တေန၊ ထိုသိကြားအိုသည်။ ဥပတ္ထမ္ဘော၊ အထောက်အပံ့ကို။ လဒ္ဓေါ၊ ရသည်။ ဘာ၊ ဝိသတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်။ နိဝတ္တေတ္တာ၊ ပြန်လည်ခဲ့၍။ အာဂမ္ဘနမဂ္ဂေနေ၀၊ လာသောခရီးဖြင့်သာလျှင်။ အသုရပုရံ၊ အသုရာပြည်သို့။ ပဝိသိတ္တာ၊ ၍။ ဝုန်၊ တစ်ဖန်။ သိသံ၊ ဦးခေါင်းကို။ နဥက္ခိ ဝိ သု၊ မော်၍ မကြည့်ဝံ့ကုန်။ သက္ကောပိ၊ သိကြားမင်းသည်လည်း။ အသုရကည့်၊ အသုရာမင်းသမီးဖြစ်သော။ သုဇာတာကို။ ဒေ၀နဂရံ၊ တာ၀တိ သာနတ်ပြည်

သို့။ နေတ္ဘာ၊ ခေါ်ခဲ့၍။ အခုတေယျာနံ အစ္ဆရာကောင့်နံ၊ နှစ်ကုဋေ၀ါးသန်း ကုန်သောနတ်သမီးတို့ထက်။ ဇောဌ္ဌကဋ္ဌာနေ၊အကြီးအရာ၌။ထပေသိ၊ထား၏။ သာ၊ ထိုသုဇာတာသည်။ သက္ကံ၊သိကြားမင်းကို။ စရံ၊ မြတ်သောဆုကို။ ယာစိ၊တောင်း၏။ မဟာရာဇ၊ မြတ်သော အရှင်သိကြားမင်း။ မမ၊ကျွန်မ၏။ဤမ သို့ဒေ၀လောကေ၊ ဤတာ၀တိံသာနတ်ပြည်၌။ မာတာပိတရော၀၊မိဘတို့ သည်လည်းကောင်း။ ဘာတိကဘဂိနိယော၀၊အစ်မညီမမောင်ရင်းတို့သည် လည်းကောင်း။ နတ္ထိ၊ မရှိကုန်။ယတ္တယတ္ထ၊ အကြင်အကြင်အရပ်သို့။ဂစ္ဆသိ၊ သွားလေအုံ့။ တတ္ထတတ္ထ၊ ထိုထိုအရပ်သို့။ မံ၊ ကျွန်မကို။ ဂဟေတ္ဘာ၊ ခေါ်၍ သာလျှင်။ ဂစ္ဆေယျာသိ၊ သွားစေချင်ပါ၏။ ဤတို့၊ ဤသို့သောဆုကိုတောင်း ၏။ သော၊ ထိုသိကြားနတ်မင်းသည်။ သာဓုတိ၊ ကောင်းပြီဟု။ တဿာ၊ ထိုသုဇာတာအား။ ပဋိညံ၊ ဝန်ခံခြင်းကို။ အဒါသိ၊ ပေး၏။ တတောပဋ္ဌာ ယ၊ထိုအခါမှစ၍။ စိတ္တပါဋလိယာ၊ သခွတ်ပင်သည်။ ပုပ္ဖံ တာ၃ယ၊ပွင့်သည်ရှိ သော်။ အမှာကံ၊ငါတို့၏။နီဗ္ဗတ္တဋ္ဌာနေ၊ပဋိသန္ဓေနေရာဖြစ်သော။ ဒိဗ္ဗပါရိဆ တ္တကဿ၊နတ်ပြည်၌ဖြစ်သော ပင်လယ်ကသစ်ပင်၏။ ပုပ္ဖနကာလောတိ၊ ပွင့် သောအခါတည်းဟု။ အသုရာ၊အသုရာတို့သည်။ ယုဒ္ဓတ္ထာယ၊စစ်ထိုးခြင်းငှာ သင့်၊ နတ်ပြည်သို့။ အဘိရုဟန္တိ၊ တက်လာ၏။ သက္ကော၊ သိကြားမင်းသည်။ ဟေဋ္ဌာသမုဒ္ဒေ၊ သမုဒ္ဒရာ**အောက်**၌။ နာဂါနံ၊ နဂါးတို့အား။ **အာ**ရုက္ခံ၊ အစောင့်အရှောက်ကို။ **အဒါသိ**၊**ခန့်ထား**၏။ တတော၊ထိုနောင်မှ။ သုပဏ္ဏာ နံ၊ဂဠုန်တို့ကို။ အဒါသိ၊**ခန့်ထား**၏။ တတော၊ ထိုနောင်မှ။ ကုမ္ဘဏ္ဍာနံ၊ ကုမ္ဘာဏ်တို့ကို။အဒါသိ၊အစောင့်ခန့်ထား၏။ တတော၊ထိုမှအထက်အာလိန် ၌။ယက္ခာနံ၊တိလူးတို့ကို။ အဒါသိ၊အစောင့်ခန့်ထား၏။ တတော၊ထိုနောင် မှ အထက်အာလိန်၌။ စတုန္နံ မဟာရာဇာနံ၊ စတုမဟာရာဇ် နတ်မင်းကြီး လေးယောက်တို့ကို။ အဒါသိ၊ ၏။ သဗ္ဗူပရိပန၊အလုံးစုံသော သူတို့၏ အထက်၌ကား။ ဥပဋ္ဌာ၀နံ၀ါရဏတ္ထာယ၊ ဘေးဥပဒ္ဒ၀ေါတို့ကို တားမြစ်စေ ခြင်းငှာ။ဒေ၀နဂရဒ္ဒါရေသု၊တာ၀တိံသာနတ်ပြည်တံခါးတို့၌။ ၀ဇိရဟတ္ထံ၊ ၀ဇိရစိန်လက်နက်ကို ကိုင်စွဲဟန်ရှိသော။ ဣန္ဒပဋိမံ၊ သိကြားမင်း၏ အရုပ် သဏ္ဌာန်ကို။ထပေသိ၊ထား၏။ အသုရာ၊ အသုရာတို့သည်။ နာဂါဒယော၊ နဂါးစသည်တို့ကို။ ဇိနိတ္ဘာ၊ အောင်ခဲ့ပြီး၍။ အာဂတာပိ၊ လာကုန်သော်

လည်း။ ဤနေ့ပဋိမံ၊ သိကြားမင်း၏ရုပ်သဏ္ဌာန်ကို။ဒိသ္ဝာ၊ မြင်၍။ သကြော၊ သိကြားမင်းသည်။ နိုက္ခိန္ဒောတိ၊ထွက်တော်မူလေ၏။ ပလာယန္တိ၊ ပြေးသွားကုန်၏။ ဝေ၊ဤကဲ့သို့။ မဟာလိ၊မဟာလိမည်သော လိစ္ဆဝီမင်းသား။ မဃမာဏဝေါ၊မဃလုလင်သည်။ အပ္ပမာဒ ပဋိပဒံ၊မမေ့မလျော့သောအကျင့်ကို။ ပဋိဂဇ္ဈိ၊ကျင့်ဆောင်၏။ဝေ၊ဤသို့။သေသော၊ဤမဃလုလင်သည်။ အပ္ပမတ္တော စပန၊ ကုသိုလ်ကောင်းမှု၌ မမေ့မလျော့ဘဲသာလျှင်။ ဝေရူမံ၊ဤသို့သဘောရှိသော။ ဤသရိယံ၊ အစိုးရသောသိကြားမင်း၏အဖြစ်သို့။ ပတ္တော၊ရောက်၍။ သုဒေဝလောကေသု၊နတ်ပြည်နှစ်ထပ်တို့၌။ရဇ္ဇံ၊ကို။ကာရေသိ၊ပြု၏။။သေ ဒ္ဋ္ဌပ္ပမာဒေါနာမ၊ ဤအပ္ပမာဒ တရားမည်သည်ကို။ ဗုဒ္ဓါဒီဟိ၊ ဘုရားစသော သူတော်ကောင်းတို့သည်။ ပသတ္ထော၊ ချီးမွမ်းအပ်၏။ ဟိ၊ထိုစကား သင့်စု။ အပ္ပမာဒံ၊ မမေ့မလျော့ခြင်းကို။ နိဿယ၊ မှီ၍။ သဗ္ဗေသံပိ၊ အလုံးစုံလည်း ဖြစ်ကုန်သော။ ဝိသေသာနံ၊ အကျိုးထူးရှိကုန်သော။ လောကိယလောကုတ္တရာနံ၊လောကီလောကုတ္တရာစီးပွားတို့ကို။အဓိဂမော၊ရသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဤသိဝတ္ထု၊ ဤသို့မိန်တော်မူ၍။ ဤဂါထံ၊ ဤဂါထာကိုမအာဟ၊ဟောတော်မူ၏။

(၃၀၊ မဟာလိ၊မဟာလိခေါ်သောလိစ္ဆဝီမင်းသား။ မဃဝါ၊မဃလုလင်သည်။ အပ္ပမာဒေန၊ မမေ့မလျော့ခြင်းဖြင့်။ ဒေဝါနံ၊ စတုမဟာရာဇ်နတ်တို့ထက်။ သေဋ္ဌတံ၊ အမြတ်အကြီးအဖြစ်သို့။ ဂတော၊ရောက်၏။ အပ္ပမာဒံ။ အပ္ပမာဒ တရားကို။ ပသံသန္တိ၊ ချီးမွမ်းကုန်၏။ ပမာဒေါ၊ ကုသိုလ်ကောင်းမှု၏။)ဤတိ၊ဤသို့ ဟောတော်မူ၏။

တတ္ထ၊ထိုဂါထာ၌။ အပ္ပမာဒေနာတိ၊ဟူသည်ကား။ မစလဂါမေ၊မစလရွာ၌။ ဘူမိ ပဒေသ၊ မြေပြင်၌။သောဓနံ၊ သုဓိသင်ခြင်းကို။ အာဒိ ကတ္တာ၊ အစပြု၍။ ကတေန၊ ပြုအပ်သော။ အပ္ပမာဒေန၊ သတိမကင်းခြင်းကြောင့်။ မဃဝါတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဤဒါနိ၊ယခုတိုင်အောင်။ မဃဝါတိပညာတော၊ မဃဟုခေါ်ဝေါ်သမုတ်အပ်သော။ မဃဓာဏဝေါ၊ မဃလုလင်သည်။ ဒ္ဝိန္နံ ဒေဝလောကာနံ၊နှစ်ထပ်သောနတ်ပြည်တို့၏။ရာဇာဘာဝေန၊မင်းအဖြစ်ဖြင့်။ ဒေဝါနံ၊ နတ်တို့တွင်,နတ်တို့ထက်။ သေဋ္ဌံ၊ အမြတ်အကြီးအဖြစ်သို့။ဂတော၊

၏။ ပသံသန္တိ တိ၊ ဟူသည်ကား။ ဗုဒ္ဓါဒယော ပဏ္ဍိတာ၊ ဘုရားစသောပညာရှိ တို့သည်။ အပ္ပမာဒမေဝ၊ မမေ့မလျော့သော သူကိုသာလျှင်။ ထောမေန္တိ ဝဏ္ဏသန္တိ၊ ချီးမွမ်းကုန်၏။ ကိုယ်ကာရဏာ၊ အဘယ်ကြောင့်နည်း ဟူမူကား သဗ္ဗေသံ၊ အလုံးစုံကုန်သော။ ဝိသေသာနံ၊ အရာအထူးရှိကုန်သော။ လောကိယ လောကုတ္တရာနံ။ လောကီလောကုတ္တရာကျေးဇူးတို့ကို။ ပဋိလာဘကာရဏာ တာယ၊ ရကြောင်းဖြစ်သောကြောင့်တည်း။ ပမာဒေါ ဂရဟိတော သဒါတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဂမာဒေါပန၊ မေ့လျော့သောသူကိုကား။ တေဟိ အရိယေဟိ၊ ထိုဘုရားအစရှိသော ပညာရှိတို့သည်။ နိစ္စံ၊ အမြဲ။ ဂရုဟိတောနိန္ဒတော၊ ကဲ့ရဲ့ ပြစ်တင်အပ်၏။ ကိုယ်ကာရဏာ၊ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား။ သဗ္ဗဝိပတ္တိနံ၊ အလုံးစုံသော ပျက်စီးခြင်းတို့၏။ မူလဘာဝတော၊ အကြောင်းရင်းဖြစ်သော ကြောင့်တည်း။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စ။ မနုဿုဒေါဘဂ္ဂံ ဝါ၊ သူဆင်းရဲ၏အဖြစ် သည်လည်းကောင်း။ အပါယူပပတ္တိံ ဝါ၊ အပါယ်ဘုံသို့ရောက်ခြင်းသည် လည်းကောင်း။ သဗ္ဗာ၊ အလုံးစုံတို့သည်။ ပမာဒမူလကာလေ ဝ၊ မေ့လျော့ ခြင်းလျှင် အကြောင်းရင်း ရှိကုန်သည်သာလျှင်တည်း။ ဣတိ၊ ဤကား အနက်တည်း။

ဂါထာပရိယောသာနေ၊ ဂါထာ၏အဆုံး၌။ မဟာလိလိစ္ဆိ၊ မဟာလို မည်သော လိစ္ဆဝီမင်းသားသည်။ သောတာပတ္တိဖလေ၊ သောတာပတ္တိ ဖိုလ်၌။ ပတိဋ္ဌဟိ၊ တည်၏။ ဝဟု၊ များစွာကုန်သော။ သမ္ဗဇ္ဇပရိသာပိ၊ ရောက်လာသော ပရိတ်သတ်တို့သည်လည်း။ သောတာပန္နာ ဒယော၊ သော တာပန် အစရှိသည်တို့သည်။ ဇာတာ၊ ဖြစ်ကုန်၏။

သတ္တမံ၊ သော၊ မဃဝတ္ထု၊ မဃဝတ္ထုသည်။

ဣတိ သမတ္တော၊ ဤတွင်ပြီးပြီ။

အပ္ပမာဒဝဂ္ဂ။ ၀-အညတရဘိက္ခုဝတ္ထု

မယစတ္ထုဒ္ဒ် ဟောရာဂါထာ၏အနက်ကို ဖွင့်ပြီး၍ ယခုအခါ အညတရဘိက္ခုဝတ္ထုဒ္ဒ် အောရာဖြစ်သော ဂါထာ၏ အနက်ကို ဖွင့်ခြင်းငှာ "အပ္ပမာဒရေတော" စသည်ကိုမိန့်အပ်၏။

အပ္ပမာဒရတော ဘိက္ခု တိ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ အပ္ပမာဒရတော ဘိက္ခု စသော ဤတရားဟောခြင်းကို။ သတ္ထာ၊ ဘုရားရှင်သည်။ ဇေတဝနေ၊ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌။ ဝိဟရန္တော၊ နေတော်မူလျက်။ အညာတရဘိက္ခုံ၊ အမှတ်မရှိသော ရဟန်းကို။ အာရဗ္ဘ။ အကြောင်းပြု၍။ ကထေသိ၏။ ကိရ၊ စင်စစ်အားဖြင့်။ သော ဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းသည်။ သတ္ထုသန္တိကေ၊ ဘုရားအထံတော်၌။ ယဝ အရဟတ္တ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို ရအံ့သည်တိုင်အောင်သော ကမ္မဋ္ဌာန်းကို။ ကထာပေတ္မာ၊ ဟောစေ၍။ အရညံ၊ တောကျောင်းသို့။ ပဝိသိတ္မာ၊ ဝင်၍။ ဃဋ္ဋေန္တော၊ စေ့ဆော်သည်ရှိသော်။ ဝါယမန္တော၊ လုံ့လပြုသည်ရှိသော်။ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို။ ပတ္တုံ၊ ရောက်စေခြင်းငှာ။ နသက္ခိ၊ မတတ်နိုင်။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ ဝိသေသေတ္မာ၊ အထူးပြု၍။ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ကမ္မဋ္ဌာန်းကို။ ကထာပေဿာမိတိ၊ ဟောစေအံ့ဟု၍။ ထေရော၊ ထိုတောရကျောင်းမှ။ နိက္ခမိတ္မာ၊ထွက်ခဲ့၍။ သတ္ထုသန္တိကံ၊ ဘုရားအထံတော်သို့။ အာဂန္တွာ၊ ပြန်လာသည်ရှိသော်။ အန္တရာမဂ္ဂေ၊ ခရီးအကြား၌။ မဟန္တံ၊ကြီးသော။ ဒါ၀ဂ္ဂိ၊တောမီးကို။ ဥဋ္ဌိတံ၊ထသည်ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ ဝေဂေန၊ လျင်စွာ။ ကေ၊ မုဏ္ဍပဗ္ဗတမတ္တကံ၊ မြက်မပေါက်သော တောင်ထိပ်သို့။ အဘိရုယှ၊ တက်၍။ နိသိန္နော၊ နေသည်ရှိသော်။ အရညံ၊ တောကို။ ဒဟမာနံ၊ လောင်သော။ အဂ္ဂိ၊ မီးကို။ ဒိသ္မာ၊မြင်၍။ အာရမ္ဘံ၊ မီးထောက်ဟူသောအာရုံကို။ ဂဏှိ၊ ယူ၏။ အယံ အဂ္ဂိ၊ ဤတောမီးသည်။ မဟန္တောနိစ၊ ကြီးသည်လည်းဖြစ်ကုန်သော။ ခုဒ္ဒကာနိစ၊ ငယ်ပယ်သေးသေးလည်းဖြစ်သော။ ဥပါဒါနာနိ၊ လောင်စာထင်းတို့ကို။ ဒဟန္တော၊ အကြင်းမဲ့လောင်လျက်။ ဂစ္ဆတိယထာ၊သွားသကဲ့သို့။ ဝေ ဝ ထထာ၊ထိုအတူ။ အရိယ မဂ္ဂဉာဏဂ္ဂိနာပိ၊ အရိယမဂ်ဉာဏ်တည်းဟူသောမီးသည်လည်း။ မဟန္တောနိစ၊ မျှားသည်လည်းဖြစ်ကုန်သော။ ခုဒ္ဒကာနိစ၊ နည်းသည်လည်းဖြစ်ကုန်သော။ သံယောဇနာနိ၊ သံယောဇဉ်ကြိုးထုံးတို့ကို။ ဒဟန္တော၊လောင်သဖြင့်။ ဂန္တွာ၊ သွားအပ်သည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့အာရုံယူ၏။ သတ္ထာ၊

ဘုရားသခင်သည်။ ဂန္ဓကုဋ္ဌိယံ၊ ၌။ နိသိန္နော ဝ၊ နေတော်မူစဉ်လျင်။ တဿ၊ ထိုရဟန်း၏။ စိတ္တာစာရံ၊ စိတ်၏ဖြစ်ခြင်းကို။ ဉ တ္ဝာ၊သိ၍။ ဘိက္ခု၊ရဟန်း။ ဝေမေတံ၊ ဤကဲ့သို့ သင်အောက်မေ့သည်နှင့်အတူလျှင်။ မဟန္တာနိပ်၊ ကြီးသည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော။ ခုဒ္ဒကာနိပ်၊ ငယ်သည်လည်းဖြစ်ကုန်သော။ ဥပါဒါနာနိဝိယ၊ လောင်စာထင်းသစ်သားတို့ကဲ့သို့။ ဣမေသံသတ္တာနံ၊ ဤသတ္တဝါတို့၏။ အဗ္ဘန္တရေ၊ကိုယ်တွင်း၌။ ဥပ္ပဇ္ဇာမာနာနိ၊ဖြစ်ကုန်သော။ အဏု တူ လာနိ၊ အငယ်အကြီးဖြစ်ကုန်သော။ သံယောဇနာနိ၊ သံယောဇဉ်တို့ကို။ ဥဿာ ဂ္ဂိနာ၊ အရိယမဂ်ဟူသောမီးဖြင့်။ စ္ဘာပေတ္ဝာ၊ အကြွင်းမဲ့အကုန်လောင်စေ၍။ အဘဗ္ဗုပ္ပတ္တိကာနိ၊ တစ်ဖန်ဖြစ်ခြင်းငှာမထိုက်သည်တို့ကို။ ကာတုံ၊ပြုခြင်းငှာ။ ဝဋ္ဋတိ၊သင့်၏။ ဣတိ ဝတ္ဝာ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၍။ သြဘာသံ၊ ကိုယ်တော်ရောင်ကို။ ဝိဿဇ္ဇေတ္ဝာ၊လွှတ်၍။ တဿ ဘိက္ခုနော၊ထိုရဟန်း၏။ အာဘိမုခေ ဝိယ၊ ရှေ့ရှုမျက်မှောက်ကဲ့သို့။ ပညာယမာနော၊ ထင်စေတော်မူလျက်။ ဣမံ သြဘာသဂါထံ၊ ဤသြဘာ သဂါထာကို။ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။

(၃၁)။ အပ္ပမာဒရတော၊ အပ္ပမာဒတရား၌ အလွန်မွေ့လျော်ခြင်း ရှိသော။ ပမာဒေ၊ မွေ့လျော်ခြင်း၌။ ဘယဒဿိ ဝါ၊ဘေးအားဖြင့် ရှုမြင်လေ့ရှိသော။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ အဏုံ ထူလံ၊ အငယ်အကြီးဖြစ်သောမီးစာကို။ ဒဟံ ဒဟန္တော၊လောင်လျက်။ အဂ္ဂိ၊တောမီးသည်။ ဂစ္ဆတိ ဣဝ၊သွားသကဲ့သို့ အဏု၊ နည်းသည်လည်း ဖြစ်သော။ ထူလံ၊ များသည်လည်း ဖြစ်သော။ သံယောဇနံ၊ သံယောဇဉ်ကို။ ဒဟံ ဒဟန္တော၊ အကြွင်းမရှိ တိတိ ကုန်အောင် လောင်စေသည်ဖြစ်၍။ ဂစ္ဆတိ၊ သွား၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဟောတော်မူ၏။

တတ္ထ၊ထိုဂါထာ၌။ အပ္ပမာဒရတောတိ၊ ဟူသည်ကား။ အပ္ပမာဒေန၊ သတိမကင်းခြင်းဖြင့်။ ရတောအဘိရတော၊ အလွန်မွေ့လျော်ခြင်းရှိသော။ အပ္ပမာဒေန၊ အပ္ပမာဒတရားဖြင့်။ ဝိတိနာမေန္တော၊ လွန်ခြင်းရှိသော။ ဣတိ အတ္ထော၊ ဤကားအနက်တည်း။ ပမာဒေဘယဒဿိ ဝါတိ၊ ဒဿိဟူသည်ကား။ နိရယူပပတ္တိံ၊ ဝရဲဖြစ်ခြင်းကို။ အာဒီ ကတ္ဝာ၊ အစပြု၍။ ပမာဒေဘယံ၊ မေ့လျော့ခြင်း၌ဖြစ်သောဘေးကို။ ပဿန္တော၊ ရှုလျက်။ ဥပပတ္တိနံ၊ ဝရဲသို့ရောက်ကြောင်းဖြစ်ကုန်သော။ တာသံ ဝါ၊ထိုအကုသိုလ်တရားတို့၏လည်း မူလတ္တာ၊ အရင်းဖြစ်သောကြောင့်။ ပမာဒံ၊ မေ့လျော့ခြင်းကို။ ဘယတော၊

ဘေးအားဖြင့်။ ပဿနွော၊ရှုမြင်လျက်။ သံယောဇနန္တိ၊ဟူသည်ကား။ ဝဋ္ဋ ဒုက္ခေန၊ ဝဋ်ဆင်းရဲနှင့်။ သဒ္ဓိ၊တကား။ သံယောဇနံ၀ဋ္ဌနံ၊သံယောဇဉ်ဟူသော အဖွဲ့ကို။ ဝဋ္ဋေ၊ သံသရာ၀ဋ်ဆင်းရဲ၌။ ဩသီဒ္ဓါ၀ပနသမတ္တံ၊ နှစ်စေခြင်းဌာနမ်း နှင်သော။ ဒသ၀ိဓသံယောဇနံ၊ဆယ်ပါးသောသံယောဇဉ်ကို။ အဏုံထူလန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ မဟန္တဉ္စ၊ ကြီးသောတောကိုရင်း။ ခုဒ္ဒကဉ္စ၊ ငယ်သောတောကို ရင်။ ဒဟံအဂ္ဂိ၀ဂ္ဂ၀တ်တိ၊ ဟူသည်ကား။ အယံအဂ္ဂိ၊ ဤမီးသည်။ မဟန္တဉ္စ၊ ကြီးသည်လည်းဖြစ်သော။ ခုဒ္ဒကဉ္စ ငယ်သည်လည်းဖြစ်သော။ တေဘုယ္ယ၀ါဒါ နံ၊ ထိုလောင်စာထင်းကို။ ဒဟန္တော၊ တောက်လောင်လျက်။ ဂစ္ဆတိ၊ယထာ၊ ဣဿားသကဲ့သို့။ ဧ၀မေ၀၊ ဤအတူလျှင်။ အပ္ပမာဒရတော၊ မမေ့မလျော့ခြင်း ၌အလွန်မွေ့လျော်ခြင်းရှိသော။ သောဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းသည်။ အပ္ပမာဒါမိ ဂတေန၊ အပ္ပမာဒဖြင့် ကောင်းစွာရအပ်သော။ ဥဿာဂ္ဂိနာ၊ အရိယမဂ်ဟူ သောမီးဖြင့်။ တေသံယောဇနံ၊ ဤသံယောဇဉ်ဟူသော ကြိုးအဖွဲ့ကို။ ဒဟန္တော၊လောင်စေလျက်။ အဘဗ္ဗုပ္ပတ္တိကံ၊တစ်ဖန်ဖြစ်ခြင်းဌာမထိုက်သည် ကို။ ကရောန္တော၊ပြုလျက်။ ဂစ္ဆတိ၊၏။ ဤတိအတ္ထော ဤကားအနက်တည်း။

ဂါထာပရိယောသာနေ၊ ဂါထာကို ဟောတော်မူသော အဆုံး၌။ ဘိက္ခု၊သည်။ ယထာနိသိန္နောဝ၊ ထိုင်၍နေလျက်ပင်လျှင်။ သဗ္ဗသံယောဇနာ နိ၊ အလုံးစုံသောသံယောဇဉ်တို့ကို။ စျာပေတ္မာ၊ လောင်စေ၍။ သဟာပဒိ သဠ်ဘိ၊ဒါဟိ၊ ပဋိသမ္ဘိဒါတို့နှင့်တကား။ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့။ ပတ္မာ၊ ရောက်၍။ အာကာသေန၊ ကောင်းကင်ခရီးဖြင့်။ အာဂန္တွာ၊ ဘုရားရှိရာလာ ခဲ့၍။ တထာဂတဿ၊ကိုယ်တော်မြတ်၏။ သုဝဏ္ဏ၀ဏ္ဏံ၊သ၏ကိုယ် ဇမ္ဗူရစ်ရွှေ စင်အဆင်းနှင့်တူသောအဆင်းရှိသော။ သရီရံ၊ကိုယ်တော်၏ တင့်တယ်ခြင်း ကို။ ထောမေတ္မာ၊ထောမနာ၍။ ဝန္ဒေတ္မာ၊ချီးမွမ်း၍။ ဝန္ဒမာနောဝ၊ ရှိခိုး ပြီး၍သာလျှင်။ ပက္ကမိ၊ ဖဲသွားလေ၏။

အဋ္ဌမံ၊ သော။ အညတရ ဘိက္ခု၀တ္ထု၊ သည်။

ဤတိ သမတ္တော၊ ပြီးပြီ။

၂-အပ္ပမာဒဝဂ္ဂ၊ ၉-နိဂမ(ဝ)သီတိသတ္ထေရဝတ္ထု၊

အညတရဘိက္ခုဝတ္ထုဟု ဟောရာဂါထာကို ဖွင့်ပြီး၍ ယခုအခါ နိဂမဝါသီတိသ ဖထေရ်ဝတ္ထုဟု ဟောရာဖြစ်သော ဂါထာ၏ အနုက်ကို ဖွင့်ခြင်းငှာ "အပ္ပမာဒရတော" စသည်ကိုမိန့်အပ်၏။

အပ္ပမာဒရတောတိ ဣမမ်ဓမ္မဒေသနံ၊ အပ္ပမာဒရတော စသော ဤတရား ဟောခြင်းကို။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသခင်ညွှတ်သည်။ ဧတဝနေ၊ ဤ။ ဝိဟာရန္တေ၊ လျက်။ နိဂမဝါသိတိသတ္ထေရံ၊ နိဂမဝါသီတိသမထေရ်ကို။ အာရဗ္ဘ၊ ၍။ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စ္ဆ။ သာဝတ္ထိယေ၊ သာဝတ္ထိ ပြည်မှ။ အဝိဒူရေ၊ မနီးမဝေးသောအရပ်၌။ ကေသိ နိဂမဝါမေ၊ တစ်ခုသော နိဂုံးရွာ၌။ ဇာတသံဝေါ၊ သဘောအားဖြင့် ကြီးသော။ ကောကုလ ပုတ္တော၊ အမျိုးသားတစ်ယောက်သည်။ သတ္ထုသာသနေ၊ ဘုရားသာသနာ တော်၌။ ပဗ္ဗဇိတ္တာ၊ ရဟန်းပြု၍။ လဒ္ဓုပသမ္မဒါ၊ ပဋိဉာဏ်းအဖြစ်ကိုရသော၊ နိဂ မဝါသိတိသတ္တေရောနာမ၊ နိဂမဝါသီတိသအမည်ရှိ မထေရ်သည်။ အပ္ပိ ဆ္ဆော၊ အလိုနည်း၏။ သန္တုဋ္ဌော၊ ရောင့်ရဲလွယ်၏။ ပဝိဝိတ္တော၊ ဆိတ်ငြိမ်ရာ၌ မမှီလျော်ခြင်းရှိ၏။ အာရဒ္ဓဝိရိယော၊ အားထုတ်အပ်သော လုံ့လရှိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့သော ဂုဏ်ကျေးဇူးဖြင့်။ ပညာယတိ၊ ထင်ရှားကျော်စော၏။ သော ထိုနိဂမဝါသီတိသမထေရ်သည်။ နိဗ္ဗုံ၊ မပြတ်။ ဣတိ ဂါမေယေဝ၊ မိဘ ပေါက်ဖော်ရှိရာရွာ၌သာလျှင်။ ပိဏ္ဍာယ၊ ဆွမ်းအလို့ငှာ။ ဝိစရတိ၊ သွား၏။ အနာထပိဏ္ဍိကာဒီသု၊ အနာထပိဏ်သူဌေးစသောသူတို့သည်။ မဟာဒါနာ နိ၊ အလှူကြီးတို့ကို။ ကရောန္တေသုပိ၊ ပေးလှူကုန်သော်ငင်း။ ပသေနဒိကောသ လေ၊ ပသေနဒိကောသလမင်းသည်။ အသဒိသဒါနံ၊ အသဒိသအလှူကို။ က ရောန္တေပိ၊ လှူသော်ငင်း။ သာဝတ္ထိ၊ သဝတ္ထိပြည်သို့။ နာဂစ္ဆတိ၊ မသွား။ အပရေ၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊ ရဟန်းတို့သည်။ အယံ နိဂမဝါသိတိသတ္တေရော၊ ဤနိဂမဝါသီတိသမထေရ်သည်။ ဥဋ္ဌာယ၊ ထ၍။ သမုဋ္ဌာယ၊ လုန်စွာလုံ့လပြု ၍။ ဣတိသံသဋ္ဌော၊ အဆွေအမျိုးနှင့်ရောနှောခြင်း ဆက်ဆံခြင်း ရှိသည်ဖြစ် ၍။ ဝိဟာရတိ၊ နေ၏။ အနာထပိဏ္ဍိကာဒီသု၊ အနာထပိဏ်သူဌေးစသော သူတို့ သည်။ မဟာဒါနာဒီနိ၊ အလှူကြီးစသည်တို့ကို။ ကရောန္တေသုပိ၊ ကုန်သော် လည်း။ ပသေနဒိကောသလေ၊ ပသေနဒိကောသလမင်းသည်။ အသဒိသဒါ

☰ နံ၊ အသဒိသအလှူကို။ ကရောန္တေပိ၊ ပေးလှူသော်လည်း။ နေဝ အာဂစ္ဆတိ၊

မလာ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ကထံ၊ကို။သမုဋ္ဌာပေတွာ၊ဖြစ်စေ၍။သတ္ထု၊ဘုရားသခင်အား။ အာရောစယိ သု၊ ကုန်၏။ သတ္ထာ၊ ဘုရားရှင်သည်။ တံ၊ ထိုနိဂမဝါသီ၊ တိသဿမဏေရ်ကို။ပဏ္ဏောသာပေတွာ၊ ခေါ်စေ၍။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ တွံ၊ သင်သည်။ ဝေ၊ ဤသို့။ ကရောသိကိရ၊ ပြု၏ဟူသည်။ သစ္စံ၊ မှန်၏လော။ ဣတိပုစ္ဆိတွာ၊ သော်။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ မယှံ၊ အကျွန်ုပ်၏။ ဥတိသံသဂ္ဂေါ၊အဆွေအမျိုးတို့နှင့်ရောနှောဆက်ဆံခြင်းသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိပါ။ အဟံ၊ ဘုရားထပည့်တော်သည်။ တေမနုဿေ၊ ဤဆွေမျိုးပေါက်ဘော်ဖြစ်သော လူတို့ကို။ နိဿာယ၊မှီ၍။ အဇ္ဈောဟရဏီယမုတ္တံ၊ မျိုလောက်ရုံမျှသော။ အာဟာရံ၊ အစာအဟာရကို။ လဘာမိ၊ရပါ၏။လူခေါ်၊ကြမ်းသည်မူလည်းဖြစ်သော။ ပဏီတေ၊ ဝါ၊ မွန်မြတ်သည်မူလည်းဖြစ်သော။ ယာပနမတ္တေ၊ မျှတလောက်ကာမျှဖြစ်သော။ အာဟာရံ၊ ဆွမ်းအာဟာရကို။ လဒ္ဓေ၊ရသည်ရှိသော်။ပုန၊ တစ်ဖန်။ အာဟာရပဋိယေသနေန၊ ဆွမ်းကိုရှာမှီးခြင်းဖြင့်။ ကိံ၊ အဘယ်အကျိုးရှိအံ့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့နှလုံးသွင်းရ၍သာလျှင်။ နဂစ္ဆာမိ၊ မသွားပါ။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဥတိဟိပန။ အဆွေအမျိုးတို့နှင့်ကား။ မေ၊ ငါ၏။ သံသဂ္ဂေါ၊နာမ၊ ရောနှောဆက်ဆံခြင်းမည်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣတိ ဝုတ္တေ၊ ဤသို့လျှောက်သည်ရှိသော်။ သတ္ထာ၊ဘုရားသခင်သည်။ပကတိဟာပိ၊ သဘောအားဖြင့်လည်း။ ဟသ၊ ထိုရဟန်း၏။ အဇ္ဈာသယံ၊ မြတ်သောအလိုကို။ ဇာနန္တော၊ သိတော်မူ၍။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ သာဓုသာဓု၊ ကောင်းကောင်းစု။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူလျက်။ တဿ၊ ထိုရဟန်းအား။သာဓုကောရုံ၊ ကောင်းချီးကို။ ဒတ္ဝာ၊ ပေးတော်မူ၍။ ဘိက္ခု၊ရဟန်း။ တေံပန၊ ဤအမှုအကျင့်သည်ကား။ အနစ္ဆရိယံခေါ၊ အံ့ဖွယ်မရှိသေး။ ယံတွံ၊ အကြင် သင်သည်။ မာဒိသံ၊ငါကဲ့သို့သော။ အာစရိယံ၊အရှာကို။လတိတွာ၊ရ၍။အပ္ပိစ္ဆော၊ အလိုနည်းသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စု။ အယံ၊ ဤရဟန်းသည်။ အမ္ပိစ္ဆတာနာမ၊ အလိုနည်းခြင်း မည်သည်ကား။ မမ၊ ငါဘုရား၏။ တန္တိ၊ အစဉ်အလာတည်း။ မမ၊ ငါဘုရား၏။ ပဝေဏီ၊ အစဉ်အဆက်တည်း။ ဣတိ ဝတ္ဝာ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူခြင်းကြောင့်။ ဘိက္ခူဟိ၊ ရဟန်းတို့သည်။ ယာစိတော၊တောင်းပန်အပ်သည်ရှိသော်။အတိတံ၊လွန်လေပြီးသောအကြောင်းကို။ အာဟရိ၊ ဆောင်တော်မူ၏။

အတိတေ၊ လွန်လေပြီးသောအခါ၌။ ဟိမဝန္တေ၊ ဟိမဝန္တာ၌။ဂင်္ဂါတီရေ၊ ဂင်္ဂါမြစ်နား၌။ ဧကသ္မိံ ဥဒုမ္ဗရဝနေ၊တစ်ခုသော ရေသဖန်းပင်တော၌။အနေက သဟဿာသုဝါ၊ အထောင်မကသောကျေးငှက်တို့သည်လည်း။ဝသိံသု၊ နေကုန်၏။ တစ်ဖြေပါ၊ထိုကျေးငှက်တို့တွင်လည်း။ကောသုဝရာဇာ၊ကျေးမင်းတစ်ခုသည်။ အတ္တနော၊၏။နိဝါသနရုက္ခဿ၊ နေသောသစ်ပင်၏။ ဖလေသု၊ အသီးတို့သည်။ ခီဏေသု၊ တုံးခဲ့ကုန်သည်ရှိသော်။ ဣဒ၊ ဤသစ်ပင်၌။ သက္ခိ ရော၊ အညွှန့်လည်လည်းကောင်း။ ပတ္ထဝါ၊ အရွက်သည်လည်းကောင်း။တစ်ဝါ၊ အခေါက်သည်လည်းကောင်း။ ယံ ယဒေဝ၊ အကြင်အကြင်သို့သော အကာ အစရှိသည်သည်။ အဝသိဋ္ဌံ၊ ကြွင်းသည်။ဟောသိ၏။ တံတံ၊ ထိုထို အကာအစရှိသည်ကို။ ခါဒိတ္ဝာ၊ စား၍။ ဂင်္ဂါယ၊ ဂင်္ဂါ၌။ ပါနီယံ၊ ရေကို။ ပိဝိတ္ဝာ၊ သောက်၍။ ပရမပ္ပိစ္ဆော၊ အလွန်အလိုနည်းသည်။ သန္တုဋ္ဌော၊ ရောင့်ရဲလွယ်သည်။ ဟုတ္ဝာ၊ ၍။ အညတ္ထ၊ တစ်ပါးသောအရပ်သို့။ နမစ္ဆတိ၊ မသွား။ တဿ၊ ထိုကျေးမင်း၏။အပ္ပိစ္ဆသန္တုဋ္ဌဘာဝဂုဏေန၊ အလိုနည်းခြင်း ရောင့်ရဲလွယ်ခြင်း အစရှိသော ဂုဏ်ကျေးဇူးကြောင့်။ သက္ကဿ၊သိကြားမင်း၏။ ဘဝနံ၊ နေရာကျောက်ဖျာသည်။ ကမ္ပိ၊ တုန်လှုပ်၏။ သက္ကော၊ သိကြားမင်းသည်။ အာဝဇ္ဇမာနော၊ ဆင်ခြင်သည်ရှိသော်၊ တံ၊ ထိုအကြောင်းကို။ ဒိသ္ဝာ၊ မြင်၍။ တဿ၊ ထိုကျေးမင်းကို။ ဝိမံသနတ္ထံ၊ စုံစမ်းအံ့သောငှာ။ အတ္တနော၊ ၏။ အာနုဘာဝေန၊ အာနုဘော်ဖြင့်။ တံရုက္ခံ၊ ထိုသဖန်းပင်ကို။သုက္ခာ ပေယိ၊ ခြောက်စေ၏။ ရုက္ခော၊သစ်ပင်သည်။ ခါဏုမတ္တော၊ အင့်တမ္ပသာ ကျန်သည်။ ဟုတ္ဝာ၊ ၍။ ဆိန္ဒါဝဆိန္ဒါဝ၊ အပြတ်ပြတ် အထွင်းထွင်းသာ လျှင်။ ဟုတ္ဝာ၊ ဖြစ်၍။ ဝါတေ၊ လေသည်။ ပဟရန္တေ၊ ခတ်သည်ရှိသော်။ အာကောဋေတောဝိယ သဒ္ဒ၊ လက်ဖြင့် ခေါက်အပ်သော အသံကဲ့သို့။ နိစ္ဆရန္တော၊ မြည်လျက်။ အဋ္ဌာသိ၊ တည်၏။ တဿ၊ ထိုရေသဖန်းပင်၏။ဆိန္ဒေဟိ၊ အပေါက်တို့မှ။ စုဏ္ဏာနိ၊ အမှုန့်တို့သည်။ နိက္ခမန္တိ၊ ထွက်ကုန်၏။ သုဝရာဇာ၊ သည်။ တာနိ၊ ထိုအမှုန့်တို့ကို။ ခါဒိတ္ဝာ၊ စား၍။ ဂင်္ဂါယ၊ ဂင်္ဂါ၌။ ပါနီယံ၊ရေ ကို။ ပိဝိတ္ဝာ၊ ၍။ အညတ္ထ၊ တစ်ပါးသောအရပ်သို့။ အနာဂန္တွာ၊ မသွားမူ၍။ ဝါတာတပံ၊ လေနေပူကံလှပ်ကို။ အဂဏှတ္ဝာ၊ မရေတွက်မူ၍။ ဥဒုမ္ဗရခါဏုမတ္တကော၊ ရေသဖန်းပင်ငုတ်ထက်၌။ နိသိဒတိ၊ နေ၏။ သက္ကော၊ သိကြားမင်း သည်။ တဿ၊ ထိုကျေးမင်း၏။ ပရမပ္ပိစ္ဆဘာဝံ၊ **လွန်စွာအလိုနည်းသည်၏**

အဖြစ်ကို။ ဥ တ္ထာ၊ သိ၍။ မိတ္တဓမ္မဂုဏ်၊ အဆွေခင်ပွန်းတို့၌ ကျင့်ရာသော ကျေးဇူးကို။ ကထာပေတ္ထာ၊ ပေး၍။ အာသ၊ ထိုကျေးမင်းအား။ ဝဏ္ဏ၊ ဆုကို။ ဒတ္ထာ၊ ပေး၍။ ဥဒုမ္ဗရ၊ ရေသဖန်းပင်ကို။ အမတဖလံ၊ ချိုမြိန်သော အရသာရှိသော အသီးကို။ ကတ္ထာ၊ ပြု၍။ အာဂမိဿာမိတိ၊ လာအုံ့ဟူ၍။ ကောဟံသရာဇာ၊ ဟသ်ာမင်းတစ်ခုသည်။ ဟုတ္ထာ၊ ဖြစ်၍။ အသုရကည်၊ အသုရာ၏သမီးဖြစ်သော။ သုဇာ၊ သုဇာတာကို။ ပုရတော၊ ရှေ့သွား။ ကတ္ထာ၊ ပြု၍။ ဥဒုမ္ဗရဝနံ၊ ရေသဖန်းပင်တောသို့။ ဂန္တ္ဝာ၊ ၍။ အဝိဒူရေ၊ မနီးမဝေးသော အရပ်၌။ တေဿ ရက္ခဿ၊ သစ်ပင်တစ်ခု၏။ ဆာယာယ၊ အရိပ်၌။ နိသီဒိတ္ထာ၊ နေ၍။ တေန၊ ထိုကျေးမင်းနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ကထေန္တော၊ စကားပြော ဟောလိုသည်ဖြစ်၍။ ဣမံ ဂါထံ၊ ဤဂါထာကို။ အာဟ၊ ဆို၏။

သုဝ ရာဇာ၊ ကျေးမင်း။ ဟရိတပတ္တော၊ စိမ်းသောအရွက် ရှိကုန်သော။ ရုက္ခော၊ သစ်ပင်တို့သည်လည်းကောင်း။ အနေကဖလော၊ များသောအသီးရှိကုန် သော။ ဗဟူ၊ များစွာကုန်သော။ ဒုမာ၊ သစ်ပင်တို့သည် လည်းကောင်း။ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်။ ကေဌာပေ၊ အဋ္ဌတ်မှသာ ဖြစ်သော။ အနုသက္ခေ၊ ရေသဖန်းပင်ခြောက်၌။ သုဝဿ၊ ကျေးမင်း၏။ မနော၊ စိတ်သည်။ နိရုတော၊ မွေ့လျော်လေတိသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မေး၏။

ဝ သတ္ထု၊ အလုံးစုံသော သုဝဇာတက်ကို။ ဒသနိပါတေ၊ ဒသကနိပါတ်၌။ အာဟရနယေနေव၊ လာသောနည်းဖြင့်သာလျှင်။ ဝိတ္ထာ ရေတဗ္ဗံ၊ ခွဲအပ်၏။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွ။ အဋ္ဌုပ္ပတ္တိယော ဝ၊ အဋ္ဌုပ္ပတ္တိသည်သာလျှင်။ တတ္ထ စ၊ ထိုဒသကနိပါတ်၌လည်းကောင်း။ ဣဓ စ၊ ဤဓမ္မပဒ၌လည်းကောင်း။ နာနာ၊ ထူး၏။ သေသံ၊ ကြွင်းစကားသည်။ ထာဒိသမေव၊ ထိုဒသကနိပါတ်နှင့် တူသည်သာတည်း။ သတ္ထာ၊ ဘုရားရှင်သည်။ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ ဤတရားဒေသနာ ကို။ အာဟရိတ္ထာ၊ ဆောင်တော်မူ၍။ တဒါ၊ ထိုအခါ။ သက္ကော၊ သိကြားမင်း သည်။ အာနုဘ္ဘာ၊ အာနုဘာသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်လာ၏။ သုဝ ရာဇာ၊ ကျေးမင်းသည်။ အဟမေव၊ ငါဘုရားသည်သာလျှင်တည်း။ ဣတိ ဝတ္ထာ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၍။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဝေါ၊ ဤသို့။ သော အပ္ပိစ္ဆတာနာမ၊ ဤ အလိုနည်းခြင်းမည်သည်ကား။ မမတန္တိ၊ ငါ၏ အစဉ်အလာတည်း။ မမ ပဝေ

ထီ၊ ငါ၏အဆက်တည်း။ မမပုတ္တသ၊ ငါ့သားဖြစ်သော။ နိဂမဝါသိနော၊ နိဂုံ
ရှာ၌ နေလေ့ရှိသော။ တိဿသ၊ တိဿ၏။ မာဒိသံ၊ ငါကဲ့သို့သော။ အာစရိ
ယံ၊ ဆရာကို။ လဘိတ္ဝာ၊ ရ၍။ အဇ္ဇိဿ္ဆ တာ၊ အလိုနည်းသော အဖြစ်ကို။ အနဿ္ဆ ရိ
ယာ၊ မအံ့ဩလောက်။ ဘိက္ခုနာနာမ၊ ရဟန်းမည်သည်ကား။ နိဂမဝါသိ
တိသ္သနုဝိယ၊ နိဂမဝါသီ တိဿရဟန်းကဲ့သို့သာလျှင်။ အမ္ဘိဿ္ဆ န၊ အလိုနည်း
ခြင်းဖြင့်။ ဘဝတပ္ပံ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စ္ဆ။ ဝေရူပေါ၊ ဤသို့သဘော
ရှိသော။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ သမထဝိပဿနာ ဓမ္မေဟိ ဝါ၊ သမထဝိပဿနာ
တရားတို့မှ လည်းကောင်း။ မဂ္ဂဖလေဟိ ဝါ၊ မဂ်ဖိုလ်တို့မှ လည်းကောင်း။ ပရိ
ဟာနာယ၊ ယုတ်ခြင်းငှာ။ အဘဗ္ဗော၊ မထိုက်။ အညဝတ္ထု၊ စင်စစ်သော်ကား။
နိဗ္ဗာနသော ဝ၊ နိဗ္ဗာန်၏သာလျှင်။ သန္တိကေ၊ အနီး၌။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ
ဝတ္ဝံ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၍ ဣမံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို။ အာဟ၊ ဟောတော်
မူ၏။

(၃ ၂)။ အပ္ပမာဒရတော ဘိက္ခု၊ မမေ့မလျော့ခြင်းဌာ်အလွန်မွေ့လျော်နှစ်သက်ခြင်း
ရှိသော။ ပမာဒေ၊ မေ့လျော့ခြင်းဌာ်။ ဘယ ဒဿိဝါ၊ ကြောက်ဖွယ်လန့်ဖွယ်
သော ဘေးအာဃာတဖြင့် ရှုလေ့ရှိသော။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ ပရိဟာနာယ၊
သမထ ဝိပဿနာ မဂ်ဖိုလ်ဓမ္မတို့မှ ယုတ်ခြင်းငှာ။ အဘဗ္ဗော၊ မထိုက်။
နိဗ္ဗာနသော ဝ၊ နှစ်ပါးသော နိဗ္ဗာနဓာတ်၏ သာလျှင်။ သန္တိကေ၊ အနီး၌။
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ အာဟ၊ ဤသို့ဟောတော်မူ၏။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ အဘဗ္ဗော ပရိဟာနာယာတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဝေရူပေါ၊
ဤသို့ သဘောရှိသော။ သော ဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းသည်။ သမထဝိပဿနာ
ဓမ္မေဟိ ဝါ၊ သမထဝိပဿနာ ဓမ္မတို့မှ လည်းကောင်း။ မဂ္ဂဖလေဟိ ဝါ၊ မဂ်ဖိုလ်
တို့မှ လည်းကောင်း။ ပရိယာနာယ၊ ဆုတ်ယုတ်ခြင်းငှာ။ အဘဗ္ဗော၊ မထိုက်။
ပဠေ္ဌဟိ၊ ရောက်ကုန်ပြီးသော ကုသိုလ်တရားတို့မှ။ နာပိ ပရိဟာယတိ၊ မယုတ်။
အပ္ပတ္တာနိ၊ မရောက်ကုန်သေးသော ကုသိုလ်တရားတို့သို့။ န ဥ ပါပုဏာတိ၊
ရောက်၏။ နိဗ္ဗာနသော ဝ သန္တိကေတိ၊ ဟူသည်ကား။ ကိလေသပရိနိဗ္ဗာ
နဿာပိ၊ ကိလေသပရိနိဗ္ဗာန်၏ လည်းကောင်း။ အနုပါဒါပရိနိဗ္ဗာ

နသောပိ၊ အနုပါဒါပရိနိဗ္ဗာနိ၏လည်းကောင်း။ သန္တိကေယော၊ အနိုးဌ္ဌသာ လျှင်။ ဣတိအတ္ထော၊ ဤကား အနက်တည်း။

ဂါထာပရိယောသာနေ၊ ဂါထာ၏ အဆုံးဌ္ဌ။ နိဂမဝါသီ တိသဿတ္ထေရော၊ နိဂမဝါသီ တိသမဲ့ထေရ်သည်။ သတပဒိုသမ္ဘိဒါဟိ၊ ပဋိသမ္ဘိဒါတို့နှင့်တကွ။ အရဟတ္တံ၊ ရဟန္တာအဖြစ်သို့။ ပါဏိ၊ ရောက်၏။ အုညေပိ၊ တစ်ပါးလည်း ဖြစ်ကုန်သော။ ဗဟူ၊ များစွာသော သူတို့သည်။ သောတာပန္နာဒယော၊ သောတာပန် အစရှိသည်တို့သည်။ အဟေသုံ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ မဟာဇနဿ၊ လူအပေါင်းအား။ သာတ္ထိကာ၊ အကျိုးရှိသော်။ ဓမ္မဒေသနာ၊ တရားဟောခြင်း သည်။ ဇာတာ၊ ဖြစ်၏။

နဝမံ၊ ကိုးခုမြောက်သော။ နိပမဂါသိတိသတ္ထေရဝတ္ထု၊ သည်။
ဣဟ သမတ္ထော၊ ဤတွင် ပြီးပြီ။

အပ္ပမာဒဝဂ္ဂဝဏ္ဏနာ၊ အပ္ပမာဒဝဂ်အဘွင့်သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီးပြီ။
ဒုတိယော၊ သော။ ဝဂ္ဂေါ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတော၊ ပြီးပြီ။

ဓမ္မပဒအဋ္ဌကထာနိသယပထမတွဲပြီး ပြီ။